ESTATES LAND ACT COMMITTEE

MEMORANDA

SUPPLEMENTAL VOLUME



PREFATORY NOTE

This Volume contains the important memoranda, petitions and statements received by the Committee after the main volumes went into print.

6th November 1938.

T. VISWANATHAM.

CONTENTS

	Memorandum by Mr. Thamarala Konda Nayudu, Sompeta
Z	Memorial by the ryots and villagers in Chodavaram Tana, Veeravalli taluk, Vizagapatam district
Q	Memorandum by Mr. Kelli Chinna Babu, Yellamanchili
	Memorandum by the zamin ryots of Nizambada, Chicacole
	Memorandum by the tenants of Aravasariyapalli, Jalantra Estate, Vizagapatam.
	Memorandum by Mr. Nadiminti Venkata Perichenulu of Bobbili
	Petition by the ryots of the Reddipalli Agraharam, Vizianagram Estate
	Memorandum by the ryots of Talatampara Muttah, Chikati Estate
	Petition by the Palteru Ryots' Association, Mangavaram Tana
	Petition by the Guntapalli Ryots' Association, Mangavaram Tana
	Petition by the ryots of Aratlakota
	Petition by the Kandipudi Mamidivada Ryots' Association, Mangavaram Tana,
	Petition by the Kumarapuram Ryots' Association, Mangavaram Tana
	Petition by the Satyavaram Ryots' Association, Mangavaram Tana
	Petition by the Salur Congress Committee President and another
	Memorandum by Mr. Srivaddadi Gopala Bhupatideva Varma, President
•	Ryots' Association, Veeravalli and Madugula
7	Petition by the ryots of Chowdavada, Narsipatnam taluk
3	Petition by the ryots of Baruvapeta, Sompeta taluk
)	Petition by the pattadars of Netheru village
)	Petition by Mr. Pisapati Pundarikaseshachari, President, Bobbili Zamin Ryots' Association
Ĺ	Memorandum by the ryots of Somalingampalem village, Kasimkota Estate
,	Memorandum by Mr. Pydi Varahalu, Tareedupet, Vizagapatam
	Memorandum by the Andhra Peasants' March, dated 27th March 1938
Ļ	Memorandum by the inamdars of the West Godavari district
ò	Memorandum by Mr. D. Suryaprakasa Rao, President, Town Congress Committee,
	Nuzvid
	Memorandum by the ryots of Kistna district
	Memorandum by Mr. S. Satyanarayana, Joint Secretary, Guntur District Congress Socialist Party, Rajahmundry
3	Memorandum by the Deputationists on behalf of the Andhra Provincial Proprie-
	tary Villagers' Association
	Memorial by the ryots of Nellipudi Mokhasa, Rajahmundry
	Memorandum by the villagers of Raparti, Kolanka Estate
	Memorandum by Mr. Yellamanchilli Suryanarayana, Ellore
5	Memorandum by Sri Ganoji Jogamma, Senior Proprietrix of Bantumilli Part I Estate
•	Memorandum by Telaprolu Estate Ryots through Mr. Parvataneni Venkata- subbiah
Ĺ.	Memorandum by Mr. Bachinappa Subbiah
	Memorandum by Mr. D. Narayana Rao
	Memorandum on behalf of the lanka ryots in the Estate of Challapalli
	Three important suggestions for the amendment of the Madras Estates Land Act
,	by Mr. A. Venkataramayya
	Memorandum by Mr. K. Subramanyam, Pleader, Narasapur
	memorandum by Mr. IX, Subramanyam, Flowdor, Marasapar
3	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
3	Memorandum by the village ryots of Musanuru village, Musanur Estate
3	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

vi contents

Memorial by Mr. R. V. Jaggarao, Secretary, Pithapuram Ryots' Association Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswany, Secretary, Serving	• •
Tiruvur Memorandum by the Pittapur Taluk Zamin Ryots' Association Memorandum by Mr. Murahari Rao, Specialist in Agriculture, Vellatur Memorandum on behalf of Vuyyur Estate Memorial by the ryots of Muggalla Agraharam Memorial by Mr. R. V. Jaggarao, Secretary, Pithapuram Ryots' Association Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswamy, Secretary, Serving	• •
Memorandum by the Pittapur Taluk Zamin Ryots' Association Memorandum by Mr. Murahari Rao, Specialist in Agriculture, Vellatur Memorandum on behalf of Vuyyur Estate Memorial by the ryots of Muggalla Agraharam Memorial by Mr. R. V. Jaggarao, Secretary, Pithapuram Ryots' Association Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswamy, Secretary, Serving	• •
Memorandum by Mr. Murahari Rao, Specialist in Agriculture, Vellatur Memorandum on behalf of Vuyyur Estate Memorial by the ryots of Muggalla Agraharam Memorial by Mr. R. V. Jaggarao, Secretary, Pithapuram Ryots' Association Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswany, Secretary, Serving	
Memorandum on behalf of Vuyyur Estate	
Memorial by Mr. R. V. Jaggarao, Secretary, Pithapuram Ryots' Association Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswamy, Secretary, Serving	
Memorial by Mr. R. V. Jaggarao, Secretary, Pithapuram Ryots' Association Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswany, Secretary, Serving	• •
Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswamy, Secretary, Servino	• •
Supplemental memorandum by Mr. K. G. Sivaswaniy, Secretary, Serving	• •
Rural Centre, Mayanur	lia
Memorandum by the agraharamdars of the Gudivada taluk, Kistna district	
Memorial by the mokhasadars, agraharamdars, inamdars and other min proprietors in the Kistna and West Godavari districts	
Petition by the ryots of Gurramdorapalem, Golukonda taluk	• •
Statement by Mr. Thummareddi Pattabhi Ramayya, Balliparru village, Gudiva	da
	• •
Memorandum by Mr. Thamma Reddi Venkatakrishnayya, Balliparu village, Gu	di-
Petition by the ryots of Isukanalli Gollanrolu Estate	••
Patition by the ryots of Guddigudem village Konyun talul	••
Patition by the wyote of Chinasyagudam Tillage Varray talah	••
Memorandum by the ryots of Gummi village, Kovvur taluk	• •
• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	• •
Petition by the Zamindari jirayati ryots of Chillangi, Kirlampudi A-1 Estate	••
Petition by ryots of Pamuru village, Panagal Estate	••
Petition by the ryots of Gopalapuram, Razole taluk	• •
Petition by Mr. V. Tirupatayya, Pamuru Estate, Kanagi taluk	• •
Petition by ryots of Darisiguntlapeta, Bontavaripalli, etc., villages, Pan Estate	nur
	• •
Petition by the Kirlampudi ryots	••
Petition by the Village Ryots' Association of Bhimavarappadu, Bezwa	
Petition by the ryots of the village of Pittapur Estate, Rajahmundry	• •
Detition by the Dydikanda village mysta Thei talak	• •
Memorandum by Mr. Marukuri Veeraraju of Bondapudi, Pithapuram Estate	• •
	• •
Memorandum by the Zamin Ryots Committee of Madhavapatnam, Cocanada	• •
Petition by the ryots of Kondaparva village, Tiruvur taluk	• •
Memorandum by the Thottapalli Estate, Peddapuram taluk	• •
Petition by the ryots of Vallore, Kottam Estate, East Godavari district	• •
Petition by the ryots of Suravaram, Kottam Estate	• •
Petition by Mr. D. Narayana Rao, Bhurangudu village, Nuzvid	• •
Petition by the ryots of Pothanapalli Sivaru Gantipadu	
Petition by the ryots of Marlapalem	
Petition by the ryots of Janardhanavaram	
Petition by the ryots of Polavaram	
Petition by the ryots of Thummigudem	
Petition by the ryots of Kothagudem	٠.
Petition by the ryots of Chatraya	
Petition by the ryots of Chatraya Mokhasa	
Memorandum by the ryots of Kondaperya, West Kistna	
Memorandum by Zabdatul Aqran Sri Sabnivisu Bhimasankara Sundar F Pantulu Garu, Zamindar of Panangipalli Estate	Rao
, Out	• •
Deputation by Mr. N. G. Ranga, M.L.A., and others	••
Deputation by Mr. N. G. Ranga, M.L.A., and others	
Petition by the ryots of Kondaparva, Tiruvur taluk	••
Petition by the ryots of Kondaparva, Tiruvur taluk	••
Petition by the ryots of Kondaparva, Tiruvur taluk	•••
Petition by the ryots of Kondaparva, Tiruvur taluk	

CONTENTS

			PA
	Petition by Mr. Devi Srirangam, Ryot, Potharlanka, Challapalli Estate	• •	• •
	Petition by Mr. Sriramulu, Potharlanka, Challapalli Estate	• •	••
	Petition by Mr. Sunkara Raghavayya, Ryot, Potharlanka, Challapalli Es	tate	••
	Petition through the Lanka Ryots' Association	• •	• •
	Petition by Mr. Panakalu, Kishkandapalem, Challapalli Estate	• •	••
	Memorandum by Mr. Mandeswara Sarma, President, the Andhra Z Ryots' Association, Kovvur	• •	• •
98	Memorandum by the General Secretary of the Taluk Congress Committee	, Naras	sa-
	raopet	• •	• •
	Petition by the ryots of Isakapalli, Gollaprolu Estate	• •	••
	Memorandum by Mr. Chaganti Seshayya, Kapileswarapuram Estate	• •	••
	Memorandum by Mr. Tumu Virraju, jirayati ryot, Kirlampudi estate	• •	••
	Memoran of 121, on the second of the second	• •	:
	Memorandum by M.R.Ry. Sri Hota Veerabhadrayya Garu, Rajahmundr		
104	Memorandum by Mr. G. Brahmayya, General Secretary, Andhra T Congress Committee, Masulipatam	rovine 	ial
105	Memorandum submitted by the Zumindar of Gollapalli Estate		
106	Petition and registered notices by Mr. Mutyala Venkata Subba Rao, Annav	zaram.	•
107	Memorandum by Mr. Petluri Govinda Reddi, Venkatagiri town		
	Memorandum by Mr. Polichetty Pichiah, Manubole		
109	Memorandum by the ryots of the Shrotriyam village of Damavaram		
110	Petition from the ryots of Peddireddipalle, Brahmanapalle and Koth Pamur Estate	apalle	o f
3 3 1	Memorandum by the ryots of Nagasamudram Shrotriyam, Kavali taluk		
	Memorandum by the ryots of Paravolu, Venkatagiri taluk		
	Memorandum by the ryots of Menakuru, Venkatagiri taluk		••
	Memorandum by Mr. V. Appanacharyulu, Secretary; Zamin Ryots' As Potakamoor		
115	Petition by the ryots of Varikuntapad, Udayagiri taluk		
(16 (10	Statement by the landholders of Kangundi Estate, Kuppam		
110	Memorandum by M.R.Ry. Raja K. J. V. Nayudu Garu, Zamindar of Kar		
	Petition by the ryots of Bavaram, Kalahasti	igunai	••
	Petition by the ryots of Mamilladoddi, Cocanada	••	••
	Petition by the ryots of Kunathaneri, Kalahasti taluk	••	• •
120	Memorandum by Mr. R. P. Venkatrama Rayanimgar, Zamindar of Kalah	na ati	• •
121 100	Written evidence of Mr. Purisai Narasimhachari, Karvetnagar Zaminda	iri	••
			• •
123	1/20/1/02/4/1/4/4/ 1-3	 D 37.	• •
	Memorandum by Messrs. R. P. V. Seshachalapathirayanimgar and R. kataramarayanimgar of Kalahasti	r. ve	en-
	Memorandum by Mr. N. Veeraswami Nayudu, Kalahasti	• •	• •
126	Memorandum by Mr. R. Venkatasubba Rao, Advocate, Kalahasti	• •	• •
	Memorandum by Mr. A. Ranganatha Mudaliyar, B.A., B.L., Communication Tirupati Devasthanams	nission	er,
	Memorandum by the ryots of Rajanagaram, Pallipatti taluk	• •	
	Memorandum by the ryots of Uthumalai village, Uthumalai	• •	• •
130	Memorandum by Mr. C. Vembu Ayyar, Tenkasi taluk, Tinnevelly district	et	
181	Memorandum by Messrs. S. Ramaswami Mudaliyar and N. Dravia Thevar taluk	, Tenka	
132	Memorandum by the inhabitants and ryots of Kilveeranam and Mel villages, Veeranam	veeran •••	am ••
133	Petitions by Mr. V. Varadachari, Natteri, North Arcot district		
	Petition by Mr. Perumal Chetti, Veerapandi village, Tirukkoyilur taluk		
	Petition by Mr. Subbaraya Nayudu, Virapandi village, Vettavalam Zan		
	Petition by Mr. K. Mannangatti Kone, Tirukkoyilur taluk, South Arcot		
	Petition by Mr. Venkatachala Goundar, Tirukkoyilur taluk, South Arcot		
	Petition by Mr. Annamalai Goundan, Tirukkoyilur taluk, South Arcot		••
	Petition by Mr. S. Syed Meer Rajali Sahib, Tirukkoyilur taluk		
140	Petition by Mr. P. Paul Chettiyar, Tirukkoyilur taluk, South Arcot		
TAA	TOURIST OF THE TANK CONTRACT TO THE TOUR TO THE TOUR TOUR TOUR TOUR TOUR TOUR TOUR TOUR		

141	Memorandum by the Madras Landholders' Association
142	Memorial by the Madras Landholders' Association
143	Memorandum by the ryots of Shrotriya Thadaprambakkam, Ponneri taluk
144	Memorandum by the ryots of Tirur Mitta, Chingleput district
145	Memorandum by Mr. P. R. B. Rangaswami, Salem district
146	Memorandum by Mr. P. V. Krishnan, Sulloorpet, Nellore district
147	Memorandum by Mr. P. Esakkimuthu Moopanar, Urkad
148	Memorandum by Mr. N. Subramanya Ayyar, Pleader, Ariyalur
149	Memorandum by Mr. N. Rama Ayyar, Ganapathy Agraharam
150	Memorial by the Mirasidars of Mukhasa Ganapathy Agraharam village
151	Memorandum by Mr. S. L. Lakshmana Ayyar, Mirasidar, Teppakulam, Trichinopoly district
152	Memorandum by Mr. A. Pl. N. V. Nadimuthu Pillai, M.L.A., President of the West Tanjore District Board
153	Memorandum by the residents of the village of Tirupuvanam
	Memorandum by Mr. S. Navanitha Krishna Nayudu, B.A., B.L., Advocate, Pattu-kottai
155	Memorandum by Mr. M. S. Ragunatha Thathaehariyar, zamindar, inamdar and
	land older in respect of inams
156	Memorandum by Mr. E. Raja Gurunatha Chettiyar, Salem district
	Memorandum by the Zamindar of Udaiyarpalaiyam
	Memorandum by M.R.Ry. Rao Bahadur I. C. Iswaran Pillai, South Tinnevelly
	Memorandum by Mr. P. A. Thangaswami Nadar, Advocate, Palamcottah
	Marriage rolum by Zamin Ryots' Association Since most; talula
	Mamorandum by Mr. S. Kothandaranya Avyangar Inamdar Pampad
	Mamarandum by the Chatrary Ryots' Association Thinylana and Timeseller
	Memorandum by the Prote' Union Avaluati Varian Meduna district
	A state of the sta
104	Memorandum by Mr. S. O. Sp. Odayappa, President, Sivaganga Zamin Ryots' Association
165	Management by the Eventine Officer Medium at Deventhenous
	Memorandum by the Executive Omeer, mathra, etc., Devastinanins Memorandum by Mr. K. Sivanandi, Secretary, on behalf of the ryots of the Ramnad Zamindari, Paramakudi
167	Memorandiam by Mr. M. Karumpana Teyar, Madura
	Management by Mr. S. Subramanya Ayyan Advagate Develotte
	Memorandum by the ryots of Elumalai village, Tirumangalam taluk, Madura
	district
	Kudiyanavargal Sangam on behalf of the ryots of Kannivadi Zamindari
	Memorandum by Mr. N. Ramabhadra Naick, Zamindar of Doddappanaickanur
	Memorandum by the ryots of Puthur village, Paramakudi taluk, Ramnad district.
	Petition of Mr. Marimuthu Goundar, ryot of Jyothilnaickanur Zamin
	Memorandum by the ryots of Mayandipatti, etc., villages, Tirumangalam taluk.
	Memorandum by the ryots of Puliangulam Zamin village, Tirumangalam taluk
	Petition by Mr. Periyayya Ambalam, Tirupattur taluk, Ramnad
	Memorandum by M.R.Ry. Sri Thirumalai Naiekar Avargal
	Memorandum by the ryots of Kalappur, through their representatives, presented in Madura
	Memorandum by the Joint Proprietor A. Alagiriswami Chettiyar of Inam Attukulam village, Melur taluk
	Memorandum by Mr. M. Vr. A. Karuppan and others, Sivaganga Zamin, Ramnad district
	Memorial by the ryots of Chinnameenakshipuram village, Tirumangalam taluk
	Supplemental Memorandum of the Ramuad Zamin Ryots' Sangam
183	Memorial by Mr. M. Perumal Nayudu and others, Manamadura taluk, Sivaganga Samasthanam
184	Memorandum by the Ramnad Zamin Ryots' Association
	Memorandum by the ryots of Jagganathapuram village, Ponneri taluk, Chingleput
	district

186	Memorandum by the ryots of the Ayakulam village, Tirumangalam taluk, Madura district
187	Mahajarnama by the villagers of Tambipatti village, Sandaiyur Zamin, Tirumangalam taluk
188	Memorandum by G. A. Barker, Esq., Lessee, Gandamanaicakanur Zamin
	Memorial of Seithur Zamin ryots
	Memorial by the ryots of Uthumalai Estate
	Memorandum by the ryots of Jothilnaickanur village, Tirumangalam taluk
	Memorandum by Mr. S. K. Ramalinga Pillai, President of the meeting of Uthumalai Zamin ryots held on 18th January 1938
193	Memorandum by Mr. M. Sankaralingam Pillai, President, Panchayat Board, Kandanjaneri
194	Memorandum by the ryots of Kilveeranam and Melveeranam villages, Uthumalai Zamin
195	Memorandum by the ryots of Maruthupatti village, Tiruppattur taluk, Ramnad district
196	Memorandum by the ryots of Amaravathi and Puthur villages
197	Petition by Mr. Ganapathy Mudaliyar and others, Seithur Zamin
198	Memorandum by the ryots of Elayarampannai Mitta, Sattur taluk
199	Memorandum by the ryots of Siruvalai village, Madura taluk
	Meinorandum by the ryots of Sevarakottai village, Tiruppattur taluk, Ramnad district
201	Memorandum by the ryots of Srirangapuram village, Periyakottai
202	Memorandum by the Kurichi Division Ryots Association, Ilaiyathangudi taluk.
	Petition by Mr. K. Duraiswami, Sivaganga Zamin
	Answers to the Questionnaire by the Sivaganga Zamin Ryots' Association
	Memorandum by the zamin ryots of Sivagiri, Tinnevelly district
	Petition by the zamin pattadars of Nelkattumsevel Zamin, Tinnevelly district
	Memorandum by the ryots of Tummanaickanpatti village, Tirumangalam taluk.
	Memorandum by the ryots of Uththappuram village, Tirumangalam
	Memorandum by the ryots of Sirangadu village, Kannivadi Zamin
	Memorandum by the ryots of Kulaiyankarichal village, Srivaikuntam taluk, Tinnevelly district
211	Memorandum by the ryots of Elayangudi taluk, Siyaganga Zamin
	Memorandum by the ryots of Thethupatti, etc., villages, Kannivadi Zamin
	Memorandum by the Inamdars' Association, Thirumoghur, Madura
	Memorandum by the ryots of Maruthupppatti village, Tiruppattur taluk
	Memorandum by the ryots of Maruthuppatti village, Tiruppattur taluk, Rammad district
216	Memorandum by Mr. M. Subbayya Pillai, President, Ryots' Association, Ramnad Zamin
217	Memorandum by Mr. M. Perumal Pillai, Saptur Zamin, Komapatti, Watrap Post.
218	Memorandum by the Secretary, Tinnevelly District Association, Vannarpet
219	Memorandum by Mr. S. Gopalaramayyar, President, Ramnad Zamin Ryots' Sangam, Paramakudi
22 0	Memorandum by Mr. S. Sambasiva Ayyar, Kannivadi Zamin
	Memorandum by the agriculturists of Thailpatti. Kolfapatti Zamin, Stttur taluk.
	Memorandum by Mr. R. Chockalingam Pillai, President of the Ryots' Association of Atangarai Zamin, Koilpatti taluk
	Petition by the agriculturists of Kila Kayilpatti, etc., Sattur taluk, Ramnad district
	Petition by Mr. P. Ramaswami, President of the Harijan Youths' Association, Bodinaickanur Zamin
225	Letter from the Maharaja of Jeypore Samasthanam, Jeypore
226	Memorandum by Mr. R. Mandeswara Sarma, Chief Secretary, The Andhra Provincial Zamindari Rvots' Association. Novyur

ESTATES LAND ACT COMMITTEE MEMORANDA

SUPPLEMENTAL VOLUME

Memorandum by Mr. Thamarala Konda Nayudu, Secretary, Jalantra Taluk Ryots' Association, Sompeta, Vizagapatam District, dated 9th January 1938.

- 1. In Jahantra Estate in some villages there is absolutely no crop this year, transplantation not having been carried for want of timely rains; in some villages for want of rain and water-supply after transplantation crops have miserably failed; on the whole there cannot be more than three to four-annas crop on an average. Never has there been continuous good crop. In this estate once in two years or three years crops will be hopelessly failing, the ryots have been experiencing these miseries from the last so many years; all this is due to the lack of proper irrigation sources in the villages; even the few small tanks that have been in existence from olden times have been badly in need of repairs having become shallow by the continual deposits of silt in their beds and their bunds having become weaker and weaker. This year there is no water in any of the tanks even for the cattle; ryots have become impoverished by frequent failure of crops and by the load of agricultural debt. The ryots in this estate are innocent people; they do not know that they can get relief from this year's famine by approaching the estate and the Government with petitions and mahazars explaining the real state of affairs and paying for redress. They apprehend that a request for remission in famine years may afford ground to the estate to increase the rents in ordinary years; that is the reason why no attempt has been made till now to apprise the authorities with the miserable conditions which are engulfing the poor ryots on account to this year's famine. It is therefore absolutely necessary that the authorities may be pleased to institute proper enquiries regarding the conditions of the crops in this estate, inspect the lands, declare famine in Jalantra Estate and grant necessary relief and order due remission of rent payable to the estate.
- 2. Having come to know of the representations and agitation of the ryots regarding the miserable failure of crops and about the attempt of the ryots for approaching the Government and the Court of Wards for remissions, the estate officials are coercing the ryots to pay off the rents in spite of their pleading their inability. The ryots therefore humbly pray that necessary orders may be issued to the estate authorities to stop collections until Government enquire into the famine conditions in this estate.
- 3. As has already been submitted, the frequent failure of the crops is being occasioned by lack of irrigation facilities. While the Jalantra Estate was under the ownership of the late Zamindar of Jalantra, the Court of Wards managed the estate during the minority of late zamindar. Then the Court of Wards launched upon a plan of constructing an irrigation project known as Padhigam Project to secure the flow of the waters of the Madala River flowing through this estate and dug the main channel up to Padhigam. Meanwhile the management of the Court of Wards ceased and the project was given up by the zamindar. If that project were successfully carried there would be no lack of water-supply to the lands in this estate and there will be no failure of crops. The ryots have been agitating from the last two years after the advent of the Court of Wards' management for renewing the abandoned project by means of memorials and resolutions passed in ryots' association and deputations before the Estate Collector and the Honourable Minister for Revenue. While the plight of the ryots is so miserable, the Estate Collector was pleased to send an order that he would consider the proposal if the ryots are prepared to pay Rs. 50,000 towards rent and water-rate for a water source which is yet to come into existence. The ryots humbly submit that it is a proposal which is impracticable calculated to hamper the progress of the project and perpetuate the misery of the ryots. Even if a portion of the money spent for the sake of London voyage of His Highness the Maharaj Kumar of Vizianagram and the amount sanctioned for the expenses of Her Highness the Dowager Maharani of Vizianagram were allotted for the construction of this project it would have been completed and the ryots would have guaranteed 6 per cent return on the amount spent. When the Honourable the Ministers for Courts, Revenue and Local Administration have toured

in this taluk the ryots have submitted petitions about the project. Representatives of the ryots association have waited on deputation upon the Honourable the Revenue Minister, personally explained their grievances and presented memorandum in September 1937. Till now the Government have not been pleased to come to the rescue of the grievances of the poor ryots. If the project is not taken up the ryots will have to undergo untold miseries. They will not be able to make their both ends meet. They are already overburdened with heavy indebtedness; their inability to pay the rents occasioned by the failure of crops will increase the load of debt. They will not be able to reap the benefits of the most ameliorative measure contemplated by the Madras Government towards the relief of the agriculturists. If such hard grievances are not alleviated by the popular Congress Government, the ryots afraid they have no salvation.

4. Therefore the ryots humbly pray that the Government may be pleased to pay immediate attention to this absolute necessity and issue necessary orders to the Court of Wards to direct the estate authorities to forthwith commence the work and complete it before next transplantation season.

Memorial by the Ryots and Villagers in Chodavaram Tana of Veeravilli Taluk and Lakkavarapukota Tana of Srungavarapukota Taluk, Vizagapatam District, dated 9th January 1938.

I beg to submit the following on behalf of the ryots and villagers in Chodavaram tana of Veeravilli taluk and Lakkavarapukota tana of Srungavarapukota taluk, Vizagapatam district, for favourable consideration and necessary action of the Estates Land Act Enquiry Committee.

A project laid out for constructing a dam near Mukundapuram in Chodavaram tana A. As this dam was found to be useful to the ryots and it would increase the income of the Vizianagram Estate, one Mr. Arundale, the then Thrash Engineer, constructed a stone dam a half a century back, but a heavy cyclone washed it away in the same year and no subsequent attempts were made for its reconstruction.

I further submit that by constructing this dam more than 20 villages, namely, Vavilapadu, Nagayyapeta, Devarapalli, Kasipuram, China Nandipalli, Mushinipalli, Santhapalem, Nallabilli, China Gudipala, Chamaladivi Agraharam, Neelakhantarajapurapu Agraharam, etc., and the villagers will be benefited.

The dry lands in these villages can easily be transferred to wet lands and the water-cess thus gained will be a good increase in the cowle of the estate.

There are some tanks that can be abandoned by the new project and the tank-beds can be leased out getting an additional income to the estate.

Very many petitions were filed to the Vizianagram Estate by all the villagers from time to time during all these fifty years for this irrigation project but no action has yet been taken.

The tanks now existing have no water sources nor any proper repairs. As such the wet lands have no sufficient water-supply and there is no good yield. Unless there is a project even the tanks cannot have sufficient water sources. The taxes fixed are not uniform to any particular rate.

Owing to the scarcity of water, these lands have become useless but the taxes are not reduced. Consequently the ryots are not able to get their livelihood or pay the taxes even. So they had to run away to Burma and other places of emigration to earn their livelihood and to save something to pay taxes, thus the ryots are undergoing many troubles to pay the taxes for their lands which are not useful at present for want of sufficient water-supply. As the lands cannot be abandoned, being an acquisition of their forefathers, the ryots are paying the taxes even though they are very heavy.

The details of new income and the scope to transfer the villages from dry to wet, etc., information may be obtained from the file now in records. If the Estate Collector and engineer personally inspect the old project and the lands, peruse the old file and statistics and make necessary enquiries in the villages concerned, the benefit that will be derived by construction of this dam both to the villagers and the estate can be arrived at.

I therefore pray that necessary action may be taken for the construction of the dam for which, we, all the villagers, will be very much grateful.

A copy of the last petition submitted to the Estate Collector by registered post on 8th October 1937 is enclosed for favour of perusal.

ENCLOSURE.

I submit that a project was laid out for constructing a dam near Mukundapuram in Chodavaram tana A.

Half a century back, one Mr. Arundale, the Thrash Engineer, constructed a stone dam but a heavy cyclone washed it away and no subsequent attempt was made.

I further submit that by constructing this dam some twenty villages such as Vavilipadu, Devarapalli, China Nandipalli, Mushinipalli, Santapalem, Chin Adivi Agraharam and villagers will be benefited.

The dry lands in these villages can be very easily covered into wet and the watercess thus gained will be a good increase in the cowle of the estate.

There are some tanks that can be abandoned by the new project and the tank-beds can be leased out getting an additional income to the estate.

Any number of petitions were filed by these twenty villagers for this irrigation project but of no avail.

Owing to the scarcity of water, these lands have become useless and consequently ryots had to run away to Burma and other places of emigration for livelihood. The lands could not be abandoned being an acquisition of their forefathers.

The details of new income and the villages that can be converted dry into wet, etc., information can be obtained by the file now in records.

I therefore submit that the records may be perused and take the necessary action for which I shall be highly thankful.

Memorandum by Mr. Kelli Chinna Babu, Yellamanchili, Kotabommali P.O., Chicacole Taluk, Vizagapatam District.

SUMMARY OF THE GRIEVANCES REPRESENTED BY YELLAMANCHILL ESTATE RYOTS.

The demand of Yellamanchili and Nookapeta villages on dry lands up to 1337 fasli was Rs. 380. Subsequently the zamindar was heavily indebted. He wanted to sell away his estates to the creditor. In order to fetch a good price for his estate he somehow misappropriated the accounts and showed that the rate per acre in his estate was Rs. 10 on dry lands. But actually we paid Rs. 1 to 2 per acre. According to the new accounts the demand on dry was Rs. 1,400. The zamindar compelled us to pay the enhanced rent. We refused. He executed the sale deed in favour of the creditor. Now this new zamindar forced us to pay the misappropriated amount. We all refused and he filed suits. The lower court decreed in favour of the zamindar. We applied in the District Judge's Court. The District Judge directed the Sub-Collector to retry the case as he simply based his judgment on the misappropriated account without conducting enquiry. During the time of the previous zamindar he got surveyed the wet land, but settlement was not done. We are still paying kist in kind. We want it converted into cash. The rate per acre, we want, not to exceed the adjoining Government rates. Irrigation works are in bad condition.

Memorandum by the Zamin Ryots of Nizambada, Gara Firka of Chicacole Division, Vizagapatam, dated 10th January 1938.

This village belongs to the proprietor, Gudivada Venkata Narasimha Rao. We the tenants are put to much difficulties by heavy rents. We beg to present a short history of the rise in the demand of the village.

Proprietor Venkatappa Rao's time—

Dry lands, Rs. 2 and Rs. 3 per acre.

Wet lands appraisement.

Venkatappa Rao's son, Varada Rajulu's time-

Dry land, Rs. 5 per acre and also dry converted wet, Rs. 5; pure wet, Rs. 5, Rs. 4 and Rs. 3; putties of grain per acre.

ESTATES LAND ACT COMMITTEE

Varada Rajulu's widow, Lakshminarasamma's guardianship time-

Dry converted wet, Rs. 7-8-0 per acre.

Wet, Rs. 6, Rs. 5, Rs. 4, putties of grain per acre for wet.

Lakshminarasamma's son, Varahanarasimhulu's time-

Dry, Rs. 8 per acre; dry converted wet, Rs. 15 per acre.

This last rate was fixed on the promise that the new irrigation facilities would be created. But up till now nothing has been done. There are no irrigation facilities for cultivation. There is no water even for drinking purposes. There was only one well and that is in repair. Neither the zamindar nor the district board did any thing for the supply of drinking water in spite of repeated requests, besides one kuncham of paddy for granaries shortage, three putties for garce per measuring differences is also charged. During this present proprietor's time, communal porambokes and grazing grounds, and public paths have all been occupied by the proprietors.

The neighbouring ryotwari Government rates are, Rs. 2-8-0, Rs. 2-4-0 and Rs. 1-2-0 for wet and for dry, Rs. 1-8-0, Re. 0-12-0.

We, therefore, pray that the Government may be pleased to enquire and cause a settlement to be made as per rates obtaining neighbouring ryotwari villages.

If necessary, the decrees of the court as well as the gudikattu account will forthwith be submitted.



Memorandum by the Tenants of Aravasariyapalli of Zalantra Estate, Vizagapatam.

The village of Aravasariyapalli is a jirayati village in the Zalandhra estate. It was given by the zamindar of Zalandhra as a mokhasa to Gopisetti Subba Rao Garu, who afterwards to Mr. Konadala Chengala Rao Nayudu of Vizagapatam. The total assessment of the village was for a long time, Rs. 230 per annum as can be seen from the sale deeds. This village was afterwards sold to Sariyapalli Mutt, by Mr. Chengala Rao about thirty years back. The mahant induced the tenants to pay bhogam on the assurance that irrigation sources would be provided for cultivation of lands. Since then the income of bhogam is being gradually increased. The income on the village has thus been raised to fifteen garces of paddy which comes to Rs. 900 now at Rs. 60 per garce every year, the bhogam being raised by appraisement. The present trustee, a servant under the Endowment Board, is doing a lot of mischief. He appraised one field and calculated on that basis the whole income of the village without appraising every field. In order to create evidence he took the thumb-impressions of the tenants who do not know what was written.

The tenants are very poor without food or raiment. We used to pay formerly, Rs. 4 per acre for wet and Rs. 2-8-0 per acre for dry. Now it comes much more. For land which used to pay Rs. 12, the tenant is forced to Rs. 35.

There are other resumes. Suits also are being filed in the court against the tenants who are unable to pay the heavy demand. They did not provide irrigation sources as promised. The tanks are in a state of disrepair.

Memorandum by Mr. Nadiminti Venkata Perichenulu of Bobbili.

- 1. (i) Pre-settlement minor inams are declared to be not estates; let darimilla inams or subdivided minor inams be likewise excluded from the Estates Land Act.
- (ii) If kattubadi is levied on similar inams at the time of grants, they are more of the nature of leases than of alienations with proprietary rights. (See 38, Madras, 1128.) Also subdivision or separate registration in the office of the Collector of such lands is latter, 47, M.L.J., 393, case applies; and hence yet he continues to be a kudivaramdar.

- (iii) Between 1908 and 1933, every time the Estates Land Act was proposed to be amended, darimilla inams were sought to be excluded and all the select committees to which the proposed Bills were referred, recommended the exclusion of darimilla inams. The Government also introduced the Estates Land Act Amending Bill (which later became Act X of 1934) with a clause to exclude them; but on account of some opposition the proposed exclusion was not effected. Now the Estates Land Act is proposed to be completely overhauled, darimilla inams should be excluded from the definition of "Estate."
- N.B.—The witness's article in M.W.N., dated 16th October 1921 "exclusion of subsequent and subdivided minor inams etc." may kindly be perused.
- (iv) To disturb the Privy Council decision of 41, Madras, page 1012, and the latest Privy Council decision regarding grants made by zamindar even subsequent to permanent settlement, namely, A.I.R., 1934, Privy Council, page 84, by passing Inams Act, is unjust.
 - 2. Different is the inam from the zamindari tenure-

Zamindaris. Inams.

(a) Mostly Impartible Partible.

(b) Extensive Insignificant fragments.

(c) Many thousands of tenants Inamdars generally equal the number of their tenants

(a) Not acquired by purchases Purchased by strangers for heavy prices.

(e) Ordinarily not affected by dobts Heavily indebted.

(f) Well equipped with men and money Not so.

(g) Regular revenue establishment No such thing.

(h) Can withstand strikes of tenants Cannot for a moment.

(i) Accustomed to revenue court procedure ... Unable to follow Revenue Court procedure.

(j) No direct contact with tenants ... Direct frequent contact and hence mutual adjustment between themselves.

- 3. Hardships of inamdars.—(a) Absence of liability of inam tenants to ejectment leads to non-payment of rents regularly.
- (b) Procedure under section 112 for rent recovery is expensive, tedious and dilatory. Inamdar cannot await the slow court procedure while inam tenant goes on enjoying the produce.
 - (c) For distraint under section 77, inamdar is physically unfit.
- (d) More costly court-fees in revenue courts, the inamdar has to bear under original side rules.
- (e) Proof of inamdar's kudivaram rights according to special and unnatural rules of evidence before special tribunal is often difficult and expensive.
- (f) Special tribunal has not yet come to existence. Only nine months more for such proof and registration.
- (g) Compensation offered for the inamdars' loss of valuable kudivaram rights compulsorily is merely nominal.
- (h) The introduction of a new definition of inam private land is contrary to usage and custom. Inam lands are inamdars' private property.
- (i) "Seri" lands in Vizagapatam district (north and south) mean personally cultivated lands; but they are not lands in which there are occupancy ryots as interpreted in some High Court rulings.
- 4. Prayer.—(i) Exclude from the definition of "Landholders" the persons who own inams, be they post-settlement or pre-settlement, enfranchised or subdivided, whole village grants or portions of village grants, especially if kattubadi was levied on the inams at the time of grant, for the purpose of the Estates Land Act.
- (ii) Make inam lands accessible for the inamidars' personal cultivation when required, though, they are temporarily sub-leased under term muchilikas, especially if they were, or are personally cultivated lands; or are such in which such right of future personal cultivation is reserved by contract—vide Malabar Tenancy Law.

Kabuliat or Instrument of assignment and agreement on the part of Kannapilly Coormanata Sarvatomookaya-jooloo, Zamindar of Woorlam, to the Sunnud-i-Milkeiut Istimrar, or deed of permanent property granted to him by the Right Honourable the Governor-in-Council of Fort St. George, bearing date, the twenty-ninth day of July in the year of Christ, 1803, or Rooderodgaur Smachara Sravana Sood Chatoordasy Sookravaram. First Connapilly Coormanta Survatomookayajuloo. Zamindar of Woorlam.

Being fully impressed with the beneficent intentions of the Honourable Company, as distinctly enumerated in the Sunnud-i-milkeint Istimar or deed of permanent property conferred upon me by the Right Honourable the Governor-in-Council of Fort St. George, and being duly sensible of the important advantages which under the blessings of God may result to myself and people of my zamindari from the arrangement established for the administration of justice and of the public revenues on permanent foundations, do by this, my kabuliat or instructions of assignment and agreement covenant and agree as follows, viz.

- 2. Whereas the assessment of my zamindari or estate has been fixed at Star Pagodas (3,822-6-0) three thousand eight hundred and twenty-two, and six annas for five years from fash 1213 to fash 1217, exclusive and from the commencement of fash 1218 at Star Pagodas (3,880-6-0) three thousand eight hundred and eighty and six annas which said sum of Star Pagodas (3,880-6-0) three thousand eight hundred and eighty and six annas shall be fixed and is hereby accordingly acknowledged by me to be the permanent annual land-tax of my zamindari or estate payable in the current coin of the province in fixed monthly instalments agreeably to the separate kistbandi hereunto annexed and signed by me.
- 3. This permanent assessment of the land-tax on any zamindari or estate, I consider to be exclusive of the revenue derived from the manufacture and sale of salt and saltpetre, exclusive of the sayer or duties of every description whether by sea or land, the entire administration of which, the Government reserves to itself exclusive of the abkari or tax on the sale of spirituous liquors and intoxicating drugs, exclusive of the excise which is, or may be, levied on commodities or articles of consumption, exclusive of all taxes personal or professional as well as of those from markets, fairs, and bazaars, exclusive of lakheraj lands (lands exempt from the payment of public revenue) and of all other alienated lands paying a small quit-rent (which quit-rent unchangeable by me is included in the assets of any zamindari estate); and of all lands and russoomes or fees heretofore appropriated to the support of police establishments. I consider also that Government reserves to itself the entire exercise of its discretion in continuing or abolishing temporarily or permanently the articles of revenue included according to the custom and practice of the country under the several heads above enumerated.
- 4. I undertake regularly to pay in all seasons, the amount of the permanent assessment above fixed and acknowledged by me. The remissions which have occasionally been granted, according to the custom of the country, on account of drought inundation or other calamity of the season, shall now cease and never shall be revived by me, and if (which God forbid), I should fail to discharge my engagements, my zamindari or estate, and any personal property shall be answerable for the consequence of such failure.
- 5. In this event, I understand that, any personal property will be liable to attachment in the first instance, and that any lands will ultimately be liable to be sold and transferred from me forever for the payment of the public revenues.
- 6. I am at free liberty to transfer, without the previous consent of Government or of any other authority to whomsoever I may think proper, by sale, gift or otherwise any property right in the whole or in any part of my zamindari or estate and such transfers of my land are to be valid, and recognized by the courts and officers of Government provided they shall not be repugnant to the Muhammadan, or to the Hindu laws, or to the regulations of the British Government. But unless such sale, gift, or transfer shall have been regularly registered at the office of the Collector, and unless the public assessment shall have been previously determined, and fixed on such separated portions of my estate by the collection I hereby consent and agree that, such sale, gift or transfer shall be of no legal force or effects nor is such transactions to exonerate me from the payment of any part of the public tax assessed on entire zamindari previously to such transfer; but that my whole zamindari is to continue answerable for the total land tax, in the same manner as if no such transactions had occurred.
- 7. In the event of the sale of any part of my zamindari or estate for the liquidation of arrears of the assessment or in the satisfaction of the decree of a Court of Judicature, or in event of the transfer of any part of my zamindari by gift, sale or otherwise, I promise and agree to furnish the Collector with true and correct accounts of my entire zamindari or estate and of the portion of it to be so separated, for a period not less than three years

preceding such sale or transfer in order that the due proportion of the public revenue may be fixed thereon, and that the assessment to be settled on the separated parts of my lands, may always bear the same proportion to the actual produce of the separated portion as the total permanent jummah on any zamindari or estate bears to the actual produce of the whole zamindari. Thus the accounts to be furnished by me being correct no partial assessment can happen nor can any increase of the fixed jummah be ever made, under whatever changes or improvement (my) interest or my pleasure may lead me to introduce into my zamindari or estate.

- 8. But although I am by the seventh article of my sunnud empowered to transfer by sale, gift, or otherwise, any part of my zamindari or estate not repugnant to the regulations of Government yet, I do hereby declare that it is not competent for me and I accordingly bind myself not to form any part of my lands into a separate estate paying its jummah directly to Government, unless the public assessment on such separated estate shall amount to the annual sum of five hundred Star Pagodas (500) and upwards.
- 9. In order that I may at all times be enabled to comply with the condition of the seventh article of this, my kabuliat, by which I am bound to furnish true and correct accounts of my zamindari or estate when required by the Collector, I promise to support the regular and established number of curnams in the several villages of my zamindari. The curnams are to be appointed from time to time by me, and are to obey all regular orders issued by my authority but I engage that they shall not be removed from their offices, except by the sentence of a court of judicature. In the event of my having or any of my underfarmers, tenants or ryots having cause of complaint against the curnams of any village for breach of duty, I am at liberty to institute at my own peril a suit in the Adawlut of the Zillah for the purpose of bringing such curnam to trial and punishment but in the event of my dispossessing curnam of his office without such previous regular process. I consider myself liable to make such satisfaction for the injury as the Adawlut of the Zillah may decree. Where a curnam may be dismissed from his office by the sentence of a court of judicature, I will, in the first instance, select a successor from the family of the last incumbent provided any member of that family shall be capable of discharging duty of curnam; but if no member of that family should be capable of discharging the duty, I am at liberty to exercise my discretion in the appointment of a proper person taking care to report to the Collector, the name of the person appointed to succeed.

Petition by the Ryots of the Reddipalli Agraharam, Vizianagram Estate.

విజయగగరం జమీందారీ యిలా కా రెడ్డిపల్లి ఆగ్గమారం గామం జిరాయితీ రహితులు చాది వలుయావన_్ ఏ బాఖలు చోగుకున్న ఆర్మీ విన్నపములు.

మా ామం యావతూ. ము విజయనగరం యెస్టేటుకు చెందిన జిరాయితీ గామమైయున్న ది.

మాల్ల సూ మంలకు దర్హాధారము తక్ప ఏటికాలువలు వైగా నీటి దస్తులు ఏమియులేళ్ళు. దర్హ ములు సకాలములో పూర్తిగా దర్హి చి సద్యముగా చంటచండిన సందత్సరములలో కొన్ని భూములు యొకరను 1 కి 10 బస్తాలున్న కొన్ని యొకరము 1 కి 8 బస్తాలున్న కొన్ని 6 బస్తాలున్న ధాన్యము చండుచున్నవి. ఇట్టి దస్తిత లు ఆగేకములు గర్గుళ్ళన్న స్వటికేని దొకరము 1 కి రూ 18 లు, రూ 16 లు, రూ 14 లు ఇస్తులు తరంవారీగా ము! ఎస్టేటువారు విధించియున్నారు. యూ మూస్టరుగా విధించిన ఇస్తుబువైనికూడా రూపాయి 1 కి ఆ 2 లు చొక్పన ఆధికం చేసియున్నారు. 10 యకరముల భూమి సాగుచేయు రహితు సదరు భూమిపైన తాను కష్టబడి నేవ్యముచేయుటయే గాక తనతో పాటు నెల 1 కి మనిషి 1 కి రూ 5 లు చొప్పన జీతము యూస్తూ, యుద్ధరు మనుష్యలను ఆదనముగా ఖంచుకోవలసియున్నది. త్రఖా కోతమదుపులు దొకరం 1 కి రూ 6 లును, మెకరం 1 కి రూ 15 ల విత్తనముల ఖరీమన్ను రూ 2 ఇశర ఖర్చు పైని వివరించిన బ్రహకారంగా రాసున మే. 1 కి ఆన్హి బావులలో పండే చంట 10 బస్తాలున్న రూ 3-8-0 లు చోప్పన రూ 35 లను దచ్చచున్నది. యొ. 1 కి ఆన్హి ములలో పండే చంట 10 బస్తాలున్న రూ 3-8-0 లు చోప్పన రూ 35 లను దచ్చచున్నది. యొ. 1 కి రూ 3 లు నక్కమున్ను రహితు ద్వాకు చుంది పోషణ క్రింద ఆయ్యే ఖర్చులున్న రహితు ముణము చేయవలసి వచ్చచున్నది. పండిన సంవత్సరములలో నే ఋణ(గాన్సుడు కావలసివచ్చిన రహితు పంటలు పోయిన సంవత్సరములలో పై ఖర్చల మదింపుల (చకారం యొంత బుణములో నే ఋణ(గాన్సుడు కావలసివచ్చిన రహితు పంటలు పోయిన సంవత్సరములలో పై ఖర్చల మదింపుల (చకారం యొంత బుణములో నే ఋణ(గాన్సుడు కావలసివచ్చిన రహితు పంటలు పోయిన సంవత్సరములలో పై ఖర్చల మదింపుల (చకారం యొంత బుణములో నే ఋణ(గాన్సుడు కావలసివచ్చిన రహితు పంటలు పోయిన సంవత్సరములలో పై ఖర్చల మదింపుల (చకారం యొంత బుణములో నే ఋణగానుడునో రహితు రహితులు రహిచించిన అయాచించిన అయామను.

ై కారణములనుబట్టి జిలాయితీ రహితులమగు మేము ఆహర్షిశములు సుఖమన్నది యెరుంగక సదరు భూములైన కష్టచడి, ఆగేశమైన పంటలు పండించిమాడా చివరకు, మాట్కి గుడ్డకు లేశ కొంత కాలమునకు భూములయుక్క నిలువకుమించిన ఋణములకు పాల్పడి, శెట్లమెంటునాడు మహ్హలు పొందిన రహితులు సదరు భూములు తమ మామా కార్లకు ఋణముల కింద యిచ్చి పేసీ తమ కుటుంబములను పోషించుకొనుటకు వేరే మార్గములు లే సందున యితర దేశముల పాౖలెనారు. మొదట పట్టాపొందిన రహితులు సూట్కి 90 మంది తమ భూములను 30 మదవారించిన కొరణములవల్ల కల్లిన ఋణముల కొండ గోల్పోయినారు.

ఇంలేగాక నానాట్కి మైనుములు ఆధికమగుటచే తంటలు సీదాగా నిశించి యిక్కటికే స్థితులకుమించిన ముగింములపాలైనంచున మరి ముగింముల పుట్టక మగ్గి యెస్టేటువార్కి చన్నులు చెల్లించుకో లేక పోయితిమి. ఆం మెడ్డిని చెన్నేటువారు మాడైని కోర్టులో దావాలు చేయించి నిరాటంకమనా డిక్రిలసుపొంది ఆమక్కపెట్టి నా నావిధములైన కట్టములు పొందించుచున్నారు. నిరాటంకమనా డిక్రిలసు పొందినారసుటను ేవాతు వేమనగా రహితులు నానాట్కి నిరుచేదలై ఆనేకమైన కట్టే శ్రముల నసుభవించుచు ఆగర్భ్యమీపులోని వాదిగారితో కోర్టులో నిలచి వాదించుటను శ్రేకివిహీసులగుట ఒకటి, రెండవది, కొద్దికొద్దిగా పరపతులు కళిగియున్న రహితులు చెప్టేటువారి రవల్లు రహితుల కున్నటువంటి ఆన్యాయములను చాసి కోర్టులో వాదించుటను స్టేటువెంటుల పెట్టినమైని చెప్పేటులవాడి వల్ల కళిగే ఆన్యాయములను చెప్పేటువారిపై దావాలు తెచ్చుకొనవలసిన దే ఆని కోర్టులలో తీర్పులు యాన్నూ చార్యములను చెప్పేకువారు వ్యయ్యస్థామములు లేకుండా నిరాటంకముగా తమ కార్యములను నెరవేర్చుకొనుచుండిరి. పై కారణములనుబట్టి ఆగేక దుస్టితులవాలైన జిరాయితీ రైతులము బెట్టుకొనుచున్న ముర.

- (1) శాస్త్రులను గమానించి తగ్గించుటు.
- (2) సమృద్ధిగా నీటివసతులు యేర్పాటుచేయుట.
- (3) పంటలుపోయిన సంవత్సరములలో రిమిషనులు యిచ్చుట.
- (4) ಯ ಕೃಟ್ರಿ. ಆಯ್ಡ್ನ ದಾವ್ ಡಿ ಶಿ ಬ ತ್ ಯಲು ಮಾವು ಬೆಯಾಟ.
- (5) రహితులకు ముఖ్యసహకారములైన పశుభులకొరకు గోభూములుగా సెటర్మెంటులో మినహా యించిన స్టలములను ℓ^4 దెంస్టేటువారు ఆమరకము చేయకుండుట.
- (6) బ్రామ్లకం యీ సంవత్సరం యింతవర్కు వర్షములు లేక ఖభాలులేఖ. యొండలు త్రీవముగాయు న్నవి. పూర్తిగా పంటలు పోయినవి. ముఖ్యముగా యీ సంవత్సరం శిస్తులు రిమిషను యిప్పించిలే నేగాని చాలా కష్టముగానున్నది.

ఈ విధులను రహితులకు 🐧 యెస్ట్రేటువారివల్ల సంపూర్ణ మాగా కల్పెసేటట్లు యేర్పాటుచేయించి నానా కష్టెక్లేశే ముల నసుభవించుచున్న యీ బీద రహితులను ఋణవిముక్తుల జేసి పుద్ధరించగలందులకు బ్రార్థన చేయుచున్నాము.

Memorandum by the Ryots of Talatampara Muttah of Chikati Estate.

The Chikati Zamindar has got here a bit of his estate consisting of 25 jirayati agraharam villages. This bit is bounded on the north and west by the Jalantra estate. On the cast the Government villages of Ichapore taluk. On the south the water swamp called the beela. Except about six villages all the rest are uddanam villages. They are all sandy. These villages have got wet lands to the west along a line. The proportion of dry to wet in these villages is 1:2. Except the hill-side cultivations of the villages of Sompet, Mandapalli and Narayanapuram, the rest of the entire dry land is sandy. In this dry land ecconut topes are planted. There are no irrigation sources in these sandy tracts. There is no scope for digging wells except in one or two villages. In some villages, there is difficulty for drinking water. The tenants raise the coconut topes and plantain topes entirely depending upon the rains. The Government uddanam adjoins the Chikati estate. There are dry lands on which coconut and plantain topes are raised. There is wet land for these Government villages irrigation. The Government villages of Manikyapuram is to the east of the Chikati estate bit. The wet lands of this village are almost of the same taram of the wet lands of this estate. So also are the wet lands of Jalantra. The wet lands of Manikyapuram have got permanent peculiar uddanam "zakkara," irrigation sources which are perennial and supply water for the irrigation of the wet land throughout the year. Two wet crops are grown on these lands, the heavy and the light paddy. But the wet lands of this mutta have no natural irrigation sources. There is only tank irrigation which can supply water when there is rain. If the monsoon fails the crops fail. The dry and wet lands of Jalantra are almost of the same kind as the lands of this mutta. In the Government villages with greater scope, the highest wet rate is not more than Rs. 5 per acre and the dry rate not more than Rs. 2 per acre. In Jalantra the highest wet rate is not more than Rs. 6 per acre and

Prior to fasli 1318, the tenants used to pay their rents in cash or in grain at proper rates to the mustazars or to those guttadars. But this arrangement gave a lot of trouble to weak tenants. Consequently there was a cry for asamwar assessment. The Estates Land Act was passed in 1908 putting a premium on the zamindar from enhancing the rent on the holdings and consequently the zamindar was anxious to get a revision of rent.

Therefore the zamindar of Chikati decided to have asamwar settlement. Then the tenants and the estate officials joined together and prepared taramwar area of the dry and wet lands. After deducting the income from the coconut trees of a village at $1\frac{1}{2}$ annas per tree, they divided the taramwar dry and wet lands cist on the taramwar area and fixed the taramwar dry and wet rates. The measure of land in this mutta was bharanam. They changed it to acres and cents. The area was arrived at by dividing the rent paid by the rate. By this method they began to make settlement. The tenants agreed because they had not to pay more than what they were paying. Pattas and muchilikas were exchanged for a period of ten years from fasli 1318 to 1327. The main condition in the patta was that the tenants have to pay excess rent in case an excess area was found on survey of the estate at the schedule rate attached to the patta.

In 1917, 1918 and 1919, the estate was surveyed by the Government Survey Party. There was no settlement. The estate officials prepared records as if there was settlement. They took some tenants into their confidence and arbitrarily increased the rates. In Mandapalli the ten years patta wet rate was Rs. 6-8-2, while the supposed settlement rate was Rs. 7-8-0 and Rs. 8. In Kuttum village the ten years patta wet rates were. Rs. 3 to Rs. 5-12-0. The supposed settlement rates were Rs. 6 to Rs. 10-8-0. Similarly in all the villages, the rates were increased without the knowledge and consent of the tenants. By this process, the annual demand of the mutta rose from Rs. 12,000 to Rs. 23,000. After some period to get settled the rates, the estate filed some suits in 1927 and 1928. The tenants were paying the usual rents. The zamindar was appropriating it as he pleased. There was no mamul in this estate to plead limitation for time-barred arrears. The zamindar never filed suits. Thus the tenants were put to much loss. The tenants are unable to pay these rents. The zamindar filed batches of suits in 1934 and 1935 and also 1937, they are in pending.

We therefore pray that the matter may be taken by the Government for an enquiry and proper rates may be fixed by a fresh settlement.



మ్మాను రైతాలు ఋణబాధా నివారణ బిల్లుకరు ఆంధ్రాడ్ట్ర రైతు సంఘమువారు సూచించిన సవరణలను బలవరచుడు ఆ విధముగా బిల్లను సవరించి చట్టముచేయగలందులను మ్మాను ప్రభువువారిని, శాసన సభ్యులను యీ సంఘమువారు గోరుచున్నారు.

స్థవరణలు.

- 1. యా బిల్లు కాం শিক্ষা మంత్రి పదవులను స్వీకరించిన 1937 వ సం॥ జూలై 1 వ లేదినుండి ఆమలు లోనికి వచ్చినటుల ప్రకటించారి.
 - 2. వ్యవసాయుదారుని నిర్వచనంలో వ్యవసాయ కూలీనిగూడ జేర్చవలెను.
- 4. ఋణశ్మదలైక ఏర్పాటుకాబడిన 8 వ క్లాజులను తొలగంచి బిల్లు ఆమలులానికి వచ్చిన తేదికి ఋణమ్ఘడు ఎక్పుడు ఎంత మొత్తమును ఏ బాకులు క్రింద వానూలు ఇచ్చినను దానిని ఆసలు బాకీ క్రింద వానూలు ఇచ్చినమలగోనే రెక్కించుకొని మిగిలిన ఆసలు బాకీ ఇచ్చినాచో బాకీ యావత్తు శిద్దానునట్లు క్రకటించవరాను.

యుటుల లేల్ఫ్ గావచ్పిన ఆసలు బాకీ మొత్తములో కూడా ధరలపలేనము ననుసరించి క్రిసము 1/3 వరలు తగ్గించవలెను.

- 5. వడ్డీ ాేటు ఎట్టి చరిస్థితులలోను నాల 1కి సూటికి ఆ 4 లుకిన్న మించారుడు ఆ. 4 మించినవడ్డి నాయక ముందు వహానాలుచేయుంచో శిశ్వను విధినావారి.
- రి. వ్యవసాయు కూలీలకు బిల్లు ఆములులోనికివచ్చిన లేదీనాటికి గల యావత్తు ఋణములను రద్దుచేయ వలెను.
- 7. శిస్తు నిర్వాదనులు 1986 వ సంవత్సరములో సవరింపబడిన ముదాను ఎస్టేటు ల్యాండు ఆక్టు కింద నిర్వచించబడిన భూస్వాములకు ఇతని యిగాంచార్లకు కథులుచారు చెల్లించు శిస్తునునునాడా చేర్చవలను.
- 8. 1937 వ సంగతాలైన వేదీనాటికి జమీందార్లకుగాని, యిగాంచార్లు, మొఖాసాబార్లు, ఆ(గ హారంచాల్లకుగాని చెళ్ళించవలసిన యావత్తు శిస్తు బకాయీలను ఎట్టి దర్శులు లేకుండా రద్దుచేయువలెను.

ಆದೆ ವಿಧಮುಸ್ ಕ್ಷತ್ಪಾರಿ ಕಾಲುದಾರ್ಜ್ಲರ್ಜ್ 1937 ವ ಸಂ॥ ಜಾ= 21 ವ ಕೆದಿ ನಾಟಿಕಿ ಯುವೃಕೆರಿಸ ಯಾವಕ್ಕು ಮತ್ತಾ ಬಕಾರ್ಯಾಕ್, ವಾರಿಕಿಸಲ ಯಾವಕ್ತು ಬುಣಮುಲನು ರಜ್ಞುವೆಯವ ತನ್ನು.

- 9. | మధుశ్వ ఆప్పలకును శాస్త్రు బగాయీలకును యీ బిల్లు వర్తించవలయును.
- 10. భూమి తనళూ బ్యాంకులు మినహా మిగతా ఆస్త్రి కో-ఆహారేటిఫు బ్యాంకులు, జూయింటు స్టాకు కంపెనీల తాను వేయబడిన ఆశ్చలన్ను కూడా యీ బిల్లు వర్తించవలయును.

- 11. ఒక గెలలోపున కాలదోడుకుంపట్టనున్న కారణంచే చేసిన దావాలు తప్ప 1937 వ సంగ్రామాలై 14 వేదేవీ తర్వాత చేయబడ్డ దావాలు, జమ్మలు, వేలాలు రద్దచేయబడవలెను. అందులైకే బాగీబారులైకేన ఖర్చులన్ని టిని ఋణచాతలే చెల్లించుకోవాలి.
- 12. తాను వ్యవసాయదారుగని రుజుళ్రచేసికొని డిక్రీ మొత్తమున తేగ్గిరచుకొనుటకు పిటినను పెట్టి నమాడు డిక్రీ యివ్యబడిన ఖర్బులు చౌల్లించే శళ్శంలోతక్కండగనే విచారణచేయవలెను.
- 13. శౌడ్డు 14, 17 లులా పిటిషన పెట్టుకొనుటకు యువ్వబడిన వాయిదా కాలను 60, 90 రోజుల నుండి ఆరు మాసములకు పొడిగించవలెను.
- 14. బిల్లు భకారం శరిశ్కరంశబడిన రుణమొత్తమును, రుణామ్లోని పడుమన మాహుకార్ల ప్రభుత్వామే డిబెందర్లడ్వారా చెల్లించి తిరిగి నూటికి ఆ 4 లకు మించినదడ్డి 60 సంవత్సరములతో సమానవాయిదాలమైన వాసూలుచేసుకొనవలయును.
- 15. వ్యవసాయుపు పెట్టుబడి గిమిత్తమును, జీవిత ముఖ్యావసరములకొరకును సంవత్సరం 1 కి నూటికి 3 కు మించినవడ్డీ పై ఆప్పలభించునటుల ముత్వేసే బ్యాంకులను స్టాపించవలయును.
- 16. చారాస్థిని కాపురముండు గృహమును పశుశాలను 5 యకరముల మాగాణి భూమిని, 10 యకరము^ల మెట్టు భూమిగాని ఎట్టి సందర్భకులలోను జమైచేయారాదు.
- 17. పాలేంద్రామ రైతు సంఘము సర్వసీద్ధి, ఆవకాపల్లి తాలూకా రైతు సంఘముతోను దడ్డిణ విశాఖ శుట్నం జిల్లా రైతు సంఘముతోను ఆనుబంధమునానుండుటకు యీ సా సభవారు తీర్శానించుచున్నారు.
 - 18. యా కొందికారిని కార్య నిర్వాహముగా యీగా సంఘమనకు ఎన్ను కొనడమైనది.
 - 19 వ్యాథారపు వర్షెక్లను గీటు తీరువ మినహాయించవలెను.
 - 20. చౌరువులు, వరవలు, కుడిమరమ్మత్మలైన రైతుల బాధ్యత శాలగించా స్థార్య మేయవలసినది.
 - 21. ముర్జుములో పంచాయతులు నిర్హించవలేను.
- 22. ఇక్పటికెన్ మామత్ ప్రోస్ట్ సారాళుశక్వము, లాబీగొండితనము తగ్గనండులన జైతుల స్థితి దుర్భరమాగు మన్నది, కాన జైతు సంఘ ప్రతినిధులతో హండిన యొక్కుకుము నొకదానిని వేసి, దాని సలహాల నమసరించి తగురర్వ తీసికొనవలయునని మామత్వమును కోరుచున్నాము.
- 23. వృవాసాయ కూలీలకు ఖరాకులత పాత్రలలోనే కూలిని సరియాగు జీతములను యిచ్చి వారితో సామరస్వ మును పెంసాందించుకోవలసినదని బైతులును కోరుచూ తీర్హానించడమైనడి.
 - 24. సర్వే శెటిల్ మెంటులు జమీందారుల స్వంత ఖర్చు.

Petition by the Palteru Ryots' Association, Mangavaram Tana, dated 24th January 1938.

ఈ దిగుద తెబిశీలు (మకారము మా గాను చౌర్యులు 6. స్థరు చౌరువు గర్భములు పూ_్డిగా ఆమర్భముగు చున్నవి

జలాధారనులు వృద్ధిపర్చేలేదు. ఇదివరకున్ను జలాశయములస్ని పాడుపడినవి.

మరిముత్తు లెఖలు కనశుర్చడామేశాని పడిజరుకుట లేదు. చురమృత్తు డిపార్టు మెంటువారు ఆధిక ్రీమంతులుగా యున్నారు.

్రొత్తానా స్పైంచిన జలాశ్యముకు జా స్త్రీ శాస్త్రు విధిపచింది. ఆ జలాధారములు ఆములునందు లోనపుడు సదరు జా స్త్రీ శాస్త్రు తాలగించాతగియున్నది. ఆట్టిది యీగాదటం కొత్త కాలువ ఆనునది ఒకటి కలను. సదరు కాలువ గీరు పారుటు లేదు. మరమృత్తులు లేవు. జా స్త్రీ శాస్త్రులు శగ్గించియుండలేదు.

కాండ్స్ మంత్రివర్గ్లువారు మహ్మతము చేయుచున్న విధానములకు యతిరీకమైన ఆమర్ల వ్రైవాలు సాగిం చుచు ముస్టపటిక పై హాచ్ఛు కష్టములకు లోనగునట్లు చేయుచున్నారు.

్శీ మంత్రివిగ్గమువారు శాసించిన చెట్టముకు విరుద్ధమునా మా $ar{x}$ ామం తా $ar{x}$ బాకీశడ్డ $1345,\ 1344$, 1343 మ ఫసరీల శేస్తులకు శీధుమునా ఆమళ్ల జరుపించుడు భయపెట్టి ఆమళ్ల పూర్తి చేయుడున్నారు.

ఆందువల్ల మునువటికన్న దుర్లభ స్థితి సంభవించుచున్నవి కాన ఆమళ్లు సిలిపి తగురీతిని వెంటనే శాసించ వాలెను

పైన బ్రాసిన యిక్కాట్లు యింతకు పూర్వమే ్ జమీందారువారికి లిఖిత పూర్వకముగా విన్నవించితిమి. ఆవి చవినిడలేదు. ఖారి దేవిడికి స్వయంవెన్లి వాగ్రూపముగా విన్నవించితిమి. ఆప్పట్లో, వారి ఆధికారవర్గమువారు మయ్రిలను పారాభవము చేసియున్నారు. ై విషయములు విశాఖపట్నంలో జరిగిన విచారణలో జరిగినవిళాక సూతన విషయములై యున్నవి. గాన విహర్మించతగియున్నవి.

కల్లవు ఆయకట్టుకు ్రపవహించే కొండగడ్డలు మొదలగువాటినుంచి కల్లవు జలాళయములకుపాకుండా సిరోధించి రైతు మెట్ట కల్లముగా బాగుచేస్తూ్లయింటే బాటి కన్ను తీర్వాయి జూస్త్రీలు వాస్తూలు చేయుడున్నారు. కాసి ఆట్టిపి సిన్స్ క గువిధాన మేర్పర్చడిములేదు.

సార్వేలేని బాధ ఆధికమైనది. ఓక బట్టాణా జాయింటుదారు బకాయిఖంచితే చెల్లించినవాని భూమిమైన ఆమలు జరిపి శిమ్మలు వామాలుచేయుట ఆలవాటుకలదు. ఆందుచే మరి నష్టము కలునుచున్నది. దీనిని శ్రీమముగా రూపుమాబిక తప్పదు. ఈ పని జమీందారీ ఖద్యోగాన్నులు కావేపాలు తీర్చుకొనుటకు ఆవకాశ మిచ్చుడున్నది. ఇరి గేమను సంబంధమంతయు శ్రీమముగా శ్రీ గుప్ప మెంటు పద్ధతులవలెనే శాసించు పంచాయితీ బార్డుల ద్వారా ఆమర్లు జివించవలెగు. 1347 వ ఫస్టరీ హాటు బావతు శాస్త్రులయినా చెల్లించుటకు పంటలు పూర్తి గాపోయి మహా కాటకముగా యున్నందున రైతులను దుస్టితి హెచ్చుగాయున్న ది గాన రుణపరిష్కార చట్టములో 1347 వ ఫస్టరీ హాలు మాత్ర మీ రెండు వాయుదాలుగా జమీంచార్లు తీసుకొనుటకు చట్టములో నిర్డిష్టమైన యోర్పాటు చేయించవలను. ఈ రెండు వాయుచాలు 1938-39 వ సంగల సాలాఖరువరకు భంవవలను.

Petition by the Guntapalli Ryots' Association, Mangavaram Tana, Chemudu Estate, dated 24th January 1938.

ఈ దిగువ తెబిశీలు ₍స్కౌరం మా గ్రామం చెరువులు 2. స్థరు చెరువు గర్భము చాలవర్కు ఆమరకము ఆయునవి.

జలాధారములు వృద్ధినర్పలేదు. ఇదివరకుఖ్రన్న జలాశయములు ఆగ్ని పాడుపడినవి. మరమ్మత్తు లెక్కలు కనుపర్పడామేకాని పని జడపుటలేదు. మరమ్మత్తు డిపార్టుమొంటువారు ఆధికి శ్రీమంతులుగా యున్నారు.

కాం గౌను మంత్రివర్గమువారు బ్రస్తుతం పనిచేయువన్న విధానములకు వ్యతిక్యాపన ఆశుల్లు వ్రైర్లలు సాగించుచూ మునుపటికంటే యెచ్చు కష్టములకు లోనగునట్లు చేయుచున్నారు. ్రీ మంత్రిపర్గమువారు శాసించిన చట్టమునకు విరుద్ధమునా మా ్రామం తాలూకు భాకీపడ్డ 1843, 1844, 1845 వ భస్తుల శిస్తులకు శీర్గమ మునా ఆశుక్లు జరిపి స్క్లూ భయాపెట్టి ఆమక్లు పూర్త చేయుచున్నారు. ఆందువల్ల మునుపటికన్న దుర్ల భస్తితి సంభ వించుచున్నది. ఆమక్లు నిరిపి తగురీతిని వెంటనే శాసించవ లేను. ైన బ్రాసిన యిక్కట్లు యుంతకు పూర్వమే శిశమీందారువారికి వినితేపూర్వకమునా విన్న వించితేమి. ఆది చెవినించలేదు వారిచేవడికిశ్వయంపెల్ల వ్యాగాపక్ర మునా విన్న వించితేమి. ఆక్సటిలో వారి ఆధికారపర్గ మునారు మమ్మలన పూళవము చేసియున్నారు. పై విషయ ములు విశాఖపట్నంలో జరిగిన విచాగణలో జరిగినవినాక సూతన విషయములై యున్నవి. గాన విమర్సించదిగినమై యున్నవి. శజ్ఞపు ఆయకట్టుకు ప్రవహించే కొండ కొడ్డలు ముదలగు వాటినుంచి పల్లపు జలాశయములకు పోకుండా విగోధించి లైతు పెట్టుకు ప్రవహించే కొండ కొడ్డలు ముదలగు వాటినుంచి పల్లపు జలాశయములకు పోకుండా విగోధించి లైతు పెట్టుకు ప్రవహిన చేశూల్పులు ముదలగు వాటినుంచి పల్లపు జరాశయములకు పోకుండా విగోధించి లైతు పెట్టుకు స్పామనా మానుచేశూల్పయంలో కాటి వన్ను తీరువా యిజాస్ట్రీలు వాసూలు చేయుచున్నరు. కాని ఆట్టివి నివిత తగవిధానము సుర్వరచడనుతేవు. సుర్వే లేనివాధ ఆధికమైనది. ఓక పట్టాలో జాయంటు వారు బశాయుత్సినినే చెల్లించిన వాని భూమిపైన ఆమల జరిపి శిస్త్రులు వాసూల చేయుటు ఆలవాటుకలదు. ఆందుచే మరి నష్టము కలుగుచున్న ఏ. దీనిని శీర్గమునా హాపుమావక తప్పదు. ఈ పని జమీంచారీ పుదోశ్యగాస్తులు కావే పాలు తీర్చుకొనుటకు ఆవకాశము యిచ్చుదున్న దీ

ఇ8 గేషను సమ్మంధమంతయు శ్రీమముగా శ్రీ గవర్నమెంటు పద్ధతులవలెనే శాసించు పంశాయితీ జార్హల ఆమళ్ళ జరిపించవలను. 1347 వ ఫస్ట్ జాకులు బాబతు శాస్త్రుఆయినా చెల్లించటకు పంటలు పూర్తిగా పోయి మహా కాటకముగా యున్నందున లైతులకు దుస్ట్రితి ఎక్కు వగాయున్న ది గాన రుణ పరిష్కార చెట్టములో 1347 వ ఫస్ట్ హాలు మాత్రమే జమీందార్లు తీనుకొనుటకు చెట్టములో సర్టిష్టమై తేవాన్నట్లు చేయించవలను. 1938 వ సంజ 1939 వ సంజ సాలాఖరవువరకూ వుండవలను.

8 దొ పక్రి తరువాయి మా సామమనకు తూర్పు నాయున్న గోపాంబట్నం ఆవ ఆనే చెరుఖ్రకిండ టీ జమీంచారువార యినివరలో స్వత చేరిపెట్టించి వ్యవసాయం సాగుచేయించుచూ సదరు చెరుఖగట్టు బలవర్ని మా సామం భూములకు చౌలా నట్టము చేయుదున్నారు. గ్రామంనకుకూడా వీధుల వెంబడిని నీరు బ్రవహించనక్పటికిస్నీ ఆ నీరు తగ్గె యేర్పాట్లు చేయలేదు. ఇప్పడు బ్రహ్మతం ఆచేరీ వారి సాగులోలేని ఆప్పటికి నీ మామూలుగా ముంపు నట్టము చేయుచున్నారు. ఆవ గర్భమునకు కట్టా భూములకు మబ్రాసు గవర్న పెంటు సోవ్యరు చ్యారా హద్దులు మేర్పరచియున్నారు. కనుక యీ ముంపు నట్టము తోలగజేయుగలంచులకు కోరుచున్నారు.

Petition by the Ryots of Aratlakota.

యాచాన్లు విశాఖశట్నం జిల్లా, సర్వశిద్ధి తాలూకా, ఆరట్లకోట గ్రామముకు కూడుకున్న సీటివసర్లు శిస్తులు హెచ్చు తగ్గుల స్టేటు మెంటు. 24-1-38.

హద్దులు.—

- 1 తూర్పు, మంగవరం గామం;
- 2 దట్టిణం, కెద రామభ్రదపురంస్కూ, తోండీవ నదియుస్స్మూ;
- 3 పడమర, పాయకరాఖ పీట, నంది చెరుఖన్నూ ;
- 4 ఖత్తరం, పడాలవాని లక్ష్మీపురంన్నూ, నామవరం.

యా గామముకు 1882 వ సంగరం నాటికి నందిచెరువు ఆగేది వుండేది. ఆ భూమి పాయిక రావునేట్టామం తాలూకు కొంతయున్నూ, పడాలవాని లక్ష్మీపర్గామం తాలూకు కొంతయున్నూ, రెండు ్బడేశములు దివాణం సుమారు రూ1,100 లు ఆమరకంచేసి చెరువు లేకుండా చేసినారు.

1 పాయకారాథ్సేట, 2 పడాలనాని లమ్మీపురం, 3 ఆర్ల్లకోట, 4 నామదరం, 5 దేవతీదరం, 6 చికారామంఖ(దాపురం, 7 గోడిచెన్ల యీ గామములకు భూమికాలుద 11 రోజులు దంతుభుండేది.

ఇప్పడు 8 ఖర్దండపురం ${r}$ నామంకలిపి 15 రోజులకు వంతు చేస్పాచినారు.

మా గామముకు పూర్యం చెరుళు ఆధారమున్నూ, కాలువ ఆధారముస్నూ ఖండోది.

ఇక్పుడు చెరువురేకుండా ఒక కాలువ ఆధారం వృన్నందునగుస్నూ ఆ కాలువ ఆధారం మార్పు జరగడంచేత స్టిమినర్లు మొడిపోవడు దేలే పుటలు తగ్గినవి.

		రూ.	ಅ.	ಾ.
1248 వ ఫసరీకి జిరాయితి శిస్తు $\dots $		1,000	0	0
ఆ 1882 వ సంవత్సరం నాటికి య్యూగామందు పోక్తు జిరాయితి కి	స్తు.	5,098	12	8
జాస్త		4,098	12	8
1938 వ సందత్సరం నాటికి		5,531	11	8
		5,098	12	8
జాస్త్రి శాస్త్రు		432	5	0

Petition by the Kandipudi Mamidivada Ryots' Association, Mangavaram Tana, Chemudu Estate, dated 24th January 1938.

ఈ దిగువ తెబిశీలు డ్రూరం నూ గానుం చౌర్వలు 5. సదకు చౌర్వు గర్భములు పూర్తాగా ఆమరకమ**గు** చున్న**ది**

జలాధారములు వృద్ధిపరచాలేదు. ఇదివరగున్న జలాశ్యములస్నీ పాడుపడినవి. మరమృత్తు లెఖలు కనుపర భడామేగానీ పని జరుపుటలేదు. మరమృస్తు డిపార్టు మంటువారు అధిక (శీమంతులుగాయున్నారు. కొత్తగా నిక్తించిన జులాశాయుముకు జాస్త్రీ శిస్తు విధించిని. ఆ జలాధారములు ఆమలునందు దేనపుడు సవరు జాస్త్రీ శిస్తు తొలగించతిగి యున్న ది అట్టిది. యూడటం క్రాత్త కాలువ అనునది వకటికలదు.

కాం $\sqrt{\pi}$ ్ మంత్రివ్రమువారు భాస్తులం చేయుచున్న విధానములకు వ్యతి రేక్మైన ఆమళ్లు వ $\sqrt{\pi}$ రాలు సాగించుచు మనపటికంటే హాచ్చు కష్టములకు లోనగుస్థట్లు చేయుచున్నారు.

్మీ మంత్రివర్గమువారు శాసించిన చెట్టముకు విరుద్ధముగా మా గ్రామం తాలూకు బాకీకుడ్డ 1345, 1344, 1343 జ ఫస్ట్ శిస్తులకు శీర్భముగా ఆమర్ల జరిగించుచూ భయపెట్టి ఆమర్ల ఫూర్లిచేయుచున్నారు. అండు వల్ల మునుపటికన్న దుర్భరస్థితి సంభాంచుచున్నది. గాన ఆమర్ల్లోనికి తగురీతిని నెంటనే శాసించవలెను.

ైన బాసిన యిక్కట్లు యొంకకు పూర్వమే శ్రీ జమీందారువారికి రిభితేపూర్వకముగా నిన్న వించిలేమి. ఆవి మెవినిడలేదు. వారె దేవిడికి స్వయంపై, వాగ్రూ కుకుబుగా విన్నవించిలేమి. ఆచ్చక్లో వారి ఆధికారదర్గమువారు మమ్మలను పలాభవము చేసియున్నారు. ైప్ విషయములు విశాఖపట్నంలో జరిగిన విచారణలో జరిగిన వికాక నూతన విషయముల యాన్నవి. గాన విమగ్శించతగున్నదే. పల్లపు ఆయకట్టును పవహించే కొండగొడ్డలు మొదలగు వాటి నుంచి పల్లపు జలాశయములకు పోకుండా నికోధించి రైతు మెట్టు పల్లముగా సాగుచేస్తుంటుందే మొదలగు వాటి నుంచి పల్లపు జలాశయములకు పోకుండా నికోధించి రైతు మెట్టు పల్లముగా సాగుచేస్తుందుందే మట్టున్న తీర్వాలు జాస్త్రీలు వాటాలు చేయుచున్నారు. గాని ఆట్టిని నిన్ని తగు విధాన మేర్పర్నుటలేదు. స్టార్వేలేసిమాధ ఆధికమైన నిది. వక వట్టాలో జాయింటుబారు నకడు బకాయిఖంటే చెల్లించిన వాని ఘామి పైన ఆమలు జరిపి శిస్తులు వోసూ లు చేయుకు ఆలవాటుగలదు. అందుచే మరీ నష్టం కల్లుచున్నది. దీనిని శీట్లమముగా హాపుమాపకతప్పదు.

ుగా కని జమీందారీ ప్రద్యోగస్తుల కా వేపాలు తీర్పుకొనుటకు ఆవకాశమిచ్చుడున్నది. అర్గేమE సంఖం 6 స్టాన ఆంతయు శ్రీఘముగా 6 గవర్న పొంటు పద్ధతులవలోనే శాసించుచు పంచాయితీ బోర్డుల ద్వారా ఆమక్స్ల జరి పించవలను.

1347 వ ఫసరీ హాలు బావతు శిస్తు ఆట్లు చెల్లించుటకు పంటలు పూర్తి నాపోయి మహాశాటకంగా ఖన్నం దున రైతులకు దుస్టితి హాచ్చుగాయున్నది. గాన రుణం పరిష్కార చట్టములో 1347 వ ఫసరీ హాలుమాత్రామే 2 హాయిచాలుగా జమీంచార్లు తీసుకొనుటకు చట్టములో నిర్మిష్టమైన తోర్పాటు చేయించవలెను.

Petition by the Kumarapuram Ryots' Association, Mangavaram Tana, Chemudu Estate, dated 24th January 1938.

ుా దిగువ తప్పీక్ల స్థారం నూ $[\pi \infty]$ చెమ్మాను 3, కాలువను 2. స్థాగు చెమ్మ గర్భములు పూర్తి π లు అమర్క్ మీ చేంచిపొలముకు పారీ కాలువ మరమ్మత్తులు లేవు.

కాంై్స్ మంత్రికిగ్గమువారు బ్రాస్టుత్యు చేయుచున్న విధానములకు వ్యతిరేక్రెమిన ఆమ్స్లో వగయిరాలు జర్బించి మునుపటిక న్నై ఎక్కువ కష్టములకు లోన్గ్ నట్లు చేయుచున్నారు.

ఒక పట్టాలా జాయింటుదారు ఒకడు బకాముపెట్టి చెల్లించినవాని భూమిసైని ఆమలుజర్వి వానుాలుచేయుట కలదు. ఆందుచే మరీ నష్టనుు కలుగుచున్నది.

దీనిని శ్రీఘుముగా రూపుమాపక తప్పడు. యూ పని జమీందారి వుద్యోగాస్తులకు కావేషములు తీట్పకొడటకు ఆవకాశ వచ్చుకున్నది. ఇరిగోషను సంఖంధమంకయు శ్రీఘముగా ౖశీ గవర్నై మెంటు శద్ధతినలెనే శాశించుచు పంచా ాఖతి కోట్లలాన్నారా ఆమక్కు ఇర్పించవలెను.

1347 న భ: లీ కుంట్ - భూ ర్తిగా కండిక మహాకాటకముకచ్చినందున రుణకరిష్కార్ చెట్టనులో 1347 క భస్త్రికి 2 నాయిజాలుగా జమీందార్లులకు గిర్దిష్టమైన యోర్పాటు చేయించవలెను.

Petition by the Satyavaram Ryots' Association, Mangavaram Tana, Chemudu Estate, dated 24th January 1938.

యా దిగువ తప్పీక్ల ప్రహారము మా గామ కాలువలు 6. చెక్కలు 4. సవరు కాల్పలు 4 మరమ్మత్తులు లేవు. సవరు చెక్కులు 2 -పూ సైగా ఆమర్గమగుచున్నని. రెండు సగము ఆగుచున్నని. జలాధారిగులు వృద్ధిపర్చలేదు. ఇదివర కున్న జలాశయములన్నీ పాడుపడినని. మరమత్త కెఖలు కనకర్పడేసుకాని పని జర్పుక్లలేదు. మరమ్మత్తు డేపార్ట్ర పొంటువారు ఆధిక 1శీమంతులుగా సున్నారు. 187 - 6 - 7 సిర్భి చిన జలాశయముళు జాస్త్రీ శాస్త్రు విధించింది. ఆజలాధారములు ఆమలనందులేనపుడు సదరు జాస్త్రీ శిస్త్రు బొలగించిలినియున్నది. (అట్టిది.)

కాండెస్ నుండివర్లమువారు ట్రాస్తుతను తనిచేయుడున్న విధానకుంలకు వ్యతిరేశకుయిన ఆమర్ల నగుుురాలు సాగించుడ మునువటిక**ెబ్ హెచ్చు** కట్టములకు లోనగునర్లు చేయుచున్నారు.

్ మంత్రివర్గనువారు శాశించిన చెట్టముకు విరుద్ధముగా మా χ గామంతారి బాకీషడ్డ 1343 వ, 1344 వ, 1345 వ ఫగలీల శిగ్గులకు శ్రీసుముగా ఆమళ్ల జుపించుచు బయాపెట్టి ఆమల్లు పూర్తిచేయుచున్నారు.

అందుకల్ల మునుపటికన్న దుర్లభిస్థితి సంభరించుచున్నది. కాన ఆమర్ల నిర్బీ తగురీతిని కెంటనే శానించ పెను. పైన వాసిన యిక్కట్లు యింశక పూర్వ మీ క్రీ జమీందారునారికి లిభిత పూర్వ మునా విన్న కించితిమి. ఆవి మెనిడలేదు. వారి దేవడికి స్వయం వెల్లి వ్యాహకమునా విన్న పించితిమి. ఆవ్సట్లో, వారి ఆధికాగవర్లము వారు మక్తులను పరాభవమును దేనీయాన్నారు. పై విషయములో విశెఖపట్నంలో జరిగిన విచారణలో జరిగినవి కాక సూతన విషయములైయున్నవి గాన విమర్వాపవగియున్నవి. శల్లపు ఆయకి ట్రుకు ప్రవహించే కొండొనడ్డలు మొద్ద అగువాటినుంచి శల్లపు జలాకయుములకు పాటుంచా సిరోధించి రైతు మెట్టు పల్లమునా భాగుచేశాల్పయంతే పాటికన్ను తీర్వాయి జాస్త్రీలు వామాలు చేయుమాన్నారు కాన్ ఆట్టిపినిక్కి తగు విధాన మేర్పర్కడములేదు. ఇర్వే లేనిఖాడ ఆధిక మైనది. ఒక శట్వణలో జాయించుదారు బశాయిపుంచితే చెబ్లించినవాని భూమిపైని ఆమలుజర్ని శిస్తులు వాగూలు చేయుకు ఆలవాటుకలడు. ఆంవ చే మరీ వ్యాము కలుగుచున్నది. దీనిని శ్రీస్తుమునా రూపుమాకక తప్పదు. యూ శని జమీంచారీ కుద్యోగస్తులు కాలేపాలు తీర్పుకొనుటకు ఆవకాశముచ్చచున్నది. యిరిగేశను సంభంధయుతయు శ్రీఘమునా త్రీ గవర్న మెలకు వద్దతులవలోనే శాశించు పంచాయినీ పోర్టులద్వారా ఆధుక్లు జరిసిం చవాతను. 1347 వ ఫసరీ వకలు పావతు శిస్తు ఆయిన వెల్లంచుకును పంటలు పూర్తి నాహేయి మహకానుకమునాయన్న ందున రైతులకు దస్థితి హెచ్చునాయన్నది. నాన ఋణ పరిమ్కార చెట్టములో 1347 వ ఫసరీహాలు మ్యాతమే రెందు వెలయులో నిర్ధివ్రమైన ఏర్పాప్లు చేయించవవాను. యా రెండు వాయిబాలుగా జమీంచారు తానుకోనుటకు చెట్టములో నిర్ధివ్రమైన ఏర్పాప్లు చేయించవవాను. యా రెండు వాయిబాలుగా జమీంచారు తానుకోనుటకు చెట్టములో నిర్ధివ్రమైన ఏర్పాప్లు చేయించవవాను. యా రెండు వాయుబాలుగా జమీంచారు సాకాత్సకుకు చెట్టములో నిర్ధివ్రమైన ఏర్పాప్లు చేయించవవాను. యా రెండు వాయుబాలుగా జమీంచారు సాకాత్సకింది సాలాఖరువరకు భండవాలనే కిర్గిప్పులు చేయించవాలను. మా రెండు వాయుబాలు విరింద వారులు

Petition by the Salur Congress Committee President and another regarding family lands.

- 1. Your petitioners are residents of Salur and the jirayati tenants of certain lands in the village of Cherukupalli of the Salur proprietary estate.
- 2. The said lands were originally granted by the then zamindar of Salur to some members of his family in lieu of maintenance payable to them subject only to the payment of the customary quota of land-cess payable on the said lands as tenants thereof. Ever since the grant, the said lands have been enjoyed freely and with full and absolute rights by the grantees and their descendants and while so, in course of time, they contracted debts, and executed mortgages and were ultimately obliged to sell the properties and deliver possession of the same to the ancestors of your petitioners under two registered sale deeds, dated 26th December 1912, and 10th April 1913, for Rs. 10,000 and Rs. 9,350, respectively.

- 3. Ever since the said sales, the purchasers and their successors-in-interest, i.e., your petitioners, have been peacefully enjoying the properties as absolute owners paying the landholder-zamindar only the customary land-cess amount.
- 4. Recently there was a change of the Diwan of the estate. The relations between your petitioner and the new Diwan having been inimical for some years past, the latter took advantage of his position and influence and contrived to bring the properties of your petitioners to sale for recovery of the arrears due to the Government from the Zamindar of Salur. The petitioners were not served with any notices of the proposed sale, but on information learn that the sale is fixed to be held on 19th May 1938.
- 5. Your petitioners most respectfully beg to submit that the proposed sale of their lands is unjust and illegal for the following among other grounds to be submitted at the time of hearing of this petition.
- 6. (a) Your petitioners are in no sense defaulters and therefore the provisions of the Revenuc Recovery Act cannot be enforced against them.
- (b) The lands proposed to be sold are not in any manner responsible for the accrued arrears or any portion thereof.

(c) The registered pattadar bound to pay the land revenue, i.e., the zamindar, being the defaulter under the Act, he and his properties only are liable for the payment of the Government revenue which have to be proceeded against.

- (d) Your petitioners and their predecessors-in-interest have enjoyed the properties adversely and with absolute rights without payment of any rent or revenue to the estate or Government for more than a century except for the payment of the proportionate quota of the land-cess to the estate.
- 7. Under the circumstances, and in the interests of justice and equity, the petitioners pray that your honourable court may be pleased to inquire into the matter and order cancellation of the proposed sale proceedings of the Tahsildar at Salur granting interim stay for which as in duty bound, your petitioners shall ever pray.

Memorandum by Mr. Srivaddadi Gopala Bhupatideva Varma, President, Ryots' Association, Veeravalli and Madugula, North Vizagapatam District, dated 21st January 1938.

ఋణముగు.

్ ప్రభుత్వం నారు డిస్టుంబరు 1 ద లేదీన [ప్రకటించిన ఇదాలు చారుల సహాయక్ చట్టమునకు మా సంతోకు మును వెళిబుచ్చుడు, ఆ చట్టమున అంక ను మైశాల్య వర్శ్ లైతు ఋణ విముక్తికి పూర్తినా తోడ్పడవలెనని ఖావించు చున్నాము. అట్టియిక శాలక్షుక మిటీ సూచించిన మార్పుల చాలా ఆసంత్య శ్రీకరముగ నుండి లైతుల ఋణవిముక్తికి ఎంతమా తమును తోడ్పడ జాలతుగాతున సదరు బిల్లను ఈ కొంది ముఖ్య సవరణలతో వెంటినే శాసనముగా జేయు వలనని కాభుశంచారని, శాగన సభాసభ్యలను గోరుచున్నాము.

వారనన్న శాగన సభాసభ్యులను గోరుచున్నాను.

(1) ఋణముల తగ్గుడలైక్ ఓబ్లులోని 8 వ శెక్షనులోని ఆన్ని కాజలను తొలగించి, బిబ్లు ఆమలులోనికి వచ్చిన లేదీకి ఋణస్థుడు ఎక్కుడు, ఎంతముత్రమును, ఏ వడ్డీ గేటుతో, ఏ బావతు కింద వాసూలు ఇచ్చితుండినను ఆసలు బాకీకింద వాసూలు ఇచ్చినట్లుగానే లెక్కించుకొని మిగినిన ఆసలు బాకీ ఇచ్చినచో యావత్తుబాకీ రద్దగునట్లు జేర్చవలేగుం

ఆట్లు లేల్చగా వచ్చినవాటిలో 1932 కు పూర్వం ఇవ్వకేలిన ఆస్ట్లు ఋణమ్మొత్తములో ధరలవతనము నను సకించి క $^{\frac{1}{2}}$ స్ట్రామ్ $^{\frac{1}{3}}$ వంతు వర్కైనా లేగ్గించవలెను.

- (2) బ్రిబ్రి కారం బాకీల ముత్తములను సిద్ధయముచేయుటకు కస్తినము జిల్లాకొకటి బొగ్భున ్రభుత్వము, [3237] మర్గి మంట్ గూడిన బుుణకరిష్కార సంఘముల నేర్సర్స్ వెలెను.
- (3) ఆట్లు పరిష్టమించబడిన మొత్తములను ప్రభుత్వమే డిబెంచర్లడ్వారా మాహుశార్లకు జెల్లించి, తిరిగి రైతులవద్దనుండి సూటికి గౌలకు ఆ 4 అకు మించని వస్ట్రీలో 60 సమాన సంవత్సర వాయిదాలలో వాసూలు చేసి గానవాలను.

లేక సదరు బాకీలను పాఠాల్లాక్లు నూటికి గౌలకు ఆ 4 లకు మించని వడ్డితో 40 సమాన సంవత్సర తాయిదాలలో తిన్నకొనుటకు కలు గళేయవలెను.

- (4) ఎట్ట్ కరిస్థితులలోను ైతుయుక్క చారాస్తే, కాఫరముండు గృహము, చశుశాల, ఐదు ఎకరముల మాగాణిగాని, కుది ఎకరముల పొట్టగాని ఆన్యా కాంతము కాకూడడు.
- (5) వ్యవసాయ పెట్టుబడి సమిత్తం, జీవిత ముఖ్యవసరముల సిమిత్తం, సంవత్సరం సూటికి 3% వడ్డిపై ఆష్పరిచ్చుకుక్కు బ్రభత్వము శ్రతి గ్రామమందున వ్యవసాయ బ్యాంకులను నెలకొల్పవలయును
- (6) స్నై 1347 కు పూర్వముక్స్ల యాఖత్తు జమీందారీ శిస్తు ఖకాయిలు ఎట్టి ఒరతులు నేకుండా రమ్మచేయవలెను.
- ్ (?) ఇకముందు వడ్డి రేటు నూటికి గౌలకు ఆ 4 లకు మించియుండారాడు. ఆంతకు **మించిన వ**డ్డి పాసూలును శిశ్రార్హ్హమువర్చవ**ె**ను.

(8) ఈ బిల్లును వ్యవసాయ హలీలకు వ**్షింపజేసి** వ్యవసాయ హలీలయొక్కడాలు**, కాలుదా**ర్లయొక్క

యు యాపత్తు ఋణములను రద్దుచేయవలను.

(9) భూమితగఖా హ్యాంకులు మినవార మిగతా ఆశ్వి కోఆవరేటిఖ హ్యాంకులకు, జాయింటు స్టాకు కంపె సిలస్ ఇవ్వవలసిన ఋణములకును, మ్మత్వబుణములు, కాస్టు ఖకాయూలకును ఈ బిల్లును వర్తింగజేయాలి.

భాయి శిస్తులు.

(1) ఆగ్ని బాంతములలోను భూమిశిస్తులయొక్కయు, గీటితీరువాయొక్కయా, బ్రహ్లుతపు రేట్లను సూనికి కగ్గించారి.

- (2) ఇకముందు గూ 500 లు లోపు నిక రాబాయమువచ్చు వ్యవసాయ రాబడిపై ఏపిళ్ళైన శన్ను ను వాసూలు చేయరాడు. ఆడతను పైబడిన రాబడిపై ఆదాయపువన్ను ననసరించి వృద్ధిక్రమాను సారముగా పన్ను ను విదించవ లేగు.
 - (3) జమీందారీ రైతులకుకూడా పై శద్ధతినే ఇర్షింగజేయారి.
- (4) ఈ సంవర్స్వముల లేమిచేతనూ, కుంపులచేతమా పైర్లు పాడయికచోట ఫూ కై శిస్తు రిమీ జన నివ్వవాడం. జమీంచార్ రైతులకుకూడా రిమీమనిష్ప ఏర్పట్లుచేయవారు.

లంచగొండిత నము.

్రముత్వెళిఖలంగా నరుగుచున్న లంచగొండిత్నము దూవుమూవుట<u>ొక</u>్తమజా ₍తతినిధులతోగూడిన (శుభుత్వ నియోజక్ కమిటీలను ఏర్పాటుచేయువలెను.

- IV. ఆంధ్రాష్ట్ర రైతుసంఘమువారిచే ప్రకటించబడి, ఆంధ్రాష్ట్ర రైతుసంఘాధ్యమ్మలద్వారా ప్రభుత్వ మువారికి సమర్పించబడిన (వణాధికలోని సూచనల ననుసరించి ఆడవులు, భూమిశిస్తులు, ఎస్టేటు ల్యాండు ఆళ్లు సవ రణలు మొండలయిన శాసనములుగా రావన్న మార్చి శాస్త్రనల్లా సమావేశములో చేయబడవలెనని కోరుడున్నాము.
- V. భ్రామండారి విచారణ సంఘ క్రామండ్ ఆంగ్రామ్లో లైతు సంఘము వారిచ్చిన జవాబులలో మేము పూర్లా ఏకీభవించుడు సదరు జవాబుల నమసరించి వెంటనే ఎస్టేటు ల్యాండు ఆక్టును సవరించవ లెనని కోరు చున్నాను.
 - VI. తుంగy్డ భనాని పా $\Big)$ జౌక్టులను సత్వరము మారంభించవలెనని కోరుడున్నా ము.
- VII. ఇమీంచార్, గవర్న మెంటు ఏరియాలలోని బంజరు భూములను సమిష్ట్రి సహకార చద్దతులమీద సాగునిమిత్రమై భూమిలేని వ్యవసాయ కూలీలకు వెంటనే ఇమ్మ యేర్పాట్లు చేయవలెను.
 - VIII. క్రాత్త మాగాణిమీవ వేసిన నజరానా ఫీజులను పూర్తిగా తీసివేయంతరెను.
- IX. వ్యవసాయకూ లీల ఆస్థిక చరస్థితుంను విచారించుటకు సంఘమును నియమించి వారల కస్సీసజీవిత ఆవసరములకు వలయు వేతన సిర్ణయములను చేయవ గెన్లు.

Petition by the Ryots of Chowdavada, Narsipatnam Taluk, Vizagapatam District, dated 14th January 1938.

- 1. మా గామకుతయిన భవ్యవాడ, కోటవురట్ల ప్రాకయిటరువారైన శ్రీ రాజా సాగి నెంకటనుర్య సారాయణ జగన్నా ధరాజుగారవలన కోటవురట్ల స్టారయుటరీతానుంచి 1875 వస్తు 2×17 వేదీని రూ 1,638-11-0 లు యూవత్తు గామకుంగు డవులు యార్పాటుచేసి, తూర్పు గోచావరి జిల్లా, కోట్ రావు భండవురం తాలూ కా, రామచండవురం గామ కాపుర్స్లులు శ్రీ రాజా కాకర్ల ఫూడి రామచండు రాజు బహద్దరు వారికి ప్రాక్టులు మంది నారు 6,000 లకు క్రయమునకు క్రయమీటి ఫూర్వకముగా దఖలు శర్చి నారు.
- 2. 1375 వ సంగ ఏ కిల్ 17 వ లేది లగాయితు 3, 4 సంవత్సరముల క్రేతంవరహ లేటు 4 రాజా రామచండ్ర రాజు బహద్దరువారున్నూ, వారి ఆనంతరం 4 రాజా వెంకట్రక్ష్ణం రాజు బహద్దరువారున్నూ, ఆనుభ వించుచూవచ్చి 3, 4 సంవత్సరముల కొండట తూర్పు గోదావరి జిల్లా, పెద్దాపురం తాలూ శా, పెద్దాపురం కాఫు రామలను 4 ముప్పిని చిన ఆంకయ్యగారు వ7రాలకు బకాయిసహితం వినులుచేసుకొనుకుకు నూ 32,000 లకు ప్రికయించివున్నారు.

- 4. ఈ గామము మొదట ఖరట్ల య స్టేటులోనుంచి విడదీశి యుద్వబడిన గామముఖన్నది. మాకు ఆతరాఖ ప్రామంటరీ గామములు కోడూరు, రాజుపేట గామములు ఆయిఖ్యవి. దామాపా (దకారు పల్లముకు కోడూరు గామములు కోడూరు, రాజుపేట గామములు ఆయిఖ్యవి. దామాపా (దకారు పల్లముకు కోడూరు గామములుకుడు ని కి రూ 6 లు శిస్తున్నూ, రాజుపేటకు పల్లముకు య. 1 కి రూ 9 లు శిస్తున్నూ ఆయిఖన్నవి. సదరు రెండు గామములుకూడా ఏటికాలువ భూములున్నూ నూ గామం భూములుకన్న సారవంత మైనవిస్సీ ఆయిఖన్నవి. మా గామ తా!! మెట్టు కేవలము రాళ్ల పదేశకుులున్నూ, కొండ ఆరగళ్లన్నూ, నూతులు వైగాలు జలాభారములేని నిస్సారపు (పదేశములున్నూ అయిఖన్నవి. వాటికికూడా మెట్టు రేటు హైనీ ఖదహ రించిన రెండు గామములుకన్న చాలా హాచ్చు కట్టినారు. య. 1 కి రూ 8 లు లగా మతు రూ 15 లు వరకూ కట్టినారు. మా గామంలో గవర్న మెంటుమారి తా!! మిరాశీ వైగారా సర్వీసు యునాములు ఖన్నవి. వాటికి కట్టముకు య. 1 కి రూ 5 లు లగాయితు రూ 7 లు వరకున్నూ, మెట్టుకు య. 1 కి రూ. 1 లగాయితు రూ 2 లువరకున్నూ రేట్లు కట్టి శట్టాలు యిచ్చినన్నారు. వాటికికనాడా 2, 3 సంవత్సరములనుంచి ధరలు తగ్గపోఖకు చేతనున్నూ పంటలు పోఖట్ చేతనున్నూ రూ 1 కి ఆ 4 లు చెప్పన రెమిషను యివ్సిస్సూఖన్నారు. మా గామ మునకు ఆతరాపు స్టోబ్లముకు ఏశాఖమట్నం జిల్లా జడ్డివారు. రూ 1 కి ఆ 4 లు చెప్పన రెమిషను యివ్సిన రెమిషను యువ్సిస్తూ, పంటలుపోఖట చేతనున్నూ, పంటలుపోఖట చేతనున్నూ ఖరాములు యూవత్తుకు విశాఖమట్నం జిల్లా జడ్డివారు. రూ 1 కి ఆ 4 లు చొప్పన రెమిషను యిచ్చి ఖన్నారు.
- 5. మా గ్రామమునకు ఆర్రాఫు జిల్లారు ద్వైగా గవర్నమెంటు గ్రామములకు దల్లముకు య. 1 కి రూ 8 లు లగాయితు రూ 10 లు దరకున్నూ, మొట్టుకు య. 1 కి రూ. 1 లగాయితు రూ 1-8-0 లు దరకున్నూ రేట్లు ఖిన్నవి. సదరు గ్రామములు దేశోస్త్రమైన ఏటికాలువ జలాధార్మైన గ్రామభూములై వున్నవి. మొట్టు భూములు కూడా వాలా మంచిని.
- 6. మా గ్రామమునకు యేటికాలువ పిట్టావాని చెరుళ్ళ యస్ట్రి సొంటు లెఖ్డ బాఖలా జలాధారములై శ్రన్ఫ్ల సిదరు యేటికల్పు రమారమ్ 20 సంవత్సరముల క్రితం కొట్టి చేసి మేట చేసినది. సదరు యేటి కాలువళాళానికి, జిలాయి వల్లం భూములపైకీ జాగరం ఆనే గౌడ్డ, నీటిముంపులు, మేటలు నుమారు 25 సంవత్సరాలనుంచి రవి సంవత్సరాలనుంచి రవి సంవత్సరాలనుంచి రవి సంవత్సరాలనుంచి రవిలు చేయుడున్నది. మేటలువల్ల యేటి కాలువ నీరు సవహించుట్లు లేదు. యస్ట్రి మెంటు చెరుళ్ళ ఆయిన పిట్టావాని చెరుళ్ళకు రమారమ్ 30 సంవత్సరములనుంచి మరమ్మత్తు చేయించి లేదు. ఆందువల్ల సదరు చెరుళ్ళ పూర్తిగా మేట వేసి మీదు ఆయిళ్ళడి. సదరు చెరుళ్ళ యూ సంవత్సరం పూర్తిగా వరకట్టి ఆమరకంచేయుటకుకూడా శ్రీ మా ప్రాక్టర్లు మందుల్ల ప్రయత్న ముచేయుచున్నారు. సదరు చెరుళ్ళ లోగిది కొంత్ చేశేము 20 సంవత్సరముల క్రితం కొంత్ పచేశేము ఆమరకంమాడా చేసిళున్నారు. మై హేళతు లేకు మాకు జలాధారములు సరిగాలేక చెడిపోయు పంటలు పోవడమున్నూ, ఆందువల్ల యూ జూఫా శిస్తులువల్ల బకాయిలు పడడమున్నూ, పాఠమార్లుకు మేశామార్లుకు ముణములు పడిపోవడమున్నూ, జరిగినవి. ఈ శిస్తులకు ప్రాక్టరులుటర్లున్నూ మేశామ కారు భాకీలకు మేళుల్ల మాకు ఆన్నవస్త్ర్లులు పోక్ష్ గామము విడిచిపెట్టాపోవలసివస్సూ మ్రస్ట్రది. ఇవి యిట్లుం దేశ మూ గామమునకు దాహమునకు సంయేక మంచినీటి వస్తు ఆయిననూ లేదు.
- 7. మా ్గామమునకు కొద్దిగా కొండను ఆడవి ఖన్నది. 30 సంవత్సరముల్కిండట సదరు ఆడవికి పమ్మ లేదు. పశుఖలను మేఖకొనుటకు వ్యవసాయమునకు ఉపయోగించే కంప, కొయ్య కగయిరాలు తెడ్చుకొను టకు మామూలు ఖండేది. ఇట్టి స్థితిలో ఆడవికి పమ్మ కూడా వానూలుచేయుడున్నారు. ఈ పమ్మలు వానూలు చేసుకొనుటకు శీ ఖనట్ల పాట్రముటరువారు [8 య మీటిలో ఆధికారము మువ్వలేదు.
- 8. మాౖానుము ౖశీ ఖరట్లౖప్ౖబయటమగారికల్ల ౖశీ కాకర్లాహాడిదారికి యివ్యబపిన ౖకియచీటిలా హాస్ట్రీలు కట్టుటకుగాని విరివిగా బలవర్చుకొడుటకుగాని చారికిగల సమస్థహక్కులుగాని యిచ్చివుండలేదు. కనుక ్రికియామీజి బాఖలా ఉఖలే కాని దరిమిలాను వీరు జా స్ట్రీ కట్టుటకు ఈక్కులేదు. ఇదిగాక 1898 వ సంవత్సరం డిరిమిలా 1905 వ సంవత్సరంలో కట్టబడిన జూ స్ట్రీ చడావు ఎంతహాత్రము మెడ్రాసు యస్ట్లేట్స్ ల్యాండు ఆక్షు ్డ్ కారం చెల్ల నేరదు. కాబట్టి 1875 వ సంవత్సరం ల π యితు నేటివరకూ $ar{k}$ యొస్టేటువారివడ్డ తుండే యూ $ar{\kappa}$ మకుు తా॥ క్రియ ీటీలు డి.సి.బ్ లు, ఆతుకుబడి జాలితాలు, కదపాలు, ల్యాండు శాన్ను లెఖ్డలు య స్టేటువారికి కోట్రు చేయించి తనిభిచేయించిన్నీ, ఆతరాభు గామములు ఆకగా గవర్న మెంటువారి తాలూకున్నూ చూ గామము తా ఇక్కాను యునాముల తాలాకున్నూ మా గామమునకు ఆశారావు ప్రాథ్యుటరీ గామములు 1 రాజుపేట, 2 కోడనారు ఖన్నారు. ఖరట్ల యస్ట్లేటులోనుంచి హా (గామముకూడా వేరొక (ఖాకుంబటరీగా యిజ్యబడినది. గనుక ఆ ఖరట్లో ప్రయటరీకి మా గామము ఆశారాభున్నా, ఆ య్యేటులోనుంచి యివ్వబడివున్న గామమాన్నూ ఆయి తున్న ద. \mathbf{X} నుక సదరు \mathbf{Z} \mathbf{X} నుములతో పాటు రేట్లు యేర్పరిపించి \mathbf{A} తరట్లు \mathbf{B} స్వాయబడిన ్రియుబ్టి బాఖలా డుఖలు రూ1,638-11-0 మ ఖాయకరిపించగలందులకున్నూ మగతా జాస్ట్రీ యావుత్తు కొట్టి చేయించగలందులకున్నూ ముగ్గామం తాగి యస్ట్రీమెంటు జలాధారములైన యోటికట్టు, కాలువ, పిట్టావాని చెరువు ಕ್ರೂ ಕ್ರಿಆಯಿನ ಮರಸ್ತುತ್ತು ವೆಯಿಂದಗಲಂದುಲಕುನ್ನು ಸದರು ಕಿಟ್ಟಾಹಾಗಿ ವರುತ್ರ ಯಸ್ಟ್ರೆಟುವಾರು ನಿಸ್ಪುರ್ಡು ಪರಕಟ್ಟುಕುಂಡಾ భ్రండగలం దులకుస్వూ మా $ar{\chi}$ మా $ar{\chi}$ గామం తాలూకు యేటి కాలువ $ar{m}$ ిని, జిరాయిలీ పల్లము భూముల పై $ar{\chi}$ గ్రమంలు పాడుచేయుడున్న లువంటి జూగరం గెడ్డ ఏటిలోనికి మక్లించగలందులకున్నూ మా గామం తాగి ఫారెస్టు శన్ను శీచాగాకొట్టి వేయించి గలందులకున్నూ మాంగ్రామ (పజలకు దాహమునకు మంచినీటి వసతి ఏర్పాటు చేయించి గలం చులకున్నూ మిక్కి లి వినయ ఫూర్వకముగా పార్టి స్టూయున్నాము.

9. ﴿ గవర్న ఓంటువారు బ్రస్తుతము వ్యాసుచేయించబోడు ఋణతీ ర్హాన చట్టుకూరం మేము ఋణస్థులకు యువ్వవలసిన భాకీలు శొంతవరకు తెగ్గి నగూ మా లాం! జి రాయితీ శిస్తులు తెగ్గి మా గ్రామము లాం॥ జలాధారములు సరియైన స్థితిలోనికి వస్తేనేగాని మాకు ఆతారాభనభున్న స్టాప్ మెటరీ గామ రయితులవల భాగుకుడలేమని మిక్కితి విధేయతగా విశదపర్సు సంటూయన్నాము.

10. మా ఆతారావు వురల్ల యెస్టేటు రైతులు తక్కువ శాస్తులా నే చాలా వాకీలు పడివున్నారు. మేము

హాచ్చు శిస్తులలో ఎంత బాకీలుపడి బాధించుచున్నామా భగవంతునికి తెలుసు.

11. కాబట్టి మా ఆర్ట్లీ సంగతులు యావత్తూ పూర్తి గా దరియా ప్రచేయించి న్యాయము దయచేయగలండు క్కు లై తులమైన మేము మిక్కిలి విధయపూర్వకముగా బాద్ధి స్ట్రూయాన్నాము.

Petition by the Ryots of Baruvapeta, Sompeta Taluk, Vizagapatam District, dated 27th January 1938.

బుణములు.

్ ప్రభాశ్వమువారు డి నెంబరు 1 వ లేదిన క్రకటించిన వ్యవసాయదారుల సహాయక చట్టుమునకు మా సంతో మ మును వెళ్ళుచ్చుచు, ఆ చట్టమును అంకను వైశాల్యకచ్చి రైతు బుణవిము క్తికి పూర్తిగా తోడ్పడవలెనని ఖావించుచు న్నాము. ఇట్టియొడ శెలక్టుకమిటీ సూచించిన మార్పులు చాలా ఆసంశృప్తి కరముగ చండి రైతుల ఋణరిముక్తికి ఎంత మాత్రమును తోడ్పడజాలళుగాళున సదరు బిస్లును ఈ క్రింది ముఖ్య సహరణలతో వెంటగే శాసనముగా జేయువలెనని క్రభుత్వంవారిని, శాసన సభాసభ్యలను గోరుచున్నా ము.

(1) బుణుండుల తగ్గడలకై బెల్లులోని దేవ శెక్షనులోని ఆస్స్లి క్లాజులను తొలగించి, బెల్లు ఆమలులోనికి వచ్చిన లేదికి బుణాన్డుడు ఎప్పుడు, ఎంత మొత్తమును, ఏ వడ్డి రేటులో ఏ బావత్కుకింద వానూలు ఇచ్చివుండినను ఆనలు జాక్కికింద వానూలు ఇచ్చినట్లుగోనే లెక్కించకోని మిగిలిన ఆసలు బాకి ఇచ్చినచో యావత్తు బాకీ రద్దగునట్లు

మోర్చవరౌను.

ఆట్లు లేబ్బగా వచ్చిన వాటిలో 1932 కాస్తువత్సరమునకు 'పూర్వం ఇవ్వదేలిన ఆస్తలు బుణముత్త ములో ధరలపతనము ననుస్థించి కెన్సీసము 1/3 'వంతు వరకైనా తస్తించవలెను.

- (2) బిబ్లు బ్రూకారం బాకీల ముత్తములను సిర్ణయముచేయుటకు కనీసము జిల్లాకొకటి చెప్పున బ్రభత్వాము. బ్రజాబ్థతినిధులతోగూడిన బుణభరిష్కార సంఘముల నేర్పర్స్ట్రవైవాలను.
- (3) ఆట్లు మండ్కుంటిక మొత్తములను గ్రభుత్వమే డిబెంద్లు ద్వారా మాతుుకార్లు చెల్లింది, తిరిశి రైతులవద్దనుండి నూటికి నెలకు ఆ 4 లుకు మించని వడ్డితో 60 సమాన సంవత్సర వాయిదాలలో వాసూలు చేసి.

ಕೆಕ ಸದರು ಶಾಕೆಲನು ಮಾಸ್ಕಾ ಕಾರ್ಲ್ಲಕು ಸ್ಥಾಟಿಕೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಆ 4 ಉ ಮಿಂದನಿ ಪಡ್ಡಿತ್ 40 ಸಹಾಸ ಸಂಪತ್ಸಕ ಹಾಯುದಾಲಲ್ ಶಿರ್ಬ್ಸ೯ಸ್ಸುಟಕು ಶಿಲು ಕಲು ಗಣಿಯವ ರನು.

- (4) ఎట్ట్రి శరిస్థితులలోను రైతుయొక్క చారాస్త్రి, కాపురముండు గృహము, పళుశాల, ఐకు ఎకరముల మాగాణిగాని, శది ఎకరముల మెట్టిగాని ఆగ్బ్యా కాంతముకాకూడడు.
- (5) వ్యవసాయ పెట్టుబడి నిమిత్తం, జీవితముఖ్యావసరముల నిమిత్తం సంవత్సరం సూటికి $3 \circ / \circ$ వడ్డిపై. ఆప్పరిచ్చుటకు ప్రభుత్వము ప్రతి గామమందున వ్యవసాయ బ్యాంకులను నెలకొల్పవలయుడు.
- (6) స్పై 1347 కు ఫూర్పమున్న యావత్త జమీందారి శిస్తు బశాయీలను ఎట్టి పరతులు లేకుండా రద్ధచేయవలెను.
- (7) ఇకముందు వడ్డి రేటు నూటికి గెలకు ఆ 4 లుకు మించియుండారాదు. ఆంశకు మించిన వడ్డి వాసూలును శిశ్రా స్టర్ మొనర్చవలెను.
- (8) ಈ ಶಿಲ್ಲಸ್ ವ್ಯವಸಾಯ ಕೂಠಿಲಕು ವ್ರಾಂಕಜೆಸಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗ್ದು ಹಾಕ್ಕು ಹುಂದು ಪ್ರತಿಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯ ಕ್ರಾಂಕ್ಸ್ ಹುಂದು ಪ್ರತಿಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ಷಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ರಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ಷಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ರಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ತಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ತಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ರಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ತಿಸಿ ಹಾಗು ಪ್ರಕ್ತ
- (9) బారువానేట డాస్ట్రేస్లు రైతులు దుర్బరమైన నగదు శిస్తులు చెల్లించలేక బకాయిచడియున్న శిస్తులకు ఉభయమాల్కు చార్లు రైతులువద్దనుండి శిస్తు బకాయిలు విషయమై సామీసరి కోట్లు తనకా దస్టావేజులు స్థాయిలచి పుచ్చుకొనియుండుటేచే ఆట్టి బకాయి శిస్తులు రైతు ఋణవిముక్తి నీల్లు బ్యారా రద్దుకాబడుటేచే పైన ఉదహరించు బడిన స్థామీసరి కోట్లు తనకా దస్టావేజులు రద్దు కాబడచలను.
- (10) భూమి తనఖా బ్యాంకులు మినహా ముగలా ఆగ్ని కో ఆహరేటిఖ బ్యాంకులకు, జాయింటుస్టాకు కంపెనీలకు ఇవ్వవలసిన ఋణములకును, భభుత్వ రుణములు, శిస్తు బకాయీలకును ఈ విల్లను వర్తింపజేయాని.

భూమి సిన్నులు.

(1) ఆన్ఫ్ పాంతములలోను భూమి శిస్తులయొక్కయు, సీటితీరువాయొక్కయు, స్టాప్తుతపు రోట్లను సగా \mathfrak{p} కి తగ్గింశా \mathfrak{p} .

(2) ఇకముందు రూ 500 లు లోపు నిక్రాబాయమువచ్చు వ్యవసాయ రాబడిపై ఏపిధమైన పన్ను స్థాబాలు చేయాందు. ఆంతకు పైబడిన రాబడిపై ఆదాయపు వస్స్లు నన్ను నుంచి వృద్ధికమాసుసారముగా పన్ను నుంచి చెందుకు పేసు పేస్తు పేసు స్థాప్ పేస్తు పోషి పేస్తు పోషి పేస్తు పేస్తు పేస్తు పేస్తు పోస్తు పోషి పేస్తు ప

(3) జమీంచారీ గైతులకుకూడా గవర్నమెంటు జిరాయితీలకుయుండు శిస్తురేట్లు శలుగజేసి పై పద్ధతీనే క రైంకజేయారి.

(4) ఈ సంవత్సరము వర్జముల లేమిచేతనూ, ముంపులచేతనూ పైర్లు పాడయినచోట పూ_క్తి శిస్తు రిమీషను

సివ్యవలెసు. జమీంచారీ రైతులకుకూడా రిమీషనిచ్చు ఏర్పాట్లుచేయవలెసు.

ి (5) బారువచేట ఎన్టేట్లకు ముఖ్య జలాధారమైన మాహేంద్ర తనయా యేటికాలువ గుండా సరియైన సీటి సర హరాచేయుటకు మాల్కు చార్లు మాహేంద్రా తనయా యేటిలో రాతికట్టడము కట్టునట్లు చేయవలెను.

లంచగొండితనము.

ស្រុយថ្លៃ శాఖలలో జరుగుచున్న లంచగొండిత్నమును రూపుమాపుట్కై మ్రజాడ్తి నిధులతోగూడిన ్రహుత్వ నియోజక కమిటీలను ఏర్పాటుచేయువలెను.

IV. ఆంధ్రాష్ట్ర రైతు సంఘమువారిచే క్రకటించబడి ఆంధరాష్ట్ర రైతునంగాధ్యమం చ్యారా క్రభు త్వమువారికి సమర్పించబడిన క్రవాళికలోని సూచనల ననుసరించి ఆడ్ళులు, భూమిశిస్తులు, ఎన్టేటు ల్యాండు ఆక్టు సావరణలు ముంగి శాసనములుగా రానున్న మార్చి శాసన సభా సమావేశములో చేయబడవారనని కోరుచున్నాము.

V. మ్మత్య జమీందారీ విచారణ సంఘ్రత్నా వళికి ఆంధ్ర రాజ్ప్రైలెతు సంఘముకారిచ్చిన జనాబులలో మేము పూర్తిగా ఏకీభవించుచు సదరు జనాబుల ననుసరించి వెందనే ఎన్టేటు ల్యాండు ఆర్ట్రమ సవరించదలేనని కోరు చున్నాము.

VI. తుంగభ్ర భవాన్ పాజెక్టులను సత్యరము పారంభించవలెనని కోరుడున్నాము.

VII. జమీంచారి గవర్న మంటు ఏరియాలలోని బంజరు భూములను సమిష్ట్రీ సహకార చద్దతులమీద సాగు నామి శ్రామ్ల భూమిలేని వ్యవసాయ మాలీలకు వెంటనే ఇద్చ యేర్పాట్లుచేయవలెను.

VIII. క్రైమాగాణిమీద వేసిన నజరానా జులను ఫీఫూ రైగా తీసివేయవలెను.

IX. వ్యవసాయ హాలీల ఆర్థిక పరిస్థితులను విశారించుటకు సంఘమను ఇయమించి వారల కనీసజీవిత ఆవసరములకు వలయు వేశగనిర్ణయములను చేయవలెన్ను.

Petition by the Pattadars of Netheru Village.

ఖ తైర విశాఖచట్నం కా ాేసు జిల్లా లమ్మీపురం దున్టేటు యిలాకా, సేలేరు గామం జిలాయితీ చట్టాచారు జిలా యితీ భూములు క్రియంభార్ల వాసుకున్న పిటివను విన్న చములు.

1. మా మెస్టేకు బ్రాన్స్ రాయుని పాలం దెంస్టేటు, కుప్పిలి మెస్టేటు, యా మాడు మెస్టేట్లు పూర్వ ముయేక మైయుండేది. పూర్వము కురునాం జమీం దారువారగు మైగి ద్వ పీరభ్ర రాఖ బకుడ్డురువాని దై యుండేది. వారు చేసిన యేర్పాట్లు పరబడిని సుమారు 10, 12 సంవర్స్ ములు కొండకు లేటు కురుపాంముల మైరిచర్ల పీరభ్ర రాఖ బకుడ్డూరువారు చెని గాయిన పిష్మటు సదరు కుప్పిలి దెంస్టేటు మూడు సమానవంపకములు వేయబడి 1 కేళ్వ రాఖపాలం దెంస్టేటు మారా-రా-లే కురుపాం జమీందారువారగు మారా-రా-లే మైరివర్ల గూర్యనారాయణ రాఖ బకుడ్డురు వారికిన్నీ కుప్పిలి దెంస్టేటు మారా-రా-లే మేముడు జమీందారువారగు మారా-రా-లే మైరివర్ల గజపతి రాఖ బకుడ్డురుగారికిన్నీ, లక్ష్మీఫిరం దెంస్టేటువారి కుమార్హెగారున్ను ప్రడేశము లీ గంగుపూరు జమీందారునిగారికిన్నీ కూక్కులుకోనిని.

2. యీ మాడు యెగ్టేట్లు చీపురుపల్లి తాలూ కాలో ఓక మూలసున్నూ రోడ్లకు దూరముగానున్నూ సముద్ర సాంతమునగున్నూ యున్నవి. తరుడు యే ఆఫీసరులున్నూ, యీ పాంతమునకు రారు. సముద్ర సాంతమనటను

ఇసుక భూములగుటచేతను, చబిటిపరలు ఆగుటచేత నిస్సారము అయినవి.

3. యివ్పటి (మజలు ఆమాయకులు వీటినస్పిటిస్తి ఆవకాశముచేసుకొని ఆదినుండి ఉప్పేటు వుద్యోగ**స్తులు** నిరంకుశ మరిపాలనసాగి స్ప్రావస్తిరి సివిస్ (కెమినస్ ఆధికారములుకూడా వారే చలాయిస్తూ వస్తిరి.

4. యే రహితున్నూ తన సాగుభూమి పరిమితిగాని సిమ్మాగాని బాకీ బాగట్టుగాని తెలియుట్**కు** ఆవకాశ్**ములు**

5. 1919-1920 వ సంవత్సరములలో సార్వే శెటిల్ మెంటు జరిగించినారు. సడరు సార్వే మయవేటు సార్వే అయియున్నది. ఆ కొల్లలు క్రమమయినవికాళ్ళు. హాచ్చు వి గ్రీస్ట్లములు బూటకముగా చేయాలమే యుండెను. రహితులను తిట్టి, కొట్టి ఆ గేకమయినటువంటి యిబ్బందులకులాను చేసి జలాశయములను ఆవివృద్ధి చరుస్తామని బూటకము మాటలుచెప్పి నమ్మించి వివరీతమైన హాచ్చు రేట్లు విధించబడి ఆ చ్రవారం ముచ్చివికాలు ఆప్పటిలో పుట్టుబడెను. కౌవుల్లు యింతవరకూ యవరికీ యివ్వబడలేదు.

6. ಆ ಕ್ ರಣಮುನ ಯಾ ಸರ್ವೆ ತಟಿಲಿ ಮಂಟು ಪಿಮ್ನಟ್ ಕ್ ಹು ರಪ್ರಿಕ್ ಕು ಪ್ರಿಸ್ತಿಕ್ಗಮ ಕರಮು ಸಿಸ್ತು ವಾಯಿದಾ

లు మొక్తములు యేమీ శెల్పియాఖ. శాలామంది చదుఖ్రవాతలు తెలియనివారు రెడ్డీలు జాస్త్రీ గాఖన్నాము.

7. యెంతసొక్కు చెల్లించినా మెన్ని సార్లు చెల్లించినా బకాయ్కిందనే జమకట్టి రసీదులు యివ్వబడుచున్న వి గాని రహితులుకు శిస్తు బాకి విమోజన కలుగలేకుండాయున్న ది. స్టాపయిటర్సువారికి యేమి బాసుకున్ననూ ఆర ఇంగో దనమే ఆయియున్న ది. ఆలనా పాలనలేదు.

8. మా ఆవ్యల్య ముట్లుడూ శెటిల్ మంటునాడు చేసిన కారారులు భవకారం సూతన జలా ధారములు కర్పించుటగాని భున్న జలా ధారములు సరిఆయిన స్థిలిలో సుంచుటగాని జరగనందున వకవంక చంటలు లేకసు, రహితులు డాస్ట్రేటులోను సావాలకార్లు వద్దానూ పూర్తినా రుణ్మగాన్తులు ఆయియుంచుటయాన్నా వేరొక్క వంక బలవత్బం దిని నిర్మించిన శెటిల్ మెంటు శిన్నులు చెళ్లించు చారముత్వైయాంచుటన్నూ జమీంచారీ భుడ్యో గస్థులు రహితులపెద ఆవస్థను ఆధా రంచేసుకుని పద్ధతులను మాల్లలోనివేసి శిస్తులు వాసూలు వైగారా విషయములులో ఆరిగించుచున్న కౌర్యములు భరించుటయాన్నూ తటస్థించినది. యింతలో డైవీకంవల్ల 1931 వసంవత్సరం వరదలువల్ల మా డాంస్ట్రేటు లో మా సామములోపాటు మరకొన్ని సామములు, యిండ్లు, శాస్స్సులు చాన్యములు వైగారాలు కొట్టుకొనిపోయి నవి. కొన్ని ప్రాణములుకూడా పోయినవి, రహితుబకు భండుటకు యుండ్లు, కట్టుటకు నుడ్డ, తినుటకు ఆన్మం, మన్నుటకు పశువులు లేకుండాపోయినవి. భూములుమీదనున్న పంటమున్ను కొట్టుకొనిపోయినవి. భూములు కొంత తప్పివేయునిడినవి కొన్ని యినుకచేత కప్పివేయునిడినవి. జలాధారములు స్వహువములు నాశనమయినవి.

- 9. తయ్యు కారం క్రజలు యొక్క ఆవస్థలు భూమి యొక్క రూతము చంటశక్తి జలాధార రూచములు తల కిందులు ఆయినందన శెటలు మొట్టుకు పూర్వపు రేటు యేర్పాటు చేయమనిన్ని బకాయలు రద్దు మరచడలసినదనిన్ని మంట నష్టములు యిన్ని రహితులు పు తిరిగి శక్తిని సంపాదించువరకూ యీ క్రహారం జరిగించవలసినదని గత 6 సంవ తృరములునుండి రూన్ని ఆర్మీనులు బాసుకున్న నూ భాక్తోగ్యాసులు తొందుటు ముఖస్తముగా ముంద్రపెట్టుకున్న నూ, యుంతవరకు మెట్టి న్యాయము దొరకలేదు హరీకచా, రాంప్రేటు జులు ము యధా చకారమా జరుగుచున్న ది.
- 10. (మభుత్వమువారు ఇమీక్ రహితులు జాలూకు యిబ్బందులను విమారించుటకు కమిటి గిర్నయించినారసి తెలిస్కిది లగాయతూ యొవరు యెట్టి పిటిషనులు పంపించుటగాని సామ్యములు యిచ్చుటగాని జరిగించినయెడల ఆట్టి మారిమైని సర్వసక్తులు వినియోగపర్చి పాడుచేస్తామని భయపెట్టుచున్నారు.
- 11. రహితు రుణవిరావు బిల్లను ప్రచురించినది మొదలు సర్వశేత్తుల బినియోగించి ఆ నేక దుండగములుచేసి ఖ కాయలు వానూలుచేయుటకు మావల్ల నిశానీలు సంతకములు నుమారు 1 సెల దినములు క్రిండట మా రిబిన్యూ ఖ చోయ్య చేయించుకున్నారు. బలవంళముగా, నిర్బంధనమైనీ చేయించుకున్నంమన ఆది చెల్లకూడదని విన్నవీంచు చున్నాము.
- 12. ಸಟ್ಟ್ ಭಾಮುಲ ಕಿಯಂದಾರ್ಜ್ಲ ಹಾಸ್ಟ್ರಿ ಹರಭಾಸ್ತು ಅ ಯಮ್ಪಳ ಸ್ತ್ರಮ್ ಸದರು ಭಾಮುಲ ಕ್ರಿಯಂದಾರ್ಜ್ಲ ಪೆರ ಸಟ್ಟ್ ಲಾಪೆಯುಟಗಾಗಿ ಕ್ರಿಯಂದಾರ್ಜ್ಲನು ಅಥವು ಅನುರವದಾರ್ಜ್ಲಗಾ, ಡಿ. ನಿ. ಭಿ. ಲಾಲ್ ಸಮಾಮಪೆಯುಂದುಟಗಾಗಿ ಯುಂಕುಬರ್ಜ ಜರಿಗಿಂದುಟಿಲೆದು.
- 13. క్రియం బార్లు వల్లు కట్టాదార్లు తాలాకు బక్షాయ డబ్బు జబరుదన్నుగా వానుాలు చేసి పట్టాదారు తాలూకు బక్షాయ్క్రిండ జమకట్ట్లి క్రియం బార్లు నిబ్బారతు ఆశ్వి గ్రేమలు యిచ్చుటయున్నూ పాక్ ఆస్త పట్టాదార్లు బక్షాయ్క్రిండ వేలం వేయించి క్రియ భూములు ఆమ్హించి వేయడమున్నూ జరగడమువల్ల, రహితులకు కరశతులుపోయి శవి. భూములు కొన్నవారికి సుఖముగాస్ ఈమీగాన్ లేదు.
- 14. కాబట్టి బ్లా స్టాన్లన యేమనగా పిటిన నుల్లో వాయబడిన ఆస్తి కాంశేములునుగురించి న్యాయందయి చేయించగలండులకున్నూ శిస్తులు న్యాయ్మేన రేలు గవర్న మెంటు శెటిలు మెంటు చేయించి శిస్తులు విధించగలండుల కున్నూ ప్రభుత్వముబ్వారా జలాతిశయములు పగయి రాలు మరమ్మత్తులు జరిగించగలండులకున్నూ బకాయలు పూట్రిగా రద్దపరిపించగలండులకున్నూ యీ దీనులముకోరుచున్నాము.

Petition by Mr. Pisapati Pundarikaseshachary, President, Bobbili Zamin Ryots' Association.

1. ఈ సంస్థానములో సుమారు 2/3 మెట్టుగా సాగగుచున్నది. మీగతా భాగములో చాలమట్టుకు చెరు ప్రబంధింగానున్ను, స్వల్పభాగము యేటికాలువలనల్లనున్ను సాగగుచున్నది.

్రస్తుతము శిన్ను రేజ్లు.

ఏటికాలువల కిండ ఎ 1 కి రూ 25 లు ల π ండుతూ రూ 45 లు వరకు.

చిన్న చౌరువుల్లకింద ఎ 1 కి రూ 8 లు ాగాయినూ రూ 12 లు వరకు.

పెద్ద చౌవువుం కొండ ఎ 1 కి రూ 12 లు లూ యితూ రూ 18 లు వరకు.

మెట్టు ఎ 1 క్రూ 4 లు లగాయితూ రూ 12 లు వరకు.

ఏటిబాడుగ ఎ 1క్రూ 35 లు.

సూతులవల్ల పైర్లుకుండే శాకు భూములకు ఎ 1 కి రూ 10 లు లగాయితూ రూ 18 లు వరకు.

సదరు నూతులు రైతుతే (తథ్యకొన్నారు.

ఈ రేట్లు కాక తాబ్రేట్ల నే వేరుతో రెండవ చంటకు గీరు యిచ్చినామని పెష్పి గరిఫ 1 కి కూ 8 లు వానూలు చేయుచున్నారు.

ఇదిగాక, మెరక భూములు వరకట్టబడి కేవలము వర్హాభారముపల్ల సాగస్తున్న పల్లం భూములకు ఎ 1 కి రూ 5 లు మొదలు రూ 10 ల వరకు రేటు వాసూలు చేయుచ్చన్నారు. ఆడుకరం కంట్ము గామములలో పల్లక్ను యు ముంళ్ళీటివల్ల ఆనగా వేసూరువల్ల వ్యవసాయం కాబడ్డ భూములైయున్నవి. వాటికికూడ కాల్పోలేట్ల వస్తులు చేయుచున్నారు.

- 2. ఈ సంస్థానంలో సుమారు 30 సంగలు క్రిందటివరకు పల్లపు గామములలో ఆనగా యేటి కాల్వలవల్ల తడకబడే గామములలో హనూలు యొట్లనగా, ఒక గ8శ థాన్యముపండే భూమికి యింతగల్లాయ గే యే ర్వాటున్నది, ఆంతేగాని యాకరములవారీ ఆచురకం ఆప్పట్లో లేదు. కంటనుబట్టి శిస్తున నిర్ణయించడ మేశాని, భామినిబట్టి శిస్తు. ను నిర్ణయించే చద్దతీ జమీందారిలో లేదు. ఈ శాస్త్రులు మెరక్షామములలో నగదురూపంగాడు, చల్లపు గామముల లా గల్లా రూపంగానుయుండేవి. ఇట్టి స్ట్రీతిలో ముస్తాదరిఆ నే చేవలో కొందరి వ్యక్తులకు గామ రాబడిని ఆమర్పు **చుండిరి.** ఆ ఆమరకములో ఆబ్బటికున్న గామ రాబడిమీద కొంత హెచ్చుయచ్చుకొనే శద్ధతిమీద ముస్తాచారుకు ఆమరకముచేయడమున్నా, సదరు ముస్తాదారు తమ లాభముకొరకు మరికొంత హాచ్చుతో రహితులకు ఆమర్చ డుకున్న యా విధంగా కోంతకుట్టుకు శాన్నులు పెరగకమున్న సంభవించినది. ఇట్లు ముస్తాడార్ల మరకములా భట్టాలలోనుక్క కొంతభూమి స్వంతం కిండ తీసుకోవడము, మిగలా భట్టా భూములమీదనే ముత్తం గామ డభబకు లాటులే సండా, సదరు తాను తీసుకొన్న భూములమీద చెల్ల వలసిన శాస్తుకూడ నర్ది వేయడం తటస్టిం ఏనది. ముస్తా దార్ల మైములో గైలేనేమి, ఆంతకు క్రము జమీందారు స్వంత మేనేజి మెంటులో ైనెలేనేమి రైతులలో రైతులకు పోటిపెట్టుటుకల్ల కొంతమట్టుకు శిస్తులు పెరిగినబి. మరిస్ని ముస్తాబార్లనుతప్పించి తమరే స్వయంగా వ్యవహరించి నపుడు రివిన్యూ నాయులకు కొన్ని యూశలుకర్పించి వారిని తమలావు చేసుకొనితిరిగి డవులుహెచ్పించడం తటస్థించి నది. ముస్తాచార్లు స్వంతం కింద తీసుకొన్న భూములువారికే ఆమరకముచేసి కడపాలు కట్టునున్న మూలంగా సైతే నేమి, వారిస్థితప్పించి యితర్లకు ఆమరకం చేయుడంగా సైతేగేమీ కొంత స్థ్యీపెరిగినది. ఇట్లుండగా యీ గరిశ వంటవండే భూమి గే నౌకర్యముకొరకు డెంకరములలోనికి మార్చెదమని చెప్పి ఎస్టేటు ల్యాండు ఆస్ట్లు రాశముందు ఆఫ్ట్ వాన్నుండాని మార్చిరి. ఇట్టి సమయములో రైతులను మభ్యకరచి, బలవంత పెట్టి, లంచబళాయానముల్ చి. , యిత రాశలు ాంట్రి కమ్మీ భూమిం '' కీరుడు చేసినా,'' ఆట్ట్లి భూమికి హెచ్చు శిస్తును యిచ్చుకొనవ లెనను మరతును రైతులకు తె**వి** యకుండపెట్టి ఆటుపిమ్మట సైన్ చేటు స్ట్రే చేయించినామని చెప్పి సందర్భ కూరము ఆదనంగా ఉండనే భూమికి మరికొంత జూగాచేసిరి. రైతులు తమ స్వాదీనంలోనున్న చట్టా భూములలో కొంతభూమిని పశుత్రల మే పుకొరకు మొరకాగా నుంచుకుంటే ఆట్టి భూమి మాత బంజరు భూమియని తిరిగి శాస్త్రు, విధించడందల్ల కొంతశాస్త్రు, వెరిగినది. ఆమాయకపు రైతులు తమ పట్టా భాములలో కొన్ని భూములను విక్రయించినపుడు క్రియోద స్వావేజులలో పట్టాలాని భూ పరిమితికంటే హెద్చు చేసినారనిస్తే, ఆట్టి హెద్చకు రైతుల ఓప్పవలతన్న దనిస్తి హెద్చ్ భూమికీ తిరిగి శిస్తులు వేయడం వబ్లకూడ శిస్తులు పెరిగినది.
- 3. అతేశాక ఆకుకు దరిమిలాను యీ గింజలుహాతముగానున్న శిస్తులను నగదురూనుంగా దూర్పడం తట స్థించినది. ఆశ్వడు యెస్టేటువారిచ్చిన ధరల జాబితాలను గుత్తానిల్లి గాను రైతులు నాదించలేక ఆంగీకరించిరి. ఆ రేట్ల క్రూరమే గామములన్నియు రొక్క శాస్తులలోనికి మార్చడంలో సదరు ధరలు హాచ్చు ధరలకడంపల్ల రైతులకు ఆన్యాయం జరిగి శిస్తులు హెచ్చినవి. మెస్టేటు ల్యాండు ఆర్ట్ర శె 30 ను కింద రూ 1 కి ఆ 2 లు చెప్పన శాస్తు జాఫా చేయవలెనగి కొన్ని మెన్స్టు బావాలను పెట్టి తిరిగి రివిన్స్టూ నాయులను లోబరచుకొని ఆమాయక పు రైతులను భయపెట్టి, బలవంతపెట్టి శిస్తులు జూపా చేసినారు. పెంరక గామములలో ఆదీసీ ఏకరేలుగానున్న ఆయక ట్ర్మాను, చిన్న చెరువుల ఆయకట్టు, పెద్ద చెరువుల ఆయకట్టు ఆగే బేదములనుకర్పించి పెద్ద చెరువులక్రింద ఆయక ట్ర్మాను, చిన్న చెరువుల ఆయకట్టు, పెద్ద చెరువుల ఆయకట్టు ఆగే బేదములనుకర్పించి పెద్ద చెరువులక్రింద ఆయక ట్రా చెశ్చబడే భూమికి శిస్తు కేటు హెచ్చించినారు. ఇందువల్లకూడ కొంత శిస్తు పెరినరి. ఏటికాల్వలు తెచ్చెదమనిచెప్పి, ముందుగా హెచ్చు రేట్లకు కదపాలు బాస్టేగాని పీలులేదని బలవంతపెట్టి ఆ హెంస్టరుగా కొంత శిస్తు హెచ్చించినారు.
- 4. మండియు సాముబాయక భూము లమరకమున్ల మన్నం, పూర్వము జిరాయితీ భూములుగానుండి ముస్తా మర చద్దతిలో ముస్తాబార్ల వల్ల జారి స్వంతో సాగు కిందకు తీసుకొన్న భూములు సేరీ భూములని క్లాసిపైచేసి జిరాయి తీరేట్లకంటే హాచ్చురేట్లు విధించి కొంత శాస్తు హెచ్చించిరి. చెరుళ్ళ గర్భములు ఆమగకం చేయడందల్లకూడ డళ్ళలు హెచ్చినది. నాఖరీ యినాములు, ఇంతమేల, క్విటెంటు యినాములు రైతులను భయపెట్టి జిరాయితీగా మార్చడం వల్లకూడ శిస్తుపై కెరిగినది. ఇనాం భూములలో జిరాయితీ భూమియున్నదని చెప్పి ఆ జిరాయితీ భూమికి శాస్త్రులు మేయడందల్లకూడ డళ్ళలు పెరిగినది.
- 5. రెమిషనులు.—ఎస్టేటు ల్యాండు ఆక్టు రాక పూర్వమ యొండు ముజరాలు, మురుగు ముజరాలు మరిస్ని రైతులకు విత్త నములు పశువులను, మదుపుల సిమిత్తం కొంతడబ్బుకూడ యిచ్చుచుండేవారు. ఆక్టు దరిమిలా నివస్ని యు పోయినవి. ఆక్టుకు పూర్వము కాళ్లలోని శిస్తులు జమీందార్లు నామినల్నా బాయించుకొన్నా రేగాని ఆట్లు యొన్న మాలవేయుచుండేడి వారు. కమ్యు లేదున చేయడ ములో పాఠ కాళ్లలోనున్న యూనామమాత్రపు శిస్తు రేట్లను ఆధారంగా చేసుకోవడంవల్ల నాస్తునంలో ఆఫారంగా రేతునిచ్చుచున్న శిస్తు రేట్లు శాలవేరిగినవి.
- 6. ఇరి గేషక్ కర్కుళ్ళ.—ఈ డాస్ట్రేటులోని ఇలాశయములు మాలమట్టుకు చెరువులు, కొండవాగులు యివ స్మియు మాలమట్టుకు వర్హా భారముయున్నవి. కవికు ముగాలోను 24 గామములు మాత్రోమే యేటికాల్వలువల్ల, తడపబడుచున్నవి. చెరువులకు గట్టుతగు స్థితిలో లేవు. కలింగలు, మడుగులు తోంవో పెద్ద చెరువులకు తచ్చ మిగి లివ వాటికి లేవు. వాగులు బాగుచే ముటలేదు. చెరువులు మరమ్మత్తులు, కాల్వలు మరమ్మత్తులు చేయించితిమని వాద వకారకు చెప్పచున్నను ఆట్టి మరమృత్తులు లాభము జలాశయములకు కలుగుటలేదు. విధిలేక, చెరువులు కలములు వేసి పాలములు వాడగునని రైతులే జలాశయములను బాగుచే మించు కోవలసిన దుస్టితికలుగుచున్నది. చెరువు గర్భ ములలోని మెరకలను ఆమరకముచేసి సాగులోనికి తీసికొని రావడమువల్ల చెరువులు మేటలువేసి పాడగుచున్నవి.

్రో తై జలాశయములను కర్పించుట కవకాశములున్ను మా యెస్టేటువారు తగ్ష్ శ్రీద్ధయేమియు తీసికొనలేదు. మం డువకురిటివర్డ డానుకట్టుట కంచారాంపద్ధ నీరు దిగుపకుపాకుండ కొండం పేటకు కాల్వ్ తప్పి కొండం పేటు, రాజాం, పాణుగటుపలన, మొగిలివలన వైగార్గామములకు నీరు త్రివృడులు, నంపివాడపద్ధ పాజెక్టు కట్టడం, యూలాంటి నీములు ఆగేకుగుగలవు. వాటిగిగార్చి యెస్టేటు డఖలు పుచ్చుకొనలేదు. ఎస్టేటు గామములలోనంచి కవహించు మన్న గెడ్డలనీరు చెరువులలోనికి తిమ్మటకు ఆవకాశములున్న వృటికి యెస్టేటువారట్టి నవకర్యములు కలిసించలేదు

- 7. శాస్తులు వాసూర్లు.—శిస్తులను వాసూ ట్రాచేయుటలో యాస్టేటు ఉద్యోగాస్టులుచేయు ఆక్రమములకు మేర లేదు. ఎస్టేటు ల్యాండు ఆట్లలో జమ్మైచేయకూడదని చెప్పినవాటినికూడ జమ్మైచేసెదరు. శాస్త్రు చెప్పించేవరకు రైలుని ఒక ఆడ్ముగైనా కదలకుండా నిర్బందించెదరు. పరుషవాక్యము లాడెదరు. ఇట్టి య్యకమఫు చెర్యకు కోరులేని లైతు గురికాకుండ చేయునిమి తైము శాస్త్రు జాసూలు జమీందారు, జమీందారు ఉద్యోగాస్టుల చేతినుండి తప్పించెదరు గాక!
- 8. శాస్త్రు జానూళ్లకు చాయిబాలు.— చంటలు సూర్చి ఆవి తగిన భరలకు ఆమ్హకొని శాస్త్రులు చెల్లించుటకు ఆవహాశములు కవిగించని చత్రమున రైతుంకు చౌలనక్షము సంభవించును. కావున మొరక గ్రామములకు గజర్న మొంటు గామములువలె డిసెంబరు, జనవాం, ఫ్రిబవరి, చూర్చి గెలలున్నం, చల్లవు గామములకు చూర్చి, ఏప్రీల్, మే, జూక్ గెలలున్న శిస్తులు చెబ్బించుటకు చాయిచాలుగా యేర్పాటుచేయవలేను.
- 9. బావాలు.—ఒక్క ఆడకరం గామంమీన యెస్టేటువారు సుమారు 15 వేలు రూపాయాలు జరకు ఖర్చ పెట్టినపుడు గౌతులు యా జమీం బారీ శరివాలనలో ఉంట్లే బాదకునుడునా, రొ విశ్వము కాగలదు. గడకు ఆడకరం గామంలో ఆదిని రూ 1,573-2-8 లు కొలు ఖండెను. గడకు శిస్తును సోమరాజు గెట్టిగారు నెటిల్ మెంటు కాలము నాటికి రూ 8,740-12-11 లు ఖన్న శిస్తు ఆకముకు జాఖాలతో పెరిగినదని ఉంచిన్ని, భూచరమితే కూడా శట్టా పరిమితిలో వారుశ్వదని చెప్పినబానికన్న తక్కువగాయున్న దనిన్ని, సుమారు రూ 1,700 లు ఆధ్ధిక దుస్థిలో కగ్గించిరి. ఇంతలోనే బంగార ఆనే నెటిల్ మెంటు ఆఫీసరుగారు వారిస్టాన్న చెప్పిన మహాయున్న అస్థినమన్ లేకు రూపు కూడా కిసివేసి 1935 వ సంవత్సరములో ఆనగా రైతుల స్థితి ఆతిషీనముగా యున్న ఆస్థికదుస్థితిలో ఫూరాల రూ 8,706-8-11 లుకు హెచ్చించిరి. ఇందుపైని కొలెక్టరువారికి తేవియ కురుచుకోగా ఆయన రూ. 1 కే సుమారు 11 దమ్మిడీలు తగ్గించిరి. ఇందుపైని కొలెక్టరువారికి లేవియ కురుచుకోగా వారు యా కెగ్గింపుకూడా ఆవసరముతేదని పూర్వము కొలు ఖాయుకరచిరి. ఆట్లు వారు ఖాయ భరచుకులోనన్న విచికకారణములు కమరు గమని వెవకినియున్న ది :——
 - (i) | బాస్తుతం ధరల తగ్గుదలలోనున్న సూ ముందు హాచ్చుటకు ఆవకాశమున్న దనిన్ని .
 - (ii) ఎన్టేమిల్యండు ఆక్ట్రక్రిండ శిమ్తు నిర్మయముచ్చయుటలో ఫూర్వభు ధరలుబట్టి చేయవలయుడాని దామ్మత ధరలతో నిమితైంలోదనిన్ని
 - (iii) ဥైతులు చూపించిన భక్క జమీక్ బారి గవర్న పొంటు రేట్లు సరిగా గేవనిన్ని.
 - 10. ఆ కమపు పమ్మలు.— (1) రూసుము, నౌఖరీ రూసుము, పట్టా మామూర్లు.
- (2) 10 గరశలు చెల్లెట్ రేతు ఒక బండి వరిగడ్డి లేక రూ 2 లు. ఔల్లవు గానంగ 1 కి 6 ఔల్లవు కుండణు లేఖముడల కుండ 1 కి రూ. 1.
- కుండణ లేగియొడల కుండ 1 కి రూ. 1. (3) ఖాజ్జ్లు మొగలలో నొల్లుట లేగియాడల నొల్ల 1 కి ఆ 4 లు నగడు. (చన్నుతం ఆదో నె మరచ్చుత్తు కొన్ని (నామాడులమైని పంచుట.
- 11. ఆక్రమభు షరతులు.—(1) మహాసూలు జట్ట్రేస్నినపుడు రైతులకు యొంత నష్ట్రము కలెగినక్పటికి ఆ గష్టముడు రైతే భరించదరెనుగాన్ చెంబ్లేమవారు బాధ్యులుకారు.
 - (2) కట్టా హక్కును యితరులకు ట్రూన్స్ఫఫరు చేయకూడగు.
 - (3) శిస్తులు చెల్లించుటలో సమస్థానం యిక్షముక్షచ్చినట్లు చెలామణీచేసు గునే చరతులు.
- (4) లాకర్ మెడర్ సుంటు.—క పిటి ముతా పల్ల ప్రామములలో యిచ్చి పుడ్చుకోనుడు, ఆమ్మట, కొనుట వ $\overline{\chi}$ రా యావత్తు న్యవహారములు 4 ఆడ్డలనం భములలోనో జరుగును. కాని పట్టాలలో చెప్పబడే సమస్థానం బారు స్న్నియించిన మూడు స్గ్లే కుండము=నాలుగు ఆడ్డలనర (41) అనగా గరిశద్గిన 1 పుట్టి 171 కుంచాలు ఆడ్డమవు వస్సూలు జరుగుడున్న ది.
- 12. స్ట్రే సెటిర్మెంటు, జాయంటు పట్టాలు, జాయంటు పట్టాలు విడదీయని హేతువను జాయంటు పట్టా చారులలో యొవరు శిస్తు చెబ్లించనప్పటికి ఆక్రమముగా తక్కివ జాయంటు పట్టాచారులన్లు వానూలు చేయం చున్నారు. 1346 వ ఫస్టర్ శిస్తు చెబ్లించినప్పటికి దేవుదల గ్రామంలో :—
 - (i) రైతులు సరియగు సాడ్యం పెట్టుకోలేదు. ఎస్టేటువారు సరియైన సాడ్యం పెట్టుకున్నారు అనిన్ని మదారైన ేవాతుశులతో సదరు ఆడవరం గామంలోని 2/3 భూమిని; కేవలం ముద్రవల్ల సాగు అనుదున్న భూమిని యే. 1 కి రూ 30 లు శిస్తు రేటుకు స్థిరపరచిరి. ఈ వాదం 1922 వ సంవశ్సరమునంచి 1937 వ సంవత్సరంవరకు జరిని (15 సంవత్సరముల ఆనంతరం) బీడరైతులకు ఆగవసర క్రముక్షయాగులు కెరినించి తుదకు జమీక్ దారునారి ఆక్రమవాదమునే స్థిరపరచిరి. ఈ గామంలో రైతుల కరఫున ధర్మముపరికినందుకు రైతు సంఘములు నిర్మించినందుకు 1922 వ సంవత్సరములో ఇరమైబక్కమంది రైతులను రైటింగు శెక్షనుల క్రిపిద పోలిసువారిచే కోనులను పెట్టించి జరీమానాలలో సహా జైలుకు పంపించిరి.
 - (ii) స్వాధీనములోయొన్న మెరకలు తిరిగి ఆతుకుబడిచేసినవుడు రాజాం టానా యిలాకా కొండమ్మ వేట_్నామం రైతులు జిల్లా కోర్టమరకుకూడా వెళ్లీ మరి సాగలేక సమస్థాననుతు లోబడిపోయిరి.

- (iii) ఈ నాములు జిరాయి తీలలోనికి మార్చట.—క్విటు రెంటు చెల్లు మన్న సోవేరు ఆగ్రహారం సమస్థానంగారు యిక్పటికిన్ని జిరాయితీలోనికి మార్చుటకు ఆగేక భయత్న మలు చేయుడున్నారు. రాజాం డిస్ట్రిక్టు మునసబు కోర్టులో యిక్పటికిని దాణాలు నడచుడున్నవి.
- (iv) ఎన్నడ్ యిచ్చిన వస్తులను జిరాయిలీలో ఓక్ మార్పుల.—బొబ్బిలి నాస్థళ్యలగు సాలా సీతా రామస్వానిస్తారు డిస్ట్రిస్ట్ర్లో గెలచికూడా హై కోర్టలో డబ్బు స్త్రవాలక సమస్థానమునకు సాబడి వారి యిడ్పమ్మన చరతులతో కనపాలు (వాసిరి. పై జెప్పిన ఉదాహారణలన్ని యు ధనఖలము గల జమ్మ్ చారులనో డేద రైతులు లిటి గేడక్లో సెగ్రిలేక మాల ద్వయ్య పయాస్థలకుపాలయి వారి హక్కులను కాపాడగోలేక పాళ్ళడున్నారు. కాబట్టి రైతులకు లక్కువ ఖర్చుతో, వారి వ్యవసాయ హ్యాపారములకు యబ్బంది కలుగకుండా తను యుర్వాటు చేయిందవలేను. మరిన్ని ఆన్ని రుజుళ్ళ భారములుకుండ జమ్మ్ చారుమీతోనే యుండవలేను.

ాన్ 40 ర్వట్టా రైతులైన ఆక్షమముగా సదర్ రైతులు మొన్న టి శాసన సభా యెన్ని కలలో సదర్ రైతులు కాంగ్రెసుకు ఓటుచేసి యిప్పటికేన్ని కాంగ్రెసు ప్రచారము గావించుడున్నారనే హీతుళ్ళను దాఖలుచేసినారు. దావా నె ర్షదర్ గామం తాలూకు నె 1 ర్వట్టాకు 1888 క్షమత్సరమునకు 3 గరిశలు 13 శ్రట్ల 10 కుంచములు మాడే భూమికి 2 గరిశలు 9 ఫట్ల 1 గ్రామంలు గల్లా శిస్తున్నం, రూం 3-12-9 లు నగడు శిస్తున్న విధించినారు. ఈ శిస్తు మెంత క్రమమూ ఆలోచించతగ్గది.

 $Communal\ lands.$ —గో భావులు ఆమర్కం కౌబడినవి. ర్వభూములుకూడ అమర్కం కౌబడినవి. బాటలు సమంగారేళ్ళు. బంజర భూములు సాగుకాబకి ఆయకట్టు పెరిగి వంటకు నట్టము కలుగుచున్నది. చెర్వు గర్భములలోని బంజర భూములు సాగు ఆగుట్టే చెర్వులు మొదకడి పాడగుచున్నవి. చెర్వులు సిండుటకుకూడ యుది (చలి బంధకముగాగున్నది, కొపుర గామములో డైవీకమువల్ల యేర్పడ్డ యేటి బాడుగు యం. 1 కి రూ 300 లు నజరాగామున్ను, రూ 35 లు రేటుకూడ విధించినారు. (రేగికి బాడుగు) Non-occupency right Communal land (Old Waste) చెర్వులలోగి చేవలు వేలంపేయుటు, చెర్వులుగట్లు మేళ్ళకొనుటకు వేలంపేయుటు, రాజ్యులుగట్లు మేళ్ళకొనుటకు వేలంపేయుటు, రాజ్మక్సం, చెట్లు ఆమ్మకం, ఆమ్మకం, చెట్లు అమ్మకం, ఆమ్మకం, చెట్లు ఆమ్మకం, చెట్లు ఆమ్మకం, చెట్లు ఆమ్మకం, ఆమ్మకు సమంగారు రూ 3,00,000లు బకాలుు కలము.

ఓ.ఎస్. సె 23/627 రు.

ఇ.పి. ానె 611/25 రు.

రూ 400 లు ఖరీడు.

రూ 447 లు చిల్లరు

 $\mathbf{D}_{\mathbf{Q}}$

రూ 200 లు ఖరీదు.

ఈ యెస్ట్రేమలో ్రవహోవయోగైమన చనులేవిన్ని చెయ్యలేదు. అప్పటికిన్ని కొన్ని శేరీ భూములుకలవు. బాబ్బరి.—ఆంబనవలసు.

పంటలు.— మెట్టు పుటలు, వేమశేశగ, నుఖ్వ, భాది, గంటి ఏగైరా. పల్లం, వరి, బుదరభాది.

নক্ষমন নম্ন

Memorandum by the Ryots of Somalingampalem Village of Kasimkota, dated 10th January 1938.

I. [4 ఖాశింకోట యెగ్టేటు జమీక్ బానువారికి సాలు 1 కి హ 150 లు శాస్తు చెల్లించే జిరాయితీ రహితును నాను సదరు రాంగ్టేటు యిలాకా జగన్నా థఫురం, చూచికొండ, సోమరింగపాలెం, జంవహిలెం గ్రామములలో కి రాంయితీ భూములు గలఫు. మా జమీక్ బారీలో రహితులయొక్క యిబ్బందులు వారికి కొవలసిన సదువాయములు ప్రారా హంశములునుగురించి శ్రధ్రత్తీగుకొని పాటుశడుచున్న రహితును గనుక మా యెగ్టేటులో రహితులను జరుగు చున్న $3 \, n_1 \, n_2 \, n_3 \, n_3 \, n_4 \, n_4 \, n_5 \, n$

II. ్డీ ఖాశింకోట యాస్ట్రేటులోని గ్రామములలో యెస్ట్రేటు ల్యాండు ఆస్ట్లో పూర్పము రహితులు చెల్లించవలసిన శిశ్చులు, పట్టాలు మార్చికప్పడున్న రహితులలో రహితులను పోటీపెట్టిన్ని రహితులను భూములలోనండి తొలగించెడ మనీ బెదిరించిన్ని చడావులు చేయబడినవి. అండుకు నిదర్శనముగా కొన్ని పట్టాలు దాఖలుచేయుడున్నాను. చాలా హెడ్చగావున్న మెట్టు పల్లపు శిస్తులు రూజువుచేయుటుకుగాను ల్యాండు ఆర్ట్లు దరిమిలా యివ్వబడిన కొన్ని పట్టాలున్న ఓక స్టేటుకొంంటున్న దాఖలుచేయుడున్నాను.

III. మా యెగ్టేటులోని జలాధారములు (గవర్న మెంటువారికి కంటిభ్యుషన్ చెల్లింకఖడేవి మిగకా) మర మ్హత్తులు సరిగాచేయక పల్లపు భూములకు గీటి స్ట్రము చాలాతక్కువ ఆయి సరిమైన పంటలలేక బాధపవు మగ్నాము. మా యెగ్టేటుకు ముఖ్యమయిన జలాధారములు 1 శారదానది, 2 చెరుఖలు, శారదానది, 3 యెగ్టేటుకు ముఖ్యమయిన జలాధారములు 1 శారదానది, 4 చెరుఖలు, శారదానది, 4 యెగ్టేటువారిచే కట్టబడిన కట్లున్ను (డ్యాములు) సదరు కట్లనుండి గీరు బ్రవహించే కాలువలున్ను, కావలిగిన మరమ్మత్తులు జరుగక లైతులుకు యొబ్బందులుపడుచున్నాము. కొన్ని కట్లు పూర్ణనా తీసివేయబడి జలాధారములు తాలూకు గీరు సదరు నీటివాగులులేని భూములుకు యెగ్టేటువారు పవపొంచబేసి సదరు ఆన్మి నీటివాగులు కిందనున్న రహితులను చాలా యొబ్బందులు పరచుచున్నారు.

III-A. చెగాళులు విషయములో కొన్ని చెరుళు గర్భములు ఛారైగా ఆమరకముచేయబడినవి. మిగిలిన చెరుళులులో కొంత కొంత భాగములు కొందరు రహితులకు ఆమరకచేయబడి శట్టాలు యివ్వబడినని.

IV. శారదా గదికి రెండు ట్రక్కలను మా యెస్టేటులోని వాలా గామముల తాలూకు నల్లకు భూములు $g_{A_{2}}$ వి. కొన్ని $g_{A_{2}}$ నామములుకూడా సదరు శారదాగది రెండు ట్రక్కలకు వున్నవి. 1307 వ ఫసల్లనాయకు

1312 వ భస్తీవరకు మా యెస్టేటు కోర్టు ఆఫ్ వార్డుస్ వారి మేగేజుమెంటులో ఖన్మ కాలములో సదరు యేటిగట్లకు కావలసిన మరమ్మత్తులు చేయబడి, దరిమిలాను 1904 వ సంవత్సరములో మా యెస్టేటు జమీక్ చారు వారికి వచ్చ సంత ఆయిన లగాయతు 1923 వ సంవత్సరమువరకు యేటిగట్లకు ఆవసరమున మరమ్మత్తులు ఖొనేషి. ంచుడుటేతే సదరు 20 సంవత్సరముల కాలములోను క్రమ్మకు సంగా సదరు యేటిగట్లు బలహీనమయిపోయి 1923 వ సంవత్సరమువరకు వర్హా కాలములో వచ్చిన యేటివరదలకు యేటిగట్లు తెగిపోయి చాలా గామములు తాలూకు పల్లకు భూములు యిఘన మేటలు నేయబడి మెట్టు వంటలకునూడా వస్త్రింగా స్థితిలోనికి వచ్చినవి. సదరు తెగిపోయిన గట్లు రైతులు మొరపెట్టుకొనినవ్వటికి కావలసిన మరమ్మత్తు చేయకపోళ్ళటచేతను తిరుగా తరుగా సదరు స్థలముల నేముద్ద కలములుకొట్టబడి భూములు పాడుఆయినవి. ఇచ్చటికిస్తి చాలాచోట్ల యేటిగట్లు మరమ్మత్తుకు శె 138 ను స్థుతాగం కొలక్టరువాకవద్ద పీటిచను జాఖలుచేసుకొనుటకు ఆవి జలాధారములో చేరని కారణము చేతి ఆవకాశములేదు. గనుక యేటిగట్లుకూడా జలాధారములు కొందను చేర్చవలసిన ఆగత్యము భన్నది.

V. మా యెస్టేటు (గాముటులు 1900, 1901 వ సంవత్సరములలో కోట్ల ఆఫ్ వాట్డళ్ కాలములో సర్వే కాబడినని. పైమాయిషీ ని స్టీర్ల ముకంలే సర్వే ని స్టీర్ల ము తగ్గి పోలున కారణముచేతను శామ్రలు శెటల్ పుంటుచేసిన యెడల యెస్టేటువాగి ఆచాయము తగ్గి పోల్లనను కారణముచేత నాటినుండి నేటివరను శెటిల్ పుంటు చేయలేదు. సదరు కోర్టు ఆఫ్ వాట్డళ్ళు పూర్వమునుండి భూములు సర్వేచేసి శిస్తులు శెటిల్ పుంటు చేయవలసినదని ఆష్పటి మభవ ప్రఖుతో మొరపెట్టుకోగా ఆస్టు చేసేదమని వాద్దాన మొనర్చడ్డు జగిరినదిగాని నేటివరనును శెటిల్ పుంటు జరిగియుండ లేదు. కాబట్టి మా యెస్టేటుకు సరహద్దులోనుండు గవర్న మెంటు గామముల రీ శెటిల్ పెంటుకు పూర్వపు రేట్ల దకారమున్నూ మా (గామాదులలో ఆయుదు ఆరు సంగత్సరము యీ మధ్యను రిజ్యూ ముకాబడిన యీ నాముల శిస్తు రేట్లలో రూ. 1 కి ఆ 3 లు చొక్పన తగ్గించి సదరు రేట్ల దకారము శెటిల్ పుంటు చేయించినలందులను కోరుచున్నాను.

VI. మా డ్యాగ్టేటులో మేటలు వేసిన భూములకు స్వల్పముగా జమీక్ దారువారి యిస్టానసారం రిమిషను యిచ్చుచ్చారు. స్వరు మేటలు వేసిన భూముల కొన్ని గ్రామములలో రిమిషను యివ్వబడుట్ డేటీలు బీడలగుటచేత శిస్తు తగ్గంపులకు దావాలు తెచ్చే సమస్థులుగారు. ఆక్కడక్కడ కొందరు దావాలు తెచ్చి డిర్రీలు పొందియున్నారు. చంటలు పోయినప్పడు మా డెంస్ట్ర్ టువారు ఆస్త్రేలే రిమిషను యిచ్చుటలేదు. గనుక చంటలు పోయిన పుడు చంటను బట్టి జమీక్ రైతులకు రిమిషను యివ్వడు న్యాయము.

VII. ఎస్టేటు గ్రామములలో జాయంటు భట్టాలున్న బ్రాప్యేక హక్కు. ఆనుభవములుగల హక్కు చార్లలో భట్టాలున్న సదరు హక్కు చార్లు ఆర్టీల యుచ్చుకొన్న భ్యటికి భట్టాలు సబ్-డివిజనచేసి పేరు పేరు రీ యిష్ట్పరీచేయక శిస్తులు భాకీలకు శే 112 ను భూకారం విశాడు అరేకుండా శిస్తులు కట్టి పేసిన వాటాదార్ల భూములు యిళర భాకీ చార్ల భాకీలకుగాను పేలం పేయించి రైతులను నష్టపుచ్చుచున్నారు. మా యెస్టేటు రైతులు తాలూకు సబ్-డివిజను దరఖాస్తులు ఖాష్ట్రీ రమబడి ఆనేక వందలు దీర్హ కాలమునుండి మొస్టేటువారివద్ద నిలవలో భున్న వి. ఈమాదిరిగా నె శట్టాటాన్సభకు దరఖాస్తులుకూడా నిల్వలోయున్న పి. శట్టాలు సబ్-డివిజను కొరకు ఫీజులు వాసూలుచేసి సబ్-డివిజను చేయక పూరకున్నారు. సబ్-డివిజను నిమిత్రం ఫీజు వాసూలుచేయుట ఆశ్రకమము.

VIII. మా డుస్టేటులో మెట్టు భూములలో రైతులు వరి వైగా చల్లపు చంటలు చండించిన ప్పడు తీర్వ జా స్టే డ్యాప్టేటువారి యిక్టేమవారి యిక్టేమవారి రోట్ల వకారం కట్టి వాసూలుచేయుచున్నారు. దీనికి డుస్టేటువారి తాబేదార్లయన గామ కరణములు కొల్ల వైగ్రాలు దేమి చేయకుండా యింటివద్ద కూళాని బా గే శప్తు లెఖ్లలే ఆధారములు గూన్నవి. మా డుస్టేటు కరణములువద్ద పీట్ల మేజరు మంటు బుక్కులుగాని సోక్టే పనిముట్లుగాని లేకపోళ్లటియే ఒక నివర్శనము తీర్వ జా స్ట్రీలు వేగే ఆధికారము జమీకా చార్లకు ఖండకుండా రైతులు వరుసగా 3 సంవత్సరములు మెట్టు భూములలో డుస్టేటువారివల్ల యేర్పరచిన జూధారములవల్ల వరి పండించిన పృడు మెట్టు, శల్లముకింద మార్చె ఆధికారము మాత్రమే ఖండవలేను.

 $VIII_{-A}$. మా యెస్టేటులో కొన్ని జూ ధారములు కట్టుటను షరమృత్తుచేయుటను రైతులువద్దనుండి సెట్టు, ప్రస్లములు విచెత్ ణలేనుండా పల్లకు పంటలుపండే ఆస్వి భూములు రైతులువద్దనుండి సగు సగముకంటే హాచ్చు స్టామ్లన్నా వాస్తూలు చేసి ప్లుకు పంటలుపండే పెట్టు భూములను తిరుగా తీర్వ జాస్త్రీ విధించి వాసూలుచేయు చున్నారు. ఆదిచాలా ఆన్యాయము.

IX. యెస్ట్రేటు గామములలో సాముదాయక భూములు గో భూములు వశులు నీరు తాగుటన యేర్పాటు చేసిన చిన్న చెర్వలు వైగా యెస్ట్రేటువారు ఆతుకుబడిచేసి శిస్తులు వానూలుచేయుచున్నారు. ఎస్టేటు తాలూను కొండలులో రైతులు తాలూకు వశులలు, గొరైలు, మేకలు యెట్టి వన్నులు చెల్లించకుండా మేఖకొనే ఈక్క్లుటన వరకు ఖండేది రహితులకు యిట్లకట్టుకు శావలసిన పంటచౌర్క్కు తెచ్చుకొనుటుకుకూడా పూర్తి ఆయిన ఈక్క్ ఖండేడిది సుమారు 30 సంవత్సరములునుండి వశుఖలుకు, మేకలుకు గాతికి పంటచౌర్క్లుకు శన్నులు వానూలుచేయు చున్నారు. ఈఆక్రమము మార్పించవలసియున్న ది.

X. జిరాయితీ పట్టాలులో ఖన్న యావత్తు శెట్లు ల్యాండు ఆస్ట్రీకు పూర్వము ఆన్ని స్టర్నో నిమిత్తం లేకుండా ఫూర్తి అయిన హస్క్ రైతులకే ఖండవలెను. సదరు పట్టాలులో జమీ \mathbf{F} చార్లు యెన్నడూ సదరు శెట్లులేని సెంచియుండలేదు.

02

120-10.... 222-7 ... 0 19 121-13 ..[0] 01 123-10...[0] 22 128-12...|0| 07

ъка ... 1 92

XI. వానుాళ్ల మార్చినుంచి 4 సమాన వాయిదాలుగా ఖండవలెను.

XII. వెంటగే గవర్న మెంటువారు ఒకసారి దరియాత్త్వచేసి యావత్తు పనులు పూరి గా మరమృత్తుచేయించి చేయువ లెను.

XIII. జమీ ε దారీ ఆభాయములో మరస్పుత్తులు varphi గా. varphi కి ఆ varphi లు చొప్పన రిజర్వు చేయించ వాలేను.

XIV. రూ. 1 కి ఆ. 1 టి చొప్పన గ్రామ సౌఖర్యమునకు మినహాయించవలను.

 ${
m XV}$. శిస్తు వానుాళ్ల ప్రైగేరా విషయములో జమీక్ చార్లను రైతులను గల వివాదములలో స్పేష $oldsymbol{\delta}$ కోర్డులో **వృంచి | ప**తినా**దు**ల | గామనుులలో బెచారణ ఇరుగవలెను.

 \mathbf{XVI} . ్రభతి సంవత్సరము జమాబంధిచేసి న్యాయము పరిశీలించవలెను. జమాబంధి స్మకమన్నుగా జరిపించుటకు ్రావిక్షయంలో గవర్నమెంటుకు ఆధికారను భండవెను.

XVII. జమీకాదార్లుకు స్వంత చేరీ వుండుగుండదు. ఆవి రైతుంకు ఆతుకుబడి చేయించవరెను.

XVIII. ఇవ్వడు స్థాస్తుతం వున్న సీటివాగులవల్ల సీటి స్ట్రము చాలనంమన కొన్ని $\{\mathfrak{F}_{\underline{a}}\}$ పాజక్టలు ಮೆ ರ್ನಾಲು ವೆಯ ತಲಸಿಯಾನ್ನ ದಿ.

Memorandum by Mr. Pyedi Varahalu, Tareedupet, Vizagapatam District. ఇ 17 రు.

యేకాసాలు పట్టాం.

ేషర్ మహమ్మద్పురం దొంస్టేటు తూర్పుఖండం జమీంబారిణీవారగు (శ్ చేర్ల ఆన్న పూర్ణమ్మనారు విశాఖపట్నం జిల్లా, చీపురశుల్లి తాలూకా, యొచ్చర్ల తాణాలా చేరిన ముద్దాడ మధురం వెంకట జనారాథువురం ఖరపు కొత్త కాఖంగి పేట గామం జిరాయితీ రహితున్నూ, కృవసాయ బృత్తిగ్ని వేటుగుర్గుబిల్లీ సూరయ్య కుమారు డున్నూ 25 సంగలు వయాన్సుగల గురుగుబెబ్లి రామన్నకు యిప్పించిన బట్టా. 193 వ సంగ జూ $\equiv 30$ వ ಕೆದಿಲ್ ಅಂಶಷರ್ 34 ವ ಭನಶಿತಿ ಮಜಕ್ಕುರು ಸಮುಲ್ ಶಿಶ್ರ ಸಾಗುಬಡಿಕೆಯುಡಮುಳು ವಶ್ರುತುನ್ನ ಯಾದಿಗುವ సుదహరించబడిన 1908 వ సంగ నె 1 రు ఆస్ట్ర్ కకారం ఆక్యాపెన్సీ జిరాయితీ (ఆందులో ఖండే తాటి, యాత, మామిడి, కొబ్బరి, చింత దగయి రా యిందులవేడక తబ్బీలు వృద్ధముని స్త్వు, మొదళ్ల దన్ను యిదిజరకు రివాజు [జాకారమున్న, సదరు అత్తు శె 12 ను [బకారమున్న మినహాగా) యా దగుక బ్రాయబడిన శాస్త్రులకున్ను, ಷರಕುಲಕುಸ್ತು ಆಂಗೀಕರಿಂದಿ ಮುದ್ಬಲ್ ತಾ ದಾಖಲು ವೆಸ್ಟಿನಂದುನ ಸಟ್ಟಾ ಯಪ್ಪಿಂದ ಡಮಯಾನಡಿ.

య ಸುಹಾಬಂಕ.

7 వక్లందాఖలా त्रमंच नम्न మెట్టు. ಸಲ್ಲ∘. ఔయుత్తం పైని రూ. యిస్తువాల 7, 8 కలముల 1 8 0-1-93 చరా. పేర్లు. ∵ದರ∛. చొప్పన అయిన భూమి. భూమి శిచ్చు. భూ మి. ąγį,. శిస్తు. ల్యాండు సౌస్సు. (2)(3) (9) (10)(5)(6)(8)(1)(4) (7)84-4 ... 0 06 85-14 ... 0 05 16 ... 0 08 87_6 ... 0 06 $9\bar{2}$ -20...[0] 17 93-4 ... 14 0 30 101 **a**-6. **ఎ**\$-8.네 29 110-7 ...[0] 0.9111-4 ... 0 19

మొబ్లుగు లకు వప్పుడలయినందున యీ పట్టా యిప్పించడమయినది. గనుక సవ**రు** శాస్త్రు శయికం వగయి కాలు చెల్లించడమునకు నిర్ణయించుకొన్న వాయిబాలు :.....

క్తా	٥.	క గడు.	ష ౮••
సంగరం జూలై	ខ ែ1 ឩ		
సంగరం ఆగక్టు	පි l ක		
సంగరం సెక్టెంఖరు	ಶ1 ದ		
ဂ္ဂ ျర ္ ఆ ခ်ိဳ္ပြဲၿပ	<u>ទី</u> 1 ឧ		
సం။రం శవంఖరు	ឆ1 ឧ		
స్థంజరం డిస్ట్రంబరు	<u>គ</u> ៌ គ្រ		
	ಮು ತ್ರ ಂ		

చరతులు.

- 1. పై వాయిజాల్ల చకారము యే వాయిజాతముకం ఆ వాయిజాలోగా మా కల్ల సియమించబడిన ద్వవహాశ రాస్తుల శరంగా చెల్లించి శ్రీ దివాణంవారి మొహలంలో ఖన్న రిశీయలు వెంట్ నే పుచ్చకుంటూయుండిక ఇను. ఆటు వంటి రిశీయ ఆగుకరచని మొత్తము ముజలా కోరమాడదు. చెల్లు వెళ్లగా నిక్కిపోయిన చాక్ శిస్త్రు పైకం యానత్తు కదపాడరతులు చకారం వడ్డీతో వక్కసారే ఫస్టరీ ఆంతంలోగా చెల్లించవలెను.
- 2. పై వాయుదాల్ చకారము చయకము చౌబ్లించనికట్టుందు సదరు ఆక్ట్లు 61 న శాక్షను చకారం గుజన్లు కాలముగకు నెల 1 కి సూటికి ఆ 8 లు చాగ వడ్డిలో చౌబ్లించనలను.
- 3. సీకు వర్పన్న మయిన సవరు ఆక్ట్ర్ బ్ కారం ఆక్యు ఇస్స్ట్ జిరాయితీ భూమికి బ్రవసాంచవలసిన సీటి విషయ మైన ఈక్కు యిదివరలో చిరకాలపు రివాజుబ్రకారము మాడిగన క మా తరుపు వుద్యోగస్తులు సిర్ణయించిన చద్ద తుల చకారము వారు యిప్పించే సీరుకట్టుకొని చండించుకొందువుగాని ఆందును గురించి సీకు వేరేహక్కు స్వశంతం యున్నట్టు తగాయిదా చేయవలసిన వాడు కావు.
- 4. నీ కథులులో చేదనటువంటి మీటి భూమిలో ఆఎతాగాని కొంతగాని మొట్టుక్రిందగాని, పల్లంకిందగాని వర కట్టి సాగుచేసినందుకున్ను మొట్టుభూమి పల్లంకింద వరకట్టి సాగుచేసినందుకున్ను ఆతరావుల రోటు ప్రకారం మా తరువు ఖరోగ్యగాస్తులు చేసిర్వరిచే వృత్యాస్థుశిస్తు నిర్విచాదగా చెబ్లిందుకోవడముకు యిందువల్ల కొప్పుకొనవలెను.
- 5. చిరకాలకు రివాజు చకారమున్న సదరు ఆక్టు 7 వ శెక్షను ప్రకారము నీక్ళులు భూమిలోయుండే గనులు, రాయు, కంకర, వగయు రాలయందున్ను యికర ఖనిజములయగందున్ను, నీకు యేవిధమయిన హక్కు బేదుగనుక మాకు గాని మేము నిర్వయించిన వారికిగాని జమారయిన పృడు సదరు భూములలో (ప్రవేశించి ఆవి మా యుక్క్షనకారం జరి గించు కోనడముకకు నీళు యేవిధమయిన ఆభ్యంతరము మొక్కుడున్ను చెప్పవలసిన వాడళు కాళు. శ్రీ దివాణంవానికి ఆంతాగాని కొంతగాని కాలువలు, గోడ్లు, విబ్బింగులు, చెర్వలు, కోనెరలు, సూతులు, ఖనిజములు వగయు రాల నిమిత్తము భూమి కావలసి వచ్చినయడల ఆట్టి భూమి యేవిధమయిన ఆభ్యంతరము చెప్పకుండా వెంటనే వదరికెట్టు వరెను. అందుకు శీ దివాణంవారిశరుళున జరిగిన నెటిలుముంబు రేటు వరుసను ఆయిన శిస్తు నీ కళ్ళలు భూమిలో మజరా యిప్పించబడును.
- 6. సదరు జిరాయితీ భూమిలోని దిగువ మెడ్యూలు దాఖలా ఆయా వృత్తములనాను,_ (శీ దివాణం వారిదే గనుక (శీ దివాణంవారి శలఖలేనిదే గీవుగాని నీ మనుష్యణుగాని మొద్దుగాని శాఖలుగాని కొట్టివెయ్యకుండా యుండ డాటుకున్నూ, యుతరులు కొట్టివెయ్యకుండా బాగ్రత్త పెట్టడముకున్నూ, సదరు ఆక్టు శౌ 12 ను (పకారము యుందు వల్ల వష్యకొంటివి.
- 7. స్థరు ఆక్ట్లు 11 బొసెక్ట్ర బ్రారము స్థిక్ళులు భూమిలో గోతులు 6వ్యమువచ్చే యేవిధమయిన చనులు జరిగించకూడదు.
- 8. సీకు శ్రులుకు యిప్పించిన మెడ్యూలు చాఖలా భామిస్త్రీ సదరు భూమిసయని ఫరించే పంటలన్నూ సదరు ఆస్ట్రు 5 వ సెక్షను క్రహకారం యా కదపాచాఖలా శిస్త్రుకు మొదటి భాధ్యతలు ఆయిఖన్నవి.

- 9. సదరు కెండ్యూలు బాఖలా కళ్ళలు భూమి ఆంతాగాని కొంతగాని గయాళీగాయుంచినా లేక గెడ్డలు, వంతరులు యిన్నక పోరాటు వరదలుకలిగి ఆతివృష్టి ఆగ్బాపెష్టి వగయిరా యేవిధమయిన కొంపారరీ నష్టములు వచ్చినా మావల్ల శిస్తు ముజరా గోరగూడరు.
- 10. యా కదప్పాకింద సాగుచేసినట్టి సీ స్వాదీనమ్ముకింద యుందుకున్నట్టి భూములకుయుండే జలాధారముల లోని చేశలు అందుల ఆభరుగడ్డి జగయిరాలు ఆధా చేయించుకోవడభు యావత్తుకుక్కు మాదే ఆయియున్నది. చేరుళ్ళలు జగయిరా జలాధారముల గట్లయందు π ని గర్భములో π ని పెరిగేచెట్లు జగయిరాలయందు నీకు హక్కు లేదు గనుక మాకు హక్కుగల నదరు చెట్లు జగయిరాలున్ను ఆందులభలం జగయిగాలున్ను మే మీ ఆధా చేయించు దుము.
- 11. స్టైక, చిశ్రాడ్, నుఖ్వలు, చోళ్లు ఇగయురా వేసరి రెండో కంటలకు మేము విధించే స్టీటి తీరుక ఆన π ే మెట్టు కంటలకు య 1 కి రూ 1 టి కిస్పై, కల్లం కుంటలకు య 1 కి రూ 2 ల కున్ను తక్కువకాకుండా చెబ్లింద కలెను.
- 12. సీపు సాగుచేయుటకు వచ్చన్న మయిన భూమిలోయున్న మా స్ట్ దాఖలా స్ట్వే రార్లు జ్మాగత్త భరుడు మండవలెను. బాటికి యేవిధమయిన భంగముకలిగినా ఆవి తిరుగా వేయించుటకు ఆయ్యే ఖర్చు నిరభ్యంతరముగా సీపు చెబ్లించవలెను.

చెట్ల వివరము.

తాటి, యీత, ఖర్మూరం, కొబ్బరి, చింత, మామిడి, నేరడి, మారడి, చనసు, కంబ, వెలగు, నిస్టిలం, యిండుగు, జీడి, సరునుడు, మద్ది, వేచ, జూమి, మ్మరి, జావ్వి, పొన్న, బాడిదు, నుమ్మడి, రావి, సీణాఫలం, రామాఫలం, దబ్బ, నిమ్మ. బిళ్లు, పూడిగు, తుమ్మ శిరిశం, యితరజాతులు.

- 1. ేనరు మహమ్మదుపురం మొస్టేటు త్రీ ఆంకేతం వెంకట నరసింగ రావు జమీంచారువారి దైయుండెను. వారి ఆనంతరమందు వాగి భార్య ఆచ్చాయమ్మ గారున్న ఆచ్చాయమ్మ గారి తరువాత ఆంకేతం ఉన్నారావు ఖహద్దరువారున్ను వారి మరణానంతరంవారి కుమార్తె ఆంకేతం ఆచ్చాయమ్మ మైనరుగారున్ను ఆమె మరణానంతరం ఆంకేతం భానోజీ రావు జమీంచారువారున్ను యా మొస్టేటు వరుసను హమ్మ్ చారు లై యుండిరి.
- 2. బేర్ల ఆన్హహ్మార్లమ్మ స్టారుయ్టిక్సుబారు తూర్పు ఖండముమ్మ ఆకెళ్లో సూర్యనారాయణరాఖ జమీం దారుబారు కశ్చమ ఖండముమ్మ యా ప్రకారం యా ఉప్పట్టును క్రయకరుచుకున్నారు.
- 3. పూర్వము ఆగగా అంకేతం ఆ క్సాయమ్మనాను జగ్గా రావుగారి హయాములోను కొంత కాలంవరకున్నూ చెరువులు కాలువలు మంచి స్థితిలో భండేవి. రయితులకు శిస్తులు శిక్కు వనా భండేవి. రయితులకు శిస్తులు శిశ్చలు శిశ్చులు సంతోష తిండి భండేది. భూమిని బలకర్పు గొనేవాడు. పంటలు సాధారణము పోవడము భండేది కాడు. శిశ్చులు సంతోష ముగా కట్టుకొనేవాడు. ఆస్తులుమాతం సంచాదించ లేదు.
- 4. 1900 వ సంవత్సరం దాటిన లగాయతు య స్టేట్స్ క్యాండు ఆర్ట్లు ఆమలులో సిక్టి సీసీకొనివచ్చుటకు గవర్న మంటువారు పూపించుచున్నారనే సంగతి తెలిసినది లగాయతు ఆస్ని మాస్టేట్ల జమీలదార్లు వెంటనే ము పేటు సోగ్వలు చేయించడం శెటలు సుంట్లు చేయిందడం రయితులలో చలుకుబడిగలవారిని నాయుడు కరణములకు కొన్ని ఆశలుపెట్టి లో ఫుచే సుకొవి వారి సహాయుతుకో రయితులు జా స్ట్రీలు ఆంగీకరించనివారిని యొంత కాలంనుండి భూములను దుమ్మ చూన్న సూ తొలగించి వేస్తామని బెదరించిన్ని యొంకను ఆనేక దుండగములు జరిగించి మెరుఖలు మారామత్తులు చేస్తామనిన్ని మెరుఖలును యేటి కాలువలు తెస్తామని నమ్మించి జా స్ట్రీ కేట్లను ఆతుకుబడిచేసి రిజిజ్జ్ తీసి ముచ్చల్కాలు కళ్ళక్లు పుట్టించినారు. ఆవకాశం పున్నంతమట్టుకు పాత కళ్ళక్లు రశీదులు రయితులకు భయపెట్టి తీసి కొన్నారు. ఆక్నట్లో, యొవరో వకరివద్దమ్మాతం పాత కళ్ళక్లు రశీదులు ఖండిపోయినవి,
- 5. యా శటలు మెంటు మేరు మహమ్మదుపురం తాలూ కా మాస్తుతం మదా ను ముత్తో పార్ల మంటరీ శక్ర టరీగాను నైట్టి ము తెన్నేటి విశ్వనాధం శంతులు గారిచ్చారా మేనేజిమెంటు చేయబడుడున్న పశ్చమ ఖండంలోను మాస్తుతం శ్రీ పేర్ల ఆన్న పూర్ణమ్మగారి తరవున వ్యవహరించుడున్న చారా త్రిపుకానుండర వింగంగారి యజమూనత్వ ములోనున్న తూర్పు ఖండములోను కూడ అంకితం జగ్గారావు జమీంచారువారి ఈయాములో జరిగినవి.
- 6. కొన్ని గామములలో పాత శిస్తులపైన రెండు రెట్లున్ను మరికొన్ని గామములో మాడు రెట్లున్నూ జాస్ట్రీ శిస్తులు విధించినారు.
- 7. యీ శిస్తులు విధించు కాలములో తోటపాలెం ఆనే గామము దగ్గరనుండి నగావళ్ సీరు పొన్నాడము లాకు పారిస్తామనిన్ని మాడు కంటలు పండు యేర్పాట్లు చేస్తామనిన్ని నమ్మించి ఒక కాలువ కొంతవరకు త్రవ్వించి ఒక యినపచ్చకము తెప్పించినారు. మరికొన్ని మరలుకూడా వస్తున్నాయని చెప్పినారు.

ేజరు మహమ్మడుపురం ఫరీదుపేట వ**ైగారా ఖండమును కింతరి గామంమీ**దుగా **యేటి కాలువ శ్వరలా వే** తవ్వించి స్ట్రీటు తెక్పించి మూడు వరటలు వరడున**టు**ల చేస్తామని ఆఘవాష్ట్రినారు. బుషుమారు ముథాకు బుడుమూరు చెరువుకు బుడుమూ**కు గౌడ్డకు ఆ**నకట్టుకట్టి నీరుపారించి మూడు పంటలు పండునటుల చేస్తామని (భమ**ె**ంట్లినారు.

- 8. శేటలు మొంటు జరిగిపోయిన కొన్ని సంవత్సరిములవరకూ రాయిశులము యూ ఆశేతో నే భంటిమి గాస్ యొచ్చన్ల గామవంలో మహలుమ్న ఆ నేక బంగాళాలు యిళ్లు కట్టించడం తోటలు వేయించడం తెప్పించిన మరలు ఇెద్ద బావి త్రివించి వారి మహలుకు తో ఒకు నీటి సభ్యయి సిబిత్తం విర్వాటు చేసికొనినారు.
- 9 యా జాస్ట్ రేల్లు వేయక పూర్వము పాన్నాడలోను, బుడుమూరులోను శీతావారిపురంలోను పెద్ద లోగిట్ల భంటూ భండేవి. ఆచ్చట ఆవృడప్పడు జమీం బారువారు వరివారముతోను కుటుంబముతోను కొంతకాలం భంటూ భండేవారు. ఆట్టి బంగళాలు భంటూ భండానా యేచ్చర్లలో లడులు ఖర్చు చేసి ఆనేక యేర్పాట్లు చేసినారుగాని వారు చేసిన ఖరారులు నమ్మకములు చకారం యే మాంతమునకు యే చెరుభకు యేటినీరు గొడ్డినీరు తేవడంలేదు. సౌరేకదా చెరుభులుకు యెట్టి మరామత్తులు చేయించడంలేదు. పెట్టకు య 1 కి రూ 18 లున్ను పల్లముకు య 1 కి రూ 18 లున్ను పల్లముకు య 1 కి రూ 18 లున్ను మారు రూ 3 లు విధించినారు.
- 10. పాత కళ్లర్లు రసీదులు చాలామందివద్దనుండి బలవంతముగా శటలుమెంటు కాలమున తీసి కున్నండు. మిగిలినవారిలోని కొంఠమంది తాల్కూ యిర్లు కాలిపోయినందునను కొంచమ్మాతం నిడర్శన ములు కొంఠమంది రయితుంపద్ద దొరికినవి. అట్టి రయితులు సదా కాంకేతములు యీ కాంశములు తమకు మా జ్యాస్టేటు రయితుల తరఫున రుజుఫుచేయుడ్ కుగాను నాద్వారా యిచ్చిఖన్నారు. ఆవి యిందుతో బాఖలుచేసి నాను. యీ జా స్త్రీలు చూపించినాము. పొన్నాడ్ గామంలోని తట్టు వెంకయ్య కుమారుడు రామయ్య వేరను శెటర్ మెంటుకు పూర్వము ఫుట్టబడిన కళ్లు 2×3 శెటర్ మెంటు దరిమిలాను ఫుట్టబడిన రిజ్బి ఏక ఫులున్న చాఖలు చేయడమునది. యూ కళ్ళక్లు న 85 రు తాగివి.
- 11. భరీసువేట గ్రామకులోని నె 4 రు కట్టాదార్లు తాలూకు శెటిబముంటు పూర్వపు కళ్ళలు 1న్ని రసీదులు 6న్ను స్ప 1339 ఫసరీ డి. సి. బి. ఫ్రక్లకున్ను డిట్ గ్రామం తాలూకు నె 6 రు కట్టాదారుని తాటూకు 4 శెటిలుమెంటు పూర్వఫు కళ్ళున్న 4 రసీపలున్ను దాఖలు చేయకమయినది. యిందులో ఫయాలు చేసిన డి. సి. బి. ఫ్రక్లకులోని నె 4 రు పట్టా బాబతు వేజీలో యీ పట్టా తాలూకు నూతన శిస్తులు తెలియుడు. యీ డి. సి. బి. ఫ్రక్లకులోని నె 4 రు పట్టా బాబతు వేజీలో యా పట్టా తాలూకు నూతన శిస్తులు తెలియుడు. తెలియుడు. తెలియుడు.
- 12. ఈ కట్టాలలో కొత్త సాగులు యేమీ చేరిముండలేదు. శెటిలు ఉంటు నాటి ఖరారులు ర్వకారం యోటి కాలువలు ఆక్స్ వారి మొబ్టేటులోను ప్రోవారి దుబ్బేటులోనుకూడ 'ఫార్వపు ఆసుభవదార్లుగాని, వరిమిలా ఆసుభవదార్లుగాని, వరిమిలా ఆసుభవదార్లుగాని ఫుట్టిందనందున జలాధారములు హగు చెయి చనంపున క్రమముగా పంటలు పండడంలేదు. జాస్త్రి శిస్తులు రెడ్డులు గెల్మిని తన్ను దున్నందున రయితు రుజ్రగా పులయి తిండికి యిబ్బందిపవుటమున్ను బలమయిన వశు ఫులు కొనలేక భూమిని క్రమముగా బలవరచాలేక మమఫులు గరిగా పెట్టుకొనలేక భున్నాడు. యిందువల్ల భూమి తాలూకు పంటశ్ క్రీ తగ్గినది.
- 13. సోర్వ శెటిల్ మెంటులు డ్రామమేటుగా జరిగినవి. కొల్లలు డ్రమమయినవికావు. జాస్త్రీ మరిమితులు హాచ్చు రాబడినయు చూపించబడ్డవి. శెటిలు మెంటు రోట్లు న్యాయమయినవి రయితు యిష్ట్రమమీదను వేసు కున్నవి కావు.
- 14. ధగిన్ శ్రీకాకుళ్గ తాలూకా, పాలకొండ తాలూ కాలోని యేటి గీటి ఆధారము కర్గి మూడు చంటలు వండవలసిన పల్లము భూముల శాలూకు జాస్ట్రీ నోటు మూ 10 లకు శక్కువలో ఖండగా మా మేరుమహామ్మదుఖిరం మొస్టేటు రెండు ఖండములలోను జాస్ట్రీ రోటు పల్లము మొట్టుకుకూడ రూ 18 లు అయిమున్నది. పంట్లముతో సమాన ముగా మొట్టుకు జాస్ట్రీఖండుట మరీ ఆక్రమముగాన గీవర్న మొంటు రోట్లు చకారం విధించుట గ్యాయము.
- 15. శెటివ్ మెంటు దరిమిలానునుండి ఆనగా రెండు నుండు సంవత్సరముల్కిండట తారీఖు లేనుండా శిస్తు కాయుకుండా రహితులను కొందరిని తమలోపు చేసికొని మేరుమహమ్మనుపురం తూన్ను ఖండంవారు కొత్తమేట రయి తులు కొందరికి కథులుయిన్ని యూ దరిమిలాను రూ 27-2-0 లకు ఆ కథులు భూములకు రశీడు మున్నినారు. ఈ రశీడు భూములచెండితే యేమనగా 1909 వ సంవత్సరములో 26 గురు జాసామీలకు మొత్తముమీడను య 200 లు రూ 1,000 లు శిస్తు విధించి రిజిక్టరీ కథ్తలు యిన్నినారు. పదరు రిజిక్టరీ కథ్తలు హద్దుల మధ్య స్థమయిన భూములు రయితులు శశుత్రల సదమాయం సిమీత్రం కళ్లనులను సుమారు య 25 లు భంచుకోగా ఉంద్దేమిలారు జెదరించి రూ 1,300 లు నజారానా వాసూలుచేయుడు తిరిగి మేరుగా కొత్త చట్టాలు యిన్నినారు. తిరుగ స్ప 1346 వ ఫసలీలో కొత్తగా ఖయపెట్టి కొందరికి కొన్ని ఆశలుపెట్టి లోపుచేసుకొని జాశ్రీలు వేయుటకు (మమర్కించి 6, 7 ఆసామీలకు తారీఖులు శిస్తులు లేని పట్టాలు యిన్నినారు. మిగతా వారు ఆంగీకరించిలేదు గాని ఆందరు రయితులు కట్టుచున్న శిస్తులు లేని పట్టాలు యున్నినారు. మిగతా వారు ఆంగీకరించిలేదు గాని ఆందరు రయితులు కట్టుచున్న శిస్తులు లేని పట్టాలు మమకట్టుచున్న రు.
- 16. ఇందుకు స్థిర్మకముగా 1909 క సంగ్రాతాలూకు రిజిబ్బరీ కళ్ళలన్ను స్న 1346 క ఫసరీ తాలూకు 26 క వంతు హక్కు చారుని నెబుగురు కుమాళ్లలో ఒక కుమారునికి ఆశ్నీ కంతుకు యిచ్చిన తనకళ్ళలు ఒకటిస్నూ, రిసీడు ఒకటిన్నూ యిండతో నిదర్శనము చాఖం చేయుడములునది. మరిస్నీ మొస్టేటు ల్యాండు ఆర్ట్లు ఆమలులోనికి ఇచ్చి యింతశాలమయిన తరువాతనున్ను కాండ్ నువారు యొలక్షను కాలమందు మమరించిన వాస్టానములు వినిస్థియా విధముగా జాస్ట్రీలు వేయుటబూడ జమీంచారులు జరిగించిన ఆర్థమము విశదముకాగలదు.

- 17. మా ఈ స్టేటు జలాశయకులలో మేరుమనామ్మదుపురం పెద్ద చేరువులో స్ట్రీమర్లు సహీతం నడకుగల లోతం గా రెండు కొండలమధ్యను పోయబడివుండెను. సదరు చేర్వు 1923 గారివానకున్న దరిమిలాను 1931 లోగి ప్రభయకర్వకు వరదలవలనను కలకులు వేసినది. సదరు కలకులు కొంత మన్ను పోసి ఆడ్డుపెట్టినారుగాని ప్రూర్తిగా కప్పలేదు. క్రముమగా వర్షములో కుడుటలేదు. తిగిగి కలము వేసుస్సేమా ఆనే భయమున చేరువులో వర్షములువడిననూ నీరు జాస్టీగా వుంచుటకు వీలుశాకుండా యున్నది. ఆందువల్ల వంటలు పండుటలేదు.
- 18. పాన్నాడతాని కరిచెరువు జగయి రాలకు ఛహిర్వమున బాబులు నానావళి నదిలా వడ్డుగ రాతిగోడకట్టి కాలువ యేర్పాటుచేసి నీరు పారించినారు. యేర్పాటు చిహ్హలు యివ్పటికీ వున్నవిగాని ఈవరు తిరిగీ ఆటి యేర్పాటు జరిగించలేదు.
- 19. తాలూ కాలాని యే శెరుళ్ల లాతులేదు. గట్లు కరిగిపోయినవి. శెరుళ్లలకు సరిఆయిన రూశములు లేనేలేళు. జా స్ట్రీ శిస్తుల బరుళ్లతో పాటు వర్షములేమిన్ని మాడామత్తులు లేకపోళ్లటను రైతులు రుణస్తులై దర్శిదులయి యున్నారు.
- 20. కాబట్టి గ్రామత్సమువారు మరామత్తులు చేయించే ఆధిగారంవరించి జలాశయముల బాగుచేయుట సీటి వసతి వృద్ధి చేయుట జరిగెంపించ $\frac{1}{3}$ చార్దన
- 21. ఏ గామములగాను వశువుల బీర్లు చెరువులు కొన్ని పూర్తి గానున్ను చెరువు గర్భములు, గోర్డలు, కళ్ల ములు వగయిరాలు జమీందారులకల్ల ఆకమించబడినవి. అందుకల్ల నీటివసతులు చెడడమున్ను పశువులను సంర డ్రిండుటకు రయతులకు చాల సొమ్హ ఖర్చు ఆగుటయు ఖారీ పశువులు కొనుటకు రూడియుటుంటు కళ్ల ములు పగైరాల కొంద వ్యవసాయశులు మాడకాని సాగుభూములు కొన్ని యేర్పాటుచేసికొనుటయు కొన్ని కొన్ని భూములకు యితర రహితుల వ్యవసాయశులను తొక్కి ఎచి రద్దపరచి వశువులను యేళ్లను తోలుకొనివెళ్లట తవ్వ చార్లు యేర్పాటుచేకికోవుటయు గోర్డలు విరివిగా నుండనందువ బళ్ల తప్పకొనుటకు ఆవకాశములేకపోవుటయు తట్పించి రయత్తున్న చాలా యుబ్బందికి లోన గుడున్నారు గాన యిట్టి వసతులనుగూర్చిన క్రమమయిన యేర్వాట్లు చభుత్వమువారు చేయ పార్దన.
- 22. భూములమీదను రయితులు వృశ్ధములు వేసినారు. వాటి ఆంతట ఆరి కొన్ని ఫుట్టినసూ రయితులు వాటిని పెంచి వృద్ధిపరిచినారు. ఆట్టి వృశ్చములు రయితుల వ్యవసాయపరికరములకు వాడుకొను హక్కులేదు. కొనా జమీం దార్లు, వారి తాబేదార్లు యొవరైనను దొంగతనమున కొట్టుకొనిపోయిన వాటినిగురించి రయితులమీద క్రిమినలు కేసులు పెట్టుట జరిమానాలు పెద్ద మొత్తములుగా పుచ్చుకొనుట జరిగించుచున్నారు. గనుక వెట్లు తాలూకు హక్కు రమితు కుండవాలను.
- 23. ఆందు విడిలోయున్న కొండలమైన ఖాన్న కొంకలు, తుప్పలు, కలక జహైరాలు రయితు ఆజాసగం నా స్వల్స్ గోట్లుకు యిచ్చుట ఆజాసరమైయున్న ది.
- 24. గవగ్న పెంటువారు విచారణసంఘం గ్రామమించులు, రుణబిల్లు రముతించులు జరిగించినది లగాయతు మారెంస్ట్రేటువారు ఆమీసు, రెవిన్యూ యిక్ స్పేక్టర్లు, బంటూతులు ఓక దండువరి యేకమైవచ్చి రయితులు యొక్క వళ్ళులు వైగాలు జమ్లై చేస్తామని కాంగ్రెస్టు గవర్న పెంటు పోతుందనిన్ని గవర్నరుగారికి కోపకువచ్చినది, రద్దపేస్తా రనిన్ని పాలీసు సూపరింటిండొంటుగారు ఘాటుతో వస్తారనిన్ని పొదలయిన సంగతులు చెప్పి భయం పెట్టి ఖకాయలు కాలు శిస్తులు శ్వరగా వాస్టులు చేయుచున్నారు. ఇట్టి చెర్య జరుగకుండా నిలుపుచేయుంద టార్థన.
- 25. యీ కాండ్ గోను సభ్యులు కాకూడడాన్ని కాండ్ గేసువారిని యీ గామంలోనికి రానివ్వకడ్డాన్ని సుమారు 4 లేక 5 మాసముల్కిండట్ ఆర్డరు చేయించినారు.
- 26. ఈ డరిమిగాను విచారణసంఘంకు యొవరు రిపోర్టులు చంపించినా, సాడ్యముచెప్పినా ఆ మనిషిని పాడు చేస్తామని బెడరించినారు కాన తమరు భవల లాలూకు క్రమమయిన హక్కులకు భంగంకలుగకుండా తగువిర్పాట్లు చేయించి చార్లన.
- 27. పొన్నాడ్ గామం నాగావళ్ నదివడ్డున పున్నది. బొంతలకోడ్సూరు గామంకూడా నాగావళ్ నది వడ్డున పున్నది. పై రెడు గామముల తాలూకు భూములు కొన్ని యేటిలో కలసీపోయినవి. సదరు భూములకు కూడా ఆశ్వమంగా శిస్తులు పుచ్చుకొనుచున్నారు.
- 28. పాన్నాడ, బొంతలకోడూరు గ్రామములకోను యింకను మరికొన్ని గ్రామములలోని బంజర్లు కొన్న నీరు సబ్లయ బోస్తామని పూచీశడి శల్లభు రేటు విధించి ఆమర్కం చేసినారు. సదరు ఆమర్కుములు జరిగి సుమారు 9 సంవత్సరములయనను పూచీశడిన ద్వకారం యింతవరను ఉమరికి నీటిసదుపాయుములు కలుగచేయలేదు. సదరు భూములు నిరుభయోగముగా కొన్నిన్ని మెట్టు సాగుకిండ కొన్నిన్ని ప్రస్త్ ప్రేమ్లు మల్లభి భూములు మెట్టు శంటలు శండళు. యింతవరను ఆట్టి రైతులు నష్టములు ఆమభవించుచు నేయున్నారు. తొన్నేటువారికి తొన్ని సారులు బాసు కున్నా ఫనిశములు కలుగలేదు సరే కదా వారిశిస్తులు మాత్రం పల్లం రేటుకింద వాసూలు చేయుచ్చారు. యిందను దృష్టింతముగా పాన్నాడ, బొంతలకోడూరు గ్రామముల తాలూకు గండికోట వొంకమ్మగారి తాలూకు పట్టాలు 2 రస్త్ మలు, 9 మెస్టేటుకు యిచ్చిన నోటిసులు, రే తెడగు రసీదులు, 3 పోష్టు రసీదులు, 2 మెస్టేటువారు యిచ్చిన ఆర్థరు రిశిష్టరీ నోలును కల్పీ 2 నిదర్శనములు చాళులు చేసినాను. యిట్టి వ్యవహారములలో న్యాయం యిప్పించ కోర్హాను.

- 29. మెస్ట్ మలో ఒక్కొక్క గామములో ఆమీమ, గివిమ్యా యిక్ స్పెక్టర్లు, బ**్ర**్ తుక్క భశ్య ఖర్చులు రోజుకు 10 మువి రయితులువల్ల రయితు 1 కి ఆ 8 లు చెప్పువయున్ను కట్టా శిస్తులపైన దస్తు వస్తులు కాల మందు రూ 1 కి 3 పైసలు చెప్పువను దస్సాలుచేయుడురు. యిట్టి వస్సూట్ల ఆక్రమము గాన రద్దుచేయించి కోర్తాను.
- 30. నేను యెబ్టెకులో భరీడుపేట పొత్తనదారుడు. నావద్దను డి సి.బీ.లు ఖండోని. ఆందుచేత నేను డి.సి.బి. ఖస్తకం దాఖలుచేయటకు ఆఖకాశం కల్గినటి. యిఖృడు పొత్వదారుడనుకాను.

ENCLOSURE.

ఇవుకు సమేరీలు చేసి మక్సులను బాధించుచున్నారు. మా భశువులను కొంతమారం తోలుకు పోయి తిరుగా విడచి పెట్టి, మా గామం మి రాసీదారుచే మావైస్ట్రి కేమినలు కోసు పెట్టించినారు. మి రాసీదారును కొట్టినట్లు ఆర్మ డాక్టరు స్క్రిఫీ కేము పొందినారు. కేసు ఈ నెల 18 వ రేదీసి పేవురుపల్లి మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో వాయిదాల 10 మందిని ముద్దాయిలుగా చేర్చనారు. తెండిలేక, వాయిదాలు కట్టుకోలేక, పంటులులేక మహాదర్భదాపెడ్డలో యుండగా మక్షులను కోర్టులను యూడు స్టున్నారు.

Memorandum by the Andhra Peasants' March, dated 27th March 1938.

On the 3rd of July 1937, the Andhra Peasants Marchers began their historic march from Itchapur in North Vizagapatam under the leadership of Mr. Komma Reddi Satyanarana Moorthi, President of the Andhra Provincial Ryots' Association and the then Joint Secretary of the Andhra Provincial Congress Committee. Professor N. G. Ranga, M.L.A. (Central) and President of the All-India Kisan Sabha inaugurated the march.

Prominent Congress leaders and workers have co-operated with the marchers and contributed much towards the success of the march. Many district and village congress committees took active part and lent their unstinted support. Many youngmen on behalf of the Socialist, youth and labour organizations also participated.

Except for a brief respite between 1st October 1937 and 16th February 1938, the marchers have carried on their programme since their start covering on foot the districts of South and North Vizagapatam, East and West Godavari, Kistna, Guntur, Nellore, Kurnool and two taluks of Chingleput. They have on the whole covered 1,512 miles on foot, 542 miles on bus, for 130 days and this day the 27th of March 1938 they reached Madras. They visited 525 villages and secured 800 petitions signed by 25,000 peasants. Besides they have also gathered 300 appeals of peasants and workers in regard to their respective local grievances. Copies of these potitions have been submitted from time to time to the local district authorities concerned. They have organized meetings in 500 villages and 60 firka ryots conferences. It can be said without any fear of exaggeration that not less than 450 thousands of peasants and workers attended these meetings.

All these go to conclusively prove the excellent mass contact these marchers have.

The need for this march.—This extensive province wide march is the outcome of a series of marches organized in various districts since 1933. To represent to the district officials, their specific grievances, these marches were organized. It is to urge upon the Government, the need for immediate legislative action on the basis of the appeals received from time to time by the provincial ryots' associations, that this march has been organized. As these marches have been found to be of some help, they are attracting a number of peasants and have succeeded in stirring up the entire country side. The success of the Andhra Peasants Marches have inspired leaders in the other provinces of the country and we are hearing of marches on similar lines in other parts of Upper India. They have also gained support from all sections of political groups. As the movement developed, the demands of the peasants have come to occupy a prominent place in the national programme. The striking results and the remarkable achievements of these marches have sowed the seeds of organizations. Associations have come to be established on a very extensive scale. The growth of a net work of such organization resulted in the formation of the All-India Kisen Sabha. The peasants' marches have succeeded in further strengthening the Andbra Provincial Ryots' Association which has a membership of 56 thousands with eight affiliated district associations In Bihar and United Provinces also these marches have been organized to bring pressure on the Government to pay greater heed to the needs of the peasants and to take immediate legislative action. Thus these marches have gained a political importance and have brought a political consciousness in the masses.

The agrarian programme in the Congress Election Manifesto has given a great lift and a recognition to the peasants' movement. The atrocitics of the zamindars and sowcars have been voiced from the house-top. The demands of the peasants echoed and re-echoed from every village.

The wonderful propaganda of the leaders and workers has created a spirit of self-reliance and self-confidence in the masses.

To consolidate, and give a definite shape to the tremendous awakening that resulted from this propaganda, these marches are found all the more to be necessary. These marches helped greatly to stem the outrageous drives of the zamindars after the elections, to strengthen the work of the Congress M.L.As. beneficient for the ryots to bring their grievances to the notice of the Ministry and urge them for their redressal and to give sufficient mass backing in their fight with the Government and the India Act when they come in way of their work. In these circumstances, it became necessary to organize and lead a provincial peasants march to tour the whole Andhra Province, to unite the diverse elements in the peasant community, to curtalise their activities and to focus the attention of the Ministry on the day-to-day grievances and immediate demands and to get mass sanction to all the above project. This march, which have long ago been thought of and was commenced in the first week of July last, was in no way to embarrass any Ministry, but on the other, to bring to the notice of the Ministry, their grievances and their demands which the Ministry could most easily do. With the advent of the Congress Ministry, the accredited representative of the masses, this march was conducted with redoubled vigour, all the while supporting the beneficient work of the Congress Ministry. The fact will be substantiated by the peasants' marches in the moratorium week, by the marches in connexion with the debt relief legislation and by the demonstration and meetings at the time of the sitting of the Zamindari Enquiry Committee.

Our experiences.—With the objects above mentioned we toured even in the tracts which are centuries behind the civilized country and thus amazed invaluable experiences from experiences both personal and vicarious. During the four months of our tour we gather 95 per cent of the peasantry are in a state of great distress and misery and are in great need of urgent Government help. Despite the little political consciousness dawned on them recently, they are not able to progress much because of the many obstacles in their way. The present land revenue system is working havoe. Famines and dearth of water-supply all these causes serious damages to the crops, paucity of funds deny the benefits of modern agricultural researches. Though the depression has been a little relieved, still the prices are very low. Care, it is still wanting. Under such heart-burning circumstances, it is no wonder, if we find the peasants unable to make both ends to meet. Under these circumstances, however low the income might be, the agriculturist is obliged to pay land-tax even if he has a cent of land. Unless the present taxation policy of the Government in regard to agriculture is thoroughly revised and a certain minimum agriculture income excepted from taxation, there can be no way out of present unenviable plight of the peasants. The peasants are eagerly looking to the Government for a thorough and radical change in the land revenue policy. The resettlement rates, nejaranas, penalties and inadequate drainage facilities are causing no little suffering.

Added to these is the debt problem. It is no exaggeration to say that most of the ryots lost their lands and are now helpless only to relieve themselves of this debt burden. As the peasants, most of them who incurred heavy debts come from the deltaic areas, the fortile lands have all gone into the hands of the non-agriculturists, sowcar and moneylenders. To give a temporary relief to the ryots the Congress Ministry declared moratorium, but its withdrawal has worsened the position and the sowcars with a vengeance launched on legal proceedings. As a natural consequence most of the debtors lost their all. To avert this catastrophe and to bring to the notice of the Government the alarming situations the moratorium week was organized most successfully throughout the Andhra. The present Ministry constituted as it is of the chosen representatives of the masses, have realized the gravity of the state of affairs and brought forth the Debt Relief Bill. Even though the provisions of the Bill do not go far enough to meet the minimum demands of the peasants are gratified and expressed publicly their feeling of gratitude to the Congress Premier. The entire peasantry is unanimous in asking for widening the scope of the present measures, to provide for speedy redemption of debts, to increase the amount apportioned in the budget and also to extend it to the tenants and agricultural labourers. The complete liquidation of debts only, they say, will do any good to tenants and the agricultural workers. The peasantry also ask for a provision to allow them to pay off their debts in forty annual instalments.

Perhaps there are no villages where there is adequate fresh water-supply. It is not surprising to hear that villagers of some villages have to go many miles for fresh water during summer when their own village tanks go dry. Even for cultivation there is no proper water-supply. Even in areas where the lands are considered to be under wet cultivation at the tail-end of canals, they are as bad, if not worse, as the lands under dry cultivation. Owing to the indifference of the Government to minor irrigation works, though there are many facilities otherwise, vast areas of lands remain uncultivated. The peasants, particularly of the Guntur, Nellore and Kurnool districts, are looking with great expectation in regard to the Tungabadra Project. If proper attention is paid to the minor irrigation works in Royalseem districts, they believe that the frequent occurrence of the famines can be effectively prevented.

The corruption in the officials is still rampant. Bribary in the Revenue, Excise, Police, Public Works and the Registration departments has not diminished at all. The peasants feel that unless the mamuls are paid, their work will not be properly attended to. They are afraid to make confessions in these matters. The police zoolum is still prevailing. They are still striking terror in the hearts of the peasants and the workers of the villages.

In the course of our march we visited many zamindari and inamdari villages. The sufferings of the peasants there are terrible. They remind us of those ancient times of feudalism.

Irrigation sources are in a terribly bad condition. Perhaps for over four or five decades no repairs are effected. No patta transfers or independent pattas given to the peasants in spite of their incessant demands. It is a common thing to auction some one's property to realize some others dues. No survey settlements for many years. Once the peasants are not in a position to know of the extent of lands cultivated by them, nothing need be said of the high rates of rent prevailing in the zamindari areas. Without any principle reason or rhyme the rates have been enhanced incessantly and they have become so high that the peasants are really unable to pay either in full or in part and these rents have become a source of perennial worry. The zamindars take possession of the peasants' lands also and deprive them the right of usage also. They have gone even to the extent of leasing out even the burial grounds, tank-beds and the communal lands in the villages. They occupy all useful lands in the village and consequently the villagers and cattle find it nearly impossible to move about.

But they pay little or no attention to the improvement of irrigation facilities and hence the yield is miserably low. We do not bear any case when the zamindar has given remissions. On the other hand they drag these poor peasants very often to litigation and these ryots are not in a position to meet the expenses even. There is no peasant who is not in arrears of rent to the zamindar or inamdar. These ignorant people are not able to avail themselves of the beneficient provisions of the Debt Relief Act, because of the tactics of the zamindars. Owing to the failure of crops, in the current year, the peasants have not been able to pay rents for the faslis 1346-47. The rents paid now are being accounted towards the old arrears. The peasants in one voice ask for the exemption from the expenses of decrease and cesses executed in regard to arrears that now stand cancelled by the Debt Relief Act. They also request Government to cancel all arrears of rent.

Owing to the grievances of peasants in regard to forest they all deplore the high grazing fees. The havoc caused by the proximity of the forest reserve line to the villages, they say, must immediately be stopped if any substantial good is to be done to them. Their cattle cannot go out of the village even. So they ask this reserve line should be at least a mile off from the precincts of the village.

The zamindars have taken even the time honoured rights of the ryots in regard to forest. They all demand the abolition of the "koopy" system. The wild animals that ravage the crops cannot be touched by the peasants without the previous sanction of the zamindars. In the Venkatagiri and other estates the defensive weapons of the peasants have been taken away by the zamindars. Hence these peasants ask for the restoration of these weapons and also the issue of licence for fresh weapons.

It may surprise only a few if we say that 95 out of every 100 villagers are illiterate. The plight of the poor Harijans without even a proper place to live in, let alone food to eat, can only be imagined. Both socially and economically they are very backward. In most of the villages we have visited there are no proper roads and transport facilities. Medical relief is unknown. Educational institutions are a rarity. We can count on fingers the villages that have street lighting. As adult franchise system has not been introduced most of the villagers are obliged to follow blindly the big-wigs generally the monied men.

Local officers are indifferent to the needs and safety of the peasants. The peasants are not able to represent their grievances directly in most cases as the officers do not know the language of the people. It is found imperative that all proceedings and dealings should be in the language of the people of the province. They ask for immediate formation of a separate province for Andhra. Self-confidence and self-reliance guide the peasants after our Congress men have taken up the reins of the Provincial Government. They expect the Congress Ministry to relieve their burdens of debt and taxes and redress their other grievances. They are marching forward with the faith and the confidence that soon the Ministry will take steps to relieve them from the tortures of the zamindars and sowcars. While welcoming the Debt Relief Act, the Zamindari Enquiry Committee and the introduction of prohibition, they ask for improvement of these measures without

delay. They want immediate amendment of the Estates Land Act so as to relieve their present hardships while reiterating their faith in the Congress. They lend their full unstinted support to the Congress programme. They declare their whole-hearted cooperation and support to the Congress Ministry in all beneficial measures, against the British Government.

It may not be out of place if we submit here that these are the impressions gathered by visiting only such of those villages which have got road conveyances. Perhaps the plight of the masses in the other distant villages is much worse. Therefore we request the Government to immediately take steps for the amelioration of these unfortunate and dumb millions and we hope the peasants have much to gain from the Congress Ministry.

The peasants have been submitting reports to Government for a number of years. They presented their demands time and again. Memoranda detailing their grievances were submitted to Government. Peasants all over the provinces have endorsed the minimum demands formulated by the Andhra Provincial Ryots' Association. The agitation that is being carried on all these years is only to achieve these minimum demands.

The minimum demands of the marchers have been approved by many District Congress Committees as also the Andhra Provincial Congress Committee. They have also recommended that legislation must be made immediately on the lines of these demands. Taking the previous charter of demands, memoranda and the memorials secured in our tour and our experiences in this march, we are submitting our demands which should immediately be fulfilled by the Government. We are of opinion that the Government can fulfil them easily and immediately. If their condition is bettered they will, with greater vigour and enthusiasm, partake in the freedom struggle and stand by the Congress more loyally. We sincerely hope that the Congress Ministry will do much to redress these longstanding grievances of these peasants.

We herewith submit our immediate and urgent needed demands for the kind and sympathetic perusal of the Government and appended a supplement of the petitions the peasants have given and a summary of complaints embodied in them.

ENCLOSURE.

IMMEDIATE AND URGENT DEMAND OF THE RYOTS.

I.—ZAMINDARI RYOTS.

- 1. Rents and water-rates.—The existing rents in all estates should be reduced to the level of rates prevailing in the adjoining Government ryotwari areas.
- 2. Cropwari rates should be abolished and special rates for garden crops and mulum lands should no longer be collected and only dry rates should be assessed on all such lands.
- 3. Water rates and penalties should not be collected from lands which have no regular source of irrigation but depend only on rain water, hill streams and village channels and lift irrigation from similar natural sources.
 - 4. No rents should be collected on house-building and cattle-shed sites occupied.
- 5. Warm rents should be abolished and should be commuted or settled into eash rents.
- 6. Remissions.—The tenants should have the right to claim remissions whenever there is failure of crops due to seasonal and other unforeseen causes or whenever there is sudden abnormal fall in prices of crops.
- 7. Irrigation sources.—All irrigation sources which are out of repairs should be completely repaired by Government and the cost thereof recovered from the zamindars concerned. They should hereafter be vested in panchayat boards and be controlled by them.
- 8. An irrigation fund should be constituted to meet the recurring charges of maintaining these irrigation sources in good condition and panchayats to be empowered the collection of the same.
- 9. Forests.—All fees collected on fuel for domestic consumption should be abolished. All grazing fees should be completely abolished.
- 10. At least forests to the extent of a mile in distance from adjoining villages should be set apart as unreserved so as to afford free grazing facilities to cattle.
- 11. In other forests facilities to obtain fuel, fencing and other materials for agricultural implements, green manure, etc., free of cost should be afforded.
- 12. Facilities to those ryots living adjoining forest areas by way of granting gun licences, etc., to protect themselves and their property from the ravages of wild animals should be afforded.

- 13. Local officers should be directed to renew forthwith all gun licences, etc., which have been cancelled in the past.
- 14. Rent collections.—Collection of rents and land revenue should be entrusted to village panchayats.
- 15. The landholder is entitled under the Debt Relief Bill Act to recover costs awarded by a court in a rent suit, and water and land-cesses actually paid to Government by him. This should be cancelled as it is surely a great hardship to the ryots.
- 16. The provision which stipulated that only those who pay in full rents due for 1346 and 1347 faslis will be entitled to the benefits under Chapter III of the Madras Agriculturists' Relief Act should be cancelled.
- 17. Rents due for each year should be collected during the year and arrears should not be allowed to accumulate. Landholders should be prohibited from proceeding against ryots for the collection of accumulated arrears of rent.
- 18. The seasons and instalments for payments of rents should be conveniently fixed extending over four months to suit the harvesting of crops in each district.
- 19. The landholder should have no right to attach movable properties for the realization of rents. He should proceed against the immovable property that he may have in excess of the minimum economic holding that may be decided upon by Government. He should attach only that land and only to the extent of the arrears of rent for which it had fallen into arrears. The landholder's right of first charge to realize his rents should be removed from the statute.
- 20. Communal lands.—All communal lands like that of village-sites, topes and gardens, cremation grounds, public paths and thoroughfares, pasture lands, tank-beds and thrashing floors which were being enjoyed by the village community since time immemorial should hereafter rest in the pauchayat boards to be used for such communal and common purposes for which they were formally intended.
- 21. Survey and Settlement.—All lands in zamindari areas should be compulsorily surveyed by Government, record of rights maintained and field maps and pattas of individual holdings should be supplied to pattadars free of cost. All survey costs should be borne either by the Government or the landholders concerned. Landholders who do not grant pattas and field plans and exchange muchilikas should have no right to attach properties for realization of rents due.
- 22. Lanka lands.—Lands which due to the fluvial action of rivers and due to the erosion of such lands have diminished in area should not be assessed to tax. Lanka lands which are newly formed as a result of floods should be assigned to such of the pattadars who have lost their adjoining lands due to similar floods and any land in excess should be kept at the disposal of the village panchayat for communal purposes.
- 23. Home farms.—All home farms should be abolished and converted into jirayati land and assigned to landless peasants and agricultural labourers without collecting any premiums from them with a view to encourage co-operative farming.
- 24. Zamabandi.—Zamabandi or the annual revenue enquiry should become a permanent and customary feature in zamindari areas also as in the case of ryotwari tracts and opportunities should be afforded to the ryots to ventilate their grievances on such occasions and such zamabandi should be arranged before the harvesting of crops so as to facilitate the ryots to represent their tale of woe due either to failure of crops or water scarcity or famine.
- 25. Land courts.—Tonring land courts should be established to settle all disputes that may arise either between landholders and tenants or among tenants themselves.
- 26. Village fund.—The Government should collect at least 4 annus in the rupee from the gross land revenue collections of each village in the estates to be credited to the village fund to afford civic amenities of the said village.
- 27. Miscellaneous.—All the above facilities should in fairness be extended to the ryots in inam, mokhasa and shrotriyam villages also.

Tribunals contemplated under section 185 of the Madras Estates Land Act as amended in 1936 should forthwith be constituted and the respective rights of inamdars and their tenants should be enquired into immediately.

28. Ryots' associations should be statutorily recognized by the Government and the landholders and the right to sue and act in representative character should be recognized and all benefits derived therefrom through court decisions should uniformly apply to all ryots concerned without distinction, situated in similar circumstances.

II.—RYOTWARI RYOTS.

- 1. Rents and assessments.—All enhanced rates in land revenue and water-cess brought into effect as a result of resettlements made on or after the year 1914 should be cancelled.
- 2. The Government should investigate and determine the extent of an economic holding sufficient for small family and no assessment should be made on an uneconomic holding and an unremunerative and banjara lands. Land revenue assessment should be levied on agricultural incomes derived by landholders on the same basis as that of incometax.
- 3. Water rates and penalties.—There should be no second crop water rate and consolidated reasonable tax may be collected.
- 4. No penalties and water-rates should be collected on rain-fed lands and dry lands classified as wet and beela lands which have no regular sources of irrigation maintained by Government. Similarly there should be no penalty or special water rate on lands depending on lift irrigation.
- 5. No penal water-rates should be collected on garden lands, irrigated river-channels, streams, etc., and only single water-rates should be collected.
- 6. The penalty levied for unauthorized irrigation of lands should under no circumstances be more than Re. 1 per acre and collection of all penalties levied under this head only above this rate should be suspended forthwith. Whenever penalty is levied the pattadar should be informed.
- 7. Premiums fixed at Rs. 25 per acre on lands converted and brought under irrigation into wet should not be collected as it works a great hardship on the poor ryots.
- 8. Lands obtaining irrigation facilities from one source or other even though unauthorized, should if they have continuously be enjoying such facilities since the last five years as a matter of course, be brought under the ayacut of the particular irrigation source from which they have been obtaining water-supply.
- 9. Proportionate water-rates and land assessment due from wet lands which are newly converted into dry lands for house-building and other purposes should not be collected.
- 10. The existing orders prohibiting ryots obtaining water from irrigation channels before 1st December for garlie and other commercial crops should be cancelled.
- 11. The existing irrigation hourds should be abolished and elected advisory bodies should be brought into existence.
- 12. The distribution and control of water-supply in feeding and distributing should be controlled by village panchayats and the remodelling scheme obtaining now in the province should be abolished to enforce proper regulated supply and to put down corruption in the menial staff of the Public Works Department.
- 13. The Government should appoint a special staff to investigate all irrigation schemes of a minor character which have been neglected in the past and for which the public have been agitating. A regular plan of execution should be drawn up. If necessary the Government should float a loan and complete all these schemes as remunerative enterprises as they are sure to be profitable in the long run.
- 14. The Tungabhadra, Bhavani and Sangameswar Projects, which have long been engaging the attention should be taken up forthwith.
- 15. Remissions and zamabandi.—Seasonal and cropwari remissions should be invariably granted whenever the crop is below 4 annas and when there is abnormal fall in prices of crops.
- 16. Inasmuch as the present zamabandi is more intended to settle and close the annual revenue accounts of the Government it is necessary that it should be held long before the harvest so that the ryots may be afforded an opportunity to represent the state of crops, seasonal vicissitudes, irrigation difficulties and other grievances.
- 17. Corruption.—In order to put down corruption existing in the various departments. it is necessary that the Government should use the C.I.D. for the purpose and drastic action should be taken on all such officers on whom the Government receive direct representations from the people. At least such officers should be forthwith transferred.
- 18. Indebtedness.—In order that the provisions of the Debt Relief Act be effectively ameliorate the condition of agriculturists groaning under the weight of heavy indebtedness it is urged that the Government in addition to the measures already taken do the following:—
 - (1) Debt conciliation boards should be constituted for every talk with sufficient powers to compulsorily settle all outstanding claims of money-lenders against debtors.

- (2) The Government should provide long-term credit facilities extending over forty years at 3 per cent interest per annum and liquidate all the debts of agriculturists as scaled down in accordance with the provisions of the Debt Relief Act. The Government may float a debt redemption loan of 20 crores for this purpose.
- (3) The Government should also extend the maximum limit guarantee now given by the Central Land Mortgage Bank by at least ten more crores.
- (4) The Government may also float debentures to the tune of several crores if necessary to completely repay the debts of all the money-lenders through these debentures.
- (5) After the coming of the Madras Debt Relief Act into operation in the province the credit of the agriculturists has considerably diminished and on the other hand the money-lenders are pressing them hard for full settlement of their dues. It is therefore necessary that the Government should devise ways and means of protecting the debtors from the coercive methods of the creditors at least through executive action by way of issuing circulars to the courts that reasonable instalments may be given to debtors for repaying decretal amounts.
- (6) In order to afford rural credit facilities for ordinary domestic and agricultural necessities the Government should register and start co-operative credit societies on a large scale in almost every village or a group of villages.
- 19. Attachment and sale.—The Government are aware that on account of fragmentation of holdings the standard and efficiency of agricultural operations as remunerative industry has deteriorated. Hence, it is necessary that a limit should be placed and an economic holding to be investigated and determined by the Government and all such holdings and those which are less than that extent so determined should under no circumstances be allowed to be alienated or attached for payment of debts due to a creditor.
- 20. Forests.—(1) Demands 9, 10, 11, 12 and 13 of the zamindari ryots, regarding the forests enumerated on page 32 should also be extended to the ryotwari ryots.
- (2) Ryots paying grazing fees at present in a particular forest should be afforded facilities to graze their cattle in any of the other adjoining reserved forests in the district.
- (3) Cultivable lands situated in reserved forests which can be profitably reclaimed may be assigned to landless peasants and agricultural labourers for cultivation.
- 21. Miscellaneous.—(1) Village panchayat system contemplated by the present Government should be brought into force as early as possible.
 - (2) Universal adult franchise should be extended to all.
- (3) Protected drinking-water facilities, sanitary and drainage schemes and medical relief should be afforded in the rural parts in each and every village.
- (4) Compulsory elementary education with vocational curriculum studies should be introduced in every town and village.
- (5) Extension of hydro and thermal electric schemes uniformly in all districts in the province should be undertaken and special facilities should be afforded to supply electricity for agricultural and rural industrial purposes.
- (6) The Government should undertake the construction of godowns and ware-houses and start a number of loan and sale co-operative societies in every taluk so as to afford marketing facilities for all agricultural products.
- (7) The Government should allot more funds for propaganda in the village to educate the peasants in the latest and modern researches and methods of agriculture, should open agricultural department farms at least one in each taluk.
- (8) The Government should take special interest in enforcing uniform standards of weights and measures throughout the province.
- (9) The Government should if necessary by amending the existing law, provide facilities for free passage of men and cattle to and from one field to another without damaging the standing crops.
- (10) All these demands put forth under this head should in fairness be equally extended to zamindari inam and mokhasa and shrotriyam villages.
- 22. Andhra province.—We will be failing in our duty if we forget to impress upon the Government the strong and united demand of the public in general and the ryots in particular the immediate formation of a separate province for Andhra which is already long overdue.

DEMANDS OF THE AGRICULTURAL LABOURERS.

- 1. Minimum wages should be statutorily fixed.
- 2. All the debts of the agricultural labourers should be completely liquidated.
- 3. All the cultivable waste lands should be assigned to the agricultural labourers for cultivation on co-operative basis of farming. No premiums of any kind should be collected on such lands from those who have given the rights of cultivation. All necessary and preliminary capital should be supplied freely to those cultivators in the beginning. After ten years of cultivation of those lands the Government may collect the original capital outlayed on the lands without any interest.
- 4. The occupancy rights for those who have been cultivating the waste lands from the last two years above should be given forthwith without any premiums being collected.
- 5. Drinking-water facilities should be extended to each and every village of the labourers.
- 6. The Government should allot more funds than those at present set apart in the present budget for the agricultural labourers so that each and every family of the labourers may have not less than 5 cents of land for housing-sites and cattle-sheds.
- 7. Labour co-operative credit societies should be registered and started for every firka of villages of the labourers to create better and much needed credit facilities.
- 8. The Government should pay special attention to the agricultural labourcrs to afford them to get easy access to the medical relief rendered through the local dispensaries.
- 9. Drastic steps should be taken by the Government to eradicate the evils of illegal exactions, false measures, compulsory social services from the agricultural labourers.
- 10. The house and house-site implements, cattle, the food-stuffs, etc., of the agricultural labourers should under no circumstances be either attached or alienated for recovering the debts or decrees thereof against the labourers.
- 11. Equal wages for equal amount of work should be statutorily provided without sex distinction.
- 12. Steps should be taken to encourage such rural industries as will give employment to the labourers in times of unemployment.
- 13. Universal adult franchise should be extended to all; free and compulsory elementary education should be provided to all.
- 14. The agricultural labour union should be recognized by the Government and the employers to act in their representative capacity in all matters concerning the agricultural labour community.

Memorandum by the Inamdars of the West Godavari District.

- I. Inams were granted, during the last six centuries by the Hindu, Muslim and British rulers and their representatives to several persons individually or collectively for various reasons, namely, for services, arts, religious merit, etc. The grants comprised whole villages or portions of villages. Even in those villages which are now called whole inam villages, the original grants were made piecemeal and by successive deeds at different times to several individuals or families. In most of these cases the lands granted were waste or banjar, and they were brought into cultivation after gradual reclamation and improvement by the inamdars. It is not correct to say that the grant was only of the right to collect revenue (melvaram) only and that the tenants were already on the land holding the right to cultivation (kudivaram). It is also not correct to say that the grantor is always a melvaramdar. The inamdar acquired both the rights in the land in a variety of ways:—
 - (a) The inamdars were granted, in several cases, the land itself with absolute rights.

(b) In some cases, the zamindar granted the rent in inam to persons already in the occupation of the land.

(c) In some other cases, the zamindar purchased the possessory rights and granted them also in inam.

(d) In other cases, the inanidars themselves acquired from the occupants, the kudivaram right by purchase or surrender.

Inamdars who came into possession of both the rights as mentioned above were enjoying the inams with absolute rights for centuries and were investing large sums on improvements from time to time. As a matter of fact, it is only from 1900, that there was really any cultivation, worth the name, in the inams fetching any appreciate income to the inamdars.

Under Act I of 1908 after a careful investigation of the grants and other incidents relating to inam villages, section 3 (2) (d) was enacted excluding all such inams and inam villages in which the inamdars possess both the rights of melvaram and kudivaram from the category of cstates. This left the question of proving the possession of both the rights to the inamdar in order to secure the exclusion of his inam from the operation of the Estates Land Act.

Under the security given by the said Act excluding inam villages from the category of estates, strangers have purchased for valuable consideration and invested large sums on further improvements of inam lands. Further, through family partitions and alienations, the original inams have disintegrated to such a large extent that at present 90 per cent of the inamdars own lands varying in extent from a few cents to a few acres. The total extents of inam villages are in themselves very small, as compared with zamindaris as low as 9 acres and not exceeding fifteen hundred acres. The number of inamdars in each village has grown from four to ten times, splitting up the whole village into very small, uneconomic, and fragmentary holdings.

II. The inamdar is to be distinguished from the zamindar for many reasons. He owns very small extents, not economic enough even for one man's cultivation and livelihood, while the zamindar owns thousands of acres which can, under no circumstances, be cultivated by a single individual. The inamdar is not a person put in charge of lands to collect revenue like the zamindar. He does not levy any illegal exactions, cesses, nazaranas from his tenants as in zamindaris. While the zamindar is a mere melvaramdar, through a variety of ways, the inamdar acquired both the rights as mentioned above, from the zamindar or otherwise. The absentee landlordism that may be prevailing in some of the inam villages at present, is of very recent date due to migration of poor inamdars to towns and cities for educational and other purposes. Unlike in zamindaris, the tenancy prevailing in inam villages is tenaucy at will, for temporary and short periods.

The status of the inamdar approximates more to that of the ryotwari pattadar than to the zamindar, regarding ownership, payment of taxes and cultivation by lessees. The tenants in inam villages enjoy the same rights and privileges as lessees on the ryotwari holding and are subject to the same obligations. Further, consequent on the intense disintegration of inam villages, the present day inamdars are of the same status as the minor inamdars possessing a few cents or acres in a zamindari or ryotwari village.

III. As a diversion and sidetrack to Swami Venkatachalam's Bill for reduction of rents in zamindari areas, the zamindar leaders of the Justice Party sought by a Bill to extend the scope of the definition of 'estate' so as to bring in petty inamdars also into the category of zamindars or landholders, for their own party interests. A specious plea was trumped up that the Privy Council decision in 41 Mad., 1012 weighed against the inam tenant in the matter of proof of occupancy rights, by lifting the onus of proof from the inamdar and laying down that each case should be decided on its own merits. A further argument was advanced that the tenant was the real owner of the kudivaram. It was sought to be incorporated by an amendment to Sir Archibald Campbell's Bill but the then Governor, Sir George Stanley, remitted the Bill for reconsideration and for a separate Bill to deal with inam villages. Accordingly, a separate Bill was introduced and passed in hot haste on the same lines and His Excellency Lord Erskine gave his assent to it in the belief that it is not expropriatory. But His Excellency the Viceroy vetoed the Bill on the ground that it is expropriatory in the absence of a provision for fair and adequate compensation to the expropriated inamdars. Thereupon, the Madras Ministry introduced a sham provision of one year's rental as compensation as against the recommendation of two and a half times by the select committee. It was also made very difficult, by means of special rules of procedure and evidence and a special tribunal without a right of appeal for the inamdar to prove his kudivaram in order to be entitled even for this farcical and sham compensation. From the beginning of the legislation, a morotorium was declared and continued to maintain the status quo as on 1st November 1933. This resulted in the non-payment of reats by tenants in most cases and no suits could be filed for their realization. Peace between inamdars and tenants is disturbed and the lands are not receiving proper attention and improvement either by the inamdars or tenants. The inamdars with their heavy burden of debts are not able to raise any loan or sell the lands and suffered through loss of proprietary rights. Wherever the inamdar is in possession the

tenants in the village forcibly trespassed and cut away the crops. In some villages proceedings under section 144, Criminal Procedure Code, have to be taken by the police against such tenants.

- IV. The defects in the Inams Act may be summarized as follows:—
 - (a) Inasmuch as it does not exempt small holdings of any extent, it makes the poor poorer. It also creates a division of interests between the inamdar and tenant even in such small uneconomic holdings and as such is highly detrimental to agriculture. It very often happens that a single tenant cultivating under different inamdars may be holding more extent and possessing better economic status than the poor inamdar who is made poorer by the deprivation of his proprietary rights.
 - (b) The compensation provided in the Act is admittedly sham and grossly inadequate. It should be awarded on the lines of the Land Acquisition Act and in consonance with the decisions of the Madras High Court in I.L.R., 50 Mad., 70 and 37 Mad., 395. The provision of one year's rental as compensation is only a formal device to get over the veto of the Viceroy and discloses want of bona fides on behalf of the framers of the Act.
 - (c) Even with such a sham provision regarding compensation the Bill does not cease to be expropriatory.
 - (d) The special rules of procedure and evidence and the creation of a special tribunal without a right of appeal are great hindrances for the inamdar to prove his kudivaram. They are not warranted by just principles of law and equity. Not a single inamdar will be able to prove even if he has a good case on merits.
 - (e) The Act does not reserve a right of self-cultivation, whenever the inamdar choses to do so. The inamdar who was enjoying the land for centuries should be offered a prior chance of returning to land before the newly admitted tenant is conferred with occupancy rights.
 - (f) By decisions of courts, it was declared in case of some villages that the inamdars possessed both kudivaram and melvaram after protracted and costly litigation. It is but just that those villages should be totally exempted from the operation of the Act.
 - (g) The creation of private land by analogy with zamindaris is artificial. Private land as such in inam villages is imaginary and non-existent. Among the categories of private land mentioned in section 3 (10) of the Inams Act, No. 1 does not exist at all, No. 2 cannot exist because no inamdar ever let any land as private land, No. 3 is a superfluous and new nomenclature for lands already under personal cultivation of inamdars and with regard to No. 4, there can be no cases of purchases of kudivaram only from any inamdar to give the benefit of the clause to the purchaser. A purchaser of both the varams from one inamdar is not at all protected, while the purchaser of a single right of kudivaram is sought to be protected.
- V. We therefore submit that (1) the Inams Act (Madras Estate Land Amendment Act II of 1936) be repealed and another Bill shifting the onus of proof of kudivaram to the inamdar may be passed.
- (2) If for any reasons such a course cannot be taken by the Government at this stage, the following reliefs may be provided by suitable amendments:—
 - (a) Highly disintegrated inam villages and holdings of 35 acres and below in other inam villages should be exempted.
 - (b) Holdings purchased bona fide for valuable consideration should be exempted.
 - (c) Courts have given final decisions on interpretation of grants and other evidence declaring that the inamdar is entitled to both the varams. In all such cases, the history and grant relating to the whole village have been gone into. Therefore a proviso should be added that nothing in this Act should apply to any inam village which before the commencement of the Act, has been held, declared or recognized by a court to be not an estate.
 - (d) Special rules of procedure and evidence and the special tribunal relating to the proof of kudivaram and private land should be abrogated and the jurisdiction of civil courts should be restored.
 - (e) The compensation payable to the inamdar should be full and adequate.
 - (f) In any event, the right of self-cultivation should be reserved and the absentee inamdars should be given a prior opportunity to return to land.

Statistics of some villages in West Godavari district.

	Serial number and inam village.	đ		Extent of village correct to an acre.	Number of Inamdars.	Descendants of original gran- tees.	Extent held by them.	Bons fide purchasers for value.	Extent held by them.	Inandars owning more than 30 acres.	30' to 20.	20 to 10.	10 to 5.	Below 5 acres.
						Beimay	ARAM TA	LUK.						
				ACS.			ACS.		ACS.					
1	Narasingarajapur	am		623	153	20	120	133	503	2	2	6	29	114
2	Vendra Agrahara	m		283	89	20	75	6 9	208	1	0	4	3	81
3	Pennada			1,605	134	23	638	111	967	9	3	16	16	90
4	Dharmapuram	•	••	1,269	80	21	334	59	935	8	4	13	9	46
						TANU	KU TALU	ĸ.						
5	Eletipadu .			264	118	38		80		0	0	4	6	108
	Ithampudi .	•	••	206	54	24	••	30	••	Ü	0	2	2	50
	Venkataramapur		• (144	39	3	42	36	102	0	1	2	8	28
	Bhatlamagutur		••	1,359	235		150		1,209	9	2	14	10	200
	Caruvugunta	Kh							,		_	•	- 0	
·	drika			17	16	2	8	14	9	0	0	0	0	16
					T	ADEPALI	LIQUDEM	TALUR.						
10	Chambananama			509	116	_17 🗊	201	. 99	308	1	1	11	13	90
	Cherukuganama Veereswarapuran	_	• •	238	50	6	107	44	131	1	1	5	13 5	38
12	~		••	458	84	25	168	59	290	0	2	12	15	55
	Gopavaram . Muggulla .		••	561	ől	8	144	43	420	5	3	3	8	32
13	rangguita .	•	••	001	0.		(100)		120	Ü	3	3	D	34
						NARSA	POR TAL	UK.						
14	Velivela .		• •	790	90	24	295	66	495	4	10	1	15	60
15	Machipuripalem		••	460	123	10.1	135	113	325	0	4	8	17	94
16	Utada .	•	••	117	17	0 -	0	17	117	0	0	6	3	8
17	Vaddiparru .	•	••	1,016	470	17	50	453	966	1	1	16	30	422
	То	tals		9,922	1,919	258	2,467	1,426	6,985	41	34	123	 681	1,532
	Average hold	ling of	an.	namdar 6	acres.				_					
												PER CER	T.	
	1namdars ow					••		••			••	2		
	Inamdars ow Extent of ali	_				• •	••	••	••	••	• •	80 70		
	Election of any	Have	. \$4411	-	•• ••	••	••	••	••	••	••	70		

Statement showing the comparative statistics of Inam, Zamindari and Government villages in West Godavari district.

BHIMAVARAM TALUK.

1

Details.	Inam Narasinga- rajapuram,	Details,	Zamin, Kojamuru,	Government Mahadeva- patnam
	623 acres 153 4 acres		239	1,215 acres, 437, 8 acres,
4 Inamdars owning more than 30 acres and their percentage.	2; 1.3 per cent	4 Pattadars owning more than 30 acres and their percentage.	80; 33 per cent.	10; 2.3 per cent.
5 Extent cultivated by Inamdars and its percentage.	420 acres; 67 per cent.	5 Extent cultivated by Pattadars and its percentage.	1,500 acres; 61 per cent.	815 acres; 67 per
8 Extent cultivated by tenants of Inamdars and its percentage.	203 acres; 33 per cent.	6 Extent cultivated by tenants of Pattadars and its percentage.	947 acres; 39 per cent.	400 acres; 33 per
7 Gross yield per acre	10 to 15 bags	7 Gross yield per acre	10 to 15 bags	10 to 20 bags.
8 Rents paid by tenants to Inamdars.	6 to 10 bags	8 Rents paid by tecants to Pattadars.		
Taxes payable by Inamdar to Government and Zamindar.	M.W. Rs. 1-8-0; D. W. Rs. 8-8-0.	9 Taxes payable by Pattadar to Government and Zamindar.	M.W. Rs. 4-4-0; D.W. Rs. 8,	Rs. 8-8-0 to
O Price of lands	Rs. 1,300.	10 Price of lands	Rs. 500 to Rs. 1,200	Rs. 800 to Rs. 1,500

Statement showing the comparative statistics of inam, zamindari and Government villages in West Godavari district—cont.

BHIMAVABAM TALUE-cont.

Details.	Inam Vendra Agraharam.	Details.	Zamin Pamulap ^a rru,	Government Vandram.
1 Extent of village 2 Number of Inamdars 3 Average extent of holding by an Inamdar.		1 Extent of village 2 Number of Pattadars 3 Average extent of holding by a Pattadar.	166	1,254 acres. 280. 4 acres.
4 Insindars owning more than 30 acres and their percentage.	1; 1.1 per ecut	4 Pattadars owning more than 30 acres and their percentage.	6; 4 per cent	10; 3.6 per cent.
5 Extent cultivated by Inamdars and its percentage.	200 acres; 70 per cent.	5 Extent cultivated by Pattadars and its percentage.	225 acres; 27 per cent.	800 acres; 64 per cent.
6 Extent cultivated by tenants of Inamdars and its per centage.	83 acres; 30 per cent.	6 Extent cultivated by tenants of Pattadars and its percentage.		454 acres; 36 per cent.
7 Gross yield per acre	10 to 20 bags	7 Gross yield per acre	8 to 12 bags	8 to 15 bags.
8 Rents paid by tenants to Inamdars.	8 to 10 bags	8 Rents paid by tenants to l'attadars.	6 to 8 bags	6 to 10 bags.
9 Taxes payable by Inamdar to Government and Zamindar.	Rs. 8-8-0	9 Taxes payable by Pattadar to Government or Zamindar.	M.W. Rs. 5-4-0; D.W. Rs. 8.	Rs. 5-15-0 to Rs. 9-8-0.
10 Price of lands	Rs. 600 to Rs. 1,000.	10 Price of lands	Rs. 300 to Rs. 600,	Rs. 500 to Rs. 1,000.
				· ·

TADEPALLIGUDEM TALUK

Details.	Inam Muguila.	Details.	Zamin Vallurn.	Governmen t. Cocanada,
2 2.470	564 acres 51 11 acres		156	523 acres. 155. 4 acres.
4 Inamdars owning more than 30 acres and their percentage.	5; 9.8 per cent	4 Pattadars owning more than 30 acres and their percentage.	3; 1.5 per cent	5; 3.2 per cent.
5 Extent cultivated by Inamdars and its percentage.	290 acres; 51 per cent.	5 Extent cultivated by Pattadars and its per centage.	413 acres; 65 per cent.	380 acres; 72 per ceut.
6 Extent cultivated by tenants of Inamdars and its percentage.	274 acres; 49 per cent.	6 Extent cultivated by tenants of Pattadars and its percentage.	220 acres; 35 per cent.	143 acres; 28 per
7 Gross yield per acre	10 to 20 bags	7 Gross yield per acre	10 to 20 bags	15 to 20 bags.
8 Rents paid by tenants to Inamdars.	6 to 10 bags	8 Rents paid by tenants to Pattadars.	8 to 10 bags	8 to 12 bags.
9 Taxes payable by Inamdar to Government and Zamindar.	Rs. 9	9 Taxes payable by Pattadars to Government or Zamindar.	•	Rs. 6 to Rs. 10.
10 Price of lands	Rs. 800 to Rs. 1,600.	10 Price of lands	Rs. 800 to Rs. 1,200.	Rs. 1,000 to Rs. 1,500.

ıv

Details.	Inam Cheruku- ganama.	Details.	Zamin Kommara,	Government Parimella.
1 Extent of village	509 acres 5 acres	- -	326	524 acres. 148, 4 acres.
4 Inamdars owning more than 30 acres and their percentage.	1; ·9 per cent	4 Pattadars owning more than 30 acres and their per centage.	3; ·9 per cent	1; ·8 per cent.
5 Extent cultivated by Inamdars and its percentage.	384 acres; 75 per cent.	5 Extent cultivated by Pattadars and its per centage.	376 acres; 32 per cent.	225 acres; 43 per cent.
6 Extent cultivated by tenants of Inamdars and its percentage.	125 acres; 25 per cent.	6 Extent cultivated by tenants of Pattadars and its percentage.	800 acres; 68 per cent.	299 acres; 57 per cent.
7 Gross yield per aere	10 to 20 bags 8 to 12 bags	7 Gross yield per acre 8 Rents paid by tenants to Pattadars.	10 to 15 bags 8 to 12 bags	10 to 20 bags. 8 to 12 bags.
9 Taxes payable by lnamdar to Government and Zamindar.	Rs. 8-8-0	9 Taxes payable by Pattadar to M. Government or Zamindar.	W. Rs. 6; D.W. Rs. 9.	Rs. 8 to Rs. 12.
10 Price of lands	Rs. 800 to Rs. 1,200.	10 Price of lands	Rs. 600 to Rs. 1,000.	Rs. 1,000 to Rs. 1,500,

STATEMENT No. 1-Statistics of inam villages in West Godavari district.

s	Scrial number and Inam village.	Extent of village. (2)	© Number of Inam- dars.	Descendants of Original gran-tees.	Extent held by them.	Bona fide pur- G chases for value,	SExtent held by them.	inamdars owning more than 30 acres.	© 30 to 20.	(10) 20 to 10.	(11) to 55.	E Delow 5 acres.
				Bhima	varam tal	uk.						
		AUS.			ACS.		ACs.					
ı	Narasingarajapuram	. 623.00	153	20	120	133	503	2	2	6	29	114
	Vendra Agraharam		89	20	75	69	208	1		4	3	81
3	Pennada	. 1605'00	134	23	638	111	967	9	3	1	16	90-
4	Dharmapuram .	. 1269.00	80	21	334	58	935	8	4	13	9	46
				Tan	uku taluk							
5	Elet padu	. 263.79	118	38		80				4	6	108
6	Ithampudi	. 206.07	54	24	39.57	30	166.50			2	2	50
7	Venkatramapuram	. 144.00	39	3	42	36	102	••	1	2	8	28
8	Bhatlamagutur	. 1357.93	235	• •	150	- •	1208-93	9	2	14	10	200
9	Garuvu	17:34	16	2	0.90	14	7.39	••	٠.		, •	16
	F71 3 11 T7 CI	8.29										
10	Kottapally	. 440.34	132	32	289	98	151.34	1	1	6	15	107
11	Sajjapuram	267.00	76	4	9	72	258	2	٠.	1	10	63
12	Savaram	. 283.62	80	Nil.	Nil.	80	283.62		2	7	11	60
13	Thamarad	. 202.87	54	3	7.30	51	195.57			4	10	40
			6	Naras	ap u r talu	k.						
1.4	Velevila	. 784.00	90	24	295	66	489	4	10			
15		. 460.00	10	-± 113	135	113	325	_	10 4	1	15	60
	77. 1.	. 116.67		17	133	17	116.67	••	-	8 6	17	94
. •		. 1.00.		9.7	4 4 4 4		110 01	••	••	v	3	8
			:	Tade pall	igudem t	aluk.						
17	Cherukugamana	509·0 0	17	99	201	99	308	1	1	11	13	90
18	Veereswarapuram .	. 238.00	6	44	207	44	131	1	1	5	5	38
19		458.00	25	59	268	59	290		2	12	15	55
20	Muggula	564.00	86	43	144	43	420	5	3	3	8	32
				Naras	apur tali	ιk .						
21	Vaddiparu	. 1016-00	470	17	50	370	966	1	1	16	30	422

STATEMENT No. II—Showing cases of bona fide purchases of both warams from inamdars.

Serial number.	Registration number.	Date of sale,	Sn	rvey number.	Extent.	Sale price.	Rate per acro.	Prevailing. rent per acre.
(1)	(2)	(3)		(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
			TAN	UKU TALUK.				
			Ithan	npudi village.				
					ACS.	Rs.	Rs.	
1	72 7	23rd May 1928	• •	16/5	0.48	1,200	2,500	12 bags.
2	1588	2nd September 1929		28/7	0.46	900	1,950	- 44.644
3	1723	20th November 1930		16/10	1.33	2,128	1,600	
4	1086	18th July 1933		23/4	0.54	500	920	
5	2127	5th January 1935	• •	37/1	0.52	600	1,200	
			Yeld	atipadu vill a g	e.			
6	11	1st January 1927	••	14/3	0.80	1,425	1,780	12 bage
7	1699	1st September 1929		40/1	0.89	1.691	2,000	0050
8	1713	16th September 1929		16/1	2.83	5,600	2,000	
9	1073	16th July 1934		9/2	1.23	1,330	1,100	
10	126	20th January 1936		20/1	1.41	1,500	1,063	
	នប	P. VOL.—11					-,,,,,	

Statement No. II—Showing cases of bona fide purchase of both warams from Inamdars—cont.

Serial number.	Registration number.	Date of sale.	Sur	ey number,	Extent.	Sale price.	Rate per acre.	Prenailing rent per acre.
(1)	(2)	(3)		(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
			TANUKU	TALUK—c	ont.			
		Ga	ruvugunte	a Khandrike	ı village.			
					AOS.			
11	431	16th March 1924		3/11	0.82	1,500	1,830	12 bags.
12	1825	5th October 1926	••	3 3	1.11	1,998	1,880	
13	1102	19th July 1927	••	3, 8 6	0·22 0·41	1,000	1,600	
					0.63			
			Bhatlan	ragatur vill	age.			
14		16th January 1931	••	15/6	$2 \cdot 32$	2,500	1,100	8 bags.
15		1st March 1930		14/3 ƒ 170/5	1.50	1,845	1,230	
16		24th September 1928	••	$\frac{48}{1}, \frac{47}{3}$ $44/2$	3-11	5,000	1,600	
			Than	arada villa	ge.			
17	1046	11th June 1926		31/3	1.00	1,330	1,330	9 bags
18	1067	13th June 1926	• •	32/8 33/2	1·06 0·82			Ū
				30/3	0.18			
			200		2.0€	2,365	1,148	
19	1641	5th November 1930	42.7%	44/5	1.05	1,117	1,066	
		ŗ	enkatran	iapuram vi	llage.			
20	484	11th April 1928		31/4	1.47	3,000	1,550	10 bags.
20	21/2		1	25/6	0.46	,	•	
			4		1.93			
	3.5.10	10/1 () 1.1 1000	libral I		2.29	0000	1.070	10 %
$\begin{array}{c} 21 \\ 22 \end{array}$	$\begin{array}{c} 1826 \\ 339 \end{array}$	19th October 1928 25th February 1929	Witt.	55 56/1	1.46	2,900 1,500	1,270 1,000	10 bags. 9 bags.
23	595	1st May 1931 11th March 1933		6/5 15/1	$\begin{array}{c} 1.72 \\ 0.50 \end{array}$	1,730 400	1,000 800	-
24	359	11th March 1933	610	104 114	part.			
25	358	Do.		15/1	1.05 part.	858	815	
			NARAS	APURAM TA	LUK.			
			Vadd	iaparru vill	age .			
26	279	24th February 1925		9/4	1.00	90	0 900	3 bags.
27	138	24th January 1929	• •	16/3	0·89 2·07	700	800	G
28 29	$\frac{1027}{658}$	21st July 1931 27th April 1934	• •	48/2 45/1	0.80	2,800 480	1 ·3 56 800	
			Minim	inchilipad ı	rillage.			
.30	1341	25th July 1925		24/10	0.91	1,500	825	
		-		44/2	0.90			
					1.81			
31	85	14th January 1929		42/5	0.80	700	875	
32	1758	19th November 1931	• •	68/3 Velivela,	0.44	350	800	
33	2235	17th December 1924	• •	111 112	16·30 3·18	19,000	980	8 bags.
34	303	10th February 1932	••	67/1 68	4.86	3,500	700	8 bags.
35	1700	10th September 1932	••	135	$\frac{4\cdot 37\frac{1}{3}}{136}$	2,953	675	
			Matchi	puripalem v	village.			
.36	76 0	7th May 1928		32 3	2.16	2,300	1,100	
37	13 6 6	12th October 1929		29/4	0.90	1,000	1,010	
				varam Tal gadapa vill				
38	386	15th February 1933	Danipa 	··	5·25	6,300	1,200	
36	878	6th May 1931	••	••	1.44	1,728		

STATEMENT No. III—Cases of transfer of kudivaram by inamdars to tenants.

	OTATION.	112 2101 222				•								_
Serial No:	Registration No.	Date of sale.	Sur	vey number.	Extent.	Conside	ratio	n.	Rate per	aer	θ,	able ina	to t	he r
(1)	(2)	(3)		(4)	(5)	(6)		(7)		(8)			
			Вил	IAVARAM TA	LUK.									
			Dum	pagadapa vi	llage.									
					ACS,	RS.	A٠	P.	KS.	A.	P.	RS.	A.	P.
1	1480	26th April 1932		85	$0.05\frac{1}{2}$	100	0	0	760	0	0	16	3	0
-		-		41	1.00									
					1.051									
								_						_
2	1479	26th April 1932	••	85	0.024	800	0	0	760	0	0	16	3	0
				41	1.00									
					1.05									
			_											
			Per	nnada villag		0.004	^	0	400	۵	o	16		^
3	237	10th January 1916	• •	49/1	2·07 3·16 1	2,094	U	U	400	U	U	10	U	V
				49/2	2.104									
					5·23½									
4	238	10th January 1916		54	2.00	800	0	0	400	0	0	14	0	0
5	239	.Do.		54	3.51	1,404	0	0	400	0	0	14	0	0
6	240	Do.		49/2	1.30	5 20	0	0	400	0	0	15	0	0
7	241	Do.		49/2	2.00	800	0	0	400	0	0	15	0	0
8	242	Do.	Carlos S	49/2	1.72	1,600	0	0	400	0	0	15	0	0
			10	49/1	2.28									
			85		4.00									
			464											
9	243	10th January 1916		49/3	12.05	7,820	0	0	415	0	0	12	0	0
			de	60	6.77									
			4.1	102	18.82									
			Title:	5	/									
			17 1	THE HINE										

STATEMENT IV—Cases of bona fide purchases of kudivaram from inam tenants acquired from inamdars.

BHIMAVARAM TALUK.

Dumpagadapa village.

Serial number.	Registra- tion num- ber.	Date of sale.	Survey number.	Extent.	Sale price	Rate 1	per a	.cre.	payat			Rent received from lessees by the kudi- varamdar per acre.
				ACS.	RS.	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.	
1	643	6th February 1928.	149/1	3.34	4,000	1,210	0	0	10	8	0	12 bags.
2	2043	28th September 1934.	15 7 /l	0.96	500	520	0	0	9	5	0	8
3	2777	16th October 1934.	160	1.00	500	500	0	0	8	12	0	8
4	2428	17th November 1930.	146/1	2.96	4,000	1,350	0	0	10	0	0	12
5	2429	Do.	150/1	0.60	800	1,334	0	0	9	13	0	10
6	693	28th February 1932.	150/2	2.21	1,436	650	0	0	10	0	0	10
7	940	22nd February 1934.	191	2.87	2,000	70 0	0	0	10	0	0	12
8	2752	12th August 1926.	37/2	0.29								
			37/3 37/4	0·27 0·28	1,000	1,200	0	0	9	12	0	9
				0.84								

STATEMENT No. IV.—Cases of bona fide purchases of kudivaram from inam tenants acquired from inamdars—cont.

Serial number.	Registra- tion num- ber.	Date of sale.	Survey number.	Extent.	Sale price.	Rate pe	r acı	re.	Rent payab ins		r the	Rent received from lesses by the kudi- varamdar per acre.
			Вніма	VARAM T	ALUKco	nt.						
			Dump	agadap a v	illage—co	nt.						
				ACS.	Rs.		RS.		RS.	▲.	P.	
9	1870	11th July 1933.	37/1	4.66	9,000	1,410	0	0	10	15	0	9
			36/2	1.74								
				6.40								
10	436	9th May 1933.	145/2	1.00	550	550	0	0	10	0	0	8
11	1358	9th March 1935.	162/2	1.47								
			162/1 163 1 64	0·47 2·48 2·54	5,000	715	0	0	10	0	0	10
				6.96								
12	2370	16th September 1934.	151/1	3.92	2,000	510	0	0	9	0	0	9
13	776	7th' March 1933.	146/2	0.97	800	825	0	0	10	0	0	10
14	2637	28th October 1931.	146/1	0.95	800	840	0	0	10	0	0	10

Memorandum by Mr. D. Suryaprakasa Rao, President, Town Congress Committee, Nuzvid, West Kistna, dated 17th January 1938.

- 1. Nuzvid and Tiruvur are two adjacent upland taluks in the West Kistna district, containing exclusively of zamin and moklasaryots. There has never been a strong Congress Committee of recent date, in these two taluks to give expression to the grievances of the ryots of these parts. Seeing the wretched plight of the villagers of these two taluks, it was the Town Congress Committee, Nuzvid, that instituted an economic enquiry into the villages of these two taluks as per its resolution, dated 31st December 1937. The Collector, Kistna, and the Deputy Tahsildar, Nuzvid, were kind enough to allow us the karnams' records.
- 2. The following members have kindly conducted the enquiry in the following villages:—
 - (i) B. Govindarazulu.
 - (ii) P. Lakshminarasimham.
 - (iii) P. C. Ranga Rao.
 - (iv) K. Subrahmanyam.
 - (v) Y. Madhavacharyulu.
 - (vi) B. K. V. Ramachandracharyulu.
- (vii) P. V. Subbayya.
- (viii) Ch. Rajagopalam.
- (ix) D. Suryaprakasarao.
- (x) D. Narayana Rao.
- (xi) Ainala Suryanarayana Murty.

Nuzvid taluk.

Zamin villages.—(1) Adavi Nekkalam, (2) Sunkollu, (3) Gullapudi, (4) Chekkapalli, (5) Ravicherla, (6) Sobhanapuram. and (7) Bachavarappadu.

Mokhasa villages.—(1) Konasanapalli, (2) Edara, (3) Vattigudipadu, (4) Akkireddigudem.

Tiruvur taluk.

Zamin villages.—(1) Burugudem, (2) Kottagudem.

Mokhasa villages.—(1) Kondaparva, (2) Chatrai, (3) Gantipadu, (4) Marlapalem, (5) Janardanavaram, (6) Polavaram, (7) Thummagudem.

- 3. The condition of the ryots in the mokhasa and zamin villages.—The condition of the ryots in these two taluks is merely heart rending. In short, it may be said there is naked autocracy governing mokhasa villages in particular and zamin villages in general. The ryots are reduced to abject misery beyond recognition. They are worse than cattle, as the Honble Ramunni Menon has sympathetically said of them. They live in huts of broken roof and walls, use broken pots and wear worn-out rags. Manifold wrongs are being perpetrated on the poor villagers. Here are some of the inequities they are groaning under:—
 - (1) There is not the security of the holding. The ryot is often ejected from his holding at the whim of the mokhasadar and zamindar.
 - (2) Pattals or kist receipts are not issued in mokhasa villages. Proper survey is nowhere conducted.
 - (3) The kist rates are excessive. The wet rates range between Rs. 7 and Rs. 16: dry rates between Rc. 1 and Rs 3-8-0; zarib rates between Rs. 15 and Rs. 29 per acre.

In some villages the rates are even higher than herein quoted. Kist rates, grazing taxes and forest fees are enhanced arbitrarily.

- (4) Kist collections are invariably attended with exortion and oppression.
- (5) Illegal exactions other than kist, 'Mamools' as they are called are collected arbitrarily. The zamindari or the mokhasa servants receive bribes.
 - (6) The ryots are made to manure, plough and do other service of the mokhasadar in particular and zamindar in general. These have to attend to the mokhasadar or zamindar first and theirs next.
- (7) The irrigation works are a mere ruin. What little water is there in the tanks or pools, is first utilized by the mokhasadar or zamindar and if there is anything left, the ryots' case is then considered. The capacity of the tank is overlooked in regard to the ayacut.
- (8) Grazing facilities are totally absent. Grazing forest and quarry fees are generally levied contrary to usage, custom or privilege.
- (9) Tank-beds and other communal lands are either occupied, cultivated or reserved by the mokhasadar or the zamindar.
- (10) Many villages are without a proper burial-ground.
- (11) The daily wages are infinitesimally low. The daily wage earner is paid 9 pies or 1 anna worth of grain by the mokhasadar or zamindar and by the ryot a little more
- (12) As against the Estates Land Act, young trees are invariably enjoyed by the mokhasadar or zamindar.
- (13) Again, as against the Estates Land Act, excessive rates are collected for zarib cultivation under wells constructed and repaired by the ryots.
- (14) The service inams are lost.
- (15) No regular account is maintained.
- (16) In many villages there is scarcity of drinking water.
- (17) The village pathways are scarce and insufficient.
- (18) Civil liberties are totally denied to the ryots. The villager can neither cultivate any crop of his choice. (Kondaparva village), vote according to his will, nor take part in any public activity.
- (19) Remissions are totally absent in many villages and in a few, they are rarely given.
- (20) Hill and forest, quarry and drinking-water facilities are sometimes even denied.
- (21) There is mismanagement and confusion in all the villages.
- 4. Impression of the survey.—From the survey of about 20 villages in these two taluks, we have unanimously come to the conclusion that the root cause for the abject misery of the ryots lies in that.

The mokhasadar or the zamindar has exclusive control over forest, irrigation works, porambokes, communal lands, and grazing grounds contrary to ancient law and custom. He enjoys them totally, neglecting the poor ryot or crushing him under his feet. This is the very cause, we submit in one breadth, that is at the bottom of the whole misery.

Secondly the home-farm land of the mokhasadar is either a menace or a nuisance to the poor agriculturist. For the upkeep of the home-farm, the mokhasadar or the zamindar controls all manure, grazing lands, irrigation works, forest and others. Almost.

three-fourths of the whole land lies in his hands. The control he exercises is unlimited. Either by persuasion or by law, he must be made to give up home-farms, of course, with some exception in the case of some poor mokhasadars.

5. Reform to be effected.—For all the evils above mentioned, there is only one reform that suggests to us, which can go a long way to relieve the ryot. It is the ancient village panchayat. It has been so opportunely sounded by the Hon'ble Prakasam Pantulu, echoed by veteran leaders like Dr. B. Pattablisitaramiah and V. Ramadas Pantulu and hailed by all the leaders. We welcome it heartly. Hill and forest, irrigation, communal lands, grazing fields, pattas, kist collections, control of education and sanitation may be handed over to the village panchayat, of course, subject to the control and supervision of the Government. Facilities in regard to fair and equitable rent, remission and fees should be provided for in the Act. The exclusive rights of Government over hills, forests, irrigation, communal lands and grazing fields have been clearly referred to in the Preamble of the Irrigation Bill, as introduced in the Madras Legislative Council by the late Hon'ble K. Srinivasa Ayyangar and most of them are now being entered in 'A' register.

Memorandum by the Ryots of Kistna District, dated Kothavaram, the 14th January 1933.

While heartily acclaiming the efforts of the Government for bringing in a comprehensive piece of legislation with a view to improve the status of the agriculturist and thus give an impetus to agriculture which is the basic industry in the country, and expressing our sincere thanks for the patience and zeal which characterise the activities of the Select Committee, which has had the singular good fortune of having an old and veteran friend of the ryots as its president, who wish to place one suggestion before the committee, which, we hope, the committee will be pleased to consider and place before the legislative for necessary action.

- 2. In some of the inams, popularly called 'Minor inams' in which tenants have acquired occupancy rights, rent is payable in kind according to sharing system. On account of this there is perpetual inconvenience and worry to the tenant. At the time of harvesting, the tenant approaches the landlord to come to the field and satisfy himself with regard to the quantity of the yield. He does not pay a personal visit to the field during the harvesting time, but later on comes upon the scene, and disputes that the yield is much more than what the tenant represents it to be. During the years in which the yield is less, he keeps quiet, but whenever there is a good yield, he will rush to the court, gets a receiver appointed and demands at rest the same rate for all the years. Thus there is scope for interminable litigation with regard to the payment of rent for each year.
- 3. As an example of this state of affairs, we may cite a case from Kavaturam, a village in Gudivada taluk. In that village, there is an inam demarcated in R.S. No. 16 of the extent of 9 acres 10 cents. For this, rent is payable in kind according to sharing system. Although the tenant issues a registered notice every year requesting him to be present during the period of harvesting, he never cares to attend and in a year in which there is good yield, he files a suit and gets a receiver appointed for the realization of his share and demands arrears also at the same rate for all the years. Thus in this particular case for every three years there is a suit for the recovery of rent in which there is a dispute regarding the quantity of the yield and which is carried in first appeal and second appeal to the utter ruin of the tenant. In this case there was a suit in O.S. No. 169 of 1927, filed by the inamdar in the District Munsif's Court, Gudivada, which was finally decided in S.A. No. 53 of 1931 by the High Court. Again there was another suit O.S. No. 100 of 1931, on the file of the District Munsif's Court, Gudivada, against the decision of which there were appeal and the matter is now pending in the High Court in S.A. No. 342 of 1936; again there is another suit filed in O.S. No. 401 of 1934 on the file of the District Munsif's Court, Gudivada, against the decision of which there is a first appeal in A.S. No. 195 of 1937 on the file of the District Court, Kistna. Thus it is apparent that each year's rent is fixed only by the decision of the High Court.
- 4. Our submission in this matter is this. There are many cases of this type in this district, and there may be many more like this throughout the Presidency. Therefore, we humbly pray, that such minor inams in which the ryots already acquired occupancy rights, may be brought under the definition of 'Estate' under the Estates Land Act and the rents payable thereon may be fixed in each at the rates prevailing in the ryotwari tracts in the locality.

Memorandum by Mr. S. Satyanarayana, Joint Secretary, Guntur District Congress Socialist Party, dated Rajahmundry, the 17th January 1938.

- 1. The deposition of Mr. K. Venkataramaniah Garu, the predecessor-in-title of the present agraharamdars, in O.S. No. 119 of 1914 on the fite of the Subordinate Judge, Guntur. In this document it is admitted that the agraharamdars are leasing their wet lands to tenants on sharing system. The relationship of landlord and tenant once established like that will continue to subsist in the absence of a notice to quit. There is no evidence in the present case that the agraharamdars took delivery of the wet lands from the ryots at any time.
- 2. As even admitted by the agraharamdars in O.S. No. 1 of 1914, there had been ambaram accounts where in the quantity of paddy taken from each ryot on sharing system by agraharamdars is definitely noted. These accounts are still being kept for each year and we are prepared to furnish reliable evidence on this point.
- 3. There are several instances where these ryots paid their quota towards the mortgage and pro-note debts owed by them to creditors in neighbouring villages. There are specific instances where these ryots mortgaged their share of the produce itself.
- 4. The version of the agraharamdar that all the wet lands and dry lands are under his own cultivation is obviously absurd as it is highly impossible. He has got three bullock ploughs and two buffalo ploughs.
- 5. The ryots of Vuppalapad, Kakani and the other neighbouring villages will speak about the sharing system under the ayacuts.
- 6. The fact of the presence of the Yerukulas of Kopparam at the time, the agraharamdars got our crops cut can be spoken into by any human being in the neighbouring villages. It is so notorious. One more fact from which the malicious intention of the agraharamdar could be inferred in is this. Some of the agraharamdars have filed a suit in the Subordinate Judge's Court, Guntur, in O.S. No. 54 of 1937, for declaration that all the wet lands are their private lands and for an injunction restraining the ryots from interfering with their position—possession. They also filed an emergent application for the issue of a temporary injunction. The learned Subordinate Judge refused to grant the ex parte injunction but only ordered notice to be returned by 24th January 1938. Suppressing these facts, one of the agraharamdars filed O.S. No. 384 of 1937, on the file of the District Munsif's Court, Narasaraopet, for a declaration and for an injunction regarding the same lands. The learned District Munsif passed an ex parte order on 17th December 1937. Later on, these ryots represented through their vakil, filed amongst other petitions, an application to direct the plaintiff not to cut the crop till the disposal of the petition filed to rescind the said ex parte injunction order. The District Munsif passed the following order on 21st that the "plaintiff should not cut the crop on the lands which are said to be in the possession of the defendants till 23rd December 1937 and subject to the Guntur order of the court." In spite of the order the agraharamdars got the reighbouring village threatening the ryots with their deadly weapons.

The ryots have been advised not to do anything. In spite of the non-violent method, the agraharamdars filed a petition before the Subdivisional Magistrate. Narasaraopet, under section 107, Criminal Procedure Code, against these innnocent and law abiding ryots.

On a pretext of an enquiry in the above petition all the ryots were called upon to be present before the police at Narasaraopet, probably giving opportunities to the agraharamdars to cut the crop in the absence of ryots.

It is also learnt that the Circle Inspector of Police deputed a few constables to aid the said illegal cutting though there is no interference on the part of the ryots. I believe that the function of the Police department is not to aid the aggressed to oppress the humble ryots and there is no necessity to depute the constables under such circumstances.

The order of the District Munsif's Court, Narasaraopet, on 21st December 1937, has been sent to the Circle Inspector, Narasaraopet, along with the vain reports submitted when the agraharamdars got the crop cut in the spite of the order of the District Munsif's Court on 23rd December 1937.

The agraharamdar to create some evidence set fire to the hay rick of Pallapu Venkataswami and this incident unnerved the ryots. They have been coerced on the pain of criminal prosecution to enter into compromise.

Further the agraharamdars reported to the police that his jonna rick has been set fire to by the ryots. But what happened is this. The dried beams of the standing jonna crop have been set fire to. The Sub-Inspector of Police, Narasaraopet, came and inspected the same and we believe that he found out the truth. We are at a loss to know how the matter is reported to the higher authorities.

Further, an old woman of 80 has been beaten on the forehead when she made a semblance of resistance orally when the agraharamdars tried to take possession of the dry field in her possession.

The attrocities committed by the agrahamandar on the ryots have become so notorious that the Guntur District Inam Ryots' Conference held on 5th January 1938, held at Narasaraopet, passed an unanimous resolution condemning the action of the agrahamandars and the police.

Further, the agraharamdars got the members beaten of a Christian family of Jilla Jakaraiah, namely, his wife, his brother and himself after tying them up.

Memorandum by the Deputationists on behalf of the Andhra Provincial Proprietary Villagers' Association, dated Rajahmundry, the 17th January 1938.

We, on behalf of the Andhra Provincial Proprietary Villagers' Association, beg to submit this brief memorandum, and tender the association's sincere thanks for granting us this opportunity of waiting on you in deputation.

At the outset we wish to say that the new provisions in the Madras Estates Land Act of 1936, roping in inams under the definition of "Estates" irrespective of recognized custom and rules of evidence are both hasty and mandalistic.

- 2. The present Act obliterated the fundamental difference between inamdars and zamindars, and practically raised the inamdar to the status of a zamindar torpedoing the substance of his rights.
- 3. It did not make suitable provisions for cases in which the inamdar presumably possesses both the *melvaram* and *kudivaram* rights, for instance in the case of grants of becherak inams.
- 4. It created new and undreampt of rights in towarts who chanced to enter on the land in supersession of previous inam tenants just a day before this Act came into force thus he is burdened with rights he never bargained for, nor ever anticipated. Correspondingly, the vested interests of the inamdar are thus suddenly curtailed.
- 5. It reversed the presumptious and well-recognized principles of Evidence Act. Nor did it respect covenant and admissions by tenants with inamdars to the effect that the tenant had no claim for kudivaram rights, and thus unjustly shifted the burden of proof on to the inamdar in all cases.
- 6. In inams where (a) there has been a uniform system of periodical change of tenants cultivating specific areas, for long years, (b) where even to-day some definite areas in the inam are being cultivated by the inamdars themselves, no adequate provision is made to safeguard the interest of absentee landlords and of women and maintenance-holders who cannot be expected to cultivate the lands themselves.
- 7. It left the inamdar severely in the cold, even where he is willing and ready to go back to the country side, as it deprives him of the right of cultivating the land himself. As an illustration, a young educated, unemployed inamdar is left to the winds. Such and similar cases get more accentrated in these days of unemployment and economic depression.
- 8. It disturbed established rights by custom and case-law for over a century and this is a gratuitous piece of legislation as there was no agitation from the inam tenants themselves, such as the one from zamin tenants.
- 9. This part of the legislation unnecessarily and without justification roused new ambitions in inam tenants, disturbed the happy relations in rural areas between the inamdar and their tenants, and has created scope for fresh crop of civil and criminal hitigation.
 - 10. The compensation it has provided, is nominal and merely an eye-wash.
- 11. That great hardship is caused specially in cases where an inam is divided among number of small holders each possessing just a few acres of land, hardly enough to maintain a family decently. It may be noted that 90 per cent of inams in this province come under this category and the suffering caused to many humble and voiceless inamdar is immeasurable. This is accentuated by the fact that no choice was given to go back to his land, in cases of absentee landlords, for a period, say, of three years from the date of the Act, as in certain cases of Malabar Tenancy Act.

Relief as an illustration.—In the proposed Agricultural Relief Bill, a limit of payment of land-tax is fixed for the contemplated relief. Similarly small holders of inams, who pay quit-rent of Rs. 100 or less or Government assessment of Rs. 500 and less may be exempted from the operation of the Act immediately.

12. In this country where varied land tenures have existed from times beyond memory, this piece of legislation must be removed from the Statute Book, or at best be greatly revised and modified.

We once again tender our thanks for the courtesy shown to us, and trust that your Government will be pleased to give a favourable consideration of the points herein referred to.

Memorial by the Ryots of Nellipudi Mokhasa, Yellavaram Taluk, East Godavari District, dated Rajahmundry, the 17th January 1938.

- 1. Nellipudi village originally belonged to the Government and was granted as a mokhasa to one Madhuveeti Erram Raju Garu at the time of the Rampa Pituri.
- 2. The mokhasa was subsequently regranted as a permanent one in 1907 to Madhuveeti Erram Raju Garu, the grandson of the first mokhasadar.

The primary conditions of the grant were-

- (1) that the mokhasadar should pay a kattubadi of Rs. 350 to Government and local cesses that may be fixed from time to time;
- (2) that the mokhasa is not transferable and that the grant would be liable to be resumed in case of any alienation; and
- (3) that he should be loyal to the Government and should attend upon the Government Agent with his men whenever called upon to do so.
- 3. The ryots of the said village reclaimed mostly waste land from the jungles all round even before the mokhasa was granted and have brought most of the land under cultivation. The ryots have all along been in possession of the lands in their own rights and have full rights of occupancy in the same. They have been always exercising powers of ownership by transferring and alienating their lands to the knowledge of the mokhasadar. The kudivaram right in the land belongs to the ryots and what is granted to the mokhasadar is only the melvaram right. The village is an estate within the meaning of section 3, clause 2 (d) of the Madras Estates Land Act (Act I of 1908).
- 4. The soil of the lands in the village is very poor and the irrigation sources are few and limited. The proportion of dry to wet lands in the village is 2: 1. Some of the lands are fed by water from tanks and the rest are irrigated by rain water. A jungle stream passes by the side of the village, but no attempt is ever made by the mokhasadar or the Government to make use of the stream for irrigation or for feeding the tanks. The tanks are neglected very badly and are in deplorable condition. The mokhasadar has never repaired any of the tanks and the ryots had to effect some temporary repairs from time to time to pull on with the agricultural operations. Most of the tank-beds are being assigned by the mokhasadar for cultivation.
- 5. Paddy is raised in the wet fields and cholam, ragi, etc., are raised on the dry fields. The general yield of the lands is rather poor. The rate of rent that is being paid is fair and equitable and has been the same for over sixty years. Agriculture is the main and almost the only occupation of all the villagers and most of the ryots cultivate the land for themselves. Only a few sub-lease the lands. The mokhasadar has a large extent of private land in the village, which has been in his possession ever since the grant of the patta and has been leasing out the same separately.
- 6. The mokhasadar wanted to take undue advantage of the illiteracy of most of the ryots in the village and filed certain petitions to the Government Agent, East Godavari, behind the back of the ryots regarding enhancement of rents on the lands on the allegation that the ryots are in possession of land far in excess of the lands originally given to them. The mokhasadar got further orders regarding survey of the village behind the back of the ryots. He got a private survey made without notice to any of the ryots and got some record prepared to suit his own ends. The said survey was not validly made and is not binding on the ryots. Lands in the village were originally known by names given to each land and by means of boundaries. Some nominal area was being noted as extent of each land in the registers of mokhasadar. The mokhasadar now claims that the difference between the actual extent as found by his private survey and the nominal area

noted in the registers is excess land in the possession of each tenant and has obtained orders of the Government Agent, East Godavari, to collect excess rent on the area found in excess as mentioned above without any proper or legal enquiry. The annual income of the mokhasadar is about Rs. 1,200 and the same has been raised to about Rs. 6,000 now. The ryots have been in possession of the same lands all through and there are no encroachments or cultivation of excess land whatsoever.

- 7. The ryots put in a memorial to the Government Agent regarding the enhancement of rent unlawfully made and the matter is under enquiry before the Government Agent, East Godavari, in his F/R.C. No. 2669/37 and the ryots are paying rents at the old rates only pending in the above enquiry.
- 8. The mokhasadar has taken spite against many of the ryots in the village on account of the above proceedings and has taken to molesting the ryots in several ways. The mokhasadar has deliberately got cut a tank bund in July 1937 and got the water from the tank drained off with a view to harass some of the ryots, whose lands are irrigated by the water from the tank as the ryots were taking part in the above enquiry. The mokhasadar has converted the village poramboke into a private garden of his own. The ryots were previously getting firewood free of any charge for fuel from the neighbouring jungle. This custom has been in vogue from time immemorial. Now the mokhasadar is obstructing the ryots from getting any firewood and is insisting on payment of fees unlawfully.
- 9. The ryots submit that the mokhasadar has no power to enhance the rent and that the order of the Government Agent, sanctioning enhancement of rent without notice to the ryots and without any proper legal enquiry, is ultra vires.

The ryots pray-

- (a) that proper redress may be given to their deplorable condition; and
- (b) that their rights may be safeguarded.

Memorandum by the Villagers of Raparti, Kolanka Estate, Pittapuram Division, East Godavari District, dated 18th January 1938.

- 1. Raparti village is paying Rs. 8,000 of zamindari tax.
- 2. Some sixty years back this village was under Chelikani Achaiah Garu for Rs. 2,000, Koulu.
- 3. Every three years there is a jamabandi. In that jamabandi the tax demanded is Rs. 1,000 or Rs. 2,000 more.
- 4. Some forty years back in jamabandi Rs. 2,500 was demanded more on this village. In that year they had order to Rs. 2,000 for repairing for two tanks.
- 5. This village has got two tanks. In every jamabandi the demand of tax is more and saying that the tanks have to be repaired, but nothing has been done for the tanks.
- 6. In the year 1907 in jamabandi, Panuganti Narasimha Rao has taxed Rs. 600 more demand saying that the two tanks had to be repaired for Rs. 3,000. But nothing has to be done.
- 7. Under the Mandhapati Venkata Patraju's tannedari post the tanks were repaired. From thence there is no repairing for this two tanks up to now.
 - 8. These two tanks were very shallow and there are no edges also.
 - 9. There is no supply of water for this village.
 - 10. The over water of Elleru through Gorrikandi is the only supply to this village.
- 11. Both the Raparti and Gokivadi villages are getting equally the over water of Mukkolu, which is flowing through Puthakondaye channel.
- 12. The Gokivada villagers were strengthened, hence Chelakani Surya Rao has worked on that side in stopping the water-supply to Raparti and this break of water has to flow in their Akkinidu tank. After their wetting, they gave way through Kallimgalla. We prayed not to break the old custom of flowing. But they did not agree for it. Then we wetted some dry land by the help of Rayavaram water. We have got so much loss in that year.
- 13. Therefore that year the land revenue tax was also not collected correctly, because there are full crops.

- 14. In the year 1907 Panuganti Narasimha Rao Garu came as Diwan. Then we told him all our difficulties and prayed for justice. Then we put a petition to him. He visited the starting of the Puthukondaiah channel personally. Then he understood our difficulties and passed orders that the water coming from Mukkolu is divided into two equal parts for the Raparti village and Gokivada village.
- 15. In this way some time gone. But unfortunately Panuganti Narasimha Rao Garu resigned his post.
- 16. Akondi Venkataratnam Garu came as Diwan. In his time Chelikani Surya Rao again began to stop the water coming to Reparti.
- 17. Therefore Garaga Swami and Garaga Venkanna occupied the water channel under their pipe. They fully stopped the water coming to my village. The estate officers were also not taken any steps in repairing the channel. There is no much record in the estate office about these matters.
- 18. Your honour may know about how much demand and ayacut has got—Raparti than Gokiyada.
- 19. On the way of flowing water to my village the Gokivada villagers built a mound by the side of their punta called Nakkalaguruvu. In the year 1907 the then Diwan Narasimha Rao Garu visited that site personally and ordered to the Gokivada villagers not to do like that hereafter. If so, the criminal charge may be filed in the court.
 - 20. But they are stopping the water in their own way.
- 21. We beg your honour to kindly see all the estate records and give justice for our difficulties.

We are enclosing herewith a plan showing the flow of Mukkolu water.

For which act of kindness we shall ever pray your honour's long life and prosperity.



Memorandum by Mr. Yellamanchilli Suryanarayana, a Ryot in the villages of Koniki, Satyavolu, Gogunta, Narayanapuram, Musunur, Gopavaram, under Valluru Estate, Godavari District, Camp Powerpet, Ellore, dated 18th January 1938.

- 1. Since, in some zamindaris, the karnam and tanedar are under the influence of the zamindar, and since they are invested with powers to find out how many acres of land are cultivated, and how many acres yielded crop, they sometimes report, for example, that 20 acres of land are cultivated, though half as much only is in fact cultivated and, also that even though the land has not yielded any crop that it yielded crop. All this is done to wreak vengeance against ryots and for the purpose of illegally collecting excess cists. To eradicate the aforesaid evil, I suggest the following courses that may be usefully considered.
- 2. Those officers who are employed in Government villages, to investigate the acreage that is cultivated, etc., may also be employed to do the same thing in zamindari villages.
- 3. If any land, wet or dry, does not yield any crop by reason of seasonal disadvantages, then cist may be remitted.
- 4. Since tank bunds belong to zamindars according to the Estates Land Act, due to their ill will towards the ryots, they do not repair the bunds of the tanks with the object of letting out them for pasture.
- 5. The Government have to take on themselves the duty of repairing tanks in the zamindari villages instead of leaving it to zamindars, and collect the expenses from zamindars.
 - 6. The zamindars should not be allowed to have any rights over tanks.
- 7. In cases where cist is remitted for wet lands irrigated from tanks, then cists, levied even as per dry rate, are also excessive and have to be reduced.
- 8. Cists for dry land are very abnormally high. Hence they should be reduced to the same rate obtaining in Government villages for dry land.
- 9. Cists levied for lands kept for the purpose of pasture for cattle; and cists for pasture lands are high and they must be reduced.
- 10. In the case of zamindari delta villages there are neither drains nor irrigation channels. Even if there are any, the zamindars are not repairing them.
- 11. Hence the Government should themselves repair or construct such channels or drains and collect the expenses from zamindars.

- 12. To prevent floods from inundating lands and villages by the side of streams, the Government should repair the drains, etc., and collect the expenses from zamindars or inamdars or mokhasadars as the case may be.
 - 13. If crops fail on account of any natural circumstances cists should be remitted.
- 14. Cists payable for lands in delta villages which are uncultivated for ten years and kept as waste lands, and lands in Kolleru which cannot be cultivated, but are cultivated occasionally must be reduced to half.
- 15. The zamindars have been wasting the income from their villages for their personal use but not for the betterment of villages. So they should be made to spend a portion of the income for medical aid to men and cattle, for education, for construction of latrines, for the supply of fresh water, for the construction of irrigation channels, tanks and maternity centres, etc., in the villages belonging to them.

It may also be determined in the case of villages yielding a little income how much has to be spent for such purposes in comparison with the strength of population.

Hence you may consider the above suggestions and try to put them into practice by appointing officers or by delegating those duties to those who have to administer justice.

They may be directed to determine the extent of cultivation, etc., the yield on the said extent to render aid to humanity, etc., as indicated above. Besides, an officer may be appointed on a salary of Rs. 500 and also an establishment for him so that the differences between the zamindar and his ryots may be settled.

- 16. Since there are no roads in delta villages and also in Kolleru villages, it is very difficult to bring January yield and to sell it. Hence the cists may be directed to be paid in February, March and April.
- 17. In cases where ryots have constructed wells or tanks with their own money and are carrying on cultivation of tobacco, sugarcane, gardens, etc., cists should not be collected from them at a rate more than dry rates.

Extent of land occupied for wells and tanks should be exempted from any tax.

There should be no restraint for the free wandering of cattle or sheep into the zamindari lands, when they are brought for the purpose of manuring lands of ryots.

18. The abovesaid exemption should be extended even to the case of a person who owns cattle or sheep, though he is not a ryot.

Some portion of land should be set apart for such purposes.

- 19. Communal land and porambokes, and other land set apart for the benefit of villagers should be left to be controlled by themselves.
- 20. The powers to remove encroachments on porambokes in Government villages, should be delegated to village communities or village associations.
- 21. If ryots construct wells or tanks or build houses on their fields, then those fields should be exempted from cists.
- 22. The right to trees in lands of pattadars should be given to ryots only. This right should be extended even to those trees involved in litigation.
- 23. The zamindars, inamdars and mokhasadars have been nominally granting pattas in favour of their relatives and friends thinking that the Congress Government which will come into power will pass a Bill to the effect that they will have no right over the forest areas. So the said nominal pattas in favour of their relations, etc., may be ordered to be cancelled.
- 24. Poor people who carry the wood on their heads, shall not be taxed for the same.
- 25. The cultivators may be exempted from tax in case they use timber in the forest for the purposes of their agricultural implements for fencing and for fuel.
- 26. To bring the cist for Asara lands in mokhasa and agraharam villages and zamindari villages on a line with that in Government villages.
- 27. Whenever land under the same patta is partitioned or sold, the zamindar, mokhasadar or inamdar should give a separate patta forthwith and be made to collect cist separately.
- 28. If separate patta is not given, then they should not be allowed to collect any cist.
- 29. Unless the tender of the patta is served on the ryot personally, under receipt or acknowledgment, it should not be decreed that the patta is duly tendered.

- 30. Lands irrigated from tanks are of two kinds, (a) mamul wet and (b) wet dry. Owners of latter kind of land cannot demand repairs of tanks under the Estates Land Act. They must also be allowed to have the same right as those who under mamul and wet enjoy.
 - 31. The Estates Land Act should be amended accordingly.

Memorandum by Sri Ganoji Jogamma, Senior Proprietrix of Bantumilli Part I Estate, Amalapuram Taluk, East Godavari District.

In continuation of any particulars of information submitted to the Secretary of the Parliamentary Committee, as required by him in his Circular No. 74/37-G., dated 8th December 1937, I have to add the following statement:—

- Bantumilli estate comprises of two parts, I and II, under the category of Partible estates, second part having been sold away about thirty years ago, I am in possession and enjoyment of Part I estate. Part I estate has in all about 100 acres of wet land, upon which the proprietor gets Rs. 774-12-7 including (Rs. 56-2-4 cesses) the pest kash being to the Government Rs. 172-3-11. The late proprietor died in April 1937, and since then I have been in enjoyment.
- I submit that it has been practically difficult to collect tax from the tenants as most of them are rude and some of them are the shareholders of the other half estate and taking leniency of my loneliness and my good intentions though almost all the rates of rent fall below Rs. 10 per acre as per the rates existing in the neighbouring Government villages. The result is the shareholders of Part II estate are executing promissory notes paying only token payments to save from limitation and the others are neglecting to pay rents, but they are heavily in arrears.
- I request the president and members of the committee to treat this Bantumilli Part I estate as a special case and resume it fixing some allowances to the proprietrix equal to the sum total realizable from the tenants deducting the peshkash due to the Government, which will be the safe solution for this problem.
- I once more earnestly appeal to the members of the committee to treat this case specially and recommend my appeal to the Government for special consideration.

Memorandum by Telaprolu Estate Ryots through Mr. Parvataneni Venkatasubbiah, Secretary of Nuzividu Ryots' Association.

The estate consists of nearly 30 villages and the income is nearly one lakh (Rs. 1,00,000). I hereby give some typical grievances on the basis of my experiences and knowledge from some villages.

The rate of rent.—In the village of Mukkollupadu the rates of rents are—

- (1) for house-sites the rent collected is from Rs. 10 to Rs. 12 per acre;
- (2) for dry lands the rate is 8 annas to Rs. 4;
- (3) for jarib lands the rate is from Rs. 10 to Rs. 27 per acre; and
- (4) for wet lands the rate is from Rs. 5 to Rs. 11 per acre.

The neighbouring Government rates are from 4 annas to Re. 1 for dry lands, and for wet lands Rs. 2-8-0 to Rs. 3-8-0. In the village of Korlakunta the rates are from Rs. 33-12-0 per acre. Dry land rates are from 8 annas to Rs. 2 per acre.

Forest.—All the forest lands in the village of Korlakunta, Mukkollupadu, Sobhana-puram are converted to jirayati head.

Patta muchilka.—Another peculiarity in this estate is the stipulations in the patta muchilkas given to illiterate people are different from those given to educated people. Documents submitted will prove this.

Zarib ayacut tank.—Under the zarib ayacut tank of Mukkollupadu village, wet ayacut is recently opened, consequently the zarib ayacut suffers.

Sales.—To show how lands are being sold as a result of the ryots being unable to pay the high rates and that for the lowest prices, we give the following typical examples:—

	Fasli.			Number of sales.		Area.	Cost of sale.	Cost of land.		
						ACS.	RS. A. P.	88. A. P.		
42		• •			21	44.29	1,041 8 0	6,65 (0		
43					39	95.41	2,145 0 0	15,700 0 0		
44	• •				31	98-03	2,170 8 0	12.700 0 0		
4 5		••	• •		71	231.61	3,577 11 5	35,525 0 0		
			Total		162	469.34	8,934 11 5	70,575 " 0		

Many of these bought-in lands are ryoti lands, but though they are again given for the ryots for cultivation they are not given for the old rates but half of the share of the produce is extracted.

Memorandum by Mr. Bachinappa Subbayya, Senior Joint Proprietor of Ananthavaram Agraharam, Sattenapalli Taluk, Guntur District, dated 20th January 1938.

I have to premise by stating that my opinion and suggestions are confined to agraharamdars only and not to zamindari tracts. I have to point out that your questionnaire seems to assume that the tenant in a proprietary area has a sort of co-proprietary right with the landlord the attempt being to ascertain the scope and extent of the right of each.

I emphatically refute any justification for such an assumption. In support of my view I may be permitted to point out that the great majority of the grants of agraharams were made by ancient kings who had proprietary rights in the lands and later recognized in regulations, confirmed by the British Government, and accepted by the Privy Council and other tribunals of high authority in the land. Grants by so-called zamindars were also made mostly after assertion of independence by them and exercise of sovereign rights over the areas within their control. In cases where mere revenue of melvaram or shrotriyam alone was granted, the Privy Council have upheld occupancy right in the tenant and confined the right of the landlord to the melvaram as in the case of Arepalli agraharam in this district. Now regarding my agraharam it was granted to my ancestors who were independent kings having all the rights of melvaram and kudivaram. All these proprietary rights were confirmed by the Government long ago and I am in possession of such full proprietary rights and these rights have been handed down from father to son, since the grant was made. It is highly unjust, to deprive me of such rights. Under these circumstances a sweeping presumption that all grants of whole village inams constitute estates whercin the tenants would have permanent occupancy rights is absolutely unwarranted and is the outcome of a mistaken view that if the present persons styled zamindars have only melvaram rights in their zamindaries, the ancient grants of villages some of which are by the then zamindars should share the same fate. When the injustice and exproprietary character of a legislation based on such unwarranted assumptions in the case of majority of agraharams was pressed upon the attention of the Viceroy successfully the local Legislature met the objection by the provision of a pittance of compensation of one year rental in cases where the grant is shown to consist of the land, while conceding the utter inadequacy and even injustice of the fixing of the compensation which has no relation to the actual loss suffered by the landlord, the movers and supporters of this form of compensation purported to justify it on the poverty and inability of the tenant to pay the proper compensation simply because the purchaser is too poor to pay. This Legislation has upset several transactions and disturbed settled rights and instigated tenants to claim possession of the lands in the possession of the landlord. In some of the agraharamdars a combination of the tenants has resulted in exiling the landlord from the village to save his own life and that of his family. The Legislation has therefore been one-side and ruinous to a large class of people. It would therefore be necessary to readjust the relationship of the tenant and the landlord in a more equitable manner. I would welcome legislation which would finally put an end to continuous quarrels between the landlord and the tenant and endless litigation in the adjustment of claims and counter-claims and settle the mutual rights between the landlord and tenant once for all without further room for controversy. Even legislation

which would convert all lands in inam villages into seri granting pattas to the landlord and the tenants in definite proportions conferring full rights on each in respect thereto or expropriating the land in favour of such tenants as are able and willing to pay adequate compensation therefor to the landlord according to a fixed and fair proportion of the market value would be welcome. The adoption of this course would also prove to be additional source of income not yet discovered by the Government. With these premises I proceed to answer the questions with the full confidence that the committee would be able to see eye to eye with me.

- I. (a) As indicated above the inamdar is the proprietor of the soil in the majority of agraharams.
- (b) In such cases the tenants' right could only be governed by terms settled with the landlord.
- II. (a) (i) In deciding what is a fair equitable rent zamindaris managed by powerful potentates assisted by a heirarchy of paid servants exercising constant vigilance and rack renting the tenant with the highest possible rent stand on a different footing from the case of agraharamdar usually poor and at the mercy of rich and powerful tenants to whom he is generally indebted and whose position is further weakened by successive partitions and internecine disputes. The slightest enquiry would reveal that the rates of rent prevailing in the agraharam areas bear a proportion ranging from one-tenth to one-third of the corresponding rates in the neighbouring seri villages.
 - (b) Average yield for five or ten years.
- (ii) The prevailing rates in neighbouring seri village for similar land of the same taram placed under similar conditions as the present yield of agrahaman lands may not afford a satisfactory basis for fixing rents in view of the longstanding insecurity with respect to the ownership of the land.
 - (iii) The cost of the tenants' labour.
- (c) No statutory provision for remission should be made unless a corresponding provision for enhancement when there is a bumper crop could be made. While the rates of rent fixed are generally allowed to stand for a period of twenty years without affording any chance to the landlord to raise the same in the interval no provision for remission need be made as the benefit or loss depending ou any chance should be mutual. If a provision is however deemed necessary it should be on the lines on which Government remit land revenue in which case proportionate remission should be allowed to the landlord also in respect of the taxes payable by him on the land.
- (d) It is not advisable to fix the rate or share of rent for a particular area once for all. The question should be left for settlement between the parties or by a tribunal where they cannot agree, principles for determination of the rates being laid down. It is needless to state that in the case of share of rent, the proportion fixed need not be altered.
- (e) Interference of Government in any form for revision, alteration or reduction is undesirable. Not only is the power likely to be abused but also would lead to incessant disputes between the landlord and tenant.
- III. (a) & (b) Revision of provisions regarding powers of collection of rent.—A Revenue Officer like the Tahsildar within easy reach of the parties should be empowered to exercise the powers of collection.
- (c) Keeping rent or any portion thereof in arrears continuously for three years should entail automatic forfeiture of the holdings.
- IV. (a) In cases where the irrigation source is private, lands which are recognized as wet ought to have inherent right for supply of water; in other cases it should be made to depend upon contract.
- (b) Water sources within the estate conserved by the landlord should be governed by answer to IV (a); in the other cases no restriction need be imposed.
- V. It is no doubt desirable that survey and a record of rights should be maintained but in view of the general economic condition of the agraharams at least half the cost should be borne by Government and the other half should be borne by the landlord in cases where he is the owner of both the warams and in cases where permanent occupancy rights are upheld in the proportion of the share fixed for the determination of rent. When agraharams were surveyed by private enterprise just like our agraharam, such settlement must be confirmed by the Government.
 - VI. The answers to the succeeding questions may be referred to for the purpose.

- VII. (a) & (b) Grazing of cattle.—It is desirable that portions of the village should be conserved for grazing purposes and a levy customary or contractual raised by the landlord to allow grazing rights therein while an area may be reserved for general communal purposes without a levy. The landlord will be entitled to levy customary dues in cases where he allows tenants customary rights such as grazing, water sources, forest facilities, green manure facilities, quarrying stones, etc. Allowing tenants rights free of cost would result in depletion of the resources so as to render them useless to either party. The levy should cover the cost of regulating and maintaining the resources and also cover the loss consequent on their non-conversion into arable land.
- (c) Public paths.—They must be maintained without encroachment. Communal lands.—They must be fixed in area and location the rest of grazing and forest areas not being subject to general rights, and it should be dealt with as stated in paragraphs (a) and (b) of item I.
- VIII. Private irrigation sources must be maintained by the landlord where in fixing rent the supply of water by him has been taken into consideration. The repair of the tanks must be the concern of the landlord whose interests are dependent on the maintenance of the source.

As of old a sum not exceeding one-tenth of the net rent should be earmarked for repairs of the irrigation sources and accounts maintained therefor. The Local Government may reserve power to check the said accounts.

- If by vis-major it becomes necessary at any time to incur expenditure executing the one-tenth the tenants also should bear a proportionate part of the repair.
- IX. A zamabandi intended to also ascertain the rents and levies collection thereof and arrears due and change of holdings may be made.
- X. The undertenant should be legally liable to pay the rent to the landlord and the crops raised by him distrainable for arrears.

With respect to the pattadar payment of rent to the landlord and production of a receipt therefor should operate as a valid discharge to that extent.

- XI. The Board of Revenue should not have right appellate or revisional. Civil Courts or Civil Judges specially empowered should exercise the powers.
- XII. (a) The landlord should have the right to eject him. The same tribunals being empowered to give relief. Collection of rent, ejectment and relief for compelling the issue of a patta or other proceedings between landlord and tenant must be regulated by a separate scale of court-fees.
- (b) Does not arise in the case of agraharam villages and so no opinion is offered thereon.

As the Press Communiqué and the questionnaire were received by me on 4th December 1937 through our firka Revenue Inspector, this reply is now submitted to-day.

Memorandum by Mr. D. Narayana Rao, Member, West Kistna District Congress. Working Committee, and Representative of the Tiruvur Taluk Zamin and Mokhasa Villages, dated 20th January 1938.

I have toured most of the villages in the Tiruvur taluk and made a study of the agrarian problems confronting the ryots and I desire to bring the following facts about the condition of the peasantry for your immediate consideration and action.

This taluk comprises of about 90 villages belonging to zamindars and mokhasadars and at present there is serious agrarian dispute between the ryot and the landlord in the villages of Kondaparava, Chatrai, Putrela, Pothavapalli, Janardanavaram and Thummagudem, etc., resulting in the starvation and misery of thousands of men and women and their children. Half the area of each village is reserved as forest and almost the other half except a fraction of it is the private or home farm land and the mokhasadar and the remaining fraction is the land cultivated by the villagers, not one of them holding more than an acre. The villagers grow dry crops—the taluk having no irrigation faculties and produce just enough food to keep themselves alive so that they make work for the living and luxury of their landlord.

When I recount to you their sufferings and privations, you will perhaps wonder whether they can ever happen in a province administered by Congress, and whether this taluk has not progressed since the middle ages. Having no school and therefore being illiterate; no roads and railways and therefore being secluded; no medical and legal aid and means of livelihood and therefore being entirely dependent in the pleasure of their

land for petty favours and security of life and property, these villagers present a spectacle of misery and abjection, and the degradation into which they have fallen. These ryots live in thatched and ill-ventilated huts with sunken and hungry eyes and hollow cheeks begging for food and rainent.

They are denied pattas and receipts, and as a consequence they are liable to ejection and can cultivate the land only at the pleasure of their landlord, notwithstanding the fact that they are on the land for generations. When a tenant makes improvements on his holding and makes it more productive, rents are raised to such a high pitch as to make the tenant incapable of paying them or he is evicted from the holding and his holding appropriated to the private land of the mokhasadar. The landlord can increase his rents every year, get the cattle of the tenant attached and sold for his rent which has to be paid not in instalments but in a lump, make the ryot drag a load of stones like a beast of burden for failure to pay rents and forcibly evict the tenant from his holding extra judicially. Remission is a word which they have never known, although the rvots depend for their harvest on God and rains and the tank of the villagers are only extensive and shallow pools having never been repaired. To make matters worse, the landlord converts the tank-bed into his private land and to their remembrance to keep his tenants poor as long as possible so that they have to depend on his mercy for their living, does not permit them to cultivate their holdings until all his lands are ploughed and made ready for cultivation by the ryots themselves with their own proughs and bullocks. Thus, the ryot had to prepare his land for cultivation long after the favourable seasons, but he has to pay all the same, the full rent though the crop has failed owing to the greedy and selfish policy of the landlord. These ryots are allowed to cultivate their holdings at a rent ranging from Rs. 8 to Rs. 20 for wet crops, from Rs. 12 to Rs. 30 for tobacco cultivation and Re. 1 to Rs. 3 for dry crops. How can any ryot make both ends meet in the face of such rack-renting, ruinous neglect of the repairs of tanks and a ban to cultivate his lands during the favourable season until the lands of the landlord are first made ready for cultivation? How can any Government help these poor wretches, their helpless women and under-nourished children from falling an easy prey to disease and starvation?

And all this occurs because these ryots have been denied security of tenant not possessing any patta or title to the land, their ancestors cultivated for years and this gives the landlord a handle to subject them to rack-renting.

Another benefit which, these parasite landlords reap as a sequeal to the absence of any title in the eye of law by the tenant is that when compensation is paid for lands compulsorily acquired under law, it is the poor tenants who lose the land and his means of livelihood, while the rich and idle lord gets it, so that it can be said without extravagance that the policy of the landlord towards the tenant is: "Heads I win, tails you lose." And now about the duties which every villager has to perform to the landlord for per mitting him to live in his mokhasa village during the agricultural season, every villager has to work on the landlord's fields from 3 a.m. to 9 p.m., three solas of paddy worth about nine pies per head. The poor wretches have to go home in darkness with great risk to life from poisonous snakes and wild beasts. For failure to perform this duty the villager stands the grave risk of seeking his cooking untensils thrown into a well, his cattle impounded and finally of his being rendered homeless and driven out of the village with kicks. And women cannot escape this tyranny though they are pregnant or recently delivered. If they refuse, one has only to imagine the dishonour and molestation that are soon to follow. The villager, even though he may be the ryot and wants it badly himself must supply manure free of cost and to the landlord throughout the year if he rears cattle. He must eart it himself to the fields of the landlord if he also happens to have a pair of bullocks and a cart, and must place them at the disposal of the landlord during tho agricultural season, even though he can make his living by plying them for tour, on pain of illegal forfeiture to the landlord. Every shepherd or a ryot who rears goats must make a present of two or three goats per year and must also supply him with the manure. Refusal to make a present obliges him to stand in the sun before the landlord's bungalow with sand bags on his back. Further no villager can go out of the village without informing his landlord, even after supplying him with manure. A lapse on his part in this respect is liable to make him live with disabled hands for ever afterwards. The villager must submit his disputes, even his family quarrels for the adjudication by the landlord who can inflict and enforce inhuman punishments, impose and collect fines. Fancy this occurring under your very nose in a civilized age under a civilized Government.

How long can the villagers endure this despotism, the insult it flings at them by addressing them in filthiest language, the indignity to which it subjects them and its freeting frowns and favours? At the last general elections they believed that the Congress would usher in a millennium for them and would fixe them from the state to which

living in hell seemed much preferable, and so they voted for its candidates. And as a refusal against their first disobedience, the landlord began a campaign of forcible evictions, impounding their cattle, letting his cattle graze the crops of the tenants, dragging them into court on vexatious charges, refusing to allow his tenants to enter the forest to cut down wood for domestic and agricultural purposes in spite of immemorial custom and long uses, and refusing to entertain the villagers as coolies and putting them to great expense and worry.

No doubt the ryot has legal remedies in a few cases, but how can one who is ill-clothed, underfed go for relief to a court, some 50 miles distant? And the petitions he puts in to the officers bring forth a result which makes him suspect that money bags turn the scales and he, in consequence wrings his hands in despair. One of the most unimaginative acts of the previous administrations has been to put this Tiruvur taluk in Bezwada subdivision as though most of the villages in the taluks are only a very few miles distant from Nuzvid. The problem of distance defers them from pursuing their legal remedies in civil and criminal courts against their landlords as it puts them to

much greater expense and inconvenience.

I, therefore, request your honour to re-group the revenue divisions of Bezwada and Nuzvid so as to include our taluk in the Nuzvid subdivision and include in the Bezwada division, such taluks in Nuzvid subdivision as are adjacent to Bezwada town. For Nuzvid and Tiruvur have common interests, both of them being zamin and dry taluks, and the ryots being very poor and unsophisticated are afraid to be dragged by the landlords into distant courts to attend, which they cannot afford, and I submit as a means of instilling courage and hope into their hearts and enable them to seek redress against the tyrannical oppression of the zamindars and mokhasadars who are a pack of hungry wolves and howling jackals, it is necessary to have courts near at hand. I, therefore, request you to order that the Nuzvid District Munsif's Court, which is now located at Bezwada for the convenience of a few vakils at Bezwada, be transferred to Nuzvid which has got all the attractions of a town with the cheapness of a village life.

May you be spared long in the service of the country.

Memorandum on behalf of the Lanka Ryots in the Estate of Challapalli, Kistna District.

In almost all respects the tenants of the Lanka ryots have got serious grievances arising, and ever increasing inasmuch as the estate is not realizing the right of the tenants to free and happy life and is day by day encroaching upon their ryots. The grievances are about (1) the unsurveyed condition of the islands, and village accounts; (2) the rate of rent and the ways and means of collection of arrears; (3) the unwarranted and wanton arrogation by the zamindar of the one's communal lands and the accretions that took and are taking place in places of erosion of the ryotwari holdings; (4) drainage: and (5) general administration.

1. As the insular villages are unsurveyed there are no proper accounts for the administration to rely on. All means of communications such as donkas and streets, and all communal sites are encroached upon. Some of them are narrowed down to mere lanes of footpaths, while some totally disappeared. As a result of the unsurveyedness and no proper accounts and plans the relations between one ryot and the other are quite bad, and inappreciable resulting in numberless field boundary disputes. Destroying the boundary and encroaching upon the poor and weak neighbour's field is resorted to as a revengeful means of molestation and coercion by mighty aggressor. To get survey and enjoy the benefits thereof is the tenants' innate and birth right. Without survey, the situation is chaotic and perhaps the wild beasts in the forests are enjoying more communicative facilities than the people of lankas.

2. The rate of rent is quite unbearable. The land owing to permanent deterioration by thick overlay of sand to remove which is beyond any human effort, the yield of land is almost practically nothing. The ryot with a vain hope toils and toils. Even the costs of cultivation are not recovered; no remissions are in vogue. So the ryot cannot pay the rent without any coercive process which the estate resorts to rather relentlessly and with no humane considerations. All the resources are spent up, and the ryot is merely lingering between life and death. What is more deplorable, the estate so indiscriminately issues process even against the payer from whom no tax is due for the said item; collects costs which it has not paid in court; and collects tax for the same item again and again. This is being done out of malice or criminal carelessness or irresponsibility of the officials that be. In some cases in which actual suits are instituted for recovery of arrears the actual occupier of the land by virtue of assignment is not included as a party; but the obscure pattadar, who has nothing to do with the land is cited as a party.

This is a manœuvre. Such inhumane and rotten situation arising out of no change of revenue registry the ryot deserves not. The rate of rent should be reduced to a considerable degree and a change of revenue registry should be promptly effected.

3. It must be admitted the ryot has a priority of existence on the land, and the zamindar is a late comer whose business is mere collection. There is no other ostensible purpose of his existence in human society. There should be no land of own for the zamindar unless he pays due consideration and buys it. Now the estate at present is claiming vast extents of lankas so called his own. These lankas are in places of once eroded seri lands and communal lands in order to arrogate the lands he resorts to a pretext that the owners did not pay tax for their eroded seris, and they should pay cist for eroded seri lands even, if they want to have a claim to accretions that take place. Is there any absurdity, if not cruelty, parallel to demanding tax for land that is no more? As per the dowl or the statement, the karnams in the year 1844 prepared the eroded lands were ranked with non-taxable items such as village sites, and dharma topes, etc. So many ryots have become foodless paupers by bidding farewell to the existing property to pay tax for the non-existing. As per the abovesaid dowl the estate seems to have possessed only 15 acres or so of a land entitled kantam or home-farm. Perhaps, this might be the first morsel swallowed by the estate. In the same document even accretions were included in the non-taxable and there runs a clause which explicitly lays down that there was no land belonging to the zamindar. A dharma tope entitled "Sunkaravari tope" was assessed about eight years ago, and a registered muchilika was taken, but owing to the protest of the villagers the item is not included in adangals. In case of other topes the estate is only preparing ex parte records in its favour.

In Gazullanka village consisting of a parent village and two hamlets it seems that there are about 200 acres of seri lands, whereas the rest which is vast and endless lanka is claimed by the estate; the population of the village may be 5,000. It comes to 4 cents per head. Is this satisfactory savouring of any sense. As for Gazullanka proper there is only 3 acres of seri land, whereas the lanka which is solely a substitute of seri land and communal land extends even to the thresholds of the villagers. As repression breeds revolt, the inhabitants of Gazullanka should necessarily show signs of revolt; and assert their rights; for their exit from their home to other places depend upon the so-called lankas through which lie the ways. So many cases, we hear, are filed or foisted in criminal courts to curb them. The situation of lankas is merely horrible.

- 4. There is practically no drainage, and as such many useful soils are producing poor crops. The hamlets are in particular suffering.
- 5. The less said of the estate's administration at present, the better. Since the dawn of the era of election and the participation of the Raja therein, the estate is necessarily forming a part and parcel of the village partyism disturbing the fair balance of village politics by throwing its formidable weight on one side favourable to it. As a result some of the individuals and the minorities have a cause to apprehend danger to life and property, in the name of the sacred estate. The administration seems to be in all respects biased and the people sitting at the helm of the estate are, it seems, not free from partiality and personal interestedness. As for collection of taxes or other matters the zamindar should have no direct interference with the ryot and the process of collection of arrears should be made free from costs, and the Government should mediate. The islands themselves are paying yearly more than the peshkash, the estate has to pay. All the lankas must be restored to rightful owners, and a revision of the existing rate of rent, and remissions should be speedily arranged for.

All grievances that are not referred to, if any, here, may be enquired into and redressed.

Three important suggestions for the amendment of the Madras Estates Land Act, by Mr. A. Venkataramayya, Zamindari Ryot, and Retired Pleader, Peddapuram.

1. Sections 30 to 38, the provisions for reducing and enhancing rents, when the prices have fallen and risen, etc. The provisions of the present Act could not relieve the ryots from 1930 onwards after the prices fell abnormally; no country had ever suffered from such an abnormal depression as this especially this country never experienced such a calamity as this. However, the ryots have not received any help from these provisions but were burdened with heavy enhancements in these years on account of which the agriculturists became paupers. The procedure of ten years' average was faulty, gave no relief for the ryots for reduction of rents but on the other hand helped the zamindars in enhancing their rents. Maharaja of Pithapuram succeeded in enhancing the rents in all the villages in spite of hard contest in all the courts without exception, while the Government were continuously suspending and reducing a portion of revenue admitting heavy downfall of prices each year. The rise of prices should be continuing, if the rents

are to be enhanced, according to section 30. The continuance of rising in prices was omitted in section 31 and thus the benefit given by section 30 is ignored in section 31. The only condition prescribed was ten years' average for enhancement of rents to the zamindar so that provision should be so amended by adding continuance of rising in prices giving a presumption that the rise would be permanent should be added to the average in section 31. As regards the reduction of rents ten years' average should not be made a condition for reducing rents as continuance fall of prices for ten years completes the ruin of ryots and that provision is therefore quite useless, afterwards, except as an eyewash to please the public, that some provision is made for the reduction of rents also though nominal in the result.

Fall of prices in any year should entitle the ryot to the remission of rent proportionate to the fall of prices to the pre-war period prices which are being notified in Fort St. George Gazatte in its supplements. Failure of crops also should be made another ground for entitling the ryot, for remission of his rent. Ten years average should not be made any consideration for temporary remission of rents, in any year, as the ryots are not to be treated on a par with the zamindars as the latter are entitled to a share in the profits produced if any by the sweat of the ryot at his expense, while the ryots suffer the loss of profits in addition to the loss of cultivation expenses and of his labour and the labour of his other family members and farm servants and purchasing and for maintaining sufficient number of cattle, etc., maintaining himself and his family on previous year's earnings during the whole year in question, expecting that this year's profits would give him capital for his livelihood and cultivation expenses, etc., for the next year. The zamindars would have only to lose his share of that year's profit which failed on account of the fall of prices or the loss of crops, either of which is not caused by anybody's fault but on account of the fluctuations of the year when there is no profit on his holding how could be expect any profit and share at all. That is why the Government is doing justice by giving remission for failure of crops or fall of prices in any year of loss. The jamabandi is therefore made compulsory by Government to settle each year's demands of that year before the end of the year and just before the whole of the revenue is collected. Fall of prices for any two or more years should be made a condition for permanent reduction of rents for the succeeding years and until the prices have risen and the rise continued for at least ten years in future without fluctuations in the middle. The ryots have been ruined on account of enhancement of rents from 1930, when they were entitled for reduction of rents on account of the fall of prices from Rs. 6 or Rs. 7 a bag of paddy to Rs. 2-8-0 in 1931-32 and onwards, even if the abnormal rise of prices on account of the world war as Rs. 9 or Rs. 10 a bag was ignored completely.

- 2. The provisions for separating the liabilities of ryots for payment of rents are not giving any help to the ryots. The payment of rent of co-ryots in addition to the payment of his own rent, without any corresponding benefit to him, is the cause of the ruin of the majority of rvots in joint pattas. The zamindars were never in favour of separating liabilities as this is one of the weapons in their hands to put down the opposition of any ryot, if he wanted to stand on his legs when his rights arc encroached upon; if this is not a fact, joint liability of the ryots of the whole holding is quite useless for recovering the ratio of rent or proportionate rent from the individual rvots on their shares of the holding, as each and every portion of the holding is made security and first charge for the whole or a portion of the rent thereof without harassing the other co-owners or their share of holding in question. Why should not the zamindar recover the rent from the defaulter alone like the Government officers in the Revenue Department? Why should such a right be given to the zamindar to recover rent of one man from another on the ground of joint liability, when that other ryots share is available to him as a first charge, without any corresponding benefit to the co-ryot? Each and every portion of the holding is already made liable for the payment of rent of the whole including the rent on that portion, also, and no decree should be passed to recover the rent of one ryot from his co-ryot even though the holding is joint in the accounts of the zamindar whether that portion is joint or separate as there is no objection to the sale of indefinite share in any Code of Procedure.
- 3. As regards the trees in a holding existing on it, they are made the separate property of zamindar and are recorded as such in the Record of Rights. Register at the time of the preparation of Record of Rights at the instance of the zamindar without any enquiry whatever as regards the origin and planting of trees in question, there is no basis for that right to be recognized in the zamindar. The trees were never planted by the zamindar by his servants in ryoti lands of the zamindari when the ryots have got the right of occupancy of the land, how have they lost that right to the trees existing thereon. The Government have never claimed any such extraordinary right in the jirayati lands of the Government or on the zamindaris at the time of the permanent settlement or in the inams at the

time of the settlements and enfranchisement. The existence of the trees is a nuisance to the ryot and he would have to guard it day and nights if they are his own. Even if they are not his own on account of this provision of Estates Land Act, and preparation of records, he would have to guard the trees lest he should be found fault with if the usufruct of the trees is lost stealthily and otherwise by others. His crops would be spoiled on account of the shadow and fall of leaves and twigs and fruits on the land and by the entry by his opponents and other lessees of the zamindar let into at the instance of the zamindar; when they entered into the land at their own sweet will and pleasure at all times without looking to the convenience of the ryots of the holding or his crops thereon, without giving any benefit to the ryot of the holding for the loss and inconvenience caused thereby and in consideration of it. Even if those trees have been found as a fact planted by the zamindar by his servants some nominal compensation or a year's rent of those trees may be given to the zamindar and the right to those trees may be made to follow the land. It is an anomalous provision in the Act to be immediately altered to the benefit of the ryot.

Memorandum by Mr. K. Subrahmanyam, Pleader, Narsapur.

- 1. The answer for this question depends not only on the conditions under which the zamindaris came into being but also on a number of judicial decisoins and legal enactments.
- 2. In the 18th century, after the advent of the British rule, gradually anarchy died out, marauding expeditions of the Moghals, the Mahrattas and other warlike people were put an end to, and the British people who were then more a nation of traders wanted to bring about cosmos out of chaos. Gradually they introduced the system of permanent settlement by which they wanted to farm out the right of collecting the rajabhagam or the share of the Government out of the income of the land. Previous to the permanent settlement regulation, there were a sort of temporary settlement by which in each year the Government farmed out the right. But in 1802 the Government passed the permanent settlement regulation by which the said right became vested in a particular individual who entered into a contract with the Government for the said purpose.
- 3. The permanent settlement regulation indicated that the zamindar is the proprietor of the soil. Settlement 2 says: "The proprietory right of the soil shall become vested in the zamindars, etc." But this was found to be a mistake and the Government was pleased to pass Permanent Settlement Interpretation Regulation IV of 1822 by which they declared that the provisions of the Madras Permanent Settlement Regulation was not meant to define, limit or infringe or destroy the actual rights of any description of landholders or tenants but such rights are to be determined by judicial decisions.
- 4. What is the meaning of the word proprietor'? It means the owner—See Oxford Dictionary. So the question reduces itself to the fact as to who is the owner of the soil. Before discussing the further points, let us see the trend of judicial dicisions defining the word proprietor in relation to the ryot and the zamindar.
- 5. We are indebted to a great deal to the memory of their Lordships Sir Muthuswami Ayyar and Subrahmanya Ayyar. Judicial decisions made it clear that the ryot is the proprietor of the soil and not the zamindar.
- In 20 Mad., 299, Sir Subrahmanya Ayyar calls the ryot "The cultivating proprietor, or to speak more accurately, the person in whom the right to occupy the soil for purposes of cultivation is vested." It was held that the zamindar's right is called the melvaram right only the right of the crown to a share for the upkeep of the welfare of the ryot. In 21 Mad. 116 full bench the same judge calls the ryot "the peasant proprietor possessing a far more lasting interest."
- 6. The above view was taken in a number of judicial decisions and to bring the Act governing the estates in conformity with the above view, the Estates Land Act was introduced by the Government in 1908; it was mainly intended to define the respective rights of the zamindar and the ryot. It confirmed the right of the ryot to hold the land, to improve it to work up mining rights; he cannot be evicted; his right is heritable and transferable. The zamindar's right is only to collect what is called the rajabhagam; therefore the Madras Estates Land Act clearly supports the view that the ryot is the

proprietor of the soil. In 23 Mad., 318, their Lordships pointed out that the rights of the ryots in most cases came into existence not under any letting by the Government of the day or its assignee but independently of them. In 26 Mad., 252, again Their Lordships observed that the kudivaram right originated in priority, of effective occupation and beneficial use of the soil, the claim of the Government or his assignee is always to a share in the produce. Mr. Sreenivasaraghava Ayyangar's 40 years' progress in the Madras Presidency says "By ryots is to be understood the cultivators who employ, superintend and assist the labour and who are everywhere the farmers of the country, the creators and payers of land revenue. The ryot's right to the land arises from occupation and is not derived from the sovereign. The chief privilege of this class is their exclusive right for the hereditary possession and usufruct of the soil so long as they render a certain proportion of the produce of the land as public revenue. Therefore even when British Government came to rule over us or when the British Government conquered the territory, the ryots, who are the tillers of the soil were already there. They were the owners, the proprietors of the soil. They were cultivating and enjoying the income subject to payment of a share to the then Raja or Government. There is only a change of hands in the sovereign power. The Moghals went; Mahrattas came; they went again independent Hindu chieftains grew up. They disappeared and British Government is the substitute. Whatever be the ruling power the tiller of the soil is there. It is the sweat of his brow that contributed to the upkeep of the ruling power. The tiller bowed to the new Raj. The British Government only devised a convenient mode of collecting the rajabhagam and true to its being a trading nation brought in their intermeddler. Therefore the zamindar can only be said an intermeddler, a sort of a broker or a farmer or a zamindar or a commission agent. By no stretch of imagination can be be called the proprietor of the soil. He cannot occupy the land, he cannot till it, he cannot sell it, he cannot leave it to his posterity, he cannot evict the occupier so long as the rajabhagam is paid; therefore the zamindar is nowhere.

7. In this connexion we have to compare the ryots in a Government village with the ryots in a zamindar village; what is the difference?

Madras 26, Madras 252, Their Lordships expressed clearly in favour of the view that there is no difference between the two simply because the zamindar is given a certain status under the permanent settlement regulation, the status of the ryot will not change.

Therefore my view is that the ryot is the proprietor of the soil and not the zamindar. This leads us to the next part of the question, namely, the nature of the interest the tenant has in the land as distinguished from that of the landlord.

The interest of the landlord is only to collect the Government land revenue from the ryots in consideration of his paying to the State a certain proportion of that revenue as then ascertained which proportion was fixed and permanent. This is what Mr. Forbes expressed when he introduced the Estates Land Bill. This is truly put. He has no other right. The ryot's interest is heritable, transferable; his right is to cultivate, derive benefit of it, enjoy it and to contribute a share of the income to the State for its maintenance.

II. (a) (1) Rent is defined in the Madras Estates Land Act as that which is lawfully payable to a landholder for the use and occupation of the land for the purpose of agriculture. What is payable on account of the use and enjoyment of water supplied for cultivation is also included in rent, sums payable on account of pasturage fees and fisheries is also rent, any local tax, cess, fee, etc., is also included in rent. So rent consists of—

(a) Land tax.

(c) Local tax and cesses.

(b) Water tax.

(d) Such other similar local taxes.

- (2) Fair and equitable rent is nowhere described or defined in the Act; there is no guidance, but is left to be settled by the arbitrary discretion of a more or less incompetent subdivisional officer rather than an officer specially skilled and gifted with special judgment and impartiality and with large local knowledge, in the words of late Mr. Muthukumaraswami Mudaliyar.
- (3) There are certain indications in the Act. Under section 28 of the Madras Estates Land Act the rent or the rate of rent for the time being lawfully payable by a ryot is presumed to be fair and equitable. The words fair and equitable are taken from the Bengal Tenancy Act. Some Calcutta cases laid down that it meant rate payable for similar lands with similar advantages in the neighbourhood and it depended on the value of the produce and cost of production.

Under sections 34 (b), 35 and 38 the Collector was given a wide discretion to enhance or reduce the rent under the circumstances bearing in mind certain limitations. More than these, under section 25 of the Act, the Collector was given sole power to determine fair and equitable rent on an application and under section 168 the Collector in the guise of a settlement officer has got to fix a fair and equitable rent. Different consideration weigh with them.

- (4) Under section 25 the guiding principle is what is the prevailing rate of rent for similar lands with similar advantages in the neighbourhood, while under section 168, and the rules framed under the Act the convention is that attention is to be paid to the condition of the land, nature of the soil, the prevailing rates of rent both in the village under settlement and the adjoining villages and to the provisions of Chapter III of the Act. What is determined after considering all these is, deemed to be fair and equitable rent.
- (5) Now what are the principles that should determine what is fair and equitable rent. The catalogue noted in the above paragraph for guiding a settlement officer—are they sufficient? What is the real criterion? My point is that the true and guiding principle is missed everybody's concern was how much the melvaramdar should get, but not how is he to get—that was nobody's concern; a happy prosperous ryot is the pivot of the administration. He must be happy, hale and healthy to make the nation strong; to make the zamindar prosperous and happy. So we must first find out how much is the net income of the land; then reserve from out of the net income what is necessary for the necessaries of life of the ryot, for the discharge of his just debts raised for raising the crop, for the occasional births and other ceremonies in his house and out of the remainder give to the zamindar his just dues which only can be called fair and equitable rent.

In this connexion we can conveniently quote what Dr. Field stated in his Book on Landlord and Tenant—"We know from history that while the earlier Hindu Rajas took only one-sixth, as much as half was taken in earlier times; and discretion continuing to be the measure of exaction, the very barest subsistence was in some places and on some occasions left to the cultivators of the soil. If any calculation was made for the purpose of fixing the good demand, it was too often a calculation of what was the least that could be left to the cultivators to enable them to live and produce the next crop. There are some who think that custom, even in those days and in the absence of law authoritatively promulgated by a legislative department of the State, regulated the share of the produce taken from the ryots but it has been well remarked that custom might equally well be pleaded in justification of every species of exaction and oppression. Our predecessors in fact (to quote the language of the Board of Commissioners of 1818) do not seem to have admitted as a principle any other general limit to the Government demand than the amount which the cultivators could afford to pay, and the established Government share too often exceeded this limit."

In view of these observations of Dr. Field we have to see the view point, i.e., the principle upon which the Government share is to be paid. Mr. Forbes treats the rent as the rajabhagam or the landlord's share in the produce.

- (6) At the time of permanent settlement, the cultivable area and the probable yield on it was taken into consideration by the Crown and the village or the estate is granted or confirmed to a zamindar in consideration of a certain fixed permanent peshkash. Since the days of the permanent settlement, though the peshkash that he has to pay is permanent, the income of the zamindar has increased abnormally in many ways—
 - (a) The rent on the lands then under cultivation has increased abnormally due to various reasons.
 - (b) Waste lands are brought under cultivation and the zamindar got nazaranas and also rents on those lands and there was every chance of the increase in the rents.
- (7) While these are the conditions, what are the points to be considered for fixing the rent which can be said to be fair and equitable.

What is the guiding principle? As Dr. Field has pointed out in his Book on Landlord and Tenant, even in those disturbed times when kingdoms rose and fell and anarchy reigned, the Rajas left to the ryot enough to enable them to live and produce the next crop. What the ryot can afford to pay, what was enough to enable the ryot to live and produce the next crop was the guiding principle. With this end in view the rate of rent should be fixed.

(8) Now what are the consideration that should be taken into account in fixing a fair and equitable rent.

The nature or condition of the soil, the irrigation facilities of the land, the expenses of cultivation, the indebtedness of the ryot, the economic condition of the country, the vicissitudes of seasons, the marketability of the goods, the prices of the foodstuffs, the wants of the tenant, his family status and above all what is sufficient for him to live and produce the next crop. These are the factors to be taken into consideration. Dr. Field observed that some ancient Rajas took one-sixth of the yield and often it varied. Therefore without fixing any such proportion a fair and equitable rent is to be fixed bearing in mind the above considerations. Ryot is the chief factor and it cannot be ignored.

- (9) (Clause section). There should be statutory provision for remission. The ryots depend mostly on the season for the crop. Much depends on the vicissitudes of seasons there will be submersions due to floods. Sometimes there will be no rains and consequent failure of crop in which case the ryot looses his capital invested. He starves with his family. He cannot afford to pay. So there must be remission. If there is no statutory provision, there is no tendency on the part of the zamindar to show any concession. Even if there is statutory provision it is very difficulty for the ryot to get any remission of rent because the procedure is very complicated. Section 38 provides for reduction of rent on certain grounds analogous to those for enhancement of rent under sections 30 to 36. But this provision is more of a permanent character rather than what is required in cases of this sort. Recently an amendment is brought about by section 39 (A) of the Estates Land Act. Even then it is of a more complicated nature. A remission should be given by a simpler procedure. As in ryotwari tracts, it should be provided for an application to be made sufficiently earlier even in the month of October to enable the zamindar or some responsible officer to inspect the locality and if there is a failure of crop there should be a remission of rent. The power to remit rent should be vested in the Revenue Divisional Officer. Application should be made to him not later than 15th October every year and after notice to the proprietor and if necessary issuing a commission remit the rent. There must be a statutory provision in this respect as suggested above.
- II. (d) I have stated above the principle upon which a fair and equitable rent is to be fixed. These principles may be laid down and the rent may be left to be fixed by the officer. But when once there is a fixed rental, it should be deemed to be permanent subject to the conditions of reduction or remissions as the case may be. But permanency of rent is not to be trifled with or brushed aside in the guise of settlement proceeding.
- II. (e) It is always desirable for the Government through their ministers to have reserve powers of revision, alteration or modification of rents.
- III. (a) Yes. The powers given to the landholders in collecting rent do require revision. The provisions as they are, are very complicated and require thorough overhauling. The provisions given much scope for complicated litigation. We shall closely scrutinize the procedure laid down and its hardships.
 - (1) A landholder can recover rent-
 - (a) By filing a suit under section 77.
 - (b) By distraining the movable property of the defaulting ryot under section 77.
 - (c) By sale of the holding under section 112, we shall deal with them one after another.
- (2) Suit.—This is no doubt a wholesome provision but is bc-set with some difficulties. The act provides that a suit may be filed for arrears of rent within three years before the Collector the decree can be executed either by execution by the Collector or it can be sent to the civil court. As regards the mode of executing a decree I have no quarrel but I want that this method of realisation of rent should be dispensed with completely, I shall deal with it at a convenient place lower down.
- (3) By distraint of the movable property of defaulting ryot, the procedure for distress and recovery of rent by distress is covered by sections 78 to 111. The landlord is given full powers of distraint on his own responsibility. He can distrain crops on the holding, he can also destrain the other movable property of the ryot. This procedure is very cumbersome, unwholesome, entails great difficulties on the ryot. Under any circumstances the landlord should not be given the power to distress. If the crop on the land, is distressed by him or his subordinate officer, the ryot can be harassed to a large extent. He will be an influential man. The village officers will be his men. They attach the crop, put a man nominally as a watcher and swell the cost of watching, they will put their own estimate as the value of the crop and sell it for anything. The ryot who raised the crop with great difficulty and at great expense will become a wreck, leave the fruits of his labour for past arrears, goes about starving for the year and also allows the arrears to accumulate. Undue advantage will be taken the party cannot be made the judge and

the executive officer; all these provisions ought to be completely eliminated. If not, at least the following must be removed:—

- (a) The landlord cannot be allowed to distrain on his own responsibility. Any distraint must be ordered by a court only before effected.
- (b) Standing crop or growing crops or even crop on the thrashing floors cannot be attached. These two must be observed.
- 4. The fourth is the recovery of rent by sale of holding.

This is a most wholesome provision which does not injuriously effect either the ryot or the landlord. Sections 1.11 to 131 cover the procedure for recovery of rent by sale of holding. This procedure is the simplest, less complicated, less costly and is useful both for the landholder and the ryot:—

- (a) One should not be allowed to wait for three years, swell the amount of rent payable by each ryot, pay stamp duty and pleader's fee go on contesting the same for years and then when it comes to a matter of payment, the poor ryot is cornered. He has to starve, sell the holding and go about a begging. There is a tendency among ryots to pay first those who press him most. No pressure no payment. His daily wants, the feeding of his family members, the occasional births, and deaths in his house his food and clothing—these are his daily necessaries and he will have to attend to first. If there is a demand from the proprietor he will make that also one of the items in the domestic budget and pays off. But if the landholder sleeps over the matter and allow the arrears to swell hoping to get once in three years then it is beset with difficulties. As I said above, arrears accumulate more stamp duty—court and litigation expenses—interest also accumulates and he is done up.
- (b) So much worse in the case of distress-warrants. He is hard pressed and his hard earned crop which is the sweat of his brow is eaten up and he is at a loss—left starving.
- (c) (i) Intermediary and which does not entail any hardship on anybody is the recovery of rent by sale of holding—from sections 111 to 131 only immediately after the arrear in the next fash, holding to be brought to sale. Limitation to recover arrear must be one year.
 - (ii) There must be exchange of patta and muchilika.
 - (iii) Only proportionate or sufficient to realize arrear will be sold.
 - (iv) Neither interest nor arrears will accumulate.
 - (v) No court-fee—no pleader's fee—no litigation expenses.
 - (vi) Procedure to bring to sale is simpler.
 - (vii) Aggrieved party will have the right to sue after admitted rent is deposited.
 - (viii) No scope for mischief by the landlord as only the defaulter's property will be brought to sale as the exchange of patta and muchilika is an absolute necessity.
 - (ix) No scope for other complications as claims under Order XXI, rule 58 or suits under Order XXI, rule 63, petitions under Order XXI, rule 90; or application of the provisions of the Civil Procedure Code. Or again transfer of holding. Recognition of the transfer title is compulsory. Therefore on these lines the Madras Estates Land Act must be amended. Remove all other rules from the Act. In ryotwari tracts, so far as the mode of collecting land revenue is concerned, well established principles govern the procedure. The same rules ought to be in vogue.

In this connexion it is not out of place to point out certain important defects.

Whether Order XXI, rule 58 applies or not, whether a suit under Order XXI, rule 63 can be filed in a revenue court or not, whether Order XXI, rule 90 applies or not; to what extent Civil Procedure Code applies to proceedings under the Estates Land Act—these are matters upon which Their Lordships differed and in many cases even though defects are pointed out there is no legislation, there are many more defects and I shall deal with them in the end on a separate aspect. So far as these are concerned, these defects can be remedied by introducing above changes. If suits are taken away from the scope of the Estates Land Act then the matter is simplified. At the same time there will be compulsory exchange of patta and muchilika. Transfer of registry is made compulsory. No scope

for claim petition. No scope for claim suits. Therefore the procedure for recovery of rent by sale of holding will be retained with appropriate modifications. Why should there be three modes of recovery of rent.

- IV. (1) The question is too general. It depends on the conditions in the various states. I know the conditions existing in the Ellamanchili Estate and their history and I deal with the question in relation to these villages.
 - (2) Lands are classified as dry and wet-
 - (a) All lands cultivated or under cultivation by the time of the introduction of the anicut system are classed as manul wet lands.
 - (b) The rest arc dry lands. But since the introduction of the anicut system most of these lands are cultivated and they are all classed as bapat wet and recently after the payment of inclusion fee they are classed as wet.
- (3) As regards the dry lands and the bapat wet lands, the water rate is to be paid to the Government and no difficulty arises. Therefore the question remains to be considered only so far as mamul wet lands are considered.
- (4) If is well known that at the time of permanent settlement the peishkush was determined taking into account the cultivated area at that time. Therefore what was cultivated at that time was the wet land. There were no sources of irrigation at that time.

Lands were cultivated by water taken from cittler channels or tanks. There are ten villages within the old Ellamanchili Estate.

They are—

(1) Ellamanchili.

(2) Chinchinada.

(3) Navarasapuram.

(4) Gondi.

(5) Kalagampudi.

(6) Pedamamidipalli.

(7) Chinamamidipalli.

(8) Chandaparru.

(9) Ravipadu.

(10) Nerudumilli.

How lands were irrigated prior to the introduction of the anicut system in these villages is worth studying.

Ellamanchili, Chinchinada and Navarasapuram.—These villages are situated on the banks of the Godavari. Prior to the anicut system there are no bunds to the Godavari on either side. There were what was called yetikalavalu, traces of which still appear. All the cultivated area in the village of Chinchinada was irrigated by yetikalava, i.e., a sort of creeks from the Godavari fresh water creeks. In times of flood, water from Godavari flows into these yetikalavalu and in the village in lowlying places swamps are formed and in those swamps water is stored and whenever necessary water is taken. Therefore Chinchinada mainly depended on these yetikalavalu. So far as Ellamanchili and Navarasapuram are concerned in additions to these yetikalavalu we find also drainages coming from higher up and merging themselves in the Godavari at those villages. So besides yetikalavalu there are these drainage channels. They are now called drainages. They are converted into drains. In olden days they are the sources of irrigation, all these channels which are now drainages are situated in the following villages:—

Gondi, Kalagampudi, Chandaparru, Pedamanidipalli, Chinamamidipalli, Raipadu, and Neredumilli. These channels meet all the villages in the zamindari. So at the time of permanent settlement and even down to the day of the anicut system all these villages have the old channels as the sources of irrigation and lands were being cultivated as such. There was never any contract between the proprietor and the villagers for any supply of water. The water from those channels is inherent and went along with the land. Only when there were rains, when the swamps and tanks are full by the grace of God when the yetikalavalu and channels brought water in abundance, then the ryots raised crops on the land and paid the rent to the proprietor. So there was nothing done by the proprietor for the benefit of the right in which case alone he has got a right to collect water rate.

Even now in dry lands in Government villages if the ryot raises any crop on any land with the help of rain-water or wells or tank in his own land raised at his expenses, the Government claims only dry rate not water rate. This principle is well founded. On the same principle and as observed above, the lands in the zamindaris were cultivated and there was no benefit accruing to the ryot on account of any work done by the zamindar. In such a case benefit of water cannot go to the zamindar. In the history of these

zamindari ever since 1837 when the villages were granted even from 1802 at the time of permanent settlement till about 1864 at the time of the Government anicut system, we do not find any improvements made by the zamindar in the matter of irrigation.

In the Rent Recovery Act of 1865 we find in section 11 a clause to the effect that the proprietor may claim an enhancement of rent by virtue of any improvements made by him. Introduction of the anicut system is in 1864. Therefore by that time what were the irrigation facilities enjoyed in the village, what improvements were effected by the proprietor in each of the villages. Is there any contracts between the zamindar and the ryot or between the zamindar and the Government or between the Government and the ryot.

Now, at the time of the introduction of the anicut system the Government in its G.O. No. 101, Revenue, dated 16th January 1864, guaranteed free supply of water for all these lands whose pre-existing sources of irrigation were cut off by the anicut works. This clearly shows that the benefit is of the lands in question not the zamindar or the ryot. If before or at the time of the anicut works, the zamindar effected any water-works or brought about any irrigation facilities at his expenses then the Government Order in question enables the proprietor to seek the benefit for himself and not otherwise. We have nothing to show that there were any such improvements or irrigation facilities effected by the proprietor especially in their villages.

From the beginning when the villages were not surveyed we have got bhuband accounts in the several villages which show the extent of wet and that extent was shown in old native standard of measurement.

In or about 1874 Mr. Kanchi Subba Rao Pantulu was appointed as Special Deputy Collector to investigate and find out how much of wet ayacut was effected by the anicut system. He investigated and found out a certain extent in all these villages and these lands enjoyed free irrigation till about 1900 or thereabout when another Deputy Collector Mr. Nageswara Rao Pantulu was again deputed to find out the same correctly. He modified the figure. Therefore the Government began to charge water rate on the difference in acres between what was settled by Kanchi Subba Rao and that by Mr. Pandita Nageswara Rao Pantulu. Upon this the ryots protested. The zamindar took up the cause of the ryots and filed suits against the Government which went up to the High Court (reported in 38 Mad., 997). It was decided that the conclusive rate adopted by Mr. Kanchi Subba Rao Pantulu was correct.

But the question whether the zamindar is entitled to the benefit of water rate or the ryot is still open to question and that was not decided. The question went up before the Lordships of the Madras High Court in a number of cases and the result of the decisions is to this effect—

(a) If the lands are dry lands and if the zamindar localized them as mamul wet, then the ryot has to pay the water rate payable to Government to the zamindar.

There is the result of an anamoly. The history of mamul wet land in these villages does not support the above deduction and it leads to a great hardship to the ryot.

In all the villages in the Ellamanchili zamindari, from time immemorial there was exchange of pattas and muchilikas between the zamindar and ryots specifying wet and dry land separately and it was recognized by the zamindars that the benefit of water rate is always of the ryot. At no time from 1864 down till about 1920 there is no occasion on which any zamindari claimed the benefit of water rate. The pattas and muchilikas clearly showed that the zamindar could never claim water rate from the ryots.

While this is the prevailing state of things, this situation was worsened by the action of Government and the zamindar and by certain anomoly in law which arose by the joint action of them both—

(a) While the lands cultivated wet were definite and ascertained at the time of the introduction of the avacut system, the Government did not try to locate those lands at the time of the anicut system. If waited for some years till about 1874 and then appointed a Collector to investigate into the same. The said Collector's investigation resulted in a certain acerage as wet land. Even then the lands were fixed and capable of being located. They were located. Then after waiting for quarter of a century the Government appointed another Deputy Collector who modified the previous order. The result is that some more lands are declared to be dry. The whole thing is disturbed what are dry and what are wet is again confused. This led to litigation. The result of the litigation is that the land declared as dry by P. Nageswara Rao is again declared as wet.

Now the absurdity is because as per Nageswara Rao the lands are dry and they are converted into wet by litigation the zamindar is to get water rate. This is in some villages as for example jodi.

In other villages as in Ravipadu, Ncredumilli, Kalagampudi, Pedamamidipalli till the settlement operation recently no wet rate is collected by the proprietor from mamul wet lands. At the time of settlement zamindar was asked to localize mamul wet lands and in the guise of wet rate a mamul water rate is added to rent.

Now in Chinchinada also the same thing is happening. The question is: why is the right of localization given to the proprietor; what is the result of giving that right to the proprietor?

There is no legal right of localizing. Because Government committed the blunder of not locating the lands then, for convenience now the zamindar is asked to do it. It does not carry with it the right to collect water rate. He localizes at his sweet will and pleasure. Those lands which are really wet lands at the time of anicut were not localized and there is this difficulty for the ryots. Considering all these, I can definitely say that the right to water is appurtenant to land and there is absolutely no contract between the ryot and the proprietor so far as these villagers in the Ellamanchili zamindari are concerned. So far as these villages are concerned there are no water sources in this estate and so no question of any right in the water sources arise.

V. I am of opinion that all the estates should be surveyed and a record of rights maintained. It must be compulsory.

The cost to be borne by the proprietor and the ryots be half and half; that is reasonable.

VI. He cannot.

- VII. In some villages there are forests, in some there are rivers and on account of the action of the rivers lanks are formed; in some villages there are extensive poramboke lands. Whatever there may be, the forests are useful for grazing cattle and affording material for agricultural implements, lanks also furnish—vide scope for pastures. Porambokes such as cattle stands, etc., are also useful as grazing grounds, etc. The ryots have got a right to use the same for various communal purpose. In my view they are lands which were not under cultivation at the time of permanent settlement and the ryots have got a right to use them for all communal purposes. But such use must be regulated. The zamindar can collect some nominal fee for such regulation. As regards communal lands the rules in force are, in my opinion, quite all right.
- VIII. So far as the villages in the Ellamanchili estate are concerned the irrigation works are maintained by the Government and there is nothing particular in these villages to which the zamindar has provided or has to provide.
- 1X. If entails heavy expenditure, so far as the villages in the Narsapur taluk are concerned, no such jamabandi is necessary.
- X. The under-tenant is responsible only to the pattadar. There is no privity of contract between the zamindar and the under-tenant. He is different from an alience or a mortgage of a pattadar.
- XI. I am satisfied about the existing state of things and the tribunals that are deciding matters relating to the suits and applications.
- XII. (a) None but adjoining ryots have got a right to occupy any land if he occupies any unauthorized land, then two courses are open—
 - (b) Take nazarana and assess adjoining rates; or
 - (a) evict him through civil court.
 - (b) It does not require any revision.

Some general suggestions regarding some complicated questions which arise in the daily working of the Act in addition to those dealt with inter jnest amairs.

(1) Section 11.—In some cases the jirayati lands are being used for building purposes. As the population increases, there is a tendency to migrate. The village-site becomes congested and as there will be no accommodation, people generally go into the fields and then build houses. Therefore the section will have to be amended so as to give scope for such extension. Generally a portion of the jirayati land will have to be converted into village-site and the zamindar must give ample scope for such conversion.

- (2) Section 12—Sub-section (1).—Subject to any rights which by custom or by contract in writing executed by the ryot before the passing of this Act are reserved to the andholder. This has to be deleted. It is causing havoc. The right will have occupancy rights in the land but by some mischief all the trees in the land will be in the enjoyment of the zamindar. In effect the land will be virtually in the enjoyment of the zamindar the supposed occupancy rights of the ryot are reduced to nil. So this clause and sub-clause (2) will have to be deleted.
 - S.L. 25.—In this section 'on application' will have to be deleted.
- S.S. 26.-Will have to be amended: sub-section (3) has to be deleted. Sometimes it is argued that the proprietor is like a maintenance-holder. This clause is causing havoc. The ryots position is made insecure. Therefore it has to be deleted.

From S. 27 to 132.—I dealt with it already. They must be recast.

Chapter XI.—Settlement of rents. Survey and record of right.

(1) S. 168 (2)—" Shall have regard to the provisions of this Act." This must be clear. It is often rendered a dead letter.

Recently in the Parlakimedi case of Sri Gopalaswami Ayyangar dealt with it. And the Act must be made clear in relation of that.

So far as the settlement operations are concerned, it is causing great havoc and I will have to rather narrate the difficulties which I experienced. I also request they cannot be to kindly give me an opportunity to give evidence before the committee as regards my experience on behalf of the zamindar ryots.

Memorandum by the Village Ryots of Musunuru Village of Musunuru Estate, dated 22nd January 1938.

Sist rates.—Previously jarib rate ranged from Rs. 7-8-6 to Rs. 20-11-3, and now they range from Rs. 14-4-0 to Rs. 31-1-0.

Sist rates on Meraka and Pallapu fields are not enhanced.

Meraka rate is from As. 8 to Rs. 2-8-0.

Pallapu rate is from Rs. 4 to Rs. 11-5-0.

The income of estate prior to the permanent settlement is Rs. 2,220-9-9.

In ome in 1915 is Rs. 10,500-0-0.

Income in 1925 is Rs. 11,600-0-0.

Income in 1937 is Rs. 13,558-8-9.

Water resources.—There are six tanks in our village out of which one is jarib cheruvu and the rest five pallapu cheruvus. There are no repairs up to now for this jarib cheruvu except the little repairs that were made in the year 1909. There is no kaling or tumu for this tank. The bed of the tank is completely silted up as a result of which there is no possibility of reserving plenty of water.

Out of pallapu cheruvus there is one nalla cheruvu. To this previously by the year 1920, there is an ayacut of 500 acres nearly. At present it was extended to 600 acres thus increasing it by 100 acres. As there are no repairs for the tanks, and secondly as the land of cultivation has been increased, the old lands are spoiled. Now the tanks are entirely silted up and as the kalings have been spoiled it is not even half of its previous capacity.

Remissions .- Even though there are rules and regulations they are not put in force and followed. The beds of the tanks are given on pattas partially, and partially they are used as "Sontakamatams."

Communal lands.—All the public places kept for public usage as latrines, donkas, forests, etc., are occupied. Some part of this is given for rent to the ryots for their building constructions, some was given on pattas to the ryots.

Forests.—Previously we the ryots have the rights to get from the forests our fuel, and necessary wood, etc., from the forest, and use them as our cattle grazing fields. In 1907, suits were filed on the ryots and they were defeated in them, as a result of which they had given endorsements as if the ryots have got all the rights of these forests. Again they are making illegal claims.

All the village litigations should be settled and attached to the village panchayat board.

Memorandum to the President, District Board, Cocanada, dated 20th January 1938.

- I. (a) The proprietor of the soil is theoretically the State from which ownership was transferred for actual or assumed consideration to the tenant who is bound to pay a portion of the produce to the state in lieu of protection and peaceful Government. Gradually an irresponsible monarchy, for various reasons, chief of which was the desire to avoid the difficulties of collection, formed out the right to collect dues from cultivators to a middleman or zamindar. A benevolent or responsible Government would have fixed the dues before forming out the same but such care was not taken and the sons of the soil were left to the exactions of the zamindar. The king or other form of Government only cared for the peshkash payable by the zamindar.
- (b) It will thus be seen that the tenant has all the legal incidence of ownership, i.e., powers to pledge, sell or gift while the landlord has a very limited interest in the soil, viz., the right to a portion of the produce as tax. No doubt to make this payment prompt and sure various rights amounting to some interest in the land itself have been created by the sovereign, obviously at the pressure of the tax-collectors whose influence and power grew by mites and bounds.
- II. (a) A fair and equitable rent, in view of the rights of parties is to be on a part with other taxation in the State. I consider that 8 to 10 per cent would be a fair rent while the percentage may equitably increased in the case of tenants owning large tracts.
- (b) Besides the prices obtainable for the various produces, the nature and fertility of the soil and the water facilities obtainable should be the main considerations in fixing rent. Facilities of marketing, nearness to roads and in general the existence of such facilities as pointed out in VII on the questionnaire should also be considered. In many cases the rent prevailing in the vicinity among Government. Jirayati lands of the same nature should be adhered to though even here it is to be taken as the maximum.
- (c) It would also be essential to lay down that in times of draught or floods in times of wide distress due to uncultivable causes substantial remissions should be granted to the extent of even the whole rent in deserving cases. In such times of failure the proportion of yield to the usual produce should be adhered to in the case of rent collection also.
- (d) Taxing acts, like constitutions, derive their longevity from their flexibility. To be fair both to the zamindar and the ryot periodic revisions are necessary, while revisions in particular cases would be provided for if necessary arises apart from cyclic causes. Equitable principles of determination being laid down, their application can safely be left to judicial bodies.
- (e) Apart from the above no necessity seems to exist to clothe, the Provincial Government with reserve executive powers.
- III. (a), (b) d (c).—Drastic revision of the coercive powers of zamindars should be made in order to prevent tyranny. The provision for rent as first charge on the holding is quite sufficient. The due dates for rent should also be revised, January being made the first instalment.
- IV. (a) & (b) Land and water are inseparable in the process of production and as already pointed out water facility should be the main consideration in fixing rent. The landlord cannot be conceded to possess any more rights in water sources than the tenants. On the other hand, it should be the duty of the landlord to maintain the water sources in good order at his cost; and Government should reserve supervising powers in this matter, as tenant as a class are voiceless and incapable of concerted action in forcing the zamindar to adhere to his duties.
- V. It is essential in the interests of the zamindar himself that all estates should be surveyed and recorded. The cost of the same should be borne between the zamindar and the Government equally.
- VI. There should be no scope for exacting any customary dues apart from the fixed rent. But customary remissions should be recognized and continued.
- VII. The facilities pointed ont under this head are mere appurtenances to cultivation. What access to a public road is to a dwelling, that these facilities are to cultivation. Without these the most fertile soil becomes unprofitable to cultivate. The inherent rights of the tenants should be clearly recognized. As regards public porambokes, they should be continued in fact and their communal nature scrupulously upheld. Temporary non-user or non-existence of necessity should not be availed of to alienate such tracts either by the landlord or Government. The Government should take over communal lands and maintain them.

- VIII. (a), (b) & (c) The answer is already contained in IV above. It would be best if Government took over the duty of distribution. Along with the survey mentioned in V above a water distribution scheme also should be evolved before settling the fair rent
- IX. The utility of a jamabandi even in ryotwari villages being doubtful, it need not be extended to zamindar villages.
- X. The under-tenants have not like the tenants paid by consideration, actual or assumed for entry into the land. They are in the main mere agricultural labourers, whose push has led them to enter into independent contracts but often with borrowed capital. Their stake in cases of failure is little or nothing. As such circumstances are present do not seem conducive to rousing any false hopes in them. Even if vested with any interests they are not capable of maintaining the same and would play into the hands of money-lenders.
- XI. The civil courts should be authorized to deal with all judicial matters concerting the Estates Land Act also. Whatever claims the Board of Revenue might have for its continuance, it is not due to their judicial services to the province.
- XII. (a) In cases of unauthorized occupation, the State is entitled to a premium. This may equitably be transferred to the landlord, if the peshkash was fixed including such waste lands. However the zamindar would be entitled to this benefit only if the peshkash itself is revised on fair and equitable principles.
 - (b) The law with regard to these does not call for any revision.

Memorandum by Mr. Lakkaraju Subba Rau, B.A., B.L., M.L.C., Cocanada, dated 18th January 1938.

I send herewith my replies to the questionnaire issued by the Parliamentary Committee to enquire into the conditions prevailing in the zamindari and proprietary areas.

- I. (a) The tenant who is termed ryot in the Madras Estates Land Act is the proprietor of the soil.
- (b) The nature of the interest which the tenant has in the land is the right to own, possess and enjoy the land with all rights of alienation and inheritance subject to the payment of revenue to the landlord who is termed landholder in the Estates Land Act.

N.B.—Rent is really revenue.

II. (a) & (b) Rent is fair and equitable so long as it does not press heavily upon the ryot.

Average yield from the laud, prevailing prices, irrigation facilities and geo-economic conditions of the area, the average cost of cultivation, average needs of the ryot with a reasonable provision for extraordinary conditions are considerations that should be taken into account in fixing a fair and equitable rent.

One-sixth of the net produce may be fixed as fair rent.

- (c) There should be a statutory provision for remission of rent when there is a failure of crop. Half-remission may be allowed where there is more than 75 per cent loss in crop and proportionate remission may be granted subject to no remission, if the loss in crop is only one-fourth.
- (d) I consider it advisable that the rate of rent be fixed once for all. It was hitherto pressed upon the Government that there should be no periodical re-settlements as they would not conduce to encourage the ryot to make permanent improvements to the land. As the peshkash is permanently fixed, the possession of the ryot should be put on a permanent basis.
- (e) The Provincial Government should have the reserve powers mentioned in the question to be exercised by them, through an independent tribunal.
- III. (a) & (b) Powers of collection of rent require revision. The powers to distrain movables should be omitted. The instalments of rent should be changed to January, February and March. A similar change in the payment of peshkash may be effected from January to June.

- (c) Civil courts should be the forum for the suits for rents and they can be filed as small causes. Power should be given to enforce first charge on the holding in execution proceedings. Notices should be issued to all pattadars, to persons in possession and to mortgagees who give notices of the mortgage to the landholder. The landholders should be compelled to receive proportionate rents from each of the pattadars according to the land in their possession; the land in possession of the defaulter alone should be proceeded against in the first instance.
- IV. (a) The rights of the tenant for water-supply are inherent as appurtenant to land except when the landholder constructs an irrigation work and supplies water in which case, by contract a fair rate of charge for water may be levied by the landholder.
- (b) The landholder has no superior rights in the water sources in the estate unless they are created by him.
- V. (a) The estate should be compulsorily surveyed and record of rights maintained. Subdivision of holdings should be compulsorily effected and the oppression consequent on joint pattas should be put an end to once for all. Like the Government ryotwari holdings, holdings in zamindari areas also should be subdivided. The rents ordinarily received by the zamindar prior to subdivision shall be fixed as rent for the subdivided land.
- (b) For the general survey and record of rights the ryot should not be compelled to bear any proportion of the cost. But in case of subdivision of holdings, the cost may be borne by the zamindar and the ryot in equal shares and at the same time, a standard rate for subdivision should be fixed by the Government.
- VI. In addition to rent, the landholder cannot demand any levies customary or otherwise.
- VII. (a) & (b) I have no knowledge of the rights and liabilities and conditions pertaining to the points raised in the questions nor have I studied the matter. I am therefore unable to answer the questions.
- (c) All public paths, communal lands, hill and forest porambokes should be maintained for the exclusive use of the public and on no account should the zamindar be permitted to alienate them for any non-public purpose or to derive any revenue from them. The village panchayat may be empowered to maintain them and use them for communal purpose and if any revenue can be derived therefrom, it should go into the coffers of the panchayat. They should be maintained in proper condition to make village life sufficiently attractive.
- VIII. (a), (b) & (c) All the irrigation sources should be under the control of the Government except such as have been newly constructed by the proprietor under a contract with the ryots. A fair average cost for the maintenance of the irrigation works may be worked out between the Government and the zamindar and a contribution may be levied from the zamindar and the works maintained by the Government. A strong weapon of oppression from the hands of a not over-scrupulous zamindar will be removed if the control and maintenance of irrigation works are taken away from his hands. I do not certainly mean to complement that everything is alright in the hands of the Government Irrigation Department. It is well known that all is not well even there, but comparatively speaking, Government control and distribution are certainly better than the proprietory control and distribution. The powers should be vested in the Government suo moto.
- IX. I think that yearly jamabandi is a costly farce and when rents are permanently fixed and simple rules of remission are framed, each application for remission can be disposed of on its merits and no such institution of jamabandi is required.
- X. The under-tenants by which term, I understand, lessees from pattadars, can have no legal status other than that of an ordinary lessee of a ryotwari land in Government village, who is liable to be evicted after the expiry of the term or during the term for non payment of rent where there is a provision for re-entry. He is a person, who has come to make some profit from out of his labour and capital expended on others' lands. He has no alienable or heritable interest in the land.

There is no legal relationship between the zamindar and the under-tenant inasmuch as there is no priority of contract between them. The landholder can only distrain the crops raised on the land by the under-tenant, for non-payment of rent by the pattadar.

- XI. (a) The Board of Revenue ought not to continue as the final appellate and revisional authority. A special tribunal with the requisite legal knowledge and training may be constituted for the purpose.
 - (b) Actions and proceedings should be tried in civil courts.

- XII. (a) In respect of unauthorized occupation of lands by the ryots, the zamindar should be entitled to collect the average rent for the excess extent. It arises generally where the adjacent land is encroached upon by a pattadar and the zamindar keeps quiet for a sufficient time till the land is actually made productive. If it is a mere case of unauthorized occupation of an isolated plot of land, the zamindar may be held entitled to evict him, but that does not generally happen.
 - (b) Yes. They may be recoverable as rent and a first charge may be created.

I would add that the agraharams where there have been considerable subdivisions should be excluded from the operations of the Estates Land Act. Similarly darimala inams, which are small in extent. Leasing out of tank beds and communal lands should be prohibited. The proprietor's claim to right in the tanks in villages should not be recognized.

Trees on the holdings should be included in the pattas of the holdings and there should be no separate pattas for the trees. The enhancement of rents made subsequent to 1929 on the ground of rise in prices assented to in most cases on account of the engine of oppression in the hands of the proprietors, namely the joint pattas, should be declared void.

Memorandum by Rao Sahib K. Sitharamayya Garu, B.A., B.L., Pleader, Cocanada.

1. (a) & (b) The proprietorship in the soil has from times immemorial belonged to the ryot. The king as protector of the people was entitled as remuneration for his protection of subjects to a share of the produce extending up to one-sixth of the net produce. In the writings of the ancient law givers, there was not even a provision empowering the king to sell the land for default of payment of revenue or to transfer the land to another. The latter mode was adopted by the Muhammadan rulers when as a result of high taxation, the cultivators did not find it worth to cultivate their lands. Distraint and sale laws were quite foreign to ancient Hindu Law. The modern notion of the King's ownership of the soil is an outcome of the impact of feudal notions of the west and early regulations and judicial decisions of the British period. These were subsequently set right and it was finally recognized that the proprietorship in the soil always vests in the ryot. (Vide G.O. No. 1008, Revenue, dated 21st September 1882.)

The remuneration received by the King through his officers varied up to one-sixth of the net produce of the soil. It is more of the nature of revenue than of rent. To distinguish the King's share from that of the tenant the words 'melvaram and kudivaram' are used.

The words 'landlord' and 'tenant' are loosely used. The ryot came into existence not under any letting by the sovereign of the day but independently of him. There is no analogy between the Indian ryot and the English tenant and therefore the relation of landlord and tenant which implies that the latter derived his title through the former does not exist between the Indian ryot and the zamindar or Government. The ryot was entitled to hold the land as long as he pays the revenue and in default his tenancy the various acts like the Revenue Recovery Act, Estates Land Act, etc.

The zamindars were either:---

- (i) The heads of various divisions or districts of the kingdom.
- (ii) Farmers of revenue created and recognized as such in the early days of East India Company.
- (iii) Persons who asserted ostensible right in a tract of country and became semi independent like the poligars and chiefs of Southern India with whom the company had to settle to establish its power.

The assertion by the zamindar to the ownership of the soil is a corollary of the sovereign rights of the King and has been equally negatived. With reference to homefarm and pannai land, the zamindar is the proprietor.

- II. (a) & (b) Rent is fair and equitable if it is not felt by the ryot as oppressive having regard to the various circumstances that govern the fixing and regulation thereof. The circumstances are—
 - (1) The nature of and average yield from the soil.
 - (2) The average prices prevailing in the locality for foodstuffs.

- (3) The irrigation or other facilities appurtenant to the holding and the regularity of the yield.
- (4) The economic conditions of the area, the possibility of periodical inundations, the tendency to famines, the paucity or otherwise of the rainfall, agricultural pests, existence of conveniences for cultivation, etc.
- (5) The expenses reasonably required for the cultivation of the holding including seedlings, planting, weeding and harvest and purchase of cattle.
- (6) The domestic needs of the tenant and his family.
- (7) The margin for bad crops, pests, renewal of agricultural implements and cattle and storage of scedlings for next year.
- (8) A possible saving for the extraordinary expenses of his household like marriages, etc.

The existing rates of rent in the zamindaris are abnormally high in some villages the rent rising to four times of that paid in adjoining Government areas. When the permanent settlement was passed, the pcshkash was fixed at two-thirds of the collections made by them and the position of the zamindars was made safe in that the Government precluded itself from raising the same at any time. No such safeguard was made with reference to the actual ryots though the several despatches issued by the Government prior to the permanent settlement made mention of the fact that the zamindars should not demand from the ryots anything more than the accustomed rent nor dispossess them. The Government also reserved express powers to pass regulations that might be expedient in the interests of the ryots. Clause 6 of the Regulation XXX of 1802 consolidated the dues payable to the proprietor under the various heads. The zamindars who were very powerful gradually raised the rents to the maximum and even ejected the ryots from their holdings. Prior to the passing of Madras Estates Land Act, they were still further raised and the zamindars secured the right of a periodical enhancement. If rents cannot be reduced to what they were at the time of the permanent settlement, still they can be brought into conformity with the rents in the Government areas. It appears that the rent even in Government areas is high and an attempt should be made to bring all rents in Government and zamin areas down to one-sixth of the net produce or one-tenth of the gross one.

- III. (a) & (b) The realization of rent by distraint and sale of movable property should be abolished. It should only be recovered by a suit either personally from the pattadar or by enforcing the first charge on the holding; a public notice of the amount due has to be published in the local gazette and other popular vernacular paper. The existing instalments of September to December should be changed and the system to be brought in conformity with that existing in Government villages, i.e., January, February, March—one-fourth, one-fourth and half. A similar change in the payment of peshkash in three or six instalments from January to March or June as the case may be.
- (c) The forum for the realization of rent by suits should be the civil court and the rent suits can be instituted as small causes with powers of enforcing the charge in execution over the holding. Prior to the suit, a notice ought to be issued to all the pattadars, to the persons in possession, and to mortgagees who have given notice to the zamindar of their mortgage rights over the holding. A copy of the arrear notice should also be put up in the village office for information. The ryot should also be empowered to deposit in court under provisions analogous to the Transfer of Property Act whatever amount is in his opinion the sum due to the landholder.

Remission should be provided in the statute in case of failure of crops due to circumstances beyond the control of the ryot. It should be of the whole rent where the yield is less than one-fourth of the average crop; or half the rent if the yield is between one-fourth and half and of one-fourth of the rent if the crop is more than half and less than the average yield.

- (d) The rent should be fixed once for all and the waram system should be abolished. The share and the commutation prices should be the guiding factors.
- (e) Once the rent is fixed, it should not be altered at the instance of the land-holder. But the Provincial Government may reserve general powers of revision in cases of failure of crops owing to famine or floods or violent economic changes in the country. The relief given to ryots should entitle the zamindar to have a pro rata deduction in the peshkash payable.
- IV. (a) d (b) All ryots are entitled to free water-supply to their holdings and the right is appurtenant to the land. It is not a matter of contract with the landholder. The landholder has no higher rights in the water sources or water therein. He has a

right to receive water for his homefarm land as any other ryot in his zamindari. The rights incident in him in reference to the water sources are the right of distribution and proper repair.

The rent fixed on the holding is sufficient recompense for the water used by the ryot. The rights of raising a second crop must be regulated in reference to the water-supply available therefor either according to usage or rules framed for the purpose. Lands classified as dry can be irrigated as wet provided water is available without prejudice to other ryots holding wet lands in the area.

V. (a) & (b) Estates should be regularly surveyed and holdings demarcated. The decision as to boundary or area and other decisions of the survey authorities should be settled in the civil court by suits filed by the parties aggrieved in this behalf. A record of rights should be maintained and copies given or supplied to the ryots at a nominal cost. All the holdings should be subdivided and joint pattas should be put an end to. As in the Government villages, even a few cents should be registered as a separate holding if it belongs to a different owner. Proportionate rent should be fixed on the holdings or parts so divided and the division or apportionment of rent should be liable to be questioned in the civil court.

The cost of survey and settlement should not be taxed on the poor ryot. But as regards the cost of subdivision of holdings, one-half should be charged on the estate while the other should be rateably distributed among the holders of the separated plots in the patta.

VI. Rent payable should be fixed once for all and the landholder should not be entitled to levy extra fees or russums or other customary dues. Education, sanitation or other village cesses can however be added to the rent but should be set apart to be used by the Government for the purposes for which they were intended.

A number of cesses like the kanganam, kulavettu, etc., are prevalent in various zamindari areas. They should be totally abolished. The fair and equitable rent fixed on each holding is sufficient compensation for the irrigation facilities or other purposes for which the cesses were originally intended.

No custom or contract to pay such cesses should be recognized. The purposes for which the cesses were imposed in ancient times have either become extinct or nugatory. Fair rent being fixed on each holding, the zamindar should be bound to keep the irrigation works in repair or pay the village establishments or artisans.

- VII. (a) Wherever natural facilities exist, ryots should be entitled free of charge to graze cattle, to collect manure or cut wood for agricultural implements provided such reasonable enjoyment is regulated by rules framed by the officers of the Government in this behalf. The ryots are not however entitled to use such facilities for trade or profit unless they obtain licences in this behalf on payment of reasonable fees. But such licensing should not be permitted where the facilities are insufficient or are barely sufficient for the needs of the surrounding ryots.
- (b) A study of the growth of the village communities in the east and west would convince us that the ryots have an inherent right to use these facilities for domestic or agricultural purposes free of cost. The pasture or forest land attached to the mark or the village was intended for common use and regulated amongst the villagers themselves. It is a sad feature of the modern times that the ryots have been deprived of immemorial rights in communal, pasture or forest lands attached to their holdings. The kummaki land of South Kanara and the netticut privileges enjoyed by the ryots are examples of the survival of such rights inherent in them even to the present day.
- (c) The zamindar or landholder should not have any rights over the public paths and communal lands. In hill and forest porambokes, so far as they are necessary to the ryots for the enjoyment of their privileges like grazing cattle or collecting manure or felling wood for agricultural implements, the landholder should not have any rights except of supervision and regulation. But he should be empowered to use the areas not so required to increase his income by leasing or other methods.
- VIII. (a) All the minor works of irrigation should be under the Government supervision and necessary repairs should be made from out of funds supplied in this behalf. Major irrigation works and sources should be kept in good order by the zamindar and the power of supervision over the same should be vested in the officers of the Government.
- (b) The officers of the Government should have the powers suo moto or on application from the villagers concerned to call upon the zamindar to effect the necessary repairs and where the zamindar does not comply either wholly or partially with the demand, the Provincial Government should be empowered to effect the necessary repair itself and recover the cost from the zamindar.

(c) The right of distribution of the water in the sources and works should be according to rules made by the Government, but subject to alteration or revision as exigencies require.

The officers of the Government should be empowered to make a quarterly or half yearly inspection of the works and sources and submit the report to the Government. The village officers and the elders of the village should be in charge of distribution of water from the minor irrigation works but subject to the control of the zamindar and the Government in case of complaint from the parties concerned.

Where owing to the non-repairs of the irrigation works there is a failure of the crop on the lands, a corresponding abatement of rent should follow.

- IX. Yearly jamabandi by a tour in the villages and not in the headquarters is absolutely necessary for the ventilation of grievances of the ryots; it should be done by a responsible and high official of the district. The necessary action should be taken to redress the grievances after giving the zamindar an opportunity to rectify the matters complained of.
- X. The under-tenants in the holdings should not have any heritable or alienable rights in their leaseholds. But they should not be subject to frequent ejectments except where the rent payable to the ryot remains unpaid, or where the tenant becomes insolvent or where the lessee does any thing prejudicial to the interest of the lessor. In cases of flood, or famine, they should be given adequate relief as against the lessor. They should be empowered to pay the zamindar the rent payable on the holding and deduct after giving a notice to the lessor concerned from the lease amount. The rights inter se between them and their lessors should be governed by provisions analogous to those in the Transfer of Property Act and a provision to that effect should be introduced in that Act.

As regards the zamindar and such under-tenant, there cannot be a privity of contract, nor can there be a privity of estate as between a lessor and sub-lessee as the zamindar has nothing to do with the kudivaram interest in the land.

Should the Board of Revenue continue to be the final appellate and revisional authority in proceedings between landholders and tenants or ryots or should a special tribunal be constituted for the purpose?

It is not desirable that the Board of Revenue should be the final appellate and revisional authority. Nor is a separate tribunal necessary for the purpose. The High Court is competent to dispose of such matters, which usually involve complicated questions regarding the jural relationship between the landholder and the ryot.

The revenue courts should not have any jurisdiction under the Madras Estates Land Act. It is desirable that the civil courts should be vested with jurisdiction in all matters arising under the Estates Land Act. Rent suits may be conveniently tried on the small cases side and the first charge be enforced in execution.

XII. (a) Sections 163 and 163 (a) of the Estates Land Act are comprehensive enough to cover cases of unauthorized occupation and damages therefor. Usually such a contingency arises from encroachment or disputed rights as between the landholder and the ryot. The rent payable on the holding is sufficient compensation to the zamindar and there is no necessity for additional penalty. It is unfair to extend the doctrine of damages or mesne profits to such cases. Clause (2) of section 163 should be omitted and consequent changes made in section 163 (a).

The forum should be the civil court.

(b) Yes. The jodi, poruppu or kattubadi should be recoverable as rent and be a first charge on the land, as in the case of rent. The arrears should carry interest at a reasonable rate not exceeding 3 per cent.

Additional matters to be considered-

- (a) The definition of the 'estate' and landholder should be brought into consonance.
- (b) The agraharamdars where the original agraharam is subdivided into small and separate holdings should not be treated as landholders. The extent and yield should be considered in prescribing the limits of subdivisions in which occupancy rights cannot be acquired.
- (c) Darmila inams which are usually small in extent should be outside the operation of the Estates Land Act.
- (d) The ryot or the inamdar should be free to explore and work the mineral resources including quarrying of stone in their holdings subject to the payment of a reasonable royalty to the state.

- (e) Wherever there are not communal lands, porambokes or pasture grounds sufficient for the use of the villagers, they should be acquired and the cost to be divided equally between the landholder and the body of ryots in the village.
- (f) Cesses levied for education, sanitation, etc., should be earmarked in the first instance for the village. A free elementary school, a free hospital and facilities for drinking water (tanks or wells) should be provided in each village.
- (g) The leasing out of tank beds or other communal lands should be put an end to and the ancient tanks should be restored as sources of irrigation.
- (h) Transfer of holdings should be automatically recognized by the landholder, joint application being taken from the alienor and alienee in the registrar's office and forwarded to the zamindar and Government for change in the registers.
- (i) Survey maps, diglot registers or record of rights registers should be always available for sale to the ryots at a nominal cost. We regret to note that this is not also observed in Government areas.
- (j) Trees on the holding should be included in the holding and no separate tree pattas should be countenanced. The reservation made in 1908 is not now necessary owing to lapse of time.
- (k) All contracts for increase of rent owing to new works of irrigation or of permanent improvements to old ones should be declared void.
- (l) The periodical enhancement of rents should be discontinued. The procedure should be by application to the Government in case where a general enhancement is necessary owing to changed circumstances. The settlement officers should be in charge of such revision of rents if the Government considers it desirable to have a resettlement in zamindari areas.



Memorandum by the President, Irrigation Advisory Board, Godavari Eastern Delta, dated Cocanada, the 22nd January 1938.

- I. (a) & (b) The tenant or the ryot is the real proprietor of the soil. Kudivaram right vested in the ryot from time immemorial. At present tenants are co-owners with zamindars of the juridical right of the land. The interest in land has passed through several stages. At first it was communal, then joint ownership by families, thereafter separation among joint families and lastly individualism brought about by disruptive civilization. But for all practical purposes, the person found in possession is treated as owner.
- II. (a) It should vary from one-tenth to one-sixth of the gross produce. As in ancient India, the present day proprietor should be a shastabhagi (% & \$\varphi^2\) and nothing more.
- (b) Nature of the soil; improvements made by the zamindar for irrigation works; cultivation expenses of tenants; prices; existing facilities for irrigation; leaving margin to meet the dangers of famine and vicissitudes of seasons.
 - (c) Yes. Total remission when the loss of crop is 10 annas in the rupee.
 - (d) Yes, once for all.
 - (e) Yes. But the executive orders should be subject to appeal to the civil courts. III. (a) Yes.
- (b) Power to distrain produce or movables should be removed. Safeguards are needed in sale of holdings. Due notice should be given to pattadars and joint owners.
- (c) (i) The deputation of the zamindars' agent authorized to collect rents should be notified; (ii) payments by postal money orders may be encouraged; (iii) sale dates should be intimated with sufficient interval; (iv) ordinarily payments be credited to current or preceding fash unless otherwise requested by the pattadar; (v) rent suits should be tried by civil courts only treating them as small causes; (vi) rents should be collected like Government kistbandi in January February and March; and lanka kists should be collected as in the case of Government lanka leases.
- IV. (a) Yes to a large extent. They are contractual to a small degree. In cases of dispute in this respect between the landholder and the tenant, the decision of the civil suit should be final.

- (b) The landholder's demand should be commensurate to the outlay which he has made for the improvement or extension of the source of water-supply, i.e., not more than 5 per cent on the outlay.
 - V. (a) Yes.
- (b) In the proportion of 3:1:1 by the zamindar, the ryot and the Government, respectively.
- VI. They should not. Several Government enactments are in force in zamindari areas and under which zamindari ryots have to pay taxes to Government also. Most of the zamindars are absentee landlords preferring city life and seeking comforts at presidency towns. The zamindar's claims should be limited to those detailed in the rent deed.
- VII. (a) Grazing cattle, collecting manure and fuel should be left undisturbed so long as the right is not abused.
- (b) Yes, in the case of poor or impoverished ryots. Small licence fee be demanded from those who may be found able to bear it.
- (c) The landholder and his tenants should have equal right for use of hills, lankas and forests. The right is now usurped by the former. The landholder may prevent wilful wastage and damage, but should not interfere with inherent privileges of the community enjoyed for ages before 1908.
- VIII. (a), (b) & (c) All the irrigation sources should be taken over by Government and controlled by them. The rules to be framed for this control should be reasonable and equitable. They should not be such as would create a consternation as the provisions in the irrigation bill did, which had to be shelved owing to discontent it had caused.
- IX. Yes. This has been urged so often in the ryots' conferences by the district association, and other public bodies. The annual jamabandi should be insisted upon. There are several zamindars who though owning a dozen villages or so have never visited all of them even for curiosity's sake, not to speak of endeavouring to ascertain the needs and wishes of the tenants. The extension of Local Boards Act to zamindari areas has contributed to the complete estrangement between the zamindar and his tenants.
 - X. I refrain from answering this question.
- XI. (a) No. I am one of those that still hold that the Board of Revenue should be abolished forthwith. Civil courts shall have jurisdiction.
- (b) Revenue courts should be divested of this power. Ordinary civil courts will be found suitable for the purpose. Special courts do not seem called for.
- XII. (a) In respect of unauthorized occupation, the zamindar may claim fair rent; but should not evict the occupant. The rent claimed should not ordinarily exceed that which obtained in the adjacent lands of similar quality and fertility.
 - (b) Yes. On the land itself.

Memorandum by Mr. Ubhayabasha Praveena Prathala Venkatasubbayya Sastri, Tiruvur, Bezwada Taluk, dated 2nd February 1938.

- (1) The juridical interests of the ryots in relation to the landholder.
- (2) Collection and remission of rent.
- (3) Survey record of rights (including water rights) and settlement of fair rent.
- (4) Levies from ryots in addition to rent.
- (5) Utilization of local natural facilities by tenants for their domestic and agricultural purposes.
 - (6) Maintenance of irrigation works.
- 1. Though it seems to be digression to the answers which I am to place before you, I do not propose to proceed to answer the questionnaire without mentioning with following quotations the interest of the sovereign recognized by the Hindu writers on politics and laws. (Artha Sastras and Dharma Sastras) in relation to the subjects:—

From Kamtilya's Arthasastra:

(1) ఆ రాజ్ఞోపా ౖ వరముద్ధానం యజ్ఞికి కార్యానుశాసనం/ ద్యే ణావృత్తి సామ్యంచ దీశ్రీ కస్వాభిపేట్లనమ్॥ ''

- "The religious vow of the King is his readiness to action, satisfactory discharge of duties is his performance of sacrifice, equal attention to all (parties) is the offer of fees and ablution towards consecration."
 - (2) " ု పజా నుఖో నుఖం రాజ్ఞ కి (పజానాంచ హితేహితం। నాత్త,పియం హితం రాజ్ఞ కి (చజానాంతు ఓియంహితం."
- "In the happiness of his subjects lies his happiness, in their welfare his welfare, whatever pleases himself he shall not consider as good (interest) but whatever pleases his subjects he shall consider as good (interest)."

From Manu:

- (3) "సరాజా భరుమిందండు సనేతా శాసితాచిసు! చతుర్ణామా శ్రహణాంచ ధ<u>ర</u>ృస్య క్రతిభూ: స్పైతు!! "
- "The rod of sovereignty is in fact the sovereign. He is said to be the leader and regulator (of society) and the surety for the due discharge of their duties by (members of the four social orders)."
 - (4) '' దుడ్క శా_స్త్రి పజాక్ సర్వ్ దండ్ ఏపాభీరక్షత్! దండ్కి సుమైఘ జాగరై దండం గర**్ర**వ్యమ్మ శాక- ''
- "The rod of sovereignty governs the subjects; the rod of punishment protects all the subjects (people) it is the rod of punishment that wakes the side of those who are asleep the erudite ones call punishment the embodiment of virtue."
 - (5) " సమ్యే సధృత సమృ కృర్వా రంజయంతి । ఆసమ్యేకృ బణితేత్తు వినాశయతి సర్వత్యు!"
- "Punishment justly inflicted after due deliberation, endears all subjects, unjustly inflicted, it destroys them."
 - (6) ఆయుద్ధుకుండు బ్రాజా దండం దెడ్యే మృతండితు శూలేమంగ్స్వానివాకుక్షక్ దుర్బలాక్ బలవత్త రాకు! '' (జలేమత్స్వానివార్హిస్సక్)
- "When the King fails to unremittingly inflict punishment on offenders, the powerful will torture the weak like the fishes fried on gird irons."
 - (7) " స్వాగహాయేగ మూడేగ లుబ్దేనాకృఠబుద్ధినా । గశక్యో న్యాయలో నేతుం స్ట్రేశ్ విషయ్యేము॥ "
- "Devoid of co-operation of his allies (ministers, generals) foolish, greedy, uncultured and attached to the pleasures of senses (vices) such a King becomes incapable of inflicting punishment in proper cases."
 - (৪) '‹ శుచినా సత్యనందేన యుధాశాస్త్రాస్స్ సారీణా। (భుణేతు శక్యతే ఉండికి సుసహాయేన భీమతా॥''
- "A pure, truth-seeking, intelligent King, possessed of good allies (coherts) and acting conformably to the teachings of the shastras is alone capable of exercising the rod of punishment."
 - (9) " ఈ మ్య్య్ సర్వవార్లాళ్ళ భివ్యేరకా సర్వనేతవ8 । సర్వలోక (చకోశమ్మ భివేద్దండస్య బిభామాత్॥ "
- "Extinction or anomaly of punishment will vitiate all the social orders, cause all bridges to be broken down and create panic among all ranks of society."
 - (10) " తేగ యద్యత్స్ భృత్యేవ కర్తక్యం రక్షతా(కుజాంశి) రత్తద్వోకహం ముక్కమామి యాథాగుపూర్వేశికి॥"
- "Now, I shall enumerate to you in due order the duties of the King and his servants in protecting his subjects."

From Yagnavalkya:

- (11) " ప్రణ్యాత్ర్ఞడ్బాగమాద కేత్త న్యాయేన పరిపాలనమ్! సర్వచా నాధికం యాస్త్రా తృ)జానాం శరిపాలనమ్॥"
- "He takes the sixth part of the virtues (deeds of his subjects) by protecting them with justice; because the protection of his subjects is greater than a gift (of the whole)."
 - (12) " వాటతస్కరడుర్పత్త మహాసాహిస్కాదిభికి । ప్రభాగాకి క్రమారాజ్ త్కాయాస్ట్రాస్త్ర ప్రేమతకు "

"Let him protect his subjects who are oppressed by cheaters, thieves, men of bad conduct and of violent deeds and the rest, specially from kaysthas (writers)."

"Where the King replenishes the treasury by collecting the taxes unjustly from his territory, he loses not only his wealth at once but also perishes with his relatives."

"Therefore, having obtained that (kingdom) let the King hurl the rod on evil doers; because justice (dharma) in the shape of the rod (punishment) was created of yore by Brahma himself. It is said by Gowtama that which infliets punishment (on evil doers) is said to be danda 'punishment,' let the King punish the offender till he eomes to the right path."

"To wield that (rod) equitably is not possible to one who is greedy, or unimproved mind. It is possible only for him who is true to his promise (coronation oath), pure, well assisted and wise."

"The punishment which is inflicted on offenders according to the principles laid down in sciences pleases the whole world of different creatures, otherwise it creates fury to it."

"Thus the King considering the due punishment of the delinquent as a transcendental benefit, arising from the performance of the sacrifice shall deliberate himself and decide litiguous disputes with the assistance of the learned councillors."

From Manu again:

"(After victory): Thus having ascertained the intention (of the ministers, etc.), of the conquered country, he shall reinstate a scion of the family on the throne of the country and determine his duties and obligations."

"Of a newly subjugated territory the monarch shall preserve the social and religious usage and the judicial system (vyavaharic law) and the state of classes as they already obtained."

"A king, bringing under his own control a foreign territory, becomes subject to the very same duties as are east upon him in his own country."

In the light of the above quoted texts from Kamtilya's Arthasastra and Dharma Shastra, we must understand that the King is not the fountain of law and hence is bound by the Smrities (dharma codes); he is recognized to be the servant of the people and his title rests on a contract between him and subjects, he agreeing to protect them and to secure to them prosperity and to receive in return taxes as wages of Government and thus we find that responsibility on the part of the King in respect of subjects has been greatly accepted by the quoted texts; 13th and 16th verses which I have quoted above suggest that illegal (immoral, I say, according to the English jurisprudence), actions on his part are to tend to destroy His Majesty and banish with relations and that the acts of oppression to the subjects are to entail not only deprivation of Majesty but also condemnation of the dynasty. It must be understood from the abovementioned texts that the King shall protect his subjects by punishing the delinquent and in order to effect the protection of the people, he being disciplined and determinate one, must

follow the opinions of the Ministers and act in accordance with the principles enunciated in shastras. It must also be understood from the quoted verses 18, 19, 20 that the conquest exactly gives the same right to, and impose the same duties on, the conqueror in respect of ruling his new subjects as the subjugated King has already got in his own country and that the conqueror could not even introduce new laws and alter the laws already existed therein and that the new subjects should be ruled in the same way as the subjects of his own country.

This had been already the view (the conclusion) arrived in disquisition contained in the Viswajidadhi Karana of Purya Mimamsa, founded by Jymini and this view was deducted from the legal position of the King; Sabaraswami commenting on a Mimamsa Sutra of Jymini pointed out that the King's right is only a magisterial and he added that the King (the conqueror) acquires no right of property in the kingdom except in the personal effects of the ex-king. The conqueror acquires the right of property only in the latter and succeeds merely to the right and duty of ruling. Yagnavalkya lays down the constitutional theory as law, an integral part of the Hindu Law Code.

Verses 11 and 17 clearly declare that the interest of the King shall be the protection of the people by punishing the delinquent and it is greater than the benefit acquired either by making gift of the whole or by performing sacrifice; you see that the King has not been given scope to have no visible benefit or interest by ruling the subjects; but he has been coerced with the sanction of spiritual benefit for doing so. We must conclude that the King shall govern the territory as the sacrificer performs the sacrifice. In this respect, the benefit, the King obtains, is spiritual but not visible. Thus I have shown the interest of the King recognized by the law-givers in relation to the subjects.

Now I turn to the topic regarding the juridical interests of the subjects in relation to the monarch.

The more widely recognized opinion of our Hindu law-givers and commentators seems to be that the private individuals who are in the occupancy are the true owners of the soil, the title of the King generally limited to the right of collecting revenue from them. Nilakantha in his Vyavahara Mayukha, a commentary on Yagnavalkya's code and Sri Krishna Taraka-Lankara in his commentary on Daya, a treatise on inheritance and partition written by Jeemutavahana have endorsed their view and regarded the Bhumikas (landlords) are the real owners of the soil which they hold but they ascribe to the King merely the right to collect revenue from the landlords as representing his proper share of the produce of the soil to which he becomes entitled by reason of the protection which he offers to them in their peaceful enjoyment of their property.

But it is peculiar to observe that Jagannadha Tarka Panchanana in his code, Vivada-bhangarnava, compiled at the instance of Sir William Jones, rejecting the recognized conception of the right of the sovereign thus limited, maintained that it is more reasonable to suppose that the King being the stronger party would have prevalent right and the ownership which the subject being inferior party acquired in the soil would have been permissible and terminable at his own option by the withdrawal of the permission at the end of the year.

Priyanadha Sen, Tagore, Law Professor, in his book on the general principles of Hindu jurisprudence remarks in this connexion that Jagannadha gives greater latitude to the rights of sovereign as opposed to the rights of the people and also adds that it was due to the influence of the foreign domination which had effected an alteration in the conception of sovereignty among Hindus.

Jagannadha went to the root of the matter and determined how originally the rights of the sovereign came to co-exist with the rights of the subjects. Being unable to maintain his view from the suggestions of the various hypotheses he began to argue that if the ownership of the subject arose from occupancy about which I say a few words hereafter why could not the sovereign prevent it by his superior power or if that ownership was due to a grant from the sovereign what was the exact character of the grant? In this respect his argument seems to be quite against the position and interest accorded to the sovereign by our Hindu jurists and political scientists in their precepts contained in the verses I have quoted above and said something on that matter. But Prayandha Sen says "Questions of this kind are especially speculative and are not at all easy to solve, so that the better course seems to be to confine our enquiry to the actual state of the ideas prevalent in a particular society at a particular stage of evolution." Whatever might be his opinion on the position of sovereign in ancient times in our India, according to his suggestion the actual state of the idea now prevalent among the people of our India seems to have the ancient principles again introduced in respect of relation between the Government and subjects. In this connexion I have to say that our Indian

history and tradition speak of the greatness of the so many kings in our India who eminently and actually maintained the position of sovereign prescribed by our political scientists.

As I have now stated before, according to the position given to the King, the King does not seem to be the absolute master of his territory free to deal with the lands within his dominion in any way he likes to the prejudice of the settled rights of his subjects.

Even from the standpoint of Kautilya's Artha Sastra, our Indian political economy, it seems that among the Hindus the property of sovereign to the soil within the dominion in the occupation of private owners had at an early period been confined to the right of realising a certain share of the produce as revenue as a recompense for the protection he affords and to the right of maintaining the treasury swollen, not depleted, with fear that he would eat the very vitality of both citizens and country people.

In support of this statement I shall adduce the following passages from Arthasastra regarding the provisions made for the cultivators in connexion with the treatment of the formation of villages in one's own dominion: "Lands prepared for cultivation shall be given to tax-payers for life. Unprepared lands shall not be taken away from those who are preparing them for cultivation. Lands may be confiscated from those who do not cultivate them and given to others (who are eager to cultivate) or they may be cultivated by village labourers and traders, lest those owners who do not properly cultivate them might pay less (to the Government). If cultivators pay their taxes easily, they may be favourably supplied with grains, cattle and money. The King shall bestow on cultivators only such favour and remission as will tend to swell the treasury and shall avoid such will deplete it. A King with depleted treasury will eat the very vitality of both citizens and country people. Either on the occasion of opening new settlement or on any other emergent occasion remission of taxes shall be made. He shall regard with fatherly affection those who have passed the period of remission of taxes."

In the above stated connexion Kautilya makes provision for the grant of lands yielding sufficient produce free of taxes to those who perform sacrifices, spiritual guides, priests and those learned in the Vedas. In connexion with his dealing with the division of land he makes provision of forests to Brahman for the performance of penance, etc.

In connexion with his dealing with the formation of villages, he makes the provision for the grant of lands on service tenure with the condition not to alienate by sale or mortgage to the Government officials such superintendents, accountants, gopas, sthanikas, veterinary surgeons, physicians and the rest.

According to the said provisions made for the tax-payers and for the learned men (religious people) we must conceive that those who were admitted to the possession of the soil to prepare it for cultivation were deemed to be the owners or proprietors of the soil and hence that soil was deemed to be heritable and transferable, while those who were admitted into the land prepared by the King belonging to the Crown were entitled to enjoy the land for life, i.e., they had the life interest or limited property in them, neither heritable nor transferable. The land which was given to the learned people must be understood to be their property over which they had the absolute right of alienation while the land which was granted to the Government officials must be understood to be the property over which they had no right to alienate by sale or mortgage as Kautilva clearly expressed; but it must be understood that that property might be heritable.

From this we must understand that the idea of ownership and property which are only attributes was conceived at an early period in our India with regard to the dealing with objects whether living or non-living in the world (notion on law of things). At this stage of evolution in our India the view of Jagannadha Taraka Panchanana that the private owners might be regarded as if they were so many lessees from year to year cannot be maintained either by the texts of the law-givers such as Manu, Yagnavalkya, Narada, Brihapathi, Katyayana, Vyasa, rest (excluding the Dharma Sutra writers. Gowtama, Apastamba, Vasishta or the like) or by the passages of Kautilya, the author of Arthasastra who is an authority in respect of politics.

In this connexion I shall say a few words with regard to the modes of acquisition of ownership recognized by the Dharma Sastra writers for the clear understanding of the rights and duties of the subject that can arise in respect of objects either acquired by the following modes or situated in the neighbourhood.

```
Gowtama, Manu and Narada enumerate the modes of acquisition as follows:—

' స్వామీరిక్ల క్రామాల పర్శకుండి గామేషం!

బాహ్హణ స్వాఫిక్ం లబ్దం మైత్రియన్య విజితం సిన్విక్టం మైశ్య సూడ్రుడాం కి॥''

' స్వేపిత్కాగ మాధల్యా, దాయాలాభ క క్రామాబయం।

క్రామాగక క్షాయాగక్ష సాల్పర్గనం వివర ॥''
```

"Ownership arises from succession purchase, partition, occupation (seizing) of an unappropriated property and finding (of hidden treasure or the like) to which may be added acceptance of gifts in the case of Brahmans, conquest in the case of Kshatriya, commerce and agriculture in the case of Vaisya, and wages of labour in the case of Sudras."

There are seven virtues means of acquisition of wealth, inheritance, gain, purchase, conquest, application (of wealth), employment of work, and acceptance of gifts from proper persons. There are two different schools with regard to the conception of property. Those who regard the popular recognition for the acquisition of the property interpret the above two texts as moral precepts and those who regard the shastric injunctions for the acquisition of property interpret the above two texts as legal pracepts.

Owing to the existence of two different schools, I have to point out something in respect of special modes of acquisition prescribed by Gowtama in the abovementioned first text for the several castes. If a Brahman acquires wealth by infringing the prescribed means of acquisition; it should be understood in view of those who regard popular recognition for the acquisition of property that the wealth so acquired becomes his property; but the acquirer incurs blame by infringing the moral precept.

For our present purpose we must understand the idea of occupation or seizing prescribed by Gowtama in the same text as a general mode of acquisition of property in a certain thing. Occupation or seizing is a means by which ownership is acquired in respect of a thing which had no previous owner. The textual word Parigraha indicated by the term occupation or seizing means appropriation and is interpreted in the Viramitrodaya by Mitra Misra as signifying the appropriation of previously unappropriated property such as stone, water, logs of wood, etc., from a forest which is open to the public as not being under the ownership of any particular individual. This interpretation does not limit the extent of Parigraha first appropriation as a cause of acquisition of ownership but indicates that Parigraha can be effected in respect of things which are not already owned by somebody else.

In support of the latter interpretation with regard to the notion of the term Parigraha—appropriation prescribed by Gowlama as a general mode of the acquisition of property we find the following text of Manu who clearly gives illustration for Parigraha.

"Those who were versed in the ancient lore regarded this earth as the wife of its first King Prithu; and they declared that the field belonged to him who reclaimed it and the animal to him whose arrow struck it down."

According to the literal meaning of illustrations mentioned in the text above we may safely say that Parigraha appropriation was an acknowledged source of acquisition of property at the early period but at the time when Viramitrodaya—commentary on Smriti texts—a treatise on Hindu Law such means of acquisition became obsolete. Though Manu does not mention Parigraha (appropriation) in his text above quoted as a virtuous means of acquisition of property in the above text he distinctly traces the origin of ownership to Parigraha which is called "occupatio" in Roman Law; so it must be understood that such source of acquisition handed down for him from the past ages, but it had no practical appropriation even in the days of Manu (during the time of Sunga Dynasty); because the creation of ownership in things which had no previous owner was only heard off in ancient tradition.

Since settled ownership had become the rule before the time of Kautilya (before Chandragupta's reign) we should not accept the remarks of the foreign-writers on our Hindu Law; for Sir William Markby observes that "We find an example of occupancy without ownership in the so-called institutes of Manu. The ownership of the cultivator (as distinguished from the housestead and the pasture attached thereto) is not mentioned in that work and as there are rules as to bow such land is to be disposed of when the family breaks, it seems clear that when that book was written, it was not owned but only occupied."

We see that the abovementioned text of Manu itself says that Sir William Markby was not able to understand the real sense of the institutes of Manu. Manu in that text distinctly speaks of ownership of the cultivated land () to 10 the ownership arose originally from the reclamation of previously unappropriated waste lands. As I have already shown, settled ownership had become the general rule before the time of Kautilya who quotes in his work many political teachers for their opinion. In order to understand that the

full-ownership in the cultivated land was prevalent in our India from immemorial times, we have the following text of Manu:—

"As between the person to whom the field belongs and another who sowes his seeds in it the crops belong to the former in the absence of a special contract under which both may become sharers in the produce, because the land is preferred to the seed."

Unless we know the nature and kinds of property we cannot understand the relation of the king and his subjects. So, I shall give you some idea of them before I turn to my proposed subject.

When a person controls or owns a certain thing by any mode of acquisition already pointed out, the thing so acquired is deemed to be the property. When the person so owning stands in relation to that thing, it is said to be the ownership.

As Sri Krishna Tarakalankara recognized the existence of various concurrent rights to one and the same thing vested in different persons provided there could be no incompatability in existence of such rights and has also shown the distinction between the property of the same kind and property of different kinds, there would be no objection to say that both the king and his subject have different rights of property to the land occupied by the cultivator (ryot). According to the abovementioned opinion of jurists and political scientists of our India the right constituting ownership acquired by the ryot (cultivator) in the cultivated land has been deemed to be the superior right to that of sovereign whose right of ownership arises in that land simply from protecting the former in his peaceful enjoyment of the property.

Therefore, it is settled fact and rule that the subject (ryot) under sovereign is the proprietor of the soil while the sovereign has the right to receive reasonable tax from the ryot.

I have to say a few words with regard to the zamindari institutions before I begin to answer the questionnaire.

While such relations had been existed between a sovereign and his subjects with the rule of Pattams (Muhammadans) the system of feudalism which had prevailed in their own country was introduced in India in connexion with the revenue system in the shape of the zamindari institutions. The ryots were obliged to render certain services and payments to the zamindars who were much like the vassals of England to their lords. Even under the British Government this system has been in existence (continuity) with sufficient alterations in respect of rights and duties of the zamindars in the same connexion.

In this connexion we must determine the position and the right or interest of the zamindar in relation to the sovereign and his subjects.

In this connexion we must determine the position and the right or interest of the persons conferred right by the sovereign power to collect taxes from the ryots should have succeeded to the right of sovereign in that respect under the principles of analogy; so that the right or interest of the zamindar in the holding of the ryot might have been the same a sthat of the sovereign. From the view point of Mimamsa principles and that of our Hindu Law-givers and jurists, the king may be entitled only to confer upon any person the right which he acquires in the land owned by the subjects by the reason of protection he affords as I have said before. In conferring upon his subjects the right or powers to collect taxes from ryots (cultivators) for their benefit or convenience (easy administration of Government) the principles of analogy and bar should be adopted by the Government for the protection of his subjects from the persons so conferred. Owing to the conferment of such rights upon zamindars by the British Government we come to know that the ryots holding lands in zamins have been greatly affected in the peaceful enjoyment of their natural rights.

Whenever occasion occurs in course of answering the questionnaire, I shall point out the undue weight, given to the rights provided in the Madras Estates Land Act, 1908, for the landholders (zamindars generally) against the ryots, in the light of the Smriti texts and passages of Arthasastra which I quote.

- I. (a) In view of the abovementioned considerations the tenant is the proprietor of the soil, while the zamindar is entitled to collect reasonable rent from the tenant as the former has entered into the zamindari position under the title conferred or allowed by British Government.
- (b) As I have already pointed out the position of the subjects under the political society of our accient India in the light of the textual authorities already I quoted the

tenant has acquired full right of ownership in the land either by occupation (parigrahara-appropriation) or by grant or by purchase (in short, by any mode of acquisition recommended by our Hindu jurists) subject to the duty to pay due rent to the zamindar whose right over such land has arisen purely from the title the latter has acquired.

For the purposes of the Madras Estates Land Act, 1908, it seems to me that those who have been granted, or allowed titles or gifts or sanads to hold lands under the British rule either for collecting rents from the subjects on the land so held or for the secular or religious benefits or services done or rendered to the Governments past or present on free of taxes or favourable rate of taxes are deemed to be landholders or landlords. Lands held by such persons for such purposes are deemed to be estates. Those who have been in the (continuous) possession of a holding a parcel of land (field) are deemed to be ryots and those who cultivate the cultivable fields which are in the possession of the ryots on agreement to pay some share of the produce are deemed to be sub-tenants.

In order to understand the legal notions of the Sanskrit terms Kshetraswami and Karshaka the owner of the field and the cultivators (sub-tenants) with their distinction, I shall adduce the text of Yagnavalkya as follows:—

Where a cultivator (having accepted to cultivate the field in the presence of the owner) neglects to cultivate it or does not cause the other to cultivate it, he shall be made to pay such usufructs as is settled by the neighbourhood on so ill-tilled or ploughed land that it cannot make the seeds grow if sown. In such a case the owner may lease the field to the other by ejecting the previous cultivator.

This above-quoted text suggests that it is the owner who holds the soil and it is the cultivator who simply sows the seeds by ordinary ploughing on the condition of payment of some share. The text also suggests that the owner of the soil is the true proprietor and is entitled to eject the cultivator when the latter neglects to fulfil his promise to cultivate the field. The condition of the owner of the field is quite different from that of the cultivator, I think the modern term landholder or landlord in literal sense is applicable to the owner of the soil (& sol). The Sanskrit term Kshetraswami involves the etymological sense that he who owns or holds field or land is the owner or holder of the field or land. The term landholder used by the law-givers does not seem to correspond to the term landholder or landlord used in the Act. It seems that the sense attached to the term landholder by the Act is taken to be as general sense but not as special sense, so we must hold that he who holds or lord of the land which is under the occupation of the rvot (tenant) is the landholder or landlord. According to the opinion of our jurists the two different persons cannot have the same right in one and the same thing as I have already pointed out before. The one must have the superior right and the other inferior right. He who holds special interest in the land shall be the landholder or landlord. As the tenant has special interest in the land, he must be regarded as landholder. But for the purposes of the Act those who are intended to enjoy the usufruct of the land in the form of rent (కాంగపత) which is under the holdings (control) of the ryots or tenants whom we designate proprietor or owner of the soil, are deemed to be the landholder or landlord. If so, we have to take the modern sense that bhogapati is the landholder while the Kshetraswami is the ryot or tenant. In order to have an idea of the term bhogapati as distinguished from bhupati and Kshetraswami I shall adduce the text of Yagnavalkya as follows:—

"After having made a gift of land to the worthy person or having made a corrody (nibandha) the king (lord of the land) should cause a document (title-deed or sanad) to be drawn up for the satisfaction or for the information of good kings who will come in future. Vigneswara commenting this text refers to the terms bhupati and bhogapati as the donor and donee and declares the rights and duties of the donor and the donee by saying that the king (bhupati is entitled to make gift or corrody but the donee bhogapathi (he who enjoys the usufruct of the land and corrody) is not entitled to do so."

Turning to the present answer I have to say that it is of the popular opinion with regard to the ownership of the tenant that our Hindu tradition, the Permanent revenue settlement and the decision of the Madras High Court have ascribed ownership to the tenant in respect of land owned and prepared by him.

II. (a) That which is fixed in consideration of both the aspects of the financial prosperity of the king and his subjects is fair and equitable. The popular feeling is that that which is fixed in due consideration of the expenses that will be incurred by the ryot in the cultivation of the land and in that, of the financial condition of the average ryot is the fair and equitable rent.

With regard to the fair and equitable rent, I shall propose to give some information how the author of the Manu Code requires the king to adopt principles for the collection of taxes from the subjects by way of quoting his original texts with remarks—

- ే. ''(క్యావ్క్య మధ్యానం భక్తరావాదికృయామ్) యాగాయ్మరుచ స్ట్యేయ్ర వ్యేజికోదాక యేత్క్రక్॥''
 - "Taking into consideration the cost price as well as the sale price of his goods, the cost of conveyances, the cost of daily living and contingent expenses as well as the cost of ensuring safety to his goods by the way of policing to forests, rivers, etc., he shall levy taxes on merchants."
 - 2. ''యధానలేనయుజ్యేత రాజాకర్హాన కర్షణాం తాభావేడ్ నృహిళా^{మ్మ్}) కల్పయేత్సతతం కరాక్॥''
 - 'The king after due deliberation shall always impose taxes on profits of traders and cultivators as well as on those of a State or (in more literal sense) the king shall always impose taxes in consideration of the way which not only enables the king to meet the needs and expenses of the administration of his own State but also his subjects, followers of the different occupations to realize the profits of their respective pursuits.''

For example:-

- 3. "యథాల్పల్పమదం త్యాద్యం వార్యోకోవత్స మట్పథా8॥ తథాల్పాలం గాహీతవ్య కాంస్ట్రా చాజ్ఞాబ్లికంకరక॥?'
 - (3) As leeches, calves and bees little by little draw their respective sustenances so the king shall draw his revenues from his realm little by little each year.

Manu enumerates the methods of taxation with reference to sources—

- 4. ఆ పంశాశ బ్బాగ ఆదేయా రాజ్ఞావళు హీరణ్యయాంశ দিকన్యానామక్ష మాఖాగశి మహ్మి బ్యాదశ ఏవవా.।''
 - "A fiftieth part of its value should be the tax on gold or animal and a sixth or eighth or twelfth part of its value on food grain, according to circumstances, should be collected from his subjects.
 - In the case of the first precept Kaluka Bhatta interprets the compound term Pasuhiranya as gold or animal exceeding the capital and in the case of the second precept he explains the reason that the mention of the option in respect of the rate of taxation is due to the difficulty whether easy or heavy in preparing the land for cultivation."
- 5 ແ ఆడదీతాభ మడ్బాగం ద్రమాంస్త మధుస్తర్పి పాశ్మ్ κందవుమధిరసానాంచ పుమ్మమూల ఫలస్వాదా॥ ""
 - "He shall take a sixtle part of profit derived from trees, flesh, honey, clarified butter, scents, cereals, saps, flowers, roots and fruits."
- 6. '' ಷ್ಮತ್ರಕ್ ಕೃತಾನಾಂಪ ಪ<u>ರ್</u>ಷಣಾಂಪ ್ಷ<u>ತಿ</u>ಷಲಭ್ಯಪ। ಮೃಣ್ವಯಾನಾಂಪ ಪಾಂಡಾನಾಂಪ ಭರ್ವನ್ಯಾಕ್ಕನು ಯಭ್ಯಪ॥''
 - "As well as of that (profit) derived from leaves, sakas (curries), weeds (grass), leather, bamboo-made articles, earthen vessels and all kinds of stoneware."
- 7. ఆ యుత్కించడపివర్షన్య బాచయి త్కరసంజ్ఞితం। ద్యవహారేణ జీవంతం రాజా రాజ్ప్రేకృడ్డనమ్॥"
 - "The king shall levy a nominal tax on poor man (low man) living by plying small trades in his kingdom."
- 8. ఆ కారుకాగ్ఫిర్బ్నమైన సూబాన్క్సాల్లోను జీవిన8॥ విక్రైకం కారమేత్కర్హ మాసిమాసి మహీపతికి॥ "?

"The king shall cause each artisan, manufacturer, sudra and labourer to work for him for a day each month."

Manu closes the discourse on the principles of taxation with the following remark:—

- 9. " నోచ్చింద్యా దాత్ర్మనోమూలం పరేషాం వాతితృష్ణయా കొచ్చిండ $\mathbb E$ హ్యాత్ర్మనోమూల మాత్ర్మానంతాన్స్పైపీడియేత్॥ ''
 - "Out of affection for his subjects, he must not bring about his ruin by forswearing to collect his revenue from them nor cause their ruin by his greed, by so bringing his own ruin he will become an oppressor or if his own-self as well as of his subjects."
 - As I have already pointed out, Kautilya also gives the same warning in his work.
 - " ఆల√కోశ్హీ రాజా కౌరజాన వదా౯ గ%తి.''
 - "A king with depleted treasury will eat into the very vitality of citizens and country people. With regard to the protection of cultivators, he recommends the following provision to the king in connexion with the treatment of the formation of villages":—
 - '' దండావిష్టిక రాఖాదై రక్షేద శహతాం కృషిమ్.''
 - "He shall protect agriculture from molestation of oppressive fines free labour and taxes."

In fixing taxes the king is suggested to take much care to adopt fair principles.

Kautilya also seems to have admitted in one page of his work that one-sixth of the produce or profit or income and one-tenth on merchandise as a common rate of tax.

To this effect we find the following passages in his work:-

"People suffering anarchy as illustrated by the proverbial tendency of a large fish swallowing small one first elected Manu Vaivaswatha to be their king and allotted one-sixth of the grain and one-tenth of the merchandise as sovereign dues. Fed by this payment, king took upon himself the responsibility of maintaining the safety and security of the subjects" and so on.

The heads of sources on which Manu imposes taxes seems to resemble the following heads of sources given by Kautilya in connexion with his dealing with the collection of revenue.

Kautilya divides the sources of income from the State under seven heads and requires the king's Collector-General to attend to collection of revenue from those (divided) sources such as (1) forts, (2) country parts, (3) mines, (4) buildings, (5) gardens, (6) forest and (7) herd of cattle and roads of traffic. And he also requires the king to pay the foremost attention to the treasury by saying that all undertakings depend upon it. He also enumerates conditions that are conducive to the financial prosperity and also shows the causes that are to tend to deplete the treasury.

In this connexion I have to point out that the policy of the British Government in respect of revenue settlement seems to have adopted the first principle laid down in the abovementioned verse numbered 9 and also seems to have taken care of those conditions that are conducive to their financial prosperity and to their happy living.

- II. (b) The precepts laid down by Manu and Kautilya in the serves and passages just quoted in the above answer may be taken into consideration in fixing a fair and equitable rent; for such principles of taxation are common to all systems of law obtained or emanated in political societies; I think these principles are deduced from moral and divine laws indicated by the principles of utility in regard to the human conduct. The popular opinion is that in fixing the fair and equitable rent the nature of the soil, the prices of the crops raised in the fields, water-sources, the drainage system, costs of agriculture and needs of the family of the tenant should be taken into consideration.
- II. (c) The Acts of God are not possible to be expected by anybody; unless the statutory provision is made in modern times the interest of the ryots will be greatly affected. So the provision shall be made to the ryots for remission of rent in respect of conditions or circumstances under which they deserve to claim remission it. As I have already shown, Kautilya makes provision to the cultivators for remission specifying conditions for such acts.

It is of the popular opinion that the provisions which are to be made by the legislature in respect of remission of rent shall accord to the principles which have been established in respect of ryotwari system under Government.

II. (d) We come to know that the rate or share of rent determined or accepted by the Local Government on holdings in certain zamindari localities in favour of zamindars has been thought to be quite abnormal to the interests of the ryot population. I think that such a rate or share of rent might have been a retrograde step to cause their ruin as the verse 9 which I have numbered and quoted in the above answer suggests. As the abovementioned texts of Manu advise the kings in general, I do not think that it is advisable to settle the rate of share of rent on a particular portion of land or field in zamindari areas also with a particular motive or policy without due regard to the general principles of taxation accepted by our Hindu jurists. The rate of share of rent shall be settled with reference to the nature of the soil and to that of the labour of the cultivator as the verse 4 which I have numbered and quoted above with the view of the commentator, declares and such rate shall be common to all ryots in all zamindari areas. With a view to have some idea regarding the principles of taxation, I have already quoted the texts and passages of Manu and Kautilya which deal with the principles to determine the taxes in respect of persons pursuing different avocations. As I have already stated such principles are common to all systems of laws. Whatever might be your opinion in respect of such principles; at least the principles which have been applied in determining the taxes in respect of the ryots under the Government shall in my opinion be applied in the case of the zamindari ryots since the zamindar has acquired the right of the sovereign.

In this connexion, I have to say that in case the general principles enumerated in Hindu shastra in respect of taxation had been applied in determining the taxes in respect of the subjects under the British Government, they could have been in greater enjoyment of their occupations.

Turning to the answer in hand, unless some general principles enunciated in shastras are applied in the case of settlement of rate of rent in respect of zamindari ryots, relations of the zamindars and their ryots will be greatly affected. The relations of the said persons shall be regulated by fair and equitable principles enunciated in the light of shastras. When the rent is fixed at the will of the landholder or zamindar without due regard to the general principles of taxation (rent), many disputes may arise and affect their relations.

In conclusion I say that there shall be a legislation for the common rate or share of rent in respect of lands held by ryots in zamindari tracts and the special rate of share of rent shall not be fixed with special motive on holdings of ryots in particular areas or on a particular holding. Such kind of rate or share of rent fixed with motive tends to lead to litigious disputes.

When a question as to whether the rate or share of rent fixed by the zamindar and accepted by the District Collector is fair and equitable is referred to the competent concerned court or revenue court by the aggrieved party (ryot) the decision arrived in such a particular case may not be effective in another case of the same nature; for the decision arrived in one case will be a precedent or a principle in another case but cannot be a law. The decision of the court (called judicial law) is intended to relieve the party aggrieved (affected) whereas the statute law is intended to regulate matters regarding acts and forbearances or to remedy evils in existing usage or law.

So, I think that it is desirable that the rate or share of rent which is common to all ryots in all zamindari tracts shall be settled by the legislative mode but not by judiciary mode in the light of the principles enunciated by our Hindu jurists or by any fair and equitable principles. In plain words I again say that legislation is required in respect of settlement of common rate in all zamindari areas, but the decision of the competent concerned courts is not required; because the judicial mode of law relieves party complained but cannot legislate the matter in question.

It is of the popular opinion that the provisions made in the Madras Estates Land Act, 1908 (modified up to December 1936), for the rate of share of rent payable to the zamindars shall be amended according to the suggestions given above answers and in addition to this amendment the rate or share of rent common to all holdings shall be legislated at a time in all zamindari areas.

II. (e) As I have already stated that the relations created by the title-deed or sanad between the zamindar and ryots in his zamin shall be regulated by the Provincial Government it is quite desirable that the Provincial Government shall reserve (retain) powers through the revenue settlement officers to revise or alter or reduce the rents fixed by the zamindar and accepted by the Collector in respect of ryoti land held by the ryot since the zamindar has been given right to collect rents on behalf of His Majesty the Emperor of India.

III. (a) No doubt it is desirable that powers conferred on zamindars under section 4 of the Madras Estates Land Act (as modified up to 21st December 1936) to collect rents

from ryots may be revised by the Local Government if any mischief or defects, or oppression be justly pointed out by the ryot population with regard to exercise of their powers to collect rents (from ryots). It is of the popular opinion that the landholders shall not be authorized to collect rent from ryots hereafter.

III. (a) It is of the popular opinion that on behalf of the landholder (zamindar) the Local Government shall undertake or resume the business of revenue collection either through the village officers or through the village panchayat boards and deduct the amount spent for the same from the dues of the zamindar.

As I have already said, the result of the resumption of the power of collection duty is that the zamindar becomes a pensioner; in other words his right of property in the income arising from rents will not be affected, but to some extent the rights of ryots in respect of their respective holdings may be properly enjoyed.

- III. (c) Principles enunciated by the shastras on such matters and measures suggested by persons well experienced in revenue collections shall be adopted in respect of collection of rents from the ryots of the zamindari areas. It is of the popular opinion that the system of collection which has been adopted in respect of ryotwari institutions (lands) shall be adopted in respect of ryoti land in the occupation of ryots.
- IV. (a) The rights of the tenants to water-supply are inherent as being appertinent to the land (or objects); so natural sources of water shall be open to all living beings subject to the control of the sovereign and persons intending to drink water and use it for his cultivation shall never be obstructed from such sources. Occupation or seizing of the unappropriated land or water or any object which had not previous owner have been acknowledged as I have stated before, to be a source of acquisition for ownership. As the householder is intended to control his family (house), so the king is also intended to control the earth and its fruits. From the standpoint of (Artha) political as well as (dharma) legal view in our India, we can safely say that all objects of enjoyment had been under the general control of the sovereign power and had been granted (allowed) to the subjects for the special control on payment of his share of protection. As the king has the general control over the natural source of water, he shall see the people using water without being impediment to the interest of the neighbour. It is one of the duties of the king to maintain irrigation works, etc., for the public good. In support of this statement I shall adduce the text of Manu with views of commentators as follows:—
 - ''కృత్స్ సంచాస్ట్రిధంకర్త, పంచ్చకర్గంచే తత్వతి 8 | ఆనురాగ పలాగొచ్చకూరం మండలస్వము!''
 - "His entire eightfold duty, his five-fold espionage (varga), love and aversion of his subjects and movements of the circle of kings he must ponder on. Referring to eightfold duty of the king, Kallukabhatt describes as follows:—(1) collection of revenue and (2) disbursement of revenue in the shape of salaries to State officials, etc., (3) rules of conduct or restraint on ministers and officials in affairs of the State, (4) declaration of (prohibitory) injunctions in respect of hostile acts done by the king's servants (negative duties), (5) supervision of the administration of justice, (6) infliction of punishment, (7) as to the institution of purifactory rites for expeating the sin of an inquitous act, and (8) permission (opinion) in doubtful cases.

These are eight duties of the king. This extract of duties was taken from Usanasa (Sukra—a school of political thought). Metahatidhi describes the eight duties of the sovereign as follows:—Undertaking of acts not already taken, completion of or execution of those already undertaken, specification of an act already executed. (১৯ ১০ ১০ ১১ ১৯ ১) (accounts relating to the results of the works) done conciliation, payment, breach and making. He describes eightfold duties of the sovereign in another way as follows:—

- (1) Construction of roads and caravans,
- (2) (歯なぎ があ 20ならる) construction of buildings for water-works,
- (3) of forts,
- (4) repairing forts,
- (5) other public buildings already constructed,
- (6) capture of elephants,

- (7) works of mines, construction of barracks for soldiers, and
- (8) clearing of forests.

Turning to the present answer, I say that when the sovereign constructs reservoirs, embankments or does any work for the irrigation purposes for the public good or helps his subjects in construction of those water-works, landholders or the cultivators shall pay due taxes to the sovereign for such service the latter renders to the formers.

Since the zamindar has acquired the right of the sovereign power to collect taxes from subjects that the zamindar has the same control over such general sources of water as the king has over them. In view of the textual authorities of our India already given, I have to say that the rights of tenants are not a matter of contract between them and their landholders in respect of natural water sources. When the zamindar has constructed buildings for water sources with his own finance (wealth), the ryots' rights to such water sources (supply) shall be a matter of contract. As I have already said the free use of water from the natural water source is an inherent right of every being in the world. Such kind of right of the human being is termed to be incorporeal right to a person over the objects in another's control. Regarding to such incorporeal rights of persons over the things under another's contract, I shall adduce the text of Yagnavalkyas as follows:—

"Where a person having sought the permission of the owner of the field either with request or with offer of payment of money wishes to construct a tank or well or the like on his fields (setu), he shall not be prohibited (obstructed) from so doing it."

Yagnavalkya lays down the provision of penalty or punishment with the following reasons in the same text for the obstruction of such irrigation works. The person shall not be prohibited by the owner from the construction of tanks or wells and the like on his field. The reason is as follows: Though such construction of setu (tanks or wells) affects the interest of the owner a little, it must serve manifold purposes of the people. The well occupying a little space of the field of another causes that owner to afflict a little and supplying an abundance of water, causes much benefit to the world. So setu which supplies an abundant water shall never be obstructed from construction. Vigneswara commenting that verse says that the mention of a well in the original text implies vapi, pushkarani (\$\tilde{\pi}^2\$, \$\tilde{\pi}^2\$_{\tilde{\pi}}\$) and the like and he also adds that the text suggests that where the setu (construction of tanks, etc.) occupying the whole field, greatly affects the interest of the owner of setu occupying or lying on the field of another in the immediate vicinity of the river and the like is of a little use (benefit), from such construction the person shall be prohibited.

In this connexion Vigneswara quotes the text of Naradas with his interpretation as following: setu (construction of water-works) is of two kinds:—

```
" సేతుశ్చ ద్వివిధ హ్లీయా ఖోయాబంధ్య సైబైవద!
తోయు జర్మనాత్ ఖోయోబంధ్యస్స్యాత్ర్మ వర్తనాత్ ॥ ''
```

- "One is said to be Kheya () and the other is styled to be Bandhya () That which instigates water to flow either from the natural source of water; for example rivers, lakes, tanks, etc., or from fields, etc., to other places for irrigation purposes or draining purposes, is termed to be Kheya (construction of canals, etc. ()
 - "That which obstructs or binds the water (from flowing into seas or other places) is said to be Bandhya (2005) for example embankments, anicuts, etc., for agricultural purposes or protective purposes."

Vigneswara commenting the same verse further adds by quoting the following the texts of Narada that where a person repairs at his own will the well or tank or any thing constructed by another and afterwards ruined by breakage, etc., he may repair it either with the permission of the previous owner or of his successor or of the king:—

"Where a person repairs without the permission of the owner setu—a tank or well previously constructed and ruined later on, he shall not be entitled to enjoy that benefit. On the demise of the previous owner or of his successor, said person shall repair setu—tank or well by obtaining the permission of the king."

Yagnavalkya after having declared the duties of the owner of the field in respect of construction of tanks or wells (setu) on his field by another person, declares the duties of those who construct or open wells or tanks or channels, etc., on the field of another (those who maintain water-works) in the following text:—

"Where a person maintains or constructs setu, tank or well or any water-works on the field of another without obtaining the permission of the owner or that of the king in the absence of the owner, he shall not be entitled to obtain the usufruct (profits, produce) arising from such construction of works; the benefit (produce) arising from it shall accrue to the owner of the field or to the king in the absence of the former. Hence Vigneswara formulates the rule that no person shall construct a tank or well or any water-works on the field or land or another unless he previously obtains the permission of that owner or that of the king in the absence of that owner."

For your clear understanding of the provisions (or rules) made in respect of construction of water-works (setu) by private persons (subjects) in ancient times I have quoted the texts of Yagnavalkya, Narada and Manu with the commentator's views. I have aiready said that Yagnavalkya shows the difference between the owner of the field and the ordinary cultivator by giving right of ejection to the former in the case of his non-fulfilment of the obligation towards his owner of the field. Abovementioned texts suggest that the private individuals have full ownership over their fields and lands and the sovereign has the general control over them. Turning to the present answer, I have to say that it is o' the popular opinion that no zamindar is deemed to have better rights than those that of his ryots over the water-supply (in respect of using streams, tanks, etc.), but zamindars have been exercising full rights (of ownership) over them. Such exercise of undue rights by zamindars has greatly affected the interests of the ryots. Seventy-five per cent of tanks which have been in existence for the irrigation and other purposes have been constructed by private individuals. The zamindars never allow the mots to irrigate their own holdings (fields) with water available in tanks, streams or wells, etc., unless and until the farmers use previously such water for irrigation of their own private lands. When they happen to be in bad terms with their ryots under any circumstances, they do not even allow them to use water in tanks either for their own drinking or for making herds of cattle drink. Owing to the utter negligence on the part of the zamindars in making necessary repairs (setu) of water-works tank and the like, in their respective areas, the ryots under their localities have to meet the failure of crops now and then and in consequence of that event they have to suffer from famine. Therefore, it is essential that tanks shall be taken away from the control of the zamindars and placed in the custody of panchayat boards, subject to the directions of the Local Government. As I have just mentioned before, the abovementioned texts of Yagnavalkya clearly suggests that the king has the general control but not the special control over the objects owned by the subjects (people). So we must conclude that the zamindars also shall acquire such right of the sovereign but the special control over the objects owned by the ryots shall never be allowed to them, otherwise such rights on water sources created by the ancestors of the present ryots will be prejudicial to the interest of the ryot population.

With regard to the popular opinion in this answer that opinion seems to be quite consistent with the views of the law givers.

- IV. (b) As I have just shown in the above answer the landholders shall never have a superior right in the water sources in the estates. From the juridical point of view which I have already stated in the above answer the right acquired by the zamindar in his estate over the water sources shall be such as is ascribed to the king. It is of the popular opinion that zamindars have no special rights over the water sources in their estates but they have been exercising such rights with force or violence over water-supply.
- V. (a) As in the case the ryots of the ryotwari lands under the settled Government. the ryots under landholders (zamindars) shall never be allowed to dispute with one another for boundaries and demarcations of their respective holdings and for the rights over water-supply. So, it is necessary that all estates shall be surveyed and record of rights shall be regularly maintained by the Local Government.
- V. (b) The ryots also hold the same opinion since the zamindar has been given right to collect rents from ryots in his estate, he shall lie under the duty to maintain with his own costs the safety and security of the ryots in their respecive holdings, but they do not seem to act as kings. In short the position of the zamindar under the British Government appears to be that of the private agent of the sovereign to collect his

dues from subjects, so it always makes him regard his own interest but does not allow him to care for the fury or anger of his ryots as he was not been given responsibility for their well being.

It is of the popular opinion that the landholder shall bear the costs incurred for the survey of his estate and record of right of ryots.

VI. I think it may not be objectionable that when the zamindar happens to act as if a king towards his ryots, he can demand any levies customary or otherwise for the common benefit of the ryots in his estate, but for his own benefit, he shall never be allowed to

It is the opinion of ryots that the landholder shall never demand any levies customary or otherwise from the ryots in addition to rent.

VII. (a) Our Hindu Law has recognized some incorporeal rights, as I have already pointed out in favour of agricultural people and that of religious people with regard to the objects or lands owned individually but not communally by villagers. In support of this statement I shall adduce the text of Yagnavalkya as follows:—

్శామేచ్చియా గో మాచారో భూమీరాజ వశోననా |

ద్వజన్మ, ఇళ్ళ పుష్పాణి సర్వత్య సర్వచాహ రేత్ ॥'' '' In every village a pasture ground shall be set apart for pasture either by the common consent of the villagers or by a special permission of the king. The person belonging to the twice-born classes may take grass, fuel and flowers for the performance of religious rites from another person's land at any time."

The first provision in the above verse suggests that in the case of disagreement for that provision the king's interference is necessary for the setting apart of a proper measure of land for pasturage. As I have already stated, it is clear from this text that the earth and its fruits shall be under the general control of the sovereign.

With regard to the last provision made for the religious people, it is clear that when the Brahman wants grass, fuel and flowers for his religious rites, he may take them from anybody's land at any time. As regards fruits the Brahman should not take fruits from the trees which are enclosed by fences, etc., but he may take them from the trees unfenced. To this effect Goutama, an early Sutra writer on Hindu Law, makes the following provision in a verse:-

'' తృణంజాయది కాష్టంపుక్పం యదివాళలం | ఆనాకృచ్ఛక్హి గృహ్నా నోహ సైచ్ఛేడన మన్లలి ॥''

"Where a person takes grass or fuel or flower or fruit from another person's land without his permission, he shall be liable to have his hand cut off.

This prohibitary precept intends the right of ownership inherred in people (subjects) in general but it does not appear to intend the common incorporeal rights of the subjects over the utilization of local natural facilities, such as grazing of cattle, collection of green manure or wood for agricultural implements. The first provision in the first mentioned text of Yagnavalkya is intended for the setting apart of some uncultivable land for pasturage in or around the village with the unanimous wish of the villagers. The second prevision in the same text is intended for the exception in the case of Brahmans intending to perform religious rites to the prohibitary precept laid down by the abovementioned text of Gowtama for the protection of the private property but Gowtama does not seem to make such provision for the protection of public property, i.e., local natural facilities, such as waste lands, forest tract, mountainous parts, and quarries, etc., which are under the general control of the sovereign. As I have already stated, that Gowtama enumerated the modes of acquisition for the private ownership. The one of the modes for the acquisition of ownership is parigraha, occupation or seizing of unappropriated land, water, etc., about which I have already spoken thus; the person becomes an owner when he occupies & certain thing which had not previous owner. By acquiring ownership by such modes the object will be under his special control. From the view point of this text of Gowtama and commentaries we must conclude that when a person takes grass, fuel or any thing which are under the general control of the sovereign, he may be the owner of that thing with the permission or grant on paying his dues or free of tax.

Uncultivable lands, forest tracts, mountainous river-beds, lake, etc., that is, unoccupied portion of the land by the subjects which are presumed to be under the general control of the sovereign, shall be open to the use of all the subjects on payment of sovereign dues. The local natural facilities, such as grazing of cattle, collection of green manure or wood for agricultural implements, shall be regulated by the Government for the use of the subjects. Kautilya gives us full information in his work on political economy regarding the formation of villages and division of land.

Sub-sections 2, 3, 4, 5, 6, under section 6 of the Madras Estates Land Act, 1908 (as modified up to December 1936), suggest that the Local Government has given full right to the landholders over the waste land and other uncultivable land for their own use, that is, to reserve them for raising gardens, topes and for forests and to enjoy at their own will without due regard to the interests of the subjects holding land in zamindari institution. The system of zamindari institutions does not seem to create mutual love and interest towards one another. The object of the institution of zamindari system appears to be to make the collection function easy in wild and upland tracts by giving. powers to some able persons to collect rents on the condition of payment of fixed amount of revenue but not to please the subjects. The object of the existence of good government. is to protect the subjects in peaceful enjoyment of their rights as 1 have already quoted. You see that the position of the sovereignity is quite different from that of zamindar. The zamindar has no duty to protect the people except to collect rents for the payment. of the fixed amount of revenue as agreed. The section mentioned above implies that the privileges conferred upon the zamindar seem to be more affective for the interest of the ryots. So, it is better that they shall be controlled by the Government.

It is of the popular opinion that the ryots have rights to use, from the time immemorial, waste lands and forests lying in the zamindari areas for grazing cattle, for taking green manure or wood for agricultural implements. From immemorial times these have been in the use of ryots; for want of mention of such provisions in respect of ryots in the sanad or the title-deed conferred on zamindars during the conferment of which they have been exercising their rights over such waste lands and forest tracts as their own acquired property. But zamindars have no right of property to the common objects, such as poramboke, private paths (for the fields and forests, etc.), and forests, etc., and they shall not be allowed to hold right in the same. These shall be placed under the control of the village panchayat boards to be open to the use of the villagers.

VII. (b) As I have stated in the above answer and our Hindu Law givers have recognized some incorporeal rights to the subjects in respect of construction of waterworks on another's fields, of setting apart of the pasture grounds in or around with the consent of the villagers and of taking grass, fuel and flowers by the twice-born persons to perform the religious rites even without permission of the owner. Now, I say that the right of way over private lands is recognized in the text of Sankha and Likhita combined writer on Smriti of their own name which is thus explained by Mitra Misra. "Whoever constantly passes through field or by its side should not be obstructed."

Regarding the incorporeal rights of the subjects in respect of highways, we have the following text:—

"No one should by throwing filth or making plant fasm, a ditch, an aqueduct, or eaves of a house obstruct a public thoroughfare, a place of worship and king's highways and whoever does so renders himself liable to punishment."

We may find that certain incorporeal rights appertinent to the tenants are recognized by Hindu Law and rules regarding the relations between the owners and adjacent lands are made.

In view of the recognition of such various kinds of incorporeal rights over the private ownership of the people in respect of various types of people. We must deduce that the tenants have got an inherent right to use the local natural facilities for their domestic and agricultural purposes. The permission of the sovereign and the payments of the costs or prices of such things depend upon the nature and value of things used by tenants. Trifling objects may be allowed to be used free of cost of duties (taxes—sovereign dues). The seizing of water, grass, fuel, on any trifling thing is the source of acquisition for ownership as indicated by Gowtama, provided that it is not under the special control of the subjects.

VII. (c) As I have already pointed out in the above two parts of answers that the subjects have incorporeal rights over ownership of others, the tenants of the zamindar have the same rights as the subjects under sovereign power have generally had to the public paths, communal lands, hill and forest porambokes, etc. The zamindar shall be in a position or power to have a general control over such objects and therefore he shall not be allowed to exercise special control over such places or things prejudicial to the interests of the ryots. The zamindars shall have due regard to the interests of the ryots. Therefore, it is essential that the relation of the landholders and their ryots shall be well regulated by Local Government at least by placing the local natural facilities under a competent and lawful (impartial) board to be open to the use of the public.

VIII. (a) According to the passages of Kautilya in his work on political economy with regard to the provision for the construction of buildings for water sources and according to the interpretation made in respect of eightfold duties of the king by Methatidhi in the text. I quoted in my answer to the question IV (a) we find that it is the main duty of the king to adopt suitable schemes for the purpose of maintaining irrigation sources and works. According to the passages and texts of Kautilya, Yagnavalkya and Narada, we must understand that irrigation works for water sources, such as, Kheya and Bandhya as I have already stated may be undertaken either by single individual or by the corporate body with the help of the sovereign. Or they may be undertaken by the sovereign himself from the assistance of experts in such water-works through the trustworthy officials. From those texts we also understand that there were many private and public buildings of water sources for irrigation purposes in ancient times in our India.

I think that the irrigation works shall be under the control of the responsible and competent body and now I have said that it is the first duty of the Government to continue to protect the old irrigation works and construct new works of irrigation.

We admit in this connexion that irrigation works under the British Government have been greatly improved and extended; in consequence of such works, agriculture have been under flourishing condition, but it seems to me that the costs of waterworks are too heavy for the ryot population; for, we have seen that our ryots are not in a state to get water for those fields with cheaper rate of water-tax. So our agriculturists have been becoming poorer and poorer from one generation to another under such existing state of construction and protection of (or productive and protective) water-works. We have to observe that the heavy expenditure on the irrigation works under the British administration is due to the undue salaries of high officials and due to want of cooperation, or the free labour of the subjects.

As regards the irrigation works in zamindari areas we come to know that they are not taking proper steps either to improve irrigation works or repair them. In consequence of the violation of their proper duties to repair them in due time on account of ill-feelings, failure of crops and famine may become inevitable. Under these circumstances it is better that irrigation works in the estates shall be under the direct control of the Public Works Department which is intended to construct and protect all kinds of buildings.

It is of the opinion of ryots that the protection of water sources and irrigation works shall not be under the control of zamindars. Those shall be brought under the control of the village panchayat boards, subject to the control of Local Government. When irrigation works require repairs the Local Government shall direct or cause that business to be done either by the Public Works Department or by the village panchayat board.

In this respect I have to raise a question whether panchayat boards will be impartial and competent to carry out or repair such public water-works of ordinary nature to the satisfaction of the concerned ryots and zamındars.

- VIII. (b) As I have now said, it has been widespread rumour that zamindars are not at all taking proper steps or suitable schemes to maintain or repair irrigation works. When they have not properly discharged their sanctioning duties of repairing or maintaining irrigation works in their estates, their ryots might not have been put up with such negligence or violation. So, it may be better that the Local Government shall undertake such repairs or maintenance of irrigation works into their own hands through the Public Works Department.
- VIII. (c) The duty of the Government shall arise to undertake such repairs or maintenance of irrigation works from the application of the concerned parties or from the appearance of the necessity for such repair. (The Local Government shall undertake such repairs on application from the ryots or on its own accord).
- IX. The yearly jamabandi is necessary in the zamindari areas as in the case of ryotwari villages. This is the opinion of the ryots.

It is quite essential that the inspection of village accounts and other affairs relating to the collection of revenue and claims of the ryots, etc., shall be inspected and regulated. Unless it is done, the interests or claims of the ryots may be affected. In every year, the accounts of the zamindari village shall be inspected and checked by the District Collectors.

XI. As I have pointed out the legal notion of the terms kshetraswami, karshaka and bhogapathi with corresponding modern terms, tenants, sub-tenants and landholders in my answer to the first question B, the pattadar is the real proprietor of the soil and is designated as kshetraswami by the Hindu Law-givers; for, the ownership of the soil

ascribed in our India at an earliest period by custom or usage to him who occupies land and prepares it for cultivation as Manu clearly says in his text of the soil , ప్రాంగ్రహిందికి స్టాబ్బాన్స్ట్ కోయారమానాయి? Those who know tradition say that it is the owner who occupies and prepares land forcultivation, but karshaka is used by Hindu Law as cultivator and he cultivates the field with the permission of the owner of the soil మీ.

I have to say in this connexion also that zamindar is not entitled to be designated as landholder or landlord and kshetraswami (డ్యూస్ట్ఫ్ఫ్ఫ్ఫ్స్) shall not be treated as tenant or ryot and the cultivator who is now designated as subtenant may be treated as the real tenant or ryot in view of our old Hindu tradition. I think that for the purposes of regulating relations between the zamindars who have been made or designated owners of the land under the title-deed and owners of soil (), i.e., those who own fields (holdings) which are politically placed under the control of those zamindars, abovementioned sense or notions of ancient terms might have been altered under the British administration. As regards sub-tenant, the owner of the soil (the system of zamindari institution lets or leases out for certain share of produce his prepared land or, field to the cultivator who is thus designated sub-tenant. The difference between the owner of the soil (ఉ ్రామ్నమ్) the tenant and the cultivator (కర్ష క (sub-tenant) according to the British administration has been stated in my answer to the first question B. According to the Madras Estates Land Act, 1908, the person who is admitted into the possession of the field (holding) is deemed to be a tenant and the person who is admitted by the ryot or tenant to cultivate the fields on condition of payment of certain share of produce is deemed to be a sub-tenant. The sub-tenant is directly responsible to the ryot for the acts he does, but not to the zamindar since the tenant or ryot under present designations and the cultivated (sgs) (sub-tenant) under present designation shall be regulated by concerned parties themselves under an agreement or contract for the specific performance and any disputes arising from the violation of the conditions or terms of the contracts shall be settled by law-courts. As I have already pointed out, various kinds of property may be vested in different persons in view of the Hindu jurists provided they are not in compatible with the right of another that is, they are not of same kind of property. The sub-tenant's rights to the . field of the owner or produce of the tenant or ryot in the modern sense, arises from contract into which the former enters with the latter to cultivate (employment of work) his field on condition to pay a certain share of produce as Manu says that employment of work is one of the seven modes of acquisition for ownership whereas the right of the owner (kshetraswami) (of the field) ryot or tenant in modern sense arises from occupying or purchasing or any mode prescribed by Gowtama and lastly the right of the zamindar to collect rent from the holding (field) or the tenant or ryot (kshetraswami in ancient sense) arises from the title-deed-sannad-obtained from the supreme Government. Thus we find that the condition or status of the ryot or tenant. (Kshetraswami) is quite different from that of the sub-tenant with regard to the holding (field) whereas the condition or status of the zamindar is quite different from that of the ryot or tenant (kshetraswami).

- 2. From the standpoint of the jurists of our India we must conclude that the relation of the zamindari ryot and his sub-tenant shall be the same as that of the ryot and his sub-tenant under the sovereign power in all respects and the relation or status of the sub-tenant of the zamindar's private land shall be the same as that of the sub-tenant of the zamindari ryot.
- X. (1) It is of the popular opinion that the sub-tenant under the pattadar shall have no concern with failure of crops from the acts of God, that is, from excess of rain or for want of rain so also the pattadar shall have no concern with the failure of crops from the act of God.
- XI. (a) Some say that the Board of Revenue shall not be allowed to continue to be the final appellate and revisional authority in proceedings between landholders and tenants or ryots and the special tribunal attached to each law-courts shall be constituted for this purpose.

Referring to jurisdiction and procedure in respect of determination of disputes, I shall say a few words. The sub-sections under section 189 seem to be against the interests of the ryots. Though the members of the Revenue Board are experts and experienced

in matters on Indian Civil Service, specially trained in civil, criminal and revenue matters, the purpose of the constitution is to administer affairs (or functions) relating to-revenue collection and irrigation works and other allied matters. From the view point of Artha (wealth) or politics I think that the functions of the District Collector and the Board of Revenue are of political nature whereas the functions of the law courts are intended to be of legal nature. For justice, convenience and other facilities, special tribunal may be preferable to the revenue boards or existing law courts. So, it is necessary that the judicial functions concerning revenue matters from the combined functions of the revenue board shall be separated. I think that those who function revenue affairs and allied matters on revenue as final should not be allowed to decide appeals and revisions against the orders of the District Collector. Therefore, it is desirable that there shall be a separate tribunal to decide appeals and revisions against the orders of the District Collector.

XI. (b) It is of the popular opinion that the disputes arising between the landlord and tenants shall be decided by the land tribunal specially constituted for such purposes. The jurisdiction for the decision of the land disputes shall be given to the divisional courts, districts and presidency courts specially established and these special tribunals shall be attached to the courts. The district divisional tribunal alone shall be in circuit (in ambulation) with proper arrangement to consider disputes arising from respective divisions. These tribunals each shall be constituted with three fully qualified and competent members, one represented by the ryots, the other by the zamindars and the third member by the Government.

Such constitution may be preferable in view of the ryot population. According to the view of Kautilya persons who are to be appointed to the responsible posts of offices or any business shall be tested under different allurements. I hold that such special tribunals shall constitute three impartial competent and efficient persons in revenue and judicial matters for such purposes.

XII. (a) Since the estate has been placed for political purposes, as I have already stated, under the control of the zamindar, it is reasonable that any ryot intending to occupy any unappropriated and uncultivated land or any object for agricultural purposes or any kind of enjoyment shall obtain permission of the zamindar for such purposes. Occupation is the source of acquisition for ownership but consent shall be obtained in such a case. In the absence of application from the ryot for the permission of the zamindar the principles or measures adopted by the sovereign power in respect of unauthorized occupation of lands by subjects in general shall be adopted in the case of zamindari institutions.

It is of the popular opinion that when any ryot occupy a certain land without seeking permission of the zamindar the latter shall be entitled to collect such rent as is levied on fields in neighbourhood from the person so occupying by giving patta to the latter, but the agriculturist so occupying shall never be ejected from the new holding.

XII. (b) With regard to this last question concerning the rights of inamdars to their inams, I shall simply say that the landholder shall observe the same law as has been made in time of granting lands for religious other purposes as inams to the inamdars when the former collects jodi, poruppu, kattubadi from the latter.

Some are of opinions:

In respect of the following suggestions also the Madras Estates Land Act, 1908, shall be amended as follows:—

- (1) Where the ryot intending to change his holding (field) into a dwelling site, applies to the zamindar for permission, he shall be permitted to change it into a dwelling site without any objection and penalty or without any relief to the latter (as belonging to the village proper).
- (2) Amendment shall be made in section 12 of the Madras Estates Land Act, 1908 by repealing the exceptional provisions made in respect of reservation of rights of the zamindar to the trees existed in the holding of the ryot since that exceptional provision makes the zamindar claim the trees grown after that period on account of the record of trees in the patta given to the ryots.
- (3) Demarcation number and patta number shall be shown or specified in the receipt for rent. When the receipt for rent is given to the ryot without specification of the demarcation number, it shall be treated that the ryot has paid the rent fully for the whole land (holding) belonging to him.

- (4) The zamindar shall not have the right to attach the movable property when his dues are not paid in time. The rules of procedure relating to the proclamation of immovable property shall be made applicable to that of movable property. Standing crops in fields shall never be in any way allowed to be auctioned.
- (5) The original wet lands situated in zamindari areas and irrigated by the delta channels (canals) shall not bear more rent than the bapat wet land brought for irrigation after opening of new water-works situated in the same area.
- (6) In view of the consideration that the Congress Party would accept the Ministry of the Local Government and would be to amend the Madras Estates Land Act by placing the forests and waste lands under the control of the panchayat boards, the zamindars have changed them into the ryotwari land by giving nominal pattas to their relations and friends.
- Therefore, the pattas which have been given since the fasli 1346 to such relations and friends in such cases since fasli 1346 shall be made void.
- (7) The stone-quarries and mines shall be placed under the control of the village panchayat boards so as to be open for use of the public.

Memorandum by the Pittapur Taluk Zamin Ryots' Association, dated 1st March 1938.

- I. (a) The tanks and other water-sources of Chebrole, Tatiparti, Lakshmipuram, Mallavaram, Durgada, Ravikampadu, Alavilli, Ramanakkapeta, Pavara, Navara, Gorasa, Komaragiri, Kothapally, Thondangi, Srungavruksham, Chinnayapalem, are badly in need of repair and several of their feeder channels such as 'Valus' and the like were alienated and thus diverted into fresh tanks higher up on the way.
- (b) At Bendapudi a great valu, i.e., Thupakigedda kalva, has been diverted into Pampanadi which results in serious loss to the villagers below. This valu can sufficiently irrigate both the rainfed Chinnayapalem and Ravikampadu villages, if restored and properly maintained and led. So also at Mallavaram the three main feeder channels of Ramarao Bahadur's tank (area 1,31348 acres), namely, Ramasagaravalu, Ramayya kalava valu and Durgada valu, were alienated in like manner. They have to be restored to their proper state.
- (c) The existing vague lists of water distribution are very old and have become quite obselete owing to the subsequent extension of ayacut; even they are not now followed in those villages and this kind of mismanagement results in inequality of water distribution. So fieldwari ayakut registers of every village are to be immediately got prepared by the estate authorities.
- (d) At Mallavaram priority right of opening Nos. 2 and 4 sluices of R.R.S. tank has been transferred to No. 14 called Diwan's sluice which irrigates 800 acres of land acquired by the present Diwan and Manager of Pittapur Estate and mainly intended for that purpose. This act results in serious loss to the large number of ryots who have not got the accustomed supply of water to their wet lands.
- II. (a) Water-tax is unjustly levied on rainfed lands as well as lands possessing mamul rights of water-supply. Yet is charged even for greengram and pillipisara which is unfair.
- (b) Quite against the provisions of even the present land Act, water-tax is charged against lands for which decrees cancelling water-tax have already been passed by the courts.
- (c) The present classification of dry and wet lands made in the estate records is wrong and this is to be set right.
- (d) Much injustice prevails in collecting rents from joint pattadars and this is to be checked.
- III. These main grievances greatly tend to create and accentuate party spirit in villages and thus spoils the good Government of villages.
- IV. Several of the tanks of Yendapally, Gorasa, Komaragiri and Kothapally were leased out in total disregard of their necessity for water-supply and they are to be replaced to their past state.

- V. A drainage canal which has been proposed in the lost decade is to be commenced immediately so as to prevent submersion of lands at Ramanakkapeta, Alavilli and Mallavaram.
- VI. (a) The estate officials are unduly collecting penalty on goats entering the neighbouring forest at Thondangi.
- (b) They are harassing the panchamas at Chinnayapalem by prohibiting the public use of the poramboke beside Malapally.
- VII. (a) The Act enables the ryot to enjoy the usufruct of all old trees and grants complete ownership of subsequently grown trees. So, the estate can do away with the former only when they are withered and dead. In such a case they are disposing of all living trees wholesale at Mallam, Jalluru, Viravada and other villages irrespective of their growth prior or subsequent to the Act.
- (b) In certain cases rent is levied on fruit bearing gardens such as tamarind, mango, and the like; the soil underneath being barren; but contrary to the terms of lease, they are disposing of such trees at Ravikampadu and other villages and the ryot has nothing left to pay rent.
- VIII. The Taluk Zamin Ryots' Association considers that the true work and the real "rural reconstruction" in zamindari areas has to begin with the settlement of water rights and protection from injustice and disorder and therefore requests that the District Collector will be pleased to receive a deputation representing our association on a fixed date and hold a joint inspection along with the Maharaja of Pithapuram Estate of the lands affected by the specific grievances mentioned above and grant all possible redress in the ends of equity and justice.



Memorandum by Mr. Murahari Rao, Specialist in Agriculture, etc., Vellatur Post, Guntur District, dated 19th April 1938.

After your enquiry at Rajahmundry much mischief, is being done to those who deposed evidence and to those who promised to do it. In Challapallee estate life and property are made unsafe to those who take part in this politics. My lanka land produce was looted. Village munsif and some others were promised some lands to create pindarism. My properties are unsafe. I was put to serious loss. Many such poor ryots are put to untold fear. Even the police joined the estate. Thank God. Before your enquiry is finished many jillianwalla bagh will take place. When my lanka land produce is looted. I am threatened. Sanuadar, the estate servant, did do all the mischief and when I reported the matter to the Collector he also kept quiet.

People suffer, starve, die and are demoralized and zamindars appear in khade to please leaders. We cannot come for we fear loss of life also. Your honour don't mind all these.

If you want to enquire into the details of all these then alone we are ready to rome.

Awaiting reply.

Memorandum on behalf of Vuyyur Estate, Nuzvid, Kistna District.

This Vuyyur estate comprises the following:-

- (1) One-sixth of whole Nuzvid zamindari.
- (2) Half of Medur estate of zamindari.
- (3) One-third of Nidathavole estate.

The whole Nuzvid zamindari was under the management of one zamindar till the year 1881 or 1291 fash. In the year 1882, the Nuzvid estate was partitioned into six shares and this Vuyyur estate is one of the six. Subsequently, the zamindar has got the latter two estates, viz., half of Medur and one-third of Nidathavolu, relating to late Ranes Papammarou Bahadur as a reversioner to her in accordance with the Privy Council decision and these estates were taken possession of by our zamindar in the years 1915 and 1916 and since then they have been under the management of Vuyyur zamindar.

2. This Vuyyur estate was divided into two sections, viz., (1) impartible and (2) partible. Old Vuyyur and half of Medur are made impartible and Nidadavolu portion is made partible and the annual demand of each section is noted hereunder.

							RS.	A.	Ρ.
(1) Impartible section							2,12,683	6	5
(2) Partible	• •	••	• •	• 4		• •	1,51,636	3	8
Impartible section cor	nprises	the fo ll o	wing vi	llages :					
Number of Seri v	_		1,5					45	
Number of Mokhasas and agraharams								25	
Other scattered v	illages .							11	
								_	
								81	
Partible section contain	ins the	following	g :						
Number of seri villa	ages				4		• • •	27	
Number of mokhasa	s and ag	graharan	ns		•••		•••	27	
Number of scattered	l village	s ·		•••	•••	•••	***	11	
								65	

- 3. The extent and rates prevailing in the estate, both impartible and partible section, are shown in the Statement No. I appended herewith in villagewar. There were no money rents at the time of permanent settlement. The system of paying rent was in kind, i.e., half of the produce (gross). When peshkash was fixed zamindar income was taken half of the gross produce and heavy peshkash of two-thirds of this income was imposed and permanent arrangement was made with zamindar saying that a good deal of waste, forest and hills, etc., was given up free of any additional assessment and that there would be every scope of improving his demand by several means, viz., bringing the waste and jungle land into cultivation and also by improving irrigation sources, etc. In this connexion, I respectfully beg to invite the following passage in the sanad issued by Government to the then zamindar at the time of permanent settlement:—
 - "It is well known that in the Circur there are very extensive tracts of uncultivated arable and waste lands forming part of every zamindari. These are to be given up in perpetuity to the zamindar free of any additional assessment with such encouragement to every proprietor to improve his estate to the utmost extent of his means as is held out by the limitation of the public demand for ever and the institution of regular judicial courts to support him of all his just rights whether against individuals or the officers of the Government who may attempt in any respect to encroach upon them. The advantage which was expected to result in the course of progressive improvement from these lands will or ought to put the zamindar upon the respectable footing as to enable him with greatest readiness to discharge the public demand to secure to himself and family every necessary comfort and to have besides a surplus to answer any possible emergency."

Copy of the sanad was already submitted with memorandum of replies to questionnaire.

On the strength of permanent contract, the zamindar had spent lot of amount for the improvement of the estate and the increase of demand than at permanent settlement is entirely due to the improvement of the estate by several means spending a lot of money for the same.

4. Regarding the system of collecting rents in our estate is as follows:-

As explained in the memorandum already submitted the asara or sharing system was in vogue at the time of pernanent settlement and the same was followed till the year 1860 or so and afterwards joint ijara system was introduced and continued till 1870 or so which was replaced by money rents. These money rents seem to have been fixed by ryots themselves having reference to asara principles, i.e., nature of the crop, nature of the land and the share to which zamindar was entitled and the same rates are being continued with slight alteration. But there is no enhancement at all under the Estates Land Act. Please vide old accounts produced to-day as per list.

The jarib rates vary from Rs. 2 to 37 per annum. These were fixed for the lands-which were fit for jarib or garden crops cultivation providing wells and jarib tanks at the expense of the estate. Subsequently some of these lands having become unfit for the cultivation of jarib or garden crops owing to the change in the soil and also by the removal of pati earth for the benefit of wet lands, the tenants concerned have been cultivating some of these lands with dry and wet crops and some of them are left waste and the estate has been charging only dry and wet rates remitting the difference. Where jarib cultivation is made on dry lands with tenants improvement only dry rates are being levied, and no jarib rates charged. When crops failed only dry rates are being levied and the difference of assessment between wet and dry rates being granted as remission out of grace.

5. Irrigation tanks and their repair.—There are nearly 52 tanks being maintained by our estate in upland villages and the irrigated ayacut under them will be about 8,000 acres.

The amount spent for the repairs of these irrigation tanks during the years faslis 1337 to 1346, i.e., last ten years was Rs. 99,766-2-9 as shown in Statement No. 2 appended herewith. The tanks are being repaired whenever required and kept in good condition.

Besides these irrigation tanks in upland villages, several irrigation channels were dug by the estate in deltaic portion and they are being repaired every year. Nearly Rs. 4,000 are being spent for the repairs of these channels annually—vide statement Nos. 3 and 4 appended herewith.

Survey.—Except three villages, all the remaining villages were surveyed and the resurvey numbers and areas were introduced in our estate accounts registering the names of actual enjoyers of the lands as per survey record.

Patta transfer.—Prompt action is being taken about separation of joint pattas receiving application from the tenants. The estate officials are being deputed specially for this work and they are camping in each village to receive applications. Not only introducing the resurvey, thousands of applications were received for each village for subsequent change to be effected in accounts and separate pattas are being issued promptly to the tenants concerned.

Forest.—Permits are being issued for grazing in our estate forests and the rates charged are shown below—

```
RS. A. P.
                          0 2 07
    Cow
                          0 4 0 1
                                      Ploughing cattle are being allowed
    she buffalæs
    goat
                            1
                                3 (
                                        freely for grazing.
             . .
                          0 1 0
    sheep
So up jungle and fuel are being given for the tenants as follows:—
                                       6 annas per bandy.
    Scrub jungle
                                       8 annas for dry pieces and
    Fuel
                                         Rs. 1-4-0 for wet pieces.
```

For constructing house and also for marriages and for cattle-sheds, the required posts, vasam, etc., are being given freely without any charge.

I have brought forest permit books for perusal.

Jamabandi.—Jamabandi is being conducted every year after close of the fasli. The village accounts are being maintained in accordance with the Government Village Manual system and the same is being followed. I have brought jamabandi accounts of two villages, viz., Madiehirla and Chinaparapudi, as sample to show the system which we are following.

Remission and tirvaijasti accounts, i.e., Nos. 5 and 6, will be got prepared every year azmaishing crops also in time and orders thereon are being passed after hearing representation from tenants. I have brought these accounts for perusal.

Collection.—In almost all the villages of our estate, collection work is being entrusted to village officers only and most of them are not attending promptly for estate collection work as in the case of Government collection as zamindars have no control over them.

Whenever any report is made against village officers they will be referred to the lower subordinates of the Revenue department and they are letting off without any action and consequently the zamindars are not able to get work done by the village officers regularly and promptly. The village officers should be made to work under the direct control of zamindars and the payment of salaries should be made through them. The powers which the village munsif has had for Government collection work should be given for estate work also. If village officers do work sincerely and co-operate estate officials there would be scope of collection work being improved.

The remedies provided in the Estates Land Act for collecting rent are inadequate while zamindar is bound on pain of coercive process to pay peshkash duly. He has no speedy remedy for collecting rents from ryots. The procedure of destraint should be placed under same footing as under the Revenue Recovery Act. The instalments for paying kists should not be altered so as to commence after the crop on the land is removed. After the crop is realized and sold the tenants pocket the money and never pay the rent as there would be no fear of distraining the crop. The process provided in the Act for the sale of the holding is ineffective and slow and is as bad as the process of obtaining a decree and executing the same. The cost of distraint is comparatively less and advantageous to the ryot.

Bought in lands.—Nearly 1,000 acres of land has been coming in the accounts under the head of "Delivery lands" most of these lands were again occupied by the tenants concerned even after delivery through court. Whenever any of the tenants come for settlement concession is being shown not only remitting interest and also towards principal and costs and the land is being restored. Some of the tenants will not care and turn up even for settlement as they are enjoying lands free of rent like sarva dunbala inams and consequently the estate had to file suits again for ejectment and damages incurring lot of expenses. Every opportunity is being given to tenants with a view to get some settlement and suits filed and execution proceedings are being taken at last moment of limitation. The estate is not able to recover even the amount invested for filing suits and execution proceedings, etc., and on the other hand the estate had to pay water-tax to Government for such lands, besides losing usual rent payable thereon to estate, suits for the recovery of arrears are being filed first and decree obtained and after bringing the lands in courts sale and purchased and obtained delivery through court, if the tenants enter upon the same. There is no other course except to file suits again for ejectment and this kind of process will be going on with heavy expenses for litigation. It is therefore necessary to adopt some legal remedy by way of criminal prosecution against such people, preventing them from entering upon the lands delivered through court.

Communal lands.—We have not issued any pattas for communal lands and the lands required and being used by community are being kept as it is. The irrigation tanks and kuntas are private properties of the estate and the estate has been exercising control over them and assigning pattas for such lands which are not required for the purpose. Those tanks forests and hills do not come under the category of communal lands.

Charitable institution—The estate has been maintaining one high school at Nuzvid, one secondary school at Vanapamala and also recently started college at Bezwada. Poorhouse at Bezwada and choultry at Vuyyur are being maintained. Annual contributions are being granted for festivals, etc., in several temples in Estate villages.

Memorial by the Ryots of Muggalla Agraharam, through their Representative Tippirisetti Venkanna, son of Somanna Garu of Muggalla Agraharam, Tadepalligudem Taluk, West Godavari District, dated 1st May 1938.

We learn that the Estates Land Act Committee has finished its enquiry with its last sitting held at Madras.

- 2. No doubt the said Committee has taken the evidence of the ryots at Rajahmundry but I submit that we were not properly represented there. And we were ignorant of the fact that the Committee has asked the ryots to come to Madras, if necessary; and further we are too poor to go to Madras and tender evidence.
- 3. Therefore, I pray your honour may be pleased to take the following material facts also into consideration:—
 - (a) Every agraharamdar is trying to nullify the benefits confered upon the ryots by the Amendment Act. There is not a single case in our taluk in which the

inamdar admits the kudivaram right of the ryot. We requested the inamdars through mediators and registered notices also to admit our rights and take fair rent. But they are reluctant to do so. And some of the agraharamdars filed suits in the civil courts and obtained orders of injunction restraining as from lawfully interfering with our crop. For instance there are about 25 suits filed in the District Munsif's Court, Bhimavaram, by inamdars and mokhasadars against the tenants. The object of these landlords is to harass the poor ryots by putting them to all sorts of troubles taking advantage of their poverty. The inamdars are attacking the ryots to defeat their rights in another way, viz., they are getting our crops attached by their decree-holders collusively, to get high rates of rent determined in summary proceedings which ultimately lead to much litigation. If this state of affairs were allowed to continue, we submit our position will grow worse than before.

- (b) So to avoid litigation and save time, the Government may be pleased to determine which of the agraharams and mokhasas come under the Amendment Act.
- (c) It is necessary to fix the rate of rent for every village, because there are a number of suits filed wherein the inamdars are claiming abnormal and unprecedented rentals.
- (d) The plea of the inamdars that a minimum extent of some acreage, e.g., 20 or 30, to be allowed to them cannot be sustained, for to allow a minimum of even five acres to every inamdar would defeat the very object of the Government, viz., the upliftment of the down trodden poor ryot.
- (e) I further beg to submit that in the interests of the poor ryot population, all suits relating to agraharams and mokhasas pending in the civil courts may be stayed till the Government finally decides these questions.
- 4. The evidence of the inamdars especially that of Mr. K. Suryanarayana is not supported by record and it is exaggerated, one-sided and biassed.

Memorial by Mr. R. V. Jaggarao, Secretary, Pithapuram Estate Ryots' Association, Kothapalli, Pithapuram, dated 21st April 1938.

The ryots of the Pithapuram zamindari have been, from time immemorial, enjoying the usufruct of trees standing on zamindari jirayati land, and certain other porambokes attached to such jirayati land, as a matter of right. In most cases, the trees have actually been planted, watered, guarded and grown by the ryots themselves in the expectation that the fruit and other rights will be enjoyed by themselves.

- 2. At no time in the past, has the zamindar ever claimed the usufruet of the trees as belonging to himself or denied the right of the tenants to enjoy the fruits thereof.
- 3. Recently, within the past two months, the zamindar has been attempting to sell out the usufructuary and other rights of trees standing upon jirayati land and other poramboke land attached thereto. The Pithapuram Estate have been trying to auction out such trees for cutting down and selling out timber. And other trees like palmyras are being let out permanently or for a period to the bidders at Rs. 3 or Rs. 4 caeh.
- 4. This action of the zamindar is clearly at variance with the practice consistently prevailing hitherto of the tenants enjoying the usufructuary and other rights of trees and is opposed to prescriptive right and custom.
- 5. Moreover, the distinction under the present Estates Land Act between trees existing prior to the Act and those after it is not properly maintained; and, in a number of eases, the zamindar is not hesitating to elaim post-Act trees as pre-Act ones taking advantage of the poverty-stricken and disorganized condition of the ryots.
- 6. We, the undersigned Pithapur Estate ryots in the Pithapuram Division, request you to investigate the matter personally, and make arrangements to secure to the tenants their just and prescriptive rights over trees in jirayati and jirayati-attached poramboke land;—for which aet of consideration and justice we shall always feel deeply grateful and obliged.

Supplementary Memorandum by Mr. K. G. Sivaswami, Secretary, Servindia Rural Centre, Mayanur.

- I. Abolition of zamindaris.—I submitted a memorandum on 2nd December 1937, detailing both the grievances and noting some constructive suggestions. This note only deals with constructive suggestions.
- (1) The zamindars as intermediary collecting agents of land revenue should be removed by paying them compensation. The B.S.O. No. 90 deals with procedure for compensation to inamdars when their lands are acquired under the Land Acquisition Act. They are to be paid the rent as it originally stood when the inam was settled minus the assessment. Similarly the amount of originally settled rent minus the peshkash calculated for the ryoti land alone should be the compensation paid to the zamindars. The rents should in future be collected by the Government. The cost of collection of rent should also be deducted from the amount of compensation.
- (2) There remains the question of the land revenue to be collected for the home-farm. The zamindar should pay the same land-tax on the home-farm as the ayan lands. As regards the restriction of the extent of the home-farm, it might be dealt with along with that of the ryotwari landlords.
- (3) As regards waste lands of the zamindars a survey of the cultivable wastes should be made. Government may fix the land-tax on the waste lands as in ryotwari villages. A sum not exceeding 12½ per cent of the land revenue collected on such lands may be paid as compensation to zamindars. This follows the recent provision in the Orissa Amending Bill of the Madras Estates Land Act. Forests also might be treated in the same manner.
- (4) It remains now to deal with the question of finding the funds for paying the compensation. Congress Governments are committed to the introduction of agricultural income-tax. If relief is given to the small-holder, such tax will have to be introduced on all land incomes on Rs. 500 and over. The surplus that is realized by way of land-tax on ryoti land which will be directly under the State with the elemination of zamindar, and the agricultural income-tax should go to meet the compensation due to zamindars. The programme of the Congress of introducing death duties will also give a surplus revenue. This also should be available to pay compensation to the zamindars.
- II. Fair rents.—Land should be surveyed and fair rents settled not exceeding the land revenue on ayan lands at the cost of the zamindar. Regarding coercive processes for collection of arrears the following procedure may be adopted. In addition to the exempted particulars in the Civil Procedure Code, the dwelling house and one or two milk-cattle should be exempted in the case of small-holders. Section 61 of the Civil Procedure Code should be implemented by the local Government by exempting the produce necessary for the maintenance of the family of the small-holder as well as cattle. As regards ejectment of tenants from land by auctioning it, there should be no such ejectment in future. The land might be handed over to the zamindar as decided by the Collector for such years as during which the arrears of rent will get repaid. If the zamindars are pensioned off, the question of auction of ryoti lands will not arise.
- III. Irrigation.—If the zamindari system is abolished the source of irrigation will naturally come under the Government. Otherwise, Collectors should have powers to undertake maintenance of works when a zamindar fails to do it. Such powers the Collectors even now have in respect of railway tanks.
- IV. Trees.—There should be no loophole for litigation about the ownership of trees. Those standing on ryoti lands should be declared as belonging to tenants.
- V. Communal lands.—Whatever is necessary for a village for different purposes should be released from the ownership of zamindars.
- VI. Illegal payment of rents.—Section 64 of the Estates Land Act declares the crediting of rents to such years for which collection is barred by limitation, as illegal. In the Kadavur zamin payments are credited to faslis beyond four years. Whatever amounts have been so credited during the last three years should be adjusted to rents due for faslis 1345, 1346 and 1347. Government should be pleased to make a rule under these sections that amounts illegally credited should be adjusted to current demands.

Memorandum by the Agraharamdars of the Gudivada Taluk, Kistna District, dated 18th April 1938.

- 1. The old Madras Estates Land Act applied only to zamindars and villages of which the land revenue alone was granted to persons not owning the kudivaram thereof. That is, inam villages in the occupation of ryots at the time of grant was placed on a par with zamindari villages and other villages which were waste and unoccupied at the time of grant of those which were in the cultivation of the inamdars themselves at the time of the grant were treated as the property of the inamdars. After the passing of Act I of 1908 there were disputes between the then tenants and the inamdars, some ending in compromises and some in adjudication by courts up to the Privy Council. So things had very generally settled down by about 1933 tenants in some villages who traced their occupation to the time of the inam grant being conceded occupancy ryots by the courts or by the inamdars and paying modest rates of rent on a par with land revenue in seri villages while tenants in other villages whom the courts or public opinion recognized as recent interlopens paying full rents on a par with the kattubadis paid by tenants of ryots in seri villages. At this stage came the Amending Bill and the amendment of the last Montford Madras Legislative Council attaching the incidents of an estate to all inam villages. The injustice of applying provisions of law intended for zamin villages to a different set of villages was recognized and a separate Amending Bill was introduced and carried under the impression that the enfranchisement of lakhs of villagers would infuse fresh life into a party whose majority in the legislature was preserved for a long time by the artificial resperation of extensions.
- 2. The assurance was given by the sponsors of Amending Bill that no real harm was being done to the inamdars as they were guaranteed their rates of rent as existing in fasli 1343; the owners of both varams amongst the inamdars and landholders continuing to get their full rents and the real inamdars getting their melvaram rents as before, the law only prevented ejectment so long as the tenants paid their rents regularly. But what has been the result? There arose quarrels as regards possession, temporary squatters taking possession by force and the aggrieved landholders trying to retain their possession by every means in their power and there has been waste of any amount of money and energy. As in villages where full rents were paid to landholders as they were considered full proprietors hitherto, lands went on being subdivided as families increased in number; they were deprived of their lands and the squatters quietly appropriated all the produce as they have nothing to lose immediately. Now past arrears of rent are wiped out and recent rents have ceased to be paid in the hope that they will also disappear and the worst sufferers are the small sub-sharers in inam villages who were ousted of possession and are deprived of their meagre means of livelihood. If at this stage all inam villages and all inamdars are placed on a par with zamins and zamindars and as a result of this enquiry, zamin rates are brought to the level of the seri land revenue the ruin of the inamdars most of whom are cultivators having no other source of livelihood will be complete and the assurance given at the time of the passing of Amending Bill of 1934 will go to the winds.
- 3. It was not just and it is not now proper to put all inam villages on a par with the zamindari villages as then history and treatment have been different. As pointed out at the outset, the non-settled inam villages and the inam villages held to be under the full rights of the inamdar by courts were either waste at the time of grant and have been brought under cultivation and improved by the inamdars, and were under the cultivation of the inamdars at the time of the grant and only the land revenue was remitted to them as inam, so they have been getting the full benefit of their lands as other proprietors of lands in seri villages. Their properties have suffered in value by denying right of ejectment under the Amending Bills of 1934 and now if they are still treated as estates under the Madras Estates Land Act and rents are standardized as in the zamin villages at the level of the land revenue paid in seri villages, it will be the worst kind of expropriation in favour of temporary squatters who had no long connexion with the land and have not spent a pie on it, so the first thing to be done is to separate the inam villages which have become estates under the Amending Bill of 1934 from the rest of the estate villages and take them away from the Madras Estates Land Act so that any amendments that may be introduced as a result of this inquiry may apply only to the zamin villages and inam villages on a par with them which are generally whole and undivided and which pay modest rents to the inamdars as melvaram owners only, otherwise the imposition of the restrictions, if any, that may be placed on zamindars as farmers of public revenue only in respect of rates of rent leviable and in respect of rights over porambokes and communal lands will automatically attach themselves to the inam villages where subdivision has gone on till each inamdar owns only five to ten acres as full proprietary rights meant full economic value up the recent amendment and the inamidars

themselves form the village community, the tenants being only temporary lessees belonging to other villages who came into the land only recently, i.e., just before the Amending Bill of 1934.

4. If necessary another separate Bill may be framed with respect to these inam villages dealing specially with their incidents after a special inquiry into then conditions. Under one Bill or under different Bills, separate treatment must be meted out to land in inam villages which became estates by a mere stroke of the pen in 1934.

The persons in real occupation in fasli 1343 must be ascertained as also the rates of rent paid in that fasli, so that there may be no room for future disputes. Silently should be given to the small inamdars to resume their vocation as cultivators should they so desire as the policy of modern Governments is to interest the owner of the soil in the cultivation thereof. To this end twelve years continuous cultivation by the inamdar himself up to a recent period must be held to be proof of its being private land for it is impossible to get proof, of it for a period prior to 1908 and it is meaningless to demand proof of it up to 1933 for the problem arises only when a stranger has been let in 1933. Above all, a provision must be introduced making it obligatory on the tenant to either pay the yearly rent as it was in fasli 1343 to the inamdar or to the taluk treasury if he wants to retain his occupancy right on the analogy of the provision in the Madras Agriculturists Relief Act, as otherwise it is impossible to recover anything as the produce goes into the hands of the tenant.

Memorial by the Mokhasadars, Agraharamdars, Inamdars and other Minor Proprietors in the Kistna and West Godavari Districts.

- 1. In the districts of West Godavari and Kistna there are many villages which are estates within the meaning of the Madras Estates Land Act, most of which have by a series of partitions extending over a long period been divided and subdivided into small shares so that several landholders now own very small extents of land with the certain prospect of further subdivisions in the near future; such shares are in many cases smaller than the holdings of the ryots in the respective villages of the landholders who are not at all financially well to do. They are burdened with debts in spite of the partial relief given to some of them by the Madras Act IV of 1938. They are also suffering from several other disabilities.
- 2. Madras Act IV of 1938 has exempted from its operation landholders paying a quit-rent or kattubadi of not more than Rs. 100 or a peshkash of not more than Rs. 500. It is a very just and equitable exemption and it is respectfully submitted that a similar provision has to be introduced into the Madras Estates Land Act exempting such landholders from its operation, safeguarding at the same time the occupancy rights already acquired by ryots prior to the recent amendment of the Madras Estates Land Act.
- 3. Even in the case of landholders who pay a higher quit-rent or kattubadi or pesh-kash but who are not large zamindars, there are some provisions of the Estates Land Act which are either just nor necessary and which have to be repealed. They are pressing against them heavily and causing much harship to them without conferring any appreciable advantage on these ryots. They are not based on any sound economic principle and they are not conducive to the general welfare of the State, or the advancement of cultivation. They are not necessary for safeguarding the rights of the ryots who are now as advanced as the landholders themselves.
- 4. Under section 6 (a) of the Madras Estates Land Act, a person having a right of occupancy in land in an estate does not lose that right if he subsequently becomes interested in the land as a landholder or becomes the izaradar thereof, while the general effect of sections 8 (1), (2) and (3) is that in the converse case of the landholder becoming the owner of a ryot's interest in the land, he will have to hold it only as a landholder; so that if he leases it out the lessee acquires occupancy rights therein. Sub-sections (4) and (5) of the section gave only a partial relief and save the landhords' rights for a period of twelve years only. It is submitted that there is absolutely no necessity or justice in thus restricting the landholders' rights. There is no equity in a small landholder—not a big zamindar—being deprived of his occupancy rights when he purchases or acquires by inheritance or otherwise some land of a ryot and what is more surprising is that this disability extends to the case of his purchasing the land of a ryot in a co-landholder's share. Whatever might be said of the utility or justice of such a provision about thirty years ago—when the Estates Land Act was passed—it is not at all necessary new (when

the ryots are not in a backward condition) especially in the case of a small landholders like your petitioners. It is therefore respectfully submitted that section 8 of the Estates Land Act may be suitably amended or may be detained inapplicable to the small landholders like these petitioners and such a landholder be permitted to enjoy with absolute rights any ryoti land which he may acquire by inheritance, purchase, surrender, etc., i.e., he may have the rights which had been enjoying. Such an amendment is just and equitable and does not affect adversely any vested rights; on the other hand it may enhance the value of the ryot's land, as the landholder also may then be willing to purchase such land.

5. The provisions of the Act concerning land directly cultivated or otherwise enjoyed by the landholders have also to be amended. As the law now stands lessees of such lands acquire occupancy rights unless the landholder proves that it is what is technically known a kamatam or private land. Ryots owning for larger extents of land can freely lease them out without the sub-lessees acquiring occupancy rights therein. It is submitted that in all cases where the landholder cultivates the land or otherwise directly enjoys it, it may be treated as a kamatam land and that if owing to some temporary inconvenience he leases it out, the tenant should not be given a right of occupancy therein. Such an amendment is just and equitable.

Your petitioners therefore pray that you will kindly consider their requests favourably and recommend their adoption to the legislature.

Petition by the Ryots of Gurramdorapalem, Golukonda Taluk, Mokhasa Estate.

ವಿಷ್ ಭಟಟ್ನು ಡಿಲ್ಲಾ, ಗೌಲಗೌಡ ಶಾಲುಕಾ, ಮುಖ್ ನಾಗುರುಧೌರವಾರು ಗ್ರಾಮ ರಘಿಕುಲ ಬ್ರಾಮ ಪಾಯುವಿ ಹಾಭಲವೆಯು ಆಶ್ಚಿ ವಿನ್ನಟಮುಖ: ಯಾ ಮುಖಾನಾ ನಾಗುರು ಸಿ ರಘಿಕುಲಕು ಯಾ ದಿಗುವ ನಿಷಯಮುಲಲ್ ಆನ್ಯಾಯ ಮುನು, ಆ[ಕಮಮನು ನ್ಯಾಯವಿರುದ್ದಮನ್ನು ಜಯಗುರ್ಯ ಯಾಂಡಿಯನ್ನ ವಿ.

- 1. శిస్తు రేట్లు.—మెట్టును యకరా వక్కటికి రూ 12 లు వరకు యుండియున్నది. పల్లమునకు యకరా వక్కుటికి రూ 20 లు వరకు యుండియున్నది. గవర్న మెంటు హామ్స్ రేటు యూ గ్రామమునకు ఫెయిరు అండంగుల చ్రహకం మెట్టును రూపాయికంటే హామ్స్టన్నూ, పల్లమునకు ఆరురూపాయలకంటే హామ్స్టన్నూ యుండి దని మా నమ్మకము. దీనినిబట్టి మా మొఖాసా భూములకు యుండుకొన్న రేటు కేవలము ఆశ్యాయముమ్మా, ఆక్రమ ముస్సూ, న్యాయవిరుద్ధముస్నూ మాకు జరుగుమాయున్నదని మీసు వేరే చెప్పనక్కటేటు. కాబట్టి గవర్న మెంటు గే బే యేర్వాటుచేయుడు న్యాయముస్నూ, ధర్మసమ్మతముస్నూ, ముఖాసాదామనకున్నూ, రయితున కున్నూ న్యాయమై యున్నది.
- 2. చెర్వలయొక్క రుస్టీతి.—యీ ముఖాసాలో యున్న చెర్వలవిషయమై సుమంద 30 సంవత్సరముల నుంచియు దెవ్వి మైన మరావుత్తులు చేసియం పలేదు. గాన మొఖాసాదారు సడరు చెర్వులు మరామత్తుచేసే పర్యం తం రయితులన్లు మెట్టు రేట్ల బ్రాకారం పల్లకు భూములకు శిస్తు వాసూలుచేసేటట్టు హత్కు సంక్రమించబేయడ మున్నూ ఆవశ్యకమైయున్న ది.
- ైన గురందొరవాలం మొఖాసా ఆగే దివాగు యిశాం విలేజి అయియున్నది. సదరు ముఖాసా గ్రామంలో యొదేకు గ్రామం అయియండలేదు. మేలువరం, కుడివరం హక్కులు రెండున్నూ మొఖా నాదారునే దేయండుటవల్లను సాగు రయితులను తప్పించి వేస్తామని భయపెట్టిన్ని, నిర్బంధపెట్టిన్ని ఆగేక విధములైన కట్టములు పెట్టిన్ని, వారి యిష్టము వచ్చిన హెచ్చు శీస్తులుకు మావల్ల కదపాలను బ్రాయించుకొనియున్నారు. దర్మిలాను ఆనగా 1936 వ సంగరం మొస్టేటు బ్యాండు ఆస్ట్ ఆములులోకి పచ్చినది. సదరు మొఖాసా గురందొరపాలెం గామం మొస్టేటునా మారినది. రయితులుకు సాగు హక్కు శంగ్రకమించినది. గాని యాస్టేటు బ్యాండు ఆస్ట్రులో యా దిగువ వివరించిన హంశములకు సంబంధించిన శెక్ష్మలు పూర్తినా సవరణలు కాబడితేనే తవ్వ లేనియొడల 1936 వ సంవత్సరం యొక్క ఆస్ట్రులను సంబంధించిన శెక్ష్మలు పూర్తినా సవరణలు కాబడితేనే తవ్వ లేనియొడల 1936 వ సంవత్సరం యొక్క ఆస్ట్ బ్రహరం మొఖాసాదారుగారికే ఉచ్చారము జరిగినదిగాని రయితులుకు మరింత దుస్టితియే వచ్చియున్న ది:—

స్థవరణచేయవలస్థిన హంశ్రములు.

1. భూమి శాస్త్రు. 2. వెట్ల హక్కు. 3. జలాధారములు. 4. శాస్త్రు బకాయిలు.

- 1. భామి శిస్తు విషయమై 1933 వ సంగ్ర వరంబరు 1 వ లేది నాటికి యాండుకొన్న శిస్తే న్యాయమైన దానిస్పి, మొఖాసాబారు వాసూలు చేసుకోతగ్గదిస్నీ, 1936 వ సంగ్రం ఆక్ట్రు వకారం నిర్దిష్ట వడ్డదిస్నీ, నాని యిందు విషయ్మై యా శిస్తు న్యాయమైనదో రయితు శెప్లించతగ్గనో, కాదో, సదరు శిస్తు క్ర కారమే మొఖాసాబారు వాసూలు చేశుకొనుటకు కాక్కు శంక్రమించజేసినయేడల రయితులుకు సాగు హక్కు యిచ్చినయేడల లాభంయుండునో లేదో ఆనే మొడలగు కాంశములు చర్చించకను యోచించకను 1933 వ సంగ్రు శిస్తు ఖాయపర్చియాన్నారు. ఇది కేవలమున్నూ, ఆన్యాయమన్నూ, ఆర్థకమమన్నూ, ఆర్థకమమన్నూ, న్యాయవిరుడ్డమన్నూ అయియున్నది. గనక శిస్తు విషయమై నూతనమునా యిప్పడు యేర్పాటుచేసి సదరు శిస్తే ముఖాసాబారు యుట్మైని వాసూలు చేసుకొనుటకున్నాను హక్కు యేర్పాటుచేయవలయును. శిస్తు స్థీరవర్చుటకునాను సదరు గ్రామ చేరు ఆడంగులలో చూపించిన హెచ్చు మెట్టు రేటున్నూ, హెచ్చు పల్లపు రేటున్నూ బట్టి కవి హెబాబ్డింగులోనున్నా మెఖాసాబారు స్వంత సర్వే చేయించు కొన్న ఆ వి స్టీస్లకునుమబట్టి లెఖ్క చూచిన శిస్తే ముఖాసాబారు వాసుకానుటకు కూక్కు శంగ్రమినిన స్థియించుకొన్న ఈ ది పేస్తిక్సుకునుమట్టి లెఖ్క చూచిన శిస్తే ముఖాసాబారు వాసుకానుటకు కూక్కు శంగ్రమిని సిద్ధయిన బడినవినావు. రయితులను భూమినుండి తప్పించివేనెదరానే భయముచే వారు చెప్పిన శిస్తును సుము ఆంగీకరించక తప్పకయన్ను, విధ్యకునునండి తప్పించి మేనెదరానే భయముచే వారు చెప్పిన శిస్తును సుము ఆంగీకరించక తప్పకయన్ను, విధ్యమన మాత్రనిమన సుము ఆంగీకరించక తప్పకయన్ను, మాత్రమేమనాని శిస్తు యేరాప్రటు మారం యువ్వమ సూతనమునా శిస్తు యేరాప్రటుచేసినయేడల న్యాయమునాయుండును.
- 2. 1986 ఇ సంగ్రా ఆర్ట్ల్ చకారంగా చెట్ల కార్కు ముఖాసాదారుకో శంక్రమింకచేసినట్లుయున్నది. ఇది కేవలము రయితులకు ఆన్యాయము. చెట్లు చేసినట్టియా, చెట్లు ఇంచినట్టియా, భదపర్చినట్టియా, చెట్లు ఆవరణవల్ల శంట నట్టమల పాల్పడినట్టియు, రయితునికు సదరు ఈక్కు తిష్పించి యెర్విళమైన జోక్యముగు, శ్వయ మయాసలునులేనట్టి ముఖాసాదారునకు చెందచేయుట కేవలము ఆన్యాయమున్నూ, ఆక్రమమున్నూ ఆయియున్నది. గాన రయితులకు చెట్ల హక్కును సంక్రమించేటట్లుగా ఆర్టులో సవరణ చేయవలసియున్నది.
- 3. జలాథారముల విషయ్మై యేమనగా, ముఖాసా గామంలా యుండుకొన్నటువంటి చౌర్వులు సుమారు 30 సంవత్సరములనుంచియు మొఖాసాదారు యొక్కవ్రమ్మన్ మారామ్మత్తుల విషయ్మై యెవ్ఫిన మైన జోక్యముస్నూ కలుగచేసుకొనలేదు. అంచువల్ల చౌర్వులు మిగుల ఉస్టీతిలోయున్నవి. వాటి మరామ్మత్తుల విషయ్మై చౌర్వుల్డింద యున్న ఆయకట్టు విస్టీర్లమునుబట్టి యెకరా ఒక్కింటికి వద్ రూపాయిలు చౌప్పన ఆయిన మొత్తము సదరు చౌర్వుల వైని మరామ్మత్తులు చేయుటనుగాను మొఖాసాబారుకు రెవిన్యూ డిపార్వమెంటు ఆధికార్ల ద్వారా వెంటగే కోటీసులు యిప్పించేటట్టున్నూ, ఆట్టి మరావుత్తులుచేసే పర్యంతం పల్లకు భూములకు మొట్టు రేటు బ్రకారమే ముఖాసాదారు శాస్త్రు వానూఒచేసుకొనుటున్నూ, ఆట్టి మరావుత్తులుచేసే పర్యంతం పల్లకు భూములకు మొట్టు రేటు బ్రకారమే ముఖాసాదారు శాస్త్రు వానూఒచేసుకొనుటున్నూ ఆక్టులో సవరణ చేయవలసియున్నది.
- 4. శిస్తు బకాయలు— యివృడు భాస్తుకుమలో రుణ విమాచన చెట్టుము భకారం కరికారించబడినటువంటి శిస్తు బకాయలు విషయ మై యివృడు యేర్పాటు చేయమని కోరిన శిస్తు భకారం మేము చెబ్లించిన శిస్తుపోను నిలవ హెక్ కే మొఖాసాబారు వాసూలు నేనుకొనేటట్టువాక్కు సంక్షక మించరే నేటట్టు యేర్పాటు ఆర్ట్లులో చేయవలసియున్నది. మరిస్ని హాలు శిస్తు వాసూలు విషయమై శిస్తు నిర్ధారణ ఆయ్యే భర్యంతం మొఖాసాబారు యువృటి శిస్తులో శీ వంతు శిస్తు మాత్రమే వాసూలు చేయకొనుటను హాన్కు సంక్షకమించ చేయవలసియున్నది.

ఈ పైని త్రాసిన హంశములు బాగుగా యోచించి సదరు భకారం సవరణలు చేయనియేడల రియితులుకు బాలా అన్యాయము జరుగును. సవరణలు చేయకుండా రయితులుకు సాగు హక్కు సం $(\xi \, \Omega)$ ంచచేసిన క్పటికిన్ని రయితులుకు యిదవరకుకన్న మరింత దుస్టితి తఓ స్టించును.

Statement by Mr. Thummareddi Pattabhiramayya, Balliparru Village, Gudivada Taluk, Kistna District, dated 22nd January 1938.

ేను సూజిపీడు జమ్ళ్ రైతుకైయున్నాను. మా గ్రామం లేల్పోలు బొస్టేటుగాళ్ళండి ఇప్పడు సూప్ మరం యోస్టేటుగాళ్ళండి ఇప్పడు సూప్ మరం యోస్టేటుగాళ్ళండి ఇప్పడు సూప్ మరం యోస్టేటుగాళ్ళండి ఇప్పడు సూప్ మరం యోస్టేటుగాళ్ళండి ఇప్పడు స్టాప్ మరం జనవరి 19 వ తారీఖున రహస్యముగా గ్రామ కరణం జమీంచారీ ఖదోక్స్ నులు రౌవిస్యూ యిక్ స్పేక్ట్ర మైగ్రా యాజన్ఫంది ఆక్రమలాభము గ్రామి క్రం య 1.55 లు. శేరి, పల్లం, య. 1 కి రూ 4 లు శిస్తు గలడు. ∞ . 1 కి రూ 1.000 లు కిమతుగలైయున్నది. ఆట్టి భూమి యువరి బాకీ కిందనో రూ 20 లకు పేలము జరిపి తరువాతే మేజన్స్ స్టాపు

144 శెక్షకా ఖ్రత్తర్వులవల్ల స్వాధీన పర్ఫుకానియాన్నారు. కాబట్టి 1930 వ సం॥రం లగాయతు జరిగిన పేలములు రద్దు పరిపోస్కూ ఆక్టు సవరించవలసినదిగా మిక్క్లోలి (పార్థి స్కూఖన్నాము.

ఇదివరలో ఒక దరఖాను పంపుకొనియున్నాము.

తమకు ఆగాస్లు నెలలో శంపుకున్న దరఖాస్తు గుడివాడ తాలూ కానారు నాకు నోటీసు యిచ్చి పున్నారు. ఆ వోటీసు ్థబారం వెళ్లి నేమ ్ట్రేటుమెంటు యిచ్చిపున్నాను. తరువాత ఆరో నెంబరు బొక్కులుతీసి చూచారు. కొంతవర్కు నావల్ల కన్ను వాసూలుచేసినట్టు కన్నించినవి. సదరు నా తాలూకు భూములు పెద మద్దాలి గ్రామకు లో భూములు ఆయిపున్నవి. గ్రామ కరణం గారినిమాడా సాక్యం తీసుకున్నారు. వారు నాకు సరిగా చెప్పితిరో లేగో నేను చెక్సలేను. సదరు ఆరో నెంబరు బుక్కులుకూడా మీరే తెప్పించిన్ని యిందుకు సంబంధించిన నెజట్టులు లున్నూ తెప్పించి పరిశీలన చేయగుండులకున్నూ యించుతో నేను కాంగ్ సుకు నేవజేసిన సంగతిన్ని యుందుతో శంపుకున్నాను. కాబట్టి వెంటో యుప్పించగలందులకు మిక్కిలి పూర్డి స్పూఫన్నాను.

Memorandum by Thamma Reddi Venkatakrishnayya, Ryot, Balliparru Village, Gudivada Taluk, Kistna District, dated 22nd January 1938.

నేను నూజివీడు జమీను రయితునైయున్నాను. సదరు బల్లిక్కరు గామం లేల్లపోలు యస్టేటుఆయిత్రన్నది. ఇక్పుడు సూరవరం యాగ్లేటుగా వ్యవహరింకబడుచున్నది. సదరు బక్లిష్టరు (గామములో గా లాలాకు శేరి, పల్లం, ర్ధ్ నె 16 రు, 2 వె లెటరు యు. 0 38 నూన్నా, సె 32 రు, 2 వె లెటరు, యు 1.45 లు, శేశి, కల్లం, భూమి జుమలా రెండు నెంబర్లు య 1.83 లు పరిమాణంగలిగియున్నది. సవరు భూమికి జమీం జూరి శిస్తు య. 1 కి నూ 2-9-3 లు రేటు ఆయిఖన్నది. సదరు భూమి యు. 1 కి కనీసము రూ 800 లు కిష్మతు క9నియున్నది. ఈ భూములు పట్టాడార్లు మరియొకరు అయివున్నారు. అందువల్ల పట్టాచారు గామ కరణం గామములోనా విరోధులుకలసి రహస్యముగాను యువరి బాకీకీoదనో ఆనగా జమీంచారు శిస్తుకింద రహస్యముగా యిక్ స్పెక్ట్రు సహక యముతో 1933 వ సం॥ జనపరి 19 న లేదిన శామ్మ బాకీకిందను రహస్యముగా వేలము జరిపియున్నారు. కోలము జరిపిన కొంతకాలముకు ఓప్పగింశచే నుకున్నట్టుకూడా రహస్యముగానే జరిపియన్నారు. దరిమిలాగు మేము ఆడ్డము వచ్చినట్లుగా గుడివాడ మేజిస్ట్) మవారివద్ద పిటిషక పెట్టి 144 వ శెక్షక్ ఖ్ర్తర్వులు మారు ఆందచేసిఖన్నారు. ఆ మైన డి ప్ర్యూటి కలెక్టరువారికి జరిగిన యావత్తు విశ్వపర్చియున్నారు. ఆందువైన ల్యాండు ఆర్టు మీరు చెప్పిన సంగ తులకు ఆచచులుకు గాలేదు. కాబట్టి గే నేమ్ బియాపాలను. శెబిలు కోర్టులో దాబా తెచ్చుకోవలెను ఆస్థి వారు ಕುತ್ತಿನಂದುನ ಗುಡಿಕಾಡ ಕ್ ರ್ಬ್ಲಕ್ ಸ 2/36 ರೂಗ್ ಮಾನ್ ವಾಖಬಕೆಸಿಯುನ್ನಾರು. ಸದರು ಹಾರ್ 1928 ಹ ಸಂಗ ಭ್ರಿಬಹರಿ 16 ದ ಕೆದಿಕೆ ಖಕ್ ರಣ ನಿಮಿ ಕ್ಷಂ ನಾಯಿದಾ ಆಯುಕುನ್ನ ಡಿ. ಜಮಿಂದಾರಿ | ಸಾಮಾದುಲಲ್ ಆಕ್ಟ್ರಿಕ ದುಸ್ಥಿರಿ ಆನು సరించుకుని 1930 వ సంజపు లగాయతు గామాదులలో ఆక్రమలాథములు ఆన్యాయముగా చాలా వేలములు జరిగి యున్నవి. 1930 జ సంగత లాగాయతు జరిగిన వేలనులు రిద్దు శరికించుచూ యాక్టు సవరించుట రయితులకు చాలా ఆఖస్థర్మమయున్న ది. జమీంచారీ గామాదలలో జాయింటు పట్టాలు ఖండకూడదు. శిస్తుకు భూమి జవాబు దారీ ఆనా స్థమ చాన్జి భ్రమ్మ ప్రామం జాయింటు ైబెట్ట్ ఆనవసరం. సబ్డిపిజ్ జమీందార్లు స్వంత ఖర్చుతో చేయించులాగున ఆక్షు సవరించవలెను. ఇది నా ప్రమాణము మీద న్యాయమని యిచ్చిన సాడ్యం.

Petition by the Ryots of Isukapalle, Gollaprolu Estate, Pitapuram Taluk, East Godavari District, dated 18th January 1938.

రయితునాగే రయితుకంటే జమీందారీ రయితున్న స్టేము శాలా బాధలు ఆనంథవి స్ట్రూయన్నా ము. సేమమునడే బాధలు చెప్పుకొనుటకు ఆంతులేదు. రయితునారీ భూములు రెండు పంటలునండే డెల్ట్రా కాల్పకిండ భూములకు య. 1 కి రూ 10 లకు పై జా స్ట్రీ శిస్తుయండియుండలేదు. సరియైన నీటి ఆధారములేని జమీందారి రయితులకు య. 1 కి రూ 20 లు లగాయతు రూ 30 లు జరకు శిస్తులు కరిగియున్న వి. భూములు పంపికను పంక ఉప్పాయినను రిమిష్క్ ఆన్న మా సిమే లేకుండగ గొప్పెంబరు కి స్ట్రీ వ చ్చే సరికి విధిగా నమ్మలు చెల్లించవలసియున్న వి. జమీందారులతో మా కష్టము చెప్పుకొనుటకు ఆయినను వినేవా రేలేరు. జమీందారి రయితుకంటే జాతరివద్ద దున్న పోతుఆయి ఫుట్టినను సుఖము కలుగును.

తినుటకు తిండిలేక కట్టుకొనుటకు గుడ్డాలేక బాధపడే జమ్ కా రయితు కష్టములు నివర్తిచేసే కాంగాను ప్రభు త్వమనారు మా కష్టములు నివర్తిచేస్తారనే ఆశలో కాంగ్రామవారికిని ప్రార్థించుచున్నా ము.

1. భూమి శిస్తు విధానము.—మా గామముధకు పూర్తి నానండే యేవిధపైన జలాధారములులేళు. కాని భూమి శిస్తు డెల్టా కాల్వల జలాధారపు భూములకం టే రెక్టింపు శిస్తు అధికముగా అన్నది. గాన ద్రభత్వముకు కౌళ్ళర్లు జాఖలుచేసుకుంటూ పున్నాము. య. 1 కి రూ 20 లు మొదలు రూ 30 లుకర్కు యేర్పడియున్నది. ద్రభత్వమువారు యీ వీదరయితుల దీనత్వము పరిశీలించి తరమువారీ రేటు కట్టించి మాకు న్యాయము దయచేయ వలెసు.

- 3. చెర్వుల మరమ్మతులుగుడ సరిగాలేళ్ళ.— పైన బ్రాంసిన క్రకారము సరిఆయిన నీటి వసతులు లేని కారణ మున పూర్పము కొన్ని చెరుళ్లలు త్రిప్పించియున్నారు. సదరు చెరుళ్లలు త్రిప్పినది మొదలు యిప్పటివరకు యెన్నడు తర్వించియుండలేదు. పూర్పముకన్న యిప్పడు చాలా మెరకఆయి యుసుక మేటలవల్ల పూడియున్నది. సదరు మా గ్రామమునకు త్రిప్పించియున్న ఖానుచెర్పు ఆని చేరుగల చెరుళునుగురించి యాన్ని ఆర్జీలు యిచ్చినను పిలా పురంచారని గొల్ల పోలుచారు, గొల్ల పోలువారని పిలాపురంచారు (తర్వించాలని మా గ్రామమునకు పుషయోగించే ఖానుచెర్పును గురించి పూర్తినా బాధ పెట్టుమన్నారు. సదరు ఖానుచెర్వు తాలూకు గట్టు పనిఖి చేయించవ లేను కుంటు మండిలో యెత్తునాపోసిన క్రర గట్టువలే శిధిలమైయున్నది. బ్రభుత్వమువారు స్వయమునా తనిఖి చేయించవ లోను మరమ్మతుచేయించి మాకు సహాయ్యవడక పంటలు పోయినను వేసికాలము నాటికి వారికి దయవ మ్వట ఆరుదు. నాన సదరు చేరులు హక్కుమాడ గవర్న మెంటు పోయినను వేసికాలము నాటికి వారికి దయవ మ్వట ఆరుదు. నాన సదరు చేర్పుల హక్కుమాడ గవర్న మెంటు స్వాధీనముచేసుకోవ లేను. వరి పంటలకు నీరు ఆభ్వసరం పుండ నానే పయికులకని చెర్వులు చేలంచేసి నీరు తీయించివేసి సస్యములు పెట్టించువున్నారు. నాన రెండవ పంటకునాని పళ్ళలకునాని నీరులేక బాధవడుచున్నాము. సదరు ఆర్థకుమములనుగురించి ఆనేక పర్యాయములు జిల్లా కలెక్టరువారికి ఆర్జీలు యిచ్చుకున్నేమన్నాము. కాబట్టి పథుప్వుము స్వయమునా పరీడించవ లెనస్స్ట పిఠాపురంకు కి మైస్లీ దూరికు ఆర్జీలు యిచ్చుకున్నే మంచుకోక చేయించకే మేసుకోవలేకు మాలు పేలు చేసి చేయిందకే రుచున్నాము. కొట్టకునులనుగురించి ఆనేక పర్యాయములు జిల్లా కలెక్టరువారికి ఆర్జీలు యిచ్చుకునే చేయించకోరుచున్నాము.
- 4. సీటి చంపకపు తగళులచే కట్టపడుట.—సీరు వచ్చినప్పుడు సరిగా పొలనులకు భవహింపచేసే సమహయ ములుకూడ లేవు, గామములో కాస్త మొజారిటీ వున్న వారు యోస్టేటువారికి వారి వుద్యోగ స్టులకు ఇష్టులైనవారికే తప్ప పీశాసాద రయితులకు జమీంచారీ సప్షయి ఆన్యాయము జరుగుచున్నది. గాన సీటి ఆధికారము గవర్న మెంటువారు తీసుకుని కాల్వలకు లెవిలు పోస్టులు కట్టించి న్యాయము జరిగించకోరుచున్నాము.
- 5. మురుగుడు కాల్వలేగి నష్టము.—మురుగుడు కాల్వలులేని కారణముచే యీ మరమ్మతులేని చెర్వులు, కాల్వలువలన నీరు యెక్కువగా వచ్చినప్పడు గండ్లు పడి భూములు మేట వేయులు సస్యములు ముంచివేయులు ముద లగు విశరీశ నష్టములకు పాల్పడుచున్నాము. గర 1918, 1920, 1924, 1928, 1936 వ సంవత్సర ములలో గండ్లు పడి పంటలకు నష్టమువచ్చేది. ఇది ఆంతయు మురుగుకాల్వలేని కారణమున జరుగుచున్నందున ప్రభత్వమువారును తగు యొంచ్చాటుచేయించకోరుచున్నాము.
- 6. రిమిఖనారేని నక్షము.—ఏలీటి వంతులలో ఆదనమైన సీరే మా గ్రామాదులకు ఆధారమైయుండి సదరు సీరయినను సౌకాలములో రాక వచ్చి ముంచివేసిపోళ్లట మొదలుగాగల 1327 లగాయతు 1333 వ ఫస్టరీవరకు కరుళ్ళప్పే మమ్మలను బాధించుడున్నను, శిస్తులు నిరంకుశ్వముతో పూర్తిగా వాసూలుచేసిరేగాని గవర్న మెంటు గ్రామాదులవారె రిమీషను అనునది యెన్నడును తెందుగము. ఈ వంగులులేని గ్రామమున పంట నష్ట్రము వైగీరాలు వచ్చినప్పడల్లు యా హెచ్చు షన్నగల మాకు రిమీషక్ యిప్పించే యేర్పాటు చేయవలసినదిగా ట్రభుత్వమువారిని కోరుచున్నాము. శిస్తు హెచ్చుచే లాభము లేకుండాభండే భూములకు వబ్లికు కొట్ల తెచ్చుకున్నాము. గాన బ్రభుత్వ మువారు సదరు కమిటీవారు తనిఖి చేయించగలందులకు చార్డించుచున్నాము.

Petition by the Ryots of Guddigudem Village, Guddigudem Estate, Kovvur Taluk, West Godavari District.

- 2. శల్లం, మెరక్ భూమంలకు పండని సంవత్సరములలో రెమీషను యిక్వరు. జమీంచారీ సముద్దారుగారికి మా గ్రామంలోనూ భూములు భన్నవి. మా గ్రామముకు మూడు సంవత్సరములునుంచి శంటలులేఖ ఆందువల్ల శాస్తులు యిక్వలేకపోలే చావాలుచేసియో ఆస్తులు ఆమ్హించి భచ్చకొనుచున్నారు.

- 3. 1908 వ సంగరం లానాయతు యివ్వటివరకు జీరాయితి క్రియతార్లకుగాని చంచుకున్న వారికిగాని చట్టాలు విడదీయుట 1 వ ఫబ్ శివిజన లుచేయులు మొదలగునవి జరిగించక ఒకరి శిస్తులు మరియొకరిపైన వారి యిష్ట్రంవచ్చునట్లు వానులు చేయుడూ ఆమాయకపు రయతులను చాలా యిబ్బందులుపెట్టి దవుర్మన్యంగా వానులుచేయుడున్నారు.
- 4. 1908 వ గం.పు దరిమిలాను పొరంబోకు బంజరు భూములు యావత్తు రహితులకు పట్టాలు mచ్చి యాన్నారు. ఆందువల్ల మా చూడలకు మాకు చాలా యిబ్బందిగా భున్నది.
- 5. య్యేటు కంట చెర్వులకు మరమ్మతులు యేమీ చేస్తుంచక కండినా పండకపోయినా డన్యులు మా ఆంచనా యించి ప్రచ్ఛకానుడున్నారు. మా**కు** $igl\{ 48 \}$ $igr\{ 58 \}$
- 7. స్వంత చెర్వులు, స్వంత భూములు స్వంత ఖర్చులుతో చేయించుకున్న ప్పటికీ ఆ పారుడలకు నీటితీర్వ మొరక భన్నులు వాసూలు చేయుచున్నారు. బ్వారాంతరంనాని యే యితర ఆధారములేదు.
- 8. ఫూర్వంసుంచి మేము మా స్వంత భూములలో పెంచుకున్న ఫలవృడ్డ్ ములు మాకే ఆని మావల్ల పన్నులు వానూలు చేయుచున్నారు.
 - 9. రాయి తీసుకుంటే మా భూములలో తీసుకున్నప్పటికి రాణి రేటు మావల్ల వాసూలు చేయుచున్నారు.
- 10. రహిశులమైన యాగ్లేటువారు రెంటు దాణాలు చేసేటప్పుడు రెవిస్కూ కోర్టుకు కాకుండా శివిలు కోర్టుకు ఆధికారము భం లేగాని చూకు చాలా యిబ్బందిగా ఖన్నది. ఎంత దాబాదాఖలుచేసినా ఆ 12 లు స్టాంపు మైన దాఖలు చేయుటకు కిరిమిషను దయచేయ మార్థన $\frac{1}{2}$
- 11. ఎస్ట్ టు సమాద్దారుగారికి యీ యొస్టేటులో ఖామి పున్నప్పటికేన్ని విభజనలో ఆస్పగార వాటాకు వెల్లినది శక్షాలుగాని నమోజులుగాని మొస్టేటు సముద్దారుగారి పేర పున్నప్పటికేని ఆన్పగారి వాటాకు వెల్లినది శక్షాలు గోద్ది భూమి మాత్రామీ యూ మెస్టేకు సముద్దారుగారకి వున్నది.
- 12. డాస్ట్ లు కరపున సామ్యము యిస్తూవున్న వ్యక్తులకు ఓకనికి భూమి దు మాత్రముమాడా లేదు. రెండవ వ్యక్తికి కొద్ది భూమి మాత్రమే పొరంబళికులలోని యిచ్చియున్నారు. ఈ వ్యక్తులను దెంస్టేటువారు నిర్బంధ ముచేత సామ్యము యిప్పిస్తూయున్నారు.

Petition by the Ryots of Chinnayagudem Village, Yerrampeta Estate, Kovvur Taluk, West Godavari District, dated 21st January 1938.

శిస్త్రలు.—మా యాగ్లేటులో పూర్వం శిస్తుల కన్న యివృడు వాలా హాచ్చు శిస్త్రలు కట్టినారు. పదరు హాచ్చు శిస్తులు గ్రామంలోని మాతుబరీ కపిాతులను, పెత్తంచార్ల సహయంవల్ల జాఫా శిస్తులు కట్టినారు.

తు 1889 సంవత్సరంలో యిచ్చిన వట్టా మొత్తం య 104 లు మా 90 లు అన్నది. దర్మిలా 1898 వ సంవత్సరములో సోర్వేచేయించినారు. సోర్వేషకారం య 197.39 లు రూ 184-10-1 లు (సౌన్సులు సమా) అన్నది; 1902 వ సంవత్సరము ఆ మాంతమున సోర్వ జా స్థిని గురించి చావాలు జరుగగా సోర్వ జా స్థికట్టు మాడగని తీర్పు యిచ్చినారు. ఆ తీర్పులబట్టియినా శిస్తు కొంపుచేయుటకు వీలులేదు.

ఆధనం శున్నలు.—ల్యాండాక్టు పూర్వం శుట్టా భూములలో చెట్లువున్న ను లేకపోయినను య. 1 కి ఆ. 1 చూప్పన చెట్లవన్న చెట్లించుటకు వర్పకున్న గదన చెట్ల కూక్కు. మీకు యివ్వడస్తానదని పట్టాలలో ఆ 1912 వ సంవత్సరము ఆ పాంతమందున నారారు రహితులచే ముచ్చలశాలు బ్రాయించుకొన్నారు. ప్రైతంచార్లకు మూలాబగి రహితులకు చెట్లవన్ను లేదు.

ఎన్ హ్యాంసు మెంటు దా.— స్ప1839 క సంవత్సరములో య్రంచేట యస్టేటు రహితులైన చెట్ల కన్ను లు కూడా ఆసలు శిస్తులో కలిపి య. 1 కి ఆ 2 లు హెచ్చుచేయించువుని దావాలు చేసినారు. చోక్స రామన్మ గూడెం, జోగన్న గూడెం రహితులతో రాజీవడి రూ. 1 కి ఆ. 1 లు చొప్పన రహితులు కట్టుకున్నారు. వారలు రాజీ వడిన ేహితున్నేరూ. 1 కి ఆ. 1 చొప్పన వెట్ల కన్ను లేని కట్టాలైని డిక్రి యిచ్చినారు. చెట్లకన్ను ఆక్పటికి కన్ను కట్టి 20 సంవత్సరములులోపు ఆయినందున జమీంచారుగారిని ఎత్రివేసుకుంటారా, కొట్టివేయనా ఆస్తి కల్టక్కురుగురు ఆన్నారు. ఆంద్రహైని రమారమి 300 హైగా చావాలు డాట్లైవేసుకొన్నారు.

చెర్వులు.—చిన్నాయగూడెం గ్రామంలోని బోడిగుంటచెర్వ మా బట్టా భూములలో చేరియున్నను తమదే నని చెర్వ శిక స్తువడియున్నను మమ్మలను మారామతు చేసుకోనిష్పకుండాయన్నారు. ఆదిన్ని నాక జమీందారు నారుకూడా మారామతు చేయరు. చోప్ప రామన్న గూడెం గ్రామంలో భన్న ధర్షమెర్వు ఆగే పంటచెర్వు తమదని తీరువాయిలు వేసుకాలుచేయుట పల్లం శిస్తులు వేసూలుచేయుటయు కలదు. సదరు చెర్వు మరామతుచేస్తామని యిదివరిలో రహితులు జమీంచారుగారు తనాయుదావడి దా కాలుచేసుకొని రాజీపడినారు. సదరు చెర్వు మరా మతుచేయుంచిక స్ప 1346 ఫసలీలో చేపల వేలంకు యిచ్చి గండికొట్టించినారు. ఈ సంవత్సరిము నీరులేక శల్లం పంటలు పోయినని. ఆకుమళ్లు వేసుకొనుటకు నీరులేము. పల్లం శిస్తులు, నీటి తీర్యాలు వేసుకాలుచేస్తూ యున్నారు.

మంగాలికుంట, కుర్మెడి, శాయవెర్యులు ఆస్టలు రహితులు పోయించుకున్నాను తమదేగని వాటిక్రిండ తీర్వా యిలు వానూలుచేయుచూ యింతవరుకు మామతు చేయలేదు.

ైగాను సముదాయను భూములు.— మేర్కైడీలో తట్టు భూమి శట్టాలపైన యుచ్చుచున్నారు. ఉత్త రత్తయ్య శట్టాలో వృన్నది. సదరు భూమి తొక్కిడీ భూమిగా వ్రవయోగకుదుతూ శ్రస్త్రది. యరం పేట చెర్వులో తట్టు శ్రీ వృద్ధ తుమ్మల కాయలు రహితు వళ్ళల మేతకు ఉపయోగించుకోనుచుండగా తుమ్మ కాయ వేలం బ్రతి సంవత్సరం వేస్తూ తుమ్మలు నరుకుకోసుటకు యిచ్చినారు. సదరు తుమ్మలు వృన్న బ్రవేశము వశ్వల మేత బయలుగావున్నది. ఆది 5, 6 సంవత్సరములనుంచి ఆ మీటులోని తుమ్మల ఫలం రహితుల వశ్వలకు వృవహోగకుడలేదు.

చిన్నాయగూడెం ధర్ర్మాచెర్వు ్రకింద భూమి (గయాకు) దుగ్గిరాల కొరయ్యకు ఆమ్మకంచేసినారు.

జాయింటు పట్టాలు.—మా ్రామ భాముంకు పట్టా మొత్తం పర్తితములపైని శిస్తుభ్యండేది. జాయింటు పట్టాగాభం టేవీ రయితు బాకి పెట్టినగు పన్నులు చెల్లిందు రహితుల భూములగు వేలంవేయించడరు లేక జమీం చారుగారు విరోధులు యొద్దాభం టే బాకి లేకపోయినగు వేలంవేయించెదరు.

ఉంటే క్రామ్లో రత్తయ్య భూములు, గడా ఆమ్మన్న భూములు. ఇట్టి సందర్భమన కంటిబ్యూడ్ బాబాలు వేసుకొని ఆనవసరం ఖర్చులులోనయి ఖండపల్సివచ్చను. మూ యస్టేటు గామాదులలోని జాయంటు గట్టా భూ ములను పట్టాముత్తం వర్తి లేములకువుండుకున్న మొత్తం శేసును పట్టామొత్తం సైనే దామాపాయి శేస్తుకట్టి యొవరి భు క్షములోనున్నవి ఏ విధమైన ఖర్చలులేకుండా విడదీముంచవలెను.

సార్వే వార్జీలు.—చోక్క రామన్న గూడెం గ్రామం సబు డివిజ్ చేయిండుతామని చెప్పి పిటీషన్లు కొందరికర్ద పుడ్పుకొన్ని గ్రామ కొంత్రం భూములు సబు డివిజ్ చేయిందుడున్నా మని పార్టీలకు నోటీసు యొప్పకుండగనే జా రిక్టుం వచ్చినట్లు సబు డివిజ్ చేసి సబు డివిజ్ పకటింటికి రూ. ి చెప్పన వానూలుచేయుడున్నారు. సబు డివిజనులు సరిగాలేళు. య్రంపేట గ్రూపు గ్రామంలో సబు డివిజ్ చేసి సబు డివిజ్ 1 కి ఆ 4, 8 లు చొప్పన వానూలు చేసినారు. ఇది ఆక్మంగా కానూలుచేసినారు. అవరమంలో సార్వేచేసినప్రమ సార్వే చాన్జి వానూలుచేయుడేరు.

పట్టా భూములు తిరిగి ఇతరులకు పట్టా యిమ్ఫట్.—య్రంపేట గూమంలో కపిలవాయి పద్మనాభంగారి పేర నుం, మంతిని వెంకటాజుగారి పేరను నామశాయిచ్చిన పట్టా తాలూకు భూములు యితర రహితు స్వాధీనంలో ఖన్న ప్పటికీ, తిరిగిమరల పెండ్యాల పేరయ్య వైగాలుకు నజాని పుడ్చుకొనిన్ని, మోటు రహిశులవడ్డ నజరానాలు పుడ్చుకొనేయి. వెంకటాజుగాగి పట్టా తాలూకు భూములు కోలా నారాయణస్వామి వైగీరాల భుక్తము అత్తండగా దేగొట్టి సాంబమూ ర్తి పట్టాయిచ్చినారు. కోలా నారాయణస్వామి సాంబమూ ర్తికి స్వాధీనం కానివ్వకపాతి సదరు నారాయణస్వామింది నజరానా పుడ్చుకోని పట్టాయిచ్చుటకు ఏర్పాటు జరిగినది.

శిస్తులు దామాషా.—శిస్తులు దామాషాచేయుటకున్ను, రామ. 1 కి రోట్లు యేర్పాటుచేయుటకున్ను పీలులేద సి. తీర్పులు జరిగియున్నను, చెప్ప రామన్న గూడొం (గామంలో బట్టామొత్తం భూముల శిస్తులో శాల్లం భూములకు య 1 కి రూ 2-రె-0 చెప్పుల మినహాయించి మిగల్ మొరక భూములకు దామాషాయి మొరక శిస్తు నిర్భయించు టెచే కొందరి రహితులు మామాలుగా చెల్లించే శిస్తులుకన్న జాస్త్రీ ఆయివున్నవి.

Memorandum by the Ryots of Gummi Village, Kovvur Taluk, West Godavari District.

- 1. మా గామము మొఖాసా గామమై భగ్నది. 48 వాటాచార్లుకు వడ్డినాయకులు 24, వాడనాయకులు 24 లకు భుట్టుబడినది.
- 2. యీలా భండగా కొండరు వాటాబార్లు రైతులకు ఆమ్తివేసినారు. మిగిలిన వాటాలలో 24 వాటాలు యన్నమని లక్సయ్యకొని కొప్పూరు బసివిరెడ్డిగారికి సగంవంతు 1911 సంజరంలో ఆమ్తివేసినాడు. యన్నమని లక్సయ్యగారు కొప్పూరు బసివి రెడ్డిగారున్ను కలసి కొప్పూరు కోర్టులో నె 22 రుగా ఆ 1913 సంజరం కొండి కమీదన్ను 1914 సంజరంలో కొండరమీదన్ను 70 కథపాలు సృష్టించి బావాలు తెచ్చి ఆట్లు యుండగా నా

వాలు తెచ్చియుండగా దావాలలో వివారణ కాలమండు 1917 వ సంగవత్సరంలో ఏలూరు కోర్టు స్టీడరు మునికొట్ల సూర్ను కూశాశంగారున్ను రంగావరుల నాగభూడణగారున్ను మధ్యవర్తులుగా చెప్పి జీరాయితి ఈక్కు రహితులకు లేదని జడిపించి య. 1 కి రూ 18 లు చౌప్పవయున్ను, రూ 15 లు చౌప్పవ కొన్ని యున్ను, రూ 14 లు చౌప్పవ కొన్ని యున్ను, రూ 14 లు చౌప్పవ కొన్ని యున్ను, రేట్లు కట్టి యిప్పించినారు.

- 3. రామానుజం వెంక్టూజు చెనిపోయినందున ఆతని కుమాళ్ల వెంకటచంద్రావుగారు **క**ైరాలు గొల్లలు, కాపులు, కమ్మవారు, మాలలు మాదిగ**లు**, వాకళ్లు, యా రైతులకు పూర్వ సర్వేసిబట్టి య 1 కి రూ 18 లు లగా యశు రూ 15 లు కొన్ని, య. 1 కి రూ 14 లు కొన్ని, య. 1 కి రూ 13 లు చొప్పన పట్టాలు యుచ్చి యున్నారు.
- 4. దర్శిలాను యూ వెంకటచంద్రాళు దైశాలు. ఓ ఎస్. \overline{n} 26/25 రు సంవత్సరములో ఏలూరు సబ్- కోర్టులో 300 మంది సుమారుస్మి పతివాదులుగా బేర్చి బావాలు తెచ్చి ఆ దావాలలో యు. 1 కి రూ. 5 చెప్పన యు 1 కి రూ 6 లు గవర్న మొంటు వన్నులు ఆవాయిదాగా రైతులు యిచ్చకొనే పద్ధతిని కొన్ని కాండ్రమేజు ఆయినవి.
 - 5. క్రియంకొన్న రహితులకు వాటా 1 కి య 9.00 లు యిచ్చినారు.
- 6. గనుక గడరు భూములకు ొకట్లు తగ్గించి గవర్నమెంటు జిరాయితీ భూముల ోకటు **క**క్టారం కట్టించా గలందుల**కు ఆ**ర్థరు డాయాచేయించా కోరుతాను.

Petition by the Zamindari Jirayati Ryots of Chillungi, Kirlumpudi A-1 Estate, Peddapuram Taluk, East Godavari District, dated 18th January 1938.

- 1. కిర్లం పూడి యాస్టేటు గ్రామములు శాస్త్రిత శెటిల్ మంటు అయిన 1802 న సంవత్సరం నాటికి పెద్దాపురం సంస్థానంలో చేరియుండి ఆప్పటికి సదరు ముర్మాపైన రూ 92,000 లు జీరాయిటీ శిస్తులు డిమేండు పుండి ఆందుమైని గవర్న మంటువారు రూ 23,000 లు వేష్క్ సు శాస్త్రితమగా విధించి ఆప్పటి సంస్థానాదీశ్వరు లకు సనదులు యిప్పించియున్నారు. దరిమిలాను కీర్లం పూడి యెస్టేటు గ్రామములు (వర్యేకం గీర్లం పూడి యెస్టేటుగా యేర్పాటుగాబడి ఆప్పటినంచి 1908 వసంవత్సరం 710 మ్రదాను యెస్టేటు లాండు దాహిక్టు ఆమలులోనికి వచ్చువరకు ఆ మెస్టేటు జమీంచార్లు 3 సంవత్సరముల కొక వర్యాయముకుదురు యేర్పాటు చేసి శాస్త్రులు గామ రహితాంగవారీని జూఖాచేయించుచూ వాసులు చేస్తూయన్నారు. లాండు యాక్టు ప్యాసయిన తరువాత కూడా 1341 వాఫసలీలో శిస్త్రులు జూఖా చేసియున్నారు. (కాస్టుతము కిర్లంపూడి మెస్టేటు సుమారు రూ 1,80,000 డిమేండు కలిగియుండి జమీంచార్ల వల్ల శాస్వీతముగా యేర్పడిన వేష్క్లను రూ 33,000 లు మాత్రమే చెల్లింకబడుచున్నది.
- 2. మా చిల్లంగి గామము దీని శివారు రామకృష్ణాపరమున్ను కలసి పర్త్రానంటు నెటిలుపొంటునాటికి కేటించబడిన యీనానులుగాక ఫక్తు జమీందారీ జిల్లాయితి ఆమర్థకము 75 ఫట్ల భూమి ఆనగా య 600.00 లు ఆయుఖండి సుమారు రూ 4,000 లు శిస్తు చెల్లుచుండెది. డ్రస్కులం చిల్లంగి రామకృష్ణాప్రరములు కలసి రూ 15,600 లు శిస్తు ఆనగా చిల్లంగి గామము రూ 8,400లున్న రామకృష్ణాప్రరం గామం రూ 7,200 లున్ను యిందువైన శాస్సులును చెల్లుచున్న విగాని యిప్పమన్ను వీటివైన దామాషాయి శాస్త్రిశి వేష్క్రాను మాత్రమే చెల్లించబడు చున్నది. దరహా మొత్తముమీద శాస్త్రిత వేష్క్రాను విధించునాటికి ఉండే శిస్తు డిమెండువైన మా గామమునకు 4 రెట్లు శిస్త్ర జాభా విధించబడి దామాహాయి శాశ్వత వేష్క్రాను మాత్రము చెల్లించబడుచున్నది.
- 3. స్థరు ప్రకారము య్రామేటువారు కుస్నులు జాభాచేయడముదల్ల మేము యొంతక బ్లాకు మీ వ్యవసాయముచేసి నను పన్ను పెట్టుబడుట పూర్తి గారాక నూ కుటుంబపోడణకు ఏమియు మిగులక ఋణ్మగ్రస్తులమయి వేరే గత్యంతర ములేక వ్యవసాయమును వద \mathfrak{d} పెట్టలేక మిక్కిలి కష్టవడుతూ కాలము గడుపుచున్నాము.
- 4. సదరు క్రేకారము ఏర్పాటుగాబడిన జాఖా శిస్తుులుకూడా మెట్టి ఆయివేజురాని తరుణమున వాయిదా ఏర్పాటుచేసి మావద్ద వాసూలు చేయుడున్నారు. అందువల్లనున్ను మిక్కిల్ ని శ్రక్ష కష్టములను పొందుడున్నాము.
- 5. మా గామముయొక్క. పూర్వఫు డిమెండున్న యివ్వటి డిమెండున్న నిర్ధారణగా తెలుపుడు చేయగల ఎక్క_ంటులు మావద్ద ఏమియులేవు. ఆవసరమని ఆర్డరు యివ్పిస్తే ముందుమందు నకలు దరఖాస్తులుచేసి సంపాదించి తమ జార్డికు పంపించుకుంటున్నారు. యీ సంమంధమయున భూనిందులు చెక్కు బండీలు ఆమరకం తెఖలు శిస్తు జాపితాలు లాకలుశెస్సు తెఖలు జమీంచార్లు మండి సాలున గవర్న మెంటుకు చాఖలుచేయించుచ్చారు. వాటిని రవ్వించి తనిఖిచేయించినడుడల డిమెండు నిర్ధారణ కాగలడు.
- 6. కాబట్టి విచారణ చేయించి శాస్విత శెటిల్ మెంటు దరిమిలాను జమీందార్ల వల్ల విధించబడిన జాఖా శిసులు తగ్గింపుచేయించుటకున్నూ మావద్ద శిసులు విగ్రాలు చేసే వాయిచాలు గవర్న మెంటు కి స్త్రిలవానే (కతి సంవత్సరం జనవరి లగాయితు వాయిచా లేర్పరిపించుటకున్నూ సీటి సౌకర్యముల గురించిస్త్రి బకాయుల రద్ధులగురించిస్త్రి రయి తులకు గలగవలసిన యితర సౌకర్యముల గురించిస్త్రి కొత్త ఆక్ట్లు ఫ్యాసుచేయించుటకున్నూ జమీందారీ శిసుబాకీ పైస్టి మడ్డి యివ్వనక్రరలేకుండాయుండుటకున్నూ మా (గామము సౌక్వచేయించి సదరు ఏరియా పైన ఆజాబాజున తన్న గవర్న మెంటు (గామములవలె శిస్స్లు నిర్ధారణ చేయించి శాశ్వత శెటిల్ మెంటు చేయించుగలందులకున్ను తగు ఉతరు తలు జారీచేయించి కోరుచున్నాము.

Petition by Ryots of Pamuru Village, Panagal Estate.

- 1. ఈ గామం పాఠగల్ డాస్ట్రేటు జమీందార్ల వారి డై యున్నది.
- 2. ಈ $[\pi = 0.5]$ ಕ್ ಟ ಮಾಸಾಣಿ ಭಾಮುಲು. $[\pi]_{ij}$ ಮಯಿನವಿನ್ನಿ ಸಾರವಂತಮಯಿನವಿನ್ನಿ, ಮಂದಿ ಭರಿತ ಮನು ಯಿ.ಪ್ಪವಿನ್ನಿ ಕಾಪು.
- 3. మొట్ట భూములు కొంత భాగ ∞ . 1 కి చిన్న తూము ఆనగా 22 మానికెలుగల 3 తూములున్నూ, కొంత భాగం 1 తూము గుహా డ్రహారంగా ఫలితంకాబడుచున్నవి.
- 4. లోట భూములు కొంత బ్రేజేశం య 1 కి ho బ్రేజ్లు 6 శూములున్నూ కొంత బ్రేజ్లు 8 శూములున్నూ ఫరితం ఏర్పడుచున్నది.
- 5. మాగాణి భూములు య. 1 కి 10 తూములు కొంత్ర వేద్యం 5 తూములు, కొంత ఖాగం 3 తూములు ఫరితం ఏర్పడుచున్నది. యా మాగాణికి సామడల కాగల పాత చెడ్వ కొత్త చెర్వులకు తగిన మరమ్మతులు జరు. గని కారణంవల్ల చెర్వులు పూర్తి గానిండితే 4 మాసములు పారుడలకు మాత్రం భడకం సరిపోళ్ళచున్నందువల్ల వరి సాగుచేస్తే గీరుచాలకి బొందుపోతుండనే భీతితో సుమారు 30 సంవత్సరములు పైబడిన కాలమునుంచి మెట్ఫ్రిమ్ల ఆనగా రాగి, సజ్జి, జూన్న వగయిరా పైర్లు స్వల్పకాలంలో ఫరింపుకాబడెని సాగుబడిచేయుచూ భున్నాము.
- 6. ఇట్లుండినను యీ పయ్లుకు మెస్టేటువారు పూర్వామార పద్ధతి భాకారం రాగిపయిరుకు శై శిస్తున్ను, స్ట్రై, జొన్న, కొర్ర, బరిగె వగయిరా పయిక్షకు శై శిస్తు, మార్టీలుచేయక వారి యిప్టానుసారం పూర్తి తరం శిస్తు మార్టీలేయకం గత్యా ఏ సంవత్సరమైనా శై శిస్తు మార్జి చేసిననూ చెల్లించి శ్రమపడుచూ హీనస్తి తిలాకి వచ్చియున్నాము.
- 7. మొట్ట భూములకు రాయ. 1 కి కొంతఖాగం రూ. 3-5-0, 2-10-0, 2-8-0, 2-3-0, 2, 1-10-0, 1-5-0, 1-1-0, 1, 0-11-0 లు.
 - 8. తోట భూములకు య. 1 కి కొంతభాగం దూ. 6-11-0, 5-5-0, 4, 3-5-0, 2-10-0 లు.
- 9. మాగాణి భూములకు యు. 1 కి కొంతభాగం హా. 25, 23-5-0, 19-5-0, 18-5-0, 16-11-0, 16, 15-5-0, 15, 13-5-0, 12-8-0, 12, 11-11-0, 10, 8-8-0, 8-5-0, 6-11-0, 5-13-0, 5-6-0, 5-3-0, 5, 4-3-0, 3-6-0 లు.
- 10. యా ప్రకారం ఆయిటంవారీ భాములకు తరములు ఏర్పడి ఫరింపుకాబడిన థాన్యం శాస్త్రులు చెల్లించు. కొనటే చాలక ఆన్న పేదలమయి వ్యక్తిప్పానమై కొలతమంది ఇతరదేశములకు జీతాలకు పోయిస్నే సున్నంబట్టైలు వగయిరా పనులకు కొంతమందిన్ని సామంలో కూరి పనులకు కొంతమందిన్నీ పోయి ఆనేక విధములయిన కష్ట ములు పడుచూ మాయొక్క పరిపాలనా విధాయకులులోక తల్లిలేని విడ్డలు మాదిరి అయితున్నాము.
- 11. మొట్ట భూములలో య్రగోలకు ఆగాదినుంచి గొరు 1 కి రూ. 1 తరం నిర్భయమైఖండు దానిని రూ 2 లు రేటు చార్లైచేసి యిన్పటికి 26 సంవత్సరములనుంచి రాసూలుచేస్తూ ఖన్నారు.
- 12. యా గామాగికి పళుత్రలు మేయుటకు కంజబీడు చాలినంతలేదు. ఘమారు 50-60 యకరముల భూమి. మాత్రం భ్రులుగ్నైది.
- 13. వేంపాడు బీడు యీ గామం దక్షణం పొలిమేర ఆనుకొనిఖన్నందున ఆకంజను తోలి మేపుకోవడం, మై నైంటు శిష్ట్రముమీద పుల్లరి యొద్దలను ఆరక 1 కి రూ. 1, చిల్లర పశుఖలను పశుఖ 1 కి ఆ 8 లు చెబ్లించు నుంటూ ఖన్నాము. యా నేటునారు సమస్థజాతి జీవములను వర్హైంటు యివ్వడమువల్ల వక నెల్సగాసమయినగూ పశు పులను లేక పుల్లరి మాత్రం పూర్మినాయిచ్చి చాలాశ్వమవడుతూ ఖన్నాము.
- 14. మాకువుండుకున్న క్ష్మనుఖముల స్టితి తమయొక్క ధర్హ బివాలనకు విశ్వపర్చుకున్నా ము. తాము చిత్రనించి య్యాగామం మాగాణీ భూములు చాలా ఇవటినేలలు అయి ఫలితం యివ్వకపోయిననూ తరం రేట్లయొక్క వాధ ఆపారవారంగావున్న ందున హీగ స్ట్రీతిలో వున్నాము. తాబట్టి ఖామందులు మామొర ఆలకించి యూ తరములను తగ్గించి గవర్న మెంటువార గామాదులలో వుండే మేరకు ఆయిటంవారిగా శిస్తులు నిర్భ యించడం. చెర్వులకు తగ్గి గంత మరమ్మతలు చేయించి వరి వైరు సాగుఖడిచేయుటకు ఆసుకూలంగావుండే ఏర్పాట్లున్నూ పశువుల పల్లరి అనాదినుంచిలేక యీ మధ్యకాలం ఆనగా సుమారు 40 సంవత్సరములనుంచి ఏర్పాటు ఆయు ఆలగాయకు ప్రతి సంవత్సరము శ్రవర్ధమానంగా పుండే దానిని రద్దువరిపించడం యూ వనులు మాకు స్వార్గా చేయించి మమ్మల రడ్డించి వలసినదిగా తమయొక్క మనాన్ని మిక్కిల్ బార్థన చేసుకుంటూ పున్నాయు. యీ పరిపాలనా విధానం తాలాత్మిక మణ విర్వడేయుడల యీ గామంలో కాపురములు విడచి దేశాంతర్గగన్నులము కాబడుచున్నాము.

Petition by the Ryots of Gopalapuram, Gopalapuram Estate, Razolu Taluk, East Godavari District, dated 20th January 1938.

- 1. మా ఎస్టేటు గామములో జిరాయితీ పన్న పూర్వం తక్కువగాయున్నది. శానాటికి చాలా హామ్సగా జమీంచారులు విధించినారు. పూర్వపు పట్టాలున్ను యివ్వడు పట్టాలున్ను శిస్తు తిబిశీలు తెలియుకొరకు సదరు పట్టాలు యిందులో బాఖలు చేసుకున్నాము. సదరు పట్టాలు చిత్తిగించి మా చుట్టుపట్లవుండే గవర్న మెంటు జిరా యితీకి నీటివన్న పోను దూరత శిస్తుత్తన్న దో ఆంత శిస్తు యేర్పాటు చేయగలందులకు గోరుచున్నాము.
- 2. సదరు చిరాయితీలో ఖండే చెట్లు ఎస్టేటు లాండు ఆక్టు ఫుట్టక ఫూర్వము ఖన్న వి. జమీందారిది ఆగిస్స్త్రీ, ఆక్టు దరిమిలా రైతువగిస్త్ ఆక్టులో చెప్పబడియున్నది. ఆక్టు ఫూర్వము ఖన్న చెట్లు భూమిలో ఫూడించే అయివేజు నడ్ట పెట్టుకొని రైతు పెంచినవికాని జమీందారు పెంచినవి కాళు. ఒక వేళ దానంతట ఆది ముతిచినప్ప టికీ ఆ చంటనడ్టం రైతు ఆనుభవించినాడుగాని జమీందారుకే యేవినమున నష్టములేదు. గనుక ఆక్టు ఫూర్వము ఖన్న చెట్లుకూడా రైతుకు ఫూర్తిగా చెందునట్లు ఆక్టు సవరణచేయవలసి ఖన్న ది.
- 3. మా గ్రామములో ఖండే పుంతలు, చెరువులు జమీంచారులు స్వలాభం కొరకు ఆమరకం చేస్కుంటు π_{λ} రు (సాగుబడి కొరకు). ఆండువల్ల క్షజలకు పశువులకు చాల యిబ్బందికరంగా యున్నది. ఆట్టి యావత్తు భూములు జమీంచారులు సాగుబడిచేయకుండా (పజలకు పశువులకు ఖపయాగం నిమిత్తం రిజర్వుగా నుంపునట్లు ఆస్ట్రిస్ట్ స్వరణ చేయిందకో ర్వాము. సదరు (పదేశములో ఖండే చెళ్లు ముదర్ల హక్కుగాని ఫలసాయముగాని గ్రామ (పజల ఖవయోగం నిమిత్తము పంచాయితీ బోర్డులకు యిప్పించగలందులకు యేర్వాటుచేస్తూం. వాటి సంరశ్ర్ణ కొద్దము కెంపిస్సూ ఆధికారులు చూస్కూ ఖంచుటకుకూడా యేర్వాటు చేయించవలేను.
- 4. ఎస్టేకు గామాదులలో ఖండే ఆనగా లంకలలో ఖండే దుబ్బుగడ్డి రైతులు ఖగాకు వగయిరా అయివ జులు వర్లము తడియకుండా కాపాడుకొనుటకున్ను లేబరు జనుల యిండ్లకు ఉచితముగా యి స్పించుటకు ఆర్టర్లు ప్యాను చేయిందరో ర్వాము. మరిస్ని లేతమచ్చు గడ్డి పశుఖలకు మేతలేనప్పడు శశుఖలకు వేసుగొనుటకును ఏల్పుటు చేయిందరో ర్వాము.
- 5. జిరా మతీ పయిన స్వల్ప బాకీవున్న ప్పటికి స్ట్వే నెంబరు పూర్తిగా వేలంకు సెట్టి ైతును యిబ్బంది పెట్టు చున్నారు. బాకీకి సరిపడ్డ భూమినిమాతం వేలంపె బ్బేటట్టు ఆర్టు సవరణ చేయించకోర్తాము. వాటినుండి డిమేం ఈ నోటీను రాయించుచు చాఖలుచేసుకున్నాము.
- 6. వర్ష్ణ ములు ఆధికముపల్ల గాని వర్ష్ణ ముల్కగాని పయిరు నష్ట్ల పయిన ప్పడు రిమీషను యివ్యవలెనని ఆస్ట్లు సమరణ చేయించవలెను.
- 7. భుక్తమును బట్టిస్ని చట్టాలు జాయింట్లు విడతీసి వేరువేరు సబు డివిజ౯ చట్టా యిక్సించేటట్టు యేర్పాటు చేయించవ లెను.
- 8. గోపాలపురం ఎస్టేటు పూడుమూది గామములో కెరిగిన కెరుగులంక (బలరాముడు లంక), ఆదాజ రహితులకు సాగుకు యివ్వక జమీంచారీగారికి ముఖ్య స్నేహితులున్న, బంధుపులున్న ఆయిన కెదాపూడి డ్రైతి ములగు లోపాయికారని ఎవరికి తెలియకుండాయిచ్చి సదరు పుడ్సువల్ల డ్రైతయలుకూడా సాగుచేయకుండా రాకు చందపురం తాలూకా రహితులకు పాలికియిచ్చి వ్యవసాయము చేయించుచున్నారు. సదరు భూమి సరికాద్దు రహితులకు యివ్వవలసినదిగాని జమీంచారు లాలోచగా (పడ్లీకు పాటళేకుండా) పాస్లేకిచ్చి వ్యవసాయంచేయించుటు న్యాయముకాదు. సదరు లంక పబ్లికుగా పేలం వేయించుటుగాని సరిహద్దు పూసుమూరి (గామంలో రహితులకు శాస్త్రు కట్టియిచ్చుటగాని న్యాయపైయున్న ది గాక ఆట్లు చేయించకోల్తాము.

Petition by Mr. V. Tirupatayya, Pamuru Estate, Kanigiri Taluk Nellore District.

- 1. మా య్గ్టేటలో చెంద్రేఖారావురం ఫిర్కాలో (1) నల్లమడుగుల, (2) చెంద్రేఖరావురం, (3) ఈ మృలపాడు, (4) ఏకుగాంవురం, (5) దరిశగుంట్లాపేట, (6) రేగులచెలక, (7) ఆంబవరం కొత్త పల్లె, (8) చెన్న పుగాయునిపల్లె, (9) పట్లబయలు యి గామములు వెరిగొండ పాంత్యమునపుండు గామములు చెంక్కువ రాతి గలుగు ప్రదేశములు. సాగుబడిచేసుకొనుటకు మిరవళెట్టు గలుసుపుండుటిచే నువయోగించే భూములుకావు. యూ ఫిర్కాకు బొత్తిగా దారి మార్గములు ఆగగు రోడ్డులేదు. చాలా బీదరైతులు, విధ్యావిహీనులు ఆగుటచే భూభుత్వముశారికి కట్టములు తెలుసుటకు ఆవకాశములేక పోవుచున్నది.
- 2. మా ఫిర్కా గ్రామాడులకు ఏ నదియొక్క కాల్వగాని సీరుపారుడలకు నిక్కెంచిఖండలేదు. ఆచ్చటచ్చట గ్రామాడులలో కుఠిశే వర్లములకు కుంటలు ఆనగా చిన్న చెర్వులు పురాతనము నిగ్నించిఖన్నారు. వీరు క్రొత్తగా నిర్పించినది ఒక్కటికూడాలేదు. మరమ్మతులు బొత్తగాలేదు. నల్లమడుగుల, రేగులచెలక, దరిశగుంట్లపేట, దట్ల బయాలు, కొత్తపల్లె గామముల చెర్వులకు మరమ్మతులు బొత్తగా లేఖ. తూములు పగిలిపోయి కట్టంవడ్డ ఆచ్చ టచ్చట తెగిపోయి వర్వకాలకలు తెగిపోయి ఆలుగులు తగ్గిపోయి వెచ్చినసీరు నిలువకుండా పోళుచున్నది. యిట్టి

కుంటల్కింది శిస్తు కేట్లు ఆమాని మాగాణి య 3.12 లు గల గ్రార్ 1 కి రూ 150, 140, 120, 100 లు కేట్లున్నూ, ఖాయం మాగాణి ఆనువది సాగుబడి ఆయినా బీడు ఖండినా గ్రామ 1 కి రూ 85, 70, 50, 45 లు కేట్లు ఖన్నవి. మాకు చేరువలో ఖండే గవర్న మెంటు మాగాణి గ్రామ 1 కి రూ 20, 21 లుగా ఖన్నవి. యా భూములకు చౌలినంది బీడు కొండు కొండు మండును. పైన మా జమీందారి చెర్వల్కిండి ఒక వరివంటకు పూర్రిగా చౌలిన నీరుభండే చర్వ ఒక్కటిలేదు.* జమీందార్లను చెర్వలు మరమ్మణు చేయిందనుంచేలే చేయిందరు. శహత్వంవాణకీ ఆర్టీలు యిచ్చకుంటే మాకు సంబంధంలేదని చెప్పుడురు. గత్వాపి ఎలెక్ట్లై కౌలంలో మాక్షర్ యొచ్చట్లైనా రుం 10 లు మరమ్మతుచేయుడురు. టహ్మణం కౌంగ్ గేసువారి మరిపాలనలో కేగుచెలక చెర్వు నురమ్మతు గవర్న పొంటువారికి చాకుంట్ల చేయిందను.

- 3. పెట్ట భూమిలో ైతుబ రూ 1,000, 700, 500 లవరకు ఖర్చపెట్టి ఖాళులు త్రవ్వించ్ ఆ గీరుకల్ల పారుదలచేసుకున్న భూములకు గొరు 1 కి రూ 40, 30, 32, 24, 10 ల రేట్లు కట్టి వాసూలుచేయు చున్నారు. పీట్టికక్లను గవర్న పెంటు మునునూరు యింతకంలే మంచిఫరితం యిచ్చే ఫుంజ భూములకు గొరు 1 కి రూ 6, 4, 1 లు, ఆ 12 లు వరకున్నవి. గనుక పెట్ట భూములకు రైతు స్వంత నీమతో సారించుకొన్న భూములకు పొట్ట శిస్తు గొరు 1 కి రూ 2 లు రేటున ఫుండవలేను.
- 4. పుట్ట పయ్లు సాగ్ భూములకు గ్రు 1 కి ఈ 10, 8 లు రేట్లు భ్షేవి. యా పెట్ట భూములు శుతి గంవత్సరం పలుురు ఆయ్యే భూములు కాథు. హంసాయి, మునుసూరు, వెడుళ్లేవర్వ గ్రు 1 కి ఈ 12 లు, రూ. 24 రేటునభున్నవి. శివాయజి భూములకు గ్రు 1 కి రూ. 1 వంతున బాస్ట్ ఆగుడున్నది. 1323 వ ఫసీలో జిల్లెళ్లమూడి రామా రాఖ తహశీల్దారుగా వచ్చినస్వడు గూ 2 లు వంతున బాస్ట్ చేశినాడు. రూ. 1 వంతున నే భండవలెనం.
- 5. కంతలుకూడా మా గామందులలో పుల్లరి లేక ఆనాధిగా త్యాగడార్లు మేపుకొనుమన్నారు. సాగు పొలుములు తక్క యితర యూపక్తు ఆనాధీనం రైతులు పూరికమేపుకొనే ఆమార్థమయున్నది. 1297 జ ఫస్ పీలో రంతుల్లా సామాబు విజంతుగాకచ్చి కండలు యుజారాకు రూ 10 మొదలు 40 లులోపుగా యిచ్చినారు. డమ్మతం నల్లమడుగుల గామకండ ఆశ్వల్లో, రూ 16 లకు కొండా చెంచి రెడ్డికి యిచ్చిపుండేను. దరిమిల్లా రీకు కమంగా పెంచి 1332 జ ఫస్ట్రీకి రూ 200 లకు పెరిగినట్లు దరిమిల్లా 1347 జ ఫస్ట్రీకి రూ 261 లకు యుజారాకు యిచ్చిపుండేను. సదరు కంట బ స్ట్రీక్లం య 503 44 లుగా భండేను. యిదిజరకు య 41.83 లు శట్టాకు యిచ్చిపున్నారు. ఆట్లు సేచ్చవాచ్చిన శేస్తు పెన్నిందక పెండుచుండేరి. యీ ఫస్ట్రీకి య 150.00 లకు దరఖాస్తుకు యిచ్చుకున్న జరుగుచున్నది. కండాలన సాగుబడికి శట్టా యివ్వకూడను. ఆట్లు యిచ్చిన యోడల శశుఖలకు మేతలోక వ్యవసాయం డ్రీకించుడున్నది. ఆదిన్ని గాక ఆఫలకు మేత నాలినంత లేక పాలు వైదే రాలు యిచ్చుకు రస్తీసించినది గాన పూర్వాచార దకారం శాగనిగా మేపుకొనటకు కాక్కు కెనించవలేను.
- 6. గ్రామ భద్యోగులకు పూర్వమునుంచి యినాములుభండిను. వాటికి మాత్రం రోడ్డు శాన్స్తు చెబ్లించు చున్నాము. యటివల 1912 ముదలు సడరు మాన్యములు గ్రార్డ్ మెంటువారికి యిచ్చినంక గ్రేమిరెంటు అను శాన్ను మేర్వరిచి గ్రామాధికార్లకు స్వల్ప జీతములు ఆనాగా రూ 4, 5, 6 లు రేటున యిచ్చుచండిరి. దరిమిల్లా 1922 వ సంవత్సరంగా స్ట్రీపికోన్సిల్ తీర్పవల్ల జమీగదార్లుకు యిచ్చినారు. ఆప్పటినుండి యినాం ఆయిటం మార్చి కోరు ఆయిటం స్టర్క్ భూముల శాన్నును యేర్పరచినాడు. యా భూములను యినాం ఆయిటం తప్పించక పూర్వమువలె శాన్నులేక శాన్సులు మాత్రం చబ్బించునట్లు చేయవలెను.
- 7. చారా స్ట్రీ జెక్ట్రీలు జమీందారికి భండకూడమం ఆట్లుండుటవలన జాయింటు పట్టాలవల్ల భుద్యోగన్నులు పార్ట్రీలో లేనివారిని చెల్లించిళ్ళనానా యితర భాగామ్రల కాకీకీ ఆయినా చెల్లించిళవారి తాలూకు పాలుయిచ్చే పళ్ళు లనుగాని కోతకు ఆయినించే కయురులనుగాని, ముఖ్యముగా రైతులు నట్టము ఆయ్యే యే ఆస్టిని ఆయినా జిప్తి చేయుదురు.
- 8. జమీందార గ్రామాడులలోని గ్రామంధికొస్సమైన జమీందార్లకు నామినేషక్ కాక్కాగాని కనిమ్ఫంటు కంపుటకు కాక్కున్ను కుండకూడదు. జమీందార్లు ఎలెక్షక్లో ట్వేకిందులొకుగాన యేవినమైన నాక్కున్నూ కుండకూడదు. ఆదియేల ఆన గత ఎం.ఎళ్.సి ఎలెక్షక్ ఆడ్పడు కాంగ్రెనువారుగా గౌజగోపాల రెడ్డిగారు చెండ్డేళిలా ఖరం కనిగ్యూ ఇక్స్పెక్టరు జి. గోపాల క్షిడ్డయ్యగారు దండుగాగా వేయించినారు. గౌ. గోపాల రెడ్డిగారు లాంతి 9 సుంటలకు ఆగ్రెన్నట్లు జి. గోపాల క్షిడ్డయ్యగారు దండుగాగా వేయించినారు. గౌ. గోపాల రెడ్డిగారు లాంతి 9 సుంటలకు ఆగ్రామంపొచ్చి క్రిల్లోను లోజుకము పెట్టిమని ఆడుగగా మారాజాగారు మా కళువులను బండల రొడ్డికి తోలుతారు అని యుక్వరు పెట్టిలేదు. ఆ గ్రామంధికార్లను పిలుపించి ఆడిగినారు వారుకూడా మా రివిస్స్లూ ఇక్స్పెక్టుతారు అని యుక్వరు పెట్టిలేదు. ఆ గ్రామంధికార్లను పిలుపించి ఆడిగినారు వారుకూడా మా రివిస్స్లూ ఇక్స్పెక్టుతారు ఆని చెప్పినారు. యుక్పటికేన్ని జమీందారి ఖదోగ్రగానులు వారికి లెమ్మన్న డబ్బు తెచ్చిముక్వకపోయినా వారు కోర్టులలో ఆకమ సాడ్యకులు చెక్కుమన్న వి చెక్కకపోయినా వెంటనే కొంతముంది చెత్తులను వార్పీలు పెట్టి యేదో వక ఆకమ సాడ్యకుమను యేర్పాటుచేసి గవర్న మెంటువారివడ్డ వార్డి శీటు పెట్టుటు కారు దయభంచి న్యాయ మనుకు పారించి తోసివేసినయెడల సంస్థానంవారి వార్డిని తీసుకొని ఆలాయిదా రాజాగారి తరఫన యేర్పాటు చేయుట్కానులకు వార్డీలు పెట్టికుల యటువారి భుత్తకు రుండుంది యుక్సుకు చిర్వలు వారుకు చేయుట్లను మర్గి మంటువారి పుత్తకు దెయుట్లు కారుకు దేయుట్లను మర్గ కేసుకోనుటకు లేకుండా జమీందాన్ల లేఖలు వాసూస్ట్ గవర్న మెంటువారి పుత్తక్కు చెందుకే సుక్కు మంటువారి పుత్రక్కు చెందుకే సుక్కు కుండుకు కట్టు చేర్వ తీసుకొన్నటుకు లేకుండాని.

9. గ్రామాధికార్లను (శుఖత్వమవారు కాంగెను నెంబర్లుగా చేరులకు ఖ్రత్తర్వుచేయ స్థార్లన—నల్లమడు గుల గ్రామ్ చేర్వ గర్గమలో సర్వే సౌ79 ఎ రును 1303 వ ఫస్టీ దరిమిల్లా గౌ 4 రు పట్టా పాలుగుల్లో గుర్వయ్యకు యు. 0.83 పట్టాకు యుచ్చినారు. ఆడవిలో యు 15.62 లు ఖ్యా మకు యు క్యుడు యు 14.85 లుగా ఖన్నది. ఆ కారణంవల్ల చెరుఖలో సీరుఖండుటకు సదరు ఆసామీ తూములలో తీయడం ఆలుగులు తగ్గించడం యుటువంటి. పనులవల్ల సీరు గిలుడుట లేక వరిసాగుకు ఖంగమైనది. పట్టా రద్దు చేయించే పార్దన.

Petition by Ryots of Darisiguntlapeta, Bontavaripalle, etc., villages, Pamur Estate, Kanigiri Taluk, Nellore District.

మేము జమ్f రైతులము ఆగుటచే ఆనేకమైన యిబ్బందులస్వానై సదరు మాకట్టములను తమవంటి త్రుత్వా . ద్యోగులకు విన్న f చూకొన టకు సరియైన రహదారీ వగ్గతులు లేక నిండాకట్టములపాలై యున్నాము.

మా గ్రామాడులు శ్రీమానగంటి పార్ధసారథి రాయశించారి యాధీనములోనున్న ని. మా భూములకు సీస్తు మిక్కిలే రెబక్కు వ రేట్లుగలిని భరించరానినిగ నున్న ని. మాకు సథాలములో వర్షములు లేక యిశర నీటి నసతులు యేబిస్స్తి లేనందువల్ల వంటలు సరిగా వండుటేదు. యొక్కువ సీస్తు రేట్లుగల సవరు భూములకు ఆప్పతెచ్చి సంస్థానం వారికి సీస్తు చెల్లిందుకొనలేక మిక్కిలే వీడలైను దినదినమునకు కృశించుచూ తినుటకు ఆన్న ములేక దేశాంతరము పాయి జీవించుటకు యొత్తించుడన్నాము. ఆట్లు బుుణముతేచ్చి సంస్థానమువారికి భూమి పన్ను చెల్లించుటకు ఆప్ప సైనము యిచ్చువారులేక యున్నాము. ఓక సంవత్సరము పర్లముకురిశిన, నాలుగైదు సంవత్సరములు వర్ల ములు లేకుండుకుయు సరియైన యితరినీటి వసతులు లేకపోతుటటే కొన్ని సమయాములందు తాగుటకు వైతము నీట్లలేక కష్టపడుచున్నాము. భరించరాని శిస్తు రేట్లు ఓకవంక బాధింపుచుంప యొండిననూ, పండిననూ సంస్థానమువారివల్ల యొట్టి శిస్తు ముజరాయున్ను లేక తప్పనిసరిగా వీద్ద లైతులునుని మీము శిస్తును చెల్లించవలయాన్న ది.

ఇబ్బటికి నుమారు 5, 6 సంవత్సరములనుంచి పైస్లను మిడుతలు వేనకు వేలుపట్టి ఫలిత మను నాశ్నముచేయు టయోకాక సదరు మిడుతలచేత తిని వేయాగా మిగిలిన గడ్డి నైతము మా వశుఖల మేతకు ఖవయోగించకయున్నది. ఇట్టి దుర్బరమైన చార్మిద్యమునకు మేము లో గైయుండి సంస్థానమువారికి మా కడ్టుములు మనస్సునకు రాకయున్నవి.

మా గామమున ఆమాసీ, మాగాణి య 3 12 లుగా గ్రామ 1 కి రూ 140, 120, 100, 80 ల రోటు వంతుననున్నా, పెట్టతోట గ్రామ 1 కి రూ 32, 20, 16 లు వంతుననున్నూ, శివాయి జమచేట కేవలము వ్యాధారముతో ఆధారపడియుండు వానికి గ్రామ 1 కి రూ 10, 8 లు వంతుననున్నూ రేట్లతో పండిననూ తుండిననూ సంస్థానంపారు పూర్తి శేస్త్రీ వాసూలుచేయుడున్నారు. సదరు మాగాణి, తోట భూములకు సరియైన సీటి వస్తులు లేనందువల్ల మా స్వంత ఖర్చులతో షుమారు రూ 500, 600 లు పెట్టి ఖాఖలు త్రవ్విచి కపిలెతోని ఆ సీటిని పైర్లకు పార్థించుకున్నాను. (water-rate) తీర్వ జా స్త్రీ మాత్రులు వాసూలుచేయుడున్నారు. టక్క్ నుండు గవర్న పెంటు (గామములో మాగాణి సీసు గ్రారు 1 కి సుమారు రూ 20, 21 లుగనుండ మాగామాడులలో గ్రారు 1 కి రూ 140 లు రేటుఖండుటు మేము యొంత దురదృష్టవంతులపూ తమవంటి ధర్మపభులకే విశదము శాగలదు.

పశువుల పుల్లని.— గా పశువులు పేయుటకు యేర్పడిన కంచెలను సంస్థానమువారు గ్రామములలో మంచి మలుకుబడిగల ధనవంతురైన రైతులకు యిజారాకు యిచ్చి సవరు కంచెలలో మా పశువులు మేపినండుకు పుల్లని వాగూలుచేయుచున్నారు. సవరు యిజారాబార్లు మావల్ల ఎద్దు 1 కి రూ. 1 ఆవు, 20 1 కి ఆ 20 లు వంతున నున్నా, మేకలు, గొర్లకు 1 కి ఆ 20 లు వంతుననున్నా, పశువుల పుల్లని వాగూలుచేయుచున్నారు.

ఈ విధముగ సదరు కంచెలు యిజారాకు యిచ్చినందులకు సంస్థానం ఖద్యోగ్స్లులకు సదరు కంచెల యిజారాద్దార్లు కంచెల మామార్లు ఆను చేరులో కొంఠ బహుమతిగాకూడా యిచ్చుకువాడుక యైయున్న ది.

మాం జమీంచారి ఖద్యోగాన్కుంటు ఆండరు ఒకరికొక్కు బంధుభులు (టాన్సుఫర్లు ఆనుమాటలేదు. (హాస్కుతం గవ ర్నామెంటు ఖద్యోగులను నియమించ్ పార్థన.

చెరువులు.—మాల సంవర్సరముల కొండట మరమ్మతుచేయబడిన చెరువులు ప్రస్తుత్మమ మరల మరమ్మతుతోయిం పవలసినవిగానున్నవి. సడరు చెరువుల మరమ్మతు విషయమై ఉప్పారయములు మనవిచేసుకున్న సూ ఖవయోగము లేక యున్నది. గవర్న మెంటు విచారణ జరుప ప్రాస్థిన. యెవ్పిధముచేత్తమైన సూ మీదలవుగు మమ్ముల పీడించి బకాయీ పడ్డ శాస్త్రులను వాసూలుచేయుటతప్ప మా మీద రైతుల కెష్ట్రములను మాత్రము గ్రహించువారు. లేకయున్నారు. ప్రస్తుతము జమీంచారి రయితుయొక్క కెష్టములను విచారించుటకు మృచాను ప్రభుత్వము తమరిని నియమించినట్లు. తెలియు చున్నది. గనుక జమీందారి శద్ధతి పూర్తిగా తెలిసించ ప్రార్థనం. ధర్మ భచ్చలగు లేమరు మాయొక్క కష్టనిస్టుర ముల విచారించి బీదలమగుమాకు పుల్ల రిలేకుండా తోశి వేయించుటయేకాక (శక్కానుండు గవర్నముంటు గ్రామ భూములతో పాటు సిస్టు గేట్లు కగ్గించి యస్టేటు ల్యాండు ఆక్టు మార్చి మమ్హుల రజ్నీ శవలసినదిగా తమరిని ప్రార్థించు చున్నాము.

శాబ్లారు జిల్లా, కనిగిరి తాలాకా, పామారు యెబ్టేటులోని ఆంబదరం, కొత్తపల్లె గామాదుల యిబ్బందులు.

కొత్త పల్లెను, అంబవరం గామములకు రెండు చెర్వులు ఖన్నవి, రెంటిలో ఓకటి పాఠచెర్వు. మేము యరుగు కట్లనుంచి మరమ్షతులు లేళు. గొరి పైరు సాగుచేస్తే గ్రీక్లు కాలకపోను. ఆ కారణంకల్ల, చెర్పుకిండ ప్రతివారలము మా స్వంతడబ్బులో భాళులు త్రవ్వించుకొని వాటిలో కపిలెలోలి పండించుకొనుచున్నాము. సదరు చెర్వులు మరమ్షతు చేయుందమని రాజాగారి ఖద్యోగ స్ట్రుల ఆనేకమార్లు చెక్పుకొన్న చేయిందలేదు. గవర్న మెంటువారికీ ఆర్జీలు యిచ్చు కుంటే మాకు సంబంధంలేదని వాపిను యిచ్చినారు. సదరు గ్రీక్లు లేక బొందుపోయినదానికి డిప్టి కొలెక్టరు దోరి వారికి రాజాగారు శిస్తు కమీషకా యివ్వలేదని అర్జి యిచ్చుకుంటే మాకు యే ఖత్తరుఖ దయచేయలేదు. విచారణ చేయలేదు.

సదరు మాగాణికి గొడ్డు 18 రూ 85 ల రోటులో ఖాయం మాగాణిగా పట్టా యిచ్చినారు. సదరు భూములకు సీస్లు తక్కువ అయినందున బాలా నూగాణి (పలి సంవత్సరము ఓడువుండును. ఆట్లు ఏడువుండినా పూరా ఇస్తు రూ 85 లు బెబ్లించుకొనుచున్నాము. యిది బాలా ఆక్రమము గాన సదరు భూములలో వరివైరు వండిన భూమికి గవర్కమెంటు మాకారం గొడ్డు డా 15, 20 లు రేటులో వుండునట్లు చేయవరెను. సీస్లు వాలక రాంగివైరు పెట్టు కున్నందుకు పూరా తరం శిస్తు బార్మి చేయుచన్నారు. రాగివైరు పెట్టుకున్నందు గొడ్డుకు గూ 2 ల లెఖను తరం శిస్తున్నా చేర్వనీరు పారినందుకు రూ 7-8-0 లు పంతున పుంచవలెను. రాగి, కారు వీడువుండి భూములలో సజి పైరు పేస్తే యిప్పటికి 4 సంవత్సరములనుంచి మిడతలునట్టి నశింపుచేయుడున్నవి. బొల్తిగా ఆన్నమునకు లేక హా చ్చు శిస్తులు చెబ్బించాలిక భాదలునడుచున్నాము.

అంబవరం గ్రామం మా గ్రామానికి రెండు మైక్ల మారముల్లో భండే కోన బైరవస్వామి, దుర్లాంబ దేశాళయము లకుగాను కైంకర్యములకుగాను జమీందార్లు గ్రామ శిస్తు పూర్వం ఖర్చ పెట్టుకూ హెచ్చినారు. యిటివల కొన్ని సంవత్స రములలో బిల్మ్ హైగా రూం 50 లు యిచ్చినారు. యిటివల బొత్తినా సమారాధనలుగాని, పూజలుగాని జరుపుటలేదు. సదరు దేవస్థానం వాలా (శబలమైనది. కోటివక్క లింగ ఖన్నట్లు శాసనములు బాశివ్రన్నారు. సోనవాన ఆగే స్థళములో యేకాలమండైనను పడి కవిళ్లనీరు పారుమండును. బాశివలన మా రెండు (గామాదుల పశువులకు తాగుటకు సీక్లు ఆబితును. ఆబిత్మ నూకు యక్కడా పశువులకు లేదు. యిటివల ఆ సీక్లుకు ఆడ్డముగా మట్టు చక్కల రాక్లు ఆంతా వాగుకు ఆడ్డముపడి శశువులు తాగుటకు పీలులేకవున్నది. కింద పారుదలకు వుశయానించే భూమి సహక వుశ్వది. గావ సదరు దేవస్తానమును గవర్నమెంటువారు స్వాధీనంచేసుకొని మేము చెల్లించే శిస్తును ఆద్భట ఖన్ఫలకు పెట్టి బాగుచేయిందవలను.

మా గామంలో పెంట్ట్ గొట్టు రూ 2-0-0 ల రేటులో భండేదా? మా స్వంతడబ్బులో బాభలు త్రవ్వించి గడ్డ తీర్లు తీయించి తోటకయిర్లు రాగి, సజ సాగుచేస్కిందుకు గొట్టు రూ 36 ల (కళారం కట్టాలకుయిచ్చి శిస్తు కాసూలుచేయుడున్నారు. దీనికల్ల మేము భరించలేక చాలా తంటాలుకడుచున్నాడు. మా స్వంతడబ్బుతో రాఖడిన సీరు గానక జమీందార్లు పెంట్ట్ శిస్తు రూ 2 లు కాసూలుచేయునట్లు చేయకలెను.

Ryots.
Kirlampudi
the
by
Petition

	కరార్కా— రయితు పేతు, భూమి, హిమ్ మార్పు చేస్తోన్వుడు ఆధాకిటీ, నెంబరు, లేది ఇస్సారా.	(14)				
	30 € •	(13) &. e. ½.	1,353 10 8		1,538 11 7	1,433 1 0
	ఖావాని <u>శ</u> ాలు?. ఆశ్వాలు శా లు?.	(12)	::1:1	::: :	: :1:1	::1:1
	ం. క్రామం	(11)	:: :	::::::	: :1:1	:: :
	പ്രസ്ത വര്ക്കാ		::1:1	::: :	: : :	::1:1
	శాలుత్తి శిమ్మ.	(6)	:::::	::::::	: : :	:::::
Ryots.	s k ഡമ ീ .	(8)	1,353 10 8			1,433 1 0
Kirlampudi 🤅	భామి శరిమితం.	(7) ఎ. ా. 1344 జకనతి.	30 0 17 85	22 94 5 50 39 20	15 75 5 86 60 81	21 14
Petition by the Kirlampudi Ryots.	ಯ ಕ್ರಿಸ್ಟ್ ಕಿರ್ಥ್	(6)	కరణంవారి వంపు మాగిరెడ్డివారి జెయ్యం.		క రణంవారి భంపు చిభ కలువారి యోనాం. డిటో	ः हो•क्टर्ड अंग्रह्म
	. ക ോട് •ജസ്ക്ഡാ	(2)	:	180 184 190	: :	190
	మెరక, స్టర్లం శిశ్రమ వివరం.	(4)	35 X X	3 8000000000000000000000000000000000000	36 36	200 S.
	క ట్టా దారుని ేరు.	(8)	ಕೆದಲನಾಜ ತಾದ ವಿ _{. ರಾ} ಜ್ಯ ಯಾ ವಿನ ವಿ. ರಾಜ್ಯ	ತಿಪಲನಾಜೆ ತಿಪ ಶಿ(ರಾಜಿ, ಯಾ ವಿಸ ಶಿ(ರಾಜಿ.		Arm we war ow, ow, ow, right or right. The
	కుట్టా సింబరు.	(2)	1	Ø		က
	ಕಿಷ ತಿಯಂಹಾಣೆ ಸಾಕ್ಷಿಣ ಯಾಹಿಜಿಗ .ಹಾ $\overline{\Lambda}_0^{\infty}$ ಾಡ್ ನಾಯ ಇಂಡಿ	(1)	:	:		•

:	4	ഞ്ഞത്യത്ത്	એ તે કે. જુ છ ્.	: :	 \$\delta_{\sqrt{\sq}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}}	9 39	: :	: :	: :	: :	: :	: :
						20 38	830 10 0	:	:	:	:	830 10 0
•	ಸಾ	మా చేటి వీ[రాజు , బొడ్కెటి జగ్గయ్య.	₹.	184 195	::	14 34 8 67	· : :	: :	: :	::	::	; : :
			3¢ 3¢	:	গুঞ্চিত গতগ্ৰ	10 3		1 : 1	1 :	1 :	:	•
						36	831 8 10	:		:	:	831 3 10
:	•	కరణం సాహాబు, బుడ్డీ	3	188		1	:	:	<u>:</u>	:	:	:
;		ఆ చ్చేయ్స్, కోట్లూరి రా మస్స్మామి.	:	:	30×5/- 30×5/- 120×5/-			: 1.	: !	: 1	: 1	
					र्थ है। पन न	23 33	771 11 0	;	: !	:	: 1	0 11 1//
:	2	क्षत्र धर्मात्र	æ⊗š.	183	జిమ్మికూ కు శంభ్ర	14 84 13 74		: :	: :	: :	: :	: :
						28 62	930 12 3	1:	1:	1 :	1:	930 12 3
i	œ	ర్వవారపు ఆశ్వాయ్య	3505. 500.	182	 	14 191 6 0	::	::	::	::	::	::
			8		ń.	20 191	367 2 9	1:1	1:1	1:1	1:1	
;	а Ф	THE WALK	See See	182	 के क्षेत्र के कि क्षेत्र	9 39 12 0	::	::	: :	::	: :	: :
					305 cths	21 39	707 6 0	! :	1 :	:-] :	0 9 202
									I	Í		

8 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	(14)		:														
k3 x2 *.	(13)	9. E	:	:	379 10 9		•	:	0 0 986		:	:	282 0 0		;	212 6 0	
• గ్రహహ్ కొచాడి			:	:	i :	l	:	:	1	:	:	:	:	1 :	:] :	1
ట ్కరు <u>క</u> ్రిపు?	(11)	ġ.	:	:	:		:	:		:	:	:	:	1 :	:	:	1
జ్యాయి సుమ్మం. అంకలు శేచ్చు.	(10)	ģ	:	:	1 :		:	:	{	;	:		:	l :	:	!	Ì
နောက်တာစွာ နည်ာဂ		%	:	:	1 :	ŀ	:	:	1	:	:	:	:	:	:	1 :	-
. :		ام			6				٦				0			0	
જ છ છ	(8)	&. .e.	. :		379 10		2		995	0 000	:	:	282 0 0		:	212 6	
क्र-क्र अ8क्राबंo.	(3)	્ ક	4 69	0 9	10 691		2 2	0 9	00		8 70	0 9	14 70	3 99	4 82	8 81	
ಯಿಸುತ್ ಕೆರು.	(9)		:	VE)	800°S		1	శ్రోమన వెంక్య	হ জ জ		:	ವಾಟಿ ಹು ಕ್ಷವಾರಿ ಯಾ	Š	:	Series 505		
.చుజుక్ చాట్డ్ <i>ఆం</i>	(5)		182	:			188	:			188	;		188	:		
మరక్క ^{భల్} లం, ^{టా} ట్	(4)		మీరక	86 30			మెరక	:			wos.	36 36		3 3008.	:		
వట్టా దార్య ేర్వం	(3)		ಸಂಕ್ ಯಲಘಟಿ ಕಾಸು	ಮಂತ ರಾಶ್ರ ಮಾಸಾವು	ತಾಂತ್ಮಲಾಶ್ರ.		ಬುಜೆರಾಮ್ಕ್ ಜನೆರಾ.	ı			శిగటూపు జిగ్గయ్య	; ;		కుహామ్యదు మీరా సా	- - - - - - - - - - - - - - - - - - -		
20 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8	(2)		ଜ ତ				10				11			12			
హివతులు ఆధనా జిచాయితి దరి మిలా యాగాం జ <u>న</u> గాం.	(1)		•				:				:			. •			

																					_						
		10	c	· 00	0	0	9	0	0	0	0	4	0					0	0				1 ∞	0) xo	0,
		4	∞	မှ	63	0	rg.	G)	0	0	œ	0	0					0	œ			•	9	0		9	2
:	:	172	48	30	42	45	32	100	06	06	48	0.9	102					10	9		:	:	256	275	:	531	1,278
:	:	:		:	:	:	:	:	:	:	:	:	:					:	:		:	:	:	:	:	1:	:
:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:					:	:		:	:	:	1 :	:	!	1 :
:	:	1 :	(:		:	:	:	:	:	:	:	:	:					:	•		:	:	:	:	:	:	:
:	:	:	:	: :	:	:	:	:	:	:	:	:	:					:	:		:	:	:	:	:	:	1 :
		0	ا د	· 00	0	0	9	¢	0	0	0	4	0					0	0				00	0		00	01
		4	οc	9	Ø	0	9	6	0	0	œ	c	0					0	œ		:	•	9	0		9	20
:	:	172	48		<u>4</u> %	45	32	100	06	06	48	00	102	vier I	, consegn	A E	8	10	9		i	:	256	276	:	531	11,278
	8 8 8	6 98	3 161	20 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7	2 75	တ	2 10	6 20	7 50	7 50	3 16	4 13	13 38					1 50	:		2 85	3 1	5 86	5 44	3 3 3	13 62	:
	ž			:							:								8.00	3	వరకటు బ			: @	;		:
:	ಬಂದಕುಡಿ		હ ્ પ્રદ પૃદ	:	•	:	:	:	:	:	ರೆಸ ಡಿ	:	1	-प्राप	13	17-			Za Bakena	%	మాల రేవడి గంచ			రేవటిచేసు చంపు	దిబ్బ మాన్యం		18 20 28
188	:			193/	194	:	:	;	:	:	:	181	191					183	:		170	174		173	203		
BOOS.	36 0		ki ki		<i>ھ</i> فيس	\$ ev€.	డిటూ.	: \$\text{\$\tilde{\sigma}}	چەئى. ئەلگىنى	200°	ئەلگەن ئەلگەن	akore.	a ere					\$ 65°	డిటా		<u>د</u> ويسو.	86 36 0		જ જે જે	2		
3 ವಿರ್ಡ್ಡಿ ನಂಕ್ ಟನ್ನು ಖ.	•		THE STATE OF THE S	ම් ම ම පැරදි මේ ම ම පැරදි	చేహరి వెంక్టూజూగారు.	కట్టారి రామస్సాయి	క్కురు మల్లయ్య	SUDDE ES	2 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	కండా నారయ్య	కట్టారు రామాగ్రమీ	బొడ్డు ఆ వృతు	[ಕೆರಾಜ್ ಕಟ್ಸಪ್ ಯ ನೀ	ರ್- ಹಾಗ್ರಾಣ ಜಗ್ರತಿ ರ್-	ಜ ಬಳ್ಳಾದರುಗಳು,ಯಾ	వెంకట నూర్వనారా	ಯಣ ಜಗಪತ್ರಿ ರಾಜ್	නුදුරු නුදුරු කි. ම දුරුණු කි.	మతిరెడ్డి గోవింద రాజు.	3	బుద్దా ఆశ్వలస్వామి			**************************************	∱ 3		
ස -			₩.	15	16	17	18	19	₹0°3	202	21	22	83					24	25		98			27			
:			;	: :	:	:	:	:	:	:	:	:	:					;	:		:			÷			

Petition by the Village Ryots' Association of Bhimavarappadu, Bezwada Taluk, Kistna District, dated 10th January 1938.

పూర్వము మాకు ఆగగా సనిగండ్ల చెంచునాయకుడు, యీ కెంథా నాయకుడు, చీన కంథా నాయకుడు, ముచ్చుబోయిన నారా నాయకుడు ఆనువార్లకు వాసిరెడ్డి వెంకట్బాది రాయుడునారు సర్వముఖానాగా వారు పై వారికి యిచ్చిని. కార్డము.

ైపై జమీంచారునికి చింగపల్లి తాలూ కానుండి శిస్తు రావలసియున్నడి. ఆడాస్తును మధ్య చారిలో చెంచులు ఆనం జాతివారు ఆవహరించుచున్నారు ; ఆట్టి డాస్తును ైపే నలుగురు నాయకులు చారి ైస్తేన్యముతో వెళ్లి తీసుకొని వచ్చిని. ఆందుకు గవర్న మెంటువారికి కట్టు సుంకము వీరే కట్టుకొనునట్లు తీర్వానించి విరాళము నొసంగిరి. ఆట్లు కొంత కాలమువరకు పై నాయకులు గవర్న మెంటువారికి కట్టు డెలుమ్మాతమే వారు చెల్లించుచు కొంత కాలము శౌర పేర్సిరి.

ఆట్లు కట్టుచున్న సమయములో జమీందారుగారు గవర్న మెంటువారిని తన గామములన్నియు గవర్న మెంటు ఆదీనముచేనీ లోన్సు మాత్రము కోరెను. ఆట్లు వారి గామములు గవర్న మెంటు ఆదీన మైన తరువాత పై నాయకులుగాని వారి మారసుదార్లుగాని యున్నచో సదరు ముఖాసకు రావచ్చును. ఆని గవర్న మెంటువారు వోటీసును జారీచేయించి ఆ నోటీసు జారీని బూచిన వారసులు మైనరీలుగా నుండుటే మేనమాములు సదరు ముఖా సాను వారు మంజూరు చేయించుకొనికి. అట్లు వారు గవర్న మెంటువారికి కట్టవలసిన డైలు లెక్కలు దాయుటకు నౌక గుమస్తాను పెట్టుకొనికి. గాడ్టియకొలు దొడ్డా పెళ పిచ్చా నాయకుడు, యూ చిన పిచ్చా నాయకుడు, యూ చిన పిచ్చా నాయకుడు, యూ చిన పిచ్చా నాయకుడు, యూ చిన పిచ్చా నాయకుడు, ముచ్చబోయిన నారా నాయకుడు, కుంట కంచానాయకుడు ఆనువార్ల పరిచాలనలో మైనర్ తరఫన గాడ్టియకొలుగాయన్న నలుగురు నాయకులు పరిపాలించుకొనుచు పెల్లటూరు గ్రామ కా పురస్తులు దేనళ రాజు హనుమంత రాయుడునార్ని, యూ భ్రద చలమయ్యగార్ని గుమస్తాగా పెట్టుకొని వారి జీతముల కింద ఓక చేనుకు చాన్నముగా యిచ్చికి. '' పీరి తండి రామయ్యగారి'' ఆ మాన్యమును వీరి కాలములో మరి యొక చేనుకు రార్లు చేసించుకొనికి. ఎట్లు ఆనగా మా నాయకులను మోసముచేసి వారికియిచ్చిన హాగిశాసనము లను హనుమంత రాయుడుగారిను, భ్రద చలమయ్యగారు మా నాయకులను మోసముచేసి వారికియుచ్చిన హాగిశాసనము లను హనుమంత రాయుడుగారున్ను భ్రద చలమయ్యగారు మా నాయకులను మాసముచేసి వారికియుచ్చిన. యుంక యున్నది. ఆట్లు వారు న్యాయుగా పరిపాలించినను మాకు యుంక కమ్మమాలన విభానము.

- I. ఇదివరలో మావారె పరిపారించుటచేత మాకు పట్టాలు ఆవసరములేదు. యిప్పడు వీరికీ చెందియున్న దిగాన పట్టాలు యివ్వమని కోర్గా నథారానకట్టమనియు ఆట్లు యివ్వనిచో పట్టాలు యివ్వను ఆనుచున్నారు. యింతవరకు పట్టాలు లేవు. సార్వే ఆంతకన్న లేదు.
- II. శిస్తు యకరమునకు యుంతయని లేదు. రైతునుబట్టి వారు వాసూలుచేయుదురు. శిస్తుకు ఆంతు లేదు చానికి రస్ట్రీమ లేదు.
- III. పూర్వము మా పెద్దలు వడికిన బీకు (నూలు పడునులు) ఖుష్పర్లకు యిచ్చి నొక చెరుఖను త్రివ్వించు కొన్నారు. ఆ చెరుఖ్మకింద యున్న మానాని భూమిలో పండిన పంటను సగముఖాగము ఆంచారము యివ్వమని మా పెద్దలను కోంది. ఆష్పటినుండి యొడ్డుయన్నా ము నాని యింతవరకు మారామత్తు లేదు. మేమే రూ 200 లు పెట్టి మారామత్తు చేయించుకొన్నా ము. యీ చెరుఖ పూర్వముండి గొల్లలచెరుఖ ఆని వాడుకలలో యున్న ది. వీరి లెక్కలలో జమ్మిచెరుఖ ఆని దూసినారుగాని గవర్న మెంటు లెక్కలలో గొల్లలచెరుఖ ఆని యున్న ది. నానమా యున్న అంచా రమును తీసివేసి గవర్న మెంటు మాగానిలోపాటు య 1 కి రూ 6-4-0 లు చొక్పున కట్టెంచుకొనునట్లు చేయండి, లేక యూ చెర్వను గవర్న మెంటువారు ఆదీనముచేసి మరామత్తున్న పొర్లుకట్టును పోపించ సూద్ధించినాము. మరా మత్తులులేనిది కంటలు కండళ్ళం
- IV. మా పొలములను కొన్ని టిని శిస్తు బళాయ్మికింద కట్టుకొనియున్నారు. ఆట్లు కట్టుకొన్న భూములను బళాయి చెబ్లించ లేక మదిలేనవారు ఆన్న వస్త్ర్మమలులేక ఆల్లాడుచున్నారు నాన వారి భూములు వారికి యిప్పించ పార్ధించినాము.
- V. మాళు మా పీశులను కౌలు π ంబు ${\cal A}_1$ రూ 100 లు వాస్తుాలు చేయుంచున్నారు. ఆట్టి కౌలును మాత్రము పారదోల ప్రస్థాంచినాము.
- VI_{-A} . మా చౌరుళులో ఖాగమునను గీటిశన్ను ను చేసి వానూ లుచేయుచున్నారు. ఆవియును తీసిపేయు ${}_{1}$ పూర్టించినాను.

- B. మేము రైలు సంఘమను పెట్ట్రకొనియున్నాను అనియు మేము వలాశాములు నిలుపుకొందుమనియు మేము సభలు జరుపుదుమనియు వారు విని యీ దిన మే మాకు కట్ట్రవలనిన శిస్తు యావత్తు కట్టమనియు వాదించుచు న్నారు. మాకు గజర్నమెంటువారి గామములోయున్న భూములు శిస్తు కట్టుకొనననియు ఆసుచున్నారు గాన మాకు ఏమిరావైయున్న దో ఎరుగము బేందైన కష్టమువచ్చినచో సహాయంచేయ వేడినాము.
- C. మా గ్రామము కట్టినదిమొదలు 1935 వస్తు జూ లై 1 వలేది యే విధమైన వాసూల్ లేదు పై తేదినుండి ఆది-ఆర్గాళాస్కూల్ గొకబానిని (S. H. Subbarus) ఆను హరిజనును పెట్టినాడు. ఆతనికి యింతవరకు గారుటులేదు. ఆన్నము లేదు. గాని డౌర్యముగా మాకు సహాంయం చేయుచున్నారు. వీరు మాకు దొరుకుటవల్ల యింతమేలు మాకు ఆందినది గాన ఈయనకు యే విధమైన కష్టము రాకుండ మా గ్రామములో సిలిపిన మాకు కష్టములు కలుగళు.

ఆస్ప్ సంగతులు పూర్తినా ముందు తెలుఫుకొందుమునాన యీ స్వల్ప కిపోర్టును రాజమం $(^3$ ఆంద జేసి వివార్ణకు రాజైయున్న నాయకుల కొరిస్తే ఎదురు చూస్తూ మున్న మా మోరనాలకించి తమరితోపాటు మా (నామమును దయ చేయ) పార్లన మాను ఆవసర్మున తీర్హానములు.

- 1 మా భూములకు పట్నాలు
- 2 శన్సు రసీదులు.
- 3 ఆంచారమును శౌలగించుట.
- 4 చెరువు మరామత్తు.
- 5 హారిజనులు చేయుచున్న. సూతనమాగానికి, వారికి చట్టాలు యిప్పించుట.
- 6 భలవృడ్డములు జారి భక్తములేకుండనేయుట.
- 7 చెరువులో భాగమున వేయపడిన నీటి తీరువాలు లేకుండ చేయుట.
- 8 మా గామములోని కచ్చిక 20 భములు యితర గామములవారికి బిక్రయించకూండదు.
- 9 వారి కైస్ రైందబడిన బచ్చిక ైళములండు యుత్ర గ్రామముల రైతులు భళుభలను పుల్లనికి తోలుకొనకుండ చేయటు.
 - 10 ఆట్టి వచ్చిక బయక్షను మాలో శాంటు భూమి లేగివారికి యిప్పించుట.
 - 11 వర్గంగ్ కమిటికార ైఈ మారకులు నాయకులు మముజరుపుకోలోపు సభకు దయచేయుట.
- 12 హరిజనలకు కౌల్లకుగారు బంచాయతి ఫారెడ్టనరడు 4 బండల యకరములుయున్నది. ఆందు మా 12 ములోయున్న వారిక్ 150 యకరణులు నుంజూరు చేయించి 12 సాగునకు యిప్పించుట. ఈ సంగతులు ఆస్పియు వివారించి 12 సాధించినాము.

Petition by the Ryots of the Village of Pithapur Estate, Cocanada Taluk, East Godavari District, dated Rajahmundry, the 19th January 1938.

ాసీయు జమీందారీ రహిత సంఘ విశారణలో యస్టేటు బాధలను మనవిచేసుకొను కొరకు యీ \mathbb{R}^2 లే \mathbb{R}^2 తారీఖ్న రాజమండ్డి వచ్చి యూ శేదీవరహ వృగ్గాము. అంతవరనూ నూ గ్రామం విశారణ ఆర్డరు చడిశ్రండలేదు. అంగను ఎవ్వటికి జరుగునో ఆస్ట్ తెలియక యిక్కడ చేసును నిర్పిశ్రండుటకు ఖర్చులుకు ఆస్ట్రిక లోటు వచ్చుటిచే స్వర్గామం వెళ్ల వలసివచ్చినది. తిరిగివచ్చు లోగడ బీటింగు పూర్తి, ఆయిపోళ్ళన్ని యీ దిగుడ ఆంశములను రిభిత రూపముగా (మధువూరికి దాఖలు చేసుకోవడశుయినది గాళ్ళ చిస్తిగించ గోరుతూళ్ళన్నాము.

- 1. మా \sqrt{r} సుంజారి జమీందారి భూములకు భచ్చలు యకరం 1 కి రూ 12 లు మొదలు రూ 20 లు సుమారు వరకూ భున్న 3.
- 2. జమీందారి భాములు జాయుంటు పట్టాలుగానుండుటే ఆయా పట్టాలలో ఏవక రైతో అయినా సౌకాల ములో శన్ను చెల్లించకపోళటే జాయంటుదార్లు ఆందరిగీ ఆనగా మిగలో చెల్లిందు. ఆసామీలువల్లను చెల్లించని ఆసామీలకు తగలవలినిన జమ్ల ఖర్చులు జాయంటుదార్లు మిదకుడాడు ముండు చేస్తూ పట్టా ముత్తం ఆంతా వాసూలు ఆయితేనేగాని పుచ్చుకొనమనిన్ని మొదలుగాగల యిబ్బందులను రహితులకు జమీందారుగారు కలుగజేయుచన్నారు. యిది ఆక్రమమైయున్న ది. గనుక జాయంట్లు విడతీయించి సోస్టే చేయించి శాశ్వతముగా శెటిల్ మెంటు చేయించి ఆ జబాబులు గవర్న మెంటు భామముల శెటిల్ మెంటు చేయించి తమాబలు గవర్న మెంటు భామముల శెటిల్ మెంటు రేటు చవారం శిస్తు కట్టించి తరం ఏర్పాటుచేయింది. వేరు చేరుగా పట్టాలు యిక్కించవలయునని కోరుచున్నాడు. కహితులకు గవర్న మెంటు గామములవలే డైన్లాట్లు దోరకు నటుల ఏర్పాటు చేయించవలను. ఆండల ఖర్చులు జమీందారులేవహించులాగున యేర్పాటు చేయించవలను.
- 3. జాయంటుగాభండుటకల్ల కోకరికన్ను మరివాకరికి తగులుటయూ భుక్తం ప్రకారం కన్నులు విడకసోళు టయూ పీరికట్టాలోనే ఆ నేకమంది రైతులుగానుండుటచే ఏ రైతు ఆయినా చెల్లించకుంలో చెల్లించిన రైతుల మీదకూడా కలిపి చాబాలు వైగాగా చర్యలు జరిపి వారి యిష్ట్రం కాహారం వానులు చేయుడున్నారు. ఈ ఆ శ్రమమునుగురించి వానూలుచేసే ఆధికార్లను రహితులు ఆడుగుశూళ్ళంలో జాయంటుబార్లలో మా యిష్ట్రంవచ్చిన

ఆసామీలవద్ద యావత్తు బాకి కాళూలుచేయుటకు చూకు రూలువున్నదనిన్ని ఆవసరమైతే యస్టేటుమీద దావాలు చేసు కోమనే మొదలగు కరినములు. జమీందార్లు తరఫున వాళూలుదార్లు శెలవులు యిచ్చుచున్నారు. పన్నులు చెల్లించు కోలేని రహితు ఎస్టేటుమీద దావా చేయగలరా యోచించుడు. ఆ సంగతులు జమీందార్లు కనిపెట్టియు రహితుల యొక్క మీదతనముయు, మొత్తం తనముయు కనిపెట్టియూ యిటువంటి ఆక్రమములు చేయుచున్నారు. వాళూలుచేసే ఆధికార్లు వారలయొక్క మహానతులుకొరకు తంటాలు భడుతున్నారుగాని రహితులయొక్క జేమం ఆహోచించుట లేదు.

- 4. జమీందారీ కి స్ట్రీలు నైట్టంబరు లగాయతు డినంబరు ఆఖరువరకు ఏర్పరచిఖన్నారు. ఆక్ఫటికి రహితులకు ఎట్టి ఆయివేజులు రాకపోళ్ళటవల్ల పెల్లులు సస్యములమీదను పండబోళ్ళ పంట అయివీజులు వాయిదా బేరములు తక్కువ ఖరీడుకు పావాలు కార్లుకు యిచ్చి పన్నులు చెబ్లించవలసి వాస్పూళ్నారి. ఆందువల్ల రహీతులకు బిశోషనట్టం కలుగు తూళున్నడు. ఆలా వాయిదాలకు వన్నులు చెబ్లించకుండినా సస్యములు నిలుళునళ్నవి. జమీందార్లు జస్తులుచేసి శావలా మనుష్యులునువేసి మితిమీరిన ఖర్చులుకట్టు రహితులను జమీందార్లు మార్చి వేయుచున్నారు. ఈ ఆక్రమమును నుంచించి కి స్ట్రీలు మార్పు చేసిన తీరగలదు. గవర్న మెంటు కిస్టీ లువ లోనే జమీందారి కి స్ట్రీలుకుండా మార్చుకోవలసిఖన్న ది.
- 5. మా గ్రామం 1275 వ,ఫసలీలో రూ 6,506 లు జమీందారీ శిస్తుమ్నాతం ఖన్నది. ఆశ్వటికి సెన్సులు లేఖ.—1341 వ ఫసలీలో రూ 8,507-6-6 లు ఖండిఖన్నది. 1342 వ ఫసలీ లగాయతు రూపాయ 1 కి రూ. 0-1-6 బోప్పన దావాచేసి హెచ్చు పస్సులు కట్టినారు. ఆందువల్ల రూ 1,015-4-6 లు పెరిగినది. మొత్తం యిప్పటికి శెస్సులు తాడివాలా సహితం రూ 1,043-8-7 లు డిమెండు ఖండిఖన్నది. ఇదిగాక కట్టుబట్ల ఆలా యుదాగాఖన్నవి. ఆశ్వటికి యిప్పటికి ఎంత లేడాఖన్న దో రహితులయుక్క పరిస్తితులు ఏరీతిగాఖన్న వో యోచిం చినయొడల న్యాయం దారుకునని నమ్హాచున్నాము.
- 6. పురంజాకు పుంతలు ఆడిలా రహిత్వలయొక్క సదువాయం కొరకు వదిలెప్టుబడినవి. ఏమన? రహితుల యొక్క పశువులను వక పొలమునంచి మరియొక్క పొలమునకు తోలుకొని వెట్లటకు సాగుబట్ల అయిన తరువాత శశువులను మేపుకొనుటకున్నూ పుట్టబడినవి. అట్టి సంగతిలో జమీందార్లు పుంతలు సాగుబడి నిమిత్తం వేలంపా డించి ఆమరకములుచేసి సాగుచేయించుటే మొదలగు అందువల్లను చేయుచున్నారు. అందువల్ల రహితులు బహు కష్ట ములను పొందుచున్నారు. ఈ సంగతులు చెప్పుకొనెదమన్న నో వినువారు దొరకకయా రడ్డించువారు కన పడకయా (సర్వంబు కడగనీడను కచ్చ వసించిన)విధంబునా కాలత్రే చమ్మ చేయుచున్నాము. మాకు యితర ద్వేష్ యేమేలేక దీనినే ఆశ్రయించి యున్నాము గానీ లాభమునుపొంది ఆమధవించుచున్న వారముకాము. మరిన్ని మా గామం తాలూకు సె 117 రు పట్టా దాఖలాభూమి రుద్దభూమి ఆయివున్న దీ. ఆస్తామి జమీందారునారు రూ. 0-8-5 పన్ను కట్టించి నందికోళ్ల బుల్లి రామస్వామి వైగాలకు ఆమరకం చేసియున్నారు. సె 113 రు పట్టా దాఖలా 2 (పదేశములు పుం తలు తాడాపూడి బహ్లుడు వైగాలకు ఆమరకం చేసియున్నారు. సె 118 రు పట్టా దాఖలా ముదుగుకాల్వ మార్జిను పమ్మ కట్టు ఆమరకం చేసినుందు. సె 118 రు పట్టా దాఖలా ముదుగుకాల్వ మార్జిను పమ్మ కట్టు ఆమరకం చేసి పున్నారు. రాబట్టి పురంబాకులు రహవత్తు (పదేశములు ఖాలీచేయించవలయును. ఆట్టి (పదేశములలోని యావత్తు చేటి పున్నారు. రహితులకు చెందవలయును. యింకనయిననూ ఖాళీచేయించకపోయి నయిడల రహితుల మేన మీము బాధలుపడవాలము. గనుక పక్పక విడుదలచేయింది కోరుకూవున్నాము.
- 7. తాడివాలో మా గామంలో రూ 252-3-10 లు ఖన్నవి. 'ఫూర్వం ఖండే తాళ్లు జాచ్చిపోయినవి. డర్మై లాను రహితులు తమ ఖవయోగంకొరకు పాటువడి ఇంచుచున్నారు. తాళ్లుగాని తదితర జెట్లుగాని పెరుగుట రహితు (శోద్ధ జెట్లను ఆయుఖన్నది. వాటియొక్క నీడవల్లకాష్ట్రే పంట నట్టుకు రహితు ఆనుభవించుచున్నారు. ఆండుకు ఏ విధ మయ్ను రిమిషను జమీంచార్లు యిచ్చుచుండుట లేదు. కాబట్టి యావత్తు వృత్తములుయొక్క హక్కు రహితుకు సం క్రమించ చేయుచూ తాడివాలా రద్దువర్చగోరుతూ ఖన్నాము.
- 8. మా గ్రామంలో ఫూరచెర్వుగట్టున గ్రామకంలో మున చేరిన (తదేశములో గట్టుమీద యిల్లు లేక కొందరు మీద రహితులు యిళ్లు కట్టుకున్నారు. ఆట్టి యిండ్లకు శెంటు 1 కి ఆ 2 లు చెప్పున చన్ను కట్టించి జమీంచార్లు వోంటాలు చేయుచున్నారు. ఆవికూడా చెల్లించలేని నీరీసులును కట్టు బట్టయు చండమంచము తినుకంచము జమ్మచేసి నానాచిక్కులు పెట్టుడున్నారు. పూర్వము ఆట్టి (పదేశముకు చన్నులు లేఖు. యీ చన్నులు తగ్గించగలంమలకు కోరుడున్నారు.
- 9. ళ్లొతయం క్విటు రెంటుయిన్నా ములుకు ఒక జమీందారువారు య 1 కి రూ 1 చొప్పన కట్టుబడి కట్టుబడి కట్టుబడి కట్టుబడి కట్టుబడి కట్టుబడి కట్టిందు గ్రామం స్థామం రూ 395-10-0 లు వర్కు, ఖండిఖన్నది. ఇనాములకు జమీందార్లు కట్టుబడి కట్టించుట న్యాయంకాడు. గనుక తగ్గి చూగలందులకు కోరు చున్నాము.
- 10. మా గామంలోని పూరచెర్వు 1922 వ సంవత్సరంలో రహీతులు అందరూ గామంలో చందాచేసి రూ 600 లు సుమారు ఖర్చుపెట్టి త్రవ్వించుకున్నారము. ఆ చౌర్వులోని చేకలు భం సంవత్సరం జమీంచారువారు పోలం పాడించుకొని ఆ సౌమ్లు పట్టుకొనివెట్ల మన్నారు. ఇప్పటికి ఆ బాపతూ సౌమ్లు రూ 300 లు రమారమి జమీంచారుగారికి వచ్చితన్నది గాని యింతవరకూ వక్కడబ్బు ఖర్చపర్చి యే విధమైన మరమ్మతున్నూ చేయించి తుండి లేదు. ఆట్టి చెర్వయొక్క హక్కు పూర్తి హక్కు రహితులకు చెందులాగున యేర్పాటు చేయించవలయును.

- 11. మురుగుకాల్వలు మరమ్మతు చేయించుటలేదు. మా సరివాద్దు న భున్న దుగ్గుదుంటి గామ సరిమాద్దులో మురుగుకాల్వ బార్చిలో భూమి శిస్తుకట్టు జమీంచార్లు ఆమరకంచేసిఖన్నారు. అందువల్ల మురుగునీరు దిగువకు పోక మార్గము కిట్టుబడి మా భూమ్లు మునిగిపోయి పంట న స్టంకలుగుచున్నది. ఆంచువల్ల వచ్చే సి స్టంకురు తామాకు రిమిషను యిచ్చుటలేదు కాబట్టి ఆ మురుగుకాల్వలు తెరపిచేయించి నీరుసోయే యేర్సాటు చేయించ గోరుతూ భన్నాము.
- 12. మా గామంలో మొక్తంమీద సఖం భామి మురుగు నష్టం ఇల్ల పోవుచున్నవి. పంటలు పండుటలేదు. పన్నులు జాస్త్రి స్వార్నువి. ధాన్యం ధరలుకెస్ట్రి పోయినవి. నావువ ఆధికార్లు చిక్తుంచి పన్నులు తెగ్గించి గవర్మమం టు గామములువలే తరం శిస్తులు ఏర్పాటుచేయించి శెటిలుమెంటు చేయించి భూములు భవ్వ పకారం సబు డివిజ నులు చేయించుటయూ చేరువేవుగా కట్టాలు యిప్పించుటయూ కుర్ను బాసుకున్న యావత్తు పరిహారములు మాకు యిప్పించుగలంమలకు కోరుచున్నాము.

నాకు పిఠాపురం యెస్టేటు తాలూకు దంగేరు గామములో రీ సర్వే నె 216/1 రు విస్తీర్ణం య 2.12 లు నె 215/1 రు, విస్తీర్ణం య 1.67 లున్ను, నె 153/1 రు, విస్తీర్ణం య 2.61 లున్ను, నదరు మూడు నెంబరు లున్నూ యోనాం భూములన్నూ మొత్తం విస్తీర్ణం య 6.40 లు (ఆరు యకరములు నలుబది నెంట్లు) యోనాం భూమిని కరిగివున్నాను. నదరు నెంబర్లు యోనాం భూములకు పూర్వం యోనాం కమీషనరు పట్టాలనుకూడా యిచ్చి ప్రస్నారు. దర్జిలాను నెట్టిర్మొంటు ఆఫీసరుగారుకూడా టి.డి. నె 1732 రువ రెండు పట్టాలనున్న, టి.డి. నె 2080 రువ ఒక పట్టాయున్ను పై నెంబర్లు పర్జితములలో వివరముగా పట్టాలు యిచ్చివన్నారు.

చిర కాలమునుండి పై భూములు క్విటు రెంటు యిగాంలు గవర్న పెంటువలన వ్యవహరించబడు చున్న స్పటికేని పిఠావురం జమ్నిచార్లు పై య 6.40 లు (ఆరు యకరముల నలుబది నెంట్లు) యాగాం భూమికేన్ని [పతి సంవత్సరం రూ 6-8-0 లు (ఆరు రూపాయిల మెనిమిది ఆణాలు) వాసూలు చేయుచున్నారు. సదరు కట్టుబడి ఆని రూ 6-8-0 లు మన్ను ఆక్రమమని పిఠావురం రాజాగారికేన్ని వారీ తాబేదార్లను దివాక్ గారితోను చెప్పుక్కాని ఆర్మీలు ఆనేక సార్లు పెట్టుకున్నాము. కాని నా ఆస్ట్రీలు బుట్టదాఖలైనట్లు కనుపించినది. సదరువన్ను యధా పూరముగా పతి సంవత్సరము నావద్ద వాసూలుచేయుచున్నారు. సదరు భూములయందు పిఠావురం రాజాగారికి యేషినమన మన్ను వాసూలుచేయుటకు హక్కు-లేదు. ఆది వారు ఆక్రమముగా వాసూలుచేనెడి మన్ను. సదరు యానాం భూములకు కట్టుబ సిన్ని క్సిటు రెంటు రెంమన్ను వుండే నేరథు. కాబట్టి నా ఆగ్జీ దయతో పరిశీలించి [పతి సంవత్సరం పై యీగానం భూములకు పిఠాపురం యెన్టేకుుడారు ఆక్రమముగా వాసూలుచేసే రూ 6-8-0 లు (ఆరు రూపాయి లన్నర) కొట్టి వే ముంచగలందులకు సాస్టించున్నారు. సదరు విషయమై నేనున్ను కొందరు దంగేరు రయితు లున్న కలసి (శీ సవకాశం పంతులుగారు బ్రాహైను. సదరు విషయమై నేనున్ను కొందరు దంగేరు రయితు లున్న కలసి శీ సమకాశం పంతులుగారు బ్రాహైను.

প্ৰদাৰ সৰব

Petition by the Pydikonda Village Ryots, Tuni Taluk, East Godavari District.

ఈ గామము వైడిగొండ గామం పిఠావురం దాస్టేటువారికి చెందినది. స్ట్ఫ్ ఆయువున్నది. రమారమి 2,400 యకరములు పరిమితి కరిగియన్నది. ఇందు రమారమి 300 యకరముల భూమి యానామ గాను ఆందులో 200 యకరములు పురకగాను 100 యకరములు పల్లముగాను యోగాము పొరక కల్లపు భూములుకల్లు. రమారమి 900 యకరముల భూమి జిలాయితి కల్లంగాను మిగిరిన భూమి భంజరు గామకంకం పురతలు పొరంభాకులు మనకావున్న జిలాయితి పొరక 1,150 యకరములు పదరు పొరకల్లా ఆనాదినంచి కహ్హాభారముకల్ల పూడ్పులను చున్న భూములమూన్న కలవు. సదరు భూములపై గవర్న మెంటువారికి రూ 330 లున్నూ జమీంచారువారికి రూ 3,300లున్నూ చెల్లుకూయున్న వి.

2. గ్రామంలో గై 45 ర్ల. జీరాయితి పట్టాలుఖన్న ని మాగాం పట్టాలు 26 న్నూ ఖన్నవి. సదరు పట్టాలు 25 సంవత్సరముల క్రితు పెద్దలపేర్ల యిప్పించబడియున్నవి. వక్కొక్కి పట్టాలో 2 మొదలు 25 వరకు పట్టా హెబ్బాబ్లర్స్ అయిఖన్నారు. ఈ పట్టాలు వివతీసీ జమీందారు బారు యే ఆసామి తాలాకు భూమికి ఆసామికి కట్టా యివ్యక్ష్మ యొవ్యక్ష్మ జమీందారి రెవిన్యూ యిక్ స్పెక్ట్రుగారికిగాని కరణము మునసబులకుగాని యవరిమీద ఆగవాము కరిగిన బానికి మున స్పామ్మన్నూ యేపక్కానివలన శిస్తు రాకపోయినను మునసబు కరణములకు ఆనుక్ష్మనము కరిగిన బానిని మినహాయించి ఆవక్కైని శిస్తున్నూ సదరు ఆసామీలతోని లేకుండా యితర పట్టా బాన్లందరిమీదనుగాని పై రెవిన్యూ కలక్షను ఆపీసర్ల ఆనుక్షనము తప్పిన యేపక్కైని ఆస్త్రీపైని జమ్లలు వగైరాలు చేసిపిడించి వస్తులుచేయుచున్నారు. ఏ వక్కైరైతైనను పన్న చెబ్దించేయడల సదరు పన్ను రయితు వక్క పట్టా మీదగాక యితర పట్టాలపైని జమకట్టుచున్నారు. గనక సదరు భూములయొక్క పట్టాలు విడదీయించి జాయింటు పట్టా శాధలు తగ్గించి ప్రపే ఆసామికి పట్టా యిప్పించ్ సారు భూములయొక్క పట్టాలు విడదీయించి జాయింటు పట్టా శాధలు తగ్గించి పత్రి ఆసామికి పట్టా యిప్పించ్ సార్హమునంచి కూడా పల్లంగా సాగు ఆగుతూయుండగా ఆవిన్మి సాగుబడి లెక్క్లలలో జలాధారములు కల్లియుం చగా దర్హిలును సాగుబడి లెఫ్కిలును సాగుబడి లెఫ్కిలును సాగుబడి లెఫ్కిలును సాగుబడి లెఫ్కిలును సాగుబడి లెఫ్కిలును సాగుబడి లెఫ్కి బాఖలా పురక గనుక

జిమీందారి చెర్వులోని సీటివల్ల సాగుచేసినట్టు లెఖ్కలు మాసి సదరు సంపులకు సీటి తీర్వాయి ఆనియం ఆలాగున రిఎవ్వసియడల ఖర్చుల్కింద వడ్డి క్రింద ఆనియూ ఆనేక ప్రవారములుగా బాధపెట్టుడున్నారు. పరియు కాలాతి క్రమణాన్నా తొలివంటలు పోయి పైరు చంటలకు వర్షములు కురిశిన సదరు సీరు ఆదివరలో పూడ్పులు లేకపోళ్లటిచే చెర్వు సీటివల్లగాని పర్షపు సీటివల్లగాని వ్యవసాయము పెట్టుకుంటే శిస్తు పెట్టుబడి సిజమైనా ఆని లేంచిన మాను డబులు తీర్వాయి ఆనియును వారి యిమ్మకూరం కొల్లటచేయించి డిక్రీలు పొండుచున్నారు.

- 3. ఆగాధినుండియు శ్ర్మం రేటు యోర్పడియాన్న మా జిరాయితి భూముల్లైని ఆక్రమంగా 1342 వ ఫస్ తీలానుంచి మ 1 కి రూ 3 లు చొశ్చున తీర్వాయి వండించి తీసుకొనుచున్నారు.
- 4. నీరు మామూలు π యేర్పడిన పల్లం భూములకు స్ట్లు చేయలేని కాలములో తీర్వాయిలు యేర్పడ రాదు.
 - 5. ఆనాదినుంచి తీర్వాయి యేర్పడిన భూములుకావు.
- 6. యాప్పటికి ఆన π 1912 సంగాపు లగాయతు యిప్పటివరికు జలాధారములవల్ల మొస్టేటువారు పాడు చేయుటవల్ల నూ పంటలుపోయి రైతులము వీవవార మైయున్నాము.
- 7. ఆ 1912 వ సంవత్సరంలో ఆన్ల వరంవద్ద గోపాలనట్నం సమీపమందు మాకు హైగోర్టు తీర్పులలో యేర్ప డిన చక్కపోటు ఆను స్థలనులలో నొక్లస్లూను కట్టించి మాకు నీరు (చవహింపుకుండులాగున కట్టించినందున మాకు యా నీటి నష్టముకలిగి మంట నష్టముకలిగినద్. యా కట్టువద్ద మనుష్యని కాపలావేయుచున్నారు. అంతే కాకుండా నూకు (చవహించు యేటికి ఆడ్డుగా రవుతుల ఫూడివద్ద కట్టుకట్టుటచే విశోషనస్టముకలిగినది. యా విష యామై మెన్స్లో సార్లు మురాగెట్టుకున్న ను విశారించి తీయిందా లేదు.
- 8. గ్రామాస్టులు ఆనగా రైతులు సభీరై శౌర్వు మదకుులు తీసుకొని గీరు పారించుకొనే ఫూర్వపు చేయార్పటు భగ్న పైనది. మొస్టేటువారు చేయుచుండు మరమృత్తులు రైతులకు ఖవయోగమైనవికాళు. నీరు చెంకుండు చేయుటలేదు, జలాధారములు ఆవివృద్ధిచేయుటలేదు. సరిలేదా పున్న ఆధారములకు భంగము కలుగచేయుచున్నారు.
- 9. ఘంటలు పోయినందున రిమిజను యిద్చుటలేదు. సరీలేదా వాయిదాలు నెష్ట్రబరు, ఆక్టోబరు నవంబరు డాస్ట్రబరు శౌల లగుటువలన జట్టిలుయిచ్చి దినన్యలు చౌకథరలను పాగొట్టుకొని రైతులము నష్టపడుచున్నారము.
- 10. య. 1 కి ఆ 4 లు లగాయతు గూ 4 లు వరకు మెరకోరట్లున్నూ య. 1 కి గూ 8 లు వరకు శల్లపు రేట్లున్నూ లైన్నవి. ఇది కేవలము ఆడ్రమం ఆధారమంలేని యీ ఖాములకు ఆ 4 లు కంటే పెరకకున్నూ రూ. 1 కంటే వల్లం భూములకున్నూ రేటు తుండవలెను. మరియును గీరు ఖచితముగా యివ్వగలభూములకు బాత్రం పల్లపు రేటు యుండవలెను. ఆట్లు లేని ఖాటిని పల్లం కింద సాగుచేయాటకు యేర్పడేయడల శిస్తు గమీవనున్నూ పెట్టుబడి ముజారాయున్నూ జమీంచారులు లైతులకు ముజలాలు దువ్వవలెను. జమీంచారు ఆక్రమంగా యెక్ హెన్సు ముంటుపొందిన డ్రికీలు రమ్మవర్నమే.
- 11. నీటి ఇనట్ల బాగుశరచుటకున్నూ నీటి సర్దుశాటున్నూ మరమృత్తులున్నూ గకర్న ముంటువారే పూనుకొని శనిచేయకపోతె రైతులకు చాళాచాలా బాధలుకలుగును.
- 12. మా ক্ষেত্ৰত ভাষ্টে మంచిస్త్రీ వసతిలేదు. పోడ్డులేదు. పోస్టు సౌకర్యంలేదు. కష్టకాలము లకు మైడ్య సౌకర్యములేదు. మంత్రాని లేక మిడ్నర్స్ ఆయిగాలేదు. జైచేయించవలను.
- 13. $_{\lfloor T^{m} m \rfloor}$ జనాఖా 1,400 జరకుగలరు. 200 లచే నేగమగ్గములుకలవు. 100 మంది కూరిజనం కలరు. త్రిమ్లా ఆంజరూ వ్యవసాయంఇల్ల జీవించజలసిన వా $_{
 m Z}$ యున్నారు.
- 14. రైతులు భూములు మాలామాగం ఆప్పలవారి ఆదీశమైనవి. మిగిరిన కొంచంకూడా ఆప్పలకు తాకట్టు ఆయిఖన్నవి. రైతాంగంకు జమీంచారీ వరిపాల విధానం యూ విశమనా తీసుకవచ్చినది వ్యవసాయం చేసుకోవల సిన ్రితికూడా పోయినది. కాబట్టి రైతు నిలువడి వారి శనువులను ప్రిల్లను కెంచుకొని వ్యవసాయం చేసుకోవలసిన స్టితి ఆన్ఫగయించవలేను.
- 10. ఈ నామం మాడు మైళ్ల దూరములో సముద్దమున్నది. భూములు చవటభూములు. జలాధారము తక్కువానుక్కది. చంట లేక రైతులు దుస్తుతి ఆనభవించుచున్న సంగతి చ్రభుక్వమువారికిన్ని వారి తాలూ కు ఖద్యోగ సులకున్నూ నున్ని సార్లు మేము తెలియచర్చుకున్నా మామొర ఆరించడంలేదు సౌకరాం. మా పైనీ తీరువాయి చన్నులు శిస్తు బాకీలుఖన్న వని కొంచెము గొప్పా మండించుకుంటే వాటిని మమ్హులను ఆమ్హుకోనీయక తిననియ్యక మాస్టేటు ఖద్యోగ స్థాలు కుష్పలు జమ్హికెట్టి పాడుచేయుచ్చా యీ కీరినా మమ్హులను పాడుచేయుచున్నారు.
- 16. ఈ గామముకున్నూ హంసవరం గామముకున్నూ కుమార మహికతిరాయిడింగారి చెర్వు జలాధారము సదరు చెర్వు సీరు సంగోరు హక్క్ మా గామముకుకలదు. 1904 సంవర్సరంలో సదరు చెర్వుకు మా గామముకు సీటి స్ట్లులు సరిగా జరుగుటకు వక స్లూసు కట్టించినారు. ఆ స్లూసు రివేరుచేయిస్తామనిచెప్పి తెప్పెట్టించి 5, 6 సంవర్సరములు ఆయి పూర్తిగా మూసీవేసినారు. ఆందునుగురించి గీయెస్టేటువారికి యొగ్ని ఆర్టీలు పెట్టుకొన్నను విచారణలేదు. మేము ఆగాధులము. గీ పెద్దాపురం డిప్పటి కలెక్టరువారిని గీతనిని డిఫ్యటి తహ శీల్ దారువారినికూడా తీసుకు వెల్లి దూపించినాము. రైతులకు తైతులకు తగువులు, గామముకు గామముకు తగువులు, సదరు పై కారణములు కలుగకుండా గవర్న మెంటు నీటి సబ్లయి విభాగమున యార్వాటుచేయించి మా గామ మదుము మాకు తిరిగి కట్టించి

సదరు చెర్వుసీరు మాకున్నూ హంస్థకరం జారిక్రిస్త్రీ యే తగులులేకుండా కాలువలు చెర్వులు గవర్న మెంటు గ్రామముల లకు జరుగు సదుపాయములు లాగునుండవలేను. మేము యెట్టి దరఖాస్తులు పెట్టుకున్న మాన్నా క్రంది ఖర్యోగాస్తులు ఈ ఆకమముచ్చర్యలు చేసినగూ ఆప్పేలు వినేవారులేరు. శ్రీమహారాజూవారు యేలాగునుంటూరో లైతులకు 30యుడు.

- 17. జమీక్ చారీ పొరంజాకులు సాముదాయపు భూములు గామకంఠములు పుతలు చౌర్వు గర్భములు ఇైగాలున్నూ వ్యవసాయముకు శనికివచ్చే చెట్టు చేమలు ఇైగాలున్నూ రైతాంగం భనయోగించుకొనుటకు చెంట్టి ఆటంకములు కలుగకుండా యేర్పాటుచేయించవలేను.
- 18. రుణవీరామబట్టము రైతులకు సహాయకారి కాలేదు. ఈ సహాయంశాలడు. 1929 క సంకత్సరం సుంచి యేర్పడిన ఆర్థిక దుస్తుతికల్లనూ జమీ \mathbb{E} చార్ల ఆనాదరణకల్లనూ కర్టములు లేకను గనుక రైతులు లోకము ఆశ్వు లప్పాలెయున్నది. గనుక యీ సంకత్సరం ఆక్టోబరు \mathbb{I} కేదీ నాటికీ ఈర్పడ్డ ఆప్పలకునాని డిక్రిలకు యులములకు నాని పడ్డీలు కొట్టి వేయవలస్థిక్వది. పంటలులేక తిరిగ్ వాస్తువచ్చిన రుణప్రతములు డిక్రిలో వాయిచాలు వేల ములు ఆస్ప్రియు ఆఫ్రదలచేయించి పడ్డీలు కొట్టి వేయించి హారు వాయిచాలమీక ఆప్పనిచ్చు మార్టు నేజు హ్యాంకులు ఏర్పాటుచేయించవలెను.
- 19. ವ್ಯವಸ್ ಯಂ ಲ್ ಕಲಬ್ ದ್ದು ಆಯಿನ್ ಸವರ್ಷ್ಟ್ರಮುಟು ಅಯಿನ್ ಜರ್ಮಿ ದಾರಿ ಆಯಿನ್ ಲ್ ಪಾಯಿಕ್ δ ಆಯಿನ್ ಭಾನುಲು ಸಾಗುವೆ ಸೆವಾರಿ ಕಂದರಿಕೆ ಪರ್ತಿಂದವಾರನು.
- 20. ై కారణములకు జమీక్ బారున్నూ ఫెట్టుబడి బారున్నూ గవర్న మెంటునారున్నూ లాకలు బోర్డు బారున్నూ భూమిని ఆమరక పర్చిన భూఖామందున్ను దున్నే రైతులున్నూ సమాన బాధ్యలే అయిఖన్న దున యా నట్టం అందరూకూడా పంచుకొని తీరవలనీయున్న పి. కాని వక్షవ్యవసాయం చేసిన రైతునే నాశంచేయకూడదని గవర్న మెంటువారికి విన్న పించుకొను మన్నాము.
- 21. శ్వవాాచారు క్రంగిపోఖటవల్లనే కూరి జనం ముగ్గిపోయి. రుణ్కాలతు లైనండున రుణ విరామచట్టు మందు కూరీల రుణం పూర్తిగా నరించవలెను.
- 22. శలక్టు కమిటి సూచనలు బహు ఆన్యాయం గానున్నది. యొందుచేతననగా వెల్లడిపర్ని ఆభదల చేయిం చినందువల్ల జమీక్ చార్లునూ సాహుకార్లున్నూ బాసు తొందర్లలో మమ్మలను విశేగ కడ్టన స్టములు కలుగచేసి బాధ ఇడుచున్నారు. కాబట్టి పై విషయములు హర్బీ ఫీరింగులేకుండా సాహసంగా విమగ్శించి యీమా రైతులకు కలుగ వలసిన సమహియములను భవభత్వమువారు చేయగంరని సమ్ముచున్నారు.

Memorandum by Mr. Marukuri Veeraraju of Bendapudi, Pittapuram Estate, East Godavari District, dated Camp Rajahmundry, the 22nd January 1938.

పిఠాపురం యాస్టేటు బెండాపూడి గామం తా**లు**కు మిమాన్ను 1252 వ ఫసరీ ఆ 1843 వ సంవత్సరం లగాయతు నేటి వరకు భుండుకొన్న ఆనగా 1344 వ ఫసరీ 1934 వ సంవత్సరం వరుకు మధ్యకాలంలో జరగబడ్డ రైతుల సభ్యకర్యముల మాడ్పులు.

			ಳು.	తూ•	కుం.	మా.	*
	***		237	0	1	0	0
• • •			136	0	0	0	0
డినది	• - •	,	64	2	4	0	0
			200	2	4	0	0
వుకు యోగ	పస్పకొను టకు	మినహా	36	3	8	2	0
	<u>ము</u> త్రం		237	1	7	2	0
	• · · · ធឺ ៩ ជិ	 డినది , భవయోగపస్పరొనుటకు	 డినది భవయోగపప్పుకొనుటకు మినవా	237 136 డినది 64 200 భవయాగప్షుక్లొనుటకు మినవా 36	237 0 136 0 డినది 64 2 200 2 ఖరయాగప్ష్ముగొనుటకు మినహా 36 3	237 0 1 136 0 0 డినది 64 2 4 200 2 4 భవయాగప్షుక్లొనుటకు మినవా 36 3 8	136 0 0 0 0 డేనది 64 2 4 0 200 2 4 0 200 2 4 0 36 3 8 2

ైగామ సాఖ్యము సిమీత్రం ఖన్న భూమి పు. శూ. కుం. మా. స్ట్రా, 36 3 8 2 0 కి.ఆ.రా

					ఫు.	హా.	కుం.	హ.	हो * .
	(1) 1250 వ భస్త్రీలో మ-రా-(శ్	ጀመ ጀለ ኒ ጸግለ	నా రు 33రు	^	6	0	0	0	0
	ముంపు (కింద మినహాయించిన	యామి సవ	- ా • ాకాకితలవ)),	•	-		•	·
	చెర్ప్రక్షిడను ఖన్న భూమి.		•	-•					
	ు (2) నాలాయుడు చెర్వు (3) దనుశున్న (3)				0	3	0	0	0
	(3) తాళ్ల చెర్వు కిందవున్న ది	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	••		0	2	2	2	0
	(4) రుబ్బు రాతి చెర్వు క్రింద ఖన్న ది				0	2	2	2	0
	(5) డొంక న్నై చెర్వు (5) డొంక న్నై చెర్వు (5) డాలు న్నడి	•	• •		0	1	0	0	0
	(6) Parties (5)	, , <i>,</i>			1	0	0	0	0
	(7) ఆల్ల రాజువారీకోటవద్ద కరఘట్ట				0	2	0	0	0
	(8) శంఖవరం పెర్లేమార్గంలోతోవిన కొ	ిత్కరఘట్టు .			0	3	0	0	0
	(9) గోపిశెట్టి ఆయ్యన్న త్రవ్యించిన ఈ	ర్షణ ోనేరు .			0	1	0	0	0
	() 6 22 3	•							
					10	3	0	0	0
	/4 0				2	2	0	0	0
	(10) (************************************	 ചെട്ടം ത്	 8	٠٠٠	1	3	0	0	0
	ామన్నుల సౌఖ్యముకుగాను భశుభులు వ	K.O. m. D. B.	ສອນ (ອ ນ ຜ	ಶಕ್ತು		U	U	U	V
	భూమి మినవాం.				1.4	0	0	٥	Δ
	కొండలు 8 టికి మినహా	••	• •	• • •	14 1	$\frac{2}{0}$	_	0	0
	కాల్వలు 5 టికీ మిగ్గాహ్		• •	• • •	1	3	1 2	2	0
	పుంతలు 5 టికి మినహా		• •	• • •	0	2	0	0	0
	రుడ్రభూమి క్రింద మినహా		Ò	,	U		v	U	v
		పు. తూ. కు	. మా. సో.						
	కేశివారు గామం తాలూకు	$\begin{array}{c c} 0 & 0 & 4 \\ 0 & 1 & \end{array}$							
	మబూరు తాలూకు	1.0.2 1.15			•	0	^	^	Δ
	చ విటి ష్ర కురుమిళ్లు జ <u>ొగాలాల</u> ్కిండ మిన	హా		• • •	6	3	0	0	0
			}						
		Marie State and State			36	3	3	2	0
	7	स्थापेन जयन							
71	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	(1-0× 40 49)	2 ×5-2 100	0 00	≺ా. మం				
1.1	 జిగాయితి ముత్తంకి ఆమరకం శిస్తు గ 	න මැදුර 40 නෑ		U ex					
٠.	జిరాయిలే ఆమర్కం భూమి .	•	• •	• • •	139	0	0	0	0
	9 9 41 8 6		/1 A (۱ ۵۵۵	11 198			4-n	
	ఆమర్కం శాస్త్రు రూ 3,841-7-6 లు	ಅಯಾನವ. ಕ 	1900 4.0 1900 7 6	, 8	ಸ್ಥಾಪ್ರವಾಕ ಸ್ಥಾಪ್ತ ಕ	 A		బ బాన	ارد درست
(Appropr	్ చంతువాళ్లు పెట్టి శిస్తు పెంచుటవల్ల పాడ బర్లుగాని రానియవీలుగాని యేవిధమైన	ansk m	राष्ट्राचा शुर	- చక్కు	- 8, ±20.77. √0.0	- ಚಿತ್ರ ಆ	య కురు-	.n ee	COOL
) nwwwn ornomany was considered		Mex 30 62	350	ω U+	,G	_წ	-0 -	-
త్రన _{్నే} ది.	- 44	δ	(0.th. 5)	1 .	1100	o	.9 1	Λ ~	·
	II. జిరాయితి భూములు మెరక పల్లము	೨) ಆಚರ್ಯಯ - ೩ 47 ८:		OW [.	ا 10 و 12 L	ນ ຄັກ	75 4 <u>1</u>	00-63	် ရာ ကေ
~	సార్వే పరిమితిలా ియ 37.62 ట్లు 41 ను	രെ 47 ജ	താ ഉദ്ധ	e o Sym	18. 18. 18. 18.	apr	500 190	⊕m(350
చేసినారు.									_
		.,				9 0	ಯ್. ಆ	e. 0	<u>ئ</u>
	နေး ဆွေးစီးက မြိန္မိုင္း မေန		• • •		• • •			9 8	
	ఇదిగాక యీ భసత్వాటికి లాకలు శాసు	•-	•••		• • •				
	ఖిలేజి శాస్స్సు	•••	• • •		• • •	T	17.7	14	10
							^_		
-		<u>್</u> ರೂ ಕೃ	్ శిమ్తు శాన	్నులు	•••		03		4
	దరిమిలా యీనాములు శాస్స్తులు		. * •		•••		89 64	1	9
	కట్టు బళ్లు	• •	•••		• • •		64	0	0
	క్విటు రెంటు యూ నాములు	• • •	• • •		•••		5 4	8 7	6 8
	ఎ పన్ను కట్టని నౌఖరీ యానాములు	• • •	•••		• • •		4	•	0

						రూ.	e.	ૅે.
పన ్నకట్టిని నా	'ఖరీ యి శా మ	ათ		•••	• • •	275	12	5
పా టి వేర సు				•••		1	0	11
క్సారి శాన్పుల	ు స్ట్	• • •	•••		•••	105	11	8
				ముశ ్తం ఆమర్క	_0	4648	11	3
క్కారు హి	ಕ್ಷಿಯಾ೨೦ಖಾ	యా నాము లు: బంజరు భూ	పన్నుకట్టిన కట్ట	ుచి దర్హిలా య సిని నౌఖకీ రమా 19 పట్టాలుగాణ	ానుమ లు	4,281	10	3
ಷ8್ಮಶ್ ಯಾನ	కావ ులు		•••			33	15	8
కట్టుబర్లు		•••		•••	•••	64	0	0
		•••				2	3	3
క్వారీ		•••	• • •			155	13	9
				ముత్త ం ఆమర్క కి	o	4,537	10	11

రూ 840-14-8 లు డిక్ ఆయినఫట్టి సదరు పై ఆమర్కంలో 48, 49 పట్టాలు క్రిందను రైతుల పశువులు వ $\sqrt{10}$ లలు మేశే బంజరు భూములు సోర్వ పరిమితి యు 142.76 లు, రూ 215-6-2 లుకు కొత్త ఆమరకం కరిసినది.

V. శారాముతి ఆమర్గ దర్శిలా యినాం కట్టు వస్ల పాటి పెరడు సహా రూ 4,775-4-4 లు ఆయు యున్నది. గత 1326 వ భస్తుకి ఇప్పట్కి తేడి హెచ్చువచ్చినది. గూ 237-9-5 లు వచ్చియున్నది. యూ భస్తునాటికి <u>వర్తి</u>లా యినాములపైని రూ 10 లు తెగ్గిపోయినదినాని హెచ్చువచ్చుటుకు కారణము గామం, తాలుకు మిగతా ఖంజర్లు కొండ ఆరగళ్ళ, గోఖండలు వ $\overline{\Lambda}$ రాలు గయాళు భూములు 50--92 పట్టాలవరకు ఆమరకం చేయాగా వచ్చియున్నది.

VI. జిరాయితి దర్శిలా యిగాం కట్టుబళ్లు వాజావేరర్లు 5,215 8 4

యా భగరీగాటికి క్వోరీ యిందులో కలియాలేదు.

గత 1340 వ భగరీ 1930 వ గంవత్సరము డిమొందు 4,775 4 4

హాద్భ ారాబడివున్న ని 440 4 0

ద్యకి కారణం మాగ్రామం తాలూకు $\overline{\rho}$ 20 రు $\overline{\rho}$ 20 రు $\overline{\rho}$ 20 రు $\overline{\rho}$ 20 రు $\overline{\rho}$ 30 రు $\overline{\rho}$ 31 కి రూ. 0-1-6 చెప్పున జాగ్త్రీ చేసిన శిస్తున్ను $\overline{\rho}$ 11, 13, 16, 36 ర్లు చట్టులపైన కట్టిన శాశ్వతపు తరువాలున్న కలశి రాబడిపున్న ది.

VII. క్స్టోరీ రైతులు ప్రయోజనముకుగాను తీసికొన్న బానికి 1908 క సంకత్సరముకరకు యేమిన్ని లేదు. ఆప్పటికీ ఆమనకం రూ 105 లు మాత్రోమీ ఆయిఖన్నది. 1918 క సంకత్సరం నాటికి యిది రూ 155 లు ఆయినది. 1926 క సంకత్సరము నాటికి క్స్టోర్స్ గాము ఆమరకంగానుంచి తేస్తించి వేరే డిపార్టు మంటుగా పెట్టి రాయల్నీ రైతులకుడ్ననుంచికూడా కోనూలు చేస్తుాతున్నారు. 1926 క సంకత్సరము లగాయతు యూ సం కత్సరం 1 నాటికి యూక్వోరీ (పతి సంకత్సరం యాకరోజని రూ 10,000 లకు తక్కు కథులుడుడు. యూ ఆభికృద్ధికల్ల కళ్ళులకు మేపుకు పనికికిపేస్టే కొండభూములున్ను కొన్ని పట్టా దాఖలా ఆమరకం భూములున్నూ కూడా క్సోరీ గోతులుగా యార్మడ్డవి. రైతులకు ఆమరకం భూములకు యేవిధమైన ముజరా యిక్వలేదు.

VIII. 1885 వ ఫస్టరీ 1925 వ సంవత్సరము లగాయతు సంవత్సరం 1 కి మా 500 లు రమారమీ రవధము చంట రెండవ చంటలకు తీరుబాయి నేటివరకు 1937 వ సంవత్సరంవరకు కట్టుచున్నారు. చండిని సంవత్సరములో రిమీషను యోమిస్ని యివ్వడం యొవ్పడుగాని యిచ్చితుండలేదు.

IX.~1912 వ సంవత్సరం లగాయితు కామన్నలోట ఆను జిరాయిలిలోని మామళ్ల స్థుతి సాలునార్గా 2 లకు తన్కువగాకుండా 1937 వ సంవత్సరం వరకు ఆమరకం జరుగుచున్నది.

X. కాశితలమ్మ చౌర్యులోగి చేశలు 1918 వ సంవత్సరం లగాయుతు 1937 వ సంవత్సరంవరను ఆమరశం జరుగుచున్న ది.

XI. 1908 వ సంవత్సరంనుంచి కొండకు \overline{z} మేకలుకున్నూ, పశువులకున్నూ బీటి పుచ్చు కొంటూయు న్నారు. యిదిగాక 1932 వ సంవత్సరం లగాయతు రైతులు శశువులు మేస్తున్నారండే కాశితలమ్మ చెర్వుగాడి య \overline{z} రౌవర్వగాడి వ $\overline{\chi}$ రాలు (వతి సాలునా రూ 100 లు తక్కువగాకుండా ఆమరకం చేస్తున్నారు.

XII. గ్రామకంఠంలో ఖాళిగాసున్న స్టలములు గ్రామ్స్లులు గ్రామం ఆందరికి వ్రవయాగమైన స్క్రూలు వైగారాలు కట్టుకొనుటకు వుచితముగా కోడకొంటే ∞ . 0.10 కు బ్రహిహాల్డు పట్టాలకు రూ 37-8-0 లు పుచ్చుకొన్నారు.

XIII. యిదీ లెఖ చాఖగానుబట్టి భున్న ష్పటికీ దీశిని ఆజమాజు రైతులు ఆక్రమించియన్నారు. దీనిని పిడదీయమని యిదివరలో ఆన్ని ఆర్టీలు యిచ్చుకొన్న గవర్నమెంటువారు మీ పారంజాకు నిర్ణయింతుమని బాయడం పీరు యేమిన్ని సైనలు బేయక పోవడం జకుగుచున్నది. ట్రమ్మతం రుడ్రామామి లేక బ్రజలు చాలా యిబ్బందికడుతూ ఖన్నారు నాన యిది తక్షణం విడదయించ కోరుతాము.

XIV. గ్రామ చెర్వులు—(1) నారాయడు చెర్వు, (2) తాళ్ల చెర్వు, (3) రుబ్బరాతి చెర్వు, (4) డొం కగ్న చెర్వు, (5) దేశళ్ల చెర్వు, (6) క్రగట్టు, (8) శివారు తమ్మయ్య చేట చెర్వు, (9) సుజూరు శాశితలమ్మ చెర్పు.

1-6 వరకు చెరువులకు శుమారు 25 సంవత్సరములు యామధ్యను డేబిస్కి మరమ్మతు జరుగలేదు. యా చెరువుకు 4 , 5 సంవత్సరముల క్రితం రూ 150 లు లోపు మరమ్మతు చేసివున్నారు. ఇది యంతమాత్రము చాలదు.

కాకీశలమ్మ చేరువు ఆనుదానికి ఆవ్యటవుడు మరమ్మకు చేయుడున్నారు. యా చేరువు మ్మాను తాలూకు ఆన్ని చెరువుకు ప్రాముఖ్యమైన చేరువు. యూ చేరువునిండి దీని పొర్లు సీరువ్మను, యూ చేరువుకు రైల్వే ఆయకట్టు భూములయొక్క వ్యక్టికల్లను లేక్కిన చేరువులు నిండవలస్థిన్నది. యూ చేరువుకు చేసే మరమ్మకు రైల్వే రోడ్డుకు బ్రమాచం కలుగునదిగా గవర్న మంటువారు రిజిట్టరుచేయుటవల్ల గవర్న మంటు వుద్యోగులు (పలిసాలునా చూచుటవల్ల రూ 1,000 లు శనివుంటే రూ 100 లు శనిమట్టుకైనా చేస్తూ వున్నా రు. అయి తస్సీలు గవర్న మంటు మైనరు యిరిగోజను వోవర శీరుగారి లెఖలకు బీట్టు తెలుస్తువున్నది. యూ చేరువుట్టికింద పూర్వంనుంచి గేటివరకు వున్న ఆయకట్టు య 500 లు రమారము వుండివుంటుంది. యూ చేరువు సర్వే పూర్వంలో వైన్ల సీటిఫరుజు సగ్యేలో చేరువులోపల జీరాయితి రైతులు కొన్నించి రాళ్లు వాతించినారు. దరిమిలాను ఆస్టు ప్యాసుగాబడి రైతులు చేర్వు గవ్వు కూడా తమ భూమియని చరాయించుచేశీ తమ పంపు ముఖ గుచున్నదే కారణండల్ల చేరువు పుత్రరంగట్టు కొట్టే వేశి చేరు, గర్భంలోనంచి రెండు కాలువలు (తవ్వించినారు. యుండువల్ల ఆయకట్టుకు సరిపడిన సీరులేదు. ఆదిగాక సదరు లోపటి రైతులు కోరిక చకారం యోమేటువారు చేరువు పార్లుపోయేడాము 1 ఆడుగు లాతు తస్తించివేశినారు. నాన సీటిమక్కు గవర్న మంటువారు తీసుకొని లోపల శంపులు పూర్వపు లెఖల్మవకారం నియమించి ఆవ్వటికి ముంపు పెచ్చేయడ్ల లోకల జేనాయితి యక్వయిగు చేయించివెలిను.

XV. గాబట్టి మ్మాగామమును 1848 వ సంవత్సరమునాటికి భాన్న శిస్తు ప్రకారం భండేటట్టు నేటి శిస్తు కొట్టి వేయించి ఇతర మిస్సలేనియన్సులు ఆప్పటివలోనే పుచ్చుకోకుండా భండేటట్టు యేర్పాటు వెయించ గోరు మన్నారు. మాస్స్టి పంటలేని సంవత్సరములలో రిమీషనయిచ్చు యేర్పాటుకూడా చేయించవలేను.

XVI. రైతుంకు జిరాయితి జూయింటు పట్టాలు విడదీయించి యివ్వటిమార్పు ఆవృవు రైతుకు యే ఖన్న రేకుండా చేయించగోరుతాము.

XVII. సాక్వ్ సరియైనదిగా వుండలేదు గాన మ్మాగామం తిరిగి రికార్డు ఆఫ్ రైటు చేయించగోరుతానుు. యిబివరకు మాకు సోక్వే కచ్చ రికార్డు ఆఫ్ రైటు కాలేదు. ఆందువల్ల సోక్వే పొరశాడ్లవల్ల రైతులు చాలా కష్ట నష్టములు పొండుచున్నారు.....

N. B.—ఆవసరమైన యెడల మిస్టలే సియాన్స్ యొక్కానాని యితగ బావతులకుగాని δ కార్డు కావలసియున్న యొడల మా యాస్ట్లేటు అఖలు చి $\underline{\underline{H}}^{9}$ ంచవలస్థినదిని విన్న విస్తుత్తున్నాను.

Memorandum by the Zamin Ryots Committee of Madhavapatnam, Cocanada, Pithapuram Estate.

I. యా ఆమ్మవారికి ప్రతి సంవర్సరము యాస్ట్లేమవారు రూ 10 లు జాతరకు. యిప్పడు 50 సంవర్స్ రమునుంచి రివాజు. దీసిని దేవస్తానం బోర్డు పెట్టినప్పటినుంచి రూ 1-8-0 లు తెస్టించిళున్నారు. యూ ఆమ్మవారికి చందా దీపం వైగాలకు కిండ జరుగుతూళుంచే ముశుళ్లమ్మ చూన్యం ఆనే నేరుగల భూమి జమీందారి 7 - 25 రు పట్టా సోర్వ్ ని 110-1, 4 రు, యు $1\cdot 10$ లు పట్టం కేంద రూ 4-6-0 లు శిస్తుకట్టి యాస్ట్లేము చైతు పట్టా యువ్వడందల్ల సదకు భూమి పట్టాచారు. కరుమకర్స్ న్నారు. ఆందువల్ల నందా దీపం వైగాలు జరుగుటలేదుం

II. ్రీ రాముజ బారికి నంబా పీపం న \overline{A} -రాలు ్రిందను చిరాకాలంనుంచి జరుగుచూళుండే భూమి జమీం బారి \overline{a} 27 రు పట్టా సార్యే \overline{a} 86-2 రు య 1.76 లు పల్లం భూమిని రూ 4-6-0 లు శేస్తుకట్టి రయితుకు యిచ్చిపోయుక్తుల్ల ఆ భూములు \overline{a} కయకున్నాలే సందర్భామకోవల రాగళోగాడులు నేశించినవి.

III. యీ మాదిగ నాఖర్లు భూములు ఆనుభవములో భున్నంకళాలు ఆన్షవారు జాతరకు ఉన్నులు బాయిస్తే భండోవారు వాటిని యెస్టేటువారు నౌ 33 రు కట్టా స్టోర్స్ నౌ 113-1 రు, యు. 0.71, కల్లం ఆ 8 లు శిస్తుకట్టి ఆశురకం చేయడంకల్ల సదరు కట్టాబాన్లు భూమి విశ్రయకర్భ నాఖరీ మానివేశినారు.

IV. శాకలి మాగ్యం ఉ.జి. abla 24 రు శుట్ట్రాక్టిండు సోర్వే abla 108 రు, య 2.88 లు, పల్లం రూ 4-6-0 లు శిస్తు కట్టిన్ని కున్నురి abla 36 రు జిరాయిలి సోర్వే abla 114 రు, యం. abla 1.00, మెరక, పల్లం రూ 2-8-0 లు శిస్తు కథ్ను యిన్ని వేయుట్కల్లను క్రయములు చేసుకొని సందరు నాఖరీలు చేయుట్టేడు.

V. యీ రిగ్రామం 1908 వ సంవత్సరము పూర్వంవరకు మున్నామం తాలూకు ట్రామతవు సేర్వే 755 రులో రమారమి యే. 1000 భూమిలో యీ భువయాగం జరుగుతూలండి ఆమ్మి డర్మిణగు సదరు ఆజాబు రైతుకు యీ భూమిపై సేర్వే నెంబరు గామకంఠం జరిగిందుటువల్ల యీది జిరాయితీగా మారిపోయి శేశానం లేని చిక్కువడుతూ ఖన్నాము.

VI. మూరమ్ల శారులు ఆను బేకుగల గ్రామ కోనేరులున్నది. దీనిని 50 సంవత్సరములు యీమధ్యను మరమ్లతులేదు. యీ చెరులుగిని చేవలు గ్రతి సాలుగా యాస్ట్రేటువారు నేలం చేయుచున్నారు. గట్టుపైన చెట్లు పల్లం కూడా యాస్ట్రేటువారు ఆనుభవిస్తులున్నారు. యీ కోనేరులోని చేరులో కోనేరులేనందున దామంతీర్గములు ప్రామాలు లేక వేశవిశాలంలో మనుష్యులు, పశుఖలు చిక్కు పముటాతున్నారు.

రెండు చంటాకాల్వలు వున్నవి. వీటికి యాస్ట్రేలు యిబ్బడు మరమ్మతు అక్కు దర్మిలాను జరుగాలేదు. వీటి మరమ్మతు విషయములో గర్మిలాను చాలా ఆర్ట్రీలు యిబ్బుకొన్నానుు గాని విమర్సనంకాలేదు. మాగ్రామం ఈరలాము చంటపోయి గవర్మ మెంటు ఓమీషను యిబ్బినప్పడుకూడా యాస్ట్రేమీ రిమీషను యెబ్బిఫుండలేదు.

VII. కాలవదాటుటకు యేర్పాటుకాబడిన, దోఖ తోయుటకు యేర్పాటుకాబడిన దోఖ మాన్యం సె 28 రు పట్టా స్ట్స్ సె 84-5 రు, పల్లం, య 2.98 లు శిస్తు మా 3-4-6 లు కట్టి ఆమరకం చేసినందువల్ల సదరు భూమి సదరు నాఖరు ఆమ్మి హేసుకొన్నారు. ఆందువల్ల బాఫికీ పూచిలేక నాఖి మానుకొంటె గ్రామన్తులండి రున్నూ వాసిఫీ పోషించి నాకరి చేయుండుకోవడం చాలా భారముగావున్నది. యా భూమికీ పన్నకట్టుటవల్ల చిక్కులు షాపించినవి.

VIII. భమ్మతం గామంగాభండే భూమి సుమారు 50 సంవత్సరముల్మకితం కట్టబడిన దీనిని యాస్టేటువారు 336 నం చమ్మ కట్టి 30 నట్టాలు గూ 9-13-0 లున్నూ, జిరాయిలి పట్టాలో భన్న యిండ్లకు 730, 34 ర్లు పట్టాలుగా రూ 3-1-0 లున్నూ వమ్మ వాసూలు చేస్తుళ్ళన్నారు. యిది గామకంఠంటింద మార్పచేసి పన్ను తగ్గింద కోరుడున్నాము.

IX. ఆసలు మినవాలు ఆనేవి రైతుకు ఆమరకం జరిగిపోయినది. బారంజాకులు ఆనేవి పుంతలుగాను \mathbf{r} లువలు \mathbf{r} గాను ప్రస్తులు \mathbf{r} రి పుల్లరి చెట్ల, శలం చెట్ల మొదర్లు ఆనుఫలకులు ఆనుభవిస్తువున్నారు.

X. యాగ్రామం కాలువలకు ప్రత్యేకం మురుగుకాల్వ లేదు. అందువల్ల మురుగుపోక మ్గామం భూములు సహజముగా పల్లం ఆయిఖండుటపల్ల సీటపోక నిలవుఖండి మూడువంతులు భూమి ప్రతి సాలూగా పంట శష్టంపాండుతూ ఖన్నది. కొబట్ట్ ప్రత్యేకం మురుగుకూల్వకు భూమి యింక్వరుచేయించి కాల్వ సరిపోయు చోట యేర్పాటు చేయించవలెను. మురుగు సీటి వనరుకొవలసిన భూములనుంచి [*] పేఠాఖరం యాస్టేకువారికి ప్రతి పాలూగా రామేశ్వరం, సర్వవరం, బోయినాపూడి, మాధవపట్నం [*]గామములు తాలూకు భూములు చేరిఖన్నవి. పీటినుంచి దా[*]000 లు శిశ్రు చెబ్లి స్టుఖన్నారు.

యా గ్రామములో A, B లేంగులులుకు చట్టాలుకు ∞ 1 కి రూ 10-6-7 లు, డిటో ∞ 1 కి రూ 8-14-4 లు యా స్ట్రేలువారికి చన్నులు ఖివ్మవి. నెటిల్ మెంటుగాక ముందు యాస్ట్రేలువారికి ∞ 1 కి రూ 2 లు రోటు ఖండేట. యీ భూములు ఖివ్బవ్కర భూములు ఆగుటచేతనున్ను, యీ భూములకు ములుగు కాలుగ లోక పోళుటచేతనున్ను, యీ లేరు యేక్క్షనా వచ్చినబ్బడు గెల్లు డతిసంవత్సరము గండ్లు కొట్టుచేతను, ఖన్నులుకట్టట పాల కష్టముగాయున్నవి. ములఖడు లేగిలైన యేడల పెట్టు బడులుకూడ నష్టము పన్నుయున్నది.

Petition by the Ryots of Kondaparva Village, Tiruvur Taluk, Kistna District.

కృష్ణా డిస్ట్రిక్టుల్లు తెలూకా, కొండకర్వ మొఖాసా ౖనామరముతులు ౖబాయించి యిచ్చిన వకాలతు నామా.

ఆయ్యా,

మా గామ రాయులు తరపున ఆం.థరాజ్జ్) కాంగాగు సంఘసభ్యులైన ్రీయుత డి. నారాయణ రావుగారు శమయాదుట సాడ్య్ మిచ్పుటకు ఆంగీకరించుచుగ్నాము.

Memorandum by the Thottapalli Estate, Peddapuram Taluk, East Godavari District.

(1)

- 1. మా వంశములోని వారు చీరకాలమునుంచి (ఆనగా ముగాంయా జ్రీవరుల పరిపాలన కాలమునరు పూర్వింగంచి) యా పాంతములలో నుంటూ మన్యపు మజలవల్ల పితూరీలు బెలుదేరకుండా కాపాడుచూ భాభత్వం కారికి సన్హారుగానుంటూ పారి ఆజ్ఞానుపర్తన్నలై యుద్ధములలో ఏకవీరులుగా ఒక్కొక్కో సే ఎదట బలములో కలియ బడి, పోరాడి జయించియుండుటచే వంటరులని స్ఫాక్ నామ బ్రిదములనుపొంది (గజాపాలనమును ప్రభు సేఖయును చేయుచుండెడివారు. హైదరాబాదు నైజాం వార్మికింద కొంత కాలము, పెద్దాపురం సంస్థానాధీశ్వరుల్లకింద కొంత కాలము పనిచేసియన్నారు.
- 2. కెటాఫరం గున్నాగులో సామంతరాజులైన రాఘనరాజుగారికి 109 గ్రామములు ఒక యాస్ట్రేమగా సేర్పర్స్ 600 మంది సిబ్బండితో పితూరీలు రాకుండా కాపావుచూ ఖండుకికు యోర్పాటుకోసినపుడుకూడా మా పూర్పలే ససర్దార్లుగా నుండెడివారు. రాఘవరాజుగారివంశం ఆంతరించుటచే ఆ యాస్ట్రేమ మా పూర్పులేకే సంక్ష మించి కొన్ని పురుపుంతరములు పరిపారించినారు. మా కుటుంబుములోని వారు కొన్ని గామములున్ను సబుదారు గారితోకూడా ఆసుభవించేవారు.
- 3. ఆ 1847 వ సంవత్సరంలో పెద్దాపురం సంఫ్లాను గవర్మ సాంఋవారు దాఖలు చేసుకొన్న పుడుకూడా మా యాస్టేటు (పర్యేకం మాకు నిల్పు చేసినారు.
- 4. (a) కరువాశ మా య్లైస్లు ఆ 1881 వ సంవర్సరములో సర్కారువార. రిజూం చేసుకొని, సంవర్సరం 1 కి రాం 1950 లు తమ్మీ నిర్నయించి మా కుటుంబ మానేజరు లత్సం దొరగారు చరంగా యిస్తూ ఖండే వారు. మా బంధువర్గంలోనున్న ముఖాసాచార్లకు యివ్వబడిన గామములు వారికి x వర్న సాంభావారు నిజ్బు చేసినారు.
- (b) ఆశ్వక్తా క్షాభకుటుంబములో జేగిన మాకు దేవ్ యేర్పాట్లన్నూ జేయలేదు. సదరు అత్సం గౌరగారు మమ్మలను సరిగా పోషించనందున తగళులురాగా సర్కారువారు కళుగచేసుకొని ఆ 1885 జ సంవత్స్ రంలో మొత్తం తెబ్జ్ రూ 1,950 లుగా సగం విళవించి సీనియర్ (బాంబీలో లత్సం దొరగారికి సగమున్నూ జూనియురు (బాంబీ ఆయిన మాలో పురువకుటుంబములు మూశుకున్ను స్ర్మీలు ముగ్గగికిస్త్రీ సగమున్నూ ప్రై కొంటుగా యినుక్కుకు శాంక్షనుచేశి గవర్న మంటువారే జేమెంట్లు చేయుచుండెడివారు.
- 5. (a) ట్రైలు ముగ్గురి ఆనంతరమునంను వారి శబ్దీలు సన్ని హిత వారాను లైన జూనియను బాంబీకో మార్ చెందీకో మార్ చెందేలు ముగ్గురి ఆనంతరమునంను వారి శబ్దీలు సన్ని హిత వారాను లైన జూనియను బాంబీకో మార్ చెందేలు చెందికి దఖాంబిగ్గి యిచ్చివేయుచున్నారు. ఇం లేగాకుండా జూనియర్ బాంబీ పడకులు చెనిపోయికపుడు ఆయన కోష్ట్ తబ్బీలో సగము మా తమే ఆయన కుమాళ్ల కిచ్చి తక్కిన సగము శీనియరు బాంచేవారికి చెందచేయా చుండుటయున్నూ జట్లు మూడు పురురాంతగములు మాతం యేర్పర్సియన్నురు. ఆట్టి ఆగ్రర్లు పట్టియున్న సూ జూనియరు పార్మీలో 1 వ పురుషుడు లక్సం దొరగారు చానిపోతే ఆయన కిష్ట్ తబ్బీ సీనియరు బాంచివారికి చెందచేసినారు. ఆయన కుమాళ్లు ఇద్దరు 2 వ తరంవారై యున్న సూ వారికి యేమీ యివ్వలేదు.
- 6. ై 4 వ నేరాలో వివరించిక సందర్భములన బట్ పెక్షన్స్ ఆక్కాగాన్ ఇంపార్టుబర్ ఎస్ట్ల్స్ భారంగా సక్సిషక్గాన్ ఆ ప్లయిచేయుటకు ఆవకాశంలేదు.
- 7. మా జూనియరు బాంబ్ మాడు కుటుంబకా లున్న ఇప్పడు మందిగా ఆబికృద్ధి ఆయి యిడియే ఆధారము కర్వియాన్నాము. ఈఆల్రాభారము లేవియా లేవు.

Petition by the Ryots of Vallore, Kottam Estate, East Godavari District, dated 16th January 1938.

- I_{\star} మొదట భా $_{\star}$ గామమునకు ైశీకొతాం యొస్టేకువారికి ౌల్లే జిమీందానీ భన్న రూ 400 లు యుండో శివి. ఆశ్వటి శన్ను బట్టియే గవర్నమెంటువారు యొస్టేకుకు పోష్క్ ప్రేక్ణయించినారు
- II. దర్శిలాను జమీందార్లు చడావులుకట్టుతూ హుగ్రామంమీద రమారమీ జమీందారి రాబడి రూ 3,000 లు చేసియున్నారు.
- 111. యదివరలో గేటు జమీంచారు (గి రాజా ఇత్సవాయు వెంకటశిండాది జగకతి బహ్హద్దరు జమీంచారు వారు) యున్నంత కాంచున్నూ, కండిన కంటలైన ఆంగనాలు వేయించి కంటనబట్టి నివ్యాకానరిచి కంట రాన్ని వంతుకంటో ఆన్నో వంతు సన్ను పుచ్చుకోవడమున్నూ, కండిని సంవత్సరను రియితులకు విత్రకములు కళ్ళున్నాన్ను యిన్సిస్తూ కళ్ళల మేతను సాముదాయపు చేళ్ల వ్యవసాయ కనినట్లకు కలక కలుగజేసి గీటి, వాళ్లు సరియయిన మరమ్మత్తులు చేయిన్నూ యుండేవారు. జాబాలు వేసేటబ్బడు మీ జమీనుదారుకు యింతకన్ను వచ్చే యెస్టేటు సంవనుటకు నామకా తెఖలలో యుండనిక్వండి. పండే కంటలు ప్రకారం యుచ్చకునేదానికి మీశేమి బాధ్యతగలను ఆని ఆంటూ మక్తులన మభ్యపరచి కన్నులు హెచ్చించినారు.
- 1V. సదరు చడాళ్ళు లైతు 1 కి ఒక కోడిళుంజు పీలుఆసిస్స్, సీవిమంను ఫ్యాక్టరీ యింజన పీలుఆసిస్స్, సదరు ఫ్యాక్టరీకు కిడకలు పీలుఆసిస్స్, మర్ల నుబ్బారాయుడుగారిని మైద్యసహాయుతును నియమించినామని మైద్యము పీలుఆసిస్స్ రూ 100 లు శిస్తు బెల్లింబే రయితును 6 యేనుముల ధాన్యము చోర్యక మామూలు పీలు ఆసిస్స్, తుని తెందవనదినుండి నమ్మళ్లాకేవ మీదుగా మీటాము చేర్వను యోటికాలువ త్రిప్పించుచ్చామని $5 \cdot 1$ కి ఆ 4 లు చొచ్చక చన్న చడాళు చేస్తునున్నారు. దరిమిలా ల్యాండ్ ఆక్ట్ర ఫ్యాసు ఆయున సంవత్సరము ఆఖరు పీలు ఆసి రూ 1 కి ఆ 4 లు చొప్పన చడాళు చేస్తుననాన్నారు.
- V. నడరు రాజావారు స్పర్గస్తులున పిమ్మను నుమారు 20 సంవక్సనములు కిండట ℓ రాణీవారి పరివాల నలా మా మా సమిస్టీనా వినియోగపడుచున్న చిట్టుఆపవి ఆగే జేరుగల మీడు సుమారు 60 ఎకరాల పరిమితిగల మీడున్నూ, పిల్లి నెడ్డవార 16 ఎకరాల బంజరున్నూ, జోగ్స్ బాగారు వెర్వు గర్భములో 25 ఎకరముఖన్నూ, ఆమరకముచేసి వేసుకున్నారు. మా తెలూకు జిలాయితీ పట్టాలలో స్పంత చేరీకేగాను లేటు రాజాగారు కొంతభూమి పేసుకొన్న భావలునూ డా ఆమరకం చేసుకున్నారు.
- VI. (a) ಯು೩ ಆಸ್ನಿಯು ಕ್ಷಭುತ್ವಮುಹಾರು ದರಿಯಾತ್ತು ಬೆಯುಂಬೆಯುಕು ಮಾಸ್ಟೆಟು ಲೆಖ್ಬ-ಲನು ಬಟ್ಟಿಯುನ್ನು, ಮಾಸ್ಟಿಸುವ ಕಿರಣಮುವಸ್ಥಿಸುಂತು ಲೆಖ್ಸನ್ನು ಬಟ್ಟಿಯುನ್ನು ಕಿರ್ಕಾರು ರುಪ್ರಭುಕ್ತಿ ಕಾಂಕ್ರಮಲಯಿಯನ್ನು ತಿ.
- (b) కల్లారు గామముం లెక్క బాఖలా యిదివరకు మండబైలున్నూ, గాను శాకలి మాధ్యములున్నూ. పెత్యమార్మమాధ్యములున్నూ ఖండివున్నని. సదరు మాధ్యములు ఆస్త్రి దివాణము కలుపుకున్నారు.
- (e) సదరు కల ఫుకొన్న మాన్యములో ముం సబు నౌకరీ మాన్యము దివాణము ఓ రాయితీలో కలుఫుకోగా గవర్డమెంటు కోటీసులోనికి రాబడి స్థలని ర్వేశములేని మాన్యముకింద దివాణముగు తన్ను కోట్టి పట్టా యిచ్చి యిష్ట్ర టికి గవర్డ మంటు కేస్తీలలో పన్ను వాసూలు చేయుడున్నారు. ఆది గవర్డ మంటువారి కబ్లికు రికార్డు ఆయి ఖన్నది.
- (d) తక్కిన గామ చాకళి మాగ్యము కలుపుకొన్నను, మందబైలు కలుపుకొన్నను గవర్న మెంటు నోటీసు లోనికి రాకనుస్సూ, లెక్కబాఖకాయున్న గామ సడువాయమునుగురించి ప్రభుత్వలు చర్య తీసుకొనకపోవడమున్నూ జరిగినండున లెక్కలలోనుండిస్నే ఆవి ఆమలులో లేవు.
- (e) ఆక్ష్ణ దరిమిలాను ౖ శీ దివాణమువారు ఆక్రమించుకుని ఆమరకమ చేసిన ౖ గామ సమిష్ట్లి భూముల జాలూకున్నూ, ఫంవృశ్లము జాలూకున్నూ, సాల్గ్ రాబడి రూ 400 లనా ఖన్నది.

VIII. దివాణముకు యొక్కడు నేము శిస్తుబాక్ట్ ప్రదాస్తున్న ప్రామ్లు ప్రస్తులు మాత బకాయ్మికింద జమకట్టి రశమలు యొక్కడు మాన్నా, ఆ రశమలు యొక్కడములో యొచ్చిన స్టామ్లుకు పూర్తి π రశమ యొక్కక కొంత కావలా

SUP. VOL.—35

ఖర్చలు ఆ \mathbf{r} న్నీ, కొంత పట్టా మామాలగ్రీస్ట్ లెగ్డించుకున్న రశీవులు యిస్తున్నారు. ఒక పట్టాలో అయిదార్గరు జూయంట్లుఖంటే ఆండిరదద్ద సొమ్హు వానూలుచేయడామేగాన్ని యే రైతు ఉంత ఖాకీయా నిరుకులేల్చరు. సడరు జూయంటులో యే ఆసామీఆయనా యీరోజునికి బాకీ తేర్చివేయండి. బకాయికు నోటు బానుకుంటాను. యిప్పటినండి ఉప్పటివన్న ఆప్పడు యిష్చకుంటాను. మాకు లెఖ \mathbf{r} లియడములేదన్ని ముద్రబెట్టుకుంటే ఆప్పటికియున్న బాకీకు నోటు బాయించుకోండు. సమ్మా, ఆటుపయిన సడరు నోటుకు మునసబు కోట్టులో రామిక దావాయున్నా, ఆ ఫసరీ బాకీకే మర్దీ రెబస్కుడ్నారా పేలం పేయించడమున్నూ, యిట్టి ఘోరమయిన పనులు చేయించుచున్నారు.

IX. ార్థులు ఆనగా మీ పిల్లలము. యట్టివని యేల్గివారు చే2n్డే బ్రామక్ లేమని ము $ar{ar{v}}$ రబొట్టుకుం బే ఆ యుద్యో గాస్తులను పిలవడమున్నూ, యితనుతో యేడున్నున్నాడు. ఈ 200 లు పుచ్చుకొన్న పున్నస్తామ్ము మాఫు చేయండి. యిప్పడు ప్రస్తుతం రూ 50 లు తెచ్చినాడట. పుచ్చుకొని రెండు మాసములవరకు కొడువ సౌమ్మకు ಶಾಯಿದ್ ಯಪ್ರಿಂವಿನ್ ಮು ಅನಿವಪ್ಪಿ ಹೊದ್ ಪತ್ ಅನಾಸತ್ತು ರತಿದು ಯಪ್ಪಿಂದ ಮುಸ್ನು, ಮೆಮು ಅಮ್ನ ರತಿದು ಮ ಯಾಪ್ಸಿ ಪಹಿಸಿ ಅಂಕು ದಿಹಾಣಘ ಫುರ್ಗೈ ಸ್ಟ್ರಾಬ ಸಂಕತಿಮುಲ್ ರತಿಹಲು ಯಾಸ್ತ್ಯುಯಂಕು ಮಿಕೆಮಿ ಭಯಮು. యిక్పుడు ఆ ట్స్ మాట్లాడకండి. ౖబభువారికి కోపము వాస్తూ_ంది ఆని తొందరచేసి ఆవతలకు శంపించివేయడ మున్నూ, ఆ తరువాత కొడువ సొమ్ము తీసుక పెళ్లినప్పుడు. ఆ రశమ మాకు తెలియడు ఆని కాలయా షనచేస్తూ... **జు** బృడు రయితు త్మామిబాటు లో ఖంటా హో ఆ సమయములో వేలను వేయించి వేయడమున్నూ, వారే పాట ఖాయకరచుకోవడమున్నూ, ఆంతట రైతు తెలును 17 ని యేదో పాట్లుబడి జూల్టు విలువగల భూమి స్వల్ప సౌమ్హుకు పాడుతున్నా గే ఆని కొంగ ఆమ్లు గొనిగాని ఫుస్తీ ఫూసా ఆమ్లకొనిగాని డబ్బు తీనుకు వెళ్లితే ఆ భూమి మాకు ಘಟಲ್ ಖ್ರಾಯಕಡಿಶ್ ∞ ನಟ. ∞ ಪ್ಪುಡು ಸಕ್ಷಿಶಾನ್ ರ್400 ಉ ಆಯಿತೆ ∞ ಸ್ತಾಮು ಶೆಕಪ್ ತೆ ∞ ಪ್ಪಮು ಆನಿ ಶುಮೃಕುಂಟುಗ್ನಾರು. ಆರ್ಡಿಮೆ ರ್ 100 ಲಕ್ ಕಾಟ ಉಯಾಪರಮಕುಾ ಕುಂಟಾರು. ಯಾನಿ ಅನ್ನಿಯು ಹಾಗಿ ರಿಕ್ಗಾರ್ಭಾಶೆ రుజుఖ చేయగలఖ. సేరే, మీరు పాటలో బాక్మీకించ భూమి తీసుకున్నారు. యిదివరలో ఆనామత్త రశీదు చాారా మేము యిచ్చిన సౌమ్ఞు మాకు ముజరా యిప్పించమని ఆడిగితే యొవరి సంతకముతో రశీడు తున్నదో వారి కయినే దానా శెచ్చుకొండి. ఆనామత్త రశీడులు కెళ్ళి. మొదలగు సమాధానములు చెప్పెడరు. మేము ఏమి చేయుటుకూ శక్తిలేనివాళ్ల ముఖటచేతన న్నూ, కిబివాణముకు ఏమి కోపము ఇస్తే ఏమి చేస్తారో ఆను భయము చేతన స్నూ పూరకొనుచున్నాము.

- X. (1) ಮ್ ಸ್ಥಾಮ ಭೂಮುಲನ್ನಿಯು ಮಟ್ಟ ಭೂಮುಲವುದಿ ಬೆಲೆಸುನ್ನು, ಸಿಟಿ ಪ್ರಾದಿಕ್ಕು ಸರಿಸ್ ಬೆಕಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ ಬೆಕೆ ಸ್ಟಾಪಿಸ್ನು ಮುಖ ಕರು ಸ್ಟಾಪಿಸ್ನು ಮುಖ ಕರು ಸ್ಟಾಪಿಸ್ನು ಮುಖ ಕರು ಸ್ಟಾಪಿಸುತ್ತು ಸುಖ ಕರು ಸ್ಟಾಪಿಸುತ್ತು ಸುಖ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ ಸ್ಟಾಪಿಸುತ್ತು ಸುಖ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಿಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಿಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಿಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಿಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಾಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಿಹಿಕ್ಕ ಸಿಟಿ ಬ್ರಿಹ
- (2) తునిమీదుగా పారే తాండవనది నీరు ఏక్పొడ్డు ములో తతు స్పూ సముద్దమునకు పోథుడున్నడి. సదరు తాండవనదినుండి పూర్వము లేటు రాజికారు కుమ్ముళ్లలో వనుండి అత్యించటకు పారంభించిన ఏటి కాలువ పూర్తిగా తవ్వించేయడల మా ఒక గ్రామమున కేగాకుండా, తుని దిగువ 10 గ్రామములకున్నూ, నిశాఖ మట్నం జిల్లా, చముడు యొస్టేటువారి తాలూకు 5, 6 గ్రామములకున్నూ యుషయాగపడుచున్నది.

XI. మా గామం తాలాకు నివేశన స్థలుములకు శేస్తులుక ట్ర్లు బట్టాలలో కేర్చి పన్నూలు వరులు చేయుచున్నారు. స్థరు పట్టాలోని భూములప్పియూ పరాగి ఆయిపోయినప్పటికి యింటెలోవండి కూలిచేసుకొని ఆయినా బ్రతకుచా మంేటే స్థరు పెరడు శేస్తు ఖకాయిలకు యిండ్లలో సహ ఆమ్మించివేయుచున్నారు.

XII, గాన క్రభుత్వం వారు మా గామ ని వేశ్ర వెగళ్ల కుఖ్రన్న శిస్తులు ఫూర్తిగా రద్ద చేయింది మేము ఖండు టకు, కొంకలు కట్టుకొనటకు నివేశ్ర స్థలములు యిప్పించి యిక్కుడుఖండే నీటి కాలు వల ఏ ఆటంక మలు లేకుండా పారీటట్టు మరమ్మత్తులు చేయించడమున్నూ, భామి శిస్తులు మా క్రక్క నుఖ్య గవర్న మెంటు యూ గాం కన్నులలో పాటు నిల్పచేయించి కొడువళ్ళులు కొట్టి వేయించడమున్నూ, శిస్తు వాసూలు సంఘమునకున్నూ కలసీ యుండుటకున్నూ, జాయింటు పట్టాలు విడదీయించి డామరి పట్టా వారికి యిప్పించే ఏర్పాలున్నూ, భూములు తరగతివారీగా సోస్ట్ చేయించడమున్నూ, శిస్తు ఏ ఫస్టీలో చెల్లిస్ట్ ఆ ఫస్టీలో ఉమకట్టుకొని రశీడు యిచ్చట కున్నూ చేయించగోరుడున్నాను. జరిపరకు శిస్తు పెల్లించిన ప్రభు వెనుకటి ఫస్టీలను జను కట్టుకొని రశీడు యిచ్చట కున్నూ చేయించగోరుడున్నాను. జరిపరకు శిస్తు పెల్లించిన ప్రభు వెనుకటి ఫస్టీలను జను కట్టుకొనే ఆ ఖారము మా యెస్టేటులోయున్నది. గనక ఆట్లు నాకుండా సము యిడిపరలో శెల్లించిన సొమ్మ ఏ ఫస్టులో చెల్లించిన ది ఆఫస్ట్ మారు కేంది నే జడకట్టించి ఏ ఫస్ట్ లో దెంత హేకీయున్నది మాకు తెలియ చెప్పించే ఏ ర్పుట్లు చేయింది నంటు ప్రస్థా మార్లు పార్టి సిన్నాయన్నా ము.

Petitions by the Ryots of Suravaram and Annavaram, Kottam Estate, East Godavari District.

మహారాజ్ క్రీ క్రాజా వర్స్ కాయి కొంకట్ శ్రహ్మ్ జగపత్ బహాద్దరువారి పరివాలనలో మాకు వారు జావాలు 3 సంవర్సరమంక గానీ 5 సంవర్సరములకుగాని రూ 1 కీ ఆ 4 లు హెక్సర భూడులైన జావాలు వేసేవారు. పాఠాసుక పర్యాయం రూ 1 కీ ఆ 2 లు చెప్పునకూడా జావాలు వేసేవారు. సదరు క్రీ కారం జూవాలు వేసి శక్వడు మేము త్రీ రాజావారితో ఆయ్యా యూలాగున మీరు జాస్త్రీలు వేసినట్ట్రీయితే మేము యింక్స్ట్రేటిస్ చెప్పు హోగా మీరు కుండినక్కుడు కుండిక పంటలైని ఆంచనా ప్రకారం యిచ్చేవానికి మీకు యూ శ్రీ ము యొందకు. పండి

క్షుడు మీరు యి క్స్ సిగోడు మేము పుచ్చకొనేదిలేదు ఆని ఆ నేకారు. సదరు (పకారంగానే లేకుు రాజాగారు ట్రక్నంత కర్యానుము పండిక సంవత్సరము మావద్ద అంచగా ప్రశారం శిస్తులు వాసూలుచేసి పండని సంవత్సరము మమ్మలను ఏవిళమైన కడ్టను కల్గి చక్కుడా జరుపుచుండేకారు. ఆదిగ్నీ గాక పంట పోయిన కాలంలో విత్తనములు లేనివాళ్లకు విత్తనములున్నూ, పశువులులేసివాళ్లకు పశువులున్నూ కొనియిచ్చేకారు. యిఱుకంటి సదుపాయములు ఆ నేకముగా చేసేవారు. ఆ కారణముచేలే వారి వృద్ధేశమునకు మేము ఆభ్యంతరము పెట్టేకాళ్లముకాము. ఆదియు గాక మారాజాగారు మాతో "మీ రాజాగారికి యింత శిస్తువచ్చే తాలూకా వున్నదని లోకులు ఆశంగానుటకోగాని మీరు మాఫిల్లలు మిమ్మలను ఖాడంచి యెవరిని పోషించుటకు" ఆ నేవారు. వారు ఆన్న తకారం జరిచేవారు. లేటు రాజాగారు వున్న చే సర్యాయము మాకు ఆన్న వ స్టోపుంటకు లోటులేదు.

లేటు మా రాజాగాకు ఖండగానే మహారాగ్ర్రీ జిల్లేళ్ల కిష్టారాఖ కంతులుగారిని దివామగారిగా ఖంచినారు. తరువాత (శీ రాజాగారు స్పర్గమ్మలైనారు. తరువాత (శీ రాణీగారికి అధి కారము వచ్చినది. వారిస్తానే వారి ఆల్లు మగారైన మహారాజ్ చింతలపాటి పరిహాలు రాజాగారిని లక్క పరంనుంచి తీసుకవచ్చి సదరు లాస్ట్రేటుకు సంబంధిం చిన వ్యవహారములు చూచుడ్తు సంవత్సరములో మావద్ద ఫుడ్బుకోకుండా వదలి వేసిన శిస్తులు పరిహాలు రాజాగారు కండని సంవత్సరములో మావద్ద ఫుడ్బుకోకుండా వదలి వేసిన శిస్తులు పరిహాలు రాజాగారు ఖకాయిలు ఖన్నవని మమ్తులను ఆగేక బాధలుపెట్టి ప్రస్తారాన్లు పంతులుగారుచూచి మమ్ములను పరిహాలు అనేసిన శిస్తులు మీరు వానూలుచేయుటు దివానుగారైన జిల్లేళ్ల కిష్టారాన్లు పంతులుగారుచూచి మమ్ములను పెట్టి కష్టములుకూడా దూచి సహించలేక పరిహాలు రాజాగారు వరిలోనే జిల్లేళ్లు కేష్టారాను పంతులుగారు జరిపిన పద్ధతిగాను జరిపించమని మహారాజ్మిక్ కిష్టారాన్లు పంతులుగారు వారితోన్న లో రాణీగారితోను లేటు రాజాగారు జరిపిన పద్ధతిలు ప్రశారం జరుపుకుకు మహారాజ్మిక్ కిష్టారాన్లు పరిహాలు చేయలు రాజాగారు జరిపిన పద్ధతులు మాకారం జరుపుకుకు మహారాజ్మికి మామారు లో సహించి సహిందు కాస్తాలు కట్టినస్తామ్ము బకాయిన పుష్టానారు. లాకాగారి ఆల్లిపాయి మన్స్తూ, దివానగారైన కిష్టారాన్లు పరకులుగారు చెప్పిన మాటలను పరిహ్మందు. టీ రాజాగారి ఆల్లిపాయ మన్స్తూ, దివానగారైన కిష్టారాన్లు పరితులుగారు చెప్పిన మాటలను పరిహ్మందు. లాకాగు ఆంగీక రించలేదు. ఆలాగు అయినట్లునుతే మీ యిప్పానుసారం చేసుకొమ్మని కిష్టారాలు పరితులుగారు ఉద్యోగమునకు రాజీగామా యిచ్చి వెడలి పోయినారు.

కేష్టారావు పంతులుగారు వుద్యోగం వదరి వేసినతరువాత వరహాలు రాజుగారి.స్పూ, ౖ గీ రాణీగారున్నూ మమ్ములను సాధ్యమగాని బాధలు పెట్టినారు. ఆడిస్త్రీ గాక వరహాలు రాజుగారు పశువులను గురించి ౖగామ మొత్తమునకు వుండవలసిన సుమారు 200 యకరములుగల ఖుడవాడ డొంకలు ఆ నే బీమన్నూ, 200 యకరములు యర్ర మొరక లనే బీడున్నూ, సదరు రెండుబ్రములు బారి స్పాదీనం చేసుకొని వాటిక్వున్న శిస్తులుకూడా నూ పయిని ఆడమముగా వాసులు చేస్తూ మూలు మారు మారు మంట్లు మూలు మారు ప్రామిలు మంతో మేష్ట్రింది. సదరు భూములు గురించి రైతులు ఆందరూ వరహాలు రాజుగారిని సదరు భూములు ఆడమముగా పుడ్పుకొనటి న్యాయముకాదని ఆంటే మీకు బకాయిలు సమపాయము చేస్తామని మాతో చెప్పి సదరు ఖకాములు గురించి బావాలుచేసి, నేలు పెట్టించి, డబ్బులేక రైతులు దీనదశేలో వున్న కాలములో భూములు వేలం వేయించి స్వల్పవాటకు వారే పాడుకొని యొక్కువ ్రీయమునకు ఆమ్హ కొనుచున్నారు. సదరు బ్రకారం కష్టములు పెట్టువుండేవారు. తరుకాత ౖ గీ రాణీగారు భీమవర్పుకోటనుంచి యిప్పుకువున్న ౖ ౖ గీ రాజుగారిని తీసుకవచ్చినారు. తరువాత ౖ గీ రాణీగారున్నూ, వరహాలు రాజుగారున్ను స్వర్ణములైనాకు.

్గ్ రాణీగారు స్పర్లన్నులైన తరువాత యిప్పుతున్న రాజాగారున్నూ, యిక్పుడున్న దివానుగారున్నూ కలసి మాపయిని దావాలు, నేలులు పెట్టించి వేలు వేయించి బాధలు పెట్టుతున్నారు. యిక్పటికి అయిదు సంవత్సరములునంచి మంచిపంటలు పండుటలేదు. పండకపోయినప్పటికీ మా శళువులను ఆపుచియింది మమ్ములను ఆనేక బాధలు పెట్టుచుండగా మేము ఆంతాకలసి పంటలులేవు కొంచము కాపుచేయమని కోరగా మీ పంటలతో మాకు నిమిత్రంలేదు ఆని ఆనేక బాధలు పెట్టుచున్నారు. శ్రీ రాజాగారికన్నా దివానుగారు మా రయితులతముని ఎక్కువ ఆధి కారము మాయుంచుడున్నారు. రైతుంఖయని దావాలు గురించిగాని యితర కారణములచేగాని చెతులను మాధపట్టుటకు చెంపుడు కాకినాడ కోర్టులోనే పంటులయున్నారు. మాకు చెరువులు మారామట్టులుగాని, కాలవల మరామత్తులుగాని లేక శిధిలముయన్నవి. ఆంమగురించి చెంప్లేటులో చెంపరూకూడా తగిన తైద్ద తీనుకొనే వారులేరు. శ్రీద్ద గా పనిచేయువారు పనికీరారు.

యా గామమునకు ఒక మైలు సమీతంలో తునిమీమగా మాపొలముల ట్రక్ట్ నుంచి తొండవనది పారుచున్నది. మా పొలములకు నీటి ఆధారములేదు. యికితరలో లేటు రాజాగారి టయుములో కొంతవరకూ త్రవ్విచి వదారి వేసినారు. యిదివరకు కొంతవరకు త్రవ్విచి యుండుటటేత విశేషము సొమ్ము ఆవసరములేదు. యా నీటి ఆధారము గురించి దరియా ప్రచేయించి ఆ కాలవ త్రవ్విచి మా చార్మద పరిహారముచేయమని పార్టి స్ట్నూ యున్నా ము. సదరు తొండవనది విశాఖపట్నం జిల్లాలో మాట్టింది గామములకు 7 మైట్ల వరకూ పారుచున్నది. నీటి ఆధారములేక పొలములు పండక యా గామంలో ప్రస్తే 8 సంవత్సరములు పిల్లబాడు లగాయితు పెద్దవరకూ కూలి మని తునిలో చేసుకొని కాలము గడుపుడున్నాము. సవరు కాలువ త్రప్పటవల్ల మా గామమున కేగాక మా దిగువనున్న వల్లురు వైగా 8 గామములకుకూడా తగిన నీటి ఆధారముకలిగి బ్రతుకుటకు ఆవకాశము కలిగియుండును. మల్లురు వైగారి 8 గామములవుకూడా గడ్డి, శాటియాకు ఆమ్మకొని, కూలిచనులు చేసుకొని జీవించుచున్నారు. పైన చాసిన కాలువగురించి టీ రావాగారితో యెన్ని వర్యాయములు మనవిచేసిన ష్టటికి చాసికి కొండ మైన (చానికి కొండ మైన) ఆధారము లోకి తీసుకొని రాలేదు.

యిదివరలో కట్టాలు యుక్కటిశీ విడదీయలేదు. కట్టా 1 కి 4, 5, 10 మంది కళ్ళుడాగ్లు ఖ్రాగ్నారు. సదరు కట్టా తాలూకు సౌమ్హు సమద్దార్లు కొండా అండాలేనుకొని మాటగ రావాళ్ళన్న వానివెద్ద వానూలు చేయుడు తూని అమాయకునిపెద్ద వానూలు చేస్తూ యువ్వారు. మిగతా సౌమ్యుకు మర్దీ అమాయకుని భూమి గేలు పెట్టు మన్నారు. గీటి వనర్లు వైగాలు గదరు జమీందారువారితో పాడయికి యువవిని చేప్పుకోగా వారు డానికి ఆధరణచేయుటలేదు. మా పాలములకు వర్హాధారమనుటచేత వర్హములు కురిగినవ్వటికైనను తెగిన ఆయకట్టులు లేక మా గామం పల్ల గంట పండుటలేదు. సదరు పంట లేనప్పటికి కల్లకు రేటు వానూలు చేస్తూ యువ్వారు. యిది వరకు ఓ జమీందారువారు మా గామంలో నామ దేవత ఖ్రశ్సవ నిమిత్తం 8 యుకరములు సుమారు మెరక భూమి యిచ్చి ఖ్రత్సవాదులు జరిసి స్క్రాయండేవారు. సదరు భూమి ఖ్రత్సవములు వైగాలు లేకుండా రే సంవత్సరముల మంచి ఆడ్రికిమండుకోని వారి స్వాధీనము చేసుకోన్నారు. సదరు చేవత ఖ్రత్సవాదులులేకుండా మా గామం హీన దశలోయనన్నది. ఓ మంచుకోని వారి స్వాధీనము చేసుకోన్నారు. సదరు చేవుక్సానాములు తేవండా మంగాగామం హీన దశలోయనన్నది. ఓ మంచుకిని మాక్ష్మసుఖములు చెప్పుకోనా మీరు యెలక్షనులో ఓట్లు యొవరికి యిచ్చినారో వారినే ఆడగవలసీనదనిన్ను, వారే సమవాయకుమచేస్తారనిన్నీ మమ్మలను ఆశ్వీ సంబచేయుచున్నాను.

ామీము పురాతనమునంచి జమీందారులయెదుట మేకలువారె మెక్కువ ఆడకువతో ్రవ రైంచుతూయున్నా**ము.** యిప్పుడు జమీందారులు మాకు ఏమి ఆపాయములు కలుగజేస్తారో యని యెక్కువగా భయపడుతూయున్నాము. మా భయము నిపారణకు ఏమైనా ఆవకాశములుఖన్నచో మాకు తెలియజేయ ట్రార్డిస్తూయున్నాము.

(2)

మేము $_1$ శీ దివాణమువారికి రూ. 650 లు శిస్తు చెళ్లించే ర ∞ తులము. గదరు యావత్తు భూములుకు వేంపాడు చెరువు ఆధారమయివున్నది. సదరు చెరువులా 10 గజములు పొడవు మాత్రము నీరు పుంటూపున్నది. మిగతా యావత్తు చెడు ఖగర్భము సూరవరం, ఆన్న వరం గామ కాపరస్తులు కుచ్చర్ర పాటి సీతారామరాజుగారు మెరక కృకసాయం పెట్టి చెరుఖలో సీరులేకుండా చేస్తూయున్నారు. సవరు చెరుఖలో ఫూర్లిగా సీరు వచ్చి వాప్పుడు సీతారామరాజుగారు పెట్టిన మంక వ్యవసాయం మునిగిపోతుందని చెరువును గండికోట్రి గీరు వృదగాపోయం ఏర్పాటు చేయుచున్నారు. ఆ చెరుఖ నీరు గండిబ్వారా ప్రావడనుడల్ల మా శల్లపు వ్యవసాయములు ఏమీ పండం లేదు. సదరు గండి 16 గజములువరకు గండికొట్టినీరు చయికి పోని స్టూ మాన్నారు. యిస్పటికి 5 సంవత్సర ములునుంచి ఆగండీ మరమ్మత్తు లేయ వలసినదనిన్ని, కుచ్చర్ల పాటివారు కొన్నము కొట్టి వేయుచున్న రనిస్నీ, మహా ರಾಜ್ಮಿ (ರಾಜ್ ಕಾರಿಲ್ ಮನವಿವೆಬ್ ಕೇನಿಫ್ ಪೆ (ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ್ತ್ ಸಾಟ್ಲ್ರಾಡ್ ಕಾರ್ಸ್ಗಿಕ್ ರಾಜ್ ಕಾರು ಇಲ್ಲ ಯುನ್ನಿ యున్నారు. ఆంతట (శీదివాన గారితో మీము మనవిచేసుకున్నల్లో సదరు కన్న ముచూసి డాస్ట్రిమేటు చేయించి కాన్నం కొప్పించుతామని గ్రామాగు చెక్పడామేగాన్ యింతజరక కాన్నము కొప్పించాలేదు. కుర్భర్లపాటివారు శ్రీ దివాణకుంచారికి పెద్ద రయితలు ఆథటక్సునున్ను, కుల బంధువులు ఆథటక్సానున్ను, వారిమీద ఆధిమానంచేత స్వరు కన్నము కప్పించియుండలేదు. యీ కన్నము కొట్టి వేయడమువల్ల రీ సంవత్సరములుగుంచి ఏమీ చంటలేక ఖ క్షములు కూరికున్నలు ఆయినా రావడములేదు. మహారాజ్క రాజానార కన్నము కొప్పెట్టమని ఆగ్రైరు యిచ్చి క్షమిటికి డివానునారు కుచ్చర్లపాటివారితో ఏకోభవించి కన్నము కట్టకుండానే ఏర్పాటుచేసుకున్నారు. గనుక ఇదరు చెరుఖగర్భము కుచ్చర్లపాటివారు ఆక్రమణచేసి పౌరక శృవసాయం పెట్టకుండాళ్ళండే ఏర్పాటు చేయించ గలందులకు కోరుతూయున్నాము. ్రీ రాజా కారుస్నూ, కుచ్చర్ల పాటివారుస్నూ యీగా ఆర్థమము చేయుడున్నారు. పండిగా **రాండినా** [పతి సంవశ్సరము [శీ దిబాణమువారు మానిద్ద శిశ్రులు వాసూలు చేసుకుంటూయున్నారు. గనుక ಸ್ಥರು ವರುಪು ವೆಂಬನ್ ಚಿ ದಿವಾಣಮುವಾರಿಬೆಕ ಆಕ್ಷಮಣಬೆಸಿನ ವರುಪುಸರ್ಭಕುಲ್ ಹ್ಯವಸ್ಯಾಯ ತಟ್ಟುಕುಂಡಾ ಕಗು ఏార్పాటు చేయించగుండులకు కోరుతూ సదరు కన్న ము కప్పివేయించగలందులకున్నూ కోరుతూయున్నా ము.

(3)

మాంగొలా గాంస్ట్రేటలో భాయులు సదర భూమంలైయున్నవి. శాస్త్రులు చాల జాస్త్రి గాయున్నవి. శల్లతి భూములకు యకరము 1 కి రూ 3 లు చొప్పనను, మొరక భూమికి రూ. 1 చొప్పనను శల్టులో చేరిని గయాళ్ గొండ ఆరగళ్లు భూములకు యకరము 1 కి ఆ 8 లు చొప్పనను కట్టించినయెడల కోన్నాళ్లు మేము బ్రతకగలను చూ భూములు చూకు సర్వే చేయించి ఈ రేటు చొప్పన ఏర్పరచనయెడల ఏలినవారి ఘనతకు పార్ధిస్తూ ఆమాన్నాను.

Petition by Mr. D. Narayana Rao, Bhurangudu Village, Tiruvur Division, Nuzvid, West Godavari, dated 5th January 1938.

యా గామము జమీందారీ గామమైయున్నది. యా గామము యుద్దరు జమీందార్లపై యున్నది. (1) రుగుగంటి వెంకటలత్తేనరశింతం రాఖగారు. (2) కందిమళ్ల ఆశిమేలుమంగలాయారమ్మనారు. యా గామము రామక్క గుప్పికట్టు య 2,400 లు. యా గామమునకు 2 చేర్పులున్నవి చెత్పల్కింద సమారు 160 య కరకులు మానాని సాగుబడి ఆఖమన్నది. ఆంతయు రైతుల క్రిదెన్ సాగుబడి ఆగుమన్నది. య. 1 కి. ఈ 11 లు రేటు చోప్పన వాగులుచేయుడున్నారు. మెరక సుమాకు 1,800 యకరములు సాగుబడి ఆఖము

శ్వది. ఆంతయు రైతుల్లకొండనే యు. 1 కి రూ. 1-4-0 లు t_0 2 రూపాయులు వరకుయున్నది. జరీబు ను మారు 40 యకరములు రైతుల కిందనే సాగుబడి ఆభుమన్నది. య. 1 కి రూ 12 లు రేటు ఆయియున్నది. మాతులు రైతులు గృంతముగా త్రిప్పించుకొనియున్నారు. సాగుకు లాయకు ఆయిన బంజర్లు, పారంజాకులు సుమారు 200 యకరములు ఖన్నని. ఈ గామమునకు ఆడవియున్నదిగాని ఆంతయు reserve ఆయియున్న a. రైతులకు స్వంత ఉపయోగమునకు, వ్యవసాయపన ముట్టకు పనికి వచ్చు కెట్టె, కంప, క్రమొదలైనవి ఏమియు లాభించాని భూమిని unreserve ఆని చెప్పుచున్నారు. గొడ్లకు పుల్ల కిలేదు గాని హనువుల మేతకు భూమిని చూపించరు. బంజర్లు ఆన్నియు స్వంతపేడులని ఆమ్హకొందురు. భూములను ఇట్టాలు యిచ్చుట లేదు. శిస్తును మాత్రము రిశీదులు యాచ్చుడురు. శిమ్మ ఆడిగిన వెంటనే యివ్వలేకపోయిన దుక్కి పశుఖలను తీనుకొని వెళ్లి వారి దివాణములో దౌర్ధన్యమగా కట్టివేయుడురు. శిస్తుకు రిమిషన్లు యివ్వరు. గొల్లల మేకల మండలకు పుల్లరి మేక 1 కిరూ. 0 1 -6 చెక్పన తీసుకొందురు. దసారా మామూళ్ళని మందకు 2 మేకలను దశ్శర్మ శ $_{\mathbf{x}}$ ముగా లీసికొండును. జమీంచారుగార ఉద్యోగమ్లు, నౌకర్లు, అంచములు, శిస్తు మామూళ్లు, కోడిపుంజులు, పుగారు, మిర్చి మామూళ్లు ముడలైనవి డపుర్హ న్లముగా తీసికొండురు. (గామమున కు గామకంఠం ఆని, గామస్త శౌనను గామసముదాయపు భూములు ఆస్ట్రోక్రముగా లేవు. ఇనాం భూములన్నీయు యునాందార్ల భుక్త ముహో లేశు. వ్యవసాయపు కూలీలకు నెల 1 కి రూ 4 or $4\frac{1}{2}$, 5 లు యిమ్సదురు. ∞ \sqrt{r} మము పూర్వము తేల్పోలు రాజాగారి డైయున్న ది. వారు సుమారు 10 సంగల కిందట ఆమ్మకొనినారు. వారి హమాములో మాగానికి రూ $4\frac{1}{2}$, 5, 6, 8 లున్ను పురకకు ఆ 8 to 10 లున్ను జరీబుకు రాజా గారి నూతులు కిండ రూ 7 లున్ను రైతుల నూతుల్కిండ మొక రేజున్ను ఏర్పడియున్నది. రాజాగారి హయా మంలో ఖ్లరి లేదు. గామము ఆమ్మకొని సంవత్సరములో మాత్రము గాడ్డుకు ఆ 2 లు చొబ్బన ఫల్లకి తీసి కొనినారు. కట్ట, కంక, కర్ర ఆడవిలో యెచ్చట్ నైనను ఛారాశముగా తెచ్చుకొనియున్నారు. ఆడవిలో reserve, unreserve ఆగి లేదు. యా గామమునకు హాస్పిటర్ లేదు. స్ట్రూలు లేదు. రైతుల పట్టా భూములలోని చెక్కు, Land Act కు డరిమిలాలు కూడ రైతులు నరుకకూడను. తాణియాకు నరుకనీయరు. తాటిచెట్ల మాతరఫా జమీంచారే తీసికొందురు. రోడ్డు సౌకర్యములేదు. పంచాయతీ జోర్డగాని, పంచాయతి కోర్టుగాని లేదు. (గామములోని చెర్వులు పూర్తి గా మరమ్మతు కోరుచున్నవి. ఒక కో నేరుయున్న ని. పూర్తిగా శిధిల ప్రైయాన్న ది. చెర్వులు మరమ్మతు చేయించుడునాని సుమారు ఆకు సంవత్సరను కిండట మాగాని శిస్తు హామ్స చేసి చెర్వులు మరమ్మతు చేయించలేదు. గొడ్లకు పుల్లని తీసికొనమని బంజర్లన్ని యు బీక్సు గానిలిపియుంచి ఆమ్తుకొనినారు. భాసుఖ్య మేతకు యితక గామములకు తోలుకొనిపోయి రైతులు జరీబు పుల్లరి చెల్లిందుచున్నారు. గాని జరీబు రేటు ఆధికముగానే వానూలు జేయుమన్నారు. వ్యవసాయపు హాలీలను దవుర్జన్నముగా రాజాగారు తీసికొని వెళ్ళి. నిర్బంధముగా కనిచే ముంచుకొని తక్కువకూరి యిచ్చెడిచారు. రానియోడల తన్ను దురు. రైతుల భూములలోని ఎరువంతయు దశ్రర్జ్యమూగా బలఓంతముగా తోలుకొని పోవుదురు. చెర్వులో దట్టు నేద్యము చేయుదున్నారు.

Petition by the Ryots of Pothanapalli Sivaru Gantipadu.

త్రుపూరు దివిజను, పోతనపల్లి (గంటిపాడు) ౖానుం. 2,700 యకరములు ౖాము గుడికట్టు.

I. 900 యకరములు బడ్డమటివంటు.

100 యకరములు కారంగుల సుఖ్బా రావుగారు.

300 యకరములు కారంగుల రామ్మకిష్ణయ్య గారు.

200 యకరములు సూరానేని వెంకటప్పయ్యగారు.

300 యకరముణు కారంగుల ఫృల్లయ్యగారు.

II. 900 యకరములు నడిమివాటా.

225 యకరములు కౌరంగుల శృష్ణయ్య π ారు.

225 యకరములు సూరానేని ఆప్పయ్య π ారు.

225 యకరములు గొట్టెపూళ్ల కృష్ణయ్యాగారు.

225 యకరములు చిట్టూరి నాగభూషణం.

III. 900 యకరములు దడ్షిణపు వాటా.

450 యకరములు కారంగుల చంద్రయ్యగారు.

225 యకరములు యినుగంటి పట్టాభిరామా రాభుగారు

225 యకరములు మూరానేని ఆప్పయ్యగారు.

ామమునకు 2 పెద్ద చెర్వులున్న యింకా 4 కుంటలున్న ఏ. మాగాని యావత్తు మొఖా సాబార్ల్ కింద నే సాగు ఆఖమన్న ఏ. రైతునకు మెరక భూములేగాని మడ్చుకైనను మాగాని భూములులేఖ మెరకకు యి. 1 కి 1 రూపాయ మొదలు 2 రూపాయల నరకు శిస్తు రేటు ఆయియున్న ఏ. రైతులకు జరీబు, మిర్చి మొదలైనవి కుంట భూములు గేళ్లు. రైతులలో నొక్కైనను 10 యకిరములు నిలవగలిగినవాడు లేదు. వ్యవసాయఖ మాలీజకు మనిపికి చేస్తుతము గౌల 1 కి 30 మానికలు 1 రూపాయ జేతం యివ్వబడుడున్నారు. స్వంత ఉక రాగమునకు కట్ట కంశకు ఫీజులేదు. స్వంత చేశుఖలకు ఫుల్ల 8 లేదు. సాగుకు లాయకు ఆయిన మెరక భూమి మాలేము. బంజరుగాయున్న ఏ. భూములకు పట్టాలుగాని శిస్తుకు రశీదులుగానిలేదు. గామము సోర్వే చేయ బడలేదు. యీ యున్నం భూమిలను స్వంతం స్వంతం, గామము కుండి మేదుకు లాయేకు ఆడికేము. అగాలేపు. గామమునకు ఆడికిందున్న దు. భూములకు పట్టాలుగాని శిస్తుకు రశీదులుగానిలేదు. గామము సోర్వే చేయ బడలేదు. యీ యున్నం మాగుకు అడికిందు, గామమునకు ఆడికిందు, గామకుందం, గామం

ష్ట్రైవము, గామ సముదాయు భూములు ఆస్ట్ బ్రేక్ ముగా లేవు. గ్రామములో రైతుల్కిండ సుమారు 300 యకరములు ముఖాసాదార్ల కిండ సే స్వంక కమకం ఆస్సాసుబడి ఆవుచున్నది. ప్యం సుమారు 100 యకరములు ముఖాసాదార్ల కిండ సే స్వంక కమకం ఆస్సాసుబడి ఆవుచున్నది.

Petition by the Ryots of Marlapalem.

తిరువూరు డివిజను సోమవరం శివారు మర్లపాలెం జమీందారి మొఖాసా గానుములు.

మా గామము యలమ్ర రాజాగారికి నగం వంతున్న, మిగిలిన సగం భాగము స్ట్వే మొఖానాబార్లు ఆయిన (1) చెలికాని లక్ష్మీ కరింహ భాస్క్ ర రాళ్ళ, ముగ్గురు కుమాళ్లు (2) చెలికాని రాజగోపాల రాళ్ళ గార్ల ఆయిన (1) చెలికాని రాజగోపాల రాళ్ళ గార్ల ఆయిన (1) చెలికాని రాజగోపాల రాళ్ళ గార్ల ఆయిన (1) చెలికాని రాజగోపాల రాళ్ళ గార్ల ఆయియన్న ది. గామములమొక్క గుడి కట్టు 4,800 యకరములు. మల్లపారం చెర్వ కొండ సుమారు 300 మాగాని ఆండులో జమీంచారుగారి స్వంత కమతం 30 యకరములు చెర్వు పూర్తి గా శిడిలమైయున్న ది. చెర్నులో గ్రీరు దేవున్న శిస్తుకు రిమీషను లేదు. గామముమీద మెరక సుమారు 400 ఎశ్రములు సైగా సాగుబడి ఆఖ్యమన్న ది. జరీబు నుమారు 40 ఎశ్రములు. మాగానికి యు. 1 కి రేటు రూ 7 to 12 లున్ను, జమీంచారుగారికి ఆంఖారం పద్ధతియున్ను యున్న ది. మెరక రేటు యు. 1 కి రూ 1 క్రీ 3 వరకు యున్న ది. జరీబు యు. 1 రూ 8 లున్ను యున్న ది. సూతులు రైతులు త్ర్యించినవి. గామమునకు ఆడవి లేదు. యితర గామములను కళ్ళులు తోలుకొని వెళ్లి గొడ్డు 1 కి ఆ 4 లు చోళ్ళున ఫ్లురి ముచ్చి మేపుకొనుచన్నారు. పట్టాలు టూన్సఫర్లుగాని, శింగిలు పట్టాలుగాని లేవు. 1 కి లు చే ప్రస్తిన మందినే, కోర్టుచ్చారా చర్య జరుపక్, జమీంచారు ఉద్యోగ్ర గోస్టులే జప్పచేయుదురు. రైతుల పట్టా భూములలోని చెట్లను దవ్రద్ధ స్వమగాని, గామ సముదాయపు భూములుగాని లేవు మందికు మేకపోరును తీసికొందురు. గామ స్థశానముగాని, గామ సముదాయపు భూములుగాని పూర్తి నా పోయినది. జరీబు తోటులలోని సూతులలోని గీళ్లు లేవు. బాకళు కల్లము ఫరించకపోయినను నీటి తీరువా ఫుర్సుకొనుదునాని.

Petition by the Ryots of Janardhanavaram.

తికపూడ తాలూకా జనార్ధవవరం కట్టుబడి మొఖాసా (గామం.

ಯಾ ಸ್ರಾಮಮು ಯಲಮುರು ರಾಜಾಸಾರಿಕೆ ಕಟ್ಟುಬಡಿ ಮುಖಾನಾ ಸಾಮ್ರಮಯುನ್ನ ದಿ. ಕಟ್ಟುಬಡಿ ಯ 306 ಲು. యా $|\pi$ మము ముగ్గురు వాటాచార్ల \overline{a} యున్న a. (1) కలకొండ చిన్నయ్య, (2) చామర రంగారావు & వెంకటనరుడ్యు, (3) కలకొండ, నూరయ్య & వెంకటాయుడు వ $\overline{\pi}$ రాలు. మూడవ నాటా 4 ఖాగ ములు. ఓకే ఖాగము కలకొండ సూరయ్య, ఒకే బాగములో కలకొండ వెంక్ట్రాయుడు, సుబ్బయ్య, ఒకే ఖాగ ములా కలకొండ ఫల్లయ్య & గోనయ్య, కిష్ణయ్య, ఒకే భాగములా కలకొండ తెమ్మయ్య & రంగయ్య & వెంక డ్లు అండు గార్లు. యా గామ గడికట్ట్లు 1,484 లు. యా గామముగ్రక్షు 8 చెర్వలు న్నవి. ఓకే చౌర్వు మాత్రము రైతులు త్రవ్వించినది. రైతుల చౌరుభు కొండ మాగాని భూములకు ఆంచారం ఇద్దతి చౌచ్చన పాలు ఒక టిక్ పాలున్నర చొప్పన పండిన పంటలా మొఖాసా చార్లు తీసికొనుచున్నారు. మిగిలిన చెరుశ్రల్మ్ సింద పాలు శుద్ధతి యున్నది. చెర్పులాని నీళ్లు, ముఖాసాదార్లు తమ స్వంత కమితంకు పెట్టుగాని పిదచ యిడ్డమున్న మెడల ఇతుల పాలముంకు యిచ్చుదురు. యా సంవష్సరం నీళ్లు యివ్వే పంట యావత్తు శైతులు కాం నేసు సంఘమ లా చేరినారని నాశ్వముచేసిరి. మరియు కుప్పలు మార్చు నప్పుడు మొఖాసాదార్లను పిలిపించి మహానూలుచేయు డురు. అట్టి తరిలో రైతులు ఆంథారం చెల్లించుటకు సిద్ధముగా యాండగా, రైతులను నట్టెఫ్ట్రికెన్స్ కోర్ను ಹ್ಯಾರ್ ಪಂಟನು injunction ವೆಯುಂವಿ ಆಕ್ರವಸರಮುಸ್ಕ್ ರಾಕ್ಸಿಂಪ್ ಕಟ್ಟ್ ಔಟಿಸಿ. ಯಾ ಸ್ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪ್ರತೀಕ್ಷ್ಣಿ ನಿರ್ವಹಿಸುಮುರು య్. 80 లు మా π ాని మొరక జ δ బు 200 యకరములు సాగుబడి ఆగుచున్నది. మొరకకు ∞ . 1 కి రూ 1-8-0 to 2 లు వరకున్నూ జరీబుకు రూ 12 to 15 లు వరకు సిన్ను రేబు ఏర్పడియున్నh. జరీబు తోట లలోని నూతులు రైతులు త్రవ్వించినవి. గామమునకు ఆడవియు లేదు. పొరంబోకులు, బంజర్లు ఆన్ని యు మొఖా సాబార్ల స్వాదీనములోయున్నది. బంజర్లు ఆనగా లోగడ రైతులు సేద్యము జేసికొన్న భూము లే. ఆవీ యన్నీ యు డౌర్జన్యముగా లాగుకొని బీట్లయని చెప్పుచు వారి పశువులను మాత్రము మేపుకొనుచు ైతుల పశువులను రానీయరు. ్రామ సముదాయపు భూములు లేవని చెప్పుచున్నారు. గామ స్త్రేనముకూడ బీడు ఆనీ చెప్పి పశువులను రానీ యురు. మొఖాసాదార్ల కొండ మాగాని సుమారు య 400 లు. మొరక వ $\overline{\Lambda}$ రా నుమారు య 300 లు ాగు ఆఖచున్న ది. భూములకు పట్టాలు గాని శిస్తుకు రశీదులు గాని లేవు. శిస్తు ఆడిగిన వెంట నే యివ్వశీయుడల డాఖర్జన్నము π లోలుకొనిపోయి దివాణములో కట్టివేయుట మొదలైన ఆక్రమములు చేయుడురు. 2 గ్లలు चేశట్టి కెంట కట్టించుకొండురు. రైతుల భూమిలోని చెట్లనకుండ మొఖాసాదార్లు ఆనఖవించుచున్నారు. తాళ్ల మాతరపాకూడ వారే తీసికొనుడున్నారు. శావీ8క చొప్ప, దాసారా పోతులు, తాటియాకు ఉచితముగా నరుకుట, దివాణములు కప్పట మొడలైనవి ఆ కమముగా వాసూలుచేయుడు చేయించుకొండురు. చెర్వులు పూర్తిగా శిధి లైన్నాని. రైతుల భూమి యాన్న చోట తూములు కట్ట్మమీద యుంచి గీరు పారుదల కానిజ్వరు. చెర్వలా దట్టు సౌక్యములా యుంచికొని యున్నారు. గామస్థుల పశువులు పాలిమేర సరిహద్దులాయున్న ఆరుగెంగుపేట ఆడ ఖాలో మే.యుచుండును. ఆఖకు ఆ 6 లు నుం, గోజకు ఆ 10 లు చొప్పన, మేకకు ఆ 4 లు చొప్పన ఫాల్లికట్టి

మేఖకొనుచున్నారు. తుమ్మగూ డెం ఆడివిలో పొలములకు కంచె నిమిత్త ము కంపకు బండి 1 కి ఆ 6 లు ఏజు ఆ 10 లు చొక్పున యిచ్చి తొచ్చుకొందురు. టామములలోని ప్రజలకు ఎట్టివిధ్మైన సభకర్యను లు లేఖ. ట్రజలు బయటకుపోళ్ళటకు బాట్స్ట్లోమేలేదు. హాన్పెటల్ లేదు. గవర్న మెంటు యినాములన్నియు యినాండార్ల స్వాదీనములో లేఖ. టామముల సోర్పే చేయబడలేదు. ఇవసాయుఖ కూలీలకు రోజుకు 1 కి 3 మానికొల ఇడ్లు యిచ్చుదురు. మొఖాసాచార్లు రోజు 1 కి 2 మానికొలు ఛాన్యము యిచ్చుదురు. పాపెర్లగ 7 1 కి లోగడ 1 చిన్నమానికొలు ఛాన్యము యిచ్చేమను యిచ్చేవూరు. టేస్టుతం 20 పెద్ద మానికొల ఛాన్యము యిచ్చుదున్నారు.

Petition by the Ryots of Polavaram.

తిరుపూరు డివిజను, పోలవరం కట్టుబడి మొఖాసా గామం.

యా గామము గొల్లగళ్లి, జమీంచారుకరు కట్పుబడి మొఖాసాయై యున్నది. గామ మొఖాసాధారు శేరు డన్న ప్రసేసి వెంకటనరిశింహ రావు. యూ χ గామ గుడికట్టు సుమారు య 4,400 లు. రినిన్యూ ఆచాయము సుమారు య 3,600 లు. జమీంచారునకు చెల్లించుకట్నుబడి సుమారు య 300 లు. గామ మొత్తంమీద సానబడి లో మాగాని సుమారు య 470 లు. మొకక జరిబు సుమారు య 1,500 లు. ముఖాసాదారునకు మాగాని సుమారు య 70 లు. పౌరక జరీబు సుమారు ∞ 100 లు. 7 ముత్తంమీడ సుమారు చెరువులు, కుంటలు కరిసి 10 యున్నవి. ఆందులా ఒక కుంట రైతు జిరాయితి భూమిలో రైతు ఏర్పరచుకొన్నది. దాని కింద య. 1 కి రూ 10 లు శిస్తు ఏర్పడియున్న ది. గాని ఆ కుంట్ కింద లైతు మాగాని నేక్యము సుమారు 10 సంవత్సరములనుంచి నేవ్యము చేయుట్లేవు. ఆయునవృటికి య. 1 కి రూ 10 లు చాశ్యన కాను జానూలు $7,\ 5$ లున్ను, రైతుల చౌర్పు క్రిండ యం. 1 కి శెన్ను రూ 6,5,4 లును, మొరకకు రూ $3,\ 2$ $_1,\ 2,\ 1$ లు, ఆ 12,8 లున్ను శిస్తున్ను, జరీబుకు రూ 7-12-0 లు శిస్తున్న విర్వడిమూన్నది. నూతులు రైతులు తొబ్బించిన నేగాని జరీబు చంటకు కావలసిన పెంటకు సరిపోళ్ళ పశుభులు మ్యూక్ కు స్ట్రాకర్యముగల ఆడవి లేకపోళ్ళటేచే, జరీబు యిష్పటికి సుమారు 10 యకరములలోనుంచి పండించుట్లేదు. గాని దహ్హక్షన్యమాగా జరీటు శిస్తు వాసూలు చేయుచున్నారు. វេសសូខ మేతకు పనికివచ్చు భూములన్ని యు గేవ్యము జేయుచున్నారు నాన ఆడవిలో మేతకు పనికి వచ్చునదికాడు. భూములకు కట్టాలు యిచ్చుటకునాగ, శిస్తుకు రశీడులు యిచ్చుటకునాని లేదు. భూములు సోర్వే చేయబడలేదు. శిస్తు వానూళ్లు డభుర్జన్నముగా జరుగుచున్నవి. శిస్తు ఆడిగిన వెంటనే యివ్వనియెడల కుప్ప సూడ్పించి ధాన్యమ ఆమ్మి వేసుకాని వెట్లడురు. కొట్టి, కంపకు ఫీజు లేదు. చెరువులు పూర్తి π మరిమృతు కోరుచుక్నవి. గొల్లల వద్ద మందకు మేకపోతులు దారారా మామూళ్లని ప్రచ్చకొందురు. దర్శకుంట క్రింద సాగుబడి ఆఖచున్నది. (1) నల్లి రెగుంకుంట, (2) జంగంకుంట, గామ స్థశానము ఆని అఫ్టిస్ట్రీ గ్రామస్తుల పశుఖలను రాసీయరు. గ్రామ సముదాయపు భూమి ఆనగా దోవతకు పూజచేయు స్థలము, నొక సాహుకారుకకు ఆమ్మినారు. గామన్నులు పశువులకు మేత స్థామం లేక, యితర గామములకు జోయి పశుఖ 1 కి ఆ 3 లు చొప్పన పల్లరి యిచ్చి మేకుకొనుచున్నారు. శౌర్యంలో దట్టు భూములుబీడు ఆని ఆపుచేయుచున్నారు. ైలుల భూములుగాని బౌశ్యమాత డఫా మొఖాసా దారే ఖచ్చుకొనుచున్నారు. ఓక రైతు పొలము, చెర్పు ముంభువల్ల మునిగిపోత్సచుండుటేకే, గామ బంజరు కొండ విడుదల వెట్మ్మూ నాని, తిరిగి ముఖానాచారు ఏజంటు పట్నా పొంది జిరాయితి చేసికొనుడున్నారు. యీ సంవత్స రం ఫూ ర్గా మాగాణి పంట నాశ్వమయినది. గాని గిమిషను లేదు. గవర్నమెంటు యినాం భూములగ్నియు, యిగాంచార్ల స్వాదీనములో లేఖ. ైతు కొండయున్న శోరీ మొరక సుమాగు ∞ 6 లు, పట్నా చాఖగా ∞ 2/0 లు B Form లోయున్నది. మిగిలిన భూమి, మొట్నా చాఖలా భూమిసి ఓక సంవత్సరం కొండ రిజిన్నరు పొంది B Form లోయున్న మిగిలిన భూమి యావత్తు క్రియదారు దవర్జన్యముగా స్వాదీనముచేసికొనినాడు. మాన్యములు యాపిత్తు ఆమ్మకొనినారు. చాకలి యునాం మాగాని భూమిలాని మన్ను యావత్తు [తబ్వి చెరువుకట్ట పాగి భూముని నిస్సారము చేసేనారు. 3 సంవత్సరములనుంచి సాగుచేయుటలేదు. (లాళ్లారి సుబ్బాయ) వ్యవసా యపు కూలీలకు రోజుకు 1 కి రూ 2, 11 లు చిన్న మాస్కెటు భాశ్యము కూలి కిండ యుచ్చుచుందురు. హాల్లేకు ాంకు 1 కి రైతులు 40 మానికెలు ధాన్యము యిచ్చుడురు. ముఖాసాచారు పాతర్లకు నెల 1 కి 30 మానికెలు ధాన్యము యిచ్చుడురు. ముఖాసాచార్లు చాకలికి నెల 1 కి ఆన్మి పనలుచేయించుకొని 7 మానికెలు ధాన్యము యుచ్చుదురు. మొఖాసాబారునకు కుమ్మని సంవత్సరానికి 100 కి మైగా కుండలు యిచ్చును. దీనికిగాను సంవత్సరానికి 20 మాస్కెలు థాన్యము యిచ్చుదుడు.

Petition by the Ryots of Thummigudem.

తిరుపూరు డివిజను తుమ్మగూడెం మొఖాసా గాహము.

ఈ గ్రామము శౌక్వత యిజారాదారుగ్రై యున్నది. నూజీవీడు జాయింబు దుస్టేటును నుమారు రూ700 లు యిజారా చెల్లించుచున్నారు. యొ గ్రామము యిద్దరి వాటాదార్లు దై యున్నది. (1) యిగంటి బుచ్చి వెంకటామ లమ్మీకరించా రాఖ, (2) వెంకటానూర్య శోఖనాచలపతి సీతారామస్వామి. యూ గ్రామముమీద రివిన్యూ ఆదాయము రూ4,000 లు ఆయియున్నది. యూ గ్రామమునకు శంట చెర్వలు నాలుగున్ను, ధర్ష చెర్వు ఓకటియున్న కలదు. చెర్వుల్లోంది ముఖాసాదారునకు స్వంత కమతంయున్నది. స్వంత కమతం వ్యవసాయము పూర్తియై పిదవ దయకల్లిన రైత్లు పాలములకు సీరిమ్మదురు. యూ గ్రామ నుడికట్టు నుమారు య 4,000

లు సాగుబడి పల్లం నుమారు య 500 లు, స్వంతకమతం క్రింద య. 120 లు, సాగుబడి మొరక నుమారు య 1,000 లు, స్వంతకమతం క్రింద య 400 లు, జరీబు య 50 లు, స్వంతకమతం క్రింద సుమాను 25 సంవత్సర ములు జిరీబు గూతులు రైతులు త్రివ్వించినని. రైతులు త్రివ్వించిన చెర్వు మాత్రము ఒకటికలదు. మా π ానికి రైతుల చెర్వు కింద రూ. 1 కి రూ 6 లు, యితర చెర్వు కింద రూ. 1 కి రూ 12 లు, మొకకు రూ. 1 కి గూం 1 నుంచి రూ 8లు వరకున్ను, జరీబుకు య. 1 కి రూ 12 లు రోటుయున్ను యున్నది. భూములకు సట్టాలు లేవు. సర్వే చేయ బడియున్న దిగాని గవర్న మెంటువారివల్ల approve కాలేదు. గ్రామ సముదాయపు భూములు బ్రేకముగా లేఖ. చౌడ్వలా కట్ట నేశ్యము చేయబడుచున్నది. ఆడవి పుమారు య 1,600 ఌున్నది. Unreserve లో కటై, కంప, క్రదొరకడు. పశువులకు మేతకు పనివచ్చు గడ్జి కట్టు స్థలముకాదు. చౌర్వులు పూర్తిగా శిధలమేయున్నది. $oldsymbol{\phi}$ ్ర బెర్వులా $oldsymbol{V}$. $oldsymbol{M}$. $oldsymbol{a}$ ప్రస్థాను $oldsymbol{\omega}$ స్ట్రాన్స్ స్ట్రాన్స్ట్ స్ట్రాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్ట్రాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్ట్రాన్స్ స్టాన్స్ స్ట్రాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ట్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ట్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స్ స్టాన్స చున్నవి. ఆడిగిన వెంటగే యివ్యసికుండల, దుక్కి పశుఖులను తోలుకొనిపోయి దివాణములో మేత వేయకుండా కట్టివేయుడురు. శిస్తును రశీడులు కోరిన \mathbf{Agent} గారు రూ $\mathbf{2}$ లు మామూలు పుచ్చుకొండురు. దసారా మామూళ్లని మండకు 8 పోతులు తీసికొందురు. గొల్లలుచేత నిర్భందముగా మూడు నెలలు మొఖాసాదారు పొలను నకు ఎంట కట్టించుకొండురు. వ్యవసాయ తరుణములో రైతులు తమ దశుళులు, నాగర్లుచే మొఖాసాదారు పొలము దున్న వలసినడి. ద్వచసాయపు గోజులలో నిర్బంధముగా కూలీకి రాకపోయిన, కుండలు, చేదలు సూఈకో పార పశువులను తోలుకొనివెళ్లి దొడ్డిలో పెట్టుదురు. రిమిషక్ ఊడ్చకపోయినను, ఎండినను వేయుదురు. యివ్వరు. తక్కువ రేటుగల మెరక భూములలో మామిడితోటవేస్తిన య. 1 కి రూ 3 లు శిస్తు వానూలుజేయు దురు. శశువులకు పుల్ల8 లేదుగాని గడ్డిపట్టు స్థలము స్వంతబీదు ఆని ఆఫ్రజేయాదురు. జ్యవసాయపు మాలీలకు మొఖాసాదారు రోజు 1 కి ఒక చిన్న మానికి ధాన్యము యుచ్చుడురు. పాలేర్లకు నెల 1 కి 20 చిన్న మానికెలు జీతమిచ్చుడురు. రైతుల జిరాయితీ భూములలోని చెట్ల హక్క్ మొఖాసాదారే పొందుచున్నారు. తాళ్ల మాత రఫా ముద్రైనవి ముఖానాబారు ఫుచ్చుకొనుచున్నారు.

Petition by the Ryots of Kothagudem.

తిరుపూరు తాలూకా, కొత్తకూడెం జమీంచారి సామం.

-ఈ గామము యల్టాలు రాజాగారిడై యున్నది. యా గామముయొక్క గుడికట్టు సుమారు 2,000యకరములు. యా గామమునకు నుమారు 11 శెర్వలున్న ఏ. కొన్ని శెర్వలు రైతులు తోవించి, బాగుచేయించు ಕುನ್ನ ತಿಮ್ ಯುನ್ನ ವಿ. ಯಾ ಹರ್ಯಲ್ಸ್ ಟೀಕೆಂದ ಕ್ಷಕ್ಕುತ್ತ ಸುಮಾರು 300 ಯಾತಿರಹುಲ ಮಾಗಾನಿ ಪಂಡುಹುನ್ನದಿ. కొన్ని చౌర్యుల్లోకిండ జరీబు సుమారు 10 యకరములు జరీబున్ను, వైతులు (తప్పించిన సూతుల్లోకిండ సుమారు 6യ്ട്ര് കാല ജർവായത്തു, കാര്ട് 600 യാട്ര് കാല നെന്നു എന്ന എന്ന വര് പര്യാന് വര് പര്യാന് വര്യാന് വര്യാന് വര്യാന് പര്യാന് വര്യാന് വര്യ చౌర్వుల కొండానుమాడ యా. 1 కి మాగానికి రూ 6, 7 లున్ను, చౌర్వుల కొండా జరీబుకు యా. 1 కి రూ 12 లున్ను, నూతులకిందా ఇర్బుశు యం. 1 కి రూ 2 లున్ను, మొరకశు యు. 1 కి రూ 1-4-0 లు నుంచి రూ 2-4-0 లు వరకు ేటు ఆయియున్నది. చౌర్యులన్నియు మరమ్మతు కోరుచున్నవి. శిస్తుకు రిమిషక్ లేదు. ఆడవి నుమారు 400యకరములు ఆడవియున్నది. జరీబునకు ఆధిక రేటు చెల్లించు రైతుల పశువులకు వశువు 1 కి ఆ 2 లున్ను, యితర పశుఖలకు పశుఖ 1 కి = 8 లు బొప్పున ఫుల్లరి వానుూలు జేయుచున్నారు. స్వంత ఉపయోగము క $= \frac{1}{100}$, కంగం, క్వర లెచ్చుకోనిష్వరు. ఆంతయా reserve ఆయియున్నది. రైతుల భూములలోని తాళ్లకు ఈడులకు, మాతరఫా జమీందారే తీసికొనుచున్నారు. డాసారా మామాశ్లని జమీందారి ఉద్యోగాన్టులు, నౌకర్లు మండకు ఒక మేకను తీసికొండురు. ఫస్టరీ శిస్తు కట్టునపుడు రూ 2 లు మామూలని పుచ్చుకొనుడున్నారు. శిస్తు ఆడిగన వెంటనే యిక్షని యొడల జమీందారీ ఉద్యోగాన్తులు రైతుల డుక్కి పశుఖలను దౌర్జన్యముగా తోలుకొనిపోఖడురు. సాగుకు లాయకు ఆయిన బంజర్లు యాన్న దిగాని నేద్యమునకు యివ్వరు. చెర్వులో గట్టు భూమి బీడుగా ఆపి ఆమ్తుకొనుచున్నారు. ానుమారు 20 సంవత్సరముల కింద పశువులకు పుల్లరిలేదు. కొట్టే, కంపే, క్వర తెచ్చుకొనేవారు. పట్టా టూన్ను శర్లు గాని, శింగిలు పట్టాలుగాని యిచ్చుటలేదు.

Petition by the Ryots of Chatraya.

కశ్చమ కృష్ణా జిల్లా, తెరువూరు తాలూకా, చాటాయి కట్టుబడి ముఖాసా గామం.

ఈ గామము లేల్లోలు రాజాగాణికి పట్టుబడి మొఖాసాయై యున్నది. యా గామము 4 వాటాలు ఆయి యున్నది. (1) యినుగంట గోపాల రాఖు, పెంకటప్పయ్యగారు, (2) యా నరిశింహా రాఖు, (3) యీ వెంకట లట్టినరిశంహా రాఖుగారు, యూ వెంకటగోపాల పట్టాభి రాఖుగారు, (4) చల్లాది వెంకటనుబ్బా రాఖుగారు.

Petition by the Ryots of Chatraya Mokhasa.

తెరుఫూరు తాలూకా, చాటాయి ముఖాసా గామం (కట్టుబడి తేల పోలు యెస్టేటు).

మొకక—య 40 లు. జ**ర్బు**—య 200 లు. ్వాంతక ముతం భూమి—జరీబు య 80 లు, మాగాణి య 620 లు, మెరక య 380 లు ఖన్నవి. య 2,200 లు.

ామకంఠం—ఖన్నదో లేదో మాకు **కెలియ**దు. బ్రహ్హుతం మాదద్ద యిట్ల స్థలములకు శిస్తు పుచ్చ**ొను** చున్నారు.

స్వశానం—య 1.33 లు.

పారంజాకులు——యు 11 లు.

చౌరువులు... య 300 లు.

ఫారెక్టరు—య 2,300 లు.

బంజరు భూమి ఆడవి వృగౌరాలు— లేదు.

మాగాని—య. 1 కి రూ. 11లు లగాయితు రూ. 12 లు వరకు యున్న ది.

జరీబు---య. 1 కి రూ. 15 లు నుంచి రూం, ४1 లు ఘరకు యున్నది.

ఆర్ట్ ఆస్ట్ మాట్ల్ లైతు భూములు స్ట్వే చేయించకుండా 1 యకరం సుమారుఖన్న భూమికి రెండు ఎకరములు ఖన్నడని $\overline{\mathbb{R}}$ బ్బి ఆన్యాయముగా శిస్తు పుచ్చకొనడున్నారు.

పట్టా టాన్సుఫర్లు—లే**.**

చెరువులు వృద్ధ చోట్ల వాని మారామత్తులు ఎగైరా పరిస్థితులు జరీబు చెరువులు క్రిండ మాగాని సాగులు చెరువుల పడకలు సాగుతు యియ్యలుచున్నా వా—చెరువులు వృద్ధ వని చేరేకాని వాటి మారామత్తులు లేవు.

రిజిస్టరు బాఖలా భూములు ఆ్క్రమము జరిగినచో వారివివర్యులు—లేదు.

శిస్తు రశీడులు, నమూనాలు — లేదు.

పట్టా నమూనాలు---లేఖ.

శిస్తు వానూళ్లు మున్న నుబానిలో చెట్ట విరుద్ద చెర్యలు—ైలైతులను శిస్తు ఆడిగినప్పడు వెంటనే యియ్యని యొడల మొఖాసాదార్లు లైతుని వెంగో బెట్టి జైన బుడ పెట్టుతారు. యాంట్లోనుంచి బయటకు రాగివ్వకుండా యొట్టివాన్ని కూర్పుండ బెట్టుతారు.

పిట్టలు పోయిన పుడు రిమీషను హక్కు ఉన్న హిత్తులు జరుగుతున్న హా—లేదు, ఆములు జరుగటము లేదు. గాను ముత్తముమీద చెబ్లించబడు శిస్తు మొత్తం—రూ 1,300 లు•

ఎస్ట్లేటు ఉర్యోగుల లంచ గొండితేనము.—చెప్పకొనుటకు నోరు పాలదుగాని కొంతవరకు చెప్పకొనుచున్నారు. ఆరక 1 కి రూ. 1 రొఖ్కం, మాగెడు గింజలు, విశేడు పుగాకు, వీశ్డు విర్భి యా మాకారంగా వానుగాలు చేసారు.

గామములోని రైతుల సంఖ్య—130 మంది రైతులుగలరు.

 $\bar{5}$ మరకు—80.

5 నుంచి 10 వరకు—40.

ె 15 నుంచి 25 వరకు—లేదు.

10 నుంచి 15 వరకు—10.

25 నుంచి 50 వరకు—లేదు.

50 యకరములుపైనా ఉన్న రైతుల వివరం—లేదు.

ామములోని వ్యవసాయపు మాలీల మాలి రేట్లు మాతి రారుకు కాలం...తేదు.

యుతర ముఖ్య అంచాములు—మనిష 1 ్థికి రోజు కూరి 3 సోలలు లేక ఆ. 1 చొప్పన 6 శైలలు దొరకును. 6 శైలలు ధారకస్ కాలము పస్లేన్ రోజులు.

Memorandum by the Ryots of Kondaperya, West Kistna, Tiruvur Division, dated 5th January 1938.

మా గ్రామము గొట్టెప్పాళ్ల బాకునయ్యగారి కట్టుబడి మొఖ్సా అయియున్నది. దీని కట్టుబడి పేల్పోలు కొన్నేటుకు సాలు 1 కి రూ 190 లు చెల్లించవారు. గ్రామ నుపికట్టు 6,000 యకరములు. యీ గ్రామంలో సుమారు ఆరు చెర్వలున్నవి. చెన్నలు.కిండ మొఖాసాదారునికి స్వంత కముతమున్ను, రైతులకు సాగన్న కలదు. రైతు ఆధీనం తాలూకు మాగాని సుమారు య 150 లున్ను, మొరక సుమారు య 600 లు, జరీబు సుమారు య 25 లున్ను, మొఖాసాదారునికి జరీబు మమారు య 50 లు, మొరక య 200 లున్ను, పల్లం నుమారు య 230 లున్నూ భ్యాప్తన్నది. రహితులవద్ద యకరం 1 కి మాగానికి స్క్ 6 హాపాయిలు రొఖ్ల పూర్వకముగాను, మెరకకు యకరం 1 కి ఆ 8 లు చోప్పనననన్ను, జరీబుకు యకరం 1 కి 15, 18 రూపాయులు శిస్తు చూప్పనయుడ్న తీసుకొనుచున్నారు. జరీబు నూతులు రహితులు త్రివ్యంచుకొని ఖన్నవి. భూములకు పట్టాలుగాని, శిస్తులకు రసీదులుగాని లేఖ. శిస్తు ఆడిగిన వెంట్నే యువ్వనియెడల పశుఖలను తోలుకొనివెల్లి దవాణములో కట్టిచేసుకోనుటు, శన్నట్ల, అట్టుట మొదలైన దౌర్జన్య పనులుచేయుచుందురు. రయి తులుచేత బౌర్జన్యముచేత వెట్టెపెంట వెట్టిచాకిరి వ్యవసాయ తరునములో స్వంత నాగళ్లను, దుక్కో టెండ్లను తీసుకొని షెల్లి దుక్కుందురు. అందుకు సిరాకరించిన యెడల పై పశుఖలను పాడి గొడ్లను దివాణములోకి తోలుకొని పెల్లి మేతవేయకుందురు. కొందుకు సిరాకరించిన యెడల పై పశుఖలను పాడి గొడ్లను దివాణములోకి తోలుకొని పెల్లి మేతవేయకుండా కట్టివేయుదురు. గామముకు, గామ కంఠంగాని గామ సముదాయకంగాను, గామ బంజల్లు

గాని గ్రామ శృశానంగాని బ్రాహ్మేకముగాలేఖ. పాగుకు లాయఖు ఆయిన బంజరు భూములు ఆన్నియు బీర్లోను ఆఫ్త చేసి రయ్తుల చళువుల**ను రా**నివ్వరు. ౖనామస్తులు పళువులచేత, గొల్లల మేకల మండలుచేత, చౌర్జన్యమునా సంవ త్సరం పొద్దనను మొఖాసాదారుని పొలములకు పెంట కట్టించుకొందురు. వ్యవసాయం తరుణములు స్వంతం కము న్న ద్వ తముకు చెరువులా నీరు పెట్టుకొని రయితుల పొలనుకు నీరు యిక్వరు. ఆడ్వీలోని కంశ కొట్టై వగయినాలుకు ఆగాదినుండి ఫీజు వగయినాలు లేవు. గామ వశువులకు, మంద వశువులకు డాంట్రి ఫిల్లరియాలేదు. భూములు స్ట్రే చేయబడలేదు. చెర్వులు ఫూర్డిగా మరమ్మతు కోరుచున్నవి. రయితు తన్ పొలకుును బలము చేసుకొన్న పిదకు మొఖాసాదారు ఆ భూమిని దళ్ళర్జన్యముగా లాగుకొని తన స్వంత కమతములో కలుపుకొనియే. తన కమత్ ములు వృద్ధిచే∻నుకొన్నారు. వ్యవసాయపు కూలీలకు రోజు 1 కి మూడు సోలలు ధాన్యం యిచ్చి చక్రున్నము⊼ా పసి చేయించుకొండురు. రోగం వచ్చేయెడల పనితాకి రాకుండాతున్న ట్లయితే తన్నుట్, యిండ్లతానుండి బయటికి ಲ್ ಗುರು ಮಾಸ್ತರಂಗಂ ವೆಯುಟ ಮುದ್ದಪ್ಪನಿ. ಸ್ಥಳು ಬೆಯು ಮೆಯು ಮುದುಯು. ಪಾಲ್ಗೆ ಕ್ಷಣ 1 ಕಿ 20 ಸಿಮ್ಪಿ మానికేలుతో ధాన్యం యొచ్చెదరు. రయితుల జిరాయితి భూమిలో చెక్ట్ల హక్కులన్నియు ముఖాసాదారుయే దశ్శర్ణన్యముగా ఈ క్రైపర్బుకొని ఆసుభ్వించుచున్నారు. కొట్టి వాకిరిచేయుట మాని వేశినామనియు, జిరాయితి భూము లకు కట్టాలు శిస్తులు ఆడుగుడున్నా మనిగ్ని , శిస్తుకు రిమిజను కోరుచున్నా ముఆనిగ్ని , ఆక్రమముగా న్యాయ విరుద్ధ ముగా యొన్నడు లేనిని వాటికు విడడ్డనుగా ఫ్ర్లుకి యివ్వవలసినదాని, కొట్టే కంప వగయి రాలకు ఫీజు యివ్వవలసిన దని జిటిషనులు దాఖలు చేసి ఆడ్రమ కేసులు బగాయించి రయితులను కోర్డుచుట్టు త్రిప్పచున్నారు. పౌండు కేసు 26 చుందిమీద, ఫారాస్టుకోను 11 మందిమీద, క్రిమినల్ కేసు 3 గురుమీద పెట్టి కోర్టచుట్లూ, తిచ్చచున్నారు. ముఖానాదారు గవర్న మెంటుకు చంపించు రోడ్డు శాస్స్ను స్టేటు మెంటులో యెన్నడు గామంలో యెచ్చట్ పాట చద్ద తులమీద భూములు లేదని బాయుచు, యీ సంవశ్సరం 43 గురు రయితులమీద అంఖారం చద్దలిన స్వేషాల్లించ వలసినదని, లేనియెడల కుప్పలు సూర్పించకూడదని కోటీసు జారీ చేయించినారు. ఈ సంవత్సరం సకాలములో వర్హాడులు లేక మొరక పంటలు ఫూర్హిగా నాశ్వమైనవి. చెర్వులు స్టీరు ఉన్న ప్పటికి సౌకాలములో నీరు యివ్వక పోవుటచే నూగాని కంటలుకూడా పూర్తినా చెడిపోయినవి. కోర్టుడుట్లు ట్రిప్పించుటచే జరీబు కంటలు కండించ อีรธาชาชิณ. రయుతుల జిరాయితి భూములలో వేరుశ్వగ కండించుకొనేవాడల రూ 50 లు జరిమానా విధించు**నని** చాటించి దవుర్హ న్యముగా చండించగో నియ్య లేదు.

Memorandum by Zabdatul Aqran Sri Sabnivisu Bhimasankara Sundar Rao Pantulu Garu, Ba-afiat Bashand, the Senior Zamindar of Panangipalli Estate and Zamindar of Panangipalli B Estate, dated 20th January 1938.

"జమీంచార్లు", "చిన్న జమీంచార్లు", "రహితులు".

"1908 జ సంగిపు మ్రాహాసు యెస్ట్రేట్స్ ల్యాండ్స్ ఆస్ట్ర్ పి ఆసు చెట్ట్రమును తీర్మానించిన విద్యా కంతుల రహితులకును జమీందారులకునుగాడ (శేయాదాయకముగ సంమన నియే తెలంచిని. కాని చెట్ట్రములోని నిబంధనలను వాడుకలో నంచుకొనటలో రహితుల కేవలమును సౌరబడిని. మోసపోయిని. చెట్ట్రమువలన రహితుల కేవ్వడిన భూములయొక్క స్వాతంత్రియను హక్కులను (Occupancy rights) నూటికి తొంబదిమందికి యెక్కువగానే రహితులందరును, విజ్ఞమీగ్ భమ్మలయిగి. కలి జమీందారిలోనను భూములపై స్వాతంత్రియ హక్కు (Occupancy rights) కలిగి 1908 జ సంజర్బనం నామండిన రహితులుగాని, వారి వారనులుగాని యెవ్వరును నేమన్రం. ఆ ఎస్టేట్స్ ల్యాంక్ ఆస్ట్ " పుట్టుటకు పూర్వము రహితులు, జమీందారుల భూములను యొదేచ్చగా సేద్యముచేసికొనుచు నిర్ణ యము చూకారము జమీందారులకు శేస్తులలో లేక ధాన్యామలలోని భాగములలో జమీందారులకు చెప్పించుచునే దామ్య శ్వర్యములతో దులమాగుడు, ఆ నేక రహితు కుటుంబములవారు వారివారి జమీంచారులతో తరగరములుగా సోదక పైలమే మెంచిన విడయములు కాలము మర్లీన పైలలి రహితునుగాడ యుఱుంగును.

భూ స్వామియు (జమీందారుడు) రహితునుగూడ న్యాయమార్గమున నడిచెడు ప్రక్షుమున సీ చెట్ట మనావశ్యకము. జమీంచారుల సంఖ్య యెల్ల స్పడ్గును రహీతుల సంఖ్యకంటే (లభ్రాంశమున కంటేనుగూడ) తక్కువాగా నుండును. స్వల్ప సంఖ్యకులయిన జమీందారుల నడవడికలో, లోపములుండినను లేకుండిననుగూడ, విశేష సంఖ్యకులయిన రహితులు, దమకందరకునుగూడ నిజుముగ గొప్ప యన్యాయము జరుగుచుండినయెడ్డే గొంతవరకు స్వార్థపాలయణులయి దేశములో తీడ్రమయిన దహారమును సాగించి గోలజేతురు. ఇత్లే దొరతనమువారికి గోరింతలు కొండంతలుగజేసి సివేదించి '' మదాగ్ ఎస్టేట్సు ల్యాండ్ ఆక్టును '' చెచ్చుకొని తమకు తీరని యవకారకునును చామీ జేసికొనిరి. రహితులు తమ్ము దాము సర్వవిధములన '' యెస్టేట్సు ల్యాండ్ ఆక్టు '' మూలమున నే జెఱచికొనిరి. '' ఎస్టేట్సు ల్యాండ్ ఆక్టు '' మలక రహితుల భూములపై శాశ్యతమున నసుభవించగల హక్కులు (Occupancy rights) సంక్ష మించినవి.

ఈ '' యెబ్టేట్స్ ల్యాండ్ ఆస్ట్ '' చట్టమువలన, జమీంచారుడు మొదట (1908 వ సంగరం నాడు) నిర్ణ యించుకొనిన శిస్తును మాత్రమే ఖమ్పకొన గలడుగాని, రహితుని భూమినుండి కొలగించుటకుగాను నిర్ణీ తమైన శిస్తును కాలానుగుణమున హెచ్చు చేయుటకుగాని వలనుభడదు. ''ఎబ్టేట్సు ల్యాండ్ ఆస్టును '' తీర్మానించుటకు 'ఫూర్వము, మాటికి కొంబదిమంది రహితుల తమ సాగుభుక్తములలోనుండిన భూములను తమ తండి తాతలనాటినుండియును,

తరతరముల గ సర్వ స్వతంత్రమున సాగుచేసికాని యసుభవించుచున్న ఏయేగాని తాత్కాలికముగతమకు మాత్రమే సం $(30 - \frac{1}{2})$ ంచినవిగాథు. మరియు నాయా భూములకు, రహితులకు బాధాకరములయిన శిస్తు లెన్నడుగు యేర్పడి యుండలేదు.

జమీందారుడు తన భూములను సాగుచేయుచుండిన రహితులను తొలగించుటకును, ఆవకాశమున్న తవరకు, కాలానుగుణ్య మైన హెచ్చు శిస్తును రాబట్టు కొనుటకును, కేవలమును మా మమాత్రక్షమైన యధి కారమునకు మాత్రము స్వతం తుడై యండి చేస్తును రాబట్టు కొనుటకునును తన క్రవతి రహితునినినాడ భూమినుండి తొలగించుట యును కాలానుగుణ్యముగాని శిస్తులను బలాత్కారముగ హెచ్చు జేయుటయును యొన్నడును జరిగియుండి లేదు. ఖ్యాయమార్గానువర్గనులయిన రహితులను జమీంచారులును వరస్పర మిత్రంలో సోదరభావమున మెలంగుటయు యూనాటి కాలమున జరిగెడిం.

''ఎస్టేట్స్ ల్యాండ్ ఆక్ట్'' తీర్మానించబడిన యాత్రరమ్ణామనే ట్రత్ రహితునుగాడ దుర్భిపాయాములో బడి నాడు. చ్రత్రికాతునకును జమీంచారుడొక మవోవృత్తిదారుడనియును జమీంచారునకు నిడ్డితమైన మనోవృత్తిని పాటు మెచినచో జమీంచారుని లడ్డ్యమతో జూడనక్కరేలేవనియు గౌప్పబలమును చైర్యమును జిక్కినది. పాతము రహితు భవిష్యత్తును గ్రహించుకొనలేదు. టీటిషు చ్రుత్వమువారు ''విడతీసి పాలించు '' ఆగు శాస్త్ర యుతముగ, సీ చెట్ట మును తీర్మానించబేసిన రహస్యమును రహితు గహించలేదు. జమీంచారుడు తనౌకంత టీయుతముడుగ బవ్వించు మండిననునాడ సీ యాక్టుముంచున రహితునకు బలవచ్విరోథమైపోయినాడు. 1908 వ సంవత్సరమునాడు చూడికుు (ఆనాటికి) తాత్కాలికముగ రహితునానుండుట సంభవించిననునాడు, గొంతమందికి '' డర్బీ స్ట్విఫ్ లా మరీ '' గెలుభువలెనే యువ్వటికి, వారివారి సానులలోనుండిన భూములపై సర్వస్మాతంత్రియ హక్కులు (Occupancy rights) ''ఎస్టేట్సు ల్యాండ్ ఆక్టు ''ఆను వరదవలన కొట్టుకొనివచ్చి సంచా ప్రించినని. ఇది కేవలమును ఆన్యాయు మేక చా.

జమీపాదాకులతో స్పేహాఖమానములతో ఈలంగుచుండుటకలన రహితులనుభవించుచుండిన లాభమునకు, ''ఎస్టేట్స్ ల్యాండ్ ఆర్ట్ల ''కలన విలుకొయుక్క మదింపు రజావుచేయబడినది. ఆది యెట్టిదన్ని, జమీపాదారులకు చెబ్లించకలసిన శిస్తులను చెబ్లించకుడ్డతినే రహితులు తమ సాగుభ్నేకములలోనున్న భూములను, యద్దేశ్చేగా తాకట్టు పెట్టుకొనుటకును, వ్మిక్ యించకొనుటకునుగూడ సీ ''ఎస్టేట్స్ ల్యాండ్ ఆర్ట్ల '' మూలమున రహితులకు ఆధికారము కళిగా ఆధికారమునకు విలుకయెంతయని గట్టనగునో, ఆర్ట్ల ఫుట్టుటకు ఫూర్వము రహితునకు జమీపారము అనగా ఆధికారమునకు విలుకయెంతయని గట్టనగునో, ఆర్ట్ల ఫుట్టుటకు ఫూర్వము రహితునకు జమీపారునును గరిగియుండిన స్పేహాభమానములయొక్క... విలుక యదియే యాగి స్పేష్ మేకదా తూర్పు గోదాకరి జిల్లాలో సాలునకు యకరమునకు పది రూపాయలు చౌక్పన జమీపాదారి శిస్తున చెబ్బించటకేర్పడిన (చతిభూమియును యకరమునకు రూ 300 లకు తక్కువగా విక్రయుంకబడుటలేదు. చది రూపాయాల జమీపాది శిస్తు చెబ్బించబడే భూమియును రూ 300 లకు తక్కువగా విక్రయుంచబడుటలేదు. చది రూపాయాల జమీపాది శిస్తు చెబ్బించబడే భూమియును రూ 300 లకు తక్కువగాని యధిగలాభమును ద్వడభమమున (చతిరిహితును పొందియేయుంటూకచ్చినాడు. మరియు శాశ్వతమున పొందుచుండకలినవాడే రహితు శన యనాలోచనవలన తనకు శాశ్వతముగ ననుభవించదినియున్న యీక్ కనుబడని లాభమునే ఆర్ట్లకులన సంబాప్తించిన ఆధికారమునకు గణ్హతుడే ఘరొకరికి విక్ ముగ ననుభవించకినినునాడు.

రహితులు తమను సూతనముగా సంపా పైంచిన యధికారమునకు గర్వబడి, క్రిందమాడెఱుంగక, విజ్బలవిడిగ ద్రవ్యమును ఖర్చుకరచి, ఋణములకు పాల్పడి, తమ సాగుభు క్రములుగాని భూములను విక్రయించుకొనుటకు గడంగి విక్రయించుకొనుటకు గడంగి విక్రయించుకొనికి. ఇక్లో 1908 శ సంజరం డాకి రహితులలో సూటికి తొంబదిమందికంటెను హాచ్చుగోనే '' ఎస్టేట్స్లు ల్యాండ్ ఆక్ట్లు '' ఆమలులోనికి దేబడిన 5, 6 సంవత్సరములలోనే సర్వమును గోలుపోయి ధ్వంసులై పోయిగి.

ఈ " ఈ స్టేమ్స్ల్ ల్యాండ్ ఆర్ట్లు" సు తీర్హాని శబడుటకు పూర్వము జమీందారుడు తన రహితు దెయ్క్లక్ట్ర సుఖములను, దుక్కెడ్ల సుఖిడ్డములను చక్కాగా ాహచించి రహితుల కొంతమాత్రమును కట్టము దోవకుండుకాగున్నే తానేర్పరచుకొనిన శిస్తులనో చంట దినాస్సులలోని బాగములనో, రహితువలన నైకొనుచు రహితునందు చకమ చబ్రిత మైన చేమాబిమానములను గలిగియుండేడివాడుు. నిజముగా నట్టచడినట్టుగాని, లబ్దిని పాందనట్టిగాని రహితులకంవర కునుగూడ యవకాశమునుబట్టు చేయగల సదుపాయములను జేయుచునే యుండెడివాడు. ఆనవసరముగను, ఆయా చితముగను, సూతనముగవచ్చిన "ఆర్ట్లు" ననుస్పంచిన హక్కులవలన భావించి తన యదీనములోనున్న భూము లను, చట్టమమలులోనికి వచ్చినమరునాడే తెగనమ్ముకొని భాష్టుడై రహితు చెడిపోయినాడు.

్ చ్యేతము జమీందారులను చట్టాడారులయియండినవారిలో నూటికి డౌబ్బది యైడునురువంతున వమ్షవారంద రునునుడు '' దథారీ'' లేక మధ్యలాభమును పొందవచ్చినవారలేనాని యథార్థముగ వ్యవసాయడారులునారు భూమిని దున్ను చంటలు పంపించుమండిన కృషిమలునారు. 1908 వ సంవత్సరంనాటి రహితులందరును మెచెప్పిన విధమున భ్రమ్మలయు భూముల నమ్మకొని యాంగాడే పదచ్చు క్రతులయిలేయిని. వడ్డీలకు, రహితులకు ఋణములనిచ్చి మడతకాకల్లైవే (వడ్డీ కివ్డీ లేక సాలువారీ మాళవారీ మువలైన కొంపాండు వడ్డీలకు, రహితులకు ఋణములనిచ్చి మడతకాకల్లైవే (వడ్డీ కివ్డీ లేక సాలువారీ మాళవారీ మువలైన కొంపాండు వడ్డీ; మరతు వడ్డీ; నామువడ్డీ మొదలైన పద్ధతులమీద) సూమ్మలను వెరుగనిచ్చి, తుదకు రహితుల యదీనములానున్న భూములను తమ వాకీ సూమ్ములను నాను, క్రముములను (వాయించుకొని); తదారభ్యతాపేమ పట్టాడారులయు; శట్టణములలోనో లేక మరెచ్చటనో యుతర వ్యాపారములతోనున్న వారలేనాని భూమిని మన్ను కొనెడీ నిఖమైన రహితులునారు. (వస్తుతమున్న యూ పట్టాడారులందరును తమ పట్టాభూములను, కడావీదలైనట్టియు, సర్వడా కృషి నే తమ జీవనాధారమున నేర్ప రచుకొనినట్టియు, కష్టజీవులయిన ట్రియు, వ్యవసాయదారులయిన ట్రియు రహితులకు, తమ కవకాశమయునంత యదిక శిమ్తలకు (లేక పంట శిమ్తులకు) ఆమరకముచేసికొని, యాయా భూములకు చామమర్చుకొనిన దమకులోబడియూన్న

డమ రహితులు డమకి ఇైడి శిమ్మ మొత్తములలోనో కొద్దిభాగమునో జమీందారుల కేర్పాటు దహారము తన్ను లనిచ్చి. మిగిలిన భాగమునంతయు తమ లాభముగాన ఛేచ్చగా నమభవించుచున్నారు.

జమీందారుడు భూస్వామి రిహితు ద్యవసాయదారుడు వీరిరుఖరకును మధ్యగావచ్చిన ''దాశారీ'' మఈశ యుడు యుపుడు దాశరించి పాతుకొని చానాసించిన యొక్కువలాభములను, జమీందారునకుగాని, రహితునకుగాని జెందకుండ జేసి తన యొడిలా ి బాసికొనిప్పాచున్నాడు. ఇప్పడు '' దళారీ '' తానే కష్టడీవియైన రహితుననిజెప్పుచు " ఇమీంచారులు శన్నులు తగ్గించవలెను '' ఆగి మొడలైనట్టియు, తుదకు '' ఇమీందారులును, ఇమీనులు తొందుల కుండవలయును?'' ఆను మొద్దాన మిడివాదములకు దిగినాడు. దేశములోని నిజ్ఞామన రహితులయొక్క దుస్లితులను గురించి యధార్థముగ తానే చెడిపోవుచున్నట్లు కల్లలాడుచు మహెళాత్క తమున గంభీరోపన్యాసముల నిచ్చుచు న్నా డు. ఇట్ట్ '' డాళారీ '' బ్రాముఖులు వేన వేలుచేరి క్రవలి తావునను సభలను తీర్చి యసత్యాక్షమారములను దమ మేలుకొరకే చేయుడు లాకమునంతయు మాయజేయుచున్నారు. జమీంబారులు పన్నులను తగ్గించినచో '' దాశారీ '' తానే యొక్కువ లాభమును పొందునుగాని, తనకులోబడి నిజముగా భూమిని దున్న పంటలు సండించచన్నట్టియు తనకు లోబడియున్నతన రహితుయొక్క దుస్టితినిసుమంతమున విచారించునా? జమీందారులకును రహితులకును మధ్య π ాదానెండులకు రావలయుగు? జమీంచారుని భూమి పంటలుపండును. రహితు కష్టపడును. కష్టపడెడు రహితు కొంతయనుభవించుచు జమీంచారుడొక కొంతయనుభవించును. వీరిరుభు మధ్యను $^{(2)}$ దళాగీ $^{(2)}$ రెమండులకు రావలయును ? నిజెస్టువ గహితు తన కమ్మనుఖములను గమనించి దనకు సర్వవీధములను దోడునీడయైయుండిన జమీం దారునిరాముక్క... న్నే హాఫీమానములను '' ఆక్టు '' వలన నిచ్చిన నూతనాని కారములకు భమసి, యింకొకనికి తెగ నమ్మి రహితు నిశ్చేయముగ చెడిపోయినాడు. రొక్కమిచ్చి నాని, మాయోపాయమునగాని భాములను క్రియమునకు గొన్న '' దళారీ'' తన వడ్డికిట్టుబాటును పెచ్చులాభనులను లెక్కలు చూచుకొనుచుండు నేగాని రహితులెట్లు చెడి పోయినను, జ $\mathbf{\hat{h}}$ ండారుడేమయిపోయినను తనకేమిగావలయును? జ $\mathbf{\hat{h}}$ ండారులు తమ భూములను సాగుచేయుచుండిన రహీతులను చరచుచచ్తేమైన ైవేమతో, తమ్హు గన్పెంచి సర్వవిధముల సంరథ్రింభుడుండిన తమ తరిదం డులను, ఆఫీ వృద్ధికివచ్చిన సంకానము ైపేమించు ాయాడ్పున ౖ పేమించుచుండును. తన భూము లాసంగుచుండిన సంట ధనము లలో తనకరాలు విశేషభాగము తన రహితులనుభవించునట్టి యువకాశమును మాగుగానిచ్చి కొద్ది వరుమానములను మాత్రము ైగ్వాస్తుతుండును. ఇది పూర్వబడ్డతి. ఇట్లుండ గొండరు కేవలము రహితులకు మేలానగార్చువారివలె ನಟಿಂವಿ ಮಾಠ್ ಭು ತನ್ಯಾಯಮುನ ಮಲ್ಲ ಸಮಂಡಿನ, ರತ್ತಿತ್ತಾಗಮುನ ಕ್ಷಂತಿಕುನು ದುರ್ಬೈಧನಲಗಾವಿಂವಿ ''ಯಲ್ಲಕ್ಟ್ ಕ್ಲುಮು గావించి '' మ్రాబాస్ యెస్టేట్స్లు క్యాండ్ ఆక్టు ''ఆను చెట్టమును తీర్మానించి యమలులా నికి తెచ్చిరి. ఇందువలన రహితులకును జమీంచారులకును తీరని వికోధభావమును జనించజేసిరి. త్రాకమత్యతను జౌరచిరి. ఆందరకు జౌరచిగి.

"ఆక్ట్లు" నానుసరించి, యొక్కువ కంటలుకండినకుడునుగాడ రహితు జమీందారునకు ఆణుమాత్రమనం ఆధిక మీయనక్కరలేదు. కంటలలో నక్షమువచ్చినప్పడు జమీందారుడు శిస్తులను రిమిషనీయవలెను. దేశేమున దుర్బి మీమలను, వరదలును మొదలైన కష్టపరిస్థితులు సంబాఖ్య మీదలును జమీందారుడడ్డుకడి రహితుల బాధలను తొలగించ కలయును. విలువగల పంటలెం తెంత పండినను థాన్యామలకు ధరలెంతొందిగిపొయినను (1920) వ సంగరములో థాన్యకు బస్తా 1 కి రూ 12 లు చాప్పన ధరయుండినను నాడ్) జమీందారుడు "ఆక్ట్లు" మూలమున తనకు పిర్ణీ తమైన తన మనోవృత్తికంటే చిల్లిగవృమైన యొక్కువయాశించగాడదు.

చట్టమును తీర్హానించిన విద్యాకంతులు, కొంతవరకు ఆగ్యాయ మేయైననుగూడ, రహితుపడ్ల మే వహించి రహితలు సౌఖ్యాన్న తికొరకు, రహితులు తాము సాగుచేసికొనుచుండిన భూములనుండి తొలగింపబడనట్టియు, ఇమీందారుల కేర్వాటుచేయబడిన శిస్తులకంటే నధికతర్మైన శిస్తులను సాధారణ కరిస్థితులలో చెల్లించుకొననవసరములేనట్టియు గౌక్ష సడుపాయములతో ''ఆక్టును '' తీర్హానించిని. ఏలయనగా ? రహితులు భూములయందరి యధిక ్రేమ బద్ధు లయి నమ్మి వ్యవసాయముచేసికొని యధికలాభములను పొండెదర్గెడి యుంద్దేశ్యమునే జమీందారునకును రహితునకును పరస్పర ్రేమాభిమానములు జనించి వృద్ధినొందవలెననిన పట్టాచారునుగూడ భూమిని దున్ని పంటలు పండించెడి రహితయు యుండవలసినదే. మరియు పండిన పంటదినున్నులలో భాగవేసాని రొక్కుపు శిస్తులండనేరాదు. ఈ రెఖ్క ప్రశ్నీ శిస్తుతే యుంతవరకు చెచ్చినని.

మధ్యగావచ్చిన '' దళారీ ''లకు యా మధ్యధరలు మందమగుకుచేత మొదట తామనుభవించినట్టి, రెట్టికి నాల్గు రెట్ల డా ప్రికైక దమకు లాభకరమైన శిస్తులు లెక్కలులేదని, యట్టి స్టితిలో ఇమీందారున కొనగవలసిన మనోవృత్తులు భారముగా తోడుచున్నవి. గాధన లెపే భూమిని దున్ని కష్టకుడుచుండిన రహితులమని యసత్యములనాడుచు; నిజముగా దమలో పాయకారీ రహితులు దమవద్ద నేడ్పుచుండిన దుస్టితికి పదింతలుపెంచి లాకమంతయు దిమృత్తిపోత్తులాగున; తమ నిర్ణయత్యమును, తమ దుర్హారత్యమును గప్పిత్తుచ్చారు, తాము మధ్యగానున్న సంగతిని గుడ్డకరచి, జమీందారునిని, రహితుని మాల్ మే లాకమునకు గనబరచుడు గొలచేయుచున్నారు. ఏ నాటక మాడుటకునుగుడు మారివంత ద్వ్యమున్నది. ఇతర పనిపాటలు మొదలే లేవు గాభన మారివంత తీరికయున్నది. ఎంతెంతగోలయైన జేయవచ్చును. ఏమి లాకటు?

స్థాజమైన రహితులయొక్క దుస్థితినిజూచిన నొట్టి కటిన హృదయునకైన గుొడ్ చినించకుండయుండడు. టైబే జమీందారుడును తన భూములను సాగు చేయుచుండిన తన టైతిరహితునిగూడ పవిత్రమైన సోద్దర ైబేమతో జూచుచు చెడిపోయిన రిహితు కుటుంబములనుగూర్పి యెంతయో దురపిల్లుచున్నాడు. కష్టజీవియైన రిహితు జమీంచారుని తన స్వామిగోనే ఖావించి ైబేబించుచుండును. లోపాలో పము లెఖడైనయుండిననుగుడు, పరస్పర్ైబేమను వీడకయుండి చేని సవరించుకొన నవకాశముండితీరును. భూసంబంధమునుబట్టి తీరని సంబంధముగల రహితు జమీంచారులకు సంఖంధించిన విషయములస్ని ంటనుగూడ పరస్పరమైన చిక్కులను పోలసించుకొనుటకు జమీంచారులకును రహితుల కును, కల్తాబరహితమైన సఖ్యత యోర్వడకలయును. ఆజ్లోర్మడినచో సవరించుకొనుట కవకాశములు తప్పిపోయిన వినయములో గూడ సూత్నయవకాశముల న స్వేషించి సవరణ చేసికొనుటకొండొరులు (పయత్నించి మొలంగుట యాం ఇశ్యకమనుక్కువుగును. దొరతనముఖారును యూం విషయమున తగు (పోత్సావామును గర్గించి సహాయపడవలయును. సఖ్యత చే సం(పాత్రముకాని దెద్దియును యుండడు. నిజమైన రహితులును జమీందార్లును దాంకీభావమున నుండినచో నిట్టి వినమశరిస్థితు లెన్నడును సం(పాత్రించియేయుండు). తాతాంట్రికముగ నెప్పియైన సంభవించినను యే తన్ను బారకోపాయముల న స్వేషించి యొవ్వకిని నష్టముతానివిధమున తగు మార్పులను జేసికొనవచ్చును. శవిపాలకులు కొంచెము చేయూ తయుసునినచో నన్నియు చక్కాగా సమకూరును. పూర్వతు నిరంకుశా పరిమాలనా విధానము గాక నేడు సర్యసమ్మతమైన బ్యహిపీత పరిపాలనావిధాన మేర్పడినందుకు ఆన్యాయు మడుగంటుటయు, న్యాయముగ్రాంకొల్పుటయు జరుశబడవలయును.

😘 ామ పరిపాలనాదికములు. "

జమీంచారులు లేక భూస్వామి తన భూములనుండి వచ్చెడి యాదాయమును కొంతభాగనుును పాలకవర్గ<mark>మున</mark> కున_{ి (}పజోపయోగమునకవసరనుగు ఖర్పులకునుగూడ విభాగించి యిచ్చునదియే సన**్నలు.**

పూర్వము రాజులు తమ పర్వాకమాద్గుణవిశేషములతో దేశములోని కొంతకొంత ప్రదేశముల గ్రామండు కొని యండర్ ప్రజలగు సర్వవిధముల జాకిషించి రజ్వింపుడు గాయా ప్రదేశములకు బ్రభులలు,యా ప్రదేశములేక దేశములేక దేశములేక ప్రభులుగుగు, తమ రాష్ట్రముగను నిర్మించుకొనికి. ఈ రాష్ట్ర నిర్మాల్లోని ప్రభులుదరిలోగను యొక్కువ ఒలపర్వాకముసంశన్మత్గలువారు రాజులుగు, చ్రక్షర్మలుగను యుండెడివారు. కొన్ని రాష్ట్రములయుక్కు సమూహమున కొక్ రారాజుగార చ్రక్షర్మగాని యుండెడివారు. రాజులందరును దమ భూములనుండి వచ్చెడి యూదాయములోని గొంతభాగమును చ్రక్షర్మకి కోప్పము కట్టుచుండవలను. చ్రక్షర్మ తేనకు లోబడిన సామంత రాజ్యములిని ప్రభులుగు మీడ్డించి పాలించునుండకలయును. రాజులు చ్రక్షర్మకీ గట్టకలినిన కోప్పమును గట్టుటిటిగాక దమ రాష్ట్రములో దాము ప్రత్యేకించి బజికోప్సాగార్థము ఆవసర్మైన ఖర్చనంతగుు భరించవల యును. రాజులు ధనమును వెచ్చించవలనిన యువసరము రెబ్పియనగా:—

- (1) సంటలనుకూలముగ ఫలించుట కనసరమన జాపేకూపతటా కాదికముల నిర్పించి సంరష్టించుట
- (2) [పజల సౌభ్యాన్న తల కవసరమను వృత్తిభర్యమల నాపావుచుండుకు
- (3) ్రజలయొక్కడు, నళువులయొక్కము ఋగ్తల నివారించుకొర శవసరమైన మైద్యశాలల గెంల కొర్పి యుచితముగ చిగిత్స నానరించించుట
 - (4) గామ పారిళుద్ద్యతనుగూర్చి జరగవలసిన యేర్పాట్లు జరుగునట్లానర్పుట
 - (5) బిచ్యాఖివృద్ధికరముగు విధానంబుల నేర్పరచి బిచ్యాఖివృద్ధి నొనగూర్పుట
- (6) రాశపోకల కనువను మార్గములనిగ్మెంచి చక్క 20రచుదుండుట, దోవిడిగాండు, చోరులు, వన్యమృగా డులు మొదలగువాటివలన భజలకు బాధలు కలుగకుండులాగున దగు యేర్పాటుల నొనరించి సంరక్షింపించుచుండుట
- (7) దుర్బిత్ ములును, దేశో ప్రదవములును సంభవించిన పరిస్థితులందు దమ ప్రజల కిబ్బంది కలుగకుండు లాగున సహాయపడి సంరత్వించగల యవకాశముకలుగులాగున కొంతకొంత మూలధనము నెప్పటికప్పడు ప్రతి సంవత్సరమును సేహర్పుచుండుట
- (8) ్రజలు భగవడ్స్ క్తూలయ్యామిక్షిక్ చింతగరిగి జగ్గించుట్కే దేవాలయాని నిర్మాణ సంరత్సణల నొనగూర్పు చుండుట
- (9) పరచేశులును, చూర్లన్గులును స్వల్పకాలము వసించుటకు స్థతముల నేర్పరచి యందు భోజనాది సదు పాయములనొనగూర్పుచుండుట
- (10) ఆవధ్యులును, వికలాంగులును మొవలగువారు నంర**డ్ష**ంఘబడుటకు తోడ్పడు నేర్పాటుల నొన ర్చుట
- (11) చరిపాలనావి థాంగమంతయు చక్కాగా జరుగుట కవసరైపున యుద్యోగీయులను బరివారకులను నియ మించి వారలనందరను జాక్షిపుచుండుట
- (12) దేశకర్శమలభివృద్ధియగుటకు దోడ్పడుట మొదలగు లెక్కరు మీరిన యెన్నై స్కైనానా యవసర మగు ఖర్పునంతయు రాజులు తమ భూములనుండి వచ్చెడి యాదాయములోనుండియే భరిం**పుచు దమ**్శకుజల**గు దమ** బిడ్డలవలె గాపాడుచుండుటయు వెనుకటి కాలమున జరుగుచుండెడిది.

జమీలెట్లు వచ్చినవనగా, దక్వర్తులును, రాజులును డమ యేఅబడిలోని దమ కొలువులోనుండి రవుత్యంతే విశ్వాసమున మొలంగియో దమ కఖండవిజయములనో, ఘనయశ్యునో సమకూర్చిన నందులకు సంతృవృత్తులు, యు జైస్పై కగన్న సేవనొనర్చిన మాద్యోగీయులకు గొన్ని ట్రేడేశములను దమవలెనే చరిమాలన యొనర్పు కొనుచుండుటకు మ దమకు కొద్దిపాటి స్వర్స్ మొత్తమును కచ్చముగ చొల్లించుకొనుచుండుటకును యోర్పరచి చిన్న చిన్న సంస్థానములుగను, జమీలుగను, చిన్న జమీలుగను, ముఖా ఫాలుగను జేసీయుచ్చిం. వీరలే జమీంచారులు. జమీంచారులు దమ యుధిఖు లయిన దక్కవర్తికో, రాజునకో స్వృముగు కచ్చమును గట్టుటమాత్రేమీ యొనక్సుచు, దమకీయబడిన జమీంచారి లేక చేన్న రాజ్యముడు యథావిధిగ బాలించుకొనుచుండిడి ఉారు. సాధారణముగ నా కాలమందు బ్రజలందరును న్యాయ మా ర్గానవర్తులయి, వాకివారి వృత్తిధర్మముల ననువర్తించి మెలంగుచుండిడివారు. పాలకులయిన రాజులుగాని, జమీందారులుగాని సతనిత్యమును బ్రజోకయోగమున్కై జరుగుచుండకులసిన విషయములనుగూర్ని (నిత్యమును) కోశా గారమునండి ధనమును వెచ్చించుచుండకులసిన యావక్యకత లేకుండెను. ఆయా యేర్పాటులందు పనిపాటలను ట్విప్పలులను కనిపాటలను అంకే లేక డ్రవ్యరూపక్రమైన ప్రత్యేకములనో పాలకులు దమకువచ్చినట్టి పండిన పంట దినగ్సులలోని భాగము లకో లేక డ్రవ్యరూపక్రమైన ప్రత్యేకములనో యొసంగుచుండెడివారు. ఇట్ల్లానర్చుట్లైకే జమీందారులు దమ భూములలోని గొన్ని భూములను కండా సౌకర్యార్థములక్లో ముసంగుచుండెడివారు. ఇట్ల్లానర్చుట్లైకే జమీందారులు దమ భూములలోని గొన్ని భూములను కర్మాగ సౌకర్యార్థములక్లో ప్రత్యేకపరచి వాటి యాచాయముల నండులకు వినియోగపరచి యాయాయా పనులను చక్కాగ గెట వేర్పించుచుండిని. క్రమ్మకముగ నమ్మకొమక్కువయైన విమ్మట్ల ప్రభుల యను (గహమును వడిస్తి, ఆయా యేర్పాటులందు నియమించబడినవారలోకే ఆయా భూములనువారలే సాగుచేసికొన్నము తప్ప వితముల గైచ్చేగి ననుభవించుటకున్న, తమతమ నియమిత కార్యములను నిర్వచ్చించుకున్న నిర్వప్పాటులను నిర్వప్పాట్లలనారికిని వారివారి వేత్యములకున్నాను సర్వసాధారణముగ గెక్కువ సౌకర్యముల సహస్తుకున్న సార్వపులను దమ కొసంగబడిన భూములలోపండించుకొని యనుభవింపుడు యెవరి నియమిత కార్యములను నారు చక్కాగా నిర్వర్తించుడు నందురును ప్రత్యాసమున మెలంగుచుకచ్చిని. ఈ భూములే మిరానీ యూనాములనియు, నౌకరీ మాన్యముల లనియును, చేవాలయును వంపులనియన నెక్కైన్ని యోన్నముల వేరు పేరు సామంబుల బేరొక్కవబడు వచ్చినవి.

కాల్కమమున మన యాాగ్లేయ క్రభుత్వవిధానమున తాల్కాలికోద్యోగీయులు మార మాలోచించక దమ యాధికారము నిరంకుశముగా నడపుకొనుట కనువుపడునట్లాభూములకు ఆచ్చటికుండిన భుక్తాబారులే శాశ్వతాను భవపు హక్కులను సంక్రమించబేసికి.

ఆ మ్మాచాను యెగ్ట్లేటు గ్యాండు ఆక్టు '' వచ్చి జమీంచారీ రయితులనందర శ్రాట్లు తుడచి మైచినదో యాట్లే యా కాలమునాటివారిలో యసంఖ్యాకులయిన కృత్తి పదులందరును తమ భూములపైన తమకు సంక్రమించిన శాశ్వ తానుభవ ఈ క్కులవలన నే భష్టులయి చెడిపోయికి. వారం దరును తమతమ యధీనములోని భూములను తనఖాలు పెట్టుకొనుటకును బిక్రయించుకొనుటకును గడంగి యట్లోనర్పుకొని చెడిపోయిగి. అంత వృత్తులకొరకు జమీందారు $oldsymbol{e}$ చే నీయబడినట్టియు వృత్తిచరులకేయూయబడునట్టియు నైన భూములపై వృత్తిపరులకే శాశ్వతానుభవహకుం...లనిచ్చుట వలన వారండరా యా భూముల నమ్హకొనిపోయికి. ఖూముల నమ్హకొనినగు కొంత కాలమువరకు వృత్తులు మాత్రము యాయా కుటుంబములవారు నై ఆవేర్పు చు వచ్చికి. ఇదియే వెట్టిషన్స్. మగికొంత కాలమున కా వెట్టిషన్యు బాయు గది. ఇట్లుండ, భనిపాటలు సాగనందున దొరతనమువారు వృత్తుల్లై జమీందారులచే నీయబడిన నూన్నములక న్నింటిక్సి లెక్కలను విడితీయించి బాటిపైన పన్ను లనువిధించి యాభూముల పన్ను లస్పైంటిని దొరతనమువారలో రాబట్టుకొనుచు, వృత్తుల ననుసరించి యాయా కుటుంబములనారి వారసులనే మరల నాయా వృత్తులందు నియమించుకొని వారల కండర కును మాస్ నేతనముల నేర్పరచి తమ పనిపాటలను మాత్రము జరిపించుకొనుచుండిరి దొరతనమువారు జమీంచారులచే సీయబడిన వృత్తి మాన్యమాలపైన రాబట్టుకొనుచుండిన చన్నుల మొత్తములో యే యొక వేళ్లున దమకుగూడ మిగులు తాగున గౌఆయా జృత్తి భరులకు వేతనముల్చుచున్నా రేగాన్ యధికమిచ్చుట్లేదు. మొదట్ నన్యాయముగ శాశ్వతా నుభవవు హక్కులను వృత్తిపరులకు సంక్ష్ముంపజేయుటవలన నాయా భూముల నస్పైంటిని విక్రయండుకాని వారింద రుగు భాష్టులయి నశించికి. ఇదియోమానిన, ఆమీ వృత్తులు మీకు జరుగుచుండుటయే భాధానముగాని, యా వృత్తి చరుడు భూమి నమ్హుకొనిన మీకేమి? "యని యానాడు తీర్పులజెప్పిం. మరికొంచెనుు కాలముగకు ఆయా చృత్తి పరులండారును లేక వారి వారసులు వెట్టికి వృత్తులు జేయువలసివచ్చేసు. ఆట్లైంత కాలము సాగను? పిమ్మట దార తగమువారు వృత్తిమాన్యములకు పన్నులసుగట్టి వృత్తిపరుల వారనులకు వేతనముల నేర్పరచి, ఆయా వేతనములన్ని యు తమ చేతినాముల నిచ్చు చండిన లేజ్ల యేర్సరచినట్లు దమయొక్క శునిపాటలను చూత్ మే నారల చే నెఱ్చేర్ప్రిచ కొనుచున్నారు. జమీంచారుని యింటిలోని నేవకావృత్తిని నెరఫుటకొక మంగలిని యొక మాన్యమిచ్చి నియామించు కాని శెర వేర్పించుకొనుచుండిన సూత్సము గావచ్చిన ''ఆర్ట్లు'' కలక యా మంగరి గేకళునికిగూడ యెచ్చిన చూన్య మువైన స్వాతంత్రియపు కాక్కులను సంక్రమించజేసినందున యా గృహ నేవకుడునుగుడు జమీందారునకు నేవరాజున ర్పుటమాని తేన యాధీనమునసున్న భూమికి మన్ను గట్టుకొమ్మని యొదురు తిరిగినావు. ఆట్లు తిరుగబడిన చూన్యదారుల భూమిపై పన్ను 1908 ప్రసంకర్భకమునాటి లెక్క్ ప్రకారము ఆయా పరిసర్మపాంతభూములో ప్రకారము κ పన్ను లున్నవో యా (មេ ទេ៥ మే పన్ను గట్టవలయున నుయన్నాడు. ជ្រម జమీందారీలోన నుగాడ ని బ్లేసుటికి తాంబదితామ్హిదివంతున ట్రాబ్ సేవకుడును తిరుగబడి తమశమ మాన్యములకు పన్ను గట్టుకొమ్మని తగవులాడి న్యాయ స్థానముల కొక్కి- చివరకు జీరాయితీ పద్ధతిని కున్ను గట్టించుకొని జమీంచారునకుగాని, గామమునకుగాని రాయినర్స్ నల స్వీన నేవ నొనర్నక తిరుగబడిపోయినాడు. ఆ వేసువెంటనే చూలమంది తమ కన్యాయముగ సం $_{ar{k}}$ కమి $_{ar{k}}$ పుతం ్రింయపు ఈక్కులగు బ్రిక్ యించుకొని పద్రభష్టులయిపోయిరి. జమీంచారునకు π ని $\sqrt{\pi}$ నుమునకు π ని నేవయే ಶೆತುಂಡಬ್ಯಾದಿ.

్ట్రిటిషు ప్రభుశ్వవిధానములో జమీందారులకు గ్రామములా నొక పరిశారకుడైన చలుకకుండబోవలయునని ఈ చన్నాగమంతయు నిపుణతతో పన్ని జమీందారులను నామమాత్రావసిష్టులుగ జేస్పిస్తేచిం. మనలో మనకు సంఘీ ఖావము, సఖ్యత, ఆన్యోన్యాను రాగము యిట్టి గుణములుడుట బ్రిటిషు ప్రభుత్వవిధానమునకు గిట్టడు. ఇది పూర్వ శాలమునుండియు పునశ్చరణముజేయుడుండిన మూలానూత్రములోనిదేగాని క్రొత్తవిషయము కాడు. గ్రామమునకం తకును నేవనొకర్పటకు నిర్ణయించబడినవారం కీయబడిన మాన్యములకు యే కొద్దిపాణి శన్మ్మనయినను జమీంచారుడు కటుకుకు ఆధికారములేదు. ఈ దురంతమునుకూర్చి గోలపెట్టిన కొంతకాలనుకు స్మామాద్యోగీయులును, నేన కులును దారతనమువారి చనిపాటల కాటంకములేని చద్దతిని జమీంచారుని చనిపాటలనునాడ నెఱువేర్చు చుండవలేనని " మాటవరుసుకనినారు నాని జమీంచారుల చనులను యొవ్వరును యొన్న డును చేయుటలేదు.

సకలమైన వృత్తుల వారికీని యొసంగబడిన మాన్యములమైనగూడ జమీందార్లు దొరతనమువారికి "మేష్క్స్" సేటికిని శెబ్లించుకొనుచున్నారు గాని వృత్తులును, వృత్తి మాన్యములుసుగూడ దొరతనమువారొనర్చిన యన్యాయ చట్ట మువలన నెశించిపోయినది.

ైనేటికాలమున జమీంచారు డెక్వడు ? జమీంచారు డెవ్వకి కేమిజేసినాడు ? జమీంచారున కొంమలకు చని चేయవలయును ? జమీందారుగి యాధిక్యమేమీ ? యన్నికతి వృత్తికరుడును తిరుగబడిపాయినాడు. ఒక రెవిన్యూ యిక్ స్పెక్ట్ రువడను డెడి సేవకుడు (బంటాతు)న కిచ్చెడి మర్యాడ ఫూర్వక మైన బ్రత్యుత్త రమునుగూడ ఇమీం చారున కాసంగుటకు గామాద్యోగీయున కవసరముగా దోచుటలేదు. జమీందారుడనిన లడ్యేమే లేకుండబోయినది ఆహా! ైబికిషు స్వామాజ్య పరిపాలనావి భానము యొక్క మార్పు యెంత జేసినది! దొరతనమువారి యాజ్ఞయేమసిన రెవిస్యూ యిక్ స్పెక్ట్టర్ యొక్క బంటాతు జెప్పెడు పనికంకు ముందు జమీందారుని పనిని నెఱవేర్చనక్కర లేదనియే యా ষాలమున జమంచారుల యధాకారములిట్లయినవి. దారశనమువారి ప్రమున ్రామంద్యోగయులు పాలకులయు, దారై గామమునం చెక్కువ నలుకుబడిని సంపాదించుకొనికి. జమీందారీ గామములలోని జమీందా రుల కెట్టి చలుకుబడియుగూడ లేకుండబాయువది. కొన్ని తావులందు జమీంచారుని స్యూనముగా జూచుచుండుట ช่రివారమును మరల నెంతయా ఖర్చు కహించి నియుయించుకొని శైర్వేర్పించుకొనుచున్నారు. ఆట్లు శైర్వేర్పించుకొను చుండియుగాడ దొరతనమువారికి చ్రేశినిధులమున గామాద్యోగీయులు మొదురుగా రాకుండుటయే గాప్ప సహాయ మను మెహెలాప కారము నాసించి వారల కండరకును దొరతనమువారిచ్చుచుండిన మాస్త్రేకనములుగాక తెరిగీ తమ ్రుత్యేక నెలజీతములనో, సాంవత్సరిక పారితోడములనో సమర్పించుకొనుచు రంజాన్సు కాకుండ నెక్టు కాలమును గడుపుచున్నారు. దొరతనమువారి నర్నిన శౌసనములు దొరతనమువారి నిరంకుశాధి కారము బాకి చిత్రాను సారము సాగుటకు మాత్ర మీ యువయోగించినది గాని జమీందారులకును, గామస్థులకును, రహితులకును, దేశమునకంతకును గూడ యెం కొంత బాధాకరమై వర్తి చినదో విమర్శించబడుటయేందు. న్యాయమెచ్పటికినీ చిన్కుటయేలేదు. పరిపా లనా సౌభ్యములేదు. ్రవజాసాభ్యము పూడ్యమైనది.

కారతనమువారు నిశ్చేయమున దేశ క్రేముక్తులును బ్రహ్మా మమును గోరువా రైనయెడల జమీందారీలలోని కరి పాలగా విషయములను జమీందారులకో విడచిపెట్టి దొరతనమువారు తామీర్పరచుకొనిన కప్పము లేక పన్ను లేక ఆస్స్లో లను యితర పన్ను లను ఆసగానీటి కన్నులు, శాన్స్లు ప్రైవాలను గూడననా మొత్తము గామమునంతటి పైనగు గూడ నొక్క జమీందారులవలననే గైకొనుడు దమకక సర్మైన ట్రతి విషయములోనను జమీందారుని వలననే కని నడపించుకొనుడుయుండినచో సందరకునుగూడ సర్య సౌఖ్యములను ఆయిక గూడియుండును. ఆయి లే, యుది బిటిషు పరిపాలనాపద్ధతికి కేవలమును విరుద్ధముగా దోపవచ్చను. దొరతనమువారికి జమీందారునితో పసక్తి లేకుండ సర్వజనులను వశంనదులుగానుంపుటకిందవళాశములు చాల తక్కువయని యుధ్రముమంతిని. జమీందారుని టీని జీవిచ్చవమువలె నొనర్చినగాని దమ నిరంకుశేమైన యుధికారము సాగ నేరదనితోచి తలి జమీందారీగాని చతి కృత్తివరునిని, తతి నేవకుని, దమ యుధీనముజేసికొనుటకే యీల మాయానుగ్నా తమును బన్ని రి.

భమ్మత మధి శారములోనికివచ్చిన కాండ్ గౌస్ వర్గ మువారు దేశములోని సమస్తేని భములయిన యన్యాయ ములను భక్క బరుచుటిందు తమ యా దేశముగా బెట్టుకొంగిన మహాళయులు ముఖ్యముగ నీవై జెప్పిన విషయములలో త్మీ వైస్తాన విమర్మనలను సాగించి దేశముళ్ళుడు, దేశములోని (బజలకుడు, జమీందారులకుడు సౌకర్యముగానుండు నట్లు మార్పులు చట్టములలోన్నర్ని దేశము నుష్టరింతురుగాక. గా మాద్యోగీయులును, నేవకులును, పరివారమంతయు జమీందారుని యాజ్ఞాను ఇర్త నులయియుడ్డులయుడు. వారవారి వేతనములను జమీందారులే యుచ్చుచుండవలయుడు. దొరతన మువారి యే రాప్పటుల ననునరించి జరుగవలసిన పనివాటలన్ని యు జమీందారులే అయా యుద్యోగీయూలచేతను, నేవ కులచేశను జరిగించించుచుండవలయుడు. ఏ లో పమువచ్చినను యా లో పముల కన్నింటికినీ జమీందారులే యుత్తర వాదులై యుండవలయుడు. ఈ యేర్పాటులనుగూర్పి యే మీమి మార్పుల నొనడ్చుకు యవసరమా విశాలహృదయులు దొరతనమువారలో యోచించి జేయనగు.

జమీందార్లు, రాజులు, మహారాజులు.

మన రాజథానిలోని యెస్టేట్లు '' జమీందార్లు '', '' రాజులు '', '' మహారాజులు '' ఆన మాడు లేగలవారికి జెందియున్నది. '' జమీందార్లు '' ఆనగా చిన్న డాస్టేటుదార్లు, '' రాజులు '' ఆనగా గొక్క డాస్టేటుదార్లు '', '' మహారాజులు '' ఆనగా గొక్క సంస్థానాధీనులు. జమీంచార్లలో నొక్చిన్న కుడ్గామమునకుగాని లేక నట్టి కుడ్గామములోని యొక్చిన్న భాగమునకుగాని ఈక్కు గరిగియుండిననునూడే నట్టివారును '' జమీంచార్లు '' ఆనియే పిలువబడుచున్నారు. ఇట్టివారలు వేలకొలది యున్నారు. సాలు 1 కి గా 200 లు లేక రూ 300 లు ఆదా యమువచ్చునట్టియున 30 లేక 35 యకరముల పిస్టేస్టముకోలిగినట్టియునయిన యొక్చిన్న కుడ్గామములోని యొక్చిన్న భాగమున కధికారియైనట్టి '' జమీందారు'' లని పిలువబడిడివారెందరే యూ '' మదారా'ను యెస్టేట్ను ల్యాండు ఆర్టు '' ఆన మదగోబేంద్రము యొక్క కాలి క్రిందకుడి సంస్థానికేళ్ళమున్నారు.

" రాజులకును", " మహారాజులకును" వారివాగి యెస్టేటులలో శొన్ని కొన్ని వండలును, పేలనుగల సంఖ్య గల గామముల సముదాయములలో గూడినవియైయున్నవి. వాటివలన వారలకు వచ్చెడి యాదాయముల వేలకును, లక్ష లకునుగూడ మించియున్నది. మరియు వివేషమైన $\overline{\mathbb{Z}}$ శాల్యములుగల " బంజర్లు" లేక కాళ్ళపోశములు రయి తుల కథీనముచేయబడని భూములున్నవి. స్వంత సేరీలున్నది, ఆడఖులున్నవి, గనులున్నవి, అంకొన్నెన్నియో యున్నవి.

1908 వ సంవత్సరములో నమలులోనికి దేబడిన " మ్రాచాసు యెస్టేట్సు ల్యాండు అస్ట్లు" సు దారతనము వారు న్యాయాన్యాయములను యీసుమంతయుకు యోచించకి " మహా రాజులను", " రాజులను", " జమీంచారు లను" నూడ సమానపరచి యసంఖ్యాకులయిన చిన్న " జమీంచారుల" కండరకునునాడ ఆపార్మున ఘాత యొనర్బి8.

డిక చెన్న జమీంచారనకు సాలునకు రూ 200 లు చొప్పన ఆదాయముకచ్చునట్టియు, విస్టీర్లములా 30ఎకరములు విస్టేర్ల మైదట్టియు. నొక చిన్న జమీంబారీలోని భాగమై యుండవచ్చును. ఆ రూ $200 \, \circ$ శన్నులను యు కువరిమంది వర్బీదారులు చెల్లించు మండకమ్మను. ఈ పట్టా చారులలో గొండరు ఆమీం నారు ఇక్ '' కన్ను ల సీయనున్న చో తనకు వచ్చెడి స్వల్పా చాయమున గూర్పి '' ముస్టేట్స్లు ల్యాండు ఆస్ట్లు'' నను సరించి పట్టా చారుల పై యాధా విధిగా చర్యల డీసికొని ారా బట్టుకొనుట కొంత వృయ్య పయా సలనుచున్న వో యొవ రైన ను సూచించినారా ? ಖಕ್ಕಿ $\mathfrak d$ ವಿನ್ನಭಾಗಮೆಯುನಸು, ಗೌಪ್ಪ $\mathcal T$ ರವಯುಕ್ರಮನ " ಇಮೀಡಾರುತು" ಅನು ಮು ಜಘಾಂಭಿನ ಯಾ ಭಿನ್ನ ఆమీందారుడు '' తన కుటుుబభరణమునకు, యే సీచవృత్తికైన దెయిడంబడిచేయగండా? తగన విద్యాఖ్యాస్ట్ మును జేయుటకు బ్యూపము గ్రామం గ్రామం కాదా? గ్రామంలోనిని చేవిద్వాన్నానుగూడ యనవకాశామ్యంగున్నం. సామాన్య విద్య సంచాదించినంతమాత్రమన నీ కాలమున గౌరవోన్నతోదోక్కగములు లభించునా? ద్వారహాలకోవోక్క గమునంటి \overline{R} రకోచితముకాని స్వల్ప యుధ్యోగమునకు '' జమీందాగుడు '' ఆని పిలువబడుచుండిన యాతడు మన స్వమాథానవడి యొడబడగలడా? లేక తనకు వచ్చెడి ముష్పది సంవత్సరముల80నరు \overline{R} ర్పటుకాబడిన రూ 200ಲ ಯಾದ್ ಯಮುಸ್ನು ಕಿಕ್ಷತುನ, ಕನ ಕುಟುಂಬಮುನ ತುನ್ನು ಸರಿಕ್ಷತುನಟ್ಟಿ ಮಂದಿ ಯಾದ್ ಯಮೆ ಯನಿ ಕಾ[77] ಕ್ಷಭು త్వమువారైన రాముప్పుకొనగలరా? తనకుగల $^{\prime\prime}$ డ్రాన్స్ బు $^{\prime\prime}$ అమున ఆ 30 యకరముల భూమికిని $^{\prime\prime}$ మేలికరము $^{\prime\prime}$ మరిన్నీ, ''కుడిపరము'' ఈక్కులు తనకే యుండియున్న కడ్టున్న తన 30 యకరనుల భూమినిన్నీ లానే దున్ను కాని, సాగు జేసికాని తన కుటుంబనుండు నుఖముగ పోషించుకొనగల్లియుండు నే. ఆమ్మదాను యెన్టేట్సు ల్యాండు ఆక్ట్ల్ " ఆగు ముశ్చగుజెచ్చికెట్టి, యా చిన్న విగ్రీర్ణముగల 30 యకరముల భూమియందునగు, ఆక్రమణ స్వాతం త్యువు హా $lpha_{ar{c}}$ ను (Occupancy rights) శ్రీగ్రాదారుడు లేక ర్యతునకు సం(కమించజేసి lpha జమీంచారు lpha శన భూమిలా నడుగు పెట్టుటకునుగూడ నవకాశములేనివానినిగ దొరతనమువారు చెట్ట్రకును బిగించి యీ చిన్న ఆమీం దారు '' లుదరి కుడుపులమైనను, నోళ్ల సైవను గొట్టినారు. చిన్న '' జమీందాను '' లందరును ''యెస్టేట్స్లు ల్యాండు ఆక్ట్లు'' ననునరించి తమ భూములయొక్క న్యాతంత్రియ ఈక్కులు రయిలలకు సంక్ష్మమించిపోయిన కారణమున తు మలమలమాడి జచ్చుచున్నారు. ఆ యిడ్పు స్వేస్త్రీ కథ్య లకయిందు ఆ నేక నుంచి రముతులు సరిగా చెబ్లించక యా చిన్న " జమీందాగులను" వలవల తోండ్పించుచున్నారు. ్బ్రోస్ట్ క్క. యెస్టేటులోని యొక్ సట్టాబారు కేక రహితం ឥకు వచ్చెడి రాబడిలో ఆ ఆమీందారుతు తన రాంస్ట్రేటు ముత్తమునకంతకును వచ్చు రాబడి యురువదియవవంతున ైకైననుగూడ రాకుండిన కడువీద యెస్టేమిదార్లును డ్రజ్యాసంవన్నులయిన రయిత్తులునుగూడ గలరు. '' జమీందారు '' సె యాన్లేము ఆగాయముకంకు యిరువద్రాట్లు ఆధిక ాబడి వచ్చుచుండిన సంపన్న డైన జమీంచారీ రయితు జమీంచారున్న మెంతయైన చుల్కనగ జాగాచచున్నాడు. కౌసన సభలలో వాల్సానుటకు '' భూ స్వాముల పడ్డము '' ఆను నొక భ్యముండినది. ''Landholders constituency'' యున్నది. ఇది మరియు ఘోరము. ఈ ప్రశ్నమున్నకు 66 రాజులును '', 66 మహారాజులును '' మాత్రమే సభ్యులు. ఇట్టివారు మొత్తముమీద రాజాధానికంతకును మిక్కివ్ స్వల్ప్రసంఖ్యగలవారు. జారెండరున్నను యిస్స్టూరుకు మించియుండరు. వీరుగాక ఆజమీంచార్లు '' లేక ఆ చిన్న జయ్యుదార్లు " ఆని చెక్కబడే " జయ్యుదార్లు " దాదాపు శాల్లు వేలకు మైగానే యున్నారు. గాల్లు వేలమందికి మించిన యా "చిన్న జమీంచార్లు" యొక్క క క్షములను దొరతన మావాకి నివేదించుకొనుటకు వీరికి దిస్కు లేసుండబాయి నది. వ్రిశమ్మున శాసనసభలా పాల్గానుటకు సభ్యులే లేరు. ఎద్దరును లేగు, దిక్కులేదు, దాతలేదు. 🔐 చిన్న జమీం రార్డు ' ఆండరును సిశ్చేయనుంగ కూటికి 🖺 క మలమలమాడుచున్ను డర్మడులై పోయియన్నారు. వీరిలో వీరందరును యొక్టు సమావేశ్మమ యొక్కుంగునుంగ నేర్పడి తమనుగల బాధలను దొరతననువారికి నివేద్యకానుట ేకార్యాట్లు జేసికొనుట్ కైనసు పీరికీ గతిగాు గలేదు. దేశములో చాకళ్ళి, మంగళ్ళి చచ్చడి, మాదిగ యుత్యాది కడు బీద సంఘములను స్థాపించుటకు ఆయా జారుంచారు. దేశములోని యితర జాతులవారివిద్దన్ను నైదవ్యమును యా చించి తెచ్చుకానియైన తమతమ సంఘములను స్థాపింపుచేసికాని వారినారిక జ్రములను దొరతననువారికి నివేదించుకానుచు ద్యానించుకొనుచున్నారు. మరి యీ "జమీందార్లు" ఆనబడే "చిన్న జమీందార్లు" ద్యాక్క - సంఘమును స్టా పించదలచిన నట్లు స్థాపించుట్ కై డ్రామ్స్ సహాయమునుగో రిన సహాయకు చేయువారు లేక ఆ జమీందార్లు '' మీకేమీ? ಯಾಗಿ ಯ ಕ ಸೃತ್ಯ_ಮುಲ್ ಡುದುರು. ದೌರಕ್ಸ ಮುವಾರು ಆ ವಿಸ್ಕೃ ಜಮಿಂದಾರು'' ಅವಿಷಯಮುಲ್ ಕೆವಲಕ್ಸಾನು ದಯಾವಿಶಿನು లయి కర్పిచిరి. ఆమీస్న జమీసబాకు "లకు ఆవశా రూ 600 లకు తక్కువగా- దొరశనముచారికి పన్నల నిశ్వెడి వారు భూస్వాముల సంఘములా '' వోటు '' సీయుటకునుగూడ హక్కు లేదు. ఆనగా వోరెత్తుటకునుగూడ పీరికీ ಕೂರ್ಜ್ನು ಕೊಡ್ಡು ಕೊಡುಡ నిరామాటనుగు చెప్పవచ్చును. దొరతనమునారు '' మ్రదాను యెస్టేటు ల్యాండు ఆక్టు '' ఆను చెట్టమను ఆముఖాలో

లానికి జెచ్చినపుడు యొన్నెట్లుగలవారి విషయములో వారివారి ఆదాయముల ననునరించి మూడు విభాగములు గే ప్రేష్ట్లుము నమలులోనికి దేవలసినది. (1) విభాగము కాహడిన సంస్థానముల విషయములో నొకభాగమును, (2) విభాగములు కొడగినను సాలునకు వచ్చెడి ఆదాయముల ననునరించిగాని యొన్నేట్లయొక్క వి స్త్రీన్ల ననునరించిగాని గొక్కవారలైన మెద్దెడ్డి యొస్టేటుదారుల కొకభాగమును, (3) సామాన్య జమీందారుల కొనగా మీద జమీందారుల కొందరకును మరియుక భాగముగను మూడు విభాగములుగ చట్టును నే ర్వామి గావింకబడవలసినది. ''చిన్న జమీందారు '' లకు తాము స్వంతముగ తమ భూములను నేన్యముచేసికొనునెడల రయితులను తొలగించి తామే స్వంతముగ సాగు చేసికొను టకు హక్కుగరిగియుండవలయును. ''చిన్న జమీందారు '' లకు రయితులు మన్నులను సరిగా విశ్వ జమీందారులు '' దావాలు చిక్కులు వెడల వరుసగానే రెడు సంవత్సరములు వన్నుల సీయకిపోయినను ''చిన్న జమీందారులు '' దావాలు మొదలయిన చర్యలు తీసికొనవలసిన యావశ్యకత తేకుండ రియితులను భూములనుండి తొలగించుకొనుటకు హక్కు కేతి. యుండవలను, చర్యలు తీసికొనవలసిన యావశ్యకత తేకుండ రియితులను భూములనుండి తొలగించుకొనుటకు హక్కు కేతి. నేయం వెరు చేశేడు. సూతనముగా నధికారకును సేమూసిన వేద్దలు యూ విషయముల గితవరకు యోచించే తేదు. నేడు వాను చెప్పిడిదంతయు రయితులనును సదవడియన్నారు. '' జమీందార్లు '' రయితులను పేల్పి పేప్పి సేసిగారు. '' రయితులను బలవరచినగాని దేశ చారిదియము తాలుగదు '' మొదలను యూ చిలుక వలుకులనే బ్రహీవారును '' గా మోఫిసను '' రికార్డు బాక్యములను బోకు మాక్సములను దేశాను చే వాకొనుచుందురేగాని పై యాధార్థవిషయముల నేరిసునవారలే లేరు.

రయితులు మంచిస్థితిలోనుండకున్న దేశము బాగుపడదని యవ్వరెరుంగరు ? ఈ మాటలు కాదన వారెవ్వకు ? ఆయి పే సిజిమైన రయితులెవ్వరో; భూమిని దాన్ను కొన్నిబతుకొడి రయితులను నిజిముగా జమీం చారు గే దర్శముగ జేసీనారో లేక మధ్యగ చాపరించిన " చళాలీలు " గా వచ్చిన మగ్యవారు జేసీరో యూ విషయముల గౌవ్వరియిన గనుగొనినారా ?

కాల్క్ మమున దేశమంతయు ద్విదత్వేమీ యసుభవింపుచున్నది. చిన్న శమీందార్లు తమ రాజడి ముక్పది సంవత్సరముల నాడెంతయుండినదో నేడును నంతియేయుండినను, నదిగూడ సకల బాధలను పడినగాని వానూలుకాకుం డినను, తన కుటుంబ ఖర్చులు రెట్టికి నాల్లు రేట్లుగా క్రభంచమంతటికోపాటు ొపెరిగిపోయినను యొట్టి దుర్భరావస్థల కైనను శృశించి డాట్లో యింట్ బస్తుండి టైనను దారత్వమువాణికి చెల్లించవలసిన శున్నులను పేష్ట్ కొనాలను ళక్కిన వారివలె " రిమీషను" యివ్వమనీ యొన్న డును కోరకుండ నేటివరకు రాగపైసయైన బాకీలేకుండ చెన్నించుచు డమ యెన్టేటుల నింతజరకు నిలబెట్టుకొనియాన్నారు. ఈ విషయ మత్యాశ్చర్యకముగ దోదుటలేదా? "జమీం దారు '' ఆని పేరువడినంలే మాత్రమున దేశములో ద్రవ్సహాయ మవసర మైన రవీతి విషయమునందునను జమీ. దారు డమకు లేకున్నను జాంట్లు కడుపుగట్టిపెట్టుకొనియైన విరాధముల నొనంగుడు సాయపడుచున్నారు. కి0 లేక 40 య కరముల భూమికి కామండైన చిన్న " జమీందారుడు " గాని మరియొక యితరస్థితిపుంతుడు యూ చిన్న " జమీందా రు ''ని కండు యొంత యాక్కువ ద్రాశ్వర్యయుతుడై సుఖించుచున్నాడో యించుక యోచించిన తేరియనగును. చిన్న "జమీందారుల" కున్న ఖర్చులు జమీందారులుగాని యా యితర వసతిదారుల కున్నదా? ఆ ఖర్చులో డశాంశ మైన యుండుగా? చేశ్మనైనచో స్వంతముగనే తన భూములను నేద్యముజేసికొని సమస్త చంటలను తానే చం డించుకొని ధనాభానృసమృద్ధినొంది నుఖించుచుండును. ఆంతవరకు (శమనొండ సిష్టములేకున్న రెట్టుకి గాల్లు రెట్లు ವೌಕ್ಷುನ ಹಾಕ್ಪಟಿ ಭರವರುಲ್ ಸುಬಟ್ಟಿ ಯಕ್ಷುಟಿಕ ಸುವಗುನಟ್ಲು ನೆದ್ಯಸ್ಕ್ಷಾಡಕು ಸಂಜಿನಿಕ್ಲ ಯಸ್ ಮಗುಲಕುಂಡು ಸಂಕಟಿ ಪಾಮ್ಪ್ರಗ రొక్క ప్రస్టులను, చంట దినాన్సులలోని భాగములకో పెంచి బీగదీసికట్టి వానూలు పుచ్చుకొనుచు యద్దేష్నాగా ననుభ వించుచుండును. " జమీంచారు" డని కిలువబడునట్టి మహాపాతక మునకు గురియైన చిన్న " జమీంచాకుడు " సర్వ విధముల కుంగిపోయి నీచాతినీ చాదస్థలో నుండిపోయినాడు. చందాలకును, దానధర్తములకును మొదలయిన ర్థుతి ఖర్చు విషయములకును జమీందారుడను నాతడే క్రమ్మ పథమమున దృగ్ధా చరుడగుచుండును. దొరతన మువారి పరి ాలనా చద్దతి (చజాహితముగసు గ్యాయయుతముగసు లేకయుండి దేశమంతయు దొరతనమువారి చరిపాలని విధాన మును త్రీవముగ విమర్శించి లోకమంతయు యధ్య్వించుచుండిన విషయమెంత విశేషముగ ర్థుల్నను " జమీందా రులు '' వారిలోన ను '' చిన్న జమీంచారులు '' కోరు పొదల్పగూడదు. దొరతనమువారి (మభత్వవిభానము నధి క్షేవిండు సంఘములలో గెన్నడుకు పాల్గానరాడు. ఆయా సంఘము లానర్సెడు గభలకు జమీంచారులు పోరాడు దేశస్వాతంత్రియమను గోరెడ్ యే సంస్థలలోనళుగాన " చిన్న జమీంచారులు" పాల్గానగూడడు. " చిన్న జమీం చారులు" పాలకులు తమ చట్టముల మూలమున తమగొంతుల నెంతనిర్వయత్వముగ నుత్తరించుచుండినను దొరతనము బారికే 'జ్క్లో, కాటకుం' లను జెక్టుదు చేతులజోడించుకొని యుండవలయాను. చిన్న జమీంచారులు తమ కింకేమి ముబ్బలు వాటిల్లనున్న బోయని యోట్లే బాసానుదాసులై మెలగుచున్నారు. ఇట్లని దొరతనమువారికి సుమంతమున వీరియొడల నన్నుగు కాము కామినదా ? " సిలచుంటి వే " మని తుపాకి లైనెన్సును రాద్దపరచును. " కూర్పుంటి వే " మని ్రొత్త చన్నును విధించును. ఈ బాధ లేవియైన తదిశర స్థ్రీతిమంత లకున్న వా ?

సాలుగకు రూ 200 లు చాప్పుగ "యెగ్టేట్స్లు క్యాండు ఆక్ట్లు" పుట్టిన 1908 వ సంవత్సరములో యేర్పడి నదియు, నోటి స్థితిగతుల గనుసుంచి యేర్పడనట్టిదియునగు ఆచాయము యే సంసారమున కైనను యిప్పటి పరిస్థితులలో చాటునా? ఇప్పటికి ముప్పది సంవత్సరముల్కించటనే సంసారమున కొంత ఖర్పుండినది మును యా సంసారమున కిపుడొంతవరకు ఖర్పులు కెరిగిపోయినదియును తెలియనివారందు రా? ఆనాటి యాచాయ మీనాటి ఖర్పునకు సరి శుడునని లోకజ్ఞాన మెరింగిన యే మానఖ్యైన తలంపగలడా? బ్రతి మానఖడును, ఓక్కాసారి తనబుద్ధిని యించుక వెనుకకు బఱపి ముప్పది సంవత్సరముల్కిందట తన కుటుంబమున కెంత యాచాయముం డెడిదియో మరి యిపుడు తన సంసారమున కొంత వ్యయమగుచున్న యదియో యోచించుకొనిన బోధమడదా? కాల్పక్షమమున ఖర్పు కెక్కువమైన సంమన నేగడా యుదోస్టీయుల కుటుంబములకు జీతములు చాలుటలేదనియేకడా; సీప సేవకుని (బంటోతు)కిమొదలు న్యాయాధివతివరకుండిన, తండో నతండములయిన యుదోస్టీయులకిందరకును యూ గత ముష్పది సంవత్సరములలో

నగు, వారివారి జీతము ౌంతెంతవరకు హెచ్చింపులు జరువబడినవియో గాన్పించుటలేదా? ఓక్క చిన్న " జమీందారు" రులకు " మాత్రము వారల కోర్పడిన ముశ్వది సంవత్సరములనాటి స్వల్ప మనోవృత్తులకే యీ చిన్న " జమీందారు" అందరును కట్టుబడి మలమలమాడిపోవలసినది యనుట యేటి న్యాయము ?

"చిన్న జమీందానులు" తమ ఖర్చులు కాల్ కమముక బ్రక్టం చముతోపాటు పెరిగిపోయినను, తమకు వచ్చేడి ముక్పది సంకత్సరములగాటి స్వళ్ళా బాయకమునే, సకల ఖాధలనుపొంచుచు వాసూలుకరచికొనుడు, మాలికను చాలకయు శ్మాను, యొక్కాపూటనయిన దీనియో దీనకనో యొటోకి, కృశించి చూసమును గాపాడుకొనుచు దీనములను వెళ్లబడ్చు కొను చున్నారు. తమ దీనాదస్థలను పైకీచెర్పుకొని యోడ్చుట్లును లేము. ఈ చీన్న "జమీందారులు" ఆల్ప సం తమ్మలశ్యా, సంతృద్ధ హృదయులనిము లాక్కము గ్రాపించినదా ; ఏల గ్రాపించలేదు ?

"ఎమ్టేట్స్ క్యాండు ఆస్ట్ల్ " నం. ముచ్చది సంవత్సరముల్టకిందట నమలలోనికి చెచ్చిని. ఇంతకాలమైనను చిన్న " ఇమీం చారు" ల గోల యెక్ట డైన గౌవరిచెళ్ళలైనబడినదా? ఎంత శాంతము వహించి, యెంత స్వార్థత్యాగమునర్పి, యెగ్మెస్ట్ బాధల నొందుచుండినను యీ చిన్న " జమీందారు" ల కూడలను లక్షలును, కోట్లును ఆచాయమువచ్చు చుండిన రాజులుగాని, మహారాజులుగాని దొరతనమువారుగాని గమనించినారా? " రాజులను ", " మహారాజులను" యీ చిన్న " జమీందారులను " పీరినంగరను సమాన పరచియేగారా యీ మ్ చాను యెన్టేట్సు ల్యాండు ఆస్ట్ల్ "ను నిప్పించిరి; ఇం దేమి న్యాయమున్న ది? దేశోన్న తి కోర్పడిన సంఘములకు సభ్యలయిన మహాశయులు, లోకు బలాని నిజపరిస్థితుల నావంతయను గమనించక, తమకు దోచినట్లు విచ్చలవిడిగా " జమీంచారుల నణగదొక్క పెలను" " రహితులను బాగుపరచవలయను " ఆను సీరెండు వాక్యములోనే వాకొనుచుందు చేగాని, యీ చిన్న " జమీంచారుల రుల" మహాకడ్డముల నెరుంగారేమి? బేడిమాకవరా, యున్న వియును లేనివియును గర్పించి గోలచేయక మానుషమునకు మన్సచుండినంత కాలమునుగూడ బ్రభుళ్ళలు దమకన్నులను విష్పరా? ఇది యేటి న్యాయము ? ఇంతకంటే దేశమునందు దుర్యాయమైన విషయ మింకొక్కటియైనయున్నదని చేలుమడచి చెప్పగల మహనీయులుండరు.

"జమీంచారు" లన్నంకడా లేకున, నందరును యొక్కటియేయని ఖానించుటడగునా ? మన రాజ్యమన కేకలమును హడుగుడ్డలకునుగూడ ముఖమునాచి మలమల మాడిపోళ్రచున్న చిన్న "జమీంచార్లు" నాల్లు వేలకు మించి యున్నారు. మహాడైక్సర్య సంపన్నలయిన సంస్థానాదీశులు లెక్కకు యింగ్నురుమండిగూడ యుండరు. అాకేటు లేని స్థీతి సంపన్నతగల యొక్టేటుచార్లు 500 లేక 600 మంది యుండవచ్చును. మిగిలినకూరందరును చిన్న "జమీంచారు" లేకీరినందర నొక్క తీరునజూచిన న్యాయముగునా ? నెలకు పాతిక రూపాయల యాచాయమునకునుగుడ గతిలేని "జమీంచారు" లెందరోగలరు. ఈ సంగతి శాననస్థుల్లకు చెలియనా ? ఇట్టి చిన్న "జమీంచారుల" చేతులలోబడి రయితులేమి చిడిపోళ్ళచున్నారు? "జమీంచార్లు" రయితులన వాధించుడున్నారు ఆను నీ జాక్యను సేనా, ంయా చిన్న "జమీంచార్లు" పమీమున బలుకవలసినది? ఈ నడుమ నొక మహాశ్యుడు "జమీంచాగులు" 150 సంవత్సరములు లేక కొన్ని వండల సంవత్సరములనుండి భాములయుక్క ఫతీమును దినుడునేయున్నారు. అంక "జమీంచారులు" దినుటును ముగింపుగావింపజేయువలనివే గాళ్రన సికముందు జమీంచారుల నావలకుతోనే రయితులకో పజలకో వారి భూములను పంచిపెట్టవలసినవే" యని యువన్యసించెనట ; ఆట్లయన, తాను గట్టుకొనిన భూర్యతో నింత కాలమును కాపురములేనీ సుఖించియాంటివి గాళ్రన నింతటినుండి, భార్యయొక్క సుఖమనునది ముద లే యొరుంగని యువివాహితులను కళ్ళతమినేనులను కూతమనుళ్ళనించి, దము జీవిత కాలములోనేనే చాని నందరకును పంచియు వ్యగల మెక్కారు మార్యత్సర్య సంచవలను కొంన కాలమనుభనించి, దము జీవిత కాలములోనేనే చాని నందరకును పంచియు వ్యగల మెక్కాపాడులు గొందరుండిన నుండవడ్పును గాని బలాలాక్కారముగ నీట్టి చెప్పరీక్యము ? లోకముగా సేదకునుని జెక్నెపి మహాశయులినాడు యుట్టి వివరీత చర్యలకు గడంగిని. కాలమైపరీత్యము ?

దార్గవమునారి కొలుఖలా నుండినట్టియు, మరి యే యితర వర్తక సంస్థలలోనుండినట్టియునయున యుద్యోసీయు లకుళ, యితర సేవకులకును నుుప్పది సంవత్సరములనాడుండిన జీతములకం కొస్పేడని యెన్ని రెట్లుగ హెచ్చించబడినని? కాలాను కమణమున ఖర్చు కొక్కు పయ్మైన కారణమున సేగదా, ప్రతి వారికిని సుఖకరముగ జీవితములు గడచుకొరకే గదా వారివారి జీతములను హెచ్చించిరి; ఈ విజయ్ణ చిన్న "జమీందారుల" విషయములా సేమయున గమ నించిరా?

చిన్న జమీందారులలో గెంతమంది తమళున్న స్వల్పవాతివలక వచ్చెడి స్వల్పాదాయములతోన్నె సంతుష్ట్రీని వడసి, మానుషమునకులోబడి, మరి యేయుతర సీచవృత్తులకును గడంగక యున్న దాగిలోనే యిమిడియున్న వారో; ఆట్లుండక వేరువేరు విధముల (దవ్యార్థ్వము నొగర్చుకొనుచుండిన వారెంతమంది ముండిలో సవిమర్శగ లేక్క్ లేప్పిం చిన తెలియగలదు. మరియు చిన్న జమీందారులకు తమ జమీంచారీలవలన వచ్చెడి యాదాయములుగాక మరేవిళ ములయిన యాదాయములు వచ్చుచుండునదియును ఆయా యాదాయముల లెంతెంత వచ్చుచుండినదియునుగాడ లేక్కలను డెల్పించి తెలిసికొనడను. మరియు, చిన్న జమీందారులను తాము స్వంతముగా నేవ్యముజేసికొనుటకు యే చిన్న జమీందారీలో నెంతెంత భూమి రయితున కథీనముచేయబడక విడిగాగాని, జమీంచారుని హాక్క్లు భుక్తము లలోగాని మిగిలియున్న వియోది నమ్మవచ్చును. ఆట్లొక శెంటు భూమింద్రాననుకుడు యే చిన్న జమీంచారీ లోననుగూడ మిగిలియుండ నేలేదని నమ్మవచ్చును. ఆట్లి సందర్భములో యా చిన్న జమీంచారులు యే భూములను దున్ని సాగుజేసికోన నవకాశముండును ? చాలని యాదాయములు గలవారు వేర్వేరు వృత్తులకేల పోరాడని ప్రవేషం చినచే, ప్రవంచమంతటనుగూడ నేడు తీవ్రమైన గొప్ప సమస్యగా నున్న " నిరుద్యాగను సమస్య" యా చిన్న కమీందారు సాతంతిలనుగూడ నేడు తీవ్రమైన గొప్ప సమస్యగా నున్న " నిరుద్యాగుపు సమస్య" యా చిన్న " జమీందారు సావంతిలనుగుడి నేడు తీవ్రమైన మందులకు వ్రంచనదు? ఆదియునుగాక, దురన్యాయముగ వారితారి భూముల యుందరి స్వాతంతియపు హక్కులను విద్ధంఫము గావించిన మూ " ఎస్టేట్సి ల్యండు ఆట్టు"ను చెచ్చి పెట్టియుండక

పారుగాచ్, తనకు పాటుపడకుండ కూర్పండిదినుటకు కాలనినాడు, ట్రతీ చిన్న జమీందారుడును తన పాట్టకూటి పై పేరొకనియొద్దకు ఈ సీచాన్న ట్రోక్క్ లోతక్క్ లోతకుండ, తన భూములను తాగే దున్ను కొన్ టుతుకగలడే; ఈ మాత్రము న్యాయదృష్టి చట్టని ప్రాతలయన సభ్యల కేం గో చరము కాలేదు? ఉన్న దూడ లాగికొని మరియొకవిధముగ బతుకుమను బేటిన్యాయనులు? చిన్న జమీందారుల విషయములో జరిగిన యీ యన్యాయమేమన జెల్లును? రాజులలోగాని, రారాజులలోగాని (ఆనగా గొప్ప జమీందారీలును సంస్థానములును) యొక్కరయిన దమ కుటుంబపోషణమునకును గూడలేక మలమలమాడుచున్న బారున్నా రేమా యెవరయున చూపగలా ? " రాజులకును, మహా రాజులకును", యీ చిన్న " జమీందారుల"కును వారి బారల జీవితములలో నెంత వ్యత్యాస్తుమున్నది? ఓక్క్ సంస్థానాధీనుడు తనశాలి పాడరడకు వినియోగించుచున్న ద్వక్షముండినే చే, నాల్లు తరములవరకు సంతోషముగ ముఖకరమైన జీవనము చేయు గలమని తలంచెడి చిన్న " జమీందారుల" శాడరో యమన్నారు. ఆక్టు విషయములో వీరినిని వారినినిగాడ సమా నవరచుట యేటి న్యాయము ? " రాజులకును," " మహా రాజులకును" వర్తించజేయవలసిన చట్టమును కేవలమును నిక్యభ్భత్తితోతేని యూ చిన్న " జమీందారుల" కేల వర్తించజేసిని. ఈ ఘోరా రాతిఘోరముట్లున్న డని మొద్దరయిన మరుంగుమరా? లోకములో యే ముద్దజీవియునునూడ, యూ చిన్న జమీందారులన్నంతటి దర్శదావస్థలోలేదని దయార్హహ్మవయ్యంగు పై విషయములన్ని యు జక్కిగి విమగ్శించి, యూచించి యూ చిన్న " జమీందారు" శ్రీమాను స్వరావులయని శాసనసభ్యులను పై విషయములన్ని యు జక్కిగి విమగ్శించి, యూచించి యూ చిన్న " జమీందారు" లవై మరక్షులనుండి దొలంగించుటకు గడంగొదురులో.

"ఎన్టేటు ల్యాండు ఆస్ట్ల " ననునరించి యెన్సెస్నీ యో మార్పులు కలిగిన కారణమున, మరల నిప్రడు క్రొత్త మార్పులను జేయుటవలన సూత్రమయున గష్టములు గొండరకు కలుగకమానలు. ఆయా గష్టముల నగుభించబడిన కారండరును మధ్యగావచ్చిన " దాశారి" బీరలేగాని మరెవ్వరునుగారు. 1908 జ సంవత్సరములో నుండిన రయి తులు నూటికొక్క రయినస్తు నేడు లేదు. ఆప్పడున్న రయితులండరును క్రొత్త పట్టాబారులే. భూములను దున్ని నేశ్యముచేయుచున్న జారండరును పట్టాబారులయొక్క బాసిసీలు. ఈ మధ్యగావచ్చిన " దాశారీ"లు ఆత్యాశలను లోగయు జమీందారీ భూములను ఏ స్వల్పమూల్యములకో, వడ్డి సొమ్హులకో పూర్పరయితులవడ్డగొని నేడు రయితులమని తయారయిన వారలేగాని, వీరికిని జమీందారులకును పూర్పమునుండియును వచ్చు చుండిన సంబంధములేనియును లేళు. ఈ మధ్యగావచ్చిన " దాశారీ" లకు ఆదాయుములతో నే సంబంధములుగాని భూములతో సంబంధములేనియును లేవు. ఈ మధ్యగావచ్చిన " దాశారీ" లకు ఆదాయములతో నే సంబంధములుగాని భూములతో సంబంధములేనుడును లేదు. వడ్డి మొదలగు వ్యాపారములగారకు జమీందారీ భూములను రయితులవడ్డ గొనినారు. వ్యాపారములకు లాభనట్టములు కలుగుచుండుకు మెవ్వుడును సహజమే.. ఆదియునుగాక వీరలఅండరకును జారిందులనుగూర్చి వెచ్చించిన ద్వాములను మూడింతలకు మించి గాభములు ముట్టియున్నవి. ఆట్టివారలకు యినుడు నట్టమువచ్చిన నెంతయో కట్టములేదు.

"ఎస్టేటు ల్యాండు ఆస్ట్ల '' లో కొన్ని మార్పమార్పులన జేసీగాని, పై జెప్పిన విధముగ " ఆక్టును '' మూడు ఖాగములుగ విభాగించిగాని, '' జమీందారులయొక్కయు, రాజులయొక్కయు, సంస్థానాధీశులయొక్కయు వారి'' వారి స్థితిసంచన్న తలను విచారించి, యందరకునుగాడ యనుమాలమగు ఏర్పాటులను జాగ్రత్తగా జేయనగును.

చిన్న "జమీంచార్లు" ఆనగా "మ్మచాను క్యాండు హెళ్యార్డున్న కంస్టిట్యూయస్సీ" లేక "భూస్వాముల సంఘము"లో సభ్యత్వమున కనర్హులయిన మ్మేటుచారులును ఆని యోచించదగును.

- (1) చిన్న " జమీరాబారులు " కేమ చిన్న జమీరాబారులోని దమ భూములను తామే స్వయముగా కాడిగట్టి దున్ను కొని (285) బత్సుటకు గడంగు నెడల నట్టి యవకాశేములును హమ్య-లును వారివారి చిన్న మొస్టేటులలో వారికి గలిగి దుయండకలయును.
- (2) గ్రామాద్యోగీయులును యిల్ర సేవకులును చిన్న " జమీంచారు "ల పనిపాటలను జారి యా జ్ఞానుసారము నెరవేర్పు మండుటకును, దొరతనమువారి, కేవిధమైన కవిపాటలుగావలసివచ్చినను జాటినన్నింటినిగూడ పూటీతో చిన్న " జమీంచారు "లే గ్రామ యుద్యోగీయులచేతను సేవకులచేతను నెరవేర్పించుచుండునటులను, యా విషయ ముల కన్నింటికిని చిన్న " జమీంచారులే" పిమ్మట యుత్తరవాదులైయుండునట్లుగ నానర్పవలయును.
- (3) చిన్న '' జమీంచారుల '' కందరకును చారివారి భూములలో వారివారి పట్టాచారులైన రహితులు పండించే (3) చిన్న '' జమీంచారుల '' కందరకును చారివారి భూములలోనను రెండువంతులు రయితులయిన పట్టాచారులు ఆనుభవించుటకును ఒకవంతు ''జమీంచారులకు'' కండిన కంట ℓ నస్సులనే భాగముపంచియిచ్చుటయేగాని మారే యొతర రొక్క రూపక్రమైన శిస్తులనియ్యకుడుదు.
- (4) చిన్న జమీందారీలలో రహితులును, జమీందార్లును యిపుణే ఏ బావతు శన్నుల శావరెవరిచ్చుడు న్నారో ఆయా శన్నులను ఔందరివివారలే యిచ్చుకొనుచుండవలయును.
- (5) శంట దినాన్సులలోని భాగములను దీసికొనుట కిష్టకడని చిన్న జమీందారులు, ట్రాస్టుత మమలులోన న్న 1908 వ సంగిఖ ల్యాండు ఆర్ట్ల నమసరించియే యీ స్ట్రాన్స్టా చెల్లించక చిన్న జమీందారులు చెప్పినందదలచిన చిన్న జమీందారులకు పట్టాబారులు చెప్పించకలసిన శన్స్ట్రాలను సరిగా చెల్లించక చిన్నలు పెట్టుటుయిను, వరుసూనే రెండు సంవ త్సరములు పన్ను లనీయకపోయినను ఆయా భాములను జమీందారులు స్వాధీనపరచుకొని తమ యిప్పానారము జేసికొనుటకు చిన్న జమీందారులను సర్వస్వాతంత్రియూధి కారము అండవలయును. ఆయా పరిస్ట్రితులలో నెమ్మ దికి భంగకరమున చౌర్జన్యములు జరుగునని భయముతో చిన వరిస్థితులందు చిన్న " జమీందారుల " చెప్పులు కే రాగ్రాల్లు పూస్తింది " పాల్పిను " వారావిషయములో నవసరమను సహాయంఖునొనంగుటకును, న్యాయవిరుడ్డమునా చిన్న జమీందారులు నడచినచో నందులకనువను శివులనుగాని యవరాధములనుగాని చిన్న " జమీందారు " లే గురియ గునోట్ల చట్టుకుు నేర్పాటు చేయించవచ్చును.

ఇక్లు యవసరములగు మార్పులనొనర్ని యీ చిన్న జమీందారుల దుర్గతులను తొలంగించెదరుగాక.

ఈ ఏర్పాటులకు జేయుటను (పతి చిన్న జమీందారిలోని (పతి పట్టాదారునియొక్కయు పరిస్థితులనస్పెంటిస్ చక్కాగా గనుగొనవలయును. శాలిసికొనవలసిన విషయము లెవ్వియానగా:----

- (1) పట్టాచారునికి భూమి యెట్లు వచ్చినది?
- (2) పట్టా భూమికి పట్టాచారుడై దెంత కాలమునుంచి యున్నాడు?
- (3) పట్టాబారునికి లేనకు యీ పట్టా భూమియేగాక యితర భూములు ఆనగా గవర్నమెంటు జిరాయితీ లేక యాగాం భూములు మొదలగునని మరెమియున్న పి ?
 - (4) ವಾಟಿ ಆಹಾಯ ಮಂಕವಸ್ಸು ಮನ್ನಡಿ?
- (5) పట్టాడారునకు యిండ్లున్న వా ? ఎన్ని యున్న వి? వాటి యాచాయమొంత సొమ్ము మదింపు చేయబడు వచ్చును ? నేడు $_1$ క యార్హమైన విలువ యెంత p
- (6) పట్టాడారుడు వ్యవసాయము చేయునా ? భూములను యితరులకు కళ్ళక్రకు యిచ్చినాడా ? కళ్ళక్ల కిచ్చిన నే మరతులపై కళ్ళి చ్వినాడు ?
- (8) నేవ్యముసు స్వాతముగానే చేయుచుండినచో సాలునకు యెంత విలువగల ఉంటలు ఏమేమ్లి ఉండు తున్నవి ?
 - (9) ఇతరులకు ఆగా చుట్టుపట్ల భూము లెంతెంతపండిగవి (వాటి మదింపు).
- (10) చట్టాచారున కితర వ్యాపారామేమమున కలదా? ఏమి వ్యాపారము? సాలుగొకేంత స్ట్రామ్లు లాభ ము వచ్చుచున్నది?
 - (11) చట్టాచారుని కుటుంబములోని జన సంఖ్య యెంత?
 - (12) పట్టాచారునికి కుటుంబ విశయమున్ కై ప్రతి సాలునను యొంతెంశ ఖర్చుపడుచున్న ది.
- (13) శట్టాబారుడు తన ట్ర్మీ సంతానములో సెవర్రైవనుగాని లేక తోబుట్టువులకుగాని 1908 వ సంవత్సరం మొదలు యింతవర కౌవర్రైన వివాహముల చేసేనా? ఆట్లు చేసియున్న చో వరులకు కట్న ములనిచ్చెనా? ఎంతెంత యిచ్చెను? వివాహములకు మొత్తముమీద యొంత ఖర్చు చేసేను? వరులకు భూముల నేమయిన కట్న ములుగాని చ్చేనా? యేయే భూములను కట్న ములుగాని చ్చేను?
- (14) పట్టాచారునికి కనిష్టారోడరులుగాని, పుత్రులుగాని, ప్యాతులుగాని యోడైన వ్యాపారము (వర్తకము) చేయుచున్నారా (కంటాక్టులుగూడ వర్తకమన దగ్గమే)? వారవిభక్తులేనా? ఆయా వ్యాపారములనుండి సాలునకు లాభమంత వచ్చుచున్నది.
 - (15) శుట్ట్రాదారుడు వడ్డి వ్యాపారముచేయునా?

ఈ మొదలయిన ట్రాక్స్ లకు ట్రాల్ చిన్న ఆమీంచారుని '' కట్టాబారుడును సమాధానములనిచ్చును నాయా సమాధానములు నిజమని తన చిన్న ఆమీంచారుని ''చే తన గామాధికారులచేతను దృవకరుకబడునట్లు నియమించి, యా వివరములన్నియు చిన్న ఆజమీంచారునే '' తమ కట్టాచారులవలన ట్రాయింపించి గామాధికారిద్వారా తహ శీలువారునకును పిన్నుట్ జిల్లా కాలెక్ట్ర రునకును తర్వాన దారతనమువారికిని అంద జేసినచో సర్వ వివయములును తెలియు నగును.

ఇక్స్ ట్రతి చిన్న ' జమీంచారు ''సి విషయములోనన తన స్వవిషయమునుగూడ విషయములస్నియు విఫల ముగ తెలియ్ వాయుడు దన నివాస్గామముననుండేడి దన విషయమును బూర్తిగ జెలసినదన పట్టాబారులచేతే సేగాని యశర గృహస్థులచేతగాని (5 గురుకు తక్కు డాకాకుండిన సంఖ్య గలవారిచేత) దృవపరనించి పంతునట్లుగా నుత్తర్వు లానర్పవచ్చును. ఈ విమర్శనమింతగా నానర్పటకు బాధ్యతయంతయు జమీంచారులదియును పట్టాచారులదియను మాత్రమే గాతున దారశనమువారికి డ్రత్యేక వ్యయ మవసరములేదు. జమీంచారులకును పట్టాచారులకును యంతకాలములో డ్రవ్మలకు సమాథానములనంతుమని కాలనిస్థయమునొనర్పి యాజ్ఞల నంపించిన మాలును. జమీంచారుల సంఖ్య రయితుల సంఖ్యకంటే తక్కువగనుండును. గాన జమీంచారులకు దొరతనమువారు వారి యాజ్ఞలనంతుమ జమీంచారుల సే తమ పట్టాచారులవలన వారలీయవలసిన వారివారి బ్రత్య క్రామాధానములను బాయుంపించి పంతు మనిన మేలు.

ఈ విషయములో (గామాధికారులు చిన్న జమీంచారులను భాగుగా సహాయపడి కనిచేయులాగున కటినముగు ను. త్రేర్వుల నొనర్పు కేసి పట్టాబారులయొక్కయా జమీంచారులయొక్కయా సమాధానములన్నియు యుత్తర్వులు శంప బడిన శెల దినములలో ఫున్నే దారకనమువారికి యుథార్థ స్థితులు తెలియగలవు. టేశ్వలను సమాధానమిచ్చుటను నిరాకరించినవారికి తగిన యపరాధములను నిర్ణయించవచ్చును లేదా మాజరుకాని కట్టి చారుల విషయములో న్యాయ స్థానము లెట్లు తీర్హానించుచున్నవో ఆల్ప్లే చేయవచ్చును.

్ శశ్వలకు పట్టాడారులనుండియు జమీంచారులవద్దనుండియు సమాధానములు వచ్చిన పిమ్మట్ న్యాయదమ్మలగు శాసన సభ్యులందరును కొంచెము (శమచేసి పట్టాచారులలోనను జమీంచారులలోనను యొవరి నేవస్థమునకు విడదీయుట్ల కవకాశము గడుచునో ఆట్లు విడదీసి యుండరును సౌఖ్యపడు విధానమున జమీంచారులకు పట్టాచారులు యే విధాన మున రొక్కము శిస్తుల నిప్పించడమా లేక పంట దినస్సులలోని భాగముల నిప్పించుట్లాలు జరుగులాగున నూతన చట్టములను నేర్పాటుచేయవచ్చును. చిన్న జామీంచారులీనాడు యాచార్థముగ దేశకులలో నౌవ్వరునుగూడ యానుభవించనట్టి దుర్బర్ చార్చియములను ముమ్మాటిని యనుభవింపుచున్నారు. కాపున న్యాయశీలత గల శాసనసభ్యులును, కరుణాస్వాతులగు దొరతన మువారును, యీ చిన్న జామీంచారుల దురవస్థల నచిరకాలముననే దొలగించెడరుగాక?

సూతనముగా నమలులోనికి దేదలచిన '' వ్యవసాయఫు ఋణ తీర్మానఫు బిల్లు '' యా చిన్న జమీందారుల కట్లు యొరసిన ఫుండుపై కారము జల్లినకంటెను, గోరుచుట్టుపై రోకటి చెబ్బకంటెనుగూడ వివరింద నళ్ళమయిన యొక్కట్లుల నౌన్నేని గర్గింతగలడు. ఈ మహా కాటకఫు దినములలో మొదలే సర్వమంజెడిపోయిన చిన్న జమీందారులు తమ కాకీ సామ్లు పట్టారారులు చెల్లించకపోయిన గారణమున నింట బస్తుండియో మరెన్నిన్ని బాటులనో బడి బాకీదారులపై చర్యలదీసికొని, యే భయమునపైన దమ బాకీ సొమ్ములు వాసూలువచ్చి దమ నట్ట్రములు కొంత వర్మైన దీరుననెడి యాశతో దినములు లెక్కించకొనుచు, యవసర్మైన చర్యలనెంతయో వ్యయమయాసలకోర్చి దీసికొనచుండ నింతలో నీ '' వ్యవసాయఫు ఋణ తీర్మానఫు బిల్లు '' యా చిన్న జమీందారులఫట్లనుగుడ వర్తించ జేయజూమట యనగా చిన్న జమీందార్లు యొక్క మత్తుకలను లాటిమట్టలతో '' పరకర '' గోయుటయే యగునుచింది. ఈ సంగతిని మాత్రము, చేశములో నన్ని ప్రమములవారి యిక్క ట్లులనిన్నింటికంటెనుగూడ (పత్యేకించి చిన్న జమీందారుల విమయములో మిక్కి లేగి యాలాచేందుట యత్యాకవ్యక్యమం.

చిన్న జమీంచారులవలన దొరతనమువారికి మండాలునకు చెల్లించునది కనీస మొకకోటి రూపాయిలైన యుండ వచ్చును, లెక్కులు చూడవచ్చును. ఇంత యాదాయములు దొరతనమువారి చిన్న జమీందారులవలన ైగ్రొనుచు వీరినింత యదోగతికి దిగు దొక్కుట గడుంగడు కోచనీయము. ఏ విషయమున నన్యాయము జరుగుచుండినదియును దోరతనమువారికి తెలిసిన నేగదా దొరతనమువారు నివారించవలసిన వాధ్యులు.

అంకవరకు చిన్న జమీందారులు కబ్బవరంపరలు దొరతనమువారికేగాక శౌసన సభ్యులకునుగాడ చెలియకు. శౌసనసభకీ విషయమే సగ్ క్రొత్త విషయము. రాష్ట్రమునుండు లెక్కకు నాల్లు నేలకు దక్కువగాకుండమన్న యాచిన్న జమీందారుల విషయములను జాగి పరిస్థితులను శౌసనసభవారికీ వ్యక్తపరచి చెప్పగల సభ్యులు చిన్న జమీం దారుల పడ్టమున గౌవ్యరుసులేరని తెలుపుకొనబడినది గావున నాయా విషయముల నామాల్కాగముగ్ దొరతనము జారును శౌసనసభవారును తుండుగును కన్నగనింతులేని, చిన్న జమీందారుల కష్టములను దొలంగించుట ధర్తమని దొరతనమువారికిని, శౌసనసభవారిను ఆను దొరతనమువారికిని, శౌసనసభవారికిని నిశ్చయముగ్ దోచిన మొడలను దొరతనమువారును శాసనసభవారును ఆను గ్రమాపులయు యంవరకును న్యాయము నొనంగడలతు కేని బ్రాస్టుతము శౌసనసభ్యులయిన వారందరకది కేవల మును క్రొత్త విషయములు గావున స్వామభవ పూర్పకముగ్ సకలమును విశోధపరచుకొరకును, ఏ తత్కాష్టవిచ్చారనో పాయాది విషయములో పాల్పాని తీడముగ్ పనితేయుటకును, బ్రహ్మేక్ పతి ఫలమావంతయు నాశింపక్ నే యూ దిగువ సంతకముచేయుచున్న బృత్యుడు సంసిస్థ్యుడెయున్నాడు. దొరతనమువారియొక్కుయం, శౌసనసభవారియు కిందు సంసిస్థ్యడెయున్నాడు. దొరతనమువారియొక్కుయం, శౌసనసభవారియు కిందు సంసిస్థ్యడెయున్నాడు. దొరతనమువారియొక్కుయం, శౌసనసభవారియు కిందు సంసాద్ధు మందు చేసిన సంతకముచారియుక్కుయు, శాసనసభవారియు క్రామంలు కన్నులు చేసిన పూర్పించున్నాడు.

Deputation by Mr. N. G. Ranga, M.L.A., and others on behalf of the Ryots' Associations of Andhra Rashtram, dated 18th January 1938.

ఆంధరాడ్ప్ర జైతు సంఘము గడ్మునను, ఆంధరాడ్ట్ర్ జిమ్జ్ లైతు సంఘటక్షమునను, లైతు రడ్ణు యాత్రందర్శమునను భరస్కారించుకొని, ఆంధరేశ జమ్జ్ లైతులతరుభన సమర్పించుతున్న విజ్ఞాతనం

జమీంచార్ల చౌర్జన్యప్ప, ఆన్యాయాపు, చేతగాని శరిపాలన్మకింద జమీకొ రైతులు కొన్ని వందల సంవత్సరాల నుండి ఆధ్యపతిత్వా, విద్యాళూన్యతచేతను, ఆర్థికలో పముచేతను, సంఘశమలో వలుకబడిలేనిచేతను నికృష్ణ జీవన మను భవించుచున్నారు. దుర్బరబార్కిడ్య మనుభవించుచున్నారు.

యింత కాలమునకు గా కాల్డె సువేరిట యీ నాటికి యీ పత్రైతుల కష్టములు వివారించుటకు ఏర్పడినం దుకు కాండైను మంత్రివర్గమునకు మాధన్యవాదములర్పించుదూ మా కనీసపు కోర్కెల యూ కింద నివేదించు చున్నాము.

- 1. (a) జమీందారీ పద్ధతి ప్రజలను ఉపకరించక, కేవలము రైతుల ఆర్థిక రాజకీయ జీవితముల నిస్సారశురమ చున్నదినాన నేటికాలమున ఆనవసరమైన యీ జమీందారీ పద్ధతి పూర్తినా రద్దుచేయవలెను.
- (b) ప్రభుత్వము లైతుల చెల్లిందు శాస్తులో కొద్దిభాగముగనే నేష్క్షమాగా పుచ్చుకొనుచుండుటువలగను లైతుల కెప్ట్లానితమను కోట్లకొలది ధగమును, ప్రభుత్వమే లైతుల ఆర్థిక, సాంఘాక, ఆభివృద్ధి. ఆవసరములకొరకు విని యోగించుటకు వీలులేకున్న ది గానక లైతులు తదితర జనసామాగ్య రమ్మణకొరకై కొలదిమంది వ్యక్తులలోగములకే వుపయోగవుతుడున్న యూ జమీంచారు పద్ధతిని త్వరలోనే తొలగించుటు ప్రవల మేలుగోరు ప్రభుత్వధర్శమై యుగ్వది.
- 2. జమీంచారుల చౌర్జన్యఫు, ఆశాట్ర్రీయ శిస్తు నిర్ణయముగల మితిమించిన వ్యయమునకు కారకులైన యా జమీంచారి పరిపాలనవలనను, చానిమీద పెత్తనచారులైన జమీంచార్లు ఏవిధముగాను ల్యాండు రెవిస్సూ, ఫారెస్ట్రు,

యిరిగోడను మొదలైన పబ్లిక్ కార్యనిర్వాహణచేయలేక చేయించుకొనలేకపోవుటచేతను జమీంచారీల నస్నిటిసి ప్రభుత్వహాలన్మకిందకు తీసుకొని లైతువారీ గ్రామాలవలెనె, స్ట్వే శిస్తుల నిర్ణయము, నీటిపారుడల, మరమ్మతులు, శిస్తుల వాసూర్లు, ఆడవులపాలన వైగాలు యావత్తూచేసి వీటికయే యావత్తు పరిపాలన ఖర్చులు మినహాయుమకొని మిగిలిన ఆచాయము ప్రస్తుత రాజకీయవరిస్థితులనుబట్టి ఆవసరమైనచో జమీంచారులకు ముద్చకోవచ్చును.

అంతలో కల యొబ్టేటు ల్యాండు ఆక్టులో యా క్రింది హార్పులను ముఖ్యము π వెంటేగే చేయుట ఆఖ్గరమangle కోరుచున్నా ము.

3. శిస్తుల గిర్ణయం.—శిస్తులు బ్రహ్మతం చుట్టుడక్కల రైతువారీ రేట్లడ్లుకారమే వెంటనే (ఆనగా ఆక్టు ఆచరణకు వచ్చిన సంవత్సరములోని) సవరణ కావలయును. రైతువారీలో తగ్గినప్పడు జమీందారీలలోకూడా తగ్గ వలెను. ఆర్థికమాండ్యముచే రైతువారీలో తాత్కాలిక రిమీషను యిచ్చినప్పడు ఆ మాదిరిగోనే జమీంచారీలలో కూడా రిమీషను యిచ్చుచుండవలను.

శిస్తు వస్సూళ్లు.—శిస్తు వస్సూళ్లు బ్రక్క గవర్నమెంటు వాయిదాల భారామే పీలైనంతవరకు ఫిబ్రవరినుండి 1 పారంభించి నాల్లు కి స్ట్రీలుగా రాబట్టుకోవలెను.

జమ్హలు.—కంటగాని యితర చారాస్థిగాని శిస్తు వాకీకై జమ్హ చేయరాడు.

ఏ ఏభూమి శాస్తు బకాయికై ఆ ఆభూమినే రైతు జీవనోపాధికి ఆవసరభుగు కన్నీసపు మొత్తపు విస్టీర్ణం మినకూ యి.ంచి జప్పచేయవచ్చను ఆంతోకాని బకాయిలకొరకు యే రైతునునాని ఆరెస్టు చేయారాడు.

శిస్తు వాసూలు ఆధికారము.—యావత్తు జమీందారీ శిస్తులు వాసూళ్లు పెత్తనం జమీందారులనుండి తొలగించి శామ పంచాయితీలనుగాని లేక (పభుత్వతు రెవిస్యూ డిపార్లుమెంటునకుగాని వాప్పనించవలెను

సాముదాయక భూములు.—చెరువును, పుంతలు, వాగులు, వంకలు, దారులు, డొంకలు, మండబయళ్లు, స్త్రేశానాలు, కాలువ కట్టలు, చౌరువు గర్బాలు వకైనాలు యావత్తు సాముదాయక భూములమీద కొత్తనం గ్రామ మంచాయితీల కివ్వవలెను. యివృటివరకు వానూలుచేయబడుచున్న ఆశ్ని విధములైన ఆదనపు శన్నులు, వానూళ్లు ఆశా(స్ట్రేయమైనవిగా పరిగణించి వానూ లుచేయువారకి శిశ్ధల విద్ధయించవలను.

ఎట్టి శరిస్థితుల్కింద ైనైనను యేలాటి భూముల్కైనను నజరానాలు వాసూలు చేయకూడదు.

రైతు ఆధనపు భూములలో ఆవసరమైన గృహములు వైగారా కట్టడముల నిర్మించుకోనే ఆధికారము రైతులకు పుండవరెను. ఆట్టి యిండ్లు ఆవరణ్మదేశానికి భూమి శాస్త్రు పుండారాడు.

చెట్ల కాక్కు పూర్తి⊼ా ైతుల్కై వుండవలెను.

జాయింటుకట్టాల బాధను వెంటనే తొలగించి (శతీ రైతునకు కనీసం విదు సంవత్సరకులు కొకమారు విధినా ఆనుభవం (పకారం (పత్యేక కట్టాలు య వ్యవతాను. మరియు ఎప్పటికక్కుడు, (శతీ రైతునకు ఆనుభవములోగల భూవి స్టీర్ణము యొంతో దానికిపై చెల్లబడి కావలసిన శాస్త్రు యొంతో శాస్త్రు చెల్లబడిచేసుకా నేటక్కుడు గామాధి కారులు ఆవర్హా తెచ్చి చెప్పనుండపతను.

లంక లు.—నది మ్రాహామునల్ల బిరిగిపోయిన అంకలకు వెంటోనే శిస్తు తీసివేయవలయును. బిరిగిపోయిన అంక కూములకు సంబంధించి ఎప్పడైన మ్క్ లైగా అంక పెరుగబడిన మొడల ఆ ైతుకే సదరు క్రొత్త అంక పై యెట్టి నజారానా లేకుండా శిస్తుకట్టుకొని ఆముభవించే జిరాయితీ కుళ్ళు భండవలయును శాని అంక బి.స్టీర్లము యిదివర కున్న అంకకన్న పెరిగిన జూస్తి అంక భూమిపై గామ కుంచాయతీకే కూక్కువుండవలయును. జమీంచారుకు మొట్టి కూక్కు ఖండరావు.

రైతు ఆధీనభూములకు సంబంధించకుండా నద్దీపవాహమువల్ల క్రాక్త్త లంకలు పెట్టబడినయొడల ఆట్ట్రి లంకలై ఆయా గ్రామచంచాయితీలకు ఆధికార ముండవలయాను. ఆట్ట్రి కొత్త లంకలు సాముదాయిక భూముల్వింద భంచి గ్రామాన్లుల సమిష్ట్రి ఉపయోగించబడవలెను.

లంకల శిస్తులు.—యిప్పటి వేలంపాట శిస్తులను వేయుటమాని వంక భూములమీద, తదితర ప్రభుత్వపు మొట్ట భూములమీద వేయబడే శిస్తులు మాత్రమే వేయవలను.

రివరు కన్నర్వెస్సీ.—నదీగర్భములోగల రైతు భూములలో బాభులు త్ర్యాట్, తోటలు వేయుట్, వైగా వ్యవ సాయిక ఆవసరపు పనులు చేయుటకుగాను అనుమతి యిచ్చటకు కన్నర్వెస్సీ డిపార్టుమెంటువారికి యివుడు పున్న ఆధికారమును చలాయించుటకు గ్రామ పంచాయితీల సలహాను విధిగా పొందునట్లు చేయవలయాను.

ವೆಲಂಬಜ್ಞ ಭಾಮುಲು.—೩ ಸ್ತು ಬರ್ತಾಯಾಲಕು ವೆಲಂಬಜ್ಜ ಭಾಮುಲನು ಜಮಿಂದಾರು ೯ ನು $\mathbf{r}^{\mathbf{r}}$ ಲು ವೆಸಿಸಹಾಜಲ ಆ ಯಾಭಾಮುಲನು ಆ ಯಾ ಕ್ಷಾತುಲು ೯ ಕನಪಾಜಲ ಕ್ಷತಿತು ಬರ್ತಾಯಾಲತ್ ನಿಮಿತ್ತಂಲೆಕುಂಡಾ ಪಾರಿಕೆ ಯುಧ್ಭಿವೆಯ ಪರಿಸು.

సీటితీన్ని రేటు.— భక్క నున్న ప్రభుత్వపు మాగాణి సీటితీర్వా రేట్లకు హాచ్చుగా పున్న జమీందారీ సీటితీర్వా రేట్లను మాత్రము తప్పక గవర్నమెంటు రేట్లవరకు తగ్గింశవలెను.

స్వంత కమతములు.—1936 శాస్త్రం వర్మించే లాండు మెళాల్డరకు స్వంత కమతాలు థ్రండరాడు.

పైర్ల వారీ థాన్యఫు శిస్తులు.— ఏలాంటి చరిస్థితులలోగాని, ఎచ్చటగాని థాన్యఫు శిస్తులు లేక పైర్లవారి శిస్తులు వుండరాడు. యేజంటు మందినం.—జమీందార్లు రైతుల మధ్య జరిగో వివాదములలో రైతులనమైన కోర్టులలో వాదించుటకు, వ్యవహరించుటకు జమీందారునకువలెనే రైతులకుగూడా, తమ సంఘము చే నియమింసబడ్డ యేజంటున కథికారముండ వలయుడు.

్రామాధికారులు సారాసర్ముత్వుత్తు యజమాన్యంకిందనే వుంచడలేను. కాని యేమ్మాతం సంబంధము పబ్లికునానాని, ైప్ వేటునానాని జమీందారుతో వుండనిక్వరాడు. గ్రామాల రికార్డులు యావత్తు రైత్వారీ యిలా కాలా విలో తయారుచేయించబడవలేను.

దుజెస్సీలు.—పోలవరం, చోడవరం వైగారా ఎక్స్ క్లూ డెడు యేరియాలు (చెట్టమునుండి మినకూడుంపబడిన టై చేశాలు) స్కూ నెంటలు బ్రావిన్సునుండి రాబడిన సూగూరు, వెంకటాపురం, చెర్ల వైగారా టై చేశాలుడ్న యా శాస్త్రం కొండకు లేవలెను.

సీటి వస్తులు.— చెరువులు కాలువలు వైగా సీటివసతులప్పియ రైతుల ఆప్పి కేషనులతో ఆవుసరములేకుండా ప్రభుత్వం వెంటనే ఒకే పర్యాయము మరమ్మతుచేయించి దర్శిలా మరమ్మతులు సీటి పంపకము వైగాలు గ్రామ పం పాయిలీలకు వదలవలయును. ఏ జగాశయమునను రెండులేక ఆదనపు గ్రామములకు చెంది భిన్నహక్కులు పాలన ములకు చెందియున్న హో ఆవసరమున విధముగా ప్రత్యేక పంచాయితీల పాలనం కింద కైనను తేవలెను.

స్ట్ మరమ్మతులు.— చె**రు**వులు, ఏరులు, కాల్వలా గల మరమ్మతులు, ఆశ్వట్శుక్కి ఆవస్థరమయ్యే మరమ్మతులు చేయింపుచుండుటకు గాను జలాశయరడ్లణ స్థాణానికిగాను ఇల్లవు భూముల శిస్తునుండి రూపాయికి నాలుగు ఆణా లకు శగ్గకుండా జమీంచార్లు ఆబాయమునండి యివ్వవలెసు.

చేశల ఆదాయము.—ానెరుథులు, ఏరులు, కాషదలుగా గల చేశలు, దుంశలు దౌగాలమీద చూరి. పెశ్రం

పుచాయితీలోకే వుండవాను.

కోర్టులు.— రెవిన్యూ, సినిలు కోర్టుల పైత్వం జ్యయహాతువున్నూ జమీందారులను డ్రహ్యేక లాభకారి, ఖల కారి గనుక దాన్ని పూ_రైగా రైతుసంమాల డ్రవిసిధులతోకూడిన జడ్జి ఆధ్యత్త్వింద సమావేశం ఆరెస్టు లాండు కోర్టులను, ఫీజులేకుండా టాన్స్ఫరు చేయడలెను.

జమాబంది.— మంది సంవత్సరు గవర్న మెంటు యిల్కాలాకలోనే విధిగా ఆఫమం రెవిస్యూ డివిజనలు ఆఫీసరు

చేత జమాబంది చేయించవలెను.

సాగుబడికి లాయభీయైన బంజర్లు.—సాగుకు లాయభీయై, సాగుచేయబడక గామ సాముబాయ తుకు మాగా నికి ఆవసరం కాని బంజరులను, భూమిలేని వ్యవసాయకూలిల సహకా కారసంఘములకు ఆమ్హకొనే హక్కులేకుండా యిచ్చుటకు, ఆట్టి సంఘములమీద వీటికి సంబంధించినంతవరకు యాజమాన్యం పంచాయిలీలకింద తుండవారెను.

శాస్త్రు 8మీషనులు.— వర్హములు లేనందుకను, పర్షములు హెచ్చు ఆఖటచేనున్న వైగా డైవిక రాచకీయముల చేత మంటలు నట్టమువచ్చునప్పడు సాగుబడికానప్పడు శాస్త్రులు గవర్నమంటువారి సూపర్మైజ౯్కింద మెరక, పల్ల ములకు విధిగా రిమీషను యిందుకొవచారు.

స్థే.... రైతుల ఆఫ్లి కోషనులతో ఆవసరములేకుండా లాగడ భ్రభుత్వవు స్ట్రోకాని ఆస్త్రి ఇమీంచారీలను

ఖధిగా సర్వే చేయించవలెను. హక్కులు రికార్డు చేయవలెను.

ఆడవులు శశువులమేత.—ఆడవులలో శర్శైనంటు సెటిల్మెంటుకు ముందు రైతులు ఉచితముగా ఆభభవించు చున్న కట్టే పుల్లలు, కంక, ఆకు, కలకు, గృహనిర్వాణ సామానులు ఉచితముగా తెచ్చుకొను ఆధికారకులు గ్రామకా నుల కందరికి వుండవలేను. ఉచితముగా శశువుల మేపుకొనుటకు చట్టముబ్బారా స్థిరశర్వవలేను. ఆడవులమీద చశువుల మీగ్ల మీద యూవత్తు ఆధికారములు గ్రామ చంశాయికీలకు యివ్వవలేను. ఎట్టి చరిస్థితులలోగాని జమీంచారీ ఆడవులను ఆడి:శాసనంకొంద లేరాదు. పొండు (బంచెల దొడ్డి) ఆచాయం, పాలన యూవత్తు చంశాయతీలకే యివ్వవలను.

యానాంచారీ రైతులు.—-(a) ఆంద్రారాష్ట్ర యానాం రైతుల సంఘమవారు, యీ దినానసే నివేదించిన

∖భణార్కను ఆమలుభరచవలేను.

(b) బ్రేక్యమగా వారు సూచించునట్లు 1936 శాసనం ప్రకారం యీనానించారీ ైతులకు దక్కవల సీన శాశ్విత జిరాయితీ ఈక్కును భంగవరచుచున్న యీనానాంచార్లు బయత్నమును ఆరికట్టి కిందట మెస్పైడు సంవత్సరములలో ఎప్పుడైనను తన జిరాయితీలో యే యీనానాం భూమియైన యుండెనని చూపెట్టుటకున్నను మక్తా లేక శిస్తు వాసూలునకు చేసినదావా. మక్తా చెల్లబడికి బ్రాయబడి యే పాంసరీనోటు తడితర బాతమూలకవు వాఖా వైగాలు దోరికినచో దాఖలుచేయబడినచో ఆయా రైతులకు జిరాయితి హక్కును బ్రేసాదించవలెను.

(0) యానాంచారీ రైతులు చెబ్లంచవలసిన మక్తా లేక శిస్త్రుక్క్రమన్న ప్రభత్వత్తు రేజునకు ఏ శరి

స్థితులందు హెచ్చియుండరాదు.

Petition by the Ryots of Kondaparva, Tiruvur Taluk, West Kistna.

రూ 300 లు మూడు దండలు రూపాయలకు థల్లం మొరక భూములు వి(కయ దస్తావేజు.—

1916 వ సంజరం జూలై 29 వ తారీఖున కృష్ణా డిస్ట్రిక్స్, తిరువూరు సబ్డిస్ట్రిక్స్, యిలాకా, కాండవర్న గామ కాపురామై రాజు కలాతీ వ్యవసాయంవల్ల జీవనంచే నే వరసా ముత్యాలు ఖార్య మల్లామకు డిటా గామ కాపురామలు వెలవువారు మొఖాసాదార్లు ఆయిన గొట్టిపూళ్ల చిన బావయ్యనారి కుమాళ్లన్ను చిన వెక్టటావయ్యనారు ఆనే బావనయ్యనారు వాయించి బుచ్చిన స్థారాస్థి వ్యక్తియ దాస్తావేజు.——

మా పూర్వార్డి త్రైమైనటువంటిన్ని కృష్ణా డిస్ట్రీక్లు తిరువూను సబ్ డిస్ట్రీక్లువారి యిలా కా కొండపర్వ ్రామం లో వున్నటువంటిన్నీ చూ స్వాధీనానుభవంలో నేటివరకు వున్నటువంటిన్ని, మారువు, మా తాలూకు స్వంత కమతం భూమి; దక్షణం - నడమర, బ్యాటాతి వెంకటసుబ్బా రాయుడుగారి సర్వీసు యినాం; ఉత్తరం, మా స్వత కముతం భూమి. ఈ హద్దుల మద్య స్థామైన నౌ 21 రు ∞ 3.0 లు మూము ఎకరముల విగ్రీర్ణముగల శల్లం భూమిన్ని. తూర్పు, పొట్టకల్లి ఫుల్లాయ చేస్తూయున్న మొరకచేను. దష్టిణం వాగు ; పడబుర-ఉత్తరం, మాతమ్మడు కృష్ణయ్యాగారి

యా హద్దుల మధ్యస్థమయ్ని \$ 93 రు, య 7.83 లు కురక భూమిన్ని — కూర్పు, కొట్టి ఫూక్లో కృష్ణ య్యాగారి మొరక భూమి; దడ్డిణం, చింశలపాటి ఆక్నడు చేస్తూ యున్న మొరక చేసు; కడమర, డొంక్; ఉత్తరం, గొట్టి ఫూ $^{\circ}$ కృష్ణయ్య π 8 మెరక భూమి; యీ కాద్దుల మధ్య $_{\circ}$ మయున నె. 102 రు. య 4.63 లు మెరక భూమిన్ని వెరశ్ కల్లం మెరక భూములు య 15.46 లు మా స్వంతం కూనం భూమిని యీ తేదన నీవల్ల రూ 30 లు గజరానా పుడ్చుకుని విక్రముంచి స్వాదీనకరచియుంటిని. కనుక సదరు విశ్వమాన్తి కల్లముకు య 1 కి రూ. 1. చోప్పునను, మరకకు య. 1 కి ఆ 4 లు చొప్పునను, ఆయున శాస్త్రు రూ 6-2-0 లున్నూ, గామ రిమాజు (పారం బాపతులున్నూ ముఖాసాదారుగారికి చెబ్లిస్తూయుండవలెను. యింతటినుండి సదరిహి విక్రయాస్త్రిస్తి తరుజలగిధి, శిశ్రీ పాది సమస్త హక్కు చాధ్యతలతోనున్ను, సీ పుత పాఠం మారం పర్యం చానాద్యమన్ విక్రయాధి కారములతో స్పేచ్చగా అనుభవించుకోవలయును. యా విక్ర యాస్థి విషయములో నిస్పూగాని సీ వారసులను బాధ్యాపులుగాని నేనుగాని, నావారసులు బాద్యస్థులుగాని ಹೊನ್ನ ಟಿಕೆಸಿ ಹೊಸಿಕೂಯಿನ ಕನ್ನಾಯಿದಾಲ ಸೆಯಗಲಹಾಕಮುತಾಮು. ಯು೧ ಸಮ್ನತಿನ ಕ್ರಾಯಂಭಿಯುಲ್ಬಿನ ಕ್ರಿಯ దస్తావేజు.

మబ్బరాజయ్య (వాలు ఆని ఖన్నది.

యుంటులు నాట్లులు. చిన్న వెరక్టటామయ్యనారు ఆసే గొట్టిపూళ్ల బాహ ఆక్క్ నేని సాంబమార్తి బాలు ఆని వున్నది. నయ్యనారు బాలు ఆని మన ది మబ్బనాల్లోని మాలు ఆని మన్నది. డాన్మూ 8 రావూ 8 కామేశ్వర రావు ఆని ఖన్నది.

1 టవ పుస్తకం గె 5056 రు, వాఖ్యం 55 _56 పుటలలో గె 880 రుగా 1916 గం॥ జూలై 29 వ రోద్ని తిరుపూరు సబ్-3జిస్ట్ఫ్రారువారి ఆఫీసులో గెజిస్టరు కాబడినది.

ENCLOSURE

స్త్ర 1311 వ ఫఫరీకి కొండకర్వ గామముతా తూర్పు వంటులో క్రాయముకు యివ్వతలచిన య్యామ్ల ಷರ್ಯ ವರ್ಷ ಪನ್ನುಕಂ ವರ್ ಉ ಅಯ್ಯನದಿ.

గొట్టిఫూళ్ల బాదనయ్య తాలుకా.

౧ర౬౮S౽౦ కల్లం య ౨౮-౨౩ఀకి య ౧కి రూ ౫S౦ లు. ెమర_{డ్} ణాలూ**కు.** ౨రకంకం గాల్లవాళ్ల ఆరకలు ౮కి ఆరౖ ౧ీకి దూ ౩. ౧౫ీऽ○ऽ౦ వెలుమవారి ఆర్బాబు ౫ికి. ౨౮Տ౦Տ౦ హ్యాలుకౡలీలు ఆరౖలు౭ €ి.

ౘ

ogogke *రీబు తాలుాకు కుం౧కి దాం ౫ి౮. భశాస్థాలు క్రామాట్లు కోకు గక్తి ∩3yo\$o **XELYOSO** €060 6 mm റെ ഗ്രൂട്ട് പ്രാധ്യാ പ്രാധാരം ⊑SOSO పుశాసకురకి 3၁၂ဝSဝ ဆစ်ဿန်း ရေးမှန်း ဂနီ တံ•ာ ૠိSဝ.

₽3% &

305521

೨೧೪೧೪೦ తాళ్ల మాతరఫా.

తం πేము చక}, 080 చిత్తారు గొల్లవాళ్ళల్లి. 3**0**80 3E5201 కంశం జరీబు తోటుకు ი∪ కీకు ი కీరూ ი౦ თ 000S0 ಮಂಖಾಡಿತ್೬ಯ ೧೫ ಕಿಯ ೧ ಕಿ ರ್ 3 ಲ ४४.६० ಾ≾ಾ≀. X032_| ముద్దు రాకల చిన్న బాపతులు. ೧೪೬೪೦ EEFSZ হুধ∂∙ χε_SoSo కల్లం యు ఆర్యం లక్రూ రాహి. ೧೪೬೪೦ ಕೆ ತ್ಯಮ್ಮು. ಆಯಭ ಅಯನ ಬಂಜರು. భూంమి యూ ౨గంకీయు ౧కీరూ ౦-५-౦ చా. ೦೨೩೬೦

ళుభ్యాతు సంగరం ఆషాడ శుగ్గం సోమవారం గొట్టాపూర్ల బాపనయ్యాగారు, యా ్రిష్ట్రయ్యాగు తూర్పు వాటాలో విస్సన్న సేటనంచి రమణక్కాపేట వెళ్లే మార్గముకు దష్ట్రీ బంధం తాలూకు ఆమరకం తాలూకు — రూ. ౬౨నిట్లం బాత్తల చెర్వు వెనక వల్లం తాలూ కా.

> రంకంకం బాడవపంపు య. గం కి యా. ం కి గూ. రాకం చాప్పన. ా అగుల పారక కంపు సార్వాయకుంట ముందర వేక్సర్లు చేసు. యా. 32-ఒ3 కి డా. గు కి రూ. ఒకం చెప్పన.

೯ ನಗಗಂತಿ ಇನ್ನು ಸಮ್ಮಾನ್ ತಿ

౧౫ౕ౬SOSO జరీబుమీగ రొడ్డి నూతలు ౨ కి.

౧౨౦ઽ౦ઽ౦ జరీబుకు ౧౨ కి కు ౧ కి ౧౦ऽ౦ చాప్పన.

सद्यम् र्नेपर्न

3೬SOSO పునాసకు ౧ూ కి కు ౧ కి రూ. అSO చెప్పన.

OXESOSC

౯ాగ∣ౖ_SO మాంమి**డి తోట**లు యం. 3౧⊸౮**౦కి య**ం. ౧కి చూం. 3SO చొప్పన.

౨౫SOSO కంతం ఔంధక మ్యాజలపాటి చేను | దోవాయ చేను య. ౨౫ి కిందు. ౧కి రూ. ౧SO ౡ ప్ప≾ఈ

೯೦೨೪೭೪೦ ಪರಿಕಿ.

XASOSO రహిమ ఆధీనం లోలూసు.

ESOSO పూరచౌర్యు ముందర పెరడు య. E కి రాగకంకం ఆర్గలు మక్తా ఆర్గలు ౯ కి ఆగ్గ ౧ కి రూ. ౫కంక చాప్పవ.

20SOSCK

೯೫3೪೭೪೦ ಪರಃ.

sup. vol.-41

```
∩308080 റൂചുന്നത്രം
```

୧ဝSOSO စားစ္က ညာဓဴဗခုံး.

౨OSOSO తం⊼డుజ్క్ల యిజారా.

೧೦೪೦೪೦ ಆಡ್ಡಿ ಹ್∦್ನಲು.

308080 దిగజ**ల్లి** గొల్లవాళ్లే పుల్లరి.

00538ZS0

౨౫ీSOSO ముందురాగల భూమీ శేకృముకు లాయఖు బాపతు యు. ౫ీO కి యు. ౧ కి హా. ౹౦౺౦S౦ చొప్పున.

00058Z80

ఆగ 1902 వా సంగ్రామాజ్ 9 వ లేదిన పడమటి వాటా గొట్టాపూళ్ల బాకుయ్య తాలూకు దశ్రణము ఖండం ఆమరకం.

కెలుకు ండ్రాలు

౧౨౫ీకి**౦ జాన**కట్ట్ల చౌర్యు కల్లం య. ౨౫**ీ య.** ౧ీ కీ రూ. ౫ీకి౦

೨೫೦೦೦ ೯ ಕ್ರೌಕರ್ಯ ಪಲ್ಲಂಯ. ೫೦ ಕೆಯ. ೧ ಕೆ ೫೦೦ ಬ್.

OSKSE

.೨೦೦8౦ జర్బు తాలూకు

90080 **ఇంక్టామపురంవ**ద్ద నూతులు పారుబడికు 90 కికు ౧ కి ౧080 చౌ.

ూ ೨٥٥ పురక తాలూకు.

౨౺కం కమతం తాలూకు య. ౨౫ికియు. ౧కిరూ. ౧౮ చ~.

రంకం రహితు తాబాకు ఆరకలు ౧ం కి ఆరక ౧ కి కూ. రకం చె.

ு...

రాగకం మామ్డితోట్ యు. ౧గ్కీ యం. ౧క్ మా. 350 చె.

XOSO ಶ್ರ್ ಮಾಕರ ಘ.

రంకం ఆక్విహాశ్మీలు తాలూ**కు**.

ఆ 1901 వ సంగ జూక్ 8 వ తేది స్న 1311. మహారాజ్మిశ్ కొండపర్వ తూర్పువంటు ముఖ్బాడారు xైస్టార్లు బాపనయ్యxారు, యా ్రిష్టయ్యxార్లు జాటా **తాలూకు.**

రా. ఆ. పై.

790 0 0 స్వంత కమతం తాలూను

> 400 0 హల్లు 60.0 కియా. 1 కిగూ 5 లు చౌ.

300 0 0 జర్మ య 20.0 కియు. 1 కిదా 15 లు చౌ.

90 0 0 పెంరకకు

60 0 0 మామ్మడితోట్ యం. 20.0 క్ యు. 1 క్ మా 3 ల చ**ి.**

 $30 \quad 0 \quad 0$ = $30.0 \approx 0.0 \approx 1 \approx 0.1 \approx 0.$

0 0 90

 $500 \quad 0 \quad 0$ ရွေးဝှလေး 100.0 နီလာ .1 နီလာ .5 လာ .3 လ

⁰ x 150.0 \$. 790 0

రహితు ఆధినం తాలూను 860 0

రూ. ఆ. ై. రూ. ఆ. ై.

210 0 0 జర్బు యు 14.0 క్యు. 1 క్ కా 15 లు హె.

150 0 0 మురక యు 300 క్యు. 1 క్ ఆ 8 లు కౌ.

860 0 0

50 0 0 తంగెడు చక్క.

50 0 0 తాళ్ల మాతరఫా.

20 0 0 ఆడివి హాశ్మీలు.

1,770 0 0 అయిన సాగుభూమి.

764 8 0 အားက်လ် စာတာဆု မာတာန ဆု**ာရာ**သွာ တာ 1,529.00 နီ တာ. 1 နီ မ 8 ေ အာ္

2,534 8 0 రెండువేల ఆయిదువ**్దల ము**చ్చయినాలు**గు** రూపాయిల నర.

8-7-1901.

కొండవర్న $\sqrt{\pi}$ ను గుడికట్టు సాగ్వే చాఖలా $\sqrt{\kappa}$ కారం య 600.0 కి మిస్తమా 300.0 కి మిస్తమాలు.

400.0 పారంజాంకలు.

42.0 గామకంఠం తాలూకు.

65.0 గామ నౌకర్ల యానాములు.

400.0 గాండలు.

907·0 mg

ග 2,093.00 හ.

ರಪಿಕು ಸಾಲು ಸಂಗು ಆಯಿನ ಭೂಮಿ ಯ 564.0 ಲು ಸಾಕ್ಷ್ ಯ 1,529.0 ಉ ಕೆಪ್ಯಂಕು ಲಾಯಭು ಆಯಿನ ಭೂಮಿ ಬಂಜಗು.

8-7-1901.

Memorandum by the Andhra Rashtra Inam Ryots' Association, Bezwada, dated 21st November 1937.

ఆంద్ర రాష్ట్రములో భూమిని దున్ని సకలజీవారానులకు ఆహారో శ్వత్తినిచేయు. రైతులు మూడు విధములుగా మన్నారు.

பக்கையின் இன்ன.

2. ఇమ్జ్ টুজ্ভు.

3. ఆ₍గహారం, యీనానాం రైతు**లు.**

യാത്രാത്രി

్రభుత్వ ైతులయొక్కియు జమీందారీ రైతులయొక్కియు కష్ట్ల ముఖములను రైతు సంఘముల ద్వారాను న్నూ, కాంగ్) ను సంఘములబ్వారానున్నూ, ష $_1$ తికలబ్వారానున్నూ, కొంతవరైక్రను $_{f L}$ మధత్వమునకు విశిడమై నట్టుగా నమ్హమన్నాము. ఈగాం రైతుల కష్టముల సౌరంగినవారు హెచ్చుమంది లేకుండుట మిక్కిల్ విశారము. ಯಾನಾಂ ಾರ್ ಸಂಭುಮುಲು ಶೆಕ ವಿದ್ಯಾ ಧನಹುನ್ಯತವೆ, ಆರ್ಥಿಕ್ ಮಾಂಸ್ಯಮು ಪ್ರಜ್ನ, ಯಾನಾಂಡಾರ್ಲ್ಲ ಹೌಸ್ಟ್ಯು ಮುತ್ಲಿಸು రైతులు దినదినము కృంగి కృసించిపోళుచున్నారు. యానాం రైతులు శుడుకడ్డములు ఎంతేకథిన **హృదయుస్థికే** నాను జూలెగొల్పక మానళు సాస్పహ్యంలై స్వారం తరపాతులై, గౌరవ మర్యాదలు లేక పారసత్వపు హాక్కులు 7881936 దారువత్సరము రొబ్బేటు ల్యాండు సవరణ యాక్టు ఫరితమును యీనానాం 78తులు ఆనుభవించుటకు సహితము నోచుకోక ఆగ్రహారీకులు ఆక్టుకు భిన్నముగా ఆక్టుముక్కై ఆశయమును థికెక్కరిస్తూ చేయుకు త్వత ములకులోనై చకరాని పాట్లుచకుచున్నారు మరిన్నీ యానాం రైతులకు చాలాచోట్ల కౌళ్ల కడపాలు, ఇట్టా, ముచ్చలికాలు, శిస్తు రసీసులులేని కారణముతో జిరాయితీ హక్కులు 1936 వ సంవత్సరం ఆక్టుకు పూర్వమే జిరాయితీ హమ్క ఉండినను యూ ఆక్టుచే యేర్పడినను ఆట్టి జీరాయితి హమ్కలను మా ైరెతులు ఆసుభవవించు టకు వీలుగాకుండ ఆగ్రహారీకులు ధన్ దశ్రస్ట్ర కలుకోబడులద్వారా హింసించుచున్నారు. భార్యా బిడ్డలతో **ఓంటి పూట** తిండియైన నులేక మలమల మాడుచు భూములు సాగుచేసి పండించిన పంటలు సహితము యానాం ဖားင္က ဆံဝန္သား ဒီဂို ဃားအစ္မွာနာမ္း ဂို နီဇီဝန်စနာနာ က ကားသားမလ နေနာမာေန ခ်ီသန္မွာ ေတြ ေတြ မီး္က မီနင္းေန႔နာ పుచున్నారు. 1933 వ సంగరం యూనాం బిల్లు సకకటించినంతే నే విద్యావంతులు, ధనవంతులు, ఆధకార్జు కబడిగల యీగాం దార్లు (కి. పో కోడు 107, 144, 145 ఇక్షనులు (చయాగించిస్త్రీ, ఆనాదినంచి స్వహాముగా భూమినే నమ్మి సాగుచేయించున్న ైలెతులను భూములనుండి తొలగించుటకు ఆేక ప్రవాయములనుపన్ని దేశరైన్య ములాగర్ని కొన్ని గామాడులలో యోగాం రైతులను భూములనం పిబాల్కారముగా వెడలుగొట్టుడున్నారు. యండు ఇల్లు కొన్న గ్రామం దవల్ల రహనాం రైతులు నిరాధారులై క్రిమినర్ శిడ్లు, జరిమాగాలుకు కూడ పాత్రులు కొవలసిన చ్చేను. గ్రామం ముల నమ్మి వ్యవసాయ జీవనామే తమ చరమావధియని యొంచి జీవయాత్ర గడుపుటకు నిస్సృహ చెందియున్నారు. యూ దిగువ నుదకూరించబడిన యోగాం రైతుల కససీపు గోల్కాలను రభుత్వముతారు గమనించి తగురీతిని యెస్ట్ట్లు ల్యాండు ఆక్టును సవరణచేయించి భూములను ఆంటివెట్టుకొనియున్న రైతులను రడ్డింపచేయుటకు భుధత్వముతారి సభుత్వముతారి పభుత్వముతారి ప్రవిణ్ణముయుడ్న ది.

1936 వ సం॥ ఎబ్లేటు ల్యాండు ఎమెండు మంటు యార్ట్ల బ్రక్ రము యాగాం గామములలోని భూములకు తీరు జిచ్చాయితే మంటువారిచే నియమిందు లకు జిచ్చాయితే మంటువారిచే నియమిందు బడిన స్పెషలు టిబ్యునలువారి యొదుటి ఈగాం గామ భూములలో కుడివరం హక్కు భన్నట్టుగా ఆగ్రహారీకులు రుజుఖచేసుకొనవలెగు. ఆయితే యుంతవరకునూ స్పెషలు టిబ్యునలు ఏర్పాటుచేయనందున తమకుగల కుడి పరము మాక్కును నిద్ధారణచేసుకొనుటకు ఆవకాశములేదని చెప్పుచూ తమకులేని హక్కులను పురస్కతించుకొని బీదా లేతులను భూములనుంచి తొలగించుటకు [కి. మా. కోడు శె 144 నుల నువమూనింవచేసి రైతులను హింసించు చున్నారు. ఇవ్వటికే కలవాపూడి, పొద్దువాక, చేవరము, బిళ్లమాడు, కుమ్మరగుంట, చిత్రం, ప్రేశ్వంపురం, గోప వరం, పెట్టూరిపాలెం, ముత్తుపట్లి, రావపట్లి, పెల్లలూరు, మంచాళ్ల వన్నారా గామ యూనాం రైతులను హింసించి మాతులనుంచి తొలగించియు, యింకా కోర్టులడ్నారా తొలగింపనున్నారు. కాబట్టి పెంటనే స్పెషలు టిబ్యునలు యేర్పాటు చేయిందవలను.

1936 వ సం $\|$ ఆశ్వ బ్రూరము 1933 వ సం $\|$ నవంబరు దరిమిలా తొలగింబబడిన యీ నాం ైరెతులకు తిరిగి వారివారి హక్కులను యిప్పించవాలను.

1933 వ సంగ నవంబరు 1 వ లేదికి పూర్వము ఏ భూములో కైనసు ైలేతకు ఏ కోర్టు తీర్పువల్లగాని ఆర్డరు వల్లగాని జిరాముతీ ఈక్కులోదని తీర్పు ఆయువున్న వృటికిన్ని 1933 వ సంగ నవంజరు 1 వ లేదినాటికి భూమి సాగుచేయుచున్న ప్రత్యాతకు జిరాయితీ ఈక్కులున్న బ్లూగానే నిర్ణయించవలెను.

ఎస్టేటు ల్యాండు ఆర్ట్లు శౌ 28 గు (పకారము యిగాం గామములలో యోగాం భాములై 1983 వ సంగ్రాములు 1 వ లేదీగాటికియున్న శిస్తే గ్యాయమునదిగా చెక్కబడియున్నది. ఆది రైతులకు వివరీతమైన కష్టనష్ట ములు కలుగజేయుచున్నది. 1933 వ సంవత్సరములోగాని యికముందుగాని ఆశారాఖ గవర్న మెంటు భూముల పైనున్న శాస్త్రులోనే యిగానం భూములపై కూడ చెక్కించునట్లు గానే సవరణ చేయవలసీయున్నది.

శిస్తు జానులు యీనాండార్లకు భూమిపై చ్రవమ్ నార్జీగలదు. ఆట్ట్లి సందర్భకులో చంటపై చ్రవమ్ వార్జీయుండవలసిన ఆవసరములేదు. చంటపై చ్రవమ్ వార్జీయున్న ఆవకాశమును చూచుకొని రైతులను హెల యిబ్బింది పాలుచేయుడున్నారు. చరా స్టిపై జమ్హీచేయు హక్కుడు తీసిపేయకులెను.

ఎస్టేటు ఆనగా యానాం గామము, లేబా యానాం ఖండ్రిక, లేదా యానాంగానున్న శివారు, ఆని నిర్వ చించబడవలెను.

యానాం గామము చంపిణీ కాబడినగు, విభబించబడినగు, కొంత డఖలు చేయబశినగు, మరి యే యితర విధ ముగా చ్యాకించబడినగు ఆట్లు విభాగించబడ్డ భాగములుగాని, భాగముగాని, గామమని నిర్వచించబడవలెగు.

1933 వ సంగ్రమంలు 1 వ లేదికి క్రితము 12 వ సంవర్సరములలోపు ఎప్పడైన యానాంచారు ప్రాతంగుగార్పియైనగు ముక్తాకై, లేక శిస్తుకై, యే కోర్టులోనైన దావాచేసి డిక్రీపాంది రైతుగు భూమిలోనుంపి శిష్పించి యోనాంచారు స్వాధీనల చేసుకున్న పృడం అట్టి రైతు ఆ భూమిని 1933 వ సంగ్రమంలు 1 వ లేది. సాగు చేస్తూతున్న రైతుగా పరిగణించబడవలెను.

ఆయుగను ఆవే భూమిని ఆ వ్యాజ్యం పూర్తి ఆయిన పిమ్మట్ మర్యే యిశేర ైతు ఆయుగను కథ్రు, కథా పాలు తీనుకొనిఖన్నైచో, లేక కొనిఖన్నైచో ఆట్టి చివర గైతుగకే ఆ భూమి చెందవలెను.

మక్తా లేక శిస్తుకుగాని, మారసరికోటుగాని, కడ్డుగాని లేక ఖ్రత్తరంగాని, లేక మరియే బాతమూలకమైన సాధనంద్వారానియినా ఒక్కలేత ఒక భూమిని సాగుచేసినట్లు విర్వడేయిడల ఆట్టి బతి రైతుకు ఈ ఆక్ట్లు కూరా రం జీరాయితీ హక్కు ఖ్య కరిగణించవలేను. పై రెండు విధాలవల్లగాని, మరి యే యుతర మార్లాలవల్లగాని, పి భూమియైనను యే రైతు స్వాధీనంలో నయినా ఖండినట్లు యేర్పడినప్పడు తద్విరుడ్డంగా నిరూపణచేయుట్లైకే 1936 వ సంగరం శాసనంఖట్టిన పిమ్మట్ల ఆంతకుముందు లేదీ వేయించి ఒలవంతంవల్లగాని, మాసముచేగాని, ఆ భూమిని పిడుదలచేసినట్లు యూనాంచారు యొట్టి విధంగా బాయించుకున్నను ఆట్టి రైతు ఆలాంటి బాతం యకముందు తగిన నిర్ణీతకాలంలోకుల వాప్పుకొననియెడల ఆ బాతలు రద్దుకాబడి, ఆట్టి రైతు కు ఆ భూములమీన 1933 వ సంగ నవంబరు 1 వ తేదినాటికి జిరాయితీ హక్కు ఖన్నట్లు నిర్ణయంకావలను.

ైగాన:ము యీగార్యమంటువారిచే ఆంగీకరింశబడిన మైనరు యీగార్యమంటు చేస్తార్వముగాని ప్రాప్తముగాని ప్రాప్తముగాని ప్రాప్తముగాని ప్రాప్తముగాని ప్రాప్తముగా నిర్వచించబడం ప్రాప్తమిగా నిర్వచించబడం ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రస్తామిగి ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రస్తామిగి ప్రస్తామిగి ప్రస్తామిగి ప్రాపెట్టు ప్రస్తామిగి ప్రస్తామి

్ క్షాన్స్ కు ఆమలులోనున్న ఎస్టేకు ల్యాండు ఆక్టు శె 215 సు కర్కి, ఏ,బి. కె.డ్యూలు కర్కి, గవర్న మంటువారిచే చేయబడిన ఆనేక రూల్సులతోకూడి ైలకులకు ఆర్ధముగాక కోర్టుల పాలుచేయుడున్నది. గవర్న మంటు గ్రామములలోనాడ చేయబడిన ఆనేక రూల్సులతోకూడి ైలకులకు ఆర్ధముగాక కోర్టుల పాలుచేయుడున్నది. గవర్న మంటు గ్రామములలోకూడ వెంటనే సోర్వే చేయించి రిక్కార్డు ఆఫ్ రైట్సు తయారుచేయించి డ్రక్క్ సున్న గవర్న మెంటు గ్రామములలో ఆమలులోనున్న రొఖ రూప్యేణ శిస్తునే ఇర్లు యంచేమడల పట్టా ముచ్చలికాల గురించిన్ని ఆర్థయజుమెంటు గురించిన్నీ శిస్తు హాచ్చు తగ్గును గురించిన్నీ ఖన్న చాడ్డురును తీసి వేయవచ్చును. మరిస్నీ ఉంటమీద ఫ్ల్లువార్డీ చరం జప్తు తీసి వేసినచో ఆర్టు యింకసు సింపిల్ మైకాగలదు. శె 185 ఎ ను కేంద ఆగవారీకుడు తనకు కుడివరం హక్కు గలదని నిరూపణచేసుకొన్న భూముల పై ైలకులు ఓక సంవత్సరము మెక్కా సౌమ్మను యిచ్చి జిరాయితీ హక్కును పాండవలసినదని చెప్పబడియడన్నది. ఆది ఆర్థమను. జిరాయితీ హక్కులుఖన్న రైతు ఎంసుకు ఆగవారముడారుకు కాంపెన్ నేషను చెప్పించ వలెనో ఆర్ధమగుకులేదు. కాబట్టి ఎట్టి కాంసెన్ నేషనుయున్ను యిప్పించకుండానే జిరాయితీహక్కు ఏర్పాడు నట్లుగావించవలేను.

యాగాం గామములలో భూమిహక్కును గుగించి రైతులకు యూగాంచార్లకు జరుగుచానాలిన్నియు ఎస్టేటు ల్యాండు ఆక్టు ఎమెండుమెంటు జరిగి స్పెషల్ టిబ్యునల్ జరిగేవరకు ఆట్టి చావాలిన్నియు విశారణ జరుగకుండ ఆఫుదలచేసి యుండవలెను.

ుగా పెంచారాండములో యిర్గోజను రిమిడ్, ఫారెస్టు, పశుభల బీళ్లు, చెట్లు, వగైరా యావత్తు విష**య** ములున్నూ యిందులో బ్రేకముగా భదహరించబడకపోయినను జ**మీ**కొ రైతుల కోర్కలస్నియు యాగాం రైతుల కోర్కలగ కూడ భావించవలెను.

Petitions by the Ryots of Pithapuram Estate (Upland Villages), Durgada Village, dated 18th January 1938.

_ (1) వం దేమాతరం

మా గుర్ధాడ గామము పిలాఫురం యెస్ట్రేటులోని మెరక్ గామకుు (Upland village) ఆనగా కోవలము వర్హా థారమైన గామము. 1860 వ సంగ్రహంతమున చూ పిఠాపురం యెగ్టేటుకు చేష్క్రాను కట్టినాను. ఆప్పటినుండియు భూములు చేలంకాట భరతుల పైన హెచ్చు వాడినవారికి కౌలునను ఇస్తు 1908 ఐరకు జరిపి కారు. ఆపుడు రైతుల్లో సఖ్యతలులేకను ొంత భూమి గీ యెస్టేటువారివల్ల కౌలు పొంచాలనే ఆశచేతను పాట మొత్తములు ఏ టేబు హెచ్పి స్టూ వచ్చినారు. పన్నుకు రగిన చంటలు లేకపోయినా, రైతులు గౌరవ ము నిలుపుకొనడుకున్ను ఎస్టేటు యొక్క మొహనతపొందే గిమి శ్రమున్ను బకాయలు ఉంచేవారుకారు. ఆలా హాచ్చు పన్ను లతోనండగా నే 1908 వ సంవత్సరములోనే Tenancy Act వచ్చి రైతులకు సదరు పాటభూముల పై శాశ్వశమున హన్కు ఏర్పరచింది. సదరు భూములపై ఆప్పటికి సిర్చియున్న హెచ్చుకున్నలతోనే శాశ్వత చట్టాలు ఇక్వబడ్నాయి. ఆ కారణంచేతోనే ఆన్ని ఓకేకకకు భూములకు ఒకే శిస్తు రేటు లేక తేడాలు కట్టినాయి. ఒక ార్లు, గొండ ఉండబడ్డ భూములకు ముత్తం ఆజుబాయిషి శిస్తు వేసి ఒక పట్టా ఇస్తునావాన్నారు. కోతువారీగా శిస్తు నిర్ణయించడం లేనేలేదు. ఆలా నిర్ణ**యిం**చడం ఆవసరం లేకపోయింది. ఇట్లు జరుగుకూండూ 1914 **లో** Great war జబ్బింది. ధరలు ప్రజరీతంగా పెరిగిపోయాయి. అందుచే ైలేతునకు భూమి పై తీపిపాచ్చినది. ఆహ్ప్ సర్వాచేసి ఇతర భూములుహడ కొందరు కొన్నారు. రైతునక ప్పడు పుష్కళంగా డబ్బు కనబడింది. ఉత్ప వాలతోటి ఊరేగింపులతోటి ఓళ్లమరచి వ్యయంచేశాడా రోజులులో రైతు. ఆలా కొంత కాలం జరిగెంది. ధర<mark>లు</mark> తగ్గిపోయాయి. రాబడితగ్గింది. ఆలవాటైన ఖర్చులు మాత్రం తగ్గలేదు. ఆందుచేత ఋణ్మగస్తుడయాడు. పన్న ఖారం హెచ్చయింది. ఫలసాయం తగ్గిపోయింది. ఆందుచేత ఋణ్మగస్తుడైపోయి భూములనితరులుకొనేవారు లేక పోతే మాహుకార్ల చేతులో, నే పెల్టేస్ ఋణవిముక్తుడుయాడు. 1903 వ సంవత్సరములో సర్వే ఆయినా భూమి యొక్క తరంగాని తమాతిగాని కట్టబడలేదు. 1932 జరకు సోర్వే నెంబర్లో ఆమల్లో కి తీసుకురాబడలేదు. ఆధికార్లను సర్వే చేశానుని తృప్తిపరభడానికి తప్ప మరే విధంగాను రైతున్ళుపయోగించ లేదు. శిశ్రులు మారలేదు. కేర్లు నెంబరు మూరాయి. ఆంతే ఆ భాధలతో శిస్తు చెబ్లించలేక నానా బాధలుపడుతున్నాడు ైలేతు. మాడుర్గాడ ామము Upland village ఆగ్రీ కేవలము వైభారమే ఆధ్, ఏ విధమైన స్టీకి సౌకర్యాలులేవన్ చెప్పన చూట మీ రేవరు మనువలేదనే నా నమ్మక**ం. ఇక్పుడే కాడుకదా ఎప్ప**డూకూడా మరచిపోకుండా ఉండేలాగ **మీహృద** యూ లో ఆమృశడి ఉంటుందనే నా ఆశ. ఆ కారణంచేతే శిస్తులు బకాయిలు పెరిగిపోవలసివచ్చింది. భరలు పూర్తిగా చడి పోయాయి. కృష్తులు కూలీలు ఆయిపోయినా దర్దమాళాలు తీసినా ఆ రోజు**న్లో**నే. ఆటి మహాఖాధలో, మా మహారాజానారు మా భూములైనా 1 కి గూ. 0-1-6 పెచ్చుకన్ను విధించారు. చెల్లించు కొలేమని మొంటలు పెట్టుకున్నా మా మొంట్టలు బారిచేవుల్లో పడేలేవు. మా భాధవారి హృదయాల్లో స్థేశింప ానే లేదు. ఈ శాన్పు లీచ్చుకో లేక భూమి రెబ్బైటువారికి సమక్పిద్దామనే ఉండేదికాని ఈ రైతు. ఈ ఖారత భూమిలో ఇ నైంచిన ఈ రైతు దినదినమూ నా ఖాగ్య దేవళ ఆని తన భూమిని నమ్మి స్పైరించి కొర్పిళ్లండే ఈ రైతు. ఆట్లు కాలమై పంచెయ్యడామే తన జీవితము, తనవిధి, తనసుభగవంతు డందుకొఱశే ఫృట్టించాడని నమ్మిన ఈ రైతు ఆరా చెయ్యగలడా? లేదు తను శర్వనాశనం ఆయినా ఓప్పకొంటాడు. రైతు శ్రమ ఆట్టిది. రైతు దీఈ ఆట్టిది. రైకు కాశ్హ ఆట్టిది. ఆశ్వటివరకు తరంవారీగా రోట్లు ఏర్పరచడంగాని శిస్తుత్వా తోగ్గింపుగాని జరగలేడు. 1908లో ఉన్న శిస్తులే [గుడ్డిగా బౌర్జన్యంగా ఆచ8ంకడ్డాయి. మా [గామము వంటి మెరక గా]మేమీ ఆయి గవర్న

ముంటు గామమయుడ్న కత్తాహుడి ఆగో గ్రామము మాకు మిక్కిలి సమీపంలో ఉంది. ఆ గ్రామమునకు మా కంపె గొలదిగ సుఖకార్యాలు ఉన్నప్పటికే ఆ గ్రామములోని శిస్తు రేట్లను, మా గ్రామంలోని గవర్నమెంటు క్వీటు రెంటు రేట్లను కూడామించి పోయాయి జమీంచారీ రేట్లు.

	గఖర్న హెంటు మొరక ౖగామము క ్తి పూడి గ చేట్లు.	ద ు గ్రా డలోనున్న ఇర్న మెంటు క్విటురెంటు ేకట్లు .	మ ్రాడ లో శున్న జమీందారి ారేట్లు.
ొస్ట రక్	 5 ఆణాలు మొదలు	5 ఆణాలు మొదలు	దా. 1 ల⊼ాయతు
	రూ 2-8-0 లు.	రూ $1-4-0$ లు.	యా 9-8-0 లు.
చుల్లం	 రూ 2-6−0 లు ఘుడలు	రూ 2-8-0 లు బుద లు	దూ 5 లు ల గా య తు
***	రూ 4- 7 -0 లు.	రూ 4−8−0 లు.	రూ 25 లు.

క త్రామాడి రోట్లు 1931 లో జరిగిన enhancement కూడా చూచిస్తున్నాయి.

(2)

మా దుర్రాడ గ్రామంలోనున్న మొరక భూములో ని పంటలు ఆనగా మిర్చి వైగాలు దైవికంగా కలిగే గాలి పాటుకల్లను, ఆక్క్ రలేగి రోజులో కురిగే ఆకాలవర్షములవల్లను, క్రమీకీటకాదులపల్లను నష్టము పొందుతూ యున్నవి. హెచ్చు శిస్తులు చెల్లిస్తూయున్న మొరక భూములు కొన్ని కేవలము రాతిగర్వులు ఆయి ఏ విధమైన సస్యమునకుగాని పశుఖల వీడునకు ఉంచాగంలేదనడం మా గామ విషయంలో ఆతిశానుక్తాకాడు.

శ్లపు శంటలకు ఏ విధమైన సీటినసతిలేదని మనవిచేశాను. ఎటువచ్చినా సీటి దనర్లు లేనటువంటిస్నీ తక్కువ గర్బం కలెగినటువంటిస్ని 8 చెరువులున్నాయి. ఆ చెరువులు ఫూర్తినానిండిన రోజులో కూడా సదరు చెర్వుల కిందనున్న భూములకు కావలసిన సీటిని సద్దయి చేయలేవు. (శలిచెర్వు సంవత్సరములో 3 సార్లు ఫూర్తినా సిండిననాని శండవు. ఆట్టి స్థితిలో సియామకం ఆయిన శల్లపు భూములకే కాక చెరువు కొందనున్న మెరకలు కొన్ని మెరక శల్లములునా మార్చి తమువవలసిన విస్తీర్ణం మాతం వృద్ధి చేశారు. కొన్ని చెరువు గర్బాలు శల్లపు గేటుకట్టి ఆమర్కంచేశారు. అండువల్ల రాని సీరులేనే తేదుక భా వచ్చే సీరుని ఆరికట్టడానికి ఈక్కుడా ఇచ్చారన్న మాటు. ఇట్లు రైతులు దరఖాస్తుచెయ్యడం రైతుల విషయములో శావ్వేకాని తశ్శలేదు. ఏమంటే దర్హములు కురిసి నశ్వుడు సదరు సీటివల్ల సాగుచేసికొన్న మెరకలకు సీటి తీవునాకట్టి ఆది డాబ్జ్లేటు సీరీ ఆని ఆన్మందువల్ల శల్లపు రేటు కట్టించుకుని మెరక శల్లులుగా మార్చుకోవలసిన ఆవసరం రైతుకు శుట్టింది. చెక్క దాఖలా మా మూలు శల్లములు అయి చెర్వు సీరు తీసికొనుటకు వాస్కును గన్నియున్న భూములో, దహ్హాఖావముచే తొని శంట కారికమాసందరకు ఏమీ లేకపోయిన క్వుటికీ, ఆశ్వడు కురిసిన దహ్హాలవల్ల ఏ ఇతర సాగుచేసినా పెస్టీర్లం య 1 కి రూ 1-8-0 లు లగాయతు రూ 3 లు వరకు సీటి తీరువాక బ్బే జమీంచార్లు పై విధంగా చేయడంలో ఆశ్వర్యం లేదు.

ฉือ	The second	చెర్వుకింద తడు ఇదలసిన
చెర్వు చేరు.	చెక్కు యొక్క అయకట్టు.	భూమి. ఎ.
1. గజరావువారి చౌర్వు	18.18	38.99
2. తుంగ చెర్వు	9.41	85.10
3. కొత్త చెర్వు	14.90	120.63
4. శంగారాజు చేర్వు	19.74	$125\cdot 92$
 5. వెంకయ్య చెర్వు 	15.43	58.31
6. ξ_0 கூறு ஆற்ற கூறிய கேறிய கே	14.71	53.52
7. వెంక్రటాజు చెర్వు	30.54	138.90
8. జగన్నాయగుల చేర్పు	14.24	82.08
	137.15	703.45

సదరు చెర్పులు ఎంత గర్భకు. కలిగియున్న హో ఆంతే భూమిని సమృద్ధిగా గీరున్న స్పుడు సమృద్ధిగా తడభగలిగి గ్రైమే ఉన్నాయి. దర్జములు లేక పోవడందల్ల సరిగా ఎక్పుడున్న నిండఖ. నిండిగా మొత్తము 8 చెర్పులు కలిసి రి సైర్ట్లు దమ 137.15 లు భూమిని మాత్రమే తడపగల్లి గా లెక్క దాఖలా ద్రకారం విస్ట్రీల్లు దమ 703 45 లు భూమి తడకవలసి భంది. కొన్ని చెర్పులకు నాళ్లు లేళు. ఉన్ననాళ్లు జాగుచేతల లేక ఏ చెర్పులో కురిచిన దర్జము ఆ చెర్పులు నిండి ప్రత్యేతులోక్ల చెర్పు గర్బం వృద్ధిచేయడంగాని, మరమ్మతులు చేయడంగాని లేదు సరి గదా గర్బము ఆమర్కం చేయడం. మెరకలు పల్లములుగా మార్చడం జరుగుతూంది. వైనచెప్పిన చెర్పులో క్లోత్త చెర్పు, శింగాలు చెర్పు, వెంక్టలాజు చెర్పు ఆగేని (Railway affecting tanks) ఆయి యుండుకుచేత గవర్న మెంటుమారి (Pressure) దల్ల ఆవిమ్మతం అమ్మడ్వుడు పొందుతూంటాయిం ఆ మరమ్మతు లైనా ఉపయోగమునవికాళు. ఆనగా గట్లు ఎత్తు చేయించడం అండుచేత పల్లపు చంటలు పండే భూములు సార వంతమ్మలేయున్న సు నీరు లేక నిరువయోగములగుచున్నవి. వీనికి తోడు రైతుకు గాప్ప నష్టం కలిగించే చాధ మరొకటి. ఏ (Tenancy Act) దల్ల రైతుకు భూమి హంమి హంమ్క ఏర్పడిందో ఆ (Tenancy Act) లో నున్న ఓక్క విమమ మరతులదల్ల రైతు ఆధ8 చతితుడగుచున్నాడు. జిరాయినీ భూమిలో ఓక కట్టాలో బకాయి ఖన్న శిస్తు

ఆ పట్టాదార్లలో చెల్లించినవారితో నిమిత్తం లేకుండా చెల్లించినవారి భూమిగాని, చెక్లిందనివారి భూమిగాని S.I.S. పెట్టి శిస్తు వానులు చేసుకోవడ్పునన్నారు. ఈ బారుణపరతువల్ల తన పన్ను రాను చెల్లించినప్పటికి ఆ పట్టాలోని అతర వాటాదార్లు అంతా ఫూ ౖిగా చెల్లించివరకు ఈ రైతుడ్యొక్క అయబిరిటి తగ్గక నిబ్బాహారములు లేకపోళ్ళ చున్నాయి. ఇది వెంటనే తగ్గంచి వేయారి. సాదరు S.I.S. భూములకు ఎస్టేటువారువేసిన కొమ్మతు య 1 కి రూ 2 to 5 లు, బామాపా పన్ను రూ 2 to 3 లు. ఇదివరకు గామానికి ఉపయోగించే పెట్టలు వైగా హరంహాకు లుగానున్న పెట్టలు వైగాలు లైతుల కమర్కించేని పుల్లకి వైగారావనులకు ఆటంకం కరిగిస్తున్నారు. కాబట్టి మడాను లెజసైటిగు ఆస్పెంస్టీ వారిని శిలారి రికార్టు వీలాశాత్తము కోరి పార్థించే మనళులేమనగా—

- 1. మా భూములకున్న హెచ్చు రోట్లు తగ్గంచి తరం వారీ కట్టించి సదరు రోట్లు ఎక్పటి కప్పడు మారకుండా నుండేలాగున ఏర్పాటుచేయించుటు. సదరు శిస్తు నిర్ణయంలో సదరు భూమికి భండుకున్న నీటి వనర్లు వనైరా సౌకర్యములు. నష్ట్రములు ఆలోచించుటు.
 - 2. మామూలు పల్లములకున్ను వర్ధపు ఆధారమువల్ల పండే పంటలకు నీటి గీరువాయి కట్టకుండుట.
- 3. (భాస్తుతంలున్న మెరులులు కూలినంత నీటిని కలిగియుండక పోలుటుచేత నీరు విరినిగా వచ్చే యేర్పాటుచేయు నిమిత్రమై ఎఱ్ఱకరం ైన ఏలేటికి ఆడ్డు గట్టు గట్టించి వర్ష కాలుంటులో నైనను వృధాగా సముద్రములోనికి పోయే నీరు మా మొరక గ్రామములకు సప్పయించులు. రాజమండ్రడి లగాయితు తొండంగి వగైరా గ్రామములలోగా ఖండే మొరక గ్రామములకు సప్పయించుకు 50 గ్రామములతాలాకు భూములకు ఆశగా 40,000 యకరణుల భూమి చక్రాగా సాగు కాగలడు. అదేకాకుండా అంకను రెండుమూడు ఆధారములు కలళ్ళు. ఓక్ పెద్ద చెరుతును పోయించినచో గ్రామమున కంతకును నీరు సభ్యయి కాగలడు. ఎట్లు ఆనుకూలముగా నుండగలగో చూచుకుకు లేవెల్సు వగైరా చూచుకుకు ఒక Engineer ను ఎళ్ళాటు చేసినచో సదరు Engineer కు ఆయే Preliminary ఖర్పులు మేము భరించుకుంటుకు. సదరు నీటి హక్కు గవర్న మెంటువారి ఆధనములో నుండుకొనవలేనని కోరు చున్నాము. సదరు ప్రోజక్టువల్ల గవర్న మెంటువారికి ఖర్చు హెచ్చయినను హెచ్చు మంది మంది కోరు చున్నాము. సదరు ప్రోజక్టువల్ల గవర్న మెంటువారికి ఖర్చు హెచ్చయినను హెచ్చు మంది మంది కోజలకు ఎంతో సభకర్యము కళించునని చేయుచున్నాము.

Petition by Mr. Krishnayya, Ryot, Pothavaralanka, dated 16th January 1938.

1. గేను కెద్ద కుటుంబముకు చెందినవాడను. ఈ లంకల పరిస్థితులు నాకు బానుగా తెలునును. పూర్వం యూ లంకలు ధన ధాన్య సమృద్ధిగాఖండి పంటులు పూర్తిగా పరించేని, ఇప్పడు భూములు ఆగ్నియు యుసుకావడి పరడలునల్ల పంటులు పూర్తిగా తగ్గపోయినని. శిస్తు తగ్గవలనీయున్నది. 2 బారులు, పొరంజాకలు సౌక్వే లేనందునల్ల కారుమారైయున్నది. కొన్ని డొంకలు జమీక్ బారి స్వంత కంతలో మారినని. (3) గో భూములు గ్రామ సముదాయపు భూములు యర్టేటువారు కతం ఆని అంటున్నారు. పూర్వం రెట్లు లంకలలో పశువులు మేయుమండేని ఆనగా పుల్లని ఏమియు లేకుండానే మేయుమండేని. ఇప్పడు పాడి పంటలు తరిగినని. మాలా భూములు విరిగి తేరినక్నుడు జమీక్ దారు భూములు ఆని ఆంటున్నారు. రైతులయొక్క భూములు తేరిననింటినే రైతులకు యివ్వవలెను. జాముంటు పట్టూ హాలా నక్షముగా మున్నది. విడిపోవలెను. శిస్తు వహుగుక్తు విషయ ములా లంచకోడిశనమున్న మాలా బాధవవుతున్నారుు. ఏటి వరిడలనలన సూర్వం గానుం చుట్టూ రా గామ కట్ట ఖండేది. ముర్తపోత్రటకు తళ్ళ కాలన మంచి స్థితిలో ఫండేది. ఇప్పడు యినన్నియు సశించినని. కాన మా హక్కులు మాతు కలగచేసి న్యాయం వహిరించి కోర్తాను.

Petition by Mr. Kudithipudi Venkatramayya, Ryot of Thippalakatta, Potharlanka, Challapalli Estate, Divi Taluk, dated 18th January 1938.

మేము ఇద్ద కుటించీకుండు. ఈ లంకల పరిస్థితులు నాకు తెలుసును. మా చిన్న తనములో చాడి శంటలు సహ్బద్ధిగా నుండెడివి. గోభూము అండెడివి. పోతార్హంక వ $\overline{\Lambda}$ ాల గామాడులు విరిగి చౌల భూములు ఇనుకలేసి నష్టమడినవి. గుప్ కట్టపోళుటచేత వరదలఇలన నష్టము కలుగుచున్నది. భూసారము, శంట తగ్గినది. కాన శాస్తుకూడ తగ్గకలయును. మామాళ్లు వ $\overline{\Lambda}$ రాల చాధలు కలుగుచున్నవి. మురుగు కాలుశలేకపోళుటచేత ఈ పాలేముల భూములు చౌల నష్టపడుచున్నవి. వరద నష్టముఖలన ఆపార కట్టములు కలుగుచున్నవి. ఆశను అన్నియు జమీక్ చారుగారే చేయించికలియున్నది. రాధారి చాటలు సోస్వే లేక ఆస్థాన్స్ని ముయున్నవి. జూయింటు ఫట్టా పద్ధతే ఆగేక ఆనర్థకములకు మూలముగానున్నది. ఈ శద్ధతి ఆగేకులను ఆయామయము చేయు చున్నది. కనుక ఎస్టేటు ల్యాపుకు ఆర్టు ఆసుగుణ్యముగా మార్చకలయునని నా ప్రార్థన

Petition by Mr. Devi Srirangam, Ryot, Potherlanka, Challapalli Estate, Divi Taluk, Kistna District, dated 14th January 1938.

మాకు సుమారు 20 సంవత్సరముల్మకిందటివను స్వంత భూమియున్నది. ఆది ఇప్పడు విజిలో విరిగిపోయి నది. మా తాలూకు నీరితొట్టుకూడా పోయినవి. మాకు ఆప్పటికి ముఖ్య జీవనము వ్యవసాయామే. మా సుముం బము గామములోగల పెద్ద కుటుంబములలో నొకటి. భూమి పోయినంధువలన మరల జీవనము కుమర్చుకొనుటకు మాలా నష్టమైనది. ఆమాని పద్ధతిలోని సంగతులునున సుమ్మడి, చిలగడము, గోను వంగలు పశుఖలు మేనెడి వీళ్లను శాన్ను లేదనియు, ఆశ్వటికి ఎస్టేటు లంకలు లే నేలేవనియు మా లేండ్రులు వైగ్ రావారు చెప్పునుండేడేడి పారు చాలా భూములు ఏటి నిరుపులకు లోనగుట్టే మరల లేదిన సందర్భములో ఆ భూములను జమీందారు బలములో స్వాదీన పరచుకొన్ను. ఆశ్వడు గామమునకు కావలసినంత నీరామ ప్రదేశముకలడు. గామ సముదాయమునకు ఉప దూగించునటువుటి లోటలుకూడా కలఖ. వాటి కేప్పుపు జమీకొచారు సముదాయపు ఉపయోగమును భంగపరచ్ పాలనని ఆక్రమ శిస్తును పొందవలెనని పట్టాలు యిచ్చియన్నారు. గామ పరిస్థితులు చాలా దుర్భరముగానున్న నీ. గామ సముదాయపు భూములు ఆకమింపబడుటే ప్రస్తుకుము భూములులేని మా వైగా కులనులయొక్క పళ్ళలు తిరుగుటకు భూము లేవయాలేవు. డొంకలు, బజావలు, చాలా ఆకముణచేత సన్న గిలిపోయినని. దీని కంతయు కారణము సోర్వే లేకపోళ్లటి. ఆల్పా సంఖ్యాకులకు పలువిధములైన రమ్యలు కావలసియున్న సి. దీనికి కార అను జమీకొచారీ పరిస్థతులకు గామములో బడుయుండుటయే కగుక పార్లమెంటరీ కమిటీపారు. విచారించి జమీుగాను ప్రజలకు పోయిన సౌఖ్యములను ల్యండు ఆక్టు మార్ప ఫూర్వకముగా భానాదించేదరని నమ్ముచున్నాము.

Petition by Mr. Sriramulu, Potharlanka, Challapalli Estate, Divi Taluk, Kistna District, dated 14th January 1938.

మా కుటుంబము ఈ గామములో ఇద్ద కుటుంబములలో నొకటి. మాకు వ్యవసాయము స్వంత భూములు ఉండెడిని. భూమి శిస్తు రొళ్ళ రూపముగా మారుటకు పూర్వము ఆమానియను ఓక పాలీ శద్ధలి ఆమలులో పుండెడిని. ఆప్పడు బీక్ల మేతకు శిస్తు లేదు. పొలము దాన్ని న యొడ్లకు శీటి మేత పుండగలందులకు గోభూమి సమృద్ధిగనుండెడిని. పాడికి కొదవలేదు. ఎక్కడ జూ చినగు గో భూములే. లంకలు పాలకుట్టుకు గో భూములే. నా చిన్న తనములో ఆంతయు గో భూమియే. ఆప్పటికి అందరికిని పాడి పశుభకు కొడవలేని మేత పుచితమే. ఆప్పటికి ఇమీకొచారీ స్వంతకంతము ఆగెడిపీ లేగేలేళు. అప్పడు గామ సముదాయముమీద పశుభలు మేయుటకు గాను గ్రామ మొత్తముమీద లెళ్లు లంకలన్ని యు నుండెడిపి. గామకంఠ భూమి గొంండు. పొరంకాక లధికము. లంకలయందు అరణ్య పాంతములో ఫ్ర్లు, క్రర, కంప పుచితముగా తెచ్చికొనెడివారము. ఇంచుమించుగా మాకు కొనుమే ఉండెడిదికాదు.

2. భూమి భలవంశమై పాడి మాటలు తులాగాగుచుండిడి. కాని వరదలు వచ్చుచుండుటటేత కట్టలు నిగి సిన తదువరి విరుపులు ఎక్కువై భూములు ఏటిలో బడిపోయి కొన్ని, ఇనుక వేసి కొన్ని రైతులు నక్ట పడిపోయి నారు. సముచాయపు భూములు యా వత్తు జమీందారుగారు ఆక్రమించి, లేలిక అంక అుకూడ ఆక్రమించుటచే రైతు లకు మీదగికము వాటిల్లినది. మూడు వంతుల భూమినదీ వాతకమైనది. మా లాలాను భూములస్నియు పై నిధ ముగా కోలుపోయినాము. మాకున్న గో కాక్కులు పోయినవి. ఇప్పటి స్థితిలో చాల హీనస్థితిలోన్నాన్నారు. మా హక్కులు మా భూములు రమ్టించి మాకిచ్చు చాందిన.

Petition by Mr. Sunkara Raghavayya, Ryot, Potharlanka, Challapalli Estate. dated 15th January 1938.

- 1. మా గ్రామకులో ఆనాదినుంచి వ్యవసాయ మే జీవనం. (ప్రస్తునం భూములు ఇసుక వేసి పంటలు శిస్తుకే మీరుటలేదు.
- 2. శాస్త్రు వారులు వద్దతులు చాల కథినము π నున్నవి. జాయింటు పట్టా పద్ధతి చాల ఆడ్రములకు కార ణములగుచున్నవి. సౌక్యేశివలన డొంకలు π ను సముచాయభూములు నశిలచుచున్నవి.
- 3. లంగ గొండెత్నము పెరిగినది. వి.మీ సోయిన భూములు చాలా చేలి జమ్క్ చారిగారి స్వాబీనములోనున్నవి. మాకు పాడి పంటలు నశించినవి. న్యాయము కలుగచేయు చార్లను.

Petition through the Lanka Ryots' Association.

- 1. వ్యవసాయముధకు పునాచియైన పాసు సంరజ్నాకు కావలినిన గో భూములన్నియు ఇమ్కొబారీ సొంత కమితములు సొంత భూముల్కింద వచింపబడుచున్నవి. కాన గో భూములు యా అంకలో విడగాట్ట్ల ప్రార్థన. యిదియే ముఖ్యమైన మార్పు.
- 2. విరిగిపోయిన భూములు మరల తేలువరకు మధ్య కాలము శిస్తు రిమిషను కాలము్రిండ చరిగణించబడి ఆ భూములను చట్టాదారులకు యివ్వవలయును.
 - 3. సోక్వ అంక గ్రామాడులలో సోక్వే చేయించడలెడు. జమీక్ దారి ఖర్చులు భరించడలెను.
 - 4. జూయింటు పట్టా విడదీయు వలయును.
 - 5. భూనారము నన్ను కించి శాస్త్రు తగ్గించవలయాను.
 - 6 , మెన్టేటు లెఖ్క్లలన్నిము గవర్న పెంటు సిబ్బందిచేత సంవత్సర జమాబంది చేయకలయును.
 - 7. లంచ గొండితనమును రూపు మాపవలయును.
- 8. మురుగుపోళు మార్గముల లేక ఆపారమైన నష్టము కొల్లుచున్నది గాన మురుగు పోళు వస్తులు, కాలు వలు జమీకాబారుగారి ఖర్చులమీద త్రివ్వించవలయును.

ఇట్లే ఆగేక వస్తులు కర్పిందవలయును. సాము సముదాయక భూములు విడగొట్టించవలయును.

Petition by Mr. Panakalu, Kishkandapalem, hamlet of Potarlanka, Challapalli Estate, Divi Taluk, dated 15th January 1938.

మేము కెద్ద కుటించీకులము. ఈ లంకల పరిస్థితులు ఆమానీ వద్ధతి నాటినుండియు నాకు తెలుకును. ఆమానీ వద్ధతిలో బ్రైకు, వంగ లోటలకు, గుమ్మడి తోటలకు, గోనులకు శిస్తు లేదు. మా చిన్న తనములో ఇక్పటి కన్న బాలరెల్లు పాడి వంటలు సహృద్ధి రైతున, కళువుకు, సమృద్ధిగా భూమి యుండెడిది. నా చిన్న తనములో ఇక్పటి జమీందారి స్వంత కమలాలుగో భూములు గామ సముదాయ భూములు ఆయియుండెడిది. నా చిన్న తనములో దామాదులు విరిగి పాల భూములు లనుకు వేసీయు బాల నడ్ట వడినవి. భూసారము, వంట తగ్గనది. శాస్త్రు తగ్గలేదు. జాయింటు కట్టావలనను, సార్వే లేకపోళ్ళటవలనను, బాల చిన్న అనానారము, వంట తగ్గనది. శాస్త్రు తగ్గలేదు. జాయులకు కట్టావలనను, సార్వే లేకపోళ్ళటవలనను, బాల చిన్న అనానున్నవి. నష్టములు వాటిల్లుచున్నవి. మామూళ్లు వైదాలవలన బాధ కలుగుచున్నవి. మురుగు కాలువ (తభ్వ కాలువ) లేకపోళ్ళటిచే ఈ పాలముల భూములు మురుగుచే చాల నడ్డకుముచున్నవి. పూర్వము ఈ కాలువ యుండెడిది. పరడ నష్టమువలన అపార నట్టము కలుగుచున్నది నాన పూర్వముండెడి గుపికట్ట భద్వమలవలనియున్నది. ఈ పనలు జమీకా చారుగారే చేయించవలసియున్నది. రాధారి బాటలు ఆక్రమించబడి వాల నష్టము వాటిల్లుచున్నది. కనుక ఎస్టేయి ల్యాండు ఆర్ట్లు ఆనుగుణ్యమునా మార్చవలయునని నా చార్దను.

1. పూర్ప మొకక్పుడు ధన ఛాన్యములచేనున్ను, పాడిపంటలచేనున్ను, తులతూగి ఇప్పడు దేవమానలైల వినాశ సంక్షములకు గురియయి జీవనుబక్కి కాంతిభబాతలకు గొరవడియున్న యీలతూగి ఇప్పడు దేవమానలైతా

గమనము కళ్యాణ్మదడుు పునర్జీవ సూచకము.

2. ఈ గామరయలున కు గావలసిన కనీస్ పామాణ్య భూవనతిలేమి చేసన్ను, యున్న కొలది భూములు విషమ మాస్టితులచే బెట్టుబడిని మరలించు మేరకయినను ఫలదాయకము గానందునననున్ను, పన్నలు ప్రకృతమున మర్బరమై లైతు యొక్క యాస్టిక దార్జ్యతను తపి యుణుఖవరకును ఫీట్బట్లేతను దేవాత్తల సమేత్తనమును గాపా డుటు యూ రయితున కాసాధ్యముగా దోచుపున్నది. పాదులో వేయబడిన దుంపవాతివాల స్వరమ్ణకాటకు తన మూలమునే విచ్చేదము జేసికొని జీవించి గుల్లయిపోతుదున్నాడు.

3. ఈ స్ట్రీశికీ చాలావరకు బాధ్యులు యెబ్టేటువారు. దీనజనులను పారమార్థిక తత్వములో యూక్తాయుక్తముల నమసరించి రడ్షించుటకు నియంతృత్వమైన థర్మకర్పైత్వేమే యెబ్టేటు. కనుక శిస్తున భూసారము నమసరించి తెగ్గింపుజేయుచు, మాపుమేరకు మిగిలియున్న తమ స్వంతలంకను భరస్పరానుకూలభద్ధతిమీద రయితు బాహుఖ్యమునకు

పట్టానిచ్చి మానవకళ్యాణమునకు పూర్లదర్శక్ లగుడుండి నాక.

4. సామాన్య మనోభావము లెటుల్ సంచరించుచున్నవే, తబ్బాన్ల్ప్ లైక్స్, స్ట్రిరమునకు సైస్ట్లేటువా రెంత జరకు బాధ్యులో కనుగొని తమరు దయాపూర్వకముగాజేయు మేళ్లను (బజా బాహుళ్ళమున్ కే జెండబేనెదరుగాక.

5. తమ యెస్టేటుబలిమి గామ సిరంకుశ్రము (Village Hitlerism) గామ నియంతృత్వము (Village Dictatorship) లను పెంపొందించజేయుట ఉదయాగబడునటుల జేయక సమత్వమును శరణాగతరముత్వమును చకటించి చదర్పించెడరుగాక.

6. ఎ స్ట్రే టుద్యోగుల క్రార్యములకు, భౌరపాట్లకు నాకరమయి రయితుల గయోమయులుగబేసి త్రీవ చ్రాయ

ైపయా౫లకు లా≁నుజేయు _{గా}మారెక**్లల** చిక్కులకు నాగరికత ననుసరించి మార్పుజేయుదురని ౖపార్టన∙

7. ကျားလားလှို ξ , လာဆုံးမှု ξ ಜಿಟ್ ಸುಕ್ತ ಹೆಸ್ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಹೆಸ್ ಹೆಸ್ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷೆ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವಿ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ತ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರ ಪ್ರಕ್ಷ

, 8. తమరు స్థానిక స్వచరిపాలనాధ్యళ్ళు eయినందున తోవతెన్నులులేని యీ అంకమీద యంతర్గ్రామ

ုန္လလာက္ကေနျဖစ္သည္။ နာမႜေတာ္သမားေရးလည္ေနတာက္ရန္ေ

9. తమరు భజాగేవను కోటగృహాలగణమునుంచియే మొదలెడ్డి మజామానసమును జారగానటను మిమ్హులను భగవానుడు చిరాకాలజేవులుగోజేయుగాత. భవట్య యావూర్వ చిశ్రీ పర్యటనము జయ్యదమనుగాక.

Memorandum by Mr. Mandeswara Sahma, President, The Andhra Zamindari Ryots' Association, Kovvur, dated 22nd July 1938.

I have the honour herewith to communicate to you the English rendering of resolutions Nos. (1), (5) and (7) for kind perusal and necessary action.

This association of the zamin ryots of Andhradesa are thankful to your Government for the pains taken by the Parliamentary Committee in embarking upon an elaborate enquiry and the patient hearing given to the ryots' representations.

All the miseries and hardships suffered by the zamin ryots during all these years have been successfully brought to the notice of the Committee and the abolition of the present system of zamindari alone, our association believes on the strength of realities as the only way only for the economic betterment of the nation which cannot be dreamt off, while crores of zamin ryots are groan under the yoke of the zamindari oppression.

But we have no desire to embarrass the present Government apart from the question of its possibility under the present Act.

But let me hereby humbly give expression to the voices of millions of zamin ryots including those in the forest areas that unless even the proposals of the Andhra Provincial Congress Sub-Committee be entered into the statute book before the closure of the next session of legislature, the ryots will fall victim to severe disappointment.

As the ryots bear various reports, regarding the time of ushering into the Legislature of the Estate Land Act Amending Bill, we request the Government to make a clear announcement assuring them of its early introduction.

We hope that the Bill will be a comprehensive. One and the whole scheme and outlook of the Act will undergo a radical change from the view point of national economy.

As all the different aspects of the ryots' case are already sufficiently represented before the Committee. I need not add anything here which will amount to mere repetition.

But I am in duty bound to submit a few lines regarding those most unfortunate dummest men in lakhs. I mean my hill-tribes brethren of Salur, Madugula and Godavari zamin areas.

I am reliably informed that they suffer from various hardships and oppressions of a primitive type and existence is impossible for them to-day.

Apart from the curtailing of "podu" cultivation, increasing of the yeru cultivation rates, the monopoly system (in Madugula) exaction of compulsory labour, it has been successfully brought to my notice that in the Madugula Agency, the hillmen are made to pay as the marriage mamul five kunchams of rice, one pair of cloths, one goat and one "butty" of "sara." They are also made to pay a mamul of 5 annas for every fireside and 8 annas for every plough by hillmen.

Nearly 500 hillmen attended this recent Provincial Conference at Anakapalle. All of them are afraid of returning to their homes without some assurance from the authorities that they need not fear of the molestations of the muttadars; who they represented with tears would certainly take them to task for having gone to this Conference.

I request that the District Collector of Vizagapatam, in particular, East Godavari and other places where there are zamindari hill-tribe-areas be immediately instructed to make enquiries with the help of Local Madras Labour Associations and take necessary steps to save these innocent dum brethren of ours dwelling in the forest from these troubles.

I would also propose in this connexion that District Collectors having such areas be instructed to make regular monthly visits to these areas in the company of Local Madras Labour Associations and afford the hill-tribes every opportunity to bring such grievances of theirs to the notice of the authorities promptly. This will also help the Government towards keeping of a peaceful atmosphere in the agencies.

We beg to state that our association is ready to offer its humble services to the Government in this matter whenever required. As a first step I request that the District Collector of Vizagapatam be instructed to make enquiries regarding the grievances of Madugula hill-tribes giving them due notice at an early date.

Surely when the Russians are wonderfully raising the economic and cultural life of the world's most backward race, the Siberians, Congress Government cannot afford to neglect these poor innocent forest dwellers, whose population will be more than fifty thousands in the Madugula areas alone.

I request that due consideration be given to resolution Nos. 5 and 7 herewith submitted asking for the incorporation of the "podu" as "yeru" rights of hillmen in the Estates Land Act and abolition of the muttadars and the establishment of the village panchayats which were entirely sponserred by the hill-tribe delegates themselves.

We have information to show that some estates are giving trouble to ryots who have come forth before the Parliamentary Committee for evidence. I request that district authorities be asked to carefully enquire into similar complaints and give all the necessary protection to the ryots.

Requesting once again for a serious consideration of the matters presented herein.

The following is the English rendering of resolution Nos. 1, 5 and 7 unanimously passed at the Fourth Andhra Provincial Zamin Ryots' Conference held at Anakapalle, under the presidency of Sri R. Mandeswara Sarma Garu on 17th July 1938:—

The said Conference is attended by about 400 delegates from various estates and about a 1,000 visitors including many hundreds of hill-tribes of Madugula.

Resolution No. (1) (a).—" This Conference hereby expresses its gratitude to the Congress Ministry for taking interest towards the conditions in zamindaris soon after their assuming power."

(b) "This Conference while realistically believing that unless the zamindari system is abolished national economic welfare will be impossible in this country, accepts as its minimum demands, the proposals made by the Sub-Committee of the Andhra Provincial Congress Committee in this connexion, namely, (1) that the relationship of parties should be interpreted correctly, (2) the scheme of the Estates Land Act should be reformed from the view point of national economy and the other proposals of the said sub-committee for fixing a fair rent, repair and maintenance of irrigation works, remissions,

safeguarding communal lands, removal of forest grievances, abolition of illegal cesses and compulsory labour, adjudication of disputes as also seri lands, lanka grievances and other matters and requests the Government to immediately bring forth a comprehensive Bill for amending the Estates Land Act and other concerned Acts during next session of the Madras Legislature without any delay and calls upon the members of the Legislature to take all necessary steps for getting it passed into law then and there.

- "This Conference expresses its sympathy with those ryots and pracharakas who are subjected to so many hardships by some estates for having tendered evidence before the Parliamentary Enquiry Committee or for having helped them and assures them of the concern of the Andhra Zamin Ryots' Association in this matter."
- "This Conference requests the Government that immediate orders be issued to the district officials that complaints regarding zamindari molestations should be carefully enquired into and necessary action be taken against offenders for protecting the helpless cyots in the estates."

Regarding the grievances of hill-tribes and agency areas.

Resolution 5.—Resolved that the Estates Land Act, Debt Relief Act and Land Mortgage Act, be extended to the agencies by the Government.

Whereas the time immemorial "podu" and "yeru" cultivation rights of hillmen in the zamindari hill forest areas are under invasion by the estates, this Conference resolves that it is necessary to clearly define and incorporate them in the coming estates land legislation and safeguard the interests of the hillmen and also requests the Government to take necessary steps to save the hill-tribes from the barbarous monopoly system, compulsory free labour, high forest rates and other sorts of levies and acts of the estate muttadars and the estates.

Resolution 7.—Resolved that in the Madugula agency the present muttadari administration be removed and collection rents by the village panchayats be introduced in the coming estates land legislation.

Note.—During the discussion on this resolution many leaders of the hill-tribes came forth and offer to give sureties for the estate "tumma" if the responsibility of collection is placed upon them which will relieve them from the indescribable miseries suffered under the muttadars.

Memorandum by the General Secretary of the Taluk Congress Committee, Narasaraopet.

Gandhiji has more than once reiterated the view that "the old zamindaris should not be abolished." Expressing that view that "they should try to amend the system rather than ending it though the mending process is the longest but yet shortest." When asked whether the permanent settlement should remain, he categorically answered "No! it has to go." He mainly urges to remove "the inequality between the landlord and the tenant." And this opinion has been canvassed on many a floor of our representative assemblies and councils all over India. Further we cannot but quote here the bold and frank declaration of the Hon'ble Mr. Katju, the United Provinces Law Minister, that "When political considerations arise legal titles will not be considered." Independent India comments as follows:—

"We applaud the bold and frank declaration of the Hon'ble the Law Minister. Let zamindars and talukdars realize that if the political considerations of the country demand it their legal title even if sanctioned and recognized by the Privy Council will be upset and let them not raise the hypocritical cry of expropriation of their legal title even if any is based on their treachery to the people and alliance with the country's enemies and on the expropriation of the tillers of the soil by the British Governments for its own political considerations."

And now the time for such a demand is come. Let us now examine how it is to be mended. The remarks of Gandhiji apply with equal force to all proprietary estates, viz., agraharams, mokhasas, etc., and these also cannot be abolished accordingly. And this report is confined to the above sort of the villages only.

One observation has to be made here. Recently the Madras Government at the instance of Madras Estates Land Act Enquiry Committee has called for the following information regarding whole inam villages:—

- (a) To submit a statement contrasting the rent paid by the tenant to the landholder in proprietary areas with the rates of assessment on similar ryotwari lands in the neighbourhood.
- (b) To submit a statement of the number of holdings of 5 acres and less and land revenue thereon.

- (c) To submit a statement showing the number of tenants and under-tenants in proprietary estates paying rents of less than one rupee between 1 and 10, 10 and 20, 20 and 50, 50 and 100 and above 100.
- (d) A statement of the total income of each agraharam whether it is 5,000 or below. Rates of wet and dry lands prevailing and rates of ryotwari assessment prevailing in various ryotwari areas in the irrigation of tanks and their condition, whether surveyed or not, areas of tanks with assigned and such other information

This information has been furnished through the village officers. It has to be submitted here that either the karnam or the village munsif is one of the concerned agraharamdars or a man entirely depending upon the mercy of the agraharamdars. The agraharamdars apprehending that if they state the income of the villages to be more than 5,000 they would not be able to come under some expected provisos in the new Bill gave wantonly incorrect information on almost all the required points. In some villages the information is not at all furnished. The condition of the irrigation works is entirely misrepresented. Further the ryots were not heard in these matters and the whole thing is an ex parte business. Therefore it has to be submitted that no lines of legislation can be called out on the basis of such information.

Further the question of income of any village is not at all relevant because it is not as though the fate of a ryot or the benefit which accrues to him by virtue of his possession depends upon the income of the village. The fact that some portions of the agraharam villages have been alienated or the disintegration of the inam into small blocks of area on account of successive partitions from generation to generation is not also relevant here. The fate of a ryot does not depend upon the fecundity or the insolvency or chronic indebtedness of an individual inamdar. If a right is conceded it ought to be universal. Probably there might be a few hard cases. But these hard cases need not subscribe to bad legislation. After all, alienees are the ryots in the village itself. Therefore even the small mokhasas or the agraharams whatever their income be, whatever their present extent, condition be, need not be excluded from the operation of the Act. To fix the standard of income is also hazardous and there are so many practical difficulties for arriving at a standard.

There has been a suggestion in the evidence adduced before the Estates Land Act Committee that a certain portion of the whole inam grant should be set apart as private land for the agraharamdars. We are at a loss to know what are the criteria upon which such standardization of such an acreage could be found. It once again depends upon the members of that family and so many other things which cannot be regularized. To tackle a situation where all the laws are in possession is almost impossible. Probably if such a view of things is taken the Government would be compelled to take up an elaborate enquiry about the condition of each agraharamdar and after all this may be a thankless task and this is highly impracticable as well. To standardize is also highly impossible.

In preparing this report the evidence before the Estates Land Act Enquiry Committee as could be had from the newspaper reports and the statements on analogous subjects in various assemblies and councils all over India are also taken note of. First we suggest broadly the needs which have to be satisfied from both the view points of the tenant as well as the landlord:—

Compulsory survey.

Record of rights.

Annual zamabandi.

Rents to be permanently settled.

Keeping of accounts by landholders in the village chavadi with a power in the right to look into them.

The distraint of the property and the collection of rent through the agents or proprietors should be dispensed with and the agency of the Government staff should be substituted.

The delay in the distraint proceedings should be avoided.

Compulsory maintenance of all irrigation works whether in use or disuse and to vest the power of control in the Provincial Governments empowering them to take action suo moto in fit cases.

To keep in tact all communal lands and tank-beds.

To grant grazing rights to the tenants, i.e., to confer occupancy rights even in pasture lands in possession of the tenants.

To give jurisdiction to the civil courts in all these matters.

To devise more speedy remedies in the collection of rent due to the landholder. Subdivision—Abolition of joint pattas.—To give adequate protection for the ryots who have been forcibly dispossessed under some threat or inducement by landholder on the apprehension of the attraction of this Act.

The provision regarding compensation is too inadequate and a better quantum of compensation (ten times of annual rent) must be allowed to the landlord.

The tenant can be allowed to take stone from his holding for buildings and such domestic and agricultural operations.

In these parts there is no question of under-tenants. It can be stated straightway that there are no under-tenants in our parts in whole inam villages. If our opinion is required on this point, on principle and equity there cannot be objection for conferring occupancy rights on under-tenants as well.

Now the following are the amendments suggested:-

Section 3 (1).—The definition of "agriculture" may be changed so as to include pasturing since an amenity of pasturage is also an essential necessity for agricultural operations. In these parts there is no question of reserved or unreserved forests in the case of whole inam grants.

Clause (11).—The definition of rent may be changed so as to include the dues payable for the purpose of pasturage.

Clause (11) (a) may be entirely deleted as this sort of provision gives room for illegal collections by the landlord under the guise of custom.

Section 3—Clause (15)—Definition of ryot.—The definition of ryot may be changed to extend to the person who holds for the purpose of pasturage.

The case law now under the section is as follows:-

When a tenant under a holding believes another to be a real landholder and holds under him, he is a rvot though the other person who let him as a trespasser.

This sort of implication leads to certain mischievous results. Suppose two persons A and B quarrel over the ownership of an agraham. In prospect of that quarrel or for the purpose of concocting evidence of possession and titles, etc. A lets a tenant into possession of the land. It must be obviously for a low rent; otherwise the tenant would not be willing to come in, and in the litigation B is finally declared to be the owner. Then according to the present section, the tenant acquires an occupancy right irrespective of the fact of the bona fides or the reasonable rent or otherwise stipulated in the lease. A and his tenant collude together always. Such an atmostphere is always surcharged with suspicion and fraud. The tenant may be said to have been let in possession fraudulently even. The bona fide belief of the tenant is quite immaterial and it is hard to prove the mala fides of the tenant. If the rent stipulated is equitable and reasonable we can call the tenant and the lease to be bona fide. If the rent is reasonable and equitable, the tenant may even be continued by the person who is ultimately declared to be the owner.

Therefore to avoid such situations the definition of ryot must be as follows:-

"Ryot" means " a person who holds for the purpose of agriculture and pasturage of ryoti land in an estate on condition of paying to the *true* landholder an equitable rent which is legally due upon it." Provided the land in possession is not tank-bed land at any time.

The significance of the proviso is explained in dealing with section 3, clause (16), sections 20 (1), 20-A (1) and 20-B (1) and the chapter on irrigation works.

Section 3, clause (16)—Beds and bunds of tanks.—These lands in section 16 (a) and (b) are excluded from the definition of ryoti lands. Assume the tank's bunds are breached and the agraharamdar leases the tank-bed to tenants. There, as per the rulings under the sub-clause, the tank-bed land if let out for agricultural purposes becomes ryoti land—vide 51 I.C., 318, 51 I.C. 899, Rev. Pet., Volume I of 1911, Board of Revenue: 13 M.L.J., 269, and thus even these lands can be at a certain juncture of time be converted into ryoti land. If the principle submitted regarding the irrigation works is accepted some safeguard might be imposed to nullify the effects of the above rulings.

Further in the new Act, the definition of "private land" is peculiarly omitted. As per this section, the private land of the proprietor may include all the lands detailed in section 3, clause (16). The fact that they do not come under ryoti land does not mean they cannot come even under private land. If the principle of the new Act is to see that all irrigation works are to be maintained. Some provision must be enacted to the effect the lands detailed in clause (a) of clause (16) must be excluded from private lands even. Otherwise it is quite easy for the landholder to convert the tank-bed lands into private ands.

All these principles should be applied even if the tanks, either irrigational or ordinary, or, were now in disuse or not functioning for a long time or even abandoned from a long time.

Therefore clause 16 (a) should be amended as follows:-

(a) Beds and bunds of tanks of and of supply of drainage, supply of irrigational channels. Whether the sources are in use or disuse or even abandoned.

Further a provision may be added to this sub-clause as follows:---

"Private land shall not include beds and bunds of tanks and of supply drainage, supply or irrigational channels whether the said sources are in use or disuse or even abandoned."

Section 6, paragraph 2 of explanation 3 may be deleted so as to be in consonance with the amendment suggested of the word "agriculture."

Sections 7 and 11.—Even a free grant of a whole inam village a right in the minerals is not conveyed to the grantee. The tenant may be allowed to have a right to use of the stones necessary for domestic operations, namely, the construction of his houses, etc. He shall be also compelled to fill up the pits out of which the stone is carried so that the holding might be rendered fit for purposes of cultivation after prescribed number of years. Some provision may also have to be incorporated giving such a facility to the tenant.

Section 8, clause (5).—The legislature wanted and changed even the burden of proof regarding the evidence to be adduced on the point whether a village is an estate or not. It has also conferred occupancy rights on all sorts of whole inam villages and to engraft an exception for that universal rule is not commendable. As Dr. Katju, the United Provinces Law Minister, points out that "if the political considerations of the country demanded legal title even if sanctioned and recognized by the Privy Council will be upset." So also it is submitted that there is no necessity for making a proviso with respect to the villages for which declaration has already been obtained. The mere existence of a decree if the tenant was in possession all through and even at the juncture of time contemplated by this Act cannot debar the tenant from acquiring an occupancy right. In any way the clause (5) is abscure and it has to be made clearer by way of some illustrations. In any event a person in possession of a holding for twelve years continuously after the decree may be given an occupancy right.

Sections 16 and 17.—A similar provision, i.e., a period of time may be prescribed in the case of a ryot making an improvement.

Section 20 (1).—This section is silent about the point of giving notice to the interested parties. Notice of such an application may be given to all ayacutdars, villagers and the same may be published in a local gazette. The proceeding under this section must be one as is contemplated in Order I, Rule 8, of the Civil Procedure Code, which deals with a representative action.

This sub-section may be so amended as to take tank-beds which are dealt in clause (a) of clause 16 of section 3 from its operation. The principle of this amendment will be dealt later when we are dealing with Chapter 8 (irrigation works).

Section 20-A (1).—As a learned witness who was deposing at Vizagapatam before the Estates Land Act Committee the maintenance of irrigation tanks is more essential and important than the remission of rent, it should be made a fundamental principle that a tank-bed land should never be diverted to any other use. The landholder or any body should not be allowed to cultivate it to encreach upon it or to assign it even if the tank has fallen into disuse owing to the want of repairs by the agrahammdars or otherwise, say by Vis Major. No man can take or advantage of his own latches or negligence or breach of duty. The tanks and as such the tank-beds must be always kept in tact. The principle must be once a tank-bed is always a tank-bed. The tank-beds or bunds should come neither under the head of ryoti land or under the head of private land. This sort of provision is necessary to see that agrahammdars are compelled to maintain the irrigation works.

This section is also silent about notice being issued to the other parties interested. The procedure suggested regarding section 20-A may be prescribed.

The question of reversion.—The case law as now it stands is that as soon as the communal land or lands are not necessary for the purpose for which they are originally set apart the land reverts back to the landholder. It is better that such lands revert to the Government lest the agraharamdar should spoil the communal lands having the prospect of reversion in their favour.

Section 20 A-1 and B-1 may be amended so as to keep the tank-beds out of their purview.

Section 28.—The rent payable on 1st November 1933 shall permanently be settled and the words "until the contrary is proved" at the close of the section may be deleted.

One point requires some mention here. The whole evidence adduced before the Estates Land Act Enquiry Committee does not disclose such a complaint being levelled against the excessive rates of rent prevailing in these whole inam villages though there is much evidence adduced to that effect from zamindaris. As such it is submitted that the rent on 1st November 1933 be settled as permanent rent. Thus in section 28 of the Act the words "until the contrary is proved" may be deleted. There need be no statutory provision for the remission of rent as there is already adequate machinery under the Act for the reduction or enhancement of the rent. Therefore it follows as a matter of corollary that the provincial Government should not have any reserve powers to revise, alter or reduce the rents whenever they are inequitable by executive action through their revenue settlement officers. To give such a power to the Provincial Government is an usurpation of the powers of a judicial court. It is always fundamental principle of jurisprudence that rights of parties should be determined by a court of law rather than by the executive Government.

Except for a few acres of wet land which are in the direct cultivation of the landlord, most of the wet lands are in the possession of the tenants on sharing system on oral leases, i.e., half of net produce to the landlord reserving the other half and fodder to the tenant.

Sections 30 to 38.—There is no provision of issuing notice of application under this section to the other side. Some provision may be added to that effect.

Section 52.—This section says that a patta shall be in force only for one year. This sort of provision puts a premium upon a recalcitrant sort of landlord. If a patta is granted for one year no valid reason can be urged of its non-continuance for more than one year. Any variation can be incorporated into the patta once granted and accordingly this section may be amended. This would give much relief and security to a humble tenant who dislikes to go often to a court of law at the instance of a cantankerous landlord.

Section 55.—This section prohibits a tenant from suing for patta within three months of demand, for the same. When once the landlord makes it categorically clear that he is not prepared to issue a patta is not necessary for the ryot to wait for three months lest the interval of the three months should be utilized by the landlord to commit mischief or waste upon the tenants holding. In such cases it is better to insist to have the refusal in writing. Possibly time of three months is given to the landlord as locus penetentia and when once he is determined on the point not to issue a patta the reason of the rule disappears and so the change may be effected accordingly.

Sections 58 and 66.—A regular account of all the details, viz., the extent of the holding, the rent due on the holding and such other particulars must be maintained with a right for the tenant to look into the same application or otherwise. Every village must maintain an office.

Section 64 (2).—The words "not barred by limitation" occurring at the end of clause (2) may be deleted and the following words "subject to the provision of Madras Agriculturists' Debt Relief Act" may be added. There is no principle in abrogating the right in common land of any creditor to appropriate payments under barred debts as well.

Chapters VI and VII.—The procedure prescribed in these two chapters is highly cumbersome. More often the distraint would not be completed by the time the crop on the holding ceases to exist there or even the next season for sowing sets in. There is much delay in these preceedings and parties can give each other a lot of trouble and annoyance. The delay defeats the purpose of destraint and cuts at the fundamental principle of speedy recovery of rents. It is of common knowledge that this is juncture of time when so much rioting and terrorism is exhibited between the landlords and tenants. This is the occasion when each man wants to take law into his own hands. I think it is high time for such system to be abolished. For collection of the rent it is suggested that the Government staff should be substituted. It may be collected as land revenue itself. Further the machinery provided under section 70, Madras Hindu Religious Endowments Act, may be of some assistance in framing the machinery for collection of rent under this Act. More of specific relief should be granted to landlord for the ready collection of rent. The village officers may themselves be entrusted with their task or a special officer may be appointed for the purpose. It is too early to entrust the collection of rent to the prospective panchayats.

Just as the legislature wanted to confer occupancy rights upon tenants it is submitted that a very efficient machinery for the collection of rents should also be provided.

For instance, some of the provisions already in statute seem to put a premium on a chronic defaulter of rent. The suggested amendments will be dealt with while dealing with Chapter X—Relinquishment and ejectment.

Chapter VIII—Irrigation works.—In our opinion the chapter dealing with irrigation sources must completely be overhauled.

As even laid down by their Lordships in 1, Indian Appeals 364, the tanks are ancient and formed part of what may be termed as a national system of irrigation recognized by Hindu and Muhammadan Law. The regulations of the Eeast India Company and by experience older than history, an essential to the welfare and indeed to the existence of a large portion of the population of India. The public duty of maintaining existing tanks and of constructing new ones in many places was originally undertaken by the Government of India and upon settlement of the country has in many instances devolved on the zamindars. The zamindars have no power to do away with these tanks in the maintenance of which a large numbers of people are interested but are charged under Indian Law by reasons of their tenure the duty of preserving and repairing them. I am of opinion that these remarks do also apply with equal if not with more emphasis in the case of the agraharamdars. One cannot visualize any consideration to deviate from this rule in such cases. It is mandatory on the part of the agrahamadars for maintaining the old irrigation works though one cannot compel them to construct new ones. The mere fact that the agrahamandar is the owner of the tank-bed does not mean that he is not bound to maintain the tank. Both the rights are distinctive. The fact that a certain tank was breached a long time ago, say, twenty or thirty years ago, does not change the legal position this way or that way as it is a continuing wrong within the meaning of section 23 of the Limitation Act. As obstruction to water source is always a recurring wrong, I would suggest the following changes in Chapter 8. The word "ayacut" means the maximum extent of land that could be cultivated by the fullest capacity of the tanks (vide 29 Madras Law Weekly, 613) so that any addition to the extent of avacut would necessarily mean of an inadequate supply of water to the already existing ayacut. Bearing this principle in mind I would think that section 137 A and B should be deleted. It should be made plain that under no, circumstances the ayacut of a tank can be extended.

The restriction put upon the person making the application under section 138 must be removed. I would think that any man owning or cultivating land whatever its area may be under the manual recognized an ayacut of the tank may apply under section 138. Further any resident of village as a member of the village community has a right to the water. (Such a right is called a profita prendre). As such in my opinion even he should be given the right of applying under section 138. I would also think that the deposit may conveniently be reduced to 100 or 50 in the case of major and the minor irrigation works, respectively. Some provision has to be made so that this chapter might be applicable even in cases the agraharam is not an estate within the meaning of this Act or not or more briefly put. The presumption put under section 23 of the Act must be made irrefutable so far as this Chapter 8 is concerned.

Under section 142, clause 3, sub-clause (a), the landholder is given a right to a question the order of the District Collector on the ground that he is under no obligation to repair the irrigation work concerned. I think this clause has to be deleted.

In my opinion there cannot be any exception to the principle that an inamdar should maintain the now-existing or the once existed tanks.

The Provincial Government must be vested with the right to undertake to repair or maintain where the landholders fail to take necessary and proper steps. Further such power to be vested in the Government to be applied suo moto or on application by parties.

A more distinct provision has to be put in the case of the irrigation works which are in a state of despair due to vis major. Different considerations must also apply in the levy of contributions for the maintenance of tanks in the case of and in the vis major and in the case of mis feasance, no feasance and mal-feasance of inamdar. In the case of tanks spoiled by vis major all the ayacutdars whether tenants or landlords may be asked to contribute ratebly as per their accrage towards repair of the tanks.

Under any circumstances, the tank-beds should not be cultivated by the agraharam-dar. He can enjoy a tank as such. At best he may have exclusive right of fishing or right of leasing out the grass. Such an interference by the agraharamdar must be dealt with by taking eviction proceedings under the Encroachment Act. This sort of procedure will be sufficient check and keep always the agraharamdars almost to maintain the tank. The tank-bed land should be excluded from the category of ryoti land, and private land as well.

The provisions of this chapter may be given retrospective effect.

The provisions of the Periyar Irrigation Tanks Preservation Act, Madras Act V of 1934, may be consulted and made use of in framing this chapter dealing with irrigation works. No distinction can be drawn between tanks connected with a Government irrigation system and other irrigation works unless it be the selfish purpose of the Executive Council Government to keep their own irrigation works in the best condition possible.

Chapter IX.—The provisions of this chapter do not give a right for sub-division at the instance of the ryot himself. This chapter only provides sub-division when a holding devolves by operation of law. Probably the idea of sub-division at the instance of the tenant can be a bit canvassed under section 51 which deals with contents of a patta and a muchilika. Such a provision is rather ineffective and a specific provision might be placed in statute. The restrictions placed on a person to demand a sub-division of his holding may also be deleted.

Chapter X.—While dealing with the chapter on recovery of rent by distraint and sale it has been pointed out that most stringent and speedy provision might be laid out for the collection of rent. It is submitted here that a landlord might be given a right to eject a tenant if he is a defaulter of payment of rent for two or three consecutive years. So that section 151 may be changed accordingly. Further a provision on the lines of section 114 of Transfer of Property Act may be added. Under that section when a landlord files a suit for ejectment of a tenant for non-payment of rent, the tenant is given a right to deposit the total arrears of rent and costs of the suit on the date of first hearing so that he may be retained in the holding and this would be a relief against forfeiture for non-payment of rent.

In these days of transition there is a likelihood of the landlord ejecting forcibly the tenant from the holding so as to avoid the operation of this Act. To safeguard such a state of things a provision might be incorporated into this Act under which a court can issue a temporary injunction to restrain the aggressive party from interfering with the possession of the week tenant. A corresponding provision may be made in the case of weak landlord as against a strong combination of ryots—vide Order 39 of

Civil Procedure Code.

Chapter XI—Survey and Record of Rights: and Settlement of Rents.—In section 168 explanation, clause 3 of the Act th words "orally in if accepted orally" may be deleted.

Section 172.—The Board of Revenue may be deprived of its powers on its own motion to direct the things stated in section 172 of this Act. Apart from this, the Board of Revenue can be itself abolished.

Chapter XII—Section 185.—It has to be observed here that in the case of wet lands mostly and dry lands slightly the leases under which the tenants are in possession of their respective holdings are merely oral. The idea of including the agraharams, i.e., whole inam grants under the Madras Estates Land Act was in contemplation even from 1909 onwards. The agraharamdars were in their look out to introduce recitals in the leases even from that time onwards that the lands leased are their own private lands and that the tenants have no occupancy rights or cannot acquire occupancy rights so that the mensrea was in their minds from even 1909. Therefore in clause I of the last proviso in section 185 the year 1909 may be substituted for the year 1918.

Section 185-B—Quantum of compensation.—Decided cases of our High Court ranging from 36 Mad. 395, up today seem to indicate that the tenant's interest bears a ratio to the landlord's interest at three-fifths to two-fifths or two-fifths to three-fifths. Further the law is that wenty times of the rental value of the holding is estimated to be the value of the entire interest in the property. Giving the tenant some concession for his long possession and such other facts the compensation allowed may be ten times (taking the average) the annual rent value of the holding. The quantum of compensation provided already in the Act is too inadequate and is a mere apology for the same.

Chapter XV.—We are of opinion that only the civil courts may be given entire jurisdiction in all the matters falling under the purview of this Act. Even when a landlord files a suit for maktha in a revenue he has to pay Rs. 7-8-0 for 100 as stamp duty that as in the civil court. Thus there is no difference in stamp duty or even in procedure. In any event the stamp duty leviable upon proceedings between landlords and tenants may be reduced.

Petition by the Ryots of Isukapalli, Gollaprolu Estate, East Godavari District.

(1)

మా ానుముఖా భూములకు కున్నుల భారము ఆధికమైన రైతులు పన్నులభారముచేత పాడైపోయిని కనుక కమిటీవారు విచారించి మన్ను కన్ను అభారంనుంచి తప్పించ (పార్థనలు.

చెరికాని వెంక్టూళుగారు వైగాల తాలూకు భూములు రిసీవరు ఆప్పాయింటు ఆయి రిసీవరుగారు మా గ్రామస్థులకు ఆమర్క ములుచేసియన్నారు. సదరు ఆమర్క ముల్ల పేటలు లేకియజేయు పట్టాలు సదరు భూములు శాస్త్రులు శెలియజేయు పట్టే యిందులో బాఖలుచేసుకొనియున్నాము. వాటివల్ల భూమి గలవారికి ఒక్క భూమిలో యుకరం ఒక్కంటికి రూ 9 లు నట్టము, ఓక్క భూమికి యకరం ఒక్కంటికి ఆ 13 లు లాభం, తలిమా రెండు

భూములకు యకరం ఒక్కటికి మా 5 లు లాభువ∿కన్నను హాచ్చు తేదు. ఇదేవిధంగా మా ౖగావు భూములు ఖన్నౖ⊅ ఆంధి విశద≼రచుకున్నారు.

	⊼ెంబరు, ⊼ాకుం.	సేక్వ సెంబరు.	⊀ <u>8</u> ,8.	ఆమర్క_ ము∙		న్టే టు న్ను.		స్ కర	లాభ	٥٠	నక్షమ ల	o.
			۵.	దా∙.	హా.	.وم	₹.	గూ.	.وبه	್ಷ .	రూ.ఆ∙	· 3.
				1937 వ సంవ	త్పరముల	~ిసివి.						
				డ్లూ ప్రాతు	ಹಾಸ್ಟ್ರೇಟು							
1	ఇచుక<ల్లి.	125	16.00	135	282	7	6		ීරා.		147 7	6
2	డిటా	81, 84,	25.80	605	475	2	()	130	2	0		
		87, 84										
3	డిటో.	70, 75	26.00	825	[⊊] 04	4	5	20	11	7		
4	డిటా.	119	12.00	405	344	13	0	60	3	0		

(2)

సాలు 1 కి గూ 135 లు శిశ్రు ఇచ్చుటగు ఏకు సాలుకు పట్టా.

1937 ఇ సంగ్రామ్ 9 ఇ లేదిని ఇనుకశల్లి కాపురస్తులు శ్రంత్రంలు, మునాంచార్లు నడింశల్లి కొండాజు గారి కుమారుడు ఆశ్వలాజుగారికి కాకినాడ సబుకోర్టు ఓ. యస్. నె 91/32 రు చావాలో రిశ్వరు బ్రామ్మణులు ఇకీలు కామాంచూరి మేదాంతదేశకావార్యులుగారి కుమార్లు శడికోపావార్యులు, ఎం. ఏ., బి. ఎల్. బ్రాముంచి యుచ్చిన శట్టా.

1. శాకిగాడ ఆడిషనల్ సబ్-గోర్ట్లు ఓ.ఎస్. > 91/32 రు. దావాలో (శతివాడులు ్శీ చౌలిశాస్త్రితాయయ్య, 2. ఈ వెంకయ్య, 3. ఈ వెంక్ట్రూలుగర్ల వగైరాల రాలాకు స్థిరాన్లలు మేగేజ్ చేయుటకు సదరు కోర్టువారు నన్న > 1934 వస్సు > 1934 వస్సులు > 1934 వస్సు స్సు > 1934 వస్సు

యావత్తు భూముల: నేను స్వాధీనకున్నకొని మేనేజ్ చేయుచున్నాను.

2. సదరు A, C కుడ్యూళ్ల దాఖలా భూములను ముందు శిస్తు చెళ్లినచేశద్ధతిని నేను ఏశుసాలు శవులుకు C యుడ్బటకు 1935 ద సంగ్రం 28 ద చేదిన కాకినాడ 42వనర్ సబ్-కోర్టువారు ఆర్థరు చేయించివున్నారు.

3. సదరు కోర్పవారి ఆర్థడ్ ప్రకారం ముందు శాస్త్ర జెల్లించే పద్ధతిని యిందుతో చేర్చన మెడ్యూలు దాఖలా భూములు ఏకుసాలు కవ్రలు హక్కు ను 1937 వస్తు మార్చి 21 వేటని నేను ఇన్కు ఇట్లి గ్రామంలో వేలం వేయాగా నేను తెలియకరచిన వేలవు మరితులకులోబడి దూ 135 లకు మీరు ప్రామంతున్నాను. ఆదే అఖరువాట అయినందున సదరు కథ్లు హక్కు. మీకు ఖాయకరచినాను. ఆ దకారం 1937 వస్తు మార్చి 21 వేటిని రూ 34 లుస్స్తు, 1937 వస్తు ఏక్కిక్ 4 వేటిని దూ 101 లున్న మీరు నాకు ముత్తం శాస్త్రు చెల్లించి రశీదులను సాందివున్నారు.

4. సదరు భూములను ఈశ్వర సంవత్సరం ఏకుసాలుకు మీరు సాగుచేనుకుని అందుల ఫలం మీరు ఆనుభ

ఖంచగల సిర్ణయం.

5. ఈ భూములకు గార్కారువారికిస్త్రి, జమీందార్లకున్ను చెల్లించవలసిన (తధవుతంకు కున్నులు నేను చెల్లించు

కు పే విరయాం.

- 6. ఈ యాములకు ఆగా మెరక భూమి పల్లపు సాగుచేసినండుకుగాని మరి యే తరహాగాని శిశ్రార్థపు శున్నులు యేమంఎంగా శగిలినసూ రెండు పంట సాగుచేసిన మొడల అందుకు తగిలే పన్నులున్ను మీరే చెల్లించుకునే నిర్బయం
 - 7. ఈ భూములలో భండే తుమ్మ చేస్తు వైగా నానావిధ ఫలవృడ్ముల యొక్క ఫలం అనుభవించడం తక్క

ముదళ్లుగాని కొమ్మలుగాని నరకళూడదు.

8. ఈ భూములకు నిస్సారం కన్7 సస్యములు పెట్టకుండాభండగల నిర్నయం.

9. ఈ భూములకు చుట్టూ ఖండే సరిహద్దుగట్లు సర్వీ రాళ్లున్ను నీటిమార్గములు చెడకుండ యిక్పుడు నేను వక్స

గించిన స్థితిలా తెరిగి నాకు వక్స్ *ంచగల నిర్న్ యం.

- 10. మరతు ఆఖరు ఆనగా పైరు స్ట్యంగాని రెండవ మంటగాని తసరభు చేసికొనిన వెంట్స్ గాని ఈశ్వర సంవత్సరం ఫా్డ్లు 30 స్ట్రం లోగాగాని నా వోటీసు మీ విడుదంలో నిమిత్రంలేకుండా భూమి నేసుగాని నా స్టాఫీయులుగాని స్వాధీనవరడుకు నే నిర్భయం
 - 11. మీరు సదరు భూములకు సరిశ్రేతే ఆకుమడి దున్ని మందకట్టి మరస్పుతుచేసి ఖంచగల నిర్నయం.
- 12. ఈ భూములు ఆతివృష్టి ఆనావృష్టి దోషములవల్ల పండినగూ పండకపోయినగూ నన్న గాని నా స్వాసీ యులనుగాని రిమిషను కోరకుండాఖండే నిర్నయం.
- 13. పై షరతుల్లపూరం మీరు నాకు ముచ్చిలకా వాయించియిచ్చినందున అందకు నేను వర్పకుని యా వట్టా వాయించి యిక్వడమయినది.

14. ఇందులో చేర్చిన కె.డ్యూలు దాఖలా సదరు భూములను మీకు స్వాధీన పరచడమయినది.

EM	ORAN	VDA-S	U PPLE .	MENTAL VO
	[(1) (2) (3)	(13)	\$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$
	æ.	ક્ષ જ જ	(12)	تس گه ام مه ۳۳۰.
	* &* 	0 2 24 20 20	(11)	మహిందూడ ఇంతిది చెరు కూరి చులు న ఈజుగారితి
		٠٠ المجانية	(10)	1 9
		వ ం త్రల చేర్తు.	(6)	8 30 % प्रकार प्रकार
3.00 gen.		ტ. გემანი.	(8)	16.00
		હ્યું જ	े मन्त्र	भव नयने प्रवास
	gr.	े हुं हैं हैं हैं हैं हैं हैं हैं हैं हैं है	(e)	125
		ಕ್ಷಕ್ಕಿ ಕ್ಷಾಂಜರು.	(5)	:
	×	36 ch 2	(4)	§ 3€ °
		<u>ಚಿನ್</u> ರೇ ಚಿರಾಯಿ ತಿ.	(3)	ಜೆ ರ ಾಯಿ ತಿ.
		సబ్.డిస్స్లికు (గామము,	(2)	తూర్పు గోచావరి జిల్లా, హిరాాభరం సబ్- డిస్పిక్షంలో చేసిన ఆస్పు-చబ్లి.
	•00•	ుంద్ ఢాడ	(1 s	<i>₩</i>

నాలు 1 కి రూ 605 లు శిస్తు ఇచ్చుటకు యేకుసాలుకు పట్టా.

- 1937 వ సంగ్రామ్మేష్ 16 వ లేదిని ఇస్కు పబ్లి కాపురాస్తులు డ్యత్రియలు యినాంచార్లు నడింపల్లి రామరాజు గారి కుమార్లు తిరపతిరాజుగారికి కాకిగాడ సబ్లు కోర్టు ఓ. యస్. నె 91/32 రు చావాలో రిశీవరు బాహ్హాణులు వకీలు కొమాండూరి వేదాంత దేశకావార్యులుగారి కుమార్లు శరగోపావార్యులు, ఎం. ఏ., ఏ.ఎస్. బ్రాయించియిచ్చిన పట్టా.
- 1. కాకినాడ ఆడిషనల్ సబ్-కోర్టు ఓ.ఎస్. Arr 91/32 రు దాంశాలో మంతిబాదులు డి చెలిశాగి సీతా రామయ్య, Arr 2. ఈ వెంకయ్య, Arr 3. ఈ వెంక్టూళుగార్ల వైగారాల తొలూకు స్థిరాస్తులు మేనేజ్ చేయుటకు సదరు కోర్టువారు నన్ను Arr 1934 జ సంగ్రార్లు Arr 30 జ కేడిస్టి Arr 8శీజరగా ఆహ్బయంటుచేసిళున్నారు. సదరు ఆర్థరు చూకారం యావత్తు భూములు నేను స్వాధీనకర్సుకొని మేనేజ్ చేయుడున్నారు.
- 2. సదరు A, C కుమ్యూళ్ల్ బాఖలా భూములను ముందు శాస్త్రు చెల్లించేపద్ధతిని నేను ఏకుసాలు కళ్ళలుకు $const_1$ టకు 1985 వ సం $const_2$ లక 28 వ తేదిని కాకినాడ అడిషనల్ సట్-గోర్టువారు ఆర్డరు వేయించి ఖన్నారు.
- 3. సదరు కోర్టువాకి ఆగ్జర్ము కాకరం ముందు శిస్తు చెల్లించేకడ్డలిని యిందులో చేర్చిన శుడ్యూలు దాఖలా భూములు ఏకుసాలు కళ్ళలు వాక్కుడు 1937 వ సం11 మార్చి 21 వ తేదిని నేను ఇనుకపల్లి గానుంలో వేలం వేయగా నేను తెనియకరచిన వేలళు మరితులనులోబడి ఈ 605 లకు మీరు పాడుకున్నున్నారు. ఆదే ఆఖరుపాట ఆయినందున నదరు కళ్ళలు హక్కు మీకు ఖాయపరచినాను. ఆ ప్రకారం 1937 వ సం11 మార్చి 21 వ తేదిని ఈ 150 లున్ను, 1937 వ సం11 ఏడిన్ 4 వ తేదిని ఈ 455 లున్ను మీరు నాకు మొత్తం శిస్తు చెల్లించి రశిమలను పోందినున్నారు.
- 4. సాదరు భూములను ఈశ్వర సంవత్సరం ఏకుసాలుకు మీరు సాగుచేసు కుని ఆందుల ఫలం మీరు ఆనుభవించా xe విర్ణయం.
- 5. ఈ భూములకు సర్కాగువారికిన్ని జమీందాన్లకున్న చెల్లించవలసిన మంటు కన్నులు సేను చెల్లించు కునే నిర్ణయం.
- 6. ఈ భూములకు ఆనా పౌరక భూమి, ప్రైప్తానాగుచేసినందుకునాని మరి యే తరహానాని శివార్థపు ఇన్నులు యేమయినా తగిలిగానూ రెండవ గంట సాగుచేసినయాడల అందుకు తగిలే చన్నులున్ను మీరే చెల్లించుకునే నిర్ణయం.
- 7. ఈ భూములలో **వ**ండే తుమ్మచేస్లు వాగాలు గాగావిన ఫలకృశ్రములొయిక్క ఫలం ఆనుభ**వించడం తప్ప** మొదట్లుగాని గొమ్మలుగాని దరకరూడదు.
 - 8. ఈ భూములకు సిస్సారం కరిగే సస్యములు పెట్టకుండాఖండగల సిర్ణయం.
- 9. ఈ భూములకు చుట్టూళుండే సరిహద్దుగట్లు సర్వీ రాక్లున్ను నీటిమార్గములు చెడగుండా యిక్తుడు నేను వచ్చగించిన స్థితిలా తిరిగి నాకు వచ్చగించగల నిర్ణయం.
- 10. షరతు అఖరు ఆనగా పైరు సస్యంగానీ రెండవ పంటగాని తసరభు చేసికొనినవెంటనేగాని ఈశ్వర సంవత్సరం ఫాల్లణ బ 30 స్య లోగాగాని నా వోటీసు మీ విడుదలలో నిమిత్తంలేకుండా భూమి నేనుగాని నా స్టాఫీయులుగాని స్వాధీనపరచుకునే నిర్ణయం.
 - 11. మీరు స్థరు భూములకు సరిశదో ఆకుమడి దుగ్నై మందకట్టి మరబ్పతుచేసి ఖంచగల నిర్ణయం.
- 12. ఈ భూములు అతివృష్టి ఆనావృష్టి రోజుకుులవల్ల పండినసూ శండకపోయినసూ నన్ను గాగి నా స్తాఫీ యులసూని రిమిషను కోరకుండాభండే నిర్ణయం.
- 13. పై షరతుల్లచ్చారం మీరు నాకు ముచ్చిలా వాయించియిచ్చినందున అందుకు నేను వచ్చకుని యా శట్బ్ వాయించి యివ్వడమయినది.
 - 14. ఇందులో బేర్చిన మొద్దూర్లు దాఖణా సదరు భూములను మీకు స్వాధీనపరచడమయినది.

	部 (50)	(13)	మ _{బ్స్} ఛాజిగ్ ఫాలం యు సాం కొంత మర దండు బ్రంత కొంత మీర.
% & &	منقفر منقبتون	(12)	स्कार के के के
/2 x3.0	, oei & x	(11)	800 200 80 80 80 80 80 80 80 80 80 80 80 80 8
	85 & &.	(10)	కుమ్మ 8 నాఖ రీ యూగాం.
	క ం ప్రల ిన్ నేస్తా	(6)	୍ତ୍ର ତ୍ର ଜ୍ଞ ନ୍ଦ୍ର
డి మాక్కలు.	\$0 \$0 \$0 \$1	8	3.00 2.00 8.00 8.00
på	હી એ	(3)	
	డి సర్వే సెంబరు.	(9)	20 00 00 00 11 44 5- 44
	భ్యా ట టెంబరు.	(5)	:
	ಪಿಂಧ ಕ್ಷ ಸ್ಟ್ರೀಕ್ ಸ್ಟ್ರೀಕ್	(‡)	ं 36 %
	ఈనాం లేక జిచాయితీ.	(3)	జీఛాయితి.
	సబ్ - 6.3 9కు (గామం)	(8)	తూర్పు గోదావరి జిల్లా, జిం పిరాచురం సబ్ డిస్ట్రికులాచేరిన ఇస్కు చబ్లి సాహం తాలూకు.
70	ඵශ ෙ ඉ් ශූ ඵ≀		•••

(4)

సాలు 1 కిరూ 825 లు శాస్తు ఇచ్చుటకు ఏశునాలుకు చట్టా.

- 1937 వ సంగ ప్రిపెర్ 16 వ లేదిని జనసకథల్లి కాపురస్తులు మృతియులు, యానాంచార్లు నడింపల్లి కొండాజు గారి కుమారుడు సత్యనారాయణరాజుగారికి కాకినాడ సబ్-కోర్టు ఓ.యస్. నె 91/32 రు చావాలో రిశివరు, బాహ్మణులు, వకీలు, కొమాండూరి వేచాంత చేశకావార్యులుగారి కుమాళ్లు శరగోపావార్యులు, ఎం.ఏ., బి.ఎఫ్., బాయించి యిచ్చిన పట్టా.
- 1. కాశిశాడ ఆడిషినర్ సబ్-కోర్టు ఓ. యస్. 791/32 రు చావాలో [పరివాదులు (1) [శిచెలికాని సీతారామయ్య, (2) ఈ వెంకయ్య, (3) ఈ వెంక్టూఖగార్ల వగైరాల తాలూకు స్థిరాస్తులు మేగేజ్ చేయుటకు సదరు కోర్టువారు నన్ను 1934 వ సంగ్రాల ఆగాస్ట్రు 30 వ రేదిని రిశీవరుగా ఆప్పాయంటుచేసిళ్ళన్నారు. సదరు ఆర్డరు ప్రకారం యావత్తు భూములు నేను స్వాధీనవర్సుకొని మేగేజ్ చేయుడున్నాను.
- 2. సదరు A, C. పెడ్యూళ్ల బాఖలా భూములను ముందు శిస్తు చెల్లించేపద్ధతిని నేను ఏకుసాలు కథులుకు యుచ్చుటకు 1935 వ సం \mathbb{I} శ్రీబవగి 28 వ లేదిని కాకినాడ ఆడిషినల్ సబ్-కోర్టువారు ఆర్డరు వేయించి ఖిన్నారు.
- 3. సదరు కోర్టువారి ఆర్డరు మాకారం ముందు శిస్తు చెల్లించే చద్దతిని అందులో చేర్చిన మొడ్డూలు దాఖలా భూములు ఏకుసాలు కళ్ళలు హక్కును 1937 వ సం॥ మార్చి 20 వ లేదిని నేను అన్కు షల్లి గ్రామంలో వేలంవేయ గా నేను లెలియవరచిన వేలళ్ళ ఒరతులకు లోబడి రూ 825 లకు మీరు పాడుకుని ఖన్నారు. ఆదే ఆఖరువాట ఆయినందున సదరు కళ్ళలు హక్కు మీకు ఖాయపరచినాను. ఆ దకారం 1987 వ సం॥ మార్చి 20 వ లేదిని రూ 206-4-0 లున్ను, 1937 వ సం॥ ఖిడ్డిల్ 4 వ లేదిని రూ 619-12-0 లున్ను మీరు నాకు మొత్తం శిస్తు చెల్లించి రశీడులను పొందిళ్ళన్నారు.
- 4. సదరు భూములను ఈశ్వర సంవత్సరం ఎకునాలుకు మీరు సాగుచేసుకుని ఆందుల ఫలం మీరు ఆనుభవించా గల నిర్ణయం.
- 5. ఈ భూములకు సార్కారువారికిన్ని జమీందార్లకున్న చౌల్లించవలసిన క్రవరు చంట చన్నులు నోను చౌల్లించు కునే సిర్ణయం.
- 6. ఈ భూములకు ఆనగా పొరక భూమి వల్లపు సాగుచేసినందుకుగాని మరి ఏతరహాగాగాని శికౌర్ధపు పన్నులు ఏమయినా తగిలినసూ రెండవపంట సాగుచేసిన యెడల ఆండుకు తగిలే పన్నులున్ను మీరే చెల్లించుకునే ఖర్ణయం.
- 7. ఈ భూములలో ఖండే తుమ్మచెట్లు వైగారా నానావిధ ఫలవృశ్వములయొక్క ఫలం ఆనుభవించడం తప్ప మొదళ్లు గాని కొన్నులుగాని నరకకూడదు.
 - 8. ఈ భూములకు సిస్సారం కల్గో సస్యములు పెట్టకుండా ఖండగల నిర్నయం.
- 9. ఈ భూములకు చుట్బూ ఖండే సరిహద్దుగట్లు సర్వేరాళ్లు న్ను గీటి మాస్ట్రములు చెడకుండా యిప్పడు నేను ఇప్పగించిన శ్రీతిలా తిరిగి నాకు వప్పగించగల నిర్నయం.
- 10. దరతు ఆఖరు ఆనగా పైరుస్స్యంగాని రెండవ వంటగాని తసరభు చేసికొనిన వెంటనేగాని ఈశ్వర సంవ త్సరము ఫాల్గుణ బ 30 స్య లోగాగాని నా కోటీసు మీ విడుదలలో సిమిత్తం లేకుండా భూమి నేనుగాని నా స్తానీ యులుగాని స్వాదీనవరచునునే నిర్మయం.
 - 11. మీరు సథరు భూములకు సరిపడే ఆకుమడి దున్ని మందకట్టి మరిమృతుచేసి ఖంచగల నిర్నయము.
- 12. ఈ ϕ ములు ఆతివృష్టి అనావృష్టి దోశుములవల్ల పండినసూ పండకపోయినసూ నస్నూని నా స్టానీ యులనగాని రిమిషను కోరకుండాఖండే నిర్నయం.
- 13. పై మరళుల బ్రాహరం మీరు నాకు ముచ్చిలేకా బ్రాయించి యిచ్చినందున ఆందుకు నేను వచ్చకుని యా పట్టా బాయించి యువ్వడమయినది.
 - 14. ఇందుతో చేర్చిన ాష్ట్రాయ్లు దాఖలా సదరు భూములను మీకు స్వాధీనపరభడమయికడు.

		8 8 8 8 8 8 8	(13)	కొమ్మల్ల కొట్టా కు యితా నెం రామ చంద్రాజు చేసు కంపు
% %		సడపుర.	(12)	మాఢచ్చరం జో రంకొడ్డి నంపు.
Y2		क्रि.	(11)	% ୧ <mark>୦</mark> ୧୭
		చూయ్మ.	(10)	2000-2000 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10
	र ्छ । कुछ । इंट्रे		(6)	గాగంతాని చేస్తు.
ష్ట్రాహ్మ లు.	88 9 0		(8)	25.00
X3 ₁ 8	જે હો		(7)	त्रपूर्वक्रमातः सन्त्रपत्र जपन
•	0 0 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	3 31 2	(₉)	75
	الم الم الم	3	(6)	÷
	ಕ್ಕು ಕ್ಕು ಕ್ಕು	36 30	(4)	0 36 8
	क्षात्र । विष्टे	3	(3)	^{జి-} ా యితి.
	125 - 62 35 85 - 62 35 85 - 62 35		(2)	మార్పు గోచావరి జిల్లు, జిర పిలాపురం సబ్ డిప్పిళ్లు చేరిన ఇసుక్వట్లి (గామం తాలూకు.
	.ಹಿಡಂಡ್ಲ	ጃ ው ጽ	(1)	rs;

(5)

సాలు 1 కి రూ 405 లు శిస్తు ఇచ్చుటకు ఏకుసాలుకు చట్టా.

- 1937 వ సంగ ఏటిల్ 16 వ లేదిన ఇనుకశల్లి శా ఫురామ్లు, డ్రీయాలు, యాగాంచార్లు దంతులూరి వెంక్ టా మవ రాజుగారి కుమారుడు సత్యనా రాయణ రాజుగారికి, కాకినాడ సబ్-గ్రోట్ట్లు ఓ.యస్. నే 91/32 రు చావాలో రిశీవరు బాహ్మణులు, వకీలు, కొమాండూరి వేచాంత దేశి కావార్యులుగారి కుమాళ్ళ, శేతగోపా వార్యులు, ఎం.ఏ., బి.ఎల్., బాయించియిచ్చిన వట్టా.
- 1. కాకిగాడ ఆడిషనల్ సబుకోర్టు ఓ.యస్. \overline{p} 91/32 రు బావాలా ్రుతివాదులు (1) డి చెలికా ని సీతారామయ్య, (2) ఈ వెంకయ్య, (3) ఈ వెంక్టూఖగాన్ల వైగాల తాలూకు స్థిరాస్తులు మేనేజ్ చేయుటకు సదరు కోర్టువారు నన్న 1934 ప సంగీ ఆగస్టు 30 ప తేదిని రిశీవరుగా ఆప్పాయంటు చేసిఖన్నారు. సదరు ఆర్టరు చకారం యావత్తుభూములు నేను ప్వాదీనపర్చుకొని మేనేజ్ చేయుచున్నాను.
- 2. సదరు ఎ.సి. మెడ్యూళ్ల బాఖలా భూములను ముందు శిస్తు చెల్లించేపద్ధతిని నేను ఏకుసాలు కథులుకు యిచ్చుటకు 1935 వ సం \mathbb{R} ఫ్రిబవరి 28 వ తేదిన కాకినాడ ఆడిషనళ్ సబ్-కోర్టువారు ఆర్డరు వేయించి ఖన్నారు.
- 3. సదరు కోర్టువారి ఆర్డర్ము కారం ముందు శిస్తు చెల్లించే కద్ధరిని ఇందులో టేర్బిన మొద్యాలు దాఖలా భూములు ఏకుసాలు కథులు హక్కును 1937 వ సంగ్రామంలో వేలం చేయగా నేను తెలియకరచిన వేలవు ఒరళులకు లోబడి రూ 405 లకు మీరు పాడుకున్మున్నారు. ఆదే ఆఖరు పాట ఆయినందున సదరు కథులు హక్కు మీకు ఖాయికరచినాను. ఆ ప్రకారం 1937 వ సంగ్రామంలో మేరు హర్బి 21 వ బేదిన రూ 101-4-0 లున్ను, 1937 వ సంగ్రామ్ 21 వ బేదిన రూ 303-12-0 లున్ను మీరు నాకు మొత్తం శిస్తు చెల్లించి రశీదులను పొందివున్నారు.
- 4. సదరు భూములను ఈశ్వర సంవత్సరం ఏకు సాలుకు మీరు సాగుచేసుకొని ఆందుల ఫలం మీరు ఆనుభ వించగల గిర్ణయం.
- 5. ఈ భూములకు సర్కారువారికేస్ని జమీంచార్లకున్న ఇెబ్లించవలసిన క్రామం కంట కున్నలు నేను ఇప్పించుకునే నిర్ణయం.
- 6. ఈ భూములకు ఆగా మొరక భూమి, ప్రజ్ఞప్లు స్థాగుచేసినందుకుగాని మరి ఏతరహాగాగాని శిజ్ఞార్థఫు కన్నులు ఏమయినా తగిలినసూ రెండవచంట సాగుచేసినయొడల ఆందుకు తగిలే పన్నులున్ను మీరే చెల్లించుకునే సిర్ణయం.
- 7. ఈ భూములలో ఖండే తుమ్మ చెట్లు వైగారా నానావిధ ఫలవృడ్ ములయొక్క ఫలం ఆసుభవించడం తప్ప ముదక్స్ నాని కొమ్మలుగాని నరకకూడదు.
 - 8. ఈ భూములకు నిస్పారం కల్గో స్ట్యములు పెట్టకుండాఖండగల నిర్ణయం.
- 9. ఈ భూములకు చుట్ట్రూ ξ గడే సరిహద్దు Kట్లు స్రామ్హేన్స్ల సీటి భూస్లములు చౌడకుండా యిమ్పడు నేను ప్రమ్నంచిన స్టిలిలో లిరిగి నాకు వప్పగించగల నిస్ణయం.
- 10. షరతు ఆఖరు ఆగా పైరుస్గ్యంగాని రెండవ పంటగాని తసరభు చేసికొగిన వెంటనోగాని ఈశ్వర సంవత్సరం ఫాల్గణ బ30 స్య తాగాగాని నా వోటీసు మీ విడుదలతో విమిత్తంలేకుండా భూమి నేనుగాని నా స్తానీయులుగాని స్వాదీనపరచుకునే సిర్ణయం.
 - 11. మీరు సదరు భూములకు సరిశదే ఆకుమడి దున్ని మందకట్టి మరమ్మతుచేసి భంశాగల నిర్ణయం.
- 12. ఈ భూములు ఆతివృష్టి ఆనావృష్టి దోషములవ్లు పండినసూ పండకపోయినసూ నన్ను π ని నా స్టానీయు లను π ని రిమిషను కోరకుండావుండే నిర్ణయం.
- 13. పై మరతుల్ల కారం మీరు నాకు ముచ్చినికా బాయించియిచ్చినందున అందుకు నేను వన్నకుని యూ కట్టా బాయించి యివ్వడమయినది.
 - 14. ఇందుతో చేర్చిన మొద్ద్యూలు బాఖలా సదరు భూములను మీకు స్వాదీనకురచడకు ముంది.

IVI O	TIA IV	DA—s	UFFL	EMENIAL VOLU
		ණ මේ දුර්ටං	(13)	మల్ప యస్త్రి జీ ఈ యిత్తి.
	54 km 80.	్రిక్ కుర్మార్లు	(12)	statte
	78	ક્ષ ક્ષ્યું ક	(11)	জ জ জ জ
		తూర్పు.	(10)	4. द दि हैं ब कैट हो हैं हैं कि कि के कि कि कि कि कि कि कि कि कि
		వరిస్తుల చేద్దు.	(6)	 లక్ష్మిత్తి కార్యాల్లు
సిమాన్రాలు.		18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 1	(8)	18.00
		స్తోంబరు, లెట్టరు ్రాహ్హేత్తు. గన్ను,	(2) (9)	मा नाम मा नाम
	ţ	ଅଧିକ ନିଠ୍ୟ ଫ .	(<u>e</u>)	:
	230 X SK	ે જે 3% ભું 3% ભું	(4)	36. 3.e.
	è è £	ಜೆ ಈ ಯೀಡಿ.	(3)	ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿ.
	﴾ م م م ا	المالية	(2)	తూర్పు గోదావరి డిల్లు, పిరాభరం సబు డిస్ట్రిక్రులో చేరిన ఇ నుకశజ్జి (గామం తాలుకు,
407	• æ	දේ දුරුම	Ξ	<i>⊷</i>

sup. vol.-47

(6)

గొల్లహాలు ద్యాస్ట్రేటు, గొల్లపోలు రాణా, యానుకశల్లి ₍గామం తాలూకు ఆమరకం రిజిస్టరు స్త్ర 1347 వ ఫసర్.

४६ ५ न े ४८.	చట్రా చారుని వేరు.	ఖదీం పాయి కొరి వివర .	మొరక భల్తముల వివరం,	ఆజాచాయి.ప్టీ లేక స్క్ గెంబరు.	అజు లేక ప	మాయి సౌ	⁸ S	శి స్తు బై	క టుబ ట్రా	స్తి	లోకలు శెస్సు. శాస్సు.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	((6)		(7)		(8) (9)
					ఫు.	తూ.	మా.	∞,	69.	<u>a</u> .	
6 ₍ \$	చెరికాని వెంక్టాళు	ಘಯ ಕಾರಿ	పల్లం.	75	0		0	270	}		నాగంవాని చేను.
_	గారు, చిన నెంక్టూళు		డిటా.	70	0	6	0	96	11	6	డిటో.
	గారు, రామస్వామి గారు, జయ్య వెంక టాళుగారు, వెంకట రమణమా ైగారు, సీ				1	5	0 .	866	12	7	
	తా రామయ్య⊼ారు, 3ం		gar.		ار الأ	4.					
- 0	కయ్యπారు. డిట ో ∙	డిటా.	పల్గ రా	7.0	0	5	0	76	7	0	డి టూ
53	©€7. 4•	ww .	డిటో.	75	1	0	0	271	8	0	డీల్లో.
			డిటా.	7.6	0	1		89		10	శ్టవరైదారి బంపు ఆాగే డొ ం కల బ్ డు.
					11	6	8	437	7	10	
53	<u> څ</u> يخ.	డిటా.	పల్లం.	87	0	3	0	20	10	1	తంగెళ్ల గర ్వ.
-			డిటా.	87	0	7	3	61	11	5	డిటో.
			2 est.	84	17		0	227		10	M3
			డిటా.	84	0	13	12	165	2	6	డిటో.
					2	8	15	475	2	1	
5 3	డిటా•-	డిటో.	పల్ల c.	119	1	12	2	344	1 3	6	మా లభుట్టు.
52	å&∵*.	డిటా.	శుల్దరం.	125	0	13	0	252	7	6	మల్లపరాలు చేను.
U 4		డిటో.	ഭാ	170	0	5	0	30	0		బాడృ చెర్వులా చేరని లంక.
					0	18	0	282	7	6	
					_						

యా పట్టాల తాలూకా భూములకు శిస్తులు మాత్రమే జాయడమయినది.

Memorandum by Mr. Chaganti Seshayya, Tanadar, Kapileswarapuram Estate, East Godavari District.

1911 సంవత్సరం మొదలు 1921 వ సంవత్సరమువరకు నేన కప్రేశ్వరపురం జమీందారువారి మాజూరు ఆఫీసులో సమాస్థాగానుండి కప్రేశ్వరపురం కేశనక్కురు యాస్ట్రేట్లు రెండింటికీని ఆక్కాపుంట్స్ అండ్ కర స్వాడాన్స్పలో సంబంధించిన కనిచేయుచుండు వాడను. 1921 వ సంవత్సరము మొదలు యిప్పటివరకు కప్రేశ్వర పురం యాస్ట్రేటుకు రాణేచారుగా నున్నాను. ఆండువలన రెండు యాస్ట్రేట్ల తాలూకు కృవహారములు నాకు తెలి యుస్టు.

జమీందారీ గ్రామముల రయితులు తమకు xల యబ్బంకులనుగూర్చి మీ కమిటీయామట సాశ్య్యమిచ్చటలో యూ దిగవ గ్రవాసిన యిబ్బందులు తమకు కలిగియున్నవని సర్వసామాగ్యముగా చెప్పియాన్నారు.

- 1. ఇమీంచారీ సామములుగాని జిరాయితే భూములమైని ఇమీంచార్లు హాచ్చుగా శిస్తులను రయతులువలన వాసూలుచేయుడున్నారని,
- 2. జౡథారములను, మరస్పుతుచేయుటలేదని, నీరు సరిగా సబ్జయిచేయుటలేదని,
- ్ 3. బంటలు నట్టమంకినపుడు రెమిషనలు యిచ్చుటలోడని,
 - 4. జాయింటు పట్టాలు సబుడిపొజకా చేయుటలేదాని, ఒక రీయువలసిన సొమ్హులు మరియొంకరివలన వాసూలుచేయుచున్నారాం,
 - 5. ఆడవులలో వంటచౌరకు వగయురాలు తెచ్చుకొనుటకు సౌకర్యములు కలుగజేయుటరోడని, పశుఖ లగు మేపుకొనిచ్చటరోదని, పల్లకిశేస్తు హెచ్చనా వనులుటేయుచున్నారని,
 - 6. చౌరువు గర్భముల, ఘంతలు జగయు రా Communal lands ఆకమించుకొనటుయా, లేక యుతరులకు ఆమరకము చేయుటయా జరిగుచుచున్నారని,
 - 7. జమీంచారీ జిరాయితి భూములలో రమాతుల ఎంద్లు కట్టుకొనన స్పడు జమీంచార్లు పెద్దముంతే ములను నగడుగా పుచ్చుకొనచుండుఓయే గాక్ ఆ భూములకలుని పన్నులనగూడ కానూలు చేయు చున్నారసి,
 - 8. జమీంచార్లు స్వంత శేరీలు హెచ్చు చేసి వారి స్వంత వృవసాయములో నుంచినారనియు, క్రమ్మకమ ముగా స్వంత శేరీ ఆధివృద్ధిచేయుడున్నా రనియు, అందువలన రయతులకు శాతినంత ఖూమి లభించుట లేదనియును, కమ ఖూములకు నీరు సరిగా రానీయక, స్వంతశేరీలకు నీరు పెట్టుకొనుమన్నారని,
 - 9. ఇచ్చిన సొమ్ముంకిన రశీడులు యిచ్చుకు లేదనియాను, రశీవులు యిచ్చినను వాటిలో ఫసరీలు వగయురా వివరములు సరిగా వేయుటలేదనియు,
 - 10. దాస్తు వాసూలుపసి గవర్న మొంటువారు చేయవలసినదనియు, లేదా గామ సంచాయతీలకు వస్పనింత వలసినదనియు,

Point No. 1, High rate of rent.

జమీందారీ భూములమీద శిస్తులు హాచ్చుగా నున్నవని రుజువుచేయుటకు యా క్రింది కారణములు భూశు బడిగవి:—

(1) పెర్త్రానెంటు నెటిల్ పొంటునాటిక్ రముతులకలన శాసూలు చేయబడు గావ మొత్తము శిస్తుకం కెం యా పృడు గాను మొత్తను శిస్తు చాలా హాచ్చు గాన న్నందున ఆప్పటికేని, యిక్సటికేని గల బేదమంత యాను, పెర్తనెంటు నెటిల్ మెంటు దరిమిలాను, జమీందారులు హాచ్చు చేసినారనియును, ఆట్లు హాచ్చు చేసిన మొత్తమంతయును తగ్గించవలసిదని,

- (2) చుట్టు క్రులనున్న గవర్న మెంటు గామముల కోని భూముల రేల్లకొంటే జమీందారి గామములలోని భూముల రేల్లు చాలా హెచ్చగా నున్న వనియుడు, గవర్న మెంటు రేల్లతో పాటుగా నుంపున ల్లు శమీం దార్ల భూములకు రేట్లు తగ్గించవలసినదని,
- (3) జమీం బార్లు నియమములేకుండా శాస్త్రులను హెచ్చు చేయుచున్నా రనియును, అంత శాస్త్రును భూములను భరించలేవనియును,

ఈ కారణములు ఎంతవరకు న్యాయమైనవి? ఆవి కేశనక్వురు, కపిలేశ్వరపురం. య్యాేట్లకు యెంతవరకు వర్షించును? ఆని యాలాచించవలసి యున్నది.

Sub-Point No. 1.

పెర్చెనులు నెటిళ్ మెంబునాడు ఎంత మొత్తము వాగూలగుచుండెనో ఆంతకంటె యెస్క్ వ మొత్తమును జమీందార్లు వాగూలు చేసికొనకూడదని చెప్పట న్యాయముకాజాలడు. ధరలనుబట్టియును, జమీందార్లు చేసిక improvements ను బట్టియాను, న్యాయమయునంతవరకు శాస్త్రులను హెచ్చు చేసుకొనటుకు జమీందార్లుకు కాన్క్ కలను. ఫెర్మైనెంటు నెటిళ్ మొంటు సనదులోకూడ రయుతులతో జమీందార్లు శాస్త్రునుగూర్చి వడంబడికలు చేసికొన వచ్చునని మాత్రమై చెప్పియున్నది (see paras 11 to 12 of the Samad) కాని, ఆప్పటికున్న చేట్లువయిని శిస్త్రు హెచ్చు చేయకూడదని నిమేదించలేదు. మదరాను యస్టేట్సు ల్యాండు ఆక్టులోకూడ యీ నిమేధములేదు. కొన్ని నియమములకు లోబడి ధరలనుబట్టియును, జమీందార్లు చేసిన improvements ను బట్టియును fluvial action బట్టి యును, జమీందార్లు చేసులను హెచ్చుచేయుకుకు మదరాను యస్టేట్సు ల్యాండు ఆక్టు అధికార మిచ్చుడున్నది.

హెచ్చు చేయబడిన మొత్తము న్యాయముగా నున్న దా? లేక భూమి భరింగలేనంత దారుణముగా నున్న దా? ఆని యాచించిన యోజిందుకచ్చునూని పెర్తు నెంటు గెటిల్ మెంటునాటి శిస్తుకంటే ఏ మాత్రమును హెచ్చు చేయాడని చెక్పుకు సబబుగాడు. గవర్న మెంటు గ్రామములలోకూడ డ్రతి గెటిల్ మెంటునకును శిస్తులను హెచ్చిం చుడుగే యున్నారు. ఆ విషయమును రుజుఖచేయుటకు ఆ సేక గామముల నుదాహరణగా దూపకచ్చును. కాని, శేశనకుర్రు యస్టేటు, కెపిలేశ్వరభరము యస్టేటు గామములకు సరిహద్దులనున్న 8 or 4 గవర్న మెంటు గామముల ఆం కెలను ఉదాహరించుడున్నాను.

	1866 సెటివ్ మెంటు.			1926 సెటిర్మెం బు.			တဂ နိုဆဲ	
ామం ేపరు.	భూమి.	శాస్త్రు.		ψ- ໝ.	శిస్తు.		% ಇಂ _{ಕ್ಷ} ಣ್ಣ	
0 :	۵.	రూ.	e .	1-1-4 -DIT	రూ.	⊌.	Ì	
8 ಕೈ 1. ಆಯಿನ್	1,005.81	2,941	15	909.51	7,291	1	148%	
ర్షి. ఆయినా 8 స్ట్రీ పురం 2. 3, 2 - కాతలంక. డ్రీ ¹²³ 3. శానచల్లి								్ లో స్టివరి.
్డ్ చ్రాత్లంక.	1,756.21	8,936	6	1,506.24	11,977	3	73%	249-97 - 3
గ్గ్రీ కి. శానపల్లి	1,372.63	6,090	6	845.44	7,097	8	17%	527-19భూమి
eos.				1			!	ಕ್ಸ್ ಸದಿ.
. * 4. పల్లం	3,460.60	14,931	14	3,507.99	19,802	15	33%	1896 7885
్త్రిక్ష్ము కురు.					İ			ెమ ు లు.
్లో స్ట్రేస్ మాచర	889.78	3,550	0	861.65	9,441	13	166%	
ి * 4. పల్లం స్ట్రామ్ కుట్రు. స్ట్రామ్ మాచర 6. కోరుమిశ్రి.	989.97	3,835	0	844.77	5,550	0	45%	145-20 భూ
"								మి శగ్గినది.

^{*} నోటు.—కల్లంకుండ్రు (గామమునకు 1866 ఆంకెలు దారకలేదు. 2, 3, 6 గామములలో నద్ పాత ముఖలన భూమి తగ్గిపోయినది.

ఈ ఆం కొలవలన 1846-1926 సంవత్సరములమధ్య గవర్నములు గామములకు శిస్తు ఏరేఱున హామ్సచేయబడినచియును తెలియుచున్నది.

ఇకను కేశనకు్రు, కపిలేశ్వరఫురం యాస్ట్రేట్లలోని గామములకు పర్షానెంటు సెటిల్ మెంటునాటి డిమేం డును, ఇప్పటి డిమేండును తెలియచేయు ఆంకొలను యీ చినువ పట్టికలో నిచ్చుచున్నాను.

ఈ రెండు పట్టికలను దూచినచో గవర్నమెంటు గామములలోను, జమీందారీ గామములలోను, యిండిజు చేసిన రేటు బోధపడును. ఆయితే యీ యుండి అనునది గవర్న మెంటు గామములకు 1866-1926 మధ్య ఆనియును, జమీందారీ గామములకు 1802-1936 మధ్య ఆనియును జ్ఞావకముంచుకొనవలయును.

	_{ శామం శే రు.	ెకర్డ్ సెంకుు సెటిల్ మెంకుు నాటి డిమేండు.	1346 భనత్ డిశే ందుం.	ယာ္ပြန္ပ်ိဳးမွာ .	డి ₍ కీ జు.	0/0
1 2 3 4* 5	లిళ్ల కరక్పు మునుమిళ్ల గాడియక ఆన్మయకల్లి	3,370 8 2,191 0 388 8	4,104 4 10 1,568 10 11 1,781 7 11 1,761 5 9	1 1 1	622 5 1	220/0 280/0 *359
1	యుస్టేము ముంత్తం. కపిలేశ్వరభురం	2880	29,219 12 3 0 000 \$22 42,024 3 8	635 7 4	635 7 4	

* N. B.—పెర్టైనెంటు శెటిల్మెంటు దరిమిలాను భాలా ని_స్ట్రీక్లుముగల లంక పెరిగినది. ా పెర్టైనెంటు శెటిల్మెంటు దరిబిలాను రచూరమి 25,000 రూపాయలకు యుగ్బడు ఆమర్కుము కాబముమన్న లంకలు పెరిగినవి.

ైగ్రాములు గ్రామముల తాలూకు భూమి మొత్తమంతయును, రయిణా దీనములో నుర్వత్తు దొంచటకు వీలు లేదు. శాలభూములు గర్వాతున్నమ్ము కన్నట్లు దొంచటకు వీలు లేదు. శాలభూములు గర్వాతున్నమ్ము కన్నట్లు దూడుచున్నది. ప్రైక్లెటు శేటిల్ మెంటు దేవ్ వర్గాతుల్లు మూరా సిద్ధయించి చేయలగ్రత్తున్నారు. ముంటు దేవ్వంటేదిని Court of directors జార్చేయించిన instructions లో యా విషయమునుగ్రామ్మి యుట్లు జానీయున్నారు. —

"It is well known in the circars that there are very extensive tracts of uncultivated, arable and waste lands forming part of every zamindari. These are to be given up in perpetuity to zamindars free of any additional assessment with such encouragement to every proprietor to improve his estate to the utmost extent of his means as is held out by the limitation of public demand for ever, and institution of regular judicial courts to support him of all his just rights, whether against individuals or the officers of the Government, who may attempt in any respect to encroach upon them. The advantages which may be expected to result in the course of progressive improvement, from these lands will, or ought to put the zamindar upon that respectable footing as to enable him with the greatest readiness to discharge the public demand, to secure to himself and family every necessary comfort and to have besides a surplus to answer any possible emergency."

ఈ గయాళుభూములు \overline{v} పేకు విధములుగా సన్నవి. రియితాదీనంలో లేకుండానన్న గయాళుభూములు రయితాదీనములో సన్నను సాగుబడికి లాయఖుగాలేక నాభిద్దుగానన్న భూములు. \overline{v} \overline

ఈ పై ఆంకెలనబట్టి చూచినచో మునుమళ్ల, ఆన్లునల్లి (గాముటులకు పెర్త్మనంటు శెటిల్పొంటునాటి కంత యస్పుకు శిస్తు హాచ్చులదు సరికదా తగ్గిపాయినదని స్మేస్ట్రబడు మన్నది. తక్కిన గామములలో శిస్తు హాచ్చినమాట నిజముకాని ఆహాచ్చు అంతయును, పెక్ట్రి నెంటు శెటిల్పొంటునాటికి రయితాధీనముననున్న భూ స్థాని సేజముందార్లు హాచ్చు చేసినారని శావ్వ వీయలేడు. కొన్ని నెంటు శెటిల్పొంటునాటికి రయితాదీనముళో నేక గయాళుగా నుండి దరిమిలాను రయుతాదీనంగోనికిని, సానుబడిలోనికిని ఇచ్చిన భూములు చాల కలళు. బాటిఫైన పెర్ట్రైనేటు శెటిల్పొంటు దరిమిలాను రయుతాదీనంగోనికిని, సానుబడిలోనికిని ఇచ్చిన భూములు చాల కలళు. బాటిఫైన పెర్ట్రైనేటు శెటిల్పొంటు దరిమిలాను ట్రోండ్స్ కిష్ట్రీ ప్రవిడినది. ఆందువలన శిస్తు హాచ్చు లియినట్లూపాని చకలసి యున్న కి.

ఈ య్యేట్లలో పెర్తనెంబు సెటిల్మెంటునాటికి ఎంతభూమి రయితాధీనములో సున్నదో, ఎంతభూమి రయితాదీనములో లేదో నిర్దిష్టమగా చెప్పతిగిన లెక్కాలు జమీందార్ల పద్ధలేవు. కాని, కేశనస్పు యుస్టేట్ల గామ ములకు చుట్టుడ్క్లలను స్ప్ల గవర్నమంటు గామములలో 1866 వ సంవత్సరమునాటికి యూ దిగువ వివరించిన విధముగా రముతాదీనములో లేని భూమియున్నట్లు డిగ్లాటు రిజిక్టరులవలని తెలియుడున్నది:—

ౖ*ామం ేవరు.		్లామ కే మామ		ై తాదీ న ు భూవి		ಶ ರ ಿಕ (೧೦ಯಾ	బ్లాని ళు.	
 ຕ້າຍສຽວ	, , ,	914	47	137	1			
r. కాత్తపత్తి		1,876	99	861	30	138	62	
డ్ర . వే మవరం		3,594	50	315	1	709	54	
్ కల్ల ుక్కరు		4,272	64	553	2	2,354	. 80	

ఈ ఆంకెంన్ బట్టి చూచినచో కేశనక్కురు యస్ట్రేము గ్రామములలోకూడ ఎంతయో కొంత రయితాదీన ములో లేని భూమిన్ని గయాకున్న ఆవ్వట్లో యొండియుండునని యోచిందవచ్చును.

ఇదిగాక కేశనక్కురు, కపిలేశ్వరపురం యస్ట్లేలు గామఈలలలో పెర్లెకెంటు గొటిల్మెంటునాటికి ఎంత భూమి '' ఖిర్దు ''లో నున్న డో ఎంతభూమి ''నాభిర్దు ''లో నున్న డో యా క్రింది పట్టికవలన తెలియిగలదు :—

		ం ాే.రు.	ముత్రం జారాయితి భూమి వీసములు*	ఖిర్దు	చించ్ల	% నా భిర్ద
	డిట ో డిటో	ేశేశకుర్రు తిళ్లకుళ్ళు మురుమళ్ల	$\begin{array}{c} 707_{\frac{3}{4}} \\ 164 \\ 140_{\frac{1}{2}} \end{array}$	4581 1223 1202	253½ 41¼ 20¼	36% 25% 14% 21%
1209	డిటా	ఆన్తంపల్లి గాడిలంక క పి లేశ్వరపుకం	80 37 661 <u>1</u>	63 28 551 ³ / ₄	1093	24% 17%

నాభిర్దు = Lying waste or fallow land. See Wilsons Glossary of Indian terms. * వీసము = ము 2 --- 56.

ఈ కట్టికలో నాఖిర్దుగానున్న ఘామిని సాగుబడిలోనికి తీసికొనివచ్చియుంపుటచే, కొంత హెచ్పు మొత్తం జమీంచార్లకు వచ్చుచున్నడని తలంపవలసీయున్నది.

ఇెగ్రైనెంటు నెటిల్ సుంటుగాటికి దివాణమునకు కున్న ాని చదటభూములు ఆసి, కోటదిబ్బ ్రవోశములు ఆసి ఈవిధముగా కొన్ని గయాళు భూములున్నట్లు భూబందులవలన కనబడుచున్నది. ఈ భూములు యిష్పడు సాగుబడిలాగినికి వచ్చినవి. ఆందుమూలమున మరికొంత ఆచాయము హెచ్చుగా వచ్చుచున్నది.

భాతేగాక ఈ రెండు య్యాట్లలోను ఇక నౌక విశేషమున్నది. కేశనక్రు య్యాటులో ఒక్క తిళ్లకుళ్ళ గామముకు తప్ప తెక్కిన ఆన్ని గామములకు, ప్రక్కిస్తు, వృద్ధ గౌతమీ గోదావరి సరిహిద్దున ఉండియున్నది. ఆ కది అంతయున సోర్య రికార్డులనుబట్టి ఆయా య్యాటు గామములకు చెందియున్నది. కపిలేశ్వరపురం య్యాటులో గౌతమీ గోదావరి రెండు పాయలుగా చీలియున్నది. ఆ రెండు పాయలనుకూడ య్యాటులు మధ్య నున్నవి. ఈ నడులయొక్క. ప్రవాహ వేగమువలన భూములు నదీపాతముగుటయం, నదీపాతములున భూములు తిరిగి పెరుగుచుండుటయు కలదు. మరియున, Fluvial Action వలన నదీగర్శను పూడిపోయి వర్మమ షట్టివేసి, లంకలుగా పెరుగుచుండుటయు కలదు. భూములు విరిగిపోము తిరిగి పెరిగినప్పడును, ల్లో తైగా పెరిగినప్పడును, ఆట్లు పెరిగిన భూములు సారవంతములై లంకభూములను పేరుతో ఆమరకము చేయబడునుండునును. రయితాధీన ములుగనన్న భూములు నదీ పాతమయినప్పడు వాటివయిని శిస్తు రయితులు చెల్లించకపోళ్ళటిచే రైతుల చట్టాలలో నుంచి ఆ భూములను వాటిపైని శిస్తులును తొలగించబడి నిర్మియన్న భూముల కే ఆమరకమును పట్టా ముచ్చల కాలును జరిగించబడుచుండును. గవర్మ మెంటు గామములలోకూడ ఇట్టి వద్దతియే ఆమలలోనున్న ది. ఆట్టి భూములు తిరిగి పెరిగినప్పడు జమీందార్లు ఆ భూముల సారవంతమునుబట్టి ఆమరకములు జరిగించుచుందురు. నదీపాత మయిన భూములపైని కెర్మ నెంటు నేటిల్ మెంటు కాలమునందు పేష్క్షమ్ విధింకబడియున్నది. ఆ భూములు నదీ పాఠ ముయిన భూములపైనని కెర్మ నెంటు నేటిల్ మెంటు కాలమునందు పేష్క్షమ్ విధింకబడియున్నది. ఆ భూములు నదీ పాఠ ముయిన స్థాంతందునును, వాటి శిస్తులు రయితులు చెల్లించకేలేయున్నం. ఆ భూములు నదీ పాఠ ముయిన స్థంతా మనులు సేటిల్ ములు రయితులు పెల్లించకేలేయున్న ఈ భూముల వదీ పాఠ ముదుకే ముదుకే ముదుకే పెర్య ఈ హాములు సదీ పాఠ ముదుకే ముదుకే సంగమిన స్థాంతును, వాటి శిస్తులు రయితులు చెల్లించకేలేయున్నం. ఆ భూములు సదీ పాఠ ముదుకే సంగమిలే సారవంతమునులు వెల్లించకేలేయున్నం. ఆ భూములు సదీ పాఠ ముదుకేలు చెలించుకేలేయున్నం. ఆ భూముల కుమరికే ముదుకే ముదుకే ముదుకే ప్రామలు కుపాలు రయితలు మెల్లించకే ముదుకే ముదుకే ముదుకే ప్రామలు చేటిందును చేట్లుకు చేకిందును ముదుకే ముదుకే ప్రామలు ప్రామలు ప్రామలు ప్రామలు ముదుకే ముదుకే ముదుకే ముదుకే ముదుకే ప్రామలు ముదుకే ప్రామలే ముదుకే ముద

మండుగు ఆదాయము గాకపోయిగు ఆ భూములపైని విధింగబడిన పేష్కషను రిమిషను కోరకుండా జమీందార్లు చెళ్లించుచున్న ప్పడు ఆ భూములను తిరిగి పెరిగినపిస్తుం వాటి సారమును బట్టియును, అందుపైని సాగుచేసెడి పైరుల రాయక్క విలువను బట్టియును, మామూలు మెరకభూములుకంటే హాచ్చు శిస్తులను ఆమరకముచేసుకాని వెనకటి గమ్మమునుకూడ దీసికొని లాభమును పొందుటకు జమీంచార్లు హన్క్ కెలిగియుందురు. ఆది న్యాయము. గవర్న మెంటు గావములలోకూడా గవర్న మెంటువారు ఇట్టి భూములను చేలంపాటలంకలను చేరుతో హాచ్చుశిస్తులకు ఆమరకము చేసికొనుచున్నారు.

మరియును ్రొత్తగా అంకలు పెరుగునన్నుడు (in new formations) అవి ఒక్కమారుగా సాగుబడికి లాయఖు ఆగునట్లు పెరుగళు. అంక కొంచము ైకే తేలగనే దాన్నిస్తి మబ్బు పాతించిగాని దుబ్బు పాతించుటకు River Conservancy Department బారు అంగకొంచిని అండి తేలన భూమిపైని Natural గా పెరిగిన దుబ్బు గడ్డి, తుంగ, తుక్పలు వైగాలు పోకుండా కాపాడించిగాని, సంరత్తణచేయువలసియున్నది. జమీం కార్లు సదరు భూములు సాగుబడికి లాయఖు ఆగువరకును సందశ్శరములకొలది విశేష్డవ్యమును ఖర్చపరచవలసియుండును. కపిలేశ్వరపురం య్యేటులో ఈ అంకల సంరక్షణకు (పల్యేకము సాలునకు 1,500 రూపాయలు ఖర్చపరచు చున్నారు.

ేశనక్కురు గ్రామమునళు, ఆంతకు పూర్వము ఆశురకడులో సున్న భూములలో $15_{\frac{1}{2}}$ ఫుట్ల భూమి ఆగగా రమారమి నూటయోబది యకరముల భూమి నదీపాతమయినది. (See Bhubunds of F 1212 to 1234.) సదరు భూమి తి5ిగి పెరిగి ఒంకలుగాచేరి ఆమరకము ఆగుచున్న ది.

ఇంలేగాక 1860 జ సంజల్సరఫు సౌక్వగాటికి కేశనక్కురు స్థక్కువుండే గోదాజరి పాయలో కొంతభాగము దరిమిలాను పూడిపోయి లుకగా మారినట్.

ముక్స్తి రాయక రాజులంక ఆను వేరుగల ఒక అంక పెర్త్రానంటు నెటిల్ మెంటు దర్తిలాను ${}_{1}$ కొత్తగా పెరిగినది. దానినిగురించి గవర్త పెంటువాక్క్లి జమీందారుగారికొన్న దావాలు జరిగి వాటిలో జమీందారుగారి కడ్టున డిక్రీలు అయినది.

ఈ విధముగా రెండు యస్టేస్లలోను లంకలు పెరుగుటపలన పెర్త నెంటు పెటిల్ ముంటుకంటే బోసుతోం డిమోఎము యొక్కువ కనబడుచున్నది.

కపి లేశ్వగపురం య్యాప్టేటు ఆమరకపు లెక్క లనుబట్టి లంకలు అభివృద్ధి తెలియ చేయు స్టేటుమెంటు

ృπామం ెబ్దు.	12	397 వ ఛస్ట్లీ ఆమరకం 📑 🚉 నిక్క్ (పఠారం. నెలుగు				ళ్గరీ ఆమ - (హకారం.		
(,,	శట్టా నెంబరు.	లంక ేసేరు.	భూమి.		సౌంబరు.	భరామి.		
కపి లేశ ్వరభురం	137	న డింలంక 1 2 9 8	370	425	157 158	801 59	8,464	
వాడప∽ ⊍ం	69	లెక్క ౖార ము చిన యేటి వార	2	120	33 36 to 40	46 63	2,293 15 8	
కేదార్లంక 🙃		నడ్డిం గెడ్డ యకారాల చంపు	4 2 30	781		67 30	1,648 7	
ന ്റേട്	22	อี๋ฮ์ ย๐รั	8 73	85	21 to 24	240 1	6,671	
୭୦୪ ବିଧି , , .	•••	•••	•••			342 90	4,179	
			423	1,4'1		1,498 43	23,256 7	

ৰাষ্ট্ৰ ক্ষ্পূৰ্ত আ	స్ట్రేమి ఆమర్కపు	ె ఖలనుబట్టి	€೦3 ಉ	ಆಧಿವೃದ್ಧಿನಿ	ತರಿಯ ಬೆಯು	స్టేటు మెంటు.
---------------------	------------------	-------------	-------	-------------	------------------	---------------

ైగామం ేపేరు.		.304 జ ఛస్ట్			<u> </u>				345 ສ ຊ ກູນ				
శ్శేక్కురు	181	రాయపు రాజు లంక ఆ నే గోదావరి	20	0	40	0	0	213 219 205	రామావురాజు లంక ఆనే గోదావరి	50	85	882	11
	179	మధ్యలంక జూ క ₍ ర బాడవ	10	0	5	0	0	135	మ¢్యలంక. జూప్కర మేటిభాడవ	39	96	265	6
	180	ವಿಸಲಂಕ ಮೆಟಿ ಬಾಜಕ	4	0	8	0	0	204 217 218	చిన ల ుక యోజిచూరు	24	69	426	5
	197	కన్న శలంక	64	0	800	0	0		కన్న శలంక	94	80	1,596	10
	196	െ ര് ഔ റ്റ് ട	72	0	575	0	0	201 to	శ్రీ కుళ్లక	73	2	924	14
	\ !	ఫుల్లని భూ ములు					n ale	202 1 to 343	ఫుల్ల్లరి భూ ము లు	122	78	286	0

నోటు.— పెర్లైనెంటు నెటిల్ మెంటునాటికి లేకుండా దరిమిలాను పెరిగిన భూశులు భాపతు పెదలంక పారులా కొన్ని లంకలు రమారమీ సాజు 1 కి రూ 4,000 లు వరకూ ఆమర్కం ఆయే లంకలు యంకనూ భవ్వవి.

ποĜeoš.	 • • •			3 0
			్ట్రార్థులు	
			1 and spe 8	
			్ పర్యలు	

ఈ లంకలెన్ని రాగు గో బావరినదీ గర్భమందరి అంకలయియున్నని. 1346 వ భస్తీలో ఇంత బాచ్చు ముత్తము కనటడుచున్న గు కొలది సంవత్సరములలోనే యిది ఆంగయును నదీపాతమయి పెచ్చియను ఆదాయం రాకుండి పో వచ్చేగు. 1297 వ భస్తీకేని 1346 వ భస్తీకేని మధ్య ఆగేక సాడలు భూములను శాస్త్రులను శారుగుచుండుటయు, తిరిగి నదీపాత మయి తెగ్గి పోవుచుండుటయు జరిగినది. ఆ విషయము ఆమరిక పు లేక్క లవలక స్పష్టమగును. ఆస్పై లేక్కులును చాఖలు చేసినచో కెద్ద బండల్ను ఆగునని చాఖలు చేయనేదు.

ఆందుకలన లంకలమీది ఆచాయమును స్థిరమయిన ఆచాయముగా యెంచ పీలులేదు.

Sub-point No. 2

మట్ట్ను 48 ్డులనున్న గవర్న మెంటు గాడుములలోని భూములగేట్లకం ఓ జమీంచారీ గామములలోని భూములలోని భూములకు శిస్త్రేష్లు చాలా హుచ్చుగానున్న వని రయితులు చేయు ఆశ్రేషణ కపిలేశ్వరపురం, కేశనక్కురు యెస్టేట్లకు ఎంత వరకు వర్తించుకో చూడికలసీయున్నది.

 (Λ) గబర్న మంటు గామములకం లే హామ్మశిస్తు ఉండరాదన ఆజ్ కణచేయుటకు వీలులేదు. ఎందువలగ సంగా: గవర్న మొట్టు గామములలో ఓవిన్యూ డైరక్టుగా గవర్న మొట్టునకు వానూలగును. ఇందు మరియొకరి కీయ వలిశిన మొత్తములేదు. వారిక్ వానూలయ్యడి మొత్తమునుబట్టి ఖర్చలను సరిపెట్టుచుందురు. ఇందికే ఖర్చలకు సొమ్ము మాలనిచో తాత్కాలికముగ్రైనను మరియొక కన్ను నుబిఖించి ఆదాయవ్యయములను సరిపెట్టుకొనగలరు. మరియు ఖారి యాఖి కార్డ్ కము విశాలముగటుచే, ఒక ట్రవ్ర కంటలేమిజలన రిమిషను యిచ్చినను మరియొక్క కక్క వానూలు కాగిందు. జమీందార్ల కట్టి సౌకర్యములు లేవు. పెఎ్టెలటు నెటిల్ మెంటు మరితులనుబట్టి, ఎట్లి సందర్భములా సైను వెడ్డుకు మంత్రములా జనుమంతయును రిమిషను కోరకూడదు. జమీందార్లు, రయితులకు, ఆతివృష్టి, ఆనా కృష్ణలకలన, మైమముఖలన, అంక నానేక కారణములవలన రిమిషను తీయక తప్పదు. గవర్న మెంటు గామముల

లోని రేజ్లు ఆవలంబించునైడల ఆ మొత్తము కొర్కినెంటు నెటిస్ మెంటునాటికి ఇమీందార్లకు వానూలమ్యె హింత్త ములో ఆనగా కోమ్కుమ డిమేందుచేయబడిన శెస్తు మొత్తముతో సరిపోళునా? ఆని చూడవలసియున్నది. సరి పోయినను గవర్నమెంటు (గామములలోని రేజ్లు ఆవలంబించ ఫీలులేదు. ఎందువలననగా:—

 $67_{\text{o}/\text{o}}$ గవర్న మెంటున కీయవలసిన ేష్క్షామ.

 $5_{\rm O}/_{\rm O}$ లోకర్ సేస్పులో స ${\sf xc}$ వంత:

 $100/_{
m O}$ వానుగాలు ఖర్పులు (గవర్న మెంటు గామములలో మామూలుగా ఆగునని లెక్క్ వే ఈ నట్టిది).

50/0 చావాలు, వారంటు ఆమర్ల వ $\overline{\Lambda}$ రా యితరము \overline{g} న వాసూలు ఖర్పులు.

 $87_{\rm o}/_{\rm o}$ ఈ మొత్తము ఏ టేట శష్పక జమీందారులకు ఖర్చు ఆగుచుండును.

ఇకను జమీంచారులకు 13/ం మాత్రమే మిగులును. ఇందులోనుండియే జమీంచార్లు జలాధారముల మరమ్మను 4ర్పులు భరించబలసియున్న 2. ఇందులోనుండియే రైతులకు యేవైగా విశేమకారణములు తటస్టించినక్పుడు రిమీ మను తీయవలసియుండును. ఇందులోనుండియే సర్వజనోపయోగములయిన చేవలోత్సవళులు, మొదలగు ఖర్చులను జరశవలసియున్న 2. ఇందులోనుండియే జమీంచా ర్లువారి గౌరవముల ననుసరించి కుక్కులుబమును పోషించుడు, స్వంత సిబ్బెందిని సంరంష్ట్రించబలసియున్న 2. దామాపాయిని చూచినచే జమీంచార్లు కుక్కులుబమును పోషించుడు, స్వంత ముల మరమ్మతు రిమీషనుల్లకిందనయునను సరిపోవము. జలాధారములకు జమీంచార్లు రయితులవన్ననుండి చేరుగా నీటి మన్ను వాసూలుచేయుచుందురని యనమచ్చను. అన్ని యన్టేట్లులోను, అన్ని జూలాధారములకును నీటిపన్ను వాసూలు చేయుచుందురని చెప్పవీలులేదు. కేశనకుందు య్యాటులో ఆనిశట్టు నీరు 10 సంవత్సరములనుండి మాత్రమే సభ్యయి చేయబమచున్నది. అంతకుపూర్వము కొన్ని భూములకు విటికాలువలు, చేరుఖలు మూలమున నీరు నభ్యయి ఆగుచుండెడిది. వాటి మరమ్మతు ఖర్చులు జమీంచారు భరించుచున్నను రయితులైని నీటిపన్ను విధించే లేదు. ఈ $130/_{0}$ నకే పూర్వము యూ జమీంచార్లు అంగీకరించినట్లు తలంచే వీలులేదు. ఆన్పటిలో ఆనగా 1802 నాటికి నల నయాళులు, చవట ష్రరలు కొంచెము వ్యయపర్చి సాగుకు తీసుకువచ్చినచే లాభంచాగలదని ముంచినట్లు యూ హించకక శేష్టుదు.

ఈ కారణములవలు గవర్నమొంటు గామములలోని రేమ్లు జమీంచారీ గామములలో ఆనుసరించుటకు వీలులేదు ఆనియు గవర్నమెంటు రేట్లకంటే మొంతమూ కొంతే హాచ్చచేయవలసియుండును. ఆనియు సృష్టపడు చున్నది

అయితే పెర్కెంటు నెటిల్ మంటునాటికి జమీందార్లకు వానూలమ్యేడి ముత్తముకంటే యుక్పడు గవర్మ మంటు గవర్మ మంటు గవర్మ మంటు ప్రాంట నెట్లు ప్రైంక చేసిన పృడు ఎక్కువ మంత్రము డిమేండు ఏర్పడు నెడల గవర్మ మంటు గామములలోని రేట్లు ప్రైంక చేయవచ్చును గచా యని యువవచ్చును. ఈ వాదము న్యాయముగానే తోచును కాని యుండుకొంచెము భేదమున్నది. పెర్తనెంటు నెటిల్ మంటు నాటికి రయితాధీనంలో లేనట్టియా, నాభిర్మగానున్న ట్రియా భూములైని శిస్తును జమీంచార్లు లాభముగా అనుభవించవచ్చునని పెర్తనెంటు నెటిల్ మంటు కాలముతా గవర్మ మంమువారు ప్యవ్రోనియుండికి. కాతృన ఆలాభమును యుప్పడుకూడ జమీంచార్లకు పదలిచేసి లెక్కలను పరిశీలిం కువలసియున్నది. ఈ సంవర్భమున గవర్మ మంటు గామములలో శాస్సులను రయితులు ప్రత్యేకముగా భరించుడు న్నా రశియు జమీంచారీ గామములలో నెన్సులలో సగువంతు (Now 50/0) జమీలచార్లు భరించుచున్నా రశియు జహ్హకు మంగు నుంచుకొనవలసియున్నది.

(B) కెర్డ్ నెంటు నెటిల్ మెంటు కాలమునాడు రయితులువలన జమీందార్లకు వాసూలయ్యెఫీ మొత్తము లను సరిమ్యా కమిటీవారు నిర్ధారణచేసి ఆ మొత్తములో 2/3 వంతు కేష్డ్ షుగా విధించికి. ఆయితే ఆశ్వట్లో రయితులు జమీందార్లకు చెల్లించెడి శిస్తు ఏ పద్ధతులమీద ఆధారపడియం చెడినో ఆశ్వటి Land to eures ఎట్లుండె డినో పూర్తిగ తెలిసినగాని యిప్పటి గవర్న మెంటు గ్రామముల రోట్లు ఆనువర్తింపచేయుటకు వీలులేదు. 1802 వ సంవశ్వరమునాటికి ఉత్తర సర్కారులు బిటిషు గవర్న మెంటుకారి కిందనున్న ను, స్థిరమయిన ల్యాండు రివిన్యూ పద్ధ శియేమియూ ఏర్పడియుండలేదు. ఆ కాలమునాడు బిటిషు గవర్న మెంటువా రిచ్చలు రైతువారీ ఆమరకమును ఆమలులో పెట్టిందు. 1813 వ సంవత్సరమునాటికి గోదావరి జిల్లా (West and East) లో యోస్టండియా కంపెనీ వారి స్వంతముకించ 10 గ్రామములే యున్నట్లును, తక్కి నవన్నియు జమీందారీ పడ్డతిలో నున్నట్లును, గోదావరి జిల్లా మ్యాన్యూయల్ ఆను పుస్తకమునందు వాయబడియున్నది. పాంటా మహమ్మదీయ రాజులనాటి భూమి శిస్తు కద్దతులకును, బిటిషు గవర్న మెంటువారి భూమి శిస్తు పద్ధతులకును, బిటిషు గవర్న మెంటువారి భూమి శిస్తు పద్ధతులకును, బిటిషు గవర్న మెంటువారి భూమి శిస్తు పద్ధతులకును, బిటిషు గవర్న మెంటువారి భూమి శిస్తు పద్ధతులకును వ్యత్యాసమున్నది. పాందూ మహమ్మదీయ రాజులనాటి పద్ధతులపయని వాసూలయ్యాకి మొత్తముపయు వేష్క షును విధించి ఆది శాశ్వతముగచేసి యిప్పుడు బెటిషు న్యా యమను కాపాలదు. శామి శిస్తు కద్ధతులమీద రయితులవద్దనుండి శిస్తులను వాసూలు చేసుకొనుడని చెప్పుటు న్యా యమను కాపాలదు.

మరియు సిందూ మహావ్యదీయ రాజులనాటి శిస్తు శద్ధతులకంటే బిటిమ గదర్నమెంటువారి శద్ధతులు చాల కాటిన్యములనియు, రయితులకు నననుకూలమూగా నుండునినయు, అంపువలన 1802 వ సంవత్సరమునకు పూర్వపు శద్ధతులకంటే యుక్కటి శద్ధతులు ఆవలంబించినమెడల జమీంచార్లకు ఆనుకూలముగా నుండుననియుకుడ వాదించుడు న్నారు. ఈ యభితాయములు కొన్ని తాఖలయిందు నిజమయి యుండవచ్చును. కాని, కేశనక్కరు, కపిలేశ్వర పురం యాస్టేట్లతో సంబంధించినంతవరకు సత్యమారములే మాయని యూ దినువ ఆంకెలవలన సంశయించవలసీవచ్చు మన్నది.

కేశనక్కురు, కపిలేశ్వరఫురం య్యేట్లు రెండును పెక్త్రనెంటు నెటిప్ పెంటునాటికి పెద్దాపురం సంస్థానములో చేరినవముయున్నవి. ఆక్పటిలో పెద్దాపురం సంస్థానము ములాలుగా విధిబించబడినది. కేశనక్కురు య్యేటు ఆను పేరులో ఫి. వబడినాడి ఆరు గ్రామములును మరి పదకొండు గ్రామములును ఆక్పట్లో లాణేలంక ములాలో చేరి యాన్నవి. కేశనక్కురు య్యేటు తాలూకు ఆరు గ్రామములుగాక తక్కిన 11 గ్రామములును చేప్కుడు చెల్లించలేక పారుటచే వేలంకాబడి గవర్న పెంటువారికి సదరు పేలములో ఖంయపడినవి. ఇందలో ''చింతపిల్లెలంక '' అనే గ్రామములు పూర్తినా నదీ పాతములునాది. మిగిలిన కది గ్రామములును ఈ ప్రుడు గవర్న పెంటువారి స్వాదీనములో సన్నవి. కపిలేశ్వరఫురం య్యేటు ఆధి యిప్పడు పిలువబడినది పెన్న నెంటు నెటిల్ పెంటునాడు లేకీము ఠాలోనిది. లేకి ములాలా 13 గ్రామములు డెడిపి. ఆందులో కపిలేశ్వరఫరం తప్ప మిగతా గ్రామములు పేస్కడు చెల్లించలేక పాళ్ళ టచే వేలంకాబడి గవర్న పెంటువారికి ఖాయకడి యిక్కుడు గవర్న పెంటు స్వేదీనములోనున్న వి ఈ గ్రామములమీద క్షామ్ చెలంకాబడి గవర్న పెంటువారికి ఖాయకడి యుక్కుడు గవర్న పెంటు స్వాదీనములోనున్న వి ఈ గ్రామములమీద క్షామ్ నెంటు నెటిల్ పెంటువాడు జమీంచార్లకు ఎంత శిస్తు వానులయ్యడిదో, దరిమిలాను జరిగిన 1st, 2nd, 3rd రైతు వారీ సెలిప్ పెంటులూ గవర్న పెంటువారికి యెంటువారికి యెంత శిస్తు డి పేండుకాబడుచున్న దో యిండులో జచకర్చన Appendix A and A-1 వలన తేలియగడు. ఈ ఆంకెలు ఆయా గ్రామములు తాలూకు నెటిల్ పెంటు డిగ్లాటు కడిస్టరులనుఖట్టే వేయబడినవి. 1802 వ సంవత్సరమునకును 1866 వ సంవత్సరమునకును నడుమ ఆమరకం డిమేంము తలియు ఆంకెలు లభించలేదు. ఆయా సంవత్సరమునకును 1866 పింటునికును భూబందులు, వాహులులేక్కులు, జిల్లా కెలెక్టరుల ఆఫీ సులలో దొరకవచ్చును. వాటిని చూచినయేడల ఆ సంవత్సరమునకును వడుకులలోకేలు లభించగలు.

ఇం క్రీజు, డి క్రీజులు 1802-1926 ఆంకౌలకు తీయబడినవి. ఈ ఆంకౌలనుబట్టి యీ దిగువ విషయములను χ గిపాంశవచ్చును.....

- (1) కొన్ని గామములకు పెర్లెసెంటు సెటిఎ్మెంటునాటి డిమేండుకంటే యిప్పటి డిమేండు పాల ఆధి కమనా నున్న ది. (1, 5, 10 గ్రామములన చూడుడు. Appendix A.)
- (2) ೯೯೩ (ಸಾಮಮುಲಕು 🦫 ರೈನಂಟು ಸಟಿಕ್ ಮಂಟುನಾಟಿ ಡಿಮೆಂಡುಕಂತು ಯುಪ್ಪಟಿ ಡಿಮೆಂಡು ಸಾಲ ಕಟ್ಟ ಪಯಿಕ್ ಯುನಡಿ. (2, 4, 7 ಸಾಮಮಲನು ಮಾಡುತು. Appendix A-1.)
- (3) బాల గాముములకు 1866 జె ఫస్ట్ డిమీండు మొక్కివి తెక్కువగానుండి పోష్కుషుకంటే తక్కువ ఆమరకము డిమోండును కొరిగియున్నవి. (2, 3, 4, 8 of Appendix A) ఆనగా
- (ఎ) పెర్గెంటు నెటిల్మెంటుకంటే జమీందార్లు చాల హాచ్చు మొత్తములను యుక్పడు వానులు చేయుచున్నారనియూ, ఆది ఆక్రమమనియు వాదించుటకు ఆదరాశములేదు. గవర్నమెంటువారు Appendix A లోని 1-b-10 గ్రామములలో 50, 64 ఆండు 151 ం/ం హాచ్చుచేయుటకు ఎట్టి కారణములుకలనో జమీందా δ గ్రామములలోనాడ ఆట్టికారణములే యుండుననియు, ఆవి ఆక్రమములని భావించుటకు వీలుండదనియు యొంచవల సియున్న ది.
- (బి) గామములయొక్క స్థిలెగతులలో గెటిల్ మెంటు దరిమిలాను కలిగిన మార్పులన బట్టి శిస్తులు తగ్గించే పలసి వచ్చినప్పుడు గవర్న మెంటువారు గవర్న మెంటు గామములలో తగ్గించగలుగుదురుగాని పెక్కనెంటు గెటిల్ మెంటు కాలమునాటి స్థిలిగతులనుబట్టి యొర్పడిన డిమేండు మొత్తము ననుస్తరించి వేష్కటు విధించబడియుండుటవలనను, ఆది శాశ్వతమగా నుండులాగున యోర్పాట్లు జనుశబడియుండుటవలనను ఏ సందర్భములోను వేష్కటులో తగ్గింపు కోరుటకు జమీందార్లకు హక్కు లేక పోళ్లటవలనను పెర్మనెంటు నెటిల్ మెంటు దరిమిలాను గామముల స్థిలిగతులలో మార్పులు తది స్థించినను జమీందార్లు తమ గామములలో శిస్తులు తగ్గింకజాలరు. తగ్గించిననుడల వేష్కడు చెబ్బడు.
- (సీ) ఓక జమీంచారునకు ఆగేక గ్రామములున్నపుడు ఆందు కొన్ని గ్రామములు వస్తులు చెడిపోయి పేష్క-షనక యిన్లను సరిపోయిన మొత్తము వాసుకాలుఆగుటకు ఆవకాశము కలుగనప్పడు ఆంచులా వీలయినంతే మొత్తమును తగ్గించివేసి ఆట్లు తగ్గించిన మొత్తమును మరియొక గ్రామముపైని పెంపుచేసుకొనవలసియుండుగు. కేశ ఇక్కరు యర్టేటులో మురుమళ్ల ఆన్నంపల్లి గ్రామములమైని క్రామములమైని కొంత హెచ్చు చేసినను తన్నిద మొండుకంటే తన్కువయున్నడి. దీనిని భర్తీ చేసుకొనుటకు యితర గ్రామములమైని కొంత హెచ్చు చేసినను తన్నిద ము కాజాలదు.

గవర్న పొంటు గామములలో రేట్లు నిర్ధారణ చేయునక్పుడు సామాన్యముగా ఒక ఖండమునకు ఓక తరమున యోర్పాటుచేసి ఆ ఖండమునందరి భూముల కన్ని టికి ఓకేరేటును నిర్ణయించెదరు. ఆ ఖండములో 2-3 గెంబర్లు మంచివియున్న కు, చెడ్డవియున్న బాటిని లెక్క్ చేయురు. జమీంచార్లు భూములను ఆమరకముజేసిక్ష్మడు ఖండా ములు వారీగా రేట్లు యేర్పరుకక కత్తభూమి మొక్కి యు మంచిచెడ్డలను, దనరులను ఆలోచించి రయితులో మాట లాడుకొని ఉభయుల సమ్మతిని డిమేండును ఏర్పరచుకొని దూ న్నారు. అందువలనోనే అట్టి శిస్తుంను 1903 సంజభ్ నె 1 రు ఆక్టు Fair and equitable rent గా బావించి ఖాయముచేసినది. ఇళ్ళు డవి మార్చి గవర్నముల టు గామములలో వరె ఖండములువారీగా నెటిల్ సుంటు చేయు వలసియుండును. భూములలో సామాన్యముగా 40630ను.

లవారీగా కాకుండ ఏ భూమి కాభూమియే, శిస్తు సిర్ధారణ కేసియుండుట కే యిప్పడా - పద్ధతిని విడిచెపెట్టి గవర్న మెంటు గామములలోనలె సెటిల్ మెంటు చేసినచో యిప్పడు తక్కువ లేట్లు లైన్న భూములకు తక్కిన భూములతో పాటుగా శిస్తు హెచ్చించవలసియుండును. - గానీ ''ఏ పద్ధతిలోను యిప్పడున్న శిస్తునకు హెచ్చుచేందు రాడు '' ఆను 'నూ తమును మాత్రము ఏర్పరువలాదు.

చుట్టు చక్కాల గామములు ఆన్ని టిలోను ఓకే రేటు ఉండదు. ఏ గామముయొక్క. ఏ రేట్ము చకారముగా డిమేండు చేయవలసియుండునో, నెటల్ మెంటు డిపార్టు మెంటువారు సిర్ధారణ చేయవలసియున్నది. ఇప్పడు కేశేశ క్వరు యస్టేటు గామములలోను కపిలేశ్వరపురములోను ఏరేట్లు ఆమలులోనున్నది? చుట్టు చక్కల రేట్లు ఎట్లున్నవి? ఆను విషయమును శరీశీలించవలసియాన్నది.

కపిలేశ్వరపురం, కేశగక్కురు యస్ట్రేమ్ తాలాను అమరకము లెక్కిలలో భూములయొక్క కర్తితములు పూర్వను సర్వే చేయబడకపోవుకుచే ఉజ్జాయిపు కర్తితములు చేర్చబడుచున్నవి. ద్రైలాను water tax కనుల కొరకు గవర్న మెంటువారు యస్ట్రేట్ గామములుకూడ సర్వేచేయించినారు. ఈ సర్వే పకారముగా ఏ గామములో యొంతెపే జి రాయితీ భూమియున్నది, ఆయా గామకరణములవద్దనండి తెలిసికొండమయినది. ఏ గామములకు ఆమరక ఫైలెక్కైల చకారం భూమి యెంతో సర్వేచకారం భూమి యెంతో స్ట్వేవకారం భూమి యెంతో స్ట్వేవకారం భూమి యెంతో శిస్తు మొత్తమెంతో, యావరేజోరేలు మొంత ఆయినదో యీ దీనుక్కవలన తెలియగలదు.

ౖ **మం చేరు.	్ష కారం యాస్ట్రేటు	_	స్ట్ ₍ పకారం భూమి.		శిస్తు క	సర్వ్ క్షాహారం బామాషాయి రేటు య. 1 కి.				
ేశనక్కరు తిళ్లకుడ్ప మురుమళ్ల గాడిలంక ఆన్పంపల్లి కొండుకుడురు శ్రాహితేశ్వరపురం Excluding lanka lands	 2013 666 191 287 270 236 1847	71 67 37 03 64 35 66	2531 -871 -871 -871 -871 -871 -871 -871 -87	లేదు. గచ ో _చ మ. *గము	17,605 3,996 1,499 1,78 1,672 2,183 14,232	13 12 2 7 0 1 4		6 4 7 5 8 6 7	9 9 0 13 1 15 11	0 4 0 5 2 7 0

మట్టు (శక్క-లనున్న గవర్నమెంకుు గామముల రేట్లు డాట్లున్న కో పరిశీరించవలసియున్నది. యాస్టేటు (గామములకు చుట్టు[శక్క-ల గవర్నమెంకుు (గామములు ఏపియేవియున్న కో సర్వేష్టానులవలన తెలియగలడు. ఆట్టి సస్టి కాడ్పు గ్రామములలో రేట్లు డాట్లు ఉన్న దియు యిండులో ఇకపట్టిన Appendix B వలన తెలియను. యాస్టేటు గామములలో కోన్ని భూములు పల్లపుసాగుబడి ఆగుమన్న ను ఆవి మెరకగానే యొంచబడి నీటివన్ను చేరే వానూలు చేయబడుచున్నది. ఆండువలన యాస్టేటు (గామములను మెరకగానే యొంచి సరిహద్దు గవర్నమెంటు గామములో స్టి భూములు ద్వాపుములో స్టి మామములో స్టి భూములు ద్వాపుములో స్టి మెరక భూములు ద్వాపుముల్ స్టి మెరక భూములు ద్వాపుముల్ స్టి మెరక భూములు ద్వాపుముల్ స్టి మెరక భూములు ద్వాపుముల్ స్టి పట్టికలో తెలియచేయడమయునది.

ಈ ಪಟ್ಟಿಕವಲನ ಯಾ ದಿಗುವ ವಿಷಯಮುಲು ಕೌರಿಯಾಮನ್ನ್ನವಿ:—

- (1) కేశనక్మురు గ్రామముకు ఆయినాపురు కొత్తలంక గ్రామములరేట్లను ఆంగీకరించినచో ఇంచుమిం చు π^{n} సరిపోఖచన్నది.
- (2) మురమళ్ల గామనునను కొత్తలంక పశుఖల్లంక రేట్లను ఆంగీకరించినచో ఇంచుమించుగా సరిపోళ్ళ చున్నది.
- (3) గాడిలంక కొండు సదురు [గామములకు శాస్త్రులు సరిహద్దు గుర్క్రమెంటు [గామముల రేట్లుకండు కొండు తక్కువగానే యున్న వి.
 - (4) కపిలేశ్వరపురమునకు గవర్నమెంటు $(\pi$ ామములరేట్లు ఇంచుమించు π స \hbar హీళ్ళచున్నవి.

ఈ సందర్భమునకూడ జమీందా**ర్లు శాస్సులలో సగంచంతు** భరించుచున్నారను సంగతిని జ్ఞాపక ముంచుకొచ వలసియున్నది.

ఇకను సరిహద్దు గవర్న పొంటు గ్రామకులలోని తక్కువారేట్లను వర్తించచేసినయడల ఫరిత పెట్టుండును ఆడు విషమునుగూడ యోచించవలసీయున్నది. ఆందుకొరకు యూ దిగువ కట్టిక తయారు చేయడమయునది.

య స్టేటు ర	గామం ణా"∥		గవర్న మొంత		e .		యస్టేం	ಕ್ಷು 1	. کر ه						
్గామం ేదీరు.	`మ <u>ొ</u> త్తం.		సరిశాచ్దు గవ రృముంటు గామం వేరు.	S Bocks (Name of the state of t			4 జకలం రేటు (పకారం 2 కలం భూమి మైని ఆయిన మొత్తం.		మం పైని పెర్త నెంటు నెటిల్		పె <u>్ర్త</u> టిల్ టికి మన్న	్డ్లో యోస్టేటు జూమ ్జుని ఏర్పడిన		పై ని న	
(1)	(2)		(3)		(4)	 ,	(5)		(6)		((7)	
కేశనక్కురు	2531	14	టి. ₍ కొత్రపల్లి పోలవరం	1 2	15 6		4,983 6,090		3	7,658	0	0	5,414	11	0
తిళ్లకుప్ప	871	34	వల్లంకుదు. టి. కొత్తపల్లి పోలవగం.	1 1 2	14 15 6	6	4,745 1,735 2,095	8	6 6	3,370	0	0	2 ,3 90	7	6
మురుమళ్లో	214	19		2 2	6	6	514	15	- 1	2,191	0	0	1,549	10	0

తక్కువరేట్లుగల గవర్న మెంటు గాపములలోని రోట్లు య్యేటు గ్రామములకు వర్తించచేసినయెడు య్యేటు గామములమైన పెర్ల నెంటు నెటిల్ మెంటునాటికి వ్యూలగుచున్న డిమేండు కాడు. సరియేగదా ఈ దక్క వేష్క్షము ఆయినను రాగేరడిని పై యంకొలవలన స్పష్టమగుచున్నది. ఆండువలన గవర్న మెంటు రోట్లు వర్తించచేయ వీలులేదు.

నోటు.—2 వకలం దాఖలా ఆంక్రెలు మేస్తేతం గామామత్రమునకయయూన్నవి. ఇందులో పెర్లనెంటు సెటివ్ మెంటునకు దరిమిలాను లాయఖులో సక్తి తెచ్చినభూములను దర్హిలాను fluvial action వలన జెరిగిన లంకలును కూడ చేరియున్నవి.

Sub-point 3.

జమీందార్లు నియమములోకుండా భాములపైన శిస్తులను పెంప్రబేయుచున్నారని చేయు ఆశ్రేషణకు జవాబు. జమీందార్లు పెక్షాన్ంటు కెటిల్ మొంటు దరమిలాను భాములను ఆనేక విధములుగా improvements చేసి. యాన్నారు. (పజుకు ఆనేకవిధములుగా గదుపాయములను చేసియున్నారు. కేశనక్రరు, కపిలేశ్వరవురం, యార్టైట్లలో చౌరవులు, ఏటి కాలు ఇలు, (గానుమాల గందిశ్రం కారకును చాల సొమ్మను జెచ్చించియున్నారు. ఏలేట దేవలా యుత్సవములకొరకు శాల సొమ్మను వ్యయము చేయుచున్నారు. గవగ్న మెంటువారు ఆయిలాండు పోలవరం పాజక్షను స్ప్రించినపుడు ఆండుకొరకు, ఎట్టి కాం పెనునేషనును కోరకుండుగే ఏటి కాలు ఇలను మురుగు కాలు ఇందు మేటు చేస్తును స్ప్రించినపుడు ఆండుకొరకు, ఎట్టి కాం పెనునేషనును కోరకుండుగే ఏటి కాలు ఇలను మురుగు కాలు ఇలను గుర్ని మెంటువారికి యిచ్చి చేసియున్నారు.

పు సంపత్సరముల్లో ఎంత సామ్మ ఎందునిమి ల్లేము ఇర్చు పెట్టినది. తెలియం. జ్యేక్ నొకడానిని యిందుతో

చేర్పడమయినటి (Appendix C).

ఈ కార్యములుచేసి భూములను improve చేసినందున అందుకారకు శాస్త్రును హెచ్చు కట్టుకొనుట పూర్వక

మూ రయితులు కొంత భరించుట న్యాయము.

కపిలేశ్వరభరం యాస్టేటు 1816 జూండత్సరములాను, కేశనక్కురు యాస్టేటు 1852 జూనండ్సరములాను భ్రమ్మతపు జమీండార్ల పూర్వులు కొనియున్నారు. 1872 జూనండ్సరం లగాయతు 1886 జూనండ్సరం జరకు సందర్శరు అండు అండ్స్ట్ అఫ్ వాడ్స్ట్ పార్ట్ స్టార్స్ట్ అఫ్ వాడ్స్ట్ స్ట్రార్స్ట్ ప్రార్ట్ ్ ప్రార్ట్ ప్రా

$Point\ No.\ 2$ —జలాధారములు.

ేశ్వక్యం యాస్ట్రేటులో మాడు గ్రామములకు మాత్రం పూర్వం ఏటికాలువలు ఆధారముంచెడిని. ఆశ్వమార్ల మరవు శులు జమ్యబార్లు సరిగా కొయడుంచెడివారు. ఇప్పడు కొండు యాస్ట్లేక్రమ జమ్యబార్లు గీరు సభ్యయి కోయవలింగిన జలాధారములు లేవు. P.W.D. కాలువలుబ్వారా గీరు సభ్యయి ఆగుచున్నది.

Point No. 3-8DME.

1339,1340 గ్రామంలో సాగాకు స్వ్యమకు ప్రదాసపట్టి ప్రచుకు కెపిలేశ్వరపురం యాస్టేటులో నుమారు రూ 40,000 లు వరకు రిమీషను యివ్వబడినది. ఆస్పడవృడు ఏవయిన ఉప్పడవములు దచ్చినప్పడు రిమిషనులు యివ్వబడునేయున్నవి. ఈ రెండు యాస్టేట్లకును చుట్టు నక్క అఖన్న గ్రామములలో గవర్న మెంటువారు రిమీ మనులు 30 ద సందత్సరముల మధ్య దొంప్పడును యిచ్చియుండలేదు. జమీంచార్లు నీరు స్థ్యయిచేయవలసిన భూములకు నీరు సరిగా స్థ్యయిచేయలేక పోయినచో ఆట్టి భూములకు రిమిషను చేయవలసిన వాధ్యత కొన్ని యాస్టేట్లలో కలదు. ఆట్టిది యీ రాస్ట్రేటులో లేదు.

$Point\ No.\ 4$ —జాయింటు శట్టాలు.

ఇట్టి సిర్యాదులు ఈ రెండు యమ్టేట్లలోను లేవు. ౖరెతులందరి యిష్ట్రములేనిదే జాయింటు వట్టాలు నిడదీయు టకు జమీందార్లకు యమ్టేట్స్ ల్యాండు ఆక్ట్ర్స్ వకారం అధికారములేదు. రయితులందరును సమావేశమయి జాయంటు నిడదీనుకొనుటకు ఆంగీకరించినచో జమీందారుకు సబుడినిజ్ చేయటకు ఆభ్యంతర ముండదు. కపిలేశ్వర పురం యామ్టేటులో శాల వట్టాలు సబుడినిజ్ చేయబడినవి. ఆమరికపు లెక్క్లలు చూచినచో తెలియగలదు. సబుడినిజ్ చేయుటనుగూర్చి యామ్టేట్స్ ల్యాండు ఆక్టులో యింకను సవరణలు కావలసియున్నవి.

Point No. 5—ఆడుళులు.

ఈ రెండు యాస్టేట్లలోను ఆడవులు లేవు.

$Point\ No.\ 6$ —పారంజు%తులు.

ఈ రెండు య్యాట్లలోను (communal lands) గాని, చెరువు గర్భములుగాని ఆ్రమించలేదు. ఇతరులకు ఆమరకం జెంచియుండలేదు. కేశనక్కరు గామంలో చాకిరేఖ చెరువును జమీంచార్లు ఆ్రమించినట్లు ఓక సాట్టి చెప్పియాన్నాడు. ఆది చెరువుకాడు. గోచావరి సమాహమువలన పెర్తనెంటు సెటిల్ మంటు దరిమిలాను జిలాయిలీ ఈ మిలా ఏర్పడిన గొయ్యి అయియున్నది. ఆ గొయ్య దరిమిలాను కొంత పూడిపోయినని. ఆ భాగములో జమీంచార్లు 50 సంవత్సరముల్కితం కొబ్బరితోట్ పాతించినారు. మినిలిన గోతిలో చాకలివాండు య్యేటువారు ఆనమతినాంది బట్టలుతుకునున్నారు. కేశనకుట్ర గామంలో పెర్లనెంటు సెటిల్ మెంటునాటికి 10 చెరువులున్నవి. ఆరిమలో రెండుచెరువులు జిల్లా బోర్డువార కోరికచయిని వారికి స్వాదీ నము చేయబడినని.

Point No. 7.

జమీంచారీ భూములలో రయితులు యింక్లు కట్ట్రకొను విషయములో ఈ రెండు యాస్టేట్లలోను ఇట్టివి జరుగలేదు.

$Point\ No.\ 8$ —స్వంత కమతం.

జమీందార్లకు స్వంత శేరీలు ఎంతమాత్రమును ఉండకూడదని చెప్పటకు వీలులేదు. జమీందార్ల తాలూకు పాడివశువులు మొదలయినవాటి సంరక్షణ నిమిత్తమును, వారి కుటుంబమునకును, సిబ్బందికిని ఆహారవబార్థములు చండించే నిమిత్తమును కొంత భూమి వాకస్వంత శేరీట్రింద ఉండవలసివచ్చును. Non-occupancy lands like forests, waste lands, lankas మొదలగునవి జమీందారు స్వంత control లో ఉంచినగాని వాటి సంరత్తణ సరిగా జరుగరు. వాటిని రయతులు తమ స్వాదీనము చేయడని కోరుట సబబుతాడు. గవర్నముంటు గామము లలోకూడా, ఇట్టిని పాలయున్నవి. వాటిలో ఆమరకముచేయుటకు వీలులేనివాటిని గవర్న ముంటు control లో సేయుచుకొనుచున్నారు. అంకలు మొదలగువాటిని ఆమరకముచేనునునా రయితులకు permanent right యిచ్చుటేదు.

కపిలేశ్వరవురం, కేశనక్కురు యస్టేట్లలో జమీంచారుగారికి వారి పూర్వులునాటినుండి స్వంత గేరీలున్నవి— ఇప్పటి జమీంచారుగారి పూర్వులు వ్యవసాయచార్లుగా నుండియే కపిల్వేశరవురం యస్టేటును కొని జమీంచారులైనారు. ఆట్టి పూర్వవు గేరీలు వంశపారంపర్య గేరీలుగా ఉండుచున్నవి—

శిస్తు బాకీలకు రయితులతో భూములు రివిస్త్యూ వేలములలోగాని, కోర్టు వేలములలోగాని కొని జమీం ారు ఆక్రమముగా గేరీని పెంచెనా ఆని యొచించవలసియున్నది. రయితులు శిస్తులను చెల్లించకయు, భూములు వేలమునకు వచ్చినప్పడు రయితులు combination మీద పాడకయు ఉన్న సందర్భములలో జమీంచారు భూములను వేలంపాడక తప్పడు. ఈ జమీంచారుగాట ఆట్టి సందర్భ ములలో పాడినను శిస్తు బాకీలను పుచ్చుకో సి సుమారు య 400 లు భూమివరకూ re-grant శిసి రయితులకు యిచ్చియున్నారు. రెండు యాస్టేట్ల ముత్తంమీద ఆట్టి భూములు యికను రమారమి 300 యశ్రములు మాత్రమే జమీంచారుగారి స్పాదీనంలో నున్న ఏ. బాటిలోకూడ వీలుగానున్న ంతవరకు రయితులకు యిచ్చి చేయుతలంపుతో మన్నారు.

Point No. 9—రశీడులు. ఇట్టె complaints ఈ డుస్టేట్లలో లేఖ.

Point No. 10—వామాలు చని.

య్లాన్స్ ట్రాయొక్క డాస్తువానూలుకుని కంచాయిలీల కైనిగాని గవర్న మెంటు పైనికాని పెట్టవల యనని నూచింక బడినది. | పల్యేకముగా పంచాయితీలకొర కుద్దేశింపబడిన ఆతాకలు జూర్డు '' ఆను మాస్ట్మతికకు నేను సంపాదకు మగా నున్నాను. ఆవిధముగా నాకు కెలిగిన యసుభవజ్ఞానమునుబట్టి దెస్తువాసూలుపని పంచాయితీలపైని పెట్టి నచో జయ్మాడడుు కాజాలదని నేను ఆభ్విాయపడుచున్నాను. ఏ కొలది పూశాయతీలో తప్ప తక్కివని ఎట్టి శన్నులను వాసూలుచేయుటలేదు. సంచాయతీలు వాస్తూలుపనిలో తరిఖీయతు సొందియుండలేదు. చేపల వేల ముఖ, శచ్చిగడ్డి వేలములు తాలూరు సౌమ్హలను సరిగా వానూలు చేయుటలేదు. ఆవసరమువచ్చిన పుడైనను చంచా యుల్లు జమ్మదర్యాలు మొదలగు పనులను చేయుటకు సంకోచించుచున్నారు. ఇదిగాక పంచాయతీలు స్థబలవలన యొన్నుకొనబడవలసినవారైయున్నారు. ైపెసిడెంటు స్వాగ్ధత్యాగముచేసినవాడైనను, ఆతని యూహ్యాగము ద్రశల యన్ను గహమ్మాన్ని ఆధారపడియుండుటపలనను, దస్తువానూలుపని సిర్భాగమాటముగా చేయవలసిన కష్టకార్య మగుటవలనను, ఆ పనిని తృప్తికరముగా గౌర వేర్పజాలడని నా యర్భిపాయము. పంచాయతీలు గౌరవటుకారకు శ్రీచేయువారుగాని జీతములమీద శనీచేయువారు కారు. వారికి జీతములను పుచ్చుకొను నత్తున్నల్ల లేరు. ఆట్టి ధ ఖఖర్లు ఉన్నను, వారి పైనీ ఆధి కారమును శాలాయింపజాలరు. ఆధ్య మ్మడు చలాయించువాడైనను, ఇతర మొంబర్ల డ్వారా ఆట్టి నవుఖర్ల పైస్, నారు యొంత ఆ శ్రద్ధ చేయువారైనను వారిపైస్ ఆధికారము చలాయించుట ఆసాధ్యమగునట్లు చేయగలదు. భయము, పడ్పూతములేకుండ వారితో సంబంధించిన వ్యవహారములను జ్నాగ $oldsymbol{6}$ గా నిర్వహించగలరని ఋజువగు $oldsymbol{\epsilon}$ ంతవరళును \cdot జవాబుచారీ సమర్థతలులేకుుడనున్న యిచ్చటి శుచాయతీలకు దస్తు వాసూలుకుని వచ్చనించుటు మంచిపడ్డతియాని నేనసుకొనను. ఇంతేశాడు. పంచాయతీలు జమీంచార్లకు జవాబు దార్లు కారు.

గవర్న మెంటువారిపైని దాస్తువాసూలుపని పెట్టినచో వాసు అందుకొరకు జమీంచార్ల వద్దనుండి కొంత సొమ్మను తేసుకుందురు. ఆది యాస్ట్ర్లోపైని ఆదనముగా పడును. ఆప్పడుకూడ జమీంచార్లు సబుడివిశను, పట్టాముచ్చిని కా, డిమేండు రిజిస్టర్లు మొదలగు పనికొరకు కొంత సిబ్బందిని ఎట్లును ఉంచుకొనకతప్పదు.

Ä
NDIX
APPE

Panelanka Muttah.

Decrease		PER CENT.	:8 :4 : 12 :13 : :	Decrease,	PER CENT.	88 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
Increase		PER CENT;	50 52 54 55 55 55 55 55 55 55 55 55 55 55 55	Increase.	PER CENT.	::::::::::::::::::::::::::::::::::::::
,	Net demand.	RS. A. P.	9,225 9 9,225 9 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	Net demand.	RS. A. P.	5,256 0 0 5,004 13 0 6,004 13 0 0 1,910 10 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
As per settlement in 1926.	Water-tax deduction,	RS. A. P.	2,435 0 0	As per settlement in 1926. Water-tax deduction,	RS. A. P.	294 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
As pe	Demand.	RS. A. P.	11,668 9 0 3,714 9 0 3,718 10 0 3,113 10 0 1,825 6 0 1,224 13 0 4,200 10 0	As pe Demand.	RS. A. P.	5,550 0 0 10,620 0 0 4,019 12 0 4,019 12 0 3,163 15 0 3,163 15 0 14,553 3 0 12,553 5 0 1,2,553 7 0
6.	Net demand.	RS. A. P.	10,959 12 0 3,316 5 0 2,535 3 0 1,535 13 0 1,554 13 0 1,554 13 0 1,554 13 0 1,256 13 0 1,256 8 0	6. Net demand.	RS. 4. P.	4,727,14,0 5,716,10,0 6,716,15,0 1,583,18,0 1,216,4,0 6,127,7,0 6,127,7,0 1,917,10,0 1,917,10,0 1,917,10,0 1,917,10,0
As per settlement in 1896.	Water-tax deduction,	RS. 4. P.	1,695 1,695 2,292 2,855 8,6 4,6 4,6 4,6 4,6 4,6 4,6 4,6 4,6 4,6 4	Muttah. As per settlement in 1896. Water-tax deduction.	RS. A. P.	107 8 0 1,333 12 0 2,153 12 0 609 0 0 1,425 4 0 1,257 0 0 4,758 12 0
As pe	Denaand,	RS. A. P.	12,654 12 0 1,536 5 0 2,336 5 0 2,838 3 0 1,553 13 0 1,854 13 0 1,542 14 0 10,542 0	Teki Domand.	ES. A. P.	4,835 6 0 7,863 11 0 2,132 8 0 2,132 8 0 2,642 8 0 2,642 8 0 10,356 5 0 10,356 8 0 9,730 6 0 9,730 6 0
Descent in	Demand 11 1866.	BS. A. P.	1,682 5 0 2,682 5 0 2,682 6 0 0 1,282 0 0 0 1,282 0 0 0 1,832 0 0 0 2,832 10 0 7,017 3 0	Demand in 1866.	RS. A. P.	8,585 0 0 8,550 0 0
Deference	reisticust.	RS. A. P.	:::::::::	Pejshkush.	RS. A. P.	::::::::
Demond in	1802.	RS. A. P.	6.132 6.	Demand in 1802.	ES. A. P.	7,682 8 0 4,682 8 0 4,686 8 0 2,222 8 0 22,145 8 0 22,061 8 0 6,043 0 0 6,043 0 0 0 2,582 0 0 0
	village.		completely	ie village.		:::::::::::::::::::::::::::::::::::::::
of morney of Albert	Aumoei and mame of the village.		II	Serial number and name of the Village.		:::::::
Winnier	re tagning		1 Tanelanka 2 Polavuram 3 T. Kothapalli 4 Pauvullanka 5 4. Vegavaram 6 Yedyllanka 7 Komanagiri 8 Palha fujuram 9 Komanagiri 10 Inavilli 11 Chintapalli eroded.	Serial number		1 Korumitti 2 Machara 2 Tetapalla 4 Pedapalla 5 Pempalla 6 Vadiamuru 7 Valluru 8 Vakatippa 9 Pulugura 10 Pamarru

APPENDIX B.

Serial number and name of	Name of adjacent Government village.		As per Gover	nment resettl	ement.		Average rate of the
the estate village.	Government village.	Extent as per survey.	Demand as per the settlement.	Highest rate.	Lowest rate.	Average rate on survey extent.	estate village.
		AOS.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.
1. Kosanakurru	Kothapalli Pojavaram Pallamkurru Inapuram Kothalanka	1,846.90 869.23 836.16 476.66 1,078.55	3,608 15 0 2,116 13 0 1,567 10 0 2,643 5 0 7,415 15 0	3 0 0 3 0 0 5 15 0 5 15 0 8 4 0	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	1 15 6 2 6 6 1 14 0 5 8 6 6 13 8	690
ž Tillakuppa	T. Kothapalli	1,846.90 869.23	3,608 15 0 2,116 13 0	3 0 0	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	1 15 6 2 6 6	494
5 Murumalia	Pojavaram Pojavaram Komaragiri Kothalanka Pasuvullanka	869·23 792·64 1,078·55 460·46	2,116 13 0 2,116 13 0 2,208 4 0 7,415 15 0 3,084 4 0	3 0 0 4 12 0 8 4 0 8 4 0	1 11 0 2 6 0 4 12 0 5 15 0	2 6 6 2 12 0 6 13 8 6 11 0	, , ,
4 Gadilanka	Kothalanka	1,078.55 307.38	7,415 15 0	8 4 0 10 10 0	4 12 0 5 15 0	6 13 8 6 12 0	
5 Annampalli	Komanapalli	307·38 460·46 389·15	2,089 13 0 3,084 4 0 3,223 10 0	10 10 0 8 4 0 10 10 0	5 15 0 5 15 0 4 12 0	6 12 0 6 11 0 8 6 0	8 1 2
6 Kondukuduru	Kamini Sanapallilanka	389·15 770·31	3,223 10 0 6,047 1 0	10 10 0 10 10 0	4 12 0 5 15 0	8 6 0 7 13 0	6 15 7
7 Kaplieswarapuram	Tanejanka Korumijli Thathapudi Angara Machara	879·13 795·75 76·55 242·50 136·35	6,818 10 0 4,966 7 0 552 15 0 1,503 14 0 815 14 0	8 4 0 10 10 0 8 4 0 8 4 0 8 4 0	5 15 0 4 12 0 5 15 0 5 15 0 4 12 0	7 12 0 6 4 0 7 4 0 6 4 0 6 0 0	} 7 11 0

APPENDIX C.

Kapileswarapuram Estate—Statement showing the amounts spent by the Zamindar for river embankments, Irrigation channel, Tanks and Education intended for the benefit of the ryots and villagers.

	Fasil.		River embankments.	Irrigation channels.	Tanks,	Nanai plantations.	Education.
			RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.
1282			2,245 14 11	100		• •	••
284			317 8 0	1,219 4 0		• •	• •
285			$450 \ 0 \ 0$	371_0_0.		274 0 0	• •
286			$622 ext{ 4 } ext{ 6}$	821 13 8	47	310 0 0	
287	• •		487 6 11	• •		• •	• •
288	• •			58 0 0	70 0 0		
291	••				100 0 0	1,600 0 0	
292	•	• •	2.961 7 6	1,350 0 0		40 0 0	• •
293	•••		835 13 9			••	• •
294	•••		880 0 0	• •	••	• •	• •
295	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •		1,595 15 8	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	• •	350 10 0	• •
296	•	• •	1,500 0 0	113 2 0		••	• •
297			10 0 0	183 15 0			• •
298	• •	• •	-	72 14 0		• •	• •
290 301	••	• •	• •		466 12 1	• •	• •
	• •	• •	• •	••		••	40.000
309	• •	• •	••	••	* *	151 12 0	40,000 0 0
319	••		• •	• •	• •	101 12 0	400 0 0
324	• •	• •	• •	• •	**	904 4 0	460 0 0
325	• •	• •	• •	• •	••	904 4 0	471 0 0
326	• •	• •	• •	• •	• •	• •	510 0 0
327	• •	• •	• •	• •	• •	****	550 0 0
328	• •	• •	• •	• •	• •	191 4 0	790 0 0
329	• •	• •	• •	• •	• •	262 9 6	668 5 0
330	• •	• •	• •	• •	• •	169 2 0	1,475 1 0
331		• •	••	• •	• •	215 14 6	6,221 13 0
332		• •	• •	• •	• •	91 10 0	309 8 10
333		• •	• •	• •	• •	90 5 0	• •
334			• •	• •	• •	256 12 9	• •
335			• •	• •	• •	74 8 0	• •
338			• •	• •	• •	114 12 0	• •
339	• •		• •		• •	301 8 0	• •
340			• •	• •	• •	35 12 0	
341					• •	255 0 0	
342						$11 \ 0 \ 0$	
344				• •	••	59 4 0	••
345		• •		• •	••	55 O O	••
346		• •	• •	• •	• •	41 0 0	••
			11,906 7 3	4,190 0 8	636 12 1	5,855 15 9	51,455 11 10

APPENDIX C--cont.

Kesanakurru Estate—Statement showing the amount spent on river embank ments, channel irrigation and tanks for the benefit of ryots and villagers.

	Fasli.		River embankm		ıts.	Channel irrigation.	Tanks.
			RS. A		P.	RS. A. P.	RS. A. P.
1282			1,314 ()	9		
1233			58	3	ō		
1284					-		148 0 0
1285			62 1	l	6		1,000 0 0
1286			12,000	ì	0		,
1287		٠.	,			110 0 0	
1289		٠.				1,813 2 6	1
1290						201 2 5	289 5 4
1291						210 8 6	
1293			336)	0		i
1294					_	327 11 0	.,
1296			942)	0	463 2 9	
1297		٠,				167 9 4	811 7 0
1208		٠.				1,502 3 7	
1301						488 10 0	13 5 4
1305							
1306		• •	• •			1,594 4 6	
1309		٠.	• •			• •	15 3 6
1310		٠.	269 1	•	8	• •	40 0 0
$\frac{1311}{1312}$	• •	• •		3	3	• •	• •
1313	• •	• •	412 14		0	• •	
1314	• •	٠.	410 1			• •	
1315	• •	٠.	410 13	۷	0	58 5 9	
1317	• • •	• •	• • •			58 5 9	
1318	• •	• •	• • •			52 1 0	9 9 0
1324	• •	• •	660	5	0	92 I U	• •
1325	• • •	• •		5	ő	906 15 10	70
1326	• • •			í	ë	224 11 0	7 0 0
1327	::	• •	42	5	ŏ	1,767 6 5	
1828	• •	• •	157 1		ŏ	24 8 0	21 13 6
1329	• • •	٠.)	ŏ	2+ 0 U	10 m
1331	• • •	•••		7	ĕ	• •	A 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10
1332		• • •	254 1	4	ż	• • •	一大型 医克尔特斯
1333			347 1		10	•••	
1335				1	-ĕ	••	
-		•		_			1.24
	Total		18,931	6	3	9,912 6 7	2,363 11 8
					_		1/13

APPENDIX C-1.

Statement showing the amount spent by the zamindar every year for the performance of the Pujas and other things in the temples situated in the estate villages.

	village	s.							
	I	asli.		Tem Kesar Es		rru	Temp Kapile puram	swar	8.
				RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
	1319			360	2	0	228	14	9
	1320			3 6 5	1	8	155	0	0
	1321			386	3	2	161	0	0
	1322	• •		353	13	2	149	0	0
	1323		٠.	355	2	8	$1\bar{5}1$	0	0
	1324			380	0	0	146	0	0
	1325		.,	398	12	9	135	0	0
	1326			374	2	9	141	4	0
	1327			375	11	0	139	2	6
	1328	• • •		378	1	0	131	3	0
	î329			390	4	9	120	4	0
1	1330			381	13	9	126	9	0
•	1331			384	14	0	127	8	0
	1332			382	15	4	124	3	0
	1333	• •		377	4	2	125	8	6
	1334	• •		388	10	9	126	3	0
	1335		• •	390	8	0	140	14	6
	1336	• •	• •	388	8	9	181	-8	9
	1337	••		402	1	6	133	9	ō
	1338	• •		370	$1\overline{0}$	5	125	12	в
	1339	••		388	8	9	140	14	6
	1340	• •		377	0	5	122	12	3
d	1341	• •		374	0	9	123	īı	6
	1342	••		392	9	0	120	12	Ü
ď.	1343	• •		316	5	Õ	119	9	3
К	1344	• •		320	5	0	120	3	6
W.	1345	• •	••	335	13	9	116	8	Ü
}	1346	• •	• •	320	5	3	116	7	6
-	1330	• •	••			_			
1	100	Total		10,409	13	6	3,800	7	0

Memorandum by Mr. Tumu Virraju, Jirayati Ryot, Kirlampudi Village, Kirlampudi Estate, Peddapuram Taluk, East Godavari District.

మా గ్రామములోను పెద్దారీ ఆను జీరాముతీ రమారమీ పారక, ప్లముకలసియ 300.0 లు ఖండియున్న ది. ఈ జిరాయితీకి మెరకకు య. 1 కి రూ 3 లు చెప్పునయాన్న ప్లం భూమికి య 1 కి రూ 70 లు లగా యితు రూ 80 లు వరకు రేటు ఖండియున్న ది. ఈ కారణముచేత రైతులము, జమీందార్లకు హెచ్చు రేటు యిచ్చు గ్రాలేక స్వంత యీగానాములుకూడా ఆమృకున్న మీదస్థితిలోనికి వచ్చియన్నాను. ఈ బాధలు జనవరి 21 వ లేదిని రమిటీవారికి హెచ్చు రేట్లు ముజుఖచేయు పెద శేరీ ఆను జిరాయితియొక్క ఆమర్కం రిజిస్టరున్ను నె 3 రు సానా బల్లి అబ్బాయి తాలాకు ఆసలు పట్టాయన్ను దాఖలు చేసికొనియున్నాను. తమ హెచ్చు రేటు తెల్పుకొడటకు యుం మతో నె 4 రు పట్టా కాపీయన్ను నె 1 రు పట్టాయున్ను పెద శేరీ ఆను జిరాయితియుక్క ఆమర్కం రిజిస్టరు కాఫీయన్నే పంపకొనుమన్నను. గనుక తమకు, మా రైతులయొక్క శాధలు యూ ఒట్టాలవల్ల విశేదముకాగలళ్లు. సదరు ఆమర్కం రిజిస్టరున్ను మరికి 27 పట్టాలున్న వి. ఇదివరలో కనుటీకారికి దాఖలుచేసియున్న పట్టా 1 టిస్పి, యుందుతో పంపించిన నె 1 రు ఖట్టా 1 టిస్పి, నె 4 రు పట్టా కాషీ 1 టిస్ప పెరశి 3 పట్టాలుగాక 24 పట్టాలు మావద్దనున్నవి. మేము మార్చి మొదటి వారములో కమిటీవారి యుంటు మగ్రాసులో స్వయముగా మా కట్టము తెలి రయజేకికొనుమన్నవి. మేము మార్చి మొదటి వారములో కమిటీవారి యుంటు మగ్రాసులో స్వయముగా మా కట్టము తెలి రయజేకికొనుచున్నాము.

న్న 1344 దధనల్ తాలూకు ఆమర - 0 రిజిస్టరు కాపీ. ఇందుతో పంపిన పట్టాలు తేస్పీలు.

చట్టా 7 1 రు.	చౌదలవాడ పెద వ్రీరాజు యీ చిన్న వ్రీరాజుగార్లు	 మారక కరణంవారి : కొల్త [సౌకారం.	సంపు } భుక్ష (ప కారం.
	2	۵.	ఎ.
		26.00	30.00
	మాదిరెడ్డివారి చౌర్వ	 17.85	17.85
		5-14s	
		43.85	47.85

కాల, మూరారం య 43.85 లకు శిస్తు రేటు రూ 1,359 లు.

				\$ <u>~</u> 5	ා වීසා	ν.
ప ట్టా నె 4 రు.	తూము వ్రీరాజు.	 పొరక. పల్లం	$ \begin{array}{c} 3. \\ 9.39 \\ 10.94 \end{array} $ $ 20.33$		⊌.	₫.

పెద శేరీ ఆను జిరాయితీ తాలాకు అమర్కం ఓజిస్టరు.

స్థరు పెద్ శేరీ ఆస్ట్ జిరాయితి రాయర్పు మెరక్ మల్లములుకలస్థియ 300 లు ఆజ్ఞమాయిష్ చిట్టాలో 1858 వ సంవత్సరములో రూ 2,900 లు శిస్తులో ఖండెడిది. ఇప్పడు ఆనగా 1938 వ సంవత్సరమునాటిక్ రమారమి రూ 10,000 లు శిస్తు వరస్తు పెరిస్తియన్నది. గనుక గవర్న మెంటువారు కరుణించి 1858 శిస్తు చేశారంకూడా యిచ్చులోలేని స్ట్రీతిలో యొంటిమి గనుక ఆజాబాజు గవర్న మెంటు రైతువారీ రేటు ఆనగా జగవతి నగరంలో సమానముగా రేటు యార్పాటు చేయగలందులకు పూర్తిస్తూయున్నాము.

దివ్య చి త్రమునకు తేగలందులకు కోరుచున్నా ము.

గోబావరి డిస్ట్రిక్టు, (మలైపాడు సబ్—పిస్ట్రిక్టు, పెద్దాపురం తాలూ కా జమీందారీ బావతు క్లింపూడి లాణాలో చేరిన కిర్లంపూడి (గామంలో మా తాలూకు యూ దిగువ వివరించిన పెద శేరీ ఆనే క్విటురెంటు యూనాం భూము లను స్ప్ల 1345 వ ఫస్టరీ యేకుసాలుకు శిస్తు రూ 830-10-0 లు మాంబు రునుం రూ. 0-0-0, లాకలుశాస్సు రూ. 0-0-0, యొడ్యు కేషనల్ శాస్సు రూ. 0-0-0, వెరశ్ రూ 830-10-0 లు చాష్టన గ్రీఫు శిస్తుకు భచ్చు కాని యూ (కింది మరతులను యోర్పరచుకొంటిని.

1. సారియ్యానా శిస్తు మొత్తం దిగువ వాయిదాల క్రాలాం మా తాలూకు విలేజి ఆఫీసుళానాని. కమతం గామముకు అయిదు మైగ్ల లోపున మేము యోర్పరోభే మరియుక వీలయిన స్థలమందుగాని, మాకుగాని, మావల్ల ఆధి కారమునపొందిన యేజంటు మరంగాగాని చెల్లించి వెంటనే రశీదులు పుచ్చుకోవడముకున్ను;

2. వాయుబాగు శిస్తు పైకమునకు నెల 1 కి రూ 100 లుకు ఆ 8 లు చొప్పన వడ్డి బాకీ తీరేవరకు చెల్లిం చడముతున్ను ;

3. లాక్స్ సెన్స్సు, యెడ్యుకోషనస్ సెన్స్స్, మారాబు రునుము, శిస్తుకు యేర్పడ్డ వాయిబాల బ్రూరం చెబ్లిం

చడముకున్న ;

4. చతువుల మేత నిమిత్తము ఫుల్లరి శిస్తుకు పుచ్చుకొన్న నీటి భూములలో మొరక సస్యములుగాని, పల్లం స్వాములుగాని సాగుబడిజేసిన పడ్రముకు కుదారాను జుస్టేయి లాండు ఆక్టు చ్రారం నీళ్ల బద్ధడ్రవైయుండగలందు లకును :

5. యీన్ మేము చేయిన భూములు వశ్వరచుకొన్నట్టు మేము చేయించే మషాతు వైగా తనిఖీలవల్ల యేర్పడే వడ్డుకు వాటిపైని ఆయ్యేవరబడి కొస్తు నీళ్ళ మాతు చెల్లించగలందులకున్ను, తక్కువ అయున్నట్టు ఏర్పడేయడల సీకు శిశ్చులోనుంచి మ_{జా}రా యిప్పించుటకున్ను, (7 పట్టా భూములలో);

6. వ్యవసాయము శనులకు శనికి రాకుండాఖండేలాగునను, భూమీ కేమ్మత్తుగాని, సారంగాని తేగ్లేలాగునను

యోవిధ్మైన కనులు జరిగించకుండా భండుటక్ను ;

- 7. శుట్రా భూములలో 1908 వ సంగ్రాలో 1 వ లేది వరకుల్గ్ల వృడ్ములయొక్క హక్కు రివాజు (వకారమున్న కంటూర్లు (వకారమున్న మాడైలుగ్నందుగ మాశలల్లుందనిదే వాటిని నరకవలసిగవాడలుకాళ్ళ, ఫలవృడ్ములయొక్క ఫలము నీకు నిమిత్తములేకుండా మేమే అనుభవించుటకున్ను, పిమ్మట్ నీళు వేసికా నేలేక కాటంతట్ల ఆవి మురిచేచెట్లను నీళు భవయాగచర్చుకొనుటకు, ఆముభవించుటకు, గరకుకొనుటకున్ను;
 - 8. వ్యవసాయమునకు ఆక్ట్ర్ బ్రాకారం ఆవసరమయ్యే యిట్ల మాత్రం నీఖ కొట్టుకొనుటకున్ను;

9 ఈ భూములలోని ధన, నిజ్జేష, ఖనిజ, తరు, శిల, లోహములయొక్క హక్కు రివాజు భ కారమున్ను,

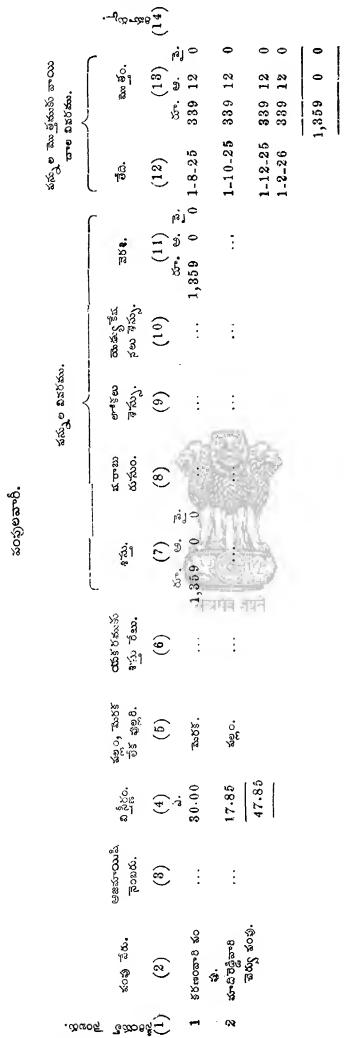
కంటాక్ట్రు కూరమున్ను, మాదే ఆయిఖన్నందున మాకు జరుగగలందులకున్ను.

10. ఈ భూముల సాగుబడి నిమిత్తం సామాన్యముగా కావలసిన నీటికాలున మరమృత్తులు, నీవే చేసికొన గలందులకున్న వచ్చకొని ముచ్చలకా దాఖలు చేసినందున మేము పట్టా దయచేయించితేమి. గనుక యీ మరకు అకు నీవు నీ వాశానులు, నీస్టానీకులు, ఆమైనీలున్ను, బాధ్యులైయాందురు.

3.50° 50°,	•	(14)
కున్నాల మొత్తముకు జాయిడాల వివరం.	- 100°	(11) (12) (13) (14)
sing e	راه ه	(12)
కోస్య ల పివర్శము.	88 88 88 89	(11)
	3005 Exp 5	(10)
	8 8 8.	(6)
కంపుశారీ. ఎకరదం న	శిస్తు చేటు. శిస్తు. ము	(6) (7) (6)
కోట్రం, మెందక లేక వృత్తిం		(5)
8 25 20 20 20		(4)
ఆజి మాయిప్రి సెంబరు.		(8).
න්රෙනු ස්රී		(%)
స్ట్రీలి సెంబరు,		(3)

కిర్లా పూడి (గామం జిరాయిలీ రయలు ఆయిన శూము ఏ రాజుక్ యిప్పించిన బట్టా—గోడావరి డిస్ట్రిక్టు (పల్లెపాడు గబు డిస్ట్రిక్టు పెద్దాపురం తాలూ కా మా జమీందారీ బావతు కిర్లం పూడి రాణాలో చేరిన కిర్లం పూడి గామంలో మా తాలూ కు యూ దిగువను వివరించిన పెద శేరీ ఆనే క్విటు రెంటు యానాం భూములను 1835 ఫగలీ యేకు సాలాకు శిస్తు రూ 1,359 లు, మాగాబు రూనుం రూ 0.000 లు, తాకలు నెన్సు రూ 0.000 లు, యొడ్యు కేషనలు శెస్సు రూ 0.000 లు, వెరశి రూ 1,359 లు చొప్పన నీళ్ళ శిస్తుకు పుచ్చుకాని యూడింది మరతులను యేర్పర్కు కొంటిపి:—

- 1. సారియ్యానా శిస్తు మొత్తం దిగువ వాయిదాల చ్రాకారం మా తాలూకు విలేజి ఆఫీసులో గాని కమతం గామముకు ఆయిదు మైళ్లలో పున మేము యేర్పర్సే మరియొక వీలయిన స్థలమందుగాని మాకుగాని మాకల్ల ఆధికార మును పొందిన యేజంటుపరంగాగాని చెబ్లించి కెంటనే రశీదులు పుచ్చుకోవడముకున్ను,
- 2. ಹಾಯುವಾ ಗುಜ್ಞನು ಸಯುಕ್ಷಮುಕ್ಷ ನಾರ್ಬ 1 ಕಿರು 100 ಕಿ ಆ 8 ಲು ಬೌಸ್ಬ್ರುಸ ಸ್ಥಕ್ತಿ v ಕಿ v
- 3. లాక్ర్సెస్స్, యడ్యు కేషనలు సాస్సు, షారాబురుసుము సిస్టుకు యేర్పడ్డ వాయిడాల బ్రహారం చెట్లించి డముకున్ను,
- 4. పళువుల మేత గిమిత్తము పుల్లరి శిస్తుకు ప్రమృశ్చన్న బీటి భూములలో మెరక సస్యములుగాని, కల్లం సస్య ములుగాని, సాగుబడిచేసిన పక్షముకు మదారాను యెస్టేటు ల్యాండు ఆక్ట్ర్ బ్రాకారం నీవు బద్ధుడనైయుండుగలందుల కున్ను,
- 5. యీ కట్టాలో చేరగిభూములు వశేపరచుకున్నట్టు మేము చేయించే మషాతు వైగౌరా తగిళిలవల్ల యేర్పడ్డ పడుముకు వాటివైగి ఆయ్యేవరబడి శిస్తు నీళు మాకు చెబ్లించగలందులకున్న, తక్కువయున్నట్టు ఏర్పడేయడల నీకు శిస్తులోనుంచి మజరా యిప్పించుటకున్ను,
- 6. వ్యవసాయుపు పనులకు పనికి రాకుండా పుండేలాగున్ను, భూమి క్రమ్మేత్తుగాని నారంగాని తోగ్లేలాగున్ను యోఖిడ్డామైన పనులు జరిగించకుండా పుండుటకున్ను,
- 7. పట్టా భూములలో 1908 వ సంగ హాలై 1 వ లేది వరకు పున్న వృత్యములయొక్క ఈ క్కు రివాజు బ్ కారమాన్ను, కంటాక్ట్రు ప్రకారమున్ను మాడ్పున్నందున మా శలపు సాంవనిదే వాటిని నరకవలసినవాడపు కావు. ఫలవృత్యములయొక్క ఫలము నీకు నిమిశ్యంలేకుండా మేమే ఆసుభవించుటకున్ను, పిమ్మట నీవు వేసుకునే లేక వాటంతట ఆవి మొలిచే చెట్లను నీవు వుచయాగకన్నుకొనుటకు, ఆనుభవించుటకు, నెరుకుకొనుటకున్ను,
 - 8. వ్యవసాయమునకు ఆస్ట్రప్రకారము ఆవస్థరమయ్యే యిట్లమ్మతం స్ట్రీ కొట్టకొనుటకున్ను,
- 9. యీ భూములలోని ధన, నొడ్డేప, ఖనిజ, తరు, శిల, లోహముల $\overline{\mathfrak{m}}$ క్క హాక్కు రివాజు బ్రూక్ మున్ను, కంటాళ్టు బ్రూరమున్న మాదే ఆయిఖన్నందన మాకు జరుగగలందులకున్ను,
- 10. యీ భూములు సాగుబడి గెమిత్తం సామాన్యముగా కావలసిన నీటికాలువలు మరమృత్తులు గీవే చేసు కొనగలందులకున్ను వచ్చకొని ముచ్చలకా దాఖలుచేసినందున మేము పట్టా దయచేయంచితిమి. గనుక యీ మరి తులకు గీళ్ళ, నీ వారనులు, నీ స్థానీయులు, ఆమైన్సీలున్ను, బాధ్యులైయుండురు.



8UP. VOL.--52

Memorandum by Mr. Chinthalacheruvu Venkatadri, East Godavari District Agency Congress, Nugur Taluk, Cherla, dated 15th March 1938.

తూర్పు గోచావరి జిల్లా, యేజస్ప్ భాగుంటాలోని, యీ సూగూరు తాలూ 1909 వ సంవత్సరం శెం $oldsymbol{ ilde{e}}$ ∤హావి≣ెస్నునుండి మదారాను రాజభాపికి చేర్చబడుటకు చూర్వము చందా జిల్లా శిరువంచ తాలూ కా_{ట్}కిం**వ**వుండి (మాలుగు జార్లు) ఆను తరగత్రికిందానుపీరియరు బ్రాప్తులుటర్లు, ఇక్కిరియర్ జార్లుటురు, వేష్ట్ల్యుడు ్పారుటర్ల ఆనువారు జమ్ఎచారు హూరాహకు కొంత శక్కువ ఆధికారములుగల్గి, గవర్నమెంటు ఆధికారుల ఆధికత్యమునకు లోబడి, ఆట్ట సమ్మతమైన నియమములతో శిస్తు వానూలుచేయుట మొదలగు పనులు మంత్రపే వారలయండు నిర్పిళ్ళంచి, మిగిలిన గానూభివృద్ధికరమను విడయములన్నియునూ, స్టాటుస్టికర్ తెఖలు తయారు చేయుట, భూములు (కతి గంవత్సగం కొల్లలు వేసి, సూతనసాగులు కనిపెట్టి, ఆజుమాయిష్ చేయుట, గడరు ఆజుమాయిష్ చేసిన భాముల సర్వే గౌంబరువారి, ఆసామీవారి (ఖసరా) ఆన లెఖనుబట్టి, శెటిళ్ సుంటు రిజిగ్రరు (మిసలు) లెఖతో సర్వాంబరు, శక్తి తం, శాస్త్రు, ఈక్కులు వైశాలం తనిఖిచేసి (జమాబంది రెంటు రోలు) ఆనం ఆసామివారి, నెంబరువారి, ఖాతా, డిమాండు, వాసూలు గాక బాకి ఆస తెఖ్లు తయారుచేయుట, సదరు ారెఖనుబట్టి సదరు గామంగా భండు ౖబతి ైతుకు, పై జమాబంది. రెంటు రోలులా కనుపర్చబడిన డిమేండు శాయించి యిప్పించుట, సదరు రశీదు డిమేండు (చకారం కయి మాల్లజార్లు జమకట్టుకాని సదరు రశీదులు పైన జమ్మనాయుట, తిరెగి గదర్న పొంటు ఆధికారులు సదరు రశీదులు చెక్కి ంగుచేసి, జమలు తెగ్గించి శేషించిన బాకీతెల్స్ ఆట్టి ఖాక్ ముందు భస్తీ డిమేండుకు కలెప్టివాయించుట, సధరు గామములో శెటిల్పొంటు ఖండిషన్లు. శెటిల్ మెంటు కాలమండు ప్రాచయిటర్ల ఆధీనములో సుండుకున్న (ఖుడ్దు ఖాస్తు) శేరు ఆను భూములు π క్, మిగతా ాండు హక్కు_ (మథుకు) ఆను తరగరి క్రిందికిగాని (మాఫ్ ఖిమ్మతి) ఆను తరగతిగల ముఖద్దం గుమసా (చట్టెలు) စ်စာဗ (ရာဇာ္သီး) မက် ဆုဝေလ် အဝင်္လာသည့္က သားမီ ဆုသောမလ်ကုပ္ပို (သားမီ ဆုလာတလာၿပီ) မက် ခ်ပ္လာမီ ြိုင္ငံေတ (చాకిరి) యినాం భూములుగాని (పూరా మఖరుశీ) ఆగు తరగలికింద ఆమ్హకొనటకు ఆధికారముగల, రైతుల భూములకుగాని (మాలక్ మగుబూజా) ఆగుతరగతిగల భూస్వాములకు, ఆ భూమియందు వారి కుండు స్వాతం శ్వ హక్కులు చెడిపోకుండా చూచుటయిందుగాని, సదరు (చూలక్ మగు బూజా) భూ స్వాములు వారసత్వము తటస్టించినప్పుడు (మాలకు సార్కారు) ఆగుతరగతి కింద, ఆట్టి భూములు గవర్న మెంటుకు మొదించటయండున్నూ, సదర్మాతుల శిస్తులు యావత్తన్నూ, గవర్నమెంటులో జమ కట్టుటయందునూ మొదలన చర్యలు చట్ట్రమ్మతమగు విధము π దడిపించటయండును. ఆయా గామ ములలోగల సర్వే నెంబర్లలోని ఆడవి, కంటే మొదగునవి గామ రైతులకు, యొట్టి మహానూలు పొందక యొచ్చటయందునూ, స్వంత భ్రయాగమునకు యోవైనా ఆట్టి సామానులు పొండయుటర్లకు కావలస్థిఖండు ానెడల, డివిజ౯, జిల్లా ఆధికారుల శెలఖరేకుండా తీసుకోని వెళ్లికుండునట్లునూ ఆట్లు ఆ¦కమమేడైనా జరిగించు నౌడల, ఆట్టి ఆడవి క్రేజ్యాను, గవర్న మెంటులో కల్పుకాను హక్కులను రాచుకొనుటయుందునూ సంచూర్ణమను ఆథికారములు గరిగి, శటువారి మొదలు జిల్లా ఆధికారులవరకున్నూ, ఆనకూలతేగా, చట్టవిరుడ్డము తేకుండా, సదరు పనులన్నియూ జరిగించుచూ, సదరు ప్రాకర్సుటర్లను వారి మేనేజర్లను అంబరు బాగ్లను, కారి మొకద్దం సమాస్థాలను C.P. ల్యాండు రి 2×7 అక్టు 2×7 అక్టు మకద్దం మాస్యుయల్ పటువారి రూల్సు, శౌటి5మెంటు ఖండిచన్లు వైగారాల బ్రహారం పై పద్ధతులన్నియూ, యొవరెవరి ధర్తములు, వారు నిర్వర్తించునట్లు, గవర్న మెంటువారి పరిశీలన క్రింద పెట్టుగొన్న నడుపుచుండిరి. ఆట్టి పంపాలనా విధానము కింద ఖండిన యీ తాలూ కాను, 1909 వ గంచత్నరంలో మదారాను రాజధాశిలో కలుపుకొనునపుడు, తిరిగి మేము యీ మాల్లుబూరి గామములు ఇటిల్ ముంబు జరిగించుకు నేదరకు సదరు $\mathrm{C.P.}$ రాల్పుల ైచకారమే ద్వవహరించబడుచుండు. దనియా $\mathrm{G.O.}$ హండా దయ కేసిఖండిరి. ౖషభుళ్ళమువారున్నూ, నేటికీకూడా $\mathrm{C.P.}$ రూల్పుల ౖసకారమీ com తాలూకా వ్యవహారములు నడిపించుచున్న పన్ థాారాఖముగా చెప్పుచున్నారు గాన్టీయారూపకముగా ఆట్లు యవరుస్నూ చేయుచుండుటలేదు.

- 2. లాగడ జరిగిన 1904-05 వ సంగ కెటిఫ్ మంటులో యాస్ట్రేట్లలోని చెరువుల మరమ్మతు 180 సాలునా చేయుచుండవలేగినియు అందుకిండ సుమారు రూ 900 లు పైగా సొమ్హు పెష్క్షమలోనుండి తగ్గించి శేషించిన పెష్క్షన్స్ డిమెండునే పుచ్చకాను ఏర్పాటు జరిగించియుండిరి. అందువల్ల చెరువుల మరమ్మతుకు, గవర్న మెంటువారు సంవత్సరం 1 కి రూ 900 లు శాంక్షను చేసివుండి అదియే సాలుకు ఆానాలు యాష్ట్రేటువారు జమకట్టుచుండిన వేష్క్షమలో తగ్గించి పుచ్చుకొనచున్నారని స్ట్రీరమమచున్నది. గానీ ఆచారాభ్యా నేటివరకు యాస్ట్రేట్ల స్వంత సొమ్మతో యేవిధమను మరమ్మతులు చేయించకుండా శాత్కానికి మరమ్మతులకు సడరు వల్లం భూములు సాగుచారులవల్ల సొమ్ము చంచాలు వేసి వాసూలుచేసి మనిచేయించిన మట్టుచేయించి మిగిలిన సొమ్ము స్వేశ్చనా ఆనుభవించుచురు. అండవల్ల శెటిల మెంటు దరిమిలా జరిగినషుమారు 36 సంవత్సరములకు సంగి 1కి రూ 900 లు చొప్పున యాచకోజుమీద రూ 32,400 లు గవర్న మెంటు సొమ్మను, చెర్వులు మరమ్మతు చేయించెదమన్ని. ఖండిప్లోకిందు పుచ్చుకొనుచున్నారని స్పష్టకడుచున్నది.
- 3. లోగడ నెటిర్మొంటులో శాస్త్రులు ధిర్ణయించిన భూములకు శెటిర్మొంటు శాస్త్రులు వాసూలుచేయవారిననియు శాస్త్రులు ధిర్ణయించని భూములకు ఆఖరుబాజులు భూముల గేట్కుపకారం శాస్త్రులు నిర్ణయించ వాసూలుచేయవారి నిధియా, ఆంతకు మినజాగా యే విధమగు డబ్బు వాసూలుచేయమూడదినియూ, స్థీరకర్సుండియున్నప్పటికి యాస్ట్రేటు ఆథికారులవడ్డకు, భూమి కావలయునని రైతు కోరి వెక్టినపిమ్మట, సదరు భూమి యొక్కా సంగతిని చాళికి పొటిచేయు వారు యొవరువున్నది తెలుసుకుని, పోటిచేయించి (నజారానా) యేమి యొక్కెదరిని పెంచి వందలాదిగా వాసూలు చేయుచున్నారు. ఆట్టి రైతులకు రశీడులు యివ్వడం లేని మేంతులకల్ల యిది ఆంతయా తెఖలలాకి రాశపోవ

డామేగాక రైతులకు మిక్కిల్ ఆగ్యాయము జరిగి ఉద్దష్ట్రముటు సంభవించుచున్నది. యిందుకల్ల గజర్నముంటు బారికి లెఖాచార కముమం లేదందున (పెప్పాపు) ఆచాయము సదరు సొమ్మువైననిర్ణయించు ఆవకాశము లేకసోళు చున్నది.

4. శెటిల్ మెంటు కాలమందు తాత్కాలికముగా నదీ మధ్యమమున బురదాభండు (దున్న కుండా) పైసు చండించుకోతగిన భూమిగి మాత్రం యస్ట్రేట్లు కిండ (శివాయి ఆంచాగి) ఆస్థడు మిస్లోనియస్ లెవిన్యూ క్రిండ వదలి చేసి మిస్లో యావత్తు సంవత్సరంపైగా గిలిచివండి స్థిరికడిన లంకభూములు (కచార్) ఆను క్లూసిఫికోమక్ కింద మవురుశీ హక్కుతో శేవ్యముచ్యు లైతులవర్షనుంచి కన్ను వాస్టులుచేస్తూ పెచ్చు కట్టుటుకు ఆధార మన డిమేంము లెఖలలో నమాదు చేయుతుంచెడివారు.

ఆట్లుగాక, ప్రస్తుతం స్ట్రికడి కొన్ని గుంపత్సరములనండి అంటూ ఖండిన పై (క వారు) ఆను క్లాసిఫీకేషనుగల అంక భూములు ఆ గామ గైతులకు పై (క వారం మర్కరుశీ కాక్కులతో శిస్తులకు యివ్వక, పేష్కు కట్టుటకు, మూలమను డిమేండులో చేర్చబడక, గామాన్టులకు విద రైతులకు శ్వ్యము నిమిత్తము, క్లాసిఫీకేషను రేటుటకూరం యివ్వక యివిగాడా (శివాయి అంటాని) మిసలేనియన్ను రెరిన్యూ క్రంక కల్పుకొని సామ్ము రాబట్టుకొనుట్కై పోటీబవెంచి, పేలంలు పేసుకొని పేలకు నేను పాటచారులవల్ల వాసూలుచేసియూ, తమ యిష్టమ వచ్చినవారికి 'యివ్వడంవల్లనూ పేష్కు ఆధాయాభివృద్ధికి ఆధారములేకుండా భంగము కలిసించబడుచున్న దీ.

- 5. పై స్ట్ కారం గవర్న పొంటువారు సూపర్ వౌషక్ కా య స్టేటు భూములు లేకపోళ్లటయూ, వారివద్ద సరియగు రికార్డు చరిస్థితులు బేకపోళ్లటయూ, యమ్టేటువారు గ్రాపించి క్రాపుతం రైతులు ఆక్రమించుకొని, సాగు చేయుచున్న కొన్ని భూములు య స్టేటు లెఖంలో చేర్చకుండా భంచుచున్నారు. ఆట్లు భూములస్ని మూల లెఖలలో గయాళ్నా కనుపర్సినలో వారకి రావారు శెటిల్ మెంటులో పేష్టము ఆవాయము తగ్గిపోళ్లను.
- 6. యిచ్చట గవర్న మెంటు ఖద్యోగాస్థులు పై C.P. చట్టముల చకారం తాము స్వతిహాగా నెర్చెర్సతిగిన మనులు యావత్తు నిడచిపేసి పై చకారం ఆయా య స్టేట్ల పాట్టులుటి ఈ స్క్లలతో గవర్న మెంటువాట జోక్యము కర్టించుకొనకి పోఖటచే ఆట్టి య్స్టేట్ల లాలాకు పై నిధమలగు చట్ట సమ్మతమగు లేఖలు లేకపోఖటయూ, పేష్కు ఆ ఆ యమును స్థీరిగర్సుకొనటకు మూలా ఛారమగు పై వాశిన విభజనగల జమాబంది రెంటు రోల్పుకు కావలసిన యావన్ను యిక్ ఫర్మేషక్ య్స్టేట్లవల్ల నే తెప్పించుకొని యే సాలుకు అసాలు తయారు చేయించుకొను చుండుకు పై వారికి మంచుకులోను చుండుకు పై వారికి మంచుకుల్ల చేస్తాయము వైగ్రా లెఖలస్త్రియా సాలాఖమన తప్పు లేఖలు చంపుకు, తటస్థించుకుయూ, పై విళముగా గవర్న మెంటువారు సదరు యస్టేట్ల బ్రవలయొక్క స్థీతీగతులు విశాగించకపోళ్లు టెచే పై మాలుగుబార్లు సర్యాధివర్యము వకాంచి, వారి స్వలాభముల గౌరవేర్పుకొనుచూ ఆక్రమమగు యుబ్బండులు కలుగవేయుచ్చారు. బ్రభుత్వముతో ఆట్టి ఆక్రమములు యేవైనా చెప్పుకొనేయడల తిరిగి యస్టేటువారి ఖత్తర్వుల చేకార మే నడుచుకోవలసీఖండు కరిస్తీతికవిగి, వారల ధన మాన హక్కు భుక్తములు కోలుహోఖట తట స్థీతిచ్చుకి దమరుకోవలసీఖండు వరిస్తీతికవిగి, వారల ధన మాన హక్కు భుక్తములు కోలుహోఖట తట స్థీతిచ్చను మన్న దమరుకోవలసీఖండు వరిస్తీతికవిని, వారల ధన మాన హక్కు భుక్తములు కోలుహోఖటు తట స్థీతిచ్చను మన్న ఏ.

ఒక వ్యక్తి చట్ట్ స్పుతమూగా నడచుడుకు వ్యత్తీ కేకించినయెడల, యేష్ల యోప్తి యోప్పు మాల చర్యలచే చట్టపగిపాలన స్థకమమూగా నడిపించుటను దేర్పడిన క్రభుత్వము తాపె పౌశ్యత తగ్గించుకొని సదరు చట్టరీత్యా ఆఖసరముగు లెఖులు తళ్ళుగా తయారు చేయుటవల్ల సవరు చట్టకుకుపాలన క్రింవఖండు రైతులకు, క్రభుత్వమునకు మిక్క్ లె న్యము సంభవించుచున్న ది. క్రభుత్వమునారు తాలూ కాలోని య స్ట్రేట్లకు త్వరూ రికార్టు శెటిలు పెంటుటే ము ఖ్రేకములో భిన్నట్టు తెలియుచున్న ది. 1909 వ సంవర్సరం లగాయతు పై దూల్పులను వ్యతిరిక్తమగు ఆచరణ విహీనముగు కొర్టాడుబట్టి శెటిల్ పెంటు చేయుటవల్ల గ్రజలకు మరిష్ఠి గవర్న మెంటు అచాయా ఫివ్రద్ధికి తేటమకరముగు చద్ధ తిగా యంతమాత్రము కనుపడమగాన పూర్తిస్తోనేసి శెటిల్ మంటు జరుగు యేర్పుటులో చేయుండకో ర్థాను. పై విమ యములన్ని యుమా యుదాగ్డ వని పనగి చేయుచున్నాను. దృష్టిగోచరముశాని లోకము లింకనూ యెప్పి మెట్టాతు కనుప్పుకున్న పనగి చేయుచున్నాను. దృష్టిగోచరముశాని లోకము లింకనూ యెప్పి మెట్టలే అమలులో ఖండగలఖ గాగ్ర యూ కూనుకోబడిన కాంశములు విశారణచేయించి స్థకమముగు విభాగములో పెట్టించి యూ య స్టేట్లులోని ప్రవట్లు గురియుగుమన్న కష్టములను నివారణచేయుటను ఆనువగు మార్గములాను పెట్టించి యూ య స్టేట్లులోని ప్రవటలు గురియుగుమున్న కష్టములను నివారణచేయుటను ఆనువను మార్గములనున్న ప్రవుత్వమున్న మరిష్టితులను బట్టి య స్టేము ఆధిశారంలే మాకు దక్కు ఆని నమ్మి వారిచేను చెప్పినంత మాత్రముగాగాని విశారణ చేయినిం కవలలను రక్షి ంచుటకుననూ ప్రభత్వము వారికి రానున్న పై ఆనేక విళముగాగాని విశారణ చేయినిం కవలలను రక్షి ంచుటకుననూ ప్రభత్వము వారికి రానున్న పై ఆనేక విళములగు చేమ్కురు ఆధాయాను నేడ్డ మును వివారణ చేయుచిం కవలలను రక్షి ంచుటకుననూ ప్రభత్వము వారికి రానున్న పై ఆనేక విళములగు చేమ్కురు ఆధాయాను నేడ్డ మును వివారణ చేయునిం కవలలను రక్షి ంచుటుకుననూ ప్రభత్వము వారికి రానున్న పై ఆనేక విళములగు చేమ్మారు చేయును పూరం చేయున్నాను.

Memorandum by M.R.Ry. Sri Hota Virabhadrayya Garu, Zamindar, Gangole Estate, Rajahmundry, dated 19th January 1938.

1936 వ సంగ్రామ్ 19 వ లేదిన పోలవరం శాలూ కా, గంగోలు శివాడు హుకుం పేట కాఫర్యాసులు గంగోలు యస్టే టు బ్రాప్ట్ ముట్లు (శివాలా పీరభ్రదయ్య పంతులు వారి దివ్యస్థనుఖమునకు పోలవరం తాలూ కా, గంగోలు శివారు రాజంపాలెం కాపుర్స్టూరాలు (1) ప్రడత్తు దేవయ్య ఖార్య ముత్యాలమ్మ, (2) కారుమూరి వెంకటు రక్నం ఖార్య కాంతమ్మ, (3) నున్న నారాయణ ఖార్య వెంకటర త్రమ్మ, (4) కారుమూరి వెంకటూతు మైన రయునంనున సంరత్తురాలు తల్లి వెంకటర త్రమ్మ, జమీక స్టూలై బ్రాయించి యిచ్చిన ఆగామంటు ఖృత్తరం.

గంగోలు శివారు రాజంపాలెం గామం తొలూకు \overline{a} 7 రు శట్టా చాఖగా కొంరక, జిరాయితే, స. \overline{a} 13 రు రూ 7.05 లు గల భూమి రూ 28 లు శిస్తు చెల్లేది. తమకు విడిచిపెట్టగులుమలనున్ను యిందుకు ్డతి శట్టా గంగోలు శివారు రాంపాలెం గామం తాలూకు బొమ్హాయిచేర్వు కేంద పొడ్వ శల్లం ఆంగారభు నున్నిగాడు ఓడుదల కూ \overline{a} 178 రు ఒక యకరా భూమి వాకు యూగాంగా శౌశ్యతంగా జరుశగలంమలనున్ను గిర్మయండుకోవడ మైనది. ఆశగా రయితునుగల పాలు ఈన్కుతోటి దివాణాకుగల అంటారం హక్కుకూడా మేమే పుత్రాలో చేస్తారం శర్యాయం యొదేద్చగా ఆనుభవించగలందులకు నిర్మయం. అందుపైని గవర్నమెంటువారికి చెల్లవలిన లోకల్ శాన్పు రూపాయి 1 కి ఆ. 1 డటి సాలుగా మేము తమడ్వారా చెల్లించి రశీడు పొందగలవారము. ఇది క్రమమయిన శరతులతోటి యీ తేది లగాయతు 15 రోజులలో స్టాంభు యొక్కించి రిజిస్టరీ చేయించుకునే నిర్మయం. యుది సమ్మ తని క్రాయించి యిచ్చిన ఆగినెంటు ఖత్తరం.

గంగోలు కాఫురాస్తులు మారుభాయిన రామా నాయకుడు భార్య కాంతమ్మ ్రవాయించి దాఖలు చేసుకున్న భూమి విడుదల విన్న పములు

గంగోలు (గామం తాలూకు నా భర్త మారుబోయిన రామా నాయకుడుగారి పేర గౌఖ్యలలో నమాదువుండిస్ని నా భర్తగారు చెనిపోయినందున నె 2 రు పట్టా తహవేలు నె 151 రు చేమిటి క్ర్మేమ్మ పోడు జిరాయిని. మెరక, రూ 4.18 ల భామిపైన మెరక శిస్తు నాకు దండుగ వచ్చుటన్లనున్నూ, ప్లపు సాగుబడి చేయుటకు నాకు సాగ నండువల్లనున్నూ సదరు భామికి విడుదలయిన్ని యూ రోజున స్వాదీన పర్చడమయినది. గనుక సదరు భూమి తమ యిప్టానున్నారు ఆమరకం చేయించగలందులకు కోరుచున్నాను. నా పట్టాలోనుంచి సదరు భూమిస్ని అండు వైనగల శిస్తున్న తగ్గించి తమయిప్టానునారం ఆమరకం చేయించగలందులకు పాస్థి స్వూప్తాన్నాను. సదరుభూమికి హద్దులు—కూర్పు, బులును వెంకాయమ్మగారి కట్టుబడి దక్కాలా యోగం; దక్షిణం, కొమ్మకౌల్వ్; పడమర, పూటకాల్వ దబ్బలున్నూ; ఉత్తరం, గంగోలునుంచి హుకుంపేటపోర్ట్ పుంత. సదరు హమ్దలమధ్య స్థములు ఈ 4.18 లు గల భూమి. ఇది సమ్మతించి చాయించి దాఖలుచేసుకున్న జమ్మందారీ జిరాయితీ భూమి విడుదల విన్నవములు.

Memorandum by Mr. G. Brahmayya, General Secretary, Andhra Provincial Congress Committee, Masulipatam, dated 28th March 1938.

Resolutions passed by the Ryots of Bem and Chotrapuram. ఆధ్య శ్రీందను సమావేశమై యీ దిగువ తీర్తానములు యేక్షస్థీవముగా నామాదించిరి—

- 1. నిలుపుచేసిన జలర్లతపడిగాం చాజెక్ట్రసత్వరం యా సంవత్సరాన్ పారంభించవలయను. ఆట్లు భారం భించనియెడల యా గాలా కా జ్రోమ నివారణ యెంతమ్మాడు. ఆసలు యా తాలూకా చండినదే 1 పాలకు 1 వరిపంట. ఆ చంట పోయినయొడల రైతులకు యెంత కడ్టమూ, శిస్తులు కట్టుట రాంతకడ్టమూ, మధుల్పము వారే ఊహించవలయాను. యా హాజెక్ట్లు సారంభించనికొండల మా రైతులకు తిండి యేమాత్రము పంటలు లేక ప్రాశ్రమ్ చారంగం పేస్తుట్టేత దారకడు. మానినాతి ఆంతకంపు తేమ. గాన చాలముది రంగూకా వెళ్లగలందులకున్ను మరికొంత మంది యుత్నదేశ్యములకు వెల్లగలందులకు నిశ్చయించియున్నందున యీ సభవారియొక్క సంతాపమునకు మేర లేదు.
- 2. ఈ పాజెక్ట్లు ప్రాంశంధించిన మెడల చాల పెట్టుళూముల పల్లంభూములుగా మారి శల్లం కేట్లువల్ల మెట్టేటుకు ఆదాయంపుద్ధియగుడు. ఆఆదాయముతో వారు సంతృప్తి చెందనిమెడల 100 కి సంవత్సరము గూ 6 లు ఆదాయము వచ్చినల్లు రయితులము చెల్లించుటకు సిద్ధముగానున్నా మని యీ సభవారు (పభుత్వమువారిని శాసన సభాసభ్యలును (పార్థించి తెల్పుచున్నారు.
- 3. ఈ పాజెక్ట్లు పారంభించినయెడల రైతులు యొక్క పబ్లం సాగు భూములు యేమాత్రముపోళు. మెరక భూములుమాతం కొంచముపోళును. ఆ మెరకభూములు రైతులము భవితముగా విడిచిపెట్టుటును సిద్ధముగాను గ్రామని భభుత్వమువారిని శాసన సభాసభ్యలను యీ సభవారు ప్రాస్థించి శెల్పుచున్నారు.
- 4. ఈ సాజెక్టు పాగంఖం చనియేడల రాజ్ కు 1348 ఇ ఫ్లోలీ శిశ్వులు రైతులకుండు సున్న టువంటి ఆర్థిక దుస్కితి యెక్కు చేశర కట్టుటకు అసమస్థ తులము. కనుక వెంటనే పాడిగాం పాజెక్టు పారంభించి మా రైతులకుండునున్న టువంటి ఆర్థికదుస్తితి తొలగించవలయునని ప్రభావకులను సాగా సభావారు పాస్థించుచున్నారు.
- 5. ఈ పాజెక్ట్లు పారంభించిన యొడల కూలీలకు రైతులకు కూలిపుట్టును. చంటలు కండును. యితర దేశ్య ములకు వెళ్లకుండ జీవనా ఛారము గలుగజేసికొని సర్కారువారిశాస్త్రులు బకాయిలు లేకుండ చెల్లించుకుండు రన్ని కుడు త్వమువారిని యీ సభవారు ప్రాంధించి తెల్పుచున్నారు.
- 6. సనాతనంనుండి జళ్లతా ఫారాస్టు రిజర్వు లేకయుండెను. రైతులు ఆవసరవృవసాయ సామ్మని వంట ిచౌరుకు ఉచితముగా తెచ్చుకొనడేను కాకుండ పశువులపులేకు పూర్వకాలమునుండి యెచ్చడు నిర్భంధనము లేక

యుండెను. ఇప్పుడు రాస్ట్రామి కొర్టు అధ్ వార్డ్స్టుకిండ నుండుటచేత ఫారెన్టు రిజర్వు చేయ నుదైశ్యములోనన్ను, ఆ చాయము వృద్ధిచేయ నుదైశ్యములోనున్ను రైతులను ఆవసరక్యవసాయ సాష్ట్ర నిమ్మిత్తమున్ను, చంటచెటకు నిమిత్తమున్ను ఆడ్లికి యొక్కటివరె విడిచిపెట్టక పోవడము కాకుండ న్యాయసమ్మతము కాని గ్రేజింగు కోనులుపెట్టి చాలా ఆన్యాయమున కొడిగట్టినందులకు యీ సభవారు యొగ్గేణువారిని తీడము గా గిరిసించుచున్నారు.

- 7. జల్మంలో ఫారాస్ట్లు కొండలకు తగిని మఠముస్థులయా పల్లి కొండలు కంచిలిమఠము కొండలున్న బి. యెస్ట్ బు వారు వారి తాల్లూక 83 జ నెంబరు కొండ బఫ్టండరీ ఫిక్సు చేయించక వారి ఆడవి తాల్లూకి ప్లాను తయారు చేయిం చక యే కొండు ప్రక్కాన యే పైలుదూరములో పల యేపతువులు మేసినప్పటికి వాగి ఆడవిలో మేసిన వేయని ఆమాయక పుడజల పైని నిమ్కారణముగా గేజింగు కేసులు పెట్టి చాల కష్ట పెట్టినందులకు యీ సభవారు రుంస్ట్ టుబారిని త్మీడ ముగా నిరసించుడున్నారు.
- 8. సనాతనంమాదిరిగా రయితులకు వంటచెరుకు నిమిత్తమున్న అవసరవ్యవసాయ సామ్మగినిమిత్తమున్ను, కళావులుమేతకున్ను, ఆడవి ఉచితముగా యిప్పించేయే ర్పాట్లు మ్రభువ్వమువారు యెప్టేకువారిచే చేయించవలయునని యీ సభవారు మ్రభువ్వమువారిని శౌసన సభాసభ్యులను మాగ్రించుచున్నారు.
- 9. ఆట్లు డాస్ట్రేటువారు సనాతనంమాదిరిగా ఆడవి ఉచితముగా యిచ్చుటకు ఆంగీశరించన పృడు పశువుల మేపుటకు స్థలములేనంనువల్లనున్ను, కాటక తాల్లూకా ఆఫుటచేత పశువులకు గడ్డిలేనంనువల్లనున్ను, తాగడమైతాలూ కాలకు (తోలిన పశువులు కాళండ యిప్పడు తిరిగివున్న పశువులను మైతాలూ కాల బంధుపుల యిల్లకు కూలి కావలాలకు (తోలివేయగలందులకు యా సభశారు తీర్హానించుచన్నారు.
- 10. పశువులులోనప్పడు వ్యవసాయణు సాగించుట కష్టసాధ్యము వ్యవసాయము సాగనప్పడు రాజాఖ 1348 వ భస్తు శాస్త్రులుకల్పుట ఆంతకంటే కొమ్మసాధ్యమని యీ సభవారు భీతిల్లుచున్నారు.
- 11. ఈ సంవత్సరం పుటలు లేకపోళ్లటచేత కొరు భూములకు పూౖర్తి రెమీషనుయున్ను త%—నభూములకు శ్యూయమైన రెమీషనుయున్ను యిప్పించగలందులకు ప్రభుత్వముకూరిని శాసన సభాసభ్యలను యీ సభవారు ప్రాప్టించచున్నారు.
- . 12. ఇచ్చటనండి యీ తాలూ కాపుటల పోయినప్రొల్ల లేమీమనుయిచ్చు యే ర్వాట్లుండవలేనని ప్రభుత్వ మువారిని, శాసన సభాసభ్యలను యీ సరవారు పార్టించుచున్నారు.
- 13. దరినున్న గొల్లగంపే సీలగాం గవర్న మెంపు గామాలుమాదిరిగా జీరాయితీ శిస్తులు రామా తాలూ కాలా భారా భండవలేనని మ్రాప్లు సహస్యులన యా సహవారు ప్రాప్తించున్నారు.
- 13. గామ కాంగ్రెస్ సంఘములు, గామ రముతు సంఘము లేక గామ రయితులు స్టేటు మెంట్లు లేనిది సాగుబడి లెక్కలు యిచ్చటకు గామ కరణములకు ఆ భారటి యిచ్చకూడదని క్రభుత్వమువారిని శాసన సభాసభ్యం లను యీ సహాద్ధండుపున్నారు.
- 14. జూయింటు కట్టాలస్నియు సబ్ఫిస్జనులు చేయించి తేయ ఆసామి బాకీవరాకు ఆ ఆసామిపై డ్మికేచే యించి ఆములు జరిపించేలాగును యెస్టేటువారిచే (పభుశ్వమువరు చేయించవలయునని యీ సభవారు (పభు**శ్వమం** వారిని శాసన సభాసభ్యలను మాస్టించుడున్నారు.

కృష్ణా జిల్లా, సూజివీడు తాలూకా, సూజివీడు న్యాలశింగు చెర్పు యూనాంచార్లు---

(1) నాయుడు శోభనాది, (2) ఆయ్యగారి నారాయుడు, (3) బొందిలే సుబ్బ శింగు, (4) బొమ్మకంటి ట్రాహిదరాయుడు దగయురాలు బ్రాసుకొన్న ఆర్థి సిన్నడం

మాజివీడు న్యాలశింగు చెర్వు గీటి పారుబడిన మా కగయిరాలుకు పల్లం యీ భూములు ఖండిఖన్నవి. ఆ చెర్వు గ్రీక్లైవడక ఆక్రమించి చెర్వు నక్ష్ణు పరుాన్నూ ఖన్న వారి మీదనున్ను చెర్వు తెగకొట్టినవారిమీదను సూజివీడు డిప్ప్యూటి కెల్మ్ రుగారికి ఆర్టీలు ఇచ్చుకుంటే విచారించి న్యాయంచాయాలేదు గనుక ఆందుల రికార్డును బాఖలు చేసినాము. తమరు ఆ చదేశందూచి న్యాయం చేయించ కోర్తాము.

ఈ పిటిమ**్రో** దాఖలుచేసిన కొగితములు లీస్టు ఆసలుకు సరిఆయిన నకళ్లు.

న్యాాంశింగు చౌర్యు మరమ్మతు మమాయుతు జాబితా---

1253 వ ఫసలీ తోథక్సతు సంగన ్రౌవణ ఈ 1 ఈక్రమారం న్యాలసింగు మనమడు చిన ఆనంశ-రాం హంజారీ స్వంతముగా సొమ్హు యిచ్చినది రూ 10-10-0 లు.

డిలా. 1254-55 వ భస్తీలు శోభకృతు సంగక శ్రావణ శు 1 శుక్రవారం న్యాలకింగు మనమడు చిన అనంతరాం వంజారీ స్వతంగా చేయించినది విశ్వావాను సంగ ఆషాడ శు 1 స్థిరవారం లగాయతు ∞ ్లో శు 10 సోమవారం వరకు రఫాలు 2 క్ 1845 వ సంగ జూలై 5 వ లేది రూ 15-8-9 లు.

డెట్. చెర్వుకు రాతితూము కట్టించిన బొందినీ చిన అనంతరాం ఈజారీ తెప్పించిన రాయి ఖరీదు... సోమ్య సంజరంజ వైశాఖ ఈ 14 ఆదివారం రూ 33 లకు. చేత చెర్కు మరమ్షతు 1298 దధనల్ల్ 1889 దస్తు సిబ్బంది 23 ద రోది రూ 4 లకు.

చేత చౌర్వు మరమ్మతు 1303 వ భస్తు 1894 వ సంగ మార్చి 16 వ లేది గూ 6 లకు.

తి స్వాగు వెంక్ట్మూట్రిస్ట్ కొల్పించిన న్యాలశింగు చౌర్వు మరమ్మతు మసాయ జూలీతా 1303 వ ఫస్టర్కి 1894 వ సంగ్రజ్లు 30 వ తేదిన రూ 118-4-4 అకు యూనాంచార్లు 5 గురు సోమ్లు యిచ్చే మరమ్మతు చేయించిన మసాయ జూలీతా.

డిటో. మషాయ జూలితా మిర్యాల సుబ్బారాయుడుచేత కొర్పించినది 1307 జ. ఫస్ట్లీ యానాంచార్లు 5 నురు 1898 జ. సం $^{\circ}$ జూగా 26 జ. లేదిన రూ. 78-7-0 లు యిచ్చి చేయించిన మరమ్మతు లెక్కా.

డిటా. చెట్పకు పరశకాల్వ మరమ్మతు 1901 వ సంగ జూలై 27 వ లేది యాగాంచార్లు 5 గురు వేమూరి సూర్వకాంలేయ్స్ గారచేర కొల్పించిన రూ 8-14-0 లకు 1311 వ ఫసర్.

డిటా. మరమృతు జాబితా 1314 వ ఫసలీ 1904 వ సం॥ ఆగాస్టు 8 వ తేదిన శిరికొండ రంగయ్య π ారిచేశు కాల్పించిన రూ 5 లు గలని.

డిటో. చౌర్పు మరస్కుతు యీనానాంబార్లు 5 నురు 1328 వ ఫసరీ 1918 వ సం11 జూలై 11 లేదిన చేమూరి సూర్య కాం7య్య నారిచేత కొల్పించినది రూ 28 లు గలది.

డింగా. చెర్పు మరమ్మతు 1332 వ ఫగేలీ 1923 వ గం॥ ఆగాస్ట్లు 1 వ ేదిన మమాయు 7క్క ప్రకారం రూ 7 లు గలని.

మమాయ లెక్క 1324 వ ఫసరీ 1924 వ సంగ నవంబరు 21 వ తేది.

డెలా. మరమ్షతు 1928 జసం॥ ఆగాన్టు 19 వ తేబిన ౌక్క బాఖలా రూ 8 లు గలది.

డిటా. మరస్సుతు 1344 వ ఫస్టర్ 1934 వ సంగ ఆగస్టు 3 వ తేది రూ 12 - 8 - 0 లు.

డిటా. మనమృశు జూబిలా 1344 వ ఫసలీ 1935 వ సంగ జూక్ 28 వ రోబి కుసాయు జూబిలా దాఖలా రూ 32-8-0 లు.

చెర్వకట్టమీడ యీలే చేస్తు యజారా 1324 క ఫస్ట్ 1924 క సం1924 క సం19 క తేదిన నాగుల రామన్న కొడుకు వెంకటస్వామి బాశిన బత్తు దాఖలా రూ 10 లు.

చెర్వకెట్టమీద యాతచెట్లు యిజారా 1344 ద ఫస్ట్ 1934 ద సంగ్రజాలై 21 ద లేదిన యేటారు కాఫ్ రస్టుడు కలగర వెంకటరశ్స్ గారి తరఫున యిజారాదారు మేకల రాఘదయ్య (వాశియిచ్చిన ఒత్తు దాఖలా రూ 7-8-0 లు.

న్యాలశింగు చెర్వులో మచ్చములు యిజారాధాను గోళ్ల వెంకటసామి 1398 వ భసేల్ 1889 వ సం॥ ఫ్లిబవర్ 2 % వ లేదీ రూ 4 లక్కువాశిన ఖారార్వామాం.

డిటా. మబ్బములు యిజారా 1303 వ ఫస్ట్ 1894 వ సంగ మార్చి 13 వ లేది బోస్తాం సర్స్మములు రూ 6 లు చెబ్లెనిచినది బత్తు.

మేమారు యాస్ట్రేటు రిశీవరుగారు బొమ్మకంటి ట్రాస్ట్రాయుడుగారిమీడ న్యాలశింగు చెర్వుకిండ యీగానా ముకు ఘట్టిశూములు యువ్వమని బెజవాడ డిస్ట్రీక్లు మునసబు కోర్టులో నె 1038/1907 లో వేశిన వ్యాజ్యంలో కొట్టివేశినట్టు డిట్లు, తీర్పులు, వగయిరా, హైకోర్టు నె 200/1908 వ తీర్పులు వగైరాం, హైకోర్టుకుం

డిటా. ఈనాం చెర్వుకు జీనుగరు రామన్న మీద మేస్తూరు యాస్టేటు రిశీవరుగారు ఘట్టితూములు యివ్వ వలశినదని వేశిన బ్యాజ్యముకు.

హైకోర్టు నె 20/1908 వ సంగ డిక్రీలు.

న్యాలశింగు చౌర్వుకున్న కంతములుకు ప్లానుకు సరిఆయిన నకలు.

ఆస్థలుకు సరిఆయిన నకలు బొమ్మకంటి (వసాదారాయుడు న్యాలశింగు చెర్పు యానాంచార్.

సూజిపీడు గామమునకు తూర్పుగాయున్న గ్యాలశింగు చెర్పు కేందను (1) నాయుడు శోభన్నాది, (2) ఆయ్య గారి నారాయుడు, (3) చాకలి యోగాం భస్తుతం భక్త చారు ఆయ్యగారి నారాయుడు యూ మాడు యోగా ములు రిజ్యూము కాబడి గవర్న మెంటకు శిస్తు చెల్లుతూ ఖన్నవి. బొందిక సుబ్బుశింగు యోగాముకు క్వీటిరెంటు గవర్న మెంటకు చెల్లుతూ ఖన్నది. ఇవిగాక ఇంకా బొమ్మకింటి త్రసాద రాయుడుగారు, చాయీ రామయ్య, యూ సోమయ్య యూ ముగ్గరి త్రులువేటు యోగాములున్న యున్నవి, గాగా చెర్పు కింద జమీకా చారుగారి శేరీ యేమియులేదు.

ఈ చెరుళు యీనానాములు పుట్టిన కృటిన ండియు, యీనా చెరుపు యొక్క మరమ్మతులు జగయు రాలు పై యీనానాం దారులండరు కలిశి వాటాల్ పఠారం డబ్బు ఖర్చపెట్టి చేయించుచున్నారు. సదరు చెర్వు కట్టమీది యీనే తరఫా, శాదలు ఆమ్మకం వగయురా ఈ యీనానించారులో రాబట్టుకొని మరమ్మతులకు పుడయోగించియున్నారు. ఆట్టి మరమ్మతు జావిలాల గకళ్లు చేశుల ఆమ్మకం, ఖత్తులు నకళ్ళు, గట్టితూనులు విషయములో మేడుతు యస్టేటు దావా తీర్పు హెకోర్టు, ముగ్గుబు కోర్టు కాపిల నకళ్ళు యిందుతో దాఖలు చేశుకొన్నాము. రృత్తర్వు ఆయినయొడల ఆగ్గలు కాగితాలు హాజరువరదగలము. యస్టేలు విఖాజ్యపు ప్లానులు ఆగ్ని యస్టేములోను గలవు. కారెక్టరుగారి ఆఫీసులోకూడా యుండును. వైవాత కాఫీ మావద్దగలకు. చిత్తగించగలరు.

య్యేటు విఖాజ్యపు ప్లానం యీ తేరువు యొక్క సీటి కట్టుబడి గ్రామ్ మార్కు చేశియున్నది. సదరు కట్టుబడి భూమిలో ఆక్రమముగా లేటు తే రాజా రామచండ్ర ఆప్పారావుగాన్న తవేశించి సుమారు య 1.50 లు మర్లు కట్టించినారు. ఆప్పడు యుగాంచార్లు ఆడ్డిగించగా తే రాజాగారి మనుష్యలకు యూగాంచార్లుకు కలకుం జరిగి జమీంచారుగారి మనుష్యలకు మేజమ్మే మగల మర్లు కట్టినారు. ఆంకట్ శీ జమీంచారుగారు మిగల మర్లు కట్టినారుగాని నీటిమం ఎన్న కటిగి సబ్లాముగు చెరువు మరక్కు మరక్కువుకు కొమ్మకట్టివుంచుకు మేము ఆధ్యంతరము చెకుమని శీలభయిచ్చుకుచ్చే జమీకొచారు. గారితో వ్యాజ్యమాడలోక పూరుకున్నాము. ఆట్టి చెర్పు లోకలి శల్లం క్రమేశే వాటిగి పుచ్చుకొనిన రయితులు యేజ్ఎక్ చెరువు లోకుటికి పెంచుకూ చట్టుబడిలో చూలా భాగము ఆక్రకమించి నారు. ఇప్పడుకూడా ఆకమించుచున్నారు.

జమ్క్ దారి రయితులకు జమ్క్ దారుగారి సహాయముగలదు. మేము పోరాడాబాలము.

తమరు విచారించి రామశాండ్డ ఆహ్నారాళుగారి కాలంలో యెంత యేర్యాయా వారిటయిములో, లెక్డలు తెప్పించిన విశదము కాగలను. ఆధికారరీత్యా శమరు తెప్పించిన ఆ లెక్డలు రావలశినదేకాని మాకు ధారకళు.

తమరు యా శట్టుబడితాని ఆక్రమణను, తీసిపేయించనియడల చెరువులా నీరు నిలవడు, భూములు పండవు. శిస్తులు మేము చెల్లించలేము గాన శమరు విచారించి న్యాయ్మవకారము తీశివేయించుటనుగాని, లేక గవర్నమెంటు తరవున చావా పేయించి తీసిపేముంచుటగాని చేయించగలందులను మిక్కిల్ పార్టించుచున్నాము.

జమీ౯ బారుగారితో బ్యాజ్యమామటగాని తగాదా పడుటకుగాని మాకు శక్తిలేదు గాన తమరు న్యాయము కలిగించి తీసివేయించెనియడల న్యాలశింగు చెర్పుకొండ చల్లపు భూములు మీడుపెట్ట వలశిన దేగాని వేరుమార్గములేదు. గాన మా యిబ్బందులను తొలగించి రష్టించగలంపులకు మక్కిలి వేడుకుంటూ భున్నాము. చాలా మీదవాళ్లమూ దివ్య చిత్వానుకు తేవలెను.

ేసుకుు నూజిపీడు గామములో పున్న గ్యాలకింగు చెర్వు ఆనే చెర్పు సీటి పారుబడిన నేవ్యంచేయు యాగాం చార్లు ప్రైవేట్లాన్నారు. ఈ యోగాములకు స్థాంగ్రామాలు పల్లం శిస్తు కట్టి మావద్ద వాసూలు చేయుడుగ్నారు. ఈ చెర్పు అగాదిశిధ్య మెఖండి యోగ్లేటు వారికి యెట్టి సంబంధము లేని చెయున్న ది. ఈ చెరువుకోండ స్థాంగ్రాము మన్ను కట్టిన మా యోగానులే యుండినందున మేమే యూ చెనువును మరమ్మతు చేయించుకుంటూ చాని సీటి పారుబడిన మా భూములు శేవ్యం చేసుకుంటూ యుగ్నాము.

- 2. జిట్లుండగా యిదివరలో యీ చెప్పలో దట్టున మా ్రామ జమీ $\mathbb F$ చారుగారి వట్టా పొందిన రైతులు చెర్పు లోదట్టు భూమిని ఆక్రమించినందున ఆది ఆక్రమమని చానివల్ల మాకు ఆచెర్పు నీటి చట్టుబడికి భంగము కలుగు చున్న దనియు సదరు ఆక్రమణలు చేయకుండా శెలఖ దయచేయించుకు కోరి తమకు 1936 మ సంగీ జనవరి 20 మ రేదిన ఆర్జి ఇచ్చు $\mathbb F$ నియుగ్నాము. గాని ఆందుపయిన యింతవరకు ఏమీ ఫయసలా ఖ్రత్తర్వులు యిచ్చి ఖండలేదు. ఈ చెర్వుకు మరమ్మతులు విషయమైగాని లోదట్టు ఆక్రమించుటకుగాని జమీ $\mathbb F$ చార్లకుగాని తదితరులకు గాను యెట్టి హక్కులు లేవని రుజుఖకర్చగల రిశార్డు మావద్ద ఖండిఖన్నది.
- 3. ఇట్టి మాస్ట్రీకులలో 1936 జ సంగ్రంగ్రామ్లో 5 జ లేది సాయంత్రం చెర్వు లోడట్టున యలకుర్రు యాస్ట్రేటు జమీక్ దారుగారివలన భట్టా సొందిన భూమి రయితుల దుర్హార్గంగా రాజా శోభన్నాది ఆప్పారాళ్ళ బహాద్దారు జమీక్ దారుగారి సిగహవాను ప్రాత్స్తాండల్ల తమ భూములు చెర్పు పట్టుబడి నీటివల్ల ముంపు వేయబడినదనే సాకతో సడరు చెర్పు కట్టను తెగకొట్టినారు. ఆందువల్ల వాలానీరు పోయినది. ఆ సమయమందు మేమున్నూ కొంతమంది పెద్దమనుష్యులను వెంటబెట్టుకొని సదరు నేరజరిగిన బ్రవేశముకువెళ్లగా ఆ ఆసామీలు పారిపోయినారు.

ఈ చెరువును తెగకొట్టిన ఆసామీఖు—ఆకు రింగోజి కొడుకు గంగారావు, తొత్తరి సోములు, తొమ్మండు రాముడు, మన్నై సోశడు. వీరలందరు టీ రాజాగారి సలహకార్లు ఆగుటములు మేము ఏ ఆర్ధరాలి యేకృతిమము చేశిననూ ఆవుదల చేయులేని ఆశక్తులమైయున్నాము. బారలకు ఎట్టి హక్కులేని మా చెర్వుకు నీరు పట్టుబడి కాకుండా చేయుటవల్ల సర్కారుకు పల్లం కేటు శాస్త్రు యిచ్చు యాగాం భూములుకు చాలా నష్టం సంభవించుచున్నది. టీ రాజాగారు బలవంతులు మేము బారిని ఊదిరించలేక వున్నాము.

4. ఇట్టి స్థితిలో తమరు మా కష్టములను విచారించి సదరు చెర్వుకు బిన్నం లేకుండా తమరు మాతు సహాయం చేయించానియడల మా పంటలు నష్టమగును. గాన దైవస్వహాపులైన తమరు మా చెర్వును ఆచ్చటి స్త్రీతిగతులను స్వయముగా చిత్తినించి మా కష్టనష్టములను కాపాడగలందులకు మిక్కిలి టార్థించుచున్నాము. ఆన్ని చిత్రానుకు లే మలెను. Memorandum submitted by the Zamindar of Gollapalli Estate in reply to the evidence given by the Tenant (V. Venkatarathnam).

గొల్లపల్లి యాగ్టేము సూజివీడు జమీకొలోని ఓక భాగమైయున్నది. సధరు యుగ్టేటు శద్రైనెంటు శెటిత్ మంటుకు పూర్యం ఆ సారా పద్ధతిలోనుండి 1870 వ సంవత్సరం ఆ బాంతములలో విసబడికి మార్పబడినది. స్థడరు యాస్ట్రేమికు నాలుగు శేరీ నామములున్ను మొఖాసా ఈక్కులు జమీక్ దారునారికి గల దిగచల్లి, సర్పన్న పారెం ఆను రెండు మొఖానా గామములున్న 6 (ఆరు) కట్టుబడి మొఖానా గామములున్న ఓక కట్టుబడి ఆగ్రహారమున్న కొన్ని సర్వాగహారం, మొఖాసాలున్ను భండి యున్నవి. శేరీ నామములకున్ను మొఖాసా హక్కు గల మొఖాసా గామములకున్ను రొక్క రూపక మైన శిస్తులు యేర్పడియున్నవి. కట్టుబడి మొఖాసా ఆగ్రహారములైన ఒక నిర్దిక్ష మైన కట్టుబడి చెల్లిందబడుడున్నది. రొక్క రూశకమైన శాస్త్రు వచ్చు గ్రామములయుందు మీరక భూములకు య 1 క్రి 8 లు వరకు య 1,496–13 లకును రూ. 1 వరకు య 1,456.41 లకును రూ. 2 లవరకు య 2,906.31ట్లకు రూ $m{3}$ లు వరకు య $m{120.55}$ లకును రూ $m{4}$ లు వరకు య $m{33.25}$ లకును రూ $m{5}$ మొఖలు $m{10}$ లు వరకు ${
m com}$ $1 \cdot 15$ లకు నూం 10 లు మొదలు రూం 25 లు వరకు ${
m com}$ $1 \cdot 72$ లకును కల్లంకు రూం 4 లు వరకు య 12.04 లనును గూ 5 లు వరకు య 119.01 లనును రూ 6 లు వరకు య 9.55 లనును రూ 7 లు వరకు య $71\cdot22$ లకును రూ8 లు వరకు య $293\cdot82$ లకును రూ9 లు వరకు య $249\cdot36$ లకును రూ 10 లు వరకు య 647.38 లకును రూ 15 లు వరకు య 3.51 లకును జరీబుకు రూ 5 లు వరకు ${\it cm}$ 59.57 లకును రూ10 లు వరకు ${\it cm}$ 99.31 లకును రూ20 లు వరకు ${\it cm}$ 39.85 లకును రూ30 లు వరకు య 7.51 లకును రూ 36-9-11 లు వరకు య 37.42 లకును ాేట్లు ఖండియున్న వి. $\,$ యాస్టేటు యావ ేరేజిపైన మొందికకు యూ. 1 క్రూ 1 -1 -6 లున్ను పల్లంకు $\,$ యూ. 1 క్రి రూ 8 -7 -6 లున్ను జరీబును $\,$ యూ. $\,1$ క్రి రూ 12-10-0 లున్ను ాేట్లు భండియున్నవి. ఈ రేట్లు హాచ్చుకాడు. యుగ్టేటు అన్ని గ్రామములలోను 17 (శదిేంచు) నంట చెర్వులు వుండియున్నవి. సదరు చెర్వులకు మరమ్మతులు ఆవస్థనరం. వెంట యాగ్లేటువారివల్ల చేయింకబడుచూ మంచి స్థితిలా భంచబడుచున్నవి. రహితులు టూన్ఫుఫరు దరఖాన్నులు దాఖలుక్స్త్రనతోడనే లెక్క-లలో నమోదు చేయబడుచున్నవి. రెండు గ్రామములులో (దిగవల్లి, మొర్పపూడి) Forest ఖండియున్నది. మట్టాడాన్ల వల్ల గడరు Forest కు డాట్టి ఫీజు వానూలు మర్పుటలేదు. ఆవుసరం వెంట రిమీషను యివ్యబడుచున్న ది. జమాఖందీలు రిగ్యులరుగా చేయబడుచున్నవి. ಈ ವಿಷಯಮುಲ್ಪನ ಗುರಿಂವಿ ಯಾದಿಕರತೆ ಒಕ ಮಿ ಹಾರ್-ರಾಂಡಮನ್ನು ఆండులకు తప్పీక్లు తెల్పు స్టేకు మెంట్లున్ను చాఖలు చేయబడికవి. సదరు రికార్డు యిందుల భాగంగా దుంచవలసి యున్నది. ఈ కమిటీవారిముందు రాజమండ్రి మకాంలో వామరాజు వెంకటరత్నంగారు యిచ్చిన సాడ్ష్యంకు జవాబు సాజ్మి చెప్పిన విశయం. ఆందుకు జవాబు—

తక్కువచంటకు యొక్కువరేట్లు భూమినిబట్టి విధించిన రేటుకాడు. సమయాన్నిబట్టి రహితునుబట్టి విధించిన నేటు—-

వీస్తబదికి మార్చినపిస్తుట ఆప్పట్లో భూములకు తగ్గ ేట్లు నిర్ణయించబడినవి. ఆప్పటికర్న ఆ తరగతి భూములు మంచి స్థితిలోనికి వచ్చినను ఆ రేబ్లే వాస్తూలు చేయబడుచున్న నిగాని హాచ్చులేదు.

1291 దధనల్ దాఖలు 1634-10-8, 1304 దధనల్ దాఖలు భాను.త -రాజా 2,448-8-4, 1342 దధనల్ దాఖలు 5537-8-9.

1304 వ ఫసల్మీ కాజాగారి Time కాదు. యీ యస్టేటు పంపిణి 1330 వ ఫసల్లో జరిగి నది. సదరు లేడా రేట్లు జాస్ట్రీమాత్రమే కాదు. భూములయొక్క వావతు తప్పేలుకూడా చేరియున్నది. సదరు డిమాండు మొత్తంలో నీటి తీరువ బిస్ లైయనుకూడా చేరియున్నది.

1928 వ సం॥ జూర్ 26 వ తేది య్రామెంటు జరిగినది. ఆప్పడు రేట్లు స్థిరపరావారు. రూపాయలు ఈక్కువ చేసేమం యకారానికి మొరకకు పల్లనికి రేట్లు యోర్పాటుచేసారు. కాని సాగుకాలేదు—

కొన్ని మాయాలు క్యూం భూములపైన య. 1 కి రూ 1 చోక్పున మరి కొన్నిటికి య. 1 కి ఆ 8 లు చొక్పున హెచ్చుచేయువికింది. పొరక కంట పెంచలేదు. య్యాసెమెంటు దాఖలా. ఆస్త్రి కునులు యాస్టేటువారు చేయించినారు. ైనుపైచేసిన భూములు కల్లం సాగు ఆగుచున్నవి.

ఇదేమాదిరిగా ఆన్న్ని గామములకు ఈొక్కువ ఆయింది—

ఆన్స్ గ్రామములకు ఈక్కువ చేయలేదు. ఓక కొయ్యూరు గ్రామంకు మాత్రం చేయబశ్వత్లు సాడ్షి పైలు చేసిన యగ్రామంటువల్లనే స్పష్టపడగలదు. సదరు యస్టేటులోని ఓక్క్ గ్రామంకు మాత్రం సంబంధించిన యగ్రామంటు అయిఖన్నది.

గాల్ల పల్లిలో కళ్యాణమండపం చుట్టూ పాగతోట ఆయింది---

కళ్యాణమండపం చుట్టూ పొగతోటు చేయులేదు. సదరు చ్రేజేశం ఖాశీగా నేయున్నది. యెట్టి మార్పులు చేయలేదు.

మందబయక్లకు పట్టాలు యిచ్చినారు— కమ్యూనల్ భూములకు పట్టాలు యివ్వలేదు. ఫారాన్స్టుకు పది సంవత్సరములనంచి ఆభ్యంతరం కల్లుచున్నది— ఆట్టి ఆభ్యంతరం కలిగించుటలేదు. ఇక్టీర్లమాడిలో రహదారి భూమికి పట్టా యిచ్చారు— ఖవయాగంలో ఖన్న రహదారి భూములకు దెంప్పడున్ను పట్టాలు యిచ్చుటలేదు. చెర్వలకు మరమ్మతులు చేయించుటలేదు సాగు భూమిని వృద్ధిచేసిగారు—చెర్వలకు మరమ్మతులున్న సీటి వశర్ల మరమ్మతులున్న ఓటి సంవత్సరం చేయించబడుడుడ్నవి. 1330 వ ఫస్టరీ లగాయకు 1346 వ ఫస్టరీవరకు డయశర్చిన మొడ్డములకు తప్పీలు తెల్పు స్టోటు మెంటు దాఖలు శర్చియున్నాము. అందునుబట్టి సదరు సంవత్సర ములలో రూ 27,597-4-6 లు డ్రయ పర్చినట్లు క్రసుపడును. మొర్పపూడి, పట్టేస్లమూడి గామములలో క్రొత్త చెర్వలు త్రివ్వించిస్నీ యితర గామములలో క్రొత్త చాములు కట్టించిస్నీ పూర్వపు చెర్వలకు సీటి వనర్లకు మరమ్మతులు చేయించిస్నే ఆబివృద్ధివర్చి రహితులయొక్క కోరక్షేవయున్ను సమ్మత్వివనయున్ను కొన్ని గామముల లోని కొన్ని మెరక భూములు పల్లం కిండ మార్చబఫినవి

యాస్ట్రేటు స్వంతక ముతానికి ముందు సీరు యివ్వవలయును. The witness read out an order regarding distibution of water giving preference to కముతం lands.

శాయ్యూరు గామంలో య్యేటువారికి స్వంతకముతం భూములు లోనేలేళు. సాత్రీకల్ల చూశబడిన ఆర్డరు స్వంతకముతంకు సంబంధించినదికాడు. శ్ర్మం భూములలో మాములు కల్లం బావతు, కల్లం ఆను రెండు తరగతు లుండును. ముందు మామూలు కల్లం భూములకు Preference యివ్వబడును. సాత్రీ హైబుచేసిన ఆర్డరు స్వరు శేరీ మామూలు కల్లంకు సంబంధించిన డైఖన్న ది గాని యోసేటు స్వంత కముతంకు సంబంధించినదికాడు.

రిమీష్ జమీందారుకు కో ఇం ఇస్తే యివ్వరు—ఆట్టిది యీ యోట్టేటులో ఇరుగుటలేదు యోట్టేటు ఆఫీసర్లు au మామం మకాంచేసి రిమీష్ మరతుగల భూములు తసిభిచేసి చండిస్తి భూములకు రిమీష్ ప్రస్థిపో సదరు భూకం యోట్టేటువారు రిమీషన్ యిమ్ఛమన్నారు.

ఈ సాంక్ష 1339 వ ఫస్టర్ వరకు యస్టేటు ద్యూటీలు చేయుదుండెను. సదరు ద్యూటీలు స్వక్షుంగా నిర్వ ప్రైంజనందున యస్టేటుపనులనుండి యీలయన గారిని తొలగించి వేరు ఆఫీసరును యేర్పర్చుకొనియున్న దున ఆడ్వేషం వల్ల యస్టేటుతో ఆనేక చావాలు వైగారా లిటికేషకాలు కల్లించుకొనుచ్చా యీలస్ట్ సాంత్యం యిచ్చివున్నాడు సదరు సాండ్రీ చెప్పిన హంశములు సత్యమారములై వున్నవి.

Petition and Registered Notices by Mr. Mutyala Venkatasubba Rao, Ravikampadu, Annavaram Post, East Godavari District.

ు జూత్యాల వొంకటనుబ్బా రాఖవడ్డనుంచి సా. రావికంచాడు, ఆన్మవరం పోస్టు, తూర్పు గోబాజరి జిల్లాం. ఆయ్యా: ——

త్రీ పిఠాపురం యెగ్లేములో చేరిన మల్లవరం చెరువుకొండ సాగుబడిఆయ్యే మా తాలూకు ఆరంఖి చెంకటనగరం ామంలో ఖన్న నె 144 రు పట్టాభూములు స్ట్రీటీ సౌకర్యముక్ రకు సదరు పట్టా భూములలోన ంచి కాలుక త్వ్యబడి దానిగుండా (మమహించే నీటివ్లు సదర భాములు తడియుచున్నవి. సదరు కాలుక (మ్యేకమూ సదరు భూముల నిమిత్తం ఫుట్టబడినది సదరు కాలువకు నాలుగు స్థలములగా ఆడ్డగట్లు వేసి మా భూమికి రినాజుగా నీరును తీసుకొనుచున్నాము. ఇల్లుండగా పిలాపురం యెన్టేటు దివానుగారు ొమ్మనాపల్లి గామంలో కొంత భూమిని సంపా దించి దాని సాగుబడినిమిత్తం సదరు కాల్వగుండా నీటిని తీసికోనివెళ్లుకు మమ్మలను దక్సించుటకు ఇపయుత్తంచేసి ఆందుకు మేము వష్పకోనందున రెండు సంవత్సరములనుంచి మా సాగుబడులు ఆయిన పిమ్మట జబర్డస్టీగా నీరును తీసికొనివెళ్లుచున్నారు. ఆందుఇల్ల వారికి యేమాత్రము భృషయాగముకానందన కాలుశకు మేము ుుదివరలో ఆడ్ల గట్లను వేసిన చోట్లను గాక జారికీ లాభకరంగాతుండేలాగునను న్నూ మాకు నీరు బాగా (కువహించకుండా భండేలాగుననూ రాతిగట్లను కట్టించుటకు ఆరంభించి రెండుచోట్లను కట్టించినారు. బాటికల్ల మాళు నీరు సరిగా (కనహించకపోశ్రటపే వాటితో నిమితంలేకుండా మేము రివాజు (పకారం మామూలు (పదేశములలో ఆడ్డగట్లనువేసి కావలసిన నీరును తీసి కొనుచున్నాము. ఆది నారికి (శుతికూలముగానుండుటచే తమకులేని హక్కులను కలుగజేసికొనటకు డ్యాస్టేటువారిచేశ నాకు ఆడ్రకున్నా నోట్సును యిప్పించినారు. సదరు నోట్సు నకలుస్నూ ఆండుకు నేసు యిచ్చిన జవాబు నకలుస్నూ యిందుతో జతకరచబడినవి. వాటివల్ల డ్రి యొస్టేటు దివానునారు చేయుడున్న ఆడ్రము డ్రయత్నములు స్ప్రక్షము కాగలవు. బారు విశేష ధనవంతులు, యెబేటు బ్రాహ్ ద్యోగ స్టులున్నూ, ఇలవంతులున్నూ అగుటే మా ఆటంకములను సరగుచేయక పుటకాల్వను మేందు గాపాజుగా వేసుకొనుచున్న ఆడ్డగట్లను బాగాత్కార్ముగా తీయించి వేసి రాతిగట్లను పూర్తిచేయించి వాటిగే ఖాయికరపించడపు ఖద్దేశ్యములో (పయత్నంచేయుచున్నారు. బారు ఆ ್ಷ ಕ್ರಾಂ ಕೆಯುಂಕೆ ಮಾಹು ನಾಗುಬಡಿಕಾಕ ಕೂಡಿ ರಾಗಿ ಸ್ಟ್ರಮುಕ್ತಲುಗುನ. ವಾರಿಕೆ ಕೃತಿ ರೆಕ್ಕೆಯಿಗ್ ಮೆಮು ಹೆಮಿ చేయుటకూ సమర్థులముకాము. కాబట్టి మా ఈక్కులను కాపాడగలుదులకు చార్థించుచ్చన్నాను. తమరు తడ్డణం ్ మాదేశమువద్దకువచ్చి తనికీ చేసిన యాషలగాన్ నాకు న్యాయము దొరకదు. ఆందుకు ఆయ్యే ఖర్చులను నేను వహించు **టకు సిద్ద ము**πాళున్నాను∙

రిజిష్టర్డు నోటీసులు.

మల్ల వరంలా ఖన్న ్రీ రామారాఖ బహద్దరువారి చెరుళునుంచినచ్చే నె 12 రు తూముకాల్వ వెంకటనగరం. వంతెగకు సమీపములో మీరు కాలువ మొగ సన్నముచేసి కాలువ్తవ్వి కొంత గట్లమీద కొంతకాలు ఇలోను మట్టిపోసి కాలనగట్టు కాలన ఆ కమణచేసి కాలవవెంట సీరుపారకుండా ఆటంకముకలుగచేసినారు. ఈ కోటీసు ఆందిన వారంరోజులలో మీరు కొ ్త గా త్రిప్పిలోనిక మట్టి వైగాలల కాలవ గట్టుపైన కాలవ లోనిది తీసి వేసి కాలవయాన్నూ కాలవ గట్టున్నూ యాధ్యా పకార స్థితికి తీసుకు రావలేను. ఆట్లు జరిగించిని మీడల సదరు పని యెస్టేటువారు స్వంత ఖర్చులతో పూ క్రివేయించి ఆందులకయ్యే ఖర్చు మీవల్ల క్రమ్మపకారము రాబట్టుకోవడమనుననిస్త్రీ ఆనధి కారముగా మీవైన క్రమ్మపకారం చర్య తీసికొనబడుననిస్త్రీ యిందుమూలముగా తెలియపర్చడ మైనది.

మీరు కంపించిన రిజిజ్బర్డు కోటీసు అందినది. సదరు కోటీసులో వుదకారించిన కాలవ గట్లు సహితం మా కట్టా సై 144 రు తాలూకు భూములలోని భాగమైయున్నది. సదరు కాల్వయిందు గట్లయిందు యితరులు కొవరికే యేవి థమైన హక్క్ ఇస్ట్ లేదు.

మీ నోటీసులో వుదకారించిన మట్టి పోతే మా ఆన్న గారి వాటాకు సంబంధించిన కాల్వగట్టుపైన పోయబడినది. ఆయినసూ మీరు నాకు నోటీసును యిక్పించుటటూడగా సదరు కాల్వయందు గట్లయందూ మాకుగల హక్కులను భంగవర్నడపు చరుద్దేశ్యముతో యిచ్చినట్టు స్పష్టమనుచున్నది. ఆందువల్ల యీ జిఖామన యివ్వడమైనది.

మా పట్టా భూముల సాగుఖడి నిమిత్తము సదరు కాల్వ గాంటుచేయబడి మా పట్టా భూములలో త్రవ్వబడినది. సదరు కాల్వగుండా సీమ తీనుకొనుటకు మాకు తప్ప యితరులు యొవరికీ హక్కు లేదు. సదరు కాల్వకు, గట్లకు ఆజశ్యక మైన స్వల్ప మరమతులను యొబ్బడూ మేమే చేయించుకొనుచున్నాము. మా బట్టా భూములకు సౌకర్యముగా సీరు క్రమహించేలానున ఖ్యయు క్రైమైనచోట ఆడ్డుగట్లు వేసి తాటి తూరలును వేసికొని మా భూములకు సీరు ప్రవహించ చేచుకొనుచున్నాము. సదరు కాలువ నీరును యిశరులు యొద్దైననూ తీసికొనినయొడల మా ఆవస్తుం తీరిన పిమ్మట మా సమృత్తిపెన తీసికొనవలసిన దేశాని మా ఆనమతిలేనిదో తీసికొనుటకు హక్కులేదు. సదరు కాల్స్ వక్కలనుత్తన్న కళంగలకాల్వలో స్థిరు యెక్కువఆయినప్పడు కాల్వ పైనుంచి పొర్లి మా భూములలోపడి మాకు నక్షాంకలుగుచుండును. శుంట కాల్ఫ్ $\overset{\circ}{x}$ గ్లు పడి శంటనీరు నష్టమై బాళ్ళాను. ఆందు ఇల్ల మా కాల్ఫ్ $\overset{\circ}{x}$ ట్లును మేట్పిపోసి బలము చేసికొన వలసిఖన్న ది. దానినాజ్లో పించుటకు మీకు రైటులేదు. ఆందువిషయంలో మీరు మెట్టి జోక్యముతీసికొన్న నూ మాకు కలిగేనట్లముకు జవాబుదారులు ఆగుడురు. కొమ్మనాపల్లి గ్రామంలో కోకా వెంకటసుబ్బారావు నాయిడుగారు కొంత భూమిని యొబ్లేటు పేలంలో కోబాడ కాపుర్నులు పెడిపెల్లి పెంక్ టాపు వగైరా పాడుకొనగా నదరు పాట రద్దుచేయించి, వారి ్రకింద ఫాయకరచుకాన్ల ఆ భూమికి నీటి సౌకర్యముకొఱకు మా కాలువలానుంచి నీరును తీసికాన వెళ్ళుటకు [పయక్నం చేయుచూ ఆందుకు మన్పులను వస్పించుటకు ఆ నేకవిధముల మాకు వస్తుడును కలుగజేయుచున్నారు. మా హక్కులకు వ్యతిరేకంగా మా కాల్వకు రాతికట్లను వారు కట్టించుచుండగా నూకు నష్టం రాగలదని సుము ఆటంక్ కరచిన పైన మా సౌకర్యములోరోకే కట్టించుచున్నా మనిస్త్రీ మా భూములు సాగుబడి ఆయిన తరువాత క్రిందకు దిగిపోయే నీటిగే తాము భ్రామాగకర్వుకొండుమాన్ని చెప్పి రెండుచోట్లకట్టి వాటివల్ల మాకు నీరు సరిగా భ్రవహించకపోళ్లటో మా ఆటం కమువైని ఆంతటతో నిలుపుచేసినారు. సదరు కారణముచేత సదరు రాతిశట్టతో నిమిత్తంలేకుండా యొక్కటివలోనే రివాజు చకారం కాల్వకు ఆడ్డుకట్టు వేసి మా తాటితూరలుగుండా మేము నీరును బ్రవహింపచేసికొను చున్నాము.

ఇదిగాక మా సాగుబడిలో ఖండి మేము విశోద మరమ్మతుచేసి శాగుచేసిన య 30 ల భూమిని మేము ఆ్రిక్ మించినామని మిషపెట్టి మాకే యిచ్చెడమని మాచేత దరఖాస్తులుపెట్టించి తమ తాబేదారైన రంగ్ బహ్హరావు నాయిడు గారికి ఆయనయిప్పించి మాకొంతయూ హానికలుగొజేసినారు. అంతటిలో తృష్టిస్సిందక తమ స్వలాభం నిమిత్తం యే విధ్మైన హాక్కు రెంగ్ బ్రాంటి లేదే మా కాల్వలో బ్రవహించే నీటిని ఆన్యగామంలో తాము సంమాదించిన భూమికి ఆర్థమంగా తీసికొనిపోళ్లటకు బ్రయత్నం చేయుడున్నారు. వారి బ్రయత్నం బలబరచుకొనేకొరకు మీ రాజ మ్మర్ కోటీసును వారే కల్పనచేయించి యిష్పించినారు. వార స్థితినిఖట్టిస్నీ, పలుకుబడినబట్టిస్నీ వారు మేమిచేసిననూ సాగుతుందానే నమ్మకంతో మాబోటి రహితులకు తమ స్వలాభంకొరకు పలువిధముల నష్టమున్నూ, చిక్కులున్నూ కలుగావేయుడున్నారు. వారి బ్రయత్న ములను మీరు కొనసానించేయుడల మాకు కూడి రాని నమ్మమున్నూ, ఆన్యాయ మున్నూ కలుగును.

మీ నోటీసులోని హంశములేవియూ గరియైనవీ చెల్లతిగినవీ కాఖ భూతు జరుగుచున్న రివాజుకు వృతిరేకంగా యేమిమార్పులు చేయించిననూ అందువల్ల మాతుకలో యావత్తు నష్టమునూ మీరు జవాబుదారులు కాగలరు. కాబట్టి శెలియచేయడ్డమెనది.

Memorandum by Mr. Petluri Govinda Reddi, Ryot, Thirthampadu, Venkatagiri Estate, Venkatagiri Town P.O., dated Camp Madras, the 30th April 1938.

శిస్తులు. — వెంకటగిరి తాలూ కాలా ములుం మెట్టలకు మాత్రం చాలా కాలం కిండటనే తరములు నిర్ణయమైనవి. మాగాణికిమాత్రం కొన్ని గ్రామాలకు 1296 జ ఫసలీలోను, కొన్ని గ్రామాలకు 1319 జ ఫసలీలోను రొఖ శిస్తులు నిర్ణయమైనవి. ఈ శిస్తుల నిర్ణయం వారిమైర్లకారం నిర్ణయమైనవేగాని ఏ కడ్డతి నమసరించి నిర్ణయమైనవిగాళ్ళు. మా గామ శిస్తులు హెచ్చించిన దాఖలా యిందువెంట దాఖల్ చేసిన నె 14 రు సాధనవల్ల తెలియగలళ్ళు. మాగాణి.— చుట్టుకట్ల గవర్న మెంటు రేట్లకంటే చాలచోట్ల హెచ్చుగానున్నవి. సీటివసతులు రివేరు లేక చాల శిఫలమైయున్న కారణమన్నూ, సకాణవర్వాలులేక పంటలు యొడిపోళ్లట్ సరిగా పండకపోత్రట్ వ్యమ్ పంటలు నష్టకడ్డప్పకు యెస్టేటువారు రిమీడ్ యివ్యకపోత్రట్వల్లను, యిచ్చినవారికైన సకాలముకు యివ్యకపోత్రట్వల్లను మాగాణి భాములపల్ల విశరీత నష్ట్రమేర్పడుచున్నది.

వెంకటినిరి తాలూ కాలో ఘమారు 24 గ్రామాడులు యింకా ధాన్యఫు రేటులోనే యున్నవి. వారి యిబ్బం డులు ఆవారను. ఈ యెస్టేకు గ్రామాలకు చుట్టుగ్రక్కలున్న గవర్నమెంటు గ్రామాల రేట్లు తెలియచేయగల నె1 రు స్టేటు మంటు యిందులో చాఖల్ చేసికొన్నాను.

- (i) వరగారు ముఖు (ఒక కారు ముఖు).— స్వంత ఖావి ఆధారంకల్ల సజ్జ ాగి క్లైనా పైర్లుకొట్టే యుడల ఓడడు కారుకు రూ 5 లు, రెండవ కారుకు రూ 5 లు యువ్వవాడు. ఆట్లుగాక పాగ, మరియం పైర్లు పెట్టివయెడల మొదటి కారుకు రూ 5 లున్నూ, రెండవ కారు పాగసాగినయొడల రూ 17 లున్నూ, కుల్లు రూ 22 లు ఆగుచున్నది. ౖ చభమ కారుకు సజ్జ రెండవ కారుకు మిరియం సాగుచేసినయొడల ౖ చభమ కాగు సాధారణ ముఖు రేటు రూ 5 లు, రెండవ కారు మిరియముస్తే పైల్లవారి తేటు రూ 8-8-0 లు, కుల్లు రూ 13-8-0 లున్నూ మెరుకు సీటి తీర్య రెండుకార్లకు రెండు ఆయుదులు రూ 10 లున్నూ, కుల్లు రూ 23-8-0 లు ఆగుచున్నది.
- (ii) ఇరుగారు ముటుం (రెండు కార్లు ముఖుం).—ఇరుగారు ముఖుం భూములకు య. 1 కి మా 10 లు గేటు సిర్ణ యమ్ముమున్నది. రెండవ శారు సాగకపోయినను దూ 10 లు యిచ్చేలిదగలేను. ఇందులో ముదటి కారుకు స్ట్రాం, రాగి వగైరా మైర్లు సాగి రెండో కారుకు పొగ, మిరియం వగైరా మైర్ల ఖారి మైర్లు సాగినయెడల క్షభమ కారుకు మామూలు ఓక కారు ముఖుం రేటు రూ 5 లున్నూ, మిరియంకు రూ 8-8-0 లు మైన్లవారి రేటున్నూ, కుల్లు రూ 13-8-0 లు బార్జిచేతురు. రెండవ కారు మిరియంగాక పొగసాగినయెడల క్షభమ కారు ఒరుగారు ముఖుం సాధారణ రేటు రూ 5 లున్నూ, పాగ స్పెషన్ రేటు రూ 17 లున్నూ, కుల్లు రూ 22 లు శాగ్జీవేతురు. దీనికే చెరువు నీరుతీనుకొన్న రెండు కార్లకు రెండు ఆయినులు రూ 10 లు శాగ్జీవేతురు. ఆవృటికి యు. 1 కి దాదావు రూ 32 లు శెబ్దించవలసియుండును. ఆవిధేయు లైనయెడల నీటి శాస్తు ఉత్తర్వు కుండు కారించు కొన్నా రోనే నేరముకింద బారిక్షము సకారం శార్జీవేతురు.

నిమ్మ బెట్లు.—ఈ తాలూ కాలో నిమ్మ బెట్లు పైరుబేతుంది. ములుంలో నిమ్మ బెట్లు పెట్టినరొండల నిమ్మ ారేటు రూ 17 లు యువ్వవానం. ఈమారు 1916 ఇ సంవత్సరమువనకు నిమ్మ బెట్లకు భనితానికి ఇచ్చేవరకు ఆంగా 10 సంవత్సరములువరకు ములుం రేటు రూ 5 లు తీసికొనేవారు. ఇప్పడు ముక్కలువేసింది మొదలు పైస్లవారి రేటు రూ 17 లు తీసికొంటున్నారు. తెరువు నీరు ఒక తడి పారించుకొన్నా రూ 5 లు నీటితీర్వ తెల్లించితీగవాడు. ఏ భవితంలేకుండానే నిమ్మ బెట్లకు 10 సంవత్సారాలకు రూ 170 లు శాస్త్రులు. నేవ్యం ఖర్చులు మండారాలు భరించాలంటే తేతుకొంతభారమా ఆంగాచించవలెను.

ైర్ల బారి.— ైర్ల బారి గోట్లు ఆనాదినుండి లేళు. మద్యలో వచ్చినట్లు గుజ్జలఫూడి పెంకటసుబ్బా నాయడి గారి సామ్యంలో దాఖలు కేసిన యునుగంటి గామ చట్టాలనల్ల లేళియగలను. పైర్ల తారి గోట్లు ఆనుతోకు య 1 కి రూ 64 లు మొదలు రూ 80 ల వరకు, నిమ్మ రూ 8-8-0 లు మొదలు రూ 17 ల వరకు, మిరియం గా 8-8-0 లునూ ఉందాలు రాజన నెంబరు చట్టాలు సాధశాలన్లు తెల్లినుగలళు. యిందులో ఆకుతోటకు రూ 74 లు రోటు ఆన్హట్లు యెస్ట్రేమం తీగర్ ఆ డ్వయిజరు సామ్యంలో వాప్పుకొనియున్నారు. రూ 80 ల రోటు భున్నట్లు గుజ్జలఫూడి వెంకటసుఖ్బా నాయుడి సామ్యంలో దాఖలుచేసిన యినుగంటి గామ కట్టానల్ల తెలియగలను. రూ 65 ల మరత్తుగల పట్టాను యుందువెం మీరు బాఖలుచేయుబడిన నె 2 రు సాధనంనల్ల తెలియగలను. యా పైర్లశారి రోట్లు ఆనులులో భున్నందున విజన గల పైర్లు రైతులు పెట్టుకోడానికి భయకడి ఫూ 1 గా ఆనకాళం నశించినది.

మాగానిములు.——యీ భూములో ప్రస్తున్నారు, సజ్జి, రాగి వైగా పైర్ల స్వంతీబాని ఆధారంలో సాగు చేసి రెండవకారు కరి సాగుచేస్తారు. యిండుకు ప్రభమకారుకు మామూలు ములుం రోబు రూ 5 లున్నూ, రెండక కారు చెరువు పారుదల వరి పైరుకు ఆయా మాగాని తరం రోట్ల ప్రకారంగాని లేక మొదటి తరం హామృరేలు శిస్తుగాని వానులుచేస్తారు. ఆధగా ప్రభమకారు మొట్టిపైర్లు సజ, రాగి పైర్లసాగుకు రూ 5 లున్నూ కొండవకారు వరి సాగుకు రూ 8-8-0 లున్నూ, కుల్లు హ 13-8-0 లు వానులుచేతురు. ప్రభమకారు సుట్ట పైరుకు చెరు వు నీరు ఒకగాఫ్ తీసికొన్నను నీటి తీర్య ఆధనంగా రూ 5 లు చెల్లించవలెను.

ా సీటితీర్వ య 1 కి రూ. 1 నుండి రూ 5 లు వెరిగినట్లు గుజ్జలపూడి చెంకటాను \mathbf{v}_{1} నాయుడి పా శ్యంలో చాఖలయిన యినుగంటి \mathbf{v}_{1} ను పట్టాలవల్ల తెలియగలడు. యా ముఱుములకు చుట్లుపట్ల గవర్న మెంటు

ారేటు రూ 2-8-0 లు కంకు హాచ్చులేదు. ఆదిమాడా కదాచితు హాచ్చులేవు. దానిగా యెన్ని కార్లు స్వంతథాని అధారంలో పైర్లు పెట్టుకొన్నను ఆంతకంకు హాచ్చుశిస్తుయిన్న పనిలేదు. యెన్టేటుతరవున లీగలు ఆడ్వయిజరు యిచ్చిన సాశ్యంలో ములుముల రేటు రూ 5 లు మాల్లేమే సూచించి క్రక్క డాక్కడనో హాచ్చుతరములోనున్న ఓకానొక గవర్న మెంటు రేటు సరిపోల్చబడినది. ములుములకు సం1 కి పైర్లవారి వ7700 - 93 కలిస్త్రి య 1 కి 15 లేక 20 రూపాయలవరకు వేశాలు ఆగుచున్నది. దీనికి బ్రక్క గవర్న మెంబు యిదేమాదికి లోటలు రేటు ఆవేశి రూ 1-2-0 లు కంకు హాచ్చలేదు.

ముంగ్స్డ్ యోస్ట్లేమ దనమానం 12 లక్షులని చారు చెప్పినర్వుడు ములుముం పేటు రూ 5 ల దంతున మాత్ర మే చేసిచెప్పి ఉంటారు. వాస్తులుఆయ్య హాచ్చు ముత్తాలంతా కలిపినయడల నిశ్రమైన దరుమానం తెలియగలడు.

కంగలు.— మూ తాలూ కాలో కంటలు రెండు విధములు. 1 షీకారీ 6 కంటలు 2 విడి కంటలు. ఆనాది సిద్దంగా గామాలో, ఆయా గుడికట్లకు సంబంధించిన కంటలు ఆయా గామస్థులే ఉచితంగా పశుఖుల వ $\overline{\Lambda}$ రాల ను జేముకుంటూ ఖండినారు. యూ తాలూ కా కడమర యెల్లలో తూర్పు కనుమలు యూ తాస్ట్రేటుకు సంబంధిం చియున్నవి. ఆ కొండలు, కోనాగూడ ఆయా స్టర్క్ గామస్థులే ఆనాదిగా మేఖకొనుచుండిన ఆచారంకలదు. ఘమారు 60 సంవత్సరాల వరకు ఆట్లే జరుగుమన్నది. రహీంతుల్లా సాహెబు దివాక్ గామచ్చిన వెనుక కంటల కు గామకార్ధం రూ 5, 10 లు కంట ఫుల్లర్లు కథమంలో స్టర్టేకినారు. ఆది మొదలు ఓక్క్ కరి హయం లో వారివారి యుక్ర్మ్మహరం కంట ఫుల్లర్లు కథమంలో స్టర్మ్మహరు. ఆది మొదలు ఓక్క్ కరి హయం లో వారివారి యుక్ర్మ్మహరం కంట ఫుల్లర్లు కథమంలో స్టర్మ్మహరు. ఆని మొదలు ఓక్క్ కరి హయం లో వారివారి యుక్ర్మ్మహరం కంట ఫుల్లర్లు వెంచినారు. ఆనాడు రూ 5, 10 లుగా నిర్ణ్మ్మమంటు యుందువెంట దాఖలు చేసి కొనుచున్నాను. యూ కంటాల్లో తమకు సర్వ హక్కు న్న దేసే నట్లకము స్టర్మ్మహరులు యుందువెంట దాఖలు చేసి కొనుచున్నాను. యూ కంటాల్లో తమకు సర్వ హక్కు నే నట్లకము స్టర్మ్మముంటు చివరకు సిరిలుకోర్టుల కెక్క్ చేలకు వేలు ఖర్చు పెట్టుకున్నారు. యూ జమీంచార్లు రాశముందు యూ గామాలు యేర డ్ర దిగాలనుండికూ డా యూ కంచలు యదేశ్భంగా రైతులు ఆనుభవిస్తూ యుండినారు.

ఎస్టేటు ల్యాండు ఆస్ట్రవచ్చిన తర్వాత యీ కంగాల్లో రైతులకు ఈ కేడ్రామైన ఈ రృడుతుందేమోనన్న భ యంతో ఈ స్ట్రేటువారు దివాను తమ్మాడైన బలుమారు నారాయణన్వామి నాయుడి పేరుతో ఆస్ని కంగలు యా అంపాడినట్లు లోపాయకారిగా కాగిశాలమీద పర్వరచి సదరు బల్లారు నారాయణస్వామి వద్ద ఒండి రైతులు కా అకు తీసికొన్నట్లు దాఖలాలు పుట్టించినారు ఆమాయకువైన చదువులేని రైతులు మొస్టేటువారి యిష్టము చకా రం వారు కోరిన సైల్లు బాసియిన్నూ యుండినారు.

యా కంఠాల్లో షీకారి కంఠాలన్న ని అమించారు పేట్లో సము మ్ మ్ కేం కంబడి వాన పేటాడి పొడ్కుకరకు గడ్డి యెండిపోయినప్పటికిన్ని బాటిని వదలకుండా పేధిస్తారు. కొన్ని కంఠాలకు మొదలే రైతులకిన్నకుండా యా మధ్యబాధ్నూయన్నారు. యా కంటెలు గ్రామములు అనుకొని యుంటూ ముదలే రైతులకిన్నకుండా యా మధ్యబాధ్నూయన్నారు. యా కంటెలు గ్రామములు అనుకొని యుంటూ ముదలే రైతులకిన్నకుండా యూ మల్ల కేమినలు కేసులు లంచాలు ఆ నేకవిధమాలైన బాధలేర్పడుచున్నవి. యా మృగాలను బెవిరించిగా, ఆదిలించినా తువుకులతో కాన్నిన, పెట్ల బిమైలుకాన్నిన వైర్లులకు నిపిగీతంగా జుల్లానాలువేసి బాధపెట్టుతారు. వీటిఇల్ల నానా బాధలు సదా రైతులు ఆనుభవిన్నున్నారు. యూ కారణంకో దెండ్టేటువారి ఉత్తర్వు ఆది ఉంత ఆ క్రమమైన వైన రైతులు చెచ్చినట్లు వినితీరకారను. లేకపోలే కండుబినించి పశుభులదొడ్డికి గొట్టి నానా బాధలపెట్టు తారు. ఎలెక్ష కొలలో వారు చెప్పినము వెప్పినట్లు చెప్పినట్లు మెనిత్సుకు చెప్పినట్లు మెనిత్సుకు చెప్పినట్లు మెనితులదొడ్డికి గొట్టి నానా బాధలపెట్టు తారు. ఎలెక్ష కొలలో వారు చెప్పినము చేసిన లేకుండా షీకారికి నెలును మనాలను పనవదోలవారు. వెపెకటిగికి తిరునా శ్రీకు కొడ్డులు సబ్లయికిన లేకుండా షీకారికి మృగాలను పనవదోలవారు. వెపెకటిగికి తిరునా శ్రీకు కిడ్డులు సబ్లయికి తీరవారను. తేరుమాకు లాగడానికి దానానికి కొంతమంది చాప్పన విధినా కంపించితీరవాలను. జమీంబార్లు యుజ్బకుకారామేనాక వారింద్యుండే దాసదానీజనం చెప్పినట్లు నడచుకోవలెను. యుంచులు వినిపాడం పశుఖల దొడ్డికి కొట్టకు Cattle Trespass Aet క్రిండు కేసులు పెట్ట బడినదిన్ని మీరు బాళితప్పించి చూచినయడల యూ కంచెల గోరం ఎంతగాయుండేస్సీ మీరు బాళిళమపారుదు.

యా కంచలుగా కుండా ్ గుర్యేక ఆడళ్లు లేళ్ళు. యూ ఆడళ్లలో పళుళ్లు మేపుకోవడం క్రైంకంచకలప ఆకు ఉచితంగా తెచ్చుకోవడం ఆగాది స్థిద్దంగా జరుగునాు ఖండిన ఆచారం. యూ మధ్య ఉత్తే స్వహింది ఉచితంగా తెచ్చుకుంటూ యుండిగారు. తార్వత క్రయం సిర్ణయించిగారు. పిమ్మల్లు ఆహిదీయులకు క్రియం యుచ్చిగా యువ్వటను మునించిగారు. గత జిల్లా బోర్డు డెలెక్ట్లై సాగుబడి ఆడునుదిగాల్లో మడి ఆకు (Green manures) యువ్వడం వినించి రైతులను లాంగదీకకొని ఓల్లు తమ యులాకావారికి యప్పించారు. యిల్లై కండలు వైగా ఆడళ్ళలు వీరి స్వాదీనంలో ఉన్నంతవరకు రైతులకు స్వాతంతమనేది యుండిదు. కొండలు కోనలో, ఆగాదిగా పశుళ్ళల మేపుకుంటూ యున్నట్లు పాలెంకోట్ జడ్డిపెంటు నే 4 రు సాధనంవల్ల శాలియ గలదు. నే 5 రు సాధ నం మాధ వయ్యపాలెం కండ యుజారా కౌలువల్లగూడా తెలియుగలదు. రైతులు తమ మాట్ల ఇంతిరోంచిన పృడం తా కండబత్తాలని ఆక్రమంగా ఆకరాధాలు వాసులుపేస్తారు. యుందుకు నిదర్సనం నిడిగంటి గామస్తులనిల్ల కొంచలా కొలుతులకిచ్చి ఆది వారు ఆడిగినందుకున్ను యుతర కారణాలవల్లనూ ఆ గామస్తులనిల్ల పూర్తి కంచాముత్రం రూ 110 లు వాసూలుపరుస్తూ హైన ఆకరాధం కండబత్తాలని రూ 310 లు వాసూలుపర ఎన దాఫిలాలు నే 6, 7 ర్లు సాధనాలకల్ల తెలియగలదు.

కం చాపుల్లరమీద గత 50 సంజలుగా యిక్ కంటాత్సు రూ 1 కి పై 5 లు మొదలునూ. 0-1-6 దరకు పెంచి దాసూలుచేశారు. 1932 దాసందత్సరం కొలెక్టరు రాజీలో యూ యిక్ కంటాత్సున్ను శాస్త్రులమీద దాసూలుచరచు చున్న ఆక్రమనెన్సు శిఖినిమేరయున్నూ తీసి వేసినారు. యూ యిక్ కంటాత్సు దాసూలు చేస్తున్నట్లు 75.5 రు సాధనందల్ల తెలియగలదు.

ామీకలు ఆగాదిగా యూ కొండలు ఆడళ్లలో మేస్కున్నవి. 1908 వరకు మేకలకు మేకలకు మేక్క ఫ్లైగ్ లేదు. కంచళ్లు రిలోనే కళ్ళియుండేది. తర్వాత మేక్ 1 కి ఆ 1, 2, 4, 5-4 లు వరకు రోట్లు హెచ్చించా రు. 1932 వ సంవత్సరము కొళ్ళేరువారు చేసిన రాజీలో మేక్ 1 కి ఆ 2 లు, 3 లుగా రోటు నిర్ణయించారు కొని యుమ్పడు యెస్టేటువారు ఆ వడ్డతి ఆనుస్థకించడంలేదు. పై పెచ్చుమేకలను ఆమ్తి వేయమనిన్ని కొండలు కోనలకు సళుళ్ళలనువూడా పోకుండా నిర్బందించాలని ప్రయత్నాలు జరుగుచున్నవి. మేకలళుల్లరి పెంచినట్లు యుందుకొంట చాఖలుచేసిన నె 8 రు డాకు మెంట్లువల్ల తెలియగలదు.

1932 వ సంగరం కొరెక్టరుచేసిన రాజి తోసిపేసి ఆల్హారుపాటి గ్రామకంచను ఆ గ్రామస్తులకివ్వకుండా కౌలె క్టరుచేసిన రాజీ ప్రకారు కంచవుల్లరి రివిన్యూ కోర్టులో జమకట్టినా వారు తీసుకోకుండా ఆ గ్రామస్థులమీద ప్రస్తు అం ఒక ్రిమినర్ కేసుకూడా నడు స్తూయున్నది. వివరాలు అందువల్ల యిచ్చట చెప్పటకు వీలులేకుండా చేస్పడ్డు.

ఆడవి మృగాలవాధ.— గామాలకు చుట్టు చక్కల ఆడవులున్న ందున మైర్లు నాశనముచేస్తూ ఖ్యాన్నా కందుల వైగారాలను యేమిచేయుటకులేదు. తమ పైర్లో వచ్చినజింకను చట్టుకొన్న ందుకు మార్ల నుంట రైతులకు జుల్తానా రూ 120 లు విధించారు. కానరం చెంచురెడ్డి తువాకితో చందిని గాల్చాడిని సుమారు రూ 120 లు విధించారు ముక్కలనాటి కుందేలు మర్దరుకేసుకు పోలీసువారు 6 మందిని ఆరెస్ట్ చేశారు. పారకోలు చందికేనుకు రూ 450 లు జుల్తానా విధించారు. తర్వాత సబ్-కరెక్టరు కోర్టులో తోసివేముబడ్డది. పీటివల్ల ఆడవులచేత డుంత మాధవడు కూ యుండేది తెలియగలదు.

రిమీషక్.—________ స్ట్రా రాండిపోయిన కృటికిస్త్ అండరికి రిమీషక్ యివ్వరు. యిచ్చినవారి కైన స్థారా నికివ్వరు. విశేయులకు మాత్రమే ఆధవాయిస్తారు.

1930 వ నంగి యెలెక్ట్లో కుమారరాజా రామచ్ందా రెడ్డిగార్లకు ఓట్లుయిస్తే 1336 వ భస్తే రిమీమ్లో యిస్తామనిచెప్పి సానోట్లు బ్రాయించులోని ఓట్లుతీసికాని 1931 వ సంవత్సరములో రంగాగారి విచారణ కమిటీ యొదుట సామ్యం చేహ్నామని రయితు సభలంలో పాల్చన్నామని, సంఘాలో, సభ్యులమైనామని నుమారు రూ 1,000 లు ప్రానోట్లు దాబాచేసినారు. ఈ దెపికటనా రాయణ నాయుము దివానుగావచ్చి వడ్డి ఖర్చులు తోసివేసి ఆసల్లో సగ్ ఖాగానికి రాజీచేసారు. ఈ దెమీమ్లో కొంతను లం బాల్కింద విషరీతంగా ఖర్చపెట్టవలెను. గత 1336 వ ఫస్టీ రిమీమ్లో కొంతను ఖర్చపెట్టిన బాటిలో, వెంకలుగరిశలైలో, 10 గామాలసు రూ 1,984-4-0 లు లంచాలు యిచ్చి కట్లు నె 11 రు సాధనందల్ల తెలియగలదు. ఇట్లే యొడిపోయిన వృడంతా ఆస్పి గామాలవారు చెట్టి తీరాలె. కాళ్ళ రిమీమ్లో దయాధర్భంగాగాక చట్టరీత్యా ఉండా లైను.

చెరువులు.— ఈ డ్యాస్ట్ బుహ్ బాలా కాలంగా చెరువులు వ $\overline{\Lambda}$ రా సీటి వస్తులు రివేరు లేనందువల్ల చాలా దుస్థిరిచట్టియున్నది. రివేర్లు సేయించరు. చేయించినా డబ్బుయుక్వరు. అంచువల్ల మంచి కంటాళ్లు చార్లు చచ్చినా ఎస్టి మేటులా 10 ఖాగంకంటే ఖర్చు పెట్టురు. ఎస్ట్ టుబారు సంవత్సరానికి ఆవరేజిన రూ 50,000 లు ఖర్చు పెట్టుతామన్నది. అచ్చడక్కుడు ఆయా సంవత్సరం తెగిస్తాయిన చెరువుల కొద్ది రివేరులకే సరిపోవును. Stratum (Collector, Nellore) report చకారం 795 చెరువులున్నవి. ఎస్టే టుబారు ఖర్చు పెట్టు మంత్రం ఒక్కాక దానికి రూ 75 లుకంటే మించడు. ఆది ఆర్ట్లంటు రివేరుకు తవ్వ గొవ్వవులకు వస్తికి రాదు. దీనినిబస్టు చెరువులు కాలువలు దుస్థితిలోయున్న వసి తెలియగలడు. దుస్థితిలోనున్న కొన్ని చెరువులు మాత్రం మచ్చకు $\overline{\gamma}$ 13 రు సాధనంగా చాఖలుచేయబడ్డది.

కోటవాకిళ్ల ఏటి కాల్వ. — ఈ రోంటి కాల్వ కొత్త పాజక్టు ఆస్యేయం రూ 30,000 లు ఖర్చ ఇట్టుతున్నా మన్ మెప్పినారు. ఆ కాల్వ కొత్తదినాడు. పాతది శిధిలం ఆయువున్నది. దాస్తాని కొంత మార్పుతో చేస్తున్నరు. ఇది 7 సంవత్సరాలుగా రైతులకు ఆశెపెట్టుతున్న దేశాన్ని కొత్త పాజక్టుకాడు. గత రెండు సంవత్సరాలుగా రివేరు చేస్తున్నాయున్నారు. రూ 1,000 లు పనికంటే యెక్కువ జరుగలేదు. వీరి ఆచారాన్ని బట్టియే 7,8 సంవత్సరాలకోగాని ఫూర్తినాడు. ఇమై మేనకూరు ఏటి కాల్వ యిష్పటికి 7 సంవత్సరము చేయిన్నూయున్నారు. పూర్తి కాలేదు. వెనక 4 లేక 5 యేండ్లనాడు రివేరుచేసినవారికి ఆనగా కంట్రాక్టర్లకు స్వకమంగా డబ్బు యిష్పటివరకు యువ్వలేదు.

మైనింగు హక్కు.—పూర్వాన్నండి చట్టా మరతులలో మైనింగు హక్కు 1311 దధనలీదరకు లేదు. 1323 దధనలీనండి చట్టా మరతులలో కెనబడుచున్నది. అందు వేంట దాఖలు చేసిన $\overline{\rho}$ 10 రు సాభిన మైన చట్టా మరతులలో తెలియగలదు. ఈ మైనింగు హక్కు భూస్వామ్యదారులైన రైతులోకే చెందవలెను గానీ జమీందారుకు సంక్రమించకూడదు.

చెట్ల హక్కు.—చట్టా భూముల్లో రయతులువేసి పెంచుకున్న చెట్లునుగుండ 1908 జ సంజర్థు ఆక్టులో జమీంచారుకు వచ్చు. స్మక్ మించచేయడం ఆగ్యాయం. పై పెచ్చు చెట్లకు జాతశాలులోనందున ఎప్పుడు ఫుట్టినది తెలియనందున వివాద గహ్హానికి కారణమైనది. వెంకటగిరి తాలూ కాలో ఆస్ట్రకు తర్వాత భట్టా భూములో ని వెట్లకు ఇమీందారుకుత్వడే హక్కుకొన్నాకూడ తిరుగ భట్టాలో, వెట్ల హక్కు జమీందారుది బానిని వుదడారిగూ యున్నారు. వెట్ల హక్కుడ కొనుగోలుచేసిన ఆల్తూరిపాటి గాము రశీమలను యిందువెంట నె 9 రు సాధనంగా చాఖలుచేసియున్నాము.

శిస్తు వాయిడాలు.— శిస్తు వాసూలు వా ముదాలు యీ డెస్ట్ క్ర్ట్ తెలూ కాలో ఓక్క్ క్ట్ సిధంగా శ్రస్త్ పి. ైప్లు పండక ముందే వాయిదాలు నిర్ణయించినండువల్ల రయితులకు పరవతి బుట్టక పానాబార్ల మాన వాధలకు గుంటుగుమన్నారు. కాత్రక్ష క్ట్ గవర్న ఉంటు వాయిదాల (పకారమే ఎస్టేటులోగూడా బాయి దాలు నిర్ణయించడం ఆవసరం. ఏఏ తాలూ కాల్లో ఎట్లా వాయిదాలుండేది తెలియజేయగల స్టేటుమెంటు ఇందు తో 73.12 మ నాధనంగా దాఖలుచేసుళాన్నారు.

్రెలు.—శిస్తులు త్రామం ఆధమశక్షము (దక్క గదర్పెమెంటు రేట్ల (దరారాజ్య తగ్గదారాను. ఆక్కడ ఆర్థిక దుస్ట్రిలో రమీషక్ యిచ్చినప్పడెల్ల యిచ్చటకూడా ఆదే (దరారం యిద్యవారను.

సీటి వస్తులు.— (శభుత్వంవారు ఆశ్వై చెరువుల ఒకేమాటు రివేరుచేసి ఆది మొదలు వంచాయితీల స్వాదీనం చేయవలెను, సీటి పంపకముకూడ జాను పంచాయితీకే ఆధికారముంగికవలెను.

జప్త్రీలు.— చర జస్త్రీలు తీసివేయవలెను. ఏ భూము శిస్త్రుకు ఆ భూమిమీదానే వాసూలు చేసుకోవలెను. శిస్తు వాసూలు ఆధికారం గామ పంచాయితీలకు యివ్వవలెను. గామ పంచాయితీలు రెవిస్యూవారి పెత్తనం కింద యుండవారెను.

కంచలు ఆడభులు.—ఇవి గామ వంచాయితీ సెత్తవం కింద భంపి భువితంగా పశుభుల మేపుకొనటు కొట్టి కంపకలక ఆకు ఖవితంగా తెచ్చుకొనటకు రైతుంకు హక్కుండవాలెను.

రిమీషక్.—- భుటలు యొండిపోయిన కృడు గవర్నమెంటు రహశీర్చాగుకు తక్కువాని ఆధికారి తనికిచేసి చట్టరీత్యా రిమీషక్యాన్నే ఆధికారం గామ భంచాయితికి యుండకలెను.

కుట్టా బ్రాజ్స్ ఫర్లు.—జాయింటు కట్టాలు విజరీస్ బ్రాక్ట్ గాని శిస్తు కానులు ఆధికారం ఉండ కూడిదు.

జమాబంది.— కతి ఏటా గవర్న కుంటు రెవిస్సూ ఆధికారిద్వారా జమాబంది జరుశవరెను.

్గామ లెఖ్లు. — ఇవి ైతంకకు ఆంచబాట్లా యుంచవలేను. సాగుబడి లెఖలు ఏగైరా గవర్నముంటు మడతి ద్రారం ఖంచి బాలుుంచవలేను.

ైగామాధికార్లు. — మీక్షన్ ఎస్టేటు ఆధకాకం క్రిండ్ భందినయైడల రయితులు చెచ్చిపోతారు. ఎస్టేటువారు గవ ర్నమొంటువాను యీ మధ్య చేసికొన్న రాజీ చాల రైతులకు చాధకర్మొనది. ఎస్టేటు గామాద్యోగుల చెట్టకుు సవ రించి ఆయిన మీక్షన్ ఎస్టేటు చబకుబడిలోనుంచి తొలగించి పంచాయితీల్వింద భంచవలెను.

జమీందారీ శద్ధతి తొలగించవలెను.—జమీందారి విధానంలో ఖండే కష్టాలేగాక రైతులను ఒక్షక్రీత్యా బాధలు పెట్టడం హెచ్చిపోతూ ఖన్న ది. రైతులో అంజకీయం గ్రహాధం ట్రబలడం ఇల్ల వారిని ఆణచిపెట్టడానికి మెన్న్ కృతిమ శద్ధతులు ఆవలంధి సూడ్డాయున్నారు. పార్టీలు పెట్ట్ గ్రామాన్ని రెండుగా మీలుస్తుమున్నారు. ఎలెక్ష్ కొలో ఓట్లు యిక్షన్ వారిని బాధిస్క్లూయున్నారు. కావలెనని ఆక్షమ హాసూట్ల జప్తీలు క్రీమినర్ శివిల్ కేనులు వగైరా విధంగా పొంస్పెట్టుతుందున్నారు. ఈ శద్ధతులకల్ల ఆస్థకంగా రాజకీయంగా రియితులు కృంగపోశాయున్నారు. ఈ శద్ధతి తొలగిపైనేగాని దెట్టం మాక్సినందున యేమి లాభంలేదు.

గవర్న్ మెంటువారైన కరిపాలన తీసికోవలెను..—జమీంచారి శడ్ధతి తొలగించే ఆంశవరకు డ్రభుక్వంవారే యా జమీంచారీలను స్వాధీనరెవెట్టుకొస్ గీటి వస్తులు, శిస్తు వస్తూర్లు వసైరా యావత్తు పాలనా జరిగించి ఖర్వులుపోను మెగితే మొత్తం జమీంచారుకు యాచ్చేట్లయిన ఆధమచడ్డముచేస్తే జమీక్ రాయితులు బాగుభడగలరు.

Memorandum by Polichetty Pichiah, Kakithalpoor Village, Manubole Post, Nellore Taluk, dated Madras, the 30th April 1938.

The lake of Kakithalpooris in the hands of shrotriyamdar. The gentleman is not supervising the said lake for the past twelve or fourteen years no repair whatever. As there is no repair scarcity of water falls and thus no good cultivation for the past five or six years. Only rain water comes to this lake and no other source to fill up the lake.

Though there is no water and no cultivation the shrotriyamdar collects tax at the rate of Rs. 10 per acre.

Besides this he collects one rupee per cow for grazing as grazing fees. Though he collects such fee he won't allow cattle to graze in all the lands. He receives lump sum and allows cattle to graze in the prohibited place to some people.

If I ask anything about this he says that he will take away the lands in my possession and enjoyment for the past 60 or 70 years from my great grandfather.

1,1.0

Under these circumstances I request to do needful for the following:-

- (1) To repair the lake sluice, etc., and to do mud work as done by Government. (2) To collect kist as taxed by the Government as now collecting in the neighbour-
- ing villages.
- (3) To remain as it is the lands in our possession as we have now.
- (4) To collect grazing fee at the rate of 4 or 5 annas per cow.
- (5) If we paid grazing fees we should have right to graze in all lands.
- (6) To order to give patta for the lands in our possession and enjoyment.

Memorandum by the Ryots of the Shrotriyam Village of Damavaram.

Damavaranı is a shrotriyam village in Kovur taluk, Nellore district. It consists of about 200 houses and is entirely populated by ryots. The ryots are all illiterate people, all of them being engaged in cultivation. There are about 105 acres of wet lands, 100 acres of garden lands and about 120 acres of dry lands. There are about 2,000 heads of cattle.

- 2. This village is owned by two shrotriyamdars. Their names are Srimath Addanki Tirumala Samayoddanda Kolahala Lakshmi Narasimha Tiruvengada Tatacharyulu, and Srimath Addanki Tirumala Samayoddanda Kolahala Lakshmi Narasimha Kumara Singaracharlu Ayyavaralangaru. The latter died about 15th January 1936. The former is a permanent resident of Sriperumbudur in Chingleput district. The shrotriyamdars rarely visit the village and their affairs are so completely managed by the agents as to make the ryots look upon the agents as the shrotriyamdars for all practical purposes.
- 3. Attached to the said shrotriyam is a large tract of land called "dakshinapu beedu" measuring about 2,000 acres. From time immemorial, the ryots of this village have been grazing their cattle in and cutting fuel and gathering manure leaves from the dakshinapu beedu at an annual rent of Rs. 80.
- 4. But in 1914 however due to some differences between the shrotriyamdars and the ryots the shrotriyamdars, filed a suit in the District Munsif's Court at Kavali for a declaration that the ryots were not entitled as of right to graze their cattle in this dakshinapu beedu. This suit ended in favour of the shrotriyamdars in the trial court as also in the court of first appeal. But when the ryots were contemplating a second appeal to the High Court in this behalf in 1918, a compromise was arrived at between the ryots and the shrotriyamdars, by the mediation of some interested persons in regard to this dakshinapu beedu. The compromise was to this effect-
 - (i) That the ryots should enjoy 1850 out of the 2,000 acres permanently, for grazing their cattle;
 - (ii) that the remaining 150 acres should be reserved for the exclusive enjoyment of the shrotriyamdars;
 - (iii) that the ryots should be entitled to cut fuel and trees for their domestic purposes permanently from 400 acres; and
 - (iv) that the ryots should pay a premium of Rs. 2,000 as also an annual rent of
- 5. This compromise was written on plain paper signed by the shrotriyamdars and given to the ryots. The ryots in their turn gave a counterpart of this agreement to the shrotriyamdars. It was agreed that this agreement should be registered as soon as it was convenient to the parties.
- 6. In pursuance of this compromise, the ryots paid Rs. 1,000 out of the premium of Rs. 2,000 and executed a promissory note for the balance of Rs. 1,000. From 1919 to 1923 the ryots enjoyed the beedu as per the compromise and paid the annual rent of Rs. 255. They made some payments towards the said promissory note also.
- 7. In spite of the ryots carrying out their part of the compromise the shrotriyamdars failed to carry out their part of it. They not only did not get the agreement registered but denied its very execution and also created a sham and nominal lease in favour of one Nisangi Ankayya a ryot of another village in respect of the said 1,850 acres of dakshinapu beedu for a period of five years from fasli 1322 at an annual rent of Rs. 925.
- 8. On the strength of this nominal lease the said Nisangi Ankiah filed a suit, O.S. No. 29 of 1925 on the file of the District Court at Nellore, against about a hundred ryots for alleged trespass on the said 1,850 acres and for consequential damages. The shrotriyamdars were made pro forma defendants to this suit. Two or three of the

ignorant ryots were won over by the shrotriyamdars and without reference to or knowledge of the large body of ryots this suit ended in a compromise decree as a result of collusion between the shrotriyamdars and the said two or three ryots who were won over. The large body of ryots were not aware of this compromise decree till nearly ten months after it was made when they came to know of it from the registered notices given to them by the shrotriyamdars in this behalf.

- 9. The compromise decree in the said O.S. No. 29 of 1925, provided:—
 - (i) Only 700 acres should be measured out to the ryots for purposes of grazing their cattle permanently;
 - (ii) that the ryots could cut fuel only out of 400 acres;
 - (iii) that the ryots should pay annually Rs. 200 as rent;
 - (iv) that the ryots should further pay a premium of Rs. 6,500.
- 10. This compromise decree in O.S. No. 29 of 1925 is admittedly prejudicial to the ryots and substantially cuts away the rights conferred upon them under the compromise arrived at in 1918.
- 11. Therefore the ryots tried to settle the matter amically with the shrotriyamdars. The attempts failed prejudicially to the ryots.
- 12. Thereafter the ryots were forced to file a suit O.S. No. 82 of 1929 on the file of the Subordinate Judge's Court at Nellore for setting aside the compromise decree in the said O.S. No. 29 of 1925 on the ground that it was obtained by fraud and collusion. That suit was dismissed and it is now pending in appeal in A.S. No. 363 of 1933 on the file of the High Court of Judicature at Madras.
 - 13. From the above statement of facts it is clear:-
 - (i) that from time immenorial upto 1914 the ryots were enjoying the entire extent of the said dakshinapu beedu for (a) grazing their cattle, (b) for collecting manure leaves for their agricultural purpose, and (c) cutting fuel and trees for their domestic purposes at an annual rent of Rs. 80;
 - (ii) that in 1918 as a result of compromise between the shrotriyamdars and the ryots, the enjoyment was restricted to 1,850 acres in considering of paying Rs. 255 per annum and a premium of Rs. 2,000;
 - (iii) the compromise decree in O.S. No. 29 of 1925, further restricted the enjoyment to 700 acres and increased the premium to Rs. 6.500 though it lessened the annual rent to Rs. 200;
 - (iv) that a suit is now pending to set aside the compromise decree in the said O.S. No. 29 of 1925.
- 14. Dakshinapu beedu is the only tract of land where the ryots of this shrotriyam village could graze their cattle of more than 2,000 heads. Without grazing grounds for such a large number of cattle, it is very difficult for the ryots to carry on cultivation. As a matter of fact since 1929, the ryots have been experiencing great hardship in the matter of grazing their cattle, cutting manure leaves and fuel for their domestic and agricultural purposes. Indeed some of the ryots have left the village and if this state of affairs continues many of the ryots who are living solely by agriculture and cultivation will be forced to leave the village. The agents of the shrotriyamdars have been with a view to cause inconvenience to the ryots giving leases of this beedu to ryots of neighbouring villages who have their own grazing fields and have no need to come to this village. Thus enmittes have arisen between the ryots of this village and those of neighbouring villages resulting in many criminal cases and counter cases.
- 15. The conferring of occupancy right on ryots in inam villages by the recent amendments to the Estates Land Act is a benefit which is valueless, in villages like this unless the right to graze cattle and cut manure leaves are secured for the ryots. Without grazing fields for cattle, and manure leaves for the lands, agriculture is not possible and occupancy right without facilities for agriculture is a shadowy benefit.

In these circumstances it is submitted that in inam villages like the above (1) the shrotrivamdars should be made to concede to the ryots, (a) right to graze such cattle as are necessary for agricultural purposes, (b) to cut such amount of manure leaves as are really necessary for agricultural purposes, (c) to cut fuel and trees as are really necessary for purposes of bona fide agriculturists having occupancy rights in waste lands which are attached to the inams and which were waste lands on 30th June 1934; and (2) that the revenue courts should be invested with jurisdiction to settle, fair amount of rent payable by the ryots to the inamdars for user of the waste land as above.

Petition from the Ryots of Peddireddipalle, Brahmanapalle and Kothapalle of Pamuru Estate, Udayagiri Taluk, Nellore District.

మా $_1$ గామాదులలో భూములకు శిస్తు $_2$ య $3\cdot 12$ లు గల గొ $_1$ రు 1 కి $_{---}$

				రూ.
మొట్ట 1 తరం	• • •	•••		4
2 తరం	•			3
తోట వౌలిగడ మెట్ట్ 1 తరం			• • •	ő
2 తరం				4
తోట భూములకు 1 శరం				24
2 శరం				20
3 తరం				16
4 తరం		• • •		12
ఖాయ:ు మాగాణి 1 తరం				60
2 ಕರಂ		• • •		50
$m{arphi}$ మా $m{\pi}$ ణి $m{1}$ తర $m{o}$	• • •	• • •		100
2 తరం	• • •	• • •		60
3 త రం				5 ()
4 తరు				40

- 1. యా ప్రకారం భాయులను పై రేట్లు శిమ్మ కలిగి ఖన్నది. యిందులా ఆమానీ మాగాణి భాములలో చెర్కు నీరుపారుడల ఆయిన భాములను మొదటి కారును సజ్జ, జాన్న, బరిగె, వగైరా పైర్లను తరం శిస్తులా 4 భాగము శిస్తున్న, రాగి పైరును తరం శిస్తున్న లో సగము శిస్తున్న, వరి పైరును పూర్తిగా తరం శిస్తున్ను చేర్చి రెండు కార్లు సాగుబడి ఆయిన భాములను మొదటి కారును సాగిన పైర్లవారి శిస్తు మసల్ జాస్త్రీ కొందచేర్ని రాజా గారు వాసూలు చేయుడున్నారు.
- 2. ఆకుతోట, చౌడకు, కస్పు యా పైర్లకు గాడు 1 కి సంవత్సరమునకు రూం 100 లు వానూలుచేయు చున్నారు. వరకుమువల్ల సంజ్ఞ, జూన్న, ఆముదాలు, ఆరుక, ఖలవ, కొర్ర, బరిగె, నామ, పెసర యా పైర్లకు తరం శిస్తులో 4 వంతు వానూలుచేయుచున్నారు. చౌడ్వల బాఖల ఆధారములవల్ల మిరినుం, జనుము, ఆరటి యా పైర్లకు గొడు 1 కి రూ 50 లు లెఖను శిస్తు వానూలు చేయుచున్నారు. చౌడ్వలకు వర్షములు చక్కాగా లేక కొద్ది వర్షములే స్వల్ప ఖదకమువచ్చి చెర్వలు పూర్తి గా నిండకి, బాఖలు ఆధారములేని కొన్ని భూములు నీడునిర్చిన కుడునుకు చెర్వకు ఆశ్వశమువచ్చి చెర్వలు పూర్తి నా నిండకి, బాఖలు ఆధారములేని కొన్ని భూములు నీడునిర్చిన కుడునుకు చెర్వకు ఆశ్వశమువచ్చి చెర్వలు పూర్తి వేషన్ నీళ్లను పశ్వలు (తాగినందుకు సంవత్స రాంతమువరకు ఆయా నెలలో వచ్చిన స్వల్ప వరోష్టదకమును ముత్తంచేసి చెర్వలకు పూర్తి ఖదకం వచ్చినటుల ఖావించి వీడుఖన్న భూములకు తరం శిస్తును రైతు కానూశ్రీకింద పూర్తినా తరం శిస్తును రాణాగారు వానూలుచేయుచున్నారు. మెట్ట, తోట భూములు సాగుబడి ఆయిన వీముఖండిన ఫాగుబడి ఆయిన భాయం శిస్తునే వానూలుచేయుచున్నారు. మెట్ట, తోట భూములు సాగుబడి ఆయిన వీముఖండిన ఖాయం మాగాణి మాదిరి ముజరాలేకనే తరం శిస్తును గారావా గారు వానూలుచేయుచున్నారు.
- 3. విడిపాలములో 'ఫారిమేయు పశుభులకు ప్రైక్రిండ బ్యాగామములమీద సంజర్సరముకు 'నుమారు రూ 600 లకు మాకు నిర్బంధనగా ాంజాగారు యిజారాకు యిచ్చినందున సడరు యిజారా మొత్తమును యిజారా బాద్ల వాసూలుచేసికొనుటవలన పశుభు 1 కి రూ 2 లు, రూ 1 లున్ను, సన్న జీవాలకు మేక లేక గొరై 1 కి ఆ 2 లు లెఖను ఫుల్లని వాసూలుచేసినను ఖర్చులు ఆస్టలు వేళ్లుకొనక యిజారాడార్లకు నష్టమువచ్చి రాజాగానికి చెల్లవలసిన యిజారా మొత్తంలోని కొర్పపైకం ఆప్పతెచ్చి చెల్లించుచున్నారు. ఈ రాజాగాని యిష్ట్రవారం యిజారాకు తీసుకొనకపోయినచో విడిపాలములోక్ పశుభులను పోనివ్వక పశుభులను దొడ్డికి తోలుటవలన నష్ట్రక్షుములు మేము పడజాలక రాజాగాని యిష్ట్రవారం మాలోనెకరు యింతవరకు ముజారాకు తీసుకొనలకు తీసుకోవలసి వచ్చినది.
- 4. యిగ్గ్ని గ్రామా గామాడులమీద కొండతీర్వ కేంద వంటకొట్టేల ఫ్ర్మార్కి కేంద గేద్యఫ్ కొయ్యకొండ సామానుల్కింద సంవత్సరమును సుమారు గా 200 లు ్క రాజాగారు వామాలుచేయుడున్నారు. యిల్లు కట్టు కొనుటకు కొండకొయ్య సామానును నేరుగా గృహతీరుద్వింద దూలాఫు యింటికీ రూ 4 లు వామాలుచేయుడు న్నారు. ఇబ్లు కట్టుకొనుటకు పక మీదరైతు వైతము మట్టిగోడ పెట్టుకొనుటకు మట్టికి బండి 1 కి ఆ 2 లు, రాంతికి బండి 1 కి ఆ 8 లు పర్కైంటుకొండు 1 రాజాగారు వామాలుచేయుడున్నారు. పర్కైంటు పొందక మట్టిగోడ కట్టు కొనుటకు మట్టి తోలుకొనినయడల పై రేట్లు చకారం యిబ్బడిగా 1 రాజాగారి ఫరిద్యోగాస్తులు గిర్బంధ పరచి డబ్బు వామాలుచేయుడున్నారు. రాంతికి, మట్టికి, ఇవుడుకు మా గామములమీద సంవత్సరముకు సుమారు రూ 100 లు 1 రాజాగారి ఫరెక్స్ గస్తులు వామాలుచేయుడున్నారు.
- 5. మా ్రామాడుల భూములు పెంట్ల లౌలూ కాలోనివి ఆగుటవలన రాతిగట్టు ఆగుటచే నదీనదములు లేమిచే సారవంతములైనవి కాకను సాకాలధర్న ములేమిచే మైర్లు డెంక్కువ ఫలింభలేక మైర్లు సమసి వంటలు తగ్గిపోవుటచేత గిం జలు ధరలు భూముల ధరలు హడిపోయి జమ్క్ చార్ల శిహ్హులను చెల్లించుకొనలేక షావుకార్లకు ఆధ్పలుబడి పావు

కార్ల రుణముల వడ్డీలకున్న నానాక బ్రములువడుచు పండే పంటలా రాజాగారి బారుణమైన శిస్తులు, ఫ్ర్లిల్లు వేళ్లకు జమీక్ బార్లకు రుణపడి ఆ రుణముకు రాజాగారు బాంవాలు జగిపి ఆవసరమైన కోర్టు ఖర్చులతోటి డిక్టీలు పొంది మా పెద్దాలు సంపాయించినట్టి స్థిరచారాన్నుల రూపక్రమైన సర్వస్తమును జప్హీలుచేసి యాలమును వేయించి మమ్మలను కోవ లము బకాయి స్థితిలాకి చేశ్చనందున నాబార్లమై యూ కరుభుకాలములో ముబ్బాధకు కడుభునిండ వక్క ఫూట్ ఆయిన తిండిలేకి మలమలమాడుచు మాగరమైగుకు జాంశాడుబట్టులో ఆవస్తుకుంచు మేము జమీక్ రైతులమై ఖట్టినం దుకు యూ జమీక్ బార్ల భట్టి మార్ల భరించాలేక దిక్కు చేసించి చిక్క న్నాట్లు డిడీ దారతనమునారిని డీ టీ మంత్రివర్ల నులవారిని, సార్వేక్వరుడు నేటికి మాకు బారిచూపినంచులకు డీడీ దారతనమునారును డీ, శ్రీ నుంతి వర్గమువారును చేవరైతులమను మా ముర ఆలకించి మైన మంచిచేసుకొనివుండే భూముల శిస్తున్న, భల్లకిమాధయున్ను, కొండేల్ప్, కొట్టెలపుల్లగి, రాయు, మట్టి, నేద్యపు కొండినామాను వైగారా పర్కెంట్లు బాధలు తొలగించి ముఖ్యకార్ల వస్థీల రుణమాళలు తొలగించి మమ్మల రమీంచుదునని డీ డీ ధర్మ పథుపులనారి ఘనాన్ని గూర్చి మిక్కిలి విధయులమై సార్ధన చేయుచున్నా రము.

Memorandum by the Ryots of Nagasamudram Shrotriyam, Kavali Taluk, Nellore District, dated 29th April 1938.

- 1. ఎస్టోటు వివరము.— కాళహ స్థ్రీ ఎస్టోటును సంబంధించిన గామము, జమీకాదారి తాలూకా, పామూగు.
- 2. స్ర్ట్ శద్దతి.—యా గ్రామము యింతవరకు స్ట్రే చేయబడినది కాదు.
- 3. సదరు గామము తాలూకు మజారా గానుముటు.—(1) నాగసముదం, (2) నాగిరెడ్డిపా కం, (3) దీమలవారిపాళెం, (4) ఆంబటివాగపాళాము.
- 5. గౌస్సులు.— గౌస్సులు మూలమాగ ైల్లులడల్ల ఫోస్ట్ 1 కి రూ. 0-1-8 కంతున కానరి తాలూ కా ట్రజరీకి రైతులడల్ల వసూలుచేసి యిర్పాలు చేయుడున్నారు.
- 6. పేష్క్రామ్ స్టాత్రం.—సంవత్సరము 1 కి దూ 300 లు వంతున కాళమ స్ట్రి ఎస్టేటువారికి ్రోతియం దార్లు చెల్లించుచున్నారు.
- 7. రేట్లు.—మాగాణికి డా \tilde{t} కి రూ 10 లు వరకు తరములున్నవి. చాలా ఖాగము కొండరు గైతులవద్ద యకరములోపు విస్ట్రీస్లమునకుకూడ యకర**ము**నకర్యుడి చానూ షా పకారము వస్సూలుచేయుడున్నారు.

తోట రేట్లు,---యకరము 1 కి రూ 9 లు వరకు తరములున్నవి.

మెట్ట్ రేట్లు. --- సరిగా శచ్చికూడ శట్టని మెట్ట్ భూవాలకు య. 1 కి ఆ 12 వంతున గేట్లున్నవి.

- 8. నగిరి మేరలు (వీసబడి).—3 యకరముల లోటకు రూ 9 లు వంతున వాసూలుచేయుచున్నారు. (వీసబడి భూమి ఆనగా తోటభూమిందిగాను సశుఖల మేపుకొరకు సిల్పబడిన భూమిం)
- 9. కళువుల పుల్లగి.—_ రైతులు క్రో త్రియందార్లకు చెల్లించే భార్థరముగు శిస్తులుగాక, ్రాజ్యేకించి శిస్తుతో కొలిపి కళువు 1 శ్రీ ఆ 4 ఆ వంతున కొత్తునుగా పుల్లరి వాగుాలుచేయుచున్నారు. పశుర్తలు మీళ్లలా మేశరేక మయకపోయినను పుల్లరి వాగుాలుచేయుచునే యున్నారు.
- 10. సీటి గ్రక్లయు.—యా ్ లో త్రియమునకు మాడు చెరువులున్నైవి. షమాలు 25 గ్రంకత్సరములనుండి యా చెరువులను ఓడి కెడుమట్టి వేయించినదిలేదు. మాను ్ కో త్రియంచార్లు 16 గురు ఆగుటన్లు ఏది చెప్పకొని నను లేక్క్ నవారినిందరని చేర్చి ఆలోచిస్తామంటారు. మేము ఎంశ్రమయల్నించినను ఆంవరు ఒక్క చోట చేరరు. చేరిన వారయినను సహాయము చెయ్యరు. చేర్వూలోని సీరు ఆయకట్టు భూములోకే చాలక చంటలు సరిగా చండుటేదు. చంటలు చండకున్నను శిస్తులు ్ కో త్రియంచార్లు యిష్ట్ర చకారం చెల్లించవలస్థియున్న ది. జమీకా లేక యునాంచార్లకు శిస్తు చెల్లించుకున్న చేలించుకాలక చాకీపడియున్నారు.
- 11. రెవిన్యూ శరిపాలన. అయా త్రోతియను సోర్వ చేయబడియుండనందున క్రమమయిన రికార్డు లేదు. సరిగా సమ్మాబంది జరుగుటలేదు, నియమిత కాలములో శిస్తు వాగూలు రెయుక్ వారి యిష్టమువచ్చినప్పడు వాగూలు రేయుచున్నారు. సంవస్సరవారీ జమాబందిలేదు. ట్రతి రైతాధీనభూమి యెంతయయునది, సికరముగా మాకు తెరియడు. ఆసలు జమీక్ చార్ల కుమాడ తెలిసియుండదు. రైతులు చెల్లించే శిస్తులకు సోర్వ నెంబరువారీగాని తుదకు చట్టా నెంబరువారీగాని ఆచ్చు రసీదులు లేఖు. ఏ కారణమువలననోగాని మా గామములలోని రైతులకు వోటింగు హక్కుమాడులేదు.
- 12, కరణము మేరలు (లేక కలవాగము).—మూడు యకరముల తోటభూమికి 32 మా π కెలు గట్టి π స్వముస్స్తు.
 - 3 యకరములకు మాగాణి భూమికి రూ 3 లు వంతున రొఖమేరలున్ను.
- 3 యకరముల పెంట్ట్రసు 4 మా $\mathfrak N$ కాలు గట్టిచ్రాన్యము వంతునసున్ను, మా $ar{r}$ నుముల రైతులందరు ్రపరి సంవత్సరమున్ను చెల్లించవలసీయున్నది. ్రపతి సంవత్సరమున్ను, యీ మేరలు మూలమున ఛాన్యపు తగ్గుధర

రోజులలో గా 300 లున్ను. ధర హెచ్చు రోజులలో రూ 500 లున్న కరణము వామాలుచేసికొన్న చున్నాడు. ఈ ఆదాయమునుబట్టి బరి సంవత్సరం కరణంగారికి సరాసరి నెల 1 కి రూ 30 లు వంతున ముట్టు చున్నది. యా కరణము మేరలను మేము బొత్తిగా చెల్లింపజూలము. యా మేరలు చెల్లింపజాలక మేము పొత్తిగా చెల్లింపజాలము. యా మేరలు చెల్లింపజాలక మేము పొత్తిగా చెల్లింపజాలకు ఆరాశగణితముచేసి ఆయన యిడ్డుకా రమం గవర్న మెంటువారికి సాగుబడి లెఖ్య మాత్రము యిడుచ్చన్నాడు. కరణము మాకు ఆవసరములేద. ఆయన మాకు చేయవలసిన పనియేమిస్ని లేదు. కరణంగారికి సదరు నాకరి వంశేపారంచర్యముగా లభించికచికాడు. జమీక్ గామములన్ని టిలాగు కరణములను మేరలు శడ్ధతి తొలగించి జీతము పద్ధతిని యిడివరోక ఏర్పాటుచేసియు న్నారుగాని జమీక్ తోత్రియములలో యీ మేరలు శడ్ధతి రద్దచేయలేదు. అందువలన జమీక్ తోత్రియములలో చేసిలు మద్ధతి రద్దచేయలేదు. అందువలన జమీక్ తోత్రియములలో మేరలు మద్ధతి రద్దచేయలేదు. అందువలన జమీక్ తోత్రియములలో చేసిను మెద్దతిని రద్దవేలనించవలసినదని మా జార్గన

ఎక్కువ ఇవాబైరీ గరిగియాన్న గవర్నమెంటు (గామాధికార్లకు సౌలకు రూ 15 లు ఢీర్మై ఖండగా ఒక్క సాగుబడి లెఖ్కను ఉజ్ఞాయింకుగావేసి కంపై మండే కరణంగారికి సౌలకు రూ 30 లు కంతున సరాసరి లాభము ముట్టుటు, యా ముత్తమునంతటిని లైతులు భరియించుటు (కుభుత్వమువారు యోచించి యో కడ్డలేని లైతులు భరియించుటు (కుభుత్వమువారు యోచించి యో కడ్డలేని పూర్తిగా తొలగించి హంసాయు జమీకా గ్రామములోని స్కోటు (శకారం మా గాను కరణంగారికికూడ జీతముపడ్డితి ఏర్పాటు చేయవలసినదిగా కోరుచున్నా నుం.

కోరిక.——స్రేచేసి కుక్క- గవర్నమెంటు గామామంలోని కుక్రారము తోట రేట్లన మాకు పూర్తాగా రమ్మ చెయించి పెట్టు రేటున విధిచుట మిగత భూములకు ఆయా భూములయొక్క స్థితిననునరించి రేట్లు తగ్గి చుట, వీస బడి గగరి మేరలు ఆనుమడ్డతిని రిడ్డు మరచి పెట్టు గేట్లును సిర్ణయించుట కరణం మేరలు ఆనుమడ్డతిని 'భూ రైగా రద్దు మరవించి జీతమును ఏర్పరచుట, కరణముకు 1347 ఫస్టరీకీ మేము చెబ్లెందవలసిన మేరలులోటి రద్దమరివించుటు, సీటివస్తుల విమయములో వస్తులును సమయానుకూలముగా పెంచుటు. కాలస్థితి ననుసరించి మరమ్మళులుచేయుటు, రెవిన్యూ మరిపారనను చక్క-మరచించుటే చేయుమరని ప్రాస్థించుచున్నాము.

Memorandum by the Ryots of Paravolu (T. Malla Reddi), Venkatagiri Taluk, Nellore District.

1. సంస్థానంబారు కంచెలును గామంలో వకరిడ్డరు రైతులకు తొలియకర్పుటకల్ల కొంత భాగమును శిద్ధకరం రైతులకు ఆముకోని లాభముపొందినారు. యిజారాదార్లు వాళ్ల సొంత చశువులకు పుల్లరిలేకుండా చేసుకొని మా ా బాటి వేదవాళ్లను కష్టాకెట్టి డబ్బు జానూలుచేసి నగిరికి కెట్టుచున్నారు. మమ్హులను జూస్త్రి పుల్లరి యుక్సమసి అడ గాగా వానూలుచేసిన పుల్లరికి జమా ఖర్చులు యుక్సమని ఆడిగినాను. అక్పటినుంచి నా శశుభను జాండకీ కొట్టిస్ని నా పశువులును కొట్టిచంపిన్ని తోకలు తెగగొట్టేన్నీ సప్రపర్షి నన్ను చాలా వీబత్సుచేసినారు. యూ సంగత రాజాగారి తో చెప్పుకొంటే గామంలో తకరర్లు మేము విచారించుటకు వీటలేదు కోర్టులో బావాచేసుకొమ్మని చెప్పినారు. నేను పిల్లలు నోటి కాడ గంజలు ఆమ్లి వాళ్లమీద దావా చేనుకోవలస్కిది. గవర్న మెటువారు న్యాయ మును నిశా 8ంచి ముధాయిలకు శిశ్ర చెప్పినారు గాన్ నా స్ట్రీ ఆంతాపోయినద్ యిందుకు ముఖ్యకారకడు జమ్జ్ రైతు సంగం నెక్కటీగాభండు తన్నాపాడు గామ కాభరాస్తుడు పెట్లూరు గోయింద రెడ్డిగా ఖన్నాడు. యిదే మోస్టరగా కంచె తకరర్లు ఇట్టించి కొంత కంచెను శీక్రేనిపల్లె ఆగ్రహారముంకు ఆల్తురుపాడు పెద్ద రైతులు ఆక్ష్మ్ గా ఆ ్గామ కాపు రామడు బిత్రనభట్ల పాపి రెడ్డి ఆడిగినందుకు చాకల మంగరినాళ్లను సెప్పై కట్టించిన్నీ ైసైరు దూగదోలి మేపించిన్నీ ಮಿರಸಹಹ್ಲು ಭರಿಕಂ ಗ್ ಸಿಹಾಕ್ತುಕ ಬ್ ಯಾಸ್ಟ್ರಿ ಗ್ ಕಲ್ಪನು ಗಾಂಕುಲು ಕ್ ಯುಂಪಿಸ್ಟ್ರಿ ಕಾತ್ರಕ್ಷಮುಲು ಇಟ್ಟಿಕುನ್ನಾರು. ರಾಜ್ గారు కంచెలును గామనైతులకు (పల్యేకమ గా విలయాపర్పడము గిలిపివేసి యెగ్నిక్షనకారం ఫుల్ల కడడ్డిని ఆసామీ వారీగా వానూలుచేసుకొనేటట్టి యేర్పామచేసినయెడం గానూదు అలో పెద రైతులను కష్టములేక సుఖవడగలము. యొంతకాలములో గామకంచెల్లో గెడ్డ్ ఖండను నీళ్లు ఖండడు. గనుక సంస్థానంచారు రిజర్వుగా ఆఖచేసుకొనిళ్లుడు కాండలు లోడాకారీ ఆడళ్లుగాక మీగత ఆశశులలో సీర్లుతుండు వాశ్రలు గుంటలులో సీర్పుతాగి ఆక్రాడవుండు ఆకుగడ్డి మేసివచ్చుటకు ఖచితముగా ఖత్తరుఖ కావలెను. కొట్లు నెత్తి హింపులేకుండా బండ్లతోకూడా తెచ్చ కానుటకు ఖైడ్లర్వులు ఖండవాడు. పైర్లువారి శిస్తులు 100 కి రూ 40 లు తగ్గించినారు. పూర్తనా త్రోసీ వేయించులాగున ఖ క్రక్తులు కావలెను.

వ్యవసాయమునకు కావలగిన యేలుబడి సామాడలు భవితముగా యిప్పించేలాగున భ్రత్తర్వులు కావలెను. చెరువులలో చేవలు సంస్థానంచారు [సతి సంవత్సరం ఆమ్లమన్నారు. మా గామమైలే కట్టుకొడటకు భ్రత్త ర్వు కావలెను. శిస్తులు వాగూలు విజయమును గురించి సంస్థానంవారు మమ్మలను శిశ్వపెట్టక హమూల,చేయు చున్నారు. మేము యివ్వలేకపోతే త్రోసివేస్తున్నారు మా గామంలో చెరువుకు కొండవరక భ్రస్థడి. ఫలి తములు ఘమారుగా చండుచున్నవి గాని కాలవరిస్థితుండవుట్టి శిస్తులును హంసాయి తీర్దంవాడుతో పాటి తగ్గించకోరు చున్నాడు.

Memorandum by the Ryots of Menakuru, Venkatagiri Taluk, Nellore District.

మా గ్రామం యింకా యేడు గ్రామాదలు సుపర్నముఖి నదిగుండా యేటీకాల్స్ చెర్వులు సిండి ఫరించు మన్నవి. యిటీవల యేరుప్ప్లొనా కోచుకపోయినందున కాల్వకు సీరు సరినారాక చెరుఖలు సిండక ోకవలము కాలవ ఆధారముతో ఫరించవలసిన మేశకూరు, పాశెపోవిలం గ్రామాదులు జబ్బునా ఫరించినవి. కర్హాధారం కాల్ప్ ఆథారం గొల్లియుండు గ్రాడ్డ్ గుంట, ఫోన్మే కల్లి, చిగురుపాడు వైగారా గ్రామాడులు సీటివస్థి లేక్ గే ఫలించుచూ వచ్చినవి. సంస్థానంవారి మా క్ష్మములు తెలుఫుకోగా రూ 20 లు లేటు ఖర్చులుపెట్టి కాల్ప్ త్రవ్వించి సీటి వస్థ కలిగించినారు. యిప్పడు ఆస్పై గ్రామాడులు ఫుడ్కుళమనా పండుచున్నవి.

- 2. మా గ్రామంలో య 1 కి రూ 11 లు, రూ 10 లు, రూ 8-8-0 లు, రూ 7 లు రేట్లువున్నవి. ఈ యోటి కాల్వ సీటివస్థ్ గళ్ళిన హంసాయు గ్రామాదులలో రూ 10 లు, రూ 9 లు, రూ 7 లు రేట్లువున్నవి. ఆ మకా రోమీ మా గ్రామాసిక్స్తి తేట్లు తగ్గడవలనినది.
- 3. మా గామాదులకో యిరుగారు ములుం భూములుకు రూ 5 లు దేటుభున్నది. మా గామంలో గూ 10-13-8 లు భున్నది. గనుక వాంసాయు గామాదులులో పాటు మాకున్న రూ 5 లు శిస్తు చేయవలసినది. మా గామానికి ఆడవి యేమి స్ప్రీ లేదు. మాకు వెంబడిగాభండు ఆత్రివరం వగైగా గామాదులలో వంటచెరుకులు భుచిత మంగా కొట్టుకొనుటకు భుత్తరులు కావలెను.
- 4. గుత్తగా రిమీషక్లు సంస్థానంవారు తనికీచేసి దయాపూర్వకముగా యిస్తున్నారు. ఇట్ట్ సమ్మతముగా యిచ్చేటట్టు భండవలెను. మా గ్రామాదులలో కంచలలో మెండాకాలంలో పశుభలకు మేశవుండను. గనుక గవర్న మెంటులో ఆర్థిము వాసూలుచేసుకొని వెలిగొండలలో మేవుకొనుటకు సంస్థానంవారు పర్వెంటు యిచ్చే లాగుని ఖర్హర్వులు యేర్వాటు చేయించకోరుచున్నాను.
- 5. శట్టా భూములులో వుండు చెట్ల హక్కు సంస్థానంచారికి లేకుండా వుత్తర్వులు కావలెను. బాఖుఒకు కారాలుకు కావలసిన బొంతరాయి చెక్కారాయి తీర్వ మావీగా యిచ్చేటట్టు వుత్తర్వ కావలెను.

Memorandum by Mr. V. Appanacharyulu, Secretary, Zamin Ryots' Association, Potakamoor, via Podili, Nellore District.

మా డివిజ౯లో స్ \overline{n} నిగినంళజరకు జమీ౯ రైతులు య్రాకింద కనుబరచిన యిబ్బందులను ఆనుభవించు చున్నారు గనుక ్రషభత్వముబారు మామనవి చిత్తినించి మాకక్షములను పూర్తిగా త్వరలో తొలగించబలయునని పూర్టిస్తుయున్నాను.

I. చెమ్యలు, వాగుకాల్ప మాగిరి.

- 1. కొచ్చర్లకోట చౌరురు తెగిపోయి 3 సంవత్సరము లైనది.
- $2\cdot$ రామాపురం చౌరువు తెగిపోయి 3 సంవత్సరము లైనది.
- 3. తుమైదలపాడు చెకుథు తొగిపోయి 4 సంవర్సరము లైనది.
- 4. చింతలపూడి చెరువు 7 సంవత్సరముల్కించట తెగప్పాయినది. ఎస్ని ఆర్జీలు పెట్టుకొన్న యింతవరకు వాగుచేయించాలేదు.
- 5 దోగకాయలపాడు గామ గబ్ సాహాబు చెరుళు.— యీ శెట్టు గుల్లుగాయున్నందున చెరుళులా యొక్కువాలం సీకు స్థిల్పడు. ఊట పూరుచున్నందున, చెకుళ్ళకిండ భూమిలో మొట్ట పైరుగుడా సరిగా సాగు కాడు. ఆందువల, కొంతభూమి తుమ్మల బీడుగాయున్నది. ఆయినక్పటికి కొంద 1 కి రూ 30 లు శిస్తు వాళులు జేయుచున్నారు. ఇందువెంట గామాస్తుల మహజకు బాఖలు జేశుకొన్నాయు. మహజరు Ex. 7 1 రు.
- 6. తాళ్లూరు గామ తిప్పారెడ్డి చెరువు....యూ చేరువు 34 సంశ్వరములకు పూర్వముశరకు ఆశగా, 1904 వ సంవత్సరంపరకు ఆగామరైతుల స్వంతచేరువుగాయుండాను. అది 50 సంవత్సరముల్ల కిండట్ తెగిపోయినది. 1904 వ సంవత్సరంపరకు తినేపోయినది. 1904 వ సంవత్సరముల్లో చేరువు స్వంతచారులయిన రయితులు తమ శారువురొయిక్క సర్వహక్కులను జమీంచారుగారికి చెరువును రిమేరు చేయించి పంటచేరువుగా మార్చేషరతుతో, రిజిస్టరు దస్తావేజు బ్రాయించియిచ్చినారు. గాని సంస్థానంవారు ఇంతవరకు చెరువును చాగుచేయించక పోవుటయేగాక చెరువు లోతోట్టుడైన దూవమ్తు భూమిని ఇతర రయితులకు పట్టాల కేడ్చుకున్నారు. చెరువుకొండనన్న పూర్వపు మాదిరిని ఇప్పుడు ముఖంక్రిందికిమార్చి మామూలు మాగాణి చేటుడ్డున్న గొర్దు 1 కి రూ 30 లు శిస్తు వస్తూలు చేసుకొనుచున్నారు. జమీంచాడు పరత్సవకారం చెరువు మాగుచేయించలేదు గనుక తిరిగి చెరువును సర్వహక్కులతో తిరిగి పూర్వపు హక్కుచారులయిన రయితుల స్వాధీనం చేయుట ధర్తం Ex. 7 2 రు రయితులు బ్రాసియిచ్చిన రిజిస్టరు దస్తావేజు చాఖలు చేసుకొన్నాము.
- 7. వేముల్నామ ఆకవి చెరువు.—ఈ చెరువు పూర్వము 50 సంవత్సరములకు పూర్వము చంటచెడవునా యుండి కట్ట శెగిపోయినది. తర్వాత 1914 వ సంవత్సరములో యీ చెరువు లోతొట్టు భూమిని ఇద్దరు రయితు లకు రూ 2,250 లకు ఆమ్లి ఆభామికి భావి ఆధారంలోనే శట్టాలో ములుం వర్షాథారం ఆస్మి ఇస్టాస్టు గ్రారు 1 కి రూ 16 లు తరంతోను కొంత తక్కువ తరములతో చట్టాకు యిచ్చియున్నారు. ఆదే చెరువుకిండయున్న భూములకు మానాణి కేటు వానుాలు చేయుడున్నారు ఆసి తెలియుడున్నది.
- 8. మాజెక్స్ గామ గ్రాంజు వారి మెరువు. ఇదిగూడా పూర్వము కంటమోక్వను. 50 సంవక్సరములకు పూర్వం కట్ట తెగిపోయినది. చెరువు లోతేట్టు భూమిని, పూర్వము కొంత భూమిని ఒకక్పుడును, 7 సంవత్సర ముల్రిందట కొంతభూమిని రయణులకు పోటాపోటిపెట్టి కట్టాకు యిచ్చుకున్నారు. రెండవళూరి రూ 340 లు టిమియంగూడా చెబ్లించుకున్నారు. ఆ భూమి అంతయు యింతవరకు పక్తు మీడుగాయున్నది. అయిన వృటికి ఆభూమిని పట్టాలో సాగు పొట్టకింద దాస్తు, గౌరు 1 కి రూ 6 లు తరంగల శిస్త్రు వాసూలు చేస్తుయువా రు.

పూర్పు మాగాజేగాయున్న భూమిని (రయితులు స్వంతముగా త్రిష్టించుకొన్న భావి ఆధారముతో సాగు ఆగుచున్న బాగిని యిక్కుడు ములుం రేటుతో గొబ్బ 1 కి రూ 30 లు తరంగల శిస్తు వాసూలు చేయుచున్నారు. గాన చేర్పు లా తట్టుగాయున్న బీటి భూమిని బీటి తరంక్రించకు మార్పించవలయును. అందు వెంట Ex. 73(3) రు పట్టానున్నా, (2) మరియొక పట్టా నకలు, (3) శ్యేషాల్లించిన రశిడు, Ex. 74 రు బీమియం చెల్లించిన రశిడు బాఖలు చేసుకొన్నాము.

- 9. పౌతకమారు చెరువు.—ఈ చెరువుకు సుమారు 15 సంవత్సరములుగా రివేరులేదు. కట్ట్ల ఆంతయు చాల దుర్బలిస్తిలిలోయున్న ది. ఆలుగులు కట్టుబడి చెడినందున సందులగుండా సీరుపోవును. తూములు మిక్కిల్ ఆభా దరగాయున్న వి. చెరువు తొట్టు ఆంతయు బూడిపోయియున్న ది. ఆ కారణమున రెండుమారులు నిండితేగాని ఒక పంటపండదు. సుమారు 30 సంవత్సరముల్కిందట మామూలు రెండుతూములుగాక మాడవ తూముపెట్టి పూర్వము యున్న 80 గొర్రల మాగాణిగల ఆయకట్టును పెంచి ప్రస్తుతం 100 గొర్రలకు సీరు పారేట్టు చేస్తుయన్నారు. కొంతెనీరు ములుంతోటలకుగూడా యిస్తారు. ఆ కారణమున మామూలు మాగాణికి నీరు పాలదు. ఈ చెరువుకు వరవ సరిలేదు. మూర్వము దాణపు మాగునుండి వరవగాతీసిన కాల్వన 20 సంవత్సరములుగా నీరు రావుటలేదు. ఆవరవ బాగుచేయినే చెరువు బాగువడుతుంది. తాళ్ళూ రు వెంకటలెడ్డి చెరువుకు ఆయకట్టు పెరిగినందున నీరుచాలక పంట కండుటలేదు. రిమిషక్ సుక్తే బంజరు జరిగిన సంవత్సరములలో జమీంచారు అంకవరకు చెట్టమును అడ్డు చెట్టక్కు గాన గవర్న మెంటు (గామాదులలోవలె విధిగా రిమిషక్ యిచ్చునట్లు చెట్టము చాస్తారా కౌసించవలయును.
- 10. వాగుకాల్ప మాగిల్—తాళ్లురు మజారా మల్కాపురం, బెల్లంకొండవారిపాలెం, తోట వొంగనసాలం, మన్నే చల్లి గామాదుల వివరం.—

మల్కా పురం గామందగ్గర దోరణవాగుకు పూర్వం కాల్పతీసి ఆసీటిని పారుదలేసే కొంతభామికి మాగణి సాగుకు యిచ్చుతూదచ్చినారు. అప్పటికి సుమారు 50 సందత్సరముల్కొండట పైకాల్వ చెడిపోయి సీరు రావటం సిన్నిపోయినది. తల్వాత 1915 ద సందత్సరములో కాల్వలో కొంతభాగం రయితులకు పట్టాకుగూడా యిచ్చి యున్నారు. ఆదిమొదలు పై 43.27 లు విస్తీర్ణం 701 రూ 245-12-9 లు శిస్తుగల మాగణి భూమి కొంత మెట్టి సాగుతూ దచ్చినది. కొంతమాతము మీడు గాయున్నది. ఆదిమొదలు రయితు లెంశమొర పెట్టుకొన్న ఏ కొన్ని భనీలలో మాత్రమే రిమిషకాయిన్ని మిగళవాటికి రిమిషకా యివ్వలేదు. లెర్వాత ధన వంతులైన ఇద్దరు రయితులుమాత్రము డిప్పూటి కౌరక్టరవారిన్నద్ద యిస్టేటు లాండు ఆక్ట్లు 137 ద సెక్షను కేంద బావా వేసి 1936 ద సంగ్రి అక్టోబరు 7 ద లేదిగల 7 2 రు డిక్రి పొందియున్నారు. ఆదిమొదలు ఆయుద్దరు రయితులకు మాత్రమే మెట్టు రేటు వార్డి వేయుచున్నారు. తక్కి నవారు ఎన్ని ఆర్టీలు యిచ్చుకొన్న సిక్కు దిక్కు దివాణం లేకుండా వార్డదగ్గర భూమూలు శ్వప్రరేటు వేసులు జేయుచున్నారు. శక్రుస్తూన్న తక్కి న రయితులకు ఆందరికి మెట్టు రేటు మార్లు పేయుచున్నారు. శక్రుస్తూన్న మీగత రయితులు యిచ్చుకున్న మహజరును యిచ్చుకున్నా ము. Ex. 76 రు జడ్డి మెంటు, Ex. 76 రు జడ్డి మెంటు, Ex. 76 రు మమంజరు.

- 11. జెల్లంకొండవారిపా లెగు.—యా ক্ষেত্ৰ కాల్వ మెడిపోయి 50 సంవర్సరము లయినది. ఇంతవరకు మాగా జికి కోటు వ'సులు చేయుడున్నారు.
- 12. తోట వొంగనపారెం కాల్వ.—య్రామకాల్వ చెడిపాయినది. మాగాణి శిస్తు వాసూలు జేయు-చున్నారు.

II. స్ట్రే ఆక్రమాలు.

మా తాలూ కాకు గవర్న మెంటు సర్వే జరిగియుండలేదు. రాజాగారి ముమేటు సర్వేమాత్రము జరిగి యుండెను. పూర్వము గడలకొల్ల కొనిచియుండిరి. <u>1324 వ</u> ఫసలీలో గొల్సు కొల్ల జిగియుండెను. పూర్వము ఆదే హద్దుల మధ్యయున్న భూములను కొత్త కొల్లవకారం కొన్ని కొన్ని యిబ్బడిగాగూడా లేబ్బిరి. ఆందు వల్ల ఆడేభూమికి యిబ్బడి శిస్తు చెల్లించవలసివచ్చెను. సిదర్శనము—

Ex. $\ 7$ 1 రు పట్టాడాయికటి (పూర్వము రూ 4-8-0 లు, స \overline{c}_3 ముందు మధ్యలో రూ 21-12-9 లు, ఇప్పడు రూ 28-9-11 లు).

Ex. నె 2 రు మట్లా ఒకటి.

Ex. abla 3 రు I చెరువుల ఫయులులోని Ex. abla 3 (ఎ) రు.

Ex. సె 3 (ఎ) గు కట్టా చూచుకొనేది (పూర్వము కట్టాలో శాస్త్రు రూ 27-2-3 లు, కొత్త కట్టాలో శాస్త్రు రూ 37-5-10 లు).

Ex. నె 4 రు ్గామాడుల డౌలు పెరిగిన స్టేటు మెంటు.

భూమి పెరిగినట్లు లెఖచూపి కిస్తు పెంచుటయోగాక సోర్వలా యెక్కువ లేలిన బీటి భూమికి త్రుతం మీడుగా యున్న బానికి బీటిరేటుగాకుండా నాగురేటు వానూలు చేస్తుయున్నారు. ఆవిషయంలో మాతాలూశా మన్నే పల్లి మంజరా తురకపాలెం గ్రామ రయితు కండుకూరు లెబిన్యూ కోర్టులో బావాచేసిరి. కోర్టువారు బీటిలో మొక్సెఫ్ లేనిన సీటి భూమికి సాగు కేటు కట్టారాడని ఫూర్వం రేశు యుంచవలయునని తీర్పు చెప్పిరి. యా ఇడ్డి మెంటు నఖ లుగు శ్రీ \overline{K} రవసీయులైన లెవిన్యూ మంత్రినారు దర్శికి 1937 వ సం11 డిసంబరు 28 వ లేది విజయంచేసినపుడు చాఖలు చేసియున్నాము. చూచు కొనగో రాము. ఆ ఇడ్డి మెంటు లాభము ఆ రయితుమ్మలేనుు ఆగుభవిస్తు యూన్నాడు. లేక్క్లోన రయితులకు ఆహక్కు స్మక్ మింటు లాభము లేనములైన భూములన్ని టికి ఆహక్క్లును గులుగజేయ ప్రాక్షిక్ ఆహక్క్లును గులుగజేయ ప్రాక్షిక్ ఆహక్కు ను గులుగజేయ ప్రాక్షిక్ ఆహక్కు ను గులుగజేయ ప్రాక్షిక్ ఆహక్కు ను గులుగజేయ ప్రాక్షిక్ ఆహక్కు ను గులుగజేయ ప్రాక్షిక్ ఆహక్కు మానులు జేయుచున్నారు. మాగు శాస్త్రు వాసూలు జేయుచున్నారు.

ఈవిధముగా పెంచినందువల్ల గామాడుల డౌలు మిక్కిలిగా పెరిగిపోయినది.

III. ఈ కమ శిశ్చులు, తరం మార్పులు.

ములుం భూములు.

మా తాలూ కాలా ఆధినం ము ∞ ం రేటు య. 1 కి రూ 14-9-0 లు (పట్టా $\mathbf{E}\mathbf{x}$. నె <math>1 రు). లేకు $_{\mu}$ వ భరం చెబిటిలోటలకు సహా రూ 5-1-11 లు (పట్టా $\mathbf{E}\mathbf{x}$. \mathbf{z} 2 రు).

మా తాలూ కాలో తోటలకు నీరు తోలుకొనే బాఖలు ఆనాదిగను, డ్రాప్రమను, రయతులు స్వంకఖర్చు లతో, త్రివ్వించుకొన్న వేను. పైగా రయతులు య. 1 కి రూ 40 లు ఖక్చు చేసి మవైరి కట్టిస్తేగాని ఖర్చులకు గరి పోయి చంటయయినా చండడు. గవర్న మెంటులో సుమ్మే త్రమన న్ల్లోనియుండి కావలసినంత సత్తువగలుగు నీరు యిచ్చే చల్లమునే య. 1 కి రూ 11 లు ఖనూలు చేస్తుయుంటే, సత్తువలేని భూములైన రయితు స్వంతఖర్చుతో చండు తోటలకు పల్లవునే ముంచిన శిస్తువేయుట ఆక్రమము. బాఖలు వందల సంవత్సరముల కిందట ఖలవడి పోయి భావియున్న నేలనునూడా గు క్రించబానికి వీలులేనితోటలకు ఆనగా భ్రాప్తుం మొట్ట సాగ్ముకింద తుమ్మలబీళ్ల కిందయున్న భూములకు మామాలు ములుంచేటు వానూలు జేయుచున్నారు.

Ex. గౌ 1 రులా స్ట్రామ్టిక తోటయామ్కి చావిలేదు. (మట్లాలా సం గౌ 150-15 రు) ఆదేమాదిరి శాస్త్రు జానాలు ఆగుచున్నది.

Ex. ఇ 3 రులో గుర్తపెట్టిన ఇ 285 రు భూమికి భావిలేదు. చట్టాలో గూడా భావి భాగం ఆన్ బాసి యుందరేదు. తక్కిన ఆన్నిచోట్ల బాళ్లలను చట్టాలో చేర్చుడురు. తుమ్మల వీడుగాయున్నది. ములుం శాస్త్రు హాగూలు జేస్తుయున్నారు.

మా తాలూ కాకు కుంసాయ తాలూ కాయైన విశ్విండ తాలూ కాలోని రాముడుపాలెం గ్రామంలోయున్న యామాదిరి భావి ఆధారం తోటలకు య. 1 కి రూ. 0-10-3 వంతున శిస్తు వాసూలు జేస్తుయున్నారు. ఉదాకూరణం \mathbf{Ex} , \mathbf{F} 4 రు విశ్రయకృతంలో లెలియ గలదు.

38 సంవత్సరముల్కిందట్ ఉంగోలు తాలూకా, దేవరవాలెంలో బూచెకల్లి యల్లమందారెడ్డి క్రొత్త ఖావీ లేక్వించి ఆంకశముందుయున్న మొట్టను తోటగా మార్చుకొన్నాడు. రాజాగారు సదరు క్రొత్తఖావి ఆధారంగల తోటకు ఆగామంలో ఎక్కువ తరం ములం శిస్తు యివ్వమని తగాదాచేసినారు. ఆ వ్యవహారము హైకోర్టువరకు పోయి హైకోర్టులో రయితు స్వంతఖర్చులతో త్రవ్వించుకొన్న ఖావి ఆధారంగల తోటలకు ములం రేటు వగ్గూలు జేయుటకు రాజాగారికి హమ్కులేని గై 915/1900 రు తీర్పు జెప్పియున్నారు. (జడ్డిమెంటు చిక్కలేదు. మనక దాఖలు జేస్తాము). 5 సంవత్సరముల్విందట బెబ్బంకొండవారివాలెంలో గువ్వల చేరారెడ్డి ఆగు రయితు స్వంత ఖాని కించి తోటవెంబడియున్న మెట్ట భూమిని తోట్మకింద మార్చుకుంటే దానికి ములం రేటు కాంసాయ ములం రేటు దువ్వమని రాజాగారు తగావచేస్తే రయితు యువ్వనంమన కనిగిరి సిపిళ్ కోర్టులో వ్యవహారంజరిగి కోర్టువారు మెట్టరేబుతోనే డిక్ యిచ్చియన్నారు. ఇందువెంట \mathbf{Ex} . \mathbf{a} రు గల జడ్డిమెంటు బాఖలు జేసీ యున్నాను.

యావిధమైన మైకోర్టు తీర్పులు తాళ్ళూరు రయితుకు, కోటికలపూడి రయితులకు ఆనుకూలంగా రెండు తీర్పులు జెప్పియున్నారు. జడ్డిమెంట్లు చిక్కలేదు. $(50\ \text{kose})$ రముల్కింనట్) మా తాలూ కాలో ఇప్పడు $20\ \text{kose}$ గ్రములకు యూవల వాలచోట్ల క్రొత్తగా భాఖలుత్రవ్వి తోటలు జేసీయున్నారు. వాటికి మెట్టరేటునే వాసూలు జేమ్జయున్నారు. గాన దీగ్ని బట్టి కొత్తగాత్రవ్విన భాఖల క్రిందిభూములకు మెట్ట రేటును ధిర్ధారణమైనప్పుడు ఇదేమాదికిగా పూర్వము రయితు స్వంతథర్పుతో త్రవ్వబడి, స్వంత రివేర్లు జరుగుచుండు పాతభాఖలు క్రింది తోటలకుగూడా మెట్టరేటునే వాసూలు జేయనకాను. ఓప్పదల ఆయినారం టే 1908 వ సంవత్సరము పూర్వము రయితుకు చిరాయితి భాయంలేనప్పడు విధిలేక ఓప్పకొన్నారు గాన తిరిగి నెటిల్ మెంటు జరిగి మెట్టరేటు కట్ట వలయిసు.

తరం ఆక్రమంగా కెంచుట. — మా తాలూ కొ గంగవరం గానుంలో 1269 వ భస్తులో ఉత్తమము రెండు కార్లు సంజె ములుం భూములకు గొద్దు 1 కి రూ 6 లు తరం యుండేది. ఇళ్ళుడు ఆదే గానుంలో ఉత్తమం తోటలకు గొదు 1 కి రూ 24 లు శేస్తు వాసూలు జేయుచున్నారు. యుందు వెంట ఆ చాఖలు చూపు $\mathbf{Ex.}$ నె 6 రు పాఠ కాగితమున్ను, $\mathbf{Ex.}$ నె 7 రు చాని నకలున్ను.

 \mathbf{Ex} . 78 8 రులా κ రు 1 కి రూ 24 లు ఎక్కువకరంచూపు పట్టాయున్నూ చాఖలు చేసుకొన్నాను.

చెర్పు మాగిలి వెంబడి తోటలు.—మాగిలి మిట్టగాయండి కాంసాయతో మీ పల్లంగాయున్న చోట్లు కొన్న గలవు. ఆచ్చట పైనవున్న మాగాణి సీరు తోటలలోనికి పూటపూరినందున నవరు తోటలో మెట్ట పైరుగాని, తోట పైరుగాని సాగుకాడు. ఆ కారణమున ఆతోట రైతు విధిలేక చెర్పు సీరు పెట్టుకొని మాగిల్కింద సాగుచేస్తే రాజా గారు కొన్న పట్టాలోని 9 వ షరతు స్థుకారం మామూలు ములుం రేటు యకరం 1 కి రూ 14-9-0 లు గాక ఆధనంగా యకరం 1 కి రూ 7-8-0 లు సీటి శిస్తు వానూలు జేయుచున్నారు గాన యీ భాములకు తోట రేటు, మాగిలి రేటు, రెండు వానూలు చేయుట మిక్కిలి ఆకమము. ఈ విషయం గై III రు యీ భయల్లో చాఖలు చేసిన Ex. గై 1 రు పట్టా భూమిగల రైతు ఆనుభవిస్తూయున్నాడు గాన యీ ఆకమం తొలిగించ ప్రార్థన.

వరవడ్లు (వరవడి తరం).— మూ వరవడ్లు మూడు రకములు, ఒకటి ఆరక్వరవడి, రెండు తోటవరవడి, మూడు పెట్టవరవడి. ఈ ఆరక్ష వరవడిలో ఫలాగ్ భూమి వరవడి భూమి యగ్గియండదు. ఓక ఆర 1 కి 8 గ్రోరుల వంతున (గుడ్డి యేర్పాటుచేసి ఆ మెంగ్రిమిది గ్రోరులకు గ్రా 1 కి రూ 2 లు వంతున రూ 3 లు వంతున మామూలు పెట్టు రేటుగాక ఆక్షమంగా వామూలు పేయుచున్నారు. ఆనగా గ్రారు 1 కి రూ 4, 5 లు వామూలు బేస్తున్నారు. పూర్వము యూ వరవడి భూమికి గంగవరం (గామానికి 1269 ష ఫస్టులో గ్రారు 1 కి రూ 1-4-0 లు యూండేది. ఇష్మడు ఆదే భూమికి గ్రారు 1 కి రూ 4 లు వామూలుజేయుచున్నారు. ఈ పరవడికి ఆర్థమేలేదు. ఈ విషయం జముకులదిన్నె రైతులు రాజాగారితో హై కోర్టువరకు వ్యాజ్యంచేసిరి. హై కోర్టువారు వరవడి ఆక్షమమని తీర్పుచెప్పిరి. ఇడ్డిమెంటు చిక్కాలేదు. చిక్కి లే వెడక చాఖలుచేస్తాము. తోట వరవడి ఆనగా తోటకు మెట్టకు ముడిపెట్టు తారు. పరవడికింద ఆదనం రేటుగల మెట్టను ముడ్డిస్తాము. తోట వరవడి ఆనగా తోటకు మెట్టకు ముడిపెట్టు తారు. పరవడికింద ఆదనం రేటుగల మెట్టను ముడ్డిస్తాయనే తోకునుగూడా యువ్వవలెను. ఆ కారణమున తోటలకు గడ్డి హాచ్చు శిస్తున్నకి మెట్ట వరవడి శిస్తునుగాడా అనవసరంగా భరించవలయును. ఇదే మాచిరి మెట్ట వరవడినిగూడాను ఆరకవరవడి కనువరే, \mathbf{E} నా, \mathbf{F} $\mathbf{9}$ రు పట్టా చాఖలుచేసినారు.

వరగారు లోటులు.—కొన్ని లోటలు పూర్యం మిక్క్ లి స్ట్ర్లువ్ లేనినిగా యున్నందున భాని రెండవకారుకు సీరు బు వ్యక్తినందున ఒక్క కారే సండేని. వాటికి శిమ్లు గొరు 1 కి రూ 8 లు తక్కువ రేటు మున్నది. చేసుతం రైతు భూమికి స్యంత ఖర్చులో స్ట్ర్లువచేసి స్యంత ఖర్చులో భానిని బాగుచేసి రెండవ కారు వండిస్తే యే సహా యాంచేయని రాజాగారు యిబ్బడి శిస్తు మాస్తులు చేస్తారు. సీరు స్ట్ర్లుమేసే మాగాణికే రెండవ కారుకు ఆర్థ్ల శిస్తు ఆయిలే ఏ సహాయంచేయని యీ భూమిలకు యుబ్బడి మాసూలు చేయుకు ఆక్రమం. చెండలూరు గ్రామ సోర్వ్ నె 322 రు వట్ట్రాలోని పరగారు భూమికి రెండవ కారు సాగుచేయకపోయి యుబ్బడి మాసూలు చేస్తూ యున్నారు. ఈ విషయం ఆక్రమమని మా తాలూకు కొన్నమడుగు రైతులు రాజాగారిమీడ చావావేస్తే జిల్లా కోర్టు వారు రెండవకారు శిస్తు మాసూలుజేయుకు ఆక్రమమని లేర్పు చెప్పియున్నారు. ఈ న్యాయం ఆ చావాచేసిన రైతుకు తప్ప యుతరులకు కలుగనివ్వకుండా రాజాగారు ఏడ్పి స్ట్లూయున్నారు. జడ్డిమెంటు చిక్క్ లేదు. ఈ వద్ధతి చూపు ఓన. నె 10 రు వట్టా యుచ్చకొన్నాను.

తోటవెరిగడ.— కొన్ని భూములకు ఆధగా తోట వెంబడియున్న మామూలు సుట్ట్ర భూమికి ఆదిఎచ్చటి \mathbb{Z} క తోట్రకిందికి చనికి రావచ్చుకని ఫూహాచేసి మామూలు పుట్ట్ర రేటు గొడ్డు $\mathbb{1}$ కి రూ $\mathbb{2}$ లు అయికే యీ గల భూములకు తక్కువ కోరం గొడ్డు $\mathbb{1}$ కి రూ $\mathbb{6}$ లు వాసూలు జేయుడున్నారు.

చాఖలాకు $\mathbf{E}\mathbf{x}$, \mathbf{z} 11 రు పట్టా బాఖలు చేసుకొన్నాను.

భస్తు జా స్ట్రీ.—మా తాలాకాలోని చెర్వల్డింది ఒక వరివంట కుండుటే నీరువాలదు. ఆందువల్ల ఆష్ట్ర ఉప్పడు సంభవించే యిబ్బందికొరకు మాగిలిలో భావులు యేర్పాటుచేసుకొన్నారు. ఈ రైతులు చెర్వలో నీరు లేని సంవత్సరము పూ రై భావి ఆధారములో ఒక కారుగాని, రెండు కార్లుగాని కూటికొరకు యెక్కువ ఖక్చుతో కుంటలు కండిస్తే రాజాగారు చెర్వు నీరు యివ్వకుండానే భస్తికా స్ట్రీ శిస్తు వేసూలుచేయుచున్నారు. ఆకుతోట విషయం మిక్కిలి ఆక్రమము. చెర్వు నీరుపారని సంవత్సరం ఒక వేళ్ళ మాగానీకి రిమిమకా యిబ్బినా భావ్కింద సాగుఆయిన ఆకుతోటకును కొండుకార్ల శిస్తు వేస్తూలు చేయుచున్నారు.

తరం మార్పులు.— స్రోణ్ణ జరిగిన తర్వాత పొతకమూరిలోని ఒక రైతు మాగాణి భూమికి ఆనవసరంగా తరం గ్రామ 1 కి రూ 16 లు యుండేబాన్నీ రూ 24 లుగా మార్పినారు. యుందువెంట Ex. abla 12 రు పాత శుట్టా Ex. abla 13 రు కొత్త శుట్టా బాఖలుచేసినారు. పాత శుట్టాలో కొంతభూమి రూ 16 లతో కొంశ రూ 24 లతో యుండే కొత్త శుట్టాలో రెండు భూములను కొలిపి గొరు 1 కి రూ 24 లతరంతో శుట్టా యిచ్చియన్నారు.

గుగవరం గామానికి తిళ్ళ బీడు ఆను శళుళ్ళలు మేయు బీడుయున్నది. పూర్వము 1269 వ భస్తులో యూ బీటికి కొంతను గ్రామ 1 కి ఆ 2 అతోను కొంతను గ్రామ 1 కి ఆ, 1 యుండేది. ఇప్పడు సార్వే దరిమిలా ఆదే భూమికి కొంతను గ్రామ 1 కి ఆ 8 లు రేటుతో కొంతను గ్రామ 1 కి ఆ 4 లు రేటు వానూలు జేయు మన్నారు. తన్నావ రేటుతోయున్నట్టు రుజుళ్ళను యూ విషయం 7 XI రు కంచల భయుల్లోని Ex. 7 1 రులా యున్నది. 2x పూర్వళు హద్దులలో నేయుండి బీటికిందయున్న యూ భూమిలో సర్వేలో ఆధనము తేరినది ఆని కొంత భూమిని విడదీసి దానికి వేరుగా సాగుమెట్ట రేటుతో ఆనగా గ్రామ 1 కి రూ 2 లు తరంతో చట్టా యుచ్చి యున్నారు. ఈ భూమి యువ్వటి బీడుగా నేయున్నది. ఈ విషయమును రుజుళ్ళచేసేటండుకు యుందు వెంట దాఖలు చేసిన భయిల్ 7 1 రు శాగితం చూచుకొనేది. యుందు వెంట వాళులు చేసిన నుంది 7 1 రు శాగితం చూచుకొనేది. యుందు వెంట 7 1 రు గావుకొందికు 1 ఆధనం రేటుగల చట్టా 1 1 రు చాఖలు చేసినాను.

ఈ విధంగా సార్వేలో కొంత, తరం మార్పులబల్ల మరింత పెంచి మా తాలూకా లకవరం మజరా గంగవరం డాలు 12669 వ ఫసలీలో సుమారు రూ 450 లుయున్న దానిని 1347 వ ఫసలీనాటికి సుమారు రూ 3,000లకు పెంచుకొనివచ్చినారు.

స్పేకుముందు దర్శి తాలూ కా డళ్ళు రూ 95,000 లు (సుమారు). [కుక్తుతం దర్శి తాలూ కా డళ్ళు రూ <math>1,30,000 లు (సుమారు). దీని వివరం యిందు వెంటయున్న Ex. నె 15 రులా కనకడుతుంది.

IV. చట్టాల ఇబ్బందులు.

జాయింటు కట్టాలు.—(ఎ) కూ తాలూ కా వేముల నాను చౌర్య తొట్టను (1) చండలూరి రామకృష్ణయ్య, (2) గజ్జల వీరా రెడ్డికి రూ 2,250 లు డిమియం తీసుకొని 1914 వ సంవత్సరములో గ్రార్ట 1 కి రూ 16 లు తరంతో కట్టాకు యిచ్చియన్నారు. తర్వాత చం. రామకృష్ణయ్యనారు భూమి ఆమ్హకొని ఇక్పటి సుమారు 26 సంవత్సరములమైన ఆతన్ని కట్టాలోనుండి తొలగించక విడ్వి స్వూయన్నారు. కోర్టులలో చావాలు వేసి సవరు ఆసామి ఆన్సర్ పెట్టితే ఆతన్ని ఆతడవకు విత్వీడా చేసుకొనేది. తర్వాత మరొకనారి పార్టి నాచేర్చి బావా చేస్తూ యంతవరకు సట్టానుంచి తొలగించలేదు. ఇందువెంట సవరు ఆసామి జానుకొన్న Ex. నె 1 రు పిటిమకా ఆండుకు సంబంధించిన Ex. నె 2 రు కట్టా, Ex. నె 3 రు, Ex. నె 469/22 రు డిక్రినకలు, Ex. నె 5 రు రిజిస్టరు కోటిసు నకలు. Ex. నె 6 రు పరివర్తన నకలున్నూ, Ex. నె 7 రు రెండకమారి చావా చేసిన Rent Suit నె 125/25 రు గల జడ్జిమెంటు నకలు Ex. నె 8 రు మూడవతూరి చావా జరిగినక్తును రైతుకు ఆనుమాలమైనట్టి క్షేడరు బాసిన జాబు నకలు (జడ్జిమెంటు యింకా తీయలేదు). Ex. నె 9 రు దరిమిగా యిచ్చిన రిజిస్టరు కోటిసు నకలు.

(బి) మాదవరం గామంలో యినే మాదిరి జాయంటు పట్టా అయితే 18 సంవత్సరముల్టకిందట మన్నే పల్లి రత్నయ్య కొన్న తోట భూమికి యింతవరుకు శిస్తు చెల్లించుకున్నాడు. ఆ పట్టాలో యున్న యింకొక మెట్ట సుకొన్న యింకొక రైతు శిస్తు చెల్లించపోతే తోట భూమిని ఆసుభవాచారుడికి తెలియజేయకుండా రెవిస్యూ వేలం చేసి రాజాగారి కొన్నారు. రాజాగారి బాకి మెట్టమీద రాగలరు.

ఇందు వెంట $\mathbf{E}\mathbf{x}$. \mathbf{z} 10 రు ఆర్జీయున్నూ, $\mathbf{E}\mathbf{x}$. \mathbf{z} 11 రు శిస్తు చెల్లించిన రశ్యం నకలు పట్టిస్పీ, $\mathbf{E}\mathbf{x}$. \mathbf{z} 12 రు విశ్య ప్రహున్నూ యిచ్చుకొన్నాను.

(సి) లకవరం గ్రామ్ రైతు ఒకడు తనకు ఆడుమానంఖుయున్న పరాయి గ్రామ్ భామి వేలంపడుతూయుండే నేలం మొత్తం కట్టి తాసే కొనుగోలు చేసినాడు. ఇంతవరకు కట్టా యివ్వకుండాయున్నారు. ఆండువల్ల ఆ భూమిని పూర్వం రైతులు స్వాదీనం కానియ్యటం లేదు. ఇది యొట్టాయుండే రాజాగారు యీ రైతు దగ్గరనుంచి ఆ భూముల శాస్త్రుకు చావావేసి శాస్త్రు వాగూలు జేగ్నూయున్నారు. గాన ఆనుభవం పట్టాలు వెంటవేంట యివ్వాళెను. ఇందుకు సంబంధించి రికార్డు Ex. ${R}$ 13 రూగా వేలం మొత్తం వెబ్దించిన రశీడు Ex. \mathop{R} 14 రుగా దరిమిలా శాస్త్రు చెబ్దం చిన రశీడు Ex. \mathop{R} 15 రుగా రాజాగారు యిచ్చుకొన్న ఆర్టి నకలున్ను చాఖలు చేసుకొన్నాము. పట్టాలు యివ్వని సంవత్సరం రాజాగారు శాస్త్రువానూలు చేసుకొను హక్కుయుండరాదు.

మూడు సంవత్సరములుగా సబ్-రిజిస్ట్రారు ఆఫీసుళా పట్టా పరివర్తన పని విశ్రయం 1 కి ఆ 8 లు వాసూలు జేస్ట్లుయన్నా రేగాని 100 కి పదియైనను పట్టా పడుటలేదు. యిందువల్ల డబ్బు నష్ట్రమేగాని లాభం కనుపడలేదు. గాన ఘట్టి యేర్పాటు చేయించారి. దర్శి సబ్-రిజిస్ట్రారులో బాఖలైన విశ్రయముల విస్టు $\mathbf{E}_{\mathbf{X}}$. \mathbf{R} $\mathbf{16}$ రుగాచాఖలు చేసుకొన్నాము.

abla. ఆ ${\mathfrak{s}}$ మ జ ${\mathfrak{s}}_{2}$ లు.

- (ఎ) బెల్లంకొండవారిపాలెం గామం గా ఓక రైతు శిస్తు చెల్లించియుంటే ఆ రైతు యింటిమీదికి చారా స్త్రి. కారంటు తెచ్చియన్నారు. తర్వాత రశీమ చూపిస్తే వెళ్లిపోయినారు.
- (బి) చందలూరు గ్రామ లైతు > 29 రు వట్టాలోని సార్వే > 186-8 రు భూమినికొన్నాడు. తర్వాత ఆనుభవం ప్రకారం ఆ భూమిని > 322 రు వట్టాలో చేర్చి వట్టా యిచ్చినారు. ఆయితే వెనక > 29 రు పట్టాలో చేర్చి వట్టా యిచ్చినారు. ఆయితే వెనక > 29 రు పట్టాలో చేరిన సం. > 186-8 రు గల భూమిని స్థిరా > 2 జ.పై ఆక్రమంగా చేసి యూన్నారు. ఇందు నెంట > 2 రు పాత పట్టా > 2 రు కొత్త పట్టా చాళులు చేసినాము.
- (సి) రాజాగారి నౌకర్లు ఆచటచట చట్ట విరుద్ధమైన చెరాస్తు జిల్లేలను జేయుటగలడు. గాన రాజాగారికి చెరాస్త్రి జిమ్మిజేయు హంక్కు లేకుండా జేయగో రాము.

VI. ఆస్థలు మినహాల బట్టాలకిచ్చుట.

పూర్వము దిట్టములో గామ సముచాయముల్కిండ ఏగ్వా**టు** కాబడిన చెర్వు తొట్లను, వామి దొడ్లను, తోపులను, గామ నత్తములను, ధర్మకుంటలను, దేజస్తాన యీగాములను పట్టాలకిచ్చుచున్నారు.

- (ఎ) చెర్యు తొట్టు.—తాళ్ళూరు గామ లిప్పా రెడ్డి.
- (బీ) చెర్యు తొట్లు, చేముల గామ ఆడవి చెర్యు తొట్టు.
- (సి) మూ దెళల్లి గామ స్థాజువారి చెర్యు తొట్టు.

- 2. ధర్మకుంట.—పొదిలె డివిజనులోని ధర్మకుంటను రైతులకు సాగుకిచ్చి $1 au_0$ వానూలు జేయుచున్నారు. ఇంమువెంట $\mathbf{E} \mathbf{x}$. \mathbf{z} 1 రు గల మహజరు నకలు యిచ్చుకొన్నాము.
 - $oldsymbol{3}$. చింత తోవు.—దందలూరు ($oldsymbol{\pi}$ ామంలో $oldsymbol{\lambda}$) చిఁతతోవును రాజా $oldsymbol{\pi}$ ారు క $oldsymbol{\epsilon}$ (టాక్టుకు యిమ్సకున్నారు.
 - 4. వామిదొడ్లు క్రబి గ్రామములో కట్టాలకిచ్చియున్నారు.
 - 5. గామన త్రములు.— కొటికలపూడి గామన త్రము ఒట్టాలోయున్నది. శిస్తు వానూలు చేస్తూ మున్నారు.
 - 6. సాగుంత ఫూడి గాగుంలో దేవస్తానము యీనానాములను పట్టాలకిచ్చి శిస్తు వాసూలు జేయుచున్నారు.

ఇందువెంట $\mathbf{E}\mathbf{x}$. \mathbf{z} $\mathbf{2}$ రుగా $\mathbf{E}\mathbf{x}$. \mathbf{z} $\mathbf{3}$ రుగా గామ సాముచాయములని ఋజుఖ్జేయు పాఠ దిట్టములను కొత్తగా పట్టాలకేచ్చినట్లు ఋజుఖ్జేయు $\mathbf{E}\mathbf{x}$. \mathbf{z} $\mathbf{4}$, $\mathbf{5}$ ర్ల్లగల కొత్త దిట్టములోని గోష్పారా నకర్లను యిందు. **కౌంట ఇచ్చుకొన్నాను.** గాన నాటిని తిరిగి గాను సముచాయంలకింద చేర్చకలయు**ను.**

VII. $\S_{\underline{\lambda}}$ $a_1 \circ \omega_{\underline{u}} \circ \omega_{\underline{u}} \circ \omega_{\underline{u}}$.

దగ్గి తాలూ కాలో ఆముహం రాని రోజులో కిస్తి వాయిబాలు పెట్టి వాసూలు జేయు మన్నారు. గాన $\{ as_{j-1} \}$ గవర్న పుంటు గామాదులలో మాదిరిగా నే అచ్చట జనవరి మొదలు సమాన మైన 4 వాయిబాలు పెట్టించకలసినదిగా పార్దన.

VIII. ఇెట్ల ఈక్కు.

1908 వ సంగ్రార్వప్త చెట్లకుగూడా హక్కు రైతుకే యుండారి. భూమి రైతుడైనభుడు 1908 వ సంగ్రామంలో ఆవతల వాటికిగూడా చెట్ల హక్కు రైతుకు వుండవలయుడు. 1908 వ సంగ్రామంలో చెట్ల హక్కు రైతుదేనంటూ తాటి చెట్లు, ఈత చెట్లు ఆచాయం రాజా ఆమభవిస్తూ యున్నాడు. ఈ చెట్ల హక్కు హక్కు గూడా రైతుకు యుండవలయుడు.

IX. బట్టా జరతుల చూర్పు.

ជុក្សិ మొదలు యింతజరకు ఆగవసరరగా పట్టాలమారృ, ఆందర్ రైతుకు ఆగకూలమైన మరతులు దీనిం ాజా కనుమాలమైన మరతులు జేవృకొన్నారు. ఆయమపెట్ పట్టాలు బాఖలుచేసుకొన్నారు.

X. రిసర్వ, సౌటిల్ మొంటు.

(a) స్ట్రే రికార్డు, జమాబంది.— ఇప్పుడు జరిగియున్న స్ట్రే నెటిల్ పొంటు యాక్తంగా లేవు. గనక బ్రామ త్వంవారు జమీంచారు ఖర్చుతో రీస్ట్రే నెటిల్ పొంటు చేయించవలయును.

గవర్న మెంటు గామాదులలో మాదిరి యెస్టేటులోనూడా తమ్మ ఖరీడుకు గోర్వే ప్లాను, ఆడంగలుముచ్చు నట్లు ఏర్పాటు చేయవలయాను.

- 10 సంవత్సరములుగా జమాబంది లేదుగాన ప్రతి సంవత్సరము జమాబంది జరుగునట్లు చేయవలయునుం
- (b) జమిందారి యిలాకాలో (పతి సంవత్సరము జమాబంది (కమంగా జరుగునట్లు చట్టము శాసించగో రాహము

${ m XI}$. బీడ్లు కంచలు.

దర్హ గ్రామంలోను, శివారాంపురం గ్రామంలోను ఆసామీల పట్టాలలో నెంబరు హచ్దులులేని బీడ్లను చేర్చి శిస్తు వానూలు చేయుతున్నారు.

పూర్వము సంస్థానం రైతులు కంచలను భవితంగా ఆమభవించుచూ జన్నిని. రామరాను యీ కంచలకు కాద్దికాద్ది రేట్లు వేస్తూ తర్వాక పాటలకు తెక్కి రైతులకు పోటిలు పెంచి. మొదటి కన్న సుమారు 100 రేట్లకుట్లు పెంచుతూకచ్చిని.

సిదర్సనం నె 1 రు.—1269 ద భగల్ గ్రామం గామం యొక్క కండ మొత్తం $\overline{8}$ ల్పు పాత రికార్డు. $\overline{7}$ 2 కు.—1916 ద గం $\overline{1}$ ఆగగా 1325 ద భగల్లో పై కండం మొత్తం $\overline{8}$ ల్పు రిజిగ్గర్ దస్తావేజు. $\overline{8}$ $\overline{8}$ రు $\overline{1343}$ ద భగల్లో పై కండ మొత్తం $\overline{8}$ ల్పు రిశీదు.

					రూ.	₽,	_3.
1269 ద ఫస్త్రీలా	• • •	* * *	* * *	•••	5	4	0
1325 క ఫసల్లా	***		•••		119	0	0
1343 వ భస్త్రీలా	•••				300	0	0

పు⊅ాండ్లపల్లె ఆ నే ౖామాన్క్ కంటాలేకుండానే ఆౖామ పశువులకు పశువు 1 కి ఆ 8 లు వంశున పుల్లం ఈ మాలు జేయుచున్నారు.

దీన్ని బట్టి పూర్వము కంచలు భుచితంగా భంటూయున్న వసి రాంగు రాంగు కొంచుకొనివచ్చిరని చేలూస్తున్న ది. గాన పూర్వంవలె ఉచితంగా కంచలు వదరికొట్టవలెగు. మరియు, సంస్థాన్నా స్క్లి విదేయులైన గొప్ప లైతులకు 4, 5 కంచలు వరాయి గానూలనిగూడా యిచ్చినందున (వజలు (లైతులు) యిబ్బందివకుచున్నారు.

మార్చి, ప్రిపెత్ గౌలలవరకు కొన్ని కంచలుకు దాఖత్ శాభీడులు యివ్వరు.

XII. ఆడళ్లు.

పూర్వము జమీంచారీలలోని ఆడఖలలో జమీక్ రైతులు ఉచితంగా కెట్ట్, కంప, వ్యవసాయసామాను, ఆకు వగుుురా ఉచితంగా తెచ్చుకొనుచుండి యిప్పడు డబ్బు తీసుకొంటున్నారు. గాన పూర్వంవెల ఉచితంగా పై హమ్మ జమీక్ రైతులను గలుగజేయవలయును.

ము్గింపు.

ైప్ కష్టములను తొలగించి జమీక్ రైతుల**కును రైత్వా**8 రైతులనుభవించు స**ర్వ హక్కులను గలుగజేయ** వలయును.

ENCLOSURE.

List of Documents.

- I. చౌక్యలు, వాగు కాల్య మాగాణి.
- శంగసాంతాం రెతుల మహజర్.
- 2. 1904 క సం \mathbb{I} నాల 21 క తేది తాళ్ళురు రైతులు రాజగారిక్ ట్రాసీయి స్పీన (డర్మి సబ్-రిజి స్ట్రాఫ్ వేజు.
 - 3. (a) మాజెకల్లి గ్రామ 134% వ ఫసరీ నౌ 181 రు కట్టా.
 - (b) మాజెనస్లి గామ నె 222 రు వట్టా (క్రామాటి పున్నయ్య, కోట నర్నయ్య).
- (c) 1347 వ భసత్ మూజెపల్లి గాను కోట్ పెద నర్నయ్య గ్రామం నె 3229 రు, రూ 90-9-7 ల మాటాం.
- 4. పెళ్ళు తాలూ కావారు 7 144/41 రుగా 1932 ద సం1835 12 ద లేదిన రూ 389-15-5 లకు 1830యం180 రంగు స్విగ్గ రశీడు.
- 5. కండునారు కాశ్వరు కోర్టు మిస్లోనియాన్స్లు 7 వి కోది జడ్జీమొంటు లాకిరెడ్డి నాగి రెడ్డి, లాళ్ళురు (పిటిషనర్).
 - 6. మల్కాపురం కైతుల మహాజరు.

II

- 1. లకవరం ముజరా గంగవరం గామ. 1322 వ ఫస్టర్ నె 46 రు పట్టా (గూడా రామిరెడ్డి కగయిరా.)
- 2. మాజెకర్లి గామ కోట పెద నర్నయ్యాగారి కట్టా నె 13 రు.
- 3. చెర్యుల ఫయిల్లో నౌ రుగా యున్నది.
- 4. (a) ైగామా దుండాలు పొరిగిన వివరం తెల్పు స్ట్రేటు కొంంటు.
 - (b) తుమ్మదలపాడు గామ దిట్టం (1887 వ సం॥).

Petition by the Ryots of Varikuntapad, Udayagiri Taluk.

మా ్రామములో కేవలం వర్హాధారమైన మెట్ట్ల పంటలుమీద ఆధారపడి పున్నవిం వర్షములు సకాలముతో కురవడంలేనందున పంటలు సరిగా లేక చాలా కష్టపడుతూయున్నాము.

కాబట్టి మా ప్రార్థన ఏవనగా——

 $3r - \sqrt{r}$ మమనకు సమీపంలోయుండు జడదేవి \sqrt{r} మొద్దును వృద్ధికరచి ఆ చెరువులోకి పిల్లాపేటలోనుండి \sqrt{r} $\sqrt{$

మా గ్రామంలో మంచి నీటివగ్గతి లేక నారికురుపులవల్ల చాలా జనం కష్టపడుతూయున్నా**ము. త్వ**రలో మా యుందు దయయుంచి ల్వరలో మా గ్రామానికి మంచి నీటికిగాను చేదురు ఖాష్లిప్పించవలెనని పార్థించుచున్నాము. గాన చిత్తిగించవలెను.

Statement by the Landholders of Kangundi Estate, Kuppam.

Rents.—The rents now collected are those that prevailed at the time of passing of the Madras Estates Land Act in 1908. After the permanent settlement in 1802, the system of collection underwent many changes which led to the rents as existed in 1908, when the ryots got occupancy right in the lands that they held. Up to 1884 whole villages (either singly or in groups) were auctioned for one year, or five years or ten years. The successful bidders used to let out cultivable lands to individual ryots for amounts that they willingly came forward to pay. From 1884 onwards the zamindar did away with this system of collection. He gave plots of land directly to the ryots, annually, quinquennially or decenially for amounts that they undertook to pay during these periods. After the stipulated periods, they were again let out according to their selection of plots, for amounts that were fixed on them either by mutual agreement or in auction and for periods that were convenient to them. So the ryots changed, plots changed and the rents too increased or decreased according to circumstances and the seasonal conditions from time to time. This went on till 1900.

In the year 1900-01 the late zamindar offered to give permanent pattas to the ryots to recognize their occupancy right in the plots of land they held, for all time to come and prevailed upon the ryots to increase the then existing rents slightly. Such pattas and muchilikas were registered. In a few villages where such permanent pattas and muchilikas could not be exchanged, the Eksala, Panchsala or Dahsala system continued and such rents became permanently fixed by the passing of the Act. So the rents that prevailed in 1908 have continued ever since.

Since some amounts were fixed or rather were agreed to be paid on plots according to the selection by the ryots themselves, there is no rate of rents for individual fields. In almost all cases several paimash fields are clubbed and one consolidated rent is noted for all of them put together. There are also cases where dry and wet fields are clubbed and one single rent fixed. So the rate of rent per acre cannot be definitely ascertained.

The extents of the holdings or rather the plots sclected by the ryots were roughly estimated according to their seed sowing capacity and they were converted into cawnies and fractions thereof by some agreed conversion process, a cawny being roughly 13 acres. In a few cases the holdings were measured by method called halpaimash (pole measurement). The extents noted by seed sowing capacity (Chenguvarasa) being only approximate, there was a condition inserted in the permanent pattas and muchilikas that the rents were liable to be increased or decreased in the event of properly measuring the field and arriving at their correct measurements.

After 1908 the estate was under the Court of Wards from 1910–1918. In the years 1920, 1921 the estate was surveyed by the Government Agency under the Survey and Boundaries Act, but it was not followed up by records of right and settlement. According to the agreed condition in the "permanent" pattas and muchilikas, the zamindar himself increased the rents wherever there was increased extents discovered in survey and decreased them wherever decrease was recorded. Survey patta and muchilikas with the altered extents and rents were exchanged in many cases. A few having refused to take such pattas, they had to be tendered in such cases of refusal.

Many paid the altered rents. There was an increase of about Rs. 15,000 and the decrease was by about a 1,000, thus working to a net increase of about Rs. 14,000. Litigations started on account of enhancement. The zamindar himself seems to have found glaring mistakes in the land registers wherein for the survey fields corresponding pair ash fields were noted. So he seems to have said that he would not rely on the land registers prepared by the survey party. The ryots grudged to pay enhanced rents based on survey measurements. The result has been reversion to the paimash extents and rents as they were in 1908 and the consequent giving up of the increase of Rs. 14,000 besides the litigation charges and wiping out of even the paimash rents that had been withheld from payment for faslis 1345 backwards. The zamindar also gave an assurance on 24th September 1937 that he will not increase the rents on the paimash holdings whatever be the extents on actual measurement.

As the rents are claimed to be for plots irrespective of the extent in the holdings, it is faulty to compare the rents on area basis to say that the rates are high. As already submitted above there are no rates. A plot which is noted to be so much in extent based on the definite seed measure is generally in excess of that area when actually measured.

The Government villages mentioned to be in proximity with the estate villages are not as a matter of fact contiguous with the estate villages. There is a belt of forest separating the Government villages and the zamin areas. Jarugu and Sanganapalle zamin villages referred to are 20 to 25 miles away to the "neighbouring Government villages" and the lands there are decidedly of a superior quality to those in Government villages referred to.

At the time of permanent settlement in 1802, the income of the estate is alleged to have been about Rs. 40,000 as deduced from the peshkash of about Rs. 24,000. Now the rents work up to about Rs. 56,000. Even so the increase during the past century and a half nearly has been only Rs. 16,000. This increase is due to the rise in prices and also increased estate.

Irrigation sources.—It was said that nothing was spent on irrigation sources even by the Court of Wards. The estate was under the Court of Wards during the minority of the late zamindar for about a decade from about 1880 and also during the minority of the present zamindar from 1910 to 1918. Irrigation sources were repaired by the Court of Wards. The records of the Court of Wards available with the Government will belie the ascertion that irrigation sources were not repaired even by the Court of Wards. It is learnt that Rs. 75,000 were spent on irrigation by the last Court of Wards. The late zamindar is a by-word in the estate for charity and benevolence. Besides running many charitable and benevolent institutions like choultries, hospital and schools, etc.. he attended to the repairs of irrigation works on a large scale. He seems to have realized that the prosperity of the ryots is the prosperity of the estate and to have put that conviction of his into every-day practice. Evidently due to survey at enormous cost and subsequent litigation arising out of it and the withholding of payment of rents, the present zamindar could not find the wherewithal to attend to the repairs of the irrigation sources. Meagre as the income of the estate is, the Diwan has been struggling hard to attend to the repairs of irrigation works. The restoration of two breached tanks is under execution. The Diwan is taking up the repairs of some more urgent works shortly.

Communal lands.—Abandoned village sites, and bunds and beds of ruincd and abaudoned tanks cease to be communal lands. As such assignments thereof cannot be objectionable. Moreover, "go bhumi" appears to be a loose term for all waste land which is not useful for any communal purposes. It appears to be identical with unassessed land or "agayalu poramboke" as it is called in Government villages. So it cannot be objectionable to assign cultivable portions of "go bhumi" which are not otherwise useful for any communal purposes. If objection is taken for the assignment of such plots in "go bhumi" there can be no assignments at all anywhere. There has been, moreover, no instance so far declaring "go bhumi" to be communal land.

Home-farm lands.—It does not seem to be true to say that the ryoti lands were usurped by the zamindar in Krishnapuram village and converted into khaskamatham lands. The zamindar assured the Diwan, that in the accounts the names of persons that cultivated the home-farm lands for the zamindar on waram, etc., were written as so and so for the zamindar.

Forest.—Goats can never be allowed into the forest, if forests should exist. The same system prevails in the Government area also. The goat population is claimed to have dwindled from about 28,000 in 1931 to about 3,000 or 4,000. The zamindar says that the goat population has increased by leaps and bounds. The last cattle census report, if it was correctly prepared by the village officers who had been generally antagonistic to the zamindar, may give the correct position. In every village the Diwan has seen large numbers of goats. Even on the roads between Kuppam and Cheldiganipalle and between Kuppam and Vijilapuram and Dandikuppam, one can see flocks of them on any day. These alone may number some thousands.

On an application by the zamindar, the forest area was constituted reserved land by Government in 1932, under section 26 of the Madras Forest Act after due publication. This reservation is subject to customary rights and privileges. The zamindar was issuing permits on payment of customary fees, for grazing, removal of manure leaf, fuel, timber, etc. In deserving cases he used to issue three permits. But the ryots have begun to claim free grazing (even goat browzing) and free removal of manure leaf, fuel, timber, etc., from the whole forest. If this is conceded, there is no meaning in reservation.

With a view to solve the problem and to have it decided once for all, what exactly the customary rights and privileges of the ryots are and in what portion of the area they have got any such rights and to have their rights and privileges and the zamindar's rights defined and accordingly to constitute it reserved forest, the zamindar applied to the Government for forest settlement and the Government have been pleased to order the settlement. But this settlement work is at a standstill as the ryots do not allow the line to be cut which is a preliminary to the settlement. The Government were approached for police help to cut the line, but the Government refused to give it on the score that the dispute between the zamindar and his ryots regarding the customary rights and privileges is of civil nature and it should be got decided by civil courts. Forest settlement officer is obviously a civil court to decide the rights of the zamindar and the ryots in the forest area and to constitute it reserved forest for defining the rights and privileges. His decision is subject to appeal up to the High Court. When it is so, the zamindar submits that it is unfair and impracticable to ask him to go

to civil courts. On these lines the zamindar submitted an application to the Government on 10th October 1936 to consider the last order of the Government. The matter is pending with the Government.

In the meantime the forest is left without control and it is being mercilessly denuded and goats are grazing all over. Yet representations are made to the Committee that there are unjust restrictions. In the interest of the ryots and the zamindar it is better the Government are pleased to give necessary direction and help for speeding up the forest settlement. If it is delayed, the forest may go out of existence soon and it may take centuries to rejuvenate it.

Economic condition.—It is said that the economic condition in the zamin area is worse than that in Government villages. For drawing this inference, figures of uninhabited villages in zamin area and the Government area were given and it is also said that the zamin villages are generally small containing only a few huts and a small population. It is also further asserted that no accounts are maintained for uninhabited villages, meaning hereby that not only the village sites but the entire areas of the villages have been abandoned having been found to be thoroughly useless for any purpose. All these statements are not correct.

So far as this estate is concerned, it seems to be economically better than the Government area as evidenced by the existence of several industrial concerns and several well-to-do persons in the estate area. There are sandalwood oil factories, paddy and groundnut mills, quilt making and curbstone industry, mat making and jaggery manufacture. There is extensive flower business during one season.

In Government areas the extents of revenue villages are fairly big, their being generally one parent village and many hamlets in each revenue village. The number of houses and population are on the revenue village unit. For various reasons some hamlets or even parent villages go out of existence from time to time, but they do not count until the entire revenue village (parent village and all its hamlets) goes out of existence. Even, if a small hamlet of a revenue village is in existence while all the rest have become uninhabited it continues to be an inhabited village.

In the zamin area the extents of villages are generally small. Generally each small village is a unit by itself, without having any hamlet. There are hundred and forty-two villages and the rents realized are only about Rs. 56,000. That is why the number of houses and population in a village are small. What is a hamlet of a revenue village in Government area is generally an independent revenue village in the zamin. So the abandonment of a village is easily noticed in the zamin area, whereas it can seldom be taken into account in Government area.

It is also incorrect to say that accounts are not maintained for uninhabited villages in this zamindari. Even in uninhabited village areas, cultivation is going on, accounts are maintained and the rents are being paid.

Certain allegations.—Some unfounded allegations were made against the estate in matters that are sub-judice.

Dandikuppam rent suit.—The field was freshly assigned after survey. So it had only survey number. There was no paimash rent on it, because it was unassigned waste, before survey. There is, therefore, no question of reverting to old rent in it. For non-payment of rent suit is filed as the party is not an agriculturist under the recent Agriculturists Relief Act. There is no deception or breach of trust as strongly put in evidence by Mr. N. K. Visvanathiah, who is appearing for the ryots in the suit. The suit is pending disposal before the Revenue Divisional Officer, Chittoor.

Sorakayalanetham tank.—There are some wet and some irrigable dry lands under the tank. It is alleged that more than sixty years back, the rent on dry lands that could be irrigated from the tank, was raised on promise to get a feeder to the tank. There is no record to that effect. There is also an allegation that tank-bed lands were assigned. No lands classified as tank-bed in the old accounts seem to have been assigned. However, there is a petition for reduction of rent by one of the ryots and Mr. N. K. Visvanathiah is his pleader. The matter is pending before the Sub-Collector, Tiruppattur.

Breached tank of Nallarallapalle.—This tank breached more than 20 years back. It is beyond repair excepting at prohibitive cost. So its repair was abandoned and dry rent fixed on the wet lands in the ayacut and the tank-bed itself was measured into bits and the same were assigned, some of the assignees being the former ayacutdars themselves, that is, the persons who had held wet lands under the tank. After some years the tank-bed lands were bought in by the estate for non-payment of rents. Ever since, the adjoining inamdar of Badugumanipalle was unauthorizedly enjoying the bought-in tank-bed lands. Last year one of this bought-in tank-bed lands was assigned to an applicant. This caused obstruction to the unauthorized and free enjoyment of the tank-bed by the inamdar. So it is believed that he instigated the original ayacutdars and others that

held minor inams under the tank to apply to the Revenue Divisional Officer for the restoration of the tank, saying that the levy of dry rents was only temporary pending the restoration of the same. There is no record to justify such a contention and the matter is pending before the Revenue Divisional Officer, Chittoor. Mr. N. K. Visvanathiah is appearing for the petitioners in this case.

Evidently he wants to prejudice the authorities by referring to these matters before the committee so that his point of view may appear in papers. These matters may be left to impartial decision by courts, before which they are pending after hearing both the sides. No adverse inference need be drawn in these matters either against the zamindar or against the ryots at this stage.

Memorandum by M.R.Ry. Raja K. J. V. Nayudu Garu, Zamindar of Kangundi, dated 6th January 1938.

I am furnishing herewith the information as far as is available called for in your confidential No. 74/37-G, dated 8th December 1937, on the various points mentioned in the said communication.

1. There is no taram chitta for the ayan villages of the estate. It is not possible to furnish the rates of rent prevailing in the villages, with reference to the crops grown or quality of the soil and facilities for irrigation.

Originally the ryots in the zamindari had no occupancy rights. The zamindars used to sell in auction, the right to collect the rent in the villages as a whole periodically. These lessees in their turn used to auction separate plots of lands to the ryots for cultivation. In such auctions, lands lying in different localities with different facilities for irrigation or qualities of soil had been grouped and sold for cultivation for a single fixed rent to one ryot. Such ryot's holding formed a group by itself and unit for subsequent auction for cultivation to ryots. Hence the impossibility of ascertaining the rates of rent.

In 1884, the then zamindar granted pattas to most of the ryots, directly for varying periods of 10 years, 5 years and 1 year, and abandoned the policy of lease of whole villages. The rent fixed at the time of granting the pattas was on the basis of the rents for which the ryots themselves had bid for the lands in the auction. Between the years 1901–1905, permanent pattas were issued to the ryots on the basis of the rents already in force, viz., those for which the ryots themselves had bid for in the auctions. Such of the ryots who had not taken the permanent pattas acquired occupancy rights under the Estates Land Act in 1908, and continued to pay the rents which they were paying before, viz., the rents which they had themselves fixed for the lands in the auction. It may thus be assumed that, the rents fixed by the ryots at the auction was on the basis of the nature and quality of the soil and irrigation facilities.

In 1921-22, the present zamindar had the estate surveyed. This was followed by a private settlement of rent with the ryots, on the basis of the excess or deficit of extent found in the occupation of the ryots. But as subsequently revenue courts held that the record of rights and settlement, not having been done as prescribed by the Estates Land Act, the pattas issued on the basis of the survey were not enforcible. The ryots have refused to pay the rents fixed after survey. The old rents alone are therefore now in force and these are the rents fixed by the ryots themselves at their bid in the auctions held originally.

Only cash rents are in force in the estate.

2. Except road-cess and education-cess, prescribed by the Local Boards Act and Elementary Education Act, no other cess or customary levy is being collected now

A cess called Kalamma rossom at 3 pies a rupee was being collected for the rathothsavam in the Kangundi temple, before the Estates Land Act. After the Act, the cess was collected only from those who willingly and voluntarily gave it till 1922. Subsequently the collection of this was wholly discontinued.

3. The number of tanks and other water sources in the estates.—Correct information on this head is being collected. It is not possible to give this information within the time allowed to furnish the information. It will be furnished as soon as the correct information is obtained.

Their condition.—The condition of the tanks and water sources is generally good. No complaints have been received about the condition of big tanks. Complaints about leakage in sluice in respect of four tanks is being attended to. In regard to one tank in Konerikuppam it is learnt that the bed is being silted up. This also is being attended to.

Amount spent on the maintenance of such sources.—When the estate was under the management of the Court of Wards in 1910 to 1918, about Rs. 15,000 a year was being spent on the upkeep of the water sources and tanks.

The tanks and other water sources having been restored to perfect condition and no complaints having been received subsequently nothing was spent on their subsequent upkeep to 1908 up to 1934.

Complaints in respect of certain tanks having been received for the last two years one overseer has been appointed and about Rs. 6,000 a year is being allotted for the repairs. This year a sum of about Rs. 3,000 has been provided in the budget for the maintenance of the water sources, exclusive of the salary and travelling allowance of the overseer.

Extent of tank-beds assigned for cultivation.—No assignments of tank-bed lands have been made either by the Court of Wards, or subsequent to the present zamindar assuming charge, i.e., 1918. To the best of the present zamindar's information, no such assignment appears to have been made subsequent to 1908, the passing of the Estates Land Act.

- 4. It is not possible to furnish a statement of the extent of waste lands assigned for cultivation since 1908. No assignment register has been maintained as such, even when the estate was under the management of the Court of Wards. The adangals for certain years are not traceable, they having been given to vakils to be filed in courts and not got back. Hence the impossibility of furnishing information on this head.
 - 5. Accounts kept for Revenue administration-
 - (1) No. 10. Account village settlement register (true copy of the patta).
 - (2) No. 10 (a) Record of devolution of patta on death of pattadars.
 - (3) No. 9. Cesses account.
 - (4) No. 12. Abstract of demand-villagewar.
 - (5) No. 13. Daily collection—individualwar.
 - (6) No. 14. Demand, collection and balance of individual ryot.
 - (7) No. 14 (b) Remission statement for irrecoverable arrears.
 - (8) No. 14 (c) Excess collection statement.
 - (9) No 15. Irasalnama (chalan) adangal for each village.
- 6. A statement of the demand and collection for each village in the estate for faslis 1344 to 1346 is enclosed.
- 7. No account is being maintained in the estate for the lands sublet to pattadars. Information in this connexion is being gathered from several villages. They will be furnished at the time of enquiry.
 - 8. No information is available in this office. It is being gathered.
- 9. Nature of the forest.—The forests of the estate lic for the most part in the drainage basin of the Palar river, and its numerous tributaries. About 230 square miles of the estate are unoccupied forest lands. Of this about 78 square miles or 48,500 acres are "Reserved Land." The rest are unreserves.

In the "reserved land" about 7,700 acres are comprised in what is called the Nayanur block. This block contains timber species, except for the Nayanur reserve, the forests in the estate are fuel forest, and scrub jungle. The application of section 26 has not been sufficiently effective for the proper management of the forest. Indiscriminate felling, firing, grazing and goat browsing has practically denuded the forests and for the most part the forests are now barren. A statement of the rates of forest fees in force is appended.

10. A statement showing the extent of private land in the estate is appended.

They are all of old origin. The private lands in Nanjampet and Krishnapuram, have been such from time immemorial. More in Kuppam and Kadepalli was got in exchange for some minor inams in Kuppam and for cash. Those in Chinnakurubalapalle, was got in exchange for the village Chilapalle and the hamlet of Noolakunta, Byonoor. The private lands in Avarakuppam were got in exchange for the remission of a portion of the jodi due from the inamdars in that village.

11. The estate was surveyed in 1921–22. This was done by the Government Survey Party No. II. This was, however, not followed by a record of rights and settlement as prescribed by the Estates Land Act.

- Explanatory note of the sanad and other historical documents bearing on the origin of the estate of Kangundi and the present zamindar's title to it and the enjoyment
- 1. The origin of the estate dates back to the 11th century when the descendant of one Malli Naidu who ruled over a small principality called Pyapili in the vicinity of Gooty migrated to the south with cattle and effects, vassels, retainers and adherents too and settled in the Kangundi Durgam, and founded the estate. This is seen from the history of the Kangundi zamindari as translated from the old record by Captain John H. Symons on the 13th December 1797, printed and published in by the Collector of North Arcot in "The History of the Zamindari in the North Arcot District." It is also seen from the same history of the Kangundi zamindari that the founder of the estate enlarged his estate by conquering neighbouring palyagars and founded and peopled the villages.
- 2. The geneological table showing the ancestry of the present zamindar is compiled from the aforesaid history of the Kangundi zamindari and shows that the present owner claims in an unbroken line of successors to the original founder.
- 3. The copy of the obligation entered into by Venkatapathi Nayunivaru, Polegar of Kangundi, with the Hon'ble Company on 11th May 1792, is printed at pages 228, 229 of section 1 of the Baramahal Records, printed in 1907, by the Superintendent of Government Press, Madras. It is seen from this that the Polygar of that time was re-established in the ancient possessions and previleges, and that in acknowledgment of the sovereignty of the company he agreed to pay a certain sum of money to the company which is in the nature of a tribute. It is also seen therefrom (vide paragraph 7) that the administration of justice, continued to be in the hands of the palyegar thus placing the Kangundi polegar on a distinct footing from the proprietor of estates created by and under the permanent settlement, who more or less partook of the character of rent farmers.
- 4. That the zamindari existed as a polyam even before the conquest by the East India Company, that after the territory was ceded by Tippu Sultan to the Company, the polyegar was re-established in this old palyam, that the palyam at first formed a portion of the Krishnagiri division of the Baramahal and was for sometime attached to the Salem district and subsequently to the North Arcot district is seen from the account of the Kangundi zamindari in pages 178, 179 of Volume I of the North Arcot District Manual (1895 edition) and from the opening portion of "the General Note on the Kangundi estate," in the inam fair register, prepared in the year 1903.
- 5. At the time of the introduction of permanent settlement in portions of this presidency all the lands denominated palyams were held to be the lands of the palyegar and the settlement which such polyagars proceeded on the basis of their being the owners of the lands comprised in the palyams as distinguished from persons who were assigned the Havellay or Government lands at the time of the revenue settlement who were considered as rent farmers.

This is seen from paragraph 91 of the Report of Collector of Southern Palyegar Peshkash, dated 28th December 1800, in Appendix No. 25, to the fifth report from the Select Committee, on the affairs of the East India Company.

- 6. The sanad issued to my ancestor at the time when the peshkash of the estate was permanently settled in 1892 only confirmed him in his original ancient possessions.
- 7. At the time of passing Impartible Estates Act, by the Madras Government, the distinction between the polyagars who existed prior to and independently of the permanent settlement and the zamindars or estates created by and under the permanent settlement and for the purpose of convenient revenue administration of the province was kept in mind. It is only the old palyegars the peshkash paid by whom was in the nature of tribute to the sovereign power that were made impartible and not the later estates created by and under the permanent settlement and whose proprietors were in the nature of rent farmers.
- 8. It will thus be seen that Kangundi is an ancient palyam where origin is traceable to 11th century A.D., and whose proprietor has been and is the owner of the soil which ownership was only confirmed by the obligation entered into with the East India Company and by the sanad issued latter under the permanent settlement.

The ancestors of the Translation of the History of the Family of Javvadi Venkatapathy Nayar, the Poliprincipality named gar of Kangudi.—In old times one of the ancestors of the family named Malli Nayudu
Pyapili. ruled over a small principality called Pyapili, in the vicinity of Gooty, on the south bank of the river Kistna, in the Indian peninsula. Malli Nayudu had a son named Kambi Nayudu, who had a son called Kambi Nayudu, who had a son named Kambi Nayudu. About the year of our Lord 1066, from some cause or other, which happening at so remote a period, cannot be now ascertained, Kambi Nayudu left his native country and taking with him his wife and children, his cattle and effects, a number of vassals retainers and adherents, with a large sum of money, he emigrated to the south. In the year 1066 Kambi Naidu emigrated course of his travels, he came to the hill of Anganamala alias Maharauze Gur where he built a new house and took up a temporary residence. On a time, being out alunting in the adjacent forest, he fell in with a hill which appeared to be a fitter place for his abode, than the one he at first made choice of. He therefore erected a dewel or temple on the top and dedicated it with the usual ceremonies to the God Betrayaswami and constituted him his household deity. He next built a small fort and founded a village at the foot of it and named it Gonugure which made his dwelling-place. As chase was his principal amusement, he often ranged the neighbouring woods in search of game. One day pursuing his favourite diversion, it so happened that the sport led him into the thickest part of the forest, near the foot of a hill, which seemed to be inaccessible and capable of being made a very stronghold. Kambi Nayudu was a good deal overcome with the length of the chase, and very much oppressed with the heat and the thirst that had been occasioned thereby. He therefore sat down under the shade of a tree, to recruit his drooping spirits. Meanwhile the dogs beat about the bushes, and chance conducted them to a spring of water, at a rock on the north side of the hill, near the cave of a Irlawaru or foresters, where having slaked their thirst, they returned to their master. The Naidu was almost famishing from drought and his attendants could not find a drop of water for his relief, so that the appearance of the dogs with their mouths drenched was the cause of joy to the whole party, and made them conclude, that there was water at no great distance. They instantly got up and walked on by the road that the dogs had returned and as dogs in the heat of day are fond of resorting to water they soon brought their master to the spring, where he and his companions and attendants sat down and made a repast on some cold provisions which they always took with them on such excursions and having allayed their thirst by a draught from the spring, they regaled themselves with arecanut and betel water. At this time they saw the wife of the Irlawaru standing at the door of the cave and the poligar called her to him and gave her some of the offals of his meal, which she ate with great satisfaction. The Nayudu wished very much to ascend the hill and examined the top part, but the sides of it were so overgrown with a prickly shrub called chikai or soapnut tree, that not a single opening presented itself, by which a person could get up. However, the Nayudu knew that the Iralavaru ascended the most rugged and bushy hills in quest of honey and were acquainted with the most intricate paths that led to the top of them, and therefore desired the woman to shew them the way up. She consented and took them to the top by a narrow road among the bushes. The Nayudu reconnoitered every part of it, and seeing that it was a very compact place, and capable of being made very strong by art and well situated for a retreat, he determined on fortifying and making it his capital. He descended, and that right returned to Gonugure and the next morning after breakfast, he took with him a number of wood and stone cutters and set them to work about cutting away the bushes around the hill and making steps up the side of it. In course of time, the wood was cleared away, steps made to the top, fortifications raised and buildings erected for his and his adherents' accommodation and he and they took up their lodgings in them. He next built two dewels or temples on the top of the hill and dedicated them with the usual solemnities to the Gods Malleshwara and Basaveswara after which he gave the hill the name of Kangundi Durgam and constituted it his capital. He now increased his retainers and vassals and cleared the country to the south of Kangundi, founded and peopled villages, and divided the lands among his adherents who turned their attention to agriculture and the breeding of cattle; but were obliged to attend the Poligar, whenever he went to war or was attacked by an enemy. The country so cleared to the south was named Chettu Seema or the woody country about two miles and a half to the north of Kangundi and at a rock called Cuppugonti Rai. There commenced a small Pollam named Tummasi which consisted of a few villages and mud fort at the town of Tummisi, where Shingari Nayudu the Poligar resided. The interest of the two Poligars from their vicinity happened to clash, and Kambi Naidu finding himself the strongest, attacked the other and defeated his neighbour in arms to death, and usurped his Pollam, cleared a greater extent of country in that direction, founded several villages and gave them and the ancient Pollam of Tumsi the name of Bita Seema or open country. At the time of that incident the fatal catastrophe befell the ill-destined family of the Poligar of Tumsi, only one female relation of the whole family and who happened to be pregnant, had the good fortune to escape, and she was brought to the victor who adopted her as his sister.

In due time she bore fruit a son and Kambi Nayudu made him his Dalway or general and gave him in Wubalika or fief the old Pollam of Tumsi, with the additions that had been newly made to it. Kambi Nayudu's power and military force increased with the extension of his dominions which made him form schemes of greater conquests. He made war on and subdued the neighbouring Poligars of little Kangundy, Betamangalam,

Kambi Naidu comes and takes his residence near the hill of Anganamal Alias Maharauze

Falls in with another hill, builds a Dewal or Temple on the top and founds a village at the foot of it.

Kambi Naidu went a hunting in the forest and came to a hill.

is much distressed

The dogs lead him to a spring of water.

He met with Irla-war nor forester.

The Naidu ascends the hill under the gul-dance of the Irlavaru.

The Naidu reconnoi-tered the top of the hill and determined on fortifying it.

He returned to the top village of Gonugur and the next morning comes to the hill.

He cleared away the wood and made steps up the hill.

He built two Dewals or Temples on the top of the lill and named the lill Kangundi Dur-gam and made it his capital.

He increased his vas-sals and cleared a tract of country to the South of Kangundl.

He made war on the Policar of Tunnsl, de-feated and slew him in battle and annexed the Pollam to his own.

He adopted as his sister a femule that excaped the catastrophe of the Tunni family; this female was pregnant and brought forth a son.

The Naldu made the son His Dalway, he gave the old Pollam of Tumsl in Wubalika or flef to the

Pedda Veerappa Nai-du succeeded his father.

He crected many forts and bestowed several grants of land.

Pedda Veerappa Naidu died A.D. 1185 after a reign of fifty-three years. Monmurdi Ch-inna Veerappa Naidu supplied the place of his father and erected two Dewals or temples in the Town of Kan-gundi.

Venkatapathey Rayal, the Raja of Anagoondy, comes into the kangundy and summoned the Poligar to his presence. The Poligar watted on the Rajah of Anagoondy, and is graciously received. One of the Raja's elephants became furious.

The Poligar desired leave to lay hold of the elephant.

The Poligar mastered the elephant.

The Rajah bestows honors on the Poligar, came back to Kang-undi, The Rajah returns home and the Poligar cams back to Kangundi.

He sunk a large tank and gave it his own name.

He died in the year 1264. He reigned 24 years.

Varamala Naidu succeeded his father. He dug a nulla near the village of Kuppam. Khan Bahadur the General of the King of Hydersbad came to Kangudi. The Poligar joined the Royal army.

Khan Bahadur best-Khan Banadur best-owed honours on the Poligar. Khan Baha-dur bestowed and gave the Fort of Simha durga ALIAS little Kangundy to the Poligar-

The Poligar returned to Kangundi. He erected a Dewal or Temple at the village of vijilapuram, Bestowed many grauts of land. He reigned for thirty-four years and died in the year A.D. 1299.

Venkatapathey Nai-du succeeded his father erected a Dewal or Temple at the village of Bhusee Nayani

Tayellore, Buddigunta and Jowadi Pollam, annexed their country to his dominions and built the forts of Tayellore, Buddigunta and Betamangalam. In this manner, Kambi Nayudu continued extending the limits of his country and died after a reign of sixty-six years, leaving behind him three sons named Pedda Veerappa Nayudu, Tirumal Naidu and Chinna Veerappa Nayudu. Pedda Veerappa Nayudu, the eldest succeeded his father in the Government and followed his foot-steps in the management of his county, built several forts, augmented his forces, bestowed many villages and maniyams or grants of land on Brahmins and other people and brought the affairs of his dominions into a proper train. After a reign of fifty-three years he departed this life, leaving one son named Momurdi Chinna Veerappa Nayudu.

Momurdi Chinna Veerappa Nayudu supplied his place on the seat of power and built dewels or temples in the town of Kangundy and dedicated them to the Gods Krishnaswami and Verupatchi Iswars. He gave to some Brahmins as an agraharam the village of Singanapalli in the taluka of Betamangalam, and bestowed other villages and grants of land on different people. Whilst he was employed in this manner, Venkatapathy Nayudu, the Raja of Anagooudy, whose title was Narapathey or King of Men, arrived in the dominions of Mamurdi Chinna Veerappa Nayudu, with an army, on his way to the country below the ghauts, and summoned him to his presence. The Poligar obeyed, was admitted to an audience, and graciously received. During his stay in camp one of the Raja's elephants became libidinous and furious, and was so ungovernable that neither the keeper nor any other person could go near him so that he ranged the camp at pleasure to the great terror of the whole army. The Poligar being a person of great valour, requested that the Raja would allow him to lay hold of the furious animal. Permission was granted and he daringly approached the elephant, and with agility vaulted on his neck, and with a bank or war-hook conducted and guided him to his stand, to the no small joy and astonishment of the spectators. The Raja was so well pleased at this bold action, that he honoured the Poligar with a white umbrella, and some other ensigns of state. After this, he obtained permission to return to his capital and the Raja marched off to his own country. In a few years the Poligar waged war against the Suba Jugdeva The Poligar makes Rayal and was defeated and slain in battle and the provinces of Malpady, Anganamala deva Rayel and is alias Maharauzegur and Little Kangundy, fell into the hands of the enemy.

Momurdi Chinna Veerappa Nayudu reigned forty-six years and left one son named

Pedda Venkatapathi Nayudu succeeded his father and after a quiet reign of ten years

Momurdi Chinna Veerappa Naidu retunda da kilied la the year 1231. Pedda Venkatapathi Nayu breathed his father and died in the year 1241. Tata Veerappa Naidu took the place of his father.

Momurdi Chinna Veerappa Pedda Venkatapathi Nayu breathed his last.

Tata Veerappa Naidu, the hands the reigns of Governm haram, the villages of Mash Tata Veerappa Naidu, the only son of Pedda Venkatapathi Nayudu, drew into his hands the reigns of Government. During his administration, he formed into an agraharam, the villages of Mashekom, Malupalli and Gaundlapalli in the Betamangalam taluk and sunk a large tank in the Chettu seema or woody country, belonging to * Kangundi, to which he gave his own name. He also bestowed several Wumbalikas or fiefs and maniyams or grants of land on many of his dependants, after a virtuous and tranquil reign of twenty-four years, he finished his wordly career.

> Varamala Nayudu, the eldest son of the late Poligar succeeded his father and dug a large nulla, near the present village of Kuppam and called it after his own name. In process of time a general named Khan Bahadur, belonging to the King of Hyderabad, came into the Kangundi country, in his route to make conquests below the ghauts.

> The Poligar joined him with his troops and assisted in taking Kristnagiri and other forts in the Bara Mahal, and when it was completely subdued, some of his troops were allowed to garrison the remainder of his army, the Poligar accompanied Khan Bahadur to the siege of Jinjee in the Carnatic, where he displayed such bravery and zeal in the common cause, that Khan Bahadur honoured him with an imperial turrai or tuft of pearls, and other insignias of State, as a reward for his services. The Poligar took this opportunity of representing that the fort below the ghauts, commonly called Simha Durga or the lion fort on his Pollam and requested that it might be returned to him. The Khan Bahadur acquiesced and restored to him the fort and taluka that was dependent thereon. The Poligar obtained permission and came back to Kangundi He built a dewal or temple at the village of Vijilapuram in the Biti Seema or open country and dedicated it with the customary formalities to the God Gopaul Kristnaswami.

> He gave away many maniyam or grants of land and several villages in inams, and after governing his country for thirty-four years he withdrew from the stage of existence.

> Venkatapathi Nayudu succeeded his father in the Government. He erected a dewal or temple at the village of Bhusee Navani Pollam and dedicated it to Ramabhadraswami, and gave away as charity several maniyams or grants of land. He built a porch to the

dewal or temple at the village of Vijalapuram, and sunk a large tank at the village of Bangarnattam; gave the village of Kaukemadugu, as an agraharam to the Brahmins, and in this manner he reigned quietly for sixty-two years and departed from this life.

Pedda Venkatapathi Nayudu, the eldest son of the late Poligar, succeeded him. He died after a virtuous, munificient and peaceful reign of sixty-eight years leaving no issue.

Varamurti Nayudu, the younger brother of Pedda Venkatapathi Nayudu, succeeded to the Pollam. He gave away several maniyams or grants of land, and after governing the country for fifty-six years withdrew to the other world leaving two sons named Achyutha Nayudu and Ramakrishnappa Nayudu.

Achyuta Nayudu, the eldest, surmounted the throne of his father and reigned for fifty-four years with great munificence, when death arrested him in his earthly carcer. He had one son named Ramabhadra Nayudu.

Ramabhadra Nayudu supplied the place of his father, and during his Government, the Mahratta Chieftains Venkajce and Sivajee Row came with an army into the Kangundi country, and demanded of the Poligar a very large contribution. The Poligar pleaded poverty and said that he was unable to pay so exorbitant sum, on which the Mahrattas told him that if he would cede a part of his country to them they would not trouble him again about money.

The Poligar seeing that it was fruitless to contend with them, put into their possession the taluks of Betamangalam, Tayellore and Buddikota on condition that the remainder of his country should be free of all extortions or exactions whatsoever. His Government lasted fifty-three years and at his death he left two sons, viz., Pedda Womappa Nayudu and Venkatapathi Nayudu.

Pedda Womappa Nayudu, the eldest son, succeeds his father, and after managing the affairs of the country for forty-six years died without issue. Therefore the Pollam came to his younger brother Venkatapathy Nayudu.

Venkatapathi Nayudu delivered over the administration of his country with full powers to two Brahmins named Ponnappa and Gopauloo and himself passed his time in hunting and other amusement. However, after a short period had elapsed, he saw cause of displeasure in their behaviour, and sought an opportunity of curtailing their influence, which being perceived by them, they determined at all events to preserve their power, even at the expense of their master's life, and one day under pretence of having something of importance to communicate, they prevailed upon him to accompany them into a private room, where these perfidius Brahmins put him to death, after he had reigned fifty-nine years. He left three sons, viz., Venkatagiri Nayudu, Ramabhadra Nayudu and Varamurty Nayudu, all of them under age.

Venkatagiri Nayudu, the eldest son of the late Poligar, by the aid of the Brahmins was established in the Government but they themselves independently managed the affairs of the Pollam. When Venkatagiri Nayudu arrived at the age of discretion, he resolved on revenging the death of his father and having brought over to his side some of the Guricars or feudal chieftains, he put to death the two Brahmins, and himself ruled over his country with great sway. The Brahmins Ponnappa and Gopauloo left two sons, named Chinna Krishnayya and Pedda Krishnayya, who from resentment at the murder of their parents, instigated and prevailed on Ramabhadra Nayudn to be disloyal to his eldest brother, and at night basely cut his throat, whilst he was asleep. He reigned twenty-four years.

Ramabhadra Nayudu usurped the Government and held it for three years.

Varamurthi Nayudu, the younger brother of Ramabhadra Nayudu, succeeded to the Government. He being a person of superior abilities kept all his servants within the limits of obedience, and instantly published those who had the temerity to act contrary to his orders. Every day he made irruptions into and ravaged the countries of Kolar, Hoscotta, Bara Mahal, Ambur and Sautghar and in a short time amassed a large treasure. He also put garrisons into the forts of Betamangalam. Tayellore ard Jawadi Poliam, placed his own ameens or managers in the taluks dependent on them and brought into his treasury three years' revenue. In the fourth year after he had taken possession of these districts, Abdul Nabob Khan, the Nobob of Cuddapah came with an army and placed garrisons in Betamangalam and Tayellore. Afterwards he advanced and besieged the fort of Kangundi for three years at the expiration of which a peace was concluded. The Nabob then marched on and subdued the Bara Mahals and returned to Cuddapah. The Poligar, during his lifetime greatly exalted his servants and companions, and died after a reign of eighteen years, leaving two sons named Venkatapathi Nayudu and Wommappa Nayudu.

Built a porch to the temple at Vijalapuram, sunk a large tank at Bangarnattam. He died in the year A.D. 1361.

Pedde Venkatapathy Naldu succeeded his father and died in the year A.D. 1429.

Varamuthi Naldu succeeded his brother. He died in the year A.D. 1484.

Achyuta Naidu succeeded his father.

He died in the year A.D. 1538.

Ramabhadras Naidu succeds his father. The Mahritta Cheiftains Venkajee and sivajee come to Kangundy and demand a contribution.

The Poligar ceded the Districts of Betamangalam and Tayellore and Budicotta to the Mahratts.

He died in the year A.D. 1591 after a reign of 53 years.

Pedda Womappa Naidu, the eldest succeeded his father. He reigned 46 years and died in the year A.P. 1037.

Venkatapathy Naidu succe ds his brother. He delivered over the management of his country to two brahmins. He becomes displeased with the Brahmins.

The Brabmins put to death the Poligar in the year 1696 and the fifty nine year of his regin.

Venkatagiri Naidu, the eidest son of the late Poligar, succeeded to the Poliam. The Brahimins manage the country during his minority. Venkatagiri Naidu arrived as the age of discretion and resolved on revengin his father's murder, put to death the two Brahmins.

The sons of the Brah ains prevail on Ramabhadra Naidu to slay lis brother. Ramabhadra Naldu cut his brother's throat in the year A.D. 1720 and the 24th year of his reign. Ramabhadra Naidu usurped the Polliam and dæd in the year 1723.

Varamurthi Naldu succeeds his brother. He is a man of great abilities. The Nabob of Cuddapah attacks him.

The Nabob I siege to the Fort Kangundy.

The Poligar died in the year A.D. 1741.

Venkatapathi Naidu succeeded his father.

He gave to his younger brother Wommappa Naidu som villages.

The Nabob of Cudda-pah invaded Kan-gundy, besieged the fort, granted the Poll-gar peace on condition that he became tribu-tary.

He applied to his brother for pecuniary aid. Womappa Naidu having no ready money relinquished his vili-ages.

The Poligar sunk a tank at the village of Yamgonapally.

He died in the year 1759 after a raign of eighteen years. Wormul Naidu succeeded his father and died in the year A.10, 1767. Veerappa Naidu succeeded his brother and gave over the management of his country to his Padhan.

The Poligar and his Pradhan quarrelled. The Pradhan fled to Seringapatam. Hyder Ally Khan, the Nalobo of Mysore sent an army with the Pradhan to Kangundi. The Poligar and family were made prisoners and sent to Hyder Ally in the year 1777. The Principal people consult about his suscessor and proposed that Venkatapathy Naidu shall supply his brother's place.

An account of the Dalway Ramappa.

The Brahmins refuse to make Venkatapathy Naidu poligar.

Venkatapathy Naidu and his father-in-law escaped from prison, Hyder invaded the Hyder invaded the Carnatic and ordered the Poligar to attend him. The Brahmins placed his nepliews in the management of the country. The Poligar accompanied the Mysorians to Arcot.

The Brahmins invl-ted Venka anathy Nai-du and Ramappa Nai-du to Kangundi.

Venkatapathy Naidu and his father-in law returned Kangundi aud

Venkatapathi Nayudu, the eldest son, succeeded his father and governed the country with great ease and tranquillity. He placed a garrison in Betamangalam and collected the revenue of that taluk for one year, but on the approach of Nazar Jung, the Subba of the Deccan in the year A.D. 1750, was obliged to relinquish this new acquisition. He gave to his younger brother Wommappa Nayudu some villages in the Kangundi country for maintenance. He subsisted himself with his family on the produce of them and resided quietly in his house. Whilst things were in this state Abdul Majid Khan, Nabob of Cuddapah, came with an army and sat down before the Fort of Kangundi. opened batteries on it, and after a seige of three months, he granted the Poligar peace on condition that he became tributary to him. To raise the first year's tribute, he was obliged to assess the inhabitants of his country in proportion to their respective abilities and amongst the rest, he applied to his brother for some pecuniary aid: in consideration of the villages that he held in Wombalika or fief. Womappa Nayudu having no ready money to answer this demand told his brother that he might resume the villages that had been given to him in Wombalika or fief, in lieu of the sum of money that he ought to contribute towards the exigencies of the Polyam. Venkatapathi Nayudu accordingly resumed the Wombalika or fief but left four villages in the possession of his brother for his maintenance, and having raised a sufficient sum of money by different ways and means, he satisfied the demands of the sircar and from that time, he sent the before mentioned established annual tribute. He sunk a tank at the village of Yamgonapalli and bestowed the village of Saat on some Brahmins as an agraharam, conferred several maniyams or grants of land on different people, and died after a virtuous and benevolent reign of eighteen years.

Veerappa Nayudu, the second brother supplied the place of the late Poligar and gave over the management of his country to a Brahman named Chinnanarayanavva, whom the Poligar made his Pradhan or Prime Minister. In a short time, the Poligar and his Pradhan quarrelled and the latter fled to Seringapatam and interested Hyder Ali Klian, the Nabob of Mysore in his behalf. Hyder espoused his cause and sent him back to Kangundi, with an army under the command of Srinivasa Row, Berkey, who without much trouble made the Poligar and his family prisoners and sent them to Seringapatam. Veerappa Nayudu's Government lasted ten years. After his captivity the principal people in the Poliam represented to Chinnanarayanayva, that as their Chief was carried away into thraldom, the country was without a head and that it was therefore necessary to pitch upon some person to supply the place of their late master, and that as his own wives and children were in confinement with him, it was their opinion that his next brother Venkatapathy Naidu should be put in possesion of the Government. It is here necessary to mention that a Dalway or general named Ramappa had two daughters, one of whom he had given to each of the brothers Veerappa Nayudu and Venkatapathi Naidu. When Chinnanarayanayya heard the proposal of the principal people, he gave them this answer:

"Venkatapathi Nayudu has arrived at the years of discretion and possessed understanding: he is also allied by marriage to the Dalway Ramappa, who is a clever man and has much influence among soldiery. If I was to raise Venkatapathi Naidu to the Government he and his father-in-law will unite in bringing about destruction in relation for the disgrace I have brought on his eldest brother. Upon that idea Chinnanarayan-The Brahmins con. for the disgrace I have brought on his eldest brother. Upon that idea ChinnanarayanNaidu and his father in-law and made his father lin-law and made his vounger brother PoliTolling Police Pol

Venkatagiri Nayudu was under age, and therefore Chinna Narayanayya managed the country and did just as he pleased. In the meantime Venkatapathi Nayudu, the present poligar, and his father-in-law the Dalway Ramappa made their escape and took shelter in the Mysore country. Soon after Hyder Khan invaded the Country he was proceeding down the Ghauts, he ordered the poligar of Kangundi and his Pradhan to join his army with his forces. At this juncture, Chinna Narayanayya placed his nephews Buchayya and Somavya in the management of the country and taking with him the poligar Venkatagiri Nayudu and his nephew Venkatachellamayya, he joined Hyder's army and remained for some time at Ambur. Afterwards he accompanied the Mysore army to Arcot, where being taken very ill, he left his nephew Venkatachellamayya with the poligar in camp, and himself returned to Kangundi and died. On his death, his nephews Buchayya and Somayya jointly wrote a letter to Venkatapathi Nayudu, the present poligar, telling him not to think of remaining any longer an exile in the country of the Sirkar, and that if he would return to Kangundi, they would make him poligar. Venkatapathi Nayudu supposing that they were sincere in their professions he and the Dalway Ramappa returned to Kangundy and the moment they arrived here, the before-mentioned Brahmins put them both in confinement. In the meantime

the poligar Venkatagiri Nayudu fell sick at Arcot, and died after being poligar three girl Najdu fell sick and vears. Venkatachellamayya who had remained at Arcot with the late poligar sent died in the year 1780. Venkatachellamayya who had remained at Arcot, with the late poligar, sent accounts of his death to his cousins Buchayya and Somayya, which being known at Kangundi, the guricars or petty chieftains and other people solicited them to make Venkatapathi Nayudu poligar. However, they refused to do so under a pretence that he would take vengeance on them for their uncle's treatment to his elder brother. It has been already mentioned that the father of those brothers had a younger named Womappa Nayudu, to whom he had given some villages in Wombalika or fief, but during his lifetime he resumed them, leaving him four villages for his support. Womappa Nayudu left one son, viz., Wormurthi Nayudu who had four sons, named Womappa Nayudu, Veerappa Nayudu, Sitappa Nayudu, the third son Wormurthi Nayudu, poligar. But the guricars or petty chieftains and other people objected to this choice, and said it was very true that the poligar Venkatapathi Nayudu then gave four villages to his younger brother Womappa Nayudu, the grandfather of Sitappa Nayudu but notwithstanding that neither Womappa Nayudu nor his son Womnurthi Nayudu had succeeded to the poliam, that it was unjust to give the Government to his grandson whilst a brother and heir of the eldest branch of the family remained alive. However, Buchayya and Somayya set aside the opinion of the guricars—and made Sitappa Navodu poligar.

Sitappa Nayudu being very young, the Brahmans themselves managed the country and they gave to their new master the name of Chinna Venkatagiri Nayudu. Some of the guricars being disgusted at these proceedings, fled and took refuge in the Mysore than the made Pollgar but their request was refused.

The 'Guricars again requested that Venkatagiri Nayudu. Some of the made Pollgar but their request was refused. country. Wormurthi Nayudu, the father of the new-made poligar, and his other sons that the intervence was refused among themselves, they said to Butchayya, 'You have raised our young relation to the Government and announced him to be the poligar, and on that pressed an intention of making Shappa Naldu, form a party and return and liberate Venkatapathi Nayudu, and Ramappa, it will go hard with us, as Ramappa is a brave and daring man. So it is advisable to put him in irons and confine him on the top of the hill. The Brahmans approved of their suggestion and Ramappa was put on the hill and they used to send him victuals. One day they poisoned the victuals and so put him to death.

Girianna, guricar, the unche of Ramappa, an inhabitant of Kolar, hearing of the murder of his nephew, determined on ravenging his death and to carry his resolution into effect he collected and brought over to his interest, the disaffected guricars and the second Pradhan of Kangundi named Subbarayappa, who also from disgust had fled to the Kolar country. He then went and procured the military assistance of Rayappa, the mios-Amildar of Venkatagiri, who was a relation of the second Pradhan: after which he went and represented the matter to the fouridar of Kolar, and having obtained his additional aid and consent to the measures he had in contemplation, he marched directly to Kangundi, and with little opposition took possession of the place and put Buchayya and his elder brother Venkatachellamayya, who had returned from Arcot, in confinement, and represented what he had done to Tippu Sultan. Orders were then issued, commanding him to send Venkatachellamayya in irons to Scringapatam, and to liberate the ald of the Amaldar Venkatapathi Nayudu, the present poligar, which was done. He then held a consulta-of Venkatagirl. tion with the principal people, about putting Venkatapathi Nayudu in possession of the Government of the country. However, Subbarayappa objected to this step, and said that it would be improper to do so, whilst the legal poligar Veerappa Nayudu was alive, and detained in prison at Seringapatam and that he would go there and effect his release.

All the guricars agreed in this opinion and he set out for Seringapatam. But before Seringapatam and Venkatachellamayya had both died. Shortly released from prison. after he reached that place, he himself fell sick and ended his wordly career. When after he reached that place, he himself fell sick and ended his wordly career. When Girianna wished to these events came to the knowledge of Gurianna and the other guricars, they resolved Naidu, Poligar. on making Venkatapathi Nayudu, poligar of the Pollam for the following reasons, viz., on making Venkatapathi Nayudu, poligar of the Pollam for the following reasons, viz., that the reigning poligar Sitappa Nayudu alias Chinna Venkatagiri Nayudu had no out Seringapatam. right of assuming the Government. That neither his father nor grandfather had succeeded to the Poligar and that his nomination was unlawful, whilst a brother and hair prison. cceded to the Poliam and that his nomination was unlawful, whilst a brother and heir of the elder branch of the family was alive. The Brahmans about the cutcherry agreed consult about making in opinion with the guricars and all of them made known their intention to Wormoorthi Poligar. Navudu and desired him to take his son home to his house. This request was complied Nayudu and desired him to take his son home to his house. This request was complied with and they put Venkatapathi Nayudu, the present poligar, in his place. Sitappa Najdu and Nayudu alias Chinna Venkatagiri Nayudu held the Government for a space of three Najdu, Poligar.

Venkatapathi Nayudu became Poligar, and the people about him represented that Butchayya was in confinement and that he had better give him his liberty. He was accordingly released and permitted to attend the Cutcherry as usual. Afterwards, some of Buchayya's friends expressed their wish to Venkatapathi Nayadu, that they would reinstate Buchayya in his former office of Pradhan and the Nayudu fearing that they would again depose him, if he objected to their proposal, consented and Butchayya was re-established

Accounts of his death were sent to Kangundy.

The Gurlcars' object to this choice.

The Brahmins make Sitappa Naidu, Poligar Sitappa Naidu succeeds the late Poligar and is surnamed Chinna Ven-katagiri Naidu. Some Guricars fied in disgust.

The father and brothers of the new made Poligar hold a consul-tation with the Brah-

Ofrianna, the uncle of Ramappa, ravenged his death

He interested the Fouzidar of Kolar in his favour marched to Kangundland took it.

The Poligar released the Brahmin Butchay-ya.

in his old employ, and he and Girianna managed the affairs of the country with full power. After some time, Wormurti Nayudu and his sons went to their uncle, the present Timma Nayudu, and requested his assistance and advice in displacing Venkatapathi Nayudu. Timma Nayudu told Wormurti Nayudu, to return to Kangundi and remain there as usual, and that he on a certain night would surprise the place, when he and his sons and adherents were to co-operate with him and that he would put to death Venkatapathi Nayudu and restore the Poliam to his son. Wormurti Nayudu came back to Kangundi and prevailed on one of the most powerful guricars named Kakinayani Chinnana, who had the command on the top of the hill to be on his side. However before this scheme was ripe for a He reinstated But execution, Butchayya and Girianna knew it and disclosed the whole affair to Venkatapath chayya in the office of Nayudu and told him that no time ought to be lost in warding off the impending danger.

Pradhan. execution, Butchayya and Girianna knew it and disclosed the whole affair to Venkatapathi

Timma Naidu fired on the Company's troops and he is banis-ed.

The Poligar took up-on himself the manage-ment of his country.

The Nayudu at this time had only been fifteen days in the Government, after being Sitappa Naidu, the a prisoner for three years and dreading a reverse of fortune, he told them that they thought deposed Poligar and were expedient for his safety. On this Butchayya seized on Wormurti Nayudu and his three sons Womappa Nayudu, Veerappa Nayudu and Seetappa Nayudu and put them to death and as Kakinayani Chinnanna had been concerned before in sending Venkata-Timma Naidu pro- chellamayya the brother of Butchayya, to Seringapatam, Butchayya deprived him and his obtablishing Wormurti two sons of their eyes.

In a little while, Tippoo Sultan placed a garrison in Kangundi and the Nayudu fled Timms Naidu's below the ghauts where he remained five years. After this the army of the Hon'ble scheme is found out Company ascended the ghauts and Venkatapathi Nayudu obtained permission to recover are put to death. his Poliam, and as Timma Nayudu was then with him he his Poliam, and as Timma Nayudu was then with him, he sent him with his Dalway and a party of peons to Kangundi who took possession of the place. The Nayudu also came there Tippoo Sultan placed a garrison in Kanguda and the Poligar to Venkatapathi Nayudu. Timma Nayudu during his management associated with himfold. self Ramappa Nayudu, the remaining son of Wormurti Nayudu, and they jointly sent The Policar arrived an armed force into the Kolar country put to death Girianna and plundered all his cattle and effects and converted them to their and effects and converted them to their own use. Sometime after, Timma Nayudu fired on a party of the Company's troops under the command of Lieut. Irton at the village of Timma Naidu man-Shivarampore, killed two sepoys and fled, on which account Captain Alexander Read Bahadur banished him from the country, and having fixed a certain annual tribute, he Timma Naidu sent desired Venkatapathi Nayudu to take upon himself the management of his country and a force put Girianna to desth and plundered not to allow Timma Nayudu to reside in it and also to pay his kist regularly. his effects.

> Sannad-I-Milkath Isthimrar, or deed of permanent property, granted by the Honourable the Governor-in-Council of Fort St. George, on behalf of the Right Honourable the Secretary of State for India in Council, to Kambi Nayani Javvaji Venkatapathi Nayanivaru, Zamindar of Kangundi.

Whereas for a long series of years your Estate of Kangundi, consisting of the villages hereinafter named, has been held on a terminable tenure by yourself and your predecessors, and whereas the Government have now determined to confer on you a permanent property in it, it is hereby declared that the assessment of your estate has been fixed from the commencement of fasli 1281 at the annual sum of Rs. 23,030-9-10 which said sum of Rs. 23,030-9-10 shall be, and is hereby accordingly declared by this Sannad to be the permanent annual Jamma of your estate, payable in the current coin of the realm, in fixed monthly instalments, agreeably to the separate kistbandi signed by you.

- 2. This permanent assessment of the land-tax on your estate is exclusive of the revenue derived from the manufacture and sale of salt and saltpetre; exclusive of the Sayer, or duties of every description, whether by sea or land, the entire administration of which the Government reserves to itself; exclusive of the abkari or tax on the sale of spirituous liquors and intoxicating drugs, exclusive of the excise which is or may be levied on commodities or articles of consumption; exclusive of all taxes, personal and professional, as well as of those from markets, fairs, and bazaars, exclusive of all inam lands brought under the settlement of the Inam Commissioner and held rent-free or subject to a quit-rent (which quit-rent, unchangeable by you, is included in the assets of your estate); and exclusive of all lands and roosooms heretofore appropriated to the support of village and Police establishments. The Government reserves to itself the entire exercise of its discretion in continuing or abolishing, temporarily or permanently, the articles of revenue included, according to the custom and practice of the country, under the several heads above-stated.
- 3. You shall regularly pay in all seasons the amount of the permanent assessment above-fixed; the remissions which may have occasionally been granted according to the custom of the country on account of drought, inundation, or other calamity of the season shall now cease and never be revived, and if you should fail to discharge your engagements, your estate and your personal property shall be answerable for the consequence of such failure.

- 4. In the event of your failure, and as often as you shall fail to pay the amount of your permanent assessment according to the monthly instalments set forth in your kistbandi hereinbefore referred to, all arrears of revenue due by you shall be recoverable under and in the manner provided for the recovery of arrears of revenue due by defaulters not holding a Sannad-I-Milkeut Istimrar of other similar instrument; by Madras Act II of 1864, entitled an Act to consolidate the Laws for the recovery of arrears of revenue, in the Madras Presidency, or by any law which may be hereafter enacted for the same purpose.
- 5. You shall be at free liberty to transfer, without the previous consent of Government or of any other authority, to whomsoever you may think proper, either by sale, gift, or otherwise, your proprietary right in the whole or in any part of your estate; such transfers of your land shall be valid and recognized by the Courts and Officers of Government, provided they shall not be repugnant to the Muhammadan or the Hindu laws, or to the Regulations of the British Government; but unless such sale, gift, or transfer shall have been regularly registered at the office of the Collector and unless the public assessment shall have been previously determined and fixed on such separated portions of your estate by the Collector, such sale, gift, or transfer shall be of no legal force or effect, nor shall such transactions exonerate you from the payment of any part of the public land tax assessed on your entire estate previously to such transfer, but your whole estate, shall continue to be answerable for the total land-tax, in the same manner as if no such transaction had occurred.
- 6. In the event of the sale of any part of your estate for the liquidation of arrears of the assessment, or in satisfaction of the decree of a Court of Judicature, or in the event of the transfer of any part of your estate by gift, sale, or otherwise, you shall furnish the Collector with true and correct accounts of your entire estate and of the portion of your estate to be so separated for a period not less than three years preceding such sale or transfer, in order that the due proportion of the public revenue may be fixed thereon. The assessment to be settled on the separated parts of your lands shall always bear the same proportion to the actual produce of the separated portion as the total permanent Jumma on your estate bears to the actual produce of the whole estate; so that if the accounts to be furnished by you should be correct, no partial assessment can happen, nor any increase of the fixed Jumma be ever, made under whatever changes or improvements your interests or your pleasure may lead you to introduce into the estate.
- 7. In order that you may at all times be enabled to comply with the conditions of the 6th Article of this Sannad, by which you are bound to furnish true and correct accounts of your estate when required by the Collector, you shall support the regular and established number of Karnams in the several villages of your estate. The karnams shall be appointed from time to time by you, and shall obey all regular orders issued by your authority, but they shall not be liable to be removed from their offices, except by the sentence of Court of Judicature, or the order of an officer of Government, as may be determined by law. In the event of your having, or of your underfarmers, tenants, or ryots having cause of complaint against the karnam of any village for a breach of duty, you shall be at liberty to institute, at your own peril, a suit in any Court of competent jurisdiction for the purpose of bringing such karnam to trial and punishment; but in the event of your dispossessing a karnam of his office without such previous regular process, or without the order of a competent officer of Government, you shall be liable to make such satisfaction for the injury as any Court of competent jurisdiction may decree. Where a karnam may be dismissed from his office by the sentence of a Court of Judicature or the order of an officer of Government, you shall, in the first instance, select a successor from the family of the last incumbent provided any member of that family shall be capable of the duty of karnam; but if no member of it shall be capable of discharging that duty, you shall exercise your discretion in the appointment of a proper person. The name of the person appointed to succeed shall be reported to the Collector,
- 8. You shall aid and assist the officers of Government, in apprehending and securing offenders of all descriptions; and you shall inquire and give notice to the Magistrates of all robbers or disturbers of the public peace who may be found or who may seek refuge in your estate.
- 9. You shall enter into engagements with your ryots for a rent wither in money or in kind, and shall, within a reasonable time, grant to each ryot a patta or cowle, clearly defining the amount to be paid by him, and explaining every condition of the engagement, and you shall grant, or cause to be granted, regular receipts to the ryots or for all discharges in money or in kind made by them to you or for your account. If after the expiration of a reasonable period of time from the execution of your Cabooleat, you shall neglect or shall refuse to comply with the demand if your underfarmers or ryots for the pattas and receipts above-mentioned you shall be liable to be sued in any Court of competent jurisdiction, and you shall also be liable to such damages as may be decreed by such Court to the complainant.

10. Continuing to conform to the above stipulations, to render allegiance to the British Government, and to obey all the Laws and Regulations which are now or may be hereafter in force in British India, you are hereby authorized and empowered to hold in perpetuity to your heirs, successors, and assigns at the permanent assessment herein named the estate of Kangundi...

11. List of villages composing the estate of Kangundi-

Kangundi. Kuppam. Daseganni uru. Guttapalli. Yelajanur. Urlaobanapalli. Kurmanipalle. Gattapanayanipalle. Kakinayanichegarlapalle. Anagiripalle. Dinnepalle. Pogurupalle. Nadimur. Bodaguttapalle. Gudlakadirepalle. Kotachambagiri. Attinattam. (ludichambagiri. Venkatapuram. Paipailiam. Chinnaboggupalli. Peddaboggupalli. Vasanadugollapalli. Gandappanur. Chinnabangarunattam. Kunjegaunivuru. Kothapalli. Jarugu. Gundlanayanipalle. Krishnadasanapalli. Yanadipallı. Urinayanipalli. Chalarlapalli. Urinayanikottur. Odda Gollapalli. Gundlasagaram. Sanganapalli. Chinnapartigunta. Malavanikottur. Peddapartigunta. Kodiganipalli. Buragalapalli. Chinnagollapalli. Vantipalli. Avulathimmanapalli. Yamuganipalle. Peddabadanavada. Chilapalli. Avulanatham. Mittapalli. Sonnarasanapalli. Alugumanipalli. Thimminayanipalli. Chinnur. Peddur. Papanur. Advibadinavada. Muddanapalli. Gasikepalli.

Chigarlapalli.

Bevanapalli. Agarami. Nulagunta. Maldepalli Kottur. Gonugur. Vendugampallı. Gollapalli. Bevanapalli. Thammuganipalli. Gokarlapalli. Peddagollapalli. Sirigiripalli. Settipalli. Kanchibandarlapalli. Porakuntlapalli. Varamanur. Advibudugur. Chadumur. Ponnangur. Mallinaynivur. Kattanur. Checkunattham. Chinnavnbba. .Palarlapalli. Nanjampeta. Javukupalli. Govindapalli. Pedduganur. Anikera. Regadadinnipalle. Vetagirikottur. Dandikuppam. Chavudampalli. Pannepalli, Sivaramapuram. Kolamadugu, Santhiyampalli. Cheddiganipalli. Krishnapuram . Venkatepalli. Konganapalli. Vijalapuram, Kenehanaballa. Kadasinakuppam. Blugundlapuram. Rajupeta. Peddur, Bennanakuppam. Konerikuppam. Redlapalli. Morasanapalli. Mathamsanthiyampalli. Rallabudugur. Chimanapalli.

Karumatla.

Karlagatta.

Madanapalli.

Kadapalli,

Sattu.

Chinthakampalli.

Thammiganipalli.

List of villages composing the estate of Kangundi-cont.

Vadagandlapalli. Unisiganipalli. Sogadabalia. Settiballa. Kadirimuttanapalli. Donkumanipalli. Nallarallpalli. Thimmampeta. Mallakuppam. Sorakayalanatham. Nayanichervu. Thopulakunta. Chinthakampenta. Kawkapattu. Konamadugu. Naranapuram. Alasandala. Gollapalli. Raminayanipeta. Mallakunta. Kurubavanikunta. Paramasamudram. Konnamanipalli. Kammaguntapalli. Konnamanipalli. Kollupalli. Sivakurubur. Ramegaunipalli. Kolalathimmanapalli. Arimuttanapalli. Theckupat. Matarlapalli. Mankaladoddi. Errabetayanur. Maruvada. Kammathamur. Vanaguttapalli. Gudipalli. Bigiganipalli. Chiminayanipalli. Chinnakurubalapalli. Vaddepalli. Thotliganipalli. Kotapalli. Bandakothur. Thummulapalli. Yeddulapalli. Ankiredlapalli. Chattiganikurubur. Bennanapalli. Kondathimmapalli. Bandarlapalli. Boyanapalli. Chinnagandlapalli. Kothiguttapalli. Badugumakulapalli. Chillamanipalli. Kattari. Boggulapalli. Marupalli. Animiganipalli. Vasanadu. Garigachanepalle. Yenamanachanapalli. Chimpanagallu. Dalavayikottapalli. Guttariapalii. Kadepalli. Agraharam. Vepanapallı. Sodiganipalli. Pacharlapallı. Malidepallı. Kackanapalli. Jathikarthanapalli. Chamaguttapalli. Nalagampallı. Kappalnattam. Gudikottur. Kakimadugu. Jogiganur. Bairuganipallı. Bandasettipallı. Sigalapalli. Bellakokila. Nallappareddivuru. Ammavaripeta. Balavabanapalli. Vaddevanikottur. Nacknapalli. Pakampalli. Thippanapalli. Karumattagollapalli. Rallakothur. Dommarathippanapalli. Jalliganipalli. Matham. Jangalapalli. Narasimhepalli. Ramapuram. Thippaganur. Nayanipalli. Abakaldoddi. Gunjarlapalli. Kottur. Karegaunivuru. Santhur. Gollapalli. Sonnegaunipalli. Kathegaunivuru. Kodithipalli. Pedda Bommanapalli. Chengaballa. Thummisi. Nadimpalli. Nimmanapalli. Gulipalli. Kanamaladoddi. Guddisettipalli. Solisettipalli. Chimakambattu. Avarakuppam. Digavapalliem. Kuppaganupalli. Chikatipalli. Boyanapalli. Beggilipalli. Peddabangaranatham. Chandam.

Rajanam.

List of villages composing the estate of Kangundi—cont.

Yekarlapalli.
Molakalapalli.
Kuttiganipalli.
Kattimanipalli.
Bisanattam.
Dasamanipalli.
Salachintamapalli.
Kodathanapalli.
Yirisiganipalli.
Singasamudram.

Balla.

Nadipinayani Chinnapalli.
Pullakurapalli.
Kuppaganipalli.
Jidimanipalli.
Viranamala.
Pachcharumakulapalli.
Peddakurubalapalli.
Kottapalli.

Pullur.
Virangapuram.
Papireddivuru.

Total number of villages (274) two hundred and seventy-four.

Given in Fort St. George, this ninth day of April 1872 by the Honourable the Governor in Council on behalf of the Right Honourable the Secretary of State for India in Council.

As. A. J. ARBUTHNUT.

APPENDIX No. 25 TO FIFTH REPORT FROM THE SELECT COMMITTEE OF THE AFFAIRS OF THE EAST INDIA COMPANY.

EXTRACTS FROM REPORTS RESPECTING THE LAND TENURES IN THE CARNATIC AND MYSORE TERRITORY.

Extract report of Collector of Southern Poligar peshkash, 29th December 1800.

91. The observations I have to offer, apply exclusively to the opinions entertained, as to the right of property in the lands of the country in general, at the present day: opinions, which claim to be attentively considered, before changes, founded altogether on the faith and force of them, are finally determined on. I understand it to be a fundamental principle to the introduction of the new system, as defined in your instructions, that all lands denominated havelly, are the lands of Government; and that all the lands denominated pollams, are the lands of poligar;—that the proprietary right of Government in the havelly lands, is to be sold in perpetuity to any natives who may wish to buy them; and that the proprietary right of the poligars, are to be confirmed to them in the most full and solemn manner; and though reservation is made that in confirming the rights of zamindars or poligars, the ascertained rights of talukdars or other individuals (for a description of whom I am referred to an extract from the Bengal regulations) shall not be violated; yet in the havellies, no such reservation is particularly expressed; and upon reference to the Bengal regulations, for a description of the nature of those rights, which the zamindars were to respect, the reservation does not appear to me to be extended so far as is necessary in these countries (whether havellies or pollams), in order to secure the legitimate ends of the system, the confidence of the people, and the establishment of internal order and peace.

EXTRACT FROM THE BARAMAHAL RECORDS, SECTION I (1907 EDITION), PAGES 228 AND 229.

- No. I.—Translation of the obligation entered into by Venkatpati Nyr, Poligar of Kangundi with the Hon'ble Company.
- 1. I, Venkatapati Nyr, Poligar of Kangundi, declare this to be my agreement with the Hon'ble Company: I promise on being re-established in my ancient possessions and privileges through the favour of the said company to pay them as a nazar Rs. 50,000 deducting the amount of slaughter cattle, and sheep, delivered to officers commanding detachments of their troops, according to receipts in my hands, the former at 1½ pagoda per head, and the latter at 6 the pagoda. I say that I will pay the said company, a nazar of fifty thousand rupees, 25,000 immediately and 25,000 by the end of Vaisak or 22nd May 1792 taking receipts for the same.
- 2. Moreover I engage to pay the said company an annual peshkash, and to refund all the collections for revenue I have made during the late war beyond the boundary of my own palliam, viz.—

Peshkash for Paridhavi, the current year Collections made in the Kolar and C districts above the	PHS. 8,010		
ghauts	3,431	0	5
Collections made in the Baramahal and C district below the ghauts	1,465	6	4

3. I agree to pay the above sum twelve thousand nine hundred and six pagodas, six fanams, and nine annas in the following instalments:—

·						P. F.	AS.	c.
15th October in Asvayujam		• • •		•••		51 6	0	0
13th November in Kartikam		•••	•••			1,290	0	0
13th December in Margasiram		• • •		•	•••	1,806	0	0
11th January in Pushyam		•••	•••			$1,\!290$	0	0
10th February in Magham		4 - 4			• • •	935	0	0
11th March in Phalgunam	• • •		• • •	•••		2,322	0	0
10th April in Chaitram					• • •	1,161	0	0
9th May in Vaisakham		• • •		•••	•-•	774	0	0
8th June in Jeshtam		•••		•••		1,032	0	0
7th July in Ashadham	• • •	•••				7 80	6	9
						12.906	6	9

- 4. In case grain be required for the public service, I promise to furnish on demand 250 candies of paddy at 10 rupees per candy by the end of this month, or by the 20th May next also 300 candies in Kartikam or by the 14th November and 200 more next Vaisakham or in April 1793 at such prices as may then be current.
- 5. I hereby consent to the forfeiture of all my possessions if I fail in paying half of the abovementioned nazar within five days of this date, and the remaining half within four days of the time stipulated, or if I fail in paying the peshkash and other sums within fifteen days at the times of instalments: all my payments shall be made by the company's rates of exchange.
- 6. Every requisition that you or whoever may hereafter be the company's manager of the Baramahal shall make of cattle, sheep and whatever else may be wanted for the public service that my poliam produces shall at all times be complied with, and the account or receipts shall be taken for the same.
- 7. I shall consider myself bound to administer impartial justice to all people within my jurisdiction and to maintain inamdars and other in their privileges and property.
- 8. The effects of people who have been plundered during the war by persons in my service shall be restored upon demand, or according to the decisions of a panchayat and if, in spite of my endeavour to prevent it, any merchants or other be robbed hereafter in passing through my country, full retribution shall be made of their property or an equivalent given upon their declaring the amount upon outh conformable to the usage of their caste.
- 9. Depending entirely on the company for protection, I shall discharge the peons at present in my pay, reserving only 100 men as a guard about my house, and shall admit a company's Garrison in the Fort of Kangundi.
- 10. Tim Nyr, my present adikhari or manager having incurred the displeasure of Government, by repeated acts of disobedience, I shall immediately remove him from his situation, and shall not permit him to remain any longer in my country.

Given my hand at Tripatur the 20th Vaisak, Paridhavi Samvastara or the 11th May 1792.

EXTRACT INAM FAIR REGISTER OF 1903.

General note on Kangundi zamindari and Timmajiammal's estate.

This zamindari was ceded to the British by Tippu Sultan in 1792 and was first attached to the Salcm district, from which it was subsequently transferred to the North Arcot district. The Collector of Salem (Colonel Reade) fixed (1795) the peshkash at pagodas 6,781-6-70 or Rs. 23,734-0-7 being three-fifths of the then rental, the inams being excluded from the assets. In 1818, the Collector Mr. Graeme recommended the permanent settlement of the estate on an enhanced peshkash, which was objected to by Government, who said that no change should be made in the nature of the tenure or the amount of the peshkash. The question of tenure came again under discussion in 1830 in connexion with the zamindar's claim to reduction of peshkash in consequence of the resumption sayer revenue by Government. A permanent sanad was offered in 1832, and again in 1850, but was declaimed by the zamindar on account of the clause reserving the inams. The Inam Commission of the 1860 however, dealt with the inams in this estate as in others. In 1365, the zamindar expressed his willingness to receive the sanad; and it was ultimately delivered to him in 1872. Paragraph 3 of the sanad excludes all inam lands brought under the settlement of the Inam Commission and held rent free or subject to quit-rent, and also all lands and roosooms heretofore appropriated to the support of village and police establishments.

Statement showing the demand and collection from each village in the estates.

	D	NII.		0110	_	44.	134		1340	3.
	Number and name	of v	'illage.		Demand.	Collection.	Demand.	Collection.	Demand.	Collection.
					RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. 1. P.	RS. A. P.	RS. A. P.
1 2	Kangundi Venkatosapuram		• •	••	371 15 9	162 6 4	371 15 9	187 5 3	383 13 9 16 3 3	187 14 0
3 4	Kuppam Dasegownlyur	::	••	::	2,660 14 10 1,354 4 9	888 14 0 647 8 11	2,685 15 10 1,110 11 10	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	614 13 10 395 12 5
5 6	Guttapalli Elajanur	• •	::	::	301 1 1 141 4 5	54 0 1 17 3 2	195 12 5 218 10 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	197 15 1 179 8 3	89 10 2 52 13 0
7 9	Urlarabanapalli	::	::	::	421 5 2 294 5 3	204 8 9 231 12 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	169 7 5 69 0 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	175 3 6 16 4 10
1Ĭ 12	Anagarlapalli Dinnapalli	::	::	• •	297 2 7 305 14 7	147 12 8 164 2 7	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	134 3 2 101 3 10	216 7 10 222 9 6	110 1 9 103 12 6
13 16	Pogurupalli Bodaguttapalli	::	::	::	1,555 8 5 94 11 6	$ \begin{array}{ccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$1,141 & 0 & 2 \\ 88 & 2 & 1$	331 12 3 33 13 10	1,114 13 0 197 10 5	221 2 10 76 5 0
18 24	Kotachempagiri Peddubaggupalli	•		• •	309 1 9 249 13 1	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	275 0 5 155 5 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	277 8 5 163 13 4	92 10 5 83 4 5
25 28	Vasanalugollapalli Kunjegowniyur	::	::	::	217 1 3 532 7 3	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	175 4 5 435 4 11	106 0 5 279 8 4	185 0 2 435 1 1	99 10 2 196 15 1
29 30	Kothapalli Sajjalapalli	::	••	::	237 11 1 78 14 10	118 9 0 32 2 4	243 0 9 70 9 2	153 3 9 35 13 9	241 6 7 70 7 1	159 5 4 55 8 10
31 32	Peddagopanapalli Jarugu		::	::	513 2 7 807 4 8	145 9 3 305 3 9	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$154 \ 14 \ 2$ $353 \ 12 \ 5$	201 5 6 565 12 3	$171 11 6 \\ 248 2 5$
33 34	Gudlanayanipalli Battalapalli	::	••	::	1,079 1 0 319 6 5	578 14 2 211 10 1	988 11 6 303 13 1	464 14 4 211 10 9	988 4 9 303 13 1	413 0 4 142 10 10
35 36	Krishnadasanapalli Yenadipalli		::	• •	784 8 7 498 7 11	412 12 5 263 3 7	670 3 4 402 15 3	426 4 6 236 13 3	651 6 2 402 15 4	224 3 5 241 4 7
37 38	Urinayanipalli Cholarlapalli	::	::	::	578 11 8 469 13 5	264 3 3	296 12 5 331 t 3	$147 12 0 \\ 188 10 10$	396 12 0 331 6 3	138 1 2 131 2 0
39 42	Urinayanikottur Sanganapalli	• •	••	::	246 15 10	84 0 5 113 6 7 662 8 0	150 1 3 861 3 10	72 2 7 693 11 10	150 1 3 861 3 11	47 5 2
43 44	Chimapartilkunta Malavanikottur	::	••	::	1,070 0 10 500 12 9 312 12 4	325 5 8 122 8 2	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	308 4 5 178 14 1	417 5 10	$228 \ 14 \ 6$
45 46	Peddaparthikunta	::	::		483 0 6	353 15 4	432 2 6 378 2 6	335 1 6 257 1 6	242 0 5 432 2 6 378 2 6	307 10 9
47	Kodiganipalli Buragalapalli.	::	• •	::	431 11 6 296 9 6	250 11 2	283 13 3	219 2 11 317 12 2	286 13 3	148 10 4
48 49	Chinnagoliapalli Vontinalli	::	::	••	784 10 9 612 6 10	403 8 0 342 10 10	761 1 0 464 8 8	175 10 4	758 15 0 467 15 0	$^{182}_{70}$ $^{1}_{12}$ $^{0}_{1}$
50	Avulutiminanapalli Kanamanapalli	::	::	::	158 1 5 904 6 7	71 14 11 125 13 9	139 14 2 904 6 7	111 13 6 220 12 1	139 14 2 942 13 3	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
52 57	Vemaganipalli Mittapalli	::	• •	••	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	965 14 10 831 0 4	666 12 1 298 9 2	$965 \ 14 \ 10$ $814 \ 7 \ 10$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
59 60	Nemmakampalli Sonnarasanapalli	::	• •	• •	48 14 10 497 5 8	28 4 8 109 6 11	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	31 14 0 192 10 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
67 68	Muddanapalli Gasikapalli	::		::	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	14 5 4 105 1 2	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	34 4 9 105 11 11	135 0 4 240 7 1	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
71 72	Agaram Vengepalli	::	• • •	••	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	1,329 14 10 119 5 5	1,336 15 4 148 15 5	886 7 7 123 7 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$575 \ 10 \ 5$ $50 \ 0 \ 0$
78 80	Bevanapalli	::	• •	• •	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	203 15 11 269 3 0	259 2 8 354 3 6	165 13 6 304 13 11	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	161 10 8 153 3 11
81 82	Peddagollanalli Chinnagollanalli	::	• •	::	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	65 13 8 41 4 3
85	Settipalli Porakuutlapalli	::	• • •		$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	569 13 11 184 10 0	395 8 8 125 7 2	$569 13 11 \\ 184 10 0$	295 4 9 107 3 9
88 89	Chadumur Pomangur	• •	::	••	472 10 2 838 14 8	$ \begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	309 3 0 467 6 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	309 3 0 407 6 8	144 9 5 255 6 2
	Ch. kkunatham Chumayobba	• •	• • •		$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
96 98	Pajarlapalli Nanjampet	• •	• •	• •	759 2 0 1,086 1 0	136 0 7 866 1 9	547 10 10 989 8 0	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	548 2 7 $985 7 11$	133 13 6 357 14 7 157 7 7
100	Tavákupalli Govindapalli	::	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	::	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	310 4 6 320 12 10	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	231 5 9
101	Pedduganur Anekare	• •	• • •	• •	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	217 1 11
103 104	Regadadinnepalli	• •	••	• •	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	124 14 0 636 8 9	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	3 3 0 301 0 11
	Chavadampalli Vetagirikottur	::	• •		$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
	Jogniganur Kojamadugu	::		••	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	120 13 5 374 12 4	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccc} 40 & 3 & 8 \\ 178 & 0 & 5 \end{array}$
111	Santimpalli Ch Idiganipalli	•	• •	::	815 2 5	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	260 14 7 706 15 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
113	Krishnapuram Konganapalli	::		::	1,281 3 3 841 15 5	899 14 4 682 1 2 240 13 1	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$674 0 9 \\ 681 10 5$	745 13 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
116		• •		• •	450 15 8 1,005 13 0	641 13 6	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
$\frac{121}{122}$	Peddur	::	• •	••	701 2 6 359 7 1	362 13 10 16 4 5	923 5 3 672 14 9 317 15 7	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	684 5 0 317 15 7	$\begin{array}{cccc} 172 & 1 & 1 \\ 2 & 2 & 0 \end{array}$
123	Konerikuppam Redlapalli	::	• •	::	1,184 11 5 193 0 11	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	115 14 3 154 15 2 74 15 7
$\frac{125}{126}$	Mornsanapalli Matasantipalli	::	• •	::	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	229 1 11 128 8 8	112 0 5 44 4 3	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	49 13 6
$\frac{129}{132}$	Karunatla Karlagatta	::	• •	::	126 15 11 592 7 7	27 11 7 429 10 6	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	32 7 9 374 5 8	111 8 3 467 4 0	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
133		• •	• •	• •	465 14 11 567 3 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	369 1 7 372 7 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
135 136	Kadiribanpalli	::	• •	::	345 9 9 208 0 10	283 7 8 96 11 6	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	170 2 8 56 3 10
$\frac{137}{138}$	Sannag whipalli Podur	::	• •	••	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	60 2 0	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	79 5 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	55 3 5 3 4 1
139 140	Prithichamanu	::	::	• •	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	3 11 9	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	••
141 142	Vadagandapalli Unisigampalli	::	::	• • •	880 3 10 799 3 8	658 10 6	614 9 4 652 8 6	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	614 9 6 651 15 9	146 2 3
144 145	Settibulla	::	• •	• •	508 13 5 148 11 0	98 2 10	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	67 11 2	428 8 10 132 13 0	11 9 4
146 148	Donkumanipalli		• •	::	145 10 2 37 6 10	$\begin{array}{cccc} 105 & 5 & 0 \\ 23 & 3 & 4 \end{array}$	153 6 6 34 5 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
150 151	Thimmampet		• •	• •	348 1 8 963 13 2	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	266 3 10 727 15 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	14 2 3 55 7 3 243 4 7 838 3 1
152 153	Sarakayanattam Nayanicheruvu	• •	••	::	2,802 12 9 1,577 13 11	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	1,208 9 5 530 15 7	2,009 14 3 976 4 3	455 O 9
154 155	Thopulakunta		• •	•	921 4 1 75 13 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	643 6 11 51 3 4	307 2 7 10 10 1	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	286 11 2 8 5 4
156 157	Kavukapalii		• •	••	273 0 5 636 12 7	54 7 4	239 12 3 450 15 6	6 0 0	233 12 3 450 15 6	$\begin{array}{ccc}0&7&10\\5&10&4\end{array}$
158	Narayanapurani Alasandala	::	• • •		$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	28 3 9	$\begin{array}{cccc} 624 & 15 & 10 \\ 442 & 7 & 3 \end{array}$	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	624 15 10 442 8 11	15 6 2
160 161	Gollapalli	::	•••	•••	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	9 7 9 681 1 5	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	330 13 0	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	48 15 9 269 8 2
162	Mallakunta Kurabayarikunta		••		3,071 4 1 461 2 1	1,161 10 6 329 10 10	380 1 2	1,178 4 9 264 10 8	$2,134 3 11 \\ 380 1 2$	1,p81 14 1 267 15 7
171 182	Arimuthanapalli				423 14 7	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	406 14 3 254 12 10	76 1 8 124 12 9	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	115 13 2
191	Jeedimanipalli	•••	•••	•••	240 13 8 109 7 1	60 15 5		49 5 2	79 3 3	123 2 1 63 8 8

Statement showing the demand and collection from each village in the estates-cont.

Number and name of village.		134	14.	1345.		1346.		
		Demand. Collection.		Demand.	Collection.	Demand.	Collection,	
		RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	
198 Motagattur 207 Venkatrajapurani 209 Mimdapettu 210 Boggupalli 211 Marupalli 218 Rajanam 231 Nalagampalli 235 Kakimadugu 240 Bellakogila 241 Nalapareddugur 242 Ammayaripet		128 0 5 130 13 9 60 2 3 429 10 3 376 11 10 579 4 8 390 0 4 228 4 3 425 13 4 370 10 7	59 8 6 9 10 3 32 10 8 134 13 8 237 5 7 321 0 6 255 10 1 65 5 9 271 7 7 182 9 5 72 9 11	123 2 5 53 8 0 60 2 3 442 14 9 340 8 11 554 1 5 373 11 9 128 8 6 340 3 4 327 5 3 107 14 10	50 7 9 9 10 3 24 3 8 204 3 9 211 8 11 344 7 1 237 0 9 89 1 0 179 10 8 137 0 9 67 9 9	123 2 5 53 8 0 60 1 5 433 14 0 335 6 7 544 8 3 373 11 10 128 8 6 338 0 2 323 2 4 101 10 11	36 10 6 12 13 8 51 10 8 247 15 9 146 0 0 400 4 1 175 5 9 79 1 9	
243 Anchinayahikuppam 254 Jalliganipalli 281 Gollapallidinne 283 Gundusettipalli 290 Boyanapalli 297 Kuttiganipalli 298 Kathimanipalli 318 Bondalagunta 319 Papireddiyur		91 13 8 266 5 11 319 2 7 665 1 0 117 14 8 272 5 7 37 10 8 23 5 4	30 12 7 202 9 1 209 8 6 394 15 6 36 8 6 132 12 7 9 5 5 11 2 7	89 0 8 197 4 7 31 7 3 235 8 10 513 1 9 112 7 10 32 11 1 21 1 11	30 2 1 177 5 4 177 5 9 181 14 5 308 1 8 61 7 11 18 14 7 14 11 10	89 0 2 197 4 7 31 7 3 236 9 11 513 1 9 112 9 2 292 15 2 32 11 6 21 10 5	15 1 10 107 3 8 9 8 7 117 6 4 163 4 8 66 2 6 70 11 11 122 9 8 10 0 0	

Rate of Grazing fees.

The grazing feos for grazing in unreserved lands shall be as follows:---

-
5
)
8
)
)
)
)

Rates of fees for issue of permits for timber, etc.

Timbor Trees. (Class I).

		(CIR	88 17			
Botauical name.		English name.	Telugu name.	Rate of Seigniorage.	RS. A	. P.
Dalabergia latifolia	• ••	Blackwood or rosewood,	Carl II	::}		
Pterocarpus Marsupium		Kino		Per cart load	7 8	0
Shorea Tumbugai		· Aleks	rm 1	Per head load.	0 6	o-
Terminalia tomentosa		C. C.	27 11 7 71		• •	v
Eugenia alternifolia			" B.C 17 [1)		
Eugenta attentinona		(Class				
Pongamio Glabra		75-7	Kanuga	ì		
Acacia Sundra or Catechu		Catechu or co-	Nallachendra	. ì		
ricaola Sallara de Sallara		utch.	Manu.	ſ		
Albizzia Lebbek		Siris	Dirisina]		
Anogei-sus latifolia			Yella or chari	man		
Cassia Fistual		Indian labur-	Rela	Per cart load	3 12	0
Cassia 2 is		nam or pudd-		Per head load.	0 3	ŏ
		ing pipe.				v
Eugenia jambotana		- 61 1	Neredu			
Melia indica · · · ·		Nim or margose	. Vера			
Mimusops Elenai			-			
Mimusaps hexandra or inc	dica		~ ~ ~			
Terminalia Arjuan			Yerramaddi)		
Adina Cordifolia			Bandaru	{		
Albizzia odoratssama		Fragrantacacia.	Chinduga]		
Dolichandrone crispa		• • •	•••	J		
13011011011011011011011011		(Class	III).			
Acacia arabica		Babul or black	Nallatunma	า		
Acacla alabica	• •	thorn mimosa.		Per cart load	1 14	0
Acacia leucophiloea			Tella tunima .		0 1	6
Albizzia amara	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •		CV1 11 1		~ 1	٧
Terminalia paniculata		•••		\ Per cart load	1 14	0
Phoemix sylvestris		Date		Per tree	1 8	ŏ
Borassus flabbelliformis		Palmyra		. Per tree	3 12	ŏ
Borassus habbennorms	• • •	Fu				•
1				∫ Per cart load	0 7	в
Firewood	• •	••	••	Per head load	0 0	5
				Per cart load	3 12	ō
Charcoal	• •			`Per head load.	0 3	0
		Minor H	Produce.	•		
Palmyra leaves	• •			Per 1,000	1 8	0
		Mine	rals.			
Rough stone	• •	• •	• •	Per cart-load	0 - 1	6
Chiselled-stone	• •	• •	• •	<u>D</u> o	0 3	0
Metal and gravel	• •	• •	• •	$\mathbf{\tilde{p}_o}$	0 0	9
Earth and turf	• •	• •	• •	$\mathbf{D_0}$	0 0	9
D-11			••	Por cart load	0 5	0
Bodha grass · ·	• •	••	••	Per head load	0 0	3
Mr 1 8				¶Per cart load	0 10	0
Manure leaf		••	••	Per head load.	0 - 0	6
e:(1) Rough stone includes und	ressed bu	nt stone and every ki	nd of stone that has	not been chiselled.		

Note:—(1) Rough stone includes undressed burnt stone and every kind or stone that has not need chiseded.

(2) The rates per timber trees specified above apply only to rough or unsquared timber. In the case of squared timber one-half the above rates extra will be charged.

(3) The above rates are the maxima which may be reduced but not increased by the Zamindar without the sanction of the co ecto

List of Home farm lands.

Number and name of village.					Wet or dr	Extent.				
							C.	Α.	CH.	
286	Avarakuppam	L				Dry		13	2	0
182	Ch:nnakurlap	alli				Do		10	7	.1
171	Arimuthanapa	ılli				Do		2	8	0
113	Krishnapuran	α				Wet		10	4	4
110	Kolamadugu Nanjampet				•	Do Do		3-19 C.	Δ.	
3	Kuppam					Dry and lands in pain pa	9	11	8	
222	Kadepalli	••				compound. Wet and dry lands in the Inam village of Kadepalli.				

Petition by the Ryots of Bavaram, Kalahasti, Chittoor District, dated 25th April 1938.

భూరంమారు గామంలో సుమారు 40 సంవత్సరములకు పూర్వము కొంఠ భూములు కొఖ మక్తాలుగానుస్నూ, \mathfrak{d} మక్తాలుగానున్నూ, కట్టుబట్లగానున్నూ, మాన్యములుగానున్నూ భంటూవచ్చినది. సదరు భూములు ఆన్మి ఆయిటములు చేరి సుమారు 400 యకరములు తగ్గు రోట్లలో ఆనగా సరాసరి యకరాకు రూ 2-8-0 లు వంతున శిస్తులు నిర్వరణ ఆయిఖండినది. 200 యకరములు మాత్రం కోరు సూములు భంటూవచ్చినది.

ఆవృట్లో యా ాముం వుగుదేరాజకం మరాజేరాజాఆఫ్ కాళ్హాన్డివారికి వుండి కోర్టు ఆఫ్ ఆనుకమీషనరుకారి ఆఫీను సభరు రాజాగారివల్ల సిర్ధారణకాబడి గామమును పైమాయిష్ చేసి గైతులను పోటాపోటిచేయించి వ్రవయోగము లేని బందరు భూములకూడా కోరుభూముల్కకింద నిర్ధారణచేయించి తరములు యేర్పాటుచేసి యెక్కువహగాణిని కను చ8చి మీకు చట్రాబందిచేయించి సభకర్యము కలిగిం మెదము. ఆనీ ఆశ్లుచెప్ప కొంతమంది రైతులను లాాఖరుచుకొని శట్టాలు జారీచేయించి శట్టాలు పుచ్చుకోకుండావుండే రైతులపై కొండరు (వాసి మ-రా-రా-(శీ రాణిపేట సబ్-కొత క్రు కోర్టులో దాజాలు జిరిపి౦చి మాన్యాలు, కట్టుబళ్లు, రెఖ మక్తాలు, బెళ్ మక్తాలుశుృడు 💆 నులను లో ఏరుచుకొని వాప్పించి ఆందరుమున్నూ రాజాగారు చెప్పినట్లు నడచుకోవలసినదని వాస్లి బ్వారా మాకు చెప్పించి ఆరెణి మకాంలో ాజాగారితో రాజీబడవలస్థినదస్చెప్పి పురాత్నముగావుండిన కోరు భూమి: ఆప్పటికాలము ననుస్తరించి యకరాకు రూ 2 లు శాను నిర్ధారణశావలసిన భూములకు తర \circ 1 కి రూ \circ 1 1-6 \circ లు, తర \circ 2 కి రూ 9-6 \circ లు, తర \circ 3 కి రూ 5-6-0 లు, తరం 4 కు రూ 3-6-0 లున్నూ యా బ్రాహారం రేజ్లు నిర్ణయించి యా భూములలో నున్నూ, యితర రోఖ బిల్ మక్తాలలోనున్నూ, యే తరములోగాని, యే కారుకుగానీ నీరి పైటచేసినంతట తరం శిమ్మకు $1\frac{1}{2}$ వంతు శిమ్మన్ను, ఆకుతోటకు యొకరం 1 కి రూ 68-10-8 లు, ఇవము, పాగ, ఇసుపు వీట్లకు యొకరం 1 ಕಿ ರ್ಲ್ 22-8-0 ಲು, ವೆರುತಾನಿಸ, ಮಿರಿಯಮುವಕು ಯಾಕರಂ ರು. 11-4-0 ಲು, ಸಮಸು, ಏಂಗ ಏನೆರ್ ಯಕರಂ 1 కి రూ 7-8-0 లు, ఖల్లిజాతి, మామిడికి యకరం 1 కి రూ 5 లున్ను యా సకారం పయిన్ల వారి శాస్త్రులున్నూ, యా భూములలో వరి, రాగె, కంబు, జూన్న, నుళ్ళ యూలాటి సాధారణ పయర్లకు నుడలు కారు శిస్తులా ము క్కాలువంతు రెండో కారు శిస్తున్నూ య్ప్పోరచబడి ఆ రాజీనామాను దాఖలుచేయించినారు. ైకతు స్వంత జలాధారముతో సాగుచేసుకొన్నను పై కేట్స్ కారమే చార్జచేసి శాసులు వాసూలుచేస్తున్నారు. ఇందుకు నిద ర్మనము యిందు వెంట దాఖర్ చేయు పట్టాలలో నమాదు కాజడియున్న ది. ఆప్పటి [ముభువులవడ్డ క శ్ర. సుఖములు ಮಧಿಖಿ ವೆಯುಟಕು ರಹುಲು ವಾಲ್ ಫಯ್ಮ ಫಾಂಕುಲಸ್ ಫಂ ಬಂಡಿನಾರು. ಈ ಸ್ರಾಮಂ ಭಾಮುಲು ಯುಪ್ಪಟೆ ಶರ್ಖ್ಯಪಕ್ ರಮು 800 యకరములు మా π ణిళున్నది. $\dot{}$ రూ 7,000 లు బేరీజు యేర్పడుచున్నది.

ఈ గామం భూములు చవుడు, యీసుక, మీస్మ కలిగి బీవిస్థిలిలోనున్నది. సారాసరి య. 1 - 6 - 6 తూరులు ఫలితం ఫలింపుశావడం కష్టతరముగానున్నది. సాధారణముగా యకళా భూమి సాగు చేయుటకు యొదువు చిత్తనం దుక్కి వ $\overline{\Lambda}$ రా కృషిసంబంధమైన ఖర్చలు సుమారు రూ 25 లు ఆగుచున్నది. ఇందులా రాబడే ఫలిత ము శేస్త్రల $\overline{\Lambda}$ శాలక చెనిన్యూ యేలంలో మొస్టేకువారు కొన్ని భూములు స్వాధీనవర్చుకొన్ని వున్నారు.

ఇక చెరుల్లల స్థిలులన్నకో సుమారు 40 సంవత్సరములకు మావల మరంమత్తుచేయడంలేదు. ఆలరాయి పేరుగబడి కట్ట్రకాలువలు పడిపోయియన్నది. కట్టలు పెరగబడి రేపోమాపో తెగిసాడ్యేట్మ్మ్ మైన్న ఏ (రెండుకార్లు) పైరుపండనిదే మా జీవితముల జరుపుకొనుట దుర్లభముగాయున్నది. చెర్వునిండిన సంవత్సరములలోని ఖడకం 1 కారు పైరుకే తక్కువపడుచున్నది. కలప సామానులు, మడి ఆకు, కంప, నంటచెకుకులు యీ వైగా లైతుకు కావలసిన ఆ భారములు బొత్తుగాలేవు. బండ్లుబ్వారాగా తీక్కలు చెల్లించి 10 మైళ్లకన్న మించినదూరముపోయి ఆచ్చుకుంచేసే తప్ప దొరకవు. బండ్లు పైగా వసతిలేని లైతుల్మపయాస్తకు విలుపలేదు. ఈ గామానికి సంబంధించిన గో భూమి యూ గామమునకు 4 మైళ్లు చూరములో సుమారు 300 యకరములు భూమి బీడుభండు బేగాని ఆ పొలమును యిప్పటి మా దోరలు యుజూరాలుగామన్నూ, వారి స్వంత పశువుల మేతకు గానుమ్నా యితరులకు పట్టా బహిత్తులలో సాగుకు యిచ్చుకోవడముగానున్న దేగాని గామంలో లైతులు వశువులపోయి మేయుటకు ఆవకాశమివ్వబడలేదు.

ఇట్ట్ దస్టితులగను సరించి మేము మా బిడ్డలు, మా శళులు వైగారాలు ఆగ్హమారామడ్డడా యస్టి శలాపించు చున్నాను. ఉద్దోరలు మా కష్టములను సివర్హిశంచి మా దస్టితుందు గమసించి సారాసరికీ యకరం 1 కి రూ 2-8-0 లు రేటుతోనున్నూ, చెర్వు మరంమత్తు చేయించి వాశినదిగానున్నూ, కలప సామానులు, ఎంట చెరుకులు, మండి ఆకు కంప వైగారాలకు సదుపాయమున్నూ కలుగచేసి మమ్ములను రశ్రంతరని తమ్మ ఘనతను మొక్కిలి విన్నమ విధ్యములతో కొనియాడుచున్నాము.

Petition by the Ryots of Mamilladoddi, Cocanada Taluk, East Godavari District, dated 20th January 1938.

మా \sqrt{r} ామనుులో స్రే $\sqrt{7}$ నె నెంబరు గల 5.4 \sqrt{s} గ్రముల 9.5 నెంట్లు మగిమితిగల చెంటే చెర్వ ఖండేది. సదరు చెర్పులో మా పొలములు సాగుబడికి పూర్వమే చెర్వునిండా నీరు పెట్టుకొని యాప్పడైనా వర్షములు లేక **పోయిన** ప్రధానం నీరు సబ్లయి కానప్పుడూ యెద్దడికుయికులలో యొబ్బింది. తఓస్టించిన ప్రవహా సదరు చెర్వులో నిల్వ యున్న నీరు మా సస్యములకు భ్రభయాగించుకొనుచుండెడివారము. మామిళ్ల ప్రాలములు యేలేటి జనరునకు గోచావరి వనరునకుకూడా కడుదూరము ఆఖ్రట్రేత మా సాలములు సరిగా శండుట్రేడు. ఇట్లుండగా సవీట చౌసుఖ 1309 వ ఫసలీలో సాంతమున యుకరం 1 కి రూ 12 లు $\left(oldsymbol{\mathrm{ao}}_1 oldsymbol{\mathrm{ao}}_2 oldsymbol{\mathrm{ao}}_2 oldsymbol{\mathrm{ao}}_3 oldsymbol{\mathrm$ కాగతమంది జైతులకు వరి నాగుబడి నిమిత్తయిచ్చి వేసియున్నారు. ఆ కృటిమండి సదరు చెరువులా నీరు పడకుండా సోడ్యంకు పుచ్చుకున్న ైరెతులు సడగు చెరువులో సీమపడే వనర్లు చెంపివేసి సీరు పడిసిచ్చుకులేదు. ఆ కారణముచేత ార్యామునుంచి ఆ చెన్ను కింద తఓచే య 319.62 ు బిరాయితీ భూములున్నూ, య 115.70 లు యోగాం భూములున్నూ, మొత్తం య 435.32 అం భూమి సకాలములో సాగుబడిగాక సరియైన శంటలు చండుటలేదు. ఈ చెర్పు సాగబ్బ్ క్రింద లేనప్పుకు యీ చెప్పుక్రింద భూములు చెరికు పంటకూడా పుడుతూ ఖండేది. సదరు చెర్పులాని నీరు యెల్ల పూడూ పశుభులు మనుష్యులు తాగుటకు భవయోగపడెడిది. ఆయా పాంతములలో యెచ్చ టన్నీరు లేకపోళ్లకుచేత చళుశ్రలు వైగాలు హాలాయుబ్బందిళడుచున్నవి. సూతులు త్రిక్ని నీరు భ్రచయాగించు కొండమన్న నూ మంచినీడు పడే (పదేశములుగాళు కాబట్టి సదరు భూమి నాగుబడిలేకుండా కూర్వమువలెన చెరుళు ్రకిండ భూములు సాగుబడి ఇమిక్తం నడరు చెరులా నీరు పెట్టుకొనుటకునాను తగు యేర్పాట్లు చేయించకారు చున్నా ము.

Enclosure. పిఠాపురం యొస్టేంటు మామిళ్లపొడ్డి (గామంలో జంటచౌరువు బావతు సాగుదాన్ల వికరం.

శట్టా సెంబరు.	ఆ ా సాఘె ేవరు.		ಪ <u>ರ</u> ್ಕಿತಿ.	శ్చిస్తు.			
(ఎ.	దూ.		3.	
1	కంక జాలపల్లి కూర్తన్న నారి కుమార్లు సూర్యా రావు ఇనై	. ייט	1.70	22	0	6	
2	బా మ ర ఎంకటమాధక రావుగారు		2.45	30	4	0	
3	జోతుల ఆచ్చయ్య వైగా		1.15	14	5	3	
4	దినవహి శేషన్ను ప్రైవేగా		0.95	12	8	0	
5	పులుగుర్త వౌంకట్నుబ్బా రాభు జనైరా		3 30	41	2	6	
6	ಮರಿ ಕಡ್ಡಿ ಸಂಕನ್ನ ನಿ		0.85	11	0	3	
7	నాళం సత్యవతమ్మ		1.80	22	2	8	
8	గ్రామ్న క్రీ రామా <u>త్తి</u>		3.93	48	8	1	
9	ತನ್ನ ಕ್ರಿ 'ಭಾರಿಕ್ನ ಪ್ರೌಸ್ ಸನಗಿ ಪ್ರಸ		1.85	23	6	1	
10	మరి శాడ్డి గురవడు		1.00	12	7	10	
11	ಪೆಸ್ಸ್ಫಫ್ 'ಸು ಾರಸ್ಸ್		1.57	19	9	7	
12	నాగం సీతన్ను వాగా		2.60	32	8	0	
13	వెన్నవు సూరన్న కనౌరా		2.15	27	8	0	
14	వెన్నకు సూరన్న నిగ్గౌరా		8 0 0	9.8	0	0	
15	మీమలకొండ పీరన్న వైగారా		4.00	49	8	0	
16	ಪರಿ ಕ್ಸ್ ವೆ ಂಕಟ ರಾವು ಪ್ರಸ್ತರ್	•	$1\ 0\cdot 5\ 0$	183	12	0	
	হৈ ১		47.80	648	10	9	
							

Petition by the Ryots of Kunathaneri, Kalahasti Taluk, Chittoor District.

- 1. కొణత నేక ామం స్వాధీన ఆడుమానదార్లు మ-రా-రా-్రీ దామరకుమార వెంకటభావాయమ్మ రాణీగారు వీరితో మా కష్టములు చెప్పకొడుటకు సాధ్యములేకభున్నది. ఎవరితోడైనా చెప్పి మనిస్తుచేయించుకుంటే సరియైన సమాధానమున్ను చెప్పడంలేదు.
- 2. రైతులాస్ట్రం భూములుకు శిస్తులు జాస్ట్రీగా చార్జివేయబడివున్నది. రోట్లు తగ్గించవలసినదిగా ఆర్జీలు యిమ్స్టర్స్స్స్డ్ యించవలసినదిగా ఆర్జీలు యిమ్స్టర్స్స్స్డ్ యించవరకు శిస్తులు తగ్గించబడివుండలేదు. అందుకు సాడ్ష్ 1934 ద సంగ్రామాలై 20 ద లేది. 1937 ద సంగ్రామాల్ 26 ద లేదిలు రెండు ఆర్జీలు యిమ్స్టర్స్మన్స్డాము.
- 3. తీర్వ జా స్ట్రై పైర్లు రైతుల స్వంతభాఖల జలాధారంతో కపీలువ్ల అండకంతోలి పైర్లు పెట్టుకుంటే ఆందుకు హాచ్చు కేట్టిక్సిన్నారు ఇక తగ్గించవలసినదిగా 1937 వ సంగ జూకా 26 వ తేదిన ఆర్జీలు యిచ్చుకునిన్ని యింతవరకు తగ్గించబడిఖండలేదు.
- 4. ఈ గామంలో యకరం 1 కి రూ 15 లు మొదలు ఇస్తు జూ స్థి రోట్లు చేయబడిఖన్నది. ఈ గామంలో 41 రోట్లు భున్నది. ఒక గామంలో 41 రోట్లు భంటే రైతులకు చాలా నష్టకమ్మములుగాభన్నది.

5. యకరం 1 కి ఆ 6 లు రొఖంగాని, వక గౌడ్డీ మాపుగాని, చౌల్లించమని బట్టాల్లో నమూడుచేయబడి పున్నది ఇదివరకు యప్పడుగాని లేని ఆశారం కుడి మరంమృత్తులుకు ఆంజీ మనుష్యలను పంప్పకుం లే జనం 1 కి, దిన్నం 1 కి ఆ 6 లు లెఖను చెల్లించేటట్టు పట్టాల్ వ్రస్త్రమ్మ లేని ఆశారం. కోరు భూములు పైర్లు ఫోలుఫు ఆయునతార్వాత సౌకాలంలో కోత పాబ్బిళ్లు జరిపించక చాలానక్టం కలుగజేయుచున్నారు. ఇదిగాక కోరుగా శ్రంకా డామ లైతులకు చాలానక్టం.

తీర్వ జా స్థ్ పైక్లు పెట్టుకుంటే యకరం 1 కి రూ 23-14-6 లు చెల్లించవలసినదిగా పట్టాల్లో కస్తున్నది. మొదటి శర శాస్తు జా స్థ్ ఆందుమ్దకూడా జా స్థ్ శాస్త్రు కట్టడం రైతులకు చాలానడ్టం. అందుకు సాత్యం 1935 వ

ည်း ။ జာေ 29 ဆ စီဂ အမ္လာ့.

6. మొదువులా వృదక్రలేక శావిపాశీ రైతులు శావి ఆర్జీలు పాట్టుకురాలు శావి ముజారా యుచ్చటకు ప్లులేదానా వృత్తున్న యుచ్చినారు. ఇందుఙల్ల రైతులకు మాలానక్షం. ఇందుకు సాండ్య్ 1927 దసం॥ మే 23 దరేణి, 1923 దసం॥ ఏ¦పిల్ 2 దరేణి, 1929 దసం॥ మే 7 దరేణి మూడు వృత్తున్నలు.

7. చెరువులో వుడకం తక్కువ ఆయ్యి కోరు భూములు మెరుచేస్తే పండడని వైతులు బీడు పెట్టినండుకు (నామంలో పాచ్చు ఫలితం చ్రకారం పార్టి చేయువలసినట్టు 1932 వ సం॥ శ్రీ భవగి 27 వ తేది వుత్తర్వు యిచ్చివున్నారు. ఇందు ఎల్లనున్నూ వైతులకు చాలానష్టం.

8. ఈ గామ్లాను కంచ పొలముగాని, పీటి పారంభాకు భూములుగాని పశుభులు మేయుటను పొలములే లేదు. కల్ప సామానులుకుగాని, వంట చెక్కులునుగాని ఆరణ్యంలేక లైతులును దొరకక నిండానక్షువడుచున్నారు.

9. ఇర్లంకురిశి డుక్కి డున్ను కునే సమయంలోన న్నూ, ఇత్తనంపేనుకునే కాలంలోన న్నూ సాపై)టరు వారికి శాన్ను బాకీలున్నది చెబ్లించనిచే భూములు దున్నకూడడని దున్నడమునకు పోవు చకువులను పోనివ్వకుండా దూరా

ನ್ನು ಉತ್ಪಟ್ಟಿ ಸಾಗುಖಡಿ ಇರಗಳುಂಡಾ ಯದ್ದುಲನು ಆಟಂಕ ಪರವಿ ನಷ್ಟಂ ಕೆಲುಗ ಹೆಸ್ತುನ್ನಾರು.

10. ఈ గామం చెరుశులకు మాచ్చే యేటికాల్ప తగారు 1926 వ సంవత్సరం మొదలు యిక్పటివరకు జరుగుచున్నది. లేటు పా కె సిటరువారు గామంవారి స్వాధీనంలో తున్నంతవరకు ఖర్చులు భరించి వ్యాజ్యం జరిపించి నారు. ఇప్పుడుఖండ పా కై సీటరువారితో యేజంట్లు గ్రాతంలో స్వంత్రడవ్యముతో వ్యవహరించి తుడకం తెచ్చుకోవలసినట్లు

ఖత్రు చేసి ఖర్పులు యి_క్రలేదు. ఈ వ్యాజ్యం శౌలఖాలు లేశంలే భరించి నష్టపడుచున్నారు.

11. ఈ గామం చేరులు యిప్పటికి సుమారు 100 సంవత్సరములకు పైబడిన కాలమునకు ముందు మరం మృత్తులుచేయించినట్టు లెలుస్తున్నది. ఆది మొడలు యొప్పటివరకు యెప్పడున్నూ మరంమృత్తులేక కట్టలు, కలుజులు, తూములు నిండా శిధిలమేపాయు చేరులులో అదకంగిలనక నిండా నట్టకుడున్నాము. అందునుగురించి పొప్పైటరు మారికి తానిమిది ఆర్ట్లీలు యొచ్చుకునిన్ని మరంమృత్తుచేయించనంమన చిత్తూరు జిల్లా కొల్ట్ రు వారికి ఆర్ట్లీ పెట్టుకున్నండుకు 1931 వ సంగ్రజనవరి 20 వ లేది గల 710319 రు ఖత్తర్వు దయచేయించినారు. ఆందుకు పొప్పైటరువారికి శ్రీశిషిన్న మరంమృత్తు చేయించనందున తీరుగా సబ్-కొల్టరు వారికి 1938 వ సంగ్రజనవరి 19 వ లేదింగా ఆర్ట్లి పెట్టుకున్నందుపై వారు చెరుతుంది, కట్టలు, కలుజులు, తూములు తనిళిచేసి జిల్లా కొల్టరు వారికి ఆర్ట్లి పెట్టుక్ వలసినట్టు 71048/38 రు ఖత్తరుల్ల దయచేయించినారు. పొప్పేటరువారు మరంమృత్తు చేయించిక లైతులను నట్టకురిచినారు.

12. ఈ గామానికి 1316 వ భసీలో దిట్టం కేసు రూ 902 లు, యిక్కుడు రూ 1,600 లు, దిట్టం కేసు యిక్సుడు రూ 700 లు హాచ్చు రోట్లవల్ల జాస్ట్ అయిఖన్నది. గాన జమీందార్లను తోలగించి త్రుత్వవారు స్వాధీనకరడుకొని గవర్నమొంటు యిల్లా శిస్తుల మకారం మాకు జారీచేయించి మావల్ల తీర్వలు వానూలచేనుకో వలయువనియు గవర్నమొంటు ఆమా క్రించనో గామ పంశాయితీ శిభ్యముతో సివిల్ క్రిమినల్ రెవిన్యూ న్యాయమును

ామాదులలోనే జారే సైసలాతిచేసేలాగు ఆధికారము యివ్యవలయునని కోరుచున్నాము.

Memorandum by Mr. R. P. Venkatrama Rayanimgar, Zamindar of Kalahasti, dated 30th April 1938.

I. (a) It is clear from the series of regulations passed in 1802 and from various deci-

sions of the law courts that the zamindar is the proprietor of the soil.

(b) The nature of interest possessed by the tenant may be compared to that of a permanent lessee. The lessee can in no sense be an owner. Even if he should get more out of the land than the zamindar that will not make the zamindar any the less the owner.

II. (a) This is not possible to be defined. It is often a question of fact applicable for each in each case. It may however be stated that such rate is fair and equitable as would

not exceed half the gross produce of the land.

The tenure in Kalahasti taluk of Kalahasti zamindari in the past and at present in some of the villages at least was and is on sharing system. The usual share of the landholder was and is half of the gross produce. Cash rents came to be subsequently fixed by commutation and cash rents fixed generally represented the value of less than half the gross produce. Taking into consideration the several liabilities to be paid by the proprietor such as peshkash half cesses, recurring allowance charges, and other chargeable decrees corresponding to those of a ryot—purchase of cattle, manure, seeds, permanent and temporary labour, it is just and fair that the landholder should get half the share of the gross produce. Further more, many of the landholders have purchased the villages for valuable consideration basing their calculation for investment on the incomes from the villages then. The interest on the investment and their maintenance also should be taken into consideration for arriving at a fair and equitable figure.

- (b) The following may be taken into consideration:—
 - (i) The period during which rent has been paid.
 - (ii) Whether the rates were offered by the ryots at the time of darkhast.

(iii) Whether the ryots sub-let the lands to under-tenants at not less than the rates payable by the ryots to the landholder.

(iv) Whether the rates of rents were fixed in commutation proceedings; in such cases there will be elaborate judicial enquiry and decision; or in cases of compromises due considerations might have been given to the then value of the income, etc.

(v) Whether the ryots are the purchasers of land and not cultivators.

(vi) What is the rent in adjacent lands? The fact that the rates of quit-rent which are in the nature of favourable rent imposed by the Government to enfranchise service and other inams in an estate for a corresponding taram are not very much lower than the prevailing rates of assessment payable by the ryot.

The present amended Act provided for the enhancement and reduction of rent temporarily. The rates adjacent ryotwari villages cannot be taken into consideration since they were arrived at on quite a different basis. The Government is a landlord and the ryot is a tenant or a lessee. Whereas in the case of a zamindari the zamindar will stand on the footing of a lessee and the zamin ryot on the footing of a sub-lessee.

Both on grounds of equity and of law the rate of rent that has to be fixed as a fair and equitable one should be on the basis of half the gross produce. At the time of the computation of the assets of every zamindar, the zamindar's income from the land was regarded as half the gross produce, as the then prevailing tenure generally was waram system. It was also regarded at the time of permanent settlement that the share of the Government was half the gross produce. The ryotwari settlement effected at that time was on that basis. It was only later on in 1864 that the Secretary of State ordered that all revenue settlements should proceed on the basis that the share of the Government was half the net produce. It is always open to a Government to reduce its share of produce as it has at the same time the power to make good the loss by other methods of taxation. It has also to be stated in this connexion that far from the zamindar's share having increased, there was an additional liability imposed upon him by levy of landcess. Whatever the ryots had to pay by way of landcess was otherwise made good to them by discharging them from the payment meras and rusums to village officers under section 30 of Act II of 1894. Any interference with the basis on which the peshkash was fixed would be a violation of the permanent settlement.

In the case of estate belonging to us there is another fact to be considered. Portions of our estate were purchased in court auction, and the other portions in private sale. The consideration paid by us was commuted on the basis of net income. The income in turn was calculated at the prevailing rates of rent.

If now, by any Act of legislature, the rates are reduced, it will be clearly in the nature of confiscatory legislation. Such legislation without providing for adequate compensation will be against the spirit and provisions of the Government of India Act.

It has also to be pointed out in this connexion that the entire Kalahasti estate of which we are the purchasers of portions which are charged for maintenance decrees in favour of various junior members of the original Kalahasti family and their successors. There are arrears of such decrees on the entire Kalahasti estate to the extent of about Rs. 4,00,000 (four lakks). Besides recurring maintenance amounts that have to be paid to the various maintenance-holders are also there. These are additional charges which have to be taken into account as much as every public charge, such as, peshkash, etc. In these circumstances, if there is any variation of the rates there would be practically nothing left out of our estate for us to live upon.

Any legislation by which obligations under the permanent settlement have been rendered impossible of performance are a clear violation of settlement.

- (c) No. It may lead to frivolous defences and consequential litigations. If, however, any suspension of rent or remission is considered necessary provision should also be made for the landholder being in any event entitled to collect—
- (i) The portion payable in respect of the liability of the zamindar to pay peshkash, cesses and charged liabilities;
 - (ii) the portion payable in respect of establishment charges;
 - (iii) the interest on investment; and
 - (iv) the portion required for the maintenance of the zamindar's family.
- (d) No further enunciation of principles has to be determined other than what is already contained in the Act. Wide discretion has also been conferred on officers and courts under the Act when question relating to the rate of rent arises.
- (e) It is not desirable. Such provisions will only lead to endless disputes and the element of uncertainty will be introduced. The law has provided the ryot with

ample remedies to deal with inequitable cases and any reserve powers in the Local Government will place the landholder at the absolute mercy of the changing political complexions of the State.

- III. Though provisions for distraining and bringing holdings for sale are created in the Act they proved unworkable in practical experience. The major defaulters in the villages are the leading ryots. The distraint proceedings could not therefore be effectively carried on in such cases. No criminal proceedings will stand especially where question of civil law arises. The police help provided in the Act could not be obtained under ordinary circumstances. It takes a lot of time to bring the holdings to sale. Besides it is expensive. It is therefore necessary to insert a provision to prosecute the defaulter before a magistrate just like the provisions in the Local Boards Act for arrears of rent at least for a period of twelve months. Necessary safeguards to prevent the abuse of this provision may be provided under the statute.
- IV. (a) In view of various decisions the landholder can regulate, distribute, and furnish to the tenant his necessary supply of water in a proper and usual manner. Further in point of fact also the landholder is the sole owner of the water when the responsibility of maintenance and repairs of tanks are vested in him.
- (b) Yes. The landholder is the owner of the source of irrigation. He can do away with the water as he pleases provided he does not cause dimunition to ayacutdars. He is entitled to fisheries and can have temporary cultivation in the tank-bed.
- V. (a) There is no need. Necessary provisions are created in the Act. Any further amendment in this direction will only create troubles and confusion.
- (b) If at all any such provision is created the costs should be apportioned as under—
 - One-third by the landholder, one-third by the ryot, and the remaining one-third by the State or from the local funds since the State also is interested in the collection of cesses. Provision may be created for the collection of the shares of each separately.
- VI. Collection of cesses which were declared to be illegal were given up. Only lawful cesses are being collected.
- VII. (a) This has not been recognized by law. The proprietor is the owner of all anadheenams, porambokes, etc. He is entitled to the income from the above also. The ryots in some places are given the above for nominal fees and freely also in some places. They began to make money out of this, thus depriving the landholder of his legitimate income. Any further provision in this direction will only lead to abuse of the privilege and it will be a source for litigation.
- (b) No. Many of the proprietors, just like us, have invested money for the purchase of the villages, basing the calculation on the incomes of which the forest is one for which the landholder will be entitled to by law and custom. Any creation of a right to the ryot would only lead to disputes and disharmony.
- VIII. Necessary provisions specifically have been created in the present Act and no more are necessary. The landholders are put to the necessity of repairing the tank by the negligence of the ryots in doing customary labour, i.e., removing of silt, etc. Necessary provision for the same may be made.
 - IX. Yes. It is not practicable unless some hold on the village officers is created.
- X. The under-tenant is a cultivator for a fixed period only. The pattadar is the real owner of the land possessing occupancy right. The existing law is enough in relation to the under-tenant to the pattadar.

The status of the under-tenant in relation to the zamindar may be defined as that of a sub-lessee. The under-tenant may be made equally responsible for the payment of the rent to the zamindar as the pattadar himself. Otherwise in case of the pattadar who is not a resident of the village the zamindar finds it difficult to recover rent except by recourse to suit. It may therefore be provided that all the remedies available to the landholder against a ryot should be made available even against the under-tenant.

- XI. (a) There is no need for a special tribunal. No change is necessary.
 - (b) In revenue courts.
- XII. (a) The provisions in the present Act are inadequate. Specific provision penalizing the trespasser should be created to nip off this habit. The language of section 212 should suitably be amended.
 - (b) No. The existing law is quite enough.

Oral evidence of Mr. Purisai Narasimhachari, Ryot and Inamdar, Pallipat, Karvetnagar Zamindari, Chittoor District, dated 20th April 1938.

I. (a) This question is an implicated one to answer. The proprietorship rests in a compacted and contacted body, zamindar and ryot. The ryot is the occupant of the 'land' to operate the husbandry on the soil of it, subject to the payment of rent. The zamindar is the possessor of 'land' to let it to the ryots, in conducting the husbandry on the soil of it, subject to the collection of revenue fixed on it. Both of them are the proprietors of land, with different nature of enjoyments, but one cannot claim an independent right on the 'land' at the prejudice to another's right on it. Each of their rights is permanent but the ryot can alienate his right by gift, sale or otherwise. Otherwise zamindar cannot alienate his right under any way. The Government at the time of permanent settlement did not seem to have declared to infringe the practical rights of the zamindar or ryot. So the ryot is the occupant of the land and the zamindar is the possessor of the land. The landholder or the possessor of the land controls the propriety on the administration of the revenue and the occupant, the ryot, controls the propriety on the husbandry on the soil. Therefore, the ryot is the real proprietor of the land whereas the zamindar or landholder stands on behalf of the Government as the administrating Government agent for collecting the revenue on the land. So he is the proprietor of the land on only inference.

Under these circumstances, the mutual compacted position of rights on land are indefeasible. The right of the zamindar is inviolable over the ryot. The Government since the year 1802 have permanently determined, as all rights of the State to the zamindars, that required to them in administering the revenue of their zamindaris, whose rights were never defied by the Government. So the zamindar cannot defy the ryot of having the proprietary right over his holding of lands.

- II. (a) The fair and equitable rent on the land is that that rent calculated at the rate fixed on the consideration of the benefits of yieldings of the land determined, on the deep consideration of the value of the produce and the cost of the production, etc.
- (b) The present prevailing rent may be presumed to have been fixed on the fair and equitable principles, that were at the time, when the oldest persons have fixed on consideration of the taram of the soil, nearness and splendidness of the circumstances of the irrigation, value of the produce, the cost of the production and other conveniences supporting the 'husbandry' or agriculture and the ryots. Such rates of rent of antiquity must not be the fair and equitable, to the present condition of the soil whose fitness or maturity has been gradually deteriorated for the several causes, permanently. So the rate of the rent are necessarily be revised according to the circumstances now prevail. The principles in fixing such rates required to be observed are: (1) The price of the staple food-grain, (2) the value of the produce, (3) the cost of production, the present condition of the producting capacity of the soil under its permanently deteriorated maturity, the vitiated nature of the irrigation, etc., and also, the advance of area under cultivation, the benefits of which amply are allowed to the zamindaris, and their alienees by the Government, but the ryot is not shown any benefit under reduction of rent. The present rent is in cash or grain or both, as it was once upon a day (year) in antiquity, determined. The money rent may be admirable, but the grain-rent is not so. On the whole, the rent is rigid and rack-rent. In waram tenure (sharing the produce at every harvest of crop in the thrashing floor), unequality may not happen. The contracted grain-rent rate, fixed, on the oldest estimation of the produce, must fall under unequality both in quantity and its value. Serious blunder committed in fixing the price of grain when changed grainrent into money rent. The system of (nerukoo) as it is corrupted, is highly lamentable. In Karvetnagaram zamindari tracts, the rents (exist) is the consolidation of rent on land, and the luxurious russooms and meras. Reducing such illegal items, from it, the pure rent on the land has to be considered. The 'nerukoo' is settled by the aliences, not by the zamindar systematically; the price, therefore capricious and fluctuated. The description of it, with explanations, will be extensive. However in short, I say, the grain rent is changed into money, at a fixed price, settled by the Raja of Karvetnagaram Samasthanam, such of his right has been inherited from the very beginning, the system was brought to force by the Government. The karnam colliding with the newly zenithed proprietors of different capacity, kept the old system, in darkness and brought to use, the new system of the proprietor's own desirous and convenient methods which are now resulted in litigation between the landholders and the ryots. The price of grain, changing the grain-rent into money-rent, during the settlement of peshkash, through the covenant made by a 'sunnad' in 1802 was fixed by the Government. The same price is still in use in calculating the fair syst (cist) on which the cess of the Local Government on the lands, charged. The same price may also be introduced in changing grain-rent into money rent. Then all grievances of ryots in the zamindari be redeemed and ameliorated

peacefully. The rates of rent may be permanently regulated and ratified. That may come to this scale of—

Under the dual syst price of grain.

	RS,	Α.	ν,	
First-class dry red soil irrigated by well—One gunta	0	4	6	
Second-class dry sandy soil irrigated by well—One gunta	0	3	6	
Rainfed irrigated by well—One gunta	0	1	3	
First-class wet irrigated by circar water—One gunta	Ü	14	0	
Second-class wet irrigated by circur water—One gunta	0	10	6	
Third-class wet irrigated by circar water—One gunta	0	7	Ü	
All three classes not irrigated by circar water but irrigated by well				
water of ryot—one gunta—both ory and wet	o	5	3	

Reference on the 24 statement attached to the permanent settlement in fixing the peshkash in the year 1802 may be made. The price of the grain of all sorts was fixed at 30 mercals per 1 pagoda (Madras) that comes to 32 Madras seers for a rupee. These rates may be made permanent as fixed rent on the land held by the ryot. Whether he cultivates or keeps the land quiet the landholder need not mind the cultivation. Second crops in wet only raised by the help of the circar water will be charged at one-half of rate fixed on the land or field. The ryots in the zamindari more gladly accept to this arrangement when there will be a guaranteed reduction of suits and all litigations will vanish. Both the landholder and the tenants surely be ameliorated. It is the presumptive view of some, to introduce the Government revenue rates, that are in ryotwar tenure into the zamindari. I deny that view, if it is so, both of the landholder and the ryots will soon become to weak position and it will be horrible all (legitimately I give evidence) are only on my own personal experience achieved in ryotwar tenure and the tenure of zamindari areas. If this kind rates of rent were to be fixed in general in the areas of the zamindaris, I dare say the ryots will be sure to become free of any litigation.

(c) Provided that the rent will be brought to such a scale of above explained, the remission of rent may not be required by the ryots. However, I say, a provision in the Act need not be provided as the granting remission of rent is thoroughly obligatory and it depends upon the custom of the local areas, and on the nature of assessment charged. The rent remission is not graduated on the evidence but by only the regard indulged under the circumstances between the parties and that will be only ameliorated at their mutual movements and settlements. It may require no provision in the Act for such grantings.

(d) Simultaneous settlement of rent to all fields is necessary, without giving room to the zamindar or the ryot to approach the court or the Special Officer on the same

account.

(e) The landholder has the power to enter into the land to measure and record the true extent or area of the field, when cultivation is noted. 'Odambadika' account, i.e., ryetwar cultivation account is read to the ryots in a ryot congregation in the village to verify the exactness of the ryots' cultivation entries. Any defect or omission is found it will be corrected or filled up. Hence, no preservation of any power to the Local Government may be necessary in this connexion.

III. (a) The landholder has been given power to collect rent and that power to the zamindar is inherent, not only that, but it is also, inherited power to them. Any altera-

tion on such power may not be reasonable and legal.

(b) If such power were to be alienated then it certainly requires alteration. The alienees should not have the power of a zamindar in administering the revenue and to exercise such power over the ryots. Such alienees should be brought only under the zamindar as a tenant who will be necessarily empowered duly by the zamindar himself under a special power of attorney to exercise the zamindar's power of administration over ryots in the zamindari. Such alienees may not be separately recognized by the Local Government as zamindars. Because certain zamindars have, I heard, had acquired the zamin on feudalism. The now called proprietors whom the Collector registers in his office are not competent to hold the high position over the zamin as the installation to such high place is intended only to the ancient zamindars who hold the zamin under the right and merit of feudalism. The litigation arises out of the estates, managed by such alienated proprietors who are more or less habituated in realizing profit of wealth but not the position of credit. The profit on the land is realized by the Government under two headings, one is revenue and other is rent. For these two items of collections, two Acts, one Act II of 1864 and another Act VIII of 1865 have been enacted. In place of Act VIII, the new Act IV of 1908, is brought in as to administer the rent collection. It does empower the zamindars to collection duty and gives power to the Local Government to watch the movements of zamindar and the alienated proprietors, of their competency in management. But such of the power preserved to the Government is not fully exercised, because where too many litigations arise the Government may have the power to enter into the estate and appoint a Commissioner to manage the estate without ruining the ryots of the estate fell under such bad administration. That power should be plain in a provision of the Act. The rest all are not so material. All difficulties to the ryot will be costly alleviated when this power is exercised.

- (c) The zamindar is the unpaid officer of the zamindari district or portion entrusted to him for the collection of revenue or rent. In every zamindari, including the alienated portion must be continued under the same zamindar for the administration of revenue collection, without allowing the minor alienees, to discharge such duties of the zamindar. Here, the alienees must have engagement on special contracts or arrangement with the zamindars to have their profit realized on the portion purchased by them, through the zamindars. This engagement will be settled by the District Collector on application made by the alienee for the purpose. If this method is not possible; the sections of Rent Recovery Act VIII of 1865 may be substituted for the chapter here in the Estates Land Act, that directs the collection proceedings.
- IV. (a) The irrigation supply to the land will be accomplished in some cases on the inherent right of the occupant of the land and in special cases, only under the contracted rights between the zamindar and the occupant (ryot) will be accomplished.
- (b) The right to protect the irrigation sources is the zamindar's legitimate duty and it is unavoidably obligatory duty, so he has the more right over the irrigation sources than the ryots. The tenants or ryots will have the right to flow water from them to the fields under the directions of the zamindar. The ryots will be ready to help with their labour when needed by the zamindar to keep the irrigation work completed.
- V. (a) The ryots may not require their fields to be surveyed but zamindar, may, for the convenience of his inspection require, his zamindari to be surveyed. On the whole, it is my opinion, that if the fields in the zamindari areas were to be surveyed, the rent as fixed exists to the fields should not be altered in accordance with the new measurement area. The old rent alone should be continued to that block as fixed even after it is surveyed. On such condition the zamindari survey may be liked by the ryots. The limits of the intended instruments may differ with that of the measurement then adopted for paimashing the fields. The difficulty first rectified or avoided.
- (b) The ryot cannot be charged for the cost of the survey. The proprietor or the zamindar should bear the cost of the survey which will only be done to the convenience of the zamindar's inspection. Now there is no complaint in the zamindaries about the measurement of fields. But on the rent which is rigid and rack-rent. The some measurement was actuated and that is perfectly enjoyed. The ryots are not in a condition to meet the survey cost.
- VI. Anything added to the rent will be felt very heavy by the ryots. The Act already favoured the ryots on that connexion. The zamindar cannot collect under any pretence anything along with the rent proper or in addition to it.
- VII. (a) The ryots had such convenience to graze their cattle and to get wood-materials for their houses and for the use of agriculture from the forests without any restriction free of any charge and such right was established under a custom of time immemorial. But now such prestige and right have vanished gradually. However, in some villages of Karvetnagaram Zamindari, such right of grazing cattle freely and of getting green leaves of manure are seen in use without any restriction. The alicnation of zamindari portion is the great obstruction to this privilege of the ryot.
- (b) The ryots before the alienation of portions of the zamindari had the free right to get articles of woods to build the houses and materials of husbandry for the use of agriculture. But now such usage has been turned against. This is a great loss to the ryots. They pay high cost to get manuring leaves for the wet cultivation. This also comes as one of the principles for consideration in fixing the fair rate of rent.
- (c) These properties of common use neither belong to the zamindar nor to the ryots but to the Local Government except the forest and woods. But in ancient times the zamindar had the full right over them in general.
- (d) The ryots have the general right of using them. Now path, etc., are thought to be of Local Fund property.
- VIII. (a) The ryots must render their combined labour at all times to get supply into the tank through the river and other supply channel. The zamindar has the liability of keeping such supply channels and irrigation reservoirs ever in good and serviceable order without they being reduced to the condition of disrepair. The ryots must be ready to help the zamindar in repairing the accidents that may happen to them during rainy season without any hesitation.
- (b) The repairing of irrigation works is the legitimate and characterized duty to the zamindar. If he fails in it, his existence as a landholder is only fun. The provision in the Act to check such neglected action of the zamindar were to be provided, it will lead every zamindar to shirk their responsibility and the ryots have to meet with several difficulties on the irrigation. Instead of proceeding such provision, it will be more easy to correct such defect in the character of the zamindar by reducing the rent on the ayacut under such irrigation which happens to fall under disrepair. I think no other provision than this may be necessary. If the Government desire to have any power to interfere into the cases of disrepair to the irrigation, which is a question to be settled

between the zamindar and his ryots, then the Government may have such power if the ryots apply for it. The Government may advance money on such work required and get the same recovered from the zamindar or from the ryots out of rent they have to pay to the zamindar. These are all very difficult task.

- (c) In pursuance of my answer to the prior question, this may not require any answer. However, the Government render not the voluntary help to the estates. The proprietor will have everything to the ryot to endeavour themselves in series of suits and applications. The ryots will be reduced to more improper position under such irrelevant holder of a zamin.
- IX. The zamindari's jamabandi work has been a necessary habit after the alienation of the zamindari portion and splitted into several minor property—estates this work became dull. This work is more usefully conducted in settling the disputes created out of wrong record of cultivation and calculation of rent committed by the village carnams without going to the courts as it happens now; so it is necessary.
- X. The under-tenant, under the patta holding ryot, is only a temporary coolie cultivator or a lessee for temporary period of not more than a year. Such tenancy will be on certain contract written, binding mutually, themselves, between the under-tenant and patta holding tenant (ryot). The tenancy is only contemporary. So the under-tenant has no direct relation with the zamindar, who need not have corresponding relation with him. But in distrain proceedings he (under-tenant) also be served on notices, etc., so that he may not harvest the distrained produce on the holding of the defaulter, without giving notice to the distrainer.
- XI. (a) The Revenue Board need not be appellate and revisional authority, when the revenue courts are prohibited to have the jurisdiction to try the suits, may arise out of the action and proceedings between the landholder and the ryots, while such cognizance is entrusted to the civil court.
- (b) The suits in zamindari areas are two kinds, one of revenue and another of civil. Therefore the ryots are driven to two courts with much confusion and trouble and with many cost and loss of labour, to avoid this kind of trouble a special treatment court, having power and of cognizance to try the suits, that arise out of the proceedings and actions between the landholder and the ryots and that are triable under the revenue, summary prudence and under the civil prudence. I think, a bench of not less than five judges may sit on such special tribunal. One of the five must be the president in the bench and he must be nominated by the Government. The next four must be selected out of the election made in the local areas to which court is intended for. The candidates for the election must come out of the educated person who have born and reside within such areas.
- XII. (a) Zamindars in ancient times were constraining the ryot to cultivate the lands. The same habit is continued. The ryots when see certain work left uncultivated they enter into it and till the ground. So that may not come under a serious crime. The zamindar in such case simply receives from such ryots the rent duly fixed for it and when zamindar does not require him to continue the cultivation may prohibit him at once.
- (b) The inamdars within the zamindari areas may be separated from the zamindars and have them directly recognized by the Government and the cess due from them may be collected directly through the Government officials. The zamindars may have the claim on the inamdar he had his recourse to civil court to recover such claim if it is not satisfied when demanded. The confusion among the inamdars is free and post settlement inam. There is angadi and pichadi account in the Government. Inamdar may be classified under that account to rectify this defect.

Memorandum by Mr. J. Lakshmana Rao, Ryot, Josyanoor village, Kangundi Zamindari, Kuppam Post, Chittoor District, dated 27th April 1938.

I have submitted a long memorandum about two months back to the Secretary, Zamindari Inquiry Committee named by M.R.Ry. Rebbapragada Mandeswara Sarma Garu. West Godavari district. As an aid to your Estates Land Inquiry Committee which I hope is having your kind consideration and if the same is not yet brought to your notice, I shall send a copy of it on your instructions; because it contains very many valuable suggestions worthy of records.

Another one fact, I desire to be included therein is noted below:-

"To enable the landlords to recover the finally established rents necesary facilities should be given" to recover the legally established revenues during each kist in the way as the Government proceed for their collection should be introduced; failing, the landlords would be put into the usual long expensive litigation through revenue and other courts and also causing unnecessary expenses and burden to the ryots which added to their demand will become all the more burdensome to them, and at times risking them even to loose their holdings.

Memorandum by Messrs. R. P. V. Seshachalapathirayanimgar and R. P. Venkataramarayanimgar of Kalahasti, dated 27th April 1938.

- I. (a) It is clear from the series of regulations passed in 1802 and from various decisions of the law courts that the zamindar is the proprietor of the soil.
- (b) The nature of the interest possessed by the tenant may be compared to that of a permanent lessee. The lessee can in no sense be an owner. Even if he should get more out of the land than the zamindar that will not make the zamindar any the less the owner.
- II. (a) This is not possible to be defined. It is often a question of fact applicable in each case. It may however be stated that such rate is fair and equitable as would not exceed half the gross produce on the land.

The tenure in Kalahasti taluk or Kalahasti zamindari in the past and at present in some of the villages at least was and is on sharing system. The usual share of the landholder was and is half of the gross produce. Cash rents came to be subsequently fixed by commutation and cash rents fixed generally represented the value of less than half the gross produce and in most cases it represented the value of one-third gross produce also. Taking into consideration the several liabilities to be paid by the proprietor such as peshkash, half cesses recurring allowance charges and other chargeable decrees corresponding to those of a ryot—purchase of cattle, manure, seeds, permanent and temporary labour—it is just and fair that the landholder should get half the share of the gross produce. Further more, many of the landholders have purchased the villages for valuable consideration basing their calculation for investment on the incomes from the villages then. The interest on the investment and their maintenance also should be taken into consideration for arriving at a fair and equitable figure.

- (b) The following may be taken into account:-
 - (i) The period during which the rent has been paid.
 - (ii) Whether the rates were offered by the ryots at the time of darkhast.
 - (iii) Whether the ryots sub-let the lands to under-tenants at not less than the rates payable by the ryots to the landholder.
 - (iv) Whether the rates of rents were fixed in commutation proceedings. In such cases the elaborate judicial enquiry and decision; or, in cases of compromises due considerations might have been given to the then value of the income, etc.
 - (v) Whether the ryots are purchasers of land and are not cultivators.
 - (vi) What is the rent in adjacent lands? The fact that the rates of quit-rent which are in the nature of favourable rent imposed by the Government to enfranchise the service and other inams in an estate for a corresponding term are not very much lower than the prevailing rates of assessment payable by the ryot.

The present amended act provided for enhancement and reduction of rent temporarily. The rates in adjacent ryotwari villages cannot be taken into consideration since they were arrived at on quite a different basis. The Government is a landlord and the ryot is the tenant or lessee. Whereas in the case of zamindari, the zamindar will stand on the footing of a lessee and the zamin ryot on the footing of a sub-lessee.

Both on grounds of equity and of law the rate of rent that has to be fixed as a fair and equitable rate of rent should be on the basis of half the gross produce. At the time of the computation of the assets of every zamindar, the zamindar's income from the land was regarded as half the gross produce, as the then prevailing tenure generally was waram system. It was also regarded at the time of the permanent settlement that the share of the Government was half the gross produce. The ryotwari settlement effected at that time was on that basis. It was only later on in 1864 that the Secretary of State ordered that all revenue settlements should proceed on the basis that the share of the Government was half the net produce. It is always open to a Government to reduce its share of produce, as it has at the same time the power to make good the loss by other methods of taxation. It has also to be stated in this connexion that far from the zamindar's share having increased, there was an additional liability imposed upon him by levy of land-cess. Whatever the ryots had to pay by way of land-cess was otherwise made good to them by discharging them from the payment of meras and rusums to village officers under section 30, Act II of 1894. Any interference with the basis on which the peshkash was fixed would be a violation of the permanent settlement.

In the case of the estate belonging to us there is another factor to be considered. Portions of our estate were purchased in court auction, and the other portions in private sale. The considerations paid by us was commuted on the basis of net income received by us. The income in turn calculated at the prevailing rates of rent.

If, now, by any act of legislature the rates are reduced, it will be clearly in the nature of confiscatory legislation. Such legislation without providing for adequate compensation will be against the spirit and provisions of the Government of India Act.

It has also to be pointed out in this connexion that the entire Kalahasti estate of which we are the purchasers of portions which are charged for maintenance decrees in favour of various junior members of the original Kalahasti family and their successors. There are arrears of such decrees on the entire Kalahasti estate to the extent of about four lakhs of rupees (Rs. 4,00,000). Besides, recurring maintenance amounts that have to be paid to the various maintenance holders are also there. These are additional charges which have to be taken into account as much as every public charge such as peshkash, etc. In these circumstances, if there is any variation of the rates there would be practically nothing left out of our estates for us to live upon.

Any legislation by which obligations under the permanent settlement have been rendered impossible of performance are a clear violation of settlement.

- (c) No. It may lead to frivolous defences and consequential litigation. If, however, any suspension of rent or remission is considered necessary provision should also be made for the landholder being in any event entitled to collect.
 - (i) the portion payable in respect of the liability of the zamindar to pay the peshkash, cesses, and charge of liabilities;
 - (ii) the portion payable in respect of establishment charges;
 - (iii) the interest on investments; and
 - (iv) the portion required for the maintenance of the zamindar's family.
- (d) No further enunciation of principles has to be determined other than what is already contained in the Act is necessary. Wide discussion has also been conferred on officers and courts under the Act when question relating to the rate of rent arises.
- (e) It is not desirable such provisions will only lead to endless dispute and the element of uncertainty will be introduced. The law has provided the ryot with ample remedies to deal with inequitable cases and any reserve powers in the Local Government will place the landholder at the absolute mercy of the changing political complexions of the state.
- III. (a) Though provisions for distraining and bringing holdings for sale are created in the Act they proved unworkable in practical experience. The major defaulters in the villagers are the leading ryots. The distraint provisions could not therefore be effectively carried on in such cases. No criminal proceedings will stand especially where question of civil law arises. The police help provided in the act could not be obtained under ordinary circumstances. It takes a lot of time to bring the holdings to sale; besides it is expensive. It is therefore necessary to insert a provision to prosecute the defaulter before a Magistrate just like the provision in the local boards for arrears at least for a period of twelve months. Necessary safeguards to prevent the abuse of this provision may be provided under the statute.
- IV. (a) In view of various decisions the landholder can regulate, distribute, and furnish to the tenant his necessary supply of water in a proper and usual manner. Further, in point of fact also the landholder is the sole owner of the water when the responsibility of maintenance and repairs of tanks are vested in him.
- (b) Yes, the land owner is the owner of the source of irrigation. He can do away with the water as he pleases provided he does not cause diminution to ayacutdars. He is entitled to fisheries and can have temporary cultivation in the tank bed.
- V. (a) There is no need. Necessary provisions are created in the Act. Any further amendment in this direction will only create troubles and confusion.
- (b) If at all any such provision is created the cost should be apportioned as under: One-third by the landholder, one-third by the ryot, and the remaining one-third by the state, or from the local funds since the state also is interested in the collections of cesses. Provision may be created for the collection of the share of each separately.
- VI. Collection of cesses which were declared to be illegal were given up. Only lawful cesses are being collected.
- VII. (a) This has not been recognized by law. The proprietor is the owner of all anadheenams, porambokes, etc. He is entitled to the income from the above also. The ryots in some places are given the above for nominal fees and freely also in some places. He began to make money out of this, thus depriving the landholder of his legitimate income. Any further provision in this direction will only lead to abuse of privilege and it will be a source for litigation.

- (b) No. Many of the proprietors just like us have invested money for the purchase of the villages, basing the calculation on the incomes of which the forest is one for which the landholder will be entitled to by law and custom. Any creation of a right to the ryot would only lead to disputes and disharmony.
- VIII. (a) Necessary provisions specifically have been created in the present Act and no more are necessary. The landholders are put to necessity of repairing the tank by the negligence of ryot in doing the customary labour, i.e., renewing of silt, etc. Necessary provision for same may be made.
 - IX. Yes. It is not practicable unless some hold on the village officers is created.
- X. (1) The status of the under-tenant in relation to the pattadar may be clearly defined under the Act and the same considerations that are taken into account in determining the rate of fair and equitable rent payable by the ryot to the landholder may be adopted for fixing the rate payable by the under-tenant to the pattadar. Wherever the landholder grants remission to the ryot the benefit of such remission should go to the under-tenant and not to the pattadar.
 - XI. (a) There is no need for a special tribunal. No change is necessary.

XII. (a) The provisions in the present Act are inadequate. Specific provision penalising the trespasser should be created to nip off this habit. The language of section 212 should suitably be amended.

(b) Yes. It is necessary that the jodi, etc., should be brought under the definition of rent under the Estates Land Act and all the remedies available to the landholder for recovery of rent made available even for recovery of jodi, porupu, kattubadi and other quit-rents.

Memorandum by Mr. N. Veerasamy Nayudu, President, Kalahasti Taluk Ryots' Association, Punapaka Kandrika, Kalahasti P.O., dated Camp Madras, the 29th April 1938.

I beg to submit on behalf of the ryots of the villages of Punabak, Chembedu, Nellaballi, etc., of the Chembedu firka, Kalahasti taluk, Chittoor district, the following few lones for your consideration and favourable orders.

The above said villages of the Chembedu firka were at one time owned by a single zamindar, viz., Raja of Kalahasti. Now that these villages have come under different proprietorships and the land tax has been since considerably raised as also the rates. The lands in the above villages have not been at any time surveyed. But we understand that in or about the year 1900 some of the lands appeared to have been measured roughly with the help of sticks by the employees of the zamindar. There is also ample evidence to show that the rates for the land tax of a few pattas were fixed by payment of cash some thirty or forty years ago.

The zamindar fixed up rates for these roughly surveyed lands something like this. For a piece of wet paddy land whose extent is such that it requires "thumudu nirsa," i.e., "thirty munthas," i.e., sixty Madrus measures of paddy seeds. The sum of Rs, 14-2-0 should be paid in eash towards land tax. This roughly comes to 2 to $2\frac{1}{2}$ acres. Afterwards the zamindari came under the Court of Wards when the lands were properly surveyed and each acre was charged at the rate of Rs. 14-2-0. By this arrangement the tax has been more than doubled at one stroke of the pen. From that day it has become almost impossible for the ryots to pay the taxes.

The above arrangement of Rs. 14-2-0 was originally levied on 2 or $2\frac{1}{2}$ acres which usually produced two to three puttis of paddy. It is easy to see the injustice of the decision of the zamindars when we consider that the tax of Rs. 14-2-0 is paid for an average produce of Rs. 20 which is the value of the produce of an aere. We give one or two examples of villages for making the position clear. In the ease of the Penubaka village it was given in contract in the year 1896 to the villagers for a total payment of Rs. 760. There is documentary evidence to prove this. But now the village is compelled to pay Rs. 6,000, i.e., in a period of about forty years land tax has been increased by about eight times. The extent of paddy lands has diminished in these forty years. We shall give another instance Penubak Kandrika. In 1899 the zamindar was able to collect only Rs. 559 towards land tax; whereas to-day he is collecting Rs. 1,500 a year. The taxes have been raised similarly in all villages in the estate.

In addition to these excessive demands of taxes the villagers are suffering from lack of repairs to the tanks and river channels with the consequent decrease in the yield. The

ryots have hardly food to eat even once a day. Several people in these villages are compelled to go almost naked, i.e., with a "gochi." Not even five people in a hundred can afford to have education. Most of the people cannot spend for even elementary and cheap medicines. Not even five families in a hundred can afford a full meal in a day in the months of August, September, October, November and December.

We therefore request you to do the following:-

(1) Abolish the zamindari by giving a nominal pension to the zamindar.

(2) Convert this into a Government ryotwar land and levy the same tax as in the case of neighbouring villages.

(3) The repairs to the river channels and tanks should be handed over to the Public Works Department and charged to the zamindari.

In this connexion we request you to examine the tank of Cheruvu Thattu Kandrika village and you will be convinced to abolish the zamindari.

We therefore pray to you to undo the injustice from which we have been suffering, and do us justice immediately.

Memorandum by Mr. R. Venkatasubba Rao, Advocate and Member, Kalahasti Zamin Ryots' Association.

Jural relationship between the zamindar and the ryot.—The determination of the nature of the relationship between the zamindar and a ryot is not a difficult problem. The question can be best answered after investigating the problem relating the rights of the king in the soil. From the ancient times much discussion on this question has taken place and in the light of the same it is not difficult to come to the conclusion that the individual ryots are the true owners of the soil. The great law-giver-Manu himself declared "the cultivated land to be the property of him who cut away the wood or who eleared and tilled it; and the antelope of the hunter, who mortally wounded it." The Muhammadan jurists have accepted the above dictum (vide Hedaya). The western jurists like Justinian and Blackstone have recognized the right by occupation. Even the judicial decisions have approved the idea (9 Madras, 175). Before the introduction of the permanent settlement the high officers of the Government admitted that the ryot had the property in the land held by him (vide Soundararaja Ayyangar's Land Tenures, page 123). The following passage is very instructive and of high authority as it comes from the celebrated work of Sen on Hindu Jurisprudence:—

"The discussion (as to the nature of the King's right to the soil) is contained in Visvajidadhikarana of Mimamsa and the more widely recognized opinion seems to be that the private individuals are the true owners of the soil, the title of the king being generally limited to the right of collecting revenue from them. Neelakanta in Vyavaharamyukha and Sri Krishna Thalankar in his commentary on Dayabhaga seem to endorse this view and regard Bhoumikas as the real owners of the soil held by them, while they ascribe to the King merely the right to collect revenue from the landlords as representing his proper share of the produce of the soil to which he becomes entitled by reason of the protection he affords to them in the peaceful enjoyment of their property. . . It seems that among the Hindus the property of the sovereign to the soil within his dominion in the occupation of private owners had at an early period been confined to the right of realising a certain share of the produce as revenue, as a recompense for the protection afforded by him. The view of Jaganadha that the private owners might be regarded as so many lessees from year to year finds little support from the sastras which although dilate upon the divine character of the sovereign and reverence due to his position do not furnish any basis for maintaining that he was the absolute master of his territory free to deal with the lands within his dominion in any way he liked to the prejudice of the settled rights of his subjects."

If these are the rights of the King, the zamindar, who is the representative of the King, can claim no more.

But the words "proprietary rights" used in Regulations of 1802 created a mischief whereby the zamindars thought that they were the true owners of the soil and inflicted many hardships on the ryots. Even the intervention of the Government by Regulation IV of 1822 could not check the spread of the mischief. The idea of the zamindars that they have any right to the soil is of recent origin emanating from the misguided and wrong phraseology of the English legislature and is not supported by ancient authority. Early judicial decisions starting from Chokkalingam Pillai's case down to 16 Madras, page 271, helped the zamindars but the tide in their favour was stemmed by the timely

pronouncement of very able and classical judgment by Sir Subramania Ayyar in 20 Madras, 229, which served a good purpose in the passing of the Madras Estates Land Act. It is therefore clear that the zamindars' right is limited only to the collection of what the ancient Kings were entitled to collect. Hence relationship between them cannot by any stretch of imagination be styled as that of landlord and tenant. The author of the fifth report says: "The zamindars' exclusive and universal right in the soil, the illusive phantom of the early regulations was gradually reduced to its true form—that of an hereditary agency vested with a proprietary right in the land revenue alone."

In strict sense of law there can be no legal relationship between the zamindar and the ryot. The only relationship which the ryot has is with the Government and that relationship remains unchanged even though for its convenience the Government engages a middleman only for collection of land revenue reserving to itself the other functions of the State. The ryots were not parties to the scheme of permanent settlement and they have not in any way parted with their rights. There is legal relationship of principal and agent between the Government and the zamindar. But that does not in any way alter the position of the ryots. In their dealings with the zamindar the ryots have to consider him as one of a peculiar class of paid servants (agents) of the State without any right to demand more than the Government share of the land revenue with the attendant obligations under the settlement to maintain tanks and other irrigation works.

The zamindar's demands upon the ryots.—The word 'rent' used in the Estates Land Act is very unhappy. Though for the sake of avoiding confusion the word revenue was omitted the legislature ought to have used some other equivalent in its stead.

The rent in the zamindari particularly in Kalahasty zamin has its own history. After the passing of the permanent regulations the zamindars took advantage of the word proprietary rights used in the said regulations and in spite of Regulation IV of 1822 their demands upon the ryots gradually increased.

No efficient measures have been taken by the Government to check the zamindars' demands. But the British high officials have been constantly pleading for the ryots. Thus Lord William Bentick even in 1832 said: 'In fixing the revenue in perpetuity the Government comprised no rights but its own, to the increased rent which would have accrued naturally from the increased produce enhanced prices and the reclaiming of waste lands.' The demand according to the said gentleman was limited to the extent of the Government share of the produce. But no fixed principle as to the fixing of this share was at any time defined.

The wrong phraseology in the early regulations ignorance of early English legislators coupled with the absence of indefinite principles for fixing the zamindars' share in the produce made it easy for the oppressive landholders to increase their demands on the illiterate ryots in such a way that in the zamins of Kalahasti and Karvetnagar very highly unconscientiable rents have been prevalent for the last several years.

Any variation of assessment by the Government is generally controlled by its obligation of good Government in the interest of the people. But under the zamindari system we find a phenomina perhaps rare in the world, of zamindars increasing assessment on the ryots for enhancing their own interest in zamindaris without any such obligation. Under the permanent settlement a third of the land revenue as then assessed was left to the zamindar as his profit and as a margin against loss. But by gradual increase of rents the zamindars are now able to retain three-fourths of the gross rents realised from the estate. The permanent assessment on Venkatagiri is about 5 lakhs but its present beriz is nearly 20,000 lakhs. The peshkash on the three taluks of Kalahasti zamin was about 54,000 star pagodas. But the present yield from the said taluks comes to about 9 lakhs. So what is left to the zamindar is more than three-fourths. All this enhancement has gone on all these years in the face of the provisions in the Regulations of 1802 reserving to the Government right to interfere in regulating the ryots' payment to the zamindar.

Varied are the demands of the zamindar and the ryots especially in the Kalahasti zamin. The assessment goes under the names of koru, eaduvari, piruvari, besides prevailing high cash rent.

The cash rent now prevailing is very high. In Kalahasti taluk the rate varies from Rs. 20 to Rs. 5 per acre per paddy crop and this wet rate is charged even in cases where the ryots carry on their wet cultivation with the supply of their own well water. In the adjoining ryotwari area like Suggupalli, etc., villages the rates vary from Rs. 5 to Rs. 3 according to the terms of lands.

According to Manu and other ancient stages the State is entitled to a sixth or eighth share of the produce and only during the times of war and other troubles manu says that the King would be justified in taking a fourth of the produce. But during the Muhammadan period they imposed the half gross division on opposing ryots, and that was in

the nature of capitation tax and not as revenue. But the rates of rent prevailing in Kalahasti zamin as a rule exceed the half gross principle which does not seem to be supported by authority.

There is what is known as koru under which the division of crop fixed at half and half a condition of payment which is generally found in private leases. Besides, the ryot has to bear some meras resulting in the main in his getting less than half the produce. Yet another kind of assessment goes under the name of eaduvari under which a fixed payment of grain per acre is assessed. This rate varies from village to village in Kalahasti zamin and this form of assessment is more reprehensible than koru as obligation of the ryot to pay remains even in years of famine and draught.

Then we have the tirvaijasthi or cropwar rates. This is grotesque in form and carries with it the mediaeval feudalistic flavour with it. The ryot has to pay varam rate on every crop he raises. For betels the rate is Rs. 70 per acre, for turmeric Rs. 30, for sugar and tobacco Rs. 23, etc. By imposing these rates both the zamindar and the ryots have suffered much in the past. A ryotwari ryot raises any crop and pays his low fixed assessment. zamin ryot cannot have the advantage of paying even his present high assessment by raising any crop he liked as each crop had its attendant evil consequence for him. The result is that he never raised good crops yielding high prices and was never able to pay his assessment high as it already was. This resulted in accumulation of arrears to the zamindars which is in no way good to them.

All these rates and forms of assessment are illegal and cannot be justified except on the assumption of proprietary rights of the zamindar in the soil, a theory blown to pieces by authority. When once occupancy rights have been declared in favour of the ryots there is no legal justification for permitting the imposition of the rents at and in the aforesaid rates and forms. What the legislature has given with its right hand under section VI of the Madras Estates Land Act it has taken under section 28 by raising a presumption in favour of the zamindar that the rent or rate of rent for the time being lawfully payable by a ryot shall be presumed to be fair and equitable and this read with section 27 legalized the exorbitant rates of rent already prevailing in the zamin areas tracing their origin to the ill-conceived phraseology of early regulations. Thus the passing of the Estates Land Act has in no way bettered the condition of the ryots. Declaration of occupancy rights without defining principles for fixing proper assessment was a mere shadow without substance.

The ryots have not found any benefit by the incorporation of the provision (section 143, now section 135) prohibiting recovery of excess payments. Judicial decisions have added to the rent lawfully payable certain items not contemplated by the Act under the sanction of custom, usage and long payment. As between the powerful zamindar and the weak ryot there can be no legal custom originating and growing by free volition of all parties so as to satisfy the legal requirements of a usage. In no other system of jurisprudence is a fiscal imposition sauctioned by usage and custom . . . impressions of the type prevailing in zamin areas. These impositions are not for the well-being of the general public but for the personal use of the zamindar. Except in fendalism these illegal exactions which now prevail under the names of samprathimera, haymera, karnamrusum, vettimera, etc., cannot find any legal justification. In some villages karnammera is assessed at one-anna per rupee of the rent.

The exactions above mentioned are based upon greed and laziness of the zamindar. The land tenure system will certainly fail if it fails to take into note (1) the welfare of the cultivator. (2) the equity of assessment and (3) the encouragement of the corporate feeling in the villages. The zamindars have by their conduct worked all these years against the above fundamental principles.

In the ancient Hindu days neither the capital nor labour was taxed. Only that portion of the produce which was the result of nature's bounty should be subject to taxation. In Prussia and other European countries when the settlement of land tax took place in the 17th century only 4 per cent of the gross produce was considered to be the proper assessment that can be levied on the agricultural income. The present rates in zamindaris will probably stun the land revenue reformer in Europe of that century. It is therefore necessary that the rates now prevailing should be cut down by some rule of law to bring them in par with the ryotwari area, if the Government do not see their way to the abolition of this unnecessary system which does no good either to the State or to its subject, viz., the ryots but only to a middle man the zamindar.

Irrigation works.—In Kalahasti zamin, the tanks and other irrigation works have suffered a great deal and have gone into a state of ruin for want of repairs. The only obligation cast on the zamindar under the permanent settlement was the maintenance of these works. Even in this, they miserably failed. With the idea that the zamins were their private property, they utilized all the revenue to their private purposes leaving no

portion of it for maintaining the works, while so it . useless to expect any improvements to the said works from the zamindars. In Kalahasti zamin, runs the river Swarnamukhi. If a dam is constructed across the said river, about eight miles to the west of Kalahasti, all the eastern villages of Kalahasti taluk will be fed by the river water, to the benefit of the ryots. Again the water that falls on the western hills of Karakambadi and Krishnapuram can be arrested in ralla kaluva and with a good reservoir, the western villages can be supplied with enough water. The local zamindars, numerous as they now are, after the disintegration and fall of Kalahasti zamindari, have no interest to think of these projects and the present ryot population are much poorer than their forefathers of the nineteenth century.

Pasturage.—In an agricultural country like India, cattle is very important. In ancient India the law-givers enacted that suitable provision should be made for pastural grounds in or around the villages known as mandabayallu, which may be used by the villagers in general for grazing their cattle. So Yagnavalkya says "In every villager there should be land set apart for pasturage either by common consent of the villagers or by a special order of the King. The measure of land according to the same sage is 400 cubits between a village and cultivable fields. According to Manu the space for pasturage used to be kept in the form of a belt or enclosure around the village on all sides which separated the inhabited portion from the cultivated one. Even Lord Linlithgow by presenting the famous Studd Bulls has emphasized the importance of the livestock for India.

But our Indian zamindars are so greedy that they cannot think of anything other than the increase of their revenue. The pastural fields are no more to be seen in the zamindaris. Right from the villages to the forest, the whole area has become cultivated. Suitable provision has to be made in the act for preserving grazing fields in the zamindari area.

Suggestions.—We the ryots of Kalahasti zamin are the worst sufferers as we have now numerous proprietors after the alienation of Kalahasti estate in fragments. The division of the estate piecemeal has caused several difficulties to the ryots. The group of sixteen thondamanadu villages from the time immemorial were taking their cattle to Vedam, Ramapuram, Allimadugu, Musalipedu and Kandadu forest. They were also getting manure leaves, wood for agricultural implements and household purposes from the said forests. The ryots of other villages were taking their cattle and getting their manure leaves wooden requirements from Kalavagunta, Amudur, Chintalapalayam, Ponguru Rajupalayam, Poodi Adavaram and Perundesam forests. Now after the break of the estate these forests have been clubbed with the nearby villages and sold away to different people who are now charging them with fees for even manure leaves. The total livestock in the zamin at present is now poorer by nine-tenths of stock in the nineteenth century. Several conveniences which the ryots could enjoy from the ownership of the estate by one person have since been denied to the ryots.

It is therefore necessary that this exalted Government should put an end to the zamindari system at least in the disintegrated zamindaris the Kalahasti and Karvetnagar. In view of the fact that they recovered from the ryots excessive revenue for a century in the past they must be asked to surrender their estate to the Government without compensation. Even if any compensation is found to be necessary the Inam Act of 1934 which was fully supported by the zamindari Justice Ministry has giving us an index of compensation and if necessary legislation is passed, the estates can be put an end to by paying one year's rental to the zamindar as compensation.

Memorandum by Mr. A. Ranganatha Mudaliyar, B.A., B.L., Commissioner, Tirumalai-Tirupati Devasthanams, dated 23rd April 1938.

II. (a) & (b) It must be such as to allow 3 per cent interest on the invested capital, after meeting all cost of administration, Huzur and taluk establishment, village establishment including menials, repairs to tanks, peshkash, etc. Village officers and menials should be paid as in Government villages and liberal provision should be made for maintenance and repair of tanks.

(c) The peshkash fixed on this estate is a fixed sum. It does not vary every year with the beriz of the estate. The peshkash has to be paid to the Government irrespective of the fact whether shavi conditions prevail or not. Hence any statutory obligation on the part of the proprietor to grant remission will altogether be one-sided and work great hardship on him. When rent is remitted, peshkash also should be reduced.

III. They require revision. Much delay is now caused in bringing to sale the properties attached for arrears of rent, as various formalities have to be gone through. The proprietor or his agent should be empowered to attach immovable properties for arrears of rent due and sell them in public auction after an interval of a month's time and deposit

the sale amount and the sale records in the Deputy Collector's Office for confirmation of the sale. The procedure of sending sale applications to the Revenue Divisional Officer and having the sale by a Government amin or revenue inspector may be dispensed with as it involves delay in the realization of the amount.

The section in the Madras Estates Land Act which confers occupancy right on a ryot if he encroaches upon ryoti land and pays the rent without action being taken against him for two years should be done away with as also the section which empowers a sale purchaser to purchase the land without being subject to any arrears of rent due for prior fashs. It should be made penal for a ryot to squat on the land after it has been purchased by the proprietor for arrears of rent due or to encroach upon ryoti land.

- IV. (a) The owners of wet lands have right to the supply of water to their wet lands. As regards other lands it is left to the discretion of the proprietor.
- (b) The water-sources in the estate belong to the landholder. As such he has got the right of regulating the water-supply.
 - V. (a) Yes.
- (b) Since the maintenance of record of rights is of benefit to the ryots also, they should be made to pay half of the cost of the operations.
- VI. The landholder was demanding and collecting various sums such as (1) karnammera, (2) podaganupu, (3) తైవ్వం, (4) సహారికించు, (5) గ్రామారం, (6) కవిమేరి, (7) మర జానుమేరి, (8) ఆహార్యలమేరి, (9) వండాయం మరి, etc. These it ms were declared illegal after the passing of the Estates Land Act and they are not now being collected nor should the landholder be asked to pay any of them from their share of the rent collected. The relief afforded to the landholders should be passed on to ryots.
- VII. (a) The tenants have no right whatever in the matter of grazing of cattle, etc. But grazing of cattle is being allowed as a matter of grace. The ryots are allowed to collect green manure only on payment of the prescribed seigniorage fees. As regards wood for agricultural purposes the Estates Land Act allows free removal of wood for agricultural purposes.
 - (b) No.
- VIII. (a) A certain percentage of the income for tanks should be earmarked for annual maintenance expenses and another percentage should be set apart for accumulation and expenditure on thorough repairs once in ten or fifteen years.
- (b) The landholder should be given facilities to collect his dues before the Government takes power for interference.
 - IX. Yes
 - XI. (a) Board of Revenue will do.
 - (b) Revenue Courts.
- XII. (b) The zamindar should be given the power to attach the inam or shrotriyam village for arrears of jodi due and bring it to sale, as in the case of ryoti lands under section 112 of the Estates Land Act.

Note by Mr. M. Ranga Reddi, Tahsildar, Puttur Division, dated 26th April 1938.

- 1. Ownership of the soil.—The proprietorship of the soil lay in the zamindar as in the case of Government tracts and that the section 2 of the Regulation XXV of 1802 and the Madras Estates Land Act gave further statutory recognition to it.
- 2. Peshkash.—The present peshkash on the Karvetnagar zamindari represents the established peshkash of 32,586-9-0 star pagodas referred to in the assignment deed of 1792 executed by the Nawab of Arcot to the East India Company assigning the revenue of the Karnatic and the amount of 21,032-0-0 star pagodas being the amount converted in lieu of military services to be rendered by the Raja of Karvetnagar. (This zamindari is known as Bopparajupaliem in the original Government records.) Therefore the total peshkash fixed on this zamindari at the time of permanent settlement in 1802 is 53,618-9-0 star pagodas, or Rs. 1,87,664-15-6. The following are the deductions given in the peshkash for the purposes noted against each, subsequent to 1802. Lands taken for railway:—

					RS.	Α.	Ρ.
North-West line		 • • •			5,288	0	10
Motorpha	•••	 ••	•••	• • •	5,000	0	0
-							
			Total	• • •	13,750	5	9
					-		

Therefore the net peshkash payable by the zamindar for the entire estate is Rs. 1,87,664-15-6 minus Rs. 13,750-5-9 is equal to Rs. 1,73,914-9-9.

The peshkash of this zamindari stands on a different par with that of the other zamindaris in the Presidency as the peshkash of this estate represents 33 per cent of the total assets. It is this heavy peshkash that reduced the zamindar to the present state. The major portion of the debts contracted were for the payment of peshkash. The several attachments made by the Government for the realization of their dues while the estate was in possession of the Raja will bear testimony to the above fact besides the recitals in the mortgage deeds. The fact of heavy peshkash is admitted in the Strotten Report itself. I shall quote the wording of the report in original "The Karvetnagar zamindari suffers by this arrangement, but still cannot be helped. The sufferings are not due to any deviation from the principles of committing military service but from the peshkash amount originally fixed."

- (a) Before attempts are made to reduce the existing rates of rent, prevailing in this zamindari the Government must first reduce the peshkash and keep the amount in a par with that of the peshkash fixed on Kalahasti and Venkatagiri zamindaris as the peshkash of this zamindari represents 33 per cent of the assets.
- (b) The merhas like kavi merah, paravastu merah and dikshitulu merah to which the estate is a charge should be wiped off through a separate legislation, as the said merahs are being paid for no benefit of the State. The mirasidars render no service at all to the State. The mirasidars claim their merah on the gross demand of each fashi irrespective of actual collections and the realization of rents, hence the liability of the landholder should be wiped off through a Bill put forward by the Government in the shape of an amendment to the Estates Land Act.
- (c) There are about 150 shrotriyams in the estate owned by the Tirumalai-Tirupati Devasthanams, some of them are sarvadhumbala and the rest are saddled with jodi. The jodi that is being paid by the inamdars is not in proportion to their income and the peshkash paid on their behalf by the landholder. The landholder has to meet this Government demand from the income of the non-shrotriyam villages owned by it. This item is a recurring annual drain on the zamindar. The inamdars should be made directly responsible to their respective proportionate Government dues, thus relieving the landholder from a portion of the hurden. To achieve this object Act I of 1876 should be got amended declaring all the inamdars as the owners of property (i.e., their inam villages) for the purposes of the separate registry irrespective of their payment of jodi poruppu or quit-rent to the landholder. The grants in favour of their predecessors in title or titles to the present owners should be declared as alienation by the present owners of the estate in favour of the present owners for effecting separate registry in the name of the present inamidars.

What are the proper rates of rents.—The rates that existed at the time of the permanent settlement and the rates that existed at the time of fixing the established peshkash are the proper rates of rent. In determining the proper rates of rent, the ancient and mamul rates of rent that were prevailing in this zamindari should also be consulted. If the rents were high and if agriculture did not yield any profit there would really be no value of lands but the lands are fetching good prices. This information can be secured by the Government by gathering statistical returns from the Registration department as is being done by the Government with reference to the Government areas at the time of resettlement once in thirty years.

Remissions and concessions enjoyed by the ryots in Devasthanam estates.—(1) Waste is not charged though the landholder is entitled to charge the same.

- (2) Baling and shavi remissions are being granted in all deserving cases a matter of grace. But if the remissions were to be made statutory the landholder should be given the benefit of proportionate reduction in the peshkash. Any statutory provision regarding remissions will lead to endless litigation between the landholder and his tenants.
- (3) Remission is being granted as a matter of grace when crops like jonna, hemp and indigo are raised for fodder and manurial purposes.
- (4) Considering that the money market is dull and the prices have gone down the devasthanam estate ryots are being given as a matter of grace a remission of 25 per cent of the demand from fasli 1338 and onwards.

Forest and concessions enjoyed by the ryots.—The ryots are allowed to get agricultural implements, green leaf manure, fodder to their cattle, materials for constructing temporary agricultural farms, firewood from the estate forests free of cost.

Burnt stones and trees in porambokes for making improvements to their lands are being granted at concessional and normal rates. Even when the forests are leased out the right of the above concessions are reserved. Materials for construction of houses, when houses are destroyed by fire are granted free of cost to the sufferers. Free grazing of cattle is allowed prohibiting browsing of goats and the Benning of Chigara cows.

Enhancement of rents.—There is no question of enhancement of rents in this taluk even after the introduction of the Act I of 1908. The same rate of rents existing at the

time of permanent settlement are still being continued. No suits for enhancement of rents were filed even during the time of the Sowcar.

Bought-in-lands.—There are no bought-in-lands in this taluk. Therefore the question of bought-in-lands does not arise for this taluk.

Sources of irrigation and repairs.—It is not desirable that this item of work should be transferred to Government as the Government too did not execute the repairs to the entire satisfaction of ryots.

A portion of the income after satisfying the Government dues and the administrative charges should be set apart as irrigation fund and the amounts so set apart utilized for the execution of the repairs to the sources of irrigation. This fund should be kept earmarked for the purpose. This taluk was in the possession of sowcar from 1876 to 1930 who was only caring to realize his interest on the large sum invested on this taluk. He was also bringing the taluk to sale from the year 1905. It is not possible to execute the repairs to the sources which have been neglected for over fifty years with a short period. Repairs are being executed according to the urgency of each tank. Preference is always given to railway affecting tanks.

The duty of collection should always be with the zamindar. There is no guarantee that the panchayats would undertake the collections on behalf of the zamindar and collect rents as diligently as the zamindar himself.

Control over the village officers.—The special rules recently framed under section 32 of the Proprietary Estates Village Service Act, Act II of 1894, specially made applicable to the zamindaris of Karvetnagar, Kalahasti and Venkatagiri should be repealed and control of village officers should be vested in the zamindars alone. More powers may be given to the landholder to realize the arrears of rents by extending the provisions of Act II of 1864 to the zamindars also. The zamindars should be entrusted with powers under the Land Encroachment Act and Irrigation Cess Act to levy full rates or to eject trespassers.

In the cases of encroachments and occupation of tank-beds, kasams and channel-beds the burden of proof should be shifted to the person resisting the eviction. The period of thirty years limitation should be raised to sixty years. The present dates fixed for the payments of Government dues namely 15th December, 15th May and 15th June require to be changed to 15th February, 15th April, and 15th August, so that the yots may find good market value for their produce to pay rents—to the landholder.

Illegal cesses.—No illegal rusums are being collected in addition to the rent proper. It is not possible to say from the accounts available at present what amount represents rusums and what represents rent proper. The meradars say that these rusums are consolidated in the present rents that are being collected from the tenants but the old village accounts disclose that it was not so. If consolidation was effected, it is not known when it was made. Even assuming for argument's sake that the consolidation was effected, it cannot be questioned after a lapse of seventy or eighty years. This consolidation, if any, should be deemed to have been recognized by the terms of the permanent settlement made in 1802. Please vide section II of Regulation 25 of 1802.

Memorandum by the Ryots of Rajanagaram, Pallipattu Taluk, Karvetnagar Estate, Tiruttani Division.

చిత్తారు జిల్లా, తెరుతైడి డివిజకా, కల్లీ కంట్లు తాలూ కా నె 315 రు రాజానగరం దుంటాలా గామము, సౌ 290 రు గరసించేట గామము ఈ రెండు గామములలోని మేటిరైతులు హైకనియుండు గామములలోని తీర్వ తక స్థ్రీలులు తెలియజేయగల 1282, 1329, 1346, 1347 థస్ట్రీల లోన్లును జాఖలుచేసికొను మనవి.

ఆయ్యా! ఇందులో ఉను ైక నియాండు ఫస్ట్ లీలకు యేర్పడి ముండిన రెవిన్యూ శిస్తు తెలియ చేయు చట్టేలను జరపట చియున్నది.

 a_{S} జానాయాదారులకు, ఎకరా 1 కి కాగల ఖర్పుల విజరము.

	•			యా.	⊌.
(1)	దున్నుటకు చడకలు 32 కు కూరి			12	0
(2)	స్త్రవకు ఆకుపూళులు 70 కి క్రియం			13	2
(8)	విత్రవథం వడ్లు తూములు 8 క్రియోం		• • •	3	0
(4)	పైర్లు నాటుటకు కూరివాండ్లు 16 కు	రూలె	• • •	1	8
(5)	పైర్లు తీయునారు 4 కు కూరి		•••	1	0
(6)	కోత, పాగుచేయుట మొచలగువానికి	• • •	• • •	4	0
	ਦ	ంతు పెు	_ಕ್ರಂ	34	10

పై ఖర్చులలో సాగుబడి గోతకోయవచ్చును. ఈ మధ్యకాలములా నీరుకిట్టుట, పైర్లను కాపాడుట మొద లగు చనాలు రైతులకు (పత్యేకముగా నున్నది.

ఎకరము 1 కి వరుంబడి ఛాన్యము.

వరిధాన్యము ఒక ఎకరమునకు సుమారు 12 కలములుm్రలము గిట్టును. దీనికి యించుమించు 576 శేర్లు సమానము. జైఖర్పులు చూపిన కాల కియముమేరకు 12 కలములు రూ 42 లు. ఇందులో జతకరచియుండు చట్టీ లలా శాస్త్రు మొత్తము వివరమగుచున్నది.

పాలమును సంపాదించి నుమారు రూ 34-10-0 లు ఖర్చచేసి సాగుబడి వగయిరాలు నడిపి యీమధ్యలో స్థడరు ఫరితమును రైతులు కాచుకొనియుండియు శిస్తు ఋణపడి జెల్లించినండుకు స్థరు పొలనుును ఆశమానముంచు టయా, పరాధీనముచేయుట్యా మొదలగు (పమ్యములు యేర్పడి యా రాష్ట్రమునండు రైతులు ఆస్ \overline{R} రవ మునువదరి హరివారగుట మేలని తఱచుగా రైతులందరు వారివారకి తగినట్లు వ్యవసాయవృత్తినిమాని స్వల్పమైన హరి ఉద్యోగమునకు శరగ్గలము శరదేశములకు వెళ్లచున్నారు. సడరు కారణములచేతను, ఆడవిలాని మడియాకు వ్యవ సాయమున కనువగు కొయ్యసామానుల వైగాలు రైతులకు యేలాటి ఈక్కులేక జమీక్ టాపై క్రిట్లు హక్కుగరిగి తదితరులకు వేలమువేసి ధనమాక్ట్రాయచున్నారు. పొరంజూకు సంఖంధమైన స్థలములయండు రైసుల పశ్వాడులు నిలు చుటకును, తదితర కార్యములకును రైతులకు యేలాటిహక్కున్న లేదు. ఇదియు ప్రాక్రైటర్ల యష్టాన సారం ఆను భవించుకొనుచున్నారు.

శిస్తువ నూలుచేయుటలో , పథత్వము ఆన్ని విధముల లోడ్పడుచున్న ది. పొలములకు జలాధారమగు చెఱు ఖలు, కాలువలు ముదలగునవి ఏ పెద్దల్ కాలములో యే ఫుణ్యాత్తులు మర్ష్ముతు చేసిరో కానీ యిప్పడు ఆటువంటి రయితుల సహాయమేమియు సాథారణముగ లేడు.

ానుమారు నలువది సంవత్సరములకుముందు రెండుఖోగములకు నీరు తృష్తిగ వహించియుండు చెఱుళు యిళ్ళ డన్ననో దుంచుమించు నాలుగు శైలలకు కావలసిన స్ట్రీటన్లు నిలువచేయుటకుకూడ చెఱుఖగట్టుకు హానికలుగునట్లు తోచు**చు_{న్నై}ది.**

ఇట్టి కారణముల చేతనే రయితునకు జమీక్ భార్యామములో ఆన్మి విధముల కారాగృహాశిశ్రీతుండాగునట్లు బంధించియాన్న కట్టుల నే కష్టములను తొలగించి విముక్తులు గా జేయానంత వరకు రాష్ట్రములో వ్యవసాయా భివృద్ధి జెందక చక్కాగా ఫరించు పొలములు పొరంభోకులుగా పూరుననుటకు యెంతమాత్రము సందియకులేదు. కొన రాష్ట్రములో (భుధత్వస్థలముల కొక శిస్తును, జమీక స్థానఘులం దొకశిస్తును లేక రయితులకు తగు తోడ్పాటు ఉప కారములు చేయించుట్కై అన్ని విధముల లెజిస్టేటివ్ సభ కారిని కోరి సాగ్ధించుచున్నా ము.

చితుారు జింగ్లా, తిరుత్తి డిపింగ్ల్, కార్ఫ్టినగరం జమ్క్, నల్లికట్టు లాలూకా నౌ 315 రు రాజానగరం దుంబాలా, గామం ఫుంజ, నంజ, తోటకా, లు ఇక్ ములకు శామ్తు వివరములను తెలిపు పట్టి.

i పుంజ. — గుంటలు i00 కి పూరి 6-3-8 కంబు, రాగి, జోన్న వ7రా పైక్లకు

100 క్ ఫూల్ 5-3-8 కురిక, కార్త, సామ ఏగైనా పైర్లకు.

100 కి పూర్ 4-3-4 ఉంది, సూగు దైనా పైర్లకు.

్ ! ర్వూర్ 0-2-14 చెంద్గ, మ్రహదా పైద్రు.

ఖంజలా నీరు పైరు గుంట 1 కి పూరి 0-1-8 కడ్డుపట్ల 2 లెక్క్రాసు.

```
నంజ-1 వ యీడు గంట 1 కి తీర్వ రోక్కం రూ. 0 3 0 ఛాన్యం ఈ 5 ప 1\frac{1}{2} లెక్కనం.
```

2 a curve note 1 s of 6 curve 6 6 cu

ఇది ఆంగీరస్థ సంవత్సరమునకు స్థియాయిన 1282 వ ఫస్లు యీ సంవత్సరములో గ్రిలకు రూపాయ్ 1 క్రి తూ 71ి. లెక్క్ ను—

రూ.ఆ. పై.

 $1,\ 2$ వయాడు గుంట 1 కి సాదల్వారు, మాదరి కనువు, రోడ్డుబండు, 0 14 10 ఆయక్ సహా జుర్పడిన రొక్కం.

3 దయాడు గుుట 1 కి పెపేందకు రొక్కం 0 13 7 4 க ಯாகுல் *Kobi 1 தீ தேக்கில் 878 நூ

నంజ-1 న యీడు గుంటే 1 కి తీర్వ రొక్కం రూ. 0 3 0 ఛాన్యం తూ 5 ప $1_{\frac{1}{4}}$ లెక్క్రాను.

4 వ్యూడు గుంట 1 కి ,, రూ. 0 3 0 ,, తూ 4 ప $\frac{3}{4}$ లెక్క్ ను.

sup. vol.-68

```
ఇది సిబ్బాద్ సంవత్సరమునకు సరియగు 1329 వ ఫసరి యీ సంవత్సరఈంలో నిమకు రూపాయలు—
                                                                              రూ. ఆ. ైకె.
                                                                               3 12
         1,\ 2 ద యాడు గుంట 1 కి సాద ల్ వారు, మాది 5 కనువు, రోడ్సుఫుడు అయ  <math> 
                                                                                        0
           స్థూ యోర్పడిన రొక<sub>డ</sub>ం.
         3 ,వ యీడు గుంట 1 కి పైమేరికు చేచ్చడిన కొక్కం ...
         4 వయాడు Жంట 1 కిపైమేరకు యుర్పడినరొక్కం ...
     ఇది ఛాతునామ సంవత్సరమునకు సరియగు 13\cdot 16 వ ఫసరి యీగా సంవత్సరములో నిరుకు రూపాయకు-
         1,2 వ\inftyాడు గుంట1 కినాద\deltaవారు, మాదిరి కినుఖ, రోడ్డుఫండు,
           ఆయ్లోనహా యేర్పడిన రొక్కం.
         3 వ యీడు గుంట 1 కి పైమేరికు యేగ్పడిన రొక్కం ...
                                                                               1 10
         4 దయాడు గుంట 1 కి సైమీరకు యేర్పడిన రొక్కుం ...
  iv ఇది ఈశ్వరనామ సంవత్సరమునకు సరియుగు 1347 వ ఫసరి యీ సంవత్సరములో నిరుకు ఈపాయలు
         1, 2 వయాడు గుంట 1 కి సాదర్వారు, మాదరి కనువు, రోడ్డు ఫండు
                                                                                        7
           ఆయక్సహా యేర్పడిన కొక్కం.
         3 దయాడు గుంట 1 కి.పెమ్రకు యేర్పడిన కొక్కం ...
         4 వ యూడు గుంట 1 కి సైమేరకు యేర్పడిన రొక్కం ...
                                                                                    4 11
         ైని కనుశరచిన గుంటసరి తీర్వ లెక్క్.లను ఎకరాలకు నూర్చి వివరములను తెలియచేయు చట్టి.
      ఆంగీరసనామ సంzత్సరమునకు సరియ 1282  వ ఫసరి యీగా సంవత్సరములో నంజ 
         1, 2 వర్సూడు యొకరం 1 కి గ్రామం దూపాయలు సాదర్వారు, మాదరి
                                                                              14 13
           కానువు, రోడ్డు ఘండు, ఆయుక్గహ్ యేర్పడిన రొక్కం.
         3 వ యీకరు 1 కి పైపురకు యేర్నికిన రెక్కం ...
                                                                              13
         4 వ యాడు ఈకరం 1 కి పై మేరకు యేర్పడిన కొక్కం ...
                                                                                        0
      సిద్ధాదినామ సంవత్సరమునకు సరియగు 1329 వ ఫనరి యీసందత్సరములో నంజ—
         1, 2 వ యీడు రెంకరం 1 కి నీరుకు రూపాయలు సౌదర్వారు, మాదరి కొనుత్త,
                                                                              60
           కోడ్డు ఫండు, ఆయకాసహా యేర్పడిన రౌక్కం.
         3 వ యాడు మొకరం 1 కి పెమీరకు ఉంద్రిక రొక్కం ...
                                                                              55
         4 వ యీడ్ మేకరం 1 కి పైమేరకు యేర్పడిన క్రొక్కం ...
                                                                              48 12
      బాతునామ సంవత్సరమునకు సరియుగు 1346 వ ఫస్ట్ల్ యీసంవత్సరములో నంజlacksquare
         1,2 వ యుడు యొకరం 1 కి సెరుకు రూపాయులు సాదర్వారు, మాదరి
           కానుళ, గోడ్డుహండు, ఆయకాసహా యేర్పడిన రొక్కం
         3 క యీకరం 1 కి ప్రైమేరకు యోర్పడిన రొక్కం ...
                                                                              26
                                                                                        9
                                                                              23
         4 వయాడు యొకరం 1 కి హైమేరకు యేర్పఊన రొక్కం ...
      ఈశ్వరనామ సందశ్వరమునకు సరియగు 1347 ద ఫస్2 యీగు సందత్సరములో నంజ-
         1, 2 వ యాడు ఎకరం 1 కి నిరుకు చూచాయలు పాదల్బారు, మాదరి
                                                                              25
                                                                                        4
           కాసువు, రోడ్డుఫండు, ఆయకాసహా యేర్పడిన కొక్కం.
         3 వ యాడు యొకరం 1 క్రైవేచరకు యోర్పడిన కొక్కం ...
                                                                              28
         4 వర్హుడు యొకరం 1 క్ష్మామేరకు చూర్పడిన రొక్కం
                                                                              20 13
                                                       . . .
కోటు.— ఖంజకు ైకన్న తీర్వ రొక్కముగా నండినందున యేలాటి మార్పున్ను లేదు. నీరు ైరుకు
మాత్రం ై తెలిఫియుండు మార్పు కలడు. నంజకు రొక్కం, థాన్యం మామాలుగానే యుంటున్నది. ఆయితే
కాల్మకముము ననుస్తరించి రొక్కము మార్పులుకలుగుట తటస్టించును.
      చిత్వారు జిల్లా, తిరుత్తి డివిజ౯ా, జాల్లికుట్టు తాలూకా నె 290 రు నరసంపేట గామములో ఫుంజు, నంజు,
                                 భూ-ములకు తీర్వ వివరము.
            ఖంజ గుంటలు 100 కి భూర్ 6−10−10 లేక లు కంబు వ^{*}యితా.
           భంజగుండలు 100 క్ఞూర్ ఓ-6-8 చెక్కలు ఆగక్షిగయితా.
            పుంజ గుండులు 100 కి ఫూర్ 4-10-4 రౌక్కలు ఉంద వగయిందా.
            ఫు⊂జగంట 1 కి ఫూర్ 0-2-12 లెక్డలు చెనుగదగయారా.
            భంజ గుంట 1 కి భూరి 0-1-8 దాగ్యము 0-1-8 లెక్డను సీరువైరు.
      ಸಂಜ-1 ಸಯಾಡು ಸುಡು 1 ಕೆರ್ಕ್ಕಂ ರ್. 0-3-0 ಧಾಸ್ಯಮು ಕರಾಮುಲು 5 ರಕ್ಕ್ಕನು.
            2 వ యాడు గుంట _{1} క్రొక్కం రూ. 0-2-9 ఛాన్యము శూములు 4\frac{1}{4} లెక్కసు.
            8 గ యి. దు. గుంట 1 కి రొక్కం రూ. 0 - 2 - 6 థాన్యము తూములు 3 \ 1/8 లెక్కటను.
```

				రూ∵.	હ•.	₃ .
1282 వ భసతీ ఆంగీరసనామ సంవత్సరులా —						
1 వయాడుకు దా 1 కి నిరుకుశూము బ 🕻 🖟 లెక	ا داده هر منها	కి యోర్పడిశ	తీర్వ.	0	14	5
2 ఏ యీక్స్ పై నిరుక్కు వారం యేక్స్ డే తీ				0	12	6
ని రయాడును పై సీరుక్మర్ కారం యేక్ఫోడే జ్				0	9	8
1329 జ ఫస్టరీ సిబ్ద్మాన్ సంవత్సర్తనులో మాపాయకు		vలు 1½ ಏ⊙త	څ			
1 వ యూడు నుంట 1 కి తీర్వ				3	1 0.	10
ఓ వయాడు గుంట 1 కి లేర్వ				3	2	3
3 కయాడు గుంట 1 కి తీర్వ		• • •		2	5	6
1346 ఫసరీ థాతు సంవత్సరములా రూ 1 కి నిరుక	స్తు మాములు 3	$rac{1}{2}$ పంతున్—-				
1 వయాడు నుంట 1 కి తీర్వ				1	11	1
2 వయాడు గుంట 1 కి దీర్వ		• • •		1	7	3
3 కయాడు గుంట 1 కిత్వా				1	2	2
1847 వ భస్థల్ ఈశ్వరనామ సంవత్సర్థములో రూపా	<u>యు 1</u> కి ఖరుక	ను శూములు	4 వంతున			
1 వయాడు గుంట 1 కి తీర్వ				Ĩ	8	8
$oldsymbol{2}$ ద $oldsymbol{\infty}$ గుంట $oldsymbol{1}$ కితీర $oldsymbol{\hat{q}} \dots$				ı	5	3,
3 వయాడు గుంట 1 కి తీగ్వ		• • •		1	0	0
(మార్పు) 1282 భగులి ఆంగీరస్త సంజత్సరములో—						
నం≋—1 దయాచు ఎశరము 1 కి	• • •			14	8	0,
2 వ యీపాపు ఎకరము 1 కి		•••	• • •	1 2	8	Ú,
3 వాసుగాడు ఎకరము 1 కి				9	12	0/
1829 వ భసతి సిద్ధాది సంవత్సరములో						
నంజ—1 ఇ యామ ఎకరము 1 కి				5 8	13	4
2 వ యీహామ ఎకరము 1 కి				50	4	0
3 దయాకు ఎకరము 1 కి				37	8	0
1846 ద ఫసరి ఛాతు సందత్సరములో $-\!-\!-$						
నంజ— I వ యామ ఎకరము I కి	W			27	1	0
2 క యీతు ఎకరము 1 కి	Ņ.,	• • •		23	4	0
3 దయాడు ఎకరము 1 కి		• • •		18	2	8
1347 వ ఫసల్ ఈశ్వర సంవత్సరిములాకి—— 📑						
$oldsymbol{z}$ ంజ $oldsymbol{-1}$ వ $oldsymbol{-}$ యాడు ఎకరము $oldsymbol{1}$ కి $oldsymbol{-}$				24	12	0
2 వ యీాను ఎకరము 1 కి ఇన్మార్క్ క	Ţ			21	4	U
3 భ యీడు ఎకరము 1 కి	• • •			16	0	0

Memorandum by the Ryots of Uthumalai Village, Uthumalai Zamin, Uthumalai Post, Tenkasi Taluk.

- I. (a) It is distinctly the tenant who is the proprietor of the soil. The zamindar is not the proprietor at all. To say the zamindar is the proprietor is a contradiction in terms. It is legal anomaly.
- (b) The zamindar is entitled only for the melwaram (rent); and the tenant is entitled for all the other dispositions of ownership (kudiwaram).
 - II. (a) Rupees 10 per kottah of land is a fair and equitable rent.
- (b) In the Uthumalai Zamin, the ex-zamindar has himself about 50 years ago permanently fixed the rent at Rs. 5, 7, 10 and Rs. 15 per kottah. (Now the rate on the other lands under the ayacut of the same sluice ranges from Rs 20 to Rs. 32 per kottah excluding cess.) The ex-zamindar has felt that his rate was not a loss to the zamin. Note that, as in Maimankuritchi village, the zamin rate is from Rs. 20 to Rs. 32 and the ayan rate is only Rs. 12 though the zamin and ayan lands are in the village and in the same demarcation line. So—
 - (1) The rate fixed by ex-zamindar may form a good criterion for lands under the ayacut of the same sluice. Where there is no rate fixed by him, that fixed by him for the nearest sluice will help.
 - (2) The rates obtaining in the contiguous ayan villages may form a correct criterion.
 - (3) The maramath conveniences and inconveniences of the particular sluice and its ayacut need to be considered.

- (4) Local conveniences ex-transport, custom, prices and necessities) need to be considered in assessing the value of produces. The average price of produces must be weighed and considered.
- (c) Yes. There must be a statutory provision for remission of rent. Remission must be under the direct control of the Tahsildar and Revenue Divisional Officer. Remission must be for every crop (kar or pishanam) and not in terms of fasli. It must be calculated as per every singular field. The difference between the yield if there was no water scarcity at all and the yield when there is scarcity of water is the correct criterion of the proportion of remission to be made in cases where there is no complete failure of crops.
- (d) The Government may now revise and fix the rent taking into consideration (1) the ex-zamindar's rate and (2) the rate obtaining in contiguous ayan villages. On application of parties to officers on courts, the latter can alter rent on particular occasions taking into consideration maramath and local conveniences.

(e) Yes. The Government should now fix a permanent rent through settlement officers and they must also be available to revise rents when occasion demands.

- III. (a) Yes. First attach crop and household movables through village munsif as in ayan villages. Revenue officers must be given more responsibilities in zamin areas than now.
- (b) First attach and sell through Revenue Inspector the crop and movables of the defaulter. Then for arrears attach and sell through Revenue Inspector a portion of the lands in arrears just necessary for the balance plus expenses.
- (c) Till about eight years ago village munsif has been collecting rent for the zamin. Now Nattanmai with two talaiyaris does it. This is an unnecessary waste. Very often these people on whom the Government has no control prove dishonest both against zamindars and pattadars. The village munsif can and must be entrusted with collection work. The zamindar may be allowed to petition the Tahsildar without courtfee stamp to order the karnam, village munsif and Revenue Inspector to demand arrears and attach and sell movable holdings and then if necessary after giving due notice to the defaulter.
- IV. (a) It is not a matter of contract. Rights to water and fishing is appurtenant to land; and the tenants of the wet lands under the ayacut of the tank are, therefore, proportionately entitled for those rights.

(b) Not at all. The zamindar has no superior rights.

- V. (a) Yes. Survey is urgently needed. When surveyed, field ridges and canals must be excluded.
 - (b) As in the ayan villages.
 - VI. Not at all. He is entitled only for the rent.
- VII. (a) The tenants have a right for grazing cattle on, and cutting green manure and wood for agricultural implements from common vacant lands.
 - (b) Yes. They are entitled to use them free.
- (c) In respect of public path, communal rights and hill and forest porambokes, the zamindar has no right. The tenants have rights of enjoyment. The ownership resides with Government.
- VIII. (a) The Public Works Department of the Government must be consulted as to necessities and possibilities and in conjunction with circumstances of the case the parties and courts must decide.
- (b) Repair and maintenance must be entirely with the Public Works Department. The zamindar must remunerate Government therefor.
- (c) Government must act suo moto; but when special urgencies occur, parties must apply. The District Collector must have powers of revision.
 - IX. Yes, there must be annual jamabandi as in ayan villages.
- X. Undertenants are obliged to pattadars in consonance with the terms of the contract between them; but undertenants have absolutely no relationship with zamindar.
- XI. (a) The Board of Revenue is not necessary to continue. Its present functions may be transferred to the Government.
- (b) Such actions should not be sent to revenue and civil courts. They must be tried in special courts. Such special courts must consist of an honorary panchayat of respectable people who are not natives of the particular zamin area but who are acquainted with most important revenue, civil and zamin affairs.
- XII. (a) The occupier of zamin waste land must pay compensation to the zamindar as fixed by Collector in the circumstances of the case. In cases of zamin pannai private lands, the compensation may be fixed by the zamindar in consultation with the Collector and consideration of the rent.
 - (b) These must be totally abolished.

Memorandum by Mr. C. Vembu Ayyar, Mittadar, Vairavankulam, Tenkasi Taluk, Tinnevelly District, dated 21st February 1938.

- 1. (a) Mittas are estates within the meaning of the Madras Estates Land Act, being fractions of a zamindari when the latter is split up and sold.
- (b) The mitta is, unlike the impartible zamindari, transferable and alienable. It is not impartible.
- 2. The peishcush is paid as it falls due, in time, to the Government whereas realization of rent is done more leisurely, with less pressure on the ryots and collected within three years of their falling due. Thus the zamindar or mittadar borrows and pays peishcush but has to await the collection of rent from his ryots for three years, all the time paying interest on the sums borrowed for peishcush. Besides in most estates only a half of the rent is realizable. This has led to many zamindars being impoverished and reduced to great straits for money.
- 3. The rate of rent prevailing in adjoining ayan villages is Rs. 12; whereas, it is Rs. 11 per acre in our estate. For punjas, the ayan rate is Re. 1 per acre and in our estate As. 8 to As. 9 per acre.
- 4. Tank repairs.—The mittadar is bound to repair all irrigation works as well as channels, but the ryots should contribute the amount spent for the repair of irrigation works as they now agreed to do in the rent deeds executed by them to the mittadar.
- 5. Ryots' right in and over forest.—Mittadars are prepared to show the same concessions as are shown to ayan ryots by Government. It is absolutely necessary that the provisions of the Indian Forest Act should be extended and made applicable to forests in zamins and mittas.
- 6. Cattle grazing, green leaf manure and timber for agricultural implements for ryots.—Same rights as in ayan areas to ayan ryots may be given.
- 7. The average price per acre of nanja in this mitta is Rs. 900. Dry land per acre Rs. 50.
- 8. There has been practically no complaint in this mitta about the rate of rent. Nor has a single suit been filed till now praying for reduction of rent.
- 9. It is therefore prayed that the committee will be pleased to look into the matter in the light of the above observations and so legislate for and regulate the relationship between the landholder and the ryot as not to make the hard lot of the mittadar harder.

Note. It is also to be noted that all the tanks and channels in this mitta are in good condition and not in need of repairs.

Memorandum by Messrs. S. Ramaswami Mudaliyar and N. Dravia Tevar, Representatives selected by Pattadars of the Villages of Veerakeralamputhur, Arunthavapratti, Rajapandi and Melveeranam, Uthumalai Zamin, Tenkasi Taluk, Tinnevelly District, dated Madura, the 22nd February 1938.

- 1. In the abovementioned villages, zamin kist has been levied at rates ranging from Rs. 15 to Rs. 22 per acre per year for nanja lands. But rates ranging from Rs. 6 to Rs. 7 per acre per year have been fixed in respect of Government ayan nanja lands of Surandai village which are situated in front in regard to pasanam and next adjacent to the lands referred to above. In connexion therewith, Exhibits A to D are submitted herewith.
- 2. In respect of five villages (four above referred to and one Kuttalperi) kist ranging from Rs. 3 to Rs. 8 per acre per year have been permanently fixed for zamin nanja lands since fasli 1310 by late zamindarni, Exhibit E is herewith submitted in connexion therewith.
- 3. In Govindaperi attached to Veerakeralamputur village of the same zamin, zamin kists ranging from Rs. 17 to Rs. 18 have been fixed per acre per year. Exhibit F is herewith submitted in support thereof. But the zamin pannai lands quite adjacent to the lands referred to above, have been leased out for a period of five years at rates ranging from Rs. 6 to Rs. 7-8-0 per acre per year. Registered document in connexion therewith is herewith kept ready for Your Honours kind perusal and return.
- 4. In the villages referred to above, kists have been levied separately for wet lands and for the trees standing thereon.
- 5. In connexion with the enjoyment of the grass, green manure, karambai, etc., and also cutting of trees for agricultural purposes in Arunthavapratti, Rajankulam, Kottamettu Thiradu, Vellaikal Hill, attached to the Veerakeralamputhur village of the zamin, leases are being given to the parties interested to the zamin who collect fees without allowing the poor ryots to enjoy them free. Exhibits G to J are submitted herewith in connexion

therewith. But influential pattadars are allowed to enjoy them free. In other places except those mentioned in this paragraph, zamin ryots are allowed to enjoy freely the grass, green-manure, etc., referred to above.

6. The zamin was in receipt of an income of about Rs. 75,000 per year paying Government kist to the extent of Rs. 40,000 prior to 1912 and repairs, etc., were done properly and regularly. Since 1912, though there has been an income of about two lakes by the levy of kists unlawfully, maramaths have not been done properly and regularly. In addition, the poor ryots have been persecuted very much by the zamin having the village officers by its side, in the capacity of the zamin by instituting suits through revenue, criminal and civil courts. Further money collected from poor peasants as stated above, has been unnecessarily spent in lakes by the zamin in its own litigations. For all these, the poor ryots have to be taxed.

We, therefore, humbly pray the Benign Government be graciously pleased to consider the above facts, and pray to levy kists to zamin ryots according to the rates of the neighbouring ayan sirear nanja lands and grant the rights and privileges enjoyed by the sirear ayan ryots and thus protect the poor ryots from the hands of rich zamindars.

Memorandum by the Inhabitants and Ryots of Kilveeranam and Melveeranam Villages, Uthumalai Zamin, Veeranam Post, Tenkasi Taluk.

Question I-Proprietor of soil-Zamindar or ryot-Paragraphs 2 and 3.

All authorities are unanimous to the effect that the zamin-ryot is the proprietor of the soil in zamin estates to the same extent and in the same way as the Government ryot or the ryotwari landholder is in respect of ryotwari land. The zamindar is only the assignee of the Government revenue or the rajabogham or the melwaram. Judicial decisions of the Madras High Court, the considered findings of the Board of Revenue, Madras, and the opinions of experienced British Indian administrators—all of them speak with singular unanimity on this topic. In the words of the Honourable Justice Reilly in 63 M.L.J., 450 at 485 "there is no doubt that the theory of revenue administration held by the Government was what the zamindar in a permanently settled estate had a right to collect from the ryot was the rajablogam or the Government's share of the produce of the land." As per Justice Walsh in 65 M.L.J., 423 at 442 "in a zamindari, the rajabhogam which the State is entitled to collect from the ryots represents the traditional Government's share of the produce of the land, which if there is no zamindari, would be collected by the Government direct." The Board of Revenue made a full enquiry into the nature of the rights of the zamin-ryot in 1818 and has expressed its conclusions in the following terms on 5th January 1818. "The universally distinguishing character as well as the chief privilege of this class (i.e., the ryots) is their exclusive right to the hereditary possession and usufruct of the soil so long as they render a portion of the produce of the soil in kind or money as public revenue; for, whether rendered in service, in money or in kind and whether paid to Rajahs, Jaghirdars, Zamindars, Polighars, Mootahdars, Shrotriemdars, Maniamdars or to Government officers such as Tahsildars, Amuldars, Ameens or Thanadars, the payments which have always been made universally termed the dues of the Government." The Board again reviewed the history of the relative rights of zamindars and ryots and arrived at the following conclusions in its Proceedings No. 7843, dated 2nd December 1864 "That in the earliest times of which we have record, the right of the State to a share in the produce of the land was limited and that limit was such as to leave a sufficient margin for the growth of a valuable property in the land appertaining to the occupant whose right to retain possession on payment of the limited share was inviolable and hereditary:-

- "That the origin of the zamindar's office was comparatively a modern one and that, whatever its origin, zamindars derived their rights from the State which could not confer more than it has possessed and exercised.
- "That the State asserted and often in later times exercised the power of resuming the exercise of its rights from the zamindars, without thereby altering the terms and conditions of the ryot's tenure.
- "That the framers of the permanent settlement proposed to relinquish to the zamindars, an ample allowance for their personal benefit, out of the average state demand in past years on the zamindari and to fix the zamindar's payment, unalterably for ever leaving to him all the benefits derivable from extension of cultivation and improvements in the culture of the lands but to restrict his demands on the ryot to the rate or share established for Government by prescription, which rate was to be registered in the village by the officers appointed for the purpose." Srinivasaraghava Ayyangar, the well known author of 'forty years progress of the Madras Presidency' says as follows in the above book at

page 222. 'The zamindars were of very various origin In all cases, the zamindar's right extended only to the melwaram except in the case of pannai or home-farm lands. This was the common law of the country' page 218. 'The sovereign's right consisted in his power to collect a share of the produce of the cultivated lands known by the name melwaram.' Mr. Forbes, the author of the Estates Land Act observes as follows in his speech introducing the bill 'the legal status of the zamindar under the permanent settlement cannot be put higher than that of an assignee of the public revenue.' Mr. Hodgson one of the official sponsors of the permanent settlement in Madras says in a memoir of 1806 'whether the agent was a permanent officer, a temporary officer, a subedar, Poligar, Tahsildar or whether a Jagirdar, Inamdar or any other description of person is of little consequence, as it in no respect affects the rights enjoyed by the ryots. They are unalterable by an intermediate agency of any description which may be employed to realize the dues of the Government'.

These findings and conclusions of the highest judicial and administrative authorities of the province are fully supported by all the available evidence on the topic. In fact, all the evidence is on one side. A list of some authorities, in addition to the above extracts, is given below as Appendix I.

Question II-Rent-Paragraphs 4 to 14.

The only lawful and proper basis for zamin rent is to treat it on the same footing as ryotwari revenue. In theory and principle and as a historical fact, both are identical in origin. There has no doubt been considerable divorce between this theory and actual practice, during the course of the last century and more. The unsettled condition of the country, the powerful vested interests created by the permanent settlement, the ignorance, poverty and helplessness of the ryots, the pre-occupation of the executive government with more immediate problems, the wrong notions based on the English laws of landlord and tenant imported by English judges unacquainted with the common law of our land,—these, among other factors, pressed the scale heavily against the ryot. The zamindar has naturally taken the fullest advantage of his opportunities to pile up the ryot's burden to his maximum capacity. In spite of this chapter of historical accidents, however, the zamin rent is still retains its true and original character of public revenue. The public revenue paid by the ryot cannot, by prescription, become the private property of the zamindar. There can be no prescription in favour of wrong taxation. The law of prescriptive rights is properly applicable only to property and not the taxes due to the state. Thus, the zamin ryot has a clear and indefeasible right to claim that his rent has not lost its true character of public revenue and that he has not forfeited his status as a tax-payer of the state. His demand that his rent should be treated exactly like ryotwari revenue is only lawful and just and it is unanswerable. If, as a result of such a demand, a claim for the re-opening of the permanent settlement is urged either in individual cases or generally, that issue may be considered on its own merits, along with, if necessary, the question of agricultural income-tax. But this ought not to stand in the way of the zamin ryot recovering his rights.

The existing ryotwari rule of half the net income may be adopted for the present as the rule to govern zamin-rent irrespective of any changes that the ryotwari system may undergo. The rent must be settled by the state in the same manner as in the case of ryotwari revenue till recently. The principles, the rules, the method and the machinery for the settlement of the rent must be identical with the ryotwari settlement. In regard to the commutation price, however, a modification of the ryotwari formula is necessary. The price of agricultural products has fallen by more than 50 per cent since 1931. The pre 1931 prices are judging from the standpoint of the post 1931 prices abnormal. The whole area of high prices that prevailed until 1931 would be excluded on the ground of its being abnormal and having now become obsolete. The principle on which famine years are left out of account in ryotwari settlements is applicable to it. Further, instead of the average price of all the twelve months in the year, the price during the ryots selling months, immediately after the harvest, i.e., March and April should alone be taken into account. The resulting figures will form the standard rents.

The rents thus settled will prevail for a period of 30 years as in the case of ryotwari settlements as obtaining till recently. They will however be subject to (1) reduction under section 38, Madras Estates Land Act, and (2) remission under section 39-A and for cop failure. They will not be liable to enhancement during the currency of the settlement.

As in the case of ryotwari tenure, lands irrigated by wells should bear only dry assessment in all cases. The ryotwari principle of assessment on the land and not on the crop except in the case of wet lands should obtain for zamin rent also. There should be only two classes, viz., dry and wet.

Remission under section 39-A.—There are a number of defects in the section.

(a) The benefit of the section should be extended to all cases and not merely to the three classes mentioned therein. (b) The figure of 18\frac{3}{4} per cent as the minimum fall in price for relief under the Act is too high. A figure of 5 per cent is more suitable. (c) An application by each ryot for every year should not be a condition precedent for relief. The relief should be granted automatically, without any need for individual applications. The net price of the previous year which is to be the basis for the reduced rent under section 39-A should first be determined by the Collector for each village and communicated to the landholder. The landholder must prepare draft pattas on the basis of the Collector's order and submit them for the approval of the Collector. The rent will become due only after this process. (d) The price to be considered is the price during the ryots' selling months immediately after harvest, viz., March and April. (e) The usual deduction of 10 to 27 per cent as in ryotwari settlements for cartage and merchants' profits should be made. (f) The proviso to sub-rule (2) of section 39-A should go.

Remission for crop failure should be provided by statute. Remission should be granted in all cases of failure for no fault of the ryot, whether the failure is wholesale or partial. In the event of a general failure in a tract, remission should be granted without individual applications. The reduced rent payable as a result of remission should be only half the actual net yield. The principle of half net yield should be carried in the remissions.

The whole work of settlement of rent should be in the hands of the Board of Revenue. All questions to the assessment, reduction or remission of rent, must be decided by the Collector subject to an appeal to the District Collector and revision by the Board of Revenue.

The settlement of rent and remission of rent under section 39 (a) and general remission for crop failure should be done by the Board of Revenue and the Collector without any need for individual applications.

There are some cases however where on account of special circumstances which are at this distance of time incapable of proof, a low rent has been fixed. Such cases ought not to be disturbed. In order to provide for these cases, the half-net principle must be taken as providing only the maximum.

Trees.—The two classes of exceptions under section 12, Madras Estates Land Act, in favour of the landholder, in respect of trees in existence in 1908, should be removed. They plead to costly litigation. The trees are invariably the fruit of the ryot's labour and expense. Such an amendment in favour of the ryot is only equitable.

Thus, the proper basis and provision for rent will be as follows:—

- (a) There must be a general settlement of rents in all estates to be conducted by the Board of Revenue on the principles and rules of ryotwari settlement on foot of the ryotwari rule of half the net income, as set out in paragraph 5 above.
- (b) Provided however, that if the existing rents are lower than the above, the status quo will be maintained.
- (c) The settled rents will prevail for 30 years, subject only to reduction under section 38, and remission under section 39-A for crop failure.
- (d) Section 39-A must be amended as mentioned above in paragraph 8.
- (e) Remission for crop failure should be provided for statutorily as described in paragraph 9.
- (f) There will be no need for applications under section 39-A, and for general remission for crop failure.
- (g) All trees will be wholly exempt from rent.

Question III-Collection of rent-Paragraphs 15 to 20.

The power of distraint of movables lends itself to serious abuse. Such a power vested in a private individual instead of a responsible officer of the state is an anamoly. It is medeavel in character and is always bound to cause serious hardship to the ryot. The first charge on the holding for rent and the landholder's power to bring it to sale are reasonably sufficient for the realization of the rent. The power to distrain movables may be deleted. The extension of this power under section 134 may also be removed.

The expenses relating to the sale of holdings are excessive to the degree of hardship. A large portion of such expense is caused by the provision as to the publication in the district gazette of the proclamation of sale under section 11 and of the sale certificate under section 24, Madras Estates Land Act. The publication in the gazette is costly and is superfluous and may be omitted.

There should be a statutory upset price for the court sale of a holding.

The provision as to deposit of rent in the office of the Collector under section 8 of the Act is a costly process. Remittance by postal money order should be recognized as a valid quittance.

The restriction under section 193 (2 and 5) as to the payment of the admitted amount before any plea in defence of a suit for rent can be entertained will work serious injustice in a number of cases and should be removed. A statutory rule No. 3 of the rules published in the Fort St. George Gazette on 14th July 1936 requires the special leave of the court to be obtained by the ryot before filing a written statement. Such an extraordinary handicap for a poor and ignorant class of suitors will be a serious hardship. The rule may be cancelled.

Conclusion.—(a) The powers to distrain movables for recovery of rent should be deleted.

- (b) Remittance of rent by postal money order should be a valid quittance.
- (c) Gazette publication under sections 117 and 124, Madras Estates Land Act, should be dispensed with.
- (d) Provision should be made for a statutory upset price for the court-sale of a holding.
- (e) The condition as to payment of the admitted amount under section 193 (3 and 5) and as to leave of court to file written statement as per statutory rule mentioned above should be removed.

Question IV —Right to water-sources—Paragraphs 21 and 22.

The right of the zamin ryot to his customary supply of water for his crops is proprietary and not contractual. Please vide 32, Madras 423.

The present state of the law as to the landholder's right to the water-sources in the estate is in an extremely unsatisfactory and to a large extent uncertain condition. Many vexatious problems arise out of claims based on riparian rights and the ownership of rivers and channels. The Privy Council decision in the Urlam case has given the landholder an absolute right on foot of an easement to all waters running in water-sources as they existed at the time of the permanent settlement. In an agricultural country, it is vitally essential that all the irrigation resources of the community should be nationalized. All existing private rights should however be recognized. For this purpose the actual mamool wet under every irrigation source should be determined and subject to a right to free irrigation for such mamool wet, the irrigation sources in the province should be taken over by the State for its management, administration and development.

Question V-Survey and settlement.

It is a corollary of the ryotwari principle that every holding should be surveyed and its rent should be settled by the State. As in the case of the Government ryots, no charge for survey or settlement should be levied from the zamin ryot also. The cost should be wholly borne by the estate or its assignce the zamindar. As between the State and the zamindar, it is only equitable that the latter should bear it. Such a charge is legitimately debitable to the zamindar as a necessary implication under the permanent settlement. Further, the zamindar enjoys an unearned increment to the tune of nearly Rs. 1½ crores in the rent-roll in addition to pannai lands, forests, etc.

Question VI—Cesses.

Every addition to the rajabhagam or settled rent must be declared as illegal.

Question VII—Communal rights—Paragraphs 25 and 26.

The tenants have by immemorial custom got the following free rights in zamins where there are natural facilities for the same:—

- (i) Grazing of cattle in forests, porambokes and tank-beds.
 - (ii) Collection of green manure and wood for agricultural implements from forests, porambokes, tank-beds and bunds.
 - (iii) Collection of forest produce for domestic and agricultural purposes including fuel and housing materials.
 - (iv) Provision of burning and burying grounds.

The existing machinery for safeguarding communal rights contained in sections 20 to 22 of the Act has to be modified on the following lines:—

- (a) The existing facilities in, and further requirements of, each village for the requisite communal lands must be examined at the time of settlement of rent. The existing rights should be examined under section 20 and duly recorded in the record of rights.
- (b) If any new lands are required for communal purposes of an agricultural nature such as (i) free grazing of cattle, (ii) collection of green manure, wood for

sup. vol.--70

agricultural implements and forest produce for agricultural purposes, (iii) fuel for domestic purposes of agriculturists, they should be so set apart from the forests or poramboke lands in estates and if no such lands are available, lands should be compulsorily acquired for the requisite purposes. As in ryot-wari villages, these vital accessories for an agricultural community should be granted to the ryots free of cost. The cost should legitimately be borne by the landholder in view of the large unearned income under the permanent settlement, and the necessary implications of the settlement.

(c) The control of all public paths, communal lands, hill and forest poramboke must be vested in the State.

Question VIII—Repair of irrigation works.

In spite of the machinery under the Madras Estates Land Act, the large bulk of the tanks and channels in most of the estates continue to be in disrepair. The remedy under the Act has, thus proved ineffective. The maintenance of irrigation works is a primary obligation of the State in this country. In an agricultural country, it cannot properly be otherwise. This paramount duty of the State has been delegated to the zamindar. The delegate has unquestionably failed to discharge the function satisfactorily. So it may properly be resumed by the State. The Government should lay down a three years' programme of repairs and carry it out. The future of the works should also be in the lands of the State. The cost of repair and maintenance should unquestionably be met by the landholder.

Question IX—Jamabandi.

An yearly jamabandi may be conducted by the Collector in the presence of the land-holder and the ryots. The minor grievances of the ryots will thereby be ventilated and redressed at minimum cost to the ryot.

Question X-Jurisdiction of courts.

The suits and applications under the Act may be divided into two broad classes, viz., (1) disputes in the nature of ordinary civil litigation, and (2) disputes in the nature of settlement of rent that are analogous to questions relating to land revenue. The former may be tried by the civil courts; the latter by the revenue courts such as the Collector, the District Collector and the Board of Revenue. All matters relating to the settlement of rent, its reductions or remission and record of rights and disputes as to communal rights under sections 20 to 22, Madras Estates Land Act, may come up before the revenue courts. The Board of Revenue will be the final appellate and revisional court for such cases. All other disputes will come up before the civil courts. Such a division of the disputes and the litigation under the Act is logical and proper.

Petitions by Mr. V. Varadachari, Shrotriyam Natteri, North Arcot (via) Arcot, dated 21st April 1938.

From yesterday's evidence I gave before the Estates Land Act Committee, I am convinced beyond doubt that the Committee has been appointed only to find out some solution to remove the troubles between landholders and tenants, where the system is in vogue. Since my village is not faced with similar such troubles, I seriously doubt whether the affairs of this village will meet with the attention of the Committee. As a whole inam village, held under joint tenure by 234 persons, all of whom died, the estate is now enjoyed by nearly 1,500 persons of all caste and creed all being shrotriyamdars, mirasidars and ryots, having acquired the right of both the warams by virtue of succession, purchase, etc. These are not recognized by Government as landholders. No regular and proper account of any sort is maintained by village officers so far I am aware of, except a farce and incorrect account maintained by village headman, for purpose of collecting cess and jodi from individual enjoyers, as agent of Government. Even this account is not scrutinized by any responsible officer of Government. These enjoyers stand in the same position as minor inamdars though the estate is a whole inam village, and their troubles and grievances are worse than that of a tenant under a zamindar. I, therefore, humbly pray that if the affairs of the village cannot come within the purview of the Committee now sitting, the Committee will be graciously pleased to consider their grievances as a special case and give them relief in a fitting manner. The enjoyers are unable to get suitable redress at the hands of the district authorities. If the Committee cannot, for any reasons undertake this, I humbly pray the Hon'ble Minister to transfer all the petitions relating to this village to regular line and arrange to hold suitable further enquiries and grant the poor agriculturists of this estate the relief they pray for. Awaiting for early orders.

Hoping that this petition will meet with favour at your hands.

Demi-official No. 83/37-G from the Estates Land Act Committee intimating to me to appear in person and tender evidence with regard to my estate before the Committee.

In pursuance of the above demi-official, I humbly desire to present before the Committee the enclosed three petitions separately bringing to notice certain facts with regard to (1) general condition of the estate, (2) irregular and illegal collection of cess, and (3) maintenance and repairs to irrigation works, for favour of consideration and necessary action.

In this connexion, I humbly submit that this estate, fortunately, is not faced with similar troubles where the landholder and tenant system is in vogue, since all the landholders here have got the right of both the warans as in the case of ryotwari villages. But its difficulties are of other kinds. Troubles arise often between the district authorities of the Government and the estate, partly due to the internal mismanagement, and partly due to the improper and unjust manner in which the district officials discharge their business with regard to this estate. If suitable arrangements are made for efficient management, after redressing the grievances set forth in the petitions and district officials are put in a right path to discharge their business with regard to this estate, I am fully confident that the estate will be able to enjoy the fruits of real form of democratic Government in respect of its own village administration on Congress principles, under the general control of parent Government. I need not say to the Committee that the real form of responsible self-government, for which the National Congress is agitating for a long time, lies in villages and unless each and every village is able to manage its own affairs under the general control of parent Government, the real form of self-government cannot be attained. This will be the first village at least in the district to start with such a form of village administration, if it is put in the way.

I, therefore, pray that you will study the case of this village carefully and pass suitable orders to improve the condition of the village.

When a trouble arose some time back, between me and the district officials in another connexion, in public interest, truth cannot find place under the previous Government and there was a miserable failure of justice. But you are now seated on the throne of provincial administration. Because the present trouble is also with the district officials of your Government, to some extent, it is my humble prayer that you should not be allowed to be mislead by your subordinates and depart from the path of truth and justice.

As true and sincere disciples of that Great Apostle of Truth, I fully believe that truth and righteousness will shine with all its glory under your administration.

I pray that if you desire to hold an elaborate further enquiry with regard to this estate, whatever may be the nature of enquiry, I request I may be informed of it sufficiently early so that I may also be able to be present on the occasion and have my further saying, if any, to the Committee.

Awaiting for favour of early orders.

[Reference.—My petition, dated 29th November 1937, submitted through your Parliamentary Secretary, bringing to notice the condition of this proprietary estate, and praying for certain relief at the hands of the Congress Ministry and Parliamentary Committee appointed to enquire into the conditions of this proprietary area.]

In continuation of my above petition, I beg to submit herewith the mahazar of the ryots of this estate bringing to your notice again, the condition of this estate and pray for early enquiry and relief sought for in the petition. The ryots of this estate also have got voting qualifications and they voted in the election in a body for the Congress, hoping that they will also get some benefit at the hands of the Congress Ministry along with the rest of the Province. Hence it is their humble and earnest request to your honour to give careful consideration to the prayers contained in the petition and mete out to them such relief as is considered necessary to improve their condition. Any amount of representations to the district officials are not properly heeded to. Hence the ryots have now chosen to approach your honour with this mahazar. A copy of English translation of the mahazar is also enclosed.

Translation of the mahazar.

We, the ryots of Natteri shrotriyam, Cheyyar taluk, beg to submit the following petition for favour of consideration.

This shrotriyam is in peculiar situation. We do not think that there will be an estate of this kind in this Presidency. This estate pays to the Government an annual jodi of Rs. 3,984 besides land-cess of about Rs. 1,230 and odd. Population is 2,515. Extent of the estate as per inam title-deed is 2,228.79 acres in wet and 1,188.18 acres dry, besides samudayam and poramboke lands. The estate is in a deteriorating condition. The history

of this estate and its condition have already been reported to you on 29th November 1937, through your Parliamentary Secretary. Hence, the history of the village is not repeated again. In 1864, this estate was registered jointly in the names of Sethu Ramachandrachari and 233 others, the then enjoyers, during inam settlement. All these persons passed away from this world. Now more than 1,500 persons are enjoying the estate. The changes occurred subsequent to inam settlement were not at all carried out in the village accounts. The registry stands jointly in the names of the deceased. Consequently, the present enjoyers are put to much difficulties and hardships especially in the matter of payment of revenue kist. Since many of the enjoyers are living scattered in several villages and towns, revenue kist are not properly collected. Some do not pay kist at all. It is not also possible to go to distant villages and towns and collect the kist. In its present condition it is not also possible to distrain the movables of the defaulters for arrears. Year after year, arrears of revenue kist are outstanding. Even for small arrears, the revenue officers threaten to attach the entire estate and sell it in auction. Hence the arrears have to be cleared either by collecting from persons who have already paid or from the village common fund. Hence, it is necessary that the entire shrotriyam should be surveyed and split up and registered separately in the names of the present enjoyers in accordance with their enjoyment. In this connexion, a petition was presented to the District Collector and he, in his No. L.-5131/36, dated 30th September 1936, has ordered that subdivision and separate registry will be made only if all the shareholders join together and apply. Copy of the order is also enclosed. For obvious reasons, all these shareholders cannot join together and apply for subdivision and separate registry. The reason will be explained in detail during enquiry. But majority of the enjoyers, considering the welfare of the shrotriyam, are willing for survey and subdivision and separate registry.

Therefore, we pray that the Hon'ble Minister will enquire into our grievances in detail and pass orders for survey of the whole estate and separate registry in the names of the present enjoyers and determine the jodi and cess which they have to pay fairly and equitably and creation of necessary records of rights.

We will abide by your orders with regard to the expenses to be incurred in this connexion.

We request also that a suitable and proper arrangement may kindly be made for proper maintenance of accounts after creation of records of rights.

Proceedings of the Collector of North Arcot, No. L. 5131/36, dated 30th September 1936.

[Estates Land Act—Cheyyar taluk—Natteri village—Subdivision and separate registry— V. Varadachari and others—Petition—Orders passed.]

Read--

- (i) Petition, dated 24th June 1936, presented by M.R.Ry. C. Chakravarthi Ayyangar Avargal, vaki!, Vellore, on behalf of the petitioner Varadachari.
- (ii) Petition, dated 5th July 1936, of Desikachariyar and others.
- (iii) Cheyyar Revenue Divisional Officer's letter No. L. 4689/36, dated 20th September 1936.

Order.

The petitioners should apply for subdivision and separate registry with an agreement executed by all the shareholders without exception as required in Board's Standing Order No. 58, paragraph 1.

H. G. A. KHAN, for Collector.

இந்த சுரோத்திரியம் விசேஷ் நிலேமையாடு கூடியது. இம்மாதிரியான இரும் இந்த சென்னே மாகாணத்திலேயே இருக்காது என்று எண்ணுமேறும். இது சர்க்காருக்கு வருஷப்பிரதி வருஷம் கூ. 3,984 ஜோடியும், கு. 1,230-ம் சில்லரை லாண்டு செல்லும் கட்டிக்கொண்டு வருஷம் கு. 3,984 ஜோடியும், கு. 1,230-ம் சில்லரை லாண்டு செல்லும் கட்டிக்கொண்டு வருஷ்றது. இதன் ஜன்சம்கியை 2,515. இதன் விஸ்தீரணம் இரும் செட்டில்மெண்டுபடி. 2,228 எக்கர், 79 சென்டு நஞ்சை, 1,188 எக்கர், 18 சென்டு புஞ்சை. இது தலிற புறம்போக்கு கிராம சமுதாயம் முதலியலைகளும் இருக்கிறது. இந்த சுரோத்திரியத்தின் தர்கால நிலேமை மிகவும் சிர்கேடா மிருக்கிறது. இதன் பூர்கீக சரித்திரத்தைப்பற்றியும் நிலேமையைப்பற்றியும் ஏற்கனவே 1937-ம்குல் நவம்பர்மீ 29 உயில் தங்களுடைய பார்லிமெண்டரி செக்ரடரி மூமைரக தங்களுக்கு ஒரு மனு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையிணுல் இல்லிடத்தில் சுரோத்திரியத்தின் பூர்வீக சரித்திரத்தை எழுதவில்லே. 1864-ம் வருஷத்தில் நடந்த இளும் செட்டில்மெண்டில் சேதுராமசந்திராகளி வகையறு 234 நபர்கள் பேரில் ஜாயிண்டாய் இந்த சரோத்திரியம் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது. இவர்கள் எல்லோரும் காலமாய்லிட்டார்கள். இப்போது 1,500 நபர்களுக்குமேல் சுரோத்திரியத்தைக் கைபற்றி அனுபவித்துவருகிறுர்கன். இரைம் செட்டில்மெண்டுக்குப்பிறகு ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் ஒன்றும் சிராமகணைக்குகளில் பதிவு செய்யப்படலில்லே. இறந்தவர்கள்பேரிலேயே ஜாயிண்டு பட்டாவரயிருக்கிறது.

தக்குல் இப்போதுள்ள அனுபோகதாரர்கள் அநேக கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குப் டவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் கிலதி விஷயத்தில் இவர்கள் விசேஷ கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அனு போகதாரர்களில் அநேகர், பலகிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் சிதறி வசிக்கிறபடியால் சர்க்கார் தீர்வை சரிவர வசூலாகிறதில்வே. கிலர் தீர்வையே கட்டாமல் தப்பித்துக்கொண்டு வருகிருர்கள். துராமாயுள்ள கிராமங்களுக்கும் பட்டணங்களுக்கும் பேட்டி தீர்வையே தப்பித்துக்கொண்டு வருகிறும் சாத்தியமாயில்லே. தற்கால் நிலைமையில் பணம் கட்டாதவர்களுடைய ஜெங்கம் ஸ்தரவர் சொத்துயகாயில்லே. தற்கால் நிலைமையில் பணம் கட்டாதவர்களுடைய ஜெங்கம் ஸ்தரவர் சொத்துக்களே லும்தி செய்து பணம் வருக்கிறது. வருஷப் பிரதி வருஷம் சிராமத்தில் சர்க்கார் கிலதி வசூலாகாமல் பாக்கி நின்றுவிடுக்கும் தொல்ப பாக்கி நின்றுவும் ரிவின்று அதி காரிகள் சரோத்திரியம் புருவையும் ஜப்திசெய்து எலம்போடுவதாக பயமுறுத்தி வருகிறுள்கள். ஆகையிலுல் பாக்கி நிற்கும் துகையை எற்கனவே கட்டியிருக்கும் நபர்களிடமிருந்து வசூல் செய்தோ அலைது கிராம பொகுடிவிலே இரையும் இடுக்கிறது. ஆகையால் சரோத்திரியம் புருவையும் சர்வே செய்துத்து பூல்தியம் செய்யமேன் நடியிருக்கிறது. ஆகையால் சரோத்திரியம் புருவையும் சர்வே செய்துத்து முல் இவர்பட்டா செய்யமேன் அவற்போகதனர்கள் கள்கோக்கிறியம் படிகள் அனுபோகப்பட்டி தனிப்பட்டா செய்யப்படும் என்று கோபித்து மனு செய்துத்திகொண் நில பங்குதாரர்கள் எல்லோரும் ஒருவர் தல்றும் என்றும் இத்தும் செய்துக்கொள்ளுக்குறும். அநேக காரணங்களுக்கிரும் இந்த உத்திரவுக்கு காபி இத்துமன் அடிக்கம் செய்துக்கொள்ளுக்குறும். அடுகை வரணங்களே நேரில் விவமமாய் தெக்கின் செய்துக்கொள்ளுக்குமும். அடுக்கிவிலாமாய் தெரிவித்துக்கொள்ளுக்குமும். அடுக்கிவிசுதார்களில் பெரும்பானமையோர் (Majority) சுரோத்திரயத்தின் நண்மையை உத்தேத்து, சுரோத்திரியத்தை சர்வே செய்து ஓரயிண்டு பட்டாவை உடைத்து அனுபோகதாரர்கள் பேரில் தனிப்பட்பானில் கொண்டையே அறிக்கின்றும் பட்டிக்குவிற்கர்கள் செயித்து தரையிக்கும் மன்மனையில் பட்டாவை உடைத்து அறிப்பட்கள் செயித்து தரயின்றே பட்டிக்கிறில் படிக்கிறிய சிம்பட்டிய சம்மத்தில் மடியத்தில் சிற்கர்கள் சிறக்கள் செயிக்கின்றில் படிக்கிறும் படிக்கிறில் கொண்டியில் சிறக்கிறக்கள் சிறிவருக்கிறையின்றனர்கள் சிறக்கிற்கள் சிற்கர்கள் சின்றுக்கிறையின்றையின்றனர்கள் அறிக்கிறில் சிறக்கிறனர்கள் சிறிவருக்

ஆகையால் எங்களுடைய குறைக**ள், க**னம் மந்திரியவர்கள் நேரில் தீர்க்கமாய் கொர**ேண** செய்து, சுரோத்திரியத்தை சர்வே செய்து ஜாயிண்டு பட்டாவை உடைத்து அணுபோக்தாரர்கள் பேரில், அவரவர்கள் நியாய்மாகவும் சரிபாகமாகவும் (fai**r a**nd quitable) கட்டவேண்டிய ஜோடி, லாண்டு செஸ் இவைகளே சரியான முறையில் நிர்ணயம் செய்து, தனிப்பட்டா செய்து (Record of Rights) எற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமாய் மிகவும் வணக்கமாய் பிரார்திக்கின்றேம்.

இநற்காக ஏற்படும் சிலவு விஷயத்தில் தங்கள் உத்திரவுபடி, நடந்துக்கொள்ளுகிறேம்.

(Record of Rights) ஏற்படுத்திக்கொடுத்த பிறகு மறுபடியும் இம்மாடுளியான கலகை (confusion) ஏற்படாமலிருக்க, இராம கணக்குகளே சரில் ரவைக்கவேண்டியதும் அவசியமானபடியால் அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளும் செய்துக்கொடுக்கேயாகை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம்.

In continuation of my petition, dated 10th January 1938, I beg to submit the following few facts with regard to the levy and collection of cess under Local Boards Act in this estate for favour of consideration and orders.

Cess is a separate item of revenue to be collected under Local Boards Act and it does not form part of shrotriyam jodi. It is collectable on the annual rental value, which is generally the taram assessment of each and every separate plot of land in the possession and enjoyment of every landholder according to the Act, so far I am aware of. But the procedure adopted here is quite different which is not in conformity with the provisions of the Act. Subordinate revenue officers do not want to take pains to see whether levy and collection of this item of revenue is in strict accordance with the law. The procedure adopted is as under.

The extent of the whole estate is 2,228.79 acres wet and 1,189.18 acrcs dry, according to the title-deed issued by the Inam Commissioner in 1864. According to Inam B register, it comes to 1,689–12–8 cawnies wet and 906–7 cawnies dry. Besides, there is an extent of about 728 cawnies of samudayam and poramboke lands. The grant includes these lands also. For purposes of cess, taram assessment has been fixed for the lands that were under occupation. Taram assessment so fixed is Rs. 9,995–0–5 for 1,689–12–8 cawnies of wet and Rs. 898–10–5 for 906–7 cawnies of dry. Collection of cess on this amount has to be confined only to the areas on which this taram assessment has been fixed, according to the amount of taram assessment fixed for each and every separate plot of land in the possession and enjoyment of every landholder. But instead of doing this, cess has been worked out on the aggregate taram assessment, viz., Rs. 10,893–10–10 and the amount so derived was included with shrotriyam jodi, which is Rs. 3,984 per annum and apportioned on shares on all lands irrespective of wet or dry or poramboke or samudayam lands, which were subsequently brought under cultivation in a most unfair and inequitable manner. It is my humble opinion that the procedure is quite contrary to law.

In addition to this cess apportioned on fields which were once retained as samudayam and poramboke lands, but subsequently brought under cultivation by the shrotriyamdars in common and alienated by way of sale, etc., the Government are also separately levying another cess on water-rate for certain plots of lands which are irrigated with tank water, while lands which are not so irrigated but brought under occupation and alienated are let off with the cess apportion on them, while lands which are not so alienated are free

from any cess. In fact, no lands in shrotriyam area are liable to be levied water-rate. Thus no principle is observed in levying and collecting this item of revenue. Shrotriyam jodi has been fixed in a lump sum. Its apportionment is by itself unfair and inequitable. But it is not the case in respect of cess which is governed by a separate Act.

Being men of knowledge and experience and good politicians well acquainted with law and justice, you may yourself decide whether the apportionment is fair and equitable and whether the procedure adopted in collecting this amount is legal and justified.

I, therefore, pray, in the interest of justice, to issue such orders to your subordinates as you deem fit for strict observance of the provisions of the Act, with regard to this item of revenue and also take such measures as are deemed fit to re-apportion the jodi fairly and equitably on each and every plot of land in the possession and enjoyment of every private individual.

Since the whole estate is often threatened to be sold in auction by the revenue authorities even for small arrears outstanding at the end of the fasli year, I consider that this apportionment can be done tentatively without any difficulty till the village is surveyed and finally settled by Government in due course, as prayed for by the ryots in another petition, to obviate the abovementioned difficulty.

Awaiting for early orders.

I beg to submit the following few lines in respect of the maintenance and repairs of the irrigation works of this estate for favour of consideration.

There are two main irrigation works for this estate: (1) Peria Eri and (2) Otteri, besides a few minor tangals. These two tanks are entitled to Palar river water from time immemorial, even before the introduction of Palar Anicut system. Subsequent to the introduction of anicut system, as the Government have undertaken to supply water to these tanks from Anaicuttu, and for various other reasons, bringing supply from Palar river to the tanks by the ryots through 'kudimaramat' ceased. I humbly desire to bring to your notice certain facts with regard to the maintenance and repairs to these tanks each separately for favour of consideration and remedial measures.

I. Peria Eri.—This tank is under the control of Public Works department, ever since the introduction of anicut system and its repairs and maintenance are being attended to by that department. In 1904, the shrotriyandars gave a written statement to Government consenting to contribute one-third of the cost of repairs. Accordingly, they are paying this contribution, even to-day. The repairs of the tank are done by the Public Works department by giving the work on tender to professional contractors. Generally professional contractors do not execute the work satisfactorily. Since the shrotriyamdars pay one-third cost of repairs, giving the work on tender to professional contractors is not advantageous to them. If the work is given to the shrotriyamdars themselves on contract, they can turn out better work than what professional contractors do, and it will also be more advantageous to them as also to Government since they have to incur two-thirds of the cost over the work.

About the year 1928-29, the repairs of this tank was done by Government, at an estimated cost of about Rs. 6,000 and odd by giving the work on tender to a professional contractor. The Government collected from the shrotriyamdars one-third of the estimated cost beforehand. The amount actually incurred by Government over the work did not appear to have been intimated to the shrotriyamdars and the difference, if any, between the estimated amount and the actual cost refunded to them. Unfortunately, whether due to the faulty nature of the work done by the contractor or for reasons beyond human control or for both, within a very short period, the tank became in disorder and hence an estimate for Rs. 4,332 was again prepared by Government and the work was given on tender by the Public Works Department to the professional contractor in 1936, to a sum not less than 25 or 30 per cent (actual not known) less than the estimated cost. But the authorities demanded from the shrotriyamdars one-third of the estimated cost as usual, which is not at all justifiable, when the Government are not likely to incur the entire amount of the estimated cost over the work, since it was given on tender on a much lesser amount than the estimated cost as stated above. Hence some of the 'ayacutdars' petitioned to the authorities not to give the work on tender to a professional contractor and prayed to give the work to them on contract. But the authorities were not pleased to comply with their request.

Since some material irregularities are noticed in the execution of work by the contractor, some of the landowners seemed to have petitioned to the District Collector through a legal agency on 22nd June 1937 taking to his notice the above irregularities. The petition was duly acknowledged by the District Collector, and forwarded to the Executive Engineer for disposal. Till to-day, no officer of Public Works department

appeared to have sent for the petitioners and enquired into the allegations contained in the petition. But I am given to understand that as a result of this petition and as the shrotriyamdars did not pay their share of contribution beforehand, the Assistant Engineer or the officer below in rank, conniving with the contractor, has instructed him to close the work, excluding the item of petty repairs to sluices and weirs that have been provided for, in the estimate. Accordingly all other items of work, excluding this item are said to have been completed and is pending final check-measurement. This work alone has not yet been done though the water in the tank has receded to great extent long ago-permitting to do the work conveniently. I have, therefore, strong reason to suspect that the information given to me must be true. If the allegations contained in the abovementioned petition is found to be not correct or proved beyond doubt, the petition can be rejected and nothing prevented the officer to take action also against the petitioners for such malicious and vexatious petitions. Instead of doing this, instructing the contractor not to do a certain portion of work provided for in the estimate, as a result of their petition, if the information given to me is true and correct, is highly improper on the part of the officer concerned. The shrotriyamdars have absolutely no intention to withhold payment of contribution. As already stated, the authorities are not justified in demanding any money on the estimated cost instead of on the actual amount incurred over the work, after the completion of the work. There is also a real difficulty in the collection of the amount of contribution in the present condition of the estate which should be completely examined by Government. In spite of it, a portion of the amount has been collected and deposited into the treasury. It is therefore humbly prayed that the Government will be greatly pleased to pass orders on the following points:--

- (1) To give the work on contract to the shrotriyamdars themselves in future instead of on tender to a professional contractor;
- (2) to carry out the repairs to sluices and weirs provided for, in the present estimate before finally closing the work;
- (3) to collect one-third of the amount of the tender price or the actual cost incurred over the work;
- (4) to remove the difficulty of the shrotriyamdars in the payment of the contribution without simply threatening them to recover the amount in accordance with law; and
- (5) to hold an open enquiry into the grievances complained of in the petition, dated 22nd June 1937, through a pleader, to the Collector, and to redress the grievances of the petitioners if the allegations contained in the petition are found to be true.

II. Otteri.—This tank also was under the control of the Public Works department for a long time. It lies adjoining Peria Eri on the southern side. To the further south of Otteri lies Thennambattu tank (a Government tank) adjacent to it. Subsequent to the introduction of Palar Anicut System the Government opened a channel from Anaicuttu to take supply to Mamandur tank, one of the largest tanks in the district, through this Thennambattu tank. At first, the Government put up a 'calingula' at the eastern extremity of Thennambattu tank-bund, lower in level than the bye-wash weir afterwards constructed at the western extremity towards Otteri tank where a calingula of a lower level existed previously. This weir is evidently intended to supply anicut water to Otteri and also to take large quantity of water to Mamandur tank through the eastern calingula. But in practice it was found that the channel which was intended to take water to Mamandur tank through the eastern extremity was not useful to drain all the water rapidly, since the portion of the said channel to a long distance becomes silted up, very frequently by the high forest grounds lying on its southern side. And so it was found in practice, that taking immense quantity of water to Mamandur tank through the bye-wash weir, at the western extremity of the Thennambattu tank bund by letting it into the Otteri tank is easy and less expensive. Accordingly the Government are using this tank as a main passage for taking a large quantity of Palar Anicut supply to Mamandur tank even to-day. By adopting this course, the Government have imposed a very high burden over the Otteri tank. Hence, the Government took this tank as a non-contributory one and undertook its repairs fully as their cost without demanding even a pie from the shrotriyamdars.

As a consequence of this alteration of taking large quantity of Palar anicut water to Mamandur tank through Otteri, troubles arose between the Government and Nattarey shrotriyamdars. As immense quantity of water should go upon this tank alone, the Public Works Department tried its level best to lower the crest of the Otteri tank and even went to the length of demolishing and reducing the height of the weir on a false pretext of the alleged damage caused to Irumaram landowners on account of submersion. The landowners of Nattarey were at last forced to launch a suit in the civil court against the Secretary of State and by obtaining a decree against Government, they established their right

to maintain their usual F.T.L. Hence it will be seen that there was always an attempt on the part of the Public Works department to lower the crest level of the weir of Otteri tank so that all the water can be taken and drained at a low level for the Mamandur tank supply, which means the flow of immense quantity of water. On the other hand, the attempt of the shrotriyamdars was always to maintain their F.T.L. by not allowing the reduction of the crest level, which naturally would not allow the escape of so much quantity of water as would be desired by the Public Works department in trying to lower the crest level and so water had necessarily to stagnate and could not flow out rapidly.

Now, if there is any defect, it purely lies upon the Government and its department of Public Works. If without lowering the crest level, the weir could be widened as far as it was necessary to drain the surplus water rapidly, this difficulty could have been avoided. It was not the fault of any private party that this water did not flow and escape through the 'calingula' of the Thennambattu tank bund eastern extremity; as was expected when the system was introduced. The fault lies only in the system introduced. While diverting the entire flood to flow over the bye-wash weir at the western extremity of Thennambattu tank bund into the Otteri tank for the purpose of taking it to Mamandur tank lower down, water to an extent of about 2 feet or more is allowed to stagnate in the Thennambattu tank over and above the F.T.L. This system of water regulation is highly prejudicial not only to Thennambattu tank but also to Otteri. It was mainly on account of such faulty regulation during heavy flood in 1930, Thennambattu tank fell into a serious danger and consequently the lands under this tank and the hamlet village (Vengadathan Gudusai) of Thennambattu and even the main village itself were likely to be affected seriously, if the tank bund had given way. Hence to avert this crisis Thennambattu people cut open the bunds of Otteri as also Thennambatu tank and drained all the water. Then the Government repaired the Thennambattu tank bund alone, leaving Otteri to itself. The 'ayacutdars' under Otteri petitioned to the Collector and the Public Works department to repair the said breach. That was not done up-to-date. Then year after year, because the authorities are taking immense quantity of anicut water through the Thennambattu tank over the Otteri without closing the breach, the length and breadth of the breach has increased very much gradually, so much so, the shrotriyamdars have not been able to retain water in the Otteri sufficient even for forty-five days' irrigation. Requests after requests were made to Collector and the Executive Engineer and there was no remedy up-to-date.

As a result of this breach and failure on the part of the Government to close it as usual, the 'ayacutdars' under the tank have been put to very heavy losses for deficiency of water which could not be retained to the usual level owing to the aforesaid breach for the past eight years.

As already stated the repairs of this tank and the closing up of the breach have to be done entirely at the cost of the Government. Before 1920, the Government has repaired at their entire cost several times, the breaches which occurred for the Otteri bund and the shrotriyamdars did not pay a pie. The records relating to the closure of these breaches previously will conclusively show that it was the duty of the Government to close this breach also at their cost alone. The Collector was silent to the several petitions submitted by the land-owners under the tank, while the Executive Engineer sent a reply in his No. 56-R.P., dated 7th May 1936, stating that, that breach was due to the faulty regulation by the shrotriyamdars and that so long as the water regulation vests with the shrotriyamdars, it is not possible for the Government to redress the grievances set forth in the petition. The shrotrivamdars do not understand this at all. They are quite willing to accept any suggestion for better water regulation without any attempt on the part of the Public Works department to deprive the shrotriyamdars their usual F.T.L. to be maintained as declared by a court of law in O.S. No. 865 of 1921, District Munsif's Court, Ranipet. The Government are bound to respect this decree and maintain the F.T.L. of Otteri, and only afterwards, take water through it to the Mamandur tank without causing any damage to it. Without doing this, the authorities have wrongfully and illegally taken water through the breach year after year without closing it, since they found it more convenient and easy to take as much quantity of water as they please thereby causing greater and greater erosion and damage.

The Executive Engineer's abovesaid letter blaming the shrotriyamdars is a new invention made to escape from answering the damages caused. If the Executive Engineer had only studied the history of water-supply from the Palar river which the shrotriyamdars were enjoying even before the introduction of anicut system, and went through all the previous records existing in his office with an unbiassed mind towards the shrotriyamdars, he could not in the least blame the shrotriyamdars. The faulty nature of the system of water regulation is not at all due to the shrotriyamdars' actions or inactions but it purely lies in the faulty system introduced by the Public Works department as explained above, but acknowledged by the department concerned as if the same is above all errors

and mistakes, incapable of making errors in judgment. Because there was no suitable response up-to-date from the district authority representing the Government to the petitions of the shrotriyamdars praying to close the breach for the past eight years, they met together and resolved to close the breach themselves. Accordingly they commenced earthwork and almost completed it. Stone revetment is still pending to be done. True and correct accounts are maintained as to the extent to which they make the repairs with a view to approach the Government for payment of the cost incurred and to finish the remainder of the work, if any, to be done.

It is therefore humbly prayed that, after careful investigation of the allegations contained in this petition, if the Government consider that taking enormous quantity of supply of anicut water to Mamandur tank through this tank, after supplying water to this tank to which it is legally entitled to, is more convenient and less expensive than all other methods the cost of the closure of the breach now incurred by them (at least two-thirds though not the entire amount as in the case of Peria Eri) may be directed to be paid to the land-owners under the tank and the faultiness of water regulation with the system introduced by the Public Works Department may be removed so as to avoid similar such damage to the tanks both Otteri and Thennambattu in future. In that case the land-owners under Otteri will also be willing to accept any suggestion for better water regulation if it does not deprive them of their usual F.T.L. If the Government are pleased to maintain and effect necessary periodical repairs to this tank in future the land-owners under it will also be willing to share one-third of the cost of such repairs as in the case of Peria Eri, provided the work is given on contract to them, instead of under tender system to a professional contractor.

If the Government do not want to comply with the above request, it is humbly prayed that suitable arrangements as they may consider desirable, may be made to divert the passage of anicut supply to Mamandur tank by any other means without letting it into Otteri and creating any damage to it by the faultiness of water regulation which now exists in the Thennambattu tank after supplying the required water to this tank.

Awaiting for favour of early orders.

Petition by Mr. Perumal Chetti, son of Subbaraya Chetti, Virappandi Village, Tirukkoyilur Taluk, South Arcot District.

1938-ம் இட மார்ச்சும்" 9 உயில் என் தமாரன் அருணுகல் செட்டி வேட்டவலம் போவுதற்க்கு சைக்கின் போட்டுக்கொண்டு போகும்போது, ஐமீன்தார் ஜனான் முத்துசாமி கவுண்டன் (1), ராமசாமி (2) ஆக இவர்கள் இரண்டுபேரும் வழி மரித்து சைக்கின் பிடிங்கிக்கொண்டார்கள். இதுவிஷயம் எனக்கு தெறிந்து நான் ஜமீன்தார் அரண்மீனக்கு போய் விசாரிக்கும்போது ஜமீன் ரைட்டர் அய்யா சாமி நயிரை, ஷி ஜமீன் குமஸ்தா தி. சுப்பராய செட்டி, ஜமீன் ஜவான்கள் முத்துசாமி கவுண்டன், ராமசாமி இவர்கள் நான்குபேர் இருந்தார்கள் என் சைக்கீன பிடிங்கினதென்னவென கேட்டேன், அதற்கு கரைட்டரும் குமஸ்தாவும் காய்தாபணம் சட்டாததுல் கசைக்கீன பிடிங்கிகோண்டோம் பணம் கட்டிவிட்டு உன் சைக்கீன வரங்கிக்கொண்டு போவை தெரிவித்து விட்டார், அதற்கு நான் இதுவுமொரு நியாயமாவேன கேட்டேன். உடனே ராமசாமி யென்றும் ஜவான் கழுத்தில் கைகொடுத்து யென்னே வெள்கியதன்னினிட்டான்.

1938-ம்ஞூல் மார்ச்சுமீ 19வ.-ல் தாலுக்கா காங்கொஸ் கமிட்டி மெற்பர் வெ. மன்னூர் நாயு**டு** வையும் இன்னும் சிலபேர்கீளாயும் அழைத்துக்கொண்டு போய் ஐந்து ரூபாயை கொடுத்து கெஞ்சி கேட்டுக்கொண்டதின் பிறகு சைக்கிளே கொடுத்தார்கள் உடனே என் கச்சாத்தில்வைக்கும்படி கேட் டேன். அத**ற்**கு பாக்கி பூராவும் வந்தாலன்றி கச்சாத்தில் வைக்கமுடியாதென தீர்மானித்தனர்.

இதை தரம்ம யெஜமான்கள் அறிந்து விசாரித்து நீதி செலுத்தவும்.

Petition by Mr. Subbaraya Nayudu, son of Kesava Nayudu, Virapandi Village, Vettavalam Zamin, Tirukkoyilur Taluk, South Arcot District.

வேட்டவலம் ஜமீன் தீர்வை பாக்கிக்காக என் வீட்டிலிருந்த மணிலா கொட்டையை 1934-ல் எனக்கு டிமாண்டோ 2-ம் நெம்பரோ சாதார செய்யாமல் தூரிகிருதமாய் வாரிக்கொண்டு போய் வீட்டார்கள். அதற்கு திருக்கோவிலூர் தாலாக்கா டிப்டி கீலக்டர் அவர்களிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டதற்கு அதிகாரிகள் எஸ்டேட்டு விஷயம் இங்கு விசாரிக்க முடியாது. ஜமீன்தா கையே கேட்டுக்கொள்ளும் படி சொல்லிவிட்டார்கள் ஷெ மணிலாகொட்டையை நாளது வரை எலம் போட்டதாக தெரியவில்லே. ஷெ பசலி பாக்கிக்காக டிமாண்டின்மேல் தாலுக்காவில் பணம் செலுத்தியிருக்கிறேன் இதைபற்றி திருக்கோவிலூர் டிராவலிங் பங்களாவில் 1937-ம் இரை டிசம்பர்மி 3 உ கோம உத்தியோகஸ்தர்கள் மகாநாட்டிற்கு வந்திருந்த கணம் விவசாயம் மந்திரி அவர்களிடமும் விண்ணப்பம் செய்துச்டுகாண்டிருக்கிறேன்.

இது விஷயத்திற்கு நாளதுவரை யாதொரு தகவலும் இல்லே. ஷே மணிலாகொட்டையின் இறயமும் என் பாக்கி தீர்வைக்கு வந்தபாடில்லே. இது சங்கதி தங்கள் சமுகம் தெரிவித்துக்கொண் டேன். தர்ம துரையவர்கள் மேற்சொன்ன விஷயங்களே சீர்தூக்கி பார்த்து நியாயம் வழங்குமாறு தங் கள் மேலான கனத்தை பிரார்த்தித்துக் கேடுக்கொள்ளுகிறேன்.

Petition by Mr. K. Mannangatti Kone, son of Govinda Kone, Virapandi Zamin Village, Vettavalam Zamin, Tirukkoyilur Taluk, South Arcot District.

ஜமீன் தீர்வை பாக்கிக்காக சென்ற 1937-ம்வருஷ தீர்வை பாக்கிக்கு டிமாண்டு முதல் ஒன்றும் எனக்கு தெரிவிக்காமல், என் உழவுமாடு வண்டிடிருகள் இவைகளே சரியான உல்ல காலத்தில் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்த சமயத்தில் பணம் அகப்படாமையால் ஒரு மாதம் ஆனபிறகு பணம் கட்டி விட்டோர்கள். அதன் பிறகு மாடுகள் விடுதலே செய்து விட்டார்கள். மாடுகள் பார்த்தால் 100 ரூபாய் டெருமான மாடுகள் 25 ரூபாய் மதிப்பிலாமலாய்விட்டது. எலும்பு தவிர வேறுன்றுமில்லே. அவ்வளவு போக்யதையாகவிட்டது. வாயிதா அதிகமாக இருப்பதனுலும் நிலங்கள் சர்வே செய்யாமல் இருப்பதாலும், எங்களால் கட்டமுடியவில்லே. மேற்சொன்ன விஷயங்களே யோசித்து ஏழைகள்மீது கருணேகூர்த்து நியாயம் வழங்குமாறு தங்கள் மேலான கனத்தை கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொள்ளுக்கேறன். நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படவில்லே. அதனுல் பணம் கட்டிளுலும், அவலிடமே திரும்பி திரும்பி வசூல் செய்கிறுர்கள். கேட்டால் ஒரே நெம்பராக இருப்பதால் கட்டாதவன் பணத்தை நீதான் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறுர்கள்.

Petition by Mr. Venkatachala Goundar, son of Parusak Goundar, Virapandi Village, Vettavalam Zamin, Tirukkoyilur Taluk, South Arcot District.

ஷ லூமீன் தீர்வை பாக்கிக்காக எனக்கு டிமாண்டோ 2-ம் நெம்பரே சாதரா செய்யப்படாமல் என் உழுவுமாடுகள் 3, ஏர்மாடுகின் ஓட்டிக்கொண்டுபோய் சமார் ஒருமாத காலம் சரியான உழவு காலத்தில் வைத்திருந்து விட்டார்கள். அந்த சமயத்தில் உழவுக்கு பாடுகளில்லாத்தால் என்னுடைய விவசாய வருமானம் கெட்டுவிட்டதும் தவிர ரை மாடுகள் நான் பணம் கட்டிய பிறகு அனுப்பிளுர்கள். அந்த மாடுகள் நான் பணம் கட்டிய பிறகு அனுப்பிளுர்கள். அந்த மாடுகள் பார்த்தால் என்னும்பு எடுத்துக்கொண்டு நடச்சு சக்தியற்றவைகளாக ஆய்விட்டது. வுனெனில் ஷெ ஜமீன்தார்குடைய கண்டிஷன்படி ஷெ மாடுகளுக்கு தீனி தண்ணீர் சரியானபடி சம் க்ஷ ஊரைசய்து வந்தால் பாக்கிதாமர்கள் சீக்கிரத்தில் பணம் கட்டமாட்டார்கள் என்பதுபற்றி மாடுகளே இவ்விதம் செய்கிருர்கள் இது விஷயம் சென்ற 1937-ம்வருஷம் கண்கூடாக நடந்தது. தர்ம துரை யவர்கள் இது விபுங்களுக்கு சீர்தூக்கி நியாயம் வழங்குமாறு தங்கள் மேலான கணத்தை வணக்க மாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வாயிதாவோ கொமைபடு அடுகம். நிலங்கின சர்வே செய்யாமல் பட்டா மாற்றுமல் இருப்பதால், ஒரே பட்டா என்றும் ஒரு நெம்பர் என்றும் ஒருவெலிடமே வசூல் செய் கிறுர்கள். கட்டினவன் நிலத்தையே எலம் போடுகிறுர்கள்.

Petition by Mr. Annamalai Goundan, son of K. Muthuswami Goundan, Virapandi Village, Tirukkoyilur Taluk, South Arcot District.

ஜமீன்தார் ஜவான்களும் ஜமீன்தாருடைய குமஸ்த்தாக்களும் என்னுடைய மாட்டை வாய்தா பணம் கட்டவில்லே என்று என்னுடைய 6 பசுமாடுகளும் உழவுமாடுகளேயும் ஓட்டிக்கொண்டுபோய் தங் களுடைய பட்டியில் அடைத்துக்கொண்டு அதற்கு தீனி தண்ணீர் இல்லாமல் வைத்திருந்தார். அத ற்குமேல் நிலங்களே கிறையம் செய்து பணத்தை 25 நாளுக்கு பிறகு கட்டி மாட்டை ஓட்டி வந்தேன். ஷே மாடு ஆறும் சமார் ஓட்டிபோகும் காலத்தில் மதிப்பு ரூபாய் 150 இருக்கும். நான் இருப்பி ஓட்டி வரும்போது ஷெ மாடு மதிப்பு ரூபாய் 50-க்கு கேட்பாரில்லே. பட்டியிலே ஒருமாடு கண்ணு போட்டு என் னிடம் வந்ததும் கன்றும் தாயும் தவறி விட்டது. அதுமுதல் என் குடும்பம் விருத்தியாகவில்லே. ஆகை யால் எங்கள் குறைகளே தீர்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிரும்.

Petition by Mr. S. Syed Meer Rajali Sahib, son of Syed Kasim, Virapandi Zamin Village, Tirukkoyilur Taluk, South Arcot District.

ஜமீன்தார் ஜவான்களும் ஜமீன்தாருடைய குமஸ்த்தாக்களும் என்னுடைய மாட்டை வாய்தா பணம் கட்டிிஸ்லே என்று என்னுடைய உழவு மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு போய் தங்களுடைய பட் டியில் அடைத்துக்கொண்டார்கள். நான் சுமார் 20 நாளேக்கு பிறகு நிலங்களே அடமானம் ஈடுகாட்டி ரூபாய் வாங்கி வாய்தா கட்டி என்னுடைய மாட்டை விடும்படி கேட்டதற்கு மாடு காணுமல் ஓடி இட்டது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நான் பல ஊர்களும் தேடி ஒலேப்பாடியிலிருந்து கண்டு பிடி த்து ஒட்டி வந்தேன், மாடு என்னிடம் சேர சுமார் ஒன்னறை மாதம் ஆனது மாடும் சொம்ப கேவ லமாய்விட்டதும் என்னுடைய உழவுகளும் நின்று விட்டது. காலாவதி தவரி மறுமழை ஈரத்தில் உழவு ஓட்டினேன், காலாவதி தவரினபடியால் பயிரும் விருத்தியாகவில்லே. ஆகையால் எங்கள் குறைகளே தீர்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகி**றேம்.** வாமிதாவை குறைத்து சர்வே செய்யக்கெட்டுக்கொள்ளுகி**ளும்.**

Petition by Mr. P. Paul Chettiyar, son of Palani Chettiyar, Virapandi Zamin Village, Tirukkoyilur Taluk, South Arcot District.

ஆமீன்தார் ஜவான்களும் ஐமீன்தாருடைப குமஸ்த்தாக்களும் என்னுடைய மாட்டை வாய்தா பணம் கட்டவில்வே என்று என்னுடைய வசன்டிமாடு ஓட்டிக்கொண்டுபோய் தங்களுடைய பட்டியில் அடைத்துக்கொண்டார்கள். நான சுமார் 20 நாளுக்கு பிறகு நிலங்களே அடமானம் வைத்து கடன் வாங்கி வாய்தா கப்டிவிட்டு மாட்டை விட்டு வடுங்கள் என்று கேட்டதற்கு சால்ஜவாபு சொல ஞர்கள் முறுபடியும் கடைடித்து கேட்டபிறகு எங்கேயோ போய் விட்டது என்று சொல்லி விட்டமாகள். எனக்கு உழவுக்கு மாடு இல்லாமல் டயிர் சாகுபடி அந்த வருஷம் சரிவற ஆகவில்வே. பிறகு மாடு கெளியில் தேடிபாரத்து மாடு இடைத்தது வீட்டிற்கு ஓட்டிவந்தேன். ஆகையால எங்கள் குறைகளே திர்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம். வாயிதாலை நாங்களே வசூல் செய்யக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Memorandum by the Madras Landholders' Association.

1. Reduction of rent.—The ryots demand that the rate of rent prevailing in the zamindaris should be brought down to the level of that prevailing on similar neighbouring ryotwari land.

This demand cannot be conceded without qualification. It is well known that before and at the time of the permanent settlement the Government and the zamindar were collecting rent in kind or money in lieu of produce, being a share of the gross produce, the share being generally a half. By permanent settlement the Government granted to the zamindar for ever permanent property in the zamindari subject to the payment of unalterable peshkash fixed on the basis of this gross produce. By virtue of this grant the zamindar became entitled to the customary rent without interference by the Government in the lands which were then in the occupation of the ryots and as regards the lands not then in the occupation of the ryots he became the absolute owner with liberty to deal with them as he pleased. Moreover in fixing the peshkash the Government took into consideration not only the actual income from the lands cultivated at the time but also the benefit of any future increase in income available by reason of extension of cultivated area and improved methods and facilities for cultivation. This being the basic principle and the effect of the permanent settlement, any demand for reduction of rent on lands which were in the occupation of ryots at the time of the permanent settlement can be conceded only if it can be done without prejudice to the principle and effect of the permanent settlement; in other words so long as the reduction demanded does not bring the rate of rent below half the gross produce of the holding there can be no objection. But as regards the lands which were not in the occupation of the ryots at the time of the permanent settlement and which were brought into cultivation subsequently and to which the zamindar became entitled absolutely the Government cannot interfere at all. But since in many cases it may not be possible at this distance of time to identify the lands which were and which were not then under such occupancy, the association is willing to concede without prejudice and as a matter of expediency and practical and rough and ready solution of the problem the demand for reduction to the same extent of 50 per cent gross. But any further reduction in either case is objectionable both because it will be against the principle and effect of permanent settlement and because it is not called for on any ground of justice or expediency. Out of 50 per cent of the gross yield which the landholder is entitled to, he has to pay peshkash to Government, meet the costs of collections, maintenance of irrigation works and also maintenance of himself and his family commensurate with his status and out of the remaining 50 per cent the ryot has to meet cultivation expenses and maintain himself and his family. The association thinks that the allegation made in the evidence adduced by the witnesses examined for the ryots that almost nothing remains to them after paying the rent and meeting the cultivation expenses is not and cannot be true. In fact, from their own admission it is clear that the holdings are being sublet at profitable rents and also they are highly valued in the market as seen from the price fetched in numerous transfers that have taken place. If a calculation of the correct yield per acre and the accurate expenses of cultivation is made it will be seen that a decent margin remains to the rvot. Moreover in many zamindaris the prevailing rents have been in existence without alteration, in some cases, from the date of permanent settlement and, in others, for a long period of time of over fifty years and more without any complaint or challenge on the ground that they are high. In some cases it will be seen on scrutiny the rents represent the original grain rates commuted into money value by decrees or arrangement between parties at the market prices of grains prevailing at the time of commutation. Therefore in a large number of cases the prevailing rates cannot be described as not just or fair or other than equitable. Therefore it is only in cases where

the prevailing rates are higher than the commuted value of half the gross produce of the land a reduction of rent to the level of 50 per cent gross can be made. Any further reduction, if it has to be made, can be made only by providing for adequate compensation to the zamindars.

2. Collection of rents.—The ryots complain about irregularities and hardship in the matter of collection of rent and the chief complaint seems to be that there is inordinate delay in the transfer of pattas and separation of joint pattas. It is suggested that the work of collection should be entrusted to the village panchayats to be constituted. The association thinks that the complaint is exaggerated but assuming it is true the association is of opinion that the difficulty arises mainly out of want of adequate control to the zamindars over the village officers and a provision whereby the landholder is granted effective control over the village officers will be an effective remedy to the ills under this head. It may be noted that there was such control given under clause (11) of the Permanent Settlement Regulation and it was repealed only by the Proprietary Village Service Act of 1894. The association is averse to the entrustment of the collection work to the village panchayats as such panchayats cannot under the present circumstances of the country work satisfactorily as is evident from the reports of the working of panchayats constituted for various purposes. Moreover the proposal is bad in principle since it will have the effect of reducing the zamindars to the position of mere gratuitous pensioners and make their position untenable.

As regards the procedure to be adopted by the landholder in collecting rents, the association agrees that the remedy by way of suit and distraint and sale proceedings provided in the Act are costly and dilatory. Power to the landholder to invoke the aid of the provisions of the Madras Revenue Recovery Act in that behalf will meet the situation effectively and satisfactorily.

- 3. Remission of rent.—The difficulties pointed out under the heading "reduction of rent" apply also here. It has to be remembered that peshkash is not remitted by the Government under any circumstances whatever. If, however, a provision for remission of rent has to be made then a provision for reduction of peshkash of an amount equal to that of remission has to be made. This suggestion of course implies that the maximum limit of the amount of remission which can be demanded of the zamindar except as a matter of grace is the amount of peshkash fixed on the zamindar. Subject to these provisos remission of rent may be provided for on the same lines as in the case of Government areas.
- 4. Survey and settlement.—This involves large expenditure of time and money but if it is to be done then the cost must be borne in the proportion of 1:1:1 among zamindar, ryots and Government. The Government must also bear a proportion of the cost because it collects the peshkash and also because the survey and settlement is in the public interest.
- 5. Irrigation works--Under the present Act the ryot will have to deposit Rupees 100 in the case of minor irrigation works and Rs. 200 in the case of major irrigation works. There is some complaint that ryots are not able to resort to the remedy provided in the Act on account of this requirement. But some safeguard against frivolous applications is necessary. Perhaps instead of an initial deposit the Collector may be empowered to collect the amount as arrears of land revenue from the applicant if and when he finds the application to be frivolous. The association is also of opinion that the right of the landholder to distribute the water must be statutorily recognized and power given to him to prevent unauthorized use of water by ryots. Some provision is also necessary to compel the ryots to do kudimaramat (minor repairs) to the sources of irrigation which they are bound to do under custom. The association also thinks it necessary that provision should be made, subject to any safeguards that may be thought necessary, to enable the landholder to abolish smaller tanks and unite a number of tanks without any objection on the part of cultivating ryots or minor inamdars owning lands under the ayacut provided their customary supply of water is assured under the new irrigation source.
- 6. Communal lands.—There can be no objection to restoration of communal lands wherever they have been encroached upon either by the landholder or the ryots. The landholder is entitled to assign the tank-bed for cultivation purposes so long as such assignment does not infringe the right of the ayacutdars to the accustomed supply of water.
- 7. Forests, hills and waste lands.—The landholder is absolutely entitled to these under the permanent settlement subject of course to the custom, if any, of the ryots to remove wood for agricultural and domestic purposes and green manure and grazing their cattle in the forests subject to the permission of the landholder. Whatever fees are levied by the zamindar according to the custom will have to be continued and even where there is

no customary levy of fees permits are necessary to prevent indiscriminate cutting of trees in forests and denudation of the same. The association is very keenly alive to the importance of forests as a source of national wealth and prosperity and deem their conservation an imperative duty not only in the interests of the zamindar and the ryots immediately concerned but also of the nation as a whole. They therefore think that any one interested in the welfare of the nation should have no objection to any measure for the conservation of the forests. The association therefore suggests that power may be given to the landholder to reserve forests with rules similar to those governing Government forests or that provision may be made for extension of the provisions of the Forest Act to the zamindari on application by the zamindar. The association is against the proposal to hand over the forests to the village panchayats for the reasons already stated under the heading ' lection of rents." In this connexion the observations of the Hon'ble the Minister for Agriculture made in his speech at Podalkur on 10th February 1938 on the working of the forest panchayats in the Government areas may be noted: "The forest panchayats have failed to fulfil the objects for which they have been constituted. Large extent of forest areas which have been handed over to them have been neglected and deforestation with its bancful effects on the rural population has been the result. Many of the forest panchayats have become the playgrounds for party politics and factions and while some villages were excluded by the panchayats from grazing facilities, some were found paying higher fees than what was legally payable.'

- 8. Customary levies.—The customary fees have been recognized under section 3 (11) (a) of the Estates Land Act and the decisions thereunder so long as they are connected with the land, e.g., swathanthrams, rusums, etc. In many cases they have been in existence even from the time of permanent settlement and most of them are included in the mal assets of the zamindar for the purpose of fixing the peshkash. In fact, in commutation suits and settlements these fees are added to the rent. Therefore whatever levies have been recognized as valid by the present Act and the decisions thereon cannot be abolished. There is no reason why this should be abolished thus affecting the income of the zamindar without payment of compensation. Of course nobody can object to the prohibition of illegal levies.
- 9 Lankas.—The complaint is that in the case of lankas liable to submersion or erosion cists were being collected even during the period of their disappearance unless the right to the same on reappearance is relinquished by the ryots. But the same rule obtains in the case of lankas in ryotwari tracts. If the ryot wants to be rid of the liability for cist it is open to him as in the case of lankas in Government areas to relinquish his right as soon as it disappears.
- 10. Buildings on the holding.—The complaint is that the ryots are not allowed to convert holdings into building sites. Any such conversion amounts to rendering the holding unfit for cultivation and zamindar is entitled to compensation as well as a share in the increased value of the lands by such conversion.
- 11. Trees.—The complaint is that the Estates Land Act having recognized the right of the zamindar to the trees existing on the holding on the date of its coming into force there is great hardship caused by the zamindar leasing them to third party who interfered with the cultivation of the ryot. So the remedy suggested by the ryots is that all trees in the holding must be declared to belong to the ryot. If such declaration is to be made the association thinks it must be made subject to adequate compensation being made to the landholder. Perhaps a provision empowering the Collector to fix the valuation at which the ryots can purchase the trees from the zamindar may meet the situation.

In Tinnevelly district there are extensive palmyra plantations. From time immemorial the custom of taxing palmyras existed and is being continued. It is complained that since the passing of the Estates Land Act there are disputes going on between the ryots and the landholders about the title to palmyras and the right to tax the palmyras. The association is of opinion that the landholder should be statutorily recognized as the owner of the palmyra trees as in the past and the palmyra tax as rent since in the case of these palmyra plantations it is the trees and not the land on which they stand that are valuable and of main importance.

12. "Bought-in" lands and encroachments by ryots.—The ryots demand that the landholder should not be allowed to buy lands under rent sales. If there is no bidder either on account of combination among villagers or for any other reason, the landholder will have to buy the land. Even in the case of ryotwari lands there is no bid for land sold for arrears of revenue the Government purchases the land at a nominal price. The Standing Orders of the Board of Revenue provide that when there is good reason to suspect combination to prevent the realization of the full value of the land, the officer conducting the sale is authorized to bid on behalf of Government, whether there are bidders or not, up to an amount not exceeding the annual assessment of the land and when

it is bought in by Government the certificate should be issued in the name of the Secretary of State for India in Council. Therefore there is no substance in the demand of the ryots.

On the other hand, tho landholders who buy the lands are not able either to get possession or recover rent from defaulters who continue in possession even after rent sale and purchase by landholder. An effective and speedy remedy to eject the squatter is necessary. So also with regard to encroachments by ryots on waste and communal lands. An extension of the provisions of the Madras Land Encroachment Act so as to meet the situation is necessary.

Memorial by the Madras Landholders' Association.

It is respectfully submitted that the following complications and difficulties have been introduced in the Estates Land Act by the recent amendments carried out by the Act VIII of 1934. Whilst drawing attention of the Government and the Board of Revenue to these defects, it is earnestly prayed that appropriate remedies be granted either through the orders of the Board of Revenue where feasible and appropriate or through suitable amendments to the Act itself.

Section 112.—Under section 112, formerly, the landholders were simply sending copies of land attachment notices to the Revenue Divisional Officer for service on the defaulter. Under the amended Act, it is provided that a copy of the notice should be sent by post to the defaulter. In some districts the notices should be sent merely in the form of letters or book-posts, in other places certificates of posting are required by the Revenue Divisional Officer and in some others sending by registered post is insisted upon. There is no uniformity of procedure whilst the cost of these postal notices go a great way to add to the burden of the ryot.

Sections 114, 116, etc.—Under the old Act as soon as applications were sent under section 114, a selling officer was appointed and he issued proclamations and forthwith conducted the sales. Under the amended Act a long and cumbersome procedure is prescribed under sections 116 (1) and (2), 117 (1) and (2), 123 (1), (2) and (3), and 124 (1), (2) and (3). Because of these provisions the work which until now was being done quickly and efficiently by the selling officer has been transferred to the Revenue Divisional Officer who has to issue notices to parties, hear the objections, if any, and determine the lots to be sold, the value of the lots, etc. For issuing notices to the defaulter the landholder has to deposit notice batta at the rate of eight annas for one or the first pattadar and four annas for every joint pattadars if he resides in the same village and eight annas if he resides outside. In actual practice the enquiry by the Revenue Divisional Officer becomes a mere formality since very few ryots ever appear to raise any valid objection to the same. Thus whilst providing no effective safeguard to the ryot the procedure referred to adds to the burden when he is made to pay the cost and at the same time is a source of great difficulty in the way of the landholder collecting his legitimate dues by bringing the holding to sale.

Sections 117 (1), 123 (2) and 124 (3).—The provision in the amended Act which leads to greatest hardship is that relating to the new requirement that the entire proclamation and notification of sale has to be published in the district gazette. It has to be published thrice, once under section 117 (1) at the time of the issue of proclamation, then under section 123 (2) when the sale is completed and once again under section 124 (3) at the time of granting the certificate of sale. It is hard to appreciate the object of the framers of the Act in introducing this provision when the majority of ryots are illiterate and live far away from the district or taluk headquarters and have no means of being informed of the contents of the gazette when they are published. These publications of sale proceedings in the district gazette will obviously in no way help the poor ryot but on the other hand the cost of publication is bound to tell heavily on their slender resources. The difficulties arising out of this provision have been increased and multiplied manifold by the decision of the Board of Revenue in regard to the collection of the publication charges in the district gazette. It is understood by reports received from some land-holders that the Board of Revenue has issued orders to the effect—

- (1) that the cost of publishing the notification should be collected from the land-holder in the first instance and subsequently included in the expenses of sale and recovered as such from the ryet;
- (2) that the cost of all the three notifications referred to above should be recovered in advance from the landholder;
- (3) that the method of calculation to be adopted for recovering the above amount is that every holding that is brought to sale should be treated as a separate unit

irrespective of as to how they are going to be published (that is in groups of cases or each case separately). The amount thus calculated on this basis is to be recovered at the outset of proceeding under section 117 (1) from the land-noider in a lump sum, he being entitled to relunds later.

Whilst there is no objection to collection from the landholder in the first instance as noted in item (1), it is submitted with all the emphasis that we can command that the order of the Board of Revenue in items (2) and (3) are unnecessarily burdensome on the landholder and are not calculated to secure an easy and smooth working of the Act. It is a matter of common experience in most estates that, say, where there are about 100 cases of sales of land pending before the Revenue Divisional Officer for arrears of a given fasli that it usually happens that as soon as proclamations are published and before the sales are held that in about fifty of the cases the collections are made. Therefore the number of cases coming up for the second notification under section 123 (2) will be only fifty or half of the original number. Then against subsequent to the sale more arrears are collected and the number of cases coming up for the last notification under section 124 (3) will be only twenty-five or a quarter of the original number. Hence it is a matter of practical convenience to the landholders if the Board of Revenue directs that the amount necessary for each notification should be collected as and when it arises instead of forcing the landholder to pay for all the three notifications in advance and obtain refunds later. The one possible argument that the suggestion should involve extra clerical work in the Sub-Collector's Office is, it is submitted, without much substance because at least the same amount of clerical work is involved in calculating and in giving refunds to the landholders in unpublished cases.

One further detail in the working of the provision requiring publishing of notices in the district gazette is creating a hardship for the landholders. It is understood that a sum of Rs. 10 has been fixed as the cost of publishing a single holding for all the three notifications. In actual practice considerably less is charged because the holdings coming up for sale in an entire estate of at least in a village are published simultaneously under a common heading for the preamble and with the survey numbers of the several holdings noted below it. The average cost of publication in this manner if apportioned amongst the several holdings is very much less than Rs. 10. The rule that the landholder should deposit at the rate of Rs. 10 per holding leads to his paying down a large amount and later going through the cumbersome process of claiming a refund. It is understood that in some cases the differences between the sum required to be paid on the publication charges and the cost actually incurred in publishing is as much as 70 per cent. It is, therefore, submitted that at least in cases where the landholder is able to furnish sufficient security, the Board should order the collection of the charges calculated on their rates of actual publication in the gazette.

It merely remains to be submitted on this point that most of the holdings of the ryots being small the heavy cost of bringing them to sale by the compileated procedure that is now being prescribed is more to their detriment than to their advantage. If we take Rs. 10 to be the average rent of a ryot's holding the cost of the court-fee stamps required for sale under sections 112 to 114 together with interest comes up to Rs. 5. The cost of the gazette notification now introduced if we take it at Rs. 10 bring the total expenses of sale to Rs. 15. The landholder has to incur an expense of Rs. 15 to recover Rs. 10 and ultimately recover Rs. 25 instead of Rs. 10.

Section 127.—The next point for submission is the serious difficulty experienced by the landholders under section 127 of the amended Act. The proviso to the sub-clause (c) of clause 2 of section 127 reads: "Provided that no payment shall be made to the landholder under clauses (a), (b) and (c) until after the grant of a certificate of sale under sub-section (2) of section 124." The law previous to the amendment was "Provided that no payment shall be made until after the expiration of 30 days from the date The present provision means that payment to the landholder of his dues though realised by the revenue court, is postponed till the grant of a sale certificate to the auction-purchaser. This is leading to and is likely to lead to great hardship. Supposing the auction-purchaser does not apply for a sale certificate for a year or two (since he has three years from the date of sale to take delivery of the property purchased in auction) then the landholder is not entitled to draw the amount. What is more it is quite possible for the auction-purchaser to take delivery of possession out of court privately. Here again the landholder has no means of getting back his money. Such a serious result it is inconceivable that the legislature would have had in mind in passing this amendment. Due to this provision the landholder cannot realise the dues even after taking the very many onerous steps provided for bringing the holding to sale and as a consequence is put to considerable loss, great inconvenience and inordinate delay. It is humbly but emphatically submitted that the law should be changed so as to enable the landholders to realise their dues.

Memorandum by the Ryots of Shrotriya Thadaprambakkam, Ponneri Taluk, Chingleput District.

I. ఆయ్యా మేము, స్ట్రీయం రైతులము. పూర్వము 1324 భసతీకి మునువు మా సామము వారసిబ్ట్ మూనాయుండి 1324 కు వెనుక్ కొత్త స్ట్రీయిందారు కచ్చి మక్తా యుండకలయుకని న్యాక్యములకు లాగి 1335 భసతీ వరకు రైతులము న్యాక్యములకు వెనుక వారికో పోగాడలేక ఆంధరును వేడలమై స్ట్రీయిందారులు వెప్పికట్లు మా స్ట్రీయిం నానకములకు శిస్తు రూ 5,000 లు. 560 యక్రములు కంజయును 6 యెక్రములు పుంజకున్ను సహక 7 తరములుగా కంజయును 1 కేతరం రూ. 11-8-0 లు, 2 కేతరం రూ 10-8-0 లు 3 కేతరం రూ 9-8-0 లు, 4 కేతరం రూ 8-8-0 లు, 5 కేతరం రూ 7-8-0 లు, 6 కేతరం రూ 6-8-0 లు, 7 కోతర చెటుకు ఎమరు వాసీరు శేష్ట్రు భూనులకు రూ 5.8-0 లు, పుంజ మెక్గం 1 టికీ రూ 2-12-0 లు, యిందుకు కూ 1 కి మేరలు రూ 0-1-4 లు ఉంతుక కోమాలు చేయుడన్నారు. ఈ ఆక్రమ్మేమకే శేస్తులు తొలగించి భక్కాన నేక్స్ రైతువారి భూముల రేట్లు సమానమునావైన తోస్తంచెంటయును.

- (1) ైరువారి గేట్లను రద్దు చేయువలయును, తోట గేట్లను రద్దు చేసి మెట్ట్ల రోట్లను తీసుకోవలయును.
- (2) రెండవకారు పైరులకు శాస్త్రులు, మొదటికారు పైరులో సగ్యుంకు మించరాడు.
- (3) గుంటలు, మడుగులు మొదలగు జలాశయములనుండి, బిందలనాగాని యేతములతోగాని తోడుకొని సాగు చేయు ైరులకు నీటి తీరువలు విధంచారాడు. ైతేతుయొక్క సొంత జలాశ్యములు, ఆనగా బాఖలనుంచి నీరు తోడుకొని సాగుబడిచేసిన ైవరులకు తీరువలేంయుండవలయును.
- (4) యిండ్ల స్థలములకు, భశువుల కొట్టములకు, కానువాములు వేయుస్థుములకు, కళ్లములకు మొదలయినవాటికి శిస్తులు విధించారాడు.
- (5) మాగాణి భూమిలో సీటి వసతులు లేనక్సుడు మొట్ట పైరులు జేసిన సీటి తీర్వలు వాసూలు చేయ ాడు. మొట్టి శిస్తే తీసుకొనవలయును.
- (6) చట్టరీత్యా గ్ర్వెశించిన శిస్తులు తప్ప యితర మేర వనైగాలు వాసులు జేయకుండా యేర్పాట్లు చేయకవలయును.
- II. రిమీషళ్ కంటలు కండకపోయినపుడు కరుళ, కాటకాలు మొదలయిన ్రవకృఠీ ఆవాంతరములు సంభవించినపుడు రిమిషళ్ తక్సక యిచ్చే యేర్పాట్లు చేయంలోను. నవర పైరు పోయనపుడు దానికోగాను యెంత మనివి చేసుకొనినను వినక మడుపు తీర్వ వానూలు చేయువన్నారు. ఈ వాడుకలు రద్దుకురచకులేను.

III. నీటి వస్తులు.-—

- (١) చెఱుఖలు ఆనాదగా మరాపుత్త లేవండా మామాలుగా చేయవలసిన మరాపుత్త చేయక వదరివేసి కలుజులు భూమి క్రమాణమునకు లోబడియే కట్టియున్నారు. చెఱుంలో ఒక నెల సీరైన ను పారుడలకు వశలిలేక యున్నది. మా గామములో ఆక్క ఉనుండు, గుంటలు లాగేళ్ల ఒక నాలముగా మరామత్తు లేక సీరు శట్టుటలేదు. చెఱుళ కాల్వలు మరావుత్తులేక సీరు పారుటకు ప్రీటి లేకయున్నది. గనుక పైక సిన సీటి సంపకములను చెంటినే ప్రభుత్వమునారు పూనుకొని మరామత్తు చేయించవలయును. నాలికైన ఖర్చులను స్టోత్యంచారులనుండి యే వాగూలు చేయనలెను. ఆట్లు మరావుత్తుచేయబడు నీటి చంచక వస్తులను వాటిచరిపాలన గామ చంచాయుతికి వశకుంచవలయును.
- (2) మైల్ సంవత్సరము నీటి చంచకము వసతులను సంరంశ్రం మటకు, జలాశయసంరత్త్ ణ నిధిని ఏర్పటటే బానికగు ఖర్చులను యేటేట్ గ్రామమునుండి వానూ చేయు శ్రమ్మలు మూల్లమునుండి ట్రామేకుండులయును. ఆట్టి సంరత్త్ ణ నిధిపై ఆధికారము గ్రామవంచాయతోకే యుండవలయును.
- IV. పళభుల మేతైకావలసిన భూములు గామములో లేనండున రైతులు వద్దనుండి ైన ఆక్క్వెర్ జేసీ పళుభుల మేతల కొరకు వదలఇలుకుండు. దేగ్రై ఆధికారము గామ సంశాయతులకే యుండవలయును

V. శిన్మ హాగులు.—

- (1) శాస్త్రు వాసూలు ఆధికారము గ్రామ పంచాయనులకే యుండవలమును.
- (2) ఋణ ప[ు]మ్కారము చెట్టము స్టారము రిడ్డుచేయబడిన పాతశాకీల \overline{s} చేయబడిన డి(కీల ఖర్పులు సెన్సులు రెన్లు చేయించకలయును.
- (3) 1346, 47 న ఫఫఫీ శిస్తులు కట్టి తేదా పాత బాకీలు రాడ్డు ఆంగునను ఇరిత్తులు తొలిగించ శాశింద వలయంనుం
- (4) ఏ సంవత్సరఫు శిస్తు ఆ సంవత్సరమే సెస్పెక్షక్, రిమీషక్ ఖన్న తస్పక జనూలు చేయ వలయును. మరొక సంవత్సరములో గత సంవత్సరఫు శిస్తు జనూలు చేయారావు.
- (5) శిస్తు విగాలు యా మైదేశములో చంటచండు కాలమునబట్టి కాలసిర్ణయముచేసి శాలుగు మాసముల సమాన తాయిదాల 3 దేశులు చేయు ఆదకాశ మేర్పటచదలయును.

- శాస్త్రు వానూల్ల కై విజారాస్త్రి జప్తు చేయకాడు స్థ్రీ రాస్త్రి జప్తుచేయునప్పడు వృదసాయదారుని కనీశ కుటుంబ పోషనకు అవసరమైన భూవశతిని మినవాయించి జప్తుచేయవలయును.
- (6) యే గంబరు భూమిపై బాకిపపునో ఆ నెంబరు భూమికే జమ్మ తీసుకరావలయును. తదితర భూములపై శాన్ము బాక్ కై జమ్మ బెల్లారు.
 - (7) స్టీయాచారుకు రైతు భూమి పైగల ప్రభమ మార్జ్ హక్కును తొలగించకలయును.
- VI. సాముదాయక భూములు— పూర్వకాలమునుంచి (గామస్తులు ఆనుభవించుచున్న (గామకంఠములు, తోటలు, తోపులు, రుద్దభూములు, డొంకలు, చెరుపులు, చెరుపు తొట్లు మొదలగు సాముదాయక భూములన్ని టిని $[\pi$ మ సమిష్టీ వినియోగార్థమై (గామ పంచాయకులశను చేయవలమును.
- VII. (1) సోర్వే సెటిల్ మెంట్లు బ్రతి రైతువకును ఆతసి స్వాదీనములోనున్న భూములను బ్రభుత్వమే స్వయా ముగా సోర్వ సెటిల్ మంటు చేయించి [గామమున కంతకును కలిపి తగిన సోర్వ రికార్డులు తుందవలెను.
- (2) సోక్వ చేయబడిన రకార్డలను ఆమసరించి భవి వైతుకును భవేశ్యేక విడిపిడి పట్టాలు యొట్టి ఆటంకము లేకుండా ఇవ్వవలయను. పీటికైయే ఖర్చులను సోత్రియదారులో భరించవలయును.
 - (3) ಾ ವಿಭಮಸಾ ಕಟ್ಟಾಲು ಯುವುಕ ಬೆ್ಯು ಸ್ಟ್ರು ಪರ್ಗುಲು ಬೆಯು ಕಾರ್ಟ್ಕು ಕೌಲಗಿಂದ ಸಲಯಾಸು.

VIII. జమాబంది.---

- (1) xవర్న మెంటు గ్రామాన లలో ్రతి సంవత్సరము రైతు కష్టసుఖనుులను చెప్పుకొనుటకు జమాఖంది యొర్పరచినట్లు సోత్రియదారులలో కూడా జమాబంది యేర్పెఱచవలయను.
- (2) పైరు లోయకమునుపే చంట ముఖమునే రైతుల యిబ్బందులు ఆవసారాలు తెలుపుకొనునట్లుగా జమా బంధి కాలము మేర్పాట్లు చేయవలయును.
- IX. ల్యాండు కోర్టులు—స్కోతియు దారులకును రైతులకును మధ్యవచ్చే వివాదములలో రైతులకు సుకువుగా న్యాయము కలుగునట్లు సంచారిపు ల్యాండు కోర్టులు స్టాపించవలమును.
- X. స్ట్రాయాలు భూమిని ట్రాన్సఫర్ పొందువారికి పూర్వపు శాన్ను బాకీలు చెళ్లించకలసిన మొట్టి పూచీ లేసుండవుండవలయిను.
- XI. స్ట్రియా దారు వాను లుచేయు శాన్ను ముత్తమునండి ఆ 4 లు చో బృగ శిస్తు ముత్తమునంచి ప్యేకమునంచి సదరు నిద్మా గామ పంచాయికికి ఆధికారముండుగట్లు శాసించవలయును.
 - XII. ఇ 185 ను క్రారము ఏర్పరచవలసిన టిబ్యునల్స్ ఆత్యవసరము యోర్పరచవలయును.
- XIII. ్గామ రైతులందరి తరపున సమిష్ట్రిగా దావాలు మున్న గు ఆన్ని వ్యవహారములలోను వ్యవహారించు టకు భాధ్యత వహించుటకు సమిష్ట్రి వ్యవహారములలో కలిగిన లాభామలను ఆందరు ఆనుభవించుటకు ఆవకాశము కలిగించుటకును, గామం, తాలూ కా, జిల్లా రైతు సంఘములకు ఆధికారముండవలయును.
- XIV. గవర్న పెంటు గ్రామాడుల ప్రకారము మా స్ట్రాయ గ్రామాడులకును గవర్న పెంటుమూలముగా బుణము యిచ్చుటకు యేర్పాటు చేయవలయును.

\mathbf{X} \mathbf{V} . ్రాస్ట్రుల్ స్ట్రార్ట్ మర్పులు \mathbf{W}

- (1) ఈ స్ట్రాయబారులు 1327 ఫ్స్ట్రిస్టంచి 1335 ఫ్స్ట్రీ ఇరకు రైతులకు వాజ్యములకులాగి కోర్కు బ్యారా ఆగేక కష్టములు బెట్పించిన దానిషలన రైతులు వ్యాజ్యము చేయలేక ఆగేక నష్టముల పాలై స్ట్రాయ చారు సమ్మత్మిక కారం శిస్తులకు భాధ్యశం యీ మా పట్బా ఆయినవెనుక శిస్తులు చెల్లించి జాలక 100 కి 90 మంది రైతులు వారివారి పాలములను పోగొట్టుకొని కూపీ జీవనములు చేయుచున్నారు.
 - (2) సిటి ఆదాయములు గుంటలు, చెరువులు నిండా కేవలస్థితి యుందున్నవి.
- (3) స్ట్రియందారులు యిదివరకు వాసూలుచేయు దేవతం, వెట్టి మొదలగు పైశములను గ్రామస్తులకే ఇచ్చి పై కార్యములను జరుభక్సునట్లు వాస్థానము జరిగియుండియు పట్టు అయిన మొదలకొని జదివరకు స్ట్రిలియ దామలే పైకను పట్టిని దేవతం వైగా సెస్సులను రైతులవద్దనుండి వాసూలు చేసుకొనియు పై కాస్థానము ప్రకారము జరుభుకొనక వేద రైతులయిన మమ్ములను మూస్టభుమ్మచున్నారు. మాతు స్ట్రియడారువద్దనుండి చానాలుచేసి వాసూలుచేయుటకు శక్తిలేనికారమైయున్నాము. గనుక పైకనిన దేవాదాయ శాస్సులను గామస్తులపడ్డి పేక కుంటే యిచ్చి చేయునట్లు మే రాష్ట్రు చేయునలయును.

Memorandum by the Ryots of Tirur Mitta, Chingleput District, dated 28th April 1938.

திருவூர் மிட்டா ஜமீன் தர்க்காலம் வனப்பர்த்தி சமஸ்தானம் ராமதேவராவு அவர்கள் மானேஜ். மண்டில் இருந்துவருகிறது.

ஷை திருவூர் மிட்டாவைச்சேர்ந்த சிராமங்கள் 12 இன்னம் இதர கிராமங்கள் 16 ஆக சிராமம் 28 ம் சேர்ந்து பூர்வீகம் திருவள்ளூர் தாலாகா தொட்டிகலே சிராமம் ஒரு ஆதிசெல்வ முதல்யாருக்கு குர்ப்பிட்ட காலவரை கரக்கும் பாபர்ட்டு சீன்வ் காலத்தில் ஷெ சிராமவர்சிரீன் டாதெராரு உடத்திரவப் டூச்தாமலுர் ஷெ சிராமங்களுக்குண்டான ஜலாசாமம்சீன் நல்ல எடுத்தில் வைத்துக் கொண்டு கிஸ்தி பாத்தியதை வசூல் செய்யமாத்திரம் பாத்தியதை கொடுத்து வசூல் செய்து கெவர்ன்மெண்டுக்குண்டான பேஷ் சிஸ்தி கட்டி மீதியை அவர் அடையும்படிக்கு குத்தகைக்கு விடப் பட்டது. கிஸ்தி பாத்தியதை தவிர அவருக்கு வேறே எவ்விதமான பாத்தியதையும் ஷெ சிராமங்களில் சிடையாது.

டி ஆதிகேசவ முதலியார் டயனில் அதில் 16 சிராமங்கள் கெவர்னமெண்டைச்சேர்ந்து விட்டது. அதுபோடி மீதி 12 கிராமம் ஷெயார் அனுபவித்து புடஞர் அய்யருக்கு விக்கிறியம் செய்யப்பட்டு அவருக்குப்பிறகு ஒரு லால்பேட்டை வெங்கடபதி நடிடு கிரயத்துக்கு பெற்று அவரிட மிருந்து வெங்கடசிரி ராஜா அவர்கள் கிறயம்பெற்று அவர் அவரிட மருமகரான ராஜா செலிகானி வெங்கிட்ட கோபாலராயனிங்காருக்கு கிடைத்து அவர் பொப்பிளி ராஜா அவர்கள் கிறயம் பெற்று அவரிடத்தில் கடைசியாக வனப்பர்த்தி சமஸ்தானம் ராமதேவராவு அவர்கள் கிரயம் பெற்று இப்போதைக்கு அவர் குமார் ராமதேவராவ் அவர்கள் அனுபவித்துவருகிறுர்.

ஷை ஜமீனில் உள்ள சிராமங்களுக்கும் எரிதாங்கல், கசம், ஆத்துக்கால், குனம், குட்டை, எரு முதலிய தழைசத்துக்களுக்கு காடு, மாடு முதலிய மேய்வதர்க்கு மேய்வுகால், தருசுகள். மேடு, மந்தவெளி, கோவில் சிராமநத்தம், சேரிநத்தம், பாட்டை முதலியது சிராம பொதுநண்மைக்குதவும் படிக்கழித்து நஞ்சை புஞ்சைக்கு லாயக்கு விஸ்தீர்ணம் கழித்து அதுகள்போக ஆயக்கட்டு நஞ்சை புஞ்சை இவ்வளவென்று திட்டம் எர்ப்படுத்தி நஞ்சை ஆயக்கட்டுகளுக்கு திட்டம் க ஜலாதாரமும் எர்ப்படுத்தி ஒவ்வொரு சிராமங்களுக்கும் பேஷ் கிஸ்தி இவ்வளவு என்று நிர்ணமித்துலிட்டிருக் கிரார்கள்.

இப்போதைக்கு மேல்கண்ட பந்ததிகளுக்கு மாராக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நஞ்சை செய்கால் ஆயக்கட்டு டவுுதாப்படி பைமாஷ் கணக்கில் அப்போது ஏற்பட்ட விஸ்தோனங்சளுக்கு இரண்டு பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதாவது வித்தாங்கல் வகையரு பொது நனைமைக்குண்டான புரம்போக்கு தரிசு நிலங்கள்.

அப்போது ஏர்பட்ட ஜலாதாரங்கள் நல்ல ஸ்திதியில் இருந்தாலே நஞ்சை செய்கால் விஸ்தீர்ண**ம்** அதிகமானபடியால் போதாது ஷெ ஜலாதாரங்கள் ஜமீன் பரமாகு கொடுத்த காலத்தில் இருந்ததை விட இப்போது கேவலம் மராமத்து இல்லாமல் கூண் தசையில் இருக்கிறது.

ஷை 12 பொமத்திலும் இப்போதைக்கு வனபர்த்தி ராஜா வசூல் செய்வது மடிப்புள்பட சுமார் ரூ. 30,000 இதுகளுக்கு போடி கிஸ்தி (ரூ. 6,000) ஆறு ஆயிரத்து சில்லரை தான் ஆசிறது.

டை ஜமீன் தாடவர்கள் குடிகளிட கஷ்ட்ட நஷ்ட்டங்களே கவனிக்கிறதில்லே. அவரிடத்தில் நெரில் சொல்லிக்கொள்ளவும் சாத்தியமில்லே. மனு முதலியது கொடுத்தாலும் கவனிக்கிறதில்லே. ஒரு பீமசேன ராவு அவர்களே எஜண்டாக எப்படுத்தி அவர்மூலமாக ஜமீன் விவகாரங்களே நடத்திக்கொள்ளுக்குர். ஷ எஜண்டு அவர்களிடத்தில் எங்கள் கஷ்ட நஷ்ட்டங்களே சொல்லிக்கொண்டு எழுத்து மூலமாக கொடுத்தாலும் கவனிக்கிறதில்லே. எஜெண்டவர்கள் செய்யும் அட்டூழியங்களுக்கு அளவே இல்லே.

ஷை கிராமங்கள் பாரமானு கொடுத்த காலத்தில் வாரமாக இருந்தது.

இப்போது விதித்திருக்கும் தீர்வையானது மண் வளத்தின் பெரிலாவது நீர்வளத்தின்பெரிலா வது ஏர்பட்ட தீரவையல்ல. குடை குத்தகையாக ஜமீன்தார் லாபத்தை வுத்தேசித்து கடுமையான தீர்வையாக இருக்கிறது. எங்களால் தீர்வையானது பரிக்க சாத்தியமில்லாமல் நாங்கள் ரொம்பவும் நொந்து ஏலைமுகளாய்விட்டோம்.

நிலங்களில் அந்த காலத்தில் இருந்த வுற்பத்தியும் இல்லே. விலேவாசியும்டே அடியோ**டே விழு**ந்**து** விட்டது.

ஜமீன்தாயால் எங்களுக்கு எவ்விதமான சகாயமும் ஒத்தாசையும் இடையாது.

இப்போதைக்கு 2-3 பசலிகளில் ரூ. 1-க்கு ரூ. 0-1-6, 0-2-0 இப்படிக்கு கெவர்ன்.மெண்டில் கொடுத்திருக்கும் றியிஷன்கூட ஜமீன்தாலால் காசளவும் சகாயம் கடையாது.

இப்போது இருக்கும் தீர்வையில் 3-ல் ஒரு பாகம் எங்களுக்கு குலறத்து கொடுக்கவேணும்.

கெவர்ன்மெண்டாரா**ல் ஏர்படுத்தும் சகல கட்டு திட்டங்களுக்கும் கெவர்ன்மெண்டு** சய**த்துகீளப்** போல நாங்கள உங்களுக்கு அடங்**சி** நடக்**கிறேம்**.

அப்படிக்கிருக்க கிஸ்தி வசூல் செய்வதற்க்கு மாத்திாம் ஐமீன்தார்களே எர்படுத்தி அவர் மூல மாக எங்களே நசுக்குவது தர்மத்துக்**கு நி**யாய **விரு**தம். ஜமீன் ரயித்துகள் கெவர்ன்மெண்டுக்**கு** யாதொரு துரோகமும் தப்பிதமும் செய்யவில்லே.

அப்படிக்கிருக்க **ஜமீன்** குத்த**கையை பியான்சல்செய்து எ**ங்களே ஆதரிக்கும்படியாய் கே**ட்டு**ச் கொள்ளுகிறேம்.

அப்படிக்கில் வேய்ல் ஜமீன் தாரிக**ள் சுவாதீன**த் **தில் எங்களே விட்டு**விடுவதனுல் 1908-ம்ளு **த்து** 1-வது சட்டத்தை அமுலில் இருந்து ரத்துசெய்யும்படி. கோரு இரும்.

பட்டா கொடுத்து முச்சிலிக்கை பெறவேணும். அப்படிக்கில்லாமல் ஜமீன்தாரிகள் நடத்தும் யாவத்து நடவடிக்கைகளேயும் எங்களே பாழ் படுத்தக்கூடாது யென்று சட்டம் எர்படவேணும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் யேர்பட்ட டவுல்தரப்படி பைமாஷ் கணக்குப்படி கி ாம பொது நன்மைக்காக ஏர்பட்ட எரி தாங்கல், குளம், குட்டை, எரு தழைகளுக்காக விடப்பட்ட காடு மாடுமேய்ப்புகாலுக்கு தருசு, களமேடு முதலியதுகளே சர்வே செய்து பொது நன்மைக்கு விடவே ணும். சர்வே சார்ஜ்களே ஐமீன்தார் இடத்திலேயே வசூல் செய்துக்கொள்ளவேண**டியது.** ஏரி வருகால் முதலியது ஜலாதாரங்கள் கெவர்ன்மெண்டே எடுத்துக்கொண்டு ரிபேர் மாமத்து செய்துகொடுக்கவேண்டியது.

மடிப்பு சாகுபடிசெய்தால் மாசூல் அருவை வடையில் ஜலம் பாய்ந்தால்தான் மடிப்பு திர்வை வசூலிக்கலாம். எங்கள் சொந்தக கிணத்தின்றை வியிஞலாவது ஆத்துக்கால் வூத்து தொண்டி பாச்சுவதிஞலாவது மாடிப்பு மாசூல் நிரைவெரிஞல் அதற்கு மடிப்பு தீர்வை வசூலிக்கக்கூடாது.

கெவர்னமென்டு பயித்துகள் ஒட்பந்தம் **எங்களுக்கும் குண்ட** வாரகம், கிணற்று வாரகம் லாண்டு மார்ட்டிகேஜ் கடன் முதலிய ஒததாசைகள் செய்துகொடுக்கவேனும்.

கிஸ்தி வசூல் செய்யும் விஷயத்தில் கவர்ன்மெண்டு பயித்துகளேப்போல எவ்வித சிலவும் வட்டியும் இல்லாமல் வசூல் செய்யவேணும். அப்படி சிலவுமேதாகிலும் நேரிட்டால் ஜமீனதாரே பரிக்கவேணும்.

ஜமாபந்தி பைசலாதி கெவர்ன்மெண்டு மூலமாக யேற்பாடு செய்யவேணும்.

எங்களுக்கு சகல பரிகாரங்களும் கெவானமெண்டு ரயித்துகள் ஒப்பந்தம் இருக்கவெணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறும்.

Memorandum by Mr. P. R. B. Rangaswami, Secretary, Zamin Ryots' Association, Salem, dated 10th February 1938.

I have herewith enclosed two pattas in Mr. G. F. F. Foulkes zamin for your kind consideration. When there is no water even for drinking purposes at Salem, your honour can imagine yourself how the conditions of irrigation may be, without my saying. Yet, we have to pay from Rs. 16 to Rs. 22 per acre which are higher than the ryotwari lands at Tanjore and Trichinopoly districts. If your honour wishes, I can produce pattas assessed at the rate of Rs. 22 per acre also.

Memorandum by Mr. P. V. Krishnan, Member, District Congress Committee, Velagalapannur village, Sulloorpet Post, Nellore District, dated 30th April 1938.

On behalf of the zamin ryots of Velagalapannur village, Polur taluk, Venkatagiri Estate I most humbly beg to submit the following few facts for your honourable consideration.

I beg to state that on the overleaf I have given a statement I-A showing how the assessment of the village was gradually enhanced by the zamindar within the course of about forty years, and the statement I-B the comparative rates of assessments per acre of wet, dry and mulum or garden lands in the village in question and the two Government villages, Damanellur and Suggupalli, that not only forms the boundaries of the said village but also are situated in the same district and the same taluk.

The total assessment during the faslis 1282-88, i.e., for a period of seven years, stood at Rs. 670 per year including everything. Then from 1289-1296, a period of eight years at Rs. 710 and at the third stage from 1297-1316 a lengthy period of twenty years, it was Rs. 800. Then it took a sudden change from cash "ijara" to grain varam or sharing 50 per cent of the gross produce between the tenant and the proprietor. This system of varam existed from faslis 1317 to 1323 and lastly from 1324 onwards grain was again displaced by coin and rates were fixed at Rs. 11, Rs. 10, Rs. 9, Rs. 8, Rs. 7, Rs. 6, Rs. 4 per acre thus raising the total assessment to a very high amount of Rs. 3,215-15-2 though there were no fresh darkhasts all these years.

Besides, all these years and even to the present day the two tanks that are in the village, the main water sources are not at all cared for by the zamindar. They are in a very bad condition. They have no adequate sluices. The banks have to be breached whenever water is needed, every year.

Therefore in the light of the circumstances, I beg to submit that by some statutory measure the zamindars shall be made to attend to the irrigation facilities as their prime duty towards their ryots.

Lastly I beg to submit that the present rates are too high to be borne by the ryots of the said village who have been already sucked out of their blood all these years. Few have already given up their lands and few are ready to give up some more of the lands. Therefore, on behalf of the said ryots of the said village of Velagalapannur, Polur taluk, Venkatagiri Estate, I pray the Committee that the rates prevailing now in the said village shall be levelled down to that of the Government villages mentioned above while at the same time the irrigation facilities brought up to that of the standard of the Government.

STATEMENT No.	I (A).—Showing the	gradual increase	n the	assessment	in the cource
	rty years in Velagalar				

Fasli.			Period of years.	Nature o		Total assessment in kind or coin.			Remarks,		
1282 to 1288	•.	٠٠,	7	Ijara cash					rs. 70		Kovul documents are not available.
1289 to 1296			8	Do,		710			Do.		
1297 to 1316	• •	• •	20	Do.		800	Registere Kovul d	d ocument—	All these ijaras include the kandrigas, the arraha-		
							(1) 15	2971301.	rams, inams, kanchas		
							(2) 13	3021306,	cess and other Anam-		
							(3) 1	308—1311.	bapaths, shell and salt-		
							(4) 1	311 1316.	petre, etc.		
1317 to 1323	••	• •	7	Korn or hal gross prod		30 putties of paddy was the estate's share.	(5) A for 13	nchana patti the fasli 17.	Do.		
1324 onwards	••	• •		Patta bandh	i	3,215 15 2	Dhittam 1334 No. 6).	for fasli (Document	Only the village assessed excluding the kandrigas, agraharams and all other things.		

SATEMENT No. I (B).—Statement showing the comparative rates of assessment per acre of wet, dry, mulu or garden lands in the virlage of Velagalapannur, Polur taluk, Venkatagiri estate, and the two Government villages, Damanailur and Suggupalle that forms the boundaries of the village in question and also are situated in the same district and in the same taluk.

		Bou villag								Jovern t same strict.	· tal	it uk	Venkatagiri zammaari village of the same district and taluk.		
	require of faint,				``	ę	Dan	nane	llur,	Sugg	zupa	lle.	pa	ngala nnui lage.	
					11/4			ate p acre.		Ra	te pe re,	21		e pe cre,	r
					J.W.	100	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
Wet	• •					1 Hall	4	10	0	4	10	0	11	0	0
				Ž		14.5	4	0	0	4	0	0	10	0	0
				1	Part Section	7	$\frac{2}{2}$		0		• •		9	0	0
						to an and the	2	4	0		• •		8	0	0
					STATE OF	वि नग	ä	• •			• •		7	0	0
					.1 4.	17 714	1	• •		•	• •		6	0	0
						• •	0	12	0	1	10	0	1	10	0
							0	8	0	1	4	0	o	12	10
							0	6	0	0	12	Ó			
							0	4	0	0	8	0			
Mulum	or gardei	n lands			• •	• •	1	4	0	2	4	0	4	0	0
	=	•					ı	0	0	1	14	0	1	9	7
										1	8	0	_		
								• •		1	4	0			

Memorandum by Mr. P. Esakkimuthu Mooppanar, President, the Zamin Ryots' Association, Urkad, dated 20th April 1938.

Resolved, that the rent collected for zamin lands for the rent balance of fasli 1345, after 1st October 1937, by auctioning the properties be adjusted, to the rents' due for 1347 fasli, and cancel the auction proceedings and requests the zamindar to adjust the rent collected for fasli 1345, without any auction proceedings to the rent for fasli 1347 without any action taken by the ryots.

That without any distraint warrant issued to the ryots, the kist collection be collected from them in accordance with the immemorial practice and not by coercion and intimidation with the help of the police and menials as a new measure.

That the zamindari system thus prevailing be abolished and as per the recommendation of the Enquiry Committee held some time back at Madura, the ryotwari system be soon introduced and an enactment in the Legislative Council be passed to that effect.

Memorandum by Mr. N. Subrahmanya Ayyar, Zamin Ryot and Pleader, Ariyalur, dated 11th April 1938.

As the Secretary of the Udaiyarpalayam Taluk Zamin Ryots' Association, by means of a telegram on 1st December 1937, I brought to the notice of the Chief Minister, Madras, that the Udayarpalaiyam Zamindar was taking coercive execution proceedings by filing 2,000 petitions in the court of the Deputy Collector, Ariyalur, for which I got the reply, dated 4th December 1937, from the Public Information Minister, that any proceedings taken to harass the tenants may be set side on application by the tenants affected and that the zamindur stands to lose by such panicky 'action.' This was also brought to the notice of the then Deputy Collector, who passed no orders thereon, pending the Act. The succeeding Deputy Collector, seeing that the Act contains no specific provisions for stay ipso facto has ordered all the petitions by which a sum of Rs. 10,000 or so has been realized between 1st January 1938 and 22nd March 1938 and thereafter. These tenants, who have very recently paid out of their food grains such huge sums, are expected to pay the rent for fashi 1347 in another six months. The Act has really done more harm to the ryots than any good. If in a decree for Rs. 3 as rent a ryot is to put in a petition for stay under section 20 of Act IV of 1938 (such petitions being allowed only when any remedy under section 19 is available), he has to spend a minimum cost of Rs. 3 or so by engaging a vakil, what would be the ryots' position and benefit can be better imagined than described. The court may at once dismiss these petitions on the ground that no remedy is available under section 19, as evidently there would be no necessity either entering satisfaction or amending the decree in rent suits.

Again under section 15, clause (3), payment made after 22nd March 1938 alone can be claimed to be credited towards the dues for fash 1347 and even such payment is allowed in respect of the same holding, for which the payment is paid. The wording in the proviso to section 15 "in respect of the holding" is dubious and interpreted in the above manner. There is thus no relief given at all to the famished ryots who have now no other resource except violence and disorder which I apprehend in these parts. The Government have not framed any rules to provide for these anomalies. The following two rules are most necessary to carry out the intention of the Act, without which it is a thorough failure likely to work havoc upon the poor illiterate ryots, who have solidly supported the Congress in the elections. On the contrary, it is helping the zamindar in speedy collection of rent in one and a half years by all coercive processes. The ryots are all impoverished and though they have no idea of organizing a no-tax campaign, so long the congress does not order to that effect, they are driven to the necessity by the high-handed action of the zamindar, brought about by the absence of provisions in the Act. When the Government is extending the benefits of the Act for all payments in the case of debts, from 1st October 1937, and all debtors are given relief from 1st October 1937, for any action taken by the creditor, it stands to reason and equity that all payments collected by the coercive zamindars after 1st October 1937 should be credited towards the dues of 1347 fasli.

Hence it is fervently hoped that the Cabinet will make proper rules as suggested hereunder for the purpose of giving real relief to the ryots against the exactions of the zamindar:—

- (1) Any payment of rent after 1st October 1937 in respect of any holding shall be credited towards the dues of that tenant for fashs 1347 and 1346 as the case may be.
- (2) All proceedings by the zamindar either through court or otherwise shall stand suspended till October 1938, so far as the dues of 1347 fasli are concerned and in other cases. October 1939.

Memorandum by Mr. N. Rama Ayyar, Mukhasa Ganapathi Agraharam, Tanjore District, dated 8th February 1938.

In the Tanjore district there are several estates governed by Estates Land Act, e.g., Mukhasa Palace, chatram, devastanam, Swamyar Estates. All these are entitled to melvaram. There are also some zamindaris. Sanads have not been issued to many of them under the regulations. In almost all of them, melvaram is calculated more or less on the same basis. In about one-sixth of the area in the district, the Estates Land Act is in force.

A major portion of the estates lies in the regions irrigated by the delta. They have been under the control and administration of district board or receivers appointed by District Judges and Collectors and superintendents of devastanams.

Forty years back the melvaramdars subjected the ryots to continuous litigation, to enforce patta containing unjust terms. At that time Mr. Davies, the District Judge of Tanjore (who afterwards became the Judge of the High Court), when dealing with a petition filed by Rani Bai Saheba (C.M.P. No. 56 of 1889) expressed in his order, dated 21st February 1890, that "the mirasidars of the Palace Estate are not being fairly dealt with and unlawful, and unjust collections are made to a great extent from them."

The muchilika and jamabandi accounts in these estates will show that the melvaram amounts to 45 to 50 per cent of odavaram (gross outturn). The muchilka also contained clauses to the effect that the ryots should pay the melvaram in cash according to the rasi price prevailing in the mahanam in each year together with miscellaneous cesses. The result of such exorbitant demand was that a large amount of rent, as stipulated, remained uncollected. As the arrears were mounting up, a large portion was remitted and the balance was collected. The receivers of the estates entertained the view that they had no power to alter the basic melvaram rate. The burden on the ryots was lightened and the payments by the ryots were rendered possible and easy by fixing the commutation rate at half the prevailing price of grain.

With regard to cesses, the High Court pronounced in a case that the cesses of Grama Pichai, Mahimai, Gajana Thakir, Nazi bheti, except Kaval, to be illegal. In pursuance of that decision the estateholders cancelled the illegal cesses also in accordance with the court order of 1915 (vide proceedings of the Subordinate Judge's Court of Tanjore, No. 594 of 1915, dated 23rd April 1915).

The practice in chatram department is that a portion of the melvaram is collected in the shape of grain and the balance is collected according to favourable commutation rate. From 1933, on account of phenomenal fall in prices of food crops, and the low yield due to failure of crops, the landholders have substantially reduced the commutation rate fixed in the registered muchilka and afforded the ryots relief. Still it is noteworthy that in all records the claim of the melvaramdars as to the customary 50 per cent of the produce is maintained and they also insist on inserting a clause in the muchilka that the kudivaramdars have no right to remission on account of failure of crops due to drought, floods and other causes.

The landholders are generally able to realise rent when the actual amount paid as such in each is equivalent to the value of one fourth share of the produce. Hence it is necessary and just that the melvaram share should be fixed in the Statute and justice meted out to ryots.

Many estates do not pay peshkash to Government. Further mirasidars pay to estate-holders kaval fees at therate of nearly 3 pies in the rupee in accordance with Tanjore Police Regulation (I of 1816), and the melvaramdars pay them as jodi kaval.

In all villages having irrigation facilities through well regulated canal system from a river, the melvaramdars are not put to the necessity of spending for irrigation purposes. The mirasidars themselves in several cases incur the necessary irrigation expenses to construct small masonry dams (kattais), etc., to regulate irrigation and maintain them. Occasionally the melvaramdars also contribute moneys to cleanse and dig canals.

The melvaramdars pay water-cess to Government in respect of faslijasti cultivation in nanja and for raising different crops in punja where cropwar rent is payable. In these cases, if for any reason, the ryots are rendered liable to pay water-cess direct to Government in addition to the rent due to melvaramdar, to avoid such glaring injustice provision must be made in the Statute, that the melvaramdars should not collect faslijasti kist for nanja cultivation and cropwar rent for punja cultivation.

The Tanjore Palace Estate requested the Government to conduct survey and prepare record of rights at the expense of the estate in regard to lands in their control. This is the first survey for the Palace Estate and it was completed five years back. But those survey measurements have not been given practical effect to. During the period of fifty years in the past, the communal poramboke in the village measured about 180 acres and there was no Government poramboke in existence. As a result of the present survey of the village, Government poramboke to the extent of 150 acres has newly come into existence and finds a place in the accounts.

A printed book containing records pertaining to Mokhasa Palace Estate is sent herewith for perusal.

Memorial by the Mirasidars of Mukhasa Ganapathi Agraharam Village.

- 1. That the said village is attached to the Tanjore Palace Estate which is under the management of the Receiver and Manager G. T. Oliver, Esq., and that the memorialists are the tenants of the said village.
- 2. That the memorialists have been peacefully enjoying third holdings for the last eight years including fasli 1307 in accordance with the terms of the two muchilikas executed by them and have been punctually paying the rents due to the said estate.
- 3. That they were prepared to execute similar muchilikas for fasli 1308 and subsequent faslis.
- 4. That though the memorialists are even now ready to execute muchilikas in terms of the two next preceding muchilikas and to pay rents, to their misfortune, pattas were tendered with terms materially differing from the terms of the preceding ones. The chief of them are—
 - (a) That when second crop was raised on single crop (second class) lands the tenants are bound to pay kadappu rate for the first crop and half kadappu rate for the second the sum total of which is more than the rent payable for dhittam double crop (first class) lands.
 - (b) That the tenants are bound to pay rent for dhitta kammi, i.e., deficit in extent of land in each tenants holding or land not in actual enjoyment since such deficit is the results of the karayedu (redistribution of lands) system prevailing in the village.
 - (c) That there would be no remissions during seasons of thorough failure of crops owing to bad seasons such as arose by vis major, etc.
 - As regards term (a) we beg to state that under the two preceding muchilikas we were paying samba rate (second class) for the first crop and half samba rate for the second crop raised on single-crop (second class) lands. The same system has been adopted for the holding of other mirasidars of this village and the same custom prevails in all Government villages. The second crop rate is almost the same in this case for both single crop and double crop lands.
 - As regards term (b) we beg to state that the deficit is not the result of karayedu as stated in the patta. If it is so, some mirasidars must have excess lands over dhittam (extent as per existing accounts). But there is deficit in the extent of the village as a whole—vide sum total of nanja lands of previous and present pattas and cultivation accounts of each tenant for the last several years causing dhitta kammi in each tenant's holding.
 - As regards term (c) the clause is objectionable on the ground that it gives no opportunity for the tenants to make a request for the grant of remission in exceptionally bad seasons.
- 5. That considering these facts once, your honour's predecessor, now the Honourable Justice Mr. Davis, approved the suggestions of the present Receiver as regards the three points raised above, the Receiver accordingly took from us first muchilikas for three years and again on its expiry muchilikas for five years ending fasli 1307.
- 6. That therefore the memorialists humbly beg your honour will be pleased to consider the above facts and direct the Receiver to take muchilikas from us in accordance to the terms of the preceding muchilikas for which act of kindness the undersigned as in duty bound would ever pray.

தஞ்சாவூர் முகாஸா எண்டு.ட் மானேஜர் துரைஸாமிய்யங்காரவர்கள். 1885ஞி`த்திய மணு நெ. 709.

கும்பகோணம் குறுப்பா கணபதி அக்ரஹுமம் பிருசுதாரர்களான வெங்கிடாஜலமய்யர் வகையரு 9 பேர்கள் 1885ளு) செப்டப்பர் மீ 30 உயில் எழுதிக்கொண்ட மனு.

சங்கதி.

பசலி ஜாஸ்தி நிலத்துக்கு ஒரு போகத்தில் கடப்பு திட்டத்தீர்வையும் தாளடிக்கு அதில் பாதியும் வசூல்செய்வதாயும் அதைத்தள்ளி முசல் போகத்துக்கு சம்பா பிசானத்தின் தீர்வை யின் தாளடிக்கு அதில் பாதியு**ம் வசூ**்செய்யவேணுமென்றும்.

உத்திரவு.

மனுவில்கண்ட சங்கதியைப்பற்றி மேலாவுக்கு எழுதி உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு பைசல் செய்யப்படுமென்பதை தாங்களறியவேண்டியது.

(Signed) DURAISAMY,

Manager.

No 14I of 6—2—98 தெ. 1, 2 சேத்தி வட்டம் கறணம் சேஷப்பய்யருக்கும் சுப்பிறமணியு ருக்கும்.

ரி ஆபீஸ் 540 of 14—2—98 நெ. உத்திரவை அனுசரித்து உம்பளப்பாடி மாகாணத்துக்கு நெ. 1307 பசலிக்கு நவம்பர்**மீ** 1 உ முதல் 15 உ வரையில் கடப்புக்கார் ரெசி வீலே கலம் 1-க்கு கு. 1—12—0 வீதம் என்று கலெக்டர் துரை அவர்களால் நிஷ்க்கரிஷிக்கப்பட்டிருப்பதாக **ஷ** உத்திரவில் நமூதாயிருப்பதால் அதை அனுசரித்து சம்மந்தப்பட்ட பேர்வழிகளுக்கு சு.முதல் **ஏற்ப** படுத்திகொண்டு மிஸ்திபந்தி கணக்கு தயார் செய்து உடனே அனுப்படுவண்டியதுடன நா**ளது** மாதம் ஆகைருக்குள் மிஸ்தி துகையை வசூல் செய்தும் ரிபோர்ட்டு செய்யவேண்டியது.

(Signed) N. SUBRAMANIAM,

16th February 1898.

Inspector.

BEFORE THE DISTRICT COLLECTOR OF TANJORE.

Miscellaneous Petition No. of 1899.

(1) Swaminatha Ayyar, son of Sundarappayyar, and (2) Rama Ayyar, son of Narayana Ayyar, both residing at Ganapathiagraharam, Kumbakonam taluk—Petitioners.

The humble petition of the petitioners above named most respectfully showeth.

The petitioners and others are the mirasidars and the Ranees of the Tanjore Palace are the melvaramdars of the lands in the village of Ganapathiagraharam, Kumbakonam taluk

That some of the mirasidars including the petitioners have executed in 1889 to the then Receiver and Manager of the estate of the said Ranees permanent muchilikas stipulating among other things that the rent fixed in kind is to be paid for in money according to the commutation rate prevailing in the Umbalapadi mahanam between the first and 15th November for kadappukar paddy and between the 1st and 15th February for Samba paddy and as fixed by the District Collector, Tanjore.

That for fash 1307 the Receiver and Manager of the Tanjore Palace Estate arbitrarily fixed the rent due on the commutation rate for the Kumbakonam mahanam and upon the tenants' refusal to pay at that rate proceeded to recover the arrears by attaching the movable properties of the tenants.

That thereupon the tenants preferred summary suits Nos. 2 to 29 of 1898 against the Receiver before the Sub-Collector, Kumbakonam, and that the suits were taken up in appeal to the District Court, Tanjore, in Appeal Suits Nos. 466 to 475 of 1898 with the result that the destraint by the Receiver was held illegal and the movables ordered to be restored to the tenants—vide copy of judgment in A.S. No. 463 of 1898 herewith put

Order.

Petitioners are informed that on further enquiry the correct commutation rate for the Umbalapadi mahanam for the 1 to 15 days of November 1897, has been found to be Rs. 1-8-0 a kalam and this information has been communicated to the Receiver and Manager, Palace Estate, Tanjore.

(Signed) J. Twigg,
Acting Collector.

தஞ்சாலூர் ஜில்லா சப்-கிலக்ட்டர் கோர்ட்டாரவர்கள் சமுகத்துக்கு.

1898் செல்மேரி மனு நெம்பர்.

தஞ்சாவூர் அரண்ம**ின எ**ஸ்டேட்டு ரிவலீவரும் மானேஜருமாகிய G . T . ஆலீவர் துரையவர் கள்—மனுதார்.

கும்பகோணம் தூலூகா வெப்பத்துளிலிருக்கும் சுப்பருமய்யர் குமாரன் கெணபதி யக்கிற காறம் 1, 2, சேத்தி 28 நெ முத்துசாமி அய்யர் 1—எதிர் மணுதார்.

ஷ யூரிலிருக்கும் சாமினுத அய்யா குமாரன் ஷ 28 நெ சுப்பறமணியய்யர் 2.

ஷ மனுதார் 1865ஞி)த்திய சம்டீமரி ஆக்ட்டு 11-வது செக்ஷன்படிக்கு கொடுத்த மனு.

- 1. தா**லா**கா இரும்மானது ஷே தஞ்சாலூர் அம**ன்மனே** எஸ்டேட்டுக்கு மெல்லார பாத்தியமும் குடிகளுக்கு குடிலாரபாத்தியமுமுள்ளது.
- 2. மேற்படி எஸ்டேட்டு குடிகளால் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளப்படுகிற கெவர்மென்டு தண் ணீர்க்காக 1393-ம் பசலிக்கு முந்தி நஞ்சை ஒரு போகத்தில் இருபோகம் சாகுபடிசெய்தால் 2-வது போகத்திற்கு எகர் 1-க்கு ரூ. 0-15-1½ம் புஞ்சை வகையறுவில் நஞ்சை தண்ணீர் பாச்சி சாகுபடிசெய்தால் முதல் போகத்திற்கு எகர் 1-க்கு ரூ. 1-14-3ம் அதின் இரண்டாவது போகத்திற்கு எகர் 1-க்கு ரூ. 0-15-1½ம் எவ்வகை நிலத்திலும் தண்ணீர் இறைத்து சாகுபடி செய்தால் ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 1-6-8 வீதமும் ஏற்பட்டிருந்தது.
- 3. 1303-ம் பசலி முதல் அடியில்கண்ட ரேட்டுப்படி ஜாஸ்தியாக தண்ணீர் தீர்**வை ஏற்** படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கூ.அ.ன.ப

		€0.€	÷Ψ. Φ0	□.
	நஞ்சை ஒரு போகத்தில் 2-வது போகம் சாகுபடி செய்தால் ஏக்கர் 1-க்கு	4	0	0
(b)	புஞ்சை தோட்டக்கால் தோப்பு இவைகளில் முதல் போகம் நஞ்சை			
	சம்பா சாகுபடி செய்தால்	4	0	0
	அதில் 2-வது போகம் சாகுபடி செய்தால்	2	0	0
	கரும்பு, வெத்திவே, வாழை இவைகள் சாகுபடி செய்தால்	6	0	0
(e)	ஷெயில் இறைத்து முதல் போகம் அல்லது 2-வது போகம் சாகுபடிக்கும்			
	ஏக்கா் 1-க்கு	2	0	0
(f)	புஞ்சை, தோட்டக்கால் தோப்பு இவைகளில் தண்ணீர்பாச்சி சாகுபடி			
	செய்தால் முதல் பொகத்துக்கு என்ன அரி	3	0	0
(g)	மேற்படியில் 2-வது போகத்தத்த	2	0	0

4. மேலேகேண்டபடி ஜாஸ்தியாய் எற்பட்டிருக்கிற பெட்டுப்படிக்குள்ள தண்ணீர்த் **தீர்வையை** எஸ்டேட்டிலிருந்து கெலர்மெண்டாவர்கள் வசூல் செய்துகொண்டுவருகிறுர்கள்.

ஆகையால் எதிர் மனுதாரலுடைய அனுபோகத்திலுள்ள நிலத்திற்கும் தரிசு புறம்போக்கு வகையரு நிலத்திற்கும் கொள்கொடை அண்போகத்திலுள்ள நிலத்திற்கும் கொள்கொடைகள் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி நஞ்சை சாகுபடி செய்தால் அதற்காக கொள்கமெண்டுக்கு செலுத்தப்படுகிற உபார் தண்ணீர் தீர்வையில் பாதியையும் புஞ்சை தோப்பு இவைகளிலும் தரிசு புறம்போக்கு நிலத்திலும் புஞ்சை சாகுபடி செய்தால் அதற்காக செலுத்தப்படும் பூரு தண்ணீர் தீர்வை துகையையும் ஷெயான் அனுபோகத்தி இள்ள நிலத்திற்காக ஷெயானிடம் எஸ்டேக்கு வசூல் செய்யப்பட்டுவருகிற மேல்வார துகையுடன் சேர்த்து எதிர் மணுதாரரிடம் வசூல் செய்துகொள்ளும்படிக்கு சாங்ஷனைகவேணுமென்பதாய் முனுதார் கேட்டுக்கொள்ளுக்கொள்ளுக்கொள்ளுக்கொள்ளுக்கொள்ளுக்கொள்ளுக்கொள்ளுக்கொள்ளுக்கொள்கையேனும்

(Signed) G. T. OLIVER,
Receiver and Manager.
(Signed) A. KRISHNA AYYAR,
Pleader.

16th Tebruary 1899.

Proceedings of the Collector of Tanjore, Rev. No. 317 of 1897, dated 30th December 1897.

Read—the following:—

1. Letter from the District Judge of Tanjore No. 209 of 19-1096 requesting that under section 11 of the Madras Rent Recovery Act VIII of 5865(?).

The Receiver of the Palace Estate, Tanjore, may be authorized to add to the rent of his tenants such portion of the enhanced water-rate now levied according to the appendix to the Boards Standing Order No. 4 (new edition) as in the opinion of the Collector should be equitably borne by the tenants.

- 2. Letter to the District Judge, Tanjore, No. 3632 of 12th December 1896, and the District Judge's reply thereto No. 36 of 19th January 1897.
 - 3. Letter to the District Judge, Tanjore, No. 2879 of 21st June 1897.
 - 4. Letter from the District Judge, Tanjore, No. 557 of 11th October 1897.

The lands of the mokhasa or the Tanjore Palace Estate are held under the izara umani and leasehold systems.

Prior to the new settlement (fasli 1303), the Government rate of water-rate in force in the district were as follows:—

					Rate per veli.	Rate per acre.
					RS. A. P.	RS. A. P.
I. Second crop on sing	le croj	p wet l	\mathbf{and}	 	 6 4 0	0 15 1 1
II. Wet crop on dry lan	d i	• •	• •	 	 $6 \ 4 \ 0$	$0.15.1\frac{1}{2}$
Free flow 1st crop				 	 $12 \ 8 \ 0$	$1 \ 14 \ \tilde{3}$
Second crop				 	 $6 \ 4 \ 0$	0 15 14
By lift 1st crop	• •		• •	 	 960	168
Second erop		٠.		 	 4 11 0	0 11 4
III. Garden crop on dry				 	 9 6 0	1 6 8

and the mokhasa estate land was paying to Government water rent at these rates.

IN THE COURT OF THE SUB-COLLECTOR OF KUMBAKONAM.

S.S. No. 211 of 1899.

The defendant above named puts in this written statement.

- 1. The patta tendered is not a proper one.
- 2. The plaintiff is not entitled to impose an ijara patta as a matter of right as the long pre-existing custom of the village is amani. In pursuance of that custom even the present plaintiff himself has tendered amani pattas. The fact that a number of the tenants agreed to pay a fixed rent for a fixed number of years for their own convenience cannot create any right in the plaintiff to tender an izara patta.
- 3. The judgment referred to in the patta cannot bind the defendants as it was obtained by the plaintiff's fraud and as many of the defendants were not parties to the previous suit and as it is against the judgment in S.A. Nos. 750 to 754 of 1892. While the second appeal against the judgment was pending in the High Court a compromise was entered into between the plaintiff and the tenants of the village that both the parties should not prosecute the suit in the High Court and that the tenants should execute to him a muchilika in a certain form which was duly executed in pursuance of that agreement. This arrangement has been adhered to till now by both the parties.
- 4. The plaintiff is not entitled to tender pattas for more land than is actually enjoyed by the tenants. The insertion of "thittakammi" in the patta tendered as well as in some other documents is illegal fraudulent and opposed to contract between the parties.
- 5. The term in the patta regarding the commutation price is illegal and improper inasmuch as it states that the price for the current fashi is to be the price for the previous fashi till it is fixed by the Collector in that year. Further the term does not state the price of what date as fixed by the Collector is to be taken.
- 6. The term in the patta regarding remission for vis major is improper opposed to contract between the parties and local usage.
- 7. The plaintiff is not entitled to more than half the road-cess which he actually pays to the Government in respect of the holding. So the plaintiff can demand at the rate of 6 pies per rupee only on the Government revenue in respect of the lands and not on the amount of the melvaram which the plaintiff is entitled to.
- 8. The cultivation expenses must be borne equally by the landlord and tenant and no provision in respect of it is entered in the patta.
- 9. The plaintiff's claim for double crops raised on thittam single crop lands is opposed to contract between the parties and local usage and inequitable. Even according to the method adopted by the Government in such cases the plaintiff will be entitled in respect of the second crop only for half the amount leviable on the single crop land as originally fixed. The yielding capacity of the thittam second crop land is admittedly superior to that of the thittam single crop land. The assessment for the second crop on such thittam double crop lands is very nearly half of that for the thittam single crop land and not half of that for the first crop on such thittam double crop lands. So the assessment on

a second crop on thittam single crop land must be proportionately reduced. The plaintiff's claim for the first crop on thittam single crop land raised with double crops is excessive and opposed to contract and local usage. It must only be the amount as originally fixed for thittam single-crop land.

- 10. The plaintiff's claim in respect of nanja crops raised on punja lands is improper and the plaintiff is entitled only to the punja rate plus the water-rate as is customarily levied in Government assessed villages. For kuthalai paddy raised on punja the plaintiff cannot claim any higher rate than that for punja as no water cess is levied by the Government in respect of it. The plaintiff's claim in respect of nanja crops on punja lands shows indications of the village being amani.
- 11. The term about "kaval fees," cannot be inserted in the patta as the watchmen are not engaged and paid by them as before and the tenants have engaged and paid the watchmen. That too is an indication of the village being amani.
- 12. The plaintiff is at any rate, not entitled to demand rent in money but simply in paddy.

The defendant, therefore, prays that the suit may be dismissed with costs.

(Signed) S. Krishna Iyer,

23rd November 1899.

Pleader.

(Signed) G. V. PANCHAPAKESA IYER,

23rd November 1899.

Vakil

இதில்கண்ட பிரதிவாதியாகிய நால்: அறிக்கையின பேரிலும் நம்பிக்கையின் பேரிலும் இதில்கண்டெழுதியிருக்கிறவைகளேத்தனிர மற்றவைகள் எதார்த்தமென்றும் அறிக்கையின்பேரிலும் நம்பிக்கையின்பேரிலும் இதில் கண்டெழுதியிருக்கிறவைகள் எதார்த்தமென்று நான் நம்பு**கிறே** னென்றும் உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறென்

(ஒ) சாமினைநப்போ்.

No. 69 of 1908.

Petition presented by N. Ramaiyan, miras No. 63, Manalur village, first Sethi, Mukasa Ganapathiagraharam, requesting to order refund of excess collection of road-cess for six years.

Order.

The six years period does not apply and no refund for more than three years can be given.

Tanjore District Court, 18th August 1908.

(Signed) F. D. P. OLDFIELD, Acting District Judge.

Memorandum No. 515 of 1916.

Petition presented by N. Ramayyar, ryot of Ganapathi Agraharam, via Ayyampet, dated 24th February 1916, requesting copies of the orders passed by the court, on the petition of the ryots of the village regarding cesses, kaval fees and muchilika rate and the return of the copy of judgment in S.A. No. 2661, filed by them.

Order.

Copies of Court's Orders No. 594 of 23rd April 1915, No. 56 of 20th July 1915 and No. 463 of 12th February 1916, and the copy of Judgment in S.A. No. 2661 of 1913, filed by the ryots, are sent to the petitioner.

SUB-COURT, TANJORE,

(Signed) S. RANGANADA MUDALIYAR,

1st March 1916.

Subordinate Judge.

Proceedings of the Subordinate Court of Tanjore, No. 463 of 1916, dated the 12th day of February 1916.

Read letter R.P. No. 25415, dated 31st January 1916, from the Receiver, in O.S. No. 26 of 1912, Palace Estate, Tanjore.

Order.

After hearing the arguments of all parties and on the fact that the grain-rate originally fixed for the village of Ganapathi Agraham is high, the undersigned fixes the commutation rate at Re. 1–2–6 per kalam for a period of seven years from the current fashi 1325.

(Signed) P. C. TIRUVENKATACHARIAR,
Acting Subordinate Judge.
(Signed) S. RANGANADA MUDALIYAR,
Subordinate Judge.

Sub-Court, Tanjore, 3rd March 1916.

No. 505 of 1908.

Petition presented by Mirasdar No. 60 Narayanasamier and other tenants of Ganapathi Agraharam No. 1 and 2 sethis, dated 18th October 1907, complaining of excess collection of road cess.

Order.

- 1. Only half the amount actually payable by the estate to Government can be collected from the tenants, and no more can be collected in this or future years. The pattah should be amended accordingly, when they are next tendered.
- 2. The tenants cannot claim refund for excess collection of more than three years. On individual tenant applying for such refund, it will be sanctioned.

Tanjore District Court, 21st May 1908. (Signed) F. D. P. OLDFIELD, Acting District Judge.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Thursday, the twenty-ninth day of April, one thousand nine hundred and fifteen.

PRESENT:

THE HONOURABLE MR. JUSTICE SADASIVA AYYAR

and

THE HONOURABLE MR. JUSTICE TYABI.

Second Appeal No. 279 of 1913.

Ramaswami Ayyar Appellant (Plaintiff)
S. Sundaram Ayyar, Receiver and Manager, Palace
Estate, Tanjore Respondent (Defendant).

Second Appeal against the Decree of the District Court of Tanjore in Appeal Suit No. 130 of 1912 preferred against the decree of the Court of the Revenue Divisional Officer of Pattukottai in Summary Suit No. 278 of 1911.

Decree.

This second appeal coming on for final hearing after the return of the finding of the Lower Appellate Court, upon the issue referred by this Court for trial, upon perusing the grounds of appeal, the judgments and decrees of the Lower Appellate Court and court of first instance and the finding of the Lower Appellate Court, upon the said issue and the memorandum of objections to the said finding filed by the respondent and upon hearing the arguments of Messrs. S. Srinivasaiyer and G. S. Ramachandriyer, vakils for the appellant, and Mr. L. S. Viraraghavier for Mr. L. A. Govindaraghavaier, vakil for the respondent, this Court doth order and decree that the decree of the Lower Appellate Court be, and hereby is set aside, this appeal allowed and the decree of the Court of First Instance restored, and this Court doth further order and decree that the respondent to pay to the appellant Rs. 36–6–3 for his costs in this Court and Rs. 5–8–0 for his costs in the Lower Appellate Court.

Memorandum of costs.

Appellant's (plaintiff's) cost—		An	ou	at.
		RS.	A.	₽.
Stamp for vakalatnama		2	0	0
Stamp used for the second appeal memo		1	8	0
Stamp for copy of the original decree	•••	0	8	0
Stamp for copy of judgment			• • •	
Stamp for copy of the appeal decree		1	0	0
Stamp for copy of the appeal judgment			• • •	
Value of copy stamps used and printing charges	for			_
enclosures	• • •	1	8	0
Pleader's fee minimum	•••	25	0	0
Printing and translation charges	• • •	3	14	3
Batta and postage	•••	1	0	0
		36	 6	3
Costs incurred in the Lower Appellate Court	• • •	5	8	0
	_	_	-	
To be paid to the appellant (plaintiff) by the respon- (defendant)	dent 	41	14	3
		-		

(Signed) G. S. WHITE,

Deputy Registrar.

15th July 1915.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Tuesday, the twenty-third day of November one thousand nine hundred and fifteen.

PRESENT:

THE HONOURABLE MR. JUSTICE SADASIVA AYYAR

and

THE HONOURABLE MR. JUSTICE NAPIER.

Second Appeal No. 2661 of 1913.

S. Sundaram Iyer,	Receive	r and	Man	ager,	Palace	Estate,	
Tanjore	•••	•••	•••	•••	•••	•••	$Appellant \ (Plaintiff).$
Deva Sankara Bhut	•••	•••	•••	•••	•••	•••	$Respondent \ (Defendant).$

Second Appeal against the decree of the Court of the Temporary Subordinate Judge of Tanjore in Appeal Suit No. 1028 of 1911 preferred against the decree of the Court of the District Munsif of Tanjore, in Original Suit No. 344 of 1908.

This second appeal coming on for hearing on Monday and Tuesday, the 11th and 12th days of October 1915, and again on Monday and Tuesday, the 15th and 16th days of November 1915, and having stood over for consideration till this day, the Court delivered the following judgment:—

Napier J.—This was a suit by the Receiver of the Tanjore Palace Estate to recover possession of certain lands in the possession of the defendant alleged by the plaintiff to be held on a tenancy from year to year. The defendant relied on the terms of the muchilika, Exhibit A, dated June 13, 1889, given to him by the Public Works department authorities as creating a permanent tenancy and alternatively contended that he was entitled to permanent rights of occupancy under the Madras Estates Act. The Lower Appellate Court found that the defendant had a right of occupancy and the plaintiff appeals both defences are relied on in this court. With regard to Exhibit A it is sufficient to say that it is no more than a licence to cut nanul jungle on the right bank of the Vennar river from year to year and in no sense a lease of the land, far less a permanent lease. The Public Works department clearly had neither the intention nor the authority to grant any such lease. The Government Order of February 25,

1889, in pursuance of which the so-called lease was executed informed the Public Works department authorities that the Tanjore Palace Estate was entitled to the grass grown on the padugais and directed the crediting to estate funds of grass cut there. In consequence of these directions the right to cut grass was leased by the Executive Engineer for the benefit of the estate and the lease was in 1895 transferred to the Palace Estate. This contention therefore fails. The next contention has raised very large questions as to the nature of the interest vested in the Tanjore Royal family on these lands by their restoration to the family, and the effect of the Act of State on the rights of the tenants in possession. We do not propose to consider these questions as we are satisfied that the estate does not come within the purview of the Madras Estates Act at all, whether the kudivaram interest is vested in the estate or not. It is clearly not within clauses (a), (b) and (c) of section 3. The only clause that could possibly apply is clause (d) any village of which the land revenue alone has been granted in inam to a person not owning the kudivaram thereof, provided that the grant has been made, confirmed or recognized by the British Government. The history of the grant is well-known and is to be found in the reports in the Secretary of State in Council of India—Kamakshi Boye Sahiba Moores Indian Appeals, Page 476 and Jiyoyiamba, Boyi Sahiba—Kamakshi Boyi Sahiba 3 Mad. H.C. Reports, page 424. The Governor in Council in exercise of the Sovereign rights of the Crown made over the estate to the senior widow with succession to the daughter of the late Raja or failing her the next heirs of the late Raja (vide 3 M.H.C.R., page 430). It was held in that case that this grant was a grant of grace and favour by Government (vide page 445) and this language does accord with the natural meaning of the word inam. We are satisfied however that we have not looked to the natural meaning of the word in construing the clause "granted in inam" is a phrase with which the courts are very familiar and inam has acquired a definite meaning since the inam settlement. It was pointed out in argument that a forfeited zamindari when regranted is broadly speaking "granted in inam" but it is never called an inam. One peculiar feature in inams has always been the intention of the Government to reserve a reversionary right whether the grant be personal, service or religious. When the grant of personal, that right has been the subject of enfranchisement by the Commission. Could it be suggested that Government has at any time contemplated the position that enfranchisement would give a better title to the heirs of the late Raja. Both the circumstances of the grant and its subsequent treatment are against any such supposition. The language of the despatch of the Secretary of State of October 23, 1862, was that "His Majesty's Government was willing to relinquish to the surviving members of the late Prince's family the benefits accruing from these possessions." The word relinquish is I think indicative. Nowhere is the grant termed inam, whereas later on in the same despatch the Secretary of State approves of the decision of the Madras Government that "certain alienations of the nature of inam should be dealt with by the inam commissioner." In the district manual the mokhasa (as it is there rather loosely termed) although stated to be treated for all practical purposes as an unenfranchised inam is carefully distinguished from inams properly so-called. To conclude the nature of the estate is far more analogous to a permanently settled estate though there is of course no revenue liability on it. We cannot include it in the class dealt within claused merely because of the literal meaning of the word inam. The respondent therefore cannot treat it as an estate and his claim to permanent rights of occupancy fails. The second appeal will be allowed with costs, plaintiff being given a decree for possession with mesne profits at Rs. 7 per annum from April 1st 1908, till delivery in execution or three years from this date whichever first occurs.

SADASIVA AYYAR, J.—I concur.

18th December 1915.

G. S. White, Deputy Registrar, Appellate Side.

Proceedings of the Subordinate Judge of Tanjore, dated 12th February 1916.

After hearing of all the parties and on the records the grain rate originally fixed for the village of Ganapathi Agraharam is high. The undersigned fixed the commutation rate at Re. 1-2-6 per kalam for a period of seven years.

P. C. THIRUVENKATACHARI, Subordinate Judge.

The humble petition of the mirasidars of the village of Ganapathi Agraharam and Manalur belonging to the Tanjore Palace Estate (the subject matter of O.S. No. 26 of 1912 on the file of the Tanjore Subordinate Court) most respectfully showeth:

- 1. That the said village of Ganapathi Agraharam and Manalur consist of 40 karais of nanja and punja over 5 karais of which the Palace Estate own pannai or double waram right and over the remaining 35 karais melvaram right. The said village of Ganapathi Agraharam and Manalur surrounded by mokhasa villages Vijithirarajapuram and Ullikadai in the East Someswarapuram and Echangudi in the west with some other Government villages.
- 2. In days long gone by apparently when the lands were more fertile and the seasons more favourable the melvaram payable to the Maharaja of Tanjore seems to have been settled in kind the gross outturn in all seasons both favourable and unfavourable taken to be 358 kalams per veli of double-crop land (i.e., 18 kalams per mah) and 190 kalams per veli of single-crop lands (i.e., nearly 10 kalams per mah). Out of this melvaram payable by mirasidars is 180 kalams for double-crop and 96 kalams for single-crop lands. The estimated yield depends upon providence, in spite of all human efforts, but the amount due for melvaram appears to have been fixed without any allowance made for difference in the kind of soil, the actual expenses of cultivation, manuring, etc., though there have been occasional large remissions in faslis 1300, and 1310 and the like
- 3. It is quite impossible to expect a village to yield on an average 18 kalams per man of double-crop-land or 10 kalams per man of single-crop land. This view is supported by Mr. T. Venkasami Row in his Manual of the Tanjore District on page 481, which runs thus:
 - "The rates in mokhasa estate are unknown since Hyder's War (1781). Hence the revenue of this estate comes to un unprecedentally large sum."
- 4. The melvaramdar, while realizing the heavy burdens thus cast upon the mirasidars, and though willing to reduce the same, has ever been sticking to the fixity of his melvaram in kind as above stated, and has only condescended to commute the same at favourable rate. It is this sense of justice that has been a source of solace to the poor mirasidars. No less than his Lordship Mr. Davies as District Judge of Tanjore, has, in his order, dated the 21st February 1890, expressed that "the mirasidars of the Palace Estate are not being fairly dealt with and that unlawful and unjust collections are made to a great extent from them."
- 5. As the effect of this order, the heavy burden of the mirasidars were lessened by fixing the price of melvaram paddy at Re. 1-1-8 per kalam so early as fasli 1303 (i.e., in the year 1893). This state of things continued till fasli 1318 (i.e., the year 1908).
- 6. The price of paddy having risen at that time and the mirasidars who were not acquainted with the provisions of the Estates Land Act, which came into force only just at the time of giving fresh muchilikas tearing that the Act might perhaps affect them, the estate authorities managed to get muchilikas at an enhanced rate of Re. 1-3-0 per kalam for another term of seven years which expired in June 1915.
- 7. Now, time has come for taking fresh muchilikas, and the mirasidars are given to understand that pattas are likely to be tendered for the current fasli, when they are willing to execute fresh muchilikas. If pattas are to be tendered several questions will have to be raised in connection therewith. The mirasidars have just earned some rest after a long litigation and they are sick of any such idea; favourable orders have recently been received at your honour's hand as regards illegal cesses. Considering the fact that the mirasidars are eager and desirous of obtaining an amicable and peaceful adjustment of their grievances and rights with the landholder who might be eventually found by this court to be entitled to the village in O.S. No. 26 of 1912, the undersigned believe that your honour will surely avoid any such litigation by ordering fresh muchilikas, to be taken.
- 8. There are additional difficulties to be noted that in almost every year on account of want of timely rain or of the freshes in the Cauvery in time, the lands refuse to yield, that the expenses of cultivation are heavy at present that the yielding capacity of the lands becomes poor and that the scarcity of money at this time is well felt.
- 9. A perusal of the table hereunto annexed will establish, beyond doubt, that the melvaram of this village is very heavy and utterly unsuited to the present conditions and circumstances.

According to the accounts of fash 1323. Melvaram per veli in paddy.

	_		_	-	Double crop lands.	Single- land	
					KAL. MAR.	KAI	MAR.
Vijithirarajapuram					135 3	68	10
Echangudi, cultivation total extent ave	rage				358 0	66	5
Someswarapuram					123 10	83	5
Ullikadai					160 6	74	5
Ganapathi agraharam and Manalur					180 8	96	1 ,
Kal. = Kalam	6 .	Mar.	=Mara	kkals.			

From this, it is clearly seen that the melvaram of Ganapathi Agraharam-Manalur is the heaviest: Rate of assessment for Government villages as per Board of Revenue proceedings No. 377, dated 23rd November 1895, is as follows:

Double-crop land per acre from Rs. 13-8-0 to Rs. 21, i.e., Rs. 90 to Rs. 140 per veli. Single-crop land per acre Rs. 6 to Rs. 9, i.e., Rs. 40 to Rs. 60 per veli. The Government has on this basis fixed the taram assessment for this village (Ganapathi Agraharam-Manalur) as nearly Rs. 15,000 whereas the estate collected by way of kist for this village is nearly Rs. 30,000 (thirty thousand).

10. There is yet another point, a mention of which is necessary to understand the real position of the mirasidars. The estate as stated in paragraph 1 owns double waram right, i.e., mirasvaram and melvaram over 5 karais or 23 velis of nanja and 4 velis 18 mahs of punja. This is leased out for an annual rent of Rs. 6,010. The present lease amount is the highest in all the previous lease amounts. Taking these 3 karais of lands over which the estate has only melvaram right, the melvaram due would be Rs. 3,548 for nanja. Deducting this amount and about Rs. 552 for punja paguthi, the mirasvaram share would be Rs. 2,000, i.e., nearly half of the melvaram rent. The mirasvaram share is thus only Rs. 90 per veli, which is comparatively very poor when contracted with the average rate of Rs. 190 the melvaram payable for veli.

The undersigned also wish to bring to your honour's notice the policy of the legislature in enacting the present Madras Estate Land Act I of 1908; a policy of lessening the burdens previously resting on the shoulders of the poor and unfortunate tenants in tracts to which the Act is rendered applicable, and also of preventing the landholders from exacting from their tenants more than what is reasonable just and proper. The village to which the undersigned mirasidars belong is at present one of those villages involved in suit O.S. No. 26 of 1912 as above stated and as the exact landholder is not thus known, it is not possible for the undersigned to make any amicable definite settlement with him alleviating and redressing the grievances of the tenants above indicated. The only remedy open to the undersigned at present is therefore to approach your honour for the purpose and crave leave to invite a merciful, sympathetic and benevolent treatment of the present question.

In these circumstances we humbly and respectfully pray that your honour may be graciously and kindly pleased to order that the commutation rate of Re. 1-1-8 per kalam that prevailed before, may be adopted and muchilikas taken from the villagers for another term of seven fashs or any other longer period as to your honour seems fit and proper.

Letter from the Receiver, Palace Estate, Tanjore, to the Subordinate Judge, Tanjore, R.P. No. 254 of 1915, dated Tanjore Palace Estate Office, the 31st January 1916.

Referring to the Court's Endorsement on R. No. 292 of 1915, dated 1st November 1915, on the petition of the ryots of Ganapathiagraharam village to allow them to execute muchilikas at a commutation rate of Re. I-1-8 per kalam I beg to report as follows.

- 2. With regard to paragraphs 2 and 9 of the petition, I beg to submit that the gross outturn and the proportionate melvaram fixed for the lands in the village are higher as compared with those fixed for the lands of the adjoining estate villages. The village in question being neither surveyed nor settled the rate fixed therefor cannot admit of comparison with those of the adjoining Government villages. The taram assessment of Rs. 15,000 fixed for the village by the Government is one for purpose of collecting road cess due and cannot be taken as a basis for the actual rent realizable from the village.
- 3. As regards grant of remissions mentioned in the concluding portion of paragraph 2 of the petition, I enclose a copy of letter No. 490, dated 27th September 1890, from Mr. Oliver, the then Receiver to the District Judge, explaining the circumstances and the necessity for the grant, and it was accordingly granted by the District Court in its Proceedings No. 1028, dated 30th September 1890, in fash 1300. The other remission relating to fash 1310 was granted in the following circumstances. The ryots one and all having refused acceptance of the pattas (which included "dittakammi" or deficiency

in extent) tendered for fasli 1308, suits were instituted to enforce their acceptance and they were thrown out by the revenue court for want of proper description of the lands in the pattas. Appeals were preferred against the revenue court's decision and they were pending. In the meantime pattas for the next fasli 1309 were tendered. There was also failure of crops in that fasli. Mr. Oliver apprehending the doubtful result of the appeals for fasli 1308 and having regard to the failure of crops in fasli 1309 proposed a settlement with the ryots by which a portion of the rent for 1309 was remitted, and the ryots bound themselves to pay the balance of rent for 1308 and 1309 at a commutation rate of Rc. 1–1–8 per kalam and to execute at the rate muchilikas for ten years up to the end of fasli 1317. The proposal was sanctioned by the District Court, muchilikas were taken, and rent collected accordingly.

- 4. As regards paragraph 4, I enclose a copy of order passed on 21st February 1890 by Justice Davies, the then District Judge of Tanjore, in C.M.P. No. 56 of 1889. But there was no direct issue raised therein as to the rate of melvaram being higher. The observations made in paragraphs 7 and 8 of the order would appear to be incidental.
- 5. As regards paragraph 10 of the petition the comparison of the benefit of leasing out by the estate both the warams of 5 karais or 26 velis and odd belonging to it exclusively with kudikani right will not hold good. For they do not seem to have taken into consideration the percentage of profit derived by the lessec after meeting the expenses of cultivation, etc. Besides the lease lands above dealt with, the remaining extent of wet lands in the whole village is $163\frac{1}{2}$ velis and the melvaram paddy payable thereon is 22,203 kalams. The value of the paddy at the hitherto sanctioned commutation rate of Re. 1-3-0 a kalam is Rs. 26,366-1-0.
- 6. It is noted here that the commutation rates sanctioned by the court for the adjoining villages of Eachangudi and Ullikadai is Rs. 1-8-0 per kalam. I beg to append also a statement showing the rates of melvaram fixed for the neighbouring villages.
- 7. The commutation rate up to fasli 1324, viz., Re. 1-3-0 a kalam, was sanctioned when the average rate for ten years was Re. 1-7-4½. Copy of this office letter R.P. No. 336 of 1908, dated 20th January 1909 and of Court's proceedings No. 292, dated 25th January 1909, are enclosed. The average rate now comes to Rs. 1-10-5 as worked out in the margin. The difference between the averages for the past two periods is As. 3. It is noted here that the taraf ryotwari of Iluppakorai and Thevangudi lands situated within the limits of Ganapathiagraharam village intermixed with estate lands and that the settlement rate of rent for these two villages is (Rs. 21 per acre highest settlement rate or Rs. 140 per veli and Rs. 15 for Thevangudi or Rs. 100 per veli while the rate per veli as per existing commutation rate of Ganapathiagraharam comes to Rs. 200 and odd. In these circumstances I beg to propose for favour of court's sanction that muchilikas may be taken from them for not less than five years from the current fasli at the commutation rate of Ro. 1-6-0 per kalam or Re. 1-6-3 (Umayalpuram rate, your court deems fit).
- 8. Should however the ryots not choose to agree to the proposals such rates as to the Court may deem proper under the circumstances may be fixed and orders issued accordingly.

Umbalappady Maharam village account.

				Fasli.						Kadappu.	Samba.
										RS. A. P.	RS. A. P.
1315								• •		1 12 9	1 10 2
1 3 16.			• • •	• •			• •			1 10 8	1 14 0
1317						• •	• •	• •	••	1 14 6	2 2 0
1318			• •						••	2 2 0	2 4 0
1319			• •	. •	• •		• •		• •	1 13 0	1 12 0
1320			• •	• •	• •		••	• •	. •	1 7 0	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$
1321		• •	• •	• •		• •	• •	• •	• •	1 15 0	2 2 0
1322		• •		• •	• •	• •	• •	• •	••	1 15 O	2 5 0
1323		• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	1 13 0	2 4 0
1324	• •	• •	• •	• •	••	• •	• •	••	••	1 8 0	1 12 0
							7	r otal		17 14 11	19 9 2
							Av	erage	• •	1 12 8	1 15 3
Avera	ge for	kadapp	u and	l samba							1 13 4
Exclu	ding l	high price	of y	ears 131	7, 1318	8, 1319,	. 1320,	1321	1322,	1323 and f	13 0 6
132	4	·	••	••	• •	••	••	••	••	٠٠ ٤	14 9 0
Balan	ce	••		••	••		• •	••	••	{	4 14 5 5 0 2
Avera	ØΑ								••	{	1 10 2 1 10 8
	•	. 1		1	• •	• •	••		••	('
Avera	ge for	kadappu	i and	samba	• •	••	• •	••	• •	••	1 10 5
			770								

- 9. According to Mr. P. R. Natesa Ayyar's opinion I submit that it is necessary to take muchilikas from them, so that distraint of crops, etc., may be made under section 13T of Act I of 1908.
- 10. The memorial copy and the connected papers are enclosed as per list. Such orders may be passed as the court deems fit.

Proceedings of the Subordinate Court of Tanjore, No. 594 of 1915, dated the 23rd day of April 1915.

Read letter R.P. No. 43 of 1915, dated 27th March 1915, from the Receiver in O.S. No. 26 of 1912, Palace Estate, Tanjore.

Order.

- 1. The High Court having declared that the four kinds of cesses Grama Pichai, Mahimai, Nazirbheti and Kajana thakrir, are illegal, it is disloyal to enforce them whatever view the Receiver may entertain on the point and however much the revenue may be decreased on that account. These cesses will be removed from the current demand and amounts paid already under these heads for the current fash will be credited towards kist proper.
 - 2. The undersigned cannot now interfere with kaval fees at all.

(Signed) P. C. TIRUVENKATACHARIAR,

Acting Subordinate Judge.

(Signed) S. Ranganada Mudaliar,

Subordinate Judge.

Sub-Court, Tanjore, 3rd March 1916.

Proceedings of the Subordinate Court of Tanjore, No. 56 of 1915, dated the 20th day of July 1915.

Read letter R.P. No. 43 of 1915, dated 30th June 1915, from the Receiver in O.S. No. 26 of 1912, Palace Estate, Tanjore.

Order.

- I. The undersigned agrees with the Estate Counsel in thinking that the estate cannot recover from the tenants as kaval fees any sum more than what it pays to Government. At the same time the undersigned does not agree with the tenants' contention that they are liable only for half the kaval fees paid by the estate to the Government.
- 2. As regards payments already made for fashis 1321, 1322 and 1323 however as the payments being voluntary and as the tenants' claim to it was specifically dismissed in a revenue court which was also confirmed in appeal and further as these are covered by registered instruments, the refund claimed will not therefore be allowed.

(Signed) P. C. TIRUVENKATACHARIAR,

Acting Subordinate Judge.
(Signed) S. RANGANADA MUDALIAR,

SUB-COURT, TANJORE, 37d March 1916.

Subordinate Judge.

Letter from the Receiver, Palace Estate, Tanjore, to the Subordinate Judge, Tanjore, dated 8th April 1916.

Adverting to Court's Endorsement Reference on R. No. 623 of 16th/1st March 1916, on the petition of the ryots of Ganapathiagraharam requesting that the total actual extent of nanja lands in the entire village as per accounts annually rendered to the taluk by village officers and maintained by them for their reference he adopted in distributing it among the 40 karais or shares of which the village is composed and that the actual extent proportionate to the individual ryot's share of fractional part of a share be inserted in the muchilikas to be taken at the sanctioned commutation rate for the melvaram paddy due by them to the estate on their holdings, I beg to report as follows.

- 2. The total extent of nanjai land in the entire village as per jamabandi accounts of fasli 1324 is 182, V.O.M., 56 kulis and 24 cents of which excluding nanjai cultivation on (1) punja lands 7 mahs, 4 kulis, (2) peramani nanjai 0-2-88-27—total 0-9-92-27—the actual extent of dittam double crop lands is 65 velis, 3 mahs, 58 kulis, 27 cents and that of single crop land is 116 velis 7 mahs 5 kulis 40 cents. This was the extent which was adopted even in fasli 1299.
- 3. The actual extent in fasli 1299 included the so-called dittakammi or deficit in extent, which in the accounts for faslis 1300 to 1307 has been expunged in favour of two sets of ryots were allowed to give muchilikas accordingly for the actual extent in their enjoyment for three faslis from faslis 1300 to 1302 for payment of the stipulated grain rent and from 1303 to 1307 for payment of the amount due at a commutation rate of Re. 1-1-8 per kalam of melvaram paddy. The extent of the dittakammi so expunged from the account was 7 velis and odd. The pattas tendered to the ryots of the village for faslis 1308 and 1309 which however included dittakammi lands having been refused acceptance by them, suits to enforce their acceptance were instituted with the result that they were thrown out for want of proper description of holdings in the plaint pattas. Appeals were then preferred by the estate, and during their pendency in the District Court a compromise was effected with the ryots to the effect that they should pay full rent for fasli 1308 and a moiety of rent for fasli 1309 and that they should execute muchilikas undertaking to pay rent for dittakaınmi or deficit in the extent of their holdings, for a period of not more than seven years with effect from fasli 1310. (Vide Court's Proceedings No. 392, dated 15th May 1899.) These muchilikas were in force up to fasli 1317, and in the muchilikas taken for the succeeding period 1318 to 1324, dittakammi was also included in them and rent collected.
- 4. The ryots now request to insert the actual extent of land in their holdings in the muchilikas to be taken from them. In this connexion, I may also beg to add that there was already an order passed by Justice Davies, the then District Judge of Tanjore, in C.M.P. No. 56 of 1889, in paragraph 8 of which he observes that it was not fair to levy rent on dittakammi or non-existing lands. Further a demand of Rs. 3,240-8-3 struck on dittakammi lands during faslis 1296 to 1299 was since written off the accounts in the days of Mr. Oliver, the then Receiver—vide his order to village officers No. 3024, dated 22nd September 1891, with the two connected statements.
- 5. Mr. P. R. Natesa Ayyar, the Estate Counsel, whom I consulted in the matter of the request contained in the petition under report, is of opinion that as the village is a karaiyedu village subject to a periodical redistribution of lands and of rent due thereon among the 40 karais or shares and as the redistribution to each individual sharer is made on the principle that the produce of the land allotted to his share with reference to actual total extent should represent his share of the estimated total produce of the whole village, the total actual extent of the land on which rent has to be collected should be first ascertained and then proportionately distributed among the 40 karais or shares and fractional part of a share allotted to each individual sharer. He is also of opinion that kaval fees should be collected from them on the analogy of road cess, i.e., the ryots should be made liable to pay half of the amount paid by the estate to the Government on account of kaval fees. Copy of his opinion is enclosed.
- 6. It is however respectfully pointed out that these lands were measured but once and that was in the year 1830 when the paimash accounts were written up; and never since measured. One of the old karnams seems to have left in the village an account showing the fieldwar extents as per measurements arrived at by him, according to which the actual extent of the entire nanjai lands is 164 velis, 7 mahs, 72 kulis, 2 cents, but that was not authorized. It is this account that seems to have induced the ryots to apply for remission for the so-called deficit in extent. It is not therefore possible to say exactly whether the extent of nanjai as per jamabandi accounts truly represents the actual total area under nanjai cultivation. The village officers submit annually to the taluka a statement No. VI showing the area under wet cultivation to enable the Government to levy water-cess for any cultivation over and above the dittam extent, and the extent of the village under wet cultivation given therein is 164 velis, 7 mahs, 72 kulis, 2 cents. But as the village has not been surveyed the revenue authorities have no means of checking the accuracy of the figure, and the account as submitted is being passed by them year after year. On the other hand there is the fact that the ryots have been paying rent for the last so many years for the so-called dittakammi lands. In order to observe uniformity, it is advisable that no dittakammi is allowed even in the case of those classes of tenants in whose favour deficit of land was allowed during faslis 1300-1307 as shown in paragraph 3 supra. The survey of the lands is already sanctioned by the Government which is likely to be taken up soon. This when done will, I submit. settle matters.
 - 7. I solicit the favour of court's orders in the matter.

Letter from the Receiver, Palace Estate, Tanjore, to the Subordinate Judge, Tanjore. dated 12th April 1917.

With reference to the petition from the ryots of Ganapathiagraharam village, dated 1st March 1917, on the question of dittakammi or deficit in the extent of their holdings referred for remarks with Court's Endorscment Reference on R. No. 542 of 1917, dated 2nd March 1917, I beg to report that in the annual jamabandi accounts maintained in the estate for many years 14 feet kole or rod of the Tamil year Akshaya corresponding to the year 1830 is mentioned as the measurement rod adopted for the total extent of the village. This rod of 14 feet seems to be 14 feet according to the Raja's feet, and there is in existence in the Estate Office a duly stamped bamboo rod bearing the inscription in modi to the above effect. The rod was tested by me and found to measure 123 English feet.

- 2. In some accounts the wet area of the village is given as about 164 velis and in others as 182 velis nearly. The difference between a kuli of 12 fect square, and that of $12\frac{3}{4}$ feet square is that the latter kuli is in excess of the former by nearly one-ninth, and this excess of one-ninth will uniformly appear whether the extent of the village is given in either velis, mahs or acres. It will thus be seen that the extent of 164 velis (of 2,000 kulis per veli given as the extent of the nanja for the whole village according to 14 feet kole or $12\frac{3}{4}$ English feet rod) comes to about 183 velis of 2,000 kulis according to 12 feet kole.
- 3. The pattas tendered to the ryots for many years past show that dittakammi or deficits in extent has been included in the holdings of the ryots on which rent has been levied, although in the muchilikas periodically executed by them for the melvaram due to the estate no mention has however been made of dittakammi; and the entire extent including the deficit has been shown therein so that rent has been levied and collected on the total extent.
- 4. The ryots contend that though the survey of the village commences soon and even granting that it results in an increase to the total extent as now shown in the jamabandi account they are not liable to pay the excess rent till the settlement of the village is completed and cash rent fixed in pursuance of one of the conditions in the so-called permanent muchilikas gvien by the ryots, viz., clause 8 of the conditions in the enclosed muchilika.
- 5. On the one hand there is the fact that the ryots have given muchilikas and paid rent without demur even for the so-called dittakammi. On the other, the estate accounts show that the standard rod for a kuli according to the measurement of the year Akshaya or 1830 is 14 feet corresponding to 12\frac{3}{4} English feet, while the paimash rod is only 12 feet, and that the conditions of the permanent muchilika should be in force till survey and settlement is completed and cash rent fixed.
- 6. Having regard to these circumstances and to the doubtful result of a litigation in respect of the measurement rod to be adopted for the village, I would venture to submit the request of the petitioners to allow them half of the amount of rent on ditta-kammi lands, viz., Rs. until the survery and settlement is made. Half the amount comes to Rs. 978-2-3.
- 7. The connected papers are submitted as per list enclosed. Such orders may be passed as the court deems fit.

(Initialed) A.L.P.,

14th August 1917.

BEFORE THE REVENUE DIVISIONAL OFFICER, KUMBAKONAM. Rent Suit No. 18 of 1917.

S. Sundaramier Plaintiff

and

Venkatarama Ayyar and another Defendants.

Written statement put in by the first defendant is as follows:—

(1) The first defendant denies the truth or the correctness of one and all the allegations in the body of the plaint and takes exception to the accuracy of the facts and figures detailed in the particulars of the claim at the rate mentioned in the plaint, (2) the first defendant is prepared to remit the amount reasonably due and as such the second defendant is unnecessary party, (3) the legitimate melvaram is only 48 per cent

of the net and not the gross outturn for lands in the plaint village Ganapathiagraharam and the melvaram paddy has not been correctly calculated and (4) Government has been getting from the estate only jodi or quit-rent for this village. The estate is not entitled to levy kaval cess. Even assuming that anything can be claimed it cannot be more than a moiety of what it pays to Government as kaval fees.

(Signed) G. V. VENKATA RAMIER, Pleader.

14th August 1917.

The first defendant above named do hereby declare that the facts above stated are all true to the best of his knowledge and belief.

(ஒப்பம்) ெங்கிட்டளுமய்யர்.

Statement of revenue demand of mokhasa villages, fasli 1325, Papanasam taluk.

Name of village.				Jo	li.		Miscellan ch	cous arge		Lan	d co	86.
				RS	. л.	μ.	RS	. А.	r.	RS	Α.	P,
1 Ganapathi Agraharam P 2 Manalur	rosent 10,1	t Rs.24,00	90. {	272 91	$\begin{matrix} 0 \\ 13 \end{matrix}$	5 0	2,044 89	0 6	10 2	$\frac{681}{250}$	7 15	6 2
3 Eachangudi				157	15	9	1,044	12	4	3 36	1	10
4 Someswarapuram		• •	• •	68	6	11	768	15	9	157	2	7
5 Ullikadai			• •	78	4	5	811	3	6	215	13	11
6 Aduthurai		••	• •	12	15	6	144	0	7	38	10	2
7 Vijithrarajapuram			• •	45	4	9	667	14	9	123	2	11
8 Sarukkai Padugai				0	7	9	8	13	3	1	8	5
9 Karuppur Padugai		Ch.		3 8	14	10	132	0	3	36	15	4
10 Uthamanur Padugai		400		4.5			17	10	8	52	4	3
11 Nadu Padugai Keelapadi		1		20	9	0	49	10	0	18	7	0
12 Do. Melapadi		15.4		17	4	7				35	0	3
13 Arayapuram Padugai		1		19	15	6	303	12	11	106	2	3
14 Andakudi Thottam		(;)					17	14	11	2	I	2
15 Erumai Padugai							35	5	3	5	9	5
16 Nemmolikudi Padugai			1.1.1.	3	11	4	19	2	0	4	10	8
17 Karamandukku Thattime	al Padugai	A Charles	0-1	1	13	3	•	•		29	12	4
			The second second	719	9	0	6,154	11	11	2,095	13	2
Deduct Rs. 11-7-11 which is	under cor	responder	100	1								
with the recoiver			• •		• •		11	7	11	_	•	•
		Balanco	••	799	9	0	6,143	4	0	2,095	13	2
Amount received	d from the	Receiver	••	799	9	0	5,979	7	11	2,095	13	2
Excess collection of previous current fasi;	fasli adj	usted in	the 		•••		149	7	8		•	
	Total c	collections		799	9	0	6,128	15	7	2,095	13	2
Balance of kist du	e from the	Receiver					14	4	5			

 $\begin{array}{c} \text{Papanasam,} \\ \Sigma 3rd \ July \ 1916. \end{array}$

(Signed) SUNDARA AYYAR,
For Tahsildar.

On the assumption of the Government by the British, attempt was made to bring the rural constabulary under control, the bulk of their authorized emoluments were in the case of ryotwari or unalicnated lands to a uniform percentage allowance on the gross produce called "kaval swatantra." The whole of this percentage allowance with a small tax on houses and certain other contributions termed poruppu and mahamai were collected by the revenue authorities and paid to kavalgars according to a fixed scale. Kaval system of police was subsequently abolished as part of the measures of judicial reform which was completed throughout the Presidency in 1816, under Regulations 4 to 15 of 1816. Under the said reform the whole constabulary was controlled by Tahsildars and Deputy Tahsildars who were placed at the head assisted by a fixed number of peons under each of them and the contribution and the allowances till then levied for the support of kavalgars were resumed and declared appropriable for the new police then established and the

taxation for the police was at the same time expressly restricted to kaval swatantrams and house tax (vide Madras Regulation 1 of 1816).

The resumed kaval swatantrams and the house tax were maintained as a separate fund until 1852 when in common with other similar funds they were amalgamated and incorporated with general funds.

The present constabulary was introduced under Act XXIV of 1859 by G.O. No. 335, dated 19th March 1860, which was brought into operation in the year 1861. In the year 1861 under India Act XVIII of 1861 and under Board's Proceedings, dated 29th August 1860, paragraph 20, the tax on houses alone was abolished when income-tax was introduced for the first time in 1860 and the kaval swatantrams appear to have been incorporated with revenue proper and collected in the shape of revenue proper.

Thus for all practical purposes in the ryotwari tracts in the Tanjore district the kaval swatantrams or the kaval fee was no longer regarded as an item due to the land-holder for the enjoyment of the land and the house tax which was levied to supplement the fee payable to kavalgars was replaced by income-tax a personal tax having no connexion whatever with the use and enjoyment of any landed property.

In the case of alienated or inam lands or zamindaris however the inamdars continued to collect the kaval swatantrams in their usual way and the legislature intervened in the year 1865 (vide Madras Rent Recovery Act VIII of 1865) and made a feeble attempt to remove the collection and exaction of illegal cesses such as the present one. Long after in the year 1908 also, the said provision section 5 of Act VIII of 1865 was re-enacted in more stringent terms declaring by section 143 of Act I of 1908 that the landholder shall not levy any unauthorized cess under any claim or pretence and that notwithstanding all contracts, reservations, etc., between the ryots and the landholder and that the same was declared illegal.

When the police department was separately constituted by Act XXIV of 1859 and thereafter the charges of the department have been apparently met from the general revenues of the country and police fees as such have ceased to be collected from the ryots of villages. This is evident from Madras Act VII of 1878 when for the first time municipalities metropolitan and provincial have been compelled to contribute major portion of their revenue to the maintenance of the police thus even in the case of alienated lands, zamindaris, inams and shrotriyams, etc., the police fee as such has been entirely abolished.

(a) What is the exact nature of the items that the palace estate wants to recover from us? Rent or kaval fee or quit-rent? Clearly it is not rent because from time immemorial the Rajas of Tanjore have not thought it advisable to treat their particular head as rent proper as will be seen from the accounts of the Tanjore Palace Estate. From the paimash accounts also it will appear that this item was separated from the ayan rent payable by the tenants and was uniformly claimed as kaval fee under a separate head quite distinct from the ayan jama and calculated at a certain percentage on the rent proper payable by the tenants. Even the cultivation accounts of recent years disclose that the Tanjore Palace Estate has not thought it necessary or advisable to incorporate the same with rent proper. The pattas that have been tendered for several years past and the receipts given to the tenants for the payment of rent, etc., confirm the fact that the claim under the present head was never thought of nor was it incorporated with rent proper. These facts conclusively show that the present claim is not for rent lawfully payable for the use and occupation of land in the estate for the purpose of agriculture.

Nor can the present amount be said to be payable in addition to rent according to law or usage having the force of law; for (1) there is at present no legislative authority for the collection of the head called kaval fee and (2) the reason of the imposition of the said fee has long ago ceased to exist. Further the mere fact that the fee has been paid for several years past say even for 100 years cannot impress on the fee the character of legality or legal usage (vide section 143, Estates Land Act). The reason for the levy of the said fee having ceased to exist long ago the levy of the same in the present day is neither legal nor in accordance with custom or usage. In this connexion I may cite the case reported in 1913, Madras Weekly Notes, 551 and 13 M.L.T., 351 at 358 where it has been held that when a cess which is payable for a particular purpose may be lawful so long as the purpose subsists but will cease to be lawful if the purpose fails or ceases. As an instance of this kind is the case of a cess known as ghatumalu cess, i.e., a cess paid to the zamindar in consideration of his making repairs to water channels so long as the ryot enjoys the benefit of the repairs executed by the zamindar when these repairs become unnecessary and when the zamindar ceases to make the repairs in consequence of the introduction of the Government anicut system it was held that the cess ceases to be leviable of also nazarana betti, gajana thakir, mahamai, etc., cesses.

(Plaintiff).

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Tuesday, the 4th day of November 1924.

PRESENT:

THE HON'BLE MR. JUSTICE DEVADOSS.

Second Appeal No. 1077 of 1922.

Second appeal against the decree of the District Court of West Tanjore in Appeal Suit No. 855 of 1920 preferred against the decree of the Court of the Revenue Divisional Officer of Kumbakonam in S.C. No. 18 of 1917.

This appeal coming on for hearing, the court delivered the following judgment:—

The only point argued in this second appeal is that the tenant is not liable to pay any amount as kaval fee. The District Judge has held that the tenant is liable to pay the kaval fee as part of the rent payable by him. The contention of Mr. Viswanatha Sastri in that the estate does not maintain any kaval now nor does it maintain any kind of police supervision and therefore the amount is not payable as kaval fee. The land is in what is known as Tanjore Palace Estate. It is well known that 96 villages were in the possession of the Raja of Tanjore till his death in 1855 and after his death the East India Company in the exercise of its sovereign powers annexed these villages. But in 1862 the Government granted these villages to the heirs of the late Raja. It is in evidence that kaval fee was collected from the tenants for a long time at least from 1862. There is no specific evidence on this point, but the learned District Judge has come to the conclusion that it must have been paid for a long time. The question is whether this fee, though paid for a long time, is one which could be legitimately demanded by the landlord. It is well settled that the mere fact that a certain cess or fee is paid by the tenant for a number of years is not by itself a sufficient ground for holding that it must have had a legitimate origin. But in considering whether the cess is legal or illegal, the circumstance that it has been paid for a number of years may be taken into consideration. The learned Judge has relied upon Regulation 1 of 1816 as supporting the inference that this kaval fee must have been paid for a very long time. Regulation 1 of 1816 regulated or put upon a statutory basis the collections that used to be made for the purpose of maintaining the police force. When the East India Company took over the major portion of the Tanjore district from the Raja it dispensed with the police then in existence and regulated the police force according to modern methods, and in so doing it appropriated for the maintenance of the police the income that was derived for that purpose from the villages which were handed over to the East India Company by the Raja. The argument for the appellant is that that the regulation could not possibly have had any application to the 96 villages in the possession of the Raja. This argument, no doubt, is sound, for the East India Company could not have passed any regulation with regard to the villages in the possession of the Raja who was then an independent prince. But when the East India Company annexed the villages after the death of the Raja, was the kaval fee collected by the Government or not. There is no evidence on this point, and it is to be regretted that both sides did not choose to adduce evidence about this. But when the Government granted the villages to the heirs of the Raja it imposed upon these villages what is termed jodi or kaval fee. In Exhibit I it is termed jodi, but in Exhibits F, G and H series it is called kaval. The appellant's contention is, that what was imposed on these villages, has had nothing to do with what was collected for the maintenance of the police before 1856. It is difficult to follow this argument. When the Government granted these villages to the heirs of the Raja it reserved to itself only the payment of a small amount, and the village accounts, though maintained only by the karnams give an indication as to why this small demand was made by the Government from the heirs of the Raja. The village accounts show that it was demanded was only kaval. The kaval fee having been put on a statutory basis by Regulation 1 of 1816, it became legitimate demand at least from 1856 to 1862. In other words Regulation 1 of 1816 became applicable to these villages on their annexation and when the grant was made in 1862, the Government simply handed over the villages with the burden for the maintenance of the police which the Government was then maintaining. I therefore consider that the learned Judge has come to the right conclusion that it 'kaval is' not an illegal cess or exaction by the landlord and that it has had a legitimate origin.

The next question is what is the amount payable by the tenant? Mr. Viswanatha. Sastri suggests that the tenant must pay half and the landlord must pay the other half. On the other side Mr. Krishnaswami Ayyar argues that there has been no change in the amount payable by the tenant and therefore it must be taken that no heavier burden was thrown upon him by the mere fact of the land having been handed to the heirs of the Raja.

In other words when the Government handed back these villages to the heirs of the Raja it did not impose additional burden upon the tenants. It is to be regreted as I have already observed that there is no specific evidence about this. On a consideration of all the circumstances, the District Judge has come to the conclusion that what is claimed now is not an illegal demand. He seems to base it upon the ground that at the time when the commutation took place it was done in a way favourable to the tenant. Whether it is so or not, in the absence of any specific evidence that the burden on the tenant has been increased, I am unable to say the learned Judge has not come to a right conclusion on this point. It is unnecessary, in this view of the case, to consider whether the tax has become illegal, by reason of the fact, that the estate does not maintain a police for watching the villages. As I have already observed, that duty has been taken over by the Government and the payment goes to the Government no doubt through the estate. The Government is maintaining the police for the safety and security of the people, as well as their possessions and therefore I do not see, how it can be said, that police service are not rendered by the Government.

In the result the Second Appeal fails and is dismissed with costs.

30th November 1924.

(Signed) MIR AMIRUDDIN, Deputy Registrar, Appellate Side.

Letter from the Mirasidars of Ganapathi Agraharam and Manalur, to the District Judge, Tanjore, dated 8th April 1922.

We, the mirasidars of the villages of Ganapathi Agraharam and Manalur attached to the Tanjore Palace Estate beg to respectfully submit the following for your kind consideration and favourable orders.

- 1. We presented an application for settlement of the rents on the lands of our villages, viz., Ganapathi Agraharam and Manalur, last March, after the completion of survey operations. It has been ordered that settlement operations will commence on the completion of the registers and other records of survey. We now understand that quite two years will elapse before the settlement operations are completed, its records are published for criticism and such settlement is brought into operation.
- 2. The assessment due from us from the next July until such time as the settlement operations may take to complete and bring into operation, has to be settled now. The absence of such an interim settlement is likely to lead to civil litigation against the mirasidars in respect of such assessment due. It is certainly not beyond the competence of your honoured self to fix such an equitable rate of assessment for payment during the interim period according to the general rules of the Settlement Act, of which, your honour is fully conversant.

We therefore pray that a few of the petitioners and the Receiver of the Estate may be summoned for enquiry and that an equitable rate per acre of three mahs on single and double crop wet and dry lands of different soils may be fixed as payable on areas as per existing accounts.

Letter from the Mirasidars of the mokhasa village of Ganapathi Agraharam, to the District Judge, Tanjore, dated 12th April 1922.

We, the mirasidars of the mokhasa village of Ganapathi Agraharam attached to the Tanjore Palace Estate, beg to respectfully submit the following for your carly and favourable consideration.

- 1. In pursuance of an understanding come to between the then Receiver and Mauger of the Tanjore Palace Estate and the mirasidars of the village of Ganapathi Agraharam, that the lands of the village are to be surveyed and the assessment payable to be finally settled and that till then temporary muchilikas are to be in force, the mirasidars of the village have from time to time been giving muchilikas undertaking to pay at certain commutation rates agreed between the parties.
- 2. The last of such muchilikas was taken in 1915 and the term fixed therein, viz., seven years expires with the end of June 1922.

- 3. With a view to give effect to the original intention and understanding between the parties and apparently because the term fixed in the last muchilika was fast drawing near, the Receiver of the Tanjore Palace Estate applied for the survey of the village and the entire village was surveyed by the party appointed for the purpose by the department in the year 1918.
- 4. But before the survey records were complete there was a Karayadu (periodical redistribution of lands) in the village in 1919 according to the usage obtaining therein, with the result that lands, etc., changed hands and the village had to be resurveyed to bring the survey records in line with the altered conditions.
- 5. The then District Judge had thereafter a conference with the leading mirasidars of the village and the Receiver of the Palace Estate and a notice was issued to the mirasidars calling on them to express their willingness to bear their share of the charges of the survey began as a preliminary to final settlement.
- 6. The mirasidars have in their turn given an undertaking to contribute their share of the charges likely to be incurred for both the survey and the settlement after the settlement should come into force.
- 7. We understand that as per orders of the District Court, Tanjore, the Director of Survey and the Receiver and Manager of the Estate have satisfied themselves on personal inspection in 1921 that the survey is complete and the records are ready.
- 8. Though it is some months since the records were made complete and though there are only three months more for the last muchilika period to expire, nothing appears to have been done by the Receiver or by the court to move the settlement authorities and have the assessment settled in time.
- 9. We submit that unless emergent steps are taken to get the village settled before the close of the current fashi, difficulties may arise in the matter of fixing and collecting assessment payable from the next fash, not to speak of the delay and other complications in the matter of the adjustment of the amounts already spent by the estate.
- 10. We therefore pray that early orders may be passed for getting the village of Ganapathi Agraharam settled and that assessment may be ordered to be collected at the said settled rates from and after the current fash.

Letter from the Receiver, Tanjore Palace Estate, Tanjore, to the District Judge, Tanjore, No. Ref. on C. 315 of 1922, dated 24th April 1922.

[Petition of the ryots of Ganapathi Agraharam, regarding the fixing of assessment pending settlement. Reference.—Court's Order No. 1092 of 1922, dated 12th April 1922.]

Referring to the above, I beg to report as follows.

- 1. The present survey being the first detailed survey of the village, no acreage-rate has so far been fixed. The assessment was hitherto collected at Re. 1-2-6, per kalam of the grain-rate rental on the wet area plus a money-rate on the dry area. The present assessment on this grain-rate basis, per acre of land its equivalent money value are furnished in the reports of the Revenue Inspector and the statements of the karnams enclosed.
- 2. The field survey of this village was completed along with that of the other estate villages in 1918. But, changes in holdings consequent on the redistribution of lots (karaiedu) necessitated extensive corrections in the record of holdings. I inspected the village with the Assistant Director of Survey, in obedience to this court's directions and reported the necessity for a revision of survey. The court decided in March 1921, after due enquiry of the mirasidars and myself that, prior to settlement, the survey should be revised that the expense of such resurvey should be borne by the estate and mirasidars in equal halves and that no further changes of lots should be effected; and due notice of this decision has been given to the mirasidars. The mirasidars have signified their willingness to pay their share of the expenditure on the survey and settlement operations as soon as they are brought into force.
- 3. The field survey in pursuance of this decision of the court has now been completed and it is believed it will take over two years to complete the settlement.
- 4. It is not reasonable that the mirasidars should continue to pay the present assessment on the wet and dry holdings as per existing accounts until such time as the settlement is brought into force.

- 5. The assessment leviable as per settlement is, I submit, within the cognizance of the court.
- 6. It is rather difficult at this stage of the settlement operations to definitely fix an acreage rate of rental as requested by the petitioners. A reasonable rental value has consequently to be fixed by the court for adoption in obtaining muchilikas from the mirasidars a necessary measure to avoid disputes, as the term of the previous muchilika will shortly expire to be in force till the settlement is completed.
- 7. I beg to request that such orders as the court may deem fit may kindly be passed to enable necessary action being taken in the matter.

Proceedings of the District Court of Tanjore, No. 883 of 22, dated the 30th day of April 1922.

Read petition, dated 8th April 1922.

Mr. N. Rama Ayyar and other ryots of the village of Ganapathi Agraharam and Manalur, attached to the Tanjore Palace Estate stating that it will take two years before the settlement operations of their villages are completed and the records are published for criticism and settlement is brought into operation, that the assessment due from them from July 1922 until such time as the settlement comes into operation has to be settled now and requesting that for the interim period an equitable rate of assessment per acre of 3 mahs on single and double crop wet and dry lands may be fixed.

Read also this courts' reference thereon to the Receiver, Tanjore Palace Estate, R. No. 1092 of 1922, dated 12th April 1922, and the Receiver's report thereof R.C. No. 315 of 1922, dated 24th April 1922, reporting that the melvaram payable by the ryots of the villages in kind was being collected from a very long time in cash either at rasi price fixed by the Collector or at the commutation rate fixed by the court, that the muchilika executed by the ryots contains a recital to the effect that the existing rate of rent shall be payable till a money rent is fixed after the survey and settlement operations are completed, that it is not known when the settlement operations in the village will commence and when will be completed, that it is not clear now an interim settlement of rates, according to different soils can be made that it is not possible to fix such a rate until the actual settlement is made as it is the first settlement in contemplation for the estate, that the muchilka executed by the ryots at Rs. 1-2-6 a kalam expires by the 30th June 1922 that a fresh commutation rate may be fixed in time to ensure the execution of the muchilikas during the early part of fasli 1332 and submitting a copy of the Revenue Inspector's report in the matter together with a statement showing the melvaram payable by the ryots per acre of 3 mahs on single and double erop wet and dry lands.

Order.

The District Judge is of opinion that nothing can be done to fix rates till the soils are classified. It seems best that the present rates should continue from fasli 1332 pending settlement, subject to adjustment after settlement of any excess or deficit, in the collection of rents. The Receiver will give an endorsement to the petitioners accordingly.

(Signed) J. I. Smith, District Judge.

Extract from the Draft irrigation memoir.

Ganapathiagraharam, Manaloor I and II Sethi, Inam village, Papanasam taluk, Tanjore district.

1. The situation of the village and its hamlets.—The village is situated at a distance of six miles to the north-west of Papanasam. It is known as Ganapathiagraharam I sethi. It has a hamlet called Manaloor which is known as Ganapathiagraharam II sethi Manaloor. The road from Tiruvadi to Kumbakonam passes through this village. This is an unsettled Mokhasa village. It is governed by the provisions of the Madras Estates Land Act I of 1908. The village was surveyed already in the year 1921 at the instance of the Mokhasa Estate.

2. The areas under several descriptions and tenures of land-

							ACS.
Wet		 133409	Two porambol	e and	others	 	 180.30
Dry		 32190 }	Government			 	 150.03
223	• •		District Board			 	 8.21
			Taluk Board			 	 0.80
			Ryoti			 • •	 1,643.73
			Old waste dry			 	 12.26
			Poramboke			 • •	 339:34
						Total	 1,995:33

- 3. No new stones were planted during the present survey.
- 4. Description of irrigation source.—The river Cauvery is the source of irrigation for the entire wet ayacut of Ganapathiagraharam I and II sethi villages. It irrigates the wet ayacut through the following ten channels:—
 - (1) The Viramangudi Vaykal.
 - (2) Thuri Mottu Vaykal.
 - (3) The Mclkarai Lynarkoil Vaykal.
 - (4) The Keelkarai Mottu Vaykal.
 - (5) The Illapakorai Vaykal.
 - (6) The Manaloor Vaykal.
 - (7) The Rishpathadi Vaykal alias Nanthi Vaykal.
 - (8) Kothamangalam Vaykal.
 - (9) Aduthurai Vaykal.
 - (10) Thulajentharan Vaykal alias Puncheri Vaykal.
- 5. The ryots have constructed many other small masonry dams (kattais) to suit their convenience for regulating irrigation and they are being maintained by them. This is an unsettled mokhasa inam village. There is no account for wet area in inam settlement.
- 6. Thulajentharam Vaykal alias Puncheri Vaykal are the sources of irrigation for Ganapathiagraharam I and II sethi village. The ryots clear the silts in all the supply channels while the banks and head sluices only are maintained by Public Works Department. The wet ayacnt of the village I and II sethi as for the present survey is 1,334 acres and 18 cents.
- 7. Kuruvai is cultivated as first crop in wet lands which are cultivated again with samba as second crop. Samba is cultivated as first crop and also as second crop when the first crop is kuruvai—knttalai crop is also raised as first crop in dry lands.
- 8. According to 8-A. Irrigation Accounts wet land measuring acres 1,186-40 first sethi and 5-8-82 for second sethi are entitled to free irrigation for the cultivation of single and double-crop respectively in this village from the river Cauvery. The authority for this exemption is not forthcoming the extents under single crop and double crop has not been localized.

The excess of single crop cultivated over and above this exempted extent is being treated as wet cultivaton in dry land and water-charge levied. The excess cultivation under the second wet crop over and above the exempted extent is being treated as second crop wet, on single crop wet land and charged for water as faslijasti. The water-charge is levied as lump sum on the total excess as stated above without any particulars of S. Nos.

, and collected from all the proprietors in the proportion of the shares held by them in the village.

Cauvery-Mettur Project channel does not pass through this village.

(Sd.) G. DAVUD PADSHA,

Special Deputy Tahsildar.

(Sd.) MOHAMAD IBRAHIM, Additional Record of Rights Officer. Letter from the Mirasidars of Mokhasa village of Ganapathiagraharam, Manalur, to the Additional Record of Rights Officer, Tanjore district, dated 1st April 1932.

We, the undersigned mirasidars of the Mokhasa village of Ganapathiagraharam, Manalur, Papanasam taluk, beg to bring the following to your kind and favourable consideration:—

- (a) We understand that a record of rights and irrigation memoir are being prepared by your department about the exact state of affairs obtaining in the village of Ganapathiagraharam, Manalur, regarding the enjoyment of lands, their area and the irrigation thereof, etc., and we crave leave to bring to your special attention the following peculiar feature of the village to be taken note of before finally disposing of the matter. Some of us have already submitted in person to the officers concerned who happened to camp in the village some time back, the points to be remembered about this our village and we pray this may also be treated as part and parcel of the same.
- (b) Enjoyment of lands.—(1) The village of Ganapathiagraharam, Manalur, of which we are mirasidars is made up of four sethies subdivided into 40 karais at 10 karais per sethi. It is a mokhasa village forming part of an estate called the Tanjore Palace Estate. The mirasidars own about seven-eighths of the village and pay melvaram to the proprietors who own in their own right the remaining one-eighth (with double waram).
 - (2) As per longstanding usage and custom obtaining in the village and dealt with in detail in Venkasami Row's Tanjore District Manual and recognized and upheld by all judicial tribunals in a series of decisions there is even now in force in the village the karaiedu system according to which the lands of the entire village except a portion reserved as Achandrarkam, are subject to periodical redistribution under which each owner including the proprietors owning one-eighth double waram lands gets and enjoys for the period fixed at the time of every redistribution some lands as representing his share of the entire village. After the period fixed is over the lands lapse into the common stock and a fresh distribution takes place when lands change possession and the owner gets new lands of about the same productive capacity though of different extents in area.
 - (3) The last such karaiyedu took place in 1930 and it is to be in force only till 1941 after which there has to be readjustment and reshuffling of lands with the necessary result that other lands will go to our enjoyment in place of those we now enjoy temporarily and they may be more or less in extent according to the classification then adopted.
 - (4) It is thus clear that none could be predicated to be owner of this or that other land under the system in vogue. That this is the practice obtaining in our village could be verified by reference to any registered document of sale or mortgage of karayedu nanja and punja and the recital therein will always be that the land dealt with is in the village described as lying to the west of Vijithrarajapuram village, south of the Koleroon River, north of Soolamangalam, etc., villages, and east of Echangudi and measuring 40 karais from out of which a defined fraction is disposed of, always with a note that the executant is now temporarily in possession of defined plots and relief will have to be eventually sought against other lands that may be allotted at the next karayedu.
- (c) Area.—(1) From what has been submitted above it follows that none of us could be said to be owner of an exact and definite area as it is frequently shifting and changing at every karayedu. Further, as per mamul and definite contracts between us and the proprietors of the estate the jamabandi accounts of the estate and the muchilika taken from mirasidars deal with the village in a lump as described in paragraph (b) (4) supra and refer to individual holdings as a fixed fraction of a karai. The area of the village is also fixed with reference to the kolapramana dittam 14 feet kole and rent assessed in proportion to the fraction of the village owned by the mirasidar on such area basis.
 - (2) It is this kolapramana dittam kole measurement that has been held binding between the estate proprietors and the mirasidars in all matters connected with the village.
 - (3) Even in the survey conducted about twelve years ago at the instance of the Receiver then in charge of the estate management the mirasidars had no hand or share. It was on the other hand done on the distinct understanding that it was exclusively the estate's own affair and that no contribution will be claimed from any of the mirasidars.

- (4) Whatever may be the effect of the said survey in the relationship between the estate and the Government it is of no practical value as between the proprietors and the mirasidars.
- (d) Irrigation.—(1) The lands of the village lie on either side of the river Cauvery and are irrigated by several channels that take from the said river and the surplus water drains into the Manniar which irrigates several Government villages lower down. The mirasidars have not to pay any water rate to Government as it is all the concern of the melvaram proprietors. Even assuming the Government is entitled to collect water rate from an main village of this kind the mirasidars are under no obligation to pay as per usage of the village and the decisions of courts between the proprietors and mirasidars.
 - (2) All the irrigation and surplus channels of the village are under the direct control of the mirasidars and all improvements connected therewith inclusive of erection of masonry dam, culverts, acqueducts, etc., have been done at their cost. About the head-sluices they seem to have been in existence from the time of the Tanjore Rajas, whose hears the present proprietors claim to be, except for certain repairs and renewals recently done off and on by the Department of Public Works.
 - (3) The bunds on either side of the river Cauvery are owned by the estate proprietors and the mirasidars are only entitled to the usufruct of the trees standing thereon while the trees themselves go after they die to the proprietors.
- (e) Porambokes, ctc.—There are no Government porambokes in the village. Even the bed of the river Kaveri is treated as owned in two halves by the mirasidars who have padugai lands next adjoining the river on either side. The title deeds of all the lands abutting the river on both sides bear out or contain that cattlestands and thrashing floor are owned and enjoyed by the mirasidars in proportion to their shares in the village.
- We have tried to put in a nut shell the gist of our case which could be easily verified to be true by reference to unimpeachable proceedings and records of courts and Palace Estate office and we are also ready if a date be fixed and opportunity given to further explain and clarify the position.
- We therefore pray that your honour will be pleased to give the matter the attention it is entitled to and mete out justice by making a record of them all.
- தஞ்சாவூர் ரிகார்டு அப் ரைட்ஸ் ஆபீஸர் அவர்கள் சமுகத்துக்கு, பாபஞசம் தாலூகா முகாசா - கணபதி அக்கிரகாரம் மணலூர் கரையீட்டு கிராமத்தவர்கள் வணக்கமாய் தெரிவித்துக் கொள்வது.
- 1. மேற்படி கிராமத்துக்காக சமுகம் ஆபீனில் இரிகேஷன் மெமேயர், முதலாவது பாராவில் எஸ்டேட் பிரயத்தினத்தின்படி 1921-ம்ஞில் சர்வே புதிதாய் நடத்தியதும் 7-வது பாரா 13-ம் நம்பரில் பாசன வடிகால் வசத்திக்கு அநேக கட்டடம் வாய்க்கால் வெட்டு ரிபேர் வகையறு மிறுகதார்கள் செய்கிறது யும், பெரெயர் கடைசெயில் மேற்படி கிரோம் மொத்த கவர்னமென்டுக்குள்ள நண்ணீர் தீர்வை வகையரு துகைகள் நினத்தின்பேரில் இல்லாது மேல்வாரதாரர்கள் மொத்த மாய் ஆதிமுதல் வழக்கமாப் கொடுத்து குறைத்தின்றும் நடப்புப்படி ஏற்பட்டிருக்கேறது.
- 2. எப்ரல் மாத முதலில் கிறுமத்தவாகளால், கரையீடு வழக்கம் வகையறு, சர்வே அளவு அந்த கணக்கு, மெல்வாடதாரர்களுக்கும், பிறுசுதாரர்களுக்கு அணுஷ்டானமில்லாமல் புராதன அணுஷ்டான கணக்கு அளுஷ்டித்தும், உள்ளதும் மேம் 20வயிலும் மனுமூலமாய் சமுகம் ஆபீசுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

3. சர்வெ அளவு, அந்த கணக்கு அனுஷ்டானம் கிடையாத ஆதி சர்வேப்படி அ**நேக** பூஸ்திதிகள் இருக்காது இன்னபூமி இன்ளுருடையதென்று எற்படமுடியாதது. நில கிறயம்செய்த மிருசு மாறி நில பட்டா மாற்றப்படவேண்டியது. மேல்வாரதாரர்கள் சமுகம் ஆபீஸ் பட்டா**வு**க்கு பூமி சொந்தக்காரர் அனுபவத்துக்கு அநெகம் மாறுதல் இருந்துகொண்டிருக்கும்.

- பும் சொந்தக்கப்ப அனுப்வதைக்கு அறைவை மடற்கு இடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் இர்வை வகையறு துகைகள், மேற்படி கிறுமத்துக்கு கவர்னமென்குக்கு இடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் இர்வை வகையறு துகைகள், மேல்வப்பதாரர்கள் செலுத்தும் வழக்கமுள்ளதாலும், சர்வே பிளான் வான்டு ரிஜிஸ்டர் படி பூமி அனுப்வரில்லாறு, அநேக நம்பர் இருக்கக்கூடியதாலும் புராதன கணக்கே நிலத் இர்வைக்கு இருந்துவருவதையும் மெரேம்யரில் கிறுமத்தவர்கள் பொதுவாய் தெரிவித்துக்கொண்டுள்ளது மற்று வழக்கம் வகையறு பரிசீலித்து, ரிகார்டு ஆப் ரைட்ஸ் சம்பந்தமாய் பிரதி நபர்கள் ஆக்ஷேபின் எதிர்பாமது, கவர்ன்மெண்டுக்குச் சேரவேண்டிய தகை வழக்கப்படி மேல் வருதாரிகளால் சேர்க்கவும், நீர்ப்பாசன வடங்களல் வெட்டுகள், வயனகரை, மரம் வகையறு இரும்பொது, மிறுசுதார்கள் சொற்த அனுடவத்துடன் செய்துவருவதால் பிரதி நபர் ஆக்ஷேபின் பரிசீலிக்காமில் சகலமும் போதுவாய் பரிசீலித்து முடிவுபெறவும் நடப்பு, வழக்கம் அனுஷ்டானம், கவையீடு இவைகள் சகலமும் மொதுவாய் பரிசீலித்து முடிவுபெறவும் நடப்பு, வழக்கம் அனுஷ்டானம், கவையீடு இவைகள் சகலமும் மெமெயரில் வியக்தமாய் இருக்கச்செய்ய பிறுர்த்துவரு.
- (ஒ) சுப்பிரமணியன் (ஒ) கெணேசய்யர். (ஓ) அருணுஜல் சாஸ்திரியன் (ஒ) சி கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்ய**ர்.** (ஓ) வெங்கட்டராம**ய்**யர் (ஓ) முமய்யன். (ஓ) ப. சுப்பிரமணிய சா**ல்திரிகள். (ஓ) முமசுவாமி**ய்யர். (ஓ) ம. வைத்திணுதய்யர்.

Papanasam Taluk, Ganapathi Agraharam Objection Petition Register.

Serial Date of presentation. num-ber.

Name of object and his address.

Nature of objection with relief sought for

Orders of additional record of Rights Officer.

No. 1 1932.

No. 22 23rd June 1932.

Subramania

Ayyar

other

zar.

and

maha-

April K. A. Krishna- State that the village is a social of the whole village are subject to periodical re-distribution, consequently the same lands of a definite extent not being held by the same individual in enjoyment state that the last surveyd one about twelve years ago was not at their instance that they shared no portion of the costs and that it is of no practical use or value as between the proprietors and micasdars

State that even if assuming that the Government is entitled to collect water rate from the village they are under no obligation to do the same as it is all the concern of the melwaramdar.

State that there are no Government porambokes in the vil-

State that (1) the observation that the survey was made in 1921 at the instance of the

estate, (2) that the repairs to the irrigation sources, occ, are made by the mirasidars and that, (3) the water-rate, etc., are being collected from the melwaramdars are facts.

State that the old kariyedu system is in vogue and that the recent survey accounts have not hitherto been adh red to states that as survey accounts are not followed the owner of plots as recorded will be diff rent from actual enjoyer's request, under the above circumstances to the melvarandar as usual to record that the repairs, etc., to the mrigation sources, etc., are done by the mirasiders and that the village is a karaiyedu one. The only items in the mahazar which can be said to have even a distant bearing on the record of rights register is about the registry of persons as me varamdar—vide O.P. No. 22.

The mahazardars say that it is enough if this petition is considered (illegible) O.P. No. 1 M.1., dated 19th July 1932. The potitioner's contention is that there is an understanding between the landholder and the ryots as to the enjoyment of the individual fields and paythe individual fields and payment of rent to the melvaramdur. This does not pertain to the field of enquiry on which the special suff is engaged, viz., the preparation of the record of irrigation rights. So eral matters referred to herein are beyond the scope of our enquiry and are not releour enquiry and are not relevant and a history of the peculiar circumstances alleged to be prevailing in the village is not necessary in our records no action. As per orders of the communicated Boa d's Proceedings Mis. No. 3476, dated 25th November 1932, the fact that this is a karaycedu village has been embedded with the R. of R. Register and irrigation memoir of the village.

Letter from Messrs. N. RAMA AYYAR and G. R. MUTHUSWAMI AYYAR, to the Honourable the Members of the Board of Revenue, Madras, duted 18th September 1932.

मन्त्रमिन नपन

The humble appeal presented by (1) N. Rama Ayyar and (2) G. R. Muthuswami Ayyar, ryots of Ganapathi Agraharam village, Papanasam taluk, Tanjore district.

The appellants above named beg most respectfully to appeal to this Honourable Board against the Draft Irrigation Memoir published by the Additional Records of Rights Officer, Tanjore, under sections 172 and 205, of the Madras Act I of 1908, and set forth the following grounds of objections to the aforesaid order.

- I. (i) N. Rama Ayyar, son of Narayanappa Ayyar, Hindu, Brahman, Miras and ryot in the Tanjore Palace Estate Inam village Ganapathi Agraharam, Papanasam taluk. Tanjore district, is the first appellant.
- (ii) G. R. Muthuswami Ayyar, son of G. S. Rama Ayyar, Hindu, Brahman, Miras and ryot in the aforesaid village, is the second appellant.
- II. A draft irrigation memoir has been prepared by the Additional Records of Rights Officer, Tanjore, as a result of his investigation and published in pursuance of the provisions of Act I of 1908. But the following points which have been represented to him have been totally ignored by him much to the prejudice of the rights of us and other ryots of our village :-
 - (a) The karayeedu system and its incidents which constitute the principal and outstanding feature in regard to the enjoyment of the lands in our village have not been noticed by the Records of Rights Officer. The above said system has

been in force in our village from a long time since and has been recognized in a series of judicial decisions and also been described in detail in Venkaswami Rao's Tanjore District Manual. The lands of the village except a fraction thereof reserved as Achandrarkam are periodically redistributed amongst the several owners and the proprietors who have one-eighth double varam lands so as to enable each owner to enjoy for a fixed period some lands representing his share in the entire village. On the expiration of the agreed period a fresh re-shuffling and readjustment is made when lands change possession and the owner gets new lands of about the same productive capacity though of varying extents. We respectfully submit that this institution and its characteristics have not been considered by the officer in the preparation of the document in spite of our representations to him.

- (b) Further the office has failed to take note of the kolapramana dittam, 14 feet kole measurement which regulates the measurement of the extent and area of the village and the fixing of rent on that basis. It forms essential part of the engagement and contract between the ryots and the proprietors of the village and the jamabandi accounts of the latter and the muchilikas taken from us will amply testify to its prevalence.
- (c) Ever since 1888 all registered agreements clearly prove that rent has to be determined and fixed in accordance with and with reference to the classification of the soil of every bit of land in our village. This matter finds a serious omission in the draft memoir.
- III. We have produced documents to substantiate every one of the above contentions but they have not been referred to by the officer.
- IV. We therefore pray that your honour will be pleased to consider the above-mentioned points and direct that they may be incorporated on the strength of immemorial usage, custom, engagement and contracts between us and the proprietors and the registered documents evidencing them which were brought to his notice in the memoir prepared by the Additional Records of Rights Officer.

SPECIAL REVENUE OFFICER, C.M.P., TANJORE.

F. R. Brislee, Esq., I.C.S.

D. Dis. No. 1346/32-Bl., dated 7th February 1933.

[Record of Rights (Tanjore), Papanasam taluk, Ganapathi Agraharam (Estate) Objection petition.]

Read the following:

(1) Petition, dated 11th September 1932, from N. Rama Ayyar, and G. R. Muthuswami Ayyar, and (2) other connected records.

Order.

The petitioners are informed that a remark will be made at the end of the record of rights register and the irrigation memoir that the village is a karayeedu one. A brief description of the tenure will also be given in the irrigation memoir.

2. The other points regarding the settlement of rents are beyond the scope of the present record of rights operations.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE OF TANJORE WEST.

I.A. No. of 1932

in

O.P. No. 117 of 1928.

Affidavit filed by N. Rama Ayyar.

- I, N. Rama Ayyar, son of Naranappa Ayyar, Hindu, Brahman, Saivite, Miras, aged 56, residing at Ganapathi Agraharam, Papanasam taluk, Tiruvadi Munsif, do hereby solemnly and sincerely state as follows.
- 1. I am one of the mirasidars of mokhasa village of Manalur Ganapathi Agraharam, the melvaram rent of which was originally payable to the Tanjore Palace Estate since divided among the sharers as per decree in O.S. No. 3 of 1919, on the file of the District Court, Tanjore West. Two of the said sharers, viz., the Huzur Palace Estate, and that of A.L.A.R., have melvaram right over a portion of the said villages. The said two estates are now under the control and supervision of the District Court, Tanjore West.

- 2. The yield of lands in the said village has been very low during the last years and the price of paddy also having gone down considerably during the period, the mirasidars are put to irreparable loss and most of them have become largely involved in debts.
- 3. The first crop just now harvested has fetched only 100 kalams per veli, out of which a fourth, i.e., 25 kalams have to be set apart for varam, seed expenses, etc., leaving a net income of only 75 kalams, which at the current price of Rs. 1-2-0 a kalam giving them about Rs. 85.
- 4. The Palace Estate is entitled to mclvaram at 48 per cent of the net outturn. According to the muchilika executed by the mirasidars in 1916, the rent is fixed at 122 kalams per veli for the present or first crop in double crop lands at the commutation rate fixed by the Sub-Court, Tanjore, then in charge of the entire estate.
- 5. In 1915 and 1916 when paddy was selling at Rs. 2 a kalam and when the subject of the commutation price was mooted by the Receiver of the Tanjore Palace Estate, the Sub-Judge found the originally agreed grain rate was abnormally high and fixed the rent specified in the muchilikas of 1916 (please see Proceedings of the Sub-Court, Tanjore, in R.P. No. 254 of 1915, and the final proceedings of 1916). The same rate has been adopted in the muchilikas now in force and executed about 1923.
- 6. The villagers of Someswarampuram and Eachangudi are next adjacent to Manalur Ganapathi Agraharam, and the said estate has melvaram right over them also. Upon representations made by the mirasidars of those villages about the poor yield and low price, the District Court has been pleased to order a reduction of 3 annas, 6 pies per kalam from the commutation price as fixed between the parties and as mentioned in the like registered muchilika executed by them to the Tanjore Palacc Estate about 1923.
- 7. The grain rate at which melvaram is fixed for the village of Manalur Ganapathi Agraharam is considerably above the rate fixed for Someswarapuram, and so it goes without saying that Ganapathi Agraharam already worse bit, is entitled to better and kinder consideration at the hands of the court.
- 8. I submit in view of the financial stringency obtaining everywhere and especially of the poor yield and low price obtaining in our village that pays a high rate, our case deserves a specially sympathetic consideration and the commutation rate fixed in 1916 has to be substantially reduced.
- 9. It is therefore just and necessary in the interests of justice that without prejudice to the terms of the muchilika already given by us, we may be granted a substantial reduction of rent till conditions improve and that the guardian in charge of the huzur estate and the receiver of 31st defendant may be ordered to collect accordingly.

Copy submitted to the District Judge, the Guardian of Huzur Estate, and the Receiver of 31st defendant. बह्मधन नगर

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE OF WEST TANJORE.

I.A. No. 533 of 1932

in

O.P. No. 117 of 1928.

(1) N. Rama Ayyar, (2) P. Ganesa Ayyar, and (3) P. Krishnaswami—Petitioners.

Minors Rajaram Saheb, Serfoji Raja Saheb, Venkaji Saheb and Thukkaji Saheb, by guardian Athmaram Madick Row Saheb-Respondents.

Petition under section 151, C.P.C., and section 32 of the Guardian and Wards Act.

For the reasons mentioned in the accompanying affidavit, petitioners pray that without prejudice to the terms of the muchilika already given by them, this court may be pleased to grant a substantial reduction of rent till conditions improve and that the respondents through their guardian may be ordered to collect accordingly.

10-12-1932.

(Signed) A. NARASIMHA CHARIAR, Advocate.

(Signed) K. V. RAJAGOPALA AYYAR, Pleader.

12---10---1932.

Sealed.—District and Sessions Court, West Tanjore. Received, 10th October 1932.

> (Initialed) R.P.A., Sarishtadar.

Forward the enclosed mahazar to the guardian for disposal. C.P. No. 8 of 1933. To the Receiver of 31st defendant.

Proceedings of the District Court of West Tanjore, dated 25th March 1933.

Read.—Petition, dated 12th November 1932, from the ryots of Ganapathi Agraharam, praying that As. 3-6 per kalam may be reduced for a period of five years from fashi 1342 from the existing commutation rate of Rs. 1-2-6 a kalam considering the fall in the price of paddy and the low yield of the lands.

Receiver's proposal at one rupee per kalam for fasli 1342 is approved.

Proceedings of the District Court, West Tanjore, dated 11th April 1933.

Read letter Cir. No. 24 of 1933, dated 17th March 1932, from the guardian in O.P. No. 117 of 1928, on the file of this court, recommending that in the circumstances stated therein the commutation rate of Re. 1 a kalam may be adopted for Ganapathi Agraharam village for fasli 1342 only, without prejudice to the terms of the existing muchilikas.

Guardian recommendation is accepted.

(Initialed) E.G.B., District Judge.

- Letter from Ry. T. N. ATHMARAM MAHADICK Rao Saheb, Guardian, Huzur Palace Estate, Tanjore, to the District Judge, West Tanjore, Tanjore, dated 17th March 1933, Cir. No. 24 of 1933.
- [Reference.—Court's No. 6182, dated 15th October 1932, forwarding the petition of the ryots of Ganapathi Agraharam, for disposal presented with I.A. No. 533 of 1932, in O.P. No. 117 of 1928.]

In resubmitting the petition of the ryots of the village of Ganapathi Agraharam referred to above, I beg to report the following facts for your honour's information and for such orders in the circumstances set forth hereunder.

- 2. This village of Ganapathi Agraharam in Papanasam taluk, a village fourteen miles away from Tanjore, is a typical village to deal with in the matter of realizing the melvaram rent in kind to the estate. The villagers or the ryots enjoy their holdings in the village under a karaiedu system, i.e., a distribution of their respective holdings once in eleven years among themselves, which system is still in force. A particular individual who enjoys a particular land for his registered extent of lands owned by him in that village, in a particular period is not sure to enjoy the same particular lands, in the next term of karaiedu, thus the villagers will be enjoying their registered extent of holdings everywhere, as per lottery in the Kariedu, thereby the villagers always act as a body in all matters concerning their village.
- 3. They have now come to the court for some reliefs concerning their village, with regard to the payment of melvaram rent to the estate. With regard to their allegations in paragraphs 2, 3 and 4, I beg to report that the melvaram rent in kind was fixed at the time when the Rajas themselves were directly enjoving their mokhasa villages which the same rate of rent in kind is being adopted till now, but is being collected in cash at a commutation rate fixed from time to time from the days of the Collector who first collected as Receiver of the Palace Estate. The last commutation rate fixed for the melvaram rent in kind was in the year 1916 at Re. 1-2-6 a kalam for a period of seven years after an observation by the Subordinate Judge, Tanjore, that the melvaram rent fixed in kind is high (vide Sub-Court's Proceedings No. 463 of 1916, dated 12th February 1916).

Again in 1922, the District Court, Tanjorc, in its Proceedings No. 883 of 1922, dated 30th April 1922, ordered to continue the same rates from fasli 1332 pending settlement, subject to adjustment after settlement of any excess or deficit in the collection of rent. On the strength of this order of the court, the ryots have executed permanent muchilikas to the estate and are paying rents accordingly to the estate. A specimen muchilika executed by a ryot of the village to the then Receiver is also enclosed for perusal and return.

4. Now the ryots pray that without prejudice to the terms of the muchilika executed by them they may be granted a substantial reduction of rent till conditions improve, as was done in the case of Someswarapuram village as referred to by the ryots in paragraph 6 of their petition. Concession in the commutation rate, viz., As. 3-6 given to the ryots of Eachangudi and Someswarapuram is pure reason and the request of these petitioners are not similar to those of the ryots of Someswarapuram village.

5. In the face of the registered contract, both between the landlord and tenants, both are not to go behind the terms of the muchilika now in force. I beg to bring to the notice to the court, the clause 12 of the muchilika with reference to the court's proceedings No. 883, dated 30th April 1922, and that the ryots taking advantage of the status of the several landholders who have got shares in the village are arranging to apply to the Government for the record of rights under section 164 (1) of the Act I of 1908 for settlement of rent after classification of soil in which case, I submit that the clause 12 of the muchilika will be first to be mooted out as I understand that the estate will have to make good the difference of amounts collected hitherto from the date of muchilika till the date of settlement of rent which means to adjust rents due by them for some years to come so far as the portion of this estate lands is concerned in which predicament I did not wish to place myself, during my administration. Further, it is true that the price of paddy is now not more than rupee one anywhere, and generally the yield of the estate villages also is below the normal. Hence in order to avoid all controversies, I submit that, if the court thinks fit, that as prayed for by the ryots that without prejudice to the terms of the existing muchilika the current price of paddy, i.e., Re. 1 a kalam may be adopted in licu of Rs. 1–2–6 a kalam and collected accordingly for fash 1342 alone. Such orders may be passed as the court deems fit.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE OF TANJORE WEST.

I.A. No. of 1932 in O.P. No. 117 of 1928

Affidavit filed by R. Subramania Ayyar.

- I, R. Subramania Ayyar, son of Ramanadha Ayyar, Hindu, Brahman, Saivite, Miras, aged 37, residing at Ganapathi Agraharam, Papanasam taluk, Tiruvadi Munsif, do hereby solemnly affirm and sincerely state as follows.
- 1. I am one of the mirasidars of mokhasa village of Manalur Ganapathi Agraharam, the melvaram rent of which was originally payable to the Tanjore Palace Estate, since divided among the sharers as per decree in O.S. No. 3 of 1919, on the file of the District Court, Tanjore West. Two of the said shares, viz., the Huzur Palace Estate, and that of A.L.A.R., have melvaram right over a portion of the said villages. The said two estates are now under the control and supervision of the District Court, Tanjore West.
- 2. Proceedings No. 833 of 1922 of the District Court of Tanjore, were passed after investigation of the revenue system of Ganapathi Agraharam, Manalur village, as disclosed by various documents. In pursuance of the above proceedings, the melvaramdars of the Tanjore Palace Estate obtained in 1922, muchilikas from the ryots of Ganapathi Agraharam village duly executed and registered by them.
- 3. In paragraph 1 of the above muchilika is recited the fundamental term of the contract that the muchilika was to remain in force from fasli 1332, till cash rent is determined, as a result of settlement operations, in accordance with the Proceedings No. 833, dated 30th April 1922; of the District Court, Tanjore, and in paragraph 12 is the stipulation that "I have executed this muchilika that I will be paying rent at the abovementioned rate, till cash rent is assessed and fixed on each individual holding, after classification of soils and settlement have been carried out, in accordance with the survey and on the further condition that the rent paid till the future settlement will be subject to adjustment of excess and deficit, on the basis of the future settled rent."
- 4. Though a period of eleven years has expired, no steps have been taken to implement the condition, as regards settlement and classification. The soil classification settlement above referred to really connotes the half net outturn system prevailing in ryotwari tracts. According to the rules in force in the ryotwari settlement, the net outturn after deducting cultivation expenses and other incidental charges is found to be 50 per cent. Of the gross outturn, and the landholder is entitled to collect as rent 48 per cent of this outturn. The landholder's share of gross produce therefore stands at 25 per cent.
- 5. While the melvaramdars can strictly and legally claim only 25 per cent, they are as a matter of fact, collecting at present 48 per cent, according to the village jamabandi accounts. Though the clause in the muchilika and agreement provides for the refund of the excess amount collected in the past years, still we, the ryots of Ganapathi Agraharam, can legitimately assert that we are liable to pay for rent only 25 per cent of the gross produce, according to the enforceable stipulation which has been in force from 1887, and is binding on the melvaramdar.

- 6. In S.A. Nos. 279 and 280 of 1913, on the file of the Madras High Court reported in 30, I.C., 166, His Lordship Justice Sadasiva Ayyar is referring to the land revenue policy obtaining in the village of Ganapathi Agraharam, observed "The documentary evidence clearly shows that the legitimate melvaram is only 48 per cent of the net outturn."
- 7. When the commutation rate was fixed in 1915 for the purpose of getting muchilikas from ryots in the same year, the Subordinate Judge remarked after careful scrutiny of the whole position, "After hearing the arguments of all parties, and on the facts that the grain rate originally fixed for the village of Ganapathi Agraharam is high" (vide Proceedings No. 463 of 1915, Sub-Court, Tanjore).
- 8. The Rent Recovery Act (Act VIII of 1865) was the statutory enactment, that governed the relations between the landholder and the ryots, prior to the Estates Land Act (Act I of 1890). There was no section in that enactment dealing with survey settlement and determination of eash rent. The only settlement that was in vogue then and was hence contemplated by the parties in the muchilika agreement of 1887 was the Government ryotwari settlement. The important condition that was the foundation of the muchilika agreement entered into in 1887 and that was actually incorporated in the name was that survey settlement should take place and that cash rent should be established for the holdings and such a muchilika was obtained by the estate authorities. Till 1922, the muchilikas got from time to time by the melvaramdar proceeded on the basis of this condition and the agreement embodied in each muchilika was considered to be only a temporary arrangement for arriving at the rent payable for the time being till cash rent was 'settled' as the result of survey settlement. Unfortunately, this contemplated settlement has been postponed from time to time and the essential term of the muchilika has till this day remained unfulfilled.
- 9. From 1887 to 1922, the above village of Ganapathi Agraharam, constituting a part of Tanjore Palace Estate, was under the charge and control of District Collectors and District Judges and they laboured under the disadvantage of not being able to undertake settlement of rent. They were content with fixing the rent by commuting the melvaram payable in kind at a favourable and concessional rate, much below the actual price of grain ruling at the various dates. Their object in thus fixing the rent was to bring it in conformity to the ryotwari rate, i.e., approximating to nearly 48 per cent of the net outturn.
- 10. When the last muchilika arrangement was ordered in 1922 it was envisaged that the soil classification and other measures for standardizing the rent would be completed within two years.
- 11. The melvaram which is calculated on the basis of 48 per cent of gross outturn, is extremely unjust and inequitable. The melvaramdars are entitled to receive 25 per cent of the gross output till the rent is determined after settlement and by so collecting unhealthy and vexatious litigation may be avoided. The ryots are ready and willing to pay on the above system. If the melvaramdars do not communicate their intention to collect on this system, before the end of November 1933, the ryots will have no other option but to deposit the lawful rent which is 25/48 of the actual amount due as rent for the last fashi in the revenue court.

I am expecting to receive favourable orders that will amicably settle this complicated dispute without bringing about the contingency of its being adjudicated elsewhere.

(Signed) A. NARASIMHA CHARIAR, Advocate.

(Signed) K. V. RAJAGOPALA AYYAR, Pleader.

Letter from N. S. Subramania Ayyar, Pleader, West Main Street, Tanjore, to M.R.Ry. T. N. Kolidoss Ayyar, Receiver of the 31st defendant's estate in O.S. No. 3 of 1919, on the file of the District Court of West Tanjore, dated 28th October 1933.

I have perused the petition sent by Messrs. G. R. Muthuswami Ayyar and others and also the connected papers. The petitioners are ordinarily liable to pay grain rent at the rate of six and odd kalams of paddy per mah of land. The landholder will ordinarily be entitled to receive the paddy in kind or the price of paddy at the prevailing market rate. But by virtue of a special agreement entered into in the year 1924 with the landholder the ryots are paying the rent after commuting the price of paddy at Rs. 1-2-6 per kalam. This agreement is to remain in force till a settlement of rent is effected by the Government. Prior to the execution of the agreement in the year 1924 referred to above the tenants applied to the District Judge for fixing some rate regarding the price

of paddy. Paddy was selling at more than Rs. 3 in the years 1921, 1922 at the time when the tenants applied to the District Court. The District Judge following a prior order of the Subordinate Judge, dated 3rd March 1916, directed the Receiver of the estate by an order, dated 30th April 1922, to collect rent fixing the price of paddy at Rs. 1-2-6 till a settlement of rent takes place. It is in pursuance of this order that muchilikas have been executed wherein the tenants have agreed to pay at the rate of Rs. 1-2-6 per kalam.

I also understand that in view of the low price of paddy the District Judge has directed that the price of paddy may be calculated at Re. I per kalam during fash 1342. The price of paddy is even now very low and there is no prospect of the price going high in the near future. I am not sure whether it would be easy to arrive now immediately to any such permanent arrangement between the landholder and the tenants since a lot of spadework like classification of soil, etc., as embodied in the conditions in the muchilikas has to be gone through.

But the following relief may however be given to the tenants for the present. In 1916 the Sub-Judge, before whom the administration of the estate then was, had observed in the order reducing the commutation rate as follows:—

"After hearing the arguments of all parties and on the fact that the grain rate originally fixed for the village of Ganapathiagraharam is high, the undersigned fixes the commutation rate at Re. 1-2-6 per kalam for a period of seven years the current fasli 1325."

The melvaram can be collected calculating the price of paddy at the prevailing market rate. If the tenants were to apply to the Collector under section 38 of Madras Estates Land Act for reduction of the rent on the ground that there has been a fall in the average local prices the receiver will find it difficult to defend the same. In order to avoid litigation and expense I would suggest that a recommendation may be made to the court to reduce the last year's commutation rate, viz., Re. 1 to some reasonable figure having due regard to the prevailing price of paddy.

Letter from the Receiver, Tanjore Palace Estate, to the District Judge. Tanjore West, R.C. No. 27 of 1933, dated 10th November 1933.

[Court R. No. 64/33, dated 2nd October 1933, on petition from G.R. Muthusami Ayyar and others of Ganapathi Agraharam, requesting that the Receiver may be directed to receive 30 per cent of the gross output till the rent is determined.]

The commutation rate fixed for the last fash for the village is Re. 1. Since price of paddy has further gone down now and paddy, recently harvested, is now selling at 13 annas per kalam, petitioners have now come forward with the request that a permanent settlement of rate should be effected. The question of effecting a permanent settlement would involve expenditure and enormous labours since classification of the soil and such preliminaries may have to be gone through. On the legal point raised I am unable to come to any conclusion in the absence of all documents relating thereto. I however consulted my estate vakil Mr. N. S. Subramania Iyer. He is of opinion that if the tenants apply to the Collector under the Estates Land Act for reduction of rent on the ground that there has been a fall in the price I would find it difficult to defend the same.

In any event as this is not the favourable time to effect a permanent settlement of commutation rate, as the procedure would involve expense and labour and time, I would for the present recommend that the commutation rate for this village is fixed at 13 annas per kalam for this fasli alone, leaving the question of commutation rate for the next fasli to be settled later on at the then prevailing prices; when paddy was selling at Rs. 3 per kalam, the commutation rate in the village was Re. 1–2–6; when paddy is selling at 13 annas per kalam the commutation rate of 13 annas is, I venture to submit, more than reasonable.

Proceedings of the District Court of West Tanjore, C.P. No. 48 of 1933, dated 15th November 1933.

Read petition, dated 29th September 1933, from the ryots of Ganapathi Agraharam, G. R. Muthusami Ayyar and others stating that they executed muchilikas to the Palace Estate which would remain in force from fasli 1332 till cash rent is assessed and fixed on each individual holding after classification of soils and settlements have been carried out, that though a period of eleven years has expired, no steps have been taken to implement the condition as regards settlement and classification, that the melvaramdars

are collecting nearly 48 per cent of the net outturn while they are entitled to only 30 per cent and that they should deposit the 30 per cent of the gross output in revenue court in case the melvaram is not collected at 30 per cent before the end of November 1933.

- 2. The report of the Receiver for 31st defendant in O.S. No. 3 of 1919 reporting that recently paddy is selling at 13 annas per kalam, that the question of effecting a permanent settlement would involve expenditure and enormous labour since classification of the soil and such preliminaries may have to be gone through and that the estate vakil is of opinion that it would be difficult to defend if the tenants apply to the Collector under the Estates Land Act for reduction of rent on the ground of the fall in price and recommending that the commutation rate for this village may be fixed at 13 annas per kalam for this fasli (1343) alone as this is not favourable time to effect a permanent settlement.
 - 3. Other connected papers.

Order.

Commutation rate is fixed at 13 annas per kalam for fasli 1343, seeing that price of paddy has considerably fallen.

(By order)

(Signed) R. Arogiasami, Sheristadar.

Letter from Messrs. RAMA IYER and G. R. MUTHUSWAMI, to the District Judge, West Tanjore, Tanjore, dated 7th November 1933.

The humble petition of N. Rama Iyer, son of Narayanappier, G. R. Muthusami Iyer, son of G. S. Rama Iyer, and other mirasidars of Ganapathi Agraharam village, most respectfully showeth.

- 1. Petitioners are the ryots of Ganapathi Agraharam village and the Huzur Palace Estate, Tanjore, and the estate of the 31st defendant in O.S. No. 3 of 1919, are entitled to collect melvaram from them. Both are governed by a uniform system of rent and are subjects to your honour's control.
- 2. We have submitted to your honour in September last a petition, praying for revision of the melvaram system, soil classification and settlement of rent. By way of supplementing it, we beg most respectfully to bring to your honour's notice the following circumstances which will amply substantiate the justice of our claim.
- 3. The report submitted to your honour by the guardian of the Huzur Palace Estate on 17th March 1933 shows that several successive Judges have been of opinion that the melvaram rate of our village based on grain rate is very high. Consequently redress was granted to us.
- 4. In the muchilika of the Huzur Palace Estate section which is in this court, it is recited that the estimated gross outturn for a double-crop holding of 20 mahs, i.e., 1 veli, is 378 kalams which works out at 57 kalams per acre of 3 mahs. Similar gross outturn for a single-crop holding per acre comes to 23 kalams. But the present yield of the lands, we beg to submit, is not even 2/9 of the abovementioned figures.
- 5. Even if the abovementioned estates are directed to embark upon soil classification and settlement of rent from 1934, it will take at least three years for the completion of the same. Further the contingency apprehended in such a case by the guardian in his report referred to above, of the possible liability of the estate to make good to the ryots excess collections of rent as per the terms of the muchilika cannot result in any loss to the estate. Any favourable rate which your honour determines, will, of its nature, be only of a temporary character and will go a considerable way in relieving us who are already in the grip of the present economic depression. For after all, the amount to be reimbursed to us will bear small proportion to the rent they have been collecting from us for the past eleven years.
- 6. We therefore most respectfully pray that your honour will be pleased to direct that the rate your honour fixes as payable by us may be favourable to us and be made temporarily operative till such time as classification of soil and settlement of rent are finished or for a period of at least three years to come.

N.B.-We have been paying according to the commutation rate at nearly Rs. 30 per acre of double crop, and at Rs. 16 per acre of single crop irrespective of difference in the quality of the lands for the past (eleven) years.

Letter from P. N. CHANDRASEKHARA AYYAR, M.A., B.L., Vakil, 357, West Main street, Tanjore, to Ry. T. N. ATHMARAM MAHADICK Rao Sahib, Guardian, Huzur Palace Estate, Tanjore, dated 14th November 1933.

I have perused the petition, dated 14th October 1933 of certain ryots of Ganapathiagraharam village and also the connected papers.

It is not possible to agree with many of the general allegations contained therein, such as "This soil classification, settlement, counts the half net outturn system prevailing in ryotwari tracts" occurring in paragraph 3 of the petition, and the averment in paragraph 4 that the melvaramdars can strictly and legally claim 30 per cent. But it is unnecessary for the purpose of this petition to go into any of these allegations in view of the antecedent circumstances.

The melvaram rent in kind was fixed during the time of the Rajas being collected at a commutation rate of rent. In 1916, the commutation rate was fixed at Re. 1-2-6 for seven years. It was lelt that the rate of melvaram in kind was unduly high, a view supported by judicial officers in legal proceedings. But in the year 1922, a permanent muchilika was executed at the said commutation rate of Re. 1-2-6 with this condition (as clause 12) that this was to continue till settlement subject to adjustment of any excess or deficit as per settlement. This was done in pursuance of the order of the District Court in proceedings No. 883 of 1922.

Owing to the fall in the price of paddy in recent years and the fall in the yield, the ryots petitioned last year for reduction of the commutation rate and taking into account the terms of the muchilika above referred the commutation rate was reduced to Re. 1 per kalam, the then prevailing market rate of paddy and the District Court in Proceedings No. 2711 of 12-4, dated 11th April 1933, has accorded its sanction.

Now this year there is a further fall in the price of paddy and paddy is selling at 12 anuas to 13 annas per kalam. The original commutation rate is bound to work a good deal of hardship and if a suit is filed for reduction of rent on the prevailing conditions, it may be difficult to defend the same. On the other hand, in view of the term of the permanent muchilika of the year 1922 and particularly of Clause 12 above referred to, the estate has nothing to suffer if a reduction in the commutation rate be granted to the market price of paddy for the present year. It will have this effect of preventing costly and protracted litigation and the wholesome effect of smooth and speedy collection of rent and at this critical stage of the estate this is what is wanted.

Letter from Ry. T. N. ATHMARAM MAHADICK Rao Saheb, Guardian, Huzur Palace Estate, Tanjore, to the District Judge, West Tanjore, Tanjore, dated 15th November 1933, R.C. No. 24 of 1933.

[Reference.—Petition from the ryots of Ganapathiagraharam village to court received with Court's No. 6503, dated 21st October 1933.]

In resubmitting the petition of the ryots of the abovesaid village, I beg to report as follows.

On a similar petition from those ryots during last year, a detailed report was made to court in this office R.C. No. 24 of 1933, dated 17th March 1933, with reference to Court's No. 6132, dated 15th October 1932, and the court in its proceedings No. 2711, dated 12th April 1933, was pleased to order to collect the melvaram rent in kind at Re. 1 kalam as against the rate of Re. 1–2–6.

Now they have again come with this petition, for payment of their rent for fasli 1343. I understand that on a similar petition from those ryots, the Receiver for the 31st defendant's share, has recommended to court for sanction to collect at the rate of 13 annas a kalam according to the current market rate of the price of paddy. Agreeably to the views of this estate vakil (copy enclosed), I solicit orders to collect at the same rate as recommended to court by the Receiver for the 31st defendant's estate for fasli 1343 without prejudice to the terms of the existing muchilika.

Such orders may be passed as the court deems fit.

Proceedings of the District Court, West Tanjore, No. 7808, dated 8th December 1933. Read—the following:—

Letter No. R.C. 24 of 1933, dated 28th November 1933, from the guardian in O.P. No. 117 of 1928 on the file of this Court recommending that the commutation rate for Ganapathiagraharam for fash 1343 may be fixed at 13 annas a kalam and soliciting the orders of this Court.

Order.

Commutation rate is fixed at 13 annas a kalam for fash 1343 only without prejudice to the terms of the existing muchilikas.

(By order)

(Signed) R. P. Arogiaswami, Sheristadar.

It is well known that our efforts for reduction of rent due to our melvaramdars for faslis 1342 and 1343 have borne fruit and mirasidars of 28 karais out of a total of 35 karais in our village share the benefit of the same. The remaining seven karais are excepted because they form the subject-matter of purchase of melvaram interest.

To assess the actual measure of reduction it should be noted that originally in pursuance of the muchilika executed by us commutation rate was determined and fixed at Re. 1–2-6 per kalam when for fash 1342 the abovementioned rate was reduced to Re. 1 per kalam the actual extent of our gain can be computed to be Rs. 6-4-0 for one-sixteenth karai, i.e., Rs. 100 for a karai and the aggregate of the same for all the karais is Rs. 2,800. Similarly for fash 1343 the reduction being As. 5-6 per kalam, works out at Rs. 13-12-0 per one-sixteenth karai, i.e., Rs. 220 for a whole karai and the total thereof comes to Rs. 6,160.

The necessity for settlement of the village inasmuch as Ganapathiagraharam is a Karaiyedu village is imperative, but it is not possible to bring about the same now or in the near future. Further we need not be apprehensive of the recently passed Estates Land Act as its deletrious provisions cannot affect us. If only all the mirasidars cooperate together and conjointly press for reduction, it is possible to bring about a fifty per cent remission. Judicial decisions and cognate matters amply warrant support of our claim.

1887-ம் நூல பிப் வெரியீ 7 டை தஞ்சாவூர் டிஸ்டிரிக்ட்டு தஞ்சாவூர் அரண்மீன இறந்துபோன மகா ாஜா சாகேப் அவர்களுடைய எஸ்டேட்டின் விசாரீண கர்த்கரும் ரிஸீவருமாகிய மேஸ் தர் இ. இப்ஸன் துடையவர்களுந்கு மேற்படி டிஸ்டிரிக்ட்டு கும்பகோணம் காலூகா சுவாமி மீஸ் சப்டிஸ் டிரிந்ட்டுக்குட்பட்ட உம்பளப்பாடி மாகாணம் மேற்படி அரண்மீன எஸ் டெட்டைச் சேர்ந்த கெண தி அந்ரகாரம் 1, 2 சேத்திவட்டம் சேர்ந்க புதல் மஹுலூர் உள்பட மேற்படி கெண தி அந்ரகா ம் சிருமம் சுந்துப்பய்யுர் குமா ன், பிராமண ஜாதி, சிவமதம், மீருசு, 35 வயதுள்ள நெ. 60, மீருசு சாமிணுதய்பேர் எழுதிக்கொடுத்த இலோரு முச்சலிக்கை.

மேற்படி சுவாமிமில சப்டிஸ்டிரிக்ட்டு, உற்பளப்பாடி மாகாணம், பூர்வீகத்திலும் தற்காலத்திலும் மேற்படி அுண்மின் எஸ்டேட்டுக்கு, மேல்வார பாத்தியமும் எனக்கு மிறுசு பாத்தியமுள்ளதும் இதனடியில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற நான்கெல்லேக்குள்பட்டதுமான மேற்படி புகல் உள்பட மேற்படி கெண்டு அக்கிரகாய இராமத்தில் நஞ்சை, புஞ்சை வகையறு நிலங்களே நாளது 1296-ம் பசலி முதல் நான் இலாறு ஒப்புக்கொண்டதற்கு விபாம்.

முதலாவது: நஞ்சை அபண் கட்ப்பு அதாவது இருபோக திட்டம் வேலி 0 மா. 17 குழி 30 தெ. 58. அதன் முதல் போகத்துக்கு வேலி 1-க்கு நெல் கலம் 255, மா 1 ஆக ஒ-வாரம் நெல் கலம் 220, ம. 8½-க்கு மேஸ்வார் நெல் கலம் 111, ம. 3½, அதின் தானடி வே. 1-க்கு நெல் கலம் 103, மா. 4 ஆக ஓ-வராம் நெல் கலம் 89, மா. 5½-க்கு மேஸ்வார் நெல் கலம் 45, மி. 1 , இரண்டாவது சம்பர் நிலத்தில் அதாவது ஒரு பேர்க் திட்த்தில் கடப்பு சாகு மு. செய்ய திடமாக மேற்படி இரமம் மொத்தத்திற்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற வே. 34, மா. 18, குழி 49, ரெ. 32-க்கு என் வீதத்துக்கு நான் நாளது தேதியில் ஒப்புக்கொண்டது வேலி 0, மி. 9. குழி 27, செ. 44 அதில் நான் இரு போகம் சாகுபடி செய்காலும் செய்யாவிடாலும், வேலி 1-க்கு நெல் கலம் 190, மி. 7½ ஆக ஒடவரும் நெல் கேலம் 88, மி. 5½-க்கு மேஸ்வரும் நெல் கலம் 44, மி. 7½ ஆதின் தானடி வேலி 1-க்கு நெல் கலம் 95, மி. 3½ ஆக ஒடவரும் நெல் கலம் 44, மி. 2½-க்கு மேஸ்வரும் நெல் கலம் 22, மி. 3½. மூன்றுவது சம்பா பிசானம் வே. 1, மி. 1, குழி 63, செ. 12-க்கு வேலி 1-க்கு நெல் கலம் 190, மி. 7½ ஆக ஒடவரும் நெல் கலம் 206, மி. 2½-க்கு மெஸ்வரும் நெல் கலம் 207, மி. 1½ ஆக நஞ்சை வேலி 2, மி. 8, குழி 21, செ. 50-க்கு ஒடவரும் நெல் கலம் 649, மி. ½-க்கு மேஸ்வரும் நெல் கலம் 327, மி. 3½. சமுநையம் உள்படி என் வீகும் முஞ்சைக்கு விரும்—அயன் புஞ்சை வேலி 0, மி. 4, குழி 73, செ. 20-க்கு வேலி 1-க்கு ரூ. 26-14-4 ஆக தீர்வை ரூ. 6-12-6 பெரமண புஞ்சை வேலி 0, மி. 0, மி. 0, குழி 13, கெ. 10-க்கு

வெலி 1-க்கு ரூ. 23-6-9 ஆக தீர்வை ரூ. 0-2-5. மேற்படி பெ. மண புஞ்சை வே. 0, மா. 9, குழி 4, கெ. 49-க்கு வேலி 1-க்கு ரூ. 28-2-0 ஆக தீர்வை ரூ. 0-1-0-க்கு தாக்கு புஞ்சை வேலி 0, மா. 2, குழி 32, கெ. 5-க்கு வெலி 1-க்கு கு. 39-6-4-க்கு தீர்வை ரூ. 4-9-1. கவாணதாய பஞ்சை வேலி 0, மா. 4, குழி 13, கெ. 23-க்கு வேலி 1-க்கு கு. 40-13-9 ஆக தீர்வை ரூ. 9-7-7 ஆக புஞ்சை வேலி 0, மா. 11, குழி 36, கெ. 43-க்கு தீர்வை ரூ. 9-7-7 ஆக புஞ்சை வேலி 0, மா. 11, குழி 36, கெ. 43-க்கு தீர்வை ரூ. 9-7-7 ஆக புஞ்சை வேலி 0, மா. 11, குழி 36, கெ. 43-க்கு தீர்வை ரூ. 21-0-8 ஆக நன்கர், புஞ்சை உள்பட்டவேல் 2, மா. 19, குழி 58, கெ. 29-க்கு நான்செலுக்கு தீர்வை ரூ. 21-0-8 ஆக நன்கர், புஞ்சை உள்பட்டவேல் 2, மா. 19, குழி 58, கெ. 29-க்கு நான்செலுக்கு தேர்க்கும் மூ. 21-0-8 ஆக நன்கர் தேர்க்கு நனம்பாம் 1 கெக்குத்திர்க்க மக்கியில் சம்பா மிசான நெல்லுக்கு அந்தர்த்த பசலி நவம்பாம் 1 கெக்கத்திரை கு. 21-0-8 கடுத்திர்க்கு அந்தர்த்த பசலி நவம்பாம் 1 கெக்கத்திரை கு. 21-0-8 கடுத்திர்க்கு அந்தர்த்த பசலி நவம்பாம் 1 கெக்கத்திர்க்க கடிக்கத்திர்க்கியில் கிரும்பில் சிரிக்கியில் சிரிக்கியில் கிரிக்கியில் சிரிக்கியில் விளிக்கியில் சிரிக்கியில் கிரிக்கியில் கிரிக்க

ணு இராமத்தில் பொது நண்மைக்காக விடப்பட்டிருக்கிற புறம்போக்கு ஸ்சலங்களில் நால் பிரவேசித்து சாகுபடி முதலானது செய்கிறதிலில். அப்படிச் செய்தால் ரிஸீவர் துடையவர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் நிபந்திகுக்கு பாத்தியப்படுவேளுக்கும். எனக்கு மி ஈச பாத்தியமுள்ள மேடுல கண்ட நஞ்சை, பஞ்சை வசையரு நிலங்களுக்காக எதிர் நடையாய் எலக்கு பட்டா அல்லது பட்டாக்கள் கொடுக்கவேண்டியதிலில்பென்று ரிஸீவா தடையவர்களும் நானும் உபய சம்மதமாய் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதால் பட்டா பிறந்திருந்தால் எப்படியோ அப்படிப் போலுவே இந்த முச்சிலிக்காவின் நிபந்தினக்கோ நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம்.

மேற்படி கிராமத்தில் சர்வெ செட்டிக்கொள்ளையாம்.
மேற்படி கிராமத்தில் சர்வெ செட்டிக்கொள்ளையாம்.
நானும் என் வார்சுகள் வடைகயரு இந்த முச்சிலிக்காவின் நிபந்தவோகள் வடையரு இந்த முச்சிலிக்காவின் நிபந்தவோகள் வடைகயரு இந்த முச்சிலிக்காவின் நிபந்தவோகள் மிருந்தவர் இருகுல் கட்டுப்படுக்றேன். மேற்படி புகல் மணைலார் உள்பட மேற்படி கேணமதி அக்காரம் பிருந்தில் கடைசியாச எற்பட்ட சடையீடு சாலத்தில் நளமேடைபெம் திட்ட சம்மி வலையறு சரிகட்டி நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களே மிராசுதார்கள் பிரித்துக்கொண்டபடி அனுபவித்து வருவதில் நாளது வண் மில் கடையீடு கிராமமென்பதாகவே விவரித்துக்கொண்டு நிலங்கள் அனுபவப்படி நடிவடிக்கைக்கு வந்து நாக்குவாரி விபரம் ஏற்படாமல் இராம் பேர் நான்கெல்லே தானே காட்டி நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் குறிக்கப்பட்டுவருகிற வழக்கப்படி மேலேகண்ட என்னுடைய நிலங்களுக்கு இதில் இரும் பேர் நான்கெல்லே காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

நான்கெல்லே விபரம்—ஈச்சங்குடி எல்லேக்குக் இழக்கு, உள்ளிக்கடை விஜித் தொடிலுபுரம் எல்லேக்கு பேற்கு, சூலமங்கலம் சக்கராப்பள்ளி எல்லேக்கு வடக்கு, கொள்ளடத் திற்குத் தெற்கு.

Bon	ு இபந்தி வி	ກີບແຕ່:				U 5•
		கடப்புகார் 100-க்	கு டிசம்பர் மீ	15வ-க்கு	· • •	 60
		ജുഞ്ഖനി ഥ 15a_	க்குள்	• •		 40
		சம்பா பிசானம்	100-க்கு மார்க்	ச்சுமி″ 15€	டக்குள்	 30
		യവാരാഥം 15a_a	குள்	••		 50
		மே மீ 15 உ க்கு	in	••		 20
ைச	ബൈക്വാഗ്ര	சில்லமை கூடுகல் ப	்சம்பர்மி 15	டைக்குள் ப	ரா தி.	

புஞ்சை வகைய**ரு** சில்லனை கூடுதல் புசம்பர்**மு" 15 உ**க்குள் பாதி. மார்ச்சு**மு" 15 உ**க்குள் பாதி.

(ஒப்பம்) சாமினுதய்யர்.

(ஒப்பம்) மேற்படியூர் சுப்பராமய்யன் புத்திரன் மகாதேவய்யன் அறிவேன்.

(ஒப்பம்) மேற்படியூர் சுப்பா சாஸ்திரியன் புத்திரன் சாம்டுகில சாஸ்திரிய**ள்** அறிவேன்.

(ஒப்பம்) மேற்படி எஸ்டேட் மானேஜர் அவர்கள் ஆபீஸ் பிராசெஸ் இளர்க்கு சுப்**பி**ர மணியன் நெட்டெ**ழு**த்து.

(ஒப்பம்) காணம் ஷேய்யர்.

(Signed) Dorasamy Iyengar (Manager)

மேற்படி கெணபதி அக்கி:காரம் கிராமம் கெணசங்கியா பாகம் கரை 40-ல் என்னுதான பாகம் கரை 17/32. புஞ்சைக்குள்ளதும் ஏற்கனவே சிறயம் வாங்கி மிருசு தாக்கலாகியிருக்கிற புஞ்சை குழி 70-ம் உள்பட நஞ்சை, புஞ்சை நிலம் வேலி 2, மா. 19, குழி 58, செ. 29.

(ஒப்பம்) சாடிஞ்தய்யன்.

(ஒப்பம்) டேற்படி வட்டம் கூணம் சேஷய்யன்.

நெ. 4029. 1887-ம்ஞி பிப்ரவரிமீ 2உ, கெணபதி அக்ரகாரம் சாமினுதய்யருக்கு நாலு ரூபாய் ஸ்டாம்பு.

(ஒப்பம்) கிருஷ்ண செட்டியார், ஸ்டாம்புவெண்டர், திருவாதி கடை வீதி.

நெ. 548/2 எ. சுவாமியில் சப்ரிஜிஸ்நர் ஆபிசீல் அடியில் கையெழுத்து செய்திருக்கிறவரால் 1887-ம்ஞி மேமீ 14டை பகல் மணி 2–30-க்கு கொண்டுவந்து கொடுக்கப்பட்டது.

(ஒப்பம்) சாமினுதய்யன்,

1887-மன்ல மேமீ 14வ.

(Signed) C. Krishnasami Iyer, Sub-Registrar.

அடியில் கையெழுத்து செய்திருகிறவர் எழுதிக்கொடுத்ததுண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறுர். (ஒப்பம்) சாமிஞ்தய்யன், சுந்திரப்பய்யன் குமாரன, பிராமணன், மிறுசு, கெண்ப**தி** அக்கிரகாரம்.

விசாரிக்கப்பட்ட சாட்சி.

(ஒப்பம்) கர்ணம் சேஷைய்யன், சுந்திரப்பூய்யன் குமாரன், ஷை கர்ணம் ஷெ 1887-ம்ஞ்டு மே**மீ 14**வ.

(Signed) C. Krishnasami Iyer, Sub-Registrar.

நெ. 1 புஸ்தகம், 32-வது வாலியம், 213 முதல் 216-வது பக்கங்களில் 548-ம் நெம்பர் த**ஸ்** தாவேஜாக ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.

1887-ம்ளு மேமீ 16 உ செலுத்திய கட்டணம் இரண்டு ரூபாய்.

(Signed) C. Krishnasami Iyer, Sub-Registrar.

1924-ம் இடு) மார்ச்சும்" 27 உ தஞ்சாவூர் அண்ம இண எஸ்டேட் ரிவூவர் ருவ் சாகிப் ஆர். நாராயண சமி அய்யர் அவர்களுக்கு—

பாபஞ்சம் தாலூகா, கெண்பதி அக்கிரசாரம், முதல் சேத்திவட்டம் 88-ம் நெம்பர் பட்டாதார், விசுவஞ்துய்யுர் குமாரர், பிரார்மண் ஜாதி சிவமதும், மிறுசு, உத்தியோகம், ராமுஸ்வாமி சர்மா எழுதிக்கொடுத்த இலூறு முச்சிலிக்கா.

ஷை எஸ்டெர்டைச் சேர்ந்த கெணபதி அத்தியமாம், மணலூர் இராமம், முதல் சேத்திவட்டத்தில் என் பெயால் 88-ம் நெ. மிறுசுடன் நாள் அலுபவித்துவருகிற நஞ்சை, புஞ்சை, லி. 1, மா. 1, குழி 29, செ. 35 நிலத்திற்கு இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற அச்சு பாரத்தின் ஷாத்துப்படி நான் நடக்க சட்டுப்பட்டு சென்ற 1332-ம் பசலி முதல் செட்டில்மெண்டாக ரொக்கத் தீர்வை எற்படுகிற வரையில் இலாறுவாக தீர்வை செலுத்த ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த முச்சிலிக்காவின் பொருமானம் ரூ. 150.

V. RAMASWAMI SARMA.

தஞ்சாவூர் டிஸ்டிரிக்ட் இருவாதி சப்டிஸ்டிரிக்ட்டு, பாபநாசம் தாலுகா, உம்பளப்பாடி மாகாணம், கெணபதி அக்கி காரம் வட்டம், பூர்வீருத்திலும் தற்காலத்திலும் தஞ்சாவூர் அசன்மணோ எஸ்டேட் டுக்கு மேல்வார பாத்தியமுள்ளதும் எனக்கு மிறுசு பாத்தியமுள்ளதும் இதனடியில் குறிக்கப்பட் டிருக்கிற நாங்கெல்லேக்குள்பட்டதுமான கெணபதி அக்கோகாரம், மணலூர் சிராமத்தில் நஞ்சை, புஞ்சை வகையரு நிலங்களே சென்ற 1332-ம் பசலி முதல் தஞ்சாவூர் டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டாவர்கள் 1922-ம்ஞில் ஏப்பல்மீ 30 உயுள்ள நெ. 883 புரொலீடிங்கஸ்படி ஷெ சிராமம் செட்டில்மெண்டாகி போக்கத் தீர்வை ஏற்படுகிறவரையில் இஜாறு ஒப்புக்கொண்டதற்கு விவடம்.

- 2. ஷ சுரையீட்டு சிராமம், குளப்பிரமாணப்படி கரை 40-ல் என் நிதம் மூனு நீசம் கரைக் குள்ள நகுசை இருபோக திட்டம் லி. 6, மா. 10, குழி 56, செ. 0, முதல் போகத்திற்கு ஒட வாரம் வெலி 1-க்கு 255 கலம், ½ மாக்கால், ஆக 77 கலம், 10 மா, 48 ரெ, வேலி 1-க்கு மேல்வாரம் நெல் 122 கலம், 5-1/16 மாக்கால் ஆக தெல் 37 கலம், 4 மாக்கால், 40 செ. அதன் தாளடிக்கு கேலி 1-க்கு ஒடிவாரம் நெல் 103, கலம், 4 மாக்கால் ஆக நெல் 31 கலம், 6 மாக்கால், 48 சென். வெலி 1-க்கு மேல்வராம் நெல் 49 கலம், 7-3/16 மாக்கால் ஆக நெல் 15 கலம், 1 மாக்கால், 52 செ.
- 3. சம்பா நிறைத்தில் அதாவது ஒரு டோசு திட்ட நிலைத்தில் கடப்பு சாகுபடி செய்ய திட்டமாக ஷ இராம் மொத்தத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற 34 லி, 18 மா, 49 குழி, 32 செ.-க்கு என வீதத்திற்கு ஒப்புச்கொண்டது, லி. 0, மா. 0, குழி 44, செ. 51, அதில் நான் இருபோகம் சாகுபடி செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் வேலி 1-க்கு நெல் 190 கலம், 7½ மா, ஆக ஒட்வாரம் நெல் 4 கலம், 3 மா, 16 செ.-க்கு மேஸ்வார செல் 2 கலம், மா. 36, செ. 0, அதன் தானடிக்கு வேலி 1-க்கு 95 கலம், 3-7/8 மாக்கால் ஆக ஒட்வாரம் 2 சலம், 1 மா. 40 செ.-க்கு மெல்வாரம் 1 கலம், மா. 0. 16 செ.
- 4. சம்பா பிசானம் அதாவது ஒருபோக நிலம் லி. 11, மா. 87, குழி 38 செ.-க்கு வேலி 1-க்கு ஒடவாரம் நெல் 190 கலம், 7¾ மா. ஆக் ஒடவாரம் 113 கலம், 2 மர. 16 செ. மேல்வாரம்

- வேலி 1-க்கு 91 கலம் 61/8 மாக்கால் ஆக மேல்வாரம் நெல் 54 கலம், 4 மர. 16 செ. ஆக நஞ்சை லி. 18, மா. 43, குழி 17 செ.-க்கு ஓடவாரம் 229 கலம், 0 மர., 40 செ., மேல்வாரம் 109 கலம், 11 மர., 32 செ., அயன் புஞ்சை வேலி 1-க்கு ரூ. 25-14-0 ஆக லி. மா. 37, குழி 60 செ-க்கு ரூ. 1-12-7, சொர்ளுதாயம் புஞ்சை, வேலி 1-க்கு ரூ. 45-11-3 ஆக லி. மா. 89, குழி, செ-க்கு ரூ. 2-0-6 குத்தால் புஞ்சை வேலி 1-க்கு ரூ. 38-6-0 ஆக லி. மா. குழி, செ-க்கு ரூ. அ. பை. கெணபதி அக்கிரகாரம் பிறமனே புஞ்சை வேலி 1-க்கு ரூ. 22-4-10 ஆக, லி. மா. 26 குழி, 57 செ.-க்கு ரூ. 0-4-9, மணுலார் பிறமனே வேலி 1-க்கு ரூ. 27-4-10 ஆக வேலி மா. 32, குழி 29 செ.-க்கு ரூ. 0-7-7 ஆக புஞ்சை வகையரு, வேலி 2, மா. 86, குழி 18 செ.-க்கு ரூ. 4-8-11 ஆக நஞ்சை புஞ்சையுள்பட வேலி 1 மா. 1 குழி, 29, 35 செ.-க்கு சால் 1-க்கு நான் செலுத்த வேண்டிய மேல்வாரம் நெல் 109 கலம், 11 மர. 32 செ.-க்கு மேல்கண்ட புருவிடிந்லிபடி செட்டில்மென்கு ஆகி ரொக்க தீர்வை ஏற்படுகிறவரையில் கலம் 1-க்கு ரூ. 1-2-6 ஆக ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறபடியால் அந்தந்த பசலி கடப்புக்கார் மேல்வாரம் நெல்லுக்குள்ள தகையை நவம்பர்மீ 30 உக்குள் பாதியும் டிசம்பர்மீ 31 உக்குள் பாதியும், ஏப்ரல்மீ 30 உக்குள் பாதியும், பொர்ச்சுமீ 31 உக்குள் பாதியும், விர்க்கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிடி, கிரையிக்கிரையில் மன்ற உத்தியோகஸ்தரிடத்திலாவது சிரிவர செல்து வகுவித்தி விருத்தி விருக்கிருவரி மார்க்கிரி திலிவரவர்களால் கையெழுத்துப்போட்ட சீது பெற்றுக்கொள்வேருகவும்.
- 5. மேல்கண்ட நஞ்சை ஒரு போக நிலத்தில் இரு போகம் சாகுபடி. செய்தால் முதல் போகம் கடப்புக்கு சம்பா பிசானம் ரேட்டுப்படிக்கும் அதின் தானடிக்கு அதில் பாதியும், புஞ்சை வகையரு திட்ட நிலத்தில் நஞ்சை அல்லது சொர்ணுதாயமும், சொர்ணுதாய திட்ட நிலத்தில் நஞ்சை சாகுபடி. செய்தாலும், புஞ்சை சுவர்ணுதாய நிலத்தில் குத்தாலே சாகுபடி. செய்தாலும், தரிசு வகையரு நிலத்தில் எவ்வகை சாகுபடி. செய்தாலும் அதற்கு அந்தந்த இனத்துக்கு எற்பட்டிருக்கிற தாமா ஷாப்படிக்குள்ள ஜாஸ்தி நெல்லுக்கு மேலே கண்டபடிக்குள்ள கலம் 1-க்கு ரு. 1-2-6 வீத முள்ள தையும் சொக்கத்துகையையும் மேல்கண்ட இல்றே பந்திப்படிக்கு செலுத்திவைப்பேளுகவும்.
- 6. மேல்கண்ட நிலங்களுக்கு எஸ்டேட்டாரால் கவர்ன்மெண்டுக்கு செலுத்தப்படும் போட்டுவெரி துகையில் என் வீதத்துக்குள்ள பாதித்துகையையும் செலுத்திவைப்பேளுகவும், கவர்ன்மெண்டாருக்கு செலுத்தப்படும் காவல் துகையில் என் வீதத்துக்குள்ளதை செலுத்திவைப்பேளுகவும்.
- 7. மேல்கண்ட துகைகளே இஸ்திபந்திப்படி அந்தந்த வாயிதாவில் சரியாய் செலுத்தாமல் எவ்வளவாவது பாக்கி வைத்துக்கொண்டால் அதற்கு மாதம் 1-க்கு 100-க்கு ½ வீதம் வட்டி. சேர்த்து 1908-ம் வருஷத்திய மதராஸ் 1-வது ஆக்டின் நிபந்த2ன்களின்படி வசூல் செய்து கொள்ளலாம்.
- 8. ஷை இராமத்தில் பொது நன்மைக்காக விடப்பட்டிருக்கிற புறம்போக்கு வகையறு ஸ்தலங் களில் நான் பிரவேசிக்கிறதில்லே. அப்படி செய்தால் சட்டப்படிக்குள்ள பரிகாரத்துக்கு பாத்தியப் படுவேளுகவும்.
- 9. இந்த முச்சிலிக்காவுக்கு எதிர் நடையாய் எனக்கு பட்டா கொடுக்கவேண்டியதில்ஃலியன்று ரிசீவர் அவர்களும் நானும் உபய சம்மதமாய் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதால் பட்டா பிறந் தால் எப்படியோ அப்படிப்போலவே இந்த முச்சலிக்காலின் நிபந்த‱களே நிறைவேற்றிக்கொள் எலாம்.
- 10. ஷெ இராமத்தில் இனி ஏற்படும் கரையீட்டில் சர்வே அத்துக்கீளயும் புலன்களேயும் அவை களின் சொரூபத்தையும் மாத்துஇறதில்லே. அந்தப்படி. மாத்திணுல் அதிணுல் எஸ்டேட்டுக்கு ஏற் படும் நஷ்டத்திற்கும் பாத்தியப்படுவேணுகவும்.
- 11. தரிசு, நட்டுப்பாழ், சாலி, சுவல்பமாசூல் இப்படிப்பட்ட எந்த இனங்களுக்காகவும் இஜாரு துகையில் யாதொன்றும் தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டியதில்‰.
- 12. மேலேகண்டபடிட ஷே கொமம் சர்வேயை அனுசரித்தும் soil கள் கிளாவிபை ஆகி ஷொமத்தில் ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் செட்டில்மெண்டு ஆகி ரொக்கத் தீர்வை ஏற்படும் வரையில் மேல்கண்ட பேட்டுப்படி கிஸ்தியை செலுத்திவருவதோடும்கூட ஷெ செட்டில்மெண்டுபடிக் குள்ள துகையில் ஏற்கனவே செலுத்தியிருக்கும் துகையின் கம்மி ஜாஸ்தியை ஒத்துக்கொள்ளுகிற தென்ற கண்டிஷ்ன்பேரில் இந்த முச்சிலிக்கா எழுதிக்கொடுத்தேன்.
- 13. இந்த முசிலிக்காவின் நிபந்தின்களுக்குட்பட்டு நானும் என் வார்சுகளும் எக்ஸிகூட்டர்களும் அட்மினிஸ்டிரேட்டர்களும் கட்டுப்படுவோமாகவும்.

இந்த முச்சிலிக்காவின் பொருமானம் ரூ. 150.

கரையீடான கெணபுதி அக்கிரகாரம் மணலூர் கிராமத்தில் என் வீதம் கரைக்கு மூணுவீசம்.

நாங்கெல்லே விவரம்.

ஈச்சங்குடி வகையரு எல்லேக்கு இழக்கு, ஆடுதுரை விசித்திரராஜபுறம் வகையரு எல்லேக்கு மேற்கு, சூலமங்க**ை**ம் சக்கரப்ப**ெள்ளி வகையரு எல்**லேக்கு வடக்கு, கொள்ளிடத்திற்கு தெற்கு இதற்குள்பட்ட கரையீடான கெண்பதி அக்கிரகாரம் மணலூர் கிராமத்தில் நஞ்சை, புஞ்சை 1 வேலி, 1 மா, 29 குழி, 35 செ.

Witnesses—

- (1) P. Mahadevan, Accountant, Military Accounts Department, Quetta.
- (2) S. Ramalingam, Accountant, Military Accounts Department, Quetta.

கெணபதி அக்கிரகார இராமத்தவர், வெளிகளில் வசிப்பவர்களின் பூமிகீன, இராம வாசிகளான, மிருசுதார்கள் வைத்து, இருவகையோரும் நன்மையடைய, ஒத்தமை முதன்மையானது, நில இறயம் குறைவுப்பாமலிருக்க குற்காலம் உள்ள மேல்வார தான்ய மேல்வார ரேட், நிறந்தசமாக நியாயப்படி, கம்மிப்பட, சகலரும் முழு முயர்ச்சி கொள்ளவேண்டியது முக்கியமானது, சமீயம் கால வித்தியாசத்தால் தான்ய விலே குறைவரனதும் பூமி வெள்ளாமை கம்மியானதாலும், நிலத்தை உடையவர்களுக்கும், அனுபவிப்போர்களுக்கும் மன ஒற்றுமை படாமல், சொத்து, அனுபவம் ஆண்தை குறைவு 3 வருஷமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது, கால் கறை மேல்வார தான்யறேட் மேல்வாரம் உள்பட கணக்கு செய்தாலும் இப்போது உள்ளதில் 10-ல் 7 பாகத்துக்குள்பட்டே தான்ய மேல்வாரம் உள்பட கணக்கு செய்தாலும் இப்போது உள்ளதில் 10-ல் 7 பாகத்துக்குள்பட்டே தான்ய மேல்வாரம் நிலக்கும், ஒடவாற நிர்த்தாமணம் விஷயம் கவனிக்ககூடியதாயுமுள்ளது. இவ் ஷெயம் சுறைமும் எகமாய் மனமொத்து நடத்தி அனுகூலமாக்கிகொண்டால், நிலகிறமம் கம்மிப் படாமலும், இருவகையாரும் அனுகூலமாய் இருந்து வ வும், வரும்படியும் சரியாகும் தான்ய விலே சுமாறுகி இர்வையும் குறைவுட்டால், 1, 2 வருஷத்தில் பூம் அபிமானம் நிலக்கும் பூதனம், குறையமாட்டாது, பூமி அபிமானம் முக்சியம் பூஞ்சியம் பூஞ்சிய அபிமானம் நிலக்கும் பூதனம், குறையமாட்டாது, பூமி அபிமானம் நிலக்கும் பூதனம், குறையமாட்டாது, பூமி அபிமானம் முக்சியம் பூஞ்சிய துகைகளே முயம்பேடையில் போய் வாங்கிவந்த காலம், நிலத்திலுள்ள மறங்களின் சிறயம் கு. 2,500-க்கு மேல் நிலக்காறர்களுக்கே சேர்க்க வேண்டிய, சட்ட நிச்சயம் கருத் கு. 28 நகல்கள் வகையறுவுக்கு நாட்டாமை கைவரசய்யர் மூலம் வந்த காலம், நிலத்திக்கு நடியியர்கள் அதைக்கு காலக்கிருக்கு கொடுக்கு இல்லா கோர்ட்டில் நடத்தி இடைக்கும் பணத்தில் 8-ல் 7 பாகம் சொமத்தாருக்கு சேர் நிச்சயித்து அலி விஷயமர்கள் அசட்டையாய் மறுத்ததில் உள்ள கிருக்கு திடல் நம் சோமத்தில் உள்ளைக்கு கொருக்கு கொண்டு இருக்கும் அளித்தது மை மறைக்கும் பளன்கில் அளுந்ததாய் சொல்லி, நடந்ததில் உள்ள கிரைம் அரித்தது மும் சோம் இரைக்கிறது. மற்கள்கள் கொள்கில் இருக்குறது. அந்த பூமி தம் சொறு இருந்துரு காண்டு இருக்கிறது. அந்த பூமி தம் சொறு இருந்துரு காண்டு இருக்கிறது. அந்த பூமி தம் சென்று இருத்துரை கண்கு இடையாது முமிக்கில் அருக்கிறை அதிக்கிறது.

முன் மண்னூர், கெண்பதி அக்கிகாரம் கலால் கடைகள் இருந்த இடம் சொம்பவும் இடஞ்சலாக இருந்தது. மிஷன் கட்டட மேலபக்கம் அய்யம்பேட்டை ஆர்வறை உள்ள ரேட் சீரிகோக இருந்துவந்தது, இரண்டும் சீர்ட்ட 1910-ம். இர். முதல் பிறதி வருஷமும் மனுக்கள் கொடுத்து தாலுர்கள்வில் பார்த்துவற்து 1924-ம். இரும் மண்டுர் கள்ளுக்கடை தெற்கே எற்பட முங்கல் கொத்து வகையறு ரூ. 20 பொருமானவைகள் கொடுத்து பலலி சர்வே எடுத்து சக்கிலியன் திடலில் ஸ்த்திரல்பட்டு பழய இடம் சுத்தமாய் காலி செய்யப்பட்டது. 1928-ம். இல்கு சக்கிலியன் திடலில் ஸ்த்திரல்பட்டு பழய இடம் சுத்தமாய் காலி செய்யப்பட்டது. 1928-ம். இல்கு அக்கிறகார கடையை கொத்தமங்கள் வடிரம் காலி படிரமும் திடலில் வருஷம் 1-க்கு ரூ. 12 வாடகை எற்படுத்தி இடத்தை வடக்கே தள்ள டிபார்டும் இலில் வருஷம் 1-க்கு ரூ. 12 வாடகை எற்படுத்தி இடத்தை வடக்கே தள்ள டிபார்டும் மண்டார் மாற்றிஞர்கள் ரூ. 5 வரும்படியில்லாத் திடல் வாய்க்கால் தடர்ந்து உள்ளது. அப்போதைய சொற்குக்கார் பிடிவாதமாய் மறுக்காமல் பிறகு வேறு இடம் மாரியது அதே இடத்தில் பிறகு பஞ்சம் பள்ளிக்ட தொட்டிக்கும் தாலுக்கா போர்ட்டர் கு. 460 லெலில் மண்கேயில் நடத்தில் பிறது வருஷமும் ரூ. 50 பரிபாலன கிலவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்மருஷம் பாலக்ட்டம் நம் நேடிரம் இருக்க எல்லாம் நடத்தேரின்று மண்களும் திலக்க ஏற்பட்ட சிறமம் கிலவு, நடத்தேரின்று மண்டியிய அதேகர்களும் முயர்சித்து 1919-ம். இம்மாதிரி 40 வருஷம் முக்குவர்க்கும் தால்கலம் செய்யப்பட்டது. இம் மாறி விஷயம் அதேகம் எல்லாம் நிலக்க ஏற்பட்ட சிறமம் திலவு, ஏற்பட்ட க்ஷட நஷ்டம் நிவர்த்திக்க 4 வருஷம் முயர்சித்து இரும்களுல் சிறக்கும் கிலம் திலக்கில் வரையிய அதிக்கியம்பட்டது. இரும்கள் இரை கொண்டும் சிறக்கியம்பட்டது. இரும்கள் கிலையிய அதியமாக சிலமாகில் சால்லாம் நடத்தியைக்கும் கொண்கும் கிலையிய கறையமாக செய்வேண்டியதை ஒருமையுக் கிரம்ம் அரிம்பதை கொண்டிருக்கிறது. முயர்சி முகன்மையாக எண்ண கோகுல் இதுக்குமே நடத்திய எல்லாம் உடத்தில் சாலம் நம் சிரம் திரம் திலக்கிரும் கிலம் கேரம் திரம் கிலம் சிரம்படுக்கு கிலம் சேர்ந்திருக்கலைகள் முயர்சிக் பிறமாகள் தில் சிரம்மது கிலக்கி நென்வது இரும் கிலம் சிலக்காகில் செய்யப்பட்டது. இவ்வருஷ் ஆரம்பக்காகில் செய்யப்பட்டுக்காகில் செய்யப்பட்டது வென்முக்கில் தாலம் மக்கில்கி செய்கும் சிலக்காக்கில் சியம்பட்டியிர்கள் கிலக்கி சியம்பட்டியில் கிறக்கியிக்கி

கொடுக்காது, பிறகு நூற்றுக்கணக்காக சிலவு போம பொதுவாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. முத்து சாமிய்யர் வகையரு செய்த சிலவு பணம் சேர்க்காமல் பிறகு அநேக சிலவு நடத்தி வரப்படுகிறதாம்.

1917-முஞ்) நஞ்சை என்னு சாகுபடிக்கு திருவையை விலக்கியும் நீண்ட காலமாய் இருந்த டிமாண்டுபடி அணு 4 வீதம் ஏற்பட்டு பிரதி வருஷமும் இரண்டு கில்தியிலும் சுமார் ரூ. 100 வரை வசூலித்து வந்ததை 1918-ம் வருஷத்தில் வாதமான பிறகு சிலவு ஏற்பட்டு மேடி டிமாண்டுபடி அடியோடு ரத்துகியது. அதுமுதல் டிமாண்டுபடி ஞ்டு 1 சகு ரூ. 75 கிரும மொத்தத்திற்கு லாபகரமாயுள்ளது. போட்வரி முன் இருந்ததற்கு மேல் பாதி சிலவருஷம் முன்பு புதிதாய் லோகல் செஸ் ஆக்ட்டடி சேர்ந்தது. அப்படி சேர்ந்த பாதியில் பாதி மிறுசு தார் செலுத்தப்படவேண்டியவை வீசம் 1-க்கு முன்பு 10 அணு சுமார் உள்ளது. இப்போது 15 அணுவுக்குமேல் நாம் செலுத்தவேண்டியதில்ல. நமக்கும் மேல்வாரதா ருக்கும் கணக்கு நாளதுவரை 40 வருஷமாக ஒரே அனுஷ்டானம். என்பே டுக்கும் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் உள்ள கணக்கு நமக்கு பொருத்தமில்லாதது. வீசம் 1-க்கு ரூ. 1-12-0 வரை மிராசுதாரர்க விடம் சில வருஷமாக வசூலித்துவரப்படுகிறது. அதை தெனிவாய்க் காட்டி நடத்தினுல் சிரா மம் மிராசு 35 கரைக்கும் வருஷம் 1-க்கு ரூ. 450 குறைவுடம்டும், 3 வருஷ அதிக வசூல் பணமும் திரும்ப கிடைக்கக்கூடியது முதல் முயர்ச்சி செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் பொருக்கிறன்றன் பிலைக்கைக்கும் வருஷம் 6 பாருக்கி செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் பொருக்கி செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் பொருக்கி செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் சொருக்கியன்றேல் செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் பொருக்கியன்றேல் செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் பொருக்கியன்றேல் பொருக்கிய மூர்ச்சி செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் பொருக்கியத்தையில் பாதி செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும் செய்யக்கூடிய விஷயம். கிரும்

வாக உள்ள விஷயம் முயர்ச்சிகொண்டவர்களே இனிமேல் ஆதரித்து நடத்தப்பட உள் நியாயம் சொல்லி, ஜாஸ்தி லாப நஷ்டம் அடையும் பூமிக்காரர்கள் யோசித்து செய்யும்பக்ஷத்தில் அதனுல் சகல பூமிக்கா ர்களுக்கும் லாபகறமே ஏற்படுவது திண்ணம் இது முதல் நடத்துவோர்கள் சிராம அனுகூல கொள்கை லாபகறமான விஷயம் அரிந்து காலங்களில் முயர்ச்சித்தால், அதற்கு ஊக்கமாய் உதவிபுரிதல், உள்ள நியாயம் சொல்லி, நடத்திளுல் சிராமம் முன்னேற்றமடையும். மகாகணபதி அருளாலே நம் சிராமம் நண்னிலமையிலிருப்பது, நவக்கிரக செய்கைக்குள்ளாகி சில வருஷமாக ஏற்பட்ட சிரமம் சமீபம் விலகும் காலமாம். இதுமுதல் விருத்திபட்டு சிலாக்கிய மாகக்கூடியது.

ருமெய்யன்.

கண்பதி அக்கிரகாரம் மணலூர், முசாசா இறுமம் 1886-ம் வருஷம் நிலிர்ளவக்கு, முச்சிலிக்கா ஏற்படாமலிருந்து, பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இருபோகத் இட்டம் கட்ப்பு சாகுபடிக்கு வேலி 1-க்கு ஓடவாரம் நெல் கலம் 256 மறக்கால் \$ அதன் தாளடிக்கு வேலி 1-க்கு 190-73/4 சம்பா நிலத்தில் இருபோகம் சாகுபடி செய்தால் முதல் போ கத்துக்கு சம்பா பேட்டும், தாளடிக்கு அதில் பாதியுமாகவும், ஓடவாரத்தில் 100-க்கு 50 கலம் 51/8 மறக்கால் மேல் வாரம் ஏற்பட்டும், இலை சுலத்தில் இருபோகம் சாகுபடி செய்தால் முதல் போ கத்துக்கு சம்பா பேட்டும், தாளடிக்கு அதில் பாதியுமாகவும், ஓடவாரத்தில் 100-க்கு 50 கலம் 51/8 மறக்கால் மேல் வாரம் ஏற்பட்டும், இலை தகைகளுக்கு மூபாய் ஒன்றுக்கு பைசா 6 வீதம், ரோட் வரியும் சில்லரை கூடுதல் தகைகளுக்கு மானிறை சில மாட்டிரைக்கு வகைகளுக்கு மோலிருக்கு வர் பட்டா ஷரத்துகள். அப்போகருந்த நிலிவர் சட இய்சன் தறை அவர்கள் மானேஜர் தறை சாமி அய்யங்கார் மிறுசதாரர்களில் 18 கறைக்காரர், மானேஜரிடம் சல்லிசாக போகாமல் சச் ஏறவு பணனி கொண்டும், பாகி 17 கறை மிறுசுதாரர்கள், மாணேஜர் வருதிக்கு உள்பட்டு, முச்சிலிக்கா எழுதி கொடுத்து அடியில் கண்ட ஷ த்த உள்பட சேர்த்து, செலுலிக்கு எழுதிக்கு உள்பட்டு, முச்சிலிக்கா எழுதி கொடுத்து அவர்களால் மிரதி பசலிக்கும், ஏற்பகுத்திப்படும், மாகாணநெலில் விலில் தகைகள், செலுத்த கட்டுப்பட்டார்கள். முச்சிலிக்கா எழுதி கொடுக்கில் இலைக்கர் தறை அவர்களாகில் மத்தில் இருக்கிகள் கும்பட்டுக்கிய நம்பராக நடத்தாமல் சம்பெரி 1, நெம்பர் விக்கு சம்மேற் 28 நெம்பட்டுக்கிய நம்பர் தேர்க்கில் கடியர் தடியத்தில் கண்டிய வகைராகுகுள்ளை 28 நெம்பட்டுக்கிய நடியத்தில் கிலர் நடத்தியம் உள்ளில் 28 நம்பர் முக்கியம் மடிக்கியக்கில் கரிவர் நடத்தியம் சம்பிமரி 1/88 நெம்பர் அம்வணை தறை தீர்ப்பு கொண்டிய அவியமுனில் சரிவர் நடத்தியம் வகைரக்கிய உள்ளில் 28 நம்பர் இரிக்கிய காவல் இரில் உளவை கண்டிய கடியுக்கில் கரைகள் மக்கிய உள்ளில் மட்டிருக்கிறது. சம்பர நிலத்தில் கண்டிய வகைறத்தில் காவல் மட்டுகிறது. சம்பர நிலத்தில் கண்டிய வகை இரண்க மற்கிக்காகார்கள் கடைகளாடிக்கி அதில் பரதியும் திலைம் கொல் இரிவர் சலிக்காகுக்கில் கடியர்கள் வியால்றியத்தில் சாக்காலம் ஆலிக்காருக்கி கொருக்கிய வடைத்தும் அம்பட்டு, 18 கடைக்கார்க்கு வடிக்கியக்கிய கடியர்கள் கடியர்கள் கட்டிருக்கியத்தில் கடைக்கியர்கள் கடியர்கள் கடியர்கள் கடியர்கள்

பர்மனெண்டு முச்சிலிக்கா எழுதி கொடுத்த 17 கறைக்காரர்கள் சில வருஷம் நெல்விலே 1 ரூபாய்க்குள்பட்டும் பிறகு கலம் 1-க்கு 1-12-0 ரூபாய்க்கு மேலும் ரசிவிலே ஏற்பாட்டுப்படி வீசத்துக்கு ரூ. 75 வரை கின்றி செலுத்தி வரி பளுவுக்கு உள்ளாளுர்கள். 1897-ம் வருஷம் மாகாண ரசி விலே கலம் 1-க்கு ரூ. 1-12-0 வீதம் கடப்புகாருக்கு ஏற்படுத்தி அதில் வியாஜ்ஜியம் 30 பேர்கள் மட்டில் அக்றம் ஜபதிக்கு ஏராளமான சிலவு செய்து நடத்தி 1898-ம் வருஷம் சம்மேரி 2 நெம்பர் தூலைம் வியாஜ்ஜியப்படிக்கு முடிவில் சட்கலெக்டர் தள்ளி விட்டார். ஜில்லா கோர்ட்டில், ஷெ அப்பீல்கள் 98 வருஷம் 466 நெம்பரில் மிராசுதார்களுக்கு சாதகப்பட்டு 1899-ம் வருஷம் முடிந்து கலம் 1-க்கு ரூ. 1-8-0 வீதம் எஸ்டேட்டார் தீர்வை அடைந்தார்கள். 2 நெம்பர் தஸ்தவேஜிகளில் சருக்சம் இருக்கிறது.

1897-ம் வருஷம் தண்ணீர் தீர்வை கவர்ன்மெண்டார் ஜாஸ்தி செய்ததாய் சொல்லி எஸ்டேட்டார் திருவாதி முனிசீட் கோர்ட்டில் 256, ஸ்மால்காஸ் வியாஜ்பங்கள் செய்து தன்னு படியாயி பிறகு சப்கீலக்டர் கோர்ட்டில் 1898 சம்மேரி மனு நெம்பர் எல்லாவற்றிற்கும் போட்டு, நம் பிராமத்துக்கு மட்டில் சாதகமாக ஏற்பட்டது 3 நெம்பர் தஸ்தவேஜி சம்மேரி மனு நெம்பர் 3-எ, தஞ்சாலூர் கலெக்டர் 1897-ம் வருஷம் நவம்பர் 30 உயுள்ள பு ோவஃடிங்ஸ். முகாசா எஸ்டேட், தண்ணீர் தீர்வை எப்பவும் செலுத்தி வந்திருக்கிறுர்கள். மிறுசுதாரர்களிடம் 1898-ம் வருஷத்துக்குமுன் வசூலிக்கவும், முச்சிலிக்காவில் ஷுத்தும் கிடையாது அக்காலம் ஏற்பட்ட ஷேரத்தும் பிந்திய முச்சிலிக்காவில் எடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

1899ம் வருஷம் ஆலிவர் துறை அவர்கள் பகிவிலே வியாஜ்யம் தண்ணி தீர்வை வியாஜ்ஜியம் இரண்டும் எஸ்டேட்டுக்கு பாதகமாய், முடிந்ததை மனதில் கொண்டு பட்டா கொடுத்து 1899 -ம்ஹீ சம்மேரி 211 நெம்பர் தலேலியாஜ்ஜியமாக கொண்டு, நடத்தப்பட்டது. 4 நம்பர் தஸ்த வேஜி அதில் ஏற்பட்ட ஸ்டேட்மெண்டு அந்த பட்டா நெம்பர்கள், பெரும் முயர்ச்சியில் தள்ளு படியாகிவிட்டது. தீர்ப்பு சொல்லப்பட்ட தினத்திலிருந்து 30 தினத்துக்குள், ஜில்லா கோர்ட்டில் தீர்ப்பு காபிக்கு மனு கொடுத்திருப்பதாயும், இடைத்தவுடன் தாக்கல் செய்வதாய் சொல்லி எஸ்டேட்டார் அப்பீல் கொடுத்துவிட்டார்கள். கலைகடர் தீர்ப்பு வாயினுல் சொல்லி சூட டிஸ்டிஸ் என்று குரித்திருந்தார். தீர்ப்பு எழுதவில்லே. 1½ மாதத்துக்கு பிறகு தீர்ப்பு எழுதிய தேதியே ஜட்ஜ்மென்டில் போடப்பட்டதால் அந்த காபியை வாங்கி அப்பீலில் தாக்கல் செய்த காலம், ஆக்ஷேபித்து ஜில்லா ஜட்ஜி, ருஜியாக போகாவிட்டால், அப்பீல்கள் (ஜட்ஜ்மென்டு தேதிக்குப் பிறகு கொடுச்கப்படாதது) பிசகு என்று காண்பிவித்து, விரோதமாகுமென்று வெளியிட்டார். அந்த காலம் சாவிப்பட்டு மனு கொடுத்திருந்தது. சகலமும் கருதி கிருமம் முழுமைக்கும் மேல் வாரதான்யத்துக்கு கலம் 1-க்கு ரூ. 1-1-8 வீதம் எற்பட் பூரு முயர்ச்சியின் பேரில் பர்மனென்டு முச்சிலிக்கா 17 காரைகாரர்களுக்கு சர்வேசெட்டில்மென்டு ரொக்க தீர்வை ஏற்பட்டது என்ற ஷரத்து துடர்ந்து எழுற் 2 விதமாய் முச்சிலிக்கா நெல் விலே ஒன்றுக வைத்து ஏற்பட்டது ரிவீவர் உதவியாலே.

1908-ம் வருஷத்து கவர்ன்மென்டுக்கு ஷே இருமத்திற்கு ஏர்ப்படுத்தியதாம் தீர்வை கு. 14,918-க்கு ரூபாய் 1-க்கு ஒரு அணு வீதம் ரூட்செஸ் கொடுத்துவந்து மிறுசுதார்களிடம் கு. 30,000-க்கு 6 பைசா வீதம் வசூலித்ததைப்பற்றி நடவடிக்கை நடத்தி 1908-ம்ஹி மேமீ 21 உ கம்பியாக்கி உத்திரவும், 1908-ம்ஹி ஆகஸ்டும் 19 உ முந்திய 3 வருஷத்திய வசூல் தகை வாபஸ் செய்ய ஏற்பட்டது. நெ. 5 ஆர்டர்கள்படி. 30 வருஷகாலமாய் செலுத்தப்பட்ட பேரியில் வருஷம் 1-க்கு சுமார் 470 ரூபாய் இரும் மொத்தத்தில் குறைவு ஏற்பட்டது.

1908-ம். இரி லாண்டு ஆக்ட் ஏற்பட்ட பிறகு தீர்வை முச்சிலிக்கா இரண்டு வகையாக, கலம் 1-க்கு ரூ. 1-3-0 ரேட்டு ஒன்றுக்கு ஏற்பட்டது இல்லீகல் சென் சம்பந்தமாய் 32 பேர்களால் வியாஜ்ஜியம் போடப்பட்டு பட்டுக்கோட்டை டிப்டி கலெக்டர் கோர்ட் 1911-ம் வருஷம் சம்மேரி நெ. 278 ஜில்லா கோர்ட்டில் 1912-ம் வருஷ 130 நெம்பரில் நடந்து ஜில்லா கோர்ட்டில் பாதகமாகி நெ. 20 மட்டில் ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் நடத்தி அங்கு நிலேத்த நெ. 2 திரும்ப ரிமாண்டு ஆகி நடந்து முடிவில், சென்னே ஹைகோர்ட் 1913-ம் வருஷ 279 நெம்பரில் சாதகமாக ஏற்பட்டது. அது விபரம் அறிய ஹைகோர்ட் டிக்கிரியை 6 நம்பராக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முதன்மை யாய் நடத்தியவாள் சொந்த பணத்தில் ரூபாய் 900-த்துக்குமேல் சிலவு செய்து நிறைவேறியது. 1915-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் முடிந்து 30 இந்தியன் கேசில் 166 பக்கம் முதல், தீர்ப்பு ரிபோர்ட்டாகி இருக்கிறது. எஸ்டேட்டாருக்கு நம் கிறுமத்தில் 100-க்கு 48 பாகம் நெட் அவுட்டர்ன் பாத்தியம் என்று இருக்கிறது.

1914-ம் வருஷம் கடைசியில் எஸ்டேட் பாத்தியக்காரர்களால் ரிசீவர் எஸ்டேட்டுக்கு லாப குறைவு செய்வதாயும் நெல் வில் ஜாஸ்தி விற்கிறபடி ஏற்பட்டு நடத்த வேண்டியதாயும், வரும்படி ஜாஸ்திப்பட பார்க்கவும், செய்ய அதிகாரிகளுக்கு எழுதி உள்ளதை கருதி, என். இருஷ்ணசாம்ப்யங்கார் இருமத்துக்கு கலம் 1-க்கு ரூ 1-14-0 ஆகவும் வேறு 2 இருமத்துக்கு ரூ. 1-12-0 ஆக கேரட் கோர்ட்டில் 1914-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்டது. எஸ்டேட் அதிகாரிகள் எஸ்டேட் நிலேமை பாத்திய நியாயம் சகல் பாத்தியகாரர்கள் அறியுமாறு செய்ய எண்ணிஞர்கள். அக்காலம் பேபர்களில் பல விஷயம் பிரசாப்படுத்தி மெமோரியல் தயாரித்து எஸ்டேட்டுக்கு 10 காப்பியும் கோர்ட்டுகளுக்கும், பாத்தியக்காரர்களுக்கும், 1915-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம், அனுப்பிவைத்தும், அப்போது சென்லோ ஹைகோர்ட்டில் இருந்த 1913-ம் வருஷம் அப்பீல் நெ. 2661 எஸ்டேட்டுக்கு சாதகமாய் நடத்தி ஆக்ட் பொருத்தப்படாதது என்ற தீர்ப்பை 1915-ம் வருஷம் நவம்பர்மீ எஸ்டேட் பெற பார்த்து நடத்தப்பட்டது. ஷெமெமோரியல்கள் உள்பட சுவாந்தாரர்கள் பயிரங்கமாய் அரிய வெளிப்பட்டு எஸ்டேட்டு அதிகாரிகள் மனதிடம் கொள்ள ஆதாரமாகியது. 7 நெம்பர் 2661 நெம்பர் தீர்ப்பு. அக்காலம் தீயாரித்திருந்த புத்தகம் மெமோரியல் தனியாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

1915-ம் வருஷம் கடைசியில் முந்திய முச்சிலிக்கா பேட்டுக்கு மேல் 1 அளு கூட கொடுப்பு தாய் தமிழில் எழுதி 50 கையெழுத்து போட்டு ஆபீஸ் சேர்ந்ததை பெண்டிங்கில் தலமை அதிகா ரியை வைத்துக்கொள்ளக் கேட்டுக்கொண்டு, மனு தயாரித்து கொடுத்து ரிஸீவர் அவர்கள் ரிபோர்ட்டும் கோர்ட் உத்திரவும் ஏற்பட்டுள்ளதை 8 நெம்பர்களாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பூரு பரிசீலின் செய்யக்கூடிய விபரம் இருக்கிறது. அக்காலம் ஒருவகை முச்சிலிக்காவில் குளப் பிரமாணப்படி, கறை 40-ல் என்ற வாசகம் சேர்க்கப்பட்டது. இட்போது உள்ள முச்சிலிக்காவிலும் இருக்கிறது. தெ. 6 தஸ்தவேஜிப்படி இல்லீகல் செஸ் சம்பந்தமாய் கிறும் பூருவுக்கும் கம்மி மடுத்த மலு கொடுத்து ரிலிவர் ரிபோர்ட்டின் பேரில் 1915-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 27டை ஏற்பட்ட புரொவீடிங்ஸ் 9 நெம்பர் ஆகவும் காவல் பீஸ் உறைக்கு 1 மறக்காலாயிருந்ததை தள்ளி கவர்ன்மென்டார் டி.மாண்டில் சொல்லும் ஜோடி துகை குபாய் காவல் பீஸ் என்று மாறு பெயர் வைத்து வசூலிக்க ரூபாய் 364 மட்டில் வசூலிக்க ஏற்பட்ட 1915-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதியுள்ள புரொலீடிங்ளை ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்காலம் கிறுமத்துக்கு ஏற்பட்ட மேல்வார தான்யரேட் (ஒடவாரம் எப்போதும் ஒறே ரேட் கொண்டது).

			1888-ம் வருஷம்.	1915-ம் வருஷம்
1. இருபோகம் கடப்பு சாகுபடி வேலி 1-க்கு	கலம்	••	$1287\frac{1}{2}$	122—5
2. அதன் தாளடி சாகுபடி வேலி 1-க்கு		٠.	$52-1\frac{1}{4}$	49—7
3. சம்பா ஒருபோக சாகுபடிக்கு		٠.	$96-1\frac{1}{2}$	90—6
4. சம்பா பூமியில் இருபோக சாகுபடியில் மு போகத்துக்கு	தலாவ ••	5	$1287\frac{1}{2}$	90-6
5. அதன் 2-வது போகத்துக்கு தாளடிக்கு	• •		64—3 3	453

4—5 வகை இருந்தது 1—4 தஸ்தவேஜியால் காட்டும், திட்டகம்மி வகயரா விஷயமாய் மார்ச்சு மாதம் கொடுக்கப்பட்ட மனுவின் பேரில் ரிவ**ீவருல் 5—4—16**-லும் நில அளவு சமபந்ந மாய் தெரிவித்துக் கொள்ளப்பட்டதை ப**ற்றி 1917-ம் வருஷம் எ**ப்ரல்**மீ** ரிவீவரால் எ**ழு** தப்பட்ட ரிபோர்ட்டுகளே 10 நெம்ப**ர**ாக சேர்க்க**ப்பட்டிருக்கிறது.** ரி**வீ**வர் பொருத்தே நடத்தி கொடுக்கச் செய்யப்பட்டது. கும்பகோணம் பெறினியு டிறிஷன் ஆபீஸில், எஸ்டேட்டில் வெங்கட்டருமய்யர் பேரில் செய்யப்பட்ட தீர்வை வியாஜ்ஜியம் 1917-ம்ஞி 18 நெம்பரில் கொடுக்கப் பட்ட ஸ்டேட்பெண்டு 11 நெம்பரில் ரெவினியு டிமாண்டு, ரிட்டன் பாயிண்டு சென்னே ஹைகோர்ட் டில் ஷ நெம்பரில் நடந்த 1922-ம் வருஷம் அப்பீல் 1077 தீர்ப்பாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஷ ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பின்படி, காவல் என்பது ஆதியில் நெல்லாகவும் 1887-ம் வருஷம் நெ. 1 தீர்ப்பில் காவல்காரர்கள் திறுமத்துக்கு அவசியமானதால் இருக்கவேண்டியதென்றும் ஏற்பட்டு நெ. 9 தஸ்தவேஜிப்படி ரூ. 364 மிராசுதார் கொடுக்க ஏற்பட்டு பழய வழக்கம் மாரி அந்த ரூ. 364 ஜோடி, என்று கவர்ன்மெண்டு டிமாண்டு இருப்பதாலும் வேறு ஜோடி இல்லாத தாலும் ஜோடி, என்று கவர்ன்மெண்டு டிமாண்டு இருப்பதாலும் வேறு ஜோடி இல்லாத தாலும் ஜோடி, என்று நிச்சயப்படுத்தினுல், லாண்டு லார்டு செலுத்த வேண்டியதாய் நிச்சய மாகும்.

1878-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் எழுதி வாங்கி கொண்டிருக்கிற $4\frac{2}{4}$ கறை முச் கிலிக்காவில் காவல்பீஸ் விபரம் இல்லாது கில்லறை கூடுதல் எனங்களுக்காக பிராக்குபடிரு. 28-4-10 என்று இருப்பதாலும் காவல் பீஸ் ஒருவிதம் இல்லாததாலும் 1888-ம் வருஷ முச்சிலிக் காவில் சில்லரை கூடுதல் துகைகள் என்று ரோட் செஸ் துகை லோகல் செஸ் ஆக்ட்படி. சேர்த்து எழுதி, காவல் பீஸ் என்ற விபரமே இல்லாதது.ரஇவ்விஷயம் பூரு பரிசீலித்து நடத்திஞல் ரூ. 340 கிருமத்துக்கு கம்மிபடலாம். இதை நடத்தி 3 கோர்ட்டிலும் ரிமாண்டானதிளுலும், ரூ. 560 நடத்தியதற்கு சிலவு ஆகிவிட்டது. ஹைகோர்ட் ஜட்ஜமென்டு வகையார் பரிசீலித்து நிச்சமிக்கப் படவேணும் சிலவு துகை ரூ. 130 கொடுக்க நேர்ந்துவிட்டது. சர்வே ஆரம்பலிக்கும் காலம் கவர்ன்மென்டுக்கு மனுமூலம் தெரிவித்து அந்த சர்வே கணக்கு அனுஷ்டானம் எங்களுக்கு சம்பந்தமில்லாததாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு சர்வே அளவு கணக்குப்படி தீர்வை அனுஷ்டானம் இந்த கிறுமத்துக்கு மட்டில் இல்லாததாகியது.

1922-ம் வருஷம் எப்ரல்மீ கிறும் அனுகூலம் ஏற்படக் கூடிய காலமாக இருந்ததை முன்னிட்டு 1922-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 8-ம் தேதி மனுவும், 24-ம் தேதி மனுவும், 24-ம் தேதி மனுவும், 24-ம் தேதி மியார்ட்டும் ரிலீவர் சுந்தரமய்யர் அவர்கள், ரிட்டயர் ஆகும்போது ஏற்பட்டு கச்சேரி சாத்தும் காலம் ஏப்ரல் மாதம் 30 உ புரொலீடிங்ஸ் ஏற்பட்டு இருவகை முச்சிலிக்காவும் ஒன்றுகி ஏற்பட்டது. ஷ தஸ்தவேஜிகள் 12 நெம்பர் இவ்விஷயம் ஏற்பட்ட சிலவு லீதம் கொடுப்பாம லிருந்த பாக்கி நோட்டீஸ் கொடுத்து, பதில் கொடுப்பதாக எழுதி ஒப்புக்கொண்டது சேர்க்கப்படா மல் நின்றுவிட்டது. பூஞ்சேரி பாசன வாய்க்கால் உரிமை விஷயமாய் ரூ. 250 கிலவு செய்து முதலில் நடத்தியது பாத்தியமில்ஃயென்று உத்திரவு பெறப்பட்டது. இந்த உத்திரவிற்குப் பிறகு வேறு மார்க்கமாய் நடத்தி பாத்தியதை ஸ்தாபித்தும், பூஞ்சேரி வாய்க்கால் என்று ஏற்பட்டுமிருக்கிறது. முதலில் ஏற்பட்ட சிலவில் முக்கால் பாகத்துக்குள்ளாக ஏற்பட்ட கிலவு மொத்தத்தில் வீதம் கொடுக்காமலிருந்தும் அதை நடத்திய்வான் கொடுக்கே பூர்த்திப்பட்டிருக்கிறது.

ரிகார்டு அப்றை! ஸ் சம்பந்தமான தலைக்குஜிகள் 5-ம் 13 நெம்பர் விரியல், அடிஷன்ல் ரிகார்டு அப்றை! ஸ் சம்பந்தமான தலைக்குல் கறையீடு, டென்யூர் விஷயம், மேல் நடத் இணும் நடைபெருத்து என்று சொல்லப்பட்டது அது பிற்காலம், கெடுதல் நேறுமனிருக்கு போர்டுக்கும் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர், பிடிவாகமாய் மறுத்து அற பிற்காலம், கெடுதல் நேறுமனிருக்கு போர்டுக்கும் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் மூலம் மனுதார்களுக்கு சேர்ந்து அடிஷன்ல் ஆபீஸரும் பிறகு சேர்த்து இருக்கிறும். கிறும் அசல் பெடேமார் நடவடிக்கை பூர்த்திப்பட்டு கெடுதட் ஆணபின்பே, வெளிப்படுமாம். அந்த சிலவுகள் அப்பீல் மனுதார்களால் செய்யப்பட்டு கிறுமத்தில் கொடுக்க வேண்டியதாயுள்ளது. கிறும் மல்தரக்கள், ஆலையர், சுகாதாரம், இதர விஷயங்கள் 1893-ம் வருஷம் முதல் நடந்தவைகள் அனுகலமாய் ஏற்படவேன்படி, ஆயிரங்களான தகைகள் சிறுக்கிறுக் கிலவு ஆனவகைகமில் வித்தத நடத்தியவர்கள் பொருப்பாகவே இருந்து இருந்திருக்கிறது. 1900-ம் வருஷம் மூல்கல்டி ஒடை ஆக்றமித்ததற்கு, முதலில் ஸ்பெணிபிக் ரிலீப் ஆக்டப்படி முனிசீப் கோர்ட்டில் நடந்த வியாஜ்ஜியம் தள்ளப்பட்டு, அகல் தீர்ப்பு வியாஜ்ஜியம் ஏற்பட்டு மூனும்த்துக்கு சாதகமாயே பிரதிவாதிகள் செய்த அப்பீலில் பாதகப்படக் கூடிய கோள்ட்டில் குடிக்கப்படி கிறுமத்துக்கு காலம் சென்றபின் வசப்படுத்த அப்பீல் வாதிகள் மனு கொடுத்த காலம் சென்றபின் வசப்படுத்த அப்பீல் வாதிகள் மனு கொடுத்த காலம் சென்றபின் வசப்படுத்த அப்பீல் வாதிகள் மனு கொடுத்த காலம் கென்கேல் அருவித்து 2 தட்கை சிறைக்கு தடிக்கை சிறைக்கு பொடுத்தக்கு வடியனிலில் உள்ளது. பிறகு அப்பீலில் வாதிகள் மேர்ட்ட வசல்படுத்தக்கு கடியதல்ல என்று உத்தரவு ஏற்பட்டு அப்பிலில் உறுதியாச்சுது. அந்பட்டி வசப்படுத்தக்கு வடிக்கை சிறை இடிக்கள் கோல்வரம் நடிக்கியம்படுகளைகள் குற்கள் போட்ட அசல் வியாஜ்ஜியமும் தன்னு படியாகிடிட்டது. ரூ. 400 பிந்திய நடவடிக்கை சிறை இருக்கு நிக்கா உள்ளதானதால் சம்படுக்க கிலவரம் நடிக்கியம்படுக்குபட்டில் புறக்கியம்பட்டுள்ளனைகள் மிறக்கு மிக்காம்பட்டின் பூலிக்கி கொள்ற குற்கு கிரம்படிக்காகள் கேர்க்கு மிறக்கு கிக்கப்படுக்கியையில் வருக்கு கொள்ள கைக்கு வருக்கும் அரிக்கு கொள்ள கைக்கு வருக்கும் அரிக்கி கொள்ள கைக்கு வருக்கும் திக்கியம்பட்டுக்கியம்பட்டுக்கும் அரிக்கி கொள்ள கைக்கு வருக்கும் அரிக்கிக்கி கொள்ள கைக்கு மிறக்கும் திக்கியம்படுக்கியக்கியம்படுக்கும் அரிக்கியக்கியத்திக்கியத்தியத்திக

1933-ம் வருஷ ஆரம்பத்திலும் அக்டோபர் மாதத்திலும் 1343-44 டசலிகளில் தான்ய மேஸ் வார காமுட்டிகள் பேட், குறைவுட் கொடுத்துள்ள மனுக்கள், ரிபோர்ட்டுகள், கோர்ட்டு ஆர்டர்களேயும், 14 நெம்பர் லீர்யலில் அரியக்கூடியது தனியாயுள்ள தீர்வை நிர்த்தாரணத்து க்கு தயாரித்து உள்ள அச்சு புஸ்தக விஷயமும் பூரு பரிசீலித்தால் சயத்துவாரி செட்டில் மென்டு எற்பட்டுள்ள நிகர் மிச்சத்தில் பாதி அதாவது குரோஸ் அவுட்டர்கில் 100-க்கு 25 பாகமே மேல்வராதாரர்களுக்கு பாத்தியம் என்பதாக ஏற்படக்கூடிய விஷயம்; அச்சு புஸ்தக விஷயம் முஜதானி பூறுவுக்கும் பொருத்தமுள்ளவை மட்டில் அடங்கியுள்ளது. 15 நெம்பர் விஷயம் நம் எண்டேட் தீர்ப்பு வகைகள் சிலதுசன் நம் கோரிக்கை அனுகூலத்துக்கு ஒத்துமைப் பட்டு இருக்கிறது. கிறும் தீர்வை ஆதி விபரம் இப்போதுள்ள அரிய 87-ம் வருஷம் முச்சிலிச்கா 30—4—22-ம் தேதி 833 நெம்பர் புரொண்டுடிக்கைபடி ஏற்பட்டு நடப்பில் உள்ள முக்சிலிக்கா பாரம் 1 இரண்டும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

Memorial by the Mirasidars of the Mokhasa Village of Ganapathi Agraharam—Manalur, Papanasam Taluk, Tanjore District, dated the 17th November 1937.

- (a) Our village known as Ganapathiagraharam-Manalur has yet the merit of keeping alive the old usage called karaiedu (periodical re-distribution of lands among the several mirasidars), whereunder none could definitely predicate his interest in any parcel of land as his, though he is entitled to a definite share in the entire village. According to the practice now in vogue, lands change hands during the karaiedu once in eleven years and each mirasidar is entitled to be in possession of lands allotted to him as representing his share, after a lot of major and minor divisions and subdivisions of the whole village, up till the time of the next re-distribution, when there will be a reshuffle and fresh lands allotted to each sharer. Some punja lands about 30 velis are reserved as achandarakam (permanent) and they do not come within the scope of the karaiedu and so they are permanently held by the mirasidars. This village along with others go by the name, Mokhasa Tanjore Palace Estate, the melvaram of which was originally paid to the Ranees of the Tanjore Palace, as per grant made by Her Majesty, late Queen Victoria, and after the demise of the last of the said Ranees, the estate has at present devolved on the heirs of the late Raja of Tanjore and their numerous alienees (vide Venkataswamy Rao's Tanjore District Manual).
- (b) Apparently because of the system of karaiedu that has been obtaining in the village, the melvaram due is fixed for the whole village, and individual amounts due from the several mirasidars are then calculated according to the shares held by them (not in proportion to the extents in actual possession, but on the assumption that it should be in proportion to the share owned). The melvaram payable is about half the estimated gross-outturn (GLANIOID) on the assumed basis of area that one should be deemed to be in possession of and works out at 172 kalains per veli of 62 acres of double crop lands, and 902 kalams per veli of single crop lands and this takes us to an average of about 160 kalams per veli. Though the rent is fixed in kind as aforesaid, it has been collected in cash at the commutation rates fixed in muchilikas taken from the mirasidars from time to time. The last of such muchilikas was executed in 1922 and the commutation rate adopted was Re. 1-2-6 per kalam, when the market price was about Rs. 3 a kalam. The District and Sub-Judges of Tanjore, who were then superintending the affairs of the estate through Receiver, deliberately fixed the above rate having regard to the enormity of the claim as rent. Even at this seemingly low commutation rate our lands have to pay on an average about Rs. 30 an acre of both single and double crop lands, in the proportion of 3 to 1 in area. Our village is surrounded on all the four sides by ryotwari lands of Illuppakorai, Theyangudi, Veeramangudi and Pattukudi, irrigated in some cases by the same irrigation common channel and sometimes having better facilities, but is obliged to pay about 60 per cent more than the fortunate Government ryots who deal directly with the Government. When the case of even these Government ryots has of late become extremely pitiable, demanding the repeated attention of the Government, our case which is said to rest on contract is better left to be imagined than described in words. Our applications repeated year after year for remission, for failure of seasons, pests, etc., to the melvaramdars or their representatives are treated with scant courtesy. The rate of melvaram appears to have been adopted during the time of Ramarajya, when the Cauvery was unstintedly flooding the village with rich silt and when the Godgiven water had not gone under the lock and key of the British Government. mirasidars cannot find our way out, with depression all around, the soil exhausted, price of paddy ever going down, cost of cultivation to be paid in kind or cash ever going up, and therefore look up to the present Government to do all in their power to help us in this hour of distress by emergent legislative action, by fixing the rate of melvaram at a definite percentage of the estimated gross or net outturn that could be reasonably expected under the present deteriorated conditions of the soil, etc.

Answers to questionnaire.

1. Who is the proprietor of the soil?—Though by a fiction of man-made law all lands are said to vest in the ruling power and mirasidars and tenants are assumed to have been let into possession thereof, subject to conditions, it is only mirasidars, who have invested the required capital and labour and who are in actual enjoyment, that should be taken to be the proprietors of the soil and not the zamindar who is only an agent and farmer appointed for purposes of collection of the Government share of the produce. It would appear that for services rendered or other political reasons, large extents of land, owned by mirasidars were put originally, by the then ruling power, under the management of intermediaries called zamindars, poligars, etc., subject to their liability to pay the Government a small fraction of the income by way of peshkash, after allowing for their own up-keep and the actual expenses of

collection. The mokhasa estate, with which we are concerned, has not to pay even the peshkash collected from zamindars, etc. We believe they pay only a nominal rate by way of cess and other miscellaneous items.

- 2. Probable origin of the oppressively heavy melvaram rate.—These intermediaries began in the course of time to levy their own rates from the mirasidars and tenants in occupation, and it should have been the dread of immediate eviction by force that induced the latter to accept the harsh and unjust terms imposed upon them. When the wants of people were very few and the melvaram was invariably collected in kind, the harshness of the rate was left unquestioned and this when continued for some time was dubbed custom and usage and as such begun to be enforced by Courts. Even the Madras Estates Land Act of 1908, which is reputed to have been enacted to do away with the existing evils of the law relating to landlord and tenant, left the vital question of the rate of rent untouched, except by presuming the existing rates to be fair and just and refusing to recognize more enhancement than by a fixed percentage at a time and providing costly remedies by way of suits for reduction of existing rates upon clear proof of circumstances impossible to be easily or ordinarily established by poor tenants.
- 3. Necessity to define what rent is claimable.—It is, therefore, pre-eminently necessary to define what a fair and equitable rent is. It should, in our opinion, be a share of the expected gross or net outturn left after meeting the actual expenses of cultivation, including the ever increasing cost of labour, as at present experienced, and after allowing a fair margin for vicissitudes of season, which of late have begun to assert themselves in some form or other almost every year, and guaranteeing a minimum rate of interest upon the capital invested in the purchase of the holding by the mirasidars, and for their up-keep.
- 4. How rent due is to be defined and fixed.—About one-fourth of our village is single crop land and the other remaining three-fourths is double crop. Assuming the seasons are not unfavourable, we make on an average about 36 kalams per acre of both single and double crop combined, requiring an initial outlay of about 12 kalams by way of cultivation charges and after allowing for seasonal vicissitudes at about 20 per cent, there is a balance of about 20 kalams of paddy per acre. This remaining 20 kalams, even if divided into two exact halves, one for the landlord and the other for the mirasidar, do not give the mirasidar a return of more than two per cent upon the value of the land, while the inamdar gets for his share by way of all kinds of dues an equal amount which will be enough to cover up the water charges and quit-rent payable by him to Government and the cost of collection, etc., besides allowing a fair margin for him to live comfortably. Beyond rent proper, proprietor ought not to be allowed to claim any extras by whatsoever denomination called.

Note.—This works out an average of 25 per cent of the gross or 50 per cent of the net outturn as the legitimate melvaram, which we hope will commend itself to the committee. Any reform undertaken should be so made that we are not put to more serious hardships than our more fortunate brethren of the next adjoining ryotwari villages. A personal inspection of the locality by the members of the committee will convince them about the justice of our claim.

- 5. Provision for remission of rent.—This may hold good for normal years and there should, of course, be adequate provision for generous remission when price of paddy appreciably goes down and the yield becomes extremely poor on account of circumstances beyond human control. The said remission should be granted under the direct orders of Government on such scale as may be fixed under the then conditions, without reference to the zamindar or the inamdar.
- 6. Rent to be paid in cash.—Though the rent payable as melvaram is fixed at a definite percentage of the estimated gross or net outturn of grain, it has in practice to be made payable in cash at such prices as may be fixed from time to time by the Government, having regard to the market conditions of the areas concerned. All this should be done direct by Government, instead of leaving the question to be dealt with by individual officers upon interpretation of vague rules that may be framed.
- 7. How melvaram may be collected and when it falls due.—(a) About the collection of rent, when once rent is declared to be the first charge upon the land, the annoyance caused to tenants by way of distraint of crops and movables may be done away with, the remedy open to the landlord to recover the arrears being confined to a suit for rent before civil courts, with right of appeal to the District and High Courts, besides the easier remedy of bringing the defaulter's lands to sale after the close of the fasli, for which the arrears have accrued due, and that by means of an application to the District Munsif having jurisdiction over the area, instead of resort to revenue authorities, who are generally camping away from headquarters. Once rent is defined and fixed as abovesaid, there is no necessity for the elaborate provisions as regards appraisement of crops, etc., in Estate Land Act and they may all be repealed in toto.

- (b) The High Court should be the final appellate and revisional authority in all suits and other proceedings connected with rent, sale of holding, etc., and Government direct, in other cases connected with irrigation, settlement of rent, remission, etc.
- (c) There should be provision for the melvaramdar to furnish the individual mirasidars information in writing every fasli about the exact extent of nanja and punja in their enjoyment and the amount of rent due therefor, at least one month before rent could be said to be in arrears. Interest could be claimed only from date of such information having been served on the mirasidars in the way prescribed by the rules framed by Government.
- (d) There should be jamabandi at the close of every fasli when grievances of the mirasidars should be heard and disposed of by the revenue officer appointed by the Government for the purpose.
- 3. Respective rights in channels, poramboke, etc.—(a) The right to water is inherent in the mirasidar as without it no cultivation is possible and it is also a matter of contract in so far as the required quantity supposed to be promised is one of the main considerations for the rent of revenue agreed to be paid. So far as our village is concerned, the Cauvery which is under the control of the Government is the main source, though, with regard to the individual channels that take off from the river, there is difference of opinion, whether it is the Raja and his heirs that are the owners of the waterways, aqueducts and culverts, etc., though for the time being it is the Public Works Department that has assumed powers to interfere and regulate the supply against the ordinary riparian rights of the proprietors and the mirasidars.
- (b) Channel porambokes should vest in the proprietor, and the bunds of the channels should be assigned to the mirasidars to help, where possible, growing of trees for making agricultural implements and for green manure. The thrashing floors should vest in the mirasidars, who alone use them, as also the grazing grounds, where they exist.
- 9. Survey, settlement and record of rights.—There should be a record of rights in respect of each of the punja lands owned by the people, instead of the clumsy lump and block survey, which is of no practical utility, except for information about the total area of the village for purposes of Government. There is nothing in the record as now prepared with regard to our village to show which survey numbers of what extent are owned by what mirasidar and what rent is due therefor by him. Nanja survey is of no use so long as karaiedu is in force and records kept therefor may be of use to the melvaramdar and the Government for the actual extent of the village. Even the survey (measurement account) as recently made is not in force in our village. If survey and settlement are made by Government, one-third of the cost may be borne by Government, one-third by the tenants, one-third by the proprietor, and this will be a fair share of contribution by each of the parties interested.

Conclusion.—We, therefore, request the committee to take information of the conditions as they obtain at present firsthand and strongly recommend to the Madras Government to take emergent legislative measures for defining and fixing the rate of rent payable to the mokhasa estate, at one-fourth of the gross estimated outturn that may be expected, under the present day impoverished condition of soils, etc., after doing away with the old rate adopted in re-historic times, under entirely different circumstances, and mete out bare justice.

Memorandum by Mr. S. L. Lakshmana Ayyar, Mirasidar, Double Mall Street, Teppakulam, Trichinopoly, dated 10th February 1938.

I own five velis of wet lands in the Sarvamaniam Mahimalai village, Papanasam taluk, Tanjore district. The said lands were purchased by me for valuble consideration in the year 1927. The said Mahimalai village is a permanent free hold sarvamaniam village of about 85 velis granted in inam to about 155 individuals in small plots by Ekoji Maharaja in A.D. 1735. A perusal of one of the original sanads in Modi language, a true translation of which is herewith submitted, will clearly show that the grant was of the entire interests in the lands. The grantees have subsequently improved the lands and have partitioned them, and have been enjoying them with absolute powers of alienation. A perusal of certified extract of the Inam B Register of the year 1862 will clearly prove the above fact.

- 2. The definition "estate" has now been amended by the New Inam Legislation of 1936 so as to include any inam village, etc., and grant occupancy rights newly to persons that were actually cultivating the lands as tenants in 1933-34. The said legislation has proceeded on the assumption that the Government is only the owner of the melvaram and not of kudivaram. The said assumption is not always true. The grant of lands in darkhast by present Government clearly establishes that the Government is not merely the owner of melvaram. In the particular case in question the grant is one of both varams. The said lands in Mahimalai village were surveyed in the year 1931-32. The rough patta given to parties clearly indicates that both warams belong to the landlord or inamdar.
- 3. Under these circumstances there is absolutely no warrant for the assumption that the Government is only of the owner of the melvaram and that the grant is only of the revenue especially in this village. To such lands the inam legislation should not be made applicable. The said legislation is extremely prejudicial in character as it affects the full ownership of the lands vested in the inamdar from time immemorial.
- 4. The yield per year per acre of the said lands in Mahimalai village is about twenty kalams of 24 Madras measures. The quit-rent payable per acre comes to Rs. 3-1-0. The proposed water-cess (G.O. No. 1726, dated 24th August 1937, Fort St. George Gazette) is Rs. 10 per acre. Under these circumstances if by the inam legislation occupancy rights are conferred on the tenants cultivating the said lands, the inamdar or landlord will have hardly any income out of these lands. Ever since the grant the cultivators have not sought to claim any rights for themselves. The relations between the owners and the cultivators have been all along cordial. This law is likely to create unpleasant troubles between the inamdars and the cultivator.

Under these circumstances it is submitted that the Mahimalai village does not come under the new inam legislation and further prayed that the inam legislation should be so defined as to exempt the above village and the provisions of the Madras Estates Land Act as amended by the Inams Act shall not be made applicable to these villages.

Memorandum by Mr. A. Pl. N. V. Nadimuthu Pillai, M.L.A., President of the West Tanjore District Board, Tanjore, dated 10th December 1937.

The Madras Estates Land Act I of 1908 was the first enactment in the Madras Presidency that brought on statute the relationship between the landholder and his ryots. The Act was intended to safeguard the ryots. But the ryot population has been gradually overburdened with taxation in the shape of process-fees and other demands as explained below. This Act came into force on 1st July 1908.

- 2. Prior to that, Act VIII of 1865 called the Rent Recovery Act was in force. It enacted only provisions for the recovery of rent from the ryots by the landholder. The provisions were all similar to those provided for collection of Government dues by Madras Act II of 1864, i.e., Revenue Recovery Act. This Act, i.e., VIII of 1865, empowered the landholder with all the provisions of law that existed in Act II of 1864 for recovery of Government dues by Government servants. The collection of the rents was then easy and cheap.
- 3. The Madras Estates Land Act V of 1908 repealed the Rent Recovery Act VIII of 1865 and prescribed new provisions for the collection of landholders' rents. The formalities were increased and processes were made costly. For example, under Act VIII of 1865, the landholder or his agent had merely to sign and issue a demand and entrust it to one of his servants for execution. Under Act I of 1908, four copies of the demand notices have to be prepared, one is to be served on defaulter, two to be sent to the Revenue Taluk office and one to be kept by the distrainer. Distraint lists are also to be prepared similarly. Rupees 2–4–0 has to be paid in the shape of court-fees to bring the properties for sale. The public sale officer is under Act VII of 1839 the Tahsildar of each taluk. Applications for sale are therefore sent to him. He forwards the applications to his revenue inspector to conduct the sale. This officer takes his own time to hold the sale. It will not be out of place if mention is made here that in the case of distraint of a goat in 1932 or so in Pudur village (near Orathanad), the goat became pregnant after distraint and delivered a kid before sale. The landholder's arrears remained unrealized for months together after distraint. Thus distraint of movables which is an effective provision for collection has, in the case of landholders, become mere paper provision. Act VIII of 1934 which amended the provision of Act I of 1908 made matters worse.

- 4. Finding this remedy to be of very little good, the landholders chose the next best method of proceeding upon lands. Under Act VIII of 1865 proceedings upon lands were very few and in fact very limited. But under Act I of 1908, this was the general routine. Each fash, the 30th of June brought thousands of notices under section 112 to the Revenue Divisional Officers. The costs of attachment were only Rs. 2-4-0 till 1st July 1934. In this method there was no effective seizure of properties. As days passed, the ryots paid very little attention to land sales. The selling officer and the landholder's agents and clerks were only people who attended the sales. After sale, delivery of possession was effected by the Revenue Divisional Officers on applications by purchasers. This was only paper possession. The ryots never left the land and the purchasers (landholders in 99 per cent of the cases) were not able to dispossess the ryots except in very rare cases. The landholders waited for the ryots pleasure and accepted the arrears when paid by the ryots and released their paper rights. In course of time, this process of law lost the confidence of the public. The landholders have however been adopting this in view to have a legal hold upon the defaulters and collect the arrears when chance occurred.
- 5. Even this process has been made heavily costly by the amending Act VIII of 1934. The details of the costs now levied by the Revenue Divisional Officers are given below—

		Court-fees.		Postage.		Gazette charge,				
		RS,	A,	P.	RS.	A.	P.	RS	, д	P
(1) Notice under section 112		0	8	0	0	5	3		٠.	
(2) Application under section 114 .		0	12	0						
(3) Notice under section 116-(1)		0	8	0						
(4) Proclamation and warrant fee section 117	under	2	0	0	0	5	3	2	0	0
(5) Notification under section 123-(2).	1000					٠.		2	0	0
(6) Notification under section 124-(3)		625						2	0	O)
(3)		84 	_			_				
Tota	d)	3	12	0	0	10	6	6	0	0
		_		01	Rs. 1	0	6 6			

To these has to be added poundage at 1 anna per rupee of sale amount under section 127 (b) and costs of possession which come to nearly Rs. 1-8-0 in each case.

Again these costs will go on increasing if the selling officer adjourns the sale under section 117 (3) or if the holding is joint or if the notices are not served in the first instance itself.

Even after paying these costs, the purchaser does not get effective provision and the ex-ryots do not surrender possession. The landholders were thus forced to give up this process also and to resort to rent suits.

6. The only legal remedy that still existed was institution of suits and arrest of defaulters. Recent amendments to Civil Procedure Code have placed rigorous restrictions for arrest of judgment debtors. The defaulter has to be given previous notice of application for arrest. The legislature intended that the judgment-debtor will have a chance to clear off his debts. But the defaulters utilize the notice to hide themselves and their properties and thus evade discharge of the debts.

The above would show how the landholders' portion has been reduced. While the Government and the public wish that the ryots' portion and States should be improved, they should also think that the encouragement should not be by giving scope to play lawlessness. The toleration of such a spirit would, in due course of time, be harmful to the Government and law-abiding people. The process under the law would not be so costly and tedious as to make the legal provisions merely ornamental to statutes. Those who are expected to seck remedy under the several provisions should be given facilities in all possible directions. There are loud cries both from the public and from the press that the ryots under landholders are rack-rented. It is also found that Government members sympathize and plead for reductions and remissions in rent. In the case of more than 50 per cent of estates, the cash rents now prevailing are those that were in force in paimash period of 1828 A.D., i.e., rates fixed when paddy sold at 4 annas per kalam. Without paying any heed to these conditions landholders are considered as blameworthy and enactments are revised and amended. In bold characters, the objects and reasons for amendments are stated to be relief to ryots. Each provision to relieve the rvot provides a new kind of notice. Each notice is to pay process-fees to Government. In this way the costs of land sales that were Rs. 3-4-0 on 30th June 1934, were raised to nearly Rs. 12 on 1st July 1934 by Act VIII of 1934. Thus the Government go on increasing

their income from estate ryots through the agency of the landholder by enhancing process-fees and by prescribing new processes and gazette notifications and postal notices. The powers of the landholder are reduced only to drive him to courts for anything and everything with heavy process and court-fees which are all ultimately debitable to the ryots. The policy is bad. The aim should be to provide good relationship between the ryot and his landholder and make them settle matters easily. Instead, ways and means are devised to drag them to public court and to increase the Government demand upon the estate ryot to heavy figure. No doubt the ryot has then to plead for reductions and remissions. The Government should set a good example by reducing their demand upon the estate ryots. What the landholders then realize from their ryots will not be heavy.

Answers to questionnaire.

- 1. (a) Zamindar. (Authority—Regulation XXI of 1802.) The preamble says that 'from the earliest until the present period of time, the public assessment of the land revenue has never been fixed but that according to the practice of Asiatic Governments the assessment of the land revenue has fluctuated without any fixed principles for the determination of the amount and without any security to the zamindars or other persons for the continuance of a moderate land-tax . . . and that in the attainment of an increased revenue on such foundations, it has been usual for the Government to deprive the zamindars and to appoint persons on its own behalf to the management of the zamindaris thereby reserving to the ruling power the implied right and the actual exercise of the proprietary possession of all lands whatever . . . wherefore the British Government impressed with a deep sense of the injuries arising to the State and to its subjects from the operation of such principles has resolved to remove from its administration so fruitful a source of uncertainty and disquietude, to grant to zamindars and other land-holders, their heirs and successors, a permanent property in their land in all time to come."
- 2. In conformity to these principles, an assessment shall be fixed on all lands liable to pay revenue to the Government and in consequence of such assessment, the proprietary right of the soil shall become vested in the zamindars or other proprietors of land and in their heirs and lawful successors for ever.

Section 14 of Regulation XXV of 1802.—Zamindars or landholder shall enter into engagements with their ryots for a rent cither in money or in kind. From the above, it will be seen that the ruling powers had the proprietary rights with them and that they were legally conveyed to zamindars and other landholders. The ryots were to enter into engagements for rent. Any deviation from this principle will be revolutionary.

Section 3, clause 11 of Act I of 1908, defines rent as "whatever is lawfully payable in money or in kind or in both to a landholder by a ryot for the use or occupation of land for the purpose of agriculture. . .

Land Acquisition Act I of 1894.—In all cases of land acquisition by Government landholders have been paid the compensation for the loss of proprietary rights. No ryot has claimed the compensation for the right. Nor has there been any recognition of such a right to any ryot.

Irrigation-cess Act VII of 1865, section 1, proviso.—" Provided that where a zamindar or inamdar or any other description of landholder not holding under ryotwari settlement is by virtue of engagements with the Government entitled to irrigation free of separate charge, no cess under this Act shall be imposed for water supplied to the extent of this right and no more."

It is a well known fact that the Government has engaged only with its zamindars, etc., for allowing irrigation of lands free. If the zamindar is not the proprietor of the soil, this right of free irrigation cannot be claimed by any ryot.

Section 3, clause 15 of Act II of 1908 defines ryot as a person who holds for the purpose of agriculture, ryoti land in an estate on condition of paying to the landholder, the rent which is legally due upon it. Board's Standing Order No. 25 recognizes missing and quarrying rights in landholders holding under permanent settlement and title deeds. The above would show that the legal authorities on the subject recognized only the landholder as the proprietor of the soil and that this recognition was in accordance with the pledge which the British Government gave to the zamindars 135 years back. Enjoyment of the same for all these years and recognition of the right by the highest judicial authorities—Privy Council—in land acquisition and water-cess disputes and other cases surely support the fact that the landholder is the proprietor of the soil.

The word tenant means mere cultivator of the soil with the consent of the lord.

In towns, houses are occupied on monthly rents. The occupants are called tenants. They have no claim to property. Similarly tenant is one who cultivates the land of another on permission obtained each year. He has not got even a right to occupy the land without previous permission. There is therefore no question of a tenant aspiring

at the very root of the long established paramount power of the country which conveyed the proprietary right of the soil to the zamindar. The recent Inams Bill created so much discontent that the inamdars went up to His Excellency the Viceroy and represented the enpropiratory character of the Bill and got it remitted to the Madras Legislative Council for provision of compensation for lost right. The zamindars helped the British Government to establish peace and order in India. The zamins were settled subject to the condition of helping the police and officers for establishing peace. There can therefore be no two opinions about the zamindars ownership in the proprietary right of the soil.

- (b) This depends upon the engagements in each case by the landholder with the tenant or ryot. As stated supra, tenant has no status except what he has secured from his landlord. There are cases in which tenants hold fand at the will of the landholder. There are tenants who have secured permanent rights to occupy the land on payment of rent according to perpetual leases. There are tenants who have secured title for their lifetime. There are others who could occupy the land so long as the occupant does a particular function. The rights of a tenant are therefore not those of a ryot whose rights and obligations are entirely different. All the terms under which the ryots hold the lands are to be gathered from those incorporated in pattas and muchilkas in force under sections 51 and 57 of Act I of 1908. Generally a ryot has a right to occupy the land in his holding permanently for purposes of agriculture and for nothing else—vide section 11 of Act I of 1908.
- II. (a) & (b) Proprietors of land have in many cases settled the rents through law courts. In such eases, the fair and equitable rent will be the one decreed by the courts. There are also cases that have not gone before courts. Section 28 of Act I of 1908 lays down: "In all proceedings under this Act the rent or rate of rent for the time being lawfully payable by a ryot shall be presumed to be fair and equitable until the contrary is proved." In some cases, the rates of rent now in force are those that were fixed in 1929 or so, i.e., once 100 years back. The rents are in such cases very low. Landholders got their rights from the Government. Board's Standing Order No. 1, paragraph 2, lays down principles of settling Government demand on ryotwari lands. Briefly stated, the soil is classified, grain value is worked out, commutation price is fixed on average prices of twenty non-famine years, some abatement is shown for traders profits, the expenses of cultivation and a certain percentage on account of vicissitudes of season and unprofitable area is deducted and one-half of the remainder is taken as the maximum assessment on Government demand or the land. A settlement on these lines will represent the fair and equitable rent.
- (c) Yes; Board's Standing Order No. 13 lays down the principles for the grant of season remission on wet lands. Board's Standing Order No. 14 lays down the procedure for redress in times of widespread calamities. They may be adopted where wholesale remission may be necessary. As regards cases deserving partial remission, no hard and fast rules can be laid down. The landbolder and the ryots should be left to settle the percentage of remission.
- (d) Settlement of rent once for all is a very dangerous thing. It is disadvantageous to the ryot as well as to the zamindar. Similarly enunciation of principles and leaving them to officers and courts is a procedure which would give ample scope for wastage of the money of the landholder and his ryots in law courts in the shape of court-fees and process fees and vakil's fees. Bearing in mind the rates of assessment in the adjacent Government villages and the principles laid down by Board's Standing Order No. 1, paragraph 2, the rent should be settled periodically as in the case of ryotwari tracts, minor cases should be dealt with by Collectors as is being done now.
- (e) No. The parties to the transaction should seek remedy through judicial means. Interference by executive action will never put an end to litigation. My suggestion for fixing fair and equitable rent is by the agency of settlement officers and against their decisions, appeals may be provided for being preferred to the Local Government within two years of settlement and there should be an end for executive action with the disposal of the appeals, if any.
- III. (a) Yes; As it is, the landholder has now no powers. The enclosed memorandum would explain how the so-called powers are nothing but waste of the landholder's money or processor.
- (b) & (c) Landholders and their agents who may duly register their names in the Revenue Divisional office should be empowered to take process directly against the ryots. They should themselves effect service of notices and proclamations of sale and hold sales of movables after giving notice through public selling officer or through registered post.

Land sates.—The procedure now in force prescribes several notices and enquiries and publications in the district gazette thrice. The costs come nearly to Rs. 10 per case till the sale is made absolute. The costs of taking possession are to be added and after all the purchaser especially when he is landholder himself is unable to get physical possession. The difficulty is due to the fact that there is no satisfactory legal provision to check the occupation by ex-ryots. Penalties should be provided for punishment of persons who leave their lands in rent sales and still occupy them to the detriment of legal owners for bringing lands for sales; it is enough if a notice of attachment is sent to the defaulter, then a sale application and then holding of the sale as was the practice prior to amending Act VIII of 1934. A notice through registered post may be prescribed for the sale of safety.

If the rents are settled there will be no need for frequent exchange of patta and muchilika and penalty may be prescribed for reckless defaulters who may be defined to be those who keep their rent in arrears for more than three years. These would facilitate the collection of the rents to a very considerable extent.

- IV. (a) The rights to water do not attach to any particular tenant or cultivator. The land possesses the right to irrigation from the recognized sources so far as the sources are old ones. Should the landholders construct new works, the right to irrigation is to form the subject-matter of contract between the ryot and the landholder as is now being done by the Government in the case of Cauvery-Mettur Project and other projects.
- (b) Chapter VIII of the Madras Estates Land Act X of 1908 deals with irrigation works in estates. Section 20-A (1) (b), proviso 2, recognizes that, the reversionary right in the works vests in the landholder. Section 3 (4) defines improvement, clauses (a) and (b) relate to irrigation works. Section 13 (2) lays down that when an improvement of one holding affects the holding of another ryot, the landholder shall have the prior right. Section 139 (1) of the Estates Land Act throws the obligation on the landholder for the maintenance of irrigation works. Each ryot cannot repair and maintain an irrigation work which serves several ryots. The landholders' rights are therefore in the nature of a trust. He is expected to distribute the water according to established law and usage. Of course, the landholder cannot deprive any ryot of his right to irrigate manual wet lands. If he is able to supply water for irrigation of more lands than presettlement wet lands, he can do it on contract. In fact the extent of his rights is that of Government over Government works.

V. (a) Yes.

- (b) The initial cost of survey and preparation of record of rights including copies for landholder may be borne in equal halves. The maintenance cost should be borne by those who cause charges in the registers and records, i.e., those who purchase lands should bear the costs of correction in the same manner as they pay stamp duty on sale deeds. Where subdivision are necessary all the vendees concerned should pay the costs.
- VI. The word "levy" is very general. There are legal levies such as costs of maintenance or watching irrigation works in monsoon times. Land-cess, etc., are also levies from the ryot in addition to rent. They should exist. But those not directly connected with the land, i.e., nottam fees, etc., should not be levied in any shape.
- VII. (a) Tenants have no special right in grazing cattle. Every one who has cattle whether he is a tenant of land or resident of the village possesses the right to graze his cattle. Collection of green manure may also be made without one tenant quarrelling with the other. Agricultural implements do not come under local natural facilities.
- (b) Yes, as long as they use the facilities for the holdings in each village within the village itself. If it is otherwise used, the question of free cannot be allowed.
- (c) Paths and communal porambokes.—The landholder is merely to prevent encroachments and see that the lands are used for the purposes for which they are set apart. Ryots are to use the lands for the intended purposes. They are to enjoy the benefit of the reservation of the lands for the intended purposes.

Hill and forest porambokes.—The tenants have no rights unless they have secured any concessions in individual cases.

VIII. (a) Irrigation tanks and their supply channels.—The maintenance of these works should be on the lines of the Tank Restoration Scheme Party under Government. The revenue actually derived on irrigated wet lands should be calculated. From this the rent that would have been derived from the lands if they were manavari or dry should be worked out and cost of establishment added to it and deducted from the gross income. The diffeence should be taken as irrigation revenue. A fair preentage, say 10 per

cent, should be set apart for the maintenance works and silt clearance to be made each year. Thirty per cent should be allotted for restoration of bunds. This should be accumulated for five years and spent. The balance should be set apart as reserve fund and utilized for masonry and other works which should be executed and repaired as often as is necessary. When extraordinary works have to be done, the ryots should be required to contribute labour and materials. The ryots should be responsible to prevent danger to the works in times of rain, etc.

- (b) The Government is owning rights in their tanks similar to those of proprietors in estate tanks. It is very likely that the executive may undertake works in estate irrigation sources with a view to reduce the costs of maintenance of Government works, each irrigation work whether Government or estate being dependent one upon the other for storage and supply and also drainage. Civil courts may be given power to try questions on the subject and pass decrees. Where Government is interested, Government also may move civil courts. But the executive should not be empowered to take up the works as a matter of course. Such a power is likely to give large scope to subordinate officers to harass the landholders and to set up ryots with litigation against landholders.
- (c) The answer to question VIII (b) supra is that such power should not be vested in the Provincial Government. Granting that such power is secured by the Government the power should be exercised only on application by interested ryots of prescribed percentage of ayakat.
- IX. Yes. Extracts of jamabandi accounts should be furnished to concerned ryots with a demand, collection and balance of the arrears due by him to the landholder.
- X. There should not be any recognition of an under-tenant under a ryot. They should be considered merely as pannai coolies employed by the ryots for agricultural purposes. The zamindar should not have anything to do with the under-tenants. Any relationship between the zamindar and under-tenant will give great scope for foul play.
- XI. (a) Yes. If this is not the case, the Revenue Officers dealing with the cases will act as they like. The Board of Revenue has control over all the duties of the Revenue Officers. These officers will bear in mind that their conduct would go to notice before the Board of Revenue when they act wrong. Special tribunals may be constituted only when Government interests also are affected.
- (b) Actions for recovery of rent should be in civil courts. The procedure should be as for small cause suits and decrees. Other items, i.e., fixing of rent, communal lands, etc., should go before revenue courts.
- XII. (a) Water—Assessed and unassessed. Premium for occupancy right and rent for use and occupation. Porambokes, non-communal and communal. Merely securing the land for the prescribed use by evicting the encroachment.
 - (b) No revision is necessary.

Memorandum by the Residents of the Village of Tirupuvanam, dated 7th February 1938.

The memoranda of the residents of the village of Tirupuvanam humbly and respectfully showeth as follows.

- 1. The petitioners are permanent residents of the village of Tirupuvanam, Kumba-konam taluk, Tanjore district, which is an inam village within the meaning of the Madras Estates Land Act as amended. There are about 1,500 substantial houses in the said village. The owners of the houses have been undisputably enjoying the houses and sites absolutely from generation to generation.
- 2. The sites on which the houses have been built as submitted above have been classified as village site, belonging to the Government, both in the old and re-survey. In spite of the fact that the site upon which the houses have been built belong to the Government and they are set apart for communal purpose, viz., building houses, the trustee of the local Sri Kampakareswaraswami temple, which owns extensive lands in the village taking advantage of the ignorance of the residents, has coerced some of the inhabitants to execute rent deeds in respect of some of the house-sites, one of the conditions being that the owner of the house should remove the superstructure and surrender vacant possession of the site to the trustee, if he so chooses, thereby placing the tenant at the mercy of the trustee, who is the Pandarasannidhi of the Dharmapuram Mutt, Mayavaram taluk.

- 3. Substantial and costly structures have been built by the people with the bona fide belief that they have absolute rights to the houses and the sites in their enjoyment and possession and even those who have executed lease-deeds in respect of the sites have been enjoying the property absolutely from generation to generation subject to the payment of the rent provided in the rent-deed.
- 4. When the people came to know that the sites upon which the houses have been built do not at all belong to the temple and that they are village-site, they refused to execute any lease-deed to the temple. Hence with a view to coerce them to do so the trustee is attempting to evict persons who have executed rent-deeds. A number of ejectment suits have been filed by the trustee in the civil court. The trustee also threatens to file suits in respect of house-sites for which no rent-deed has been executed. The Pandarasannithi being very influential and rich, can afford to file any number of suits and take them to the highest tribunal. The poor inhabitants of the village will find it impossible to fight their cause against the Pandarasannithi. Hence it is imperatively necessary that the rights of the residents should be safeguarded.
- 5. The Madras Estates Land Act confers and safeguards permanent occupancy rights in respect of ryoti lands only. The grounds on which such rights are conferred and safeguarded by the legislature in respect of ryoti lands apply with greater force to the case of house-sites in inam villages.

Hence section 6 (i) of the Act has to be suitably amended so as to confer permanent occupancy rights to the tenants of house-sites in inam villages. It is submitted that section 6 (i) of the Act may be amended as follows:—

"Subject to the provisions of this Act every tenant now in possession or who shall hereafter be admitted by a landholder to possession of any land including house-sites, not being a private land within the meaning of this Act situated in the estate of such landholder shall have a permanent right of occupancy in such land."

Memorandum by Mr. S. Navaneethakrishna Nayudu, B.A., B.L., Advocate, Pattukkottai, dated 30th November 1937.

I am herewith submitting my answers to the questionnaire in pursuance of your circular, dated 5th October 1937.

Before replying all the questions raised in your circular, I wish to make a few introductory remarks.

To start with it is important to trace briefly the origin and history of the zamindari system. In the Hindu period villages were grouped together into districts over which there existed the paramount authority of the king. But every village was an autonomous unit in itself regarding its internal Government and economic policy. As regards the tax payable to the Government the village elders (panchayatdars) were held responsible for its collection and payment since in olden days the land belonged to the whole community and there existed no right of private ownership in it.

But with the advent of Moghal rule in India the idea of land belonging to the village community began to disappear. At the beginning of the Moghal rule they never attemped to change the internal administration of their country and the old customs and usages of the Hindu period were allowed to continue. By the middle of the 18th century the Moghal Empire began to totter and "the power of the central ruling authority was on its last legs and forces were gathering to break up it into pieces." Since the Moghal rulers had no direct concern with the villages of the village administration, their only concern was to get their fixed portions of produce in recognition of their sovereign right. It did not make any difference to them whether it was paid by the people themselves directly or it was paid through some other agency. The creation of such agencies led to the evolution of an intermediary class without any direct concern or interest in the land or in its productivity. With the growth of this intermediary class there arose chieftains in the remote parts of the Moghal Empire at times openly defying the sovereign authority Since the Moghal Empire was losing its power the Emperors compromised with those chieftains and allowed them to have their own sway and power within their domain, orovided they paid a periodical subsidy and maintained an army at their cost for the Empire to serve in case war arose. Thus this institution of zamindari came into existence depriving the peasants the tillers of the soil the certainty of their ownership of the land or the fixity of the payment they had to pay to the ruler.

When the East India Company began to acquire and conquer territories, since their idea was at the beginning to get as much out of the country, the East India Company being primarily a business concern keen only on profits, were not as much interested in the internal administration or tax collection of the territories conquered or acquired, they thought it fit to leave the collection of taxes in the hands of these intermediaries who were to pay to the East India Company fixed amounts never stipulating with them, what these zamindars were to collect from the cultivators of the land. Finally the zamindari system was made a part of the steel frame of the British Government. The zamindars having been empowered to collect taxes to the sovereign authority without any control whatever from the ruling authority, regarding the mode of collection or the rate of collection, began to occupy a pre-eminently superior position over the poor cultivating peasants and changed their role of tax gatherers for that of proprietors of villages entrusted to them for purposes of collection. Rightly or wrongly this zamindari system has been so inextricably interwoven with the administrative branch of revenue collection that they have been given a status in the present system of Government.

Further with the development of the zamindari system for purposes of collection and taking advantage of their position and influence with the then ruling authority began to stipulate their own rates in kind, since in those days every village was a self-sufficing unit by itself for all its requirements. This primarily accounts for the existence of waram tenure in most of the proprietary villages. Besides the zamindari villages I shall refer briefly to the other proprietary villages. The other proprietary villages have come into existence by grant by Native Rajas. These grants were mostly to Brahmans and temples quite in keeping with the Hindu religious sentiments and feeling cherished by Native Rajas for maintaining the dignity and propagation of Hindu religious tenants for maintaining charitable institutions as chatrams (feeding-houses) and for performing the pujas and other religious rituals of Hindu temples. In some cases grants were made to individuals for meritorious services rendered to the State. But a careful investigation of these grants will only show that most of the grants are not with the original grantees or their descendants, nor the original intentions of the grantor are carried out. Most of the grants to Brahmans are not with the grantces or their descendants but with the people belonging to different castes and also with people belonging to different religions such as Muhammadans and Christians. It may not be assumed that I am here advocating any cause for the abolition of these institutions, but natural experience has already shown that institutions once good in themselves have vanished into oblivion because of changing times and growth of new ideas. Since the Rajas had the right to collect the revenue from the cultivator who was in possession of the lands, the grants must be presumed to be of the right to collect the revenue alone and such a right cannot and ought not to include the right to possession also.

Answers to questionnaire.

I. (a) As I have already stated in my introductory remarks that originally land belonged to the village community as a whole and with the advent of the zamindari or more appropriately the tax gathering system, through the agency of intermediaries, what was once a collective responsibility for payment of revenue to the sovereign authority was changed into individual responsibility and the man in possession who cultivated the land had to pay his share towards revenue to the zamindar. I have already shown that the zamindar even before the creation of this institution was never in possession of the land and it cannot be said that he is the proprietor of the soil. Further there is always the absolute right of the tenant to cultivate the land with any crop he likes untampered by any other agency subject to the payment of the rent. To imagine even for a moment that the zamindar is the proprietor of the soil he must have absolute right to convey all cultivable ryoti lands with possession to anybody he likes. The Madras Estates Land. Act has carefully defined what is ryoti land, and has defined the powers of possession on other lands of the landholder. The ryotwari village affords us an analogy to show that the tenant is the proprietor of the soil since the pattadars in ryotwari village enjoy the lands as they like subject only to payment of kist. In land acquisition proceedings the Government does not get even a pie in ryotwari villages for lands acquired, in such villages and it is the pattadar that takes the entire amount of compensation and the Government does not claim any share of the compensation in such acquisition. From this it will only follow that the Government does not claim any proprietary right over the soil in ryotwari villages. Since the zamindars are only collectors of revenue on behalf of the Government they cannot have any higher rights over and above what their creators have had. When the amending Act XVIII of 1936 of the Madras Estates Land Act has gone to the extent of including within its operation even inam villages it will be only idle and preposterous to contend that the zamindars are the proprietors of the soil. Again when lands are acquired in proprietary villages the compensation is divided between the landholder and ryot according to the rate of waram prevailing in the village. Again the repeating of the rights of the landholder over old waste by Act VIII of 1934 and rules laid under section 20 of the Madras Estates Land Act, it is only clear that the Government never intended the landholder to be the proprictor of the soil. Atleast the right of the landholder over the soil is a right to collect melvaram only and not a right to possession over the soil. Hence the only conclusion possible is that the tenant being in possession of the soil is the proprietor of the soil and not the zamindar.

- (b) This question arises as a necessary corollary to the first and the interest possessed by the tenant is first the right to possession and secondly the right to cultivate the lands. The tenant has all the interests to cultivate the lands in his holding which contributes the primary source of his living and he is interested in developing its fertility and to get as much as possible while the landholder is only keen on getting his rent.
- II. (a) Before dealing with the statutory provisions relating to fair and equitable rent a few lines of introduction are absolutely necessary with reference to land and its productive capacity and the labour involved in agricultural production.
- "Man is peculiarly a land animal living on its surface and drawing from it his supplies; without either of the three elements land, air and water man could not exist." It cannot be disputed that labour is the producer of wealth in the sense of labour being the active factor of production. For the production of wealth labour must have access to pre-existing substance and natural forces "man has no power to produce something out of nothing he can only do so by availing himself of materials drawn from land. Land is to him the great storehouse of materials and reservoir of forces upon which he must draw for his needs. And as wealth consists of materials and products of nature which have been secured or modified by human exertion so as to fit them for the desires of human desires labour is the active factor in the production of wealth, but land is the passive factor without which labour can neither produce nor exist." Thus "it will be seen that labour and land are the two essential elements in the production of wealth and it behoves us to investigate the value of labour with reference to land."

Whoever considers the social and political problems that confronts us with reference to this vexed question, must see that they centre in the problem of distribution of wealth and he must also see that their solution may be simple, yet it must be radical. "For every social wrong there must be a remedy." "The more carefully he examines, the more fully will he see that at the cross-road of every social problem lies a social wrong, that ignorance, neglect or contempt of human rights are the causes of public misfortunes. To understand why material progress does not benefit the masses requires but a recognition of the self-evident truth that man cannot live without land; that it is only on land and from land that human labour can produce.

In this connexion the next important subject for consideration is the condition of peasants and the sort of life they are leading which could be conveniently examined under the following heads briefly:—

(i) Rural roads and peasants' dwellings and sanitation.—There are no means of communication to take one to a vast majority of these villages except rickety and jolting slowly moving bullock carts great caution being taken to avoid capcising of bullock carts which if happens might result in injury to the occupant. After such a arduous journey one finds mud houses with thatched roofs and in some villages even these mud walls disappear and are replaced by walls made of sticks covered with palm-leaves. The mud walls are not even whitewashed and lime is a luxury which these poor peasants cannot afford. Even kerosene lanterns are a thing of luxury and in most cases not more than one hurricane lantern. They more often use earthern lamps burnt with necm or castor oil. To see lights burning in houses after sunset is a rarity except in the houses of one or two well-to-do peasants and in Adi-Dravida quarters even a match box is a iuxury. There are no windows to the houses and during summer the peasants with their children take their bed under nature's roof and during winter all the inmates hug themselves in one room which serves them as kitchen, drawing room, dining hall and store house. Along with these human beings, during winter lambs and calves are kept there for shelter, during night their cattle-shed being a thatched veranda hanging from the lengthy portion of the main wall. Furniture as we think of is unknown to them except a bench or coir cot in the houses of well-to-do peasants. Sanitation is a thing unheard of in those parts and the lanes never swept and all kinds of dirt and refuse collect in them to turn them into stinking cess-pools in the rainy season. Near the villages there are few ponds full of dirty water colonized by mosquittoes spreading disease and death around. The people are in the habit of easing themselves on the banks of these ponds because of the nearness of water for washing their private parts

- renders the water more dangerous than what they would otherwise be. In some villages where caste system is followed with more meaningless regour the poor Adi-Dravidas have to draw their drinking water from these ponds. People bathe in these ponds. It is this water which the cattle of the village drink. Because of this cattle disease is common in the villages.
- (ii) Metallic wealth of peasants.—It is not necessary for me to emphasize that love for ornaments among Indian women is proverbial. There are few ornaments the wearing of which is considered indispensable for women in the name of their religion and god. Even these are denied to some. Gold ornaments are a rarity except one or two womenfolk belonging to the family of well-to-do peasants. Some wear a few silver ornaments. In majority of the cases ornaments are made of bell metal. A large number have not got the means for any kind of ornaments. The utensils they generally use are of earthernware and the spoon in majority of the cases is the broken coconut shell attached to a stick and those who could afford to use a few brass vessels are considered extremely fortunate. A small grinding mill costing a couple of rupees are available in 50 per cent of the houses with which the ladies of the household grind their corn for food where people use ragi and cholam and varagu for their food. The total wealth of a villager consists of one or two bullocks, a few cheap agricultural implements and one or two utensils of daily use not excluding his holding which I will subsequently show most unprofitable.
- (iii) Peasant's food and raiments.—Their food is mostly vegetarian. The only basis of selection of food is its cheapness. "A gruel made of parched grain mixed with water is generally what the poor can afford to satisfy their hunger with." In those parts of the country where the peasants take rice the worst kind of rice is the staple food of the agriculturist. The mode of their clothing because of their poverty is most appalling. "In hot weather the majority of men will present themselves clad in a loin cloth only, the children between 8 and 12 years of age with a strip of cloth just enough to cover their private parts and those of a younger age clad in nature's garb. During winter very few use shawls and their blanket is only a cotton dhoti. The womenfolk do not own more than two sarces. But there may be exception but that cannot be taken as a criterion to judge the standard of living of the peasant class.
- (iv) Medical aid and health.—There are no doctors and when they fall ill they are treated by quacks. If they happen to go to the hospitals in cities maintained by taxes realized from them, they are not even well attended and nobody looks after them. The weak state of health of the peasant class is due to malnutrition in this country and want of sufficient nourishment.
- (v) Their earnings and savings.—The peasant rises early in the morning and works from morning to night and his wife must do the same; and their children must also go to work pulling weeds or scaring away crows. He does not care for the hot winds in summer nor the bitter cold in winter. Even heavy rains do not deter him from his daily routine work. After so much hard toil, when the crop is ready for harvesting the zamindar claims for his rent and the creditor attaches his standing crop in execution of his decree. When the crops mature and ripen, when he thinks that he could carry the fruits of his labour home, his children feel themselves merry in the fond hope that the crop which their father had raised will be harvested and brought home seldom reaches his house. "What an awful condition! A cultivator who has worked the whole season in rearing his crop and has tended it like an infant, is forced to part with it either to pay the landlord or the greedy usurer and he cannot help it. Being thus deprived of his crop he begins anew the same routine from the next day and as soon as the grop is ready for harvest he is again deprived of his earnings for payment of interest accumulated on sums borrowed at high rates of interest in time of need or for payment of exorbitant demands of rent. This vicious circle goes on from one end of the year to the other with the unhappy result that the peasant who produces the grain does not get even enough to appease his hunger with and has to be satisfied with the worst kind of food giving the smallest nourishment. Not only that; it is the peasant class which produces cotton not only for the use of the mills in this country but also for export in large quantities to Japan and England but the poor Indian cultivator has to go insufficiently clad or even naked in the coldest months of the year. This is the very class which helps to keep the mills of other countries busy for 365 days in the year." In this connexion the report of the Royal Agricultural Commission on the indebtedness of the peasantry is worth considering. "No one we trust desires to witness the

continuation of a system under which people are born in debt, live in debt and die in debt, passing on their burden to those who follow. That there are large members of hopelessly insolvent debtors in rural areas is generally admitted and we cannot regard it as making for health in the body politic that they should be allowed to remain without hope and without help." Again it is not possible for any one to ignore the observations made by Dr. Harold H. Mann, Director of Agriculture of Bombay, on the eve of his retirement in the follow-"Little would be done on an extensive scale until the Government and the social reformers recognized that the secret of the whole prosperity of the agricultural population was the filling of their stomaches. empty stomach was the greatest obstacle to progress in India, and he wished to emphasize before he left the country that all efforts should ultimately be concentrated on filling the stomaches of the people. My last message to the people of this land, to all social workers and to those in charge of the administration is to device means whereby cultivators might be given sufficient food." "But what is the fact? The fact is that the right of this man to his own labour and to the fruits of his own labour is deprived as fully and completely as though he was made by law a slave; that he is compelled to work for the enrichment of others as though law had made him the property of another." people are of the stock that has given India, her scholars and poets, her philosophers and statesmen who have contributed to the greatness of India. "They are degraded and deceased; they live the life of slaves, and die the death of paupers, simply because they are robbed of their natural rights. There is no natural reason why in it people themselves capable of making a living should suffer want and starvation. The reason that they do is simply that they are denied natural opportunities for the employment of their labour and that the same permits others to extort from them the proceeds of such labour as they are permitted to do.

But the landlords—ah! The landlords—they live differently. Travelling through this country you come across some landlords palatial home massion provided with all the comforts of luxury. But though they may have their luxurious mansions, these landlords with few exceptions live in the great cities. "They do not have to work; their incomes come without work on their part—all that they have to do is to spend. Some of them gamble and some keep studs of races."

For all this there is the sanction of law behind it. Economically the landlords are of no more use. They produce nothing; they only consume and destroy and what they destroy is more even than what they consume." The essence of this system is the robbing of labour. It consists in compelling men to work yet taking from them all the produce of their labour except what suffices for a bare living. Human beings are overworked, are starved, are rebuked of all the light and sweetness of life are condemned to ignorance and brutishness to the infection of physical and moral disease."

- (b) Before determining what is a fair and equitable rent it is better to deal with the considerations for fixing a fair and equitable rent. The following are the important factors in considering the question:—
 - (i) Agriculture is subject to great hazards.—Agriculture is subject to peculiar and great hazards of weather, blight, plant disease, insect pests and flood. It is clear that at best agriculture will always have to reckon with unforeseen and uncontrollable natural conditions which are the basis of its productivity.
 - Agriculture is fundamentally subject to great hazards of loss due to price changes which strikes it with incalculable force.
 - (ii) No corporate business possible.—In corporate enterprise large body of persons combine together and pool their individual resources for greater efficiency and large scale production and this corporate business creates a sense of security also. As a producer the agriculturist has always remained a solitary producer depending entirely on his own resources. Further agriculture is incapable of co-operative business since agricultural operations have got to be carried on during certain seasons of the year.
 - (iii) Farmer cannot capitalize the future.—It is not possible for the farmer to capitalize the future or to borrow on the estimated earning power in relation to agricultural productivity. It is therefore that agriculturist are more often disappointed in their earning capacity out of the agricultural income.

(iv) The cost of agriculture.—The farmer is not in a position to calculate the costs incurred with reference to the income finally derived. It is an accepted and well established fact that agriculture is at all times beset with the risks and there is not always the certainty of its earnings as in other industries. Therefore agricultural income has got to be always calculated with the greatest caution the faiture to appreciate the earning capacity of a farmer, after allowing for the causes mentioned above, in decreasing the amount of rent to be paid by a ryot and the grossly unjust system of sharing the gross produce by 50 per cent or 33-1/3 per cent according to the nature of the crop raised. No serious attempt has hitherto been made in solving this glaring absurd undue advantage given to landholder. The landholder does not contribute even a pie towards the cost of the agricultural production and even where agricultural works are maintained at the cost of the landholder he levies monetary contribution from the ryots for its maintenance and also towards manual labour.

Now let me give an illustration of the hardships to which the ryots in proprietary villages in Pattukkottai division are subjected to in the payment of rent. Here the tenure is primarily amani, i.e., the system of sharing the produce. Though a record of rights was prepared it stopped with classifying lands for the purposes of the Cauvery-Mettur Project and the Government did not move its little finger in the matter of settlement of rent. Further the Government has also issued orders that water-rate for the Cauvery-Mettur Project water is to be collected only from the cultivators, i.e., the ryots, thus giving a clear advantage to the landholder ever the poor ryots. The proprietor still sticks on to the amani system for collection of rent.

To illustrate the hardships to which the ryots are subjected to both by the Government and the landholder let us take an average ryot holding about three acres and it is needless to state at least 50 per cent of the ryots do not own more than three acres.

Before the advent of the Cauvery-Mettur Project, Pattukkottai division has been considered as the dry tract of the Tanjore district. Now to reclaim the three acres of land fit for wet cultivation with Cauvery-Mettur Project water it cannot be done for anything less than Rs. 50 per acre but it may be said that this will add to the value of the land. To cultivate this three acres of land one pair of bulls are necessary. We may fix the pair of average plough bulls at Rs. 40. The price of bulls depreciate annually and he will have to change bulls at least once in three years. I do not propose taking into account the cost of maintaining them.

Next let us take the actual cost of cultivation. For raising wet crop mostly paddy he has got to manure the land. Generally dung manure is used. For one acre at least twelve cart-loads are necessary and taking the cost at the lowest minimum of per cart-load at eight annas it comes to Rs. 6 per acre. Seeds for raising seedlings for purposes of transplantation at least 1 kalam of 24 measures is necessary and the cost of paddy for seeds is always high and usually the minimum at the present low price of paddy is Rs. 2. Next for transplanting one acre at least twelve labourers are necessary and the coolie per head is three annas which comes to Rs. 2-4-0. The cost of removing the seedlings from the seed-bed it will cost at least Re. 1. I do not add other incidental charges met as removing weeds, etc. Now the total costs of cultivation comes to Rs. 11-4-0. Added to this the ryot has to pay water-rate to the Government for Cauvery-Mettur Project water which at the present concessional rate is Rs. 5 per acre. Road cess is added to this levy of water rate at the rate of As. 1-10 per rupee which comes to As. 9-2. Now the total costs come to Rs. 16-13-2 per acre.

						RS.	A.	P.
Manure		• •••	•••	•••		6	0	0
Seeds		• • •	•••	***	, .	2	Ó	0
Removal of seedling	gs			•••		1	0	0
Transplantation ch	arges	•••	•••			2	4	0
Water rate, etc.			•••	•••	• • •	5	9	2
				Total	•••	16	1 3	2

Now I leave it to the committee to draw their own inference for the continuance 24 Madras measure.) Fixing the price of paddy at the rate of Rs. 1-8-0 per kalam it comes to Rs. 45. Now under the amani tenure where wet crop is raised the landholder takes 50 per cent of the gross yield. The landholder claims 50 per cent of the yield since according to him he is only demanding his share according to the crop the ryot has raised. As a matter of right the landholder's 50 per cent, i.e., Rs. 22-8-0, without contributing even a pie towards the expenses of this production. What is the balance left for the ryot deducting his expenses Rs. 5-10-10. For all the three acres of his entire holding his income is Rs. 17-0-6 with which the ryot is to maintain his family containing at least three members, himself, one wife and one child discarding his aged parents if they have the misfortune to live. Could we continue this system of appropriating the major portion of the ryots' labour, in the name of justice, equity or good conscience! It is this class of just proprietors having the welfare of the ryots foremost in their mind called the Inams Act being expropriatory in character. It is because of their wealth, because of their influence to get at the press, much propaganda against the Bill was carried on in the press. These dumb millions have not got either the purse or the press to voice forth their grievances. Even one or two people who move with them, who know their grievances personally are effectively stifled down from doing service to these masses by ways which are not necessary for one to enumerate here. Now the good yield does not exceed 30 kalams per acre. (One kalam measures of this system. My advice to these tillers of the soil in proprietary villages shall be to dispose of their lands and invest the amounts in banks, to work as day labourers or to go to towns to work in mills and make one and all realize that without their interests being attended to all talk of reform being made available to them at first that this system of administration cannot be made to run, for the running of which their life blood is sucked out. Any talk of reform nothing short of a drastic nature is bound to result in a bloodless revolution making one and all realize that without the agriculturists' lot being improved we have no existence in this world.

But what is it that we are having instead sections 28 and 29 of the Madras Estates Land Act and sections 13 to 18 dealings with improvements. I shall briefly deal below how sections 28 and 29 are an easy handle for the landholders to make the best out of ryots' labour and production. For the lands commanded by the Cauvery-Mettur Project the landholder puts an appraisement application under section 74 of the Estates Land Act taking advantage of the fact that the tenure is amani and for reasons stated already an award is passed at the rate of prevailing tenure on the gross yield. If the ryot opposes the appraisement application on the ground that the ryot has improved his holding by reclaiming it so as to make it fit for wet cultivation at his own cost, and has also to pay the entire water-rate for the area irrigated, and the landholder not having contributed anything towards the improvement or not paying any portion of the water-rate the landholder at once says that he is not concerned with the improvement or the water-rate and that he is entitled to get his share of the produce. Further the landholder contends that the improvement has not been recorded by the Collector under section 17 of the Madras Estates Land Act, since it is a matter of common knowledge that recourse to section 17 of the Estates Land Act is a costly thing to a ryot and more often the ryots are loath to have recourse to courts. Further for the ryots' plea, for the landholder paying a portion of the water-rate or for reduction of the rent towards a portion of the water-rate paid by the ryot the landholder at once pleads section 192 (iii) (b) of the Estates Land Act as a bar to such a plea. Further, the landholder supports his contention on the authority of the case reported in 45 M.L.J., 199. The courts do not recognize the improvement effected by the ryot since it is not firstly recorded under section 17 of the Madras Estates Land Act. It will be preposterous to contend that the conversion of dry lands into wet is no improvement at all. Further presumptions laid under section 27 and of the Madras Estates Land Act are favourable to the landholder since the wording of the sections themselves are most unhappy.

To obviate all these difficulties the consideration for fixing a fair and equitable rent which I have stated above must be taken into consideration and the land-holder must be directed to take only 50 per cent or 33 per cent according to the nature or the tenure of the net income or the procedure adopted in ryotwari

villages for fixing the kist. If in spite of this if the amani tenure is allowed to continue it will be simply ridiculous and will be perpetuating a monstrous inequality between an active worker and a supreme idler.

- (c) The reduction of rent in proprietary villages must be made uniformly with the reduction of land revenue in ryotwari village by the Government without leaving it to the caprice of the Collectors and the power of reducing the rent must rest with the Government.
- (d) Rents must be fixed once and for even in all the proprietary villages throughout the Presidency reserving the power with the Government to reduce it still further when prices go low and also to reduce rent when crops fail owing to natural causes. A special committee of fiev for each district must be nominated with the District Collector as the chairman of the committee, one Member of the Legislative Assembly, two ryots' representatives, one proprietor's representative thus constituting the committee. The nominations of such committees must be by the Local Government.
 - (e) Such a reserve power must be with the Local Government.
- III. (a) The powers of collection given to the landholder under the Estates Land Act must be repealed.
- (b) Instead of the landholders directly collecting the rent as I have suggested above, a record of rent must be prepared for all the proprietary villages and collection must be entrusted to the village munsifs authorized to collect them in four instalments as the collection of kist in ryotwari villages and the amount so collected to be deposited in the sub-treasuries to the credit of the landholder, the Government taking 15 or 20 per cent of the collections towards collection expenses which will effect a saving of the pay of the village officers and menials which will work saying so far as the Government is concerned of its expenses on the establishment of village officers and much of the abuse of powers of collection by the landholders will be effectively stopped. Further, there will not be the necessity to attach the crops of the ryots for arrears of peshkash by the Government, a practice allowed to be perpetrated by the landholders just to annoy the ryots. When the ryots pay the amount to raise the attachment of crops on their folding again they have to face a suit by the landholder for arrears of rent in spite of the fact that he has already paid the peshkash due by the landholder.
- (c) The procedure adopted in ryotwari villages may be adopted consistently with (A) and (B) for the collection of rent and sale of holdings.
- IV. (a) The right of a ryot to water-supply must be stipulated as being appurtenant to the land and it must not be left to be regulated by contract between the landholder and the ryot.
- (b) The landholder must not be allowed to exercise a superior right over water-sources so long as the water is used by the ryots for agricultural purposes and the landholder could be invested with powers to prohibit any other use of such water except for agricultural purposes and other uses combined with it.
 - V. (a) This has got to be done compulsorily.
 - (b) The landholder and ryot each paying 50 per cent of the expenses.
- VI. The landholder must be totally prohibited from collecting any levies from ryots either under the authority of custom and section 135 of the Estates Land Act must be retained.
- VII. (a) Certain acreage of land must be reserved for pasturage since the prosperity of the ryot depends on his cattle. The ryots must be allowed freely to collect green manure from the village waste without any restriction by the landholder. Similarly the ryots must be allowed to have access to wood free of cost for agircultural implements annually after applying to the landholder to prevent the misuse of wood by ryots.
 - (b) The answer for this is covered by (a).
- (c) The lands referred in this must be made common both to the ryot and the landholder and the preservation or transfer of these lands left to the District Collector as and when occasion arises.
- VIII. (a) All irrigation works in proprietary villages not maintained by the Government must be taken over by the Government without allowing the ryots to resort to the costly and cumbrous procedure laid under section 138 of the Estates Land Act.
 - (b) & (c) If the answer to (a) is adopted, this question does not arise.

In this connexion it is important to consider where the Government maintains religation works and levies water-cess for the benefit conferred the ryot and the land-holder must be made to pay in proportion according to the rate of varum prevailing in amani villages and the Government should make the necessary amendments in the rules regulating the levy of water-rate in the Cauvery-Mettur Project and thus avoid immediately further harassment of the ryots in the matter of collection of water-rate from the ryots above

- IX. Yearly jamabandi is absolutely necessary.
- X. The under-tenants must be held responsible for payment of varam to the pattadar and the zamindar must look only to his pattadar for payment of rent and levy of manual labour of any kind for the landbolder must be penalized.
- XI. (a) The final appellate authority now vested with the Board of Revenue in certain proceedings may be taken away and consistently with other statutes such power may be vested with the High Court. Appeals in certain proceedings to the District Collector may be abolished. An uniform procedure may be laid down by allowing an appeal from the Deuty Collector to the District Judge and a second appeal to the High court.
- (b) Powers to try all proceedings under the Estates Land Act may be invested with the District Munsif's Court in the area.
- XII. (a) In cases of unauthorized occupation for agriculture, the zamindar may be given five years' rental value if the land has been waste or left uncultivated and in other cases such occupation may be evicted.
- (b) In cases where these have been levied at a concessional rate they may be revised.

I am also willing to give evidence in detail about the questionnaire before the committee

Memorandum by Mr. M. S. Reghunathathathathathariar, Zamindar, Inamdar and Landholder, in respect of Inams.

The amending Act IV of 1936 by which all the inams are affected has caused greatest hardship possible to all the inamders who have got occupancy rights even for valuable consideration. Litigations have been started by several persons who are merely cultivators and tenants at will. The inamders have been subjected to heavy costs and much worry in altering the previous law. Hence the provisions of the amending Act of 1934 with regard to inams should wholly repealed. Section 8 of the Estates Land Act and so far as it says that the landholder shall have no right to hold the land as ryot in spite of the fact that he has acquired the kudivaram for valuable consideration is absurd and contrary to all principles of natural justice. It is bound to create discontent, disturbance of the public peace, lot of vain litigation, much expenditure out of all proportion to the nature of the rights litigated.

Memorandum by Mr. E. Rajah Gurunatha Chettiyar, Zamindar, Ellamballi, Salem District, dated 10th February 1938.

I. (a) The question is a highly complicated one, and it is submitted that the zamindar is the owner of the soil in cases in which both the varams have been granted to him and if only melvaram was granted the zamindar is no doubt the owner of the soil except the surface to which the occupancy ryot can lay claim as occupier.

The Estates Land Act itself recognizes the landholder in its definition in section 6 (5) as the person owning an estate.

That the zamindar is the owner is also seen from the fact that private or home-farm land is at the absolute disposal of the zamindar and beyond the scope of the Madras Estates Land Act—vide section 19. The relations between a landholder and a tenant of his private land are governed by contract and not by the Madras Estates Land Act.

A reference to the section 6, clause 2, also makes it clear that the zamindar is the absolute owner of the waste land under a contract for pasturage of cattle which contact shall not confer upon the person so admitted a permanent right of occupancy.

And even so far as the ryoti land is concerned it is not any trespasser that acquires kudivaram by trespass, see section 163, Madras Estates Act, but it is only when admitted with the consent of the zamindar that the ryot acquires occupancy rights.

Mining rights are expressly reserved for the landholder under section 7 of Madras-Estates Land Act and the power of escheat that is given to the landholder under section 10, sub-section 2, recognizes the zamindar as owner of the land. The restricted uses to which the land can be put to by the tenant (see section 11) and the ejection by the zamindar (section 151) from the land of the ryot on improper user of the same and the relinquishment by the ryot (see section 149). All go to show that the zamindar is with reference to the estate what the government is to the ayan lands.

We have only to turn to the historical treatment of the matter as further proof of the abovesaid contention.

Sir John Shore in his minute quoted in the Fifth Report writes: "I consider the zamindars as the proprietors of the soil to the property of which they succeed by right of inheritance. The privilege of disposing the land by sale or mortgage is derived from this fundamental right and was exercised by them before we acquired the Diwanny."

The Regulation XXV of 1802 states in heading that it is a regulation for declaring the *proprietary* right of lands, etc., under a permanent assessment of the land revenue. Section 1 says that the object was to grant to zamindars, a permanent *property* in their land in all time to come

Section 2 of Regulation 25 of 1802 says that the proprietary right of the soil shall become vested in the zamindars.

Section 3 uses zamindars to mean proprietors of land and requires the zamindar as proprietor of land to execute a kabuliyat.

Section 14 of Regulation V of 1802 gives the zamindar power to enter into engagements with their ryots for a rent either in money or in kind.

At the time of the permanent settlement the British Government distinctly proceeded on the footing that the State was the owner of the soil and transferred it to zamindars and Baden Powell says in Land Systems of British India, Volume III, page 131, that the title-deed held by every zamindar is called Sanad-I-Milkiath Isthimrar which, in Persian means a title-deed or grant of perpetual ownership.

The view of the Privy Council may be had from 41 Mad., 1012, and from the Urlam Case A.I.R. 1917 P.C., page 41, and from 1931 P.C., page 89, wherein they quote with approval the judgment of Lord Parker in Ranjit Singh v. Kalidasi Devi at page 122 of 44 I.A.—

"Passing to the settlement of 1793 it appears to their Lordships to be beyond controversy that whatever doubts be entertained as to whether before the British occupation the zamindars had any proprietary interest in the lands comprised within their respective districts, the settlement itself recognizes and proceeds on the footing that they are the actual proprietors of the land."

The various Madras decisions, 44 Mad., 588, 57 Mad., 443 and 58 Mad., 141 may also be consulted.

- (b) The Privy Council in 47 Mad., 337 has defined the kudivaram as a species of tenant right or right of permanent occupancy—heritable and transferable—see 6 Mad. H.C. 208, Lekkamani v. Poochayya Nayakar, the Marungapuri case wherein it is stated that the tenant's occupation of the soil circumscribes and modifies the Plenum Dominium.
- II. (a) Under section 28, Madras Estates Land Act, the rate of rent for the time being lawfully payable by a ryot shall be presumed to be fair and equitable until the contrary is proved. The enhancement of rent is provided in sections 31, 32 and 36, reduction in section 38, commutation in section 40 and alteration in section 42 and remission in section 39-A.
- (b) What is now collected is presumed under the Act to be fair and equitable. If need arises for fixing rent, it shall be fixed on admission as ryot under section 25 of the Estates Land Act, at the rate not exceeding the rate prevailing for similar lands with similar advantages in the neighbourhood or in case such rate cannot be ascertained not exceeding such rate as the Collector may on application decide to be fair and equitable—see 39 M.L.J., 565—12 L.W., 600.

The whole of Chapter III may be consulted.

(c) So far as failure of crops is concerned, there should be no remission as the sanad does not permit zamindars to pay less in cases of failure of crops. Remission in ryotwari areas is a matter of favour and not one of right.

Section 39 (a) of the Estates Land Act provides for compulsory revision of rents where the prices in a particular year are lower by not less than $18\frac{3}{4}$ per cent than the average prices. This revision of course is only in cases of enhancement under section 30 or commutation under section 40. There is no reason why there should not be a corresponding increase of rent in any particular year when the prices in that year exceed the prices adopted as the basis in the commutation or enhancements under section 30 by $18\frac{3}{4}$ per cent or more.

Remission cannot be based on the reports of karnams who are usually opposed to the authority of zamindars and even defy them habitually. There can be no reliable data for reduction and it cannot be encouraged as it would promote negligence and sloth on the part of tenants.

(d) The reverting to the varam would be welcome to the zamindars but it would lead to difficulties in the actual division of crops. So much so that while commutation is nowadays encouraged and even compulsory on the zamindar, a reversion to amani system will be retrograde legislation. Apart from laying down that the rent should bear a particular proportion to the gross produce or the net produce it shall not be possible to settle the rate for a particular area. The answer to first part of question II (d) is in the negative.

As regards second part of question II (d), section 28 states that the prevailing rate which has been in force for a long time may be taken as fair and for modifications, the Estates Land Act has made enough provisions.

- (e) The use of such power in the hands of the executive would vary with the constitution of the party in power and a most deplorable state of affairs will ensue. Such a power in the hands of the executive is a clear breach of faith and distinct violation of the assurances conveyed to the proprietor in the Sannad-Milkiat Istimmrar. The relationship between the State and the landed aristocracy would be strained.
- III. (a) and (b) The tender of patta which is meaningless formality entailing waste of labour, time and money and not necessary for going to suit and yet held necessary to give the power of distraint may be wiped out.

The sales should be conducted in a speedy manner.

One potent source of trouble to the landholder and the ryot is the peculiar position of the village officers who are amenable to nobody's control. The dual control being no control. The distraint also often lead to breaches of peace as the police do not help the landholder.

Attemps to recover rent are easily baffled and while the distraint and sale proceedings are pending the time limited for a suit elapses and the distraint proceedings also turn out to be useless.

(c) It may therefore be provided in section 114 that the sale proceedings may go on if the defaulter is served in either of the ways contemplated by section 112.

The elaborate procedure prescribed as in Civil Procedure Code for the settlement of sale proclamation is very cumbrous.

- IV. Question IV (a) is not easy to answer particularly when as between a ryotwari pattadar and the Government the matter cannot be said to have been finally answered. In 54 Mad., 793 refer to both the contradictory views 1 Mad., 205 and 28 Mad., 72 and leave the question unanswered. A pattadar whose lands are registered as wet is entitled to the usual quantities of water though not through the usual source or channel or sluice. It is open to the Government to change the source without diminishing the quantity of water. That the position of the zamindars approximates to the position of Government in ryotwari areas was laid down in 1 I.G., 364 and at 1 I.A., page 385. Even in the matter of riparan rights in rivers and streams flowing by their lands stand in relation to the zamindar in the same way as the ryotwari pattadars to the government. The tenant may use the water in the stream but has to pay the zamindar a proper rent or water charge in respect of such user as it has been decided in the Urlam case that the effect of the permanent settlement was to vest the channel with their head sluices and branch and subsidiary channels and the tanks or reservoirs in the zamindars through or within whose zamindaris the same respectively passed or were situate.
- V. (a) Survey is very costly and the parties can't afford it. Ample provision is made in Chapter XI—see section 164, Madras Estates Land Act.

If the zamindar were allowed his machinery of a cheap survey and a recovery of half the cost in instalments from the tenant may be feasible in the case of occupied lands.

VI. It is right prohibited under sections 135 and 136 of the Madras Estates Land Act.

- VII. (a) The rights of tenants are not statutory but customary to be made out by long immemorial usage. In my estate the tenants enjoy such rights or permission and on payment of a small fee.
 - (b) The tenants have no inherent right to use the natural facilities free of cost.
- (c) As regards public pattas, the sub-soil is in the zamindars, the soil in the municipal or local authorities if the pathway be no longer necessary, they would revert to the zamindar (71 M.L.J., 749).

As regards communal lands of the nature contemplated by section 3, sub-section (14) (b), such as thrashing floor, cattle-stand, village-sites, the reversionary rights in such lands are in the zamindar so long as they are used for communal purpose, nobody can divert them. It is open to the District Collector to divert them for other purposes under section 20-A (i) (b) (ii).

Hill and forest porambokes are the property of zamindar-40 Mad., 886 P.C., subject to such user sanctioned by custom.

- VIII. (a) and (b) Ample provision is made in Chapter VIII of Madras Estates Land Act. Section 139 is already there.
- (c) It is dangerous to arm the executive with larger powers particularly when the government will be a delegate of the party in power.
- IX. The yearly jamabandi will be useful and the karnam and the village munsifs should co-operate with zamin officials. The village officers who are paid by Government to flout the authority of zamindars. Then the delay in the patta transfer may also be decreased.
- X. The under-tenants can have the same rights as tenants like an absentee pattadar in ryotwari tracts.
 - XI. (a) The Board may continue as before. No need for a special tribunal.
 - (b) Revenue courts generally, but should be hastened by the revenue courts.
- XII. (a) The present remedy of ejection by a suit in the civil court is too tardy. The procedure under section 163-A, Madras Estates Land Act, is cumbersome. The law relating to encroachment in zamin porambokes should be approximated to the law prescribed for encroachments on Government porambokes.
- (b) Under the Estates Land Act as passed in 1908, jodi, poruppu and kattubadi due from inamdars was included in the definition of rents. Such definition has now to be made and the original position restored.

Memorandum by the Zamindar of Udaiyarpalaiyam, dated 31st May 1938.

In this zamindari, the relation between the zamindar and his ryots has all along been very cordial. The rates of rent which have been in vogue for over 100 years have never been changed and there has not been any single instance of enhancement of rent by suit or otherwise and the ryots have no cause for any grievance.

Of late, some individuals who have been convicted for criminal offences of grave nature have formed themselves into an assembly and with associates of like dispositions have been very actively fomenting trouble in my estate by agitating for reductions and remission of rents alleging imaginary grievances and by organizing a no-rent campaign.

As their mischievous propaganda resulted in an almost complete refusal by the ryots to pay off their arrears of rents, I represented the matter to the District Collector. He, with a view to bring about a settlement, convened a conference of the ryots' representatives and some of my officers at his office on 20th April 1938. In that conference, the ryots' representatives at first put forth a claim for remission of 8 annas in the rupee on the rent demands of each of the fashs 1346 and 1347. Then they reduced this demand to 4 annas in the rupee on the rents of both the fashs. The Collector asked me if I would agree to that. Then I had an interview with the Collector on 3rd May 1938 and represented to him that by agreeing to grant a remission of 4 annas in the rupee on the rents of both the fashs, I would be put to a very heavy loss besides the great loss already brought to bear upon me by the Madras Agriculturists Relief Act and that a second conference might be called for to finally ascertain if a reasonable settlement could be reached. The Collector accordingly called for another conference on 11th May 1938

and in that conference it was settled that a conditional remission of 4 annas in the rupee on the demand of fasli 1347 and 2 annas in the rupee on the demand of fasli 1346 be granted, if the ryots pay off their dues in three definite instalments. Considering the economic conditions and the request of the ryots' representatives, I agreed to grant the abovesaid remissions as a matter of grace in the hope that the ryots might change their attitude. I have since announced this settlement and I enclose herewith a printed copy of my announcement in Tamil (with a copy of the English translation thereof) for your kind perusal.

I have since begun my collections and hope that the ryots may now come forward to pay off their dues regularly.

As I am anxious that the cordial relations that have existed between me and my ryots may not be allowed to be marred by self-seeking propagandists, I am submitting these facts for the information of the Government and pray that the Government will be pleased to order such help to me as may be necessary to maintain the good relationship between the ryots and myself and for the realization of the arrears of rents justly due to me.

ENCLOSURE.

- மகா-ா-ரு இருச்சிரைப்பன்னி ஜில்லா கலெக்டரவர்களால் 1938-ம்ஞூ்) மேஹீ 11 உ இருச்சிரைப்பு ள்ளியில் கலெக்டரவர்கள் ஆபீசில் கூட்டப்பட்ட மகாநாட்டில் உடையார்பாளேயம் ஸ்மஸ்தானம் 65 பிராமங்களின் 1346, 1347-ம் பசலிகளின் இர்வை பாக்கிகள் வசூல் விஷயமாய் ஏற்பட்ட இர்மானங்கீள மகா-ா-ா-ரூ நீமது ஸமஸ்தானு திபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வெளியிடப் பட்ட கன்செஷன்கள்.
- 1. காலஸ்டு இயையும், ரயத்துக்களின் வேண்டுகோளேயும், இருச்சுஞப்பள்ளி மகா-m-m-ஸ்ரீ ஜில்லா கலெகடாவர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் அனுசரித்து மைஸ்தானத்துக்கு ரயத்துகளால் செலுத்தப்படவேண்டிய 1347, 1346-ம் பசலிகளின் தீர்வை பாக்கிகளில் கீழே கண்ட தவிண நிபந்த களின்படி தீர்வைத் துகைகள் செலுத்தும் ரயத்துகளுக்கு மட்டும் 1347-ம் பசலி தீர்வை திட்டத்தில் ரூபாய் ஒன்றுக்கு நான்கு அணு வீதமும், 1346-ம் பசலி தீர்வை திட்டத்தில் ரூபாய் ஒன்றுக்கு இரண்டு அணு வீதமும் தயாலிஷ்யமாய் வலு செய்யப்படும்.
- 2. மதராஸ் அக்ரிகல்சரிஸ்ட்ஸ் ரிலீப் ஆக்டுப்படி, தற்போது முன்னதாக வசூலிக்கப்படவேண் டிய 1347-ம் பசலி தீர்வையை அந்தந்தப் பட்டாவுக்கு 1346-ம் பசலி தீர்வை திட்டத்தின்பேரில் ரூபாய் ஒன்றுக்கு நான்கு அணு வீதம் 1938-ம்ளு ஜூன்**டி?** 30 உக்குள் முதல் தவிணயாகவும், ரூபாய் ஒன்றுக்கு நான்கு அணு வீதம் 1938-ம்ளு ஜூவ்டி? 31 உக்குள் இரண்டாவது தவிணயாக வும், 1347-ம் பசலி தீர்வை திட்டப்படி ஏற்படும் தகையில் முக்கால் பாகத்தில் 1938-ம்ளும் ஜூன்டி? 30 உ, 1938-ம்ளும் ஜூல்டி? 31 உத்தல் இலக்குள் செல்லானது போக பாக்கித் துகை பூராவையும் 1938-ம்ளும் ஆகஸ்டும்? 31 உக்குள் மூன்றுவது தவிணயாகவும் கிரமப்படி, அந்தந்த ஏயத்தும் செலுத்துவிடவேன்டியது.
- 3. 1346-ம் பசலி தீர்வை பாக்கிகளே அந்தந்தப் பட்டாவின் தீர்வை கிட்டத்தில் ரூபாய் ஒன்றுக்கு. நான்கு அணு வீதம் 1939-ம்ஞி) பிப்ரவரிம். 28 உக்குள் முதல் தவணேயாகவும், ரூபாய் ஒன்றுக்கு. ஆந் அணு வீதம் 1939-ம்ஞி) மார்ச்மீ 31 உக்குள் இரண்டாவத் தல ஊோகவும், ரூபாய் ஒன்றுக்கு நான்கு அணு வீதம் 1939-ம்ஞி) எப்ரல்மீ 30 உக்குள் மூன்றுவது தவணேயாகவும், அந்தந்த ரயத்தும் செலுத்துவிடவேண்டியது.
- 4. ஸமஸ்தானத்துக்குச் சொந்தமான தருசுகளில் சிவாய்ஜமா சாகுபடி செய்யாபட்ட நிலங் களின் 1346, 1347-ம் பசலி நீர்வைகள் சம்பந்தமாயும், நீர்வை பாக்கிக்காக ஸமஸ்தானம் தரப்பில் செவின்யூ எலத்தில் எலமெடுக்கப்பட்டு ஸமஸ்தானத்திற்கு இருவார பாத்தியமும் எற்பட்ட பண்ணே என்று வழங் வருகிற ரயத்து நிலங்களில் சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களின் 1346, 1347-ம் பசலிகளின் நீர்வை சம்மந்தமாயும் முச்சலிக்கையின் பேரில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்த ஸ்வ நீனப் பண்ணே நிலங்களின் குத்தகைத் துகை சம்மந்தம:யும், முதல் மூன்று பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் ரயத்துக்கள் நீர்வை செலுத்தும் பக்ஷத்தில் மேலேகண்டபடி, தீர்வையில் வஜா செய்யப்படும்.
- 5. ஸமெஸ்தானம் கம்பத்தம் பண்**ணே நிலங்கள் கு**த்தகை விஷயத்தில் மேலே சொல்லப்பட்ட வஜாவாவது, கண்டிஷென்களாவ*து சிலாவணியாக*மாட்டாது.
- 6. 1346, 1347-ம் பசலிகளின் தீர்வை திட்டப்படி எற்பட்ட சர்க்காருக்கு செலுத்தப்படவேண்டிய லாண்டு செஸ் பூராவையும் அந்தந்த ரயத்துகளாலும், ஸமெஸ்தோனத்தாலும் யாதொரு தள்ளுபடி யன்னியில் பூராவாக செலுத்தப்படவேண்டியது.
- 7. தீர்வையின்பேரில் விதிக்கப்படும் கட்ட**ோ வரியானது மேலே** சொல்லப்பட்ட கண்டிஷன் களின்படி. தீர்வை செலுத்தப்பட்டு வ<mark>ஜாவுக்கு யோக்யமாகும்</mark> கேஸ்களில் வஜா நீக்கி வசூல;கும் அசல் துகையின் பேரில் மட்டும் விதிக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்படும்.
- 8. மேலே சொல்லப்பட்ட கண்டிஷன்களின்படி அந்தந்த தவணேக்குள் 1347-ம் பசலி தீர்வையில் 100-க்கு 75 வீதமும், 1346-ம் பசலி தீர்வையில் 100-க்கு 87½ வீதமும் செலுத்தப்பட்ட கேஸ்களில், மதராஸ் அக்ரிகல்சரிஸ்ட்ஸ் ரிலீப் ஆக்டு நிபந்தணேகளுக்காக பூரா துகையும் வசூலிக்கப் பட்டதாகக் கருதப்படும்.
- 9. மேலேகண்ட விசிதப்படி அந்தந்த தவணேக்குள்ளும், அந்தந்த விசிதத் தாகைகள் செலுத்தி னுல் மட்டும் மேலேகண்ட வஜ வுக்கு ரயத்துகள் லாயக்குள்ளவர்களாவார்கள். மேலேகண்ட விசிதப்படி அந்தந்த தவணேக்குள் செலுத்தவேண்டிய தாகைகள் முதல் தவணேக்குள் செலுத்தத் தவறிணுலும், முதல் தவணேப்படிக்குள்ள விசிதத்தை செலுத்தி இரண்டாவது தவணேக்குள் அதற்குள்ள விசிதத்தை செலுத்தத்தவறிணுவம், **டி** இரண்டு தெவணேக்குள் செலுத்தவேண்டியா

விகிதங்க**ோ** செலுத்தி **மூன்**றுவது தல**ி**ணப்படிக்குள்ள விகிதத்தை அந்தந்த தவ**ி**ணக்குள் செலுத்தத் தவறிஞலும், மேலே செலைப்பட்டபடி 1347, 1346-ம் பசலிகளின் நீர்வைகளில் வஜாவுக்குள்ள ப*்த்*தியதைபை ரயத்துகள் இழந்த விடுகிறுர்கள்.

- 10. இதற்குமுன் 1346-ம் பசலிக்கு பட்ட படிக்குள்ள தீர்வையை பாக்கியில்லும் நானைய மாயும், ஒழுங்காயும் செலுத்தியிருக்கும் ரயத்துகளுக்கும், 1346-ம் பசலிக்கு ரூபாய் ஒன்றுக்கு இரண்டு அணு வீதம் வஜா செய்து அந்தத் துகையை ஷெ பட்டாதார்கள் ல பாககி விடப்பட்டிருக் கும் பட்டாக்களுக்கு ஈடு செய்து கெட்ளைப்படும். வேறு பட்டாக்கள் இல்லாவிடில் அந்ததந் பட்டாவுக்கே 1347-ம் பசலி வஜாவுடன் இ.ண்டு அணுவையும் சேர்த்து வஜா கொடுக்கப்படும்.
- Announcement of concessions by M.R.Ry. Srimath Samasthanathipathi Avargal, with regard to the collection of rents of faslis 1346 and 1347 in the 65 villages of the Udai-yarpalaiyam Zamindari, in accordance with the settlement arrived at in the conference convened by the District Collector, Trichinopoly, and held at his office on 11th May 1938, the same having been agreed to by M.R.Ry. Srimath Samasthanathipathi Avargal.
- 1. In view of the economic conditions and the request made by the ryots and in accordance with the wishes of the District Collector, a remission of 4 annas in the rupes on the rent demands of fasli 1347 and 2 annas in the rupee on the rent demands of fasli 1346 is granted, as an act of grace, to such of the ryots who would pay their rents as per the conditions and instalments detailed below.
- 2. The ryots shall pay their rents of fasli 1347, which according to the Madras Agriculturists Relief Act have to be first collected, at 4 annas in the rupee on the demand of fasli 1346 on or before 30th June 1938, and at 4 annas in the rupee on the same demand on or before 31st July 1938 and the balance required to make up the three-fourths on the demand for fasli 1347 on or before 31st August 1938.
- 3. The ryots shall pay their rents of fasli 1346 at 4 annas in the rupee on or before 28th February 1939 and at 6 annas in the rupee on or before 31st March 1939 and at 4 annas in the rupee on or before 30th April 1939.
- 4. The above remissions will also be granted on the rents for sivayijama cultivation during faslis 1346 and 1347 and on the rents of the cultivated 'bought-in' ryoti lands termed 'pannai,' for faslis 1346 and 1347 and on the lease amounts of 'swadhina pannai' lands cultivated under muchilikas, provided the nyots pay their dues as per the conditions and instalments detailed in the first three paragraphs above.
- 5. These remissions are not applicable to lease amounts on homefarm lands belonging to the estate.
- 6. Land cess is to be paid in full by the ryots and by the estate on the demands of fashs 1346 and 1347.
- 7. Kattalai cess which is levied on the demand shall be levied and collected on the net amounts realized, excluding the remissions, from such of the ryots who pay their dues as per the instalments stated above and thus become entitled to the benefit of remissions.
- 8. In such of the cases where the ryots pay 75 per cent on the rent demands of fasli 1347 and $87\frac{1}{2}$ per cent on the rent demands of fasli 1346 as per conditions and instalments stated above, they shall be deemed to be payments in full for purposes of the Madras Agriculturists Relief Act.
- 9. The ryots become entitled to the abovesaid concessions only if they pay their dues as per the abovesaid instalments. But, if they fail to pay the specified amounts within the first instalment, or having paid the specified amounts within the first instalment fail to pay the specified amounts within the second instalment, or having paid the specified amounts within the first and second instalments fail to pay the specified amounts within the third instalment, the ryots shall lose the benefit of these concessions.
- 10. These remissions will also be allowed to such of the ryots who have already paid in full their arrears of rent for fasli 1346 and the amounts so remitted will be set off against their arrears of rent for the same fasli on their other holdings and if they have no other holdings, this remission of 2 annas in the rupee will be granted together with the remission on the demand of their holdings for fasli 1347.

Memorandum by M.R.Ry. Rao Bahadur I. C. Iswaran Pillai Avargal, President, District Board, South Tinnevelly, dated 18th February 1938.

This memorandum is submitted with reference to the tenure prevalent in the two whole inam villages of Magiladi and Nambipuram, Nanguneri taluk, which form the major portion of the ancient endowment to Tiruppakkadal Nambirayar Chatram at Tirukurungudi. The inam register in respect of these two villages no doubt shows that they had been granted to the chatram by a pre-British ruler. Although from this fact a presumption could be made that the grant was of melvaram alone, it appears to be fairly clear from ancient records that there were no ryots on the land who possessed permanent rights of occupancy. The British Government was in direct management of the chatram and its endowments since 1819 till the time when the Board of Revenue divested itself of the powers of management and transferred the chatrams under their charge to the circle boards which were constituted under the first Local Boards Act. This was in 1880 or thereabouts. Afterwards the Collectors of the district and the Sub-Collectors of Shermadevi division, who were the ex officio presidents of the circle boards and then the taluk boards, were managing the chatram affairs, till 1916, when for the first time a non-official president was nominated to the Shermadevi Taluk Board. During the period of Government management, the chatram lands appear to have been leased out in public auction for terms of three or five years. The leases contained clauses of forfeiture for non-payment and re-entry and the lessees were called pirakudies of tenantsat-will. It is also clear that there were no alienations of the holdings by persons in occupation till at least 1865-1870. The older documents point to the fact that the chatram managers were dealing with the lands as if the chatram was owner of both the warams. The prior dealings in respect of chatram lands during Government management, in fact, proved a serious obstacle to the revenue courts holding that the villages constituted an estate 'when a leading ryot of the chatram villages contested the applicability of the Madras Estates Land Act to the said villages. Successive presidents were of the view that the tenants of the villages possessed no permanent occupancy rights till, in 1912, a resolution was passed by the Shermadevi Taluk Board with the consent of the tenants, by which both parties agreed to the application of the Madras Estates Land Act to the chatram villages. It was, after this, that the leading ryot before mentioned who consented to the resolution in writing contested the applicability of the Madras Estates Land Act to the suit villages and disputed the jurisdiction of the revenue court to try the suit for arrears of rent. But the High Court finally held that the two villages were estates ' within the meaning of the Estates Land Act. Hence so far as the villages are concerned it cannot be said that the ryots were proprietors of the soil.

- 2. Paddy rent seems to have been fixed as pattam or ijara in respect of the several lands and was being paid in kind. In 1871, Mr. Puckle, who was the Collector of the district, divided the several lands into blocks according to quality and fixed a uniform grain assessment in respect of each block, with a view to remove glaring inequalities of rentals in respect of lands of the same quality. As he found that the chatram servants were misappropriating the grain proceeds of the chatram, he commuted the grain assessment at Rs. 5 per kota of paddy, the said rate having been found to be the average for the previous five years. He ordered this commutation as a temporary measure with a view to see how it would work in future. But this system of money payment did not continue for long as the chatram wanted paddy for feeding the travellers. So, one-eighth of the assessment was paid in paddy for some years and then as a sort of compromise, one-sixth was agreed to be paid in kind, the rest to be paid in cash at Rs. 5 per kota. This arrangement continues up to the present day. The ryots have therefore the benefit of Mr. Puckle's commutation in respect of five-sixths of the grain assessment at the low rate of Rs. 5 per kota and they have to pay only on-sixth in kind and, on default, at current market value. The two villages have been surveyed and a record of rights has been prepared under the provisions of the Madras Estates Land Act, as sanctioned by Government in G.O. No. 330, Law (General), dated the 3rd February 1927. The survey and record of rights have become final. It may be that in respect of a small extent, the rent is high as compared with that of ayan lands in the neighbourhood but on the whole the average rent is fair and equitable. The analogy of ayan lands cannot be applied to estates in respect of rentals.
- 3. The record of rights contains a clause for remission of rent on certain conditions and there is no complaint by the ryots, barring, of course, certain recalcitrant ryots who are raising a lot of noise and trouble.
- 4. There are no levies in this estate in addition to rent. Fasljasti and water-rate are of course charged for the use of estate water. The trees in existence prior to 1908 belong by custom and contract to the chatram and tree-tax is payable by the ryots in respect of such trees.

- 5. The irrigation works in this estate are maintained in very good and efficient condition.
- 6. When some of the ryots raised the question of remission the nature of the assessment on chatram lands had to be considered in detail by me and my letter to the Collector of Tinnevelly, dated the 1st September 1937, with its annexures will give the Committee full detailed information on many of the points covered by the questionnaire. A copy of the said letter is enclosed herewith.
- 7. I do not feel called upon to answer the abstract questions of law raised in the questionnaire.
 - Letter from M.R.Ry. Rao Bahadur I. C. Iswaran Pillai Avargal, President, District Board, South Tinnevelly, to the Collector of Tinnevelly, dated Tinnevelly, the 1st September 1937, No. A-2-71/37.

The Tirukurungudi Chatram Estate comprises of two whole inam villages of Magiladi and Nambipuram. The extent and assessment of the lands under the various irrigation sources are shown in Annexure A.

- 2. From the statement shown in Annexure A and from the records available in this office it is seen that in this estate the rents for the wet lands were all along in kind only, and for some time before 1871, that is before Mr. R. K. Puckle, I.C.S., was the Collector of this district—ryots were paying to the estate fixed quantities of grain as rent, and this ranged from two kotas of paddy up to thirteen kotas of paddy on one acre of wet land (one kota being equal to 112 Madras measures) and this went on for some years. Of course these grades should have been originally fixed in consideration of the degrees of irrigability and fertility of soil and also the situation of particular lands under the various irrigation sources, and it may also be added from actual waram division accounts of the past. The wet lands are of two kinds, (1) single-crop lands, and (2) double-crop lands. The extent of the former is 556.80 acres and 3.2 kotas per acre is the average assessment in kind upon them. The extent of the double-crop wet lands is only 61.58 acres and their average assessment in kind comes to 6.9 kotas per acre. Now, if paid in grain, these rates cannot at all be said to be anything higher than what the ryot can afford to pay to the estate—for, as it is, the average yield is far higher.
- 3. In the year 1871, Mr. R. K. Puckle changed the entire system by converting payment in grain into payment in money; and in doing this, desirous of helping the ryots and making them really prosperous, he took up the grain rents as they were and applied a price of Rs. 5 per kota of grain, while the actual price at the time was Rs. 6. An extract of Mr. Puckle's letter to the Government, dated the 10th January 1871, is quoted below:—
 - "I have laid out the lands in blocks by the ordinary settlement process and after equalizing the rental of the several fields within each block now charged with various waram or pattam or ijara rates without any good reason for difference have struck a uniform grain assessment per acre aggregating for the entire block the precise grain rental paid at present and have commuted the same for a money rental at the rate of Rs. 5 per kota of grain. The present market rate is Rs. 6; but this is not likely to stand, and Rs. 5 is the rate adopted throughout the district for the commutation of zamin rentals for the local road fund. The application of Rs. 5 rate will reduce the present assessment of the irrigated lands of the chatram by exactly one-sixth or by Rs. 2,500."
- 4. This went on for some years. Then again there was a small alteration. The prices of grain began to rise; and the chatram had to purchase paddy at far higher rates. Then instead of raising the money rents in proportion, it was agreed between the chatram and the ryots that the original low money rents should be allowed to continue but only to the extent of five-sixths of the rent, and the one-sixth should be paid in kind. This adjusting system has been working till now and working very well.
- 5. Further, the estate has been surveyed and record of rights prepared, as sanctioned by Government in G.O. No. 330, Law (General), dated 3rd February 1927. The survey and record of rights have become final and the final notification has been published as sanctioned by Government in G.O. Ms. No. 1060, Law (General), dated 5th April 1934, after hearing the various objections of the tenants in general. And it may safely be stated that the assessment paid by the ryots of this estate as submitted above cannot be said to be really heavy and as it is, these rates are far lower than the rates prevailing in the adjacent zamindaris and inams, e.g., Urkad, Singampatti and Vagaikulam.
- 6. Further, even when it was discovered as a result of survey and record of rights referred to above that about 104 acres of wet land were enjoyed by the ryots in addition to what they had already stipulated for, entailing an additional money rent of Rs. 1,611-3-7 and an additional grain rent of about 72 kotas of paddy (both Magiladi and Nambipuram

villages put together), the board was good enough not to demand this extra rent and on 22nd February 1932 this was given up in favour of the ryots (vide Taluk Board Resolution No. 13, dated 22nd February 1932, copy enclosed).

7. Also, it is the practice in this estate to remit rent altogether whenever crops in single-crop lands should fail and whenever in double-crop lands, both the crops should fail. But of the latter the extent is only 61 acres and comes to even less than one-tenth of the entire wet ayacut. The remissions given are shown below:—

•		,	Magiladi.					Nambipuram.					Total.					
Fasij.		Cash.			Kind.		•	ash			Kin	đ.	C	ash.		;	Kind.	
		RS. A.	P.	K.	M.	P.	Rs.	٨.	P.	K.	M.	P.	RS.	A.	P.	K.	M.	P.
1346		799 15	4	29	8	7	44	13	10				844	13	2	29	8	7
1345		710 11	6	24	14	3	75	5	9	2	17	3	786	1	3	27	10	6
1344	٠,	4,995 11	9	197	15	6	238	11	8	11	20	0	5,234	7	5	209	14	6
1343		499 9	0	18	11	6	32	8	11	1	6	3	532	1.	11	19	18	1

8. Not only this. In addition to the above remission, remissions were also granted for faslis 1343 and 1344 because of the general depression everywhere and because the prices of paddy had reached the lowest point, namely, Rs. 5 at the time and hoping that the ryots would pay off all arrears without default. It ought to be stated however the hope was not realized. And the amounts of remission so granted are inducated below:—

					Cashi	Kind.
					KS, A. P.	к. М. Р.
Fasli 1343	 	Magiladi	• •		2,015 5 2	79 14 1
		Nambipuram	• •	••	452 11 3	18 8 1
					2,468 0 5	98 1 2
Fasli 1344	 	Magiladi	••		1,606 8 0	••
		Nambipuram	••	••	651 8 0	• •
					2,258 0 0	

- 9. For fasli 1345 also the ryots through the Secretary of the Chatram Ryots' Association moved the board for granting similar remissions. Their request was considered by my predecessor and the request was not granted as the period was a period of prices ranging above Rs. 7 and Rs. 8.
- 10. Representations were also made subsequently for fasli 1346 and the same were referred to a sub-committee appointed by the board. The question was finally settled in District Board Resolution No. 105, dated the 19th June 1937 (copy enclosed), approving the proposal of the sub-committee to grant 20 per cent remission on lands which are assessed at 12 kotas and above per acre, and 12½ per cent remission on lands assessed at 7 kotas and above per acre. As there had been increase in the price of paddy in fasli 1346 and as the season and the yield were good the remission for other lands carrying lower rates of rent was considered unnecessary.
- 11. A statement showing the extent of land under the various rates of assessments prevailing in the two inam villages is given below, from which it can be seen that the total extent of land assessed at low rates of rent is far larger than the extent assessed at high rates; and the figures found mentioned in the letter that is forwarded to me are exaggerated and indefinite:—

Rate of assessment. KOTAS.		Magiladi. Nambipuram.		Total extent.	Percentage on the double crop area.		
HULAS.				Double-	crop lands.		double or of wear.
				ACS	ACS.	ACS.	
7 to 12		••		28 67	2.49	31.16	51
5 to 7				10.84	0.65	11.49	18
2 to 5				6.68	7.27	13.95	23
Below 2				3.59	1.39	4.98	8
		Total	••	49.78	11.80	61.58	
				Single-c	rop lands.		
7 to 12		••		19.08	2·16	21.24	4
5 to 7				76.60	8.85	$85 \cdot 45$	15
2 to 5				211.28	$64 \cdot 42$	275.70	51
Below 2				150.96	23.45	174.41	30
		Total		457.92	98.88	556.80	•
					- -		•

- 12. It will not be out of place here to mention in this connexion that whereas the rent in the estate has been commuted at the rate of Rs. 5 per kota of paddy, the rent in kind in other zamin and inam estates in this district has been commuted at Rs. 12 per kota.
- 13. The ryots were keeping large arrears of rent for fasli 1344 and attachment proceedings were taken for the recovery of the same in June 1936. Almost all of them have paid except eight, who went to court protesting against the attachment proceedings. The observation made by the court in its judgment in sections 41 to 48 of 1936 about the mentality of the tenants of the chatram in general deserves notice (vide extract enclosed).
- 14. There is also an arrear of Rs. 20,465-6-10 and kotas 656-3-4 as noted below still to be collected:—

	- T016					Magil	adi.			Nami	olpuram.
	Fasli.		Ca	ısh.				Kind	ī.	Cash.	Kind.
	-		RS.	Λ.	Р.		Ŕ.	M.	P.	RS. A. P.	K. M. P.
	1340		33	14	0				,	••	
	1341		37	R	6		ı	2	5	••	• •
,	1342		- 182	6	4		4	16	1	.10 9 0	••
٠.	1343		356	9	5		20	14	6	106 2 8	1 7 1
	1344	٠.	691	3	10		24	8	2	148 6 10	4 10 5
	1345	• •	5,257	6	4		165	11	1	857 12 1	12 16 5
•	1346	• >	10,599	4	6		360	0	4	3,073 8 10	109 15 4
			1,758	4	11	- 55	576	11	3	4,196 7 5	128 7 7
Amount si	nce collected	••	714	11	7.4		9	4	3	174 9 11	39 11 3
,		,	16,443	9	4		567	7	0	4,021 13 6	88 17 4
							-				

The tenants though they have got the best and the cheapest system of rent in this district are yet refractory and they never care to pay the arrears unless legal action is taken at considerable cost. Evidently, the generality of the ryots are under an impression that chatram itself is dharmam, and so they may have the dharmam by not paying. The manager has taken attachment proceedings for the recovery of arrears of fasli 1345 as noted below, and the matter is pending before the Sub-Collector's Court, Shermadevi:—

	N	umber	Arrears.								
		of sachment cases	Ce Rs.	ish.	P.		к.	Zind M.			
Magiladi		153	3,452	15	4		87	9	5		
Nambipuram		50	792	8	6		7	5	6		
						-					
Total	••	203	4,245	7	10		94	15	3		
						•					

- 15. Of course failure of kar crop may occur in the current fasli in most cases and then remission will be granted to the ryots according to the circumstances of the cases of waste or withering and this in addition to the general remission if it should also be considered necessary.
- 16. I have to state that in spite of the due considerations by way of remissions granted to the ryots from time to time and their grievances redressed they do not care to pay the arrears in spite of notices as we have to take timely actions to recover the arrears. No doubt there are inequalities of taxation in the village. Some lands are assessed low and some high. The tenants who are lightly taxed pay the rent and those who are taxed heavily raise a hue and cry. If the tenants in general come forward and accept the levy of a uniform average wet rate for all the lands there will not be any hardship for the ryots and difficulty for the estate.
- 17. In conclusion, I may be permitted to state that whenever particular cases of hardship be brought to my notice or to the notice of the board, I should be only too glad to make all deserving remission, and if in this year the price of paddy should go below Rs. 6, then also adequate relief will be granted.

ANNEXURE A.

Vertex tion conver	Register	ed wet.	Melvaram			Assessme	Average assess-	
Irrigation source.	Single.	Double,	in k		111	5/6 in cash at Rs. 5.	1/6 in kind.	ment per acre.
Magiladi.	ACS.	ACS,	K.	M.	₽.	RS. A. P.	к. м. Р.	
Athukal Padalaikal Nadukkanparai tank Nadukkanparai tank Arichaikulam Do, Padalayarkulam Do, Nallakulam rajn fed Aladikundal rain fed	76-46 31-96 111-05 154-70 30-27	42·75 7·03	90 268 122 290 608 344 122 23 9	5 4 5 11 2 15 12 19	4 2 0 0 2 1 1 6 0 3	375 15 11 1,117 4 18 509 4 18 1,217 11 3 2,533 9 7 1,436 4 9 98 5 0 98 5 1 41 4 5 127 1 0	15 1 3 44 15 5 20 8 9 5 101 7 7 57 9 7 20 8 1 3 19 5 1 13 5 5 1 5	K. 3·3 K. 3·5 K. 3·8 K. 2·6 K. 3·9 K. 8·1 K. 4·1 K. 3·4 K. 1·2 K, 1·7
Total single Total double		49.78	1,541 368	20 6	4 7	6,431 8 9 1,534 10 8	257 2 7 61 8 4	K. 3·8 K. 7·4
Total	507	•70	1,910	6	3	7,966 3 5	318 11 3	K. 3·4
Dry	307	-55				569 3 4	••	R. 1.8
Nambipuram.								
Malayadipudurkal Irayadikal Tirukurungudi Perlakulam Do Low level Athukal High level Athukal	12·23 16·27 8·31	11.80	192 24 67 58 29 37	15 20 15 8 20 19	6 5 7 1 · 2 2	802 15 2 104 0 11 282 5 0 243 2 3 124 13 6 157 13 6	32 3 8 4 3 5 11 6 1 9 15 7 5 0 0 6 7 2	K. 3.7 K. 2.0 K. 4.2 K. 3.6 K. 4.1
Total single Total double		11.80	353 58	7 8	6 1	$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	58 20 3 9 15 7	K. 3.6 K. 4.9
Total .	110	•68	411	15	7	1,715 2 4	68 15 2	K. 3.7
. Dry	151.03					113 13 11	••	R. 0.8
Total—Wet	618-38		2,322	1	2	9,681 5 9	387 5 5	K. 3.7
Dry	150.50		•	•		683 1 3		R, 1.5

Memorandum by Mr. P. A. Thangaswami Nadar, Advocate, Palamcottab.

I. Section 3 (11) and section 38 of the Estates Land Act.—The Government supplied water at a certain rate per acre, say Rs. 4 per acre. On this the landlord settled the rent for dry lands converted into wet consequent on the supply of water, and a consolidated amount was fixed as the rent. Later, when the Government reduced the water-rate to Rs. 2, the landlord refused to make a corresponding reduction in the rent on the plea that the rent was a consolidated amount and therefore no reduction can be made. The contention has been upheld by the High Court. Under the law as it stands the High Court could not have done otherwise.

In recent years so far as zamin areas are concerned the Government have been making remissions in the water-rate charged on zamin wet lands. The landlords in 99 per cent of the cases have not passed on the benefit to the ryots in spite of demands.

Suggested amendments.—(1) Add the following as sub-clause (d) to section 38 (1):—

- "Or that the charge for water levied by the Government has been reduced, irrespective of the fact whether the said charge has been consolidated with the rent or not."
- (2) Delete in section 3 (11), the following words:—
 - "Where the charge for water has not consolidated with the charge for the use or occupation of the land."

The first amendment will serve the case of a permanent reduction in the rent charged in the patta; the second amendment will meet the cases when temporary relief is granted.

II. Section 39 (A).—The section as it stands gives relief only in three classes of cases, viz., where (i) the rent has been enhanced under section 30, (ii) the rent has been commuted under section 40, or (iii) the rent has been settled under Chapter XI. There are cases of enhancement of rent which do not fall within any of these three categories. The rent may have been enhanced under the provisions of the Rent Recovery Act or may have been enhanced by private agreement between the parties which often takes place when dry land is converted into wet. The section does not grant relief in such cases.

Suggested amendment.—Insert the words "or otherwise," after "under section 30" in sub-clause (1).

III. Tax for palmyras.—Palmyras form the subject-matter of ruinous litigation between landlords and ryots. The trees have naturally grown on the lands or the tenants have grown the trees. The zamindar has no legal or moral right to the trees. And there is no need for maintaining the distinction between trees grown before and after the Act.

Suggested amendment.—Delete the first portion of section 12 (1) "Subject to any rights . . . reserved to the landholder."

IV. Cropwar assessment.—Illegal and the source of perpetual trouble and extortion. Provision is to be made against this.

Aboiltion of garden rates is necessary. Only the two classifications of dry and wet ought to be allowed. The garden lands are really dry lands which the ryot irrigates from wells which are his improvements. Landholder has no right to charge for such usage.

Amendments suggested.—(1) Add proviso to definition of "rent" in section 3 (11):—

- "Provided the charge for use and occupation of dry lands shall be a fixed amount irrespective of the number and nature of the crops raised; and the rent for wet lands shall not include the charge for use for two crops or more if the land is registered as single crop in Government accounts.
- (2) A section numbered as section 24 (A) can be enacted declaring that lands classed as garden shall be charged only dry rates.
- V. Quarrying stones.—Quarrying ordinary granite stones ought to be permitted to the ryot without any charge. The landlord's rights may be preserved so far as valuable stones are concerned.

Suggested amendment.—Add a sub-section to section 7 as follows:—

'But the ryot shall have the right to cut and remove rock and stones not having a recognized commercial value."

Memorandum by the Zamin Ryots' Association, Singampatti, Tinnevelly District, dated 24th November 1937.

- I. (a) & (b) The tenant is the immemorial proprietor of the soil. His proprietorship is as true and good as that of the ryot to his land in the ryotwari areas. The only difference is the tenant pays the Government's tax (rajabhagam), as melvaram to the zamindar instead of to the Tahsildar. The zamindar is "an intermediary agency" to collect and pay to the State what may be "a fair and equitable rent" or tax. The tenant's right to retain possession of the land on payment what is legitimately payable to the State through the zamindar "is inviolable and hereditary." The zamindar can only bring to sale the tenant's proprietorship, and that only to the extent necessary, in order to realize what is due and payable by the tenant to the State, when the tenant has defaulted. The zamindar as such can have no legitimate or legal claim whatsoever to the soil, though he might have been allowed by the State to have the benefit of the income from the newly-cultivated lands or the newly-developed forests in return for his faithful service to the State.
- II. (a) A fair and equitable rent is such a share of the average produce of a land, that after the payment of which as melvaram or the Government's share, there will be left enough produce with the tenant, with which he can reimburse himself to the extent, of the expenditure incurred by him for cultivating the land, the cost of the labour which he and the members of his family spent in its cultivation, the cost of improving the land, and the cost of maintaining himself till the next harvest. It is also necessary that after being able to meet the aforesaid charges, the tenant must be able to lay by something which when accumulated will serve as his reserve force in periods of unforeseen calamities.
- (b) What holds as a fair and equitable revenue in the case of ryotwari lands should also be held as fair and equitable rent in the zamin areas; and the principles, ethics and considerations which weigh in the one case should also be applied to the other. The zamindar cannot claim a higher ratio of rent, as he is only as assignee of the right of the State to a "limited" share in the produce of the land, that limit being "such as to leave a sufficient margin for the growth of a valuable property in the land appertaining to the occupant." What the State itself cannot, consistent with the well being of the ryot, claim from him as revenue, the zamindar who derives his claim from the State, cannot get as rent from the tenant. From ancient times one-sixth of the gross produce has been the limit to the share of the State. The growing demands of the State, however, has latterly extended that limit to half the net produce. But this enlargement of the State's share has severely told upon the condition of the ryot; and it is now freely admitted on all hands that it should be restricted to one-fourth or one-third of the net produce. But the process of arriving at the net income is complicated, varying erroneous and unscientific; and the result is adverse to the interest of the tenant. The only correct basis for determining the rent should, therefore, be the average gross produce per acre; and the rent should be fixed at a sixth of the same as of yore. If the yield from this levy be considered inadequate, a special tax on agricultural incomes beyond a minimum may be levied for State purposes. The settlement

of rent must be done by the State suo motu, independent of the zamindar, according to the provisions of a law to be enacted on the principles aforesaid.

(c) Statutory provision must be made for remission of rent, where for no fault of the tenant there is a failure of crop wholly or partially. The economic condition of the tenant is so bad that he is not able to save anything during seasons, when there have been no such failures. The general average yield is from six to ten or twelve annas crop per harvest. Bumper crops are unknown to the tenant, owing to (1) the continuous depreciation of the fertility of the soil, and (2) the degeneracy and the decrease in number of the cattle, (3) the difficulties of properly manuring the land, (4) the neglected condition of the sources of irrigation and the canal and tank systems, and (5) last but not the least the frequency of untimely and overdue rains, all of which are beyond the control of the tenant. If no remission be given, where there be a partial failure, the cultivation expenses already spent would swallow what would be left with the tenant, after paying the full rent and he will be obliged to borrow for cultivating the next crop. Where on account of unforeseen causes one of the harvests of a year does not yield more than a six annas crop, a remission of 50 per cent of the whole rent should be given. Where it is only a single-crop land and the yield is not more than a six annas crop, full remission of rent should be given. Provision should also be made to grant remission where the average price of the crop has fallen by 6½ per cent, below the commutation rate, or the rate at which settlement has been made. Section 39-A of the Estates Land Act now lays down that remission should not be given unless the average price has fallen by 183 per cent or more. It should not be so. The tenant should not be obliged to go to court in order to ascertain the amount of remission, or to entitle himself for the remission, as now required under section 39-A. For, if he is obliged to go to court, he has to spend beyond all proportion to the amount of remission he may eventually get, or in the alternative he has to give up his claim for remission, which certainly he cannot afford to do. Provision should therefore be made, by which the tenant will get his remission automatically, say by authorizing the District Collector to publish in the gazette the remission which certain basic rates of assessment will be entitled to for a ceratin fasli or revenue year. For the purpose of giving remission, the average price should be calculated upon the basis of prices prevalent only during the harvesting months, say October and April, and not on the prices prevalent during all the twelve months of the year, as at present required in section 39-A. In old commutation proceedings under section 40' of the Act, the courts have invariably taken only the October and April prices only for ascertaining the ten years' average. It stands to reason, therefore, that the prices of the harvesting months alone should be taken into consideration also for the purpose of remission under section 39-A.

Since the seasonal prices usually published in the gazettes are admittedly the retail prices which the day-to-day purchaser pays per Madras measure to the small merchant in the market, the wholesale average price for the purpose of section 39-A should be arrived at by making a deduction of $7\frac{1}{2}$ per cent on the average price arrived at on the basis of the gazette prices, in order to provide against the merchant's profits, and the incidental accretion on the retail price of a Madras measure which is only 1/112th of a kotta, which is the unit, in these parts, when the tenant has to sell his excess produce, if any.

- (d) It will do real good to settle the rate or share of the rent once for all for any area. By doing so the tenant will understand and be assured of his real economic position and he will adjust his affairs accordingly. It will give him incentive to improve his land substantially. It will give him freedom and peace from periodical worries or visitations. The provision for remission referred to in the previous paragraph can protect him when failures or depressions overtake him. If for any very good reasons the State's revenue has to be augmented for any particular year, he may be able to respond, provided that the minimum necessary for his well being is not touched. When the rent is settled once for all, there should be no need for any subsequent references to an officer or court regarding the rent.
- (e) The Provincial Government may have reserve powers to revise, alter, or reduce the rent, through an Act of Legislature but not by executive action.
- III. (a) δ (b) The existing powers given to the landholders for collection of rent by distraint of movables other than the crops on the particular land in arrears should be removed; and the distraint of crop should only be made through court.
- (c) (1) Only two notices of intention to sell, one served through the Collector and the other served by registered post are enough; the other notices may be dispensed with.
- (2) The requirement under section 124 (3) to publish a copy of the sale certificate in the district gazette should be dispensed with.

- IV. (a) The rights of the tenants to water-supply are inherent as being appurtenant to the land. They are not contractual. Just as the tenants are the hereditary owners of the soil from time immemorial, so they have acquired an immemorial right to the sources of water-supply because their agricultural occupation had commenced long long prior to the institution of the zamindari system.
- (b) Whatever rights the zamindar may claim to water-sources, they should be subject to the rights of the tenants, and derived from the sanads granted to them by the State. If there be no explicit grant of the rights to water-sources in their sanads, they should be deemed vested in the State, only subject to the rights of the tenants. Even where there is an explicit grant of the water-sources in any sanad, it is necessary that the State should take it back and nationalize it in the larger interests of the State, subject to the rights of the tenants.
- V. (a) Yes. It is necessary that all the estates should be surveyed and a record of rights maintained compulsorily.
- (b) The cost of it should be borne, as in the ryotwari areas by the State. But since the zamindar has been receiving enormously augment incomes since the days of their sanads, they should be made to bear the cost of it. Anyway it is a matter to be decided between the State and the zamindar, its agent. The tenant should never be called upon to contribute the least share of it.
- VI. No. The tenant should be under no obligation to give any levies except settled rent. Courts have already held that levies like the kanganam (harvest supervision charges), and porekattu (straw bundles for storing grain), should not be claimed. Kavalkooli (watchman's wages), neerpatchwari (wages for letting water into the land) tanneer-tirvai (water-rate) for mamul nanjas, are even now claimed by the zamindar. Such temands should be made illegal.
- VII. (a) Tenants have enjoyed the right of free grazing of their cattle in the outer hills and forests in the zamindari areas from ancient times. The charging of fees per head of cattle was a recent innovation. The zamindars copied the methods adopted up the adjacent ayan forests and hills. They started with a nominal fee of 3 pies per head of cattle which was not then resented on account of the excellent relations that existed between the zamindar and the tenant. Now it has gone up to 6 annas and 8 annas per head of cattle. The zamindar was able to have his way, in spite of the opposition of the tenants, because the latter were disorganized, and the combined force of the zamindar and the district authorities was too much for them to resist. The levying of this grazing fee is atrocious. The result of it is, that where in a village there were 5,000 heads of cattle in excellent condition, we cannot now find even a 500 and they too are in a famished condition. This accounts for the paucity of the most fruitful manure, the urine and dung of the cattle in villages where formerly they were available in plenty. The right of free grazing must therefore be restored once again.

Collection of green manure.—This is also an ancient right enjoyed by the tenants. It is freely exercised even to-day. But it is sought to be nibbled here and there, by placing difficulties in the way of getting the free passes, by restricting areas from which they can be cut and the species which can be cut, and by letting on lease large areas formerly opened to the tenants, and by using the lessee as an instrument of obstruction. These difficulties should be removed.

Wood for agricultural implements.—This is another very ancient right of the tenants enjoyed even to this day. In the enjoyment of this right impediments are sought to be placed in the manner aforesaid. It should be put down at once.

- (b) The tenants have a free right to use them for their agricultural purposes. But where they require wood or fuel for domestic purposes, passes originally used to be given free for a nominal price, say, one $\frac{1}{4}$ anna per head-load or 12 annas per bandy-load. This must continue if the original right for free fuel cannot be restored.
- (c) All the public paths, with the culverts are naturally vested in the State; but it is the duty of the zamindar to keep them in good repair. The communal lands and the hill and the forest porambokes should be deemed to be vested in the State.
- VIII. (a) to (c) To maintain the irrigation sources and works in a proper condition is primarily the concern of the State. But since the State has placed the zamindar in its stead, the zamindar should be held responsible to keep them in good repair. But cur experience is that the zamindar does not realize his duty and even if he realizes it.

his resources are so poor that he cannot carry out his duty in time. The tenants are in such depressed condition that they cannot seek remedy through court, though there is provision made for it in the present Act. Hence, it is necessary that the State should take into its own hands the duty of maintaining the irrigation sources and works, and should carry it out suo motu, though the tenants' rights of petitioning may be retained.

- IX. Yes. A yearly jamabandi, as in the case of ryotwari villages will be useful, as providing an opportunity for ventilating the grievances, if any, of the tenants and obtaining relief.
- X. No change need be introduced in the legal status of the undertenant in relation to the pattadar or zamindar.
- XI. (a) Past experience has shown that the Board of Revenue is lacking in a judicial frame of mind and so the appellate and revisional jurisdiction should be in the civil courts.
 - (b) The trial itself may be in the revenue courts.
 - XII. (a) The zamindar should seek remedy in a civil court. Cesses should not be collected on the remitted portions of rent.

Memorandum by Mr. S. Kothandaramana Ayyangar, Inamdar, "Sri Ramachandra Vilas," Ramnad, dated 21st February 1938.

Rent and connected questions.—The payment in kind system rather than cash system is suitable to both the parties on the following grounds:—

- (1) No remission is necessary in case of failure of crops.
- (2) The rise or fall in prices affects both the parties equally.
- (3) It secures payment at once, i.e., quick payment.
- (4) It minimizes legal proceedings.

Hence the varam (autio) system, i.e., the division of the yield between the landlerd and tenant according to local usage is preferable, although prompt and strict measures have to be adopted by the landlord for the supervision of harvest and division of crops.

If money rent is substituted the tenant loses the right of claiming remission in case of failure of crops. It depends upon the prices prevailing at the time. If the prices are low, the tenant will have to sell large quantities to pay the rent due to the landlord. Only a little quantity is left for his consumption. Whatever may be the merits of the cash system, it may ultimately be found that it will prove detrimental to the tenants. The example of Sivaganga zamin tenants who are agitating for the reversion to varam payment is a proof positive of this. Therefore the kind system is best for adoption.

Under wet, the landlords of Dharmasanam Aiyanarkulam village get 45 per cent of the gross produce of which $1\frac{1}{4}$ per cent is to be disbursed to the village workmen as swatantarams.

Under dry, the landlords of the aforesaid village get 33½ per cent as melwaram and 4 per cent as swatantarams distributed among the village servants.

From the above rates of rent it will appear that the landlords get 45 per cent of the wet produce and 33½ per cent of the dry produce which cannot be considered high. But the landlords are not as a matter of fact able to get even this share owing to the various devices resorted to by the tenants to show less yield at the time of harvest.

The tenants are not at all oppressed as is assumed by some. But the landlords have also allowed concessions, e.g., Kalakalivu (கனக்கழிவு 2) and are lenient. In spite of all possible help to them, some tenants are not as they should be.

Fair and equitable rent in kind may be taken as follows:—

For wet cultivation, landlord: tenant: : 45: 55 (including cultivation expenses, etc.).

For dry cultivation, landlord: tenant: 1:2 (including cultivation expenses, etc.).

If wet crop is raised in dry lands with the help of tank water, wet rate (half the share) should be adopted.

If dry crop is raised in wet lands when there is sufficient water in the tank the rate to be adopted is the rate followed in adjoining well grown paddy field (half the share).

If horticultural produce (Vanpayur வாண்பயிர் or garden crops) is cultivated in wet lands with the help of tank water after obtaining permission from the landlord, half the share of the actual produce should be taken.

If money rent is to be levied on the lands in lieu of varam system, the assessment should be fixed with reference to the nature of the soil and the means of irrigation. Rate should be so fixed as not to exceed half the net produce after deducting expenses of cultivation, etc.

The wet lands shall be charged from Rs. 4 to Rs. 12 per acre and the dry lands shall be charged from Re. 1 to Rs. 4 as melvaram.

The landlords are subjected to the complicated costly machinery under the existing Estates Land Act. So it requires immediate revision.

Effective police assistance should be given or a Government Officer for distraint proceedings should be sent to attach the crops and movable property of the tenants and the cost of distraint, etc., being charged and collected from the tenants.

For sale of holdings gazette notifications are not necessary. They are costly and are calculated to hamper the work of collection and overburden the towarts. The costs should not exceed Rs. 2 in each case. The tenants who are unable to pay rent itself will find it very difficult to pay enormous costs in bringing the land to sale as per existing rules. A simple notice through the Collector with a notification affixed in the Board of the Collector's office is enough. The Revenue Inspector or Ameen in due course may bring the land to sale.

Distraint or movable properties leads to complications. So sale of holdings is the only best and safest method for both parties.

For suits and other proceedings, it should be convenient and economical to give jurisdiction to civil courts only.

Judicial procedure should be made simple and less costly.

Demand of customary levies by the landlords.—The tenants should pay customary levies demanded in addition to the rent.

Rights and limitations pertaining to the landlords and tenants—(a) Tank, water-sources, etc.—The tenant has no right to the water as interest appurtenant to the land. The tanks, channels, etc., according to common law belong to the landlord. The landlord has the absolute right over the tank which holds the water and the sources through which water comes to the tank. The recognition of any right in the tenants will only lead to confusion and dispute. If the landlord supplies water, the tenants are bound to cultivate wet lands and pay rent, etc.

The tenant should obtain the permission of the landlord to use tank water before the cultivation of horticultural produce garden crops in wet lands and wet crops in dry lands without prejudice to the cultivation and water-supply to the nanja lands.

The right of the tenant to water is not a matter of contract. The landlord cannot refuse to supply water to the tenant and to supply to another village, nor can be charge extra rate for water supplied year after year. It is a matter of common law and custom that regulates the right of landlords and tenants.

- (b) Fishery right.—The landlord has the absolute right over the fish. He can lease or sell as he pleases.
- (c) Utilization of local natural facilities such as grazing of cattle, collection of green manure or wood for agricultural implements.—There is no right for the tenant except the right of cultivating the occupied lands. The landlord is the rightful owner of the whole village including trees and vegetation. The tenants have no right to use anything free of cost except with the express sanction of the landlord.

Much of the trouble in the villages is due to the want of grazing ground. To avoid this, a site may be set apart within a village for pasture being grown up and trees planted in which cattle may be allowed to graze and tenants allowed to cut trees and to take

green manure after getting nominal fees for maintenance. The tenants should not be allowed to graze cattle either in the tank-bed or tank-bund or in the fields of the village. The tenants should not be allowed to cut trees for agricultural implements except in the specified site that must be made communal land.

(d) Public paths, communal lands, porambokes.—The tenants and the landlords have right to use them for their personal convenience, but the landlords may allow waster lands to be cultivated on contract basis.

Maintenance of irrigation sources and works.—In certain villages the tanks and other irrigation sources are not repaired and maintained because of the fact that the landlords are put to heavy taxation (cess) on the one hand and the vagaries of nature on the other and the economic depression to boot. Further the landlords have to meet law charges always towards the collection of rent and other dues from the tenants. In spite of all these, the landlords are devoting their best attention for the proper upkeep of irrigation sources.

Jamabandi.—It is essential that jamabandi should be conducted within the fash year. But the proprietors are not able to close the accounts for the following reasons:—

The karnam who is half public and half private servant does not render all accounts relating to the lands, cultivation, produce, collection, etc., of the village punctually to the proprietor.

The karnam often takes advantage of the double control to do work neither for the proprietor nor for the Government. It is with great difficulty that the poprietor is able to get a few accounts.

Hereditary village officer system gives much difficulty and trouble and therefore some other system of appointing village officers may be adopted.

Remission.—There should be statutory provision for remission in the cash system. Remission should be given when there is general scarcity.

Redress.—The first and the foremost retorm which an inamdar expects from the Congress Government is the removal of Inams Act. It is exproprietory in nature. If at all the Government wishes to establish amicable relation between landlords and tenants, it may as well pass a separate legislation which should be equitable to both the parties. Provisions of the Madras Estates Land Act should not be made applicable to inams.

Cesses are very heavy and burdensome and therefore should be reduced. Estates Land Act should be so amended as to establish harmony between landlords and tenants.

Memorandum by the Chatram Ryots' Association, Tirukurangundi, Tinnevelly District.

- 1. Add in paragraph III (a), (b) and (c) "provided that the rent is settled on the basis above stated, i.e., Government ryotwari principle," after the words "Government lands."
- 2. Add in paragraph IX. "Jamabandi should be conducted at least a month before the close of the fasli year."
- 3. Other observations.—(a) It must be made compulsory on the part of the land-holder to maintain a correct and up to date enjoyment register.
- (b) Special Boards should be created with adequate representation of the ryots in it to administer endowment estates under the supervision of the Collector.
- (c) Court-fees in suits and applications under Schedules A and B of the Madras Estates Land Act should be exempted as for suits under section 112.
- (d) Distraint of movables and issue of arrest warrants under distraint proceedings and rent suits should be discontinued.
- (e) In respect of endowment estates, the principle of taxation should be the same as in the case of Government so that the annual income from the rent should not be far in excess of the annual expenditure to meet the requirements of the intentions of the donor.

(f) Water-rate and fasljasti.—When the landholder is not paying any water-eess to the Government by way of water-rate and fasljasti such cess or fasljasti should not be collected from the ryots. But if inadmissible Government rate of single water-rate charge prevailing in the neighbourhood should alone be charged. When wet cultivation is raised on punja lands using the estate water, a rate not exceeding the average adjacent wet lands may be collected which only will be equitable.

(g) Natham sites.—Tax on houses and trees standing at the backyards of the

houses should not be collected. The landholder must be prohibited from doing so.

(h) Minor inams.—Under the Tirukurungudi chatram there are about 60 acres of minor inam lands wholly nanjas. Till the year 1928 these lands were treated as part of the Magiladi estate village and patta under the Estates Land Act were given. Since then these are being treated as minor inam and purakkudi pattas are being given to the ryots of these lands. But these ryots have all along been enjoying them exactly on the same conditions as the ryots of the Magiladi estate. There are also such inam lands under the management of the district board in the Tinnevelly district. Provision may be made to bring such lands within the definition of 'estate' under the Estates Land Act.

Points to be urged before the Committee regarding the amendment of certain sections of the Act I of 1908.

Section 3 (11)—Rent.—And "but shall not include tax on trees and penalties, tax on houses in natham sites."

Section 3 (11) (a)—Fee or sum lawfully payable.—This may be defined.

Section 12 (1)—Ryot's right to trees.—This section may be amended in accirdance with the representations made in our memorandum, in paragraph 3 under the head "other observation."

Section 17 (a)—Landholder's right to enter any land.—Add, "after giving notice in writing stating purpose to the ryot concerned."

Section 38—Reduction of rent.—This may be amended so that the benefit of the section may become applicable to ryots paying rent in kind or both in cash and kind also.

Section 51 (1)—Contents of pattas and muchilikas.—Add, and "shall not contain tax on trees or any compensation, penalties and other levies."

Section 54—Tender of pattas.—When sending a copy of patta by post to the ryot it shall be obligatory on the landholder to send such copy by registered post.

Section 56—Suit to enforce acceptance of patta.—Suit to enforce acceptance of pattas should be made obligatory on the landholder.

Section 60—Arrears of rent.—Rent remaining unpaid on the last day of the fourth year to which it is due becomes an arrear of rent on the following day.

Section 63 (d)—Contents of valid receipt.—Description of the holding or part of the holding on account of which the rent has been paid noting survey or adangal number with subdivisions.

Sections 68 to 70—Deposit of rent.—The procedure adopted by these sections are cumbersome involving considerable trouble and expense. Hence instead of this procedure a system of rent money orders similar to revenue money orders may be introduced. Such postal acknowledgment must be deemed as a valid acquittance.

Section 110-Payment made under protest.—Add, 'If or when a landholder or his agent refuses to grant a receipt as required by the section, the ryot shall be entitled to recover from the landholder on application made to the Collector for that purpose compensation not less than double the amount then tendered by the ryots.'

Section 112-Notice of intention to sell holding.—Add, after the word 'defaulter' in the section the words "and the enjoyer if any."

Section 117.—Publication of sale order and proclamation in district gazette should be discontinued as being ineffective and unnecessarily costly. It will be sufficient if the ryot and the employer are informed of the sale order and proclamation of sale by registered post.

Section 126.—So that the section may be effective the valuation of the lands brought to sale by the landholder should be scrutinized by the Tahsildar before such holding is put up for sale.

Section 145—Transfer of pattas.—Recognition of transfer of devolution of holding or post in of a holding should become automatic on receiving notice of such transfer in writing from the transfer and of the transferee.

Memorandum by the Ryots' Union, Ayakudi Zamin (Madura District), dated 23rd February 1938.

- I. (a) The tenant who can more properly be called a ryot, has always been in possession of the soil and cultivating the land from time immemorial even before the permanent settlement came into force. The zamindar has only been in the position of an overlord who collected the rents or the tirwa from the actual cultivating ryots. Under the above circumstance the proprietor of the soil is only the ryot and not the zamindar.
- (b) As already submitted the ryot has absolute proprietary rights in the land with free powers of alienation and subject to the law of inheritance under their personal law. The ryot has also the right to enjoy the land in any way he likes by digging wells, etc., changing the character and cultivation of the land subject only to the right of the zamindar levying the mamul fixed rent or tirwa.
- II. (a) In respect to this no definite answer is possible. The manul tirwa that is being collected in the Ayakudi zamin to which these ryots belong is fair and equitable and hence no other answer is necessary.
- (b) This question does not arise in view of the answer to question II-a. It is usual in many zamindari areas and especially in Ayakudi zamin that the rent is collected in seven instalments beginning from December to June. The ryots by this time would have exhausted all their liquid resources and they find themselves unable to pay in several instalments on their due dates. A harsh landholder sometimes resorts to coercive process under the provisions of the Estates Land Act, and the ryot thereby loses all the labour, his energy and sometimes his holdings also. It is therefore necessary both in the interests of the ryots, quick collection, the period during which the instalments of tirwa are made payable may be fixed from the month of March. Instead of seven instalments they may be converted into four; payable successively in the months of March, April, May and June. This change will be a happy blessing to the ryots.
- (c) It is essential that statutory provisions should be made for remission of rent for the following among other reasons:—
 - (1) Most of the zamin tracts depend either entirely from rain water or from rainfed tanks. Hence the lands are likely to suffer from want of timely rains. It is also likely that if there is excess of rain, the crops raised may directly be affected by it or the tanks may breach with the necessary result of the crops failing entirely.
 - (2) It is common occurrence that sometimes crops which are grown at the expense of great soil, hardship and money are destroyed by pests suddenly visiting the lands.
 - (3) The zamindar who has been and is even now responsible for the proper maintenance of tanks and irrigation channels and works are sometimes negligent either wilfully or otherwise. Consequently, sufficient water is not made available to the lands entitled to the same at a crucial period of the cultivation season. The crops wither and the ryot is deprived of the fruits of his hard labour and energy.
 - (4) There may be other reasonable, substantial and valid reasons which might be responsible for the failure of crops or for non-cultivation.

All the above circumstances should be taken into consideration and remission of rent should be granted therefor.

(d) In so far as the Ayakudi zamin to which these ryots belong, it is submitted that in so far as the thirva is concerned, the present rate of thirva at punja rate for nanjamel punja and nanja rate for punja-varavu nanja may be fixed as fair and equitable.

II. (d) Yes.

III. (a) Yes.

(b) In many cases the lands pass out of the hands of the ryot by alienation, inheritance or otherwise and yet the patta is continued in the name as it originally stood. Naturally the person who has the benefit of the land and the cultivation thercon will be liable to pay the rent or thirva. If only the landholder who usually maintains through his servants cultivation accounts as is maintained in the ayan areas the real owner of the land will be known. Further, if it is made compulsory on the part of the landholder to file

suits for the realization of rent and as in the case of mortgage suits the encumbrancers on the holding are also made parties, decrees binding on them may also be obtained. If likewise as is followed in the Execution Chapter of the Civil Procedure Code all the formalities before the sale are gone through much of the trouble is likely to be obviated. There is not likely to be many litigations complaining against the irregularities in the decree and subsequent sale. In execution the landholder is not likely to lose thereby because he will always have besides his cost, a first charge on the holding. It may be mentioned here that in cases where notices are required to be served on the parties personal service may be insisted as far as possible.

- (c) The same answer to Question III (b).
- IV. (a) Many of the zamindari tracts except in a very few cases have tanks for the supply of water to the lands within the zamindari. Almost all of them depend on the rains, to fill them up. Those tanks have been immemorially irrigating the lands owned by the ryots. The ryots have therefore acquired the right to the usual supply of water to their holdings. In cases of other sources of water-supply such as a river, it should be stated that there is a natural right inherent in every ryot to take the water he needs for his holdings. In other cases such as Government water, the landlord has nothing to do with the same. He can, therefore, in no event be deemed to have any inherent right to the water-supply referred to in the question.

In respect of the specific rights which the ryots have in respect of water-supply it is submitted that they are entitled to the water-supply they have been hitherto having, i.e., water-supply to all other holdings without the liability of any enhanced charge for such cultivation. There is no question of contract between the landholder and the ryot with respect to the same.

- (b) The landholder receives rent for each holding from the ryots according to the rent, established by custom or statute or the prevailing rate. The landholder has a duty to the ryots to keep, preserve, and maintain the tank, the irrigation sources, the channels, madais, and all irrigation works in a fit and proper condition to supply the water to the lands within his estate. He has not got any other right than collecting the rent as aforementioned.
- V. (a) Yes. In unsurveyed tracts, the extent of the holding is only an approximation not the real one. Paimash numbers are given to large acres and often disputes as to the identity of the lands, extent, etc., result. These may be avoided by a Government survey and by record of rights being maintained compulsorily.
 - (b) Landlord.
- VI. (a) No. Except the cesses, etc., now prevailing in the Ayan Revenue Department on condition that the landlord makes adequate provision for the purpose and objects for which they are collected as is being done by the Government.
- VII. (a) The ryots have been exercising from time immemorial free and absolute rights with regard to the abovementioned items. They are entitled to the same. Besides the above, they have also been customarily and as of right entitled to a head-load of firewood and also timber for their domestic purposes. Of late in some zamindaries, some landlords have newly begun to interfere with these rights and to levy payments for such enjoyment. The ryots are also disputing such a right in those zamindaries. Hence it must be made clear that the ryots will continue to exercise the rights above referred to without any levy, let or hindrance from the landlord. Mountain grass have been from time immemorial and customarily been taken from the hills by the ryots of the zamin without being liable to pay any fees therefor. From rocks in poramboke areas they have also been cutting stones for the construction of their houses or for the repair of ridges in their lands.
 - (b) Yes. Please, vide Answer to VII-a.
- (c) Public paths.—They are usually paths made from time immemorial and used by all the ryots. They have inherent rights, to use it likewise without any let or hindrance by the landholder.

Communal lands.—The name itself as is indicated is common land belonging to the ryots of the zamindari for their use either for the purpose of penning their cattle, for thrashing floors, etc., and all akin communal purposes. They cannot be diverted from the use put upon them by the ryots. The landlord has no right over them adverse to the user.

Hills and forest porambokes.—As stated already the ryots have been getting benefits by way of firewood, wood, pasture, timber, green manure, etc., grass and stones from them. Besides these, the ryots have also a right to insist on their maintenance as they are for the following reasons:—

- (1) The hill and the forest with their abundant trees help timely rains during the season so as to enable the ryots to begin their agricultural operations in time.
- (2) The ryots will be deprived of their right to the benefits already enumerated. There has been a tendency among the landlords to denude the forests of their trees and covert the tract into a cultivable area and thus add the same to their pannai. In regard to the Ayakudi zamindari to which these ryots belong, the zamindar had cut away the trees in a broad area to a length of nearly 3 to 4 miles along the Varanadhi above the anicut belonging to it. The zamindar has also cut other portions in the forest and issued Puduval patta to some of his men. Any amount of protests from the ryots was of no avail.

It is therefore necessary in such cases that retrospective effect of converting such of those areas again into forest pohibiting the landholder from doing likewise in the hills and forest poramboke in future within the zamindari.

VIII. (a) It has been already submitted in answer to questions IV (a) and (b) that the landholder should maintain the tanks, channels and other irrigation sources in good repair and must remedy any defects then and there and see that the tenants get their usual and proper supply of water without let or hindrance. The cost of maintaining them shall as usual be met by the landlord. For the above purpose the Government should appoint officers to inspect the irrigation works and sources of water-supply and submit annual reports or periodical or occasional reports. Whenever, it is found that the ryots are not getting the proper and usual supply of water by the landlord, not maintaining the irrigation works properly or if he interferes with the proper and usual supply, the ryots may be permitted to have the right to complain to the Government who will have the vested right of remedying the defect and recovering the cost thereof from the landlord.

It may also be mentioned herein that the ryots may be allowed to take away the silt from the tank ulvoi to be used for manure to their lands free of any payment. It may not only benefit the ryots but it may lessen the cost of digging or deepening the tanks which if not so done will get shallow and incapable of holding the necessary quantity of water. There is also another difficulty which are invariably experienced by the ryots in zamindari tracts. The zamindar has got pannai lands within the zamindari and though they may not be entitled to supply of water, they get preference to the other lands of the ryots, so much so at critical times the ryoti lands do not at all get water-supply and the crops wither.

It is therefore most essential that lands which are as of right and mamool entitled to water-supply should have the same treatment as the pannai lands of the zamindar. The system of 'Kasapali' (anguno), i.e., an unintermittant flow of water to zamindari pannai lands should not be permitted as it is illegal and as it prejudicially affects the ryots' right to water. In respect of tanks within the zamindari tracts, the ryots who have holdings within their ayacut, are entitled to fishery rights. The same has to be made clear. The landlord should not interfere with their right.

In respect of the distribution of water-supplies, a system must be arranged by an officer appointed by the Government as in ayan tracts so that there may be fair and even distribution to all the holdings entitled to water-supply.

- (b) Yes. For the reasons mentioned in VIII (a).
- (c) For the reasons mentioned in the answer to Question VIII-a it may be either on the initiative of the Government suo moto, on the reports submitted by the officers or on the petition of the parties concerned.
- IX. It is necessary. It has been already submitted that pattas continue to be issued in the names of persons who are no longer own the holding. Further, it will be an opportunity for the real owners to apply to the landholder to state their case and title and request him to transfer the patta in his own name. The landholder himself will be able to be in a position to meet his ryots, hear their grievances if any and remedy them without difficulty. Most of the difficulties that the ryots undergo will be obviated by such personal contacts and petitions during the jamabandhi.
- X. (a) This question does not arise so far as the Ayakudi zamindari is concerned and hence no answer is given thereon.
- XI. (a) The Board of Revenue may continue to be the revisional authority in such proceedings as a special tribunal may involve additional cost. However, a provision may

be made by which the party aggrieved may be given the liberty of challenging the same in the civil courts.

- (b) No such collections are made in this zamin and so no definite opinion can be try all actions and proceedings between tenants and landlords [answer to guestion XI (a) may arise only if this answer to XI (b) is not agreed to].
- XII. (a) Patta should be granted to them subject to the proportionate payment of rent of similar lands within the zamindari.
- (b) No such collections are made in this zamin and so no definite opinion can be given.

Memorandum by Mr. S. O. Sp. Odayappa, President, Sivaganga Zamin Ryots' Association, dated 25th February 1938.

It is not a day too soon that the Parliamentary Committee is sitting to look into the state of affairs in the zamindaris. There is reason to think that the committee is going to achieve success for the Government which has a permanently settled claim seems impliedly by constituting this board of enquiry to have undertaken to vary its own dues, if and when necessary. The members of the committee may be embarrassed by the extreme positions taken up by the contending parties, for the crisis is being precipitated for reasons beyond human control. "You can do anything with a bayonet", said a communist, "except to sit upon it." But the landed aristocracy of India have, of late learned to perform this rare feat. The spirit of exploitation has taken hold of many of them and for this purpose they have found it necessary to enlist bands of outside recruits with absolutely no state in the zamindaris for their administrative convenience. Travancore for Travancoreans and Mysore for Mysoreans have become effective cries in the respective States, but the cry of zamin for zamindari people is still a cry in the wilderness. If in a zamindari day, 90 per cent of the pay is pocketed by the outsiders who do not pay a pie into the zamin-treasury, it is nothing unnatural that the situation similar to that of Ireland should have precipitated itself. This aspect which appears to be common in all zamindaris has been very prominently brought in view in resolution No. 16 of the Ramnad Zamin Ryots' Conference.

The Resolution.—This conference condemns the action of the Raja of Ramnad in entertaining pensioners and non-resident men in zamin services while a number of eligible and qualified zamin residents are available and are suffering from unemployment.

It will indeed, be a fortunate day if the zamindars realize that these recruits are placing them on the summit of a volcano ready to burst without a minute's notice. Even as early as 1932, Lord Willingdon appears to have noted some portentuous clouds gathering in all directions and advised the landholders in general through the talukdars of Oudh in the following strain:—

"For your future well-being, you should trust rather to the retaining the esteem and affection of your tenants than to an extraneous aid of a constitutional form which is liable, as all other human institutions, to change and dissolution. Let me impress upon you that your interests can best be preserved by fostering happy and sympathetic relations with your tenants whose interests, as you rightly say, are identical with your own. I trust you will take an active part in the management of your estates more amongst your tenants and appreciate their difficulties."

The Committee may feel proud whether it ultimately succeeds or not, that it is performing a noble errand and that it is dealing with the lot of the poorest of men in the world. Mr. A. A. Purcell, Member of the Parliament, was not wrong when he remarked "one may say that of India's populations, the overwhelming majority are hungry from the day they are born till the date they die." The following observation by Willian Cobbet in his Rural Rights may, therefore, in a way guide them in their deliberations. "Amongst the labouring people, the first thing that you have to look after is common honesty, speaking the truth and restraining from thieving and to secure these, the labourer must have his belly full and be free from fear and this bellyful must come to him from out of his wages and not from benevolence of any description." The labourer in England is the Agriculturist in India and it is his life that is now sought to be made worth living.

The Committee is endeavouring pratically to have a complete vivisection of the relationship between the landholder and the ryot. This may be desirable but not practicable, as within the limited time at its disposal, it will be difficult to gather the entire materials. But, the main questions may be solved as regards the landholder and the ryot leaving the question of sub-tenancy and other questions for future solution.

The first point taken up for consideration namely "Who is the proprietor of the soil? appears to be an anachronism and reminds one of the Japanese visitor to a school in Bengal who asked the school boys." To whom does India belong? The boys answering that India belongs to the British, he said "No. India belongs to the Indians." The question of the proprietorship of the soil cannot be supposed to lie in the region of controversy. Many landholders may produce their rusty swords as their title deeds as did Eran Warren during the time of Alfred the Great and say "With these we got the lands and with these we propose to maintain them." The landholder has certainly an abiding interest in land. But that interest is only of a limited nature of collecting a fair and equitable rent from his ryots and performing his portion of contract in return.

The Permanent Settlement was not an arhitrary imposition on the landholder. Accounts of fasli 1211 were consulted before the peshkash for each zamindari was fixed two-thirds of the jama or income of village was to go to Government and one-third was to allow to be appropriate by the zamindar as a remuneration for his labour. That two-thirds has remained unaltered while this one-third has increased even tenfold whether equal increase in responsibilities, one cannot be sure.

The fixing of a fair and equitable rent opens the next problem and this cannot await any delay. One who is in actual touch with the people cannot but feel to what tense situation the atmosphere is developing on account of the present demands on the part of the zamindars. "The unchanging east" has of late become the most dynamic element under the sun. Peasant marches and conference are the prelude to all revolutions if the urge of poverty is behind them." How exacting the rates of rent in the zamin areas are the following abstract from the evidence of a zamindari official given in a Court of Law, may throw some light upon. The incident happener when pattadar No. 73 of Madapuram village, Thiruppuvanam taluk, was prosecuted before the Court of the Special Magistrate, Sivaganga, in C.C. No. 51 of 1937, for an offence under section 212 of Estate Land Act, for having forcibly removed the crops duly distrained for arrears of rent. Survey No. 79/4 was the field where the crops stood according to the prosecution. The Samasthanam village officer who distrained the crops gives the following answers: "The accused did not pay his arrears. I distrained the crops in field No. 79-4. I valued the crops in company with the headman and karnam of the village. The land had yielded well in the year and we valued the paddy at Rs. 24 and straw at Rs. 2-8-0. I entrusted this which I valued at Rs. 26-8-0 to the headman of the village. The S. No. 79-4 is assessed under the patta at Rs. 27-12-5 per year. It often necessitates police assistance for collection which results at times, in opening of fire and loss of life.

In this connexion, I should like to request the committee to call for the report of the Government Tahsildar of Sivaganga in connexion with the Satyanathan Economic Enquiry. It would reveal that of late especially, after the introduction of commutation of rent in Sivaganga zamindari—the ryot has been dwindling from day to day and fast reaching the vanishing point. In the famous Mangalam shooting case Crime No. 22 of 1934, Kaliarkoil police station, Ramnad district, the statement of the accused revealed the most pathetic state of affairs prevailing in the Zamindari of Sivaganga. "The rent being unbearable we have all along been selling our cattles and utensils for paying the Samasthanam. Even that source is exhausted now and we are not able to bear the burden any longer. The ryots were of course convicted in that case for rioting against the public authorities, but the fact remains that a deep sore exists in the body of the ryot population which eats away his entire vitality.

In the proceedings between the estate and the ryots questioning the commutation proceedings the documents filed by the estate disclosed many facts enough to startle the Judge. The following is the portion of the observation: "The landholder filed into Court, a statement showing that as a result of the commutation proceedings, the demand for the twelve villages under the commuted rate is Rs. 2,27,253 while the average demand under the waram tenure was only Rs. 1,67,074. The increase is nearly 40 per cent. If we add to this, the fact that under the commuted patta, no remission is claimable and that the tenant is bound to pay the fixed money rent regardless the failure of crops conditions under which he is entitled to shavi and other remissions under the Warapathoo Patta, one can easily realize how the landholder under the colour of making favourable arrangements of commutation has really enhanced his claims to a very great extent." Be it remembered that for commuting the rate of rent, the price per column of fifty-four (54) of Madras measures of paddy was valued at Rs. 6 and Rs. 6-8-0, while the price of paddy following the years of commutation brought down the value to even between Rs. 2-8-0 and Rs. 3.

In fixing a fair and equitable rate of rent, the foremost point must be not that how much the landholder has been getting till now, but how much the ryot can afford to pay hereafter. It is the honest opinion of an eminent man (Dr. Buchanan) 1807 A.D., that 46 per cent for a field of poor quality and 28 per cent for a field of best quality must be deducted towards the cost of cultivation. This is true in India now as it was in England

then. Fxing of a fair rent and remission of rent must count the cost of cultivation as the first charge. Fair rent fixed nothing of course should stand in the way of the landholder himself collecting through his own agency the arrears actually due. Driving the landholder to obtain a decree before he can distrain or sell the property will only result in throwing an additional burden upon the ryot who will necessarily have to pay the cost in entirety.

The next problem, the committee approaches is the irrigation in the zamindary areas. Perhaps this is the naughtiest problem in South India. Dewan Bahadur R. N. Arogyasami Mudaliyar, late Minister to the Government of Madras, once observed in a public lecture on "The place of the Engineer in the public life in the following terms." "At present only 8 per cent of the water available is used and there is a great possibility of the xyot, thus minimizing if not altogether banishing the chances of famine in South India." There can be no solution of the zamindar and ryot problem until the problem of irrigation is solved once for all and for good. It is most advisable that the permanent power resumes all irrigation sources, tanks, rivers, etc., and amalgamates with their irrigation department. A fair per cent of income of the zamindary must go for the maintenance of the tanks and channels and also for tapping new sources of supply. There should not be left any doubt as to the right of the ryots for the water of the tank to irrigate their crops. This is an elementary right like that of a child to the milk in its mother's breast. Few mothers sell the milk and starve the child and neither society nor law can allow them to do so. The world has not known what havoc has been played by the wording of section 20 of Madras Act I of 1908. Proviso to section 20 ran: "Nothing in this section shall apply to tank-beds in any estates or affect the rights of the landholders over them." The subordinate officers understood this to mean that the tanks and their water sources are the absolute private property of the zamindars that they could do anything with even the water in the tank. The subsequent amendment during Mr. Munisamy Nayudu's Ministership, is scarcely able to heal the wound. The following incident will give a peep into the state of affairs in one of the South Indian zamindaries:-

Just south of the Thiruppachethy railway station, there is a big irrigation tank with an ayacut of a many thousand acres known as "Maranadu Tank." The Diwan of Sivaganga Samasthanam leased it to a certain ryot who closed the sluices and shut up the water completely with the assistance of the Samasthanam officials. When the ryots went to open the sluices, they were driven away from the place. The crops drying up without water, the ryots sent a wire on 9th March 1937 to the Diwan stating "Maranad tank. Velathur madai water closed by fishery contractor. Engaging Avarangadu rowdies. Our crops drying. Pray order immediate opening," and subsequently sent mahazars. No relief was forthcoming and the ryots presented a petition to the Taluk Magistrate of Sivaganga praying for an order restraining the fishery contractor and the Samasthanam village officers from interfering with the ryots' irrigation of their field by opening the sluices. The petition was forwarded to the Police who after inspection of the spot applied for speedy orders from the Magistrate. The Magistrate himself then held an enquiry and himself inspected the tank and passed an order as prayed for by the ryots. The ryots were not permitted to open even then and an appeal was made to the Subdivisional Magistrate, Devakottah. The ryots again wired to the Diwan of Sivaganga Samasthanam, praying for the urgent opening of the tank water as the crops were fast dying and again sent a wire to the Deputy Collector of Devakottah in the following terms:—

"Maranad tank sluice remain closed twenty days. Our crops dead and dying. Telegrams and mahazars sent by ryots, eleven villages, Maranad, Velathur divisions unheeded. Pray intervene, otherwise famine."

The Subdivisional Magistrate confirmed the order of the Taluk Magistrate, but the sluice was opened only on 30th March 1937 after a lapse of more than three weeks by the Sub-Inspector of Police, Tiruppuvanam, assisted by a pose of armed constables. The only response the ryots received for their prayer of immediate relief was that the Samasthanam vakil appeared and vehemently opposed the claim of the ryots both before the lower and appellate courts.

The rights of the ryot to graze the cattle, to collect green manure, and wood for agricultural implements and domestic purposes are the next item for consideration. This has assumed disproportionate importance only during the last few decades. Few people may have known that in the whole of South India, an ancient land tenure known as Matrukkadu (முற்று காடு) tenure was universally in vogue. A ryot owning, say, 10 acres, may cultivate only about 4, leaving the rest as his pasture ground. The patta which has now come to mean "title-deed" to the land was only a cultivation account and assessment thereon and therefore varied from year to year. A few years hence, the ryot would take up for his cultivation another three or four acres allowing the old fields to lie fallow and thus better able to subsist circumstances have now changed. In a land where only 58 per cent of the people were found to have been living on agriculture in

1881, owing to the persistent decrease in Indian industries, about 80 per cent of its population are driven to depend on land with the result that the old "Matrukkadu" tenure has been slowly vanishing except perhaps in some portions of the Ramnad and other southernmost zamindaries.

The question of porambokes and the extent of the rights of the ryots in them may present special difficulties only on hill-side areas, so far as they are real hills, hills and forests. In other areas, the utilization of local natural facilities for the tenant for agricultural purposes, shall have to be recognized and allowed free of cost.

There should be a uniform system of accounts in all zamindari and Government villages and every inch of ground ought to be surveyed. The cost of survey has hitherto been a veritable white elephant to many of the well-wishing zamindars of South India. A simpler and cheaper machinery can be devised and the operation completed with local tenants wherever possible perhaps for the mere travelling allowance hitherto borne by the estates who invites Government parties.

Disputes between landholders and tenants must be entrusted to local, civil tribunals.

Let it be remembered at the same time, that the landed aristocracy of India has been a useful institution. But for them, the great works of architecture, the huge tanks and channels of irrigation, Indian art and Indian music, and perhaps Hindu religion and culture would have vanished centurics ago. Relieved of all their responsibilities by the benign British Government which has undertaken to maintain the army, the navy, the police and the judiciary in return for a mere pittance from the actual revenue of the zamindar, it is only human that this once useful institution has a gradual tendency to become a social, if not a political danger. Though not the question of abolition of zamindari system be possible at present, at least in the interest of both the ryots and the zamindars, it is an opportune movement for thoroughly overhauling the Act giving all facilities to safeguard and protect the interest of the ryots placing them on par with Government village ryots, though not better than them.

"The future of mankind will be gravely imperilled if great questions are left to be sought out between ignorant change and ignorant opposition to change."

Memorandum by the Executive Officer, Madura, etc., Devasthanams, Madura, dated 24th February 1938.

- I. (a) In all villages belonging to zamindars or proprietors, the same or a uniform relationship does not exist in respect of all lands between the landholder and the tenants. In some cases, the landholder is the owner of the soil also. In others, the tenants own the soil and the landholder has only the right to collect the rent from such tenants. In all villages so far as pannai lands, bought-in-lands, relinquished lands, wastes, forests and other porambokes are concerned, the landholder is the owner of the soil.
- (b) Whenever the tenant possesses a right to the land, that right is an interest alienable, heritable and transferable, subject only to the first charge for payment of rent.
- II. (a) Fair and equitable rent ' is that portion of the produce of the land which gives at least a bank rate of interest on the capitalized value of the interest of the landlord in the land after meeting the expenses he incurs for providing irrigation facilities and at the same time, leaves in the shape of produce, adequate living wages for a diligent labourer in average conditions of monsoon and of prices of staple products, after meeting his expenses of cultivation and cost of seed and also something to lay by for bad days.
- (b) The maximum area of a plot of land which an ordinarily skilled and diligent labourer with his wife and say, two bulls, could make ready for cultivation, without hired labour or undue strain, should be taken into account. The average yield of that area and its average market value must be fixed, as the gross produce. The average expenses by way of manure, seed and harvest charge should be deducted. The resulting net average produce should be apportioned between the landlord and the tenant in such a way that on the one hand, the landlord gets a fair and equitable rent as stated in paragraph II (a) and on the other the tenant gets the necessary living wages for himself and his wife and fodder for the bulls and has something left over to be a stay-by in bad days so that he may be contended and at peace with himself. This apportionment will give the fair and equitable rent for the area concerned. From this the rent for one acre can be calculated. Lands similar in soil and having the same or similar facilities in the locality may bear the same rate of rent. In other cases, allowances should be made for differences in the accessibility of market centres, availability of agricultural requirements, facility of irrigational sources, variations of the soil and also the nature and extent of the landholder's and cultivator's interests in it.
- (c) Rent being calculated from a consideration of average conditions, remission of rent is not a just or proper remedy. If a change of conditions to the worse temporarily in a particular season is to call for a remission, a change for the better in another season.

must call for an enhancement, in fairness to the tenant and to the landlord. This will lead to unnecessary and expensive litigation on both sides to the detriment of both. The only remedy for temporary changes that appears suitable, is a provision for postponement of the rent. In any particular locality, we can know the average gross yield of the main staple product per acre and its average local market value. In the season under consideration, we can assess for the same locality the average yield and its then market value. The market values in these two cases will show the extent to which the change of the conditions has affected the parties. Rent should be made payable in the same proportion which the yield under changed condition bears to the yield in average condition. The remaining arrear should be made payable in the next two years equally. If the condition next year has not improved, the rent payable for that year together with that year's share of the previous arrear, should be similarly apportioned for the next two years and so on. If this is carried on, I think that a perfectly balanced apportionment could be made in a few years. If, in any particular locality, this apportionment is necessitated over a large number of consecutive years, it will surely manifest a state of affairs calling for a permanent readjustment of the average rent under II (d). This I think will be an equitable arrangement between both the parties concerned, the landlord and the tenant.

- (d) It is not advisable to settle the rent unalterably once for all time and at the same time, it should not also be left to be reopened frequently. The first will lead to hardship and the other to unnecessary, frivolous and costly litigation and accumulation of arrears, enhancing the burden on the ryot as well as on the landholder. Since in fixing a fair and equitable rent, we have considered only the averages, we should allow that average to stand sufficiently long enough to work out itself through slight temporary fluctuations either way and a period of, say, 20 to 30 years must be allowed for this, as we do for calculating the averages. If, even within this period, the contingency of recurring postponements becomes apparent, say, for five years consecutively, revision of the average should be provided for. If this does not happen, then, at the end of the period of 20 to 30 years a revision may be provided as an optional course to be substantiated by the party requiring the revision.
- (c) A consideration of the foregoing sub-clauses will show that revision is to be made under certain tangible conditions and the authority to be empowered to determine the revised rent has only to work in a limited sphere. In the first instance, a readjustment may be left to be worked up by agreement between the landholder and a representative body of ryots in the locality, the one requiring revision giving notice of his claims with facts and figures to the other. If this agreement is not reached in a given time after such notice, provision may be made for an application to the Collector and an appeal to the District Judge to be final. The matter appears to call for a judicial and not an executive handling of the situation.
- III. (a) to (c) The main noteworthy points in this connexion are, that the village officers are the primary collecting agents as in Government villages. They are controlled and controllable only by the Government and not by the proprietor and so generally, they do not collect the rent due to the proprietor as diligently as they do in Government villages. This slackness leads the ryots to postpone the payment of rent and the yield, which ought to have gone for rent, is, in almost all cases, improvidently spent away by the ryots. By such acts, they put themselves to further trouble, debts, expenses, borrowings, etc., and descend to resisting the claims on untenable and frivolous grounds, as the only means of getting time. The landholder is also put to great expense, delay and loss. A pretty big landholder cannot be expected to go out for collection of rent in each case and he has no other go, except, to leave it to the village officers. Except with the co-operation of these village officers, attachment of produce cannot succeed and this co-operation is more often denied than not. So the landholder is left to proceedings by way of land attachment and suit. Even in suits, the decrees have to be executed. Personal remedy and remedy against movables are as unsuccessful as attachment of crops, by reason of absence of help from the village officers in proper time. So the only effective remedy is sale of the holding either by way of land attachment proceedings or in execution. Both are costly by reason of publication charges in a gazette which most ryots cannot read and the others do never read. At the worst, the landholder wants only his rent and he has no use for the land without a tenant. A big landholder can never be expected to employ hired labour for cultivating all the lands in the village even if he succeeds in getting actual possession by these proceedings and his predicament will therefore the most unenviable after all these proceedings, which lead to nowhere. So, after all this expense, if the ryot wants to save his holding, he has to pay, as costs, an amount disproportionately exorbitant or else he has to lose the land. Though the cost realizable is very high in itself, the real expenditure incurred by the landholder in conducting these proceedings is much greater and he might as well have kept quiet without taking such a process for the recovery of the rent at all. If, on consideration of expenditure, he does not resort to this process, the morale of the normally paying tenant also goes away, by comparison with the apparent

gain of the non-paying tenant. So, the landholder has to take action to secure the continuity in existence of at least the paying tenant. The net result of the process is, a tenant who has lost the land or one who falls head-long into debt to save the holding and a landholder, who, even after realization of the arrear, finds the disallowed and extra cost swallow up more than the arrear or one who gets a tract of tenantless land, for which he has no use, from which he hopes to get no income and for getting which he has spent his other income or borrowed funds. Thus the process provided is detrimental to the land-holder and the tenant alike. The only party that has uniformly stood to gain by the process is the Government which has obtained a lion's share in the shape of the courtfee stamps. It will also be seen that the really paying tenant is not affected by the proceedings being costly or otherwise, and a tenant who has no intention of paying, will consider it as only beneficial to himself if the process is simplified or less costly and will be induced to seek out other methods of putting off payment by using the apparent gain brought about by the simplicity of the process. So the defect can never be cured by simplifying the process alone. What is radically wrong, is, the absence of responsibility on the part of the village officers. A very superficial enquiry will reveal that the same village officers collect from the same inam village all the dues payable to Government without any slackness and in proper time, while, they leave the landholder in the lurch in respect of arrears due to him. The only remedy that will stop accumulation of arrears and encourage better relationship between the landholder and the tenant is, to make it compulsory on the part of the village officer to collect and remit instalmentwar dues of the village to the landholder in the stated instalments as in the case of Government villages and to take all simple steps to ensure such collection as he takes in Government villages. The Government Revenue Department should be made to feel that it is their duty to see departmentally that the village officers make proper collections of the amounts due to the landholder. The landholder should never be left to seek remedy elsewhere for collection. In another part of this reply, I shall show, that the rates of rent in inam villages, so far as the villages of this devasthanam are concerned, are very low in comparison with the rates obtaining in similar Government villages and that if the village officers are brought under proper control, collection of rent due to landholder could be easily made in proper time without the tenants feeling any hardship and that this practice will prevent the tenants from squandering away the produce and falling into debts. This method, if adopted, will also increase the worth of the land, that is, the right of the landholder, and that of the tenant. What I mean is this: If there are large arrears in any particular village, the market value of the village from the point of view of the landholder will be very little; by reason of the arrears the landholder is afraid of recognizing and effecting transfers of holdings, since thereby, he may be put to the difficulty of having to take costly proceedings against a larger number of tenants and since he also stands to lose his first charge upon the land for the arrear by recognition of the transfers. In such cases, the purchaser from the tenant will not be in a position to know exactly to what expense and loss he will be put, by reason of proceedings for the recovery of arrears that have fallen due before the purchase and so the purchaser would try to purchase the property from the tenant for a value for less than what it would fetch if there had not been this handicap. In the absence of such arrears, therefore, the ryot will have in his holding, a good marketable and valuable security to stand by him in case of need. The accumulation of arrears therefore causes expense and trouble to the landholder and the tenant, leads them into undesirable litigations and causes depreciation of the value of the interest of the tenant as well as that of the landholder in the land. A consideration of these facts leads me to believe that the only remedy is to do away with all proceedings for recovery of rent and to make the process of collection in inam villages similar to that in Government villages, to secure the well-being of the ryot and the landholder alike.

- IV. (a) A tenant is entitled to supply of water from the proper source of irrigation to the extent to which the classification of the lands in his holding requires supply of water. This right is subject to being controlled and limited by the existence of similar rights in the other tenants of the village.
- (b) To allow each of the tenants who work out his rights to the water will lead to quarrels and disputes among the whole body of tenants and so there must be some one not interested personally in the water but is interested in the common welfare of all the tenants put together. The best person satisfying these conditions is the landholder and so he has had the superior right of controlling the supply of water, the duty of improving the irrigation sources and the responsibility of seeing that one tenant does not defeat the right of the other. The investment by the landholder of large funds on the maintenance of the irrigation sources including tanks and protection of the rights over the same, gives him ownership over the water also. As a necessary corollary to these rights and duties he has had also the advantage of being remunerated in the shape of water charges, rates, or cesses or enhancement of rents proportionate to the facilities he provides to the tenants and by which the tenants benefit.

- V. (a) Survey and record of rights must be made compulsory in inam villages where survey has not been made so tar; but as alreay stated in paragraph 111, if there are arrears, the landholders are afraid of giving effect to transfers and the real owner of the ryot's interest will be different from the registered patadar, i.e., the record of rights can never be correct and up to date. To ensure correctness of the record of rights, also, compulsory collection of rent of each fash during the fash, becomes a condition precedent and without this there is no possibility of getting the full utility of the maintenance of the record. I may also say that the villages of this devasthanam have all been surveyed and there are records of rights, maintained as efficiently as could be done with the large outstanding arrears and the difficulties introduced thereby.
- (b) The benefits of the maintenance of the record of rights are to help the land-holder to fix the rent and collect it from the party really liable and to afford proper evidence of the extent of and tenure under which land is held by the tenant. So both are equally benefited and necessarily therefore, the cost of survey and maintenance of records should be borne equally by both.
- VI. I take it that 'rent' is used in the sense in which it is used in the Estates Land Act. If this is so, no other levies should be demanded from the ryots.
- VII. (a) to (c) It should be taken into account that in fixing the quit rent or poruppu payable to the Government by a landholder for the village, the scope of improving the village was considered and the poruppu was fixed in proportion. So lands over which no one had any occupancy right at the time, should be deemed to be owned by the zamindar, to be available to him to get the increased quit rent which he has been paying to the Government all along. The ryots could not have had any right over such lands. Public paths and communal lands having been excluded from consideration in the matter of quit rent, they are to be used by the ryots as a whole for the purposes intended by their classification. The channel bund may also be used for grazing of cattle. Most of the trees in inam villages are in the enjoyment of particular ryots under tree pattas and in such cases, no other ryot can have any right to collect green manure or use the trees for domestic or agricultural purposes. As for hill and forest porambokes, they belong to the landholder and have been intended even in the time of inam settlement to fetch him the improved revenue contemplated. Over such tracts the ryots cannot have any right but they have a sort of easement to see that the forests are not denuded to such an extent as to affect the rainfall in the locality. No higher privileges exist in respect of these matters to the pattadar in a ryotwari area and no reason exists to make an inviduous distinction between the tenant and a ryotwari pattadar.
- VIII. (a) Natural streams and tanks with the sluices therein should be repaired and maintained by the landholder. Minor channels should be kept in repair by the tenants. If new capital works of irrigation are found feasible and carried out by the landholder, the increase by way of rent from the village should give him a 6 per cent interest on such capital investment and leave at least a margin of 5 per cent of the capital every year so that by the end of 20 years the landholder may have recouped this capital. At the same time the nature and the cost of such new improvement should be such that the productive capacity from the point of view of the tenant is increased to such an extent that the increased rent will not be an additional burden and that the tenant gets an opportunity of making a similar increase to his profit by reason of the improvement effected. The landholders must be compelled by a provision of law to spend from now onwards at the rate of one-eighth of the revenue collected every year for repairing and bringing up to date the existing sources of irrigation so that in about ten years' time all sources of irrigation may come up to a proper condition. Thereafter it must be made a provision of law that 5 per cent of the revenue collected each year should be utilized for the maintenance of the sources of irrigation in good repair. In passing, I may also state, that inadequate collections of land revenue, accumulation of arrears, and expenses to which landholders are put in the matter of collection through courts are the main reasons for the inability of the landholders to provide sufficient funds for maintenance of irrigation sources and I am confident, that, if collection of revenue is placed on a sure and economical basis, the majority of the landholders would be only too willing to improve the sources of irrigation which are after all the main factor on which land revenue depends.
- (b) & (c) In view of my reply in paragraph (a) above, making it compulsory on the part of the landholder to spend a certain proportion of the collected revenue on the maintenance of the sources of irrigation, I think that it will be enough that annual returns to the Collectors of the districts as to such expenses be made compulsory so that the Collectors of the districts may satisfy themselves that the irrigation works are satisfactorily kept up. I do not think that any other provision is necessary in the matter.

- IX. I think that no reason exists to differentiate a ryotwari village from an estate in the matter of jamabandi. Annual jamabandi is necessary to check the various accounts necessary to be maintained and it is the only occasion in which the grievances, if any, of the ryots may be heard and proper reliefs meted out to them.
- X. The class of persons that may rightly be called 'undertenants' is not existing in these parts and I do not state any thing in the matter.
- XI. (a) & (b) In view of my suggestions contained in the foregoing paragraphs, I do not think that the Board of Revenue or any other special tribunal is necessary. In all matters, settlement between the landholder and the ryot, application to Collectors in the absence of settlement and an appeal to the District Court as a last resort and to be final will sufficiently safeguard the interests of the ryot and the landholder in all matters
- XII. (a) Unauthorized occupations may be of communal or other poramboke lands or of ryoti land in respect of which there is no ryot at the time of such occupation. In the former case, the occupier should be summarily evicted since such occupation will be detrimental to the general welfare of the tenants as a whole. In the latter case, the ryoti land would have come to be in the possession of the landholder by reason of sale, etc., and in such cases it is but reasonable that the occupier should compensate the landholder by payment of the arrears due on the land, expenses incurred in the matter of purchase and an amount as consideration to the landholder for parting with his rights of kudivaram in favour of the occupier, the consideration to be some reasonable multiple of the rent fixed on the land and these amounts should become payable under law when one occupies such land. These amounts will be far less than the market value of a similar piece of land in a ryotwari area and will be much less than what a purchaser of an equal extent of land will have to pay to a ryot as sale price. The method of recovery of these amounts should be the same as that for recovery of the rent and before payment of such sum the occupier should not be deemed to be a ryot having interest in that land.
- (b) The process of collection of these amounts should be made similar to that in the matter of collection of rent from the pattadars in all respects.
- XIII. General.—Having had my say on the points raised in the questionnaire, I would like to add a few words on the general aspects of the matter. The questionnaire reads as if the Legislature and the Committee of Enquiry are under the impression that the ryots in proprietary areas are comparatively in a worse position than that of the ryotwari pattadars in ayan villages by reason of something done by the proprietor. If this is the impression, it is opposed to reality. To me, it appears, that the ryots are better off than the ryotwari pattadars. If in particular cases the ryots arc the poorer, it is and can be due only to their own acts and neglects and never by reason of any extraordinary burden of the rates of rent obtaining in the generality of estates in comparison with the Government villages. To illustrate this it is sufficient if we examine and compare the rates of rent which are made payable to the landholder and the rates which the Government is treating as the proper rent for the same holding. When making a survey of the villages belonging to this devastanam for the purposes of fixing the cesses due to the local boards, the Government fixed certain amounts as the rent proper for each survey number in each of these villages. The rates so fixed by the Government being higher than the previous rent, the devastanam tried to recover the same rent from its pattadars. The pattadars of a number of villages contested and it was finally agreed that the ryots should pay and the devastanam should receive only the old rate of rent together with the cesses calculated on the survey rates fixed by Government. This agreement was in 1925. And the survey was given effect to in 1923. This will indicate that if the village happened to be an ayan village and if the ryot happened to be a ryotwari pattadar directly under Government, the ryot would have been compelled to pay rent at the survey or increased rate from 1923 and that too in each fasli at stated instalments without leaving any arrear, whatever may have been his difficulties and market value of the yield at the time the rent fell due. On the other hand, the ryots under the devastanam proprietor have had to pay only at the lesser rate at whatever time the tenants may choose convenient for them and with every loophole in their favour to delay or defeat the landholder of his just dues. The question arises as to why in spite of these differences favourable to the rvot, an impression of poverty has been apparently created in the minds of the Hon'ble Members of the Legislature. The cause is not far to seek. Though the tenant gets adequate produce from the holding. merely because the village officer who is not controlled and is not controllable by the landholder direct, did not care to collect the rent due to the proprietor in the harvest time, the ryot postpones payment of the rent so due and improvidently squanders away that share of the produce which represents the share of the landholder, without considering for a moment that he would have ultimately to pay the same with interest and other accretions. By so doing year after year, owing to slackness of collection, he

increases the burden of arrear and when at last he finds no further postponement could be made, he resorts to unnecessary litigation or drives the landholder to costly proceedings simply with a view to gain time. Thus he increases his burden both the ways, viz., the burden of his own expense in the litigations and the burden of the ultimate payment of the cost of the landholder also. If only the ryot had paid the rent in proper time out of the harvest, if only the same system of collection had been in vogue in the proprietary area as in Government villages, if the village officers had only been directly controllable and punishable by the proprietors and if only the costly and involved processes for recovery of and for resisting payment of rent had not been the rule, I am sure, that the ryot under proprietors to-day will be thanking his stars, that he has been and continues to be a ryot under the proprietor and not a ryotwari pattadar in an ayan village I would therefore represent that the main defect lies in the law provided for collection and would suggest that early steps should be taken to amend the law on the lines indicated above so that the present enquiry will pave the way for the real amelioration ct the conditions of the ryots by removing the only cause that has led the ryots into a condition which is apparently though not really improvident. I append a statement showing the wet and dry acreage in the possession of the ryots in devastanam villages, the rent that the devastanam is collecting therefor and the rent which the Government has for the purposes of cesses, fixed as the just and proper rent. This statement will show without any shadow of doubt that at least so far as the villages under the control of this devastanam is concerned there can be no possibility of any grievance on the part of the ryots and that the system of law of collection now applying is working a very great hardship upon the devastanam proprietor, impoverishing the proprietor as well as the ryot every moment the law continues to be as it is now.

XIV. In this connexion I have also to state that the devastanam had been spending every year a considerable part of the rent collected by it in the maintenance and repair of tanks and other sources of irrigation. Especially, during the last year and a half beginning from fash 1346 up to the end of December 1937, a sum of Rs. 13,000 and odd has been spent for the above purposes out of Rs. 73,000 collected by way of rent during the same period. This expenditure is only a part of the scheme formulated by the devastanam to complete the repairs of all tanks and other irrigational sources of the devastanam, numbering in all to more than 80 individual items, most of them being major tanks, within a period of five years.

XV. In this connexion I may also state that the devastanam proprietor is not free, as might have been the case with some zamindars, to spend the income for any purposes the proprietor for the time being may like. His expenditure is controlled by budgets sanctioned by other authorities more or less forming part of the Government. The representative of the devastanam for the time being cannot seek to enhance the rent or recover other dues or exactions from the ryots since by so doing, if he had to pay any cost to the ryots by order of court, such items will be surcharged against the representative of the devastanam by these quasi-Government bodies. The net land revenue for the most part is spent for the upkeep of places of religious worship intended for the well-being of all people as a whole and in these respects, whatever may be the conditions in purely zamindari areas, the ryots of the devastanam are more than sufficiently protected by reason of the limitations statutorily imposed upon the representative of the devastanam for the time being.

Comparative statement showing the rent for the villages of the Madura, etc., devasthanams, Madura.

(Vide paragraph XIII of reply.)

		Wet lands.		Dry lands.					
Number and name of village,	Extent in acres.	Rent fixed rupees		Extent in acres.	Rent fixed rupees				
	4010%	Devas- tanam	Govern- ment.	worth.	Devas- tanam	Govern- ment.			
1 Iravathanallur 2 Valayapatti	68-37 87-15 38-82	170 321 _99	303 484 142	448·96 483·40 704·75 297·90	955 526 839 308	1,570 567 816 812			
5 Nedumadhurai 6 Kombadi 7 Perjajangujam 8 Othajajangujam	163·17 43·83 125·98 245·61	522 147 493 880	872 168 661 1,184	706-51 311-69 232-80 175-29	711 344 257 217	850 396 318 221			
9 Chockanathampatti	55.84 68.85 65.96 181.56	196 251 202 627	315 397 557 1,582	209·21 233·94 334·69 437·04	255 305 356 645	236 351 503 664			
13 Kondayampatti 14 Thumbichipatti 15 Sambakulam 16 Viralipatti	10.84 0.76 129.05 31.09	$\begin{array}{c} 25 \\ 1 \\ 268 \\ 75 \end{array}$	115 1 1,087 102	$829 \cdot 26$ $90 \cdot 88$ $220 \cdot 50$ $811 \cdot 29$	935 132 316 858	1,246 137 289 858			
17 Kinnimangalam 18 Mallapuram 19 Amoor	225·26 9·27 446·01	725 12 1,228	1,213 52 3,317	1,537.65 4,985-38 126.94	1,536 6,539 171	2,030 7,191 131			
SUP. VOL.	97								

Comparative statement showing the rent for the villages of the Madura, etc., devasthanams, Madura—cont.

			Wet lands.				Dry lands.				
Number and name of village.			·.	Extent in		ked in whole pees by	Extent in		d in whole		
				acres.	Devaa- tanam.	Govern- ment.	acres.	Devas- tanam.	Govern- ment.		
20 Chettikulam 21 Chinnaujaganj 22 Kunnanampatti 23 Vannankulam 24 K. Pudupatti 25 Thoppur 26 Seemanuthu 27 Thattankujam 28 P. Pudupatti 29 Moojakurichi 30 Achangujam 31 Sakkudi 32 Maravankujam 33 Melendal 34 K. Pujiankujam 35 Mettupatti 36 Sengujam 37 Sithalai				48.45 124.80 36.92 30.46 8.10 65.81 12.76 93.04 140.21 16.05 803.82 333.70 41.25 230.45	181 613 183 104 29 247 57 242 379 55 1,577 1,081 270 913 	278 634 208 171 36 344 57 550 1,010 70 1,712 1,437 233 1,098 1,345 676	275-67 363-86 263-86 135-56 479-67 594-69 2,958-78 176-92 47-66 138-84 69-15 442-33 88-08 1,174-78 71-64 439-26 290-57	312 469 267 120 471 752 1,644 170 47 174 194 564 159 1,520 140 553 381	311 481 298 158 497 580 1,644 199 209 106 509 164 1,331 140 538 435		
38 Pungangulam 39 Thathappanaicken 40 Thathappanaicken 41 Sadachipatil 42 Thuruvalavayanaih 43 Samanatham 44 Reddiapatti 45 Soorangudi 46 Endappuli 47 Allajaberi 48 Nedungulam	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •			148,33 39:39 185:14 40:76 211:25 515:51 60:90 64:49 514:21 72:72	796 99 489 161 627 2,632 261 137 2,719 465	1,037 222 1,123 281 1,704 3,285 261 137 2,719 465	270·64 307·63 395·31 458·54 70·12 78·44 776·79 2,165·59 1,228·76 716·95 12·95	407 338 464 709 69 145 1,181 2,928 1,603 891 23	405 368 470 843 57 142 1,181 2,928 1,603 891 28		

Memorandum by Mr. K. Sivanandy, Secretary, on behalf of the Ryots of the Ramnad Zamindari, Paramakudi, dated 24th February 1938.

1. Maintenance and proprietary rights in tanks, irrigation channels, etc.—(a) Tanks are intended for the benefit of the nanja ayacut. At present the repairs to the several irrigation sources are entrusted to the landholder. Invariably, they are not kept in order and the ryots suffer most. Any rules and regulations prescribed for the compulsory repair involve legal steps and proceedings on the part of the ryots which are both expensive and ruinous. The ryots are all too poor to launch a litigation against the influential landholder. The only remedy for the situation is for the Government to take over the repairs and upkeep of all the irrigation sources and attend to the same as they do in the ryotwari tracts. The expenses thereof will have to be collected from the landholder along with the other Government dues. Any other provision made in the Act for compelling the landholder himself to do it will be futile and unenforceable on account of various causes of which the above mentioned are a few. The reasons for the neglected condition of the irrigation sources and tanks are various.

In the case of several villages, there are derivative landholders such as dharmasan-amdars, cowldars, service tenure holders, etc. The inamdar landholders are several in number in a single village and concerted action on their part is found in practice to be impossible on account of the prevalence of faction and various other causes. Many of the minor landholders are needy in circumstances and are unable to meet any of the obligations imposed on them by the Act. In practice, it is impossible to compel them to discharge their duties efficiently.

In the case of irrigation channels the proprietors of several villages have in most cases to join together and effect repairs. Even if one does not join, the others do not undertake the task for fear that a costly litigation for recovery of contribution for expenses will have to be resorted to.

Again many of the landholders are absentee proprietors whose servants in charge are interested in the maximum collection and minimum expenses so that both the proprietors' legitimate dues and the managing servants' illegitimate perquisites might be satisfied. This is yet another reason why in most villages the irrigation sources are neglected and breaches are not closed.

- (b) Moreover, the natural physical features of the Ramnad zamindari are such that the water-supply for purposes of irrigation to the zamindari is derived by the flow of the surface rain water, from the Government tracts and by the water of the river Vaigai, Gundar, etc. The Government, which controls the said irrigation sources in the higher riparian regions is also bound in duty to protect the interests of the lower riparian owners who also mainly contribute to the Government revenues, though not directly, at least indirectly through the zamindars. The position of the zamindari ryots is doubly precarious on account of the fact that the intervention of the zamindari makes them liable to pay more than double the taxes paid by the ordinary ryotwar ryot and on account of the woeful condition in which the zamindar keeps his irrigation sources.
- 2. The waram system must go.—The system of collecting rent by waram works out great hardship to the ryots in various ways. The proportion of the waram collected is

itself heavy and unreasonable. The procedure adopted for collection adds to the miseries of the ryots and makes the burden heavier. The introduction of temporary unscrupulous agents of landholders for collection at the time of harvest further adds to the untold miseries of the ryot. When all these are added to the precarious monsoons on which the ryots' fortune depends, the position of the ryots becomes intolerable and he has necessarily to struggle for his very existence. The Ramnad ryot cannot afford to enjoy a full meal even for a full year. The rent collected must be such as to leave a fair margin to the ryot for at least the daily maintenance of his family.

In this connexion the comments of Mr. Lee-Warner, who managed the Ramnad estate some decades ago are worth perusal. The condition of the ryot described therein has never improved since then. The observation is as follows:—

(Ramnad manual extracts-pages 463 and 464).—The management of an estate like Ramnad under the "waram system" is a speciality, and can hardly be appreciated to its fullest extent by any one who has not had experience in the working of the system. Although much has been done to minimise the evils of this system, its existence or continuance is undesirable in an Estate which seeks to improve the conditions of its ryots and to place its finances on a satisfactory footing. Mr. Lee-Warner who first took charge of this Zamindari has thus written in his Administration Report for fashi 1282. 'It was pointed out the other day by the "Times" correspondent as one of the worst features of the worst days of Turkish misrule that, "as soon as the corn begins to ripen, the cultivator ceases to command the operations of his own barvest. He cannot put a sickle in his own field without permission. He cannot thrash his grain at house, but must remove it to public places to be thrashed under supervision. And the consequence is that it pays no man of enterprise or capital to take to who plod hopelessly along in the old grooves." "Every word written of the general condition of Grecian husbandry in this extract is applicable here, and it is not the least discouraging part of the present task of managing the estate that though money is brought to their doors the ryots have no desire to agitate for the repair of their tanks. I am convinced that unless we strike at the root of the evil by introducing a fixed assessment (in kind or money) on the wet lands this region will remain as Lord Napier has described it the power. farming. The land is left in the hands of desponding and discontended peasants lands this region will remain as Lord Napier has described it, the poorest, driest and the most neglected in the presidency."

Some of the main grievances arising out of the waram system are narrated here-under:—

(a) A few servants of the landholder have to supervise the harvests of thousands of land in the zamindari at the same time. The ryots have necessarily to wait for kanganam which results in the crops getting over-ripe and damaged.

(b) The system enables the menial servants of the zamindari to expect illegal contribution from the ryots in return for the favour of an early kanganam for the harvest. The right of supervision vested in the landholder is an effective weapon in the hands of unscrupulous subordinates for squeezing the ryots.

(c) The ryots who are not in the good graces of the underlings of the zamindari are teased in various ways. Pulli is very often estimated behind the back of the ryots and at the time of the division of the waram, the ryot is called upon to pay the difference between the pulli and actual produce. The claim is illegal but the non-payment of the same will entail the refusal on the part of the landholder to divide the produce and a consequential litigation arising therefrom. The poor ryot in most cases satisfies all sorts of illegal claims made by the subordinates of the landholder in order to escape a costly litigation.

(d) Another trouble which the ryot has to undergo lies in the duty cast on him to convey the melvaram produce to the granary of the landholder situated some miles off. Very often the measures used in the thrashing floor and in the granary are different and the ryot is called upon to make good the alleged deficit. The cart-hire due to the ryot under the rules for the excess distance over which the melwaram paddy is carried is not usually paid to the ryot, who, in order to be in the good graces of the underlings of the zamindar has to acquiesce in the non-payment.

The above are a few of the several grievances suffered by the ryot in the Ramnad zamindari. The waram rate is very heavy and does not leave any margin to the ryot to compensate his labour.

It is therefore indispensably necessary that the waram system should go and that the ryot should be made to pay rent in money at the rates prevalent in the Government areas. Fortunately we have in the Ramnad zamindari certain villages which are surveyed and managed by the Government. The rates prevalent in those villages for nanja similar to those in the zamindari tracts may be usefully adopted.

- 4. Trees.—All trees on patta lands should belong to the ryots. The landholder cannot claim any special tax for trees when the land itself pays rent; the trees must not be taxed in addition. At present in various villages special rents are claimed for trees, in addition to the land tax. Receipts for tree tax for some ryots are entered in the village accounts and the said entries are used against the other ryots to establish an usage for payment of tree tax. In order to avoid the misuse of the provisions of law which authorize the enforcement of usages in particular villages, it is necessary that it must be enacted that in spite of usuage to the contrary land tax alone can be claimed and not any additional tree tax.
- 5. Communal lands in the village.—It is necessary that the tank beds, irrigation channels, village sites, and all poramboke lands in the village should be set apart as communal lands belonging to the ryots only. Fishery rights shall vest in the village community and the landholder shall have no right thereto. The village panchayat or any other constitutional body to be set up by the Government, must be put in charge of the management of those lands. The income from the said lands such as fishery, the produce of trees, pasturage charges, forest income, etc., must be pooled as the common fund for the village from out of which the common expenses of the village must be met. At present the landholder considers that he is the proprietor of the tank, the tank bed lands, the channel beds nathams, porambokes, etc., and squeezes out money from others for permission to occupy or cultivate or use any of those lands: Portions of poramboke lands must be set apart for pasturage, forest, thrashing floor and other common purposes indispensably necessary for the ryots in general.
- 6. Patta transfers.—The policy of the Estate Land Act is to recognize only the pattadar as the owner of the land and not any person who has derived title from the pattadar. In practice, pattas are not transferred to the real owner. Proceedings are taken against persons who own no interest in the land. Ex parte decrees are obtained. Lands are sold and the real owner is held bound by those proceedings. Several hundreds of ryots in the Ramnad zamindari have lost their lands on account of the said provisions. Unserupulous village officers have gained enormously by such provisions. Even when applications for transfer of patta are made, the minor officials of the zamindari are interested in thwarting the efforts of the applicants. At present there are several thousands of ryots who own and enjoy lands with pattas in the names of deceased persons or ex-owners. The hardships caused to the ryot by vesting the authority to transfer patta in the landholder are many and serious. The remedy lies in entrusting the work of transfer of patta to a revenue official with powers to make enquiries and make the necessary transfers. The landholder must be compelled to revise the patta register year after year and the non-compliance with the provisions should carry some penalty.
- 7. Coercive process for collection of rent.—(1) The landholder must not be vested with the power of distraint. The said power is very often misused for the purposes of collecting from the ryot more rent than legally due. Illegal rents are collected by resorting to such methods.
- (2) The ryots are in a position to pay rent only after the harvests are over. At present several of the instalments of rents fall due even before the harvest time with the result that the very produce is attached and taken away from the ryots for the arrears of the earlier instalments. This hardship must be removed by postponing the instalment payment of rent till after the harvest time is over.
- 8. Miscellaneous.—(1) The system whereby the landholder holds a patta in his own name wherein he includes all cultivable lands in the village, the owners of which are either absent or negligent is highly reprehensible. This leads to many ryots being deprived of their holdings.
- (2) Remission.—For the villages comprised in the Ramnad zamindari, special revenue officers must be appointed who should entertain application for remission of kists and pass final orders after inspection of the localities in question. This system if adopted will put a stop to ruinous litigation in which the landholders make exorbitant claims in respect of lands which are "shavi."

(3) There is a pernicious system in the Rajasingamangalam taluk, Rajasingamangalam cusba and Kooriyur in Ramnad taluk, where in punja lands in the occupation of the ryots are sought to be converted into nanja lands with a view to claim larger rent therefor and as a preliminary step thereto, the said lands being entered in the zamin accounts as Salaba & Gamulandam Lights thereby leaving a large margin for the landholder to claim the highest of the prevalent rates in the village.

To avoid much things the landholder must be compelled to keep a permanent register of cultivable lands duly classified.

(4) The landholder in some villages purchases several punja lands from the ryots, converts them into nanjas, thereby increasing the nanja ayacut far beyond the capacity of the tank and materially injuring the interest of the other ryots owning nanja lands in the village. It is necessary that the Act should provide that any increase in the nanja area should be made after application to the Collector and enquiry made by him after notice to the ryots.

House-sites.—In Ramnad zamin besides collecting nazer there is a custom of levying sarasari or rent year after year for land used as house-sites, inclusive of places used for storing fodder, manure and such other purposes. This should be put an end to. There should be no levy of either nazer or yearly assessment.

Water facility.—Water scarcity is keenly felt in villages; whenever tanks are dug in nanja or punja lands no nazer or yearly rent should be levied on that extent.

In Aruppukkotta taluk a very high rate of rent is collected for punja. Punja rate in this taluk should be reduced to the level of that levied on punja in other areas.

Where survey has been completed as in the Aruppukkotta taluk it should be enforced, i.e., patta granted and records of right kept.

Memorandum by the ryots in Dharmasanam, etc., villages and tenants in Ramnad zamin,

The warapath tenure now existing in respect of dry lands in some of the inam villages must be abolished and only the fixed customary money rent for dry lands, prevalent in zamin ayan lands, should be levied.

As the natham lands in inam villages are mostly occupied or converted into private land by the inamdar himself the ryots therein have no sites to build houses and forced to live outside the village. This causes great hardship to a considerable number of the mam ryots. Sufficient space must be set apart for house-sites and made available to the ryots of inam villages for building purposes.

After the amendment in the Act recognizing the occupancy right in the land has come into force, the tenants in most of the inam villages have been pested and the inamdar in collusion with the village accountants have created documents to evidence that all the lands in the village were only private lands and never in the occupation of tenants. A special tribunal must be appointed or Revenue officers authorized to go round and remedy and safeguard the rights of the ryots.

The system of collecting sarasari for punja lands situated adjacent to the mamool nanja lands of no fault of the ryot but because the waste water of the nanja lands is drained into those lands works a great hardship on the punja owners. Also such draining of water often times causes considerable damage to the lands, as water is let in even to the detriment of the crops on such lands. Suitable provision for remission, must be made in the statute.

The provision in the patta that in addition to the terms detailed above the samasthanam custom will be given effect to works a great hardship to the ryots, as under the guide of the samasthanam 'rivaja' the zamin officials misuse the legal powers vested with the landlord.

Memorandum by Mr. M. Karuppana Tevar on behalf of the Ryots of Maranhai, dated Camp Madura, the 24th February 1938.

Maianthai is a devasthanam village in Mudukulathur taluk of the Ramnad zamin. The village is managed by the Raja of Ramnad as trustee of devasthanam. Within the "Ulvoy" of the Maranthai tank lies the ayan village of Veerambal where Adi-Dravidas Christian converts reside. Their lands lie to the south of their village and in order that

the Maranthai tank water may not submerge their nanja cultivations, they have been continuously breaking open the bund of the Maranthai tank in several places so that the tank may not hold sufficient water. Also since the wrongful acts were not properly then and there checked and they have also encroached far within the limits of the Maranthai tankbed. This has been happening for the last 25 years and past, no nanja of Maranthai village is being irrigated and the landlord did not do the needful so much so the temple in Maranthai for which the village is endowed is being closed up for some time past.

After long and serious persuations to the samasthanam a zamin official was deputed to effect the repairs. As soon as the official began his work, the ryots of Veerambal created a rioting and caused the death of the zamin official. Ever since, the tank lies neglected. In the first few years of this state of affairs began, punja rate was collected for the nanja lands cultivated with aid of rain water. For the last few years, the estate tries to impose special rate of rent for the above nanja land. The tank cannot hold even 15 days of water during times of heavy rains. The irrigation channel has not been repaired for over fifty years. Therefore, we pray that such neglects on the part of the zamindar, the uncared for the state of the temple, and the new attempt to impose special rate of rent, without even attempting to improve the condition of the tank which are highly prejudicial to the interests of the ryots will be duly considered by the enquiry committee and justice rendered to the poor ryots of Maranthai village (doom to suffer by the neglect of the landlord).

Memorandum by Mr. S. Subramanya Ayyar, Advocate, Devakotta, and Inamdar, dated 24th February 1938.

I want to make two points before the Committee:-

- (1) that, whatever may be said of the zamindaris proper, so far as inam villages are concerned, the soil vests in the inamdar or proprietor; and
- (2) that the present day inamdars in the Ramnad and Tanjore districts are merely small proprietors—very often peasant proprietors or the purchasers of such small interests liable to be disintegrated further by operation of Hindu law in effect each inam village is a bundle of minor inam or inam holdings of extents varying from one acre and fraction of an acre to several acres, the largest numbers of them not holding more than 20 acres of wet lands—they are not better than and in no way different for all material purposes from adjacent ryotwari landholders or ryots of admitted estates under Act I of 1908.
- 2. The latter aspect is very vital and it should receive the earnest and careful consideration which it deserves. It is this aspect which has been woefully ignored. The argument that the Estates Land Act deals only with whole inam villages and not with minor ones has really no substance behind it.

The question "Who is the owner of the soil" has with reference to the "inamdars" or the present proprietors of "inam" villages have to be considered from the following aspects:—

- (a) Whether the original grant was made by any sovereign power, such as a ruling King or Prince or feudatory or whether it was done by one who was simply a farmer of revenue.
- (b) Whether, when it was made, by whomsoever it may be, to an occupancy owner already in possession or enjoyment or whether it consisted of an assignment of waste land or partly waste and partly occupied land; or
- (c) whether assuming that the grant was in the 'first instance consisted only of an assignment of the revenue or melwaram interest of the occupied lands, to a person who was not the occupier of such lands, then whether any coalescence has taken place of both the interests in one person at any point of time subsequently, either by the melwaramdar getting the interest of the occupier or vice versa; or
- (d) whether at any period subsequent to the grant and after such coalescence, the inam village or portion thereof has been acquired by purchase or other valuable consideration.

Looked at from all or any of these points of view the present proprietors of inam villages or portions thereof stand, except in a very small percentage of cases, in a position altogether different from the zamindars.

It may be assumed, for the present, that there are a very large number of zamindars who were originally mere farmers of revenue, but still there are some zamindars who were originally reigning powers, feudatory chieftains who had sovereign rights in the lands they governed and who by force of circumstances have been reduced to receive istamrari sanads in the commencement of the nineteenth century.

TANJORE DISTRICT.

In Tanjore district, according to the Tanjore District Manual, page 464, out of 2,393,034 acres, 1,591,925 acres or about two-thirds are ryotwari, 612,085 acres or about one-fourth are inam; 189,024 acres or about one-twelfth are zamindari.

Inam villages.—These are not carved out of the zamindari. There are only thirteen small zamindaris, succession to which is governed by the law of primogeniture, most of them being in the Pattukkottan taluk and one or two being in the Tanjore taluk. See page 681 of the Tanjore District Manual.

All the inam villages of the Tanjore district now in existence comprise, either grants of villages made prior to the annexation of Tanjore by the East India Company, by the Mahratta Princes or the private villages of late Sarafoji Raja of Tanjore, generally called the Mokhasa.

Page 677 of the manual shows the extent enfranchised:-

						ACS.	
Religious endowment	ts and	charite	bol ins	ticutio	ns	158,211	Present jodi to Government
							Ks. 12,2 6.
Personal inams						264,504	Rs. i,06,442.

Mokhasa villages also pay jodi to the Government though they do not appear to have been formally enfranchised probably due to the fact that there is a direct regrant of the same by the British Government in 1862 to the surviving ranis of the last raja after Tanjore was formally annexed as an Act of State in 1855. That grant was the subject of construction in the famous Tanjore Palace estate case recently set at rest by the Privy Council.

Page 673 of the minual.—" All alienations under this head (inam proper), excepting a few grants made by the British in the early part of this century were made by the Mahratta rulers in the course of the last two centuries, the great bulk by Raja Pratap Sing and Tulzaji between the years 1740 and 1747. There are none which can be traced to the older native dynasties, viz., those of the Nayak and Chola Rajas and it is probable that such grants . . . were resumed by the Mahrattas and converted into grants of their son."

Page 674.—"... none of the inams in this province are referrible as elsewhere to irregular alienations by zamindars, palayagars, renters and others... Neither have any instances come to notice of irregular alienations by officers of revenue or karnams as elsewhere."

Nature of inams and extents of holdings—Page 678-679 of the manual.—" As already shown about two-thirds of the entire area alienated under the general head 'Inam' are situated in the non-deltaic portion of the district, and to this extent therefore, his description of property is of comparatively small value. The inams in the delta, however, consist generally of the richest villages, and combining as they do the best and never failing irrigation from the Cauvery channels, fixity of tenure and a ready market for the disposal of the produce, with a light quit-rent are very valuable properties. These inams sell on an average at Rs. 500 and sometimes as much as Rs. 1,000 per acre. They are generally held, however, in small holdings rarely exceeding 10 acres."

- Appendix A of the manual next to page 832 gives the number of inam villages as follows:—

Pattukkottai	••	••	•••	••	••	••	. • •	••	••	56 9	
Mannargudi .		• •	. ,	• •	• •		• •	• •	. ,	64	
Tiruturaipundi		••		• •	• •		• •	• •		24	
Negap.itam				• •		• •	• •	• •		64	
Nannilam					• •		• •	••	• •	28	
Shiyali			• •			• •				39	
Mayavaram										20	
Kumbakonam				• •		• •	• •			67	
Tanjore					• •					84	
TALUKS.											

Grants in Tanjore included the right to soil—Page 399 of the manual.—" Of those in which both the rights are united; in some the grants expressly state that the occupancy right shall be purchased from the villagers and made over to the grantees: in some it is found that that compensation was made for the occupancy right given up by the villagers in a portion of the village by exempting the portion which they retained from the payment of the revenue; in some again it is observed that the grants made were of

waste lands. In the remaining cases which though they make up a small aggregate of area, are numerous; the only hypothesis consistent with the circumstances of the case is, that the grantees themselves were the mirasi occupants. They are with a very few exceptions, Brahmins of the Tamil speaking colony, who settled south during the Chola dynasty in the 13th century. There is hardly a family of this colony which does not hold land on ordinary mirasi tenure in Tanjore . . . They (Brahmins) could not have been deficient in means to purchase and were evidently shrewd enough to see the value of landed property. It is also not unlikely that they in some cases acquired the right of mirasi holding by gift of the Vellala proprietary, in the manner indicated by Mr. Ellis."

Page 398 of the manual.—" . . . that immemorial usage has established both in Tanjore and Trichinopoly that, that the occupants whether distinguished by the name of mirasidars or mahajens have the right of selling, bestowing, dividing and bequeathing their lands in the manner which to them is most agreeable."

Mode of cultivation—Page 379 of the manual.—" In Tanjore, where the ryot-pattadar is not himself the labourer (he is generally so in the upland parts of the district) cultivation is carried by either of two modes, viz., by pannaiyals or hired labour and by purakkudis or tenants."

At page 381.—"In the case of purakkudi cultivation the tenant provides the required seed and ploughing stock and in consideration of it and the labour spent on cultivation, receives a certain share of the outturn whatever it may be; the share varying in different parts from 18 to 33 per cent. The difference is due chiefly to variation in the productive powers of the land the rate being high or low according as the same amount of labour brings in a more or less abundant outturn . . ."

In the purakkudi system of cultivation by the tenants "varam does not include kudimaramat (the customary farm repairs usually termed 'village labour'), or manuring or the remuneration of village-servants, all of which are separately provided for by the mirasidar or ryot proprietor."

How much each tenant can actually cultivate—Page 382.—"To elucidate the following tables, it is necessary to state that the quantity of land which can be cultivated by means of one plough with a pair of bullocks and one farm labourer, is assumed to be 6/7ths of a Tanjore veli equal to 5.67 acres . ."

Page 476.—It has been seen that varam (kudivaram) allowed by the Navab during his temporary occupation of the country averaged 41 pcr cent on gross-produce without the usual deductions of village charges.

Page 477.—"The only thing known for certain is, that the rates of varam (the kudivaram) which prevailed at the cession of the country to the British, were, with the exceptions just mentioned, uniformly 40 per cent for the pasanam (samba) and 45 per cent for the kar (short period crop)."

Table given in page 480 of the manual gives the rates of kudivaram and the extent of lands at the varying rates of kudivaram for nanja lands which prevailed at the time of Raja Amar Singh as extracted from the report by a Committee to the East India Company, that with regard to practically 99 per cent of the cultivated lands the rate was as follows:—

							ACRES.
50 per cent	•••		•••	•••	•••	•••	15,230
45 per cent		•••	•••	•••	•••		11,357
40 per cent	•••				•••		39.106

Page 483.—Table from Mr. Harris's report regarding the river-irrigated lands of Mannargudi taluk for fasli 1209 (1799–1800)—

					KALAMS.
Total outturn	•••	• • •,	•••		 2,650,883
Government share		***	•••	• • •	 1,443,519
Mirasdar's share	•••	•••	•••	•,••	 1,107,344

Page 488—Statistics of melwaram.—Melwaram share collected by the Government ranged during the years 1776 to 1796 from 54 per cent to 62 per cent.

Page 498.—In the earliest British settlement of Divikottai the rates of kudivaram were from 37 to 40 per cent for the first crop and 50 per cent for the second crop.

Page 524.—After the East India Company got possession of Tanjore district, during fashis 1220 to 1224, in the case of mirasidars who did not accept money rent the kudivaram was settled by Mr. Wallace at 45 per cent.

Page 644.—The mottam-faisal or fieldwar settlement introduced by the Company somewhere in 1816 to 1825 is found to have been fixed on the Government share of the produce after deducting usual village fees (be it noted not cultivation cost) being taken at 50 per cent for the river-irrigated and 45 per cent for the tank-irrigated lands.

Acquisition of kudiwaram right before inam grant—Page 405 of the manual.—
"... One probable hypothesis, as already been explained, is, that their acquisition of the right to the melvaram (ruler's share of the produce), where such was acquired by them was preceded by their acquisition of the kudivaram (that is occupancy) right. The very small proportion of inams to the number of ryotwari pattas held by Brahmins in Tanjore is alone sufficient to negative the contrary supposition. Elsewhere the alienations of revenue made by the Hindu Governments were for the most part resumed on Muhammadan conquest and the proprietory occupancy of the lands was continued to the Brahmins with an increased rate of kudivaram."

RAMNAD DISTRICT.

Page 283 of the Ramnad Manual gives the poruppu or favourable assessment due from pre-settlement inam villages—

					RS.	Α,	Р.
Devasthanan					22,121	6	5
Chattrams	•••	•••		•••	5,632	0	9
Dharmasanam villages (gra	ants to	Brahı	mins)	•••	22,702	7	8
Jeevitham or maintenance	grant	s			728	14	11

Page 285.—" Pannai lauds are those in which the zamindar or inamdar owns both the landlord's and tenants' right. He can lease out the lands to any one he likes for cultivation and obtain from him 'samibhogam' or thunduvaram, a rent obtained in acknowledgment of the landlords' tenancy right in the soil, in addition to inclvaram or landlords' share."

"Dharmasanams Most of the dharmasanams are held under 'Pannai tenure' while some villages a portion is enjoyed as pannai and remainder is under the occupation of the ryots under ryotwari tenure."

The same remark applies to Devasthanam, Chattram, Madapuram and Jeevitham villages.

Rent.—Division of produce in kind is the mode. Muthirulappa Pillai for the first time introduced money rents system in the case of some dry lands for the first time in the zamindari portion proper.

Page 289.—Except in one village referred to in the manual the division was half and half. Out of the kudivaram the tenants contributed portion of the landlords' cost of the supervision of harvest at the rate of one marakkal (6 Madras measures) per 5 kalams (90 Madras measures = 1 kalam) of the gross produce. Payments were also made by the tenants from kudivaram to the landlord for certain religious and charitable purposes.

Sethupathies.—They were not mere farmers of revenue. They were ruling chiefs. Please see from page 196 of the Ramnad Manual for the political history of the Sethupathies. They had sovereign powers. At any rate they were feudatory chiefs. They had their capitals in various places, Bogalore, Viravanallur, etc., places. Tradition says they have been in existence from before the time of Ramayana. At any rate they have been in existence from the time of Chola and Pandya Kings. They waged their wars with Naik Kings, Chola Kings, Kings of Ceylon. Nawab of Karnatic, Raja of Tanjore, etc. Historical records in existence shows the regular line of Sethupathies from 1605 A.D., the earliest Sethupathi, according to that being Sedaika Devar Udayan Sethupathi. They were crowned. Their downfall as reigning chiefs came in 1773 owing to the treachery of his minister Muthirulappa Pillai and by combination of Nawab of Carnatic and the East India Company. Sethupathi was finally deposed in 1795 and the Ranee widow Mangaleswari Nachiar who survived, was forced by circumstances to accept Istumari Sanad under the permanent settlement regulation. Most of the dharmasanams had been in existence before, and subsequent to permanent settlement also some dharmasanams were granted by her; but they were only small in number. It is the latter category that has become estates under Act I of 1908 after the passing of the same The others, practically major portion of the pre-settlement inams were both the waram inams.

Memorandum by the Ryots of Elumalai Village, Elumalai Zamin, Tirumangalam Taluk, Madura District, dated 21st February 1938.

- I. All the lands in our zamin belong to us. We, the ryots, possess the right of disposing our lands as we please by sale, gift, etc. The zamindar has no other right over the lands except that of collecting kist.
- II. (a) The rates of kist that are now being collected are too much. We pray that the same may be reassessed as per rates noted below:—
 - (b) (1) Punja lands.
 - (2) Punja kandetham.
 - (3) Garden lands.
 - (4) Nanja lands.

Of these the rate of kist now in force for (1) punja lands is from Rs. 4-4-0 to Rs. 6-4-0 for one Sangili or 3.64 acres.

For (2) Punja Kandetham the rate varies from Re. 1-4-0 to Rs. 4-4-0 for one Sangili or 3.64 acres, according to the nature of crop raised every year.

For (3) Garden lands the rate varies from Rs 6-4-0 to Rs. 1 5for one Kottai or 1.62 acres. From this the Estate remits certain amount as Mappu (Iinam) as it pleases and collects the balance. The method of arriving at this Mapu is not known even to the Zemin Officers. It is being made at random.

The following varying rates of Kist are now being collected for 1 Kottai or 162 acres of Nanja land, viz., Re. 1-8-0, Rs. 5, Rs. 7, Rs. 7, Rs. 9-3-5, Rs. 10, Rs. 13-8-0 and Rs. 15.

(c) In the lands classified as garden lands (item B-3), we have excavated wells at our own expense, bale the water therefrom by our own physical exertion and cultivate. We pray that the rate that is in force for the Punpa Lands is fixed for these lands also which is only very fair and just.

Further we pray that a uniform rate of Re. 1 per acre is fixed for the punja lands and that a rate not exceeding Rs. 3 peracre should be fixed for the nanja lands.

During times of draught when the crops wither away, the entire kist should be remitted. Further, whenever the yield falls short, owing to insufficient supply of water in the tank, aproportioate remission should be granted and that the Collector should be the deciding authority in such cases.

As regards kandetham lands, we the ryots, are the sole owners in the same way as punja or nanja lands. Kist is being collected for these only if they are cultivated. If there is no cultivation no kist is being paid. This benefit enjoyed by us should, on no account, be interfered with.

Further, we pray that the rates of kist that will be fixed by the Board should, in no way, affect those ryots who are paying kist at lesser rates at present.

III. The reassessment of kist for our zamin lands should be made by the Revenue authorities.

IV. The kist in our zamin villages should be collected in seven instalments as is now being done. The practice of distraining the lands for any arrears of kist should be done away with. The arrears should be collected only through rent suits and by attaching the movable properties of the defaulter. In cases where this is found not possible, only a small portion of the land determined by the Collector as proportionate to the amount of arrears should be attached.

V. The original paimash measurements made by the Government are enough for our zamin. If the lands are to be surveyed we cannot afford to bear any proportion of the cost thereof.

VI. The following taxes are now being collected unjustly over and above the usual kist:—

- (1) Pattaya vari;
- (2) tank excavation vari; and
- (3) twelve measures of paddy for every kottai of nanja land.

This paddy is intended for the common worship of God for the welfare of the people. These taxes collected in excess over the kist should be done away with.

VII. In our zamin hills, we, the ryots enjoy all kinds of hill produce and the right of cutting and using all kinds of trees except teak, vengai, rosewood, kungiliyam and kadukkai on payment of a hill tax of 6 annas for every ryot owning patta and annas 4 for every non-pattadar. We pray that besides recognizing these rights of ours, we should be allowed to enjoy the forbidden five kinds of trees also as we please.

- VIII. The general public enjoy undisputed right over porambokes, cremation grounds, urani, odai, pathways, etc., and they use the same as they please to suit their convenience.
- IX. As no repairs have been done for the past 40 years to the tanks, etc., the irrigation sources in our zamin, the tanks and the supply channels have become shallow and silted up and hence there is no proper and sufficient supply to the tanks. Consequently we are undergoing immense trouble and incurring loss of produce every year. We are not in a position to make the zamindar do the necessary repairs. We pray, therefore, that the maintenance of the irrigation sources be taken up by the Government and the necessary repairs are being carried out by the Government. If this is not done there will be no progress at all in the cultivation among us, the zamin ryots.
- X. We pray that the jamabandi of the zamin ryots be conducted in the same way as that of the ayan ryots, in suitable places which would be convenient to the zamin ryots. This would facilitate the zamin ryots to represent their grievances directly to the officers.
- XI. In patta transfers we have to face much trouble. Even though application is presented to the zamindar direct or if the same is received by the zamindar through the Sub-Registrar's office, he flatly refuses to transfer the patta unless the mamool demanded by him is paid. Consequently, there are innumerable cases without transfer. Hence, we pray that the applications for transfer of pattas should be made to the Collector who will forward the same to the zamindar and see that the transfer applied for is effected without any cost.
- XII. If any excess over and above the measurements given in the pattas is found in the punja or nanja, etc., lands in the enjoyment of any pattadar due to reclamation made by his physical exertion and labour, such extra extents should be included in his patta and proportionate kist should be collected from him.
- XIII. The disputes arising between the zamindar and the ryots should be settled through a Special Court.
- XIV. The zamindar should be restricted from disposing of, as he pleases, all kinds of poramboke, etc., lands set apart for the use of the general public at the time of the paimash measurements. If any such disposal had been previously made by the zamindar, such cases should be ordered to be vacated.
- XV. (a) The conditions, etc., in the zamin pattas should be the same as are found in the Government pattas.
- (b) As stated in paragraph VI above, we have been paying every year for tank repairs and for worshipping God to ensure on weal, taxes in cash as well as in kind. But no repairs were made either to the tanks or channels. There has been no common worship of God for the past 20 years. Thus the purpose for which they are collected has been frustrated. We pray that the Collector be requested to call on the zamindar to render accounts for the taxes collected over and above the usual kist all these years and make him do necessary repairs to the tanks, etc., and also to conduct the common worship of God as usual.
- (c) During rainy season, some of the punja lands in our zamin villages become water-logged due to percolation of water and rendered unfit for dry cultivation. Hence paddy crop is being raised in such lands and the same mature without any supply from any outside irrigation source. The zamindar levies water-rate for such lands. This should be put a stop to.

Memorandum by the Members of the Sub-Committee of the Kannivadi Zamin Kudiyanavargal Sangam on behalf of the Ryots of Kannivadi Zamindari.

The Kannivadi zamindari consisted of twenty villages and hills in 1802 and at present there are thirty villages. The peshkash fixed for the zamin is Rs. 38,140. The total income of the zamindari during the faisal was only Rs. 54,485. But the present income is Rs. 1,88,934–5–6 more than thrice the original income. This vast increase in the income is due to the policy continuously adopted by the zamindar of levying rent at rates far above the original faisal rates as reduced in fasli 1227 and making other illegal exactions.

2. Rents.—Ordinarily the zamindar is not entitled to enhance the rate of rent in cases where a ryot makes improvement at his own expense. For instance, in the case of owners of dry lands converting them into garden lands by sinking wells in them the

ryots are not liable to pay any higher rent. The zamindar in this zamin knowing fully well the non-liability of the ryots to pay the enhanced rate in cases where dry lands are converted into garden lands by the ryot at his expense has been levying enhanced rate. Further the zamindar has been collecting wet rates in cases in which he has no right to do. In the case of tanks which have been formed in the patta lands of the ryots the zamindar collects wet rate for the dry lands which are irrigated by water from such tanks. He is also collecting wet rate from ryots whose lands have become unfit for wet cultivation on account of the disrepair of the tank which has fallen into disuse. The ryots are necessarily to raise only dry crops in such lands which have been rendered unfit for wet cultivation on account of the abandonment of the tank.

- 3. The ryots who generally own small holdings and who find it difficult to make both ends meet, are not in a position to go to court at every stage and fight with the zamindar to get their grievances redressed. Though it may appear that the ryots have got summary remedy provided under the Estates Land Act in actual practice when once the suit is filed and trial proceeds the ryot has to spend a very large amount which he can hardly afford till the termination of the court proceedings which generally takes a fairly long time to terminate. In most cases the ryot will be put to the necessity of borrowing money at high rate of interest for taking proceedings in cases of this kind and naturally the ryot has no other go but to be afraid of the difficulties of suits and pay whatever rent the zamindar unscrupulously demands.
- 4. In order to get over the legal obstacles in the way of recovering higher rent in cases of improvement made by the ryots themselves the zamindar has recourse to an unusual coercive method of realizing higher rent. In the pattas issued from fasli 1318 onwards the zamindar has been introducing a term in the patta and muchilika called "manoraji" as if the ryots voluntarily agree to pay higher rate of rents. The pattas are not issued without any such additional stipulation and the ryot naturally for fear of expensive litigations is forced to receive the pattas containing such stipulations. The zamindar knows that such an agreement is invalid and tries to introduce terms which do not represent actual state of facts as if the zamindar demanded higher rate of rent and the ryot requested lower rate and as if the agreement to pay higher rent was arrived at in settlement of disputed claims between the parties. This method of circumventing plain provisions of law is highly objectionable and the ryots suffer very much by the oppressive procedure adopted by the zamindar.
- 5. In the case of cotton, sugarcane, plantain and betel raised in wet lands the zamindar collects half the wet rate in excess of the wet rate payable to him which is illegal and objectionable.
- 6. Tree-tax.—In this zamindari tree-tax has been levied on trees which have been planted or have grown naturally after 1st July 1908. For instance in the case of coconut and tamarind trees planted after 1908 the zamindar levies tree-tax at one panam or Re. 0-3-4 per tree in addition to the dry rate for the tope. The zamindar is not entitled to the tree-tax in such cases, still he collects taking advantage of the weakness of the ryots to fight out their rights. Tree-tax has been collected for dead and non-existent tamarind and coconut trees.
- 7. Grass-tax.—Grass-tax is not mentioned as one of the sources of revenue in the year 1802. The ryots have got customary rights of grazing cattle in the village poramboke lands including tank beds, bunds, etc., free of any tax, and they have been cutting grass free of charge. This right of pasture by the ryots is attempted to be negatived by the zamindar in recent years in certain areas with a view to augment his income.
- 8. (a) Irrigation sources.—The foremost grievance of the ryot is the way in which these irrigation sources are maintained. There are about sixty-one tanks and seven channels in the whole zamindari.
- (b) The faisal anicuts are not either restored to the working condition nor have they been properly repaired.
- (c) The channels have been silted with sand and the flow of water has been considerably checked.
- (d) As regards tanks, it has to be said that they are neglected and no attempt is made to repair breaches or any other repair to ensure maximum capacity of the tank. The zamindar while eager to collect the rents does not discharge his obligation to keep the tanks in proper condition. The numerous petitions sent to the zamindar have no effect. Almost all the tanks in the zamindari are without repairs with the result that the ryots are not getting their usual supply of water. Further the zamindar allows water to be taken by persons who are not ayacutdars and gets additional assessment. The tenants are not in a position to take steps under the Estates Land Act against the zamindar having regard to the necessity for payment of heavy security amount and of the expenses involved in the suit.

- (e) The ayacut of the wet lands has been increased by opening new sluices in the tanks and feeding channels for the cultivation of new wet lands. The result is that water which ryots ordinarily get from the tanks and the feeding channels are not available to them and their suffering has considerably increased.
- 9. Hills.—Originally the zamindar was receiving Rs. 120 by way of income from the Hills as Sornadayam and he is to pay a sum of Rs. 86 to the Government as peshkush for the income from the Hills. At present the zamindar is deriving an income of Rs. 3,500 from forest contracts alone and there is also an annual income of Rs. 26,490 by way of kist from the hill villages. The ryots in former days as a matter of custom were collecting green manures, food for cattle, wood for agricultural implements and thatching and roofing materials free of any charge for the same. But now the ryots are denied the rights and they suffer very much on account of the denial of these elementary rights. The zamindar is now getting an income of about Rs. 30,000 from the hill villages while he was formerly making an income of Rs. 120 only per annum. The ryot's interest has considerably been affected and he is to pay for even ordinary things like wood for agricultural implements and manure leaves.
- 10. Ponakadu.—The rent payble for cultivating ponakadu "seems from paragraph 137 of Mr. Hurdi's report about the Dindigul Settlement, to have been a customary rent payable by the cultivators of small unassessed portions situated at the foot of the hills which are worked with mummatties or hand-spades, pick-axes and bill hooks." (Nelson's Madura District Manual Page 39, Part IV, Chapter II). Thirteen ryots of Pannaipatti village cultivated, according to the usage from fasli 1212, the unassessed portion of the lands situated at the foot of the hills adjoining the village. Instead of collecting the customary rent, they were prosecuted and fined in the Sub-Magistrate's Court, Dindigul, recently.
- 11. Distraint of movable properties.—The zamin authorities collect rent by show of armed force. Peons armed with guns and lathi are taken to villages and the ryots are threatened and their movable properties including the ploughing cattle, cooking utensils are distrained. This method of terrorising the ryots and exacting rents is highly objectionable.

The Association suggests the following proposals for redressing the grievances of the ryots.

1. The zamindar should not get enhanced rents than what he is legally entitled to and if he collects such enhanced rents knowing or having reason to believe that he is not entitled to such rent, he should be made liable to the ryots for damages or penalty summarily recoverable in a revenue court not exceeding twenty times of the enhanced rent illegally obtained by him. This will act as a check against oppressive exactions of enhanced rates without proper justification.

The punja lands which were improved by ryots at their expenses now classified as garden lands with enhanced rate should be classified as punja and dry rates should be levied on them. The benefit of this clause should be given to lands classified as garden lands in fasli 1212 also. There is no need for this third classification of lands, viz., garden lands which does not obtain in Ryotwari villages.

- 2. In cases where there is breach of tanks and the zamindar does not repair them within the next cultivation season, the ayacutdars are liable to pay only dry rates and not wet rates.
- 3. The tharams and their respective rates in the adjoining Government villages may be adopted and introduced in the villages of the Kannivadi zamindari subject to the restriction that the highest rates for punja and nanja per acre do not exceed Rs. 1-7-9 and Rs. 3-6-4 respectively.
- 4. The ryots should be permitted free pasturage in the tank-bed lands, hills and porambokes.
- 5. The ryots should be permitted to collect green manure leaves, take wood for agricultural implements and stones, wood, roofing grass and other necessary materials for building purposes, free of any charge from zamin forests rocks and porambokes.
- 6. Where the ryot sets apart a portion of his holding for pasturage for grazing cattle, he may be charged only Re. 0-5-8 per acre and not the tharam rate.
- 7. There is no effective provision for remission of rents as in Government villages. Provision should be made for granting remissions in cases where there is scarcity of water and consequent failure of crops. Scale of remission should be fixed as in Government villages.
 - 8. The present tree-tax should be abolished.

- 9. Much difficulty is felt by the ryots in the cumbersome procedure for realizing rent by way of sale of holding. Simpler procedure for sale and setting aside sales should be provided for to prevent multiplicity of litigations ruinous to the ryots.
- 10. No ryot should be sent to Civil Jail in execution of decree for rent and his movable properties of whatever kind should be immune from distraint.
- 11. Irrigation Works: Catchment Basin.—The forest in the catchment basin should be preserved. There should be no deforestation in such a way as to interfere with the rainfall or irrigation. The proprietor should not give permission to construct a dam or a storage reservoir in the catchment basin, and to utilize or divert the zamin water detrimental to the rights of the zamin ryots. Maintenance memoirs may be prepared in the case of the zamin tanks containing the following particulars:—
 - 1. Area of the catchment basin.
 - 2. Source of supply, river or odai or spring channels.

3. Bed-width of the supply channel.

- 4. Full tank level.
- 5. Maximum flood level.
- 6. Top of the bund.
- 7. Top-width.
- 8. Side-slopes.
- 9. Combined catchment basin of the tank.
- 10. Maximum discharge from the basin.
- 11. Discharge from the supply channel.
- 12. Surplus weir in the supply channel.

13. Full supply level.

14. Ayacut area direct under the supply channel.

15. Ayacut area.

16. Area of the water spread of the tank at full tank level.

17. Capacity of the tank in full tank level.

18. Number of the fillings.

19. Length and width of the Kalingula.

20. Discharge from the Kalingula.

21. Number of sluices in the channel and in the tank bund.

The distribution of water should be entrusted to a committee of the concerned and interested ryots. Copy of the memoirs may be made available to the ryots of the ayacut area.

- 12. The ponakadu mode of cultivation and assessment should be recognized as it used to provide lands for the landless people. Those lands on the hills that are cultivated and assessed higher rates and then abandoned after sometime should not be assessed to a rent of more than Rc. 0-11-0 per acre.
- 13. The unnecessary delay in the disposal of patta transfer applications has to be avoided and suitable provision should be made for expediting their disposal.

Memorandum by Mr. N. Ramabhadra Nayak, Zamindar of Doddappanayakkanur (Madura District), dated 24th February 1938.

Reply memorandum by the Zamindar of Doddappanayakkanur to the memorandum of the ryots of Doddappanayakkanur.

Paragraph 2 of the ryots' memorandum.—The zamindars are the owners of the soil. There was great uncertainty on this question before the permanent settlement. Under Mahammadan rule the Proprietorship of the soil was vested in the King. The British Rulers who took from the Mahammadan Kings have vested the proprietorship of the soil in the zamindars by their enactment of the permanent Settlement Regulation XXV of 1802. The Board in its instructions to the Collectors as regards permanent settlement of lands observed "At present the zamindars hold their zamindaries by a tenure so precarious as scarcely to convey the least idea of property in the soil." In the same document it is proposed to make the zamindars "actual proprietors of the soil are lands composing their estates." Clause 2 of the regulation enacts "In conformity to these principles an assessment shall be fixed on all lands liable to pay revenue to the Government and in consequence of such assessment the proprietory right of the soil shall become vested in the zamindar or other proprietors of land and in their heirs and lawful successors for ever." The preamble of the regulation lays down the principle that it is the object "to grant to zamindars and other landholders their heirs and successors a permanent property in their land in all time to come." The judicial decisions also have uniformly recognized this position. The point about the matter is that before the permanent settlement it was a question always of disputed right between the Crown and the

landholder and not between the landholder and the ryots. The answer to this question is that the landlord is by virtue of a legal grant from the Sovereign the proprietor of the soil.

Paragraph 3.—The rates for dry and garden lands are but the rates fixed during the settlement by Mr. Hurdies. These rates are in vogue for more than a century and a quarter and therefore they cannot be objected to by the ryots. The rates for the garden lands are fixed in consideration of the special yield of those lands. The not yield per kuli which yields three crops is Rs. 100 at the minimum and therefore the rate of 18 fanams which is the maximum rate imposed cannot be held to be too high. It is to be noted at the same time that in the Government areas there is no distinction between ordinary dry and garden lands. But in zamin areas there has been a mamool distinction between the two and it is evidently leased on the distinction made between the two kinds of land by Mr. Hurdies himself. The ryots therefore have no cause for complaint about the assessment of garden lands.

Paragraph 4.—At the time of the settlement by Mr. Hurdies, allowance was made not only for charges of cultivation but also for the uncertainty of the seasons before the net produce was arrived at for the calculation of the theerva. Under these circumstances, it is inequitable for the ryots to insist upon remissions.

Paragraph 6.—It is not true that the zamindar never repairs the tanks. The tanks within the zamindari are few in number and they are kept in very good repair—vide annexure No. 2 of the replies to the supplemental questionnaire. There is absolutely no scope for the digging of new tanks or the starting of new irrigation works. The water courses in the zamin are mere mountain torrents and the water carried by them is too spasmodic to depend on them as feeders of permanent irrigation works or tanks. It is well settled law that even among the ryotwari tracts even spring water might be charged for by the state and it is illogical for the ryots who are so solicitous about having their rates fashioned after the ryotwari system to seek to go behind it in the matter of water rates.

Paragraph 7.—The proprietor of this zamin has no objection to have a survey of the zamin but equity requires that it should be paid for in moieties by the zamindar and the ryots inasmuch as both parties stand to benefit by it.

Paragraph 8.—It is not true that transfer of registry has been completely discarded. In all instances in which the transfers of registry are called for whenever they are brought to the notice of the landholder either by the motion of the parties concerned or by the village officials, transfers are freely effected.

Paragraph 9.—The relation between the zamindar and the tenants are very conveniently and finally settled in this zamin by means of a compromise entered into between the zamindar and the ryots in O.S. No. 326 of 1913 on the file of the Court of the District Munsif of Tirumangalam which is herewith submitted. Under these circumstances the ryots have nothing to complain about the forest rates.

Paragraph 10.—The enjoyment in communal lands is maintained in strict confirmity with customary user. There is no substance in the plea of the ryot that such lands should be handed over to the ryots exclusively. The zamindar has his customary rights over such lands as well.

Paragraph 11.—There is nothing to prevent the ryot from bidding for the lands sold in arrears of rent. It is only their apathy that forces the zamindar to bid for such lands. Once such lands are bid for and purchased by the landholder they do not cease to continue as ryoti land and when ryoti land is assigned anew there is nothing to prevent the landholder from charging a premium for assigning the occupancy right in the land to any ryot (vide section 25 of Madras Act I of 1908). There is section 131 of the Act which always enables the defaulter to pay off all the arrears due from him within 45 days of the date of sale and redeem his holding. Under these circumstances the prayer of the ryots is superfluous.

Paragraph 12.—The complaints raised by the ryots in paragraph 12 is not within the scope of the enquiry by this Hon'ble Committee.

IN THE COURT OF THE DISTRICT MUNSIF OF TIRUMANGALAM.

Saturday, the 20th day of March 1915.

PRESENT:

M.R.Ry. V. BASHIYAM AYYANGAR AVARGAL, B.A., B.L.,

District Munsif.

Ordinary Suit No. 326 of 1913.

Vellayan Servai and twenty others Plaintiffs

Hon'ble Mr. V. Rama Bhadra Naidu Defendant.

Suit to declare that the plaintiffs and other ryots of Doddappanayakkanur zamindari are entitled (1) to graze their cattle in the jungles, hills and poramboke lands of the zamin, (2) to cut and take timber thorns and sticks required by them for agricultural purposes, for fuel and for repairing their houses, whenever necessary from the said jungles, hills and poramboke lands, (3) to take the necessary stones from the hills for building houses and wells and (4) to take charcoal from the hills for the use of the blacksmith and fullers earth for the use of the washerman.

Value of the claim is Rs. 100.

This case coming on for hearing this day in the presence of Mr. J. M. Nallaswami Pillai, vakil for the plaintiffs, and of Messrs. M. Narayanaswami Ayyar, vakil, T. R. Krishnaswami Ayyar and I. A. Subramania Ayyar, pleaders for the defendant and it appearing that the parties have agreed to compromise, the matter of the suit and that they have put into court a deed of compromise praying that this court will pass a decree in accordance with the terms thereof, this Court, in pursuance of the said deed of compromise doth order and decree that there will lie decree in terms of the razinama hereto so far as it relates to suit.

Terms of the razinama.

- 1. பிராதில் சொல்லப்படுவதும் பி. திவாதியவர்களுக்கு பாத்தியப்பட்டது**மா**ன தொட்டப்பநாய**க்க** லூர் ஜெமீனிலுள்ள பயத்துகளான வாதிகள் ஷே நெம்பர் பிராதில் சொல்லப்படுவதும் அடியிற் கண்ட ஷெடியூலில் 1, 2, 4, 5, 7, 10-வது லக்கங்களில் கண்டதுமான பாத்தியங்களே அனுபவித்துக் கொள்ளவெல் படியது. மேல் சொன்ன 1, 2, 4, 5, 7, 10-வது லக்க பாத்தியங்களே அனுபவித்துக் கொள்வதற்காக ஷே ஜெமீன் ரயத்துகளில் ஆட்டு மந்தை வைத்திருக்கிற ஒவ்வொரு ுயத்தும் இனம் 1-க்கு மந்தை 1-க்கு பசலி 1-க்கு ஆட்டுக்கிடா 1 வீதம் அப்படி ஆட்டு மந்தை வைத்திராத மற்ற ரயத்துகள் இனம் 1-க்கு டசலி 1க்கு கோழி 1 வீதம் கொடுக்கவேண்டியது. இந்த அனு பவத்தில் கிடை மாடுகள் மேய்த்தால் சம்மந்தப்பட மாட்டாது.
- இதனடியிற் கண்ட 6-வது லக்க பா.ர. இயதை சயத்துகள் அனுபவித்துக்கொள்ளவேண்டி.
 யது. அப்படி அனுபவித்துக்கொள்வதற்காக இண்று 1-க்கு பசலி 1-க்கு 6 மாக்கால் கெட்டி.
 தவசத்தை பி திவாதி அவர்களுக்கு சயத்துகள் செலுத்தவெண்டியது.
- 3. கொல்லன்கள் ஷெ ஜெமீனில் ஜெமின் ரயத்துகளுக்காக நடத்துகிற தங்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய கரி சொயை பிருவாதி அவர்களின் மீலயில் சேகரித்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. அப்படி அவர்கள் அனுபவித்துக்கொள்வதற்காக பசலி 1-க்கு இனம் 1-க்கு ரூ. 2 வீதம் பி திவாதி அவர்களுக்கு செலுத்தவேண்டியது.
- 4. வண் ணுன்கள் ஷெ ஜெமீனில் ஜெமீன் நாயுத்துகளுக்காக நடத்துகிற தங்கள் தொழிலுக்கு. வேண்டிய உப்பு மண்ணே பிரதிவாதி அவர்களின் ஜெமீன் பூமியில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. அப்படி அவர்கள் அனுபவித்துக்கொள்ளவேண்டியதற்காக பசலி 1-க்கு இனம் 1-க்கு ரூ. 2 வீதம் பிரதிவாதி அவர்களுக்கு செலுத்தவேண்டியது.
- 5. ஜெமீன் பயத்துகள் தங்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய குழைகளே பி-திவாதி அவர்களின் மூல பு ம்போக்கு வகையராக்களில் அறுத்தெடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. அப்படி அவர்கள் அறுத்து எடுத்துக்கொள்வதற்காக அவர்கள் பசலி 1-க்கு இனம் 1-க்கு 3 ம க்கால் நெல் வீதம் பி-திவாதி யவர்களுக்குச் செலுத்தவேண்டியது.
- 6. இதின் 1 முதல் 5 வரை பாராக்களில் கண்டபடி ஜெமின் ரயத்துகளும் தொழிலாளிகளும் பிரதிவாதியவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய ஆடு கோழி தவசம், ொக்கம், நெல் ஆகிய இவைகள் வருகிற 1325-ம் பசலி முதல் ஒவ்வொரு பசலியின் ஆ ம்பத்தில் பி திவாதியவர்களுக்கு செலுத்தி ரசீது டெற்று அந்தப் பசலி ஆகையார வரை அனுடவித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அவ்விதம் செலுத்தி .சீது பெற்றுக்கொள்ளாதவரை ரயத்துகள் ஷே பாத்தியங்களே அனுடவிக்கக்கூடாது.
- 7. இதனடியில் 4-வது லக்கமாக கண்டிருக்கும் பாத்தியதையை அனுபவித்துக்கொள்ளுமுன் இதன் 6-வது பாயாவில் சொல்லப்பட்டபடி பாத்துகள் எசிது பெற்றுக்கொள்வதுடன் பி ததியேக மாய் எழுத்து மூலமான மாப்பு (free permit) பி திவாதியவர்களிடம் பயத்துகள் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியது.
- 8. இதனடியில் கண்ட **7-வது லக்**கபாத்தியதையை யயத்துகள் அனுபவிப்ப**து**ம் பி^{சு}திவாதி யவர்கள் குறிப்பிடுமிடத்தில் அவர்கள் எ**டு**த்துக்கொள்**ளவே**ண்டியது.
- 9. தோட்டம் உள்ள ரயத்துகள் ரயத்துக்காக பி^{சு}திவாதியவர்கள் குறிப்பிடுகிற இடத்தி**ல்** இருந்து க_்ம்லப மண் இளுமாக வெட்டி **எடு**த்துக்கொள்ளவேண்டியது.
- 10. இதின் ஷெடியூலில் கண்ட பா**த்திபங்களே வா**திகள் வகையரு ரயத்துகளும் தொழிலா**ளி** களும் அனுபலித்துக்கொள்வதில் அவர்கள் ஷெ நெம்பர் பிராதின் 7-வது பாராவில் கண்டபடி. 7-வது லக்கங்கள் தலிற மற்றதுக**ோ** த**லச் சுமை**யாக எடுத்துக்கொண்டுடோகவேண்டியது.
 - 11. உபயவாதிகளும் அவுவர்கள் செலவை அவுவர்களே பொறுத்துக்கொள்ளவேணும்.
- 12. ஷெ ஜமீன் ாயத்துகள் ஷெ பாத்தியங்களே அனுபவிப்பதற்கு அவர்கள் மேல்கண்டபடி கட்டணங்களே செலுத்திவிட்டால் மேல்கண்டபடி கட்டணம் கட்டிய பசலியில் வாதி வகையரு ரயத்துகள் அனுபவிப்பதை பி. திவாதியர்கள் தடைசெய்யக்கூடாது.

ரயத்துகளின் பாத்திய விபர ஷெட்யூல்.

- தொட்டப்பநாயக்கனூர் ஜமீனேச் சேர்ந்த காடுகளிலும் மீலகளிலும் புறம்போக்குகளிலும். ய**த்துகள் த**ங்கள் கா**ல் நடைஃன மேய்த்துக்கொள்ளுதல். அவைகளுக்கு அ**ப்போ**தைக்** கப்போது காட்டில் முள்குச்சிகள் வெட்டி. தொழுப்போடுதல்.
- (2) கலப்பை, ஏற்கால் முதலிய விபசாயக் கருவிகளுக்காக மரம் வெட்டிக்கொள்ளுதல்.

- (3) விபசாயத்துக்கு வேண்டிய குழைகள் எடுத்துக்கொள்ளுதல், ் (4) ்யத்துகள் குடியிருக்கும் கூரைவீடுகள் ரிப்போசெய்துக்கொள்தவற்காக குச்சி கொ**ப்பு** கள், விளுகள், புல், முதலியவைகள் வெட்டிக்கொள்ளுதல்.
- (5) ஒவ்வொரு ரயத்தின் சொந்த உபயோகத்திற்கு வேண்டிய பட்ட விறகுக**ோ** வெட்டி எடுத்துக்கொள்ளுதல்.
- (6) ஷ ஜெமீடீனச் சேர்ந்த தோட்டங்களுக்கு தண்ணீர் இறைக்கிற கிணறுகளுக்கு வேண்டிய மரசா மான்களே வெட்டிக்கொள்ளுதல்.
- (7) வீடுகள் கிணறுகள் புதிதாய் கட்டுவதற்கு மூலயில் கல்லுகள் உடைத்துக்கொள்ளுதல்.

(8) கொல்லன்களுக்கு பட்டைக்கு மூலயில் கரி கொய் எடுத்துக்கொள்ளுதல்.

(9) வண்ணுன்கள் உப்பு மண் எடுத்துக்கொள்ளுதல்.

(10) புஞ்சை க**ா**டுகளுக்கு வேலி போடுவதற்கு பயத்துகள் சாலிவகையறுமுள் வெட்டிக்கொள்ளு, இறது.

Given under my hand and the seal of the Court, this 20th March 1915.

(True copy)

(Signed) V. BASHYAM AYYANGAR, District Munsif.

Memorandum by the Ryots of Puthur Village, Paramakudi Taluk, Ramnad District.

- 1. The village of Puthur originally belonged to Ramnad zamin and was granted as Zivitham to one Muthu Sella Thevar, long time back. The village was under the enjoyment of very many persons. At present Mr. P. R. M. K. Mohamad Abdul Rahiman Marakayar of Mandapani, Ramnad taluk, is the trustee-landholder of the village, the village itself being the trust property of Maghbarah charities.
- 2. There are three tanks in the village as mentioned in the inam register. Two of them are completely under repair and in level with other lands. The only one tank now remains and even that is completely under repair and there are no culverts and feeding channels. It is submitted that the proprietor is not at all attending to the repair of the tank, etc., and has completely neglected the same. The ryots are too poor and too weak to litigate the same in a Court of Law. It is hence requested that the Government may be pleased to take up the management of irrigation tanks, channels, etc.
- 3. As per the custom in existence in the whole of Ramnad zamin, we the ryots and our forefathers were paying only fixed money rent to the ryoti punja lands. The present landlord is claiming rent on waram basis in respect of punja lands quite contrary to the established custom and usage. The proprietor has filed suits against the ryots regarding this matter and the matter is pending. A few of the poor ryots in the village are purchased to serve his own ends in connexion with the matter. The ryots humbly pray that the Estates Land Act may be amended declaring that ryots are bound to pay only fixed customary money rent in respect of punja lands as prevalent in Ramnad zamin.
- 4. The proprietor has not exchanged patta and muchilika with the ryot from fasli 1327 onwards. It is submitted that the ryots are very poor and the landlord is rich and influential, and as such it remains absolutely impossible and impracticable for the ryots to file suits against landlord and obtain patta. It is prayed that Government may be pleased to make provision for exchange of pattas by Revenue authorities.
- 5. The ryots also pray that the prayers mentioned in the memorandum submitted on behalf of Ramnad zamin association may be granted.

Petition of Mr. Marimuthu Gounder, son of Muthuvel Gounder, Ryot of Jyothilnaickanur Zamin, Tirumangalam Taluk, Madura District, dated the 25th February 1938.

- 1. That your petitioner is a ryot of Jyothilnaickanur zamin of Tirumangalam taluk and is the owner of lands in the said zamin also by right of purchase by a sale deed, dated 26th May 1926.
- 2. That the trees standing on the lands of the petitioner ryot were falsely claimed by the zamindar as his and for cutting a tree which stood within the boundary of the petitioner's land a criminal complaint was presented by the servant of the zamin in the

Panchayat Court of Jyothilnaickanur against Guruswami Goundar, the son of the petitioner and the petitioner got the case transferred to the file of the head clerk Third-class Magistrate of Usilampatti, Revenue Divisional office as C.C. No. 2 of 1934 on his file who convicted the accused to pay a fine of Rs. 15 although the plea was that the tree stood on the private land of the accused just near the boundary between the zamindar's land and the land of the accused and the learned Magistrate went on to decide as a Civil Court whether the land on which the tree stood was that of the zamindar or accused and observed that "the absence of a well-found ridge for the southern boundary of the lands in question clearly proves that cultivation has been extended on the southern side by some such questionable means," meaning thereby that though cultivation had been made beyond the line of the tree still the land belonged to the zamindar and the Magistrate had no basis to come to this decision because the land has not been surveyed at any time and the Magistrate also observed that "the defence has not satisfactorily proved their ownership of the land."

That though it is an elementary principle of law that when there is a bona fide claim of right there can be no conviction for a criminal offence yet the head clerk-magistrate convicted and in appeal the Subdivisional Magistrate of Usilampatti refused to interfere.

That the expenses incurred in defending the accused amounted to Rs. 300 for the petitioner had to get the case transferred from the Panchayat Court of Jyothilnaickanur, because its President was the younger brother of the zamindar, and the zamin manager and the village headman were members of the Court and after the case was transferred the petitioner had to engage a vakil at Usilampatti and defend his son, the accused and there were several hearings of the case, and petitioner had also to incur expenses for filing the appeal which underwent about four hearings to suit the convenience of the zamin and the appeal was posted in different camps and the value of the tree cut was only Re. 1 (one rupee) and the case was launched out of enmity.

That previously to the abovementioned case when the same Guruswami Goundan, son of the petitioner cut green manure from trees on the cowle land belonging to the petitioner and the zamindar had a complaint filed against the said Guruswami in the Village Panchayat Court of Jyothilnaickanur which petitioner got transferred to the Village Panchayat Court of Manthur (C.C. No. 7 of 1929 on its file which convicted the accused and petitioner then had a revision petition filed in the Court of the Subdivisional Magistrate of Usilampatti which set aside the conviction.

That petitioner had to spend about Rs. 100 for defending his son and filing the appeal in this case before the Village Panchayat Court of Manthur, C.C. No. 7 of 1929.

That the zamindar does not have the village surveyed and lays claim to lands belonging to the ryots and files complaints against the ryots in the Criminal Courts without recourse to Civil Courts in order to establish his claims to the lands of the ryots and thus involves them in enormous expenditure and intimidates them and some means of relief has to be provided for against such ruination of the ryots.

Your petitioner therefore submits the above petition for redress and he has been ruined by the cases put up against his son by the zamindar because he exercised his right of ownership and enjoyment.

Memorandum by the Ryots of Mayandipatti, Kongarpuliangulam, Voothupatti, Kinnimangalam, Meenakshipatti, Puthumangalam, Pooravasanpatti, Alampatti and Pottulupatti of Tirumangalam Taluk (Chekkanoorani Post).

- 1. The petitioners are the ryots living in the above villages paying rent to their land holder. Madura Sri Meenakshi Devasthanam.
- 2. For the last five years, on account of want of rain there was continued failure of crops in nanja and punja lands. The ryots were getting on and meeting their expenses including the payment of rent to their landholder by raising money through the sale of their movables and through mortgage of their lands.
- 3. In fastis 1346 and 1347 for want of water-supply, nanja lands did not yield any crops at all. The punja lands for the same reason did not yield satisfactorily. The ryots are not now able to raise money by the mortgage of their lands or plcdge of their movables. Most of the ryots are forced to go out of their villages to earn their livelihood by doing coolie work. The ryots who remain in the village have no means of livelihood at all.
 - 4. A local inspection and enquiry will corroborate the allegations in the petition.

Wherefore, it is prayed that your honour will be graciously pleased to excuse the ryots from paying the rent for faslis 1346 and 1347 for lands which yielded nothing and for lands which were not cultivated at all for want of water and thus render justice.

Memorandum by the Ryots of Puliangulam Zamin Village, Tirumangalam Taluk, Madura District.

The above zamin village was purchased by the late father of the present zamin proprietor, some thirty years ago, and from that date till this day, the zamin officials had not done anything to issue "Pattas" or transfer, if any, or even they had not made collection of rent with the aid of a miras karnam and a village munsif. But they had acted according to their convenience and raised the cess to their will and are even now collecting cess of 2 annas in a rupee instead of $10\frac{1}{2}$ pies in the rupee. From the date of purchasing of the estate they had not done or spent anything regarding the repairs for the upkeepment of the local tank. Though they had not done any repairs in spite of the order received from the court some fifteen years ago, they had done much inconveniences to the ryots.

The poramboke which was intended for the use of the poor public was refused to be used by the ryots. The old old custom was the repairs would done by the public cost in the tank and the public were allowed to "fish" in that tank, but now the authorities object public fishing and had put it in auction to some contractor. The collection of double-tax for the water drawn from the well dug by the ryots themselves was prohibited by the order from the court, but that order too was flouted and the double-tax are levied from the poor ryots. Whether it is a manja or punja there is no question of remission.

For each small and sundry it seems that there is no remedy by appealing to the present proprietor, and we the poor rvots are not in a position to go to Law Courts for small and sundry flickerings.

As there is no regular issue or transfer of "pattas," the question of levying tax comes to mismanagement by the village officials. Suppose a man is possessing land worth Rs. 50. That would have been sold to another, and vice versa to some fifty persons. What will be the position of the original owner of the plot of land if the village munsif demands the taxes with late fee and japthi and attachment charges and what the real owner will suffer if it is auctioned without proper notice to him to pay such and such an amount to the treasury? We the poor ryots are suffering in that manner.

Therefore we humbly request you to kindly set up a Committee or empower the Divisional Officer to enquire and to audit the zamin kist rent account and to see proper persons are issued their patta and the natural transfers are made, and that no increase in the kist and rent be made without previous notice or before the end of each fash. Kindly you should see that up-to-date fash checking is made by a qualified auditor or an officer, and thus save us from the perils we are undergoing.

Petition by Mr. Periyayya Ambalam, son of Ramasami Ambalam, residing in Anjukoil Kalappur, Tiruppattur Taluk, Ramnad District.

- 1. I beg to append hereto a list of twenty (20) endals, in Anjukoil Kalappur village giving details of the extent of ayacut with reference to the water-spread of each endal, all which derives their supply from Palar river.
- 2. About 400 acres are being cultivated in an indifferent way with wet crops; but, for want of proper supply channels, full use cannot be made of these twenty (20) endals, though the Palar is only within two furlongs of the most distant endal. Therefore, supply channels have got to be excavated and kept in good repair in order that the twenty (20) endals may be put to good use.
- 3. The landholder (Anjukoil Devasthanam) now levies rent at the rate of six kalams per chei of 1 acre and 75 cents. It is therefore the duty of the landholder to provide the necessary supply channels for the said twenty (20) endals at the landholder's sole expense. The rates of rent that may be cllected from the landholder will have to be the same as for similar lands in the neighbourhood, in the Government ayan or the Pudukottah State, where an adequate supply of water is always ensured.
- 4. It is therefore prayed that the landholder who is the trustee of Anjukoil Devasthanam may be required to excavate and keep in good repair an adequate number of supply

channels for leading water from the Palar river to the twenty (20) endals mentioned below:—

5. Description of endals.-

			Numl	er and r	ames.					Extent of sandals.	Cuitivable extent in the endals.
1	Karungulai endal									7	5 0
	Nedukundu endal			• •				• •	• •	2	10
3	Karuthan endal							• •	• •	2	13
4	Chinnakarungulai en	dal								2	12
	Sauan endal	••		•••						1	3
6	Kanjiran endal					••			••	2	10
7	Seman endal	• •								3	15
Ř	Chithan endal						• •		• •	4	30
ğ	Chiruchithan endal	• •		• •				• •	• •	3	+ر2
10				• • •	• •		• •	••	• •	1	5
îĭ	Chellan endal	••	•	•••	• • •	• •	••	•••	• •	$ar{f 2}$	7
12	Nagan Chetti endal	••	• • •	••	• • •	• • •	•••	•••	•	5	25
13				• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	• •	•••		• • •	• • •	4	15
	Chinnamanikarthan	lahna	••					• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	ĩ	3
	Moovan endal			••	• •	••		•	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	5	30
16	Empiran endal	• •	••	• •	• •			••		5	40
17	Muthan endal	••	• •	• •	• •	• •	••	••	• •	3	15
18		• •	• •	••	• •	••	• •	• •	• •	ĭ	7
19				• •	••	• •	• •	• •	• •	2	ġ
		• •	• •	• •	••	••	••	• •	••	ĩ	5
20	Kodukundan endal		• •	• •	••	• •	• •	• •	••		
										56	324

^{*} Approximate extents only are given.

Memorandum by M.R.Ry. Sree Thirumalai Naicker Avargal.

Deed of gift executed on this auspicious day—Monday, the 3rd day of Vaiyasi month, Vasantha Ruthu, Utharayanam half of the year Pramathi, being the 1561th year of the Salivahana Sakhabtham, by Sree Thirumaiai Naicker Avargal, son of Viswanatha Naicker, Muthukrishnappa Naicker Avargal of the Kasyapa Gothram, to Pethavaiyah Theekthaswami Avargal, grandson of Thyagaraja Bhat, an Yajurvedin of the Apasthamba Soothram, Gargeya Gothram, is as follows:—

Boundary descriptions of the villages given away as dhanam or gift.

2. In the Pallimadam zamin ruled over by the said Sree Thirumalai Naicker Avargal:—

Thondiyanenthal village 1—lying west of Thonukal river, tht Vaiman odai, Veeravanathamayan kovil, and the kanmoi ehannel; north of Mallankeerai Valayangulam boundary line; east of Puliyampatte Bootha Vannan Karisukkulam and the Kottaiyooroor Savundani river; and south of the Malattupparai stretching towards the west; and in the Nambi Kutti maganam.

Puluganaikkundu village 1—lying east of the Nedungulam village; south of the Ayavarenthal Kurichikkulam; west of the Pappanam; and north of the Pullar river; and

Panikkanenthal village 1—lying east of the Manthi odai; south of the Kambi Kutti Arade odair; west of the Nedungulam, and north of the Pullar river; and in the Yeruvani maganam in Thiruppuvanam zamin.

Vandavasi village 1—including Keelkuruvi yenthal, Melkuruvi yenthal, Yagapuram, Meltupatti, Saynapuram, etc., lying south of the Ayakulam kanmoi—Koolappana manvetti and Pirathu vembu; west of the Kalasthri yenthal boundary line, and of the Nedungarai Thuvaraimathi Kavankarai; north of Manthikkulam Kidakkulam boundary lines; and east of the Puliyangulam boundary lines and of Sangangi vembu on the Valyalcheri way; also

Ayakulam village 1—lying east of Udakulam, south of Kalkulam, west of Alamba yenthal, and north of Vandavasi village.

As these aforesaid five villages situate in the Pallimadam zamin which is ruled over by me, have been, with the portions ploughed already therein, given away by me, by way of thanam or gift, as an absolute sarvamanyam to you our gurupeedam, and as such gift of sarvamanyam is made to your atheenam (i.e., to yourself) with the understanding that you shall, from generation to generation and for ever enjoy—in the line of primogeniture—this atheenam and these aforesaid villages with all the nanja, punjai, garden lands, trees, topes, fishery, padagais, river channels, water sources, treasures in the earth, etc., etc., and all other samuthayams apertaining thereto, without, however, alienating the same by sale or gift, nor yet dividing them amongst thayathees, you shall therefore be enjoying all these accordingly and thus continue to live happy, by getting your other thayathees to do the affairs of your atheenam and thus supporting them all also.

To this effect, this deed of gift is executed by Sree Thirumalai Naicker Ayyar Avargal, son of Viswanatha Naicker Muthukrishna Naicker of the Kasyapa Gothram, to l'ethavaiyah Theekshaswami Avargal, grandson of Thyagarai Bhat and son of Eswari Bhatan, Yajurvedin of the Apasthamba Soothram, Gargeya Gothram.

Sivarama Ayyar alias Sabapathi Ayyar.

Memorandum by the Ryots of Kalappur through their Representatives Moovanna. Pena. Palanichami Ambalam and others, present in Madura.

I. Tanks.—(1) Matti. kanmoi.—Waterspread about 300 acres. Ayacut about 1,000 acres.

Kalappur about 750 acres. Singampunari, 250 acres, in all 1,000 acres in Sivaganga zamin.

(2) About 30 endals.—Waterspread in all about 50 acres. Ayacut, 200 cheis.

Unfortunately, all the tanks are in disrepair never excavated by the Anjukoil Devasthanam; and the Sivaganga zamin has done very little in that way. The tanks are, if anything, only a source of danger to the adjoining cultivated lands in seasons of floods. The tanks hold no water

- II. The channels supplying water to these tanks are in equally bad repair. Some water comes from a jungle stream called the Palar. Water is being taken in adventitious, casual ways and purchased by the ryots in seasons of distress. There are no supply channels at all for about 20 endals serving about 400 acres. For some of the tanks, there are supply channels, but they have not been kept in proper repair.
- III. The first and most urgent necessity is the repair of the tanks and the supply channels and the excavation of new channels for the twenty endals to be carried out at the expense of the landholder without reference to the actual collections that may be made from the ryots either by way of arrears of rent or in the form of contributions. The repairs are to be carried out by the Government Public Works Department without waiting for the landholders to set about it; and the landholders are to pay the entire cost of the same.
- IV. In the village of Kalappur and in the lands of the Anjukoil Devasthanam, generally, and in ayan villages, the tanks are hardly distinguishable from waste land and the devasthanam has been particularly remiss in making the tanks serve any use to the ryots for irrigation purposes.
- V. Rents.—The rates for similar lands adjoining and belonging to the Pudukottali State on the one hand and Government ayan on the other are as 3 as against 16 for lands in the Anjukoil Devasthanam or in the Sivaganga zamin ayan, and the rates require drastic revision.

The rates in Pudukottah State and Government ayan are not merely comparatively very very easy; the supply of water to wet lands in those two areas are plentiful and never failing. Before any wet rates can be collected, a plentiful supply of water should be ensured. So far as arrears of rents are concerned, because the tanks have not been maintained at all, there is no excuse on the part of the landlords to demand any rents from the ryots; on the other hand, they have made it difficult, if not virtually impossible, for the rvots to do any wet cultivation with any assurance of a return. The landlords have to allow for the expenses incurred by the ryots in purchasing water for their nanjas. Where lands have been damaged by floods in seasons of drought or where insect pests destroy the crops or there is failure of crops due to similar causes, the landlord should give not merely adequate remission of rent but should provide measures of relief to the ryots in order to keep them above want and to enable them to find the seeds and labour required for making the next scason a success. The rents for the villages of Kalappur and Singampunari may range from eight annas to rupees three for wet lands and from four annas to one rupee for dry lands; and the number of instalments of payment made easier. The landholder should not be at liberty to use coercive measures for the collection of rents or make extortionate demands of unauthorized cesses and other miscellaneous levies.

VI. The landholders have to be compelled to repair the tanks and the channels and provide new ones and ensure an adequate water-supply as the first condition before they can demand rents from the ryots.

VII. The ryots should be at liberty to cut trees on poramboke lands for fuel for making plough shares and for putting up houses, etc., and in reasonable quantities and should be given the use of grazing grounds for their cattle.

Memorandum by the Joint Proprietor A. Alagiriswami Chettiyar of Inam Attukulam Village, Melur Taluk, Madura District.

- 1. That he is the sole Proprietor of Srirengamalai-Vyyapuri tank in Inam Attukulam village. This tank has been Periyar affected since 1904.
- 2. The necessary record of right has been prepared and approved by Board of Revenue.
- 3. In regard to the point that the said irrigation source which had been Periyar affected would be kept in good condition, the petitioner begs to state that his tank should be treated as Periyar-affected and he has already moved the Board of Revenue for having the said tank investigated by the Periyar Special Engineer and Party that is working at present—vide copy of the Memorandum, dated 29th December 1937 herewith submitted.
- 4. The petitioner therefore prays that you will be so pleased as to order inclusion of this tank for necessary investigation and restoration of the source of supply of water from the Periyar channel to the tank.

ENCLOSURE.

Letter from Mr. A. Alagiriswami Chettivan, Joint Proprietor of Inam Attukulam village, Melur taluk, Madura district, residing in Vittavasal street, Madura, to the Joint Secretary to the Board of Revenue, Madras, dated 29th December 1937.

[Periyar irrigation—Affected—Srirengamalai-Vyyapuri tank and lands—Inam Attukulam village, Mclur taluk, Madura district, residing in Vittavasal street, Madura, to the Joint Secretary

I beg to solicit your kind reference to B.P. Mis No. 4081, dated 3rd December 1928, recognizing the said Srirengamalai-Vyyapuri tank, etc., belonging to me as landholder, and the ryoti lands exclusively belonging to me.

- 2. I beg to submit the following observations in respect of this tank and lands benefited by Periyar water, and hence treated as Periyar-affected
 - (i) This tank is situated south-east of Melur town and south-west of Melur-Sivaganga road below second mile from Melur. This is a personal inam village in which the inamdar constructed the tank in the year 1886 with melvaram and kudivaram right over the holdings under this tank extending over 85 acres of which the said tank occupies about 30 acres, the remaining 55 acres having been reserved as its ayacut. This tank has been marked in the old village plan of Attukulam village which was prepared during the Government survey held in the year 1896 in the Periyar-affected villages, Madura district. Thus the existence of this tank up to the present is traced even as far back as the pre-Periyar days. The position on this tank in rear of Perumal Malai Hill of No. 62 Government Navinipatti village, Melur taluk, with reference to a large catchment area, of about 100 acres on the northern side of the tank, indicates that this tank has been formed in order to bring the best red loam soil of the low country situated in the south and east of this tank to wet cultivation. The records with the inamdar show that serious attempts have been made in the formation of this tank-bund which runs west to east about 5,000 feet; and the deep bed of the tank is in its middle portion. The water-spread extends to about 400 feet to the north of the tank-bund. This tank is capable of holding sufficient quantity of water to irrigate 50 acres and more to obtain a single wet crop on them with the winter rains, Prior to the introduction of the Periyar system this tank has been rain-fed tank. An attempt was made to obtain Periyar water from the nearest Periyar channel to this tank, viz., sixth A Distributary of the twelfth branch channel of the Periyar system, as the Inam Attukulam village has been considered to be Periyar-affected one. This tank situated in old S. No. 23 has been included in the list of Periyar-affected tanks to which Periyar water was supplied year after year on application to the Periyar Engineering department by the inamdar and ryots. The other tanks in this village are Alisakudi, Sinnammalienendal, Ariyan Kanmoi, Muthu Kanmoi, Puthoor Oorani, Pillayar Oorani, Periya Kanmoi, Embakkanmoi, Peikarachi Oorani Kanmoi and Vannamparapatti Kanmoi as per list of inam tanks fed by Periyar water. This Srirangamalai-Vyyapuri tank is situated in a higher level than the other tanks; and the Periyar Engineering department supplied Periyar water to this tank at the request of the inamdar from the sixth A Distributary by means of a right bank sluice at a drop in the channel which exists even now just opposite to the local fund road (Melur-Sivaganga Road) about 150 feet north of the road at the second mile from Melur. This irrigation source with traces of channel from it which are now visible, appears to have been closed some years ago in preference to a separate irrigation supply channel proposed by the Public Works Department to be dug from the sixth B Distributary. There is evidence of such a scheme having been investigated by the Public Works Department as

the proposed channel to this tank has been demarcated by Public Works department stones from Malaioorani reservoir fed by the sixth Distributary. The alignment of the channel was from west to east for half a mile and then it took a south-easterly direction for half a mile to connect the said Srirangamalai Vayyapuri tank. It also appears that water was supplied by this channel to the tank. But the scheme had to be dropped owing to a heavy cost of the proposal and the correspondence of the proprietor of this tank about the subject corroborates the fact that Public Works department treated this tank as Periyar-affected and supplied water to it on application like other tanks since 1904 up to 1911 or 1912. The question of reopening of the subject of providing means of irrigation to this tank is worthy of consideration by the Public Works department and Revenue department in view of the benefit accruing to Government in the shape of Periyar water-rate of about Rs. 300 annually. The reopening of the irrigation source of supply of Periyar water from sixth A Distributary is cheaper, easier and nearer than the alternative course of channel proposed in high ridge and through waste lands from the sixth B Distributary to a considerable distance of a mile involving heavy cost. It will cost about Rs. 200 or Rs. 300 for providing an irrigation channel and reopening the sluice in the sixth A Distributary which is

- (ii) At present this tank is cut off from Periyar supply and is depending on the local rain. The tank is in a ruined condition and requires complete repairs to make it effective storage, and if the tank is improved according to the standard required for a small effective storage or reservoir for irrigation purposes, the lands under the tank can be irrigated for raising wet cultivation thereon. An estimate is therefore necessary for providing two sluices and one weir and for strengthening the bund of the tank.
- (iii) This tank has fallen into disuse owing to several reasons beyond the control of the present holder of the tank and its ayacut, such as litigation, he being a minor for several years past after the death of his father in the year 1911 and other domestic inconveniences. However, the holder of this tank, Mr. Alagiriswami Chetti, Proprietor of Attukulam village, has now bestowed his attention towards the improvement of the tank. The existing tankbund is worn out by rain and weather and breaches have occurred in more places than one, but they have been temporarily closed. Water has been impounded in deep bed of the tank for use of cattle as rain water used to collect therein. Early in February 1932 a preliminary inspection of the tank by the inamdar was made and one foot depth of water in a waterspread of 150 feet from north to south and one furlong from west to east was seen in the tank. The ayacut lands could have been brought under wet cultivation if the tank has been maintained in proper condition as a rain-fed tank. The inamdar, however, had an initial survey made by Survey department-Party No. IV-during the year 1924 in the said Attukulam village. The village re-survey plan and survey records furnished by Party No. IV of the Madras Survey :) the inamdar show that the tank under reference Srirangamalai Vayyapuri Kanmoi and the lands under it have been treated as a waste block of land comprised in R.S. No. 21 of Attukulam village. The omission to note the tank in the plan was brought to the notice of the Survey department by the proprietor and it appears the matter has invited the attention of the Survey department and Revenue department in regard to localization of this tank in the village plan and to the registration of holdings, etc., with rovenuo particulars of rental operations concerning these lands. Hence this tank which has existed since 1886 requires investigation in order to make it a productive storage beneficial to the inamdar and the people around him. The question of bringing Periyar water to this tank is equally welcome, as the Government will derive an annual water-rate of Rs. 250, if the Periyar water is supplied to this tank from the sixth A Distributary just in the same manner as the other inam tanks and the zamin tanks of Sivaganga zamindari are supplied on application to the Periyar Engineer.
- 3. I therefore request that the Board may be so pleased as to cause necessary instructions be issued to the District Collector, Madura, to have the merits of the case examined for treating the same as Periyar-affected in consultation with the Irrigation authorities.

Memorandum by Messrs. M. Vr. A. Karuppan and E. A. Karuppan, Valaya Caste, Tenants, residing in the Village of Mutharangudi Darmasanam, Sivaganga Zamin, Ramnad District, dated Madura, the 25th February 1938.

1. That your petitioners are tenants under one V. T. Veerappa Chettiar, Hackdar of S. V. Chatram at Kandanur. That for the past about 65 years no repairs were effected for the sluices to the above village. Further no repairs were done to the kanmoi in the said village. Consequently, no cultivation could be done to any appreciable advantage. There will be scarcity of water as often for agricultural operations. In some years, there will be no harvest at all and there will be only shavi that year. We could not have any profit for the said year.

- 2. At times we will have to carry the paddy crops for being thrashed to a distance of about two miles on our heads and experience of considerable difficulty. In our places, they collect about 12 measures as Thavasam and 2 annas for every kalam as cartage. Without appraising us the actual extent, they collect taxes from us as they liked. They do not submit or explain us the accounts and always keep some money as balance as due from us in their accounts. They collect as they wanted at random without due regard to any principle. For punja, they collect at Re. 1 per kurukkam and do not intimate us about the exact extent and grant us the actual receipts, during harvest season, at once. Always reaping receipts used to be given during harvest but now, they do not adhere to it. They only say that everything will be given at the time of the jamabandi.
- 3. They say that balance is due from Fasli 1340 and do not grant us any remission, when remission is shown to all people in the neighbourhood. All villagers are obliged to leave the village on account of the oppressions exercised by the senior proprietor. There will in consequence of any harvest being carried on peaceably and to any advantage.

In the circumstances set forth, it is prayed that Your Honour will be most graciously pleased to enquire into the matter and protect us from the oppressions of the landlord and thus render justice.

Memorial by the Ryots of Chinna Meenakshipuram Village, Jyothilnaickanur Zamin, Tirumangalam Taluk, Madura District, dated 21st February 1938.

- 1. We beg to place before Your Honour the following facts for redress, which we are unable to achieve hitherto:—
 - (a) The lands in the zamin do belong to the ryots only.
 - (b) The Zamindar has got the right to collect rent only and not otherwise. The ryots have by custom the right of sale, gift and other alienations.
- 2. The rents collected hitherto are exhorbitant and they require revision and reduction as follows:—
 - (a) Dry lands.—Dry measuring 59 cents equivalent to one kuli is charged from Rs. 0-6-8 to Rs. 1-2-4 according to tharams.
 - (b) Wet lands.—Wet lands measuring 1 acre 35 cents equivalent to 1 kani is charged at Rs. 4-8-0 to Rs. 7 according to tharams.

We suggest a uniform rate of Rs. 0-6-0 for 'dry' and Rs. 3 irrespective of tharams for the following reasons:— $\,$

- In dry lands we have dug wells and irrigate from them at our cost for the garden lands thereunder for which the original dry rate of rent may stand.
- For wet lands which may become failure for want of timely rain or otherwise, rent has to be remitted. For Manipidi or partial growth and yield of wet lands, concession is to be granted similar to ayan lands subject to appeal to the Collector of the district in ease the Zamindar does not himself do it.
- For certain lands paying lesser rent than the above for both wet and dry for special reasons according to inferiority of the soil, such lesser rates of rents should continue as before.
- 3. The increase or decrease in the rates of rent should follow the decision of the Revenue authorities as per existing Acts.
- 4. The rent may be collected in 7 instalments as before. But the process of destraint and attachment for arrears accrued immediately should be stopped. The proprietor may be entitled to collect rents from the defaulting ryots only by rent suits and decree is obtained thereon and even in such cases, no interest should be charged and only principal may be realized either from the produce of the succeeding year or by attaching only just adequate portion of the land, with due notice before hand. At any rate the selling of immovables should be stopped.

- 5. The lands were measured already and are called Pymash measurements which will stand. The ryots being poor cannot contribute for any survey charges, but they have no objection to adhere to survey measurements arranged by the proprietor at his own cost.
- 6. The ryots have by custom been enjoying the produce and dead trees on the Zamin Hills except Teak, Venga, Thothagathi, Ungiliam, Kadukkai on payment of 5 annas per family and limited right on the exclusive above trees as before.
- 7. In respect of communal lands and poramboke and other waste lands that might be available, the ryots should have the exclusive right to enjoy for communal and common purposes and the proprietor should not interfere, alienate or assign. Of course the provisions of the existing Act may stand, and any alienations subsequent to Old Pymash should be cancelled.
- 8. Maramat to tanks and channels.—The proprietor has not been paying his attention for the last 40 years nor would he allow the rycts to do any advantageous kudimaramath themselves, that is, deepening the tanks and channels and removing the silt and making use of them as manure to their lands at their own cost. This delibrate act of the proprietor is reprehensible. The tank as it is holds only very limited quantity and it is quite insufficient even for one crop and necessarily the tank and the channel require immediate maramath at least once in three years. It is suggested that Government Maramath officers may on requisition by the ryots be ordered to prepare estimates and the work done by the Government in the first instance and the cost thereof be recovered from the proprietor along with the peshkash year after year from the said proprietor. The ryots should be permitted to do the above kudimaramath whenever necessary as it is being done in other estates.

Fishery rights and trees in the tanks and bunds.—The ryots should have the exclusive right to enjoy the same.

- 9. Settlement of accounts should be had every year by the Government Jamabandi officers when the grievances of the ryots should be heard and redressed.
- 10. Transfer of Pattahs and Pavuthi Kyfeiths.—It is a pity that the proprietor and the karnams have been demanding illegal gratifications failing which the request of the ryots are not complied with. The Collector of the district should be empowered to effect transfers on enquiry if they are not done by the proprietor within a reasonable time, say two months from the date of the application and presented either in person or through the Sub-Registrar's office at the time of sales.
- 11. Any excess area of lands reclaimed at the cost of the ryots close to their adjoining lands should be included in the respective holdings free of Nazar and rent collected for the full area.
- 12. If disputes arose as between the ryots and the proprietor on any subject, there should be a Committee constituted to hear and dispose of the same without recourse to courts of law except in extraordinary cases.
- 13. The ryots should be entitled to make use of all waste and poramboke lands for common purposes without any interference by the proprietor.
- 14. The conditions in the patta and muchalikas being issued by the proprietor should be similar to that of Government pattas.
- 15. Special water-rates: System to be abolished.—In some lands wet crop are being raised from the spring water in the respective land due to excess rain at times and in such cases, no special water-rate should be charged and only bare rent should be collected since the tank water is not used.

Any other advantages which Your Honour may think fit and proper to the ryots may also be granted without room for the proprietor to interfere in them.

16. The tank in this zamin is situated very near to the habitation and our cattle which go casually to the tank-bed for grazing or otherwise are being pounded and penalty collected and thus the ryots are being harassed which system has to be obstructed immediately and the grass in the tank-bed should be allowed for grazing of the cattle free of any cost.

Supplemental Memorandum of the Ramnad Zamin Ryots' Sangam, dated 30th April 1938.

- 1. மகசூல் ஜப்தி அமுல்.—விவசாயிகள் கடன் நிவாரண சட்டத்தில் விவசாயிகளின் செனகர் வத்தை உத்தேசித்து 1346, 1347 பசலிகளுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வாரம், வரி வகையருக்களேச் செலுத்தவேண்டிய கால நிர்ணயம் எற்படுத்தி விபர அறிக்கை கொடுத்திருந்தும், எஸ்டேட் சில் லைச் சிப்பந்திகள் அறிக்கைக்கு விரோதமாக, விவசாயிகளின் மகசூலே ஜப்தி செய்தும் 1346-ம் பசலிக்கும், முன்னுலுள்ள பசலிகளுக்கும், நிர்பந்தமாக வசூலிக்கத் தீலப்பட்டிருக்கின்றுர்கள். பிராசிகியூஷன் செய்ய சட்ட அதிகாரம் வேண்டுமென்பதற்காக 1346, 1347 பசலி முதலாவது கெஸ்தியையும் சேர்த்து 1937-ம் வருஷம் நவம்பர் டிசம்பர் மாதங்களில் ஜப்தி செய்ததாகவும், கிரிமினல் கோர்ட்டுகளில் கனவிக்ஷன் செய்திருக்கிறுர்கள். ஷெ நடபடிக்கைகள் மூலம் தற்கபாது, விவசாயிகள் பெருத்த தொல்லேயிலிருப்பதால் அவ்விதம் நடபடி செய்யக்கூடாதென புரோப் வைட்டர்களுக்கும், ஜமீன்தார், எஸ்டேட் சிப்பந்திகளுக்கும், தண்டீன செய்யக்கூடாதென கோர்ட்டு களுக்கும் இராமனுதபுரம் எஸ்டேட் கலெக்டர் சார்ஜில் ஜில்லாக் கலெக்டரிருப்பதால், தண்டனே செய்யப்பட்ட கேக்களேப் பரிசீலனே செய்து முடிவு சொல்ல, மதுரை ஜில்லாக் கலெக்டருக்கு உத் திரவு செய்வதுடன் மகசூல் ஜப்தி முறையைக் கையாளக்கூடாதென உத்திரவு பிறப்பிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்டுடும்.
- 2. அவார்டு பாஸ் செய்யும் அநீதி.—முதுகுளத்தூர் தாலுகள சித்திரங்குடி பொமத்திலும், இராமனுதபுரம் தாலூகா வெள்ளா கிராமத்திலும், விவசாயிகள் கதிர் அறுவடை நோட்டிசு சட்டப்படி கொடுத்திருந்தும், எஸ்டேட் சிப்பந்திகளும், கானோயார்கோலில் பசுமடம் பரிபாலனம், வெள்ளா கிராமம் தம்பிரான், மற்றும் சில்லரை கிராமதாரிகளும் நோட்டிசுப்படி வந்து மேல் வாரம் வாங்கிக்கொள்ளாத காரணத்தால், எஸ்டேட் சிப்பந்திகளும், புரோப்ரைட்டர்களும், கவர்ன் மெண்டு வென்னியூ இன்ஸ்பெக்டர் மூலம் அவார்டு பாஸ் செய்து வருவதில், பெரும்பாலும் ெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் மூலம் அவார்டு பாஸ் செய்து வருவதில், பெரும்பாலும் ெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் புரோப்ரைட்டர்கள் சார்பாக இருந்து, விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டமான முறையில் உத்தேசப்புள்ளி, அதிமாகப்போடுகிறூர்கள். அதை நம்பிக் கோர்ட்டுகளிலும் தீர்ப்புச் செய்கிறுர்கள். அதனுல் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டமும், புரோம்டைட்டர்களுடைய விரோதபாலமையும் அதிகரிக்கக்கூடிய நிலேமையிலிருப்பதால், பெனினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் தாள் புள்ளி போடும் காலத்தில் கிராமத்திலுள்ள பெரிய விவசாயிகளிலும், சங்க நிர்வாகிகளிலும், ஒந்து பேர்களே பஞ்சாயத்தார்களாக வைத்துத் தாள்புள்ளி போடும்படி உடனே உத்திரவு பிறப்பி விக்கவேணும்.
- 3. வரித்தவணே நீடிப்பு.—விவசாயிகளின் வாடம், வரி, பாக்கி, பட்டா, பரிவர்த்தணேயானபின் தான் விவசாயிகளுக்குத் தெரியும் பட்டாக்களே 1938-மஞ்ல ஜூன்மு 30 உக்குள் சர்வ் செய்தால் தான் கடன் நிவாபண மசோதாப்பிறகாடம் 1347-ம் பச்சி பாக்கியை விபரம் தெரிந்து செலுத்த முடியும். குறிப்பிட்ட தேதியில் பட்டாக் கிடைக்காவிட்டால், இடைத்த தேதியிலிருந்து ஆறு மாதம் தவிணை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் சாதகம் தேவையாக இருக்குறது.
- 4. அதிக வரி வசூலிக்கும் கொடுமை.— முதுகுளத்தூர் தாலூகாவிலும், மற்றும் இதர தாலூக்காக்களிலும் கில சொமங்களில் விவசாயி செலுத்தவேண்டிய சராசரி என்ற தீர்வையில் 1346 பசலிக்கும் அதற்கு முன் பசலிகளுக்கும், அதிகமாக வசூலித்து, கஜாளுவில் வரவு வைக்கப் பட்டிருப்பதால் அந்தத் தொகைகளேயும் 1937-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்திற்குப்பின் வசூ வித்துச் சிட்டாத் தாக்கலாசிவரும் எல்லாத் தொகைகளேயும் 1347-ம் பசலிபாக்கிக்கு வரவு வைத்தும், மீதியை 1346-ம் பசலிக்கு வரவு வைத்துக்கொள்ளவேனுமாயும், கண்டிப்பான முறையில் எச் சரித்து சுற்றறிக்கை கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளேறும். சாயல்குடி, தாலூகாவில் 1345-ம் பசலி பாக்கிசன் இரட்டிப்புத் தீர்வையாக வசூலித்து ஹிம்சை செய்வதாக சங்கக் காரியதரிசியிட மிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது.
- 5. தர்ம மகமை ஜாரி மகமை.—விவசாயிகளுடைய வாரத்திலிருந்து 90 படி கொண்ட கலம் 1-க்கு ரூ. 1-14-0 ஒன்னே முக்காலே அரைக்கால் படி வீதப் நெல் தர்ம மகமை ஜாரி மகமை என்ற பெயராலும், பல சுதந்தி ம் கால்வாசி ஈவும் சேர்த்து சுமார் ரூ. 18,000 வரை கூடுதலாகும் தொகைகளே, ஜமீன் விவசாயிகளினுடைய குழந்தைகளில் கல்வி, சுகாதாரம், முதலிய செல விற்கு என நிர்ணயித்திருக்க, அதற்கு மாறுக ஜமீன்தார் இஷ்டம்போலவும், அதை யனுசரித்து, தற்போதைய எஸ்டேட் நிர்வாகிகளும் செலவழித்து வருகிறூர்கள். ஷ தொகைகளே வார்தா கல்வி திட்டப்படி, டிவிஷன்வாரி, கல்வி, கைத்தொழில் நிலயங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும், இல்லா விடில் விவசாயிகளிடமிருந்து ஜாரிமகமை, தர்மமகமை, பலசுதந்தரம், என்ற முறையில் வகுலித்து வருவதை நிறுத்திவிட உத்தி அ செய்யவேண்டும்.
- 6. மாரந்தைக் கண்மாய் மருமத்து.—முதுகுளத்தூர் தாலூகாவில் மாரந்தை கொமம் கண் மாய் சென்ற 30 வருடகாலமாக உடைப்பெடுத்த கண்மாய் எஸ்டேட் சிப்பந்திகள் அடைக்க முயற்கி செய்தும், ஸ்தல் சர்க்கார் பிரயாசை எடுத்தும், உடைப்பு அடைக்கமுடியாமல் போய்விட்டதால், ஷெ கண்மாய் உடைப்புகளே அடைத்து விவசாயிகளின் நண்மையை கவனிக்க சர்க்கார் வேண்டுவன செய்யவேண்டியதாகக் கேட்டுக்கொள்குறேம்.
- 7. இராபேஸ்வரம் தேவஸ்தானம் குறையற வாசித்தான் டிவிஷன் சிலிந்திக்குளம் திராமம் கண்மாய்க்குக் கால் இல்லாதிருப்பதால் கண்மாய் பெருக மார்க்கமில்லாது விவசாயிகள் திண்டாடுவ தாலும், திருப்பாலக்குடி சிராமம் கண்மாய் மறுமத்து இல்லாதிருப்பதாக சர்க்காருக்குத் தெரியப் படுத்தியும்கூட மறுமத்தில்லாதிருப்பதாலும் விவசாயிகள் ஊலைரவிட்டு ஓடவேண்டியிருக்கிறது. இதற்குத் தக்க பரிகாரம் கிடைக்கவேண்டியதிருக்கிறது. டிரஸ்டியும் இதைக் கவனிக்கவே இல்லே.
- 8. இராஜசிங்க மங்கலம் தா**லா**காவில் **ஏ**ாளமான புஞ்சைகளே விவஸ்தைப் புஞ்சை யென்ற பட்டாப்போட்டு விவசாயிகளேத் துன்புறுத்திவருவதால் சரியான முறையில் முன் வழக்கத்தை யனு சரித்துப் பட்டாக் கொடுக்கக் கோர்ட் ஆப் வார்ட்**விற்**கு தகவல் கொடுக்கக் கேட்டுக்கொள்டுறேம். இராமேஸ்புரம் தேவஸ்தானத்தில் தரிசு வரிப் போடுகிறுர்கள். அதை ரத்துச் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது.
- 9. சத்திரங்களில் அன்னதானம் நடவாமலும், கோவில்களில் படித்தரங்கள் சுருக்கி நடத்துவ தாலும், இதன் மூலம் மீதப்படும் தொகைகளே வார்தாக் கல்லி திட்டப்படி சல்லி, கைத்தொழில் முதலிய நிலயங்களேற்படுத்தி பராமரிப்புச் செய்யவேணடும். இல்லேயேல் முன் திட்டப்படி அன்ன தானம், கோலில் பூஜை நடத்தச் செய்து விவசாயிகளில் க**மி**ட்டி **ஏ**ற்படுத்தி மேல் பார்வைசெய்ய உத்திரவாகவேண்டியதாகக் கேட்டுக்கொள்**கிறே**ம்.

Memorial by Mr. M. Perumal Nayudu and others, Ryots of Vengalur Division, Manamadura Taluk, Sivaganga Samasthanam.

இதில் நாங்கள் தெரியப்படுத்தியிருக்கும் குறைகளே எங்களுக்காக சிவகங்கை சமஸ்தானம் மகா-m-m-ஸ்ரீ திவான் அவர்களிடம் விளக்கிக்காட்டி சமஸ்தானம் பதிலே எங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி. உத்திரவாகவேண்டும்:—

- (1) வரி வசூல் விஷயத்தில் சமஸ்தான அதிகாரிகள் சட்ட விரோதமான ஜப்தி அமுல்க**ோ** நடத்தி எங்களே அவமானப்படுத்**தி வீ**ண் **சிலவுகளே ஏற்**படுத்தி வேண்டிய இம்சைசெய்து வருகிறுர் கள்.
- (2) எங்கள் கிராமத்திற்கு எற்படுத**தி இருக்கும் தீர்வை ரேட்**டு ஜாஸ்தி. எங்களிடம் வி**னா**ந்த நிலத்திற்கும் வி**னயா**த சுத்த சாவி நிலத்திற்கும் தருசு நிலத்திற்கும் பசலி ஒன்றுக்கு சுமார் பதிணுயிரம் ரூபாய்களுக்குமேல் 1335-ம் பசலி முதல் 1346-ம் பசலி முடியத் தெண்டவரி வசூல் செய்து வந்திருக்கிறுர்கள்.
- (3) எங்களுடைய குறைக**ோ மகா-ா-யூ நிவான் அவர்களு**க்கும், அவர்களின் சிப்பந்தி களுக்கும் எழுத்து மூலமாகவும், நேரிலும் தெரியப்படுத்தி*ளு*ல் யாதொரு பைசலும் செய்கிறதில்லே.
- (4) சமஸ்தானம் சிப்பந்திகளிடம் எங்களுக்குரிய காரியங்கீன ஞாயமான வழியில் பைசல் செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டதில் அது விஷயத்தில் யாதொரு பைசலும் செய்கிறதில்லே.
- (5) எங்கள் கிராமம் கண்<u>மாய்க்கால்களே முன் குத்தகைதாரான மகா-ரா-மூ</u> வெனி அவர்கள் சாலத்தில் வருஷந்ஃதாறும் மராமத்து செய்து வாரம், வரி லிஷயங்களில் எவ்வி**த** நஷ்டமுமின்றி நீதியுடன் எங்களேப் பாதுகாத்து வந்தார்கள்.
- (6) சமஸ்தானத்திற்கு வந்தகால முதல் எங்கள் டிவிஷன் கண்மாய்களேயும் வைகை யாற்றின் வேண்டாமடையா பின் உள்காலேயும் வெட்டிக்கொடுக்காமலும், நாங்கள் இது விஷய மாய் செய்திருக்கிற மனுக்களேயும் நோஸ் தெரியப்படுத்தில் விஷயங்களேயும் திவான அவர்களும், இஞ்சினீர் அவர்களும் எங்களுடைய கஷ்டங்களேக் கவேனியாமலும் இந்த நாலேந்து வருஷகாலமாக எங்களே மிகுந்த கஷ்டமும், நஷ்டமும் செய்து வருகிறுர்கள்.
- (7) நீர் வசதி காலங்களில் சமஸ்தானம் அதிகாரிகள் வந்து எங்களுடைய கண்மாய்களுக்கு வழக்கம்போல் தண்ணீர் பெருக்கிக்கொடுக்கிறதேயில்‰.
- (8) கண்டாய் கால்மடை உடைப்புகளே சமஸ்தானத்திற்கு வந்த காலமுதல் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்கிறதேயில்லே. இவ்விதம் கண்டாய் கால்கள் சரியாக இல்லாதபடியால் எங்கள் டிவிஷன் பூராவும் நாங்கள் வெள்ளாண்மை செய்த நஞ்சைகள் பூராவும் சுத்தச் சாவியாகப் போய்விட்டது.
- (9) இந்த வருஷத்தில் மழையில்லாத குறைவினுலும் கண்மாய்களுக்குக் கால் மராமத்து இல்லாத காரணத்தினுலும் நஞ்சை, புஞ்சைகளில் யாதொரு வருமானமும் இல்லாதுபோய் விட்டது.
- (10) நாவேந்து வருஷங்களாக சேர்ந்தாற்போல் நாங்கள் சரீரப் பிரயாசையின்பேரிலும், மிகுந்த பணச்சிலவின்பேரிலும் சிலவுசெய்து கஷ்டப்பட்டுச் செய்த வெள்ளாண்மைகளில் யாதொரு வருமானமும் இல்லாமலும், நாங்களும் எங்கன மீனவிமக்களும், உண்ண உணவில்லாமலும், உடுத்திக்கொள்ளத் துணியில்லாமலும் பிகுந்த கஷ்டத்துடன் இருந்து வருகிறேம்.
- (11) இந்த வருஷம் சுத்த சாலி நிலத்திற்கும் தருசு நிலத்திற்கும் நாலில் ஒரு பங்கு வரி செலுத்தும்படி சமஸ்தான அதிகாரிகள் ஜப்டு அமுல்கள் செய்து எங்களே ரொம்ப கஷ்டம் செயிகிருர்கள். நாங்கள் காலக்ஷேமத்திற்கு யாலதாரு ஐமேஜீல் லாமல பாதவ்க் ஒன்ற பெருது எப்படி வரி செலுத்துதேறது. எங்களுக்கு ஒருவிதமான ஐவேஜீம் இடையாதென்று வருதிற அதி காரிகளிடம் எவ்வளவு தாழ்மையுடன் சொல்லியும் அவர்கள் ஒன்றையும் கவனியாது எங்கள் வீட்டின் கதவு, பண்ட பாத்திரங்கள் இவைகளேயெடுத்து ரொம்ப இம்சை செய்கிருர்கள்.
- (12) மேலேகண்ட விஷயங்களே சமூகம் தயவுசெய்து எங்களுடைய குறைகளேயும், கஷ்டங்களே யும் நிவர்த்திசெய்து கொடுக்கும்படி பிர**்ர்**த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்கிரோம்.
- (13) அதாவது வைகை நதியிலிருந்து ஷே சிராமம் கண்மாய்க்கு வரக்கூடிய வேண்டா மடையாபிள்ளே கால்வாயை வெட்டிக் கொடுத்தும் கண்மாய்மடை மருமத்துசெய்து கொடுக்கும் இந்த வருஷம் சுத்த சாவி நிலத்திற்கும் தரிசு நிலத்திற்கும் பூராவரியை வஜா செய்துகொடுக்கும் படிக்கும் தீர்வை ரேட்டுகளே குறைக்கும்படிக்கும் பிரார்த்திக்துக்கேட்டுக்கொள்கிறேம்.

Memorandum by the Ramnad Zamin Ryots' Association, dated Madras, the 27th April 1938.

1. மககுல் ஜப்தி அமுல்.—விவசாயிகள் கடன் நிவாரண சட்டத்தில் விவசாயிகளின் சௌகரியத்தை உத்தேசித்து 1346, 1347 பசலிகளுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வாரம் வரி வகையாரக்கீளச் செலுத்த கால நிர்ணயம் ஏற்படுத்தி விபர அறிக்கை கொடுத்திருந்தும், எஸ்டேட் சில்லரைச் சிப்பந்திகள், அறிக்கைக்கு விரோதமாக, விவசாயிகளின் மககுவே ஜப்தி செய்தும் 1346 பசலிக்கும் முன்னலுள்ள பசலிகளுக்கும், நிர்பந்தமாக வசூலிக்க தலேப்பட்டிருக்கின்றனர். பிராசிகியூஷன் செய்ய, சட்ட அதிகாரம் வேண்டுமென்பதற்காக 1346, 1347 பசலி முதலாவது கிஸ்தியையும் சேர்த்து 1937-ம் வருடம் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் ஜப்தி செய்ததாகவும் கிரிமினல் கோர்ட்டுகளில் கன்விக்ஷன் செய்திருக்கிறுர்கள். மேற்படி நடவடிக்கைகள் மூலம் தற்போது விவசாயிகள் பெருத்த தொல்லேயில் இருப்பதால் அவ்விதம் நடபடி செய்யக்கூடாடுதன, புரோப்ரைட்டர்களுக்கும், ஐமீன்தார், எஸ்டேட் சிப்பந்திகளுக்கும், தண்டனே செய்யக்கூடாடுதன கோர்ட்டுகளுக்கும், இராமனுத புரம் ஜில்லா கலெக்டர் எஸ்டேட் சார்ஜிலிருப்பதால் தண்டனே செய்யப்பட்ட கேசுகளே பரிசீலனே செய்து முடிவு சொல்ல மதுரை ஜில்லா கலெக்டருக்கு உத்திரவு செய்வதுடன், மகசூல் ஜப்தி முறையைக் கையாளக்கூடாதென உத்திரவு பிரப்பிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேம்.

- 2. அவார்டு பாஸ் செய்யும் அநீதி.—முதுகுளத்தூர் தாலூகா சித்திரங்குடி. இராமத்திலும், இராமனதைபுரம் தாலூகா வெள்ளா இராமத்திலும், விவசாயிகள் கதிர் அறுவடை நோட்டீசு சட்டப்படி. கொடுத்திருந்தும், எஸ்டேட் சிப்பந்திகளும், கானோர்கோவில் பசுமடம் பரிபாலனம், வெள்ளா இராமம் தம்பிரான், மற்றும் சில்லரை இராமதாரிகளும் நோட்டீசைப்படி. வந்து மேல் வாரம் வாங்குக்கொள்ளாத காரணத்தால் சட்டப்படி. பஞ்சாயத்தார்கள் வைத்து வாரப்பிரிவ்டீனை செய்து மேல்வாரத் துகையை அனுப்பியும் அதைப்பெற்றுக்கொள்ளாமல் எஸ்டேட் சிப்பந்தி களும், புரோப்ரைட்டர்களும், கவர்மென்ட் ரிவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மூலம் அவார்டு பாஸ் செய்து வருவதில் பெரும்பாலும் ரிவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் புரோப்ரைட்டர்கள் சார்பாக இருந்து விவசாயி களுக்கு பெருத்த நஷ்டமான முறையில் உத்தேசப்புள்ளி அதிகமாக போடுகிறுர்கள். அதை நம்பி கோர்ட்டுகளிலும் தீர்ப்பு செய்கிறுர்கள். அதனை விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டமும் புரோப்ரைட்டர்களுடைய விரோதப்பான்மையும் அதிகரிக்கக் கூடிய நிலமையில் இருப்பதால், ரிவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் தாள்புள்ளி போடும் காலத்தில் இராமத்திலுள்ள பெரிய விவசாயிகளிலும், சங்க நிர்வாகிகளிலும் ஐந்து பேர்களே பஞ்சாயத்தார்களாக வைத்து தாள்புள்ளி போடும்படி. உடனே உத்திரவு பிரப்பிக்கவேனும்.
- 3. வரித்தவீணை நீட்ப்பு.—விவசாயிகள்னை வாரம், வரி பாக்கி பட்டா பரிவாத்திகோகாகுபின் தான் விவசாயிகளுக்கு தெய்யும். பட்டாக்கில் 1938-ம்ஞில் ஜுக்கும் 30 வக்குள் சிவ் செய்தால் தான், கடன் நிவாரண மசோதா பிரகாரம் 1347-ம் பசலி பாக்கியை விவரம் தெரிந்து செலுத்த முடியும். குறிப்பிட்ட தேதியில் பட்டா கிடைக்காவிட்டால் கிடைத்த தேதியிலிருந்து ஆறு மாதம் தவீணே, விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் சாதகம் தேவையாக இருக்கிறது.
- 4. அதிக வரி வசூலிக்கும் கொடுமை.—முதுகுளத்தூர் தாலுகாவிலும் மற்றும் இதர தாலூகாகளிலும் கில கிராமங்களில் விவசாயி செலுத்த வேண்டிய சாராசரி என்ற தீர்வையில் 1346-ம் பசலிக்கும் அதற்கு முன் பசலிகளுக்கும் அதிகமாக வசூலித்து கஜாணுவில் வரவு வைக்கப் பட்டிருப்பதால் அந்த தொகைகளியும் 1937-ம் வருடம் அக்டோர் மாதத்திற்கு பின் வசூலித்தும் கிட்டாத் தாக்கலாக வரும் எல்லாத் தொகைகளேயும் 1347 பசலி பாக்கிக்கு வரவு வைத்தும், மீதியை 1346 பசலிக்கு வரவு வைத்துக்கொள்ள வேணுமாயும், எஸ்டேட் அதிகாரிகளுக்கும், கண்டிப்பான முறையில் எச்சரித்து, சுற்றறிக்கை கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேம். சாயல்குடி தாலூகாவில் 1345-ம் பசலி பாக்கிகள் இரட்டிப்பு தீர்வையாக வசூலித்து ஹிம்சை செய்வதாக சங்க காரியதரிசியிடமிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது.
- 5. தர்ம மகமை— ஜாரி மகமை.— விவசாயிகளுடைய வாரத்திலிருந்து 90 படி கொண்ட கலம் 1-க்கு ரூ. 1-14-0 ஒண்ணே முக்கால் அரைக்கால் படி, நெல் வீதம் தர்ம மகமை, ஜாரி மகமை என்ற பெயராலும், பல சுவதந்திரம் கால்வாசி ஈவு என்ற பெயராலும் வருடம் ஒன்றுக்கு சுமார் ரூ. 18,000 வரை கூடுதலாகும் தொகைகளே, ஜமீன் விவசாயிகளினுடைய குழந்தைகளின் கல்வி சுகாதாரம் முதலிய சிலவுக்கு என நிர்ணமித்திருக்க அதற்கு மாருக ஜமீன்தார் இஷ்டம் போலவும் அதை அனுசரித்து தற்போதைய எஸ்டேட் நிர்வாகிகளும் செலவழித்து வருகிறுர்கள். மேற்படி தொகைகளே வார்தா கல்வி திட்டப்படி டிவிஷன் வாரி, கல்வி, கைத்தொழில் நிலயங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிடில் விவசாயிகளிடமிருந்து ஜாரி மகமை, தர்ம மகமை பல சுவதந்திரம் என்ற முறையில் வசூலித்து வருவதை நிறுத்திவிட உத்திரவு செய்ய வேண்டும்.
- 6. மாரந்தை கண்மாய் மருமத்து. முதகுளத்தூர் தாலுகாவில் மாரந்தை இராமம் கண் மாய் சென்ற 30 வருட காலமாக உடைப்பெடுத்த கண்மாயை எஸ்டேட் சிப்பந்திகள் அடைக்க முயற்கி செய்தும், ஸ்தல சர்க்கார் பிரயாசை எடுத்தும் உடைப்பு அடைக்க முடியாமல் போய்விட்டதாஸ் மேற்படி கண்மாய் உடைப்புகளே அடைத்து விவசாயிகளின் நன்மையை கவனிக்க சர்க்கார் வேண்டு வேன செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

Memorandum by the Ryots of Jagannathapuram Village, Ponneri Taluk, Chingleput District.

1. 1322-ம் பசலி வரையில் ஜமீன்தார்க**ள்** குடிகளிடம் வாரமாக வசூல் செய்துக்கொண்டு வந்தார் கள். 1324-ம் பசலியில் ரொக்க பட்டா கொடுத்தார்கள். 1915•ம் பசலியில் தானியம் வி**லக**ள் அதிகமாகயிருந்ததிஞல் இந்த கீழ்கண்ட ரேட் படி பட்டா போட்டுக்கொடுத்திருக்கிருர்கள். ஆ**று** த**ர**மாக விதித்திருக்கிருர்கள்.

_ முதல் தேர ம்		 	 12	0	0
இரண்டாம் தரம்		 	 10	8	0
மூன்றும் தரம்	٠.	 	 9	8	0
நாங்காம் தரம்	٠.	 	 8	8	0
ஐ ந்தாம் தரம்		 	 7	0	0
ஆராந்தரம்		 	 5	8	0

அதிக ரேட்டுக்கு பட்டா வாங்கிகொள்ளமாட்டோமென்று சொன்ன தில் நெல் விலே குரைந்தால் பட்டா வைமாற்றி ரேட்டுகளேக்குரைத்துக் கொடுக்கும்படி சொன்ன தின்பேரில் நம்பி பட்டாக்களே வாங்கிக்கொண்டோம். பட்டாவில் 6-வது பாராவில் கண்ட நிபந்தனேகூடாதென்று குடிகள் ஆக்ஷோபித்ததில் அந்த 6-வது பாராவை பூர்த்திசெய்யாமலே பட்டா கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறுர்கள். ஜமீன்தார்களுக்கு அனுகூலமில்லாத குடிகளின் நிலங்களிலுள்ள மாங்களே ஜமீன்தார்கள் அக்கொமாக வெட்டியும் பல விருக்ஷங்களிலுள்ள பலன்களே கைப்பற்றிக்கொண்டு போகிறுர்கள். பட்டாபடி அந்த நிலத்துக்குண்டான கிஸ்தியையும் வசூல் செய்துக்கொள்ளுகிறுர்கள்.

2. இராமத்துக்கு பாய்ச்சலுக்கு மூன்று சிறு எரிகளிருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் ஐம்பது வருஷ காலமாக ரிபேரில்லாமலேயிருந்துகொண்டு வருசிறது. ஏரிக் க**ை**கள் பூமி மட்டத்துக்கேயிருக்கிறது. கரையிலுள்ள ப**ீன**மரங்களிஞல்தான் க**ை**மேதோ ஒன்றுயிருப்பதாகத்தெரிகிறது. ஏரிகளே ரிபேர் செய்யும்படி ஜமீந்தார்களுக்கு சர்கார் உத்திரவு செய்யவேண்டியது.

- 3. ஏரி கரையிலுள்ள பினமாங்கள் குடிகள் சுவாதீனத் திலேடெயிருந்து கொண்டிருந்தது. பொது வாக உபயோகப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. சுமார் பதினேந்து வருஷங்களாக ஐமீன்தார்கள் தங்களுக் கேதோ சொந்த மிருப்பதாக சொல்லிக்கொண்டு சில குடிகணயோமாற்றி தங்கள் வசப்படுத்திக் கொண்டு பிணமாங்களேகுத்தகைக்கு விட்டு பணம் வசூல் செயதுக்கொண்டு வருகிருர்கள். பினமாங் களே பொது மக்களுக்கே உடயோகிக்குப்படி செய்ய வேண்டியது. அவைகளே கிராம பஞ்சாயத்துக்கே ஒப்புவித்து விடவேண்டியது.
- 4. ஏங்சன் கிராம தீர்வைகளே அடுத்தாற் போலுள்ள தரவாரி பிராம தீர்வைகளுச்கு சமமாக குளைக்க வேலைடியது.

எங்கள் சொந்த சிணர்களிலிருந்து ஜலம் இ**ரை**த்து சாகுபடி செய்கிற நிலங்க**ரு**க்கு மடிப்பு **தீர்வை வ**சூலிக்கக்கூடாது

- 5. எங்கள் கொமத்தை சர்வே செய்து ரிகார்ட் ஆப் ரைட்ஸ் ஏற்படுத்தும்படி சர்கார் ஜமீன்தார**ை** வர்ப்புரித்தி செய்யும்படி செய்யவேண்டிய**து. சிலவுகளே ஜ**மீன்தார்களிடம் சர்கார் வசூல் செ**ய்துக்** கொள்ளவேண்டியது.
- 6. மாடுகள் மேய்வதற்காக ஒதுக்கபட்ட இவன்னுதபுரம் பொமத்தில் குசஸ்தல ஆற்றங்க**ரை ஒ**ர மாகவுள்ள 40 எகரா நிலத்தை ஐமீன்தார் கைப்பற்றிக்கொண்டு சவுக்கு மாங்களே வைத்து சாகுபடி செய்து மாடுகளே ஆற்றுக்குப்போய் ஜலம் கூட குடிக்கக்கூடாதென்று தடுத்து மாடுகளே பவுண்டுக்கு ஓட்டி குடிகளுக்கு பணச்சிலவும் கஷ்டமும் உண்டாக்குகிறுர்கள். இந்த அக்கொமத்தைத்தடுத்து மேய காலுக்கே ஒதுக்கி வைக்கவேண்டியது.
 - 7. ரோட் பண்டு, கல்விப் பண்டு இலைகள் தவிர வேரே எந்த ஸெஸ்ஸும் வசூலிக்கக்கூடாது.

செங்கல்பட்டு ஜில்லா பொன்னேரி தாலுகா 63நெ. ஜமீன் ஜெகன்ளுதபுரம் கிரமம் ஜமீன்தார் வொரக்காடு ருலூர் ஸ்ரீனிவாசல் நாயுடு அவர்கள் ஷெ பொன்னேரி தாலுகா 63 நெ. ஜகன்னு தபுரம் கொமத்தில் 42-வது பட்டாதார் சின்னதம்பி ரெட்டி மகன் முனிசாமி டெட்டிக்கு மதாரஸ் 1908-ம் வருஷத்திய 1-வது ஆக்ட் 112-வது செக்ஷண்படி. கொடுக்கும் நோடீஸ்:

			6133	5%.				ল্ড. •	\$1 .	പൈ.
6	9 ஜமின் சர்க்	காருச்கு 1335-வ	து பசலிக்கு ெ	சலுத்த (<i>்</i> வன் 1 ப	ிய பாக்	ଡ଼.	78	11	10
क्रा	தற்கு நாளைத	து தேதிவரையில்	a.L.y					3	2	6
19.	மால்எடு சார்	<u></u>		·				0	8	0
ஜட்	தி படி.	••		74.		• •	• •	0	8	0
து	பால் சார்ஜி	முதலியவை		1.	• •	• •		0	3	0
					ஆக	மொத்	தம்.	83	1	4
••	•		1.14	AL I	• •	• •	• •	0	-	

இந்த நொட்டீசுக்கு பிந்தி சேரும் வட்டி முதலிய திலவுகளுடன் இந்த நோட்டிலை தே**தி** முத**ல** 30 இனத்திற்குள்ளாக நம்மிட து**மீ**ன் சர்க்காருக்கு செலுத்தி **ர**சீது பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலு**ம்** ஆகேஷ்பணேயைய குறித்து டிபடி க**ெல்**க்டாவர்களிடத்தில் பைசல் செய்துகொள்ளாவிட்டாலு**ம் அடி**யில் கண்ட நெம்பர்வாரி நிலங்களேயும் அநில் உமக்கு இருக்கிற யாவத்து டாத்தியங்களேயும் சுதந்திரங்க ளேயும் கிரமப்படி யேலத்தில் விக்கிரையத்து ஈடு செய்துக்கொள்ளப்படும்.

63.	ெலுகன்ணுதபு	ரம் இராமம்	

புஞ்சை,	நஞ்சை.	தெம்பர் லெட்டர்.	புலப்பெய	Ť.		காகுள்	θ.			तंड). व्यः	6//. 601./.		திப் அ.	பு. பை.	ஷ 0₹.
நஞ் சை		 10-1	களிவாத் தன	•••	• •	0	5	2	2		11		0		
		15	ω_{δ}			0	5	12	2	8	3	8	0	0	
		26-3	િય			0	5	8	2	6	6	7	0	0	
		67-2	_{जिय}			0 1	3	5	4	5	11	10	0	0	
		78	ஷ		• •	0]	ıo	11	3	8	1	10	0	0	
		89	ெத்தேரி		• •	0 1	11	2	3	7	8	12	0	o	
		186-1	களிவா த் த ன			0 1	12	6	4	1	0	15	0	0	
		192	கெளிய ுலம்			0	6	9	3	1	2	10	0	0	
		23-1	கணிவாத் தவே			0	2	10	1	2	5	5	0	0	
		23-3	ஷ			0	2	9	1	1	11	4	8	0	
		27-3	ஷ	• •	••	0	4	0	1	12	0	7	0	0	
				ஆகக	ரணி.	4 1	5	10	29	10	10	96	8	0	

று நிவோசலு நாயுடு,

போக்கப் பட்டா.

1929-ம்ஞி) ஜுன்மி 2உ செங்கல்பட்டு **ஜில்லா** பொன்னெரி தாலூக்கா 63 நெம்பர் **ஜமீன்** ஜகன்ஞுதபுரம் மிட்டா ஜமீன்தார் ஓரக்காடு ரா**வூர் ஸ்ரீனிவா**சலு நாயுடு அவர்கள் ஷெ ஜகன்*ஞுதபு*ரம் கிருமத்திய 11 நெம்பர் பட்டாதார் அளசி ெட்டி 1338-வது பசலிக்குக் கொடுத்த *ொக்*கப் பட்டா.

(1) ஜசன்னு தபுரம் இராமத்தில் நீர் சாகுபடி செய்துவரும் அடியில் கண்ட நெம்பர்வாரி இன்கி. நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்கு ஜாரி மேரை ஜாரி சுதந்திரம் சிவரய்ஜமை மே ஒன்களின் 10 வ. இன்னின் 10 வ. பிப்பளின் 10 வ. பிப்பளின் 10 வ. மார்ச்சும் 10 வ. மார்ச்சும் 10 வ. மார்ச்சும் 10 வ. செலுத்திவரவேண்டியது. அடியிற்கண்ட நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களில் 2-வது போகம் சாகுபடி செய்தால் 60 டி நிலங்களின் தீர்வையில் பேர்ப்பாதி செலுத்திவர வேண்டியது.

சரி வகையரு பாச்சல் (2) நீர் சாகுபடி செய்துவரும் நிலங்களில் ஜமீன் சர்கரர் ஜலத்தால் காணி 1-க்கு ரூ. பெந்தப் பயிர் சாகுபடி செய்தபோதிலும் மார்ஜனில் கண்ட விவரப்படி தீர்வை காணி 1-க்கு ரூ. செலுத்திவரவேண்டியது.

- (3) பட்டா பூமிகள் அளவு செய்வதில் குறவு எற்பட்டால் அந்த தீர்வையை கம்மிபடுத்தப்படும். ஜாஸ்தியிருந்தால் அதற்கு ஏற்றபடி. **இரட்டிப்புத் தீர்வையை உ**யர்த்தப்படும்.
- (4) இருமநவுகர்களுக்கு மேறைக்காக மாற்ஜனில் கண்ட விவரப்படி உம்பிட தீர்வையில் ரூ.1-க்கு வேட்டி 1-க்கு 0--0-6 0--0-6 செலுத்தி வாவேண்டியதும் தவிர ரோட்டுபண்டுக்காக ரூபா 1-க்கு 0--0-9 வீதமும் கல்விபண்டுக்கு ரூபா 1-க்கு 0--0-3 டிவீதமும் செலுத்திவர வேண்டியது.
- (5) அடியில் கண்ட நிலங்க**ள் நீர் சாகுபடி செய்தாலும் உம்முடைய க**சூரியினுல் சாகுபடி செ**ய்** யாமல் போனுலும் நீர் மேற்சொன்ன பட்டா தீர்வையை செலுத்திவருவதுந் தவிடநீர் சாகுபடி செ**ய்** து வரும் நிலங்களின் அயன் தீர்வை கிறுமந்வுகர் மேை: பசலி ஜாஸ்தி தீர்வை ஜாஸ்தி பணத்தை கடைசி கிஸ்தியில்பாக்கி இல்லாமல் செலுத்திவரவேண்டியது.
- (6) அடியில் கண்ட நிலங்களில் மதிப்பு தீர்வை உண்டாகும்படியா**ன** பலவிருக்ஷங்களே நீர் வெட்டக்கூடாது. சாசுவது கட்டடங்களேயும் நீர் கட்டக்கூடாது.

நஞ்சை, புஞ்சை.	லெட்டர் நெம்பர்.		பெய	m.	தரம்.) a	П 600	ก.	இவ்வேனவாக.	தீர்வை.	ஷரா.
	•			7950		4.			ளு. அ. பை.	ளு. அ. பை	J.
நஞ்சை	179-1	சவுட்டுபுலம்		553		0	3	4	10 8 0	2 2 2	
20	181-1	சாளுன்புலம்		. VEN		0	2	10		1 11 6	
	249-1	மேல் தாங்கல				0	3	12	$12 \ 0 \ 0$	2 13 10	
	250-2	<u>্</u> বিশ্ব			A Link	0	3	5		2 7 5	
	252-1	624				0	1	9	• •	1 2 9	
		क्	≉ நஞ்	னச காரை	wil .	0	14	8		10 5 8	
புஞ்சை	4442	வண்ணுன் தெ	ாரை	I in	500 - 200	0	1	4	7 0 0	0 8 9	
, 0	446-6	වෙය				0	2	4	6 0 0	0 13 6	
		باره د. ا	ஞ்சை	क्रम छनी		0	3	8		163	
		<u></u>	நஞ்ள <i>ச</i>	புஞ்சை		1	2	0		11 11 11	
			_	, •		Go	ருட்(நக்க	T&	0 8 9	
						x.e	හනි.	க்கா	5	0 2 11	
						G,	வட்:	ஓக் <i>க</i>	пв	0 5 10	
								ş	у б	12 13 5	

(ரூபாய் பணிலேரண்டு அணு பதின்மூன்று பைசா ஐந்த.)

(Sd.) Illegible.

ஷை ஜுகன்ணுதபுரம் கிறுமத்திய 42 நெம்பர் பட்டாதார் சின்னதம்பி ரெட்டி குமாரன் முனிசா**மி** ரொடி 1334-வது பசலிக்கிக் கொடுத்த ரொக்கப்பட்டா.

நஞ்சை, புஞ்சை.	லெட்ட ர் நெம்பா.	புலத்தின் பெயர்.	தரம்.	காணி.	இவ்வளவோக.	தீர்வை.	ஷரா.
					ளு. அ. பை.	ளு. அ. பை.	
நஞ்சை	10	வண்ணி!சா ம் த ா ங்கல்பு ல ம்		0 5 2	7 0 0	2 3 11	
D (1)	15	60g		0 - 5 - 12		$2 \ 8 \ 3$	
	23-3	கொளபாட்டை வேங்கம்		0 2 9		1 1 11	
	$^{23-1}$	<i>ର</i> ୍ୟ		0 2 10		1 2 5	
	26 - 3	6014		0 5 8		$2 \ 6 \ 6$	
	27-3	6)1 4		0 4 0		1 12 0	
	28 - 3	6014		0 4 6		1 14 8	
	58-3	களிவோத்தாங்கல்		0 6 2	5 4 0	$2 \ 0 \ 2$	
	62-2	வெ		0 0 8		$0 \ 2 \ 8$	
	63	ஷ		066		2 1 6	
	64-2	ഒരു		0 2 5		$0\ 12\ 2$	
	67-2	வெ		0 13 5		4 5 11	
	78	இத்தேரிபுலம்		0 10 11	• •	3 8 1	
	89	64		0 11 2		3 7 8	
	77-2	രെ		0 5 2		1 10 11	
	186-1	திருமவேவோடை		0 12 6		4 1 0	
	192-2	கெளியாபுல ம் . .	• •	0 6 9	780	3 1 2	

தஞ்சை, புஞ் சை.	லைட்டா நெ ம்பா.	புலத்தின் பெய	பர்.	தரம்.	55 1	र बर्ज	7.	இவ்வளவ	7 45 •	g.	ர்கை	н •	சூ
								ത്രം ചും ത	LI•	ლ∙	.	6 00 €1.	
ந ஞ் சை	196	சாணுன்பு லம்		••	0	6	7			3	0	2	
	197-2	ஷ	• •		0	0	7			0	3	2	
	474	வேஸ்)வோசம்			0	4	4	10 8	0	2	12	8	
	475	болд			0	4	2			2	11	3	
	479-3	ω_q			0	0	4			0	2	8	
	493-2	6019			0	2	12			1	12	11	
	494	ω_{4}			0	4	0			2	10	0	
	495 - 3	ஷ்	• •		0	1	11	• •		1	1	9	
		્ર	_{தக நஞ்∈}	ை காணி.	8	0	6		_	52	11	6	
ஞ்சை	414-9	பண்ளுள்துரை		• •	0		14	4 8	0		14	9	
	448	60q	• •	• •		13		5 4	0	4	8	2	
	$182 - 2 \\ 460 - 2$	யேரிக ை கொல் ஃ தெய்வ ருசாபுலம்	• •	• • •	0	$\frac{13}{3}$		7 0	0	4 1	6 8	3 6	
			புஞ்சை	- காணி	2	5	8		-	12	5	8	
		தஞ்சை ம	. –		10	5	14			65	 1	 2	
		0										····	
								ராட்டு ல்வி புண்டு	• •	3 1	0	9	
							26 (o .	• •	2	0	8 6	
								ஆக		71	2	8	

(குபா எழுவத்தி வொன்று அணு இரண்டு பைசா எட்டு.)

ஜக	්නේ නූ	புரம் இ	மு ^ன 9டை சொ புரம் மிட்டா ஜமீன முமத்திய 29 நெ ப் பட்டா.	म सुनात	டு ஜில் ஒரக்கர்டு பட்டர்தா	-241	பான ர். (டேச	350	னரி தாழ வேலு ரெட்டி	រុក្ខារ		நெம்ப ர் கள் ஷெ பசலிக் சிக்
, நஞ்சை, ப	1 6688 .	லைட்டர் தெம்பர்.	புலத்தின் பெய	ıt.	தரம்.		इत कर्ज	1;	இவ்வள	வாக.	தீர்வை.	ወ ዓመጠ.
				j	ATTA.				ரு. அ. எ	OLI.	ளு. அ. பை.	
, ந ஞினச		106-2 58-2 70-2 71 72 80-2 186-2 187-3 8-2 23-2 26-2 28-2 227-3 218-2 193 197-1 124-1 132 491-5 493-3 495	வரகு தாங்கல் களிவாத் தாங்கல் ஷே ஷெ ஷெ இர இர மூல் வோடை ஷெ வன்னி மாய் தாங்கள் ஷெ பாட்டைவோரம் கெளியாபுலம் பாட்டைவோரம் கெளியாபுலம் பாட்டைவோரம் ஷெ யேரிவுள் வாய் ஷெ ஷெ ஷெர்வோரம் ஷெ				1	$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	5 0 5 4 7 0 7 8 7 12 10 8	0 0 0 0 0 0	3 4 7 2 0 5 1 8 1 0 10 6 4 2 5 4 0 11 2 1 5 4 1 6 4 1 3 9 1 2 1 2 6 6 1 14 0 0 14 7 1 11 2 3 9 7 2 1 5 5 2 4 1 12 7 2 10 0 0 3 3 0 11 10 0 11 10	
		200	•		 சகாணி		10	-				
			₩	முஞ்	y con 6001						46 1 11	
்புஞ்சை	••	367-2 379-2 447-2 448-1 460-1	கோவில்மேடு ஷெ வ ண் ளுன்தொரை ஷெ தெய்வமுசா புல ம்		 	0 0 0	11 5 5	1 4 6	4 0 5 4 7 0	0	1 5 3 2 15 9 1 14 10 1 10 11 0 12 3	
			*த்க ட	புஞ்சை	காணி	_ 1	14	4	••		8 11 0	
			நஞ்சை புஞ	த்சை வு	்ளைபட	8	8 1	15			54 12 11	
									விப் கூடு பட்டி		2 9 3 0 13 9 1 11 6	
									-59	· · _	59 15 5	

டு ஜகன்ஞதபுரம் கிறுமத்திய 72 நெ**ம்பர் பட்டாதார்** ச**ங்கசா**மி டெட்டி பாரியான் தாய**ாரம்மான்** 1334-வது பசலிக்**கெக் கொடு**த்த ரொக்கப் பட்டா.

த ஞ்சை,	புஞ்கசை.	லெட்டர் நெம்பர்,	புலத்தின் பெய	ń.	தரம்.	a i	π € ∞π).	இவ்	ചത് ല⊓്ക .		த ர்6	തൈം.	SPEN.
		•						_	4.ன⊔.	65 ••	. 1.6	ຫ ເ ປ∙	
நஞ் சை	• •	203	குறவன் புலம்	• •	• •	0	6 1	2 10	0 0	4	3	6	
								ெராட்டு		0	3	2	
								கல்லி ப	ுன்றடு.	0	1	1	
								வெட்டி		0	2	1	
												_	
								ஆக	• •	4	9	10	

ஷை ஜகண்ளுதபு ம் இருமத்திய 76 நெம்பர் பட்டாதார் மொட்டை நாயக்சன் 1345-வது ப**சலிக்** கெக் கொடுத்த ரொக்கப் பட்டா.

வெட்டர் செல்யர்	புலத்தின் பெ	யர்.	தரம்.		காவ	क्ती.	(a)	വര	ாவாக		Site	മെ.	ф#п.
4 முற்ற பெற்ற							e15.4	Ŋ.6	വ.	6 5	ع. بع	തല.	
18-1	வென் னி மும்தோற்	ம்க ல்	••	0	3	14	7	0	0	1	11	2	
392-3	ஆவாரம்பட்ரை		• •	0	4	4	•	•		1	13	9	
210	ஷ		• •	0	12	0	8	0	0	6	0	0	
392-2	ളെ	• •		0	2	0	8	8	0	1	1	0	
388	ஷ		• •	0	4	9	9	0	0	2	6	3	
432-1	ஷ			0	13	4	10	8	0	8	11	1	
		ஆக காண		2	7	15				21	11	3	
				75			Boni O			1	0	3	
				2		56	രെ വ	जीवा (E	·	0	5	5	
		ţ	Still I				வெட்ட	9.	• •	0	10	6	
		de	53 197	34			2 1.5			23	11	<u> </u>	
		A.	11.6314							_			
	தெம்பர். 18-1 392-3 210 392-2 388	தெம்பர். புலத்தன் பெ 18–1 வன்னிமரம்தார் 392–3 ஆவாரம்பட்சை 210 ஷெ 392–2 ஷெ	தெம்பர். புதைக் பெயர். 18-1 வன்னிமரம்தாங்கல் 392-3 ஆவாரம்பட்சை 210 ஷெ 392-2 ஜெ 388 ஷெ 432-1 ஷெ	18-1 வன்னிமரம்தாங்கல் 392-3 ஆவாரம்பட்ரை 210 ஷெ 392-2 ஷெ 388 ஷெ 432-1 ஷெ	தெப்பர். புலத்தன் பெயர். தம்ம். 18–1 வன்னிமெரம்தாங்கல் 0 392–3 ஆவாரப்பட்ரை 0 210 ஷே 0 392–2 ஷெ 0 388 ஷே 0 432–1 ஷெ 0	தெம்பர். புதைதன் பெயர். தசம். கோக் 18-1 வன்னிமசம்தாங்கல் 0 3 392-3 ஆவாரம்பட்சை 0 4 210 ஷெ 0 12 392-2 ஷெ 0 2 388 ஷெ 0 4 432-1 ஷெ 0 13	18-1 வன்னிமாம்தாங்கல் 0 3 14 392-3 ஆவாரம்பட்ரை 0 4 4 210 ஷ 0 12 0 392-2 ஷ 0 2 0 388 ஷ 0 4 9 432-1 ஷ 0 13 4	தெய்பர். புதைதன் பெயர். தம்ம். காண். இடி 18–1 வன்ணிமெரம்தாங்கல் 0 3 14 7 392–3 ஆவாரம்பட்ரை 0 4 4 210 ஷே 0 12 0 8 392–2 ஷெ 0 2 0 8 388 ஷெ 0 4 9 9 432–1 ஷெ 0 13 4 10	தெய்பர். புலத்தன் பெயா. தம்ம். காண். இவ்வென ரு.அ.வ 392-3 ஆவாரம்பட்சை 0 3 14 7 0 392-2 ஷெ 0 12 0 8 0 392-2 ஷெ 0 2 0 8 8 388 ஷெ 0 4 9 9 0 432-1 ஷெ 0 13 4 10 8	தெய்பர். புலத்தன் பெயா. தம்ம். கோண். இவ்வள்வோக கூ.அ.பை. 18–1 வன்னிமெம்தாங்கல் 0 3 14 7 0 0 392–3 ஆவாரம்பட்சை 0 4 4 210 ஷெ 0 12 0 8 0 0 392–2 ஷெ 0 2 0 8 8 0 388 ஷெ 0 4 9 9 0 0 432–1 ஷெ 0 13 4 10 8 0 பூத்தன்னி	தெய்பர். புதைத்து நெயா. தம். காண். இடைக்கொக்க 18–1 வன்னிமெய்தாங்கல் 0 3 14 7 0 0 1 392–3 ஆவாரம்பட்சை 0 4 4 1 210 ஷெ 0 12 0 8 0 0 6 392–2 ஷெ 0 2 0 8 8 0 1 388 ஷெ 0 4 9 9 0 0 2 432–1 ஷெ 0 13 4 10 8 0 8	தெய்பர். புதைதன் பெயர். தம். காண். தவ்வளையாக. தாக்கு காண். கு.அ.பை. கு.அ.பை. கு.அ.பை. கு.அ.பை. கு.அ.பை. கு.அ.பை. கு.அ.பே. கி.வி.பி.கி.கி.கி.கி.கி.கி.கி.கி.கி.கி.கி.கி.கி	தொப்பர். புதைதன் டெயர். தம். காண். இவ்வளவர்க். தான். காண். இவ்வளவர்க். தான். காண். காண். கு. அ. பை. காண். க

1937-**ம்**ஞு ஜூன்**மீ" 22. ெ**சங்கல்பட்டு ஜில்லா பொன்னேரி தாலூக்கா 63 நெம்பர் **ஜமீன்** ஜகன்ளுத்புரம் மிட்டா ஜமீன்தார் ஒரக்காடு ஆர். கேசவலு நாயுடு அவர்கள் ஷெ ஜகன்**ஞத** புரம் இருமத்திய 90 நெம்பர் பட்டாதார் ரங்கசாமி ரெட்டிக்கு 1346-வது பசலிக்கிக் கொடுத்த ரொக் கப் பட்டா.

நஞ்சை, புஞ்சை.	லெட்டர் நெம்பர்.	புலத்தின் பெயர்	t.	தரம்.	æ t	ळ्णी •		இவ்வள				αфυπ.
								et . 24 . 8071	J.	জ্ঞ.কা.অ	<u>ы.</u>	
தஞ்சை	187-8	திருமலே ஓடை		••	0	2	0	5 8	0	0 12	3	
	18-4	வன்னிமா த்தாங்க	ல்.	••	0	0	4	7 0	0	0 1	8	
	20-2	\mathcal{O}^{d}	• •	••	0	1 1	1	• •		0 11	9	
	20-4	<i>6</i> 14	••	• •	0	1 1	5	• •		0 13	7	
	390-1	ஆவாரம்பட்டரை		••	0	8	5	7 8	0	3 14	4	
	390-2	छ म		• •	0	2	2	8 0	0	1 1	0	
	468-2	வூர்வோ ரம்		••	0	1	6	10 8	0	0 14	5-	
	468-3	€01q	••	• •	0	1	6	••		0 14	5	
		. ஆக	நஞ்சை	காணி	1	3	1			9 3	 5	
புஞ்சை	438-15	தும்பக்கொல்லே		••	U	2	4	5 4	0	0 12	1	
		ஆக	ந <i>ஞ்</i> சை	புஞ்சை	1	5	5		_	9 15	6	
						•	- G	்ளட்டு	-	0 7	6	
							Æ	രോഖി പ ത്തേദ		0 2	6	
								வெட்டி		0 5	0	
								ஆக		10 14		

1935-ம்ஞு நலம்பர்**பீ 9டை செங்கல்**பட்டு ஜில்லா பொன்னேரி தாலூகா 63 நெம்பர் **ஜமீன்** ஜகன்னுதபுரம் மிட்டா **ஜமீன்**தார் ஒரக்காடு ஆர். கேசவலு நாயுடு அவர்கள் ஷெ ஜகன்னுதபுர**ம்** இருமத்திய 90 நெய்பர் பட்டாதார் ரங்கசாமி ரெட்டிக்**கு** 1345-வது பசலிக்கிக் கொடுத்த ரொ**க்கப்** பட்டர்.

தஞ்சை, பு	ஞ்சை.	லெட்டர் தெம்பர்.	புலத்தின் பெய	jir. ş	தரம்.	&	त हरत	fi.	இவ்வளவோக.		த ர் ∈	തഖ.	ஷு.ா.
		· ·							ஞ. அ. பை.	ტ∙	.	പെ.	
நஞ் சை	••	18	வன்னிமரம் தாங்க	ε ώ ν		0	0	4	7 0 0	0	1	8	
		20-2	िन		• •	0	1	11		0	11	9	
		20-4	ரை			0	1	15		0	13	7	
		187-8	த் ரும லே ஒடை			0	2	0	5 8 0	0	12	3	
		390-1	ஆவாரம்பட்டரை	• •	• •	0	8	5	7 8 0	3	14	4	
			-	ஆக நஞ்சை		0	14	3		6	5	7	
புஞ்ச்ை	••	438-15	தும்பக்கொல்லே	••		0	2	4	5 4 0	0	12]	
			ū @	ந்சை புஞ்சை	— உள்பட	1	0	7	.,	7	1	8	
								 		0	5	4	
								46	യി പത്ആ	0	1	٥	
									வெட்டி	0	3	7	
									 பூக	7	12	4	
					ese-y				_			-	

ஆர். கேசவலு நாயுடு, **ஜமீ**ன்தா**ர்.**

Memorandum by the Ryots of the Ayakulam Village, Tirumangalam Taluk, Madura District.

1. (a) ஆதிகால முதல் எத்தீண்யோ மாலுர்க்கள் ஒவ்வொரு தெசத்தையும் அரசாக்கி கெய்து வந்திருக்கிறுர்கள். நமக்கு தெரிந்தமட்டிலும் ஞாபகம் எட்டியவரையிலும் கர்நாடக ராஜாங்கத்தாகும், அப்பால், முகமதியரும் இப்பால் பிரிட்டிஷாரும் இந்தியா தேசத்தை அரசாக்ஷி செய்து வந்திருக் கொறனர். இந்தியா தேசத்தை அரசாக்ஷி செய்து வந்திருக் கொறனர். இந்தியா தேசத்தை பயாமாக கைக்கொண்டு காலக்ஷபத்தை, நடத்தியிருக்கிருர்கள். ஒவ் வொரு ராஜாங்கத்திற்கும் செலுத்திவரப்பட்டது நிலவரியாகும். ராஜாங்கங்கள் மாரிரூனும் தீலை தெவாரு ராஜாங்கத்திற்கும் செலுத்திவரப்பட்டது நிலவரியாகும். ராஜாங்கங்கள் மாரிரூனும் தில த்தை பயிரிடும் குடியாகாலன் தொண்டுதொட்டி தொடர்கமும் பரம்பரையாக விவசாய தொழிவே செய்து அவர்கள் முன்றேன். ஒவ்வொரு ராஜாங்கத்திற்கு விருக்கிருர்கள் என்பதற்கு போதுமான சாக்ஷியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ராஜாங்கமும் அதற்கு செலுத்தர்படும் வரிதிரைகளே அவர்களால் நியமிக்கப்படும் சிப்பந்திகள் முலமாய் வசூலித்து எருரங்கத்திற்கு செலுத்துத்துர்கள் முலமாய் வசூலித்து எருரங்கத்திற்கு செலுத்துத்து நியமிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறத்தன் முலமாய் வசூலித்து வரும்படியோதன்றது. தக்கிறித்த விஷயம். வரிகளே வசூலிப்பதற்கு கைராறு நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகள்குருக்குறது தன்பகுகள்கள் முலமாய் வகுலிக்க பலவிடங்களிலும் வருகள்கள்கத்தில் உத்தியாகம் வடுத்த பத்திமானகளால் வரிகளே வசூலிக்க பலவிடங்களிலும் வருகள்கள் கடியிய கடியாகுக்கிறன்றன. தரிக்கள் மண்கள் வழக்கப்படி மிறிம் குடிகளைகள் கடியிய குடியானவ் சேற்பத்தி கொரமாக எரானமான வருக்கிய பண்டுக்கும் செற்பக்கள் வருக்கிறன்றன. இரு முறிய முதியமறுக்கியிய மாலுக்கும் செற்பக்கள் சில்ன சர்க்கார் போன்ற பெரிய மத்திய மறுவிஷாளிடம் செலுத்தில் சியம்பட்ட கெறிய விறிய மாலுக்கள் கண்கள் கைய்கள் கைய்பட்ட வெறிய சாக்காளின் சில்வருக்கிறது. மேற்படியிலிறுக்கள் கோன்றன். இரு மேற்படிகளும் செற்பத்தில் முற்பட்டிக்கிய சில்வராக விடப்பட்ட குறியவர்களுக்கு செற்தத்தியாகளையான கண்கள் இலிய மேற்பர்கள் அல்வருக்கும் மாத்தியைகளைய கண்கும் பெற்கள் மூக்கிருக்கும் காங்கள் தில்வது மாறுக்குரிகள் முலம் திக்கார்கள் அல்வருக்கு செற்தத்தில் காய்கள் இடியம் அம்பக்கியாகள் அல்வர்கள் இருக்குரியாகள் அல்வருக்கு சோற்தக்கார்கள் இடியில் திறுக்கும் கார்கள் அல்வருக்குர்கள் அல்வருக்குர்கள் அல்வருக்கிறுக்குர்கள் அல்வருக்கிறுக்குருக்கிறுக்கிறுக்கிறுக

- (b) குடியானவன் தன் நிலத்தை மற்**ெருருவருக்கு விற்**கலாம். தானமாக கொடுக்கலாம். தன் காலத்திற்குபின் தன் வார்ஸ்களுக்கு பாத்**தியதை உண்**டு. இப்படி இருப்பதனுல் குடியா**னவன்** நிலத்தில் சட்டசம்பந்தமா**க ஏ**ற்படும் சந்தர்ப்ப**ங்கள் தவிர மற்**றப்படி ஜமீன்தாருக்கு பாத்தியதையி**ல்வே.**
- 2. (a) 1875-ம் இத்திய லாண்டு செஸ் ஒன்று சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது, இர்வை வருஷம் 1-க்கு நஞ்சை எக்கர் 1-க்கு ரூ. 5-5-4 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சைக் கும் புஞ்சைக்கும் ஏற்பட்ட தரம் இர்வையே நியாயமான வாடகை பணம் ஏன்று இர்மானிக்க வேண்டியது. 1908-ம் இறத்து 1-வது ஆக்டு ஊர்லித்தத்துக்கு வந்ததிற்கு பின் 1908-ம் இறிலே ஜூலம் பின் ஐமீன் நிலங்களே இர்வை ஸெட்டில் செய்து நஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு வருஷம் 1-க்கு ரூ. 15-யாகவும் 2-ம் போகம் சாகுபடி செய்தால் தரம் இர்வையில் பாதியென்றும், புஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 3-4-0, ரூ. 4, ரூ. 5 என்று மூன்று தாங்களாக இர்வை விதித்து வசூல் செய்து வருகிறுர்கள்.
- (b) ஆதியில் கவர்ன்மெண்டாருக்கு ஜமீன்தார் செலுத்தவேண்டிய பேரிஸ் கிஸ்தியை நிஷ்கரிஷை செய்யும்போது நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் 2-Aயில் சொல்லியிருக்கிறபடி தரம் யேற்படுத்தி யிருப்பதை ஆதாரமாகக்கொண்டு தீர்வையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படி நிர்ணயிக்கப்படும் தீர்வை (வாடகை) எவ்விதத்திலும் பக்கத்திலுள்ள அயன் கண்மாயிலுள்ள தீர்வை விகிதத்துக்கு மேல்படாமலிருக்கவேண்டும்.
- (c) பஞ்சத்தினுலாவது வெ**ள்ளத்தினு**லாவது <mark>ஏற்பட்ட சேதத்தினுல்</mark> குடிகளுக்கு **நஷ்டமும்** கஷ்டமும் ஏற்படும் சமயத்திலும் சர்க்கார் இராமங்க**ளில் தீ**ர்வை வஜாசெய்து வருகிருர்கள். அதன் படி ஐமீனிலும் சட்டமிருக்கவேண்டும்.
- (d) ஜமீன்தாருக்கு அடுத்திருக்கும் அயன் பிராமம் நஞ்சை புஞ்சை தீர்வை ஒப்பந்தப்படி. ஜமீன் கிராமத்திலும் வாடகையை நிர்**ணமி**க்கவேண்டும்.
- (e) மாகாண சர்க்கார் மூலம் வாடகையை திருத்தி அமைக்கவேண்டிய ஒரு பாதுகாப்**பு** சட்டம் அவசியம்.
- 3. (a) இருத்தி அமைக்கவேண்டும். கவர்ண்மெண்டாரே வசூல் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் மூலம் வசூல செய்யப்பட்டால் குடிகளுக்கு சௌகரியம் ஏற்படும். அநேக ஒழுங்கீனங்கள் தடுக்கப் பட்டு போகும்.
 - (b) அயண் திராமங்களில் வசூல் செய்திறபடி வசூல் செய்தால் சிலவு குறையும்.
- 4. (a) குடியானவர்களுக்கும் நிலச்சுவான் தார்களுக்கும் தண்ணிர் விஷயமாக தனி ஒப்பந்த மிருக்கிறது.
- (b) நஞ்சை பயிர் சாகுபடி செய்வதற்கு ஜலாதாரம் வேண்டும். ஷெ ஜலத்தை கட்டிவை**க்க** ஜமீனதார் சொந்த சிலவால் கண்மாயைவெட்டி மராமத்து செய்து ஆயக்கட்டு நஞ்சைக்கு போது மான ஜலத்தை நிற்கும்படி செய்து நஞ்சை விளவுக்கு வரும்படி நீண்டகாலம் ஜலம் தரும்படி. செய்கிற பொருப்பு ஜமீனதாரை பொருத்தது.
- 5. (ஃ) எஸ்டேட்டுகளேயும் சர்வே செய்து உரிமைகளே ரிக்கார்டு செய்து வைக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம்.
- (b) ஜெமீன் தாருடைய சிலவின்பேரில் சர்வே செய்து வைக்கவேண்டும். ரயத்துகளுக்கு வேண்டும்போது ஸ்கெச் நகல் அயன் கிராம மாதிரி கொடுக்கவேண்டும்.
 - வாடனைகளைய தவிர வேறு எவ்விதமாவது குடிகளிடத்தில் பணம் வசூலிக்கக்கூடாது.
- 7. (a) ஆயகுளம் வகையரு குடிகளுக்கு எஸ்டேட் மிலேயில் பீஸ் அன்னியில் அனுபவித்துக் கொள்ள வழக்கம்போல் உரிமைவேண்டும்.
- ஆகையால் ஆதிவழக்கம்போல் மேலேகண்ட பிரகாரம் நாங்கள் அனுபவித்துக்கொள்ள உரிமை வேல்ஈடும்.
- (b) மேலே கண்டவைகள் வம்சபரம்பரையாக குடியானவர்களுக்கு அனுபோகிக்கும் உரிமை உண்டு.
- (c) பொது நடை பாதைகள் வகுப்பு நிலங்கள் குன்று காட்டுப் புரம்போக்குகள் இவைகள் குடிகளுக்கு சொந்தம். ஜமீன்தாருக்கு உரிமையில்லே.
- 8. (a) நீர்பாசன வ**ழிகளேயும் வேலேகளேயும் எஞ்சினீயரிங் டிபா**ர்ட்மெண்டின் **மூல**ம் நிர் வாகம் செய்யவேண்டும்.
 - (b) மாகாண சர்க்கார் வசமிருக்கவேண்டும்.
- (c) சர்க்காருக்கு தெரிந்த உடனேயும் ச**ம்பந்தப்பட்ட கக்ஷிகள்** தெரிவித்த உடனேயும் அமு லுக்கு கொண்டுவரலாம்.
 - 9. ஒவ்வொரு வருஷமும் கவர்ன்மெண்டு ஆ**பீஸ் மூலம் ஜமாபந்தி நட**த்தவேண்டும்.
 - 10. தற்காலம் நடக்கிறபடி யோக்கியதையிருக்கவேண்டும்.
 - 11. (a) பிரத்தியேக கோர்ட் ஏற்படுத்தவேண்டும்.
- (b) பிரத்தியேக கோர்ட்டில் யாதொ**ரு சிலவில்லாத முறையில் கிரா**ம வாரியாக வ**ந்து** விசார**ேண** செய்து தீர்த்துவைக்கவேண்டும்.

12. நிலச்சுவான்தார் இனும்தாரிடமிருந்து வசூலிக்கும் ஜோடி. பொறுப்புக் கட்டுப்பாடு இ**து** சம்மந்தப்பட்ட சட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டும்.

அடிவைல் குடிகள் அபிப்பிராயம்

ஜமீன்தார் எவ்வளவு பெரிஸ் செஸ்தி செலுத்துகிறுறே அதன்படி கூட ஒரு பாகம் சேர்த்து சேராம மொத்த நிலத்தின்பெரில் தீர்வைக**ய நிர்ண**யிக்கவேண்டும்.

- (1) ஜமீன்களில் பட்டாக்கள் மாறுதல் செய்வதே கிடையாது. இசனுல் அனேக கெடுதல்கள் எற்படுசின்றன. ஆகையிஞல் பட்டா மாறுதல் செய்யவேண்டிய பொறுப்பை ஜமீனதார்களுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு குடியானவர் ரிஜிஸ்டர் தபால் மூலம் பட்டா மாறுதல் மனுக்கொடுத்து, ஒரு மாசத்திற்குள் மாறுதல் செய்யப்படவேண்டும் என்று ஏற்படுத்துவதுமல்லாமல் செய்யாவிட்டால் குடியானவனுக்கு ஏற்படுகிற சகல் நஷ்டத்துக்கும் ஜமீனதார்தான் ஜவாப்தாரியாகவேண்டுமென்ற சட்டமியற்றவேண்டும்.
- (2) கண்மாய் மராமத்தை ஜமீஸ் தார்கள் கவனிப்படுதமில்லே. வருஷந்தொறும் ஒரு போமத் தில் வரும் வருமானத்தில் 6-ல் ஒரு பங்கு குறையாமல் நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்குச் செலவழிக்க வேண்டும் என்றும் சட்டம் எற்படுத்தவேண்டும். இந்தத் தொகையை பேஷ் தில்துடனேயே சர்க்கார் வசூலித்து, இஞ்சினீயரிங் டிபார்ட்டுமெண்டு மூலமாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி செலவு செய்யப்படும் தொகைக்கு குடிகளில் 8-ல் ஒரு பங்கு தீர்வை செலுத்தத்தக்கதான உப குடிகளிடம் கையெழுத்து வாங்சிக்கொள்ளவேண்டும்.

Mahajarnama by the Villagers of Tambipatti Village, Zandaiyur Zamin, Tirumangalam Taluk, Madura District.

- 1. (a) ஆதிகால முதல் எத்தனேயோ ராஜாகளை ஒவ்வொரு தேசத்தை அடிசாக்ஷி செய்து வந்திருப்பதில் கடைசியாக இந்தியாதேசத்தை பிரிட்டிஷார் அரசாக்ஷி செய்துவந்திருக்கொறனர். பெரும் பான்மையார் விபசாபத் தொழில்கின்பே தொரைப்புகொட்டு ஜீவனோயமாக செய்து வந்திருக்கிருர் கள். ஒடிபார்கள் செல்தத்திவந்திருக்கிற நிலவரிகளினுலே வியக்தமாய் தெரிந்த லிஷயம். அப் பேரது வசூலிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சொற்ப சம்பளமோ நிலத்தின் வருமானமோ விடப் பட்டு வந்திருக்கிறது. அதன்பின் ராஜாங்கத்தின் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களால் வரிகளே வசூலிக்க தாஷ்டிகமுள்ள ஒரு பெரிய குடித்தனக்காரரை வசூலிக்கும்படி செய்து ணுமார்கள் சிரமபரிகாரத் திற்காக ஏராளமாக பண்ணே நிலங்கள் சந்தமானவைகளென்றும் தீர்மானித்து குடிகளால் பெரிய ராஜாங்கத்திற்கு செலுத்தி வந்த வரிகளே சின்ன சர்க்கார் போல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஒயின்தார், தானுருக்தார் இவைகளேப்பென்ற பெரிய மத்ய மனுஷானிடம் செலுத்துக்கியப்பட்ட ஒயின்தார், தானுருக்தார் இவைகளேப்போன்ற பெரிய மத்ய மனுஷானிடம் செலுத்தும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஜபீன்தாரியிலிருக்கப்பட்ட பெரிய சர்க்காரின் சிராம உத்தியோகல்தர்களான கணக்கு, நாட்டாண்மை, காவல், தோட்டி முதலியவர்கள் சம்பளத்திற்கு பதிலாக விடப்பட்ட நிலங்கள் ஐயின்தாரை சேர்ந்ததல்ல, பொரிய சர்க்காரையே சேர்ந்தது என்பது சட்டரூமாயிருக்கிறது. மேல்சொல்லிய காரணங்களால் குத்தகை தொகை வசூலிக்கும் பாத்தியதையை சன்னதியியில்கியாத் இஸ்தி மீரு என்ற காயமான உத்தரவின் மூலம் அதிகாரம் பெற்ற ஐயீன்தார்கள் பூர்வ குடிகளேப்பட்டிகள் திவக்கார்கள் ஆம்வத்தார்கள் அல்ல என்பது வெளியாகும். பூர்வகுடிகளே சொந்தக்காரர்கள் ஆவர்கள் ஆவார்கள் இவின் சொந்தக்காரர்கள் அல்ல என்பது வெளியாகும். பூர்வகுடிகளே சொந்தக்காரர்கள் அல்ல என்பது வெளியாகும்.
- (b) குடியானவன் தன் நிலத்தை மற்**ெருவருக்கு விற்க**லாம். தானமாக கொடுக்**க லா**ம். தன் காலத்திற்கு பின் தன் வாரீசுகளுக்கு பாத்தியதையுண்டு, இப்படி இருப்பதனுல் குடியானவன் நிலத்தில் சட்ட சம்மந்தமாக எற்படும் சந்தர்ப்பங்கள் தவிர மற்றப்படி ஐமீன்தாருக்கு பாத்தியதையில்**லே.**
- 2. (a) அனேக ஆண்டுகளுக்கு முல் லாண்டு செஸ் ஒன்று சட்டத்தின் மூலமாக எற்படுத்தப் பட்டது. தீர்வை வருஷம் 1-க்கு நஞ்சை எக்கர் 1-க்கு ரூ. 5–5–4 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சை தீர்வை எக்கர் 1-க்கு ரூ. 2–5–4, 1–2–8, 0–6–6 என்று மூன்று தரம் எற்பட்டிருப்பதாக வெளியாகிறது. நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் எற்பட்ட தரம் தீர்வையே நியாயமான வாடகை பணம் என்று தீர்மானிக்க வேண்டியது. அப்படியிருக்க இந்த கிராமம் நஞ்சை நிலங்களுக்கு வாரப் பிரிதினே செய்து வருகிருர்கள். புஞ்சை நிலங்களுக்கு எக்கர் 1-க்கு ரூ. 2–13–10, 2–8–0, 1–12–0, 1–10–0, 1–2–0, 0–12–0.
- (b) ஆதியில் கவர்ன்மென்டாருக்கு ஜமீன்தார் செலுத்தவேண்டிய பேரீஸ் கெஸ்தியை நிஷ் கர்ஷை செய்யும்போது நஞ்சைக்கும் பஞ்சைக்கும் 2-Aயில் சொல்லியிருக்கிறபடி தரம் ஏற்படுத்தி யிருப்பதை ஆதாரமாகக் கொண்டு தீர்வையை நிர்ணயிக்கவேண்டும்.
- (c) பஞ்சத்திணையது வெள்ளத்திணைவது எற்பட்ட சேதத்திற்கு குடிகளுக்கு நஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்படும் சமயத்திலும் சர்க்கார் சிராமங்களில் தீர்வை வஜா செய்து வருசிருர்கள். அதன் படி ஜமீனிலும் சட்டமிருக்கவேண்டும்.
- (d) ஜமீன் தாருக்கு அடுத்திருக்கும் அயன் இராம**ம், நஞ்**சை, புஞ்சை தீர்வை ஒப்பந்தப்படி. **ஜமீ**ன் கிராமத்திலும் வாடகையை நிர்ணயிக்கவேண்டும்.

- (e) மாகாண சர்க்கார் **மூலம் வாட**கையை **திருத்தி அமைக்க வேண்டிய ஒரு பாதுகாப்பு சட்டம்** அவசியம்.
- 3. (a) திருத்தி அமைக்கவேண்டும். கவர்ன்மெண்டாரே வசூல் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் மூலம் வசூல் செய்யப்பட்டால் குடிகளுக்கு சௌகரியம் ஏற்படும். அனேக ஒழுங்கீனங்கள் தடுக்க**ப்** பட்டு போகும்.
 - (b) அயன் சிராமங்களில் வசூல் செய்கிறபடி வசூல் செய்தால் சிலவு குறையும்.
- 4. (a) குடியானவர்களுக்கும் நிலைச்சுவான்தார்களுக்கும் தண்ணீர் விஷையமாக தனி ஒப்பந்த. மிருக்கிறது.
- (b) நஞ்சை பயிர் சாகுபடி செய்வதற்கு ஜலாதாரம் வேண்டும். **டை** ஜலத்தை கட்டிவை**க்க** ஜயீன்தார் சொந்த செலவால் கண்மாயை வெட்டி மராமத்து செய்து ஆயக்கட்டு நஞ்சைக்கு போ**து** மான ஜலத்தை நிற்கும்படி செய்து நஞ்சை விளவுக்கு வரும்படி. நீண்ட காலம் ஜலம் தரும்படி. செய்கிற பொருப்பு ஜமீன்தாரை பொருத்தது.
- 5. (a) எஸ்டேட்டுகளேயும் சர்லே செய்து உரிமைகளே ரிக்கார்டு செய்து வைக்கவேண்டிய**து** ரொம்பவும் அவசியம்.
- (b) ஜமீன்தாருடைய சிலவின் பேரில் சர்வே செய்து வைக்க வேண்டும். ரயத்திகளுக்கு. வேண்டும்போது ஸ்கெச் நகல் அயன் இராம மாதிரி கொடுக்கவேண்டும்.
 - 6. வாடகையை தவிர வேறு எந்த விதமாவது குடிகளிடத்தில் பணம் வசூலிக்கக்கூடாது.
- 7. (a) விபசாயத்திற்கும் குடியிருப்புக் கட்டிக்கொள்ள மரங்கள் வெட்டிக்கொள்ளுவதற்கும். ஆதிவழக்கம்போல் நாங்கள் அனுபவித்துக்கொள்ள உரிமைவேண்டும்.
- (b) மேலேகண்டவைகள் வம்ச பரம்பரையாக குடியானவர்களுக்கு அனுபோகிக்கும் உரிமை உண்டு.
- (c) பொது நடை பாதைகள் வகுப்பு நிலங்கள் குன்று காட்டுப் புறம்போக்குகள் இவை**கள்** குடிகளுக்கு சொந்தம். ஜமீன்தாருக்கு உரிமையில்லே.
- 8. (a) நீர் பாசன வழிகளேயும் வேலேகளேயும் எஞ்சினீயரிங் டிபார்ட்மெண்டின் மூலம் நிர்வாகம். செய்யவேண்டும்.
 - (b) மாகாண சர்க்கார் வசமிருக்கவேண்டும்.
- (o) சர்க்காருக்கு தெரிந்த உடனேயும் சம்பந்தப்பட்ட ககூடிகள் தெரிவித்த உடனேயும் அழு இக்கு கொண்டுவரலாம்.
 - 9. ஒவ்வொரு வருஷமும் கவர்ன்மெண்டு ஆபீஸ் மூலம் ஜமாபந்தி நடத்தவேண்டும்.
 - 10. தற்காலம் நடக்கிறபடி யோக்கியதை இருக்கவேண்டும்.
 - 11. (a) பிரத்தியேக கோர்ட் எற்படுத்தவேண்டும்.
- (b) பிரத்தியேக கோர்ட்டில் யாதொரு சிலவில்லாத முறையில் கிராம வாரியாக வந்து விசா ர2ண செய்து தீர்த்துவைக்கவேண்டும்.
- 12. (a) சர்க்கார் இராமத்தில் பட்டா நிலங்கடே ரயத்துவாரி குடிகள் எவ்விதமாக உபயோகப்படுத். தொகிருர்களோ அதைப்போலிவே அந்த சுதந்திரம் ஜமீன் குடிகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டும்.
- (b) நிலச்சுவான்தார் இஞம்தாரிடமிருந்து வசூலிக்கும் ஜோடி பொறுப்புக் கட்டுப்பாடு இது சம்மந்தப்பட்ட சட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டும்.

மற்றும் கில விசேஷ முக்கிய விபரங்களும் கஷ்டங்களுமாவன.

- 1. 1803-ம்ஞில் அதாவது 1212-ம் பசலியில் இந்த கிராமமுன்பட எல்லா கிராமங்களிலும் தீர்வை வரும்படியின்பேரில் ஜமீன்தாரவர்கள் வசூல் செய்வதற்குள்ள கமிஷனே கழித்து கவர்ன் மெண்டாருக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு சுமார் ரூ. 5,000 கொடுக்கவேணுமாய் ஜமீன்தாரவர்களுக்கு. இஸ்திமீருரி கொடுக்கப்பட்டு அதுமுதல் இந்த கிராம தோட்டக்கால் முதல்தரம் புஞ்சைகளுக்கு சங்கிலி 1-க்கு அதாவது ஏக்கர் 3 செண்டு 64-க்கு 50 பணம் அதாவது ரூ. 10-6-8 வீதமும், 2-ம் தரத்துக்கு 40 பணம் அதாவது ரூ. 8-5-4 வீதமும், மானுவாரி முதல்தரம் புஞ்சைக்கு 30 பணம் அதாவது ரூ. 6-4-0 வீதமும், 2-ம் தரம் புஞ்சைக்கு 25 பணம் அதாவது ரூ. 5-3-4 வீதமும், 3-ம் தரம் புஞ்சைக்கு 20 பணம் அதாவது ரூ. 4-2-8 வீதமும், 4-ம் தரம் புஞ்சைக்கு 12 பணம் அதாவது ரூ. 2-8-0 வீதமும் செலுத்திவருகிறேம்.
- 2. இந்த தொமம் நஞ்சை நிலங்களுக்கு நாளது வரை வாரப் பிரிவினே செய்யப்பட்டு வெருறிறது. வாரப் பிரிவினே விவரமானது ஜமீனுக்கும் குடிகளுக்கும் வாரப் பிரிவினே செய்யும் காலத்தில் இத னடியிற்கண்ட விவரப்படி சிலவுகளேச் சொல்லி குடிவாரத்திற்கு வரக்கூடிய நெல்லே அனுவசியமாக சிலவு செய்து விடுகிறுர்கள். அவ்விதம் சிலவுகள் செய்தும் சொந்தப் பிரிவினே குடிவார நெல்லில் தான் அறுவடைக் கூலி போட்டு வருகிறேம்.

வாரப்பிரிவினே செய்யும் காலத்தில் செலவு நெல் எடுப்பதின் விவரங்களாவன.

- (a) ஒப்படி நெல்.
- (b) (மட்டி) முத்திரை நெல்.
- (c) கங்காணம் வகையாரு.
- (d) வண்டு நெல்.

- (e) ஒன்பது கொத்து சுதந்தரம்.
- (f) களவாசல்.
- (g) பண்ஜீண மணியக்காரன்.
- (h) கைப்பிச்சை நெல்.
- (i) உரை நெல்.

மேற்கண்டபடி பிரிவினே செய்து வருவதில் சுத்தவாரமென்று பேரே ஒழிய 2-ல் 1 பங்கு கூட குடிகளுக்கு கிடைப்பதரிது. ஆணுல் கெள் மட்டும், ஜமீன் பிரிவினே நெல்கணக்குப்படி வசூ லிக்கிருர்கள். சிலவு லிவரம் கேட்டுல் அணுகவெ ட்டாமல் செய்து அவர்களிஷ்டப்படி பிரிவினே செய்யிருர்கள். தடுத்துச்சொல்லியும் பயன்படவில்லே. அதனுல் நாங்கள் பெரும் கஷ்டநஷ்டம் அடைசிரும்.

- 3. கிரையத்துக்கு வடங்கின நிலங்களேயும், பாகம் பிரினினேகளேயும், இறந்துபோன பட்டா தார்களுக்கு வ ரீஸ் துலக்க மல், இருப்பதைப்பற்றி, எத்தனேயே மே. க்கள் போட்டும் பட்டாமாற்ற வழியில்லே. பட்டா மற்றிக் கொடுப்பதற்காக மதிப்பு கிரையத்தின்பேரில் ரூபாய் 100-க்கு ரூ. 10 வீதம் கேட்சிருர்கள். ஏழைச் சம்சாரிகள யிருப்பதினுல், கொடுக்க மார்க்கமில்லாமல் கஷ்டநஷ்ட மடைசிரும்.
- 4. இந்த தம்பிப்பட்டி பொடும் கண்முய்க்கு 2 மடையிருக்கிறது. ஷே மடைகள் மத்தியில் நெறிந்துபோய், பெருக்கு குறங்களில் கூட சரிய னபடி, தண்ணீர் வர மார்க்கமில்லே. ஷெ கண் முயில் சுமுர் 20 நுள் தண்ணீர் இருக்கும்பே தே மடைவழியேருமல் இரைத்து தண்ணீர் பாய்ச்சி விளவுக்கு கொண்டுவருக்கும். நீடித்த காலமாய் ஷெ கண்முயானது மடையாவது யாதொரு மருமத்தும் செய்திருப்பதே வடையாது. பவவிதமாக நேரில் சொல்லியும் யாதொரு பயன்பட வில்லே. ஷெ குளத்துக்கு கலிங்கல் இடையாது. அதனுல் பெருத்த கஷ்டநஷ்டம் அடைசிரேம்.
- 5. ஷெ கொமத்துக்கு நஞ்சை புஞ்சை மொத்தம் 413 ஏக்கர் 69 செண்டு இருக்கிறது. இதில் பண்ணே நிலங்கள் என்று 38 ஏக்கர் 87 செண்டு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். ஷெ நிலங்கள் குடிகளுக்கே பரத்தியப்பட்டது. ஷெ நிலங்களே குடிகளுக்கு அயன் ஒப்பந்தமாக இளுமாக தர்க்காஸில் ஜாரி செய்து தீர்வை ஏற்படுத்தி குடிகளிடம் வசூல் செய்யவேண்டும்.

ஆகைய ல் சிருபை செய்து மேற்கண்ட விஷயங்களே சரிவர பார்வையிட்டு சர்க்கார் அவர்களே ஜமீன் மேல் பார்வையை ஒப்புக்கொண்டும் வ ரப்பிரிவிணைய ரத்து செய்தும், சர்வே செய்து அயன் ஒப்பந்தப்படி தீர்வை ஏற்புடுத்தும்படிக்கும், சர்க்கார் ஒப்பந்தப்படிக்கு வருஷா வருஷம் குளத்தை முறுமத்து செய்துகொடுக்கும்படிக்கும் சட்ட ரூபமாக குடிகளுக்கு நன்மை செய்யுமாறு உத்திரவாக பிரார்த்தித்து கேட்டுக்கொள்கிறேம்.



Memorandum by G. A. Barker, Esq., Lessee, Gandamanayakanur Zamin, dated 18th January 1938.

In continuation of my letter of the 6th instant, I now submit true copies of the following documents:—

Certificate of sale of lands.

(Order XXI, Rule 94 of the Code of Civil Procedure.)

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE OF MADURA

E.P. No. 7 of 1913

and

E.P. No. 22 of 1913

in

A.S. No. 166 of 1901 on the file of the High Court of Judicature at Madras

Against the decree in O.S. No. 65 of 1897 on the file of the Subordinate Judge's Court at Tinnevelly.

Between

The Eastern Development Corporation, Limited, London, by P. W. Patridge, the authorized agent of H. Deane Drummond, the Director of the said company

Petitioner (Transieree decree holder).

and

(1) M. AR. AR. Swaminathan Chettiar (died), (2 M. AR. AR. Arunachalam Chettiar (minor), (3) M. AR. AR. Ramanathan Chettiar. Minor 2nd appellant through his next f.iend and executor Venkatachalam Chettiar, (4) Minor Subramaniam Chetti, and (5) Minor Meenakshisundaram Chetti Minors 4 and 5 are the legal representatives of the deceased 1st appellant and represented by their mother and guardian Theivanai Achi

Appellants—
Praintiffs.
(Original decreeholders).

and

(1) T. R. Swamiappa Naicker (died after decree) ...

1st Respondent. (1st defendant-Judgmentdebtor.)

(2) AR. AR. SM. Somasundaram Chettiar, (3) RM. AR. AR. RM. Arunachalam Chettiar

. 2nd and 3rd
Respondents.
(The legal representatives of RM.
AR. Arunachalam
Chettiar deceased
2nd defendant)
(Also original decree-holders.)

(4) S. S. Ramasami Chettiar, (5) P. L. N. K. Somasundaram Chettiar

Respondents
4 and 5.
(Defendants 4
and 5).

6th Respondent. (6th Defendant— Judgment debtors.)

This is to certify that Mr. T. A. Aiyasamy Ayyar, vakil, Madura, on behalf of the Eastern Development Corporation, Limited, London (the transferee decree-holder in the case) has been declared the purchaser on 20th July 1914 at the sale held by public auction from 6th July 1914 to 18th July 1914 of the properties described in the subjoined schedule in execution of the first and second mortgage decrees in A.S. No. 166 of 1901 on the file of the High Court of Judicature, Madras, preferred against the decree in O.S. No. 65 of 1897 on the file of the Tinnevelly Sub-Court and that the sale has been duly confirmed by the District Court of Madura on the 8th day of September 1914.

Schedule of properties.

The villages of Chittarpatti (Lot No. I) Theppampatti (Lot No. II), Palavombai (Lot No. III) in which are included the villages of Ramakrishnapuram and Palayacottai, and Narasingapuram (Lot No. IV) which are attached to the Sub-Registration District of Uthamapalayam, Periyakulam taluk, Madura district (Madras Presidency), described hereunder and situated within the boundaries mentioned hereunder, and the hamlets attached to the said villages and the hills, pannai and other lands and trees therein, all the properties, rights and incomes and Samudayams thereof, which appertained to the first defendant (judgment-debtor) late T. R. Swamiappa Naicker, Zamindar of Gandamanayakanur, and subsequently appertained to the sixth defendant (sixth respondent) Thirumala Gandama Kondala Nagaya Ramakrishna Kadirvelusamy Naicker, the son and tegal representative of the deceased first defendant, a minor represented by his mother and guardan Veluthayammal.

BOUNDARIES.

Lot No. I-Chittarpatti village.

Chittarpatti village bounded on the north by Ayan Mottanoothu; east by Rajadani, south by Theppampatti; west by Kanavoipatti.

Peshkash about Rs. 85–3–10. Road cess about Rs. 57–12–6. Railway cess about Rs. 14–7–1½.

Amount for which sold—Rs. 13,520.

Lot No. II-Theppampatti village.

Theppampatti village comprising the three hamlets of Rajakkapatti, Alagapuri and Chockalingapuram bounded on the north by Chittarpatti, Rajadani and Ramakrishnapuram; east by Palacombai and Narasingapuram; south by Narasingapuram; west by Narasingapuram and Kanavoipatti.

Peshkash about Rs. 830-3-11. Road cess about Rs. 345-5-0. Railway cess about Rs. 86-5-3. Amount for which sold Rs. 69,140.

Lot No. III-Palacombar village.

- (a) Palacombai village comprising the hamlet of Rayavelur bounded on the north by Palayacottai; east by Saptur Zamindan and Ayan taluk of Tirumangalam; south by Theppampatti Hills; west by Theppampatti.
- (b) Ramakrishnapuram village comprising the two hamlets of Karattupatti and Kolinjipatti bounded on the north by Palayacottai; east by Palacombai; south by Theppampatti; west by Rajadani.
- (c) Palayacottai village comprising the hamlet of Sivalingampatti bounded on the north by Ayan Andipatti east by Palacombai; south by Ramakrishnapuram; west by Rajadani.

Peshkash about Rs. 731-7-7.
Road cess about Rs. 270-8-2.
Railway cess about Rs. 67-10-0½.
Amount for which sold—Rs. 56,560.

Lot No. IV—Narasingapuram village.

- (a) Narasingapuram village northern section comprising the four hamlets of Duraiswamipuram Puthur (otherwise called Melappatti), Kadamalaikundu and Silliumpalli, bounded on the north by Vallanadhi, Kanavoipatti and Theppampatti and Palacombai; east by Elumala, Saptur Zamin, Vathirayiruppu, Rajapalayam, Mallapuram and Kallupatti; south by Narasingapuram (south section); west by Travancore territory, Ersakkanayakanur Zamindari and Ayan villages of Cumbum and Gudalur, Odaipatti Seepalacottai and Jangalpatti.
- (b) Narasingapuram village southern section including suburbs, (1) Myladumparai, (2) Anaitholuvu and (3) Varushanad, bounded on the north by Narasingapuram (northern section); east by Elumalai, Saptur zamin, Vathirayiruppu, Rajapalayam, Mallapuram and Kallupatti south by Tiruvanandapuram Samasthanam, Sethur and Sivagiri zamin on the west by Tiruvanandapuram Samasthanam, Ersakkanayakanur Zamindari and ayan villages of Cumbum and Gudalur.

Peshkash about Rs. 1,113–12–8.
Road cess about Rs. 526.
Railway cess about Rs. 131–8–0.
Amount for which sold—Rs. 2,58,240.

Encumbrances.

There is no encumbrance subject to which the property has been sold.

The total amount for which the properties (Lot Nos. I to IV) were sold Rs. 3,97,460. Given under my hand and the seal of the Court of the District Judge of Madura, this 8th day of September 1914.

Bears the seal of the District Court of Madura.

> (Signed) J. G. BURN, District Judge.

30th September 1914.

From E. F. Hunt, Esq., 6, Grays Inn, Place, W.C. 1, Eastern Development Corporation Limited, to Mr. Bestonji Dhunjibhoy Patel, dated 5th May 1921.

Deed of confirmation.

Serial No. 2836.

Presented at the office of the Sub-Registrar of Bombay between the hours of 3 and 4 p.m., on the 15th June, 1921.

Received fees as follows.

Registration fee, etc., etc.

This Indenture made the fifth day of May one thousand nine hundred and twentyone BETWEEN the Eastern Development Corporation, Limited, a company incorporated under the English Companies Act, and having its registered office at 25, Victoria street, London, S.W. (hereinafter called the company, which expression shall include its successors and Assigns where the context so admits) of the one part and Pestonji Dunjibhoy Patel, son of Dhunjibhoy Cawasji Patel, Merchant, residing at Colaba in Bombay Purchaser which called the expression shall heirs executors administrators or assigns where the context so admits). of the other part WHEREAS by an Indenture of Conveyance bearing date, the 11th day of April 1921, and registered at Bombay, under No. 448, at pages 175 to 183, Volume 307 of Book No. 1, and expressed to be made between the company of the one part and the purchaser of the other part the company did for the consideration of the sum of rupees six lacks paid by the purchaser to the company convey assign and transfer unto the purchaser AL that the entire zamindari estate of Gandamanayakanur situate in the Madura district of the Presidency of Madras comprising the villages Chittarpatti, Themppampatti, Palacombai, in which are included the villages of Ramakrishnapuram and Palayacottai and Narasingapuram with their hamlets which are attached to the sub-registration district of Uthamapalayam, Periyakulam taluk, Madura registration district, and more particularly described in the schedule thereunder and also hereunder written TOGETHER with all hills, pannai and other lands and trees therein and TOGETHER with all the properties rights and income samudayams, thereof which appertained to the late T. R. Swamiappa Naicker, zamindar of Gandamanayakanur, and subsequently appertained to Tirumala Gandama Kondala Nagaya Ramakrishna Kadirvelusamy Naicker, son and legal representative of the said T. R. Swamiappa Naicker, a minor to have and to HOLD all the said premises hereinbefore expressed to be thereby conveyed unto the purchaser absolutely for ever and WHEREAS the said Indenture of Conveyance, dated the eleventh day of April, one thousand nine hundred and twenty one was executed by Francis Edwin Rosher the duly constituted attorney of the company on behalf of the said company and whereas the purchaser having expressed his desire to have the said sale and the said Conveyance confirmed by the Company under its seal and by the hand of its Directors, which the Company has agreed to do now this indenture witnesseth that in pursuance of the said Agreement and in consideration of the premises the Company doth by these presents confirm unto the Purchaser his heirs Executors Adminstrators or assigns the said Deed of Conveyance dated the eleventh day of April one thousand

nine hundred and twenty one a certified copy whereof is hereto annexed and marked No. 1 and all that the entire zamindari estate of Gandmanayakanur situate in the Madura district in the Presidency of Madras, and more particularly described both in the schedule hereunder written anl also in the schedule to the said Deed of Conveyance, dated the eleventh day of April one thousand nine hundred and twenty-one. And the Company doth hereby for itself, its Successors and Assigns convenant with the Purchaser his heirs, executors, Administrators or Assigns that the convenants contained in the said Deed of Conveyance, dated the eleventh day of April one thousand nine hundred and twenty-one shall be binding on the Company in every respect as if the execution of the said Deed of Conveyance, dated the eleventh day of April, one thousand nine hundred and twenty-one had been effected by the Company by the hand of its Directors and under its seal.

In witness whereof the company on the day and year first hereinabove written hath caused its common seal to be affixed to these presents pursuant to a Resolution of the Board of Directors in that behalf dated the fifth day of May one thousand nine hundred and twenty-one.

The schedule above referred to.—The villages of Chittarpatti Theppampatti Palacombai in which are included the villages of Ramakrishnapuram and Palayacotta and Narasingapuram which are attached to the sub-registration district of Uthamapalayam and Andipatti, Periyakulam taluk, Madura district (Madras Presidency) described hereunder and situated within the boundaries mentioned hereunder and the hamlets attached to the said villages and the hills pannai and other lands and trees therein all the properties rights and incomes and samudayams thereof which appertained to the late T. R. Swamiappa Naicker, Zamindar of Gandamanayakanur and subsequently appertained to Thirumala Gandama Kondala Nagaya Ramakrishna Kadirvelusamy Naicker the son and legal representative of the late T. R. Swamiappa Naicker a minor.

Boundaries.—Chittarpatti (village) bounded on the north by Ayan Mottanoothu: east by Rajadani; south by Theppampatti; west by Kanavoipatti—

				R\$.	A.	P.
Peish kist about	• • •	 •••	•••	85		
Road cess about	•••	•••	•••	57	12	6
Railway cess about						

Theppampatti village comprising the three hamlets of Rajakkapatti Alagapuri and Chockalingapuram bounded on the north by Chittarpatti, Rajadani and Ramakrishnapuram; east by Palacombai and Narasingapuram; south by Narasingapuram; west by Narasingapuram and Kanavoipatti—

							RS.	A.	Ρ.
Peish kist about		•••	•••	•••	•••	•••	830	3	11
Road cess about	•••	•••		•••	•••	•••	345	5	0
Railway cess about	• • •	•••	•••	•••	•••		86	5	3

Palacombai (village) comprising the hamlets of Rayavelur bounded on the north by Palayacottai; east by Saptur zamindari and and ayan taluk Tirumangalam; south by Theppampatti Hills; west by Theppampatti.

Ramakrishnapuram (village) comprising the two hamlets of Karattupatti and Kolinjipatti bounded on the north by Palayacottai; east by Palacombai; south by Theppampatti; west by Rajadani.

Palayacottai (village) comprising the hamlet of Sivalingampatti bounded on the north by Ayan Andipatti; east by Palacombai; south by Ramakrishnapuram; west by Rajadani.

							RS.	A.	Ρ,
Peish kist about	•••	•••	•••	•••	•••		731	7	7
Road cess about		•••	6.436		•••		270	8	2
Railway cess about	•••		•••	•••	•••	•••	67	10	91
sup. vol.—107									

Narasingapuram (village) northern section comprising the hamlets of Duraisami-puram Puthur (otherwise called Melappatti) Kadamalaikundu Silliumpulli bounded on the north by Vallanadhi, Kanavoipatti, Theppampatti, Palacombai; east by Elumalai Saptur zamin, Vathirayiruppu Rajapalayam, Mallapuram and Kallupatti; south by Narasingapuram (south section); west by Travancore Territory, Erasakkanayakanur zamindari and ayan villages of Cumbum and Gudalur, Odaipatti, Seepalacottai and Jangalpatti.

Narasingapuram (village), southern section including suburbs (1) Myladumparai, (2) Anaitholuvu and (3) Varishanad, bounded on the north by Narasingapuram (Northern section); east by Elumalai, Saptur zamindari, Vathirayiruppu, Rajapalayam, Mallapuram and Kallupatti; south by Tiruvanandapuram samasthanam, Sethur, Sivagiri zemin, west by Tiruvanandapuram samasthanam, Erasakkanayakanur zemin and ayan villages of Cumbum and Gudalur—

					•		RS.	Α.	P.
Peish kist about	***		•••		٠,		1,113	12	8
Road cess about		•••	,	•••	114		526	0	0
Railway cess about	• • •		***	•••		•••	131	8	0

The common seal of the Eastern Development Corporation, Limited, was hereunto affixed in the presence of:—

(Signed) F. J. NETTLEFOLD, (,,) J. STARK BROWNE, Directors.

(,,) WALLACE BRABY,

Secretary.

Mr. R. G. L. Bennett (Constituted Attorney of Messrs. F. J. Nettlefold, J. Stark Browne, Directors. Wallace Braby, Secretary of the Eastern Development Corporation, Limited of Victoria Street, London, executing parties), Merchant European, 36, No. 15, Cuffee Parade, admits execution by the above executants identifies the seal of the Corporation.

(Signed) R. G. L. BENNETT.

Mr. A. D. Umrigar, Managing clerk of Messrs. Mulla & Mulla, Solicitors, etc., and known to the Sub-Registrar, is examined as to identity of the above executant.

15th June 1921.

Registered No. 617 at pages 251 to 264—Vol. 30 of Book No. 1.

(Signed) ————(illegible).

* Bears the seal of the Sub-Registrar of Bombay.

Sub-Registrar of Bombay exercising all the powers of a Registrar except that of hearing appeals.

Dated 27th June 1921.

(True copy)

TO ALL TO WHOM THESE PRESENTS SHALL COME I, NOSHIRWAN PEEROZSHAW, Notary Public, duly authorised, nominated and sworn, residing and practising at Bombay, do hereby certify that I have duly compared the copy of the Conveyance, dated the 11th day of April 1921 from the EASTERN DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED—TO—PESTONJI DHUNJIBHOY PATEL, hereto annexed, with its original produced before me by Messrs. Mulla & Mulla, Solicitors for the said Mr. Pestonji Dhunjibhoy Patel and I hereby certify it to be a true and correct copy thereof.

The said Messrs. Mulla & Mulla are personally known to me.

* One Rupee stamp affixed.

* Bears the Seal of N. Peerozshaw of Bombay.

In Faith and Testimony whereof I have hereunto set my hand and affixed my seal of office at Bombay aforesaid this 15th day of April 1921.

(Signed) N. PEEROZSHAW,

Notary Public, Bombay.

(True copy)

I, Harry Peter Venn, of the City of London, Notary Public duly admitted and sworn practising in the said City DO hereby Certify and Attest THAT on the day of the date hereof the Common Seal of THE EASTERN DEVELOPMENT CORPORATION LIMITED was affixed at foot of the hereunto annexed DEED of Confirmation and Copy Deed marked "No. 1" also hereunto annexed in pursuance of a Resolution of the Board of Director of the said Corporation in my presence and in that of FREDERICK JOHN NETTLEFOLD and JAMES STARK BRONE two of the Directors of the said Corporation and Wallace Braby the Secretary thereof who signed in my presence at foot of the said Deed of Confirmation and Copy Deed as witnessing the affixing of the said Seal.

WHEREOF an Act being required, I, the said Notary have granted these presents under my Notarial Firm and Seal to serve and avail when and where need may require.

DONE and PASSED in London, the fifth day of May in the year of our Lord One thousand nine hundred and twenty-one.

- * Affixed one shilling stamp.
- * Bears the seal of H. Peter Venn Notary Public.

(Signed) H. Peter Venn, Notary Public.

(True copy)

Letter from Messrs. Mulla & Mulla, Attorneys-at-Law, The Eastern Development Corporation, Limited, to Mr. Pestonji Dhunjibhoy Patel, dated 11th April 1921

THIS INDENTURE is made the eleventh day of April one thousand nine hundred and twenty-one Between the Eastern Development Corporation Limited a Company incoporated under the English Companies Act and having its registered office at 25, Victoria Street, London, S.W. (hereinafter called the Company which expression shall include its successors and assigns where the context so admits) of the one part and Pestonji Dhunjibhoy Patel, son of Dhunjibhoy Cowasji Patel, Merchant, residing at Colaba in Bombay (hereinafter called the Purchaser which expression shall include his heirs executors administrators or assigns where the context so admits) of the other part Whereas by an Indenture, dated the tenth day of April One thousand nine hundred and thirteen and made between M. A. R. N. Ramanathan Chetty of Devakotta, Ramnad district, South India, son of M. A. R. Narayanan Chetty deceased and P. L. A. R. M. S. Venkatachalam Chetty, son of Subramaniam Chetty, residing at Devakottai, Ramnad district aforesaid Executor and Guardian of M. A. R. A. R. Arunachalam Chettiar, minor son of M. A. R. A. R. Ramanathan Chettiar (therein called the vendors) of the one part and the said Eastern Development Corporation Limited of the other part the said vendors for the consideration therein mentioned thereby assigned conveyed and transferred to the Company and decree obtained by the said Vendors and one Swaminathan Chetty in Appeal Suit No. 166 of 1901 on the file of the High Court of Judicature at Madras, preferred against the decree in O.S. No. 35 of 1897 on the file of the Tinnevelly Sub-Court And all and singular their rights title interest claims and demands whatsoever then vested in the said Vendors by virtue of the said decree into and upon the Mortgaged properties described inter alia in the Λ schedule thereto annexed (being the hereditaments and premises described in the schedule hereto) together with the rights and power to collect all the amounts due to the vendors for principal, interest and costs under or by virtue of the said decree either out of the Court or by process of Court to hold the same unto the Company for ever And for the same consideration they the said Vendors, thereby conveyed assigned and transferred unto the Company all other rights title interest claims and demands whatsoever under or by virtue of or in respect of the decrees and orders passed ir O.S. No. 58 of 1909 and in C.M.P. No. 1056 of 1910 on the file of the Sub-Court of Tinnevelly and also all sums of money advanced to the Receiver appointed in O.S. No. 65 of 1897 on the file of the Tinnevelly Sub-Court And Whereas the properties described in the schedule hereunder mentioned (being the properties in the A schedule to the said Deed of Transfer, dated the 10th day of April one thousand nine hundred and thirteen) were sold by public auction in execution of the above recited decrees in A.S. No. 166 of 1901 on the file of the High Court of Madras preferred against the decree in O.S. No. 65 of 1897 on the file of the Tinnevelly Sub-Court And Whereas at the said sale the Company was declared the Purchaser of the said properties in the schedule hereunder And Whereas a Sale certificate under the hand and seal of the Court of the District Judge of Madura confirming the said sale was issued to the Company on the 8th day of September one thousand nine hundred and fourteen And Whereas by Articles of Agreement made on the 17th day of May one thousand nine hundred and twenty and made between the Company by their duly constituted attorney R. G. L. Bennett of the one part and the Purchaser of the other part the Company agreed to sell and the Purchaser agreed to purchase free from incumbrances one equal (undivided) moiety of the Zemindari Estate of Gandamanayakanur admeasuring about 250 square miles for the price or sum of Rupees 3,00,000 (Three Lakhs) and the Purchaser paid to the Company the sum of Rupees 30,000 (Thirty thousand) as earnest money, the balance to be paid on the completion of the sale And Whereas by a further agreement dated the 2nd day of April one thousand nine hundred and twenty-one and made between the parties the Company agreed to sell and the purchaser agreed to purchase the other moiety or half share in the said Zemindari for the price or sum of Rupees 3,00,000 (Three Lakhs) And Whereas on the 2nd day of April 1921 the Purchaser paid to the Company a further sum of Rs. 15,000 (Fifteen thousand) in part payment of the purchase price NOW THIS INDENTURE Witnesseth that in pursuance of the said agreement and in consideration of the said sum of Rs. 30,000 (Thirty thousand) paid by the Purchaser to the Company as earnest money and a further sum of Rs. 15,000 (Fifteen thousand) paid by the Purchaser to the Company on the 2nd day of April 1921 and the balance of Rs. 5,55,000 (Five Lakhs fifty-five thousand) this day paid by the Purchaser to the Company the receipt of which sums of Rs. 30,000 (Thirty thousand) Rs. 15,000 (Fifteen thousand) and Rs. 5,55,000 (Five Lakhs Fifty-five thousand) making together the sum of Rs. 6,00,000 (Six Lakhs) the Company doth hereby acknowledges—the Company doth hereby convey assign and transfer unto the Purchaser all that the entire Zemindari Estate of Gandakanayakanur in the Madura District comprising the village of Chittarpatti, Theppampatti, Palacombai in which are included the villages of Rama-krishnapuram and Palayacottai and Narasingapuram with their hamlets, which are attached to the sub-registration district of Uthamapalayam, Periyakulam taluk, Madura Registration District and more particularly described in the schedule hereunder together with all hills pannai and other lands and trees therein and together with all the properties rights and incomes and Samudayams thereof which appertained to the late T. R. Samiappa Naicker, Zemindar of Gandamanayakanur and subsequently appertained to Thirumalai Gandama Kondla Nagaya Ramakrishna Kadirvelusamy Naicker, son and legal representative of the said T. R. Samiappa Naicker a minor To Have and to Hold all the said premises hereinbefore expressed to be hereby conveyed assigned and transferred unto the Purchaser absolutely for ever subject to the payment of all existing and future rates and taxes And the Company doth hereby covenant with the Purchaser that notwithstanding any act deed or thing by it the Company done or executed or knowingly suffered to the contrary, the Company now have full power to convey assign and transfer the said premises unto the Purchaser and that the Purchaser shall and may peaceably and quietly possess and enjoy the said premises and receive the rents and profits thereof without any lawful eviction claim or demand whatsoever by the Company or any person or persons lawfully and equitably claiming for or in trust for it and that free from all incumbrances whatsoever made or done by the Company or any person or persons lawfully or equitably claiming as aforesaid And Further That the Company and all persons having or lawfully or equitably claiming any estate in the said premises or any part thereof, through under or in trust for it shall and will from time to time and at all times hereafter at the request and cost of the person or persons requiring the same do and execute or cause to be done or executed all such acts deeds or things whatsoever for further and more perfectly assuring the premises or any part thereof unto the Purchaser as by him shall or may be reasonably required.

In witness whereof the Eastern Development Corporation Limited have hereunto set its hands and seal through its constituted attorney Francis Edwin Rosher the day and year first hereinabove written.

The schedule above referred to the villages of Chittarpatti Theppampatti Palacombai in which are included the villages of Ramakrishnapuram and Palayacotta and Narasingapuram which are attached to the sub-registration district of Uthamapalayam, Periyakulam taluk, Madura district (Madras Presidency) described hereunder and situated within

the boundaries mentioned hereunder and the hamlets attached to the said villages and the hills, pannai and other lands and trees therein all the properties rights and incomes and samudayams thereof which appertained to the late T. T. Samiappa Naicker, Zamindar of Gandamanayakanur, and subsequently appertained to Tirumala Gandama Kondala Nagaya Ramakrishna Kadirvelusamy Naicker the son and legal representative of the late T. R. Swamiappa Naicker a minor.

Boundaries.—Chittarpatti (village) bounded on the north by Ayan Mottunoothu; east by Rajadani; south by Theppampatti; west by Kanavoipatti.

					RS.	Α.	Р.	
Peish kist about	• • •	 						
Road-cess about		 • • •	 	•••	57	12	6	
Railway-cess about		 •••			14	7	11	

Theppampatti village comprising the three hamlets of Rajakkapatti, Alagapuri and Chockalingapuram bounded on the north by Chittarpatti Rajadani and Ramakrishnapuram; east by Palacombai and Narasingapuram; south by Narasingapuram; west by Narasingapuram and Kanavoypatti.

						RS.	Α.	Ρ.
Peish kist about	•••	 •••	•••	***		830	3'	11
Road-cess about	•••	 •••		•••	•••	345	5	0
Railway-cess about		 				86	5	3

Palacombi (village) comprising the hamlet of Rayavelu bounded on the north by Palayacottai; east by Saptur zamindari and Ayan taluk of Tirumangalam; south by Theppampatti Hills; west by Theppampatti.

Ramakrishnapuram (village) comprising the two hamlets of Karattupati and Kolinjipatti bounded on the north by Palayacottai; cast by Palacombai; south by Theppampatti; west by Rajadani.

Palayacottai (village) comprising the hamlet of Sivalingampatti bounded on the north by Ayan Andipatti; east by Palacombai; south by Ramakrishvapuram; west by Rajadani.

				RS.	Α.	₽.	٠
Peish kist about		•••		731	7	7	
Road-cess about		•••	•••	270	8	2	
Railway-cess about		•••		67	10	$9\frac{1}{2}$	

Narasingapuram (village) northern section comprising the hamlets of Duraiswamipuram Puthur (otherwise called Melappatti) Kadamalakundu, Silliampully bounded on the north by Vallanadhi Kanavoipatti, Theppampatti and Palacombai; east by Elumalai, Saptur zamin, Vathirayiruppu Rajapalayam Mallapuram and Kallupatti; south by Narasingapuram (southern section); west by Travancore territory, Erasakkanayakanur zamindari and Ayan villages of Cumbam and Gudaloor, Odaipatti, Seepalacottai and Jangalpatti.

Narasingapuram (village), southern section, including suburbs (1) Myladumparai, (2) Anaitholuvu and (3) Varishanad bounded on the north by Narasingapuram (northern section); west by Elumalai, Saptur zamiu, Vathiruyiruppu, Rajapalayam. Mallapuram and Kallupatti; south by Tiruvanandapuram Samasthanam, Sethur and Sivagiri Zamin; west by Tiruvanandapuram Samasthanam, Erasakkanayakanur Zamindari and Ayan villages of Cumbum and Gudalur.

					RS.	۹.	Ρ,
Peish kist about	 		• • • •		 1,113	12	8
Road-cess about	 	•••	• • •		 526	0	0
Railway-cess about	 			•••	 131	8	0

Signed, sealed and delivered by the abovenamed the Eastern Development Corporation, Limited, through its constituted \ Limited, by its duly constituted attorney attorney Francis Edwin Rosher in the presence of-

The Eastern Development Corporation, (Signed) F. E. ROSHER,

(Signed) D. P. Sethna, Solicitor, Bombay.

,,) A. D. Umrigar, Managing clerk to Messrs. Mulla and Mulla, Solicitors.

) R. G. L. Bennett, General Manager,

sup. vol.--108

Eastern Development Corporation, Ltd.

RS.

Received the day and year first hereinabove written of and from the within-named Purchaser the sum of Rs. 5,55,000 (five lakhs fifty-five thousand) which together with the sum of Rs. 30,000 (thirty thousand) paid as earnest money on the 17th day of May 1920 and the further sum of Rupees 15,000 (fifteen thousand) paid as aforesaid on the 2nd day of April 1921 makes up in all the sum of Rs. 6,00,000 (six lakhs) being the full consideration money within expressed to be paid by the purchaser to the Company

6,00,000

Witnesses-

(Signed) D. P. Sethna.

(,,) A. D. Umrigar.

(,,) R. G. L. Bennett.

We say received:—
The Eastern Development Corporation,
Limited, by its duly constituted attorney
(Signed) F. E. Rosher.

No. 1.

This is the certified copy of the Deed of Conveyance, dated the eleventh day of April 1921, marked No. 1 and referred to in the annexed deed of confirmation.

(Signed) F. J. NETTLEFOLD,

(,,) J. STARK BROWNE,

Directors.

(,,) WALLACE BRABY,

Secretary.

Bears the seal of the Eastern Development Corporation, Limited.

(True copy)

Memorial of Seithur Zamin Ryots.

We, the ryots of Seithur Zamin, humbly beg to submit the following amongst others to your Honour's kind and favourable consideration.

- 1. The Seithur Zamin consists of about eight villages and there are about 28 tanks for irrigation of the ayacuts.
- 2. The ryots of Seithur pay varying rates of rent from Rs. 11-6-0 to Rs. 19-6-0 per acre according to the orders of the Board of Settlement and Revenue, for a single wet crop and Rs. 5 for the second crop.
- 3. The rates of rent are comparatively higher than those available to the adjacent ryotwari tracts where rates vary from Rs. 6-4-0 to Rs. 9-8-0 per care.
- 4. At present the market rate of paddy in season is Rs. 6 to Rs. 7 per kotai, and the yield per acre is from 5 kotais to 6 kotais.
- 5. The expenditure of cultivation and labour per acre comes to Rs. 25. The rent on an average comes to Rs. 20. The yield per acre on an average is from Rs. 40 to Rs. 45, the profit to a poor zamin ryot is practically nil so far as agriculture is concerned.
- 6. Further the zamin tanks are all in repairs and they are seldom repaired. There have been occasional flood and necessary repairs have been made by the occupancy ryots. In 1933, there were breaches all over the zamin tanks owing to heavy floods and no repair is done and the fact can be verified from the zamin accounts. The irrigatory sources, the tank-beds and embankments are kept under repair and consequently every tank requires two or three fillings to feed the ayacut area. The ryots are bound to pay the rent whether there is cultivation or not, whether there is water in the tank or not. In this connexion pannai lands are situated adjacent to the tank-beds, which have a perennial supply of water whereas the occupancy ryots suffer from lack of irrigation facilities.
- 7. The ryots have sunk wells at enormous costs, and they are insufficient for cultivation on a large scale.
- 8. The main sources of irrigation in these areas are these tanks which are mostly rainfed. They are quite insufficient even for the first cultivation and much less for second-crop.
- 9. On the other hand besides the high rate the rent they have to pay water-rate penalty from Rs. 10 to Rs. 50. When the ryots are not able to receive sufficient water even for a single crop, they are compelled to pay assessment for double crops.
- 10. Therefore we, the memorialists, humbly pray, that your honour will be pleased to visit the zamin irrigation area, and make regular inquiry of the ryots' grievances, and recommend to the Government for reduction of rent and repair of irrigation tanks and the proper and regular supply of water and thus protect the humble memorialists.

Memorial by the Ryots of the Uthumalai Estate.

We, the ryots of most of the villages in Uthumalai Zamin Estate, beg to bring to the notice of your honourable self and through you to the Government of Madras, the following among many grievances of ours in the hope that they will all be attended to and suitable relief rendered.

- 2. We are emboldened to make this representation because of the fact that the Congress Government, the Government of the people, has taken up the reigns of office with the avowed object of doing the maximum good to the people and consistant with the traditions of the Congress of its past achievement and of its introduction of the latest Agricultural Debtors Relief Bill it will not be too much for us poor ryots groaning under the cruel system of zamindari tenure, to expect some relief and justice.
- 3. At the very first we may be permitted to state that most of us are cultivating tenants, the tillers of the soil, depending mainly on agriculture and agricultural lands. The burden of taxation in our zamindari is highly excessive and in some cases even oppressive. The tax varies between Rs. 15 to Rs. 30 per kota of wet land, the yield per year per kota from these lands varying between 5 to 10 kotas, even the best lands paying the highest rent yielding only 10 kotas. The corresponding tax in ayan area is only about a third of what we have to pay and are actually paying. The zamindar who collects these amounts pays only a fifth of the same to the Government as peshkash pocketing the rest for his self. He does no corresponding benefit to the ryots. In fact he does none and is only a collecting agent. The zamindari system, we feel, is an anacronism and we beg to submit that it is high time that the same be abolished. Incidentally our burden can also be considerably relieved and the Government income also augmented by sharing the peshkash between the ryot, the landlord and Government. In our zamindari we are not given any remission in times of failure. In the ayan area last year there was a remission of two annas per rupee and this year high hopes are entertained and but for us we have to pay the full rent whether we get the corresponding produce or not. On occasions when there is total or partial failure of crops, the zamindar should be made to give adequate relief by way of remission and definite provision should be made for such contingencies without leaving it to the whims and fancies of the zamindar.
- 4. Many of our tanks are manavari depending for their supply on rain only. Even they are left uncared by the zamindar who looks only to his collection. Our requests for repairs and other facilities are left unheeded by him. The zamindar should be compelled to keep the tanks in good serviceable and safe condition. The District Collector should inspect the irrigation works in the zamindari periodically and he should be empowered to make the repairs suo moto and recover the cost from the zamindar.
- 5. Also in our zamindari trees are separately taxed, the tax ranging according to the nature of the trees. But the owner of the trees is the zamindar and we have no proprietory rights over them. If a tree happens to disappear we are made to pay compensation to the zamindar and even if a tree withers and dies we cannot appropriate the same. In addition to paying tax on land we are made to pay the tree tax. Also in some cases the land is owned by one man while the trees are owned by another. We submit that this anamoly should be done away with, the owner of the land should also own the trees and we should not be made to pay the tree tax as we are already paying the land tax. Also we submit that we should be made owners of these trees also.
- 6. Due to the present depression, poverty and agricultural indebtedness the tax on lands and trees are in some cases left to fall in arrears. It is more due to the utter incapacity than any unwillingness on our part. Instead of showing sympathy in our sorrowful plight, drastic measures are taken to recover the same and we are put to untold and irreparable harm. For an arrear of land-tax to the extent of some annas, vast areas are brought to sale by the zamindar through the divisional officer and most of them taken in auction by the zamindar himself, as pannai lands. The expense in bringing the lands to sale is far out of proportion to the arrears themselves. In some cases the expenses come to Rs. 10 for a small amount of a few annas and the lands that are sold will be about Rs. 500 or so in value. After sale the lands are not reconveyed to us even if we pay the compensation. Most of the sale proceedings are also irregular and not properly done. In fact about half the whole extent of lands have been sold and purchased by the zamindar as pannai lands. With respect to the arrears of tree-tax also, we are dragged on to civil courts for petty sums and are made to incur heavy costs. In many cases it will not be an exaggeration to say that for a rupee of arrears we are made to pay Rs. 25 as costs. Our movables are also in some cases attached and sold for these arrears. A little sympathy on the part of the zamindars will go a great way in relieving some of these hard cases but the zamindar instead of showing any sympathy takes the earliest opportunity to do whatever harm he can to us, the poor ryots. In this connexion we beg to submit that this attachment and sale of movables as well as immovables for arrears of rent should once for all be abolished and only the attachment and sale of standing crops on lands should be resorted to, to collect the arrears.

- 7. In our zamindari we are denied the inherent right for grazing our cattle, collection of green manure and wood for agricultural implements free of cost. We pray that the zamindar be made to provide grazing grounds and also proper facilities for collection of green manure and wood for implements.
- 8. Apart from these grievances of ours against the zamindar we beg to press upon the Government to take up the irrigation works in respect of the Courtallam Reservoir Scheme for the Chittar ayacut with 18 ayacuts and also the repairs in respect of Papangal as it irrigates the northern portion of the taluk and our zamin estates.
- 9. We once more pray that, these among our many grievances, be sympathetically considered and justice meeted out to us.

Memorandum by the Ryots of Jothilnayakkanur Village, Tirumangalam Taluk, Madura District, dated 16th February 1938.

- 1. எங்கள் ஜோக்கிலநாயக்கனூர் ஜமீன் வெகு புராதனமான பூர்வீக ஜமீன். பூர்வீக ஜமீன் தாரின் வாரிஸே இப்போதும் ஜமீந்தாரராக இருந்துவருகிறுர்கள். அவர்கள் வம்ச பரம்பரையாகவே தயாள குணமும் நன்றி பாராட்டுகிறவர்களாகவும் ஜனங்களின் விருப்பத்தின்படி, இசைந்து நடக்கும சுபாவ சித்தமுடையவுகளாகவும், எங்களுக்கு அடிக்கடி இடைஞ்சல் செய்கிற துஷ்டர்கீள கண்டித்து நன்மையுண்டாக்குபவராயு மிருந்துவருடிறுர்கள். ஆகையால் நாங்கள் ஒற்றுமையாகவும் விரோத மில்லாமலும் சௌகர்யத்தோடிருந்துவருகிறேமென்ற விஷயத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேம்.
- 2. எங்கள் எஸ்டேட்டு கிராமத்தில் பெருப்பாலும் புஞ்சைகள்தான். அவைகளில் நாங்கள் எவ்விதமான புஞ்சை பயிர்கள் சாகுபடி, செய்யப்பட்டாலும் ஒரே தாரீண வீதப்படி,தான் ரொக்கமாக நாணயத் தீர்வை வெகு காலமாய் அனுஷ்டானத்திலிருந்துவருகிறது. கரிசல், படுகை, மணுல், களர், சரீன தினுக்களுக்கு விதிக்கப்படும் தீர்வை அக்கப்பக்க அயன் கிராமக் குடி,கள் கவர்ன்மெண்டுக்குச் செலுத்தும் தீர்வை வீதத்திற்கு நாங்கள் ஐமீன்தார் அவர்களுக்கு செலுத்தும் தீர்வை ரொம்பவும் குறைவு. நஞ்சைக்கு ஐமீனில் வழக்கமாய் ஏற்பட்டுவருகிற தீர்வையும் ரொம்ப குறைவு. ஆதலால் பளுவான தீர்வையில்லாமல் இணிமேல் குறைப்பதற்கு மார்க்கமில்லாத சாதாரண தீர்வை அனுஷ் டானத்திலிருந்துவருகிறதென்பதை சமுகம் தெரிய அறிக்கை செய்துகொள்ளுகிறேம்.
- 3. ஜோத்தில்நாயக்கனூர் ஜமீன் மீல ரினெர்வ செய்யப்பட்டுதான்வருஇறது, இவ்விதம் ரிசர்வ் செய்து பாதுகாக்காவிட்டால் அடுசிக்கிரம் வேருடன் மணிணதோண்டி. மரங்கீளயும் அடிக்கட்டைகளே யும் தோண்டிக்கொண்டுமோய்விடுவார்கள். அவ்விதம் அழிந்துபோய்விட்டால் மரங்கள் திரும்பவும் முளேக்காமலும் செடிகொடி, அரண் இல்லாமல் போய்விட்டால், ஆமொடு மேய்ச்சலும், பசுந்தான் குளே உரமும் இல்லாமலும் விறகுக்கும் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் பந்தோபஸ்தின் செலவைச் சரிப்படுத்தவும் பேஷ் செல்லின் ஒரு பகுதியை சரிப்படுத்தவும் ஜனங்களுக்கு சென்கர்ய மாக ஆடுகள் மேய்ச்சலுக்கு தண்டத்திற்கு ஒரு கொயும் குளே வகையளுவுக்கு தீலச்சுமை தீர்வையும் கொடுத்துவருக்கும். ஜமீன்தார் அவர்களின் பொயிஷன் இல்லாமல் ரிசர்வ் செய்யப்பட்ட கண்மாயி வாவது பாரண்டிலாவது நுழைவடுல்லே. ஆணுல் ஜமீனதார் அவர்களும் குடிகளில் எனழு—சௌகர்ய முடையவர் முதலிய தாரதன்மையை கவனித்து தீர்வை வசூலித்து வேணென்ஸ் கொடுப்பதோ அல்லது தீனவயன்னியில் மாப்பு வணென்ஸ் கொடுப்பதோ எந்த வகையிலாவது ஜனங்களின் செள்கர்யத்தை அனுசரித்து கொடுப்பார்கள். ஜமீனதார் அவர்கள் கண்மாயில் வெகுகாலமாக கருவேலமரச்சிறக் காடு உன் டாவதால் அதை பந்தோய்லது செய்யவேண் டியதாய் இருக்கிறது. பொமிஷன் இல்லாமல் மண் எடுத்தால் ஜனங்கள் தங்கள் நிலங்களுக்கு நேரே கண்மாய் உரையை வகுந்துகொன்டுபோய் கேதப்படுத்துவதாலும், பாசி சேதப்படுவதாலும் மாக்குட்டியனின்மேல் வண்டி, ஏறுவதாலும் குடிகள் கண்மாய் மண்: எடுக்கும்போது எந்த இடத்தில் எடுத்துக்கொள்ள பெர்மிஷன் வடைக்கிறதோ கேட்டு அந்த இடத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுவோம்.
- 4. துவிரவும் எங்கள் எஸ்டேட்டில் குடிகளுக்கு சௌகப்யமான தீர்வை எற்பட்டுவருவதாலும் குடிகளுக்கு சௌகப்யமான தீர்வை எற்பட்டுவருவதாலும் குடிகளுக்கும் குடிகளுக்கும் குடிகளுக்கும் குடிகளுக்கும் மனச்சஞ்சலம் எற்படாமல் இருப்பதாலும் சென்ற சமார் இருபது வருடி காலமாகவே சம்மரி சூட் இல்லாமல் நாங்கள் தீர்வையை செலுத்திவருகிறேமென்பதையும் ஜமீன்தார் அவர்களும் யோக்கிய மான சிப்பந்தி வேலேக்காரர்களே வைத்து பண வசூல் செய்வதால் வங்களே அடிக்கடி பண வசூலேக் கேட்டு வசூலித்து வருகிறுர்கள். அதனுல் கோர்ட்டு வகையரா அனுவசிய செலவு இல்லே. பாரஸ்டு வகையரா அனுவசிய செலவு இல்லே. பாரஸ்டு வகையருவிலும் யோக்கியமான ஜமீன் வேலேக்காரர்களும் குத்தகைகாரர்களும் இருப்பதால் அதனு லும் எங்சளுக்கு பரம்பரையாக கஷ்டமில்லாமல் இருப்பதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேம்.

Memorandum by Mr. S. K. Ramalingam Pillai, President of the meeting of Uthumalai Zamin Ryots held on 18th January 1938.

ஜமீன் குடிகளுடைய நன்மையைக் கருடு அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களே விசாரித்து ஏற்பட்டிருக்கும் எஸ்டேட் ஆக்டை திருத்துவதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் "பிரகாசம் கமிட்டி," அவர்கள் முன்புக்கு ஜமீன் குடிகள் தெரியப்படுத்த வேண்டி,ய முக்கியாம்சங்களேப்பற்றி யோசிப்ப தற்காக சிலர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி, காவலாகுரிச்சி பக்கமுள்ள அம்மையூத்து தோப்பில் நாளது 1938-ம்ஞில் பிப்ரவரிம் 18 டை வெள்ளிக்கிழமை காலே 11-மணிக்கு கூடி அடியிற்கண்ட தேராமத்தாரவர்கள் தீர்மானித்த மீட்டிங்கின் தீர்மானங்கள். ஊத்துமூல ஜமீன் ரயத்துக்கள் வந்திருந்தவர்களில் ம-ா-ா-ஞீ சு. சி. இராமலிங்கம் பிள்ளே அவர்களே இந்த கூட்டத்தில் நூலவராகயிருக்கும்படி, ம-ா-ா-ஞீ ச. வேலாயுதம் பிள்ளே அவர்களால் பிரரேபிக்கப்பட்டு ம-ா-ா-ஞீ மா. வெள்ளேபாண்டி, தேவர் அவர்களால் ஆமோஇக் கப்பட்டு சர்வத்திராலும் ஏகமனதாய் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

ம-m-m-ஸ்ரீ சு. இ. இராமலிங்கம் பின்னே அவர்கள் தலேமையில் கூட்டத்கில் நடந்த விபர மாவது.

தீர்மான விஷயங்கள்.

ஷை ஊத்துமில ஜமீன் ரயத்துக்களுக்கு எற்பட்ட பொதுவான குறைபாடுகளும் அவர் கட்குவேண்டிய அவசியமான திருத்தங்களும் என்ற விஷயமாக நெட்டூர் ஐக்கிய சங்கத்தின் பிரசிடெண்டும் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டு தவேளும் கடங்கனேரி ஐமீன கீராமத்தின் 150-ம் நம்பர் பட் டாதாரருமான ஸ்ரீமான்: மு. சங்கரலிங்கம் பின்னே அவர்களால் எழுதப்பட்டதை அவர்களால் வாசிக் கப்பட்டு ஏகமனதாய் அங்கீகாரஞ் செய்யப்பட்டது.

- 2. ஷ ஜமீன் தாரவர்கள் குடிகளின் நன்மையை பொறுத்து தன்னுடைய தூமைமிடத் நில் கல்லி விர்த்தி விஷயமாயும் மிருக வலித்திய விஷயமாயும் சுகாதார விஷயமாயும் விவசாய விர்த்தி சம்மந்தமாகவும் வருஷாவருஷம் இவ்வளவு தொகை கொடுக்கவேண்டியது கட்டாயம் என்று சர்க்காரால் திட்டஞ்செய்து அவர்கள் வாங்கும் செஸ்களின் மொத்த வருமானத்தை குடி களுக்கு பிரயோஜனப்படுத்தும்படி செய்யவேணுமென்று ஊத்தும**ே** ஜமீன் காசிக்குவாய்த்தான் 33-ம் நம்பர் பட்டாதார் ம-**ா-ா-மீ** ஆறுமுகம் செட்டியாரவர்களால் எடுத்து பேசப்பட்டு எல்லாரா லும் ஏகமனதாய் அங்கோரஞ் செய்யப்பட்டது.
- 3. ஊத்துமூல ஜடீன்குடி, கீழவிர; ணம் கிராமம் 72-ம் நம்பர் பட்டாதார் ம-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். கெ. வெள்ளப்பான்டி தேவர் அவர்களால் லேட் கனம் நாச்சியாரவர்கள் காலத்தில் திட்டஞ் செய்து சர்வே செய்யப்பட்ட வீரகேரளம்புதார் to அழகிய பாண்டியபுரம் ளேட்டை. நாளதுவரை பூர்த்கிசெய்யாமலிருப்பதை பிரசன்ட் ஜமீன்தாரவர்களால் உடனே பூர்த்கிசெய்யும்படி. செய்ய வேணுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளவேணுமென்றும் எடுத்துப் பேசப்பட்டதை எல்லாராலும் அங்கே கரிக்கப்பட்டது.
- 4. ஊத்துமில ஜமீன் காசிக்**குவாய்த்தா**ன் **சிராம**ம் சம்ப**ந்தப்பட்ட அடியிற்க**ண்ட வி<mark>ஷயங்கள்</mark> சீர்திருத்தஞ் செய்யப்பட வேணுமென்றும் ஷெ இராமம் 64-ம் நம்பர் பட்டாதார் வேலாயுத மூப்பணுரால் எடுத்து பேசப்பட்டு எகமனதாய் அங்கேளிக்கப்பட்டது.

காசிக்குவாய்த்தான்.

1908-ம் ஞெல் முதல் நஞ்சை கோட்டை 1-க்கு (20 மரக்கால் விரப்பாடு அல்லது 1 எக்கர் 60 செண்டுக்கு) வருஷம் 1-க்கு கம்பவுண்டு தீர்வை ரூ. 19, 20, 21 ஆகவும் சராசரியில் ரூ. 20 ஆகவும் எற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் இருப்பதானது 1 எக்கருக்கு தீர்வை ரூ. 13–8–0 ஆகிறது. ஷெ கிராமத்தின் பக்க அயன் இராமமான நெட்டூர் கிராமத்துக்கு காகிக்குவாய்த்தான் நஞ்சையை ஒட்டின அயன் நெட்டூர் நஞ்சைக்கு வக்கர் 1-க்கு தீர்வை ரூ. 6–10–0 ஏற்பட்டிருக் கிறது. இரண்டும் ஒரே ஆற்றுப்பாசனத் சிலிருந்து பாயக்கூடிய நஞ்சைகள்.

1908-ம்ஞூ)த்துக்கு முன்னுல் வாரப்பிரிவிஃவக்காலத் நில் சம்சாரிகளின் முயற்சிக்கு தகுந்தபடி. வாரம் எற்றத்தாழ்வாக வசூலிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

நிலத்தீர்வை தவிர தீர்வை கொடுக்கிற நிலத்திலிருக்கிற விருக்ஷங்களுக்கு அடியிற்கண்ட தாரனப்படி, தீர்வை கொடுத்துவருகிறேம். இது ரொம்ப அநீதமாவும் குடிகளால் தாங்கமுடி, யாத வறிப்பளுவாகும். அதை நீக்கி கொடுக்கும்படிக்கும் நஞ்சைகளுக்கு பக்க அயன் தீர்வையை யே நிர்ணயிக்கும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்கிறேம்.

		<i>e15</i>	ന്ദ്രേ.ച്ച.പൈ.		
தென்னே 1-க்கு தீர்வை	 • •	 0	1	8	
பு வே 1-க்கு தீர்வை	 	 0	0	10	
புளி 1- க்கு தீர்வைை	 • •	 0	3	4	
மா 1-க்கு தீர்வை	 • •	 0	1	8	
வேம்பு 1-க்கு தீர்வை	 • •	 0	3	0	

ஷை விருக்ஷங்கள் நஞ்சை, புஞ்சைகளில் <mark>நிற்பதில் கீள்பூ</mark>மிகள் பயிருக்கு லாயக்கில்லாமல் வருவாய் குறைந்திருக்கும். வருவாய் குறைந்த **ஷெ நிலங்களு**க்கும் தீர்வை கொடுத்து விருக்ஷங் களுக்கும் தீர்வை கொடுப்பது தாங்கமுடியாத வரிச்சுமையாகும்.

பாசன வசதி.

வீருணம் கிராமத்திலிருந்தும் மருகால் பூர்த்தியான பின் எஸ்டேட் மேலதிகாரிகள் சிபார்சு செய்தபோதிலும் லஸ்கர் முதலான கீழ் அதிகாரிகள் சமயத்துக்கு தகுந்த லஞ்சம் பெற்றுக் கொண்டு திறந்துவிடுகிற வழக்கத்தில் ஷே காசிக்குவாய்த்தான்குளம் பெருகி விளவுக்கு வரவேண் டிய நிலமையிருலிக்கிறது. இதுதவிற வெள்ளோடை மானுவாரி வெள்ளத்திளுல் வரும் தண்ணி ரும் ஷெ குளத்துக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது. ஆளுல் ஷெ ஓடைத்தண்ணீர் வருவதற்கு ரூ. 1,000 வரை செலவுசெய்து அணேயை ரிப்பேர் செய்யவேண்டியது ஜமீன்தாரவர்கள் கடமையாக இருக்கே றது. இவ்விதம் செய்யாததிளுல் காசிக்குவாய்த்தான் நஞ்சை ஆயக்கட்டு 350 எக்கரும் அடிக்கடி, தீவு எற்பட்டு விவசாய செலவு நடைமும் தீர்வை நஷ்டமும் குடிகள் தாங்கமுடியாமல் குடிகளில் 100-க்கு 92 பேர் மிகுந்த கஷ்ட நஷ்டங்கள் அனுப்வித்து மிகுந்த கடனுளிகளாக இருக்கிறூர்கள்.

5. மேலவீராணம் இராமம் ம**-ா-ா-ஸ்ரீ பூலி**ட்டையார் **தேவ**ர் அவர்களால் ஷெ இராமம் நன் மையை பொறுத்து தீர்வை திட்டங்களே அ**டியிற்கண்டபடி எடுத்துப்** பேசப்பட்டு எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

வீருணம் இராமம்.

சாஸ்வத நஞ்சைகளுக்கு கோட்டை 1-க்கு அல்லது 1 வக்கர் 60 செண்டு நிலத்துக்கு 5 முதல் 15 கோட்டை வரை மாசி ஜமீன்தாரவர்களால் எற்படுத்தப்பட்டு வகுலிக்பிறோகள். இந்த திட்டம் 1908-ம்ஞிலத்திற்கு முந்தியது. அந்த திட்டத்தையே நாளது வரை சாஸ்வதத் தீர்வை யாக வசூலித்து வருகிறூகள். ஆணுல் ஷெ சாஸ்வத நிலங்களுக்கு பக்க நிலங்களாகவும் அதே பாசனம் அதே வாய்க்கால் உள்ள வார நிலங்களுக்கு கோட்டை 1-க்கு தீர்வை கு. 20 முதல் 32 வரை ஏற்படுத்தி நாளது வரை வசூலிக்கிறூகள்.

ஷை நிலங்களுக்கு ரொக்கத்தீர்வை முன்னுள்ள வாரத் திட்ட காலத்தில் 1 கோட்டை விரப்பாடு நிலத்துக்கு சுறுசரியாக 2 கோட்டையும் 7 மரக்கால் தவசம் வாரம்பிரித்து வந்திருக்கிறுர்கள்.

ரொக்கத் தீர்வை ஏற்படுத்தியதானது முன்னுள்ள வாரப்பிரிவிஃபின் தவசத்துக்கு அப் போதுள்ள காலக்கிறைய ரேட்டை அனுசரித்து ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள காலக் திறயங்களே உத்தேசித்தால் மேற்கண்ட ரொக்க தீர்வை குடிகளே ரொம்ப பாதிக்கக்கூடிய நிலேமையில் இரட்டிப்புத் தீர்வையாக இருக்கிறது.

புஞ்சைகளில் முன்னுல் பயிரிட்டதைப்பொறுத்து நீர்வை ஏற்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது பயிறுனுயும் ஆகாவிட்டாலும் ஒரே நீர்வையாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மற்ற இராமங்களுக்கு ஒப்பந்தமாக கைப்பற்று நிலங்களில் குடிகளால் போட்டு உண்டாக்**கப்** பட்ட மரங்களுக்கு **ஏற்**பட்ட தீர்வையை அயன் இராமங்களுக்கு ஒப்பந்தம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.

ஊத்துமில ஜமீ,ஞுக்கு **முன்னுல் ஒரு லக்ஷ**ம் ரூபாய் வரும்படி, ^இடைத்து வந்தது. இப் **போதுள்ள தீர்வை கூடுதலிலிருந்து இரண்டே** கால் லக்ஷம் வரை வரும்படி, ^{இடை}த்துவருமேறது.

குப்புய்யாபுரும் மசுறு.

6. அருணுசல்புரம் கிராமம் ம-m-m-ஸ்ரீ நவநீதகிருஷ்ண தேவர் அவர்களால் ஷெ கிராமத் தின் நன்மையைப் பொருத்து அடியிற்கண்ட விஷயங்கள் எடுத்து சொல்லப்பட்டு எல்லாறுலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

ஊத்துமில் ஜமீன் சப்பய்யாபுரம் மசரு அருணுசலபுரம் போமம் நஞ்சை ரேட்டு கோட்டை 1-க்கு அல்லது ஏக்கர் 1' செண்டு 60-க்கு ரூ. 20 முதல் ரூ. 25 வரை இருக்கிறது. பக்க அயன் பிராமம் நெட்டூர் கிராமம் ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 6-4-0 ஆக இருக்கிறது. அயனுக்கும் ஜமீனுக்கும் 4 மடங்கு வித்தியாசம். ஷ இராமம் நஞ்சை ஆயக்கட்டு சுமார் 100 கோட்டை விரைப்பாடு குளைப்பாசனமல்ல. கால்வாயில் வருகிற தண்ணீரால் சாகுபடி செய்யப்பட வேண்டியதிருக்கிறது.

புஞ்சைக்கும் ஜாஸ்தியான தீர்வை ஏறபட்டிருக்கிறது. புதுக் கிணர் பழய சிணர் இரண்டும் சேர்ந்தாப்போலிருந்தும் தீர்வை ரொம்ப ஏற்றத்தாழ்மையாயிருக்கிறது. அயன் புஞ்சைக்கு ஒப்பந்தம் தீர்வை விதிக்கவேணும்.

7. ஊத்துமில் ஐமீன் கடங்கனேரி இராமம் குடி, டை இராமம் 4-ம் நம்பர் பட்டாதார் ம-*m-m-மூ* பெரியகண்ணு நாடார் அவர்களால் டை இராமத்துக்கு அடியிற்கண்ட அவசியமான சீர்திருத்தங்கள் பிரேரேபிக்கப்பட்டு எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதை கமிட்டிக்கு அனுப்பவேணுமென்று **தீர்** மானிக்கலாச்சுது.

கடங்கனேறி இராமம்.

நஞ்சை கோட்டை 1-க்கு தீர்வை ரேட்டு 16 முதல் 20 வரை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாட்டர் ரேட்டு என்ற அயிட்டத்தை பக்க நிலங்களின் தீர்வையென்று கோட்டை. 1-க்கு ரூ. 16 வீதம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பக்க அயன் இராமங்களான நெட்டூர் இராமத்தில் ஏக்கர் 1-க்கு **ரூ. 7** ஆக ரேட்டிருக்கிறது. டி நிலங்கள் 8 செண்டின் விலே ரூ. 70 கடங்கனேரி நஞ்சை 8 செண்டு நிலத்துக்கு விலே ரூ. 20. இரண்டு நஞ்சைக்கும் ஊடே வெள்ளோடை யென்ற ஒரு பெரும் ஓடையால் பிரிக்கப்பட்டு தென்கரை நெட்டூர் நஞ்சை, வடகரை ஜமீன் கடங்கனேரி நஞ்சை. இந்த உயர்ந்த தீர்வையை அயனுக்கொப்பந்தம் மாற்றும்படி, செய்யவேண்டும்.

பாசன வசதி.

ஷ சொமத்துக்கு நெட்டூர் அயன் கால்வாயிலிருந்து பிரிந்து வருகிற காடுபட்டிக் காலில் வைத்திருக்கிற மகுகில் கழிவாகிற ஜலத்தை வைத்து சுமார் 50 கோட்டை விரப்பாடு சாகுபடியா கிறது. ஷ நிலங்களுக்கும் மேல்கண்ட உயர்ந்த தீர்வையே வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஷ நிலங்கள் நஞ்சை பயிர் தவிற நஞ்சைமேல் புஞ்சை பயிர்கள் செய்ய லாகக்கில்லாமலிருக்கிறது. ஷ நிலங்களுக்கு தனி மடையும் வைத்து தணிந்த தீர்வையும் ஏற்படுத்தி கொடுக்கவே கொடியது நியாய மாயிருக்கிறது. மற்ற நிலங்கள் பிரமமானமடையினுகும் குளத்தினுலும் பாசன் குளம் மராமத்துரொம்ப அவசரமாயிருக்கிறது.

இது தவிர வெள்ளோடையில் விழுந்து அயன் பிராமம் உக்கிரன்கோட்டைக்கு போிற கழிவு தன்றனீரை வைத்தும் இணத்திரவையை வைத்தும் தங்கள் நிலங்கள் ஈரப்பிடியால் புஞ்சை சாகுபடி, செய்யமுடியாமலிருப்பதை உத்தேசித்தும் நஞ்சை சாகுபடி, செய்பிற புஞ்சை பழய கிணத்திரவை புதுக்கிணத்திரவை புஞ்சை நிலங்களுக்கு கோட்டை, 1-க்கு ரூ. 16 வீதம் தீர்வை விதிப்பது அநீதமாயிருக்குறது. இதை மாற்றவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது.

காவலாகுரிச்சி இராமம்.

8. நஞ்சை கோட்டை 1-க்கு **தீர்வை ரேட்டு ரூ. 22 ஆக யிருக்கிறது**. சாஸ்வதம் 1-ம நம்பர் **மடை** பாசனம் கோட்டை 1-க்கு **ரூ. 5 ஆக இருக்கிறது, மா**குமொரி குளம் கால்வாய் பாசன மில்ஃ. பக்க கிராமம் ஆற்று பாசன**முள்**ளது. எக்கர் 1-க்கு ரூ. 7 முதல் 8 வரை இருக்கிறது. அந்த தீர்வையை தள்ளுபடி செய்**து தரவேணு**ம். வடக்கு கால**ல**ாகுரிச்சி இராயம்.

நஞ்சை கோட்டை 1-க்கு **தீர்வை ரே**ட்டு **ரு. 7** முதல் 12 சேட்டு. ஷெ தளமும் மாளுமாரி தான். பக்க அயன் செருமம் கால்லா**ய்** பாசனமுள்ளது. ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 7 முதல் 8 வரை இருக் செறது. ஷெ விஷயங்களே ம-ா-ா-**மூ** ஆன்டபெருமான் பின்னே யலர்களால் சடுத்து பேசப்பட்டு எல்லாருலும் அங்கேளிக்கப்பட்டது.

9, ஊத்துமில் ஒயின் வெங்ிடீசை, நம் சொமம் நஞ்சை ரேட்டுகள் கொட்டை 1-க்கு அல்லது 1 எக்கர் 60 சென்டு நிலத்துக்கு கு. 14 முதல் 20 வரையிலிருந்து வருகிறது. பக்க அயன் கொமம் கொட்டை 1-க்கு கு. 10 விதம் சேட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்படி, கணக்குபடி, ஓமீனில் எக்கர் 1-க்கு கு. 8 முதல் 13½ கேட்டால்றது. அயன் பேட்டு எக்கர் 1-க்கு கு. 6 விதமிருக்கிறபடி, யால் அயன் ரெட்டுப்படி, தீர்வை திட்டத்தை ஒழுங்கு செய்து தரும்படிக்கும் ஜெ குளம் ரிப்பேர் ஆகி 30 (முப்பது) வருஷங்கள் ஆகிறது. அவசியமாய் ரிப்பேர் செய்து தரும்படி கெய்யகு கெய்யது அவசியமாயிருக்கிறது.

ணு சொடும் 148-ம் நம்பர் ோ. ரு. சுப்பய்யா நாடார், 38-ம் நம்பர் எ. சுப்பய்யா நாடார் இருபோல் இடி சொடும் ருடிகளுக்கு தீப்பட்ட வீடுகளுக்கு அவர்கள் சொந்த பர்மரங்களே வெட்டி, உபயோசுப்படுத்திய விஷயமாயும் 1908-ம் வருஷத்து மதாரஸ் 1-வது ஆக்டுக்குப் பின்குல் உண்டுக்கப்பட்ட மரங்களுக்கு சட்டவிடோதமாய் தீர்வை ஏற்படுத்திய விஷயமாயும் ஆமீனிலி ருந்து கடந்த 3 வருஷ சாலமாய் 5 கோர்ட்டுகளில் நடவடிக்கை நடத்தி 3 கோர்ட்டில் குடிகளுக்கு அனுகுவமாகியும் வேணுகொன்று முடிகளோ கெடுக்கவேணுமென்ற செட்ட எண்ணத்துடன் மறுபடி வியாஞ்ஜியம் தூர்ந்திருப்பதைப்பற்றி கலிட்டிகளில் விசாரித்து நீதி செனுத்தவேனுமென்பதை டிறுர் மு-ருள்டிக்கு தெரியப்படுத்தவேணுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

10. ஊத்துமில் ஜமின் ஆண்டிகுளு் மருதப்பபுாம் கொமம் நஞ்சை ரேட்டுகோட்டை 1–க்கு அல்லது ஏக்கர் 1·60-க்கு ரு. 15 முதல் ரூ. 17 வரை ஏற்பட்டு நாளதுவரை கொடுத்துவருகிறும்.

அயன் வாட்டர் ரேட்டு கோட்டை 1-க்கு ரூ. 4-8-0 வீதமிருக்க ஜமீனில் கொட்டை 1-ககு ரூ. 6 வீதம் போடுசிருர்கள்,

្សាខ្លួន ៧ខុមិ:

தெதிறுந்தி மானூர் கால் நண்ணீர் கடை மூலம் வருகிற பாசனம் ஆயக்கட்டு 46 கோட்டை விரைப்பாடு மறுந்தது. ஆகி 20 வருஷந்துக்கு மேலாகிறது. மற்ற அயருக்கொப்பந்தம் மீன் பாசியும் குடிகளுக்கே கொடுக்குவண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. குளம் ஆழமில்லே, ஆண்று பெருக்கு பெருகிறுல் விளேவுக்கு வரும், பக்க அமுன் கொடிம் அய்யுறைற்குளம் அயண்டேடு எக்கள் 1-க்கு கு. 5 வீதமிருக்கிறது. அதற்கும் எங்கள் செரிம் பேட்டுக்கும் நான்கு மடங்கு வித்தியாசமிருப்பதையும் மடந்தல்ல வகையளுவுக்கு வேரு தீர்வை வரங்குவதையும் நிறுத்தி சிரிமுத்தம் செய்ய வேணுமென்று இடி சிரிமுத்தம் செய்ய வேணுமென்று இடி சிரரமும் 70-ம் நம்பர் படந்தார் சுர்வையர் தேவர் அவர்களால் பிரரேபிக்கப்பட்டு கமிட்டிக்கு அதுப்பகே ணுமென்று தீர்மானிக்கலாச்சுது.

- 11. ஜமீன் வாட்டர் ரேட்டு விஷயமாய தற்காலமிருக்கும் கிட்டம் அயன் நிலைமையயானது மற்ற ஜமீன் நிலமையையானது பொறுத்ததாயில்லாமல் ஜமீன்தாரவர்கள் மணப்பான்மையே சட்டம் என்ற முறையில் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட ரெவினியூ இன்றைபக்டர்களால் நியார்சு செய்யப்பட்டபடி இட்டம் ஏற்படுத்துவதை அடியோடு மாற்றும்படிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேணு மென்று அருணுசப்பும் சிராமம் 66-ம் நும்பர் பட்டாதார் ம-வ-ள-ஸ்ரீ வெள்ளப்பாண்டிய தேவர் அவர்களால் எடுத்து பேசப்பட்டதை சர்வ சும்மதமாய் அங்கேளிக்கப்பட்டது.
- 12. லுமீன் தார்களுக்கும் குடிகளுக்கும் விவகாரம் நடப்பது தங்களுக்கு நன்மையென்று கருடு லுமீன் மேற உத்றியோகஸ்தர்களால் இழுந்துவிட்டு வீசன் செலவு செய்யப்பட்டு குடிகள் பக்கம் அனு கூலமாயிருக்கிற சூட்டுகளுக்கு லிஸ்டி நயாரித்து அதன் முடிவும் அதில் ஏற்பட்ட அனுவசியமான வரவு செலவுகளுக்கும் ஒரு ஸ்டேட்மென்டு நயாரித்து கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று மு-ரா-ருறி வீராமைம் பூலுடையா தேவர் அவர்களால் எடுத்து பேசப்பட்டு எல்ல ரானும் அங்கே கரித்து செய்யப்பட்டது.
- 13. ஷெ ஒமீன் விசாரணேக்கமிட்டி நாளது பிப்ரவரி**மீ 20**வ. முதல் மறுகையில் கூடுவதாயும் அப்பொழுது ஒவ்வொரு சொமத்திலுள்ள முக்கியஸ்தர்கள் நெரில் போய் நமது குறைபாடுகின தெரியப்படுத்தவேணுமென்றும் அதற்கு ஒவ்வொரு போமத்திலும் தகுகியான நபர்களே அந்தக் தொரமம் முக்கியஸ்தர்கள் தெரிந்தெடுத்த அதுப்பவேணுமென்றும் தீர்மானிக்கலாச்சுது.
- 14. மெற்படி தீர்மானங்களே டைப்பு செய்து ம-ா-ா-மூ "பிரகரசம் கபிட்டியாரவர்களுக்கு" தூலைர் அனுப்பிலெணுமென்றும் அடிபிற்கண்ட நபர்கள் தெடி தூலைருக்கு உதலியாக மெம்பர் களாயிருந்து இந்த குமீன் திட்டம் சட்டமாக மாற்றப்படும் வடை வேண்டிய முயற்கிலெய்ய வெணுமென்றும் திடி காரியங்கள் செல்வு சம்மத்தமாய் அந்தந்த தொமத்தின் பெரிய பட்டாதார்கள் உதவி செய்யவேணுமென்றும் எல்லாரையும் கேட்டுக்கொள்ளலாச்சுது, எல்லாராலும் சர்வ சம்மதமாய் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.
 - (1) நெட்டூர் ஆவுடைநாயகம் பின்னே.
 - (2) விழுயூர் மு. சக்கரலிங்கம் பின்னே.
 - (3) ஆனைடிகுலம் எம். சுப்பையா தேவர்.
 - (4) அகரம் ச. சிருஷ்ணம்யர்.
 - (5) மேல வீராணம் பரமசிவனு தேவர்,
- (6) நெட்டூர் வேலாயுத மூப்பணுர்.
- (7) நெட்டூர் வெள்ளேயான்பு தேவர்.
- (8) கடங்க[ு]னை! அண்ணுமில் நாடார்.
- (9) வெங்கிடேசுவரபுரம் எம். சுப்பையா நாடார்.
- (10) காவலாகுரிச்சி ஆண்டியெருமாள் பிள்ளு.
- 15. தெ கூட்டம் ஒவ்வொரு தமிழ் மாசமும் த**ல** வெள்ளிக்கிறமையில் இந்த இடத்தில் கூடவேணுமென்றும் நோட்டீகில்லாமலே எல்லாரும் வரவேணுமென்றும் தீர்மாலித்ததை அங்**கீ** கரிக்**கலாச்சுது.**

Memorandum by Mr. M. Sankaralingam Pillai, Kadanjaneri Zamin, Pattadar, and President, Panchayat Court, dated 18th February 1938.

சென்னே மகாண ஜமீன் விசாரணே கமிட்டியார் அவர்கள்டம் தெரியபடுத்தவேண்டியதற்காக ஊத்துமலே ஜமீன் குடிகள் அம்மையூத்து சென்டிரில் நானது 1938-ம்ஞில் பிப்பரவரிமு 18உ கூடிய மீட்டிங்கில் கடங்கனேரி இராமம் பட்ட தார் மு. சங்காலிங்கம் பிள்ளே யவர்கனால் தயாரித்த ஷெடார்களால் வாசிக்கப்பட்டு மீட்டிங்கில் ஆஜளுனவர்களால் அங்கோரஞ் செய்யபட்ட ஊத்துமலே ஜமீன் குடிகளின் குறைபாடுகளும் அவர்கட்கு வேண்டிய அவசியமான திருத்தங்களும்.

1. ஒரெ சால்மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும் நன்செய் நிலங்கட்டு அயன் குடிகளிடம் வசூலிக் கப்படும் தீர்வைலையக் காட்டிலும் ஐமீன் குடிகளிடம் ஜாஸ்நியான தீர்வை வசூலிக்கிருர்கள். உதாரணமாக நெட்டூர் கால்பாசன நிலங்களுக்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 7 முதல் ரூ. 8 வலையும் தீர்வை ஏற்பட்டிருக்க வீறுணம் கால்புாவில் ஏக்கருக்கு ரூ. 20 வீதம் வசூலிக்கிறுர்கள். இரண்டு கால்களும் சித்திராருதிப் பாசானம்.

ஷ தீர்னை பேட்டை அயனுக் கொப்பந்தம் ஜமீனுக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

- 2. ஜமீனிலுள்ள மானுவாரி குளங்களெல்லாம் மழை ஜலத்திஞல் ஒருபோகம் சாகுபடி லாயக் குள்ளது. மானுவாரி குளங்களிலும் தரவாரி தீர்வையாக எக்கர் 1-க்கு ரூ. 6 முதல் ரூ. 13-8-0 வரை வசூல் செய்சிருர்கள். ஒரு போக மானுவாரி குளங்களுக்கு அயனிலுள்ள இரு போகம் வீளயக்கூடிய கால்புரவு நன்செய்யைக் காட்டிலும் கூடுதலாக வசூலிப்பதால் அயன் ஒரு போகம் மானுமாரிக் குளத்துக் கொப்பந்தமுள்ள தீர்வை ஏற்படுத்தவேண்டும்.
- 3. அயன் கொமங்களில் ஜமீன் சம்பந்தமாயுள்ள நிலங்களுக்கு வாட்டர் பேட் எக்கருக்கு ரூ. 3–12–0 வீதம் வருலிக்கிறுர்கள். ஆணுல் ஜமீன் மானுமாரி குளங்களுக்கும் கால்பாசன நிலங்களுக்கும் வாட்டர் டேட் நன்செய் தீர்வைக்கு ஒப்பந்தம் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 6 முதல் ரூ. 10–8–0 வரை வசூலிக்கிறுர்கள்.

அதை அயனுக்கொப்பந்தம் வசூலிக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

- 4. பஞ்ச வருஷங்களில் கவர்ன்மெண்டார் அவர்களால் ஜமீன்தார் அவர்களுக்குத் தள்ளி கொடுத்த வீதாசாரத்தை குடிகளுக்கும் தெரிவிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதன் லாபத்தை குடிகளுக்கும் அடைய ஏற்பாடாகவேண்டும்.
- 5. மானுமாரி குளங்களில் ஒரு மாதம் நீர் நில நிட்டமிருந்து மற்ற **மூன்று, நா**ன்கு மாதங் களாய் கமீல ஜலம் பாய்ச்சி நெல் மாசூலே விளேவுக்குக் கொண்டு வந்தாலும் குளம் பூர்ணமாய் பெருசிய காலத்துக்குண்டான தீர்வையே வசூல செய்கிறூர்கள்.

அப்படிக்கெல்லாமல் நீர் நிலத்திட்டத்தை உத்தேசித்து தீர்வை தாரிணே நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

6. ஒரு குளபுரவில் நீர் நிலே மிகக்குறைவாயிருந்து கிணற்றின் ஆதாவைக்கொண்டு ஒருவன் தன் நஞ்செய் நிலத்தில் நெல் மாசூலே விளவுக்குக்கொண்டு வந்திருப்பவனே ஆதாரமாக வைத்து கிணர் வசதியில்லாமல் திவு ஏற்பட்ட பக்க நிலங்களுக்கும் குடியானவன் சொஸ்திஎல்ற கார**ண**ம் சொல்லி முழு தீர்வையும் வசூல் செய்து விஞிறுர்கள்.

இப்படி வசூலித்துவரும் அநியாய தீர்வைத்தள்ளுபடி. செய்ய சட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

7. நீவு எற்படுகிற காலங்களில் ஜமீன்.தாரவர்கள் தங்கள் உத்தியோகஸ்தர்களின் உதவியைக் கொண்டு முழுதும் தீவு ஆய்விட்ட நன்செய்க**ளில் மணிபிடி என்**ற பொய்யான ரிக்கார்டுகள் செய்**து** ஏற்பட்ட தீர்வையை வசூல் செய்கிறுர்கள். இந்த தகவல் குடியானவர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரிவ தற்கில்லே.

பட்டாதார் அனுபோகத்தில் தீவு எற்பட்ட நிலம் எவ்வளவு எண்பதற்கும் சாகுபடி செய்யப்பட்டு விளவுக்கும் கொண்டு வந்திருக்கும் நிலம் எவ்வளவு என்பதற்கும் காட்டக்கூடிய தனி ெஜிஸ்ட்டர் ஒன்று வைத்துக்கொண்டு ஜமீன் உத்தியோகஸ்தர் தணிக்கை செய்யும் போது குடியானவர்களே யும் கூடவைத்து தனிக்கை செய்து மேலே சொல்லப்பட்ட ரிஜிஸ்ட்டரில் குடியானவன் சம்மதக் கையெழுத்து வாங்கவேண்டும். இவ்விதம் பிறி பசலிகளும் நடத்தி வாவேணும்.

8. ஜமீனிலுள்ள பட்டாதார் அனுபவிக்கும் நிலத்துக்குத் தீர்வை வாங்கிக் கொண்டும் அதில் நிற்றே பட்டாதாருல் போட்டு உண்டாக்கப்பட்ட விருக்ஷகங்கட்கும் பிரத்தியேகமான தீர்வை வாங்கியும் பட்டுப்போன மாங்களேயும் ஜமீன்தாரே விற்பண செய்து கொள்கிருர்கள்.

மரங்கள் நிற்கிற இடங்களுக்கு ஜமீன்தார் **தீர்வை வாங்கிக்** கொள்வதால் டி மரங்களின் பாத்திய தையை குடிகளுக்கு எற்படுத்துவதுடன் மாங்களுக்கு எற்படுத்தியிருக்கும் தீர்வையை ரத்து செய்து விடவேணும்.

9. குளம், கரை, கணவாய், புரம்போக்கு இவைகளேப் பந்தோபஸ்து செய்து கொண்டு தண்ணீர் குடிக்கப்போகும் ஆடு மாடுகளே பவுண்டிலடைத்து நஷ்டப்படுத்துகிறுர்கள். காம்பன் சேஷன் துகையும் வசூலித்து வருகிறுர்கள்.

கால் நடை வசதிக்கு சௌகரியம் வேண்டியிருப்பதால் மேலேகண்ட இடங்களில் குடிகளுக்கு ஜமீன்தாரருக்கு ஒப்பந்தம் சம் உரிமை இருக்கும்படி. செய்யவேண்டும்,

10. குளங்களிலுள்ள காம்பை மண்**ணேயும் மீன்பாசியையும்** ஜமீன்தார் விற்று முதல் செய்**து** விடுகிறுர்கள்.

கரம்பை மண்ணே விவசாயிகள் இரைக யெடுத்துக் கொள்ளும்படியும் மீன்பாசியும் அயனுக் கொப்பந்தம் குடிகளே அடையும்படியும் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

- 11. குளங்களின் கரையில் நிற்கும் மாங்களே அந்தந்த ஊர் குடிகளுக்கு விவசாயக் கருவி களுக்கு இளுமாய்க் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும்.
- 12. ஜமீனிலுள்ள புல்செய் இணற்றிக்கை நிலங்களுக்கு தோட்டக்கால், பழையினார், புதுக் இணர் என்ற மூன்று பேர் வைத்து ஏக்கருக்கு ரூ. 9 வரை தீர்வை வசூல் செய்கிருர்கள்.
 - டை தீர்வை அயன் புன்செய் ஒப்பந்தம் தீர்வை வசூல் செய்யவேண்டும்.
- 13. ஜமீனில் சில குளங்கள் சுமார் 10 வருஷங்களுக்கு கூடுதலாக மறுமத்து செய்யாம**லு** மிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு வருஷமும் அதே குலத்தின் தீர்வையின் ஒரு பருதியை அந்தக் குளத்தின் நன்மையைக் கருதுகிறவர்கட்கே கன்ட்ருசட் கொடுத்து மறுமத்து செய்துவரும்படி செய்யவேண்டும்.

அப்படி செய்யாதவரை ஜமீன்தார் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆட்களேக் கண்ட்ருக்டரு. வைத் துக்கொண்டு துகையை சரியான வழியில் செலவழிக்க மார்க்கமில்லே.

- 14. ஐமீன் பி. தேசங்களேச் சர்வெ செய்து கொடுக்கும்படி. செய்யவேண்டும். அல்லாதவரை பட்டாலில் கண்ட நிலம் கூடுதலாயும் கைப்பற்று விஸ்தீர்ணம் குறைவாயுமிருக்கிறது. ஓடை, வழிநடை, வண்டிப்பாதை இவைகள் பட்டாவில் இருந்து வருவதற்குத் தீர்வை வசூல் செய்து வருகிருர்கள். இவைகள் கைப்பற்று நிலங்களாகவேயிருக்கிறது. இதைப் பட்டாவிலிருந்து கழிக்க வேண்டும். இதற்கு ஏற்படுக்தியிருக்கிற திர்வையையும் குறைக்கவேன்.மும். இப்படி செய்யாததினைல் அநேக நஷ்டம் குடியாலைவுக்கு ஏற்படுகிறது.
- 15. ஜமீன் குடிகளுக்கும் அயனுக்கொப்பந்தம் சப்-ரிஜிஸ்ட்டர் ஆபீஸ் மூலம் பட்டாமாறும்படி. செய்யவெண்டும்.

இல்லாதவரை இரைப நிறத்துக்கு தீர்வை செலுத்தியிருக்கும் நிலேமையிலும் அதே பட்டாவுக்கு ஏற்ப்பட்ட பூரு பாக்கியும் செலுத்தவில்லே என்ற காரணம் சொல்லிக் கொண்டு பட்டா மாறுதல் செய்யாமலும், பட்டா மாறுதல் செய்ய சப்-ரிஜிஸ்ட்டர் ஆபீஸில் செலுத்தும் பீஸ், ரு. 1–4–0-ம் வீணுய் போவதுடன் சம்மரி சூட்டுக்கும் வழி ஏற்படுகிறது.

16. ஜமீன் ஊத்துமூஃ பா ொலுட்டில் யா தவர்களின் ஆடு 1-ச்கு 6 பை, பசுமாடு 1-க்கு 1 அணு, எருமை 1-க்கு 3 அணு வீதமும் வசூல் செய்து இத்ர வகுப்பினருக்கு ஆடு 1-க்கு 1–6 அணு, பசுமாடு 1-க்கு 3 அணு, எருமை 1-க்கு 6 அணு வீதமாக பாரபக்ஷமாக வசூல் செய்து வருகிறுர்கள்.

கால் நடைகளுக்குப் புல் மேச்சலும் உரத்துக்கு வேண்டிய குழைகளும் விவசாய கருவிகளுக்கு வேண்டிய மாச்சாமான்களும் வீட்டு உபயோகத்துக்கு விருகும் இவவசமாகக்கிடைக்கவேண்டும்.

17. ஜமீன்தார்கள் சொந்தத்திற்கு கால் புறிகளிலும் மாணுவாரிக் குளங்களிலும் எராளமான நன்செய் புன்செய் நிலங்களே பெரிய பண்ணே என்ற பெயர் வைத்துக்கொண்டு தன் அனுபோகத்**தில் வைத்துக்** கொள்வதிணுல் ஜமீன் குடிகள் அநேகருக்குப் பயிரிடுவதற்கு நிலங்களில்லாம**ல் ஷெ**பெரிய பண்ணே நிலங்களில் தீர்வை ேட்டுக்குக் அதிக கூடுதலாக குத்தகை கொடுத்துப் பயிரிட் வேண்டியதிருக்கிறது.

நிலமில்லாத குடிகளுக்கு பட்டா பாத்யதைக்கு டி நிலங்களே விட்டுக் கொடுக்கவேல்லும்.

18. வாட்டர் ரேட் தீர்வையைப் பட்டாவில் தாக்கல் செய்யாமல் தன் தீர்வையை மட்டும் பட்டா**வில்** தாக்கல் செய்து முச்சலிக்கா கைமாறி விட்டுப் பின்னுல் குடியானவனுக்குச் சரியான நோட்**டீஸ்** கொடுக்காமலே வரி பேட்டில் தாக்கல் செய்து வருகிருர்கள். அவ்விதம் வசூல் செய்வதி**னுல்** குடியானவனுக்கு ஏற்படுத்திய தீர்வை சரியானதென்று ஒப்புக்கொள்ளதோ அல்லது ஜாஸ்தி என் று ஆக்ஷேப்கோ செய்யவோ சந்தரப்பமில்லாமல் போய் விடுமிறது.

அதனுல் 1920-ம் வருஷத்துக்கு முன்னிருந்த வழக்கம் பொல் வாட்டர் ரேட் தீர்வைலையப்பட்டாவில் தாக்கல் செய்து தான் பட்டாக் கொடுத்து முச்சலிக்கா கைமாறும்படி. ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

19. ஒரு பட்டாவில் பாக்9ியிருக்கிற தொகை 10 ரூபாயாகுல் 200 ரூபாய் பெறுமான **நில**த்தை எவின்யூ எலம் செய்து விடுகிறுர்கள்.

அவ்வித ஏற்பாட்டை மாற்றி பாக்கிக்குத் தகுந்த **ம**திப்**புள்ள** சொத்தை எலம் போடும்படி. செய்யவேண்டும்.

20. தீர்வைப்பாக்கி ஒரு ரூபாயாயிருந்தாலும் ஜப்தி சிலவு ரூ. 7 சார்ஜ் செய்கிருர்கள். 100 ரூபாய் பாக்கியிருந்தாலும் இதே ஜப்தி சிலவு ரூ. 7 தான் சார்ஜ் செய்யப்படுகிறது.

இவ்வித ஏற்பாட்டை மாற்றி பாக்பி தொகைக்கு தகுந்தபடி ஐப்றி சிலவை விதித்து நிர்ணயிக் கப்படவேண்டும்.

- 21. இவு ஏற்பட்ட காலத்தில் அயனில் ஏற்பட்ட திட்டத்தை அனுசரித்து ஜயீனிலும் வஜா அளிக் கப்பட வேண்டும்.
- 22. ஜமீன் குடிகளுக்குக் பயரிடும் குடி என்று சட்ட மூலமாய் ஏற்படுத்தியிருப்பதை மாற்றி அயனுக்கொப்பந்தம் நிலச்சுவான் என்று பட்டாக்கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும்.
- 23. செஸ் செலுத்தும்படி சட்டம் ஏற்பட்ட கால முதல் நாங்கள் செஸ் செலுத்திவந்தும் அதன் பலனே அடையாமலிருப்பதால் வி**வசா**யப்பொருள்க**ோ வி**யாபார ஸ்தலங்களுக்கு விற்பணக்கு அனுப்ப **சினே** ரோடுக**ே** ஜமீன்தார் மூலமாக ஏற்படுத்தித்தரும்படி செய்யவேண்டும்.

Memorandum by the Ryots of Kilviranam and Melviranam Villages, Uthumalai Zamin, Tenkasi Taluk, Tinnevelly District, dated 22nd February 1938.

I. இந்த ஊாத்தாடிலே எஸ்டேட்டில் 63 இராமங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் ஆற்றுப்பாசன இராமங்கள் 21. மானுவாரி குளப்பாசன இ**ராமங்கள் 2**5. குளம் இல்லாத இராமங்கள் 17.

இந்த 63 இராமங்களின் மொத்த ஆயக்கட்டு ஜமீன் கணக்குப்படி நஞ்சை 4,618-0-2-2 நஞ்சை மேல் புஞ்சை 1,169-3-2-4, தொட்டக்கால் 714-18-1-7, பழயிகினர் 326-2-1-2, புதுக்கிணர் 208-9-5-4, மாளுமாரி புஞ்சை 1,553-0-5-1 ஆக கோட்டை 8,589-14-2-4.

எக்கர் .

இதன் வருமானம் ஜமீன் பண்ணே சொத்து நீங்கலாக வருஷத்துக்கு 1,92,978 ரூபாய். இதில் சர்க்கார் பேஷ்குஷ் செலுத்தவேண்டியது ரூ. 40,000.

கனம் மாஜி ஜமீன்தாரவர்கள் காலத்தில் அதாவது 1899-ம்ஞி)க்கு முன் வாரப்பிரிவிணே காலத்தில் இந்த ஜமீனுக்கு வருமானம் வருஷம் 1-க்கு ரூ. 90,000 பேஷ்குஷ் செஸ் நீங்கலாக ரூ. 32,000.

இப்போது கொடக்கிற வருமானம் ரூ. 1,92,978 மொத்த ஆயக்கட்டு 8,589 சில்வானம் கோட்டை ஹைப்பாட்டுக்கு புஞ்சையுள்பட கோட்டை 1-க்கு ரூ. 25 சராசரி வீதம் தீர்வையாகுறது. அதாவது வக்கர் 1 உள்ளபுஞ்சைக்கு ரூ. 17, நஞ்சை எக்கர் 1-க்கு ரூ. 17 தீர்வையாகிறது.

மாஜி ஜமீன்தாரவர்கள் வருமானம் ரூ. 90,000-த்தில் பேஷ் குஷ் போக மீதி ரூ. 58,000-ல் மரா-மத்து கிலவு போக சுமார் ரூ. 30,000 மட்டும் ஐமீன்தாரவர்கள்ளுக்கு கிடைத்தது. இப்போது 1908-ம் ஞிலக்குப்பின் நானதுவரை இந்த ஐமீறுக்கு ரூ. 24,00,000 (இருபத்துநாலு லட்சம்) மீதமாகியிருக் சிறது.

இந்த ஐமீறுக்கு 1912-ம்ஞீ் தெத்தும் அதற்குப் பின்னுலும் தீர்வை கம்முட்டேஷன் செய்யப் பட்டது. அப்போது ஐமீன் ஆபீசில் செக்ஷன் 40 மதராஸ் எஸ்டேட் வாண்ட் ஆக்ட் படிக்கு கம்முட்-டேஷேலுக்கு வேண்டிய 10 வருஷக் கணக்குகள் இல்லாமல் கனம் ராஜாசார் எஸ்டேட் கலெக்டராக இருந்த காலத்தில் மோசடியான ரிக்கார்டுகள் வாங்கப்பட்டது.

இப்போது ஷ உயர்ந்த தீர்வையால் அதரவது மேல் சொன்னபடி. சராசரி ஏக்கர் 1க்கு ரூ. 17 (நஞ்சை புஞ்சையுள்பட) செலுத்துகிறதிஞல் குடிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு அநேகமான நிலங்களே ஏலப்பண்2ணக்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் ரெவினியூ ஏலத்தில் போகளிட்டு வருகிறேம். சர்க்கார் தள்ளிக் கொடுத்த 3 வருஷத்தள்ளுபடியும் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்2லே.

ஆகையால் எங்களுக்கு அக்கம்பக்க அயன் இராமங்களின் வழக்கப்படி ஆற்றுப்பாசன இராமங்களின் வழக்கப்படி ஆற்றுப்பாசன இராமங்களுக்கு 1 எக்கரா நஞ்சைக்கு ரூ. 6–4–0க்கு மேல் போகாமலும் புஞ்சை எக்கரா 1க்கு அ. 6 வீத மாவது அல்லது கிடைக்கிற மொத்த வருமானத்தில் செலவு போக மீதத்தில் போபாடுக்குமேல் போகாமலும், மாகுமாரி சிராமங்களில் நஞ்சை எக்கர் 1க்கு ரூ. 5, புஞ்சை எக்கர் 1க்கு அ. 4க்கு மேல் போகாமலும் அல்லது நிகர வருமானத்தில் பேர்பாதிக்குமேல் போகாமலும் வீற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பையைகள் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கிற கம்முட்ட ஒன் டிக்ரிகள் ரத்தாக வேண்டும்.

அயல் நஞ்சை ஏக்கர் 1க்கு மானுமாரி இடத்தில் ரூ. 1,900 ஜமீன் நஞ்சை ஏக்கர் 1க்கு அதே ஒப்பந்த மானுமாரி இடத்தில் ஏக்கர் 1க்கு ரூ. 225 இரயம். ஒடி அயன் நஞ்சைக்கு ஏக்கர் 1க்கு தீர்வை ரூ. 5. ஜமீன் நஞ்சைக்கு ஏக்கர் 1க்கு ரூ. 21 வரை தீர்வை.

- II. எங்கள் எஸ்டேட்டு இராபங்களில் ஜப்தி சிலவுகள் அதிகமாக ஏற்படுகிறதுமல்லாமல் பாக்கி தொகைக்கு குறைந்தபக்ஷம் 25 மடங்கு அதிக நிலங்களே எலத்துக்கு கொண்டுவருகிறுர்கள். ஆகை யால் அயன் கிராம வழக்கப்படி ஜப்தி செல்லில்லாமல் பாக்கிக்கு மிஞ்சின நிலத்தை ஜப்தி செய்யா மலும் உத்திரவாகவேண்டும்.
 - III. எங்கள் இராமங்களில் அடியில்கண்ட கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவருசிறது—
- (a) வீரு கட்டிடம் கட்டவேண்டிய வகைக்கு கல் உடைப்பதற்கு பாரைக்கு லேலென்ஸும் கல்வண்டி ஒவ்வொன்றுக்கும் கிரையமும் வாங்குகிறுர்கள்.
- (b) குளம் கண்மாயில் நிலங்களுக்கு உரம் வகைக்காக எடுக்கப்படும் கரம்பை மண்ணுக்கு குத்தகையும் வண்டிக்கு சில்லரை தொகையும் வசூலிக்கிறூர்கள்.
- (c) பரும்புகளிலும் புறம்போக்குகளிலும் கரைகண்மாயிலும் கிடைக்கக்கூடிய கொளுஞ்சி ஆவரைபுங்கு முதலிய குழை உரங்களுக்கு வண்டி. 1க்கு ரூ. 2 வீதம் வசூல் செய்சிறுர்கள். காம்பன்சேஷனும் விதிக்கிறுர்கள்.
- (d) பரும்புகளில் இயற்கையாய் உண்டாசிற சுண்டைக்காய் முதலிய சிபதார்த்தங்களுக்கு குத்தகையும் விட்டு வசூலிக்கிறுர்கள். உத்திரவில்லாமல் பிரவேசிப்பதற்கு அபராதமும் விதிக்கிறுர் …ன்
- (e) பொட்டல் ஊரணி. களம் இவைகளில் எடுக்கப்படும் உரம் கரம்பைக்கு எலம் போட்டு தீர்வை வசூலாகிவரு^{தி}றது.
- ் (f) கரை, கண்மாய், புரம்போக்கு, பரும்பு, புல்மேய்ச்ச**ே** குத்தகைக்கு விட்டுவருகிறுர்கள். மேய்கிறதற்கு மாட்டுக்கு உருப்படி 1க்கு 3 அணு வீதம் வகுவிக்கிறுர்கள்.
- (g) வாரு. வைகாயக்கருவை வெட்டிக்கொள்வதற்கு வண்டி lக்கு ரூ 2-8-0 வீதம் தஃவ கமை lக்கு அ. 3 வீதம் உத்திரவில்லாமல் எடுத்தால் அபராதமும் விதிக்கிறுர் என். கட்ட: மரத்தில் வெட்டுவதற்கும் அபராதம் எற்படுகிறது.
- (h) குளம் சரை கண்டாய்களில் படர் ப**யிர் போட்டு விற்பீன** செய்சிறதுமல்லாமல் ஆடும**ுடு** மேய்ச்ச**லு**க்கும் தண்ணீர் குடிப்பதற்கும் இடைஞ்சல் செய்சி*ரூ*ர்கள்.

- (i) பினை மரந்திலே வகையராக்களுக்கு தீர்வை, கிரயம், காம்பன்சேஷன் வாங்குகிறுர்கள். வீடு தீப்பட்ட வகைக்கு பட்டா நிலங்களில் பின வெட்டுவதற்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. நிலத்துக் கும் அதே நிலத்திலுள்ள மரந்திலக்கு தீர்வையும் நத்தம் புரம்போக்கு மரங்களுக்கு தீர்வையும் வசூலிக்கிறுர்கள். மரத்தின் மாசூலுக்கு சிரயமும் வாங்கப்படுகிறது.
- (j) கண்மாய் குளம் ஊாரணி டூட்டம் முதலியவைகைவில் உள்ள மீன் பாசிக்கு குத்த கையும் குளத்திலிருந்து கலிங்கல் மதகு, முடை முதலியதாகளில் துன்ளுகிற மீறுக்கு குத்தனை யும் வசூலிக்கிறுர்கள். மீன் உத்திரவன்வியில் பிடித்தால் கேசுகளும் பொடுகிறுர்கள்.
- ் (k) பருப்பு புரம்போக்கு நிலங்களில் முயல் வேட்டையாடிளுல் காம்பன்சேஷன் உசூலிக் இறதுமல்லாமல் கேசுகள் போட்டு இடைஞ்சல் செய்**சுற**ர்கள்.

இன்னும் இது போன்ற அநேக இடைஞ்சல்கவிருந்துவருமின்றன.

ஆகையால் மேலே கண்ட விஷயங்களில் எங்களுக்கு நிவாரணே கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சமுகம் சட்டசபைக் கமிட்டியாரவர்கள் கிருபை செய்து இந்த விண்ணப்பத்தில் கண்ட I, II, III விஷயங்களிலும் இன் நாம் இதில் சொல்லியிராத விஷயங்களிலும் எங்கள் வகையார் குடிகளுக்கு நன்மை செய்துதரும்படிக்கும் ஐமீன் தாரின் இடைஞ்சல்களிலிருந்து எங்களே நீக்கி காப்பாற்றும்படி யும் பிரார்த்திக்கிறேம்.

- IV. சர்வே அவசியம் செய்து நூளேண்டும். சர்வே கிலவுகளே அயன் கிராமத்துக் கொப்பந்தம் எற்படுத்தவேண்டியது.
- V. மராமத்துக்களே ஜமீன் தார் சரிவரக் கவனிப்பதில்லே. சர்க்காரிலிருந்து P.W.D. மூலம் மரா மத்துக்கள் செய்து ஜமீன்தாரிடம் ஏற்படும் கிலவுகளேப் பெற்றுக் கொள்ளவேணும். ஒரு வருஷத் துக்கு முன்னதாகவே மராமத்து பட்ஜெட் தயாரித்து கிலக்டருக்கு அரு ப்பவேண்டும்.
- VI. தீர்வை வஜாக்களே ஜமீன்தார் அயன் சிராம வழக்சுப்படி கொடுப்பதில்லே. ஒவ்வொரு கைப்பத்தும் கவனிக்கப்பட்டு தீர்வை வஜு கொடுக்கப்படவேண்டும். ரெவ்னியூ அதிகாரிகள் தீர்வை வஜா விஷயமாய் கவனிக்கவேண்டும்.
- VII. பண்ணே நஞ்சை புஞ்சைகள் ஈலெக்டருடைய யுக்தப்படி காம்பன்சேஷன்பேரில் ரயத்துக் ச**ளுக்கு** பட்டா செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

CONCLUSION.—எங்சளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சகல கஷ்டங்களேயும் சர்க்கு ரே ிநில் கவ னத்தா நீர் இடைக்கலே லொடும்.

N.B.—ஆடின்தாரின் சொந்தபண்ணே நஞ்சைடின் எங்கள் குடிவார நஞ்சை தீர்வைக்கும் குறைய ஏக்கர் 1-க்கு **ரூபாம்** 10க்கு குத்தனைக்கு விட்டிருக்கூறது. மாஜி ஐமீன்தார் காலத்தில் எக்கர் 1க்கு ரூபாய் 3—12—0, 5—4—0, 7—8—0, 9—0—0 11—4—0 தீர்வை சாஸ்வதமாக ஏற்படுத்திக் கொறத்திருக்கிறுர்கள்.

Memorandum by the Ryots of Maruthupatti Village, Tiruppattur Taluk, Ramnad District, dated 25th February 1938.

- 1. எங்கள் கிராமம் பிரானமலே வகைப்பு, ஐந்துகோவில் தேவெஸ்தானத்திற்கும், மருதிப் பட்டி தர்மாசனம் பிராமணுள்களுக்கும் பாத்தியமாக உள்ளது.
- 2. அதில் பாதிர்கிரும் தேவஸ்தானத்திற்கு மேல்வார பாத்தியமும், குடிகளாகிய **எட்க** ளுக்கு குடிவார பாத்தியமாகவும் ஷெ சிராமத்தில் தேவஸ்தானம் தர்மாசனத்திற்கும் பொ**துக்** கடையாகவுள்ள (அதாவத) இரண்டு பேர்களுக்கும் பாத்யமான நஞ்சை, புஞ்சைக**ளி**ல் மேல்வாரம் ஷெ இரண்டுபேர்களுக்கும், குடிவாரம் குடிகளாகிய எங்களுக்கும் பாத்யமாக உள்ளது.
- 3. எங்கள் கிராமத்தில் (1) மருதிக்கண்மாய், (2) சின்னமருதிக்கண்மாய், (்) திண்ணுரிக் கண்மாய், (4) சேந்திக்கண்மாய் இருந்துவருசிறது. ்ஷ கண்மாய் நான்கும் அவைகளுக்குள்ள காலாங்கரை வகையாரக்களும் டெட்டு மராமத்து செய்து சுமார் 40, 50 வருஷர்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. ்ஷ கண்மாய் நாலிலும் தண்ணீர் வருசிற படைகள் கெட்டுப்போயும் சிலது செப்ப னிடாமலும் இருந்து வருசிறது.
- 4. இது கண்மிய்கள் வெட்டு மராமத்து செய்யாதபட்டானும் வருஷந்தோறும் கண்மாய்கள் உடிப்பு எடுத்து தண்ணீர் கண்மாயில் இல்லாமல் விள்வுக்கு வராமலும் சில வருஷங்களில் மழைக்குறைவின்**து**ம் குடிகளாகிய எங்களுக்கு தாங்கொணுத நஷ்டமாக நேர்ந்து வருகிறது.
- 5. சிவகெங்கை சமஸ்தானத்திற்கு பாத்தியப்பட்ட பிரமன் கண்மாயுடன் பிரமன் ஊரனி யையும் சேர்த்திருப்பதால் தண்ணீர் டி கண்மாயில் கோவில்பட்டி இராமத்தார்களும் சிவகெங்கை சமஸ்தானத்தார்களும் சேர்ந்து அவர்களுடைய நீர்பிடிக்கு மேல் தண்ணீரை நீருத்தி அதினுல் டி கண்மாய் தண்ணீர்கள் எங்கள் சேந்திக்கண்மாய், மருதிக்கண்மாய், நஞ்சை வகையரா, நெல்பயிர்களே டி பயிருகள் தெரியாமல் தண்ணீர் பெருவி பயிர்கள் அழுகிப்போய் வருஷாவருஷம் குடிகளாலிய எங்களுக்கு தாங்கொணுத் நஷ்ட்டம் உண்டாவதுடன் மருதிக்கண்மாய், சேந்திக் கண்மாய், கழிவு தண்ணீர் போசிற மலும் வாய்க்காலேயும் டி கோவில்பட்டி சிராமத்தார்கள் வருஷா வருஷம் அடைத்துவிடுகிருர்கள். அதினுல் மேல்கண்ட கண்மாய் தண்ணீரும் கழிவு தண்ணீரும் கழிவு தண்ணீரும் மருதித்து எங்களுடைய பயிர்களே செடித்து எங்களுக்கு தாங்கொணுத் நஷ்டமாக ஏற்ட்டு வருசிறது.
- 6. ஷெ நீர்பிடி விஷயமாக பிரானமில தேவஸ்தானம் டிரஸ்டி ஞி பொன்னம்பல தேசிகர் பண்டாரசன்னிதிக்கு குண்ணக்குடிக்கும், தேவஸ்தானம் கமிட்டி மெம்பர்களுக்கும் காரக்குடிக்கும் மனுச்செய்தும் யாதொரு பரிகாரமும் கிடைக்கவில்லே.
- 7. இந்தக்கிராமம் ஆதி**யில் சிவ**கெங்கை சமஸ்தானத்தார்களுக்கும் அப்பால் பிரா**ன** ம**ில** தேவஸ்தானத்தார்களுக்கும் பாத்தியமாக **இ**ருந்துவருகிறது.

- 8. சமஸ்தானத்தார்கள் எங்களுக்கு 1248–49-ம் பசலிகளில் ஓஃவப்பட்டா கொடுத்தும் அப்பால் தேவஸ்தானத்தார்கள் 1258-ம் பசலி ஜூலப்பட்டா கொடுத்துவந்தார்கள். பின்னுல் பட்டா கேட் டதற்கு தருவதாக வீண்காலம் கடத்திக்கொண்டு வந்தும் வருஷா வருஷம் எங்களிடம் வரி வகைய ராப் பெற்றுக்கொண்டு அச்சடி. ரசீது தந்து வருமேரார்கள். சட்டப்படி எங்களுக்கு பட்டா இடைக்க
- 9. புஞ்சைகளில் சில ஜாகா வாரமாகவும் சிலது வரியாகவும் இருந்துவருசிறது வாரமோக இருப்பதில் குடிகளுக்கு ரொம்ப கஷ்டமாக இருந்து வருமிறது. சொற்ப வரியாக ஏற்படுத்தவேண்டி
- மேல்வாரதாரர்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்கள் சுமார் இரண்டு 10. எங்கள் இராமத்துக்கு மைலுக்கு அப்பாலுள்ள சதுர்வே தயங்கலத் இல் இருந்துவரு இறபடியால் நாங்கள் நஞ்சை புஞ்சை கள் வினவானவுடன் புள்ளிபோடும்படியாகவும் பலமுறை போய்க்கூப்பிட்டாலும் நாள் கடத் இக் கொண்டுவரு கிறதைத் தவிர அந்த பயங்களில் வராதபடியால் மாசூல் சேதமாக வருவ தடன் அப்பால் அவர்கள் நோக்கப்படி வந்து புள்ளிபாத்தும் அதன்பேரில் ஒப்படிக்கா வேண்டி பல முறை பெரும்கோடும் அதற்கும் வராமல் அவர்கள் சௌகரியம்போல் கங்காணியுடன் கூறு**திருக்** கும்படியாகச் செய்கிறுர்கள்.
- 11. சிலவருஷங்களில் அதிக மழையினுல் எங்களுடைய மாசூல் நெல்கள் முழைத்தும் சில வருஷங்களில் வெய்யல் ஜாஸ்தியினுலும் கறுதுகள் நொறுங்கியும் போய் தாங்கொணுத் நஷ்டம் உண்டாக்டுக்கொன்டே வருஇறது.
- 12. ஆகையால் நஞ்சை புஞ்சைகளுக்கு சொய்ப வரியாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் குடிகளுக்**கு** ஒருவர் கஷ்டம் நிலர்த்தியாகும் எங்கள் சிராமம் கண்மாய் வகையாரக்களுக்கு தெய்வாதீனமாக மழை பேர்தாலத்தான் விள்வாகும்.

நத்தம், புரம்போக்கு ஜாகாச்களில் குடிகள் வைத்து பயிரேத்தின விருக்ஷ ஜாதிகள் எங்க ளுக்கு பாதயமாகவேன்டியது.

- 13. ஷெ கணமாய்களில் கலுங்கு இல்லாதபடியால் அடிக்கடி உடப்பு எடுத்து வருவதுடன் எங்களுடைய நஞ்சை வகையராக்களில் மண்மேடு பாய்ந்து அதினை எங்களுக்கு ரொம்பக் கஷ்ட மாகவும் நஷ்டமாகவும் இருந்து வருகிறது.
- 14. ஷெ மருதிப்பட்டி கிராமத்துக்கு பாத்யமான மேல்கண்ட கண்மாய்கள் நீர்பிடியில் உண்டாகிற கருவை, வேலா, மற்ற விருக்ஷ ஜாதிஃீளயும் பநினந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு தபால் ரூ. 1,000 ஆயிாம். ஆயிரத்துக்குக் குறையாமல் வித்து தேவஸ்தான தர்மாசனக்காரர்கள் எடுத்துக் கொள் **ளுகி**ருர்கள்.

இவ்வருஷ்மும் மருதிக்கண்மாயிலும் நின்ற கருவை விருக்ஷ ஜாதிகளே ரூ. 730 (எழு நாத்தி மூப்பதுக்கு) வித்து இருக்கிறூர்கள். ஒத்தண்மாய்கள் வரும்படியான ஷே தொகையைக் கொண் டே வெட்டு மராமத்து செய்யலாம்.

15. ஆகையால் மகாமேன்மை தங்கிய காருணய தர்மக்கமிட்டியாரவர் எழைக்குடிகளா**கிய** எங்கள்பேரில் பரிபூரண இருபை கூர்ந்து எங்களுடைய வேண்டுகோளே அங்கோரஞ்செய்து இன்னம் மற்ற சர்க்கார் எஸ்டேட் இனும் இராம் ரயத்துக்களுக்கு ஏர்ப்படும் அனுகூலம் (நியாயங்களேயும்) எங்களுக்கும் இடைக்கும்படியாக நாங்கள் பொம்ப மன்றுடி பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக் கொள்ளுகி குும்.

நாங்கள் ரொம்பவும் ஏழைக்குடிகளானபடியால் நாங்கள் பூரா ஜனங்களும் உங்களிடம் வந்து எங்களுடைய கஷ்டங்களே நேரில் எடுத்துச் சொல்ல சாத்தியமில்லாமலிருப்பதால் எங்க ளூடைய பிரதிநிதியாக ம-ள-ள-ஸ்ரீ வெ. சுப்பய்யா அம்பலம் அவர்களேயும், சதூர்வேதமங்கலம் இராம காங்கிரஸ் கமிட்டி உதவி காரியதரிலி, ஆ. சொ. மீளுக்ஷிசந்தரம் பிள்ளே அவர்களேயும் அனுப்பியிருக்ஷிறேம். அவர்கள் எங்களுடைய குறைகளே உங்களிடம் எடுத்துச் சொல்லுவார்கள்.

உங்களே நாங்கள் எக்காலமும் மரவாமல் நன்றியறிதலுள்ள குடிகளாக இருந்துவருவோம்.

Memorandum by the Ryots of Amaravathi and Puthur Villages.

- I . (a) நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன் அதைச் சாகுபடி செய்யும் குடியா**ன**வர்கள்தான்.
- (b) குடியானவர்கள் சேர்ந்துதான் அமை**நியு**ம் தற்காப்புக்காக சில மனிதர்க**ோ** எற்படுத்தி அவர்களுக்குச் சாப்பாடுக்கு கொடுத்துவந்தார்கள். பிறகு அம்மனிதர்கள் இராஜாவாக மாறி ஜனங் களால் வரி கொடுக்கப்பட்டு அதிலிருந்து பிழைத்து வந்தார்கள். பிறகு மகம்மதிய இராஜாக்கள் காலத்திலும் ஜனங்களிடத்திலிருந்து ஒரு தொகை வசூலிக்கப்பட்டது. இராஜாங்கத்து எஜன்டுகள் இந்தக் சுட்டணத்தை வசூலித்து வந்தார்கள். பிறகு ஆங்கில அரசாங்கம் வந்த பிறகு பல எஜன்டுகள் எற்படுத்தி வரி வசூல் செய்ய சர்வ அகிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள்தான் ஜமீன்தார்கள். ஆகையால் நிலம் குடியானவனுக்குப் பாத்தியம்.
- 2. (a) நியாயமாகக் கொடுக்கக்கூடிய வாடகைப் பணம் ஆறில் ஒரு பங்குதான் (1/6). அதாவது விபோயும் தானியத்தில் 1/6 பங்கு. ஆணுல் இக்காலத்தில் நூற்றுக்கு எழுபது பங்கு போக **மீதி** (30%) நூற்றுக்கு முற்பது பங்கு குடியானவர்கள் அடைகிறேம். இந்த முப்பது பங்கு குடியான வர்கள் பயிர்செய்ய உபயோகப்படுத்தும் பணத்தைவிடக் குறைந்தது. அதனுல் குடியானவர்கள் தன் விளேபொருளில் போட்ட பணத்தைக்கூட அடையமுடியாமல் எழையாய் இருக்கிறேம்.
- (b) வாடகையை வயலின் வருட வரும்படியைக்கொண்டு நிச்சயம் செய்யவேண்டும். அதற்கு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி நிச்சயம் செய்யவேண்டும்.

- (c) வாடகை தள்ளுபடி, குடியானவர்க**ள் நிலங்**கள் விளேயவில்2ல என்று தெரிவித்துக் கொண்டால் ஜில்லாக் கலெக்டர் பிராம முனிசீப் வழியாக உல்ரமையை அறிந்து செய்யவேண்டும்.
- (d) ஒரு நிலத்திற்கு எற்படுத்தும் வாடகை அதில் வினேயும் தானியத்தின் மதிப்பை அறிந்**த** ஆறில் ஒரு பாகம் வாடகையாக விதிக்கவேண்டும்.
- (e) மாகாண சர்க்காசே கலெக்டர் மூலமாக விசாரித்து நியாயமான வாடகையை நிர்ணயிக்க லாம்.
 - 3. (a) ஆமாம். அதைத்திருத்ரி அமைக்கவேண்டும்.
- (b) பாகாண சர்க்கார் சட்டம் இயற்றி, அதில் எகருக்கு எவ்வவு வாங்கலாம் என்று **ஏ**ற் பாடுசெய்து வாங்கவேண்டும்.
- (c) வாடகையைப் பணமாகவே வாங்கவேண்டும். அப்படி வசூல் செய்யும்பொழுது அந் தந்தக் காலத்தில் விளேடொருள்கள் எப்படி விற்கிறதோ அதைப்பார்த்து வரி வசூல் செய்யவேண்டும். இதை சிராம் முனிசீப் வசூல் செய்தால் சிலவு குறை வாகும்.
- 4. (a) நில வாடகையுடன்: குடியானவர்களுக்குத் தண்ணிர் உரிமை சேர்ந்தது. ஆகையால் நிலச்சுவந்தார் கண்மாய்களேயும், கால்வாய்களேயும் ஒழுங்காகச் சீர்திருத்தி, வருடா வருடம் அமைத்துத் தரவேண்டும். ஆணுல் அவைகளே ஒரு இருபது வருஷகாலமாக அவர்கள் செய்யவே இல்லே. அவர்களே அப்படி, செய்யும்படி, மாகாண சர்க்கார் சில சட்டங்களே இயற்றவேண்டும். தணி **ஒப்பந்**தம் இல்லே.
 - (b) அப்படி ஒன்றும் இல்லே.
- 5. (a) ஆம், நிலங்களேச் சர்வேசெய்து, அந்தந்த **இடத்து** பாஷையில் ப**த்தி**ரம் புதி**ந்து கு**டி. யானவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.
- (b) அப்படி, சர்வே செய்யவரும் செல்வை குடியானவர்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கு விற்றுக் கொள்ளும்படி, செய்யலாம்.
 - 6. வேறு ஒரு வாடகையும் வசூல் செய்யக்கூடாது.
 - 7. (a) குடியானவர்கள் பின்வரும் உரிமைகளே இப்பொழுது உடுத்து வருகிருர்கள் :—
 - (1) இயற்கையாக வளர்ந்த புல்களில் முள் செடிகளில் ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பது.
 - (2) வீட்டுக்கும், கல்யாணத் இற்கும், ஈமச்சடங்குகளுக்கும் மரம் விறகுக்காக வெட்டுவது.. (3) விவ சாயத் இற்குவேண்டிய சருவிகளுக்கு மரம் வெட்டுவது.

 - (4) பச்சை இவே தழைகளே எருவுக்காகச் சேகரிப்பது.
- (b) ஆம். இலை பெக்கோ இலை சமாக உபயோடுக்கப் பாம்பரை பாத் தியம் இருக்கிறது.
 (c) பாதைகள் தவிர, பாக்கி உள்ள குன்றுகள், காடுபுற நிலங்கள், வகுப்பு நிலங்கள் இவைகளில் குடியாணவ தூக்குப் பரம்பரை பாத் தியம் இருக்கிறது. நிலச்சுலந்ததாருக்குத் தனக்கு வேண்டியதை குடியானவன் சம்மதத் தின்பேரில் எடுத்துக்கொள்ள பாத் தியதை உண்டு. ஆணுஸ் வெளியில் விற்க உரிமை இல்லே.
- 8. (a) கோர்ட்டோ அல்லது பஞ்சாயத்தாரோ, தண்ணீர் வசதிக்கு குடியானவர்களின் சாட்சியங் களேக்கொண்டு திட்டம்போட்டு சௌகரியம் செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் மாகாண சர்க்கா ரால் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.
- (b) நிலச்சுவந்தார் நீர்ப்பாசபை வசதிக**ோக்** கவனிக்கத் தவ**றிவிட்டால்** மாகாண சர்க்கார் அவைகளேச் சரிபார்க்க உரிமை இருக்கவேண்டும். 🖂 🖂
- (c) அப்படிப்பட்ட அடுகாரம் இருந்தால் சர்க்கார் தங்களுக்குத் தெரிந்ததும் வேண்டியவை களேச்செய்யலாம். குடிகள் தெரியப்படுத் கினதும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம்.
 - 9. ஜமாபந்தி வருடாவருடம் எடுக்கவேண்டும்.
- 10. குடியானவனுக்கு பேற் சாகுபடிசெய்யும் குடியானவனுக்கு சாகுபடி செய்வதில்தான் உரிமை உண்டு. டிராசுதாரருடன் வேறு எவ்வித ஒப்பந்தமும் இடையாது.
- 11. (a) குடியானவர்களுக்கும் நிலச்சுவந்தாருக்கும் விவகாரம் ஏற்பட்டால் அதை விசாரிக்க தனிமையான கோர்ட்டு நியமிக்கவேண்டும்.
- (b) நிலச்சுதந்தாருக்கும் குடியானவனுக்கும் **எழும் வழக்குகளே வி**சாரிக்க அனுபவமுள்**க** பஞ்சாயத்தார்களே மாகாண சர்க்கார் நியமிக்கலாம்.
- 12. (a) குடியானவர்கள் சட்டவிரோதமாக நிலங்களே உபயோகப்படுத்திஞர் என்று தெரிந்தால் கலெக்டர் மூலமாக குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் நடந்தவைகளே விசாரித்த வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.
- (b) இப்பொழுது இம்மாதிரி சட்டம் அமைக்கப்படாத**ிஞல் பலவி**தமான வழக்குகள் உண்டா கின்றன. ஆகையால் மாகாண சர்க்கார் இவைகளில் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களேத் திருத்தி அமைக் கப்படவேண்டும்.

Petition by Mr. Ganapathy Mudaliyar and others, Ryots of Ayanchetti Village, in the Seithur Zamin, Madura District.

நிலத்தீர்வை.

1. (a) சேத்தூர் ஜமீன் நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்கு செட்டில்மெண்டு நடத்தியதில் பக்கத்தி லுள்ள அயன் இராமங்களின் புஞ்சை ரேட்டை அனுசரித்து செட்டில்மெண்டுக்கு முன்னுல் புஞ்சைக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு அணு 5 ஆக இருந்ததை எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபா ஒன்று வீதம் உயர்த்தி இருக்கிறுர்கள். ஆணுல் நஞ்சை நிலங்களுக்குமட்டும் பக்கத்திலுள்ள அயன் நிலங்களின் தோவை ரேட்டை அனுசரியாமலும் நிலங்களின் தன்மையை தரவாரி பிரிக்காமலும் ஜமீன்தார் கொடுத்த கணக்கை ஆதாரமாககொண்டு நியாயமில்லாததும் தாங்கமுடியாததும் தெய்வசம்மதமு மில்லா ததுமான உயர்ந்த தீர்வை வி கிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

- (b) ஷெ ஜமீன் ஆதி இஸ்திமீராவில் ஒரு பூ ஜமீனுக இருந்ததை செட்டில்மெண்டில் நஞ்சைக்கி இரண்டாம்போகம் சாகுபடிக்கி தீர்வை ஏற்பட்டிருப்பதானது நியாயமில்லாததாயும் சட்டவிரோதமாயு மிருச்சிறது.
- (c) நஞ்சை நிலங்களுக்கு **தீவு, கரிவு வஜ**ர இல்லாத ஒஞுல் இரண்டாம்போகம் சாகுபடிக்கு **தீ**ர்வை விதிக்கக்கூடாது.
- (d) நஞ்சை நிலங்களுக்கு செட்டில்மெணடில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற அநியாயமான **தீ**ர்வை பை குறைத்து பக்கத்திலுள்ள அயன் நஞ்சை தீர்வை ரேட்டுப்படி, விதிக்கவேண்டியது அவசியமாயும் நியாயமாயும் இருக்கிறது.

மாராமத்து.

- 2. (a) சுமார் 30 வருஷங்களாக கண்மாய் மராமத்து இல்லாமலும் கரை, கலுங்கள், நீர் மட்டம், மடைகள் கால்வாய்கள் முதலியவைகள் மராமத்து இல்லாமலும் ரிப்பேர் செய்யாமலும் ரொம்பவும் மோசமாயும் அபாயமாயும் இருச்சிறது.
- (b) இந்த நிலேமையில் ஜல சப்ளே குறைவதுடன் பெருவாரியான மழைகாலங்களில் கரைகள் உடைப்பு ஏற்பட்டு மகசூல்களுக்கு பெருவாரியான நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
- (c) கால்வாய்கள் வருஷாவருஷம் வெட்டாததால் தூர்ந்துபோய் மழைகாலங்களில் தண்ணீர் தாராளமாக கண்மாய் பெருக்குவர் மார்க்கமில்லாமல் போய்விடுகிறது.
- (d) கண்மாய் நீர்பிடிப்பு விஸ்தீரணத்தில் கட்டுகிற ஜலத்திற்கு தக்கபடி, எற்டட்ட ஆயக்கட்டு நஞ்சைகளின் விஸ்தீரணத்திற்கு விட்ராதமாய் பக்கத்திலுள்ள புரம்போக்கு நிலங்களேயும் புஞ்சை நிலங்களேயும் நஞ்சை அயிட்டமாக விட்டுவிட்ட படியால் ஷெ ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு அடிக்கடி தீவு எற்படுகிறது. குளங்களுக்கு நேரடியாகவருகிற கால்வாய் தண்ணீனாயும் குறுச்சே அணேகள் கட்டியும், மண் கரைகள் போட்டும் தண்ணீரை மறுத்து பக்கத்திலுள்ள புரம்டோக்கு நிலங்களுக்கும், புஞ்சைகளுக்கும், நஞ்சை சாகுபடிக்கு விட்டிருக்கிறுர்கள். இத்நிலமையில் குளர்களுக்கு ஜலசப்பே குறைவதுடன் அடிக்கடி, தீவு எற்பட்டு அளவற்ற நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.
- (e) மேலே சொல்லிய மராமத்துகளே கவர்ன்மென்டுமூலமாய் அதற்கு எற்பட்ட தனி அதி காரிகளேவைத்து சட்டபூர்வமான ஏற்பாடுகள் செய்தாலொழிய மற்ற எந்தவிதத்திலும் குடிகளுக்கு நன்மை கிடையாது. ஆகையால் இதை கவர்னமென்டு நடத்திகொடுக்கவேண்டும்.

புரம்போக்குகள்.

- 3. (a) விவசாயிகளுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் ஆதாரமாய் இருக்கக்கூடிய பாதை புரம்போக்கு, ஒடை புரம்போக்கு, ஆறு புரம்போக்கு, களம் புரம்போக்கு, மந்தை புரம்போக்கு, நத்தம் புரம்போக்கு, ஆளுதி புரம்போக்கு, மயானம் புரம்போக்கு, இவைகள் குடிகளின் பொது நன்மைக்கு பாத்தியப்பட்டவை.
- (b) மேலே சொல்லிய புரம்போக்குகளே ஜமீன்தார் அவர்கள் அநீதியாக ஆக்கிரமிப்புசெய் தும், பட்டா செயது கொடுத்தும் இன்னும் பலவிதமான இடஞ்சல்களும் அநியாயமாகவும் செய்து அனுபவித்து வருகிறுர்கள்.
- (c) புரம்போக்குகளே குடிகளுடைய பொது நன்மைக்கு பாத்தியபட்டபடியால் ஷெ புரப்போக்கு களே புரோப்சைட்டர் ஷெ நிலங்களே எவ்வித பரர்தீனம் செய்யாமல் இருக்கும்படிக்கு சட்டபூர்வமான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியது அவசியமாயும் நியாயமாயுமிருக்கிறது.

பாரஸ்டு, மூலகள், குன்றுகள்.

- 4. (a) பாரஸ்டில் ஆடுமாடுகள் மேயவும் விவசாயகருவிகள் வெட்டிக்கொள்ளவும் நஞ்சைக்கு உரம் தழைகள் வெட்டிக்கொள்ளவும் புராதனகாலமுதற்கொண்டே குடிகள் அலுபவித்துவந்ததை இப்போது ஜமீன்தார் அநேகவிதமான இடஞ்சல்கள் செய்து குடிகளே நசிக்கிக்கொண்டுவருகிருர்.
- (b) சுமார் 7,000 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள சிரைக்கட்டில் ரயித்துகள் ஆடு மாடுகள் மேய்த்துக் கொள்ளவும் விவசாய கருவிகள் வெட்டிக்கொள்ளவும் ஐகோர்டில் டிக்ரி ஆசி அந்தப்படி, குடிகள் அனுபவித்து வந்தனத் இப்பொழுது ஜமீன்தார் அனுபவிக்க ஒட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டுவருகிறுர்,
- (c) இயற்கையாக குன்றிகளில் குடிகள் வீடு கட்டுவதற்கும், கிணறுகள் கட்டுவதற்கும் இலவச மாக கற்கள் எடுத்துவந்ததை, இப்பொழுது எடுக்கலிடாமல் தடுத்து இடஞ்சல் செய்துவருகிறுர்கள். ஆகையால் குன்றுகளில் குடிகள் கற்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் பாத்திதையை ஜமீன்தார் தடுக்காமல் இருக்கும்படி சட்டபூர்வமான எற்பாடு செய்யவேண்டும்.
- (d) நஞ்சை, புஞ்சை, சாகுபடி, காலங்களில் ஆடு மாடுகள் தங்குவதற்கும் மேய்வதற்கும் ஏற்பட்டிருந்த ஆணு புரம்போக்கு நிலங்களே சுரையத்துக்குவிற்று பாட்டா பாத்திதைக்கு விட்டு விட்டபடியால் ஆடு மாடுகள் தங்குவதற்கு இடமில்லாமலும் மேய்ச்சல் ஆதாரத்துக்கு இடமில்லா மலும் மிகுந்த கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் ஷெ நிலங்களே ஜமீன்தார் ஆக்ரமிப்பு செய்யாமலும் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.
- (e) சிரைக்காடு பக்கத் இதுள்ள பட்டா நிலங்களில் மகசூல்களே துஷ்ட மிருகங்கள் ஷே மகசூல் களே அழித்து பாழ் ஆக்கிலிடுகிறது. ஆகையால் காட்டு மிருகங்களே ஒடுக்குவதற்கு துப்பாக்கி அன்னி யில் வேரு எவ்விதத் திலும் ஒடுக்க முடியவில்லே. ஆகையால் மிருகங்களே ஒடுக்குவதற்கு கட்டாய மாய் துப்பாக்கி வேசன்ஸ் கொடுக்கும்படி. கவர்ன்மென்டை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம்.
- (f) குடிகளுக்கு பாத்கியப்பட்ட பட்டா நிலங்களிலுள்ள விருக்ஷங்களே அனுபவிக்கவிடாமல் தடுத்து பலவித நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறுர்கள். ஆகையால் விருக்ஷ ஜாகிகளே ரயித்துகள் அனுபவிக்கும்படிக்கு சட்டபூர்வமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கவர்னமென்டை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேம்.

ക്കുക്ക് വക്രൂക്ക് ഗ്രത്തെ.

- 5. (a) கவர்ன்மென்ட் அதிகாரிகள்மூலம் அயன் கிராமங்களில் வசூல் செய்பிறமா தரியும், ஷெ இஸ்தியை 6 பாகங்களாக பிரித்து வசூல் செய்யும்படி சட்டபூர்வமான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.
- (b) அயன் வரி வசூல் முறைப்படி, வசூலிக்க செய்வதுடன் வருஷா வருஷம் ஜமாபந்திக**ோ** ஏற்படுத்தி குடிகளின் குறைகளே தெரியபடுத்தி **டை ஜமாபந்**திகளின்மூலம் குறைகளே **நிவ**ர்த்திக்**க** ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்**ளுக்ரேம்**.

ഥീൽ பா**ബി**ക്ക്.

- 6. (a) ஜமீன் எல்ஃவக்குள்பட்ட **குளங்**களில் தண்ணீர் பெருசி இருக்கும் காலம் முதல் மடை ஏறிபாயும்வரை அநிலுள்ள மீன் பாஸியை ரயித்துகள் அனூபவித்துக்கொள்வது வழக்கம். அப்படி, இல்லாமல் குளத்தில் அரைக்கண்மாய் ஜலம் இருக்கும்போதே பாஸியை குத்தகைக்குவிட்டும் நஞ்சை நிலத்திற்கு தண்ணீர் விடாமல் குத்தகைதார் தடுத்துமிருக்கிறுர்கள்.
- (b) ஷே நஞ்சை நிலங்களுக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் இரண்டு வீதம் ஷே குத்தகைதாரிடம் கொடுத்து மகசூலுக்கு தண்ணீர் பாச்சவேண்டியிருக்கிறது. ரூபாய் கொடுக்க மறுத்தால் தண்ணீர் விடமுடியாது என்று ஷெ குத்தகைதார் சொல்லிலிடுகிறுர்கள். ஆகையால் மகசூல் நஷ்டமும் பண நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் முன் வழக்கம்போல் மடையேறி பாய்கிறவரை யந்தம் பாணியை குத்தகைக்கு விடாமல் இருக்கும்படிக்கும் குடிகள் பாணியை அனுபலித்துகெட்ள குரும்படிக்கும் சட்டபூர்வமான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

காணம் அட்டுறியமும், பட்டு மாறுதல்களும்.

- 7. (a) பசலிதோறும் கர்ணங்கள் நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களே மாதா மாதம் சுற்றிப்பார்த்து சரியான முறைப்படி இன்ன மகசூல் என்று பாறுமல் அவர்கள் நின்த்தபடி வீட்டிலே இருந்து கொண்டு தவணே யெழுதுகிறுர்கள். சில சமயங்களில் தரிசுயாக9டக்கிற நிலங்களேகூட சாகுபடி செய்ததாக தலிணே யெழுதுகிறுர்கள்.
- (b) ஜமீன்தார் சொல்லுகிறபடி. அடங்கல், தவீண முதலிய கணக்குகின பூர்த்கிசெய்து அனுப்பி குடிகளுக்கு ஏராளமான நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணூகிருர்கள். ஜமீனில் கர்ணங்களால் செய்யக்கூடிய வாரீஸ்கின் துலக்கி அவர்கள் பேருக்கு பட்டா செய்யாமலும், குடிகளே கஷ்டப்பட்டு பட்டா மாறுதலுக்கு மருக்கள் கொடூத்தாலும் அதற்கு சர்வே, சப்-டிவிஷன் ஆமீள் என்று யாதொரு விதமான ஆதரவு, ரசீதுகளில்லாமனும் குடிகளிடம் அநீகியாக வாங்கிக்கொண்டு குடிகின ஏமாற்றி வருகிருர்கள். ஜாயிண்டு பட்டாக்களில் வசூலிக்காமல் ஒரு பட்டாவில் ஒரு அணு பாக்கி இருந்தாலும் அனுபோகதார்களுக்கு யாதொகுவிதமான அறிக்கை இல்லாமல் எலம்போட்டு ஜமீலுக்கே அணு எட்டுக்கு ஜாயிண்டு பட்டாக்களில்கண்ட பூறு நிலங்கினையும் எலம் எடுத்து அமாகளம் பண்ணே என்ற திலப்பின்கீழ் சேர்த்து மறுபடியும் அவைகின் அதிக விலக்கு விற்கிறுர்கள்.
- (c) பட்டாக்களில் பாக்கி இருக்கும் தகைகளே இவ்வளவு என்று காட்டி அனுபோகதார்களுக்கு யாதொரு விதமான அறிக்கைகள் இல்லாத திஞ்ல குடிகள் தங்கள் நிலங்களின்பேரில் பாக்கி இருக்கும் இரண்டு அணு ஒரு அணு போன்ற சொர்ப்ப தொகைகளுக்காக தங்கள் நிலங்களே இழக்க நேரிடுகிறது.
- (d) பெ: துவாக இந்த ஜமீனில் நடக்கும் அட்டூழியங்களில் கர்ணங்களின் அட்டூழியங்களும் ஒரு பாகத்தின் தன்றே சொல்லலாம். ஆகையால் இந்த ஜமீன் கர்ணங்களே ஜமீன்தார் இஷ்டப்படி அடங்கல் முதலான கணக்குகளே பூர்த்திசெய்து அனுப்பாமல் மாதாமாதம் அயன் சிராமங்களின் கர்ணங்கள் ஒழுங்காக பூர்த்திசெய்து அனுப்புவதைபோல் தக்க முறைப்படி, செய்யும்படிக்கும் ஷைகணக்குகளே நன்கு பரிசீலீன செய்ய கவர்ன்மென்டிலிருந்து தக்க நடைமுறைகளே கையாளப்படுவேண்டும்.
- (e) ஒரு நில சொந்தக்காரிடமிருந்து அடுத்தவருக்கு நிலம் மாறும்பொழுது உடனே பட்டா மாறுதல் செய்யவேண்டிய முறைகளே காலதாமதம் அன்றி தக்கபடி நடத்திவைக்கும்படிக்கு தகுந்த முறைகளே கையாளப்படவேண்டுமென்று கே.்டுக்கொள்ளுகிறேம்.

Memorandum by the Ryots of Elayirampannai Mitta, Sattur Taluk, Ramnad District.

சங்கள் ஏழாயிரம்பண்ணே பிட்டாவில் கண்மாய்க்காலுள்ள நஞ்சை கிடையாது. புஞ்சை நிலங் களில் சரீர பிரயாசையின்மேல் இணற்றுத் தண்ணீரை இரைத்துச் சாகுபடி செய்வதற்கு சுமார் 109 கோட்டை நிலத்தில் திறுசுவாரித் தீர்வை என்று 1 எக்கர் 62 செண்டுள்ள கோட்டை 1-க்கு தரிசு போட்டாலும் கூ. 4-7-3 பைசா முதல் கூ. 26-11-8 பைசா வரையிலும் இஷ்டம்போல் வசூலிக்கிறுர் கள். அதே அடுத்த புஞ்சையில் ஷெ மிட்டாதார் என்ன சாகுபடி செய்தாலும் 3 எக்கர் 91 செண்டு கொண்ட சங்கிலி, கூ. 3-6-4 பைசா வீதம் வசூலிக்கிறுர்கள். அடுத்துள்ள அயன் கிராமங்களில் எக்கர் 1-க்கு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சும் புஞ்சைக்கு கு. 1-0-0 வீதும் வசூலிக்கிறுர்கள். அயன் நில தீர்வைப்படி எங்களுக்கு ஏற்படுத்தக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம்.

தினுசுவாரித் தீர்வை**யின்** விபாம். 1 எக்கர் 62 செண்டுள்ள கோட்டை 1-க்கு.

•			e15. এ। অ	വെ.
புகையிலே மகசூலுக்கு	 	• •	 26 11	8
மிள்காய் செடி - 🚱 -	 	• •	 17 15	1
வாழைக்கு ஷெ	 • •		 22 - 4	0
கேப்பை வெ	 		 7 15	8

- 1. சர்வே கிடையாது.
 - (a) நில விஸ்தீரணம் புரோப்ரைட்டா அவர்களின் எஜண்டுகளால் ஜுஸ்தி படுத்தப்படுகிறது.
- 2. குளம் குட்டைகளில் ரயத்துக்களுக்கு மண உரம் முதலியன் எடுத்துக்கொள்ளாதவாறு மிட்டாதார் அவர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கோ விற்பனேக்கோ அடைந்து கொள்கிறுர்.
 - (a) ரயத்துக்களுக்கு உரங்கள் சிடையாததிஞால் விவசாயம் அபிலிருத்தி அடைய மார்க்கையில்**ஃ**ல.

3. பட்டாமாறுவது வெகு சஷ்டம்.

(a) ஒரு பட்டாவிலுள்ள ஒரு நம்பா நிலத்தை கிரையமாக வாங்கியிருப்பவருக்கு தனிப்பட்டா மாறுவதில்லே. பட்டா மாற்றவேண்டுமானுல் நிலத்தின் தீர்வையில் இரு பங்கு தீர்வை செலுத்தி

பட்டா மாற்ற வேண்டியதிருக்கிறது.

(b) ஜாயிண்டு பட்டாவிலுள்ள ஒருவர் தனக்குரிய நிலத்திற்கு தீர்வை செலுத்தினுலும் ஷை பட்டாவ்லுள்ள மற்றொருவர் தீர்வை செலுத்தாததிஞ்ல தீர்வை செலுத்தினவர் நிலத்தையும் சேர்த்து எவத்துக்கு கொண்டு வருகிறுர்கள். எலத்தில் மிட்டாதார் ஷெ நிலத்தையும் தங்கள் பெயருக்கே எவம் எடுத்து பண்ணே நிலமாக்கிக்கொள்ளிறுர்கள். எலத்திற்கு வருவது பட்டாவில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு தெரியாமல் செய்து வருகிறுர்கள். ஷெ பட்டாதார் தெரிந்து தீர்வை பாக்கிடை வாங்கிக்கொள்ளும்படி கோடால், அநேக வருஷை தீர்வை பாக்கி யிருக்கிறதென்று நிலம் பேறுமான துகையை கேட்டு ஷெ துகையை செலுத்தினைல் ஷெ நிலத்தை பட்டா போட்டுக்கொடுக்கிறுர்கள் அப்படி செலுத்தாத சயத்திக்கள் தங்கள் நிலங்களே இழந்தும் இருக்கிறுர்கள்.

4. பயிர்களுக்கு திற சுவாரியாக நீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறுர்கள்.

- (a) நிலங்களுக்கு தீர்வை வ**ருமாறு** இத்துடன் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் அச்சிலிஸ்டில் பிரஸ்தாபப்பட்டிருக்கிறது.
- 5. ரயத்துக்கள் தினுசுவாரி **தீர்வையில் பழு**வை தா**ங்க மு**டியாமல் நியாயம் வருவதற்கு கோர்**ட்** டுகளுக்கு போஞல் மிட்டாதார்க**ளின் ப**ணச் செல்வாக்கினுல் ரயத்துக்களுக்கு நியாயம் கடையாமல் போய்விடுகிறது.

ஆகையால் திற சுவாரி தீர்வையை ரத்துச்செய்து நியாயமான முறையில் அயன் நிலங்களுக்கு ஏற்பட்டு இருப்பதுபோல் ஏக்கர் 1-க்கு தீர்வை ரூ. 1--0-0 வீதம் ஏற்படுத்திஞல் ரயத்துக்கள் முன்னே ந்றம் அடைய முடியும்.

Memorandum by the Ryots of Siruvalai Village, Madura Taluk, Madura District, dated 24th February 1938.

ஷே ஜெமீன் கிராமங்களே இதற்கு முன் அறுபவித்து வந்த மாஜி ஜெமீன்தார்களும், அவருக் கப்பால் எலம் எடுத்து அடு பனித்து வந்தவர்களும், கிரையம் வாங்கி அறு பவித்து வந்தவர்களும், மாமூலாக எற்பட்ட ஜெமீன் பழக்க வழக்கங்களே அழிக்காதபடி. அறு பவித்து வந்திருக்க, இப் பொழுது அடு பவித்துவரும் ஜெமீன்தார், இவர் தகப்பணர் காலத்திலிருந்து ஷெ பழக்க வழக்கங்களே அழித்து, தானே அடைந்து வருகிறுர்.

1. அதாவது மாஜி ஜெமீன்தாரும், எலதார் தவமணியா பிள்ள மேதலியவர் காலங்களில் விவ சாய குடிகள் அறு பவித்து வந்த பாசிசுப்பேட்டு, காம்பை மண்ணேயும், கண்மாய்க்கரையிலும், புறம் போக்கு தரிசுகளிலுமுள்ள மாங்சுப்பேட்டு பிராம பொது கோரியங்களுக்கு உபயோடித்து வந்ததை இப் பொழுது இவர் காலத்தில் பாசிகளே தோகன ஏலத்துக்கு விட்டும், மாங்களின் காய்களே குத்தகைக்கு விட்டும், மாங்களே வெட்டியும், காம்பை எடுப்பதற்கு ரூபாயும் கேட்டு விவசாய குடி இதைக்கு விதமான பாத்தியமுமில்லே என்று தாகு இது பளித்து வருகுறுர்.

ணை மாஜி ஜெமீன்தார் காலத்திலிருந்தபடி கணமாய்களிலுள்ள கருவேலங்காய், கரம்பை, பாசி, மாங்கள், புறம்போக்கு தரிசிலுள்ள மேறங்குளேயும் விவசாய பொதுகாரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தும் படி செய்யவேண்டும்.

2. ஷெ கண்மாய்களேயும், உள்வாய்களேயும், புறம்போக்கு தரிசுகளேயும், கால்நடைகள் மேய்ச்ச லுக்காக உபயோகப்படுத்தி வந்ததை இப்பொழுது ஷை புறம்போக்குகளேயும், கண்மாய் உள்வாய்களே யும் தன் பொந்தக்காரர்கள் பேருக்கும் தன்வகை ஆண்கள் பேருக்கும் தர்க்காஸ்து போட்டு பட்டா கொடுத்தும், கால்நடை மேய்ச்சலுக்கு இடைஞ்சல் செய்து உருகிறுர்.

ஷெ தாக்காஸ்துகளே ரத்து செய்து, மற்ற புறம்போக்குகளேயும் காலநடை மேய்ச்சலுக்கு உபயோ கப்படுத்தும்படி செய்யவேண்டும்.

3. ஷெ கண்மாய்களிலுள்ள பலன்களே தானே அடைந்துகொண்டு டூ கெண்மாய்களுக்கு ஏற்படும் மராமத்துகளே பார்க்காமலும், கண்மாய்சளில் ஒரு வாரத்திற்குக்கூட தண்ணீர் தங்காததிறைல் விவ சாயம் செயவதற்கு போதுமான தண்ணீர் இல்லாமல் நிலங்கள் சாவியாகபோய் வெவசாயிகளுக்கு அள விறந்த நஷ்டமுர் ஏற்படுகிறது. இதற்காக தீர்வை வஜா செய்வதும் கிடையா**து.**

கண்மாய் வெட்டு, நீர்ப்பாசன வசதி முதலியடைகளே காலாகாலத்தில் ஜெமீன்தாரை ரிப்போ செய்து கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் மேற்பார்வைவேண்டும்.

பசயது வகாரக்கும்படி செய்கவேண்டும். இது வந்த நியாயமான தீர்வைகள் இப்பொழுது.

4. பன்னட ஜெமீன்தார் காலங்களில் ஏற்படுத்தி வந்த நியாயமான தீர்வைகள் இப்பொழுது.
அது சரியான தீர்வையில்லே என்று புஞ்சைகளுக்கு நஞ்சை தீர்வையும், நஞ்சைகளுக்கு அதிக தீர்வையும் சேட்கிருர். அவ்விதம் போடாத குடிகளின் நிலத்தை பட்டாக்கொடுக்காமல் மோசமாக நோட்டிலையும் ஒட்டி, சார்வு செய்ததாக பொய் ரிக்கார்டுகளே உண்டுபண்ணுகிருர். அது தெரிந்த குடிகள் சம்மேரி சூட் செய்ததில் குடிகளுக்கு அனுக்குமாகியும் அதை எஹகோர்ட்டுவரை விடாமல் மேல்நடத்தி இருக்கிருர். ஷி கேசில் புஞ்சைக்கு புஞ்சை தீர்வையும், நஞ்சைக்கு நஞ்சை தீர்வையும் மெல்நடத்தி இருக்கிருர். ஷி கேசில் புஞ்சைக்கு புஞ்சை தீர்வையும், நஞ்சைக்கு நஞ்சை தீர்வையும் பைசலில் ஏற்பட்ட படி வாங்கவேண்டும் என்றும், அதிகமாய் வரி போடக்கூடாது என்றும் தீர்ப்பாகி மிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், அதே நம்பரை திரும்பத் திரும்ப அதிக தீர்வை கேட்டு ஐப்தி செய்து மிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், அதே நம்படை திரும்பத் திரும்ப அதிக தீர்வை கேட்டு ஐப்தி செய்து கேஸ் தொடருகிறுர். குடிகள் கஷ்டப்பட்டு மேல்தட்டிக்கை நடத்தாமல் இருக்கும்டொழுது ஏலம்விட்டு தன் வகையரு ஆட்களால் ஏலம் எடுத்துத் தானே அனு பலித்து வருசிறுர்.

மாமூல் தாரணே விசிதப்படியும், ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புப்படியும் புஞ்சைக்கு புஞ்சை விசிதப்படியும், நஞ்சைக்கு அதிக தீர்வையில்லாம**லும் முறை**ப்படி வசூலிக்கவேண்டும்.

5. ஷெ கிராமம் பழய சர்வே, ரீ சர்வே ஆகியிருந்தும் ஜெமீன்தார் இன் ஆகி பைமாஷ், குழி, பணம் என்று கணக்குகள் தப்பிதமாகவும், மோசமாகவும் தயார் செய்து ஜப்தி நோட்டீஸ் ஒட்டி சார்வு செய்வதினை இன்ன ஸ்தலம் என்று தெரியாததால் மேல் நடபடிக்கை நடத்தாமல் இருக்கும்பொழுது ஷெ ஸ்தலங்களே எலம்போட்டு தன் சொந்தக்காரர்கள் பேருக்கும், தன்வகை ஆள்கள் பேருக்கும் எலம் எடுத்தும் வருகிறுர்.

ரீ சர்வேப்படி பட்டாவும், நோட்டலைகளும் விவசாயிகளுக்கு நேரில் சாதரா செய்யப்படவேண்டும்.

6. இவருக்கு முன் காலங்களில் அனுபவித்து வந்த ஜெமீன்தார்கள் காலத்தில் ஜெமீன் சிராம விவசாயிகளுக்கே தர்காஸ்து கொடுத்து பட்டாபோட்டு கொடுத்தும் லந்த ஸ்தலங்களே விவசாயிகள் பட்டாபெற்றும், தீர்வை செலுத்தியும் அனுபவித்து வருகின்ற ஸ்தலங்களே தர்க்காஸ்துதாருக்கு தெரியாமலும், தகவலில்லாமலும் தன் சொந்தக்காரர்களின் பட்டாவில் ஷே நம்பர்களே சேர்த்து ஷையாரிடமே தீர்வைகளே வசூல் செய்ததாக ரிக்கார்டு செய்துகொண்டு பின் நிலத்தை பறிமுதல்செய்ய வேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணத்துடன் மோசமான ரிக்கார்டுகள் தயார்செய்து நிலத்தையும் பறிமுதல் செய்து வருகிருர்.

இதற்கு முன் ஜெமீன் சம்மந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு கிரமமாக கொடுத்த தர்காஸ்தை மா**ற்று** மல் கு யமான பட்டா கொடுத்து தீர்வை வசூல்செய்ய வேண்டும்.

7. பட்டாக்களே வாரீஸ் கிரமப்படி மாற்றுமல் முன் இறந்து போனவர்கள் பேருக்கு பட்டா வைத் தும், சிரயதார் பேருக்கு பட்டா மாற்றுமலும், தன் சொந்தக்காரர்கள் பேருக்கு ஏலம் எடுக்கும் நிலங் களே மட்டும் சீக்கிரம் பட்டா மாற்றியும் வருகிறுர். விவசாயிகளுக்கு யாதொரு விதமான பட்டாவும் மாற்றிக்கொடுக்கும் வழக்கம் கிடையாது.

பட்டாக்க**ோ வாரீஸ்** சிரமப்படியும் பிரையம் வாங்கியவர் பெயருச்கு காலம் கடத்தாம**் மாற்றும்** ப**டி** செய்யவேண்டும்.

8. தரம் தீர்வைகளே வாயிதாப்பிரகாரம் தவிணைகளாகப்பிரித்து வசூல் செய்யாமல் யாராவது ஒருவரை வசூல் செய்யும்படி சொல்பெருர், ஆணுல் ஷெயார்கள் சரியானபடி சிராமத்துக்கே வராமல் வீட்டிலிருந்தபடியே வசூலாகனில்லே, தீர்வை போடமாட்டேன் என்கிருர்கள் என்று சொல்லி ஜப்தி, பைமாஷ் கணக்குப்படி செய்து எலம் போட்டு தன் சொந்தக்காரர்கள் பேருக்கு எலம் எடுத்து பட்டா போடுவது வழக்கம்.

தீர்வை வசூலே அந்தந்தக் கிராமத்தில் போய் தீர்வைகளே வசூல் செய்யும்படி. செய்யவேண்டும்.

9. புஞ்சை ஸ்தலங்கீன பெரியாறு தண்ணீரிஞல் நஞ்சை சாகுபடி. செய்கீரும். டி ஸ்தலங் களுக்கு கவர்ன்மெண்டுக்கு தண்ணீர் தீர்வை செலுத்தி வருகீரும். அப்படியிருக்க ஜெமீன்தாரும் டி புஞ்சைகளுக்கு நஞ்சைத் தீர்வையும் கேட்கிறுர்கள். குடிகள் அதற்காக சம்மேரிசூட் போட்டதில் புஞ்சைக்கு நஞ்சை தீர்வை ஜெமீன்தார் கேட்பது தவறு. புஞ்சைக்கு புஞ்சைத்தீர்வைதான் என்று ஹைக்கோர்ட்டு வரை தீர்ப்பாகியும், பழையபடி திருப்பத் திருப்பியும் ஜப்தி செய்து கோர்ட்டுக்கு இழு த்து குடிகளுக்கு ஏரானமான கஷ்ட நஷ்டங்கீன ஏற்படுத்தி ஹிம்சை படுத்துகிறுர். இதஞல் குடிகள் அடையும் கஷ்டங்களுக்கு அளவேயில்லே.

பெரியாறு புஞ்சைக்கு நஞ்சை தீர்வை கேட்பது கூடாது.

10. சிரயம் வாங்கிய நிலத்திற்கு பட்டா மாறுதல் செய்யாமல் இருப்பதால் ஷெ ஸ்தலத்திற்கு தீர்வை செலுத்தியிருந்தாலும் அடுத்த நபர் செலுத்தவேண்டிய பாக்கிக்காக தீர்வை செலுத்தியவர் நிலத்தையே ஜப்தி செய்வதிலை சம்மேரி சூட்டும் நடக்கிறது. சப்-ரிஜிஸ்டர் ஆபீசில் கட்டிய பணமும் வீணுகிறது.

பட்டா மாறுதலே சப்-ரிஜிஸ்டர் ஆபீசு மூலமாயும், கர்ணம் மூலமாயும் மாற்றிபட்டாக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தரந்தீர்வை ஜமாபந்தியை கவர்ன்மெண்டில் செய்து பட்டா கொடுக்கவேண் கம்

11. ரோட் செஸ் செலுத்தும்படி சட்டம் ஏற்பட்ட காலமுதல் நாங்கள் ரோட் செஸ் செலுத்திவந் தும் அதன் பலின அடையாமலிருப்பதால் விபசாயம் செய்வதற்கு பே துமான உரம் கொண்டுவரவும் வியாபார ஸ்தலங்களுக்கு விற்பின மகசூல்களே அனுப்பவும் ரோடுகள் இல்லாததால் குடிகள் எல் லோரும் கஷ்டமடைந்து வருகிறேம்.

டி ஜெமீன் கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

12. ஷெ ஜெமீன் அம்பலத்தாடி சிராமத்தில் ஆதியில் ஊரணிப் பிள்ளே வகையரு பேரால் தர்டி மாக விடப்பட்டு குடியானவர் குடிக்கத் தண்ணீர் எடுத்தும் கோடைகாலத்தில் நெருப்பு முதலிய அபாயங்களுக்கு உபயோசித்து வந்த சர்வே 184-நிர் ஊரணியை தற்கால ஜெமீன் நிர்வாகியாகியுவர் அழித்து நஞ்சையாக்கித் தானே அறு பலித்து வருகிருர்.

குடிகளுக்கு சகல வசதிகளும் செய்துகொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள ஜெமீன் நிர்வாகியா**னவர் பிற** ரால் விடப்பட்ட தர்மத்தையும் அ**ழி**த்துக் குடிகளுக்கு இடைஞ்சல் பண்ணியதை நிவர்த்தித்து **டி ஊர** ணியைப் பழையபடி பொது உபயோகத்துக்கு விடும்படி செய்யவேண்டும்.

ஜமீன் குடிகளின் கஷ்ட நஷ்டங்க**ோ** நிவர்த்தித்து அயன் கிராமக் குடிக**ளுக்**கேற்பட்**டுள்ள**படி. சௌகரியங்களேச் செய்துகொடுக்கவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம்.

Memorandum by the Ryots of Sevarakottai Village, Sevarakottai Division, Tiruppattur Taluk, Ramnad District, dated 25th February 1938.

- 1. செவரகோட்டை புலிஷனில் பட்டணப்பட்டி, எட்டுகுடிப்பட்டி, மரிங்கிப்பட்டி, என்ற சிராமங்கள் சேர்ந்தது, அதில்
 - 1. அத்தாணிகால்எமாய்.
 - 2. மண்**தா**ண்டிகாணமாய்.
 - 3. பட்டணகாண்மாய்.
 - 4. எட்டுகுட்டிகோண்டோய்.
 - 5. மாிங்கிக்கலைமாய்.
 - 6. தவசிகண்மாய்.
 - 7. முத்துப்பின்**கா**கையை**ய்.**

- 8. குறுக்காட்டிகாண்**ம**ு**ய்.**
- 9, சானுங்குண்டுகண்ம ய்.
- 10. உடப்பூரணிக்காணமாய்.
- 11. நெடுவக்கண்மாய்.
- 12. நாச்சியார்கண்மாய்.
- 13. கண்ணுப்புகாண்மாய்.
- 14. நாியதன்ரண்மாய்.
- ஆக 14 கண்டோய்களும் வேறு குடிதே<mark>ண்ணீர் ஊரணி</mark>களும் இருக்கிற**து.** டேட**ேலைகணட க**ண் மா**ய்**களில், 4 கண்மாய்கள் மட்டிலும் சுமார் 14 வருஷங்சளுக்கு முன் சமஸ்தோனத்தில் சொற்ப

- சிலைல் வேசாக மருமத்துச் செய்யப்பட்டது. மற்ற கண்மாய்களும், கால்களும், குடி தண்ணீர் ஊரணிகளும் மருமத்துச் செய்யபட்டவில்லே. டி கண்மாய்களில் தண்ணீர் போக்குக்கு கலுங்குகளும் தண்ணீர் பாய்ச்சலுக்கு மடைகளும் கட்டப்படவில்லே. எல்லாம் உானம்மாரிக்கணம் மக்க இரண் டொரு கண்மாய்கள் தவர மற்ற கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் வ நத்துக்கு யாதொரு வழியுமில்லே. போதிய மழை பெய்தால் தவிர விளேவுக்கு மார்க்டியில்லே. கண்மாய்கள் மறுமத்துச் செய்யப்படா மலும் தண்ணீர் போக்குக்கு கலுங்குகள் கட்டப்படாடலுமிருக்கிறதினுல் மழை பெய்தால் வெள்ளாண்மைக்குப்போதிய தண்ணீர் கட்டிவைக்கமுடியாமல் விளைக்கு வராமல் பஞ்சமாகி விடுகிறது. இது விஷயமாக பல தடவைகளில் சமஸ்தானத்துக்கு மனுக்கள் மூலமாகவும் அதிகாரிகள் நேரிலும் தெரிவித்தும் ஒன்றும் பயனில்லே.
- 2. ஆடுமாடுகள் மேய்வதற்கு புரம்போக்கு இடங்கள் யிருந்தது கீன சேமஸ்தானத்தில் சர்வே செய்து கவுல் கொடுத்து விட்டார்கள். அதிஞல் ஆடுமாடுகள் மேய்வதற்கும் நஞ்சைகளுக்கு உரத்துக் காக கொளே முதலியதுகள் அருவிடை செய்வதற்கும் லாயக்கில்லாமலிருக்கிறது.
- 3. விவசாயிகள் குடியிருக்க **மீனக்கட்டிடம் கட்டுவதற்குச்** செங்கல் அறுத்தால் அதற்கு **நஸ**ர் என்று 1000-க்கு ரூ. 0–8–0 வீதம் துகை வசூலி**த்து** கஷ்டப்படுத்துகிறூர்கள்.
- 4. கண்மாய்களுக்கு குளைவெட்டு, பாசிவாரி, சேத்துவாரி, முதலானதுகள் கொடுத்து வந்து கண் மாயில் உள்ள மரம் வகையுளுக்கள் நாங்கள் மாமூலாக சுதந்திரமாய் அனுடுவித்து வந்திருக்க இப் போது சர்வே செய்து பட்டாக்கொடுத்த பின் சமஸ்தானத்தில் தங்களுக்குப் பாத்தியமெனறு கண் மாயில் உள்ள மரங்**களே**யும், புரம்போக்கு இடத்தில் உள்ள மரங்களேயும் எலம் போட்டு வித்து முதல் செய்சிருர்கள்.
- 5. கண்மாய்க்கரைகளில் விவசாயிகள் உண்டாக்கின மாலிடை மரவிடைகளேயும், கடையை நீர்ப் பிடியில் நஞ்சை உரத்துக்காக இருக்கக்கூடிய கருவை மற்ற விருகூக ஐ திகளேயும் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமில்ஃ யென்று எலம் போட்டும், கண்டிராக்ட்டாகவும் விற்று விடுகிறூர்கள். அதினுல் நஞ் சைகளுக்குப் போதிய உரம் எற்படாமலும் விவசாயிகள் உழுவதற்கு கலப்பை முதலியவற்றிற்கு மரங்கள் வெட்டிக்கொள்ள சௌகரியப்படாமலுமிருக்கிறது.
- 6. சர்வே செய்ததில் விவசாயிக**ோ எ**மாற்**றி நஞ்சைகளி**ன் வாய்க்கால் வரப்புக்க**ோ**யும் நஞ்சை யோடு சோத்து அளந்து வரி வசூலிக்கிறூர்கள்.
- 7. நஞ்சைகளுக்கும், புஞ்சைகளுக்கும் வரியை ஜாஸ்தியாக உயர்த்தி வசூலிக்கிறுர்கள். நஞ்சைகளுக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு வரி ரூபாய் 18-ம் அதோடு செஸ் மகமைகளும் சேர்த்து ஜாஸ்தி ரேட்டுடன் வசூலிக்கப்படுகிறது.
- 8. சு.வி. தருகூ தூக்கு வரி தன்ளுபடி. இல்லாமலும், ஒரு எக்கர் அளவுள்ள நஞ்சை நிலம் நல்லவினேவுயில்லாமல் 1 கலம் கண்டு முதல் குறை பூருவும் விஃரந்து விட்டதென்று களிவுயில்லாமல் அதற்குள்ள பூருவரியும் வசூலிக்கிறுர்கள்.
- 9. கதிர் அருவிடை காலங்களில் காலா காலத்தில் அருவிடை செய்யலிடாமல் சதிர் அருக்கும் அரிவாழ்களே பறித்தும், ஜப்தி செய்வதாக ஆடுமாடுகீனப்பிடித்தும், கதவு நிலேகீனப்பெயர்த்தும், சங்கம் சொத்துக்கீனமெடுத்தும், மகசூல் ஜபதி செய்தும் இவ்விதமாக எங்கீனப்பயமுறுத்தியும் பல அக்கிரமங்கீனயும் செய்கிறுர்கள்.
- 10. சமஸ்தான அதிகாரிகள் படுத்துபிர கஷ்ட நிஷ்டூரங்களால் விவசாயிகள் தங்க**ள்** நகை, ஆடு மாடுக**ளே வி**ற்று வரிச்செலுத்தியும் மறுபடி வரிச் செலுத்துவதற்கு மார்க்கமில்லாமல் அனேக விவசாயத் தொ*ழிவே* நிறுத்திவிட்டு அந்நியநாடுகளில் போய் கஷ்டமடைகிறுர்கள்.
- 11. முன்காலத்தில் வரகு, கேப்பை, வாலி வகையரு தானியங்கள் சாகுபடி செய்தால் சமில் தானத்துக்கு மூன்றில் ஒன்றும் விவசாயிகளுக்கு மூன்றில் இபண்டு பங்காகவும் வாரம் செலுத்தி வந்தோம். இப்பொழுது சிலவாரப்பத்துப் பட்டாக்களுக்கு அல்விதமாகவே வாரம் செலுத்தி வரு கிரேம். ஆணுல் வரியுள்ள நஞ்சைகளுக்கு அந்தப் பாகுபாடுயில்லாமல் பூருவும் வரி வசூலிக்கிறுர் கள்.
- 12. கௌர்ண்டெண்டார் சில பகுதிகளில் விளேவுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து எக்கர் ஒன்றுக்கு உரி ரூ. 5 முதல் ரூ. 8 வரையில் வசூலிக்கிருர்கள். இந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் வசதியில்லா மலும்; கண்மாய்கால், மருமத்துச் செய்யாமலும் எக்கர் ஒன்றுக்கு வரி ரூ. 18 முதல் ரூ. 22 வரை விதித்து வசூல் செய்கிறதும் ரெம்பக்கொடுமை.
- 13. சர்வே செட்டில்மெண்டு செய்து 1334-ம் பசலியில் ஒரு அச்சடித்த பட்டாவைக்கொண்டுவந்து விவசாயிகளே எமாற்றி பட்டாவை பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கும், சாவி தருசு, களிப்பதாகவும் அப்போது நெல்விலே 54 படி கலம் 1-க்கு ரூ. 9-10-0 லிலே விற்கிரதென்றும், லிவசாயிகளுக்கு பட்டா பெற்றுக்கொள்ளத்தினுல் சாதகமிருப்பதாய்ச் சொல்லிய ஆசைவார்த்தைகளே நம்பி பட்டாவைப் பெற்றுக்கொண்டதின் பிறகு விளவு இல்லுத காலத்தில் சாவி. நருசு களிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்ட தற்கு 1337-ம் பசலியில் சாவி தருசு களிக்க முடியாதென்று இப்திகள் செய்தும், விவசாயிகளே கிரியினல் கேஸ் போட்டு ரெம்பத் தொந்திரவு செய்தும் வாரண்டில் பிடுத்துவைத்து ரொம்பக்கஷ்ட நிஷ்டுரங்கள் செய்தும் அதில் கில கேஸ்கள் மதருல் அப்பீல் கோர்ட்டில் இன் நம் பைசல் ஆகாமல் இருந்துவருகிறது. 6ஷ் பசலியில் ஜப்தி செய்த சங்கம் சொத்துக்கள் நாளது வரை அனேகம் விவ சாயிகளுக்கு திருப்பிக்கொடுப்பாமல் சமஸ்தானத்தில் இருந்துவருகிறது.
- 14. விவசாயிகளுக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு சாகுபடி சிலவு ரூராய் 20 வரையில் ஆபிறது. அதில் வருமானம் சுமார் 6 கலம் தான் வரக்**கூடியதாகயிருக்கிறது. மே**ல்கண்ட கூடுதலான வரியைச் செ லுத்தமுடியாமல் நாங்கள அடையும் க**டி நஷ்டங்களே** இவ்விதத்தில் சொல்லிமுடியாது.
- 15. சமஸ்தானத்தின் முக்கிய நோக்கம் விவசாயிகளே எப்பாடுபடுத்தியும் வரி வசூலிக்க வேணு மென்று நிஜோக்கிறுர்களே தவிர எங்களுடைய குறைகளேயும் கஷ்டங்களேயும் எவ்வளவு முறையிட்டும் கெவுனிக்கிறுர்களில்லே.
- ஆகையால் எங்கள் பேரில் பெருபை கூர்ந்து எங்கள் குறைகளேயும் கஷ்டங்களேயும் நிவர்த்தித்து தரும்படியாக ுணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்**ளுமிறே**ம்.

Memorandum by the Ryots of Srirangapuram Village, Periyakottai, Ramnad District.

ழீமுகளு மாகிமீ 3வக்கு 1934-ம் இல் பிப்பவரிமீ 14வ இராமனு தடிரம் ஆல்லா, பெரிய கோட்டை மாகாணம் கமீல ஸ்ரீரெங்கபு ம் கொமம் மேல்லாரதார் க. புதுவயல் வ. உ. மு. னு. மு. பெரியண்ணன் செட்டியார் குமாரர் ராமளுதன் செட்டியார் அவர்கள் (1) ஷெயூர் அள. குப. கும ப்ப செட்டியார் குமாரர் ராமசாமி செட்டியார் அவர்கள் (2), இரண்டு பேர்களும் ஷெ கமீல கொமத்திலிருக்கும் கச்சிருன் செல்லப்பன் மகன் (1), ஷெ க. செ. நன்னி என்ற உடையப்பன் மகன் முத்தையா (2), ஷெயான் தம்பி செல்லப்பன் (3), ஷெயான் தம்பி உடையப்பன் (4), ஷெயான் தம்பி கருப்பன் (5), கச்சிறுன், க. செ. பெரியய்யா மகன் உடையப்பன் (6), ஷெயூர் பூசாரி வெள்ளயன் மகன் உடையான் (7), ஷெயான் தம்பி குட்டையன் (8), எட்டு பேர்களும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்த வர்த்தமான உடபைபுக்கை.

போசம்பட்டி செண்டன் சின்னய்யா மகன் சாத்தன் (1), கமீல வழுதி பெரி மாசன் (2), ஸ்ரீ ங்கா புரம் சின்னய்யன் முத்துக்கருப்பன் மகன் முத்தையா (3), மூன்று போகளும் பஞ்சாடித்தார்களாக இருந்து இதில் கண்ட குடித்தனக்காரர்களும் இன்னும் சில குடிகளும் மெல்வார்தாருக்கு கை நோட்டிலாகவும் வக்கேல் நோட்டிலாகவும் பல நோட்டில்கள் கொடுத்து சுறுல் நடத்தி வந்ததை இருத ப்பாருக்கும் வீண் பணச்சிலவும் மல்ஸ்தாபமும் அலேச்சலும் வராதபடி குடிகள் நன்மைக்காக இதனடியில் கண்டபடி தீர்மானங்கள் எழுதி அதுபோல மேல்வாரதாரும் குடித்தனைக்காரர்களும் நடந்துவருவதற்கு தீர்மானம் செய்துவிட்டிருக்கிறது.

- 1. கமில் கிராமத்தில் ச. செ. ஆறுமுகம் வெள்ளாண்மை செய்துவருகிற நஞ்சை நிலம் ஆத்திப் பட்டி செய் 1-க்கு நிலம் அரைக்காணி முந்திரியும் பினப்பட்டி செய் 1-க்கு க, நிலம் அரைக்காணி முந்திரியும் பினப்பட்டி செய் 1-க்கு க, நிலம் அரைக்காணியும் ஆத்திப்பட்டி நாத்தங்கால் செய் 1-க்கு க, நிலம் முந்திரியும் பாப்பான் செய் 1-க் , நிலம் அரைக்காணியும் ஆக ஸத்தலம் 4-க்கு நிலம் அரமாவையும் குடிக் கரையாக அனுபவித்து காழக்கம் போல வாரம் கொடுத்து வருகிறது. செடி வரப்புகளில் பல்விதமான விருக்ஷ ஜாதிகள் இடிக்கிறதை மேல்வாரதாருக்கு ஒரு பங்கு கொடுத்து குடிவாரத்துக்கு இரண்டு பங்கு மேல்வாரதார் அனுமதியின் பெரில் அனுபவித்துக்கொள்கிறது.
- 2. ஷ தொமத்தில் க. செ. நன்னி என்ற உடையப்பன் மகன் முத்தையா 1, ஷெயான் நம்பி செல்லப்பன் 2, ஷ தம்பி உடையப்பன் 3, ஷ தம்பி கருப்பன் 4, இந்த 4 போகளும் வெள்ளாண்மை செய்து வருகிற நஞ்சை நிலம் பாப்பான் செய் 1-க்கு நிலம் அரைக்காணியும் ஆத்திப்பட்டி. நாத்தங்கால் செய் 1-க்கு நிலம் அரைக்காணியும் பேச்சி வயக்கல் செய் 1-க்கு வடபுரம் நிலம் அரைக்காணியும் ஆக ஸ்தலம் 4-க்கு நிலம் 1-க்கு அரமா முந்திரியும் குடிக்கபையாக அனுபவித்து வழக்கம்போல வாரம் கொடுத்து வருகிறது. ஷ வரப்பு களல் பல விதமான விருக்ஷ ஜாதிகள் இருக்கிறதை பேல் வாரதாருக்கு ஒரு பங்கு கொடுத்து குடிவராத்திற்கு இரண்டு பங்கு மேல்வாரதார் அனுமதியின்பேரில் அனுபவித்துக்கொள்கிறது.
- 3. ஷ கொமத்தில் க. செ. பெரியப்பா மகன உடையப்பன் வெள்ளாண்மை செய்து வருகிற நஞ்சை நிலம் பாப்பான் செய் 1-க்கு க நிலம் அரைக்காணியும் ஆத்திப்பட்டி. செய் 1-க்கு க நிலம் அரைக்காணியும் ஆத்திப்பட்டி. செய் 1-க்கு க நிலம் அரைக்காணியும் கீழ் அரையும் ஆக ஸ்தலம் 3-க்கு நிலம் காணி அரைக்காணி முந்திரியும் அரையும் அரையும் குடிக்கரையாக அனுபவித்து வழக்கம்போல் வா.ம் கொடுத்து வருகிறது. ஷ வரப்புகளில் நிற்கிற பலவிதமான விருக்ஷ ஜாதிகள் இருக்கிறதை நமேல்வாரதாருக்கு ஒரு பங்கு கொடுத்து குடிவாரத்துக்கு இரண்டு பங்கு மேல்வாரதார் அனுமுதியின் பேரில் அனுபவித்துக்கொள்கிறது.
- 4. ௸ தொமுத்தில் பூசாரி வெள்ளயன் முன் உடையான் வெள்ளாணமை செய்து வருஜிற நஞ்சை நிலம் எஜமானகண்டீ செய் 1-க்கு நிலம் அரைக்காணி முந்திரியும் ஷ நாத்தங்கால் செய் 1-க்கு நிலம் முந்திரியும் ஷ நாத்தங்கால் செய் 1-க்கு நிலம் முந்திரியும் விட்டு புழக்கடை செய் 1-க்கு நிலம் அரைக்காணி முந்திரியும் ஆக ஸ்தலம் 3-க்கு நிலம் முந்திரியும் காணி அைச்காணி முந்திரியும் குடிக்கை யாக அனுபவித்து வழக்கம் போல வாரம் கொடுத்து வருகிறது. ஷ வரப்புகளில் பல விதமான விருக்ஷ ஜாதிகள் இருக்கிறதை மேல்வாரதார் அனுமதியின் மேறியின் அனுபவித்துக்கொள்கிறது.
- 5. ஷ இராமத்தில் பூசாரி வெள்ளயன் மகன் குட்டையன் வெள்ளாண்மை செய்து வருகிற நஞ்சை நிலம் எஜமானகண்பீ செய் 1-க்கு க நிலம் அரைக்காணி முந்திரியும் ஷ நாத்தங்கால் செய் 1-க்கு நிலம் முந்திரியும் ஷ நாத்தங்கால் செய் 1-க்கு நிலம் முந்திரியும் இழ அரையும் ஆக ஸ்தலம் 3-க்கு நிலம் காணி முந்திரியும் இழ அரையும் குடிக்கபையாக அனுபவித்து வழக்கம்போல் வாரம் கொடுத்து வருகிறது. ஷ வரப்புகளில் பலவிதமான விருக்ஷ ஜூதிகள் இருக்கிறதை மேல்வார தாருக்கு ஒரு பங்கு கொடுத்து குடிவாரத்துக்கு இரண்டு பங்கு மேல்வாரதார் அனுமதியின்பேரில் அனுபவித்துக்கொள்கிறது.
- 6. ஷெ சொமத்தில் பெத்தாச்சி கருப்பன் மகன் செல்லன் 1, ஷே தம்பி உடையான் 2, இருவர்களும் வெள்ளாணைம் செய்து வருசிற நஞ்சை நிலம் பாப்பான் செய் 1-க்கு நிலம் அரைக்காணியும் ஊர ணிக்கரை செய் 1-க்கு நிலம் முந்திரியும் கீழ் அரையும் ஆக ஸ்தலம் இண்டுக்கு நிலம் அடைக்காணி முந்திரியும் கீழ அரையும் ஷெபான்கள் இருவரும் குடிக்கரையாக அனுபவித்து வழக்கம்போல வாரம் கொடுத்துவருகிறது. ஷெ வாப்புகளில் விருக்ஷ ஜாதிகள் இருக்கிறதை மேல்வாரதாருக்கு ஒரு பங்கு கொடுத்து குடி. வாரத்துக்கு இரண்டு பங்கு மேல்வாரதார் அனுமதியின் பேரில் அனுபவித்துக்கொள் சிறது.
- 7. மேல்கண்ட குடிதள் கட்டு மீண்கள் பார்வை காரீண் கூட்டிவந்து காட்டி. மேல்வாரதார் அனு மதியின்பேரில் குடிக்கு நகுந்தபடி, எல்லே காட்டி வீடு கட்டிக்கொள்கிறது. ஷெ எல்லேக்குள் பூவாசு நீங்கலாக மற்ற பல ஜாதி விருக்ஷங்களுக்கு மேல்வாரத்துக்கு மூணில் ஒரு பாகம் கொடுத்து அவர்கள் அனுமதியின் பேரில் அனுபவித்துக்கொள்கிறது.
- 8. புஞ்சை வகையருக்களுக்கு புஞ்சை சாகுபடி செய்தால் மேல்வாரத்துக்கு 3-் ஒரு பாகம் கொடுத்து வருகிறது. பீன ம த்துக்கு மேல்கண்டபடி மூணில் ஒரு வாரம் கொடுத்து அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு அனுபவித்துக்கொள்**கிறது.**
- 9, கண்மாய்க் கடைபுறம்போக்கு மேல்வாரதாருக்குச் சொந்தமான இடத்தில் குடித்தனக்கார ால் வைத்து பயிர் ஏற்றி பாதுகாத்து வரு**பிற மாங்களில் முன் ம**ரத்தை மேல்வாரதாருக்கு விட்டு மற்ற முங்களில் மேல்வாரத்துக்கு சரி பாதி வாரம் கொடுத்து அவர்கள் அனுமதிப்படி. அனூ வித்து**க்** கொள்கிறது.

- 10. மேல்வாரதார் சொந்தமாக வேலி அடைத்து சம்பள ஆள் வைத்து பயிர் ஏத்தூகிற விரு**க்ஷங்** களிலும் வேலிகளிலும் குடித்தனக்காரருக்கு பாத்**யமில்லே**.
- 11. அம்ர நிலங்களே குடிகள் பசலிதோறும் ஒழுங்காக வெள்ளாண்மை செய்து வந்நால் என் நென்றைக்கும் ஷ குடிகளே உழுது வெள்ளாண்மை செய்து வரும் கொடுத்து வருகிறது. ஷெ வயல் வரப்பில் நிற்குற விருக்ஷங்களுக்கு சரி பாதி வரரம் மேல்வராதாருக்கு கொடுத்து அவர்கள் அனு மதியின்பேரில் அனுபவித்துக்கொள்கிறது. ஒழுங்காக வெள்ளாண்மை போடாமல் தரிசு போட்டு விட்டால் மேல்வாரம்தார் இஷ்டம்போல் வேறு குடிகளிடத்தில் எடுத்துலிடுவதிலும் ஷ வரப்பிலுள்ள விருக்ஷங்களே மேல்வாரதார் எடுத்து அனுபவித்து கொள்வதில் குடிகளுக்கு எவ்வித பாத்யமுமில் லே.
 - 12. இராமத்தில் வெள்ளாடு எப்பொழுதும் வைத்துக்கொள்ளுகிறதில்லே.
- 13. கமில ஆரிலிருந்து ஷ சொமம் ஊரணிக்குப் போகும் கால்வாயில் ஊரணி கொண்ட தண்ணீரை கட்டிக்கொண்டு மீதி தண்ணீரை தெற்கே போசிற கால்வாயில் மேல்வாரதார்கள் சொல்படி அவர்கள் சிலவின் பேரில் ஒழுங்காக கால்வாய் பிடித்து ஸ்ரீெங்க கண்மாய்க்கு தண்ணீரை விட்டு விடுகிறது. ஊரணியில் ஸ்ரீரங்கபுரம் கண்மாய் கால்வாய் தவிர மற்றப்படி வாய்க்கால் வெட்டி வயலுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுதிதல்லே, மீறி வெட்டி பாய்ச்சினுல் மேல்வாரதாரும் குடிகளும் சொல்சிறபடி, கேட்டுக்கொள்சிறது. ஷ ஊ. ணிக் கரையில் நிற்சிற விருக்கு ஜாதிகள் மேல்வாரதாருக்கு பாத்யமானது.
- 14. ஷெ ஊரணியையும் அதிலுள்ள பிள்ளேயார் கோவிலேயும் மேல்வாரதாரும் குடிக**ளும்** சரிபாதி செலவு செய்து மேல்பார்த்துவருகிறது.
 - 15. **இத**போ**ல மேல்வா**ு தாரும் குடித்தனக்காரரும் என்றென்றைக்கும் நடந்துவருகிறது.
- 16. இதுபோல இுண்டு ஒரே மாதிரியாக ஒருவர் கை எழுத்தாக எழுதி மேல்வாரதாரிடத்**தில்** ஒன்றும் குடி**,களி**டத்தில் ஒன்றும் கையெழுத்து சாக**ி**கள் போட்டியிருக்கிறது.

Memorandum by the Kurichi Division Ryots' Association, Ilaiyathangudi Taluk, dated 19th February 1938.

1. விபசாயிக**ளி**ன் நிலேமையை விஜாரிக்க நியமிக்கப்பட்ட விஜாரிணக் கமிட்டியாரிடம் 1938-ம்ஞூல் பிப்ரவரி**டீரீ 21 உ** முதல் 25 உ வரை மதுரை முஹாமில் தெரிவிக்கவேண்டிய குறைகள் அடியில் துலக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நெட்டூர் டி.விஷ்ணச் சேர்ந்த கொமங்களுக்குள்ள கண்மாய்களில் நெட்டூர் பெரிய கண்மாய் சுமார் 3,000 எக்சர் நஞ்சைக்கு தண்ணீர் பாயக்கூடிய 6 டைல் சுற்றளவுள்ளதும் 10 மடைகளும் களுங்கு மணல் போக்கி உள்ளது. ஷெ கண்மாய் சுமார் 10 வருஷ காலமாக சரியான மராமத்து இல்லாமல் ஒரு போக விளேவுக்கு கூட போதிய தண்ணீர் கட்டுவதற்கு லாயக்கன்றி இருக்கிறது. ஷெ கண்மாயினுடைய கால் வைகை நதியிலிருந்து சுமார் 11 மைல் தூரமுள்ளது.

- 2. டி கண்மாயை மாமூல் நஞ்சைகளுக்கு தண்ணீர் கட்டக்கூடிய ஸ்திதியில் சரியான மராமத்து செய்தும் அலேகள் கட்டியும் கொடுக்கவேண்டும் ஷ கண்மாயின் கால் சரியான மராமத்தில்லாமல் தண்ணீர் வர தடை ஏற்பட்டும் வைகையில் வெள்ளம் அதிகம் வருங் காலத்தில் வருஷர் வருஷம் உடைத்துப்போகிறபடியால் கண்மாயில் தண்ணீர் பெருகாமல் சாவியாய்ப்போய்விடுகிறது ஷே கால்வாயை சரியானபடி. மராமத்து செய்து அதிக வெள்ளத்தால் உடைப்பு ஏற்படாமல் கால்வாயில் மணல்போக்கி கட்டிக்கொடுக்க வேண்டியது ரொம்ப முக்கியம்.
- 3. ஷ டிவிஷீணச் சேர்ந்த கிராமங்களிலுள்ள 1 கோவானூர் கண்மாய், 2 நந்தி ஓடை கண்மாய், 3 ராமலிங்க தேவரேந்தல் கண்மாய், 4 கருங்கன்னியேந்தல் கண்மாய், இந்த நான்கு கண்மாய்கள் சுமார் 20, 30 வருஷ காலமாய் முராமத்து இல்லாமல் சொரூபமற்று போயிருப்பதால் ஷே கண்மாய் கீளையும் முராமத்து செய்துகொடுக்கவேண்டியது முக்கியம்.
- 4. வார பத்து நஞ்சைக்கு பொதுச் சிலவு போக பாதி வாரம் வசூலிக்கப்படுமிறது. கழித்துக் கொடுக்கும் 7 ராதுச்சிலவு செலவு அயிட்டங்களில் அறுப்பு அடிப்புக்கு கூட காணக்கூடாததாய் இலில. விபசாயத்தின் உறம் விதை அறுப்பு அடிப்பு இவைகளால் ஏற்படும் அதிக செலவை உத்தேசித்து 6-ல் ஒரு வாரம் ஏற்படுத்தவேண்டும். புஞ்சையில் என்ன தினுசு சாகுபடி செய்தாலும் புஞ்சைக்கு எக்கர் 1-க்கு ரு. 0–12–0 வீதம் வசூலித்துக்கொண்டு ஸ்பெஷல் தீர்வை என்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும்.
- 5. தீர்வை பத்து நஞ்சை புஞ்சைகளுக்கு தற்சமயம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தீர்வையானது இப் போது விற்கும் விலேயைவிட 4, 5 மடங்கு அதிகம். விற்றதவச விலே ஜமாவைக்கொண்டு ஏற் படுத்திய ஞாயமற்ற தகாத அதிகத் தீர்வை ஒவ்வொரு நிலங்களின் வருஷ ஆதாயத்தை கணக்கிட்டு இத்தீர்வை ஏற்படுத்தாமல் பேராம சாரசரியைக் கொண்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.
- 6 ஒசு சர்வே நம்பரில் சப்-டிவிஷனில் தீர்வை பத்து வார பத்து நிலங்களிலிருக்கின்றன. வார பத்து நிலங்களில் நெல் சாகுபடி செய்தால் பாதி வாரமும் நஞ்சைத் தாம் புஞ்சை சாகுபடி செய் தால் 3-ல் ஒரு வாரமும் உத்தியோகஸ்தர்களின் பந்தோபஸ்து செய்து சரியாய் வாரம் வசூலிக்கிறுர் கள். ஒரு தும் தீர்வை பத்து எக்கர் 1-க்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தீர்வையானது மேலே சொல்லிய படி வார பத்து ஒரு தும் ஒரு எக்கர் நஞ்சையிலிருந்து கிடைக்கும் பாதி "வார தவச விலேக்கு 4 மடங்குக்கூட குறைவாயிருக்கிறதென்பதை டிவிஷன் கணக்கிலிருந்து தீர்வை சேட்டு ஜாஸ்தி என்பது தெளிவாகிறது.
- 7. 5, 6 பாராவில் கண்ட காரணங்களால் தற்சமயம் உள்ள தீர்வை துகையில் ரூ. 100-க்கு 75 வீதம் தள்ளிக்கொடுத்து ரூ. 100-க்கு 25 வீதம் தீர்வை ஏற்படுத்தவேண்டும். சாவித**ா**ச தீவு இடங் களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டும்.
- 8. நியாயமார் ஏற்படுத்தப்படும் **தீர்வையை பி**ப்ர**வரி** மாதம் முதல் 10 வாய்தாக்களில் வசூல் செய்துகொள்ள ஏற்படுத்தவேண்டும். தற்சமய**ம் ம**்சூல் ஜப்தி செய்தும் ஜங்கம் ஜப்தி செய்தும் விபசாயிகளுக்கு பெருங் கஷ்டமும் **நஷ்டமும் ஏற்படுத்துவ**தால் இது முறையைக் கட்டாயம் அடியோடு மத்து செய்யவேண்டும்.

- 9. கண்மாய் கால் புரம்போக்கு **வகையரு இடங்களிலுள்ள** மரம் செடிகளில் விபசாயக் கருவி களுக்கு உபயோகமான ம_ிங்களே வெட்டிக்கொள்ளவும் த**ோ** உறம் சேகரித்துக் கொள்ளவும் விப சாயிகளுக்கு அவசியம் சுதந்திரம் வேண்டும்.
- 10. இாமங்களில் பொது உபயோகத்திலிருக்கிற தருசு புறம்போக்கு இடங்களே ஜமீனில் பொது நன்மைக்கு உபலமாகப்படுத்த விடாமல் தடை செய்வதையும் தர்காஸ்து கொடுப்பதையும் அடியோடு நிறுத்தி பொது பி யோஜனமாகும்படி செய்யவேண்டும்.
- 11. இ. ாமங்களுக்கு வண்டி போக்கு வ த்து பாதைகள் வசதிபண்ணிக்கொடுக்கவேண்டும். இளேயாங்குடியிலிருந்து பிரிந்து ஆயூர்-நெட்டூர் மார்க்கமாய் பரமகுடி-மாளுமதுகை க்கு செல்கிற ரோட்டில் சேரும் பழைய பு. தீனம் எவண்டிப்பாதை சீர்கு இந்திருப்பதை கப்பி ரொட்டு போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த போட்டில் கீழநெட்டூர், வேலடியடைகுரிச்சி இ ரமங்களுக்கு வண்டிபாதை வசதி மிகக் குறைவாயிருப்பதால் இள ஸ்.தாக்கள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும்.
- 12. நெட்டூரிலுள்ள புராதன சிவ ஆலயத்திற்கு அதிக ஆதாயம் கிடைக்கக்கூடிய போமங்களி லிருந்தும் முன் ஏற்பட்டிருந்த குறைந்தபடித் தரத்தை அடிக்கடி. டெட்டென்ச்மெண்டு செய்து குறைத்திருப்பதால் ஞாயமானபடி தம் ஏற்படுத்தி விச்ஷா இகள் நடத்திவரும்படி ஏற்படுத்தவே ண்டும். புதுக்கோட்டையிலுள்ள சத்தி த்தில் முல் நடந்து வந்த அன்னதானத்தை அடியோடு நிறுத் திவிட்டார்கள். இதை வழக்கம்போல் நடத்தும்படி செய்யவேண்டும். ஷெ சத்திரமானது தற்சமயம் ரிப்பேரின்றி இடிந்துகொண்டு பாழடையும் இதியிலிருக்கிறது.
- 13. நெட்டுர் கொமத்தில் திருவாடுதனை மடத்தைச் சேர்ந்த புளதீனமான மடம் ஒன்றிருக் கிறது. இதற்கு ஜமீனிலிருந்து அனேக கிராமங்கள் டைப்பட்டிருக்கின்றன. குருபூல்ஜ, மஹேஸ்வர பூஜை இம்மடத்தில் முன் இங்கொரு தம்பு எனிருந்து நடத்தி வந்திருக்கிறுர். இப்பொழுது ஷெ பூஜாதிகளே நடத்தாமலும் மடம் ரிப்பெரில்னாமல் பாழடைந்து போயும் இருக்கிறது. வழக்கம் போல் நடத்தி வரும்படி செய்யவேண்டும்.
- 14. நெட்டுர் கொமத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், கல்வி இல்லா குறையை நீக்க ஒரு போர்டு ஸ்கூலும் அவசியம் ஸ்தோபிதம் செய்து கொடுக்கவேன்றமே.

Petition by Mr. K. Doraiswami, Sivaganga Zamin, Iganthagudi, Sivaganga Taluk.

1. சிவைகொங்கை ஜெமீனில் விவசாயத்திற்கு தேவையான தண்ணீர் இடைக்கும்படியாக சாதனங்கள் சரியானபடி அமைக்கப்படலில்லே. கொய்ங்களின் கண்மாய்கள், வெள்ளாமைக்கு தேவையான தண்ணீர்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லே. அவைகளே சரியானபடி வெட்டி மராமத்துச் செய்யப்படாம விருப்பதால், விவசாயத்திற்குப் போதுமான தண்ணீர் கொள்ள எதுவில்லாமல் மேடாக இருக்கிறது. ஷ கண்மாய்களில் கொள்ளும் தண்ணீர் ஷ கண்மாய் பாசன சி ாம வயல் பூ ரவுக்கும் பயிர்களுக்கு சுமார் ஒரு மாதம் அல்லது ஒன்றனர் மர்த்திற்கு தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. இதனுல் ஒரு போகம் பயிர் செய்துமே, அது ரியான விலேக்கு வருவதில்லே.

ெனுமீன் ஏரியாவில் ஒர் கில சொற்ப பாரங்களில் ஒடும் ஆறுகளில் சரா காலமும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருப்பதில்லே. சில நடக்கு மழை தொடர்ந்து பெய்தால் மட்டுமே ஆறுகளில் ஜலம் ஒடும். அவ்வாறு ஒடும் ஜலம் எல்லா கண்மாய்களுக்கும் பாய்வதற்கு ஏதுவாக கால்கள் வெட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லே. ஒரு சில கணமாய்களுக்கு மட்டுமே ஆற்றிலிருந்து கால்கள் வெட்டப் டிருக்கிறது. ஆற்றில் தண்ணீர் ஒடும்பொழுது ஆற்றுக்காலுள்ள கணமாய்களில் தண்ணீர் கொண்டுபோய் பெருக்கிகொள்ளுக்குருவன். அவ்வாறு பெருக்கப்பட்ட தண்ணீரும் வெள்ளுமைக்கு போதியதாக இல்லே. பெரும்பான்மையான கண்மாய்களுக்கு, ஆற்றுக்கால்கள் இல்லாததால் பெரும்பாகமான தண்ணீர் ஒருவருக்கும் பி யோசனமில்லாமல் சமுத்திரத்தில் போய் விழுறிறது. அடுனைகம் கிராமங்களில் மழை பெய்கிற தண்ணீஸ்க்கொண்டு தான் விவசாயம் நடத்தப்படுகிறது. அடுகைகளில் செய்யும் பயிரானது பெரும்பாலும் தண்ணீர் குறைவால் விளேவு மத்திபமாகியும் சாவியாகவும் போய்விடுகிறது.

சமீபமுள்ள ஆற்**றில் ஒ**ரு போகம் செய்வதற்காக**வாவது ஒரு** தேக்கம் செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டும்.

பயிர் செய்வதற்குறிய காலங்களில் விவசாயத்துக்கு தண்ணீர் ^இடைப்புதில்லே. அதனுல் பரு வம் சப்பியே பயிர் செய்யப்படுவதால் எதிர்ப்பா**ர்த்**த டலனில் கால் பாகம் தேறுவதே கடினமாக இருக்கிறது. கண்மாய் கால் வலைய**ரு**க்கீன ம**ாமத்துச்** செய்தும் கால்கள் வெட்டியும் கொடுக்கும் படி, குடிகள் ஜெமீன் உத்தியோகஸ்தரிடம் மனு கொடுத்தும், நேரில் சொல்லியும், அவைகளேப் பற்றிச் சரியானபடி கவனிக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லே.

2. சிவகெங்கை ஜெமீனில் 1331-ம் பசலி வரை நஞ்சை புஞ்சை நிலங்கள் வரா பத்தாக இருந்து வந்தது. அதன் பில்பு 1332-ம் பசலி முதல் தீர்வைப் பத்தாக கமுட்டேஷன் செய்யப்பட்டு ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 22 வரை வரி எற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அனேகம் கி ரமங்கள் இன்னும் வரா பத்தாக வே இருக்கிறது. வரி நிர்ணயத்திற்காக நிலங்களின் வரா பத்து வருமானத்தை கணக்கிட்டபடி வருஷா வருஷம் விளேவதில்லே. தண்ணீர் குறைவினுலும் தகுந்த உம் வைக்க குடிகளுடைய பொருளாதார நிலேமை இடங் கொடுக்காததாலும், வருஷா வருஷம் விளேவு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. நிலங்களில் அரை விளேவு, கால் விளேவு விளேத்தாலும் எற்படுத்தின் முழுத்தீர்வையு மே வசூலிக்கப்படுகிறது. வெள்ளாமை விளேயாமல் சாவியாகப் போளுல் மாத்திரம் வரி வஜா செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. கவர்ன்மென்ட் இலாக்காகளில், தண்ணீர் சபீன் செய்தும், ஷெ தண்ணீர் தீர்வை உள்பட ஏற்படுத்திருக்கும் தீர்வை விசுதத்திற்கு, ஜெமீனில் எற்படுத்திருக்கும் தீர்வை முறை மிக அதிகமாக இருக்கிறது.

குடிகள், வினேந்து வரும் தானியத்தை **விற்றே ஜெமீ**னுக்கு வரி செலுத்தி வருகிறுர்கள். தானிய விலே வரி நிர்ணய காலத்தில் இருந்த **விலே பி கா ம் எ**ப்பொழுதும் இருந்து வ **விலிலே.** தீர்வை ஏற்பட்ட காலத்தலிருந்து தானிய விலே இறங்கிக்கொண்டே வருகிறது. அன்னியில் உளி நாட்டிலிருந்து தானியங்கள் மிகுறியாக இறக்குமதியாவதால் உள்நாட்டு தானியங்களுக்கு சரியான விலே கிடைப்பதில்லே. குடிகளுக்கு கிடைக்கும் தானியம் பூ ரவும் விற்றுலுமே, ஜெமீனுக்குச் செலுத்தவேணடிய வடையில் கால், அரை பாகத்திற்கு காணவில்லே. இத்தன்மையில் குடிகள் தங்கள் சாப்பாட்டிற்கும் மரு வருஷ பயிர் சிலவிற்கும் பிற தேவைகளுக்கும் தானியத்தை உப யோசித்து வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விவசாயத்தைத் தவிர வேறு வருமானம் வரக்கூடிய தொழில் கிடையாது. இவ்வித காரணத்தால் ஜெமீனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரி சரியானப்படி செலுத்தப்படாமல், ஒவ்வொரு பசலியிலும் பாகசி ஏற்பட்டு, இப்போழுது த ஙகமுடியாத பெரும் வரி பளுவாகி இருக்கிறது. குடிகள், தங்களுக்கு கிடைக்கும் தானியம், தங்களுடைய தேவைக்கும் போதியதாக இல்லாததால், வட்டிக்கு கடன் வாங்கி, அந்தக் கடனேயும் திருப்பிக் கொடுச்சு வகையின்றி, ஏழ்மையான ஸ்திதியோடும், அநேகர் அவைகளுக்காக தங்கள் சொத்தையும் இயுந்தும் விட்டார்கள். இந்நில்மையில் 1345-ம் பசலி வடையுள்ள வரி பாக்கி டிகிரி கடன் வகையளுக்களே ரத்து செய்தும், 1346, 1347-ம் பசலிகளின் வரிப் பாக்கிகள் கு. 100-க்கு 50 விகிதம் குறைத்தும் சகாயம் செய்தால்தான் குடிகளின் கஷ்டம் நிவர்த்தியாகக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ெலுமீன் உத்தியோகஸ்தர்கள் வரி பாக்கிகளுக்கு குடிகளுடைய உபயோகத்திற்காகவுள்ள ஆடு, மாடுகளேயும் பித்தளே பாத்திர பாண்டங்களேயும், சாப்பாட்டுக்காக உள்ள தானியங்களேயும், வயலில் விளேந்து கிடக்கும் கதிர்களேயும், நிலங்களேயும் ஐப்தி செய்கிருர்கள். இம்முறையாலும் வரி வசூலாகாலிட்டால், ஐப்தி செய்த பொருள்களே எலம் போட்டு விற்றுவிடுகிருர்கள். வயலில் விளேந்து கிடக்கும் கதிரை ஐபதி செய்வதால் குடிகளால் அறுக்க முடியாதபடி தடைப்பட்டு, கதிர்கள் உதிர்ந்தும் கில சமயம் மழையால் நீணந்து முளேத்தும், ஆடுமாடுகள் தின்றும் ஒருவருக்கும் பி யோசனம் இல்லாமல் பெருத்த நஷ்டம் எற்படுகிறது. வரி விடுதம் அதிகமாகவும் நிலத்தின் தகுதிக்கும் தானிய விலேயின்தன்மைக்கும் ஏற்றவாரில்லாமலிருப்பதால், வரிச்செலுத்த முடியாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறுர்கள்.

- 3. ெலுமீன் இராமங்களின் கண்மாய், புறப்போக்கு வகையருக்களிலுள்ள மாங்கள் குடியான வர்களாலேயே உற்பத்தி செய்தும் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தாலும் அவைகள், ஜெமீலுக்குப் பாத்திய மாக இருக்கிறதே ஒழிய, குடிகளுக்கு எவ்வித பாத்தியமில்லாமலிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உழவு கருவிகளுக்கும், வி குகளுக்கும், இதா உபயோசுங்களுக்கும் பிரத்தியேகமாய் விலேக்கு வாங்கியே உபயோகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்துகொள்ளது குடிகளுக்கு மென்மேலும் கஷ்டத்தை பெருக்குமேறது.
- 4. ெலுமீன் தாால் கால் நடைகள் மெய்வதற்கு பேய்ச்சல் தரை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காததாலும் குடிகள் செய்யும் வெள்ளாமையால் போதுமான வைக்கோல் கிடைக்காததாலும், கால் நடைகளுக்கு போதுமான தீனி இல்லாமல், மெலிந்து சக்தியற்று உழவுக்கு உபயோகப்படுத்த தகுதி இல்லாம லிருக்கிறது. குடிகளும் சரியான நிலேமையிலில்லாத தால் கால் நடைகளுக்கு போதிய உணவுகளே விலேக்கு வாங்டி போடவும் இயல்வில்ல. ஜெமீன் காடுகளில் கால் நடைகள் மேய்ப்பதற்கு ஜெமீனில் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு வரிக் கொடுத்து அவைகளே மேய்ப்பதற்கு குடிகளுக்கு சக்தி இல்லே.
- 5. ெஜமீனில் கண்மாயில் உற்பத்தியாகிற மீன்களுக்கு சில இராமங்களில் நிலத்தீர்வையோடு பாசி வரி சேர்த்து வசூலிப்பதின் மூலம் கண்மாய் மீன்கள் குடிகளுக்கு பாத்தியமாகியும், அவ்விதம் வரி செலுத்தப்படாத பெரும்பான்மையான இராம் கண்மாய் மீன்களின் பாத்தியம் ஜெமீன்தாருக்குமாக இருந்து வருவதில் ஜெமீன் பாத்தியதையை: எலத்தில் வருஷா வருஷம் விற்று வருகிற படியால், அம்மீன்கள் குடிகளுக்கு உபயோகப்படவில்லே. குடிகளில் பெரும்பான்மையினர் மீன் புசிப்பவர்களாயிருந்தும் பாத்தியமில்லாததால் அனுப்விக்க முடியவில்லே.
- 6. ஜெமீனில் ஜெமீன் நிர்வாக உத்தியோகங்கள் பெரும்பாகம், ஜெமீனுக்கு வெளில்யயுள்ள பிரதேச வாசிகளுக்கே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜெமீன் குடிகளில் உத்தியோகத்திற்கு தகுதியானவர்கள் அனேகம் பேர் வேவே இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறுர்கள். அவர்களுக்கு ஜெமீனில் எவ்வித் சலுகையும் ஆதரவும் இல்லாமலிருக்கிறது.

Answers to the questionnaire by the Sivaganga Zamin Ryots' Association.

- 1. (a) பூமிலின் சொந்தக்காரர் குடிகள்தான்.
- (b) நிலங்களில் குடிகளுக்குண்டான பாத்தியமானது தங்கள் கைப்பற்றிலுள்ள நிலங்க**ளேத்** தங்கள் இஷ்டம்போல் அனுபவித்துக்கொள்வது.
- 2. (a) குடிகள் வாரங் கொடுப்பதென்று முடிவு கட்டிஞல் ஒரு குடி ஒரு குறிப்பிட்ட விஸ்தீர்ணத் தை விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்படும் சகல செல்வுகளேயும் கணக்குச் செய்து இடி செல்வை மொத்த வருமானத்திலிருந்து விலக்கி மீதமுள்ள வருமானத்தை மூன்றில் ஒரு பாகத்தை ஜமீனதாருக்கு கொடுக்கவேண்டும்.
- (b) நிபாயமும் சரியானதுமான வாரத் தொகையை நிர்ணயிக்க, குடிகளின் பிரதிநிதிகளும், மேல்வாரதார்களின் பிரதிநிதிகளும், அரசாங்கத்தாரின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஒரு சபையை நியமித்தி, முதலில் பல்வேறு நிலங்களின் விவசாயச் செல்லை கணக்குச் செய்தும், அந்தந்த நிலங்களின் மொத்த வருமானம் இவ்வளவு ஆகுமென்பதை நிலத்தின் தன்மையையும், நீர் பாசன வசதியையும், ஒரு குறிப்பிட்ட நிலம் ஒரு வருஷம் நன்றுய் விளேந்ததாகவும், ஒரு வருஷம் நன்றுய் விளேந்ததாகவும், ஒரு வருஷம் விளேவில்லாமல் போவதாகவும் வைத்து மொத்த வருமானத்தைக் கணக்குட்டும் அடி மொத்த வருமானத்தின் விலேத்தொகையை குறைந்த டக்ஷம் சென்ற பத்து வருஷங்களில் தானியங்களின் விலேகளேச் சராசரிக் கணக்குகுத் தும் (அப்படிக் கணக்கு எடுக்கும்பொழுது யுத்தங்களினுலோ, பெரும்பஞ்சங்களின்வேலை சாருமா முகத் தானியங்களின் விலே எரியிருந்தால் அப்படி வரிய விலேயை கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்ள

லாகாது) மொத்த தானியத்தை சராசரி **வி?லக்குக்** கொண்டுவந்து குடி ஏற்கனவேதம்முடைய சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்த தொகையை குடிக்குக் விடைக்கும்படி. செய்தபிறகு மீத தொகையில் மூன்றில் ஒரு பாகமே வாரத்தொகையாகுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறேம்.

- (c) வாரத்தை வஜா செய்ய சட்ட பூர்வமான ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதன் கொள்கைகள் எப்படியிருக்கவேண்டுமெல் ரூல், வெள்ளப்பெருக்காலும், உவர் அழிவினுலும், பயிர் நோக்காடி இலும், காலமழையில்லாமையாலும், மேல்வாரதாருக்கு பொருப்பாயுள்ள கண்மாய், யேந்தல், நீர்க்கால் மராமத்துக் குறைவிஞல் தண்ணீரைத் தேக்க முடியாமல் போளுலும் இவைகள் ஒவ்ளொன்றையும் உத்தேசித்து வஜாக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும்.
- (d) குறிப்பிட்ட ஒரு பிராந்தியத்தின் வாரத்தொகையை நிர்ணமிக்க குடிகளின் பிரதிநிதி களும் மெல்வாரதார்களின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஒரு சபையை நியமித்து, முதலில் பல்வேறு நிலங்களின் விவசாயச் செலவை கணக்குச் செய்தும், அந்தந்த நிலங்களின் மொரத்த வரு மானம் இவ்வளவு ஆகுமென்பதை நிலத்தின் தண்மையையும், நீர்பாசன வசதியையும், ஒரு குறிப்பிட்ட நிலம் ஒரு வருஷம் நன்றுய் விளேந்ததாகவும், ஒரு வருஷம் விளேவு இல்லாமல் போவதாகவும் வைத்து மொத்த வருமானத்தைக் கணக்கிட்டும் குடி வருமானத்தின் விலேத் தொகையை குறைந்த டக்ஷம் சென்ற பத்து வருஷங்களில் தானியங்களின் விலேகளேச் சராசிிக் கணக்கெடுத்தும் (அப்படிக் கணக்கெடுக்கும்பொழுது யுத்தங்களினுனோ, பெரும் பஞ்சங்களினுலோ, தாருமாறுகத் தாணயங்களின் விலே ளியிருந்தால் அப்படி எரிய விலேயை சராசரிக் கணக்கில் சேர்த் துக்கொள்ளலாகாது) மொத்த தானியத்தை சராசரி விலேக்குக் கொண்டுவந்து குடி எற்கனவே தம்முடைய சொந்தப் பணத்தை செலவு செய்த தொகையை குடிக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தபிறகு கம்முடைய சொந்தப் பணத்தை செலவு செய்த தொகையை குடிக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தபிறகு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மறு வைசல் ஏற்படுத்துவதும் கிரமமாயிருக்குமென்று அபிப்பிராடப் படுகிறேரும்.
 - (e) ஆம்.
 - 3. (a) ஆம்.
- (b) விவசாயக் கடனுக்காக ெஜயில் தண்டனேயிருக்கக்கூடாது. மெல்வாரதார் லா கோர்ட்டு களின் தீர்ப்புப் பெருமுல் ஜங்கம் ஜப்தி செய்யும் அதிகாரமிருக்கக்கூடாது. மேல்வாரதார் வரிப் பாக்கிக்கென்று பட்டாதார் கைப்பற்றிலிருக்கும் நிலங்களேச் சம்மேரிக் கோர்ட்டுகளின் மூலம் ஏலம் போடுமுன் ஜில்வாக் கெஜெட்டில் எல விபாத்தை பிரசுரம் செய்தும் நிலபிருக்கும் திராமத்தில் தண்டோரா மூலம் பிரசுரம் செய்தும் எலம் நடக்கவேண்டும். மேலும் எலத்திற்கு கொண்டுவரும் நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் நிலமிருக்கும் பிரதேசத்தில் நடப்பாக விற்கக்கூடிய விவேமில் தூற்றுக்கு எழுபத்து ஐந்து விக்கும் குறையாமல் எலம்போடும் கோர்ட்டுகளால் கோர்ட்டு மதிப்பாக ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு பட்டாதாருடைய பாக்கிக்காக அவருடைய பட்டாவில் கண்ட நிலங்களே மேல்வார தார் விற்றுவிட்டு மேலும் அப்படாதாருக்கு சொந்தமான எந்தவிதமான சொத்துக்களிலும் பிரவேகிக்கக்கூடாது. மக்குல் கைச்கு வரக்கூடிய பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதி தான் வரி வசூலி ஆரம்பிக்கவேண்டும். வரி வசூலிப்பது ஆறுமாதாந்திர தவின்களில் வசூலிக்கப்படிவேன்டும்.
- (c) வாரவசூல் மேல்வாரதார் லா கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்புப் பெருமல் ஜங்கம ஜப்தி செய்யக் கூடாது. அத்துடன் மேல்வாரதார்கள் வரி பாட்டுக்கென்று பட்டாதார் கைப்பற்றிலிருக்கும் நிலங்களே சம்மேரிக் கோர்ட்டுகளின் மூலம் எலம் போடுமுன் ஜில்லா கெஜெட்டில் ஏல விபரத்தை பிரசுரம் செய்யவேண்டும். நிலமிருக்கும் சிராமத்தில் தண்டோரா மூலம் பிரசுரம் செய்து எலம் நடத்தவேண்டும். மேலும் எலத்திற்குக் கொண்டுவரும் நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம், நில மிருக்கும் பிரதேசத்தில் நடப்பாக விற்கக் கூடிய விலேயில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து விலிதத்திற்கு குறையாமல் எலம் போடும் கோர்ட்டுகளால் கோர்ட்டு மதிப்பாக ஏற்படுத்தவேண்டும். மக்குல் ஜப்தி செய்யக்கூடாது.
- 4. (a) குடியானவர்களுக்கு நிலத் இற்கு வேண்டிய தண்ணீர் உரிமை நிலப்பாத் இயத்தோடு சேர்ந்ததென்று அபிப்பிராயப்படுகிறும்.
- (b) நிலச்சுவான்தார்களுக்கு தண்ணீர விஷயமாக யாதொருவிதமான உரிமையும் கிடையாது.
- 5. (a) ஆம். அத்துடன் ஒவ்வொரு பட்டாதாருக்கும் அவர் கைப்பற்றிலிருக்கும் பட்டா நிலத்திற்கு சர்வே பதிவு நகல் கொடுக்கவேண்டும்.
 - (b) சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏற்கவேண்டிய செலுவில் 🦆 பாகம் கொடுக்கலாம்.
- 6. வாரத்தைத் தவிர நிலச்சுவாண்கள் குடிக**ிடமிருந்து** வேறு விதமான தொகை**களேக்** கோரக்கூடாது.
- 7. (a) குடிகள் கிராமப் பிரதேசங்களில் இயற்கையில் வளரும் புல்களில் தங்கள் கால் நடைகளே மெய்ப்பதற்கும், தங்கள் நிலங்களுக்கு வேண்டிய இூல தழைகளேயும், பச்சை எருக்கள் சேகரிப்பதற்கும், குடிகள் தங்கள் கைப்பற்று நிலங்களுக்கு வேண்டிய லிவசாயக் கருவிகளுக்கு வெண்டிய மரங்களே எடுத்துக்கொள்வநற்கும் எப்பொழுதும் பரிபூரண உரிமையுண்டு.
- (b) இபற்கை வசதிகளே குடிகள் தங்கள் வீட்டு உபயோகத்திற்கும், விவசாயக்காரியங்களுக்கும் உபயோகிக்க உரிமையுண்டு. அதுபோல் எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படு இரும்.
- (c) பொது நடைப்பாதைகளில் நிலச்சுவான்தார்கள் குருக்கிடக்கூடாது. வகுப்புவாரிநிலங் களே மாமூல் பிரகாரம் கிராம வாசிகள் அனுபவிப்பதற்காக நிலச்சுவான்தார் வைத்திருச்க வேண்டும். மீலகளிலும், காடுகளிலும் இருக்கப்பட்ட மரங்களினுல் மேகம் இரங்கி மழை பெய் தால் காடுகளே அழிக்கக்கூடாது.
- 8. (a) நீர்ப்பாசன வழிகளேயும், நீர்ப்பாசன வேலேகளேயும் நிர்வாகம் செய்வதற்காக பல ந்திகளில் தண்ணீர் மழை காலங்களில் பெருகி உபயோகிக்காமல் சமுத்திரத்திற்குப் போசின்றது. ஆகையால் நதிகளில் ஆங்காங்கு அணேகள் கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கி கால்கள் உண்டாக்கி பருவ காலங்களில் உபயோகிக்கத் தகுந்த முறையில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

- (b) ஆம்.
- (c) சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கோரிக்கையின்பேரிலும், கவர்னமெண்டாருக்குத் தெரிந்த உடனும் நடத்தவேண்டும்.
 - 9. ஆம்.
- 10. ஜமீன்தார்கள், பட்டாதார்கள் இவர்கள் கீழுள்ள குடியானவர்களுக்கு மொத்த வீளவில் 3-ல் 2 பாகம் கீழ்க்குடியானவர்களுக்கும் ஒரு பாகம் ஜமீந்தார் அல்லது பட்டாதாருக்கும் இருக்க வேண்டும். வரி செலுத்தும் பொருப்பு கீழ்க்குடியானவர்களுக்குக் கிடையாது.
- 11. (a) முடிவான பைசல் செய்வதற்கு இதற்கென்றே தனிமையான விசார**2ண** சபை அமைக்கப் படவேண்டும்.
- (b) நிலச்சுவான்கள் குடிகள் சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளே சிலில் கோர்ட்டில் விசாரிப்பது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறும்.
- 12. (a) நிலங்களே ரயத்துக்கள் அனுபவத்திற்கு கொண்டுவரும் காலங்களில் நிலச்சுவான் தாரால் ஆக்ஷேபிக்கப்படாமலிருப்பதால் அனுபவஞ்செய்யும் குடியிடம் நிலத்திற்கு தகுந்த வரியை வாங்கும் பாத்தியதையே நிலச்சுவான்தாருக்கு இருக்கவேண்டும்.
- (b) சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்து அரசாங்கச் செலவிற்காக நிலச்சுவான் தார்களிடமும், இனும் தார்களிடமும் இட்போது அவர்கள் செலுத்தும் பேஷ்டீஷ், ஜோடி, பொருப்பு வகைய மூக்களே 25% வீதமாவது அதிகப்படுத்தவேண்டும். அவர்கள் நிலங்களில் சம்பாதிப்பதற்கு இன் கம்டாக்ஸ் வரி விதிக்கவேண்டும்.

இனம் தர்மாசன புரோப்னரட்டிரி பிராமப் பிரதேசங்களில் விவசாயம் செய்யும் குடிகளுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படாமலும், விவசாயம் செய்யும் பாத்தியதை அங்கேரிக்கப்படாமலும் இருப்பது பிசகு. நடப்பு வருஷத்தில் யார் விவசாயம் செய்திருக்கிறுர்களோ அவர்கள் துடர்ந்து விவசாயம் செய்யும் பாத்தியதை உடையவர்களாகவேண்டும். நிலத்தை சீர்திருத்தம் செய்திருக்கும் ஜெ விவசாயிகட்கு பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். இவர்களிடம் மேற்கண்ட மேல்வாரதார்கள் விவசாயக் செலவு போக மீதியில் ஒருபாகம் வாரமாக வாங்கவேண்டும்.



Memorandum by the Zamin Ryots of Sivagiri, Tinnevelly District.

ஜடீன்தாரி முறை ரத்தும்—கமிஷனர் நியமுகமும்.

- 1. ஐமீன்தார் அவர்களுக்கு கவர்ன்மென்டார் இல்திறிரார் சன்னத் கொடுத்த காலத்தில் விவசாயிகளே (ரயித்துகளே) எவ்வனவு பட்சம் கவும் கேஷம்மாகவும் நிலத்தின் சாகுபடியை விருத்தி செய்ய உதவியும் ஊக்கமும் கொடுத்து நடத்தவேணுமென்று சொல்வப்பட்டதோ அவ் வளவு பட்சம் கவும் கேஷம்மாகவும் நிலத்தின் சாகுபடியை விருத்திசெய்ய உதவியும் ஊக்கமும் கொடுத்து எல்கேட்டிய உதவியும் ஊக்கமும் கொடுத்து எடிக்கும்.படிக்கு சண்னத் கொடுக்கும்பொழுது என்கேட்ட்டின் ஒரு வருஷத்திய மொத்த வரும் காடுக்கும். அதல் மொத்த வருமானத்தில் பத்தில் மூன்றரை பாகம் (3½10) (35,000 ரூபாய்) நீர்ப்பாசன நீரில் மாத்த வருமானத்தில் பத்தில் மூன்றரை பாகம் (3½10) (35,000 ரூபாய்) நீர்ப்பாசன நீரில் மாத்த வருமானத்தில் பத்தில் அரை பாகம் ஐயாயிரம் (5,000) ரூபாய், ஐமீன்தார் மசினைவிருத்தி செல்வுக்காகவும் நமையிரம் ஐம்னை வகுல் நீர்வாகச் செல்வுக்காகவும் சிலவழிக்கவேணுமென்ற ஒப்பந்தத்தோடு கவர்ல்மெண் பார் மீதி ஐம்பத்தாளுகிரம் (56,000) ரூபாய் அதாவது பறிணுமிரம் வராகனேப் பேரீஸ் இல்தாக கும்குகும் மூம்கள் இல்வரியில் கில்தாக கும்குக்கு மூம்கள் இரும்பக்குகளுக்கு (விவசாமிகளுக்கு) இயற்கை வசதியான 7-வது பாராவில் கண்ட அன்குகமான அனுபோக உரிமை களுக்கு மித்தியதும் நியாயமற்றதுமான வழிக்கெல்லாம் நில்வரி முலமாகவும் அளவுக்கும் கும்பக்கு முய்குக்கான வழிகளில் செலவு செய்யாமல் மனிதர்கள் விரும்பக்கும் அதிகமாகவும் அம்பக்கான வழிகளில் செலவு செய்யாமல் மனிதர்கள் விரும்பத்திச்சான, வழிகளில் செலவு செய்யாமல் மனிதர்கள் விரும்பத்திக்கான, வழிகளில் செலவு செய்யாமல் மனிதர்கள் விரும்பத்திக்கான வழிகளில் பேர்திய மண்களுக்கு மியமாமன்ற மன்கிக்கும். இனரி தன் சீர் வாழ்க்கைக்கே வருகிற மண்குகள்கள் கொட்டு, கோர்ப் முக்கிகளுக்குப்பட்டு தினசரி தன் சரிர வாழ்க்கைக்கு கொண்டு செல்வும். இக்கான அதிக்கில் வரைம் சிலவிருக்கிக்கில் வருக்கும் மண்டுட்டு வரைக்கில் கொடியமாக வில் கண்ட குண்டிக்கில் வரைக்கு கொள்கில்கண்ட குறைம் அவர்கள் மணம்பட்டிக்கும் வளைக்கி செய்மே கண்டிக்கில் பொதுத்திக்கில் கொடுத்த சன்னத் செய்படுக்கும் மன்களே கொடியமாக கிலைக்கில் கொடுத்த சன்னத் செய்படுக்கிக்கியமாக்கில் கொரிக்கிற்கிக்கில் கொடுத்திக்கிக்கியமாக்கில் கொரிக்கில் கல்கிக்கியமாக்கில் கொடிக்கிக்கிக்கியம் சிலத்திக்கிக்கிக்கில் வருக்கிக்கியமாக்கில் பாரக்கிக்கியம் சிலக்கிக்கியம் சிலக்கிக்கியிக்கின்க்கிக்
- 2. கவர்னமெண்டார் ஜமீன்தாரி பிரதேசங்களிலெல்லாம் ஜமீன்தாரி முறையையும் எஸ் டேட்டு லாண்டு ஆக்டையும் ரத்து செய்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக கவர்ன்மெண்டு முறையும் கவர்ன் மெண்டு லாண்டு ஆக்டையும் உபயோகப்படுத்தி நேரடியாக அந்தந்த நிலங்களே விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறவீனக் கவர்ன்மெண்டு பட்டாதாரணுக அங்கீகரிக்கவேணும்.
- 3. கவர்ன்மெண்டார் ஜமீன்தார்கள் இதுவரை எஸ்டேட்டுகளின் பேரால் விவசாயி (ரயித்த) களிப்பிருந்து வரி வசூல் செய்து கவர்ன்மெண்டுக்குக் கொடுத்துவந்த சேவைக்கு நன்கொடையாக அந்தந்த எஸ்டேட்டுகளிலும் இனிமேல் கவர்ன்மெண்டு சிஸ்டப்படி நிலங்களுக்கு விவசாயிகளிட

மிருந்து வாங்கப்படும் **தீர்வை,** இதர ஒட்டங்களில் வரக்கடிய வருமானங்களு**ம**ாக ஒருவருஷ வருமான மொத்தத்தொகையை ஒரே தடவையிலோ அல்லது வருஷத்தவணேகளாகவோ ஜமீன் தார்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேணும். தவ**ணேகளாகக்** கொடுப்பதாயிருந்தால்: கொடுத்ததுபோ**க** பாக்ஷியிருக்கும் பணத்தற்கு வருஷம் ஒனறுக்கு நூறு ரூடாய்க்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம் வட்டி யுடன தவணே பணத்தோடு சேர்த்துக் கொடுக்கவேணும்.

4. கவர்ன்டுமெண்டார் மேலேகேண்டதை இப்போதே செய்ய சாத்தியப்படாடிட்டால தேவஸ்தா னம், சத்திரம் உள்பட எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகத்தை நடத்த கவர்னமெண்டு அதிகாரத்திற்குட் பட்ட ஒரு ரெவினியூ உத்தியொக்கைதரைக் கமிஷனமாக நியமித்து கவர்ன்மெண்டு காரியாலயங் களில் நடக்கும் நிர்வாக முறையைப்போல எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகமும் நடக்கும்படி. செய்ய வேணும்.

தீர்வை விதிப்பும் வசூலும்.

5. நிலங்களே விவசாயத் இற்காகத் இருத் இ, சர்வ சுதந் இர பாத் இயதையோடு அனுபவித்து வருகிற ரமித்துகளுக்கு சரியான சர்வே இல்லாமலும் நிலம் கைமாறுகிறவர்களுக்கு உடனுக்கு கட்கா டட்டா மாறுதல் இல்லாமலும் இர்வை வஜா இல்லாமலும் ஒம்வதாரிப் பிரதேசங்களின் பக்கத்து கவர்வமென்டு நிலங்களிலுள்ள ஒரு எக்கர் நஞ்சை நிலத்துக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஐந்து அல்லது நானகு ரூபாய் திறைவக்கு அடுகமாகத் திறையை உற்பத்தி செய்திருப்பதாலும் சட்டத்திற்கும் தர்ம் நிலாயிகளுக்கும் விருந்து அல்லது நானகு ரூபாய் இருக்கும் விருந்து அல்லது நானகு ரூபாய் இருக்கும் முறையையும் இமேன் தர்ம் நிலங்கள் கொள்கிய விருந்து கிறியான, அடக்குமுறையான, கஷ்டநஷ்டமான வழிகளில் தீர்வை வசூலிக்கும் முறையையும் இமேன் தார்கள் கையாளுவதாலும் கவர்ன் மெண்டார் கவர்ன்மென்டு முறைப்படி கவர்னமென்டு முறையையும் இமேன் தர்ம் செய்தும் இமாபந்தி செய்தும் நிலங்கள் கைமாறிலுல் உடனுக்குடன் பட்டா மாறுதல் செய்தும் ஒமாபந்தி செய்தும் விவசாயிகளுக்கு நிலத்தில் வருமானமில்றாதபோடுதல்லாம் சட்டபூர்வமாகத் தீர்வை வஜா செய்தும் விவசாயிகளுக்கு நிலத்தில் வருமானமில்றாத தேர்வதே தம் இருந்தத் இலிருக்கிற தெர்வகு குருந்த தீர்வையாக எழ்பட்டிருப்பதை உயர்த்தாம் இம்வூருக்கிற இர்வை எற்படுத்துவதற்கு செய்த முறையையும் தற்கமையும் விவசாயக் செவைகளின் கவர்ன்மென்டு நஞ்சை நிலங்களின் குறைந்த விலேயையும் விவசாயக் செவைகளில் கூறைக்கு இர்வை விக்கம் தீர்வை எற்படுத் இயருக்கிற ஒரு எக்கர் நஞ்சை நிலந்துக்கு இந்து ஆல்லது நானகு ரூபாய் தீர்வை விக்கம் தீர்வை எற்படுத் தியும் பிற்றவரி மாத முற்றல் இரு மாறையும் கவனித்தும் வேறு எந்தவிதமான வரியுல்லாமல் ஒரு வக்கர் நஞ்சை நிலந்துக்கு இந்து ஆல்லது நானகு ரூபாய் தீர்வை விக்கம் தீர்வை எற்படுத் தியும் பிற்றவரி மாத முற்றல் இரு மாறையும் இவருக்கு திருமையும் செலியிருக்கின் விருவிக்கின் கிறையிக்க வேனும்.

நீர்ப்பாசன நிலையங்களின் பராமரிப்பும், ஜனை சப்ளோயும்.

6. ஜமீன்தார்கள் குளம், கால்வாய், நதி, மதகு, கலிங்கல், மடை முதலிய நீர்ப்பாசன நிலயங்களே நெடுங்காலமாக மராமத்து, ரிப்பேர், அபிலிருத்தி முதலியவைகளேச் செய்யாமல் நீர்ப் பாசன நிலயங்கள் நிலோற்று, இடிற்கு, கடைந்து, மேடால் வருவதாலும் நீர்ப்பாசன நிலயங்களே பராதீனம் செய்ய முயற்சிப்பதாலும் அந்தந்தப் பாசனங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு ஏற்பட்டதும் வேண்டியதுமான தண்ணீரைச் சேகரிக்காம்லும் இயற்கையாகவே கொஞ்சம் தண்ணீர் வந்து சேருவதையும் அந்தந்தப் பாசனங்களுக்கே உபயோகப்படுமாறு செய்யாமல் ஆயக்கட்டு நஞ்சைக்கு விரோதமாக அநாவசியமாக வியார்த்தம்பண்ணி தீவு, கஷ்டம், நஷ்டம் உண்டாக்குவதாலும் எஸ்டேட்டு லாண்டு ஆக்டுப்படி மராமத்து முதலியவைகளுக்காகக் கோர்ட்டுகளின் மூலமாகப்பரி காரம்பெற முயற்சித்தாலும் பரிகாரம் டெற்றுலும் அது பிரயோஜனப்படாமல் செய்துவிடுவதாலும் எஸ்டேட்டுக்காரர்களுடன் ரமித்துகளுக்கு வாதாடுவதற்குப் பணமும் காலமும் செனகரியமும் சக்தி யுமில்லாததாலும் கவர்ன்மெண்டார் எஸ்டேட்டுகளின் நீர்ப்பாசன நிலயங்களே எடுத்துக்கொண்டு சயித்துகளுக்கு அவைகளின் ஜல சப்பே, பராமரிப்பு, மராமத்து, அபிலிருத்தி முதலியவைகளே எஸ்டேட்டுகளின் சில்லின்டேரில் செய்து கொடுக்கவேணும்.

சமுதாய பாத்தியதைகள்.

7. மீல, பாரஸ்டு, ரிசர்வ் காடு, புறங்போக்கு, வகுப்புவாரி நிலங்கள், கண்மாய்கள் இவை களில் கால்நடைகள் புல் மேயும், ரமித்துகள் விவசாயக்கருவிகள், உரத்தழைகள், இனறு, வீடுகட்ட கல், கூரைவேயப் புல், கட்டை, கம்பு, மண், விறகு, கரி, முள், காய்கனி, கிழங்கு, தேன, மருந்துப்பூண்டுகள் முதலியவைகளே ரமித்துகள், பொதுலுவங்கள் உபயோகத்துக்கொள்வதற்கான இயற்கை வரதியாக இருந்தகைகள் வெட்டி, அழித்து மறை பெய்வதற்கும் தடை செங்வதோரும் எந்த உபயோகத்திற்காக எற்படுத்தியிருந்ததோ அந்த உபயோகத்திற்கு விறேதமாக மந்தை, மயானம், களம், பொதுலுன் நடபாதை முதலியவைகளேயும் மேலேகண்ட மீல வகையறுக்களேயும் விவசாயிகள் அனுபவிக்கிற அனுகூலமான உரிமைகளேப் பணப் பலத்தானும் பளத்காடத்தாலும் அநியாயமான அடக்குமுறைகளாலும் தடை செய்ய முயற்சிப்பதோடும் அவைகளே விற்க முயற்சிப் பதாலும் அவைகளேக் கவர்க்கிமண்டின் பிசிலனேக்குட்படுத்தி பொதுலுன் விவசாய ரமித்து களுக்கு அடுலுள்ள அனுகூலங்கள் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும்படி செய்யமேனனும். மேலே கண்டவைகளே 1908-ம் வருஷத்திற்குப் பின்னுன் பராதீனம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அந்தப் பரா தீனங்களேயும் ரத்து செய்யவேனும்.

ஆகையால் கவர்ண்மெண்டார் ஐமீன்தாரி முறையை ரத்துசெய்துவிடவேணும் அல்றது கவர்ன் மெண்டு ரயித்துகளுக்குத் தீர்வை ஏற்படுததுவது, வசூலிப்பது, நீர்ப்பாசன நியலங்களேப் பரா மரிப்பு ஜல சப்ளே செய்வது, சமுதாய ிஷயங்களில் பாத்தியதை கொடுப்பதுபோலச் செய்து அதை எஸ்டேட்டுச் செலவி எபேரில் ஒரு டெரவிலியூ உத்தியோக**ைதரை**க் கமிஷனராக நியமித்**து** நடத்தும்படி செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேம்.

Petition by the Zamin Pattadars of Nelkattumsevel Zamin, Tinnevelly District.

- 1. எங்கள் கிராமத்திலுள்ள சிந்தாமணிக்குளம் பாரைக்குளம் என்பவை சுமார் $2\frac{1}{2}$ மை**ல்** நீளமுள்ளதாயும் சுமார் 850 எக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் கொண்டதாயும் ஷே 850 எக்கரில் சுமார் 600 எக்கர் நஞ்சை நிலம் ஆயக்கட்டைச் சேர்ந்தும் சுமார் 250 எக்கர் நஞ்சை பினனுல் புஞ்சையை நஞ்சை சாகுபடிக்கி பிரதிபிரயோஜனமாக எக்கர் 1-க்கு ரூ. 200 வாங்கிக்கொண்டு நஞ்சைக்கு அனுமதிசெய்து நஞ்சையாக இருந்தும் வருகிறது.
- (a) ஷெ ஜமீனில் உய்யாகுளம், பாட்டக்குளம், முறையே $\frac{2}{4}$, 1 மைல் நீளமுன்னதாயும் முறையே 50, 65 எக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் கொண்டதாயும் இருக்கிறது. இவற்றில் உய்யாகுளத்தில் சுமார் 10 ஏக்கர் அனுமதியின்பேரில் புஞ்சையை நஞ்சையாக்கி சாகுபடியாகிவருகிறது.
- 2. மேலெகண்ட குளங்கள் சுமார் 30 வருஷ காலமாய் சரியான மராமத்துச் செய்யாமல் கரைகளெல்லாம் கரைந்து கம்மாய் மேடாகியும் குளம் பூராவாக பெருகிளுலும் ஃடி குளங்களி விருக்கிற நஞ்சை நிலங்களுக்கு 2 மாதகாலங்கூட பாயக்கூடிய ஒண்ணீர்கூட கட்டுவதற்கு லாயக் கில்லாமல், மூனறு தடவல பெருகிளுல்தான் விளேவுக்குவரக்கூடிய ஸ்திதியிலிருக்கிறது. இப்படியிருந்தும் மேலும் புஞ்சையை நஞ்சை சாகுபடிக்கி அனுமதி செய்து ஃடி குளத்தை மராமத்து செய்யாமல் குடிகளே கஷ்டப்படுத்திவருகிறுர்கள். தவிரவும் ஃடி குளத்துக்கு தல்றனீர் வர எது வான கால்வரத்து இல்லே. மழைக்காலத்தில் வரும் ஜலத்தையே மாசூலுக்குவேண்டிய அளவு பெருக்கிவைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆணுல் ஃடி குளங்கள் 30 வருஷ் காலமாக மரா மத்து இல்லாதற்குல் மாசூலுக்குவேண்டிய அளவு தண்ணீர் பெருக்கிகொள்ள மார்க்கமில்லாம கூருந்துவளுறேது. மேலும் ஷி குளங்களிலுள்ள மடைகள் தெரிசல்லிழுத்து பாசாணத்திற்கு தகுந்தப்படி தண்ணீர் வர மார்க்கமில்லாமல் அதனை மடையின் பக்க நஞ்சை நிலங்கள் தவிர மற்ற நஞ்சைகள் சியான தண்ணீர் பாசனமில்லாமல் செனிக்குறைவு மேற்பட்டும் சில நஞ்சைகள் தீவு மேற்பட்டும் பெருக்கு
- 2 (a) இதல்லாமல் ஷெ குளங்களுக்கு வருகிற (அதாவது சிந்தாமணி குளம், பாலா குளம்) கருப்பையாற்றுக்கால்வாயில் மேற்கே அதாவது பெரிய அஜேனயிலிருந்த குளம்வமையிலும் கால் வாய் மாரமத்த இல்லாமல் கால்வாய் மோடாகி இருக்கிறபடியால் ஒடி அஜேனக்கு மேற்கும், கிழக்குமாக பெருமித உடைப்பெடுத்த தண்ணீர் குளத்திற்குள் வாரமல் ஆற்றில் போய்விறிற்றது.
- 3. ஷ குளங்களிலுள்ள நஞ்சைகளுக்கு ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 13 முதல் ரூ. 27 வரை தீர்வை செலுத்தீவருக்குறும். 2-வது பாராக்களில் டிண்ட வசிக்குறைவுகளிருப்பதினுல் அநேக பசலி களில் தீவு யேற்பட்டும் பட்டாதார்கள் ஷ கூடுதலான தீர்வையை விளந்ததாலத்திலே சரியாய் கொடுக்கமுடியாமலிருந்தும், தீவுயேற்ப்பட்ட காலத்திலும் வஜாபாத்தியம்னனியில் குடிகளே இம் சித்து வசூல் செய்து வருகிறுர்கள். மேலும் செஸ் வசூலிப்பதில் அயனுக்குள்ள வேண்ட் செஸ் வில் ஜமீன் குடிகளுக்கு சட்டபூர்வமாக வசூலிக்கவேண்டிய பாற் செஸ்லாகிய ரூபா 1-க்கு பைசா 9 வீதம் வசூலிக்காமல் பெரும்பாலான பட்டாக்கனில் பல அயிட்டமாக ரூ. 1-க்கு 0-2-3 வீதம் வசூலித்து வருகிறுர்கள்.
- 4. அன்றியும் பட்டாதார்களிடமிருந்து இரையர் வாங்கி பட்டா மாருதல் விஷயமாய் ஜமீனுக்கு மணுக்கொடுத்தால் விடி இரைய தஸ்தாவேஜிட்கண்ட தகைக்கு ரூ. 100-க்கு ரூ. 10 வீதம் தகைக் கொடுத்தால்தான் பட்டா மாற்றுவார்கள். இன்றேல் மனுதாருக்கு யாதொரு தகவனுயின்றி மனுவை வைத்துக்கொள்ளுக்குர்கள். பட்டா மாற்றிக்கொடுப்பதும் இல்லே. இதேபோன்று ஜாயி ணட் பட்டாவும் மாறுதலைகளில்லாமலிருந்து வருமேது.
- 5. இப்படியிருந்த வருவதால் டி இரையதார் தான் வாங்கிய கிரைய நிலங்களுக்கு தனக்குள்ள இர்வையை செஹ்த்தியிருந்தம் பட்டாவிலுள்ள இதர நிலங்களுக்கு பட்டாதாரே தீர்வை செலுத்த வேண்டியதிருக்க அவர்களிடம் தீர்வையை வசூலிக்காமல் கிரையதாரிடமிருந்த தீர்வை பெற்ற கிரைய நிலத்தையே ஜப்த்செய்து பட்டாவில்கண்ட எந்த நிலமும் கட்டுப்படுமென கிரையதாரை பயமுறுத்தி ஜப்தி செல்வு துகையுடன் வசூல்செய்திறுர்கள்.
- 5. (a) அதேபோன்று பட்டாதாரிடம் நல்ல எண்ணயில்லாதிருந்தால் பட்டாதார் தன் கைவச மிருக்கிர நிலங்களுக்கு தீர்வை செலுத்தியிருந்தும் அதே பட்டாவில்தான் கிரையம்செய்த நிலங் களுக்கு கிரையதாரிடம் தீர்வை வசூலிக்காமல் பட்டாதார் கையடையிலிருக்கிற நிலங்களேயே ஐப்தி செய்து செல்வு துகைகளுடன் இம்சித்த வசூலிக்கிருர்கள்.
- (b) தவிர ஷெ பட்டாவிற்கு பட்டா ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு பணமும் (0—3—4) வீதம் புள்ளிப் பணமும் வட்டம் என்று ரூ. 1-க்கு 0-0—3 பைசா வீதம் வகுவித்தும் ஷெ வகுவித்த தகைக்கு ரசீது கேட்டால் இதற்கு ரசீது கொடுக்கிறது வழக்கமில்லே என்று கோபிக்கிறுர்கள்.
- 6. வாரப்பத்து, மேல்வாரம், குடிவாரம் என்னும் குடிவாரத்திற்கும் மேல்வாரத்திற்கும் கண்டு முதலில் அறுவடைக் கூலி பொதுச் செல்வுகள்போக மீதியை சமபாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டியத்ருக்க குடிவாரத்திலிருந்தே அறுவடைக் கூலி, கங்காணம், சுதற்திரம், உரை, அம்மன் குறுணி, அய்யஞர் குறுணி என்று இப்படி, பலவித செலவுகளே யெடுத்துக்கொண்டு மீகி நெல்லே யெடுத்துக்கொண்டுபோவென சொல்லிவிடுகிறுர்கள். இம்மாதிரியான வாரப்பத்துகளேயில்லாமல் அக்கம் பக்கம் தீர்வை விதிக்கச் சொன்னுல் அதுவும் செய்சிறுர்களில்லே.
- 7. ஷி குளங்களுக்கு தண்ணிர் வருசிறதே தெய்வாதினம் ஆகமிருந்தும் தண்ணிர் வந்தால் ஷி குளங்களின் மத்தே கலிங்கல்களின் சட்டங்கள் சரியான சேர்மானமாகிய பலகைகளில்லாமல் பனஞ்சப் ங்கிஸ்போட்டு ஒன்றுக்கொன்று சேராமல் தண்ணீர் அதன்வழியாக அவமாக கழிந்து கொண்டிருக்கிறை, இன்னிர் சீக்கோம் வற்றிவிடுகிறது.
- 8. டெலேகண்ட கூடுதலான தீர்ை, சென்னும், மற்றும் பல வசரி குறைகீனய்ம் தீவு காலங் களில் வஜா பாத்டுயமன்னியில் வ**ளு**லித்துக்கொ**ண்**டுவ**ருவதையு**ம் இன்னும் இதுபோன்ற பலவித குறைபாடுகள் இருந்துவருவதையும் தெரிவிப்பதற்கு எங்களின் சார்பாக கமிட்டியார்முன் சாட்டுயங் கொடுப்பதற்கு எங்களில் நெ. 553 பட்டாதார் **அருணுசலஞ்** செட்டியாரை அனுப்பியிருக்கிறேம்,

Memorandum by the Ryots of Tummanaickanpatti Village, Silaimalaipatti Group, Tirumangalam Taluk, Madura District, dated 21st February 1938.

- 1. (a) நிலத்தை விவசாயத்துக்காகத் திருத்தினவர்களின் பிரதிநிதிகளாக பட்டா பாத்தியதை யோடு அந்தந்த நிலத்தை விவசாயம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களாகிய குடிகள்.
- (b) குடியானவன் தன் நிலத்தை மற்டுருருவருக்கு விற்கலாம். தானமாகக்கொடுக்கலாம். தன் காலத்திற்குப்பின் தன் வார்ஸ்களுக்கு பாத்தியதை உண்டு. இப்படி இருப்புத்குற் குடியான வன் நிலத்தில் சட்டசம்பந்தமாக ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்கள் தவிர மற்றபடி ஐமீனதாருக்கு பாத்தியதை மில்லே.
- 2. (a) 1875-ம் ஞெ)த்திய லாண்டு செஸ் ஒன்று சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தை வருஷம் 1-க்கு நஞ்சை ஏக்சர் 1-க்கு ரூ. 5–5–4 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சை இர்வை ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 2–5–4, 1–2–8, 0–6 6 என்று மூன்று தரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சை க்கும் புஞ்சைக்கும் ஏற்பட்ட தரம் இர்வையே நியாயமான வாடகை பணம் என்று இர்மானிக்க வேண்டியது. 1908-ம் ஞெலத்து 1-வது ஆக் ஊர்ஜிதத்துக்கு வந்ததற்குப்பின் 1908-ம் ஹில் ஜூல் மீர்க்கு பின் ஜமீன் நிலங்களே இர்வை ஹெட்டில் செய்து நஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு வருஷம் 1-க்கு ரூ. 12, 10, 8, 6 என்று 4 தரங்களாகவும் 2-ம் போகம் சாகுபடி, செய்தால் தரம் தீர்வையில் பாதி என்றும், புஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 4–0–0, 2–8–0, 2–0–0, 1–6–0, 0–12–0 வன்றும் ஐந்து தரங்களாக தீர்வை விதித்து வசூல் செய்துவருகிறுர்கள்.
- (b) ஆடுயில் கவர்னமென்டாருக்கு தூரீன் தார் செலுத்தவேண்டிய பேரிஸ் சிஸ் செலய நிஷ்கர்ஷை செய்யும்போது நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் 2 (a)யில் சொல்லியிருக்கிறபடி, தரம் ஏற்படுத்தியிருப்பதை ஆதாரமாகக்கொண்டு தீர்வையை நிர்ணயிக் வேண்டும்.
- (c) சட்டபூர்வமாக வரி வஜாயிருக்கவேண்டியது அவசியம். விவசாயிக்கு நிலத்தில் வரு மானம் இல்லாதபோதெல்லாம்.
- (d) ஜ்மீன் தாருக்கு அடுத்து இருக்கும் அயன் கிராமம் நஞ்சை புஞ்சை தீர்வை ஒப்பந்தப்படி, ஜமீன் கிராமத் திலும் வாடகையை நிர்வாயிக்கவேண்டும்.
- (e) மாகாண சர்க்கார் மூலம் வாடகையை திருத்தி அமைக்க வேண்டிய ஒரு பாதுகாப்பு சட்டம் அவசியம்.
- 3. (a) திருத்தி அமைக்கவேண்டும். கவர்வமெடைரரே வசூல் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் மூலம் வசூல் செய்யப்பட்டால் குடிகளுக்கு சென்கரியம் ஏற்படும். அநேக ஒழுங்கீனங்கள் தடுக்கப் பட்டுபோகும்.
 - (b) அயன் பேராமங்களில் வசூல் செய்கிறப்பு, வசூல் செய்தால் சிலவு குறையும்.
- 4. (a) குடியானவர்களுக்கும் நிலச்சுபான்தார்களுக்கும் தண்ணிர் விஷயமாக தனி ஒப்பந்த மிருக்கிறது.
- (b) நஞ்சை பயிர் சாகுபடி, செய்வ நகு ஜலாதாரம் வேண்டும். ஷி ஜலத்தை உட்டிவைக்க ஜமீன்தார் சொந்த சிலவில் கன்மாயை செய்பு, மாரமத்து செய்த் ஆயக்கட்டு நஞ்சைக்கு போது மான ஜலத்தை நிற்கும்படி, செய்து நஞ்சை விளேவுக்குவரும்படி, நீண்டகாலம் ஜலம் தரும்படி, செய்கிற பொருப்பு ஜமீன்தாரை பொருத்தது.
- 5. (a) எஸ்டேட்டுகளேயும் சர்வே செய்து உரிமைகளே ரிக்கார்டு செய்துவைக்கவேண்டியது ரொம்ப வும் அவசெயம்.
- (b) ஜமீன் தாருடைய சிலவின்பெரில் சர்வே செய்து வைக்கவேண்டும். ரயத்துக்களுக்குவேண் டும்போது ஸ்கெச் நகல் அயன் சிராம் மாகிரி கொடுக்கவேண்டும்.
 - 6. வாடகையை தவிர வேறு எந்தனிதமாவது குடிகளிடத்தில் பணம் வசூலிக்கக்கூடாது.
- 7. (a) பேரையூருக்குப் பக்கத் இலுள்ள நேக்கம²லை, கொப்பையாகோவில் மஃலை, பொட்டமஃலே, இவைகளில் ஆடு மாடுகள் மேயவும், விவதாயக் கருவிகள், புல், தரகு, உரம் வகையரு கல் முதலிய வைகள் எடுத்துக்கொள்ள உரிமைவேண்டும்.
- (b) பேலேகண்டவைகள் வம்சபரம்படையாக குடியானவர்களுக்கு அனுபோகிக்கும் உரிமை உண்டு.
- (c) பொது நடைடாதைகள் வகுப்பு நிலங்கள் குன்று காட்டும்புரம் போக்குகள் இவைகள் குடிகளுக்கு சொந்தம். ஜமீன்தாருக்கு உர்மையில்லே.
- 8. (a) நீர்பாசன வி.இஃபோபும் வேலேக போபும் எஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மெனோடின் மூலம் நிர்வாகம் செய்யவேண்டும்.
 - (b) மாகாண சர்க்கார்வசயிருக்கலேட்வடும்.
- (c) சர்க்காருக்கு தெரிந்த உடவேயும் சம்மந்தப்பட்ட கக்ஷிகள் தெரினித்த உடனேயும் அமுலுக்குக்கொண்டுவரலாம்.
 - 9. ஒவ்வொரு வருஷமும் கவர்ன்மெனரு ஆபீஸ் மூலம் ஜமாபந்தி நடத்தவேண்டும்.
 - 10. தற்காலம் நடக்கிறபடி, யோக்டியதையிருக்கவேண்டும்.
 - 11. (a) ரெவினியூ போர்டாக இருக்கபேண்டும்.
 - (b) சிவில் கோர்ட்டில் விசாரிக்கவேன்டும்.
- 12. (a) சர்க்கார் இராமத்தில் பட்டா நிலங்களே ரயத்துவாரி குடிகள் எவ்விதமாக உபயோகப் படுத்துறிருர்களோ அதைப்போலவே அந்த சுதந்திரம் ஐமீன் குடிகளுக்கும் கிடைக்கவேண்டும்.
- (b) நிலச்சுவான் தார் இணும் தாரிடமிருந்து வசூலிக்கும் ஜோலி, பொருப்புக் கட்டுப்பாடு இது சம்மந்தப்பட்ட சட்டத்தை ரத்துசெய்யவேண் நம்.

அடிஷனல் குடிகள் அபிப்பிராயம்.

ஜமீன்தார் எவ்வளவு பேரிஸ் **கிஸ்**கி செ**லுத்து**கிறுரோ அதன்படிகூட ஒரு பாகம் சேர்த்**து** இராம மொத்த நிலத்தின் டோில் <u>தீர்வையை</u> நிர்ண**யி**க்கவேண்டும்.

- (1) ஜமீன்களில் பட்டாக்கள் மாறுதல் செய்வதே கிடையாது. இதனுல் அநேக கெடுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் பட்டா மாறுதல் செய்யவேண்டிய பொறுப்பை ஜமீன்தள்களுக்கு ஏற் படுத்தவேண்டும். ஒரு குடியானவன் ரிஜிஸ்தர் தபால் மூலம் பட்டா மாறுதல் மனுக்கொடுத்து, ஒரு மாதத்திற்குள் மாறுதல் செய்யப்படாவிட்டால் ஜமீன்தாருக்கு ரூ. 50 அபராதம் விதிக்கவேண்டும் என்று சட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.
- (2) கண்மாய் மராமத்தை ஜரீன்தார்கள் கவனிப்பதேயில்லே. வருஷந்தோறும் ஒரு இராடித் தில் வரும் வருமானத்தில் ஆறில் ஒரு பங்குக்கு குறையாமல் நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கு செலவழிக்க வேண்டும் என்றும் சட்டம் எற்படுத்தவேண்டும். இந்தத் துகையை பேரீஸ் இள்டுயுடனேயே சர்க் கார் வசூலித்து இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்டுமெண்டு மூலமாகச் செய்ய எற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி, சிலவு செய்யப்படும் துகைக்கு குடிகளில் எட்டில் ஒரு பங்கு தீர்வை செலுத்தத்தக்கதான உப குடிகளிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

. (3) பாரஸ்ட் ரிசாவ் காடுகளே மாகாண கவர்ன்மெண்டார் வசத்தில் எடுத்துக்கொண்டு கூப்பு வெட்டாமல் அதில் கிடைக்கக்கூடிய அனுகூலங்களே எல்லாம் விவசாயிகளுக்கும், பொது ஜனைச் களுக்கும் இவவசமாக அனுபவிக்க உரிமை இருக்கவேண்டும்.

Memorandum by the Ryots of Uththappuram Village, Ezhumalai Zamin, Tirumangalam Taluk, Madura District.

சென்னே சட்டு பையின் மூலம், ஜமீன் ரயத்துக்களின், கஸ்ட நிவார‱க் கமிட்டி, வருகிற விஷயத்தைத் தெரிந்து, எங்களுக்குன்ன அடியில் கண்ட மிகச் சங்குடமானதும், வங்களுடைய அள வுக்கும், நீதிக்கும் மீறியுள்ள துன்பத்தை நீக்கவேண்டிய சட்டத்தை ஏற்படுத்தி, எங்களே இரட் கூரிக்க வேண்டியதாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறும்.

1. (a) எங்களுடையை, ஷெ உத்தப்புரக் கொமத்திலுள்ள நிலங்கள் பூராவும், குடியானவர்களாகிய எங்களுக்குச் சொந்தம்.

(b) ஜமீன்தாருக்குத் தீர்வை வாங்கும் உரிமை தவிர, வேறு எந்த விதமான ப**ா**த்தியதையும் நிலத்தில் கிடையாது. குடியானவர்களுக்குத் தங்கள் நிலங்களேச் கிரையம், தானம் முதலியவை களேச் செய்ய உரிமை இருக்கிறது.

- 2. திர்வை ஜுஸ்நியாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இழ் கண்ட விதமாய் இருப்பதைத் திருத்தி அமைக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.
 - (a) பൂஞ்சைப் பதிவு.
 - (b) பு*ஞ்சை கண்டேத்த*ம்.
 - (c) தோட்டம்.
 - (d) நஞ்சை.

புஞ்சைப் புதிவு.—எக்கர் 3 செண்டு 64 கொண்ட சங்கிலி 1-க்கு ரூ. 4-4-0 முதல் ரூ. 6-4-0 வரைக்கும்.

வை கண்டேத்தம்.—சங்கினி 1-க்கு பயிர் இருபக்களின்பேரில் ரூ. 1-4-0 முதல் ரூ. 3-6-0 வரைக்கும்.

தோட்டம்.—ஏக்கர் 1 செடை 62 கொண்ட கோட்டை 1-க்கு ரூ. 2 முதல் ரூ. 10 வரைக்கும். நஞ்சை.—ஏக்கர் 1 செண்டு 62 கொண்ட கோட்டை 1-க்கு ரூ. 5, 7, 8, 10, 13-8-0, 15 வரைக்கும்.

நுங்களே, இணறுகள் சொந்தப் பிரயுகையால் வெட்டி, எங்களின் சரீர உழைப்பினுல் தண்ணீர் இறைத்துச் சாகுபடி. செய்யும், தோட்டம் என்று வழங்கும் நிலங்களுக்குப் புஞ்சை ரேட்டுப்படி, தீர்வை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

மழையில்லாமல் சாலியாய் பொரும் நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தீர்வை பூராவையும், வஜா செய்ய வேண்டும். கண்மாயில் தண்ணீர்க் குறைவால், அரை குறை வேளாண்மையப்யிருக்கும்போது, கலெக்டர் அவர்களின் மேற்பார்வையின்பேரில், தீர்வையைக் குறைத்து வசூலிக்கச் சட்டம் இயற்ற வேண்டியதாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுசெறேம்.

எங்கள் கிராமத்தில் ஏற்பட்ட, புஞ்சை, சண்டேத்தம் என்ற (b) அயிட்டம் நிலத்துக்கு ாயத்துக்கள் பூரண் பாத்தியஸ்தர்களாக இருந்தும், அப்படிப்பட்ட நிலங்களில் சாகுபடிசெய்ய த காலங்களிலும், தீர்வை வசூலிக்ககூடாது என்று கவர்ன்மெண்டு மூலம் அடைந்திருப்பதை ஸ்திரமான சட்டமாக்கி, எங்கள் ஜமீன் கிராமக் குடிகளுக்கும் இந்த அருகூலம், ஏற்படும்படி சட்டம் செய்யவேண்டும்.

புஞ்சைக்கும், நஞ்சைக்கும் தற்காலம் சபையில் ஏற்படுத்தப்போகும் இஸ்டியின் ரேட்டுக்குக் குறைவாகத் தற்சமயம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் ரயத்துகளுக்கு, இச்சட்டம் விதி விலக்கு செய்தும், இனியும், புஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 1 வீதமும், நஞ்சை ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 3 வீதத்திற்கு மேற்கொண்டு வரி விதிக்கக் காடுதென்று சட்டம்செய்யவேண்டும்.

- 3. தீர்வை ஏற்படுத்துவது ரெளினியூ அதிகாரிகளால் செய்யவேண்டியது.
- 4. கெஸ்தி 7 தவ2ணயாய் எசூலிக்க ஏற்பாடு செய்வதுடன், வெஸ்தி பாக்கி ஏற்படும் க லங்களில், நிலத்தை ஜப்தி செய்யும் முறையை அடியோடு ஒழித்து இரண்டு சூட்சின் மூலமும் ஐங்கம் சொத் துக்களே மட்டும் ஜப்திசெய்து வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது. முடியாவிட்டால் அசல் பாக்கித் துகை எவ்வளவு தேவையோ, அந்த அளவுள்ள சொற்ப ஸ்தாவரத்தை கலெக்டாவர்கள் நிர்ண யிக்கும் அளவைமட்டும் ஜப்தி செய்யச் சட்டம் செய்யவேண்டும்.

- 5. நில செஸ்தி போக, அனியாயமாயும், அக்கிரமமாயும் வசூலிக்கும் பட்டா வரி, கண்மாய் வெட்டு வரி, நெல் வகையருப் பொருள்களே வசூலிக்காமல் இருக்கச் சட்டம் செய்யவேன்.டும்.
- 6. எங்கள் கிராமத்தில் கவர்ன்மெண்டாரால் பைமா**ஸ்** நியமித்திருக்கும் அளவே போ**து** மானது. சர்வே செய்யவேண்டுமாளுல் குடிகளால் செல்வு ஒத்துக்கொள்ள சச்தியில்லா திருப்ப தால் ஜமீந்தாரவர்கள் செல்வான்பேரில் மட்டும் சர்வே செய்தால் சம்மதம்.
- 7. எங்கள் கிராமத்தில் மூலமில் தற்போது தேக்கு, வெங்கை, தொதகத்தி, குங்கிலியம், கடுக்காய் இந்த ஜாதி மாங்கள்போக பாக்கியுள்ள இதர ஜாதி எல்லா மாங்களும் மற்றும் எல்லா வித்துக்களும், ஆடு மாடு மேய்த்துக்கொள்ளும் பாம்பரை பாத்தியமாய் பசலி 1-க்கு அன்னியர் குடிக்கு 4 அணுவும், பட்டாதாருக்கு 6 அணு வீதமும் தீர்வை செலுத்தி அலுபவித்து வருவதை வழக்கப்படி சட்டம் மூலம் ஸ்திரம் செய்தம், பாத்தியம் இல்லாத மேற்கண்ட தேக்கு முதலிய உயர் ஜாதி மரங்களேயும் நாங்கள் அனுமதியின்றி அலுபவித்துக்கொள்ள உரிமைவகித்துச் சட்டம் செய்யவேண்டும்.
- 8. பொது ஜன உபபோகத்திற்கு எங்கள் இராமத்திற்குக் கவர்ன்மெண்டாரால் 72 பசலியில் பைமாஸ் நிர்ணயிக்கும்போதுள்ள புறம்போக்குகள் சப்பந்தப்பட்ட சகலவிதமான புறம்பு உள்ளும், ஜமீன்தார் உயித்தம்போல் பராதீணம் செய்யாமலும், இதற்குமுன் பராதீணம் செய்திருந்தாலும் பைமாஸ் ஏற்பட்ட காலத்தில் இருந்தப்புயே காலிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமெனறு சட்டம் செய்யவேண்டும்.
- 9. (a) எங்கள் சிராமத்திலுள்ள கண்மாய்கள் முதலிய நீர்ப்பாசாண வசதிகீள சமார்
 40 வருஷக்காலமாய் ரிப்பேர் செய்யாமல், கண்மாயிக்குத் தண்ணீர் வரத்துக்கள் தடைப்பட்டுச்
 சொற்பத் தண்ணீர் கண்மாய்சளுக்கு வந்தும், விவசாயத்துக்குப் போதாமல் வருஷா வருஷம்
 கடிபும், நஷ்டமும் ஏற்பட்டு வருற்றது. கண்மாயிக்கு வாக்கூடிய கால்வாய், மீலவாரி ஒடைகீள்ச் சீர்திருத்தும்செய்யாமல் மேட்டு, புஞ்சை நிலங்களில் தண்ணீர் அடித்து விவசாயத்திற்குத்
 வாத மணல் பூமியானதை தீர்வையைக் குறைக்கவும் ஷே கால்வாய் ஓடைகளேச் சீர் திருத்தும்
 செய்யவும் எங்கள் கண்மாயில் மணல் போக்கி இல்ல ததாலும் ஷே தண்ணீர் போகும் காலும் கரை, நீர்ப்புடி, புறம்போக்குப் பாதையை ஐமீனில் பட்டாச் செய்தபடியால், கன்மாயில் மணைலேறி
 மேடுபட்டிருப்பதால் ஷே பட்டவை ஏத்துசெய்து மணல்போக்கிவைத்துக் கட்டிக்கொடுக்கும்படிக்கும்
 ஷே மராமத்துகளேச் செய்யும்படி வற்புறுத்திக் கேட்க எங்களுக்கு மார்க்க மில்லாமல் கஷ்டப்படு
 வதை நிவர்த்திக்க ஷே மராமத்து வகையறுக்கீள கவர்ன்மெண்டிலேயே இன்லினீர்கள் மேற் பார்வையின்மேல் வருஷா வருஷம் ஏற்படும் மராமத்துக்கீன குடிகளாகிய எங்கள் கோரிக்கையின்படி, செப்பனிட்டு அதனுல் ஏற்படும் செல்லை ஐமீன தார்வாக்கிடம் பேஸ்து டிஸ்தியுடன் கவர்க்கெய் டில் வாங்கிக்கொள்ளும்படி சட்டம் செய்யவேடைடும். அப்படிச் செய்யாலிட்டால் எக்காலத்திலும் விவசாயம் முன்னேற்றமடையப்போவ நில்லே.
- (b) எங்கள் கிராமம் கண்மாயில் உள்ள மரங்கள், பாசிகள் முதலியவைகளே நாங்களே அ_{லு ப}வித்துக்கொள்ளச் சட்டம் செய்யவே*க*ுடும்.
- 10. ஒவ்வொரு வருஷங்களிலும் குடிகளின் குறைகளே தெரிவிக்க வசதியிருக்கும்படி ஜமா பந்தி அயணப்போல் கலெக்டர் அவர்கள் பொறுப்பில் ஐமீன் ஐமாபந்தி ஐமீன் குடிகளின் சௌகர்யமான இடங்களில் நடத்தும்படி சட்டம் செய்யவேண்டும்;
- 11. பட்டா மாறுதல் விஷயமாய் ஜமீனில் மனுக்கொடுத்தாலும் சப்-ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸ் மூலம் மனு வந்தாலும் ஜமீன்தார் இஷ்டம்போல் மாமூல் செலுத்தாவிட்டால் பட்டா மாற்றுவதே வழக்கமில்லேயென்று அநேகமாய் மாறுதலே இல்லாமலிருந்து வருவதால் பட்டா மாறுதலாகும் ரயத்துக்கள் விண்ணப்பங்களே ஐமீல் தாரிடமோ, கலெக்டாவர்களிடமோ கொடுக்க கேண்டுமென்றும், பட்டா மாறுதல் என் செய்யலில்லேயென்று மேற்பார்க்கும் பொருப்பு கலெக்டரவர்களிடம் இருக்கும்படி சட்டம் இயற்றுவதுடன், பௌதி, வாரீசு, கைபீது விஷயமாயும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும் பொறுப்பும் கலெக்டரவர்களிடம் இருக்கும்படி கேட்டுச்கொள்ளுசிறேம்.
- 12. தற்கா**லத்தி**ல் எதாவது சில ரயத்துக்கள் அனுபோகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஷே புஞ்சை, நஞ்சை, தோட்டம் வகையரு நிலங்களில், ரயத்துக்களுடைய சரீரப் பிரயாசையிஞல் சேர்த்துச் சீர்திருத்தம் செய்து வைத்திருக்கக்கூடிய அதிகமாயிருக்கும் அதிக விஸ்தீர்ணத்தை அவரவர்கள் பெயரால் எற்பட்டிருக்கும் பட்டாவிலேயே சேர்த்து கிஸ்திமட்டும் வசூலித்துத்கொள் ளும்படியாய்ச் சட்டம் செய்யவேண்டும்.
- 13 ஜமீன்தாருக்கும் குடிகளுக்கும் ஏற்படும் தகராறுகளே விசாரிக்க ஸ்பெஷல் கோர்ட்டு ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் நீதி வழங்கச் சட்டம் செய்யவேண்டும்.
- 14. எங்கள் கிராமத்திலுள்ள புறம்பொக்கு, ஊரணி, கண்மாய், நீர்ப்புடி முதலிய தரிசு நிலங்கள் பூராவும், ரயத்துகளின் அனுபோக பாத்தியதையில் பொது ஜனங்களின் சௌகர்யத் துக்கும், குடியானவர்களுக்கே உரிமை இருக்கச் சட்டம் செய்யவேண்டும்.
- 15. (a) ஜமீன்தார்களால் கொடுக்கப்படும் பட்டாக்களில், கவர்ன்மெண்ட் பட்டாக்களில் கண் டுள்ள சரத்துப்படியே இருக்கும்படி சட்டம் செய்யவேண்டும்.
- (b) எங்களால் வருஷா வருஷம் கண்மாய் வெட்டுவதற்காகவும், குடிகளாசிய எங்களின் க்ஷேமத்தின்பொருட்டு சுவாயி கும்பிடவேண்டிய நஞ்சையிலுள்ள ஒவ்வொரு ரயத்துக்களினிடத்தி லும், நெல், ரொக்கம் முதலியவைகள் வகுலிக்கப்பட்டும், அதன்படி எண்மாய், கால்கள் ரிப்பேர் செய்யாமலும், சமார் 20 வருஷகானமாக சலாமி கும்பிடாமலும், ஒரு விதமான நன்மையும் செய்யாத வகையில் ஐமீன்தார் இருப்பதால் மொத்தத் துகை **எவ்வள**வென்று நிஸ்க்கரிசை செய்து குடிகளின் க்ஷேமத்தைக் சருதி சுவாமி கும்பிடவோ, கண்மாய்கள் வெட்டவோ என்று முக்கிய ஏற்பாடுகள் கலெக்டர் அவர்கள் தலேமைகொண்ட கமிட்டியை உடனே நியமித்து பரிசீலின் செய்யச் சட்டம் செய்யவேணைடும்.
- (c) எங்கள் கிராமத்தில் சிை நிலங்களில் அதிக மழையினுல் உண்டாகும் தன்னூற்றினுல் நெல் சாகுபடிசெய்து வருகிறுர்கள். எந்த ஜலாதாரத்தின் உதவியின்றியும் நிலத்திலேயே உண் டாகும் ஊற்றினுல் சாகுபடியாகும் நெல்லுக்கு ஜமீன்தாரவர்கள் தண்ணீர்த் தீர்வை வசூலித்து வருகிறுர்கள். ஷெ உரிமையை ரத்து செய்யச் சட்டம் செய்யவேண்டும்.

(d) எங்கள் ஐமீனில் மேல்க்கண்ட குறைகள் தவிற தற்போது எதாவது குடியானவர்களுக்கு அற கூலமான விஷயங்களாவது, அனுபோக பாத்தியங்களாவது, இதர சலுகையான மாமூல் களாவது இருக்கும் பக்ஷத்தில், அப்படிப்பட்ட சௌகர்யங்களில் ஐமீன்தாரவர்கள் தஃலயிடக்கூடாது என்று சட்டம் செய்யவேண்டும்.

எங்கள் பொடுத்தில் எங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்ட பைமாஸ், புரம்போக்குகளே கவர்ன்மெண் டார ல சாவேசெய்து, எங்களிடம் ஒப்புவித்தும் **டி புறம்போக்குகளின்** பக்கத்திலுள்ள புஞ்சை வகையரா பாத்தியமான ாயத்துக்களின் அடைப்பு, வேலிகளில் உண்டாகும் விருக்ஷங்களே அவரவர் களே அரு பலித்துக்கொள்ளும்படிக்கும் **டி** புறம்போக்கு வகையரா முக்கியமானவைக**ளே** வருஷம் வருஷம் சிர்திருத்தம் செய்துகொடுக்கும்படி. சட்டம் செய்துகொடுக்க வேண்டியதாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுக்கேரும்.

ஆகையால தர்ம கவர்ன்மெண்டா**ர் அவர்கள் எழை விவசாயிகளி**ன் பேரில் இருபை**கூ**ர்ந்**து** நிவர்த்திகெய்ய வேண்டியதாய்த் தா**ழ்மையுடன் பிரார்த்தித்துக் கே**ட்டுக்கொள்ளுசிறேம்.

பட்டா நிலங்களில் நாங்கள் வீடுகட்டி**குடி**யிருக்கும் வி**ஸ்தீ**ர்ணத்தை நத்தம் புரம்போக்கில் சேர் த்து **தீர்**வையை ஈத்துச்செய்யவேண்டியதா**ய்க்** கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம்.

Memorandum by the Ryots of Sirangadu Village, Kannivadi Zamin.

- 1. கால் நடை வகையளு மேய்ச்சல். அதாவது எங்கள் இராமத்திலும் அதற்கு சமீபமாயுள்**ள** மின்களிலும் கால் நடைகள் இதுவரை **எற்**பட்டுவருகிற வழக்கப்படி. இனி எப்போதும் மே<mark>ய்ந்து</mark> வரும் சுதந்தரத்திற்கு இடையூரில்லாதிருத்தல்வேண்டும்.
- 2. மூலகளில் விவசாயத்திற்குறிய எர்சஞ்சலங்கள் வலையரு சாமான்கள் பச்சை எ**ருவு** அதாவது குழைகளும் வீடுகட்டுவதற்குறிய மரங்களும் மேய்ச்சலுக்குவேண்டிய வரிச்சு ஆக்கை புல் வகையருக்களும் எரி விரகுகளும் இன ும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மரங்களும் வெட்டி எடு த்து அநுபவித்துவருளதில் எக்காலத்திலாவது எவ்வித இடையூரும் குடிகளுக்கு நஷ்டமும் இல்லா திருக்கவேண்டும்.
- 3. தீர்வை எங்கள் பிராமத்தில் புஞ்சை நிலம் 60 செண்டு உள்ள குளி 1-க்கு ரூ. 0-3-4 கொண்ட பணம் உள்ளதாக 6 பணம் முதல் 14 பணம் வரைக்கும் ஷெ புஞ்சை நிலங்களில் குடிகள் கிளைப்பெட்ட தோட்டம் சாகுபடி செயதால் அதற்கு குளி 1-க்கு 12 பணம் முதல் 20 பணம் வரையும் தீர்வை வசூலித்துவருவதில் அதிகமான தீர்வையாயிருப்பதால் அதை நிவாத்தி செய்து புஞ்சைக்கும் தோட்டத்திற்கும் ஒரே தீர்வையாக குளி 1-க்கு 1 பண முதல் 2 பணம் வரை தீர்வை ஏர்ப்படுத்தவேனுமாய் கோருகினும்.
- 4. தீர்வை பாக்கிக்காக அதே நிலம்தான பொருப்பாக இருத்தல் வேண்டுமேயொ**ழிய** விவசாயத் திர்க்கிடையூரில்லா திருக்கும்பொருட்டு ஜங்கம் சொத்து அதாவது **கால்** நடை வகைய**ரா** ஜப்தி செய்யா திருக்கவேண்டும்.
- 5. எங்கள் இராமத்தில் புரம்போக்கு நிலங்களிலுள்ள மரங்கள் வகையருவை அதன் அடுத்த நிலத்துக்காரன் அறுபவித்துக்கொள்வ தாயிருக்கவேண்டும்.
- 6. பட்டா டிரான்சுபருக்கு மறக்கொடுத்தால் அந்நிலத்**திற்குரிய நீ**ர்வையைமட்டும் வசூலித்து பட்டா டிரான்சுபர் 15 தினத்தில் செய்துகொடுக்கவேண்டும். இது விஷயமாய் சம்மேரி சூட் போட்டுக் கொள்வதற்கு குடிகளுக்கு சக்தியில்**லே.**
- 7. ஓடைகளிலிருந்து சொல்பதினத் நிற்குவரும் தண்**ணீரை** குடிகள் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சி**றைல்** அதற்கு தண்ணீர் தீர்வை வசூலித்துவருகிறுர்கள். இ**னி அவ்**விதம் வசூல் செய்யாமலிருக்கும்படி செய்துகொடுக்கவேண்டும்.
- 8. எங்கள் இராமத்திற்கும் மஜார் பட்டிகளுக்கும் சமீபத்தில் குடிகள் வசதிக்கோப்ட்ட நத்தம் ஊரணி புறம்போக்கு நிலங்களே ஜமீல் தார் பட்ட ப்போட்டு தீர்வை வ**சூலித்து வருகிறுர். அவ்** விதம் 30 வருஷத்திற்குள் பட்டா போட்டிருப்பதை ரத்தாசெய்து ஷெ நிலங்களே குடிகெளின் வசதிக் கோக விட்டுவிடும்படி செய்யவேண்டும்.
- 9. குடிகளுக்கு வசதிகளுக்குறிய புறம்போக்கு நிலங்களே இனி பட்டா போடாமலிருக்கும்படி
- . 10. மீலோளுக்கு சமீபமாயுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களில் கண்மாய் தடுத்து நீர் பாய்ச்சிக் கொள்ள குடிகளுக்கு சகல சுதந்திரமிருக்கவேண்டும்.
- 11. ஒரு பட்டா நிலங்களுக்கு உள்புள்ளியாக ஒருவை தீர்வை செலுத்துவதாகயிருந்தால் ருசீதில் பட்டா நம்பரைத் தவிர இடி நிலத்தின் சாவே நம்பராவது விஸ்தீர்பைமாவது போடாமல் மே சம் வ ரசீது கொடுத்துவருகிறுர்கள். அத்னுல், தீர்வை செலுத்தாதவ*ு* டையை தீர்வை பாக்கிக் காக தீர்வை செலுத்தினவர்கள் நிலம் எலமாக பெருத்த நஷ்டமடைந்து வருகிறும்.
- . 12 இனி தீர்வை வசூல் செய்துகொடுக்கும் ர**சிதில் நிலத்தின்** சர்வே நம்பரும் வள்தீர்ணமும் போட்டு ரசிது கொடுத்துவரும்படி செ**ய்யவேண்டு**ம்.
- 13. ஒரு பட்டாதார் தன் நிலம் எலம் போடுவதற்குமுன் இஸ்தியைச் செலுத்திஞை ஸ்டாம்பு முதலான சிலவுகளேயும் சேர்த்து உசூல் செய்து அப்பால் ஜமீன்தார் கோர்டில் ஸ்டாம்பை ரீபண்டு வாங்கிக்கொண்டு தான் அடைந்துகொள்வதைத்துறை பட்டாதாருக்கு ஷெ ஸ்டாம்புக் கிரையத்தை வாப்பஸ்செய்கிறநில்லே. இதுவரை அவ்விதம் ஜமீன்தார் அடைந்திருக்கும் ஸ்டாம்புத் துகைகளே அந்தந்த பட்டாதாரர்களுக்கு வாப்பீஸ் கொடுக்கும்படி செய்வதோடு இனிமேல் அவ்விதம் செய்யாமலிருக்கும்படி செய்யகேண்டும்.

ஆகையால் கமிட்டியாரவர்கள் **எழைக்குடியானவர்களமீ**தில் கிருபைகூர்ந்து இம்மக்குரில் க**ண்ட** சங்கதிகளே பாடையிட்டு எடைழக்குடிரளின் க**ஷ்ட்ட**ததை நிவர்தி செய்யவேணுமாய் தா**ழ்மையுடன்** கேட்டுர்கொளுக்குறும்.

Memorandum by the Ryots of Kulaiyankarichal Village, Srivaikuntam Taluk, Tinnevelly District, dated 27th January 1938, regarding Karkuruchi and Sivapuram Mittas.

மிட்டர்.

1. ஷை குஃலயன்கரிசல் கிராமம் காகு குரிச்சி மிட்டா மகா-ரா-ரு-ஜூ ஆர். எஸ். ராமச்சந்திர அய்யர் அவர்கள் வகையறுக்களுக்கும், சிலபுரம் மிட்டா மகா-ரா-ரு-ஜூ சி. வ. நல்ல பெருமாள் பிள்ள அவர்களுக்கும் இருந்து வருகிறது.

ஆதித் தீர்வை.

2. ஷ கூலயன்கார்சல் இராமம் ஆதியில் புஞ்சை கேட்டாக இருக்குங்காலத்தில், முன் எந் தக் காலத்திலும் குடிகளுக்குப் பாத்தியப்பட்ட ஒரு சங்கிலி நிலத்துக்கு வருஷம் 1-க்கு 5 பணம், 7 பணம், 9 பணம், 10 பணம் என்று சாஸ்வதத் தீர்வை எற்படுத்தி குடிகளுக்கு சாஸ்வதப் பட்டாக் கொடுத்து, தீர்வை வகுலித்து வந்தும் வருஷா வருஷம் மீட்டாதார் அவர்கள் காருன்ய பிரிட்டிஷ் கேவர்ண்டுமென்டார் அவர்களுக்கு பேஸ்த் கிஸ்த் செலுத்தி வந்தார்கள். ஒரு பேடைம் என்பது கு. 0-3-4.

குளம்.

3. சுமார் 65 வருஷங்களுக்குமுன் காருணைய சர்க்காரால் கால் வாய்க்கால்கள் வெட்டி, குளங்கள் வெட்டப்பட்ட காலத்தில் ஷே குஃயென்கரிசல் கொழுத்திற்கு காம்பன்சேஷன் கொடுத்து, மருதணிக் கூட்டம் குனம் என்றும், பொட்டல் குளம் என்றும், சின்னச்சாமி நாயக்கர் குளம் என்ற கோரம்பள்ளம் குளம் என்றும் காருணைய சர்க்கார் அவர்கள் குளம் வெட்டிக் கொடுத்து, குஃல யன்கரிசல் இராம் நிலங்களே நஞ்சை சாகுபடி செய்ய குடிகளுக்கு அனும்தி கொடுத்தார்கள்.

சாக்கார் வாட்டர்ரேட் தீர்வை.

4. ஷ இராம நிலங்கள் நஞ்சைபான காலத்தில் நஞ்சை முதல் போகம் சாகுபடிக்கு எக்கர் 1-க்கு ரூ. 4-0-0 வீதமும், 2-ம் போகம் சாகுபடி செய்தால் வக்கர் 1-க்கு ரூ. 4-0-0 வீதமும், கத்திரிப் பயிர் செய்தால் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 6-0-0 வீதமும், வாழைப் பயிர் செய்தால் வருஷம் 1-க்கு எக்கர் 1-க்கு ரூ. 6-0-0 வீதமுமாக காருணைய சர்க்கார் அவர்கள் சாஸ்வத வாட்டாபெட் தீர்வை ஏற்படுத்தி குடிகளிடமிருந்து சர்க்கார் அவர்களுக்கு வசூலிக்கும்படிக்குச் சட்ட திட்டம் செய்திருந்தார்கள்.

மிட்டாதார் அவர்கள் சட்ட விரோதமாய் வசூலிக்கும் தீர்வை.

- 5. (a) டி மிட்டாதார் அவர்கள் இதன் 2-வது பர்ராவில் சொல்லப்பட்ட புஞ்சைத் தீர்வை யையும், 4-வது பர்ராவில் சொல்லப்பட்ட சர்க்காருக்கு உரிய வாட்டாரேட் தீர்வையையும் மட்டும் வசூலிக்கவேண்டியதிருக்க அநீதியாய் முதல் போகத்துக்கு எக்கர் 1-க்கு ரூ. 8-0-9 வீதமும், 2-ம் போகம் சாகுபடி செய்தால் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 5-0-6 வீதமும், 3-ம் போகம் சாகுபடி செய்தால் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 10-0-0 வீத தால் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 5-0-6 வீதமும், கத்திரிப் பயிர் செய்தால் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 10-0-0 வீத மும், வாழைப் பயிர் செய்தால் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 13-1-3 வீதமும், டி நஞ்சைகளில் மானுவாரி கம்பு, கேழ்வ கு, என முதலான பூம்டயிர் செய்தால் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 1-0-0 வீதமுமே தீர்வை வசூலித்து வருகிறுர்கள்.
- (b) இந்த அநீதி மாத்திரமல்ல, எந்தக் சாலத்திலும், சாகுபடியாக வந்த நஞ்சைகளில் குடிக னால் சாகுபடி. செய்ய இயல்பு இல்லாமலோ, அல்லது வேறு காரணத்திஞ்லோ சில் வருஷங்களில் கார், பளானங்களுக்கு சாகுபடி செய்ய லாயக்கு இல்லாமல் தருசாக இருக்கப்பட்ட நஞ்சை நிலங் களுக்கும், சில நஞ்சைகள் குடிகள் சாகுபடி செய்ய லாயக்கு இல்லாமல் கேத் தருசாக இருக்கப் பட்ட நஞ்சை நிலங்களுக்கும் காருண்ய சர்க்கார் அவர்களுக்கு வாட்டாடுட் தீர்வை இல்லே என்று சட்டமிருக்க, ஷெ மிட்டாதார் அவர்கள் இதன் 2-வது பாடாவில் சொல்லப்பட்ட புஞ்சைத் தீர்வை மட்டும்தான் வசூலிக்க கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்க, சட்ட விரோதமாய் 5 (a) பாராவில் கண்ட படியேதான் எக்கர் 1-க்கு ரூ. 8-0-9 வீதமே வசூலித்து வருகிறுர்கள்.
- (c) சில புஞ்சை நிலங்களின் குடிகளின் முன்னோர்கள் கிணறு வெட்டி தோட்டப் பயிர் செய்து வந்திருந்தும், பின்னுல் கிணற்றில் நல்ல ஐலம் இல்லாததினுலேயோ, அல்லது வேறு காரணத்தினுலேயோ தோட்டப் பயிர் செய்யாமல் எந்தக் காலமும் கருசாகப் போடப்பட்டு தற்சமயம் குடிகள் வீடு முதலானவை கட்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு, இதன் 2-வது பாபாவில் கண்டபடி, மிட்டாதாயவர்கள் புஞ்சைத் தீர்வை மட்டும் வசூலிக்கலாம் என்று சட்டமிருக்க வருஷம் 1-க்கு ஏக்கர் 1-க்கு ஞ. 2-0-0 வீதமும் ரு. 3-0-0 வீதமுமாக எக்காலமும் தீர்வை வசூலித்து வருகிருர்கள்.

சாக்கார் வாட்டர்ரேட் தன்ளுபடி.

- 6. (a) இடைக்கிடையே சில வருஷங்களில் ஷே இராம நஞ்சைகளின் பயிர், மழை, காற் வரத் துத் தண்ணீர் இல்லாமல் தீய்வு ஏற்பட்ட போகங்களுக்குறிய வாட்டர்டேட் தீர்வைலைய காருண்ய சர்க்கார் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்ட: மென்று குடிகளுக்காக வஜாச் செய்து, தள்ளிக்கொடுத்தி ருக்க, மிட்டாதார் அவர்கள் இதன் 5 (a) பாராவில் கண்டபடி எக்சர் 1-க்கு ரு. 8-0-9 வீதமே தீர்வை வசூலித்து வந்திருக்கிறுர்கள்.
- (b) இதன் 3-வது பாராவில் கண்ட சின்னச்சாமி நாயக்கர் குனம் என்ற கோரம்பள்ளம் குனத்தின் 1-ம் நீ. மடைப் பாசான நஞ்சைகளுக்கு சுமார் 20 வருஷங்களுக்குமுன் பழைய வாட்டாரேட் தீர்வையைக் குறைத்து, முதல் போகத்துக்கு எக்கர் 1-க்கு ரூ. 3-0-0 வீதமும் 2-ம் போகத்துக்கு ஏ. 3-0-0 வீதமும் 2-ம் போகத்துக்கு ரூ. 1-8-0 வீதமும் வாட்டார்க்க், தீர்வை குடிகளிடமிருந்து வகுலிக்கும்படி காருண்ய சர்க்கார் அவர்கள் சட்ட திட்டம் செய்திருக்க, மிட்டாதார் அவர்கள் 5 (a) பாராவில் கண்டபடியே தான் முதல் போகத்துக்கு ரூ. 8-0-9 வீதமும், 2-ம் போகத்துக்கு ஏக்கர் 1-க்கு: ரூ. 5-0-6 வீதமுமாக, சட்ட விரோதமாய் தீர்வை வஞலித்து வருகிறுர்கள்.
- (c) ஷெ பொட்டல் குனம் பாசானம், மருதணிக் கூட்டம் குனம் பாசானம் நஞ்சைகளுக்கு 2-ம் போகம் சாகுடிடி, காருண்ய சர்க்கார் அவர்கள் வாட்டர்டேட் தீர்வை ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 4-0-0 ஆக இருந்ததை, குடிகளுக்காகக் குறைத்து ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 2-0-0 வீதமும் வாட்டர்ரேட் தீர்வை வசூலிக்கும்படி சட்ட திட்டம் செய்திருக்க, மிட்டாதார் அவர்கள் 5 (a) பாராவில் கண்டபடியே ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 5-0-6 வீதமே அநீதியாய் வசூலித்து வந்திருக்கிறுர்கள்.

விருட்சங்களி**ன** தீர்வை.

- 7. (a) ஷை கொமப் பஞ்சை நிலங்களிலும், சில நஞ்சை நிலங்களிலும் குடிகளின் முன்னோர் கள் காலத்தில், தென்னே, மாவு, பூண் முதலான விருட்சங்கள் இருந்திருக்குமேறு என்னமோ தெரிய வில்லே. ஆணுல் குடிகளின் முன்னோக்கள் காலத்திலேயே குடிகளின் பட்டாவில் தென்னே மாம் 1-க்கு ரூ. 0-3-5 லீதமும், மாம் ம் 1-க்கு ரூ. 0-6-9 வீதமும் தீர்வை ஏற்படுத்தி பட்டா எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஷெ பட்டாவில் எழுதப்பட்ட ம ங்கள் இருந்ததாக தற்காலக் குடிகளுக்குத் தெரியவில்லே. அப்படி இல்லாத மாங்களுக்கும் முன்னோக்கள் காலமுதல் நாளது வடை ஷெ விபரப்படி அநீதியாய் மிட்டாதார் அவர்கள் குடிகளிடம் தீர்வை வசூலித்து வருகிறுர்கள்.
- (b) இது மாத்திரமல்ல, ஷெ கிராமத்தில் சில புஞ்சை நிலங்களிலும், சில நஞ்சை நிலங்களிலும் பினாகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஷெ பின பருவம் 1-க்கு ரூ. 0-0-10 வீதமும், கட்டு, காய் என்ற பின் 1-க்கு ரூ. 0-0-11 வீதமும் தீர்வை ஏற்படுத்தி வசூலித்து வருவதுமல்லாமல் இடி பினேயின் கீழ் நிலத்துக்கும் தீர்வை ஏற்படுத்தி மிட்டா தார் அவர்கள் வசூலித்து வந்திருக்கிறூர்கள்.
- (c) ஷ ப‱களில் சில பஃனகள் குடிகளின் முன்ணோ்கள் காலத்திலேயே, பட்டு, வெட்டி, எடுபடலுப்போயிருக்கப்பட்ட பஃனகளுக்கும் மிட்டாதார் அவர்கள் அநீதியாய் நாளது வரை தீர்வை வசூலித்து வருகிறுர்கள்.

பனே வெட்டு.

8. குடிகள் வீடு முதலான எருத்துப்புறைகள் கட்டுவதற்காகத் தங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்ட 8. குடிகள வடு முதலான எருத்துப்புறைகள் கட்டுவதற்காகத் தங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்ட பூனக்கோ வெட்டப் போணுல், மிட்டாதார் அவர்கள் ஷை குடிகளே பூன் வெட்டவிடாமல் தடுத்து, பலவந்தமாய் பூன் 1-க்கு ரூ. 1-0-0 அல்லது ரூ. 1-8-0 வசூலித்துக் கொண்டுதான் ஷெ பூனக்கோ வெட்ட விடுகிறுர்கள். இப்படி வெட்டப்பட்ட பீனகளுக்கும் 7 (b) பாராவில் கண்ட வீதாச்சாரப்படியே எந்தக் காலமும் தீர்வை வசூலித்து வருகிறுர்கள். இப்படி மிட்டாதார் அவர் களுக்கு ரூபாய் கட்டி பூன் வெட்ட சக்தி இல்லாத அநேக எழைக் குடிகள் தங்கள் குடியிருப்புக்கு வசதியாகவும், தங்கள் ஆடு மாடுகள் அடைக்கும் எருத்துப்புறை முதலானவை வசதியாகவும் கட்டக்கூடாத நிலேமையில் மழை காலங்களில் மிகவும் கஷ்ட நடிைப்படுகிறுர்கள்.

சர்க்கார் அவர்கள் தன்னிக்கொடுத்த தீர்வை.

9. காருஸ்ய சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பசலிக்கும் குடிகள் செறுத்தவேண்டிய வாட்டர் பேட் தீர்வை மொத்த தொகையில் ரூ. 1-க்கு அணு 1½ வீதம் 1343-ம் பசலியிலிருந்து குடிகளுக்காக சர்க்கார் அவர்கள் தள்ளிக் கொடுத்திருக்க, அது குடிகளுக்குப் பாத்தியப்பட்ட தல்லவெல்று, மிட்டாதார் அவர்கள் தங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்டதென்று சொல்லி, குடிகளின் நிலத்தை ஜப்தி, எலம் முதலான நடவடிக்கைகள் செய்து ஷெ தள்ளிக் கொடுத்த தொகையையும் சோத்து வசூலித்து வருகிறுர்கள்.

செஸ்.

10. காருண்ய சர்க்கார் அவர்களுக்குக் குடிகள் செலுத்தவேண்டிய 4-வது பாராவில் கண்ட வாட்டர் ரேட் தீர்வைக்குமட்டும், சர்க்கார் அவர்கள் செஸ் வசூலிக்கும்படி திட்டம் செய்திருக்க மிட்டாதார் அவர்கள் அநீதியாய் குடிகளிடம் வசூலிக்கப்பட்ட 5 முதல் 9 பாராக்களில் சொல்லப் பட்ட தொகைகளுக்கும் சேர்த்து வருஷம் 1-க்கு ரூ. 0-0-10½ பைசா வீதம் "செஸ்" என்று வசூலித்து வருகிருர்கள்.

டிமாண்டு, தமுக்கு, சூலி, வட்டி.

11. ஒவ்வொரு டசலிக்கும் ஜுன்**மீ 30 தே**திக்குள் பட்டா எழுதிக் குடிகளிடம் சார்**பு** செய்து தீர்வை வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று காருடை சர்க்கார் அவர்கள் சட்ட**மிருக்**க ு இது விபரம் இதில் வசுரை குடியாக விரையிய விரையிய விரையிய விருக்கு பிட்டாதார் அவர்கள் ஜுல், ஆகஸ்டு மாதங்களில் பட்டா சார்பு செய்துகொண்டு ஜுன் மாதம் 30 உக்குள் சார்பு செய்துகொண்டு ஜுன் மாதம் 30 உக்குள் சார்பு செய்ததாக தெய்தி போட்டுக் கொடுப்பதோடு அநீதியாய் மிட்டாதார் அவர்கள் வசூலிக்கும் தொகைகளுக்கும் டிமாண்டுப் படியென்றும் தமுக்குகூலியென்றும் 12 மாதம் 14 மா தங்களுக்கு வட்டியென்றும் ஈசீதில் யெழுதிக்கொடுத்து வசூலிக்கிறுர்கள். இது விபரம் இன்ன தென்று எழைக் குடிகளுக்குத் தெரியவே இல்லே.

பட்டா மாறுதல்.

- 12. அயன் கிராமங்களில் ஜாயின்ட் பட்டாதார்களுக்கும், கொயம் வாங்குகிறவர்களுக்கும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தாலூகா ஆபீஸிலிருந்து நோட்டிஸ் கொடுத்து, குடிகளே விசார2ணசெய்து, எவ்விதப் பீசும் வாங்காமல் புள்ளிப்பட்டா மாற்றிக் கொடுக்கிருர்கள். அதேமாதிரி மிட்டாதார் அவர்கள ஆபீஸிலும் குடிகளுக்கு பட்டா மாற்றிக் கொடுக்சவேண்டிய நியாயமிருக்க, குடிகள் பட்டா மாறு தலுக்கு மணுக்கொடுத்தால் மிட்டா ஆபிஸுக்கு பட்டா 1-க்கு ரூ. 3-0-0 கொடு என்று சொல்லி கட்டாயப்படுத்தி பலவந்துமாய் வாங்கிக்கொண்டு பட்டா மாற்றிக் கொடுக்கிறூர்கள். அவர்கள் கேட்ட படி ரூபாய் கொடுக்காலிட்டால் பட்டா மாற்றிக்கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறுர்கள்.
- 13. தற்காலம் சுமார் (7, 8 வருஷங்களாகக் குடிகள் விவசாயத்தில் அதிக நஷ்ப்பட்டுக்கொண் டிருப்பதால் சென்ற 1345-ம் பசலிக்கு மிட்டாதார் அவர்கள் அநீதியாய் வசூலிக்கிற தீர்வை தொகையை, சில எழைக்குடிகள் செலுத்த எலாத நிலேமையில், பிட்டாதார் அவர்கள் ஷெ குடி களின் நிலத்தை ஜப்தி எஸ்ம் முதலான நடவடிக்கைகள் செய்து தாங்களே எலத்தில் எடுத்து வைத் துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். சென்ற 1346-ம் பசலிக்கும் இர்வை செலுத்த எலாத நிலேமையில் அநேகம் குடிகளுக்குப் பாக்கி எற்பட்டிருக்சிறது. நானது 1347-ம் பசலிக்கு மழை இல்லாமலும், கால்வரத்துத் தண்ணீர் இல்லாமலும் இய்வு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நானது பசலிக்கு இய்வு ஏற்படுவதால், கடந்த பசலித் தீர்வை செலுத்தக்கூடாத நிலேமையிலிருப்பதால் ஷெ மிட்டாதார் அவர்கள் 1346-in பசலி தீர்வையை வசூலிக்காமலும், ஜப்தி முதலான நடவடிக்கைகள் நடத்தாம**லும்** நிறுத் இவைக்கும்படி தம்வாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம்.

குளம் புறம்போக்கு.

14. (a) ஷை இராமத்தில் மகா-**ா-ரா-ஸ்ரீ** பி. டபின்யூ. டிபார்ட்டென்டிலிருந்து 3-வது பாரா**வில்** கண்ட குளங்கள் வெட்டும் காலத்தில் **ஷே குளம்** வெட்டின நிலங்கள் குடிகளுக்குப் பாத்தியப்பட்ட

தாக இருந்தால், காருண்ய கவர்ன்மெண்**டிலிருந்து குடிகளுக்குக்** காம்பன்சேஷன் கொடுக்கும்ப**டி.** சாங்ஷன் செய்த தொகையை மிட்டாதார் அவர்கள் எழைக்குடிகளே எமாற்றி, டி காம்பன் சேஷன் தொகை தங்களுக்கே பாத்தியப்பட்டதென்று சொல்லி தாங்களே எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

- (b) ஷ 3-வது பாருவில் கண்ட இன்னச்சாமி நாயக்கர் குளம் என்ற கோரம்டள்ளும் குளம் வெட்டின காலமுதல் நாளதுவரையும் குடிகளின் ஆடு மாடுகள பகலில் மேய்ந்து தங்கித் தாபரிக் கவும் தாயகமாக இருந்துவந்தது. இப்படி இருந்துவந்திருக்க ஷ குளத்துக்குள் ஒரு பாகத்தில் 12,000 ரூபாய் பெறுமான கருவேலுடை மங்கின், மறவன்மடம், தம்பிக்கையீண்டான் கிராமங்கள் பாத்தியப்பட்ட மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சொக்கலிங்கபுரம் மிட்டாதார் கந்தசாமி டெட்டியார் அவர்கள் வெட்டி விற்று பெரும் பலனடைந்ததுடன், குடிகளின் ஆடுமாடுகினேயும் ஷே குளத்துக்குள் மேயலிடாமல் தடுத்து குடிகளுக்கு அதிகக் கஷ்ட நஷ்டங்கின் உண்டுபண்ணிச்கொண்டிருக்கிறுர்கள்.
- (c) இதோடு ஷை குனத்துக்குள் இன்னெரு பாகத்தில் சுமார் 12,000 ரூபாய் பெருமான கருவேலுடை மாங்கள் இருக்கிறது. அலதையும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சிவபுரம் மிட்டாதார் அவர்கள் தாங் களே வெட்டி விற்று ஆதாயமடையவேண்டும் என்ற நோக்கம் உள்ளவர்களாயிருப்டதோடு, குடி களின் ஆடு மாடுகளேயும் ஷே குளம் புறம்போக்கு நிலத்தில் மேயவிடாமல் தடுத்து, குடிகளுக்கு அதிகக்கஷ்ட நஷ்டங்களே உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறுர்கள்.

மத்திரி ஓடைப் புறம்போக்கு.

- 15. ஷெ சிராம நஞ்சைகளின் நடுவில் சென்றுகொண்டிருக்கும் மதகிரி ஓடை ஆதியிலேயே காருண்ய சர்க்கார் அவர்களால் புறம்போக்காகக் கழிக்கப்பட்ட காலமுதல் இதுவை யும், குடிகளின் ஆடு மாடுகளுக்குப் பகலில் பெயவும், தங்கித் தாபரிக்கவும் ஷெ கிராமத்தில் வேறு தாயக மான இடம் இல்லாததால் ஷெ மதகிரி ஒடைப் புறம்போக்கிலும், 14-வது டாராவில் சொல்லப்பட்ட குளம் புறம்போக்கிலும்தான் ஆடு மாடுகள் பகலில் மேய்ந்து தங்கித் தாடரித்துவந்தன. டுஷ ஒடைஷை கிராம நஞ்சைகளுக்கு வடிவு காலாகவும் இருந்துவந்தது. உப்பாறு ஓடை அணேயிலிருந்து சமுத்திரம்வரை புறம்போக்காகக் கழிக்கப்பட்டு, ஷெ கிராம குடிகளின் விபசாயத்துக்கு அனுகூல மாக இருந்துவந்திருக்கு. மிட்டாதார்கள் அவர்கள் சிலபாகத்தை பட்டாக் செய்துகொடுத்து, நஞ்சை சாகுபடி செய்திருக்கிறுர்கள். மற்றும் சில பாகத்தை மச்சம், புல் குத்தரைக்கு விட்டு குடிகளின் ஆடு மாடுகின் மேயவிடாமலும் நடமாடவிடாமலும் கஷ்ட நஷ்டப்படுத்திகுறுர்கள். ஷெ ஓடையை புல், மச்சக் குத்தகைக்கு எடுத்து மச்சம் பிடிப்பவர்கள் ஷெ ஓடையை இடைக்கிடையே மண்கரை டோட்டு மறித்துவருவதால் குடிகளின் நஞ்சைகளுக்குத் தண்ணீர் வடிய லாயக் கில்லாமுல் அநேக கஷ்ட நஷ்டங்கின் உண்டுபணணிக் கொண்டிருக்கிறர்கள்.
- 16. ஆகையால் எழைக்குடிகளின் பேரில் பரிபூரண கிருபைகூர்ந்து மேலே சொல்லப்பட்டிருக் கிற பாராக்களின் விஷயங்களே சமூசம் பார்வையிட்டும், தங்கள் வசதிப்படி ஷே இரமத்தை, நேரில் பார்வையிட்டும், மகா-ா-ரூர் பிட்டாதார் அவர்கள் சட்ட விரோதமாகவும், நியாய விரோதமாகவும், இதுவரை குடிகளிடத்தில் வசூலித்துவந்திருக்கிற நீர்வை முதலான தெண்டங்களே இனிமேலாவது வசூலிக்காமலிருக்கவும், காருண்ய கவர்ஸ்டுமன்டார் அவர்களால் புறம்போக்காகக் கழிக்கப்பட்ட குளம் புறம்போக்கிலும், மத்கிரி ஓடை புறம்போக்கிலுல் ஷெ மிட்டாதார் அவர்கள் பிரவேசியாமலி ருக்கவும் நிட்டமான ஏற்பாடுகள் செய்ய சமுகத்திலிருந்து, அனுகூலமான உத்தாவாக வணக்க மாய் பிரார்த்திக்கேறும்.

Memorandum by the Ryots of Elaiyangudi Taluk, Sivagangai Zamin.

சிவகங்கை ஜமீன் இளேசாங்குடித் தாலூகா விவசாயிகள் முதலாவது மகாநாடு 24—1—38 திங்கட்கிழமை இளயாங்குடியில் நடைபெறறது.

மகாநாட்டு வெதுவேற்புக் கழகத்தில்லோர்—ஜுட் எஸ். அப்தால்சரஹ்மோன் அவர்கள், ெகுநாதமடை. கொடியேற்று விழாச்செய்தவர்— ஸ்ரீமான் எஸ்.ஓ.எஸ்.பி. உடையைப்பா அம்பலம் அவர்கள், (கிவகெங்கை ஜமீன் விவசாயிகள் சங்கத் தீலவர்).

மகாநாட்டுத் திறப்பானர்—-ஸ்ரீமோன் பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள், (சென்ணே மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி செம்டார்), செல்ணே.

மகாநாட்டுத் தூலவர்—புசொபசர் ஸ்ரீமான் என். ஜி. ொங்கா அவர்கள், (இந்திய சட்ட சபை மெம்பர், அக்ல இந்திய விவசாய நொழிலாளர் சங்கத் தூலவர்).

மகாநாட்டில் நிறைவேறிய தீர்மானங்கள்.

- 1. உலகம் பொற்றும் உத்தமர் மகாத்மா காந்தியடிகள்; ஞூஜத் எஸ். சத்தியமூர்த்தி அவர்கள்; ஞூஜத் ராஜன் பாபு முதலியோருக்கு ஏற்பட்டுள்ள வியாதி குணப்பட்டு, திடகாத்திர சீரேத்தையும், நீண்ட ஆயுளேயும் தந்து ஏழைகளின் தூயர் தீர்க்கத் தொண்டாற்றும், சகலவித சௌகரியங்களேயும் அருஞுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனே இம்மகாநாடு பிரார்த்திக்கின்றது.
- 2. இராமந்தோறும் பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தி கட்டாயக் கல்லியை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதுடன், வயது வந்தவர்களுக்கும், அடல்ட் ஸ்கூல் ஏற்படுத்திப்படிக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுத்தும், பள்ளிக்கூடந்தோறும், தொழிற்கல்லி கற்றுக்கொடுக்கும் வசதிகளேச் செய்துகொடுக்கு மாறு சென்னே சர்க்கார் (காங்கிரஸ்) மந்திரி சபையை இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.
- 3. சென்னே (காங்கொஸ்) சர்க்கார் வாக்க**ளி**த்த**டடி இவ்வருஷ**ம் இந்த ஜில்லாவில் பூணை மதுவிலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டுவடுவணுமாய் சர்க்காடைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன், மதுவிலக்குத் திட்டம் ஒழுங்காக நிறைவேறத் தக்க முறையில் பொது ஜனங்கள் வேண்டிய முயற்சி எடுத்து சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்க வேணுமாய் இம்மகாநாடு சரக்காரையும் பொது ஜனங்களேயும் கேட்டுக் கொள்கிறது.

- 4. ஜமீன்தாரி பிராந்தியத் நிற்குட்பட்ட சகல கண்மாய், கால்வாய் மராமத்துக்களேயும், சர்க்காரே நேர்முகமாக மராமத்துசெய்து, அதன் செல்வை பேஷ் சிஸ்துடன் ஜமீன்தார், இனும்தார், கவுல் தார் முதலியவர்களிடம் வசூலிக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்யவேணுமாய் இம்மகாநாடு சென்னே (காங்கிரன்) சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- 5. சென்ஃன (காங்கிரஸ்) சர்க்கார் சமீபத்தில் 1346, 1347-ம் பசலி பாச்சிகளே விவசாயிகள் செலுத்திவிட்டால் 1345-ம் பசலி முதல் முன் பாக்கிகள் தீர்ந்ததாகக் கருதப்படுமென்றும், வரி பாக்கிகள் 15 நடவைகளில் செலுத்தலாமென்று அறிக்கை விட்டிருந்தும், அதைப் பொருட் படுத்தாது, விவசாயிகள் ஈவுத் தொகையாகக் கொடுக்கும் வரியையும் ஐமீன் சிப்பந்திகள் வாங்க மறுத்து விபசம் தெரியாத விவசாயிகளிடம் பழம்பாக்கி முழுமையும் நானது பசலி வரை ஒரே தடவையில் கொடுக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துவதும், ஜப்தி செய்து விவசாயிகளே அலக்கழிவு செய்து வருவதையும் இம்மகாநாடு பலமாக கண்டிக்கிறது.
- 6. கண்மாய்களில் போதிய தண்ணீரில்லாத காரணத்தாலும், மழை சரியாக வருஷியாத காரணத்தாலும், கிராமங்களில் பெருவாரியான நிலம் சாவியாகப் போயிருப்பதை வரி வஜா செய்துகொடுக்க விவசாயிகள் கோரும் கோருதவே அலக்கழினிற்கும் ஆளாக்கிவரும் பரிதாபச் செய்கையை இம்மகாநாடு பலமாகக் கண்டிக்கிறதுடன், சாவி, வரி, வஜாச் செய்யும் விஷயத்தில் லஞ்சம் கோரும் சில்லனர்ச் சிப்பந்திகள் மீது தக்க நட்டடி எடித்துக்கொள்ள வேணுமாய் சிவடுகங்கை ஜமீன் திவான் அவர்களே இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்ளிறது. (பொதுவக்குடி சிரமம் ரையத்துகள் சாவி அறுத்து மகாநாட்டுத் தவேவரிடம் கொண்டுவந்து காட்டி இவ்வித சாவிக்கு வஜாச் செய்ய மனுக் கொடுத்ததில் ஜமீன் சில்லரை உத்தியோகஸ்தர்கள், வசூல் இன்ஸ்பெக்டர் முதலியோர் ஸ்தலத்திற்கு ரூபாய் இரண்டு வீதம் கொடுத்தால்தான் வஜாவிற்கு சிபார்சிக்கப்படுமெனக் கேட்சி முர்கள் என்றதும் கூட்டத்தினர் பரிதாபம், வெட்கம், வெட்கம், என்ற கூக்குரலிடையே தீர்மானம் நிறைவேறப்பட்டது).
- 7. தற்சமயம் ஜமீன்தாரியில் ஏற்பட்டிருக்கும் வாரமும்-தீர்வையும் அதிக ஜாஸ்தியாயும், நிரம்ப பாதகமாயு மிருப்பதால் அவைகளேக் குறைத்து, ாயத்துவாரி நிலங்களுக்கு ஒப்பந்தமாகத் தீர்வை ஏற்படுத்தி அந்தந்தப் பசலிகளில் விளேவிற்கு வரும் விஸ்தீர்ணத்தின்பேரில் மட்டிலும் வரி விதிக்க வேணுமாயும், மற்ற விதமாக எவ்வித வரியும் வாங்கக்கூடாதென்று சட்டம் ஏற்படுத்தி அமுலுக்குகொண்டுவா வேணுமாய் இம்மகாநாடு சென்னே (காங்கியல்) சர்க்காரையும், சிவகெங்கை ஜமீன்தாரியையும் கேட்டுக்கொள்ளிறது.
- 8. ஜமீன்தாரி எஸ்டேட்டி இன்ன சாகுபடி. நிலங்களெல்லாம் விவசாயிகளுக்கே பாத்திய மென்றும், ஜமீன்தார்களுக்கு நிகுதி செய்யும் வாம் அல்லது வரிமட்டும் வசூலிக்கப் பாத்திய மென்றும், தண்டிரைகளுக்கு நிகுதி செய்யும் வாம் அல்லது வரிமட்டும் வசூலிக்கப் பாத்திய மென்றும், கண்டிரம் கால்கீளச் சேர்ந்த இடங்களும், அனுதி தரிசு இடங்களும், சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாத மற்றப் புறம்போக்கு இடங்களும் விவசாயிகளுக்கே பொது பாத்தியமொன்று அனுமானித்து கால்நடை மேயச்சலிற்காகவும், எருக்குழை உற்பத்தி செய்யும் பாரஸ்ட் இடமாகவும், சில பாகங்களே ஆடு மாடுகளுக்கும், பொது ஜனங்களுக்கும் கோடை காலத்தில் உபயோகப்படுத்த நீர் வசதியுள்ள ஊரணிகளாகவும், பிரத்தியேகப்படுத்த வேண்டியது அவசியமென்றும் இம்மகாநாடு ஜமீன்தா வர்களேக் கேட்டுக்கொள்வதுடன் சட்டமுலம் ஐமீன்தாரியைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டமியற்றி விவசாயிகளில் நல்ஃனக் கவனிக்க முன்வ வேணுமாய் சென்னே (காங்கிரன்) சர்க்காரை இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.
- 9. தற்கால சட்ட அமைப்பில் பட்டா மாறுதல் சம்மந்தமான விஷயங்கீள சரியானபடி அமுலுக்குக் கொண்டுவர வசதியில்லாததால், ஜமீன்தார் தரப்பில் சுவான்தார்கள் அல்லாத மற்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை நடத்தி அதஞுல் விவசாயிகளுக்கு எரானமான நஷ்டம் ஏற்படுத்துவ துடன் விவசாயிகள் நிலத்தையே இழக்கும்படி நேரிடுகிறதால், அது சம்மந்தமான சட்டங்கீளத் திருத்தியமைக்க வேணுமாய் இம்மகாநாடு சென்னே (காங்இச்ஸ்) சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- 10. விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கவேண்டிய வரிகளேப் பத்து வாயிதாக்களில் வசூலிக்க வேண்டியதென்றும், வியாஜ்ஜியமில்லாமல் மகசூல்களேயும், நிலத்தையும் ஜப்தி செய்யவும், ஏலம் போடவும் ஜமீன்தார்களுக்கு அதிகாச மிருக்கக்கூடாதென்றும், பாக்கி பூருவும் நிலங்களின் பேரில் அடமான பாத்தியம் சட்டப்படி ஏற்பட்டிருப்பதால் அதனுல் ஜமீனதார்களுக்கு யாதொரு பாதசுமும் ஏற்படக்கூடியதாகயில்?லயென்றும், விவசாயிகளின் நலன் நாடும் முறையில் சட்டமியற்ற இம்மகாநாடு (காங்கி.ஸ்) சர்க்காசைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- 11. ஜமீன்தாரியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நில பாத்தியம் ஏற்பட்டு வாரம் வரி செலுத்திவரும் பொழுது ஜமீன்தார்களால் கொடுக்கப்பட்ட தர்மாசனம் ஜீவிதம் இரும்தார்கள் தர்மாசனம் இராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு நில பாத்தியம், வசிக்கச் சொந்த மீன கட்டிக்கொள்ளும் பாத்தியம் கொடாது நினேத்தபொழுது இராமத்தை விட்டு வெளியேற்றிவரும் சுயேச்சாதிகார அதிக்கிரமச் செய்கையை இம்மகாநாடு கண்டிப்பதுடன் விவசாயிகளுக்கு இதர பாக விவசாயிகளின் பாத்தியம் போல் அளுபவிக்கும் பாத்தியதை போன்று சகல பாத்தியதைகளேயும் அடையும் சட்டம் செய்து உடனே அழுலுக்குக் கொண்டுவர வேணுமாய் இம்மகாநாடு சென்னே (காங்கிரன்) சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்றேது.
- 12. சிவகெங்கை ஜமீன் பிராந்தியத்தில் ஜீவநதிகள் ஒன்றுமே கிடையாது. லைகை, காட்டாறு கள்போன்ற நடுகளில் காலாகாலத்தில் பிரவாகம் சரியாய வராததால் அநேக சிராம்ங்கள் பாழாகப் போய் விளவினறி, விவசாயிகள் பரிதாப நிலேமையில் கஷ்டப்படுவதை நிவர்த்தி செய்யப் பெரி யாற்று தண்ணீரை முன்போல வைகையாற்றில் திருப்பிவிட பேற்பாடு செய்ய வேணுமாய் சென்னே (காங்கிரஸ்) சர்க்காரை இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.
- 13. ஜமீன் தாரி வரி விசாரணேக் கமிட்டியார் மதுரையை விசாரணேக்கமிட்டி. ஸ்தலமாக ஏற் படித்தியிருப்பதில் இராமஞ்தபுரம் சிவகெங்கை ஜமீன் விவசாயிகள் மதுடைபோய் சாட்சியங் கூறுவ தற்கு இருமங்கள் ஜாண்தியாகவும் மிகவும் தூடமாகவு மிருப்பதால் ஷெ ஜமீன இரண்புறகும் மத்திய ஊடாகிய மாளுமதுகைக்கு விசாரணேக் கமிட்டியார் விஜடம்செய்து விசாரிக்கும்படி விசாரணேக் கமிட்டியாரை இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது. விசாரணேக் கமிட்டியாருக்கு சாட்சியங்கொடுக்க

- அடியிற் கண்டவர்களேத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது :—(1) ஞீமான்கள் எஸ். ஓ. எஸ். பி. உடையப்பா அம்பலகார் அவர்கள், சிவகெங்கை ஐடீன் விவசாய சங்கத் தலேவர் (பாகனேரி); (2) ஆர். வி. சாபிநாதன் அவர்கள், செக்ரிட்டேரி.; (3) கே. சிவஞண்டி அவர்கள், ராமளுதபும் ஐபீன் விவசாய சங்க செக்ரிட்டேரி, இராமளுதபும்; (4) இராமளுதபுரம் தா இரகா விவசாயிகள் சங்கத் தலேவர் எம். குருசாயி பிள்ளே அவர்கள்; (5) இராமளுதபுரம் ஐபீன் விவசாயிகள் சங்கத் தலேவர் எஸ். கோபாஸ்ராமய்யரவர்கள், பரமக்குடி; (6) சிக்கள் தா இரகா விவசாயிகள் சங்கத் தலேவர் வளநாடு முருகையா பிள்ளே அவர்கள்; (7) டெரியணன் அம்பலகார் அவர்கள்; (8) கூடக்குனம் பி. சுப்டையா பிள்ளே அவர்கள்; (9) வரவேற்புக்கழுகத் தலேவர் ெகுநாதமடை எஸ். அப்துல் ஹீமான் அவர்கள்; (10) என்.பிஎல்.ஆர்.எம். செல்லேயா பிள்ளே அவர்கள், செக்ரிட்டேரி; (11) மு. சி. கானிமுத்துத் தேவர், குமாருக்குரிச்சி; (12) இளையாங்குடி சிக்சந்தர் பாக்ஷா அம்பலம் அவர்கள்; (13) ஷெயூர் சிக்கந்தர் பாவா அம்பலம் அவர்கள்; (14) எமனேஸ் வரம் நா. ராமசாமி பிள்ளே அவர்கள்.
- 14. இன்யாங்குடித் தாலாகா எமனேஸ்லாம் டிவிஷன் மஞ்சப்பட்டணம் இராமத்திலும் மற்றும் இராமங்களிலும், புஞ்சை, நிடகால், குளங்கோர்வை நிலங்களில் பல தினுசு புஞ்சைப் பயிர்கள் சாகுபடி செய்தால் புஞ்சை நிலத்திற்குள்ள தன் இர்வையை மட்டில் வசூலிக்க வேண்டிய நியாயமிருக்க எத்தனே தினுசுகள் சாகுபடி செய்யப்படுறேதோ அத்தனே தினுசுக்கும் தக்கவாறு நினுசு இர்வை வசூலிக்கப்பட்டுவருவது நியாத்திற்கும், எழை விவசாயிகளின் நலனுக்கும் மிக்க பாதகமாகயிருப்பதால் அவ்விதம் வழக்கத்திற்கு விரோதமாக வசூலிப்பதை இம்மகாநாடு கண்டிப்ப துடன் ஷே வழக்கத்தை விட்டுவிட்டு நிலத்திற்குள்ள, தன் தீர்வையைபட்டும் வசூலிக்க வேணுமாயும், புஞ்சைகில் நஞ்சை சாகுபடி செய்து மானவாரியாக விள்யும்போது புஞ்சைத் தீர்வையை மட்டும் வசூலிக்க வேணுமாயும், புஞ்சை நிலங்களில் சமுசாரியின் பி. யாசைகின் பேரில் செலவு செய்து இன்று வெட்டி, கணற்றுத் தண்ணீரால் விள்விற்குக் கொண்டுவ ப்படும் மகருல்களுக்கும், புஞ்ப ஜாதி, விருட்ச ஜாதி பலக்களிலும் வாடம் அல்லது ஸ்பெஷல் தீர்வை மூலம் வரி வசூலிப்பது சமுசாரியின் பி. யாசைச் செல்விற்குக்கூட மக்குல் இடைக்காமல் பெருவாரியான நஷ்டம் ஏற்படுதேற படியாலச் மேற்கணட்டிக்கும் பஞ்சைகளில் இண்று வெட்டி சாகுபடி செய்தாலும், மானவாரியாக வருஷிக்கும் மழை இவத்தால் நஞ்சை தினுக்கும் புக்கொள்வதுடன், விவசாயிகளின் மன வருவிக்கும் வகுலிக்க வேணுமாய் ஐமீனதாரியைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன், விவசாயிகளின் மன தைப் புண்படுத்தி ஹிம்சித்து நியாத்திற்கும், வழக்கத்திற்கும் விரோதமாக வரி வசூல் செய்யக் கூடாதென்னும் சட்டத்தை ஐமீன்தாரிகள் பேரில் அமுலுக்குக் கொன்டுவரவேணுமாய் இம்மகாநாடு சென்னே கோங்கிரல்) சர்க்கானைக் கேட்டுக்கொருத்து
- 15. இவகெங்கை ஐமீன் விவசாயிகள் சங்கம் ரிஜிஸ்டாரி அந்த சங்கத்தின் பிரசிடெடைகை பாகனேரி ஸ்ரீமான் எஸ். ஓ. எஸ். பி. உடையப்பா அம்பல்கார் அவர்கள் கடந்த பல ஆண்டுகளாக வெகு ஊக்கத்துடன் விவசாயிகளின் நல்னுக்காக பாடு பட்டுவரும் பெருந் இயாதத்திற்கும், அன்ளுருடன் பல துறையிலும் ஒத்துழைத்து வரும் ஸ்ரீமான் ஆர். வி. சாமிநாதன் அவர்கள் உழைப்பிற்கும், இராமனுதபுரம் ஐமீன் விவசாயிகள் சங்க செக்ரிட்டேரி ஸ்ரீமான் கே. சிவணுண்டி அவர்கள் இம்மகாநாடு வெற்றிபெற எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தைக்கும் இம்மகாநாடு நன்றி பாராட்டு வதுடன், இள்யாங்குடித் நாலூகாவில் உள்ள 19 டிவிஷன்களுக்கும் டிவிஷன் சங்கம் ஸ்தாபிதம் செய்து, தாலுகா சங்கம் ஸ்தாபித்து சிவிகெங்கை ஐமீன சங்கத்தின் கினச்சங்கமாகப் பிஜேனத்து வேண்டிய காரியாதிகள் செய்துவர கன்னேனருக்கு இம்மகாநாடு வரவேற்புக் கழகத் ஜீவவர் ஐன்ப் எஸ். அப்துல் ரஹ்மான் அவர்களுக்கு இம்மகாநாடு அதிகாரமனிக்குறது.
- 16. சென்னே சாக்காரால் வெளிப்படுத் நப்பட்ட விவசாயக்கடன் நிவராண மசோதாவில் 1932-ம் வருஷத்திற்கு முந்திய கடன் பிர்திய கடன் எனப் பிரிக்கப்படுவதையும், மற்றும் ஒடி மசோதாவில் திருத்தங்கள் செய்யப் போவதாய் நோட்டீசு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அரசாங்கத்தின் நடபடியைக் கண்டு இம்மகாநாடு வருந்துவதுடன், மசோதாவின் பூரண நன்மையைத் தன்ட செய்யாது முன் அறிவிக்கப்பட்டபடி தீர்மானம் நிறைவேற்றி விவசாயிக்வின் கடன் பளுவை நிவர்த்தி செய்ய முன் வருமாறு சென்னே (காங்கிரஸ்) சாக்காரை இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.
- 17. 1346-ம் பசலி பாக்கியை ஜடுதியில் வசுலிக்கும் பொருட்டு ஜமீன்தார்கள் ஜப்தி முதலிய அமுல் செய்து விவசாயிகளே இம்சித்து வருவதுடன், 1345-ம் பசலி பாக்கியை மேற்கண்ட நடபடியில் புகுத்தி வசூலிக்க எத்தனிப்பதையும் தடுத்து விவசாயிகளின் துயர் தீர்க்க முன் வர வேணைடுவன சட்ட மூலம் செய்யலேஹுமாய் சென்னே (காங்கிமஸ்) சர்க்காரை இம்மகாநாடு பிரார்த்திக்கிறது.

Memorandum by the Ryots of Thethupatti, etc., villages, Kannivadi Zamin, dated 19th February 1938.

- I. (a) நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர் குடியானவர்கள்தான்.
- (b) குடியானவர்கள் நிலத்திற்கு சர்வசுதந்திர பாத்தியதையுடையவர்கள். குடியானவர்க வால் மக்சூல் சாகுபடி செய்துவரும் நிலங்களுக்கு கிஸ்தி (நில வாட்கை) வசூல் செய்ய ஜ்டீந்தார் உரிமையுடையவர்.
- II. (a) & (b) நஞ்சை நிலங்களுக்கு குழி 1-க்கு 3 பணம் முதல் 5 பணம் அசையிலும், புஞ்சை நிலங்களுக்கு குழி 1-க்கு 1 பணம் முதல் 2 பணம் வரையிலும் தரம் தீர்வை நிரக்கு ஏற் படுத்தலாம். (ஒரு குழி = 59 செண்டு) (ஒரு பணம் = ரூ. 0-3-4) வெ வீதமாய் தீர்வையை விதித்தால்தான் குடியானவர்கள் கஷ்டமின்றி தீர்வை (கிஸ்தி) செலுத்தவும், ஜமீந்தார் கஷ்டமின்றி கிஸ்தி வசூலிக்கவும், சர்க்கார் பேஷ் கிஸ்தியை தாமதமின்றி அடைந்துகொள்ளவும் செளகரியமாயிருக்கும்.
- (c) நிலவரிகளேயும் இதரவரிகளேயும் வஜாச் செய்யத் தனிச்சட்டமிருக்கவேண்டும். தெய் வாதீனத்தால் மழையில்லாமலும், வெள்ளத்திளுலும், பயிர்களுக்கு எற்படும் அநேகலித் சீக்கு களினுலும், இன்னும் இதர அசந்தர்ப்பங்களால் மகசூல் கெடுதி ஏற்பட்டாலும் வரிகளே வசாச் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

- (d) & (e) நிலங்களின் வழப்பத்தையும், மண் வயணத்தையும், ஐமீந்தாருக்கு (பேஷ் இஸ்தி போக) கிடைக்கும் வருமானம் இவைகளேயெல்லாம் அனுசரித்து தீர்க்காலோசண்பண்ணி தீர்வை நிரக்கு ஏற்படுத்தவேணும். அடிக்கடி தீர்வை மாற்றம் இருக்கப்படாது.
 - III. (a) திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.
- (b) & (c) எழைக் குடியானவர்கள் நஞ்சை, புஞ்சைகளில் சாகுபடி செய்திருக்கும் பயிர் களுக்கு தண்ணீர் கிணர்களிலிருந்து இறைத்துக்கொண்டிருக்கும் இரவை மாடுகளேயும் இன்னும் அத்தியாவசியமான சமையல் பாத்திரங்கள் வகையரு ஜங்கம் சொத்துக்களேயும் சட்ட விரோத மாயும் பலாத்காரமாயும் ஐமீன் வேலேயாட்களேக் கொண்டு ஜப்தி செய்கிருர்கள். ஷெ அக்கிரமச் செய்கைகளே சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தி நியாயம் விளங்க குடிகளிடம் போதுமான ஐவேஜில்லே. தவிரவும் சாகுபடி செய்திருந்த பயிர்கள் தண்ணீரில்லாமல் கரம்ந்தும், கையிருப்பிலிருந்த தானி யங்களே இழந்தும் கஷ்டத்திற்குள்ளாக சாப்பாடின்றி பட்டினி கிடப்பதுடன் கட்டிக்கொள்வதற்குத் துணிகளுக்குங்கூட கஷ்டம் எற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகையால் ஜங்கம் சொத்துக்களே ஜப்திசெய்வதை அறவே ஒழிக்கவேண்டும்.
 - IV. (a) நண்ணீர் பாத்தியம் நிலக்கிஸ்றியோடு சேர்ந்ததேயொழிய வேறிஸ்ஃ.
- (b) மாமுஸ் நஞ்சைகளுக்கு **ஏற்பட்ட** தண்ணீர் பாச**ன**ங்களே எந்த வகையிலும் த**டுக்க** வோ, விற்கவோ ஜமீந்தாருக்குப் பாத்தியமில்லே.
- V. (a) & (b) சர்வே செய்யவேண்டியது அவசியம். சர்வே செய்யும் சிலவுகள் பூராவும் ஜமீன்தாரே கொடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.
- VI. கிஸ்நியைத் தவிற இதர வரிகள் யாதொனறும் குடியானவர்களிடம் ஐமீன்தார் வகுலிக் கப்படாது.
- VII. (a) & (b) ஒவ்வொரு பிராமத்திற்கும் சமீபமாயுள்ள புறம்போக்கு தருசு நிலங்களி லும், மலேயடிவாரம், மலேச்சிவு இவைகளிலும் குடியானவர்களுடைய மாடு, ஆடு வகையரு கால் நாடைகள் மேய்க்கவும், மலேகளில் எரி விரகுகள், நஞ்சைகளுக்கு வேண்டிய எருத்தின் குழைகள் குடிகள் எடுத்துக்கொள்ளவும், விவசாயத்திற்குறிய கலப்பை வகையறு எர் சஞ்சாயங்களுக்கு வேண்டிய மாங்களும் குடியானவர்கள் வெட்டிக்கொள்ளவும் எழைக் குடியானவர்கள் வீடுகம் வதற்கு வேண்டிய மாங்கள், மேய்ச்சல் புல், வரிச்சு, ஆக்கை வகையறுக்கின குடியானவர்கள் மலே களிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளவும் மாமூலாய் குடியானவர்களுக்கு பாத்தியமுண்டு. டி மாமூல் பாத்தியதைக்கு விரோதமாய் ஐமீன்தார் இடைஞ்சல்கள் யாதொன்றும் செய்யக்கூடாது. தவிறவும் குடிகளுடைய மாடு, ஆடு வகையறு கால் நடைகள் மேய்வதற்கு தனியாய் மேய்ச்சல் புல் தரை கீளயும், எழை குடியானவர்களுக்கு, பிரம்பத்தில் தொத்து வியாதிகள் தெய்வாதினத்தால் ஏற் பட்ட காலத்தில் குடியானவர்கள் வசதியாய் தங்குவதற்கு ஜனத்தொகைக்குத் தக்கபடி குடிசைகள் கட்டி குடியிருப்பதற்கு வசதியான கற்பாங்களை நிலங்கள் தனியாய் ஐமீன்தார் ஒதுக்கிவைக்க வேண்டியது. கண்மாய்களின நீர்ப்பிடி நிலங்கள் பாஷண குடிகளுக்குப் பாத்தியமாயிருக்கவேண்டும். கண்மாய் நீர்ப்பிடி நிலங்கள் தற்காலதில் எவருக்கும் ஐமீன்தார் ஐரி செய்யப்படாது. இதற்குமுன் ஐமீன்தார் தற்காலதில் ஜாரி செய்து பட்டாச் செய்திருந்தாலும் அந்த ஜாரியை ரத்துச்செய்து பாஷண குடியனன் குடியனை குடியானவர்களிடம் ஐமீனதார் திருக்கவேண்டியது.
- (c) பொது நடைபாதைகள், களங்கள், மந்தைகள், குனறுகள், மூலக்காடுகள், புறம் போக்கு வகையரு நிலங்களிலிருக்கிற விருக்ஷ ஜூதிகள் பூராவும் குடியானவர்களுக்குப் பாத்திய மாய் இருக்கவேண்டும். பலன் தரும் மாங்களுக்கு சமுதாயப் பட்டாவுமிருக்கவேண்டும். மூலே யடிவாரங்களிலும், மூல்ச்சரிவுகளிலும், முட்செடி, கொடிகளே அறிவாள் முதலியவைகளால் வெட்டி த்திருத்தியும், மண்வெட்டி, செடிவெட்டி முதலியவைகளால் மண்ணே வெட்டி, கிண்டி, கிளி, பண்படுத்தி சாகுபடிக்கு லாயக்காச்சி கல்காடுகளில்லாத மண்கண்டங்களில் புனக்காடுகள் (Rank Vegetation) வெட்டி மாடு, ஆடு கால் நடைகளில்லாத எழை குடியானவர்கள் சாகுபடி செய்துவரும் மகளுலில் காட்டு மிருகங்களால் அழிக்கப்பட்டது போக மிகுதி மகளுலே அறுவடை செய்துகொண்டுவந்து ஏழை குடிகள கஷ்ட ஜீவியம் செய்து வருசிறது வழக்கம் ஆதியில் அறி வாளுக்கு ஒரு பணம் சிஸ்தி ஏற்பட்ட வழக்கப்படி ஜமீனதார் பெற்றுக்கொண்டு சாகுபடி செய்யும் பாத்தியம் குடியானவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும்.
- VIII. (a) மிராமக்குடியாவவர்களின் அபிப்பிராயங்களே அனுசரித்தே தகுந்த தண்ணீர் வசதிகள் ஜமீன்தார் செய்துகொடுக்கவேண்டும்.
 - (b) மாகாண சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கலேஸ்டும்.
- (o) கண்மாய் வகையரு நீர்ப்பாஷணை வசதிகளுக்குக் கெடுதிகள் ஏற்பட்டிருப்பதாக சர்க்காருக்கு நேரிலோ, குடியானவர்கள் மூலமோ தெரியவந்தவுடனே ரை கெடுதிகளே நிவர்த்தி செய்ய சர்க்காருக்கு நேரான அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.
 - IX. ஜமாபந்தி தேவையில்லே.
- X. குடியானவர்களுக்கும், கீழ்க்குடியானவர்களுக்கும் ஒப்பந்தங்கள் உண்டு. ஜமீன்தாருக்கும் கீழ்க்குடியானவர்களுக்கும் சம்மந்தமிருக்கப்படாது.
- XI. (a) பிரத்தியேக கோர்ட்டு ஏற்படுத்தி குடியானவர்களிருப்பிடங்களிலேயே வந்திருந்து விசாடிணகள் நடத்தி முடிவுகள் செய்யவேண்டும்.
 - (b) பிரத்தியேக கோர்ட்டுகளில் விசாரிக்கவேண்டும்.
 - XII. (a) சிவில் கோர்ட்டுகள் மூலமாய் ஜமீன்தார் அப்புறப்படுத்தவேண்டும்.
 - (b) சர்க்கார் யுக்தப்போல் செய்வது குடிகளுக்குச் சம்மதம்.
- XIII. (a) நிலத்தின் விபரம், விஸ்தீர்ணம் வகையறுக்கவேக் கண்டு கிஸ்தி ரசீதுகள் குடியா னவர்களுக்கு ஜமீன்தார் கொடுக்கவேணுமென்று சட்டமிருக்கிறது. சட்டத்திற்கு விரோதமாயும் மோசமாயும் ஒடி நில விபரத்தைக் காட்டாமல் ஜமீன்தார் கிஸ்தி ரசீதுகள் கொடுத்து வருகிறதில் ஜாமிண்டு டட்டாக்களில் சிஸ்தி செல்லாகாத நிலத்திற்குப்பதிலாக கிஸ்தி செல்லான நிலங்களே எலம் போட்டு குடியானவர்களுக்கு நஷ்டத்தையும் கஷ்டத்தையும் ஜமீன்தார் உண்டு பண்ணிவரு கிறுர். அவ்வித மோசமானதும் சட்டவிரோதமான வழக்கத்தைத் தடுக்கவேண்டும்.

- (b) இஸ்தி பாககிக்காக நிலங்களே ஜப்திசெய்வதற்கு ஜப்தி மனுக்களில் கோர்ட்டு ஸ்டாம்புகள் ஜமீன்தார் ஒட்டுகிருர். ஒ ஜப்தி நிலங்கள் எலமாவதற்கு முன் குடியானவர்களிடம் ஜப்தியான நிலத்திற்கு ஏற்பட்ட பிஸ்தி பாக்கியையும் ஸ்டாம்பு இரையத்தையும் இதர சிலவுகளேயும் செர்த்து ஜமீன்தார் குடிகளிடம் வசூலித்துளிடுகிருர். உடனே எலம் போடுவதை நிறுத்திலிடுகிருர்கள். ஒடி ஜப்தி மனுவில் ஒட்டிய கோர்ட்டு ஸ்டாம்பு கிரையத்தை ரூ. 1-க்கு ஒரு அணு கமிஷன் கழித்துக் கொண்டு ஜமீன்தார் ரீபண்டு பெற்றுக்கொள்ளுகிறுர். ஒடி ரீபண்டு துகை குடியானவனுடையதே தவிற வேறிலில். ஒடி ரீபண்டுத்துகையை குடியானவர்களுக்குத் திருப்பிக்கொடுக்கிறதுமிலில். அடித்த பசலிக்காவது வரவு வைத்துகொள்ளுகிறதுமிலில். ஒடி துகையை ஜமீனதார் மோசமாய் அபகரித்துக்கொண்டு வருகிறுர். ஒடி ஸ்டாம்பு கிரையத்துகையில் கமிஷன் கழித்து ரீபண்டு கிடைக்கிற தென்று சட்டத்திலிருக்கிறதென்ற விபரம் ஜமீந்தாருக்குத் தெரியும். எலத்திற்கு முன வசூலாகும் துகையில் ஸ்டாம்பு கமிஷன் துகையை மாத்திரம் வசூலிக்காமல் பூரா ஸ்டாம்பு கிரையத்தையும் சட்டவிரோதமாயும், மோசமாயும் குடியானனர்களிடம் ஜமீனதார் வசூல் செய்து வருகிறுர். ஒடிபேரசமானதும் சட்ட சம்மதமில்லாததுமான நடபடிக்கைகள் நடக்காமலிருக்கவேணும்.
- (a) ஒவ்வொரு கோமங்களிலும் புறம்போக்கு நிலங்களிலிருக்கிற (Communal lands) சகலி விருக்ஷ ஜாதிகளும் குடியானவர்களுக்கு பாத்தியம்.
- (d) ஜமீன் சட்டத்திற்கு விரோதமான நடபடிக்கைகள் ஏதாவது ஜமீன்தார் நடத்தி யிருப்பதாய் குடியானவர்கள் சர்க்காருக்கு தெரிவித்தால் தாமதமின்றி குடிகளுக்கு கஷ்ட நிவாரணே செய்து கோறும் நஷ்டியை ஜமீன்தாரிடமிருந்து சிலவின்றி வாங்கிக்கொடுக்கும் சுருக்க வகையான அதிகாரம் ஏதாவது சட்டத்தில் டெரமாயிருக்கவேண்டும்.
- (e) சர்க்காரால் நியமித்திருக்கும் கிராம நவுக்கப்களேத் தவிற வேறே எவரும் கிண்தி வசூலிக்கப்படாதென்ற சட்டமிருக்கவேண்டும்.
- (f) கண்னிவாடி ஜமீணேச்சேர்ந்த மூலக்கிராமங்கள். ஆடலூர், பன்றிமூல், தோணிமூல், மண ஸூர் ஆக 4 கிராமங்கூண்டிம் ஒன்றுகச் சேர்த்து ரூ. 86 சொர்ணுதாயம் தீர்வையென்று மாத்திரம்தான் ஆதிகாலத்தில் சர்க்காருக்கு பேஷ் கெஸ்தியாக செல்லாகி வந்திருக்கிறது. அதனுல் இடி கிராமங்களுக்கு நிலத்தீர்வைகள் ஆதியில் ஏற்படலில்லேயென்று தெரிகிறது. தற்காலம் ஜமீன் தார் நிலத்தீர்வை ஏற்படுத்தி சுமார் மதிப்பு ரூ. 30,000-க்கு மேல் வசூலித்து வருகிறுர். இதிர்வையை ரத்துச்செய்யப்படவேணும்.
- (g) கன்னிவாடி ஜமீன் மொத்த வருமானம் சுமார் கு. 55,000-ம் 70/100 பாகம் பேஷ் இஸ்தியாக சுமார் கு. 38,000 வரை சர்க்காருக்கும், 30/100 பாகம் சுமார் கு. 16,000 ஜமீன்தாருக்குமாக ஆதியில் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அவு ஜமீனுக்குத் தற் காலம் சுமார் கு. 2,00,000 (இரண்டு கைஷம் குபாய்) வருமானம் வருகிறது. அதில் சர்க்காருக்கு செஸ் உள்பட மொத்தம் சுமார் கு. 55,000 செலுத்தி மிகுதி வருமானம் சுமார் கு. 1,40,000 வரை ஜமீன்தார் எடுத்துக்கொள்ளுகிறுர். இதிலிருந்து கணக்குப்பார்த்தால் ஏறக்குறைய ஜமீன் தாருக்கு 70/100 பாகமும், சர்க்காருக்கு ஏறக்குறைய 30/100 பாகமுமாக ஏற்படுகிறது. அகைகயால் ஆதியில் கிடைத்த வருமானத்திற்கு மேல் இகமாக 40/100 பாகம் சுமார் மதிப்பு கு. 50,000 அதிக வருமானம் ஜமீன்தாருக்கு கிடைக்கிறது. அதிக வருமானத்திலிருந்து குடிகளுக்கு சொற்ப தீர்வை ஏற்படுத்தலாம். குடிகளுக்கு நிலத்தீர்வை வகையறுவைக் குறைப்பதனுல் சர்க்காருக்கு நஷ் மாவது கஷ்டமாவது யாதொன்றும் ஏற்படாது. இந்த ஜமீனில் ஜமீன்தார் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் பல விதத்திலும் நில தீர்வை வகையறுக்களே ஜாஸ்திபண்ணிவந்ததினுல் தான் குடியானவர்கள் தீர்வைகளேச் செலுத்த சக்தியற்றவர்களாகிவிட்டார்கள் தற்சமயம் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலத்தீர்வைகளேக் குறைக்காலிட்டால் குடியானவர்கள் குடிணித்து வேறு தேசங்களுக்கு குடிபோக வேண்டிய நிலேனமைக்கு வந்துலிருவார்கள்.
- (h) பட்டா நிலங்களில் குடியானவர்கள் வெட்டியிருக்கும் கிணறுகளுக்கு பட்டாத் தனித்துப் போட்டு ஜமீன்தார் தீர்வை வசூலிக்குறுர். அது சட்டத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் விரோதம்.
- (i) ஏலமாகும் நிலங்களுக்கு வில்லங்கத்தை சப்-ரிஜிஸ்தர் ஆபீசு சர்டிபிகேட் மூலம் துலக்கவேண்டும்.
- (j) கிஸ்தி பாக்கி எலமாகி ஜமீன்தாப்பில் இருக்கிற நிலங்களே பட்டாதார் சம்மதியன் னியில் வேருருவருக்கு கிரையம் செய்யப்படாதென்று சட்டத்திலிருக்கவேண்டும்.
- (k) ஜமீன் சட்டத்தில் செக்ஷ**ன்க**ள் ஒன்றுக்கொன்று முரணுயிரப்பதை திருத்தியமைக்**க** சொண்டும்.
- (1) ஆயக்கட்டு நஞ்சைகளுக்கு ஏற்பட்ட ஆற்று தண்ணீரை குறுக்கே ஆற்றுக்கரைக**ளே** வெட்டி புஞ்சைக்கு தண்ணீர் பாயும்படி செய்து தண்ணீர் கிரையத்தை ஜமீன்தார் வசூலித்து வருடிருர். அதனுல் ஆயக்கட்டு நஞ்சைகாரர்களுக்கு தண்ணீர் தாழ்வு ஏற்பட்டு வினேவுக் குறைவும், சாவியும் ஏற்படுமேறது. ஆயக்கட்டு நஞ்சைகாரர்கள் சம்மதியின்றி புஞ்சைகளுக்கு தண்ணீறை ஜமீண்தார் சர்ப்பரா செய்யக்கூடாதென்று சட்டமிருக்கவேண்டும்.
- (m) பவுத்தி பட்டாக்களும், வாரீசு பட்டாக்களும், கிரையம் வகையரு தல்தாவேசுப் படிக்கும் அனுகொகப்படிக்கும் பட்டாக்க**ளும் உடனுக்குடனே** மா**ற்றி**க்கொடுக்கவேண்டுமெனறு ஜமீ**ன்** சட்டத்திலிருக்கவேண்டும்.
- (n) கன்னிவாடி ஜமீன் சர்வே செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் முன்னிருந்தபடியே குழி என்று விஸ்**தீ**ரணமும், பணம் என்று தீர்வையும் கண்டுதான் பட்டாக்கொடுக்கிருர்கள், காரணம் என்ன வெனாருல் எக்கர் செண்டு என்று விஸ்தீரணமும் ரூபாயாக தீர்வையும் கண்டு பட்டாக்கொடுத்தால் ஷெ ஜமீீனச் சுற்றியுள்ள அயன் இராமத் தீர்வைகளுக்கு அதிகமாக வருகிறதென்று வியத்தமாய் குடிகள் தெரிந்துகொள்ளுவார்களென்ற காரணமே தவிற வே**றில்ஃ**வ.
- (o) ஒரிஜினல் சாவேதான் நடந்திருக்**கிறது. அதில் லாண்டு ரிஜிஸ்**தர்களில் உயர்ந்த தர முள்ள நிலங்கீளயும் குறைந்த தரமுள்**ள நிலங்களேயும் ஒரே சர்வே நம்**பராகச் சேர்த்து உயர்ந்ததாத் தீர்வையை தாக்கல் செய்து அக்கி மாக குடி**களிடம் ஜமீனதார் வசூலிக்கிறுர். சாலே**தான் செய் திருக்கிறதேயொழிய செட்டில்மெண்டு செய்து **தீர்வை நிரக்கு எற்**படுத்தவில்லே.
- (p) ஜமீன் சட்டப்படி பட்டாக்கொடுத்தபின்தான் இஸ்நி வசூல்செய்யவேணும். ஜமீனுக்கு¦இஸ்நி பந்தி வாயிதா எட்டு (8) எற்பட்டது. ஷெ இஸ்நிபந்தி 8-வது வாயிதா முடிவதற்கு 10 தினங்களுக்கு

முன்தான் பட்டா தயாரித்து குடிகளுக்குக் கொடுக்கிறூர்கள். அதனுல் குடிகள் பட்டாவில் கண்ட மொத்தத் துகையை ஒரே நடவையில் செலுத்தும்படியாக குடிகளுக்கு கஷ்டம் உண்டாகிறது. ஆகையால் அந்தந்த பசலிகளில் செல்திடந்தி வாயிதா ஆும்பிக்கு முன்னமேயே ஐமீன்தார்கள் பட்டாக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும் தவறினுல் பட்பரக்கள் செல்லத்தக்கதில்லே யென்ற நிபந்தனே கள் ரட்டத்திலிருக்கவேண்டும்.

- (q) இஸ்திபந்தி வாயிதாப்படி. வரியேடுகள் கொடுத்து இஸ்திபந்தி வாயிதாப்படி குடிகளிடம் இஸ்தி வசூலிக்கும்படி சட்டத்திலிருந்தால் குடிகள் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக தீர்வை செலுத்த சவு கரியமாய் இருக்கும். குறைந்த தீர்வையுள்ள புஞ்சை நிலங்களில் குடியானவர்கள் சொந்தச் செலவில் கௌறுகள் வெட்டி தலாணீர் இறைத்துச் சாகுபடி. செய்தால் தோட்டம் தீர்வையென்று அதிகத் தீர்வை ஏற்படுத்தி ஐமீன்தார் வசூலிக்கிறது சரியல்ல. அயல் கொமங்களில் தோட்டம் என்ற அமிட்டமே கிடையாது.
- (r) மழைகாலங்களில் யாத்திரம் தண்ணீர் வரக்கூடிய சில ஓடைத்தண்ணீர் பட்டா நிலங் களின் வழியாய் ஒடுவதை குடியானவர்கள் தண்ணீர் பாச்சினதாகவைத்து ஐமீன சொந்த வேலே யாட்கீன கைபீததுகள் கொடுக்கும்படி செய்து தண்ணீர் தீர்வையென்று ஐமீன்தார் பட்டாக்களில் சேர்த்**து** குடி**களிட**ம் வசூலிக்கிற வழக்கத்தை தடுக்கவேண்டும்.

இன்னும் எழைக் குடிகளாகிய எங்களுக்குத் தெரியாத விஷயங்களிருப்பினும், அவைகளே யு**ம் சீர்**திருத்தி ஜமீன் சட்டமியற்றும்படி தாழ்மையாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம்.

Memorandum by the Inamdars' Association, Thirumoghur, Madura.

கனவான்களே, மேடையின்மேல் அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் மந்திரிகளும், மந்திரிகளின் ஈம்டி. அங்கத்தினர்களே: எனஃவ இந்த கம்டியின் விசாரீணையில் பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கு வந்தனமளிக்கிறேன். இந்த காங்கிரஸும் காங்கிரஸ் மந்திரிகளும் மகாத்பா காந்தி அவர்களும் இன்னும் காங்கிரஸ் தூவைர்களும் பல்லாண்டு பல்லாடையும் வாழ வல்ல இறைவஃன பிரார்த்திக்கிறேம்.

- 2. நான் ஒரு நாட்டுப்புறத்தாகில் 1927-ம்ஞூல் முதல் காங்கிரஸ் ஊழியன். நாலணு சந்தாதார். காங்கிரஸுக்கு உழைக்க சித்தமாயிருக்கிறேன்.
 - 3. மதுரை ஜில்லா இனும் தார்கள் சங்கத்தின் சாப்பாக சாக்ஷியம் கொடுக்க வந்திருக்கிறேன்.
- 4. 1937-ம்ஞ்ற அக்போபர்ம்" 6 வ. ஐமீன் தபரி பிராந்தய நிலைய என்ற தீல்யின் கீழ் பதி நிலின் கலில் பிரசாம் பிரசன்னபாயிருக்குற இந்த கம்புகளால் செய்திருப்பதை பார்த்த இரும் தாரக்கள் மிகு ந்த மனக்கலிலயும் கிலேசமும்றை. ந்த மனக்கலிலயும் கிலேசமும்றை. ந்த மனக்கலிலயும் கிலேசமும்றை. ந்த மனக்கலிலயும் கிலேசமும்றை. ந்த கிலிக்கலிலயும் கிலைகள் கிலக்கலிலயும் கிலைகள் கிலக்கலிலயும் கிறுக்கிறது. இதர்கள் கில கேவ்விகள் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அனுகுமையாக விடைகளும் அதற்களில் அதற்கு அனுகுமையாக விடைகளும் அத்தும் ஏற்களில் அனிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அதற்கு அனுகுமையாக விடைகளும் திற்கு போதுமான காலம் கொடுக்க கேட்கும் காறத்தில் அதற்கு அனுகுமையாக விடைகளும் திற்கு போதுமான காலம் கொடுக்க கேட்கும் காறுகிறன். இறும் தார்களுக்கு திற்கு போதுமான காலம் கொடுக்கிறது. அம் காறுகிறனர், என் தடிகிற கிறியிக்கிறன் அலிக்கிறது. அம் காறுகிறனர் அலிக்கவேனும் மற்ற கிறியிக்கிறன் கிறியிக்கிறன் கிறியிக்கிய வந்திருக்கிறும் கொடுகியம் கூறுகிறனர். இறும் திறியிக்க கிறியிக்கிய வந்திருக்கிறும் நரன் அவிக்குக்கு சாலகாசம் இலில். பிரசன்ன கம்படிகளின் அதிகம் வந்திருக்கிறும் நரன் அவிக்குக்கு சிலிக்கவேன்ற அடிகள் கிறியிக்க கேட்குகிறன்றன் குடிகம் சிறியிக்க கேட்குகிறன்றன்றுறேன். குடிகம் சிறியிக்க கேட்குகிறன்றன்றுறேன். குடிகம் சிறியிக்கிய வந்திரும் திறியிக்கிய வந்திகளின்றுற்றனர். இடிகள் கையிறும் குடிகிறது கடிக்கிறன்றன்றுறேன். குடிகம் சிறியிக்கிய கிறியிக்கிய வந்திகிறியிக்கிய கிறியிக்கிய க்கியிக்கியிக்கியிக்கிய கிறியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கியிக்கிய கிறியிக்க

கேள்வி நெ. 1.—இதற்கு பூமியின் சொந்தக்காரர்கள் இரைந்தார்கள் என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் எப்படி சொந்தக்காரர் என்றுல் ஞாபகத்திற்கு எட்டாத காலமான எங்கள் முன்னோக்கின் முன்னோகளுக்கு கர்நாடக ராஜாக்களால் இந்த சிராமங்களே கைங்கரியம் செய்வதற்காக இறையய் இருவரா பாத்தியத்தோடு விடர்பட்டது. அதன் பிறகு வந்த ாஜாக்களும் நவாப் காலத்திலும் அனுபவம். பிறகு பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கம் வந்தவுடன் வெ**கு** நாளேக்குப்பிறகு விசாரணே செய்து 1214-ம் பசலியில் கேம் துரை அவர்களால் ஆர்டிஸ் பட்டா என்று பட்டயம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த டட்டய நக**ே சாக்கிய**மாகத் தாக்கல் செய்**தி**ருக்**கிறேன்.**

கேள்வி நெ. 2.—இதற்கு குடிகளுக்கு கொடான குடிவார பாத்து பாத்தியம் எம்மட்டில் உள்ள தோ அந்த பாத்தியம் குடிகளுக்கு உண்டு என விடை எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகுல், அக்கு என்பதற்கு ஒரு சாரா என்று அர்த்தமாகிறது. ஆனதால் குடிகளுக்கு பூமி பாத்தியம் இல்லே. இளுந்தாருக்கே உறியது. இருச்சி விசா ணேமில் இது சம்மந்தமாய் ஜீமான் நவநீத் கிருஷ்ண நாயுடு கொடுத்த சாக்ஷியத்தின் நிலத்தின் சொந்தக்காரர் பயத்துகள் என்று சொல்லியிருப் பதை நான் ஆகேஷ்பிக்கிறேன்.

கேள்வி நெ. 2 (1).—இதற்கு மனு நர்ம சாஸ்திரப் பிரகாரம் 6-ல் ஒரு கடமை ஜயீன் இணும் நிலஸ்லான்தார்களுக்கு வாரத் தொகை கொடுக்கவேண்டியதுதான் நியாயம். அதை பூமியில் உண்டாகும் ஏந்தத் தானியமாயிருந்தாலும் அதை பெறவேண்டும் அல்லது காலக்கிறயத்துக்குத் தக்கபடி சராசரி செய்து, பொக்கமாய்க் கிடைக்கவேண்டியதுதான் வாரத் தொகை என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆளுல் வாரம் என்பது தான்யமே தவிர ரொக்கமல்ல, வாரம் என்று விடிகள்கு என்று அர்த்தமாயிறது. டங்கு வடைபது பூர்வீகம் முதல் மேல்வராம் குடிவாரம் என்று வழங்கிவருகிறது. அந்த குடிவாரம் என்று பாதி என்று அர்த்தம். அந்தப் பாதியை தான்ய மாருவோ, மொக்கமாகவோ இருக்கலாம். ஜமீன் இளும் குடிகள் சங்கங்களில் இதை அனுசரித்தே, தூற்றுக்கு 25 முதல் 50 வரையில் வியான வாரத் தொகை என்றும் அதற்கு மேல்படக்கூடா தென்று தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கேள்ளி நெ. 2 (3).—இந்த கேள்ளிக்கு மானவாரி சிராமமாயிருந்து அதில் நஞ்சை நிலங்கள் விளேயாவிட்டால் வஜா செய்யவேண்டியது அவசியம் சட்ட பூர்வமாயிருக்கவேண்டியது என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆலை இனும் சம்பந்தப்பட்ட சிராமங்களுக்கு வஜா வேண்டியதில்லே. எனென்றுல் அந்த கிராமம் எந்த வெலேக்கு விடப்பட்டதோ அந்த வேலேகள் நடக்கவேண்டும் பொருப்பு செலுத்தவேண்டும். ரோட் செஸ் என்ற ஒரு அக்கோமமான வரியைச் செலுத்தவேண்டும். ஜீவனம் செய்யவேண்டும். தன்னுல் முடியாத வேலேக்கு சம்பள சிப்பந்தி வைத்து வேலே செய்ய வேண்டும். அதற்கு இடஞ்சலாகும் இனும் சிராமங்களுக்கு வஜா தேவை இல்வேயென று சட்டமிருக்க வேண்டியது.

செள்லி நெ. 2 (4).—இதற்கு விடை 2 (1) பாராலில் கண்டபடி வாரத்தை நிஷ்கரிஷை செய்து தற்சமயம் கோர்ட்களுக்கு விடாயல் நிர்ணமிப்பது சிறந்தது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. செய்து தற்சமயம் கோர்ட்களுக்கு விடாயல் நிர்ணமிப்பது சிறந்தது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. செய்ய கோண்டியது வாரத்தையாவது பங்கையாவது வழக்கு நேரிடும்போது அதை நிஷ்கரின்ஷ செய்ய வேண்டியது கலெக்டரைச் சேர்ந்த வேவே. அவருக்கு ரிவினியு கிரிமினல் சம்டிரி ஐமாபந்தி சியாம்பு கரஸ்பாண்டான்ஸ் முதலிய கஷ்டமான வேவேயோடு சென்டை நிஷ்கரின்ஷ செய்யும் வேலேயும் கொடுத்தால் அந்த வேவே சரியாய் நடவாமல் பண சிவவு செய்வதோடு அலேச்ச லோடும் கொடுத்தால் அந்த வேவே சரியாய் நடவாமல் பண சிவவு செய்வதோடு அலேச்ச லோடும் போகாமல் சரியான தீரப்பு இல்லாமல் மாடுகள் முனிப்புல்வே மேய்த்த மாதிரி ஆய்விடுவதும், தவிச குடிகளுக்கும் இனும்தாருக்கும் நீடித்த மனம் சரியியத்தை உண்டாக்கும். ஆதல் இரங்கன் கொடுக்கும் சர்க்கியங்களேக்கொண்டு மாகாண கவர்ன்மெண்டாரே நிஷ்கரிஷை செய்யவேண்டும்.

கேள்லி நெ. 2 (5).—இந்த கேள்லிக்கு செட்டில்மெண்டு செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகுல் வாரத் தொகைகள் அநீதமெனக் கருதப்படுகற விஷயத்தில் அந்த கிராமத்திற்கும் ஐமீனுக்கும் மாகாண கவர்னமென்டாருடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டு ரிவினியு செட்டில்மெண்டு அதிகாரிகள் மூலம் நடவடிக்கைகளே சிலவினமில்லாமல் எப்படிச் செய்யலாமோ அந்தப்படி செய்யவேண்டும். மதுரை ஜில்ல வில் பெரியார் பாசனத்திற்காக தண்ணீர் தீர்வைக்காக ரீசெட்டில்மெண்டு செய்யவேண்டும் வநிரப்படுத்தி ரிக்கார்ட் எற்படுத்தி சொல்ப வேலேகளே இரைத்த ருடைய சகாயத்தைச் கொண்டு பைசலே அது சரித்தும் பூஸ்திதியை அருசரித்தும் செட்டில்மெண்டு செய்யலாம்.

கேன்வி நெ. 3 (1).—இந்த கே**ள்விக்கு** திருத்தி **அமைக்கவேண்**டியது அவசியம் என்**று வி**டை ஏழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆ**டை சென்னே எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்டாகிய 1908**-ம்ஞூல் 1-வது ஆக்டை 1934—35-ம்ஞெல் திருத்தியமைத்த சட்டமானது காருண்ய பிரிடிஷ் கவர்னமெண்டாரும் சர் பட்டம், எவ் பட்டம், பகதூர் பட்டம் முதலிய பட்டம் பெற்றவர்களும் வட தேசத்து பெரிய ஜமீந் தார்களும் இருந்து செய்த இந்கச் சட்டம் பயாகுக்குக் கொரியம் கொள்கிகள்



ஜங்கம சொத்துக்களே ஜப்தி செய்தால் சுலபமாய் வசூலாகிவிடும். அதற்கு இடஞ்சலாக ஜப்தி செய்வதற்கு 15 நாளேக்கு முன்னதாகவாவது பட்டா கொடுத்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி மிருப்பது சரியல்ல. இந்த பிரிவுக்கு படுனாய் 112-ல் சொல்லியபடி பட்டா டெண்டா செய்திருந் தாலும் பட்டாவின் நக்கே நிலத்தில் கண்டியிருந்தாலும் வாரத்தை இவ்வளவென்றும் நொடிஸ் தெரிவித்திருந்தாலும் தகவல் தெரிந்தாலும் குடியானவனுடைய அசையும் பொருள் ஐப்தி செய்ய நிலத்துக்குடையவருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்றிருக்கவேண்டும். இன்னும் 112-வது பிரிவுப்படி ஒரு பட்டாதாரனுடைய ஸ்நாவரத்தை ஒரு பசலிக்கு ஐப்தி செய்து எலத்திற்கு டினிஷனல் ஆபீஸர் உத்திரவு செய்யும்வரை சமார் குறைந்தபக்கும் இரண்டு பசலி ஆகிறது. இதற்கு ஐப்தி நொடிஸில் கண்ட ஸ்தலத்தில் நான்குபோகம் சாகுபடி செய்துவிடியினர். நல்ல ஊதி யத்தையும் அடைகிறுன். பாக்கி நிற்கிற 2 பசலிகளும் பாக்கியாய்லிடுகிறது. ஒருவனுக்கு ஒபர பூண்டுதி உள்ளதை ஸ்தரவர ஐப்தி செய்தாலொழிய வகுனாவதில்லே. இபன் ஸ்தலத்தை ஆப்தி செய்வதால் அடுத்த பிந்திய பசலிப்பணம் அதோகதிதான். ஆனதால் குடிகளுக்கு நல்மை செய்வது உள்ளதை ஸ்தரவர் குடைந்திய பசலிப்பணம் அதோகதிதான். ஆனதால் குடியானவின்ப் பொறுத்த தாயிருக்கிறது. அந்த சிலவை குறைக்கவேண்டும், இரு தரத்தாருக்கும் கஷ்டம் உண்டாங்றது. இருத்தால் உருமத்து உண்டியகாது. பயம் உண்டு வசூலாளைதிலிருந்து நிலத்தில் பிரவேகிக்காமல் இருந்தால் உருமத்து உண்டியகாது. பயம் உண்டு வசூலாளைகிடும் ஆய்விடும் ஆதலால் 112 முகுல் 134 வனர உள்ள பிரிலைத்த திருத்தியமைக்கவேண்டும்.

கெள்வி நெ. 4 (1).—இநற்கு ஜல்சப்னே செய்யவேண்டியது சர்க்காரைச் சேர்ந்தது ஜலம் பாய்ச்சிக் கொள்ள பாத்தியம் குடிகளுக்குச் செர்ந்தது. அதற்கு வெண்டிய வசதி அதாவது கணமாய் அல்லது ஏரி முதலியடைகள் சீர்திருத்தி கட்டவேண்டியது ஐமீன்தார். இளுந்தார்களேச் சேர் ந்தது. ஏரியின் வழியாகவும் பாசனம் ஷயார்களுக்கு பாத்தியம் மழை ஐவ பாசலும் கால்ஜல்மாகுறும் எரியின் பயற்து மா அதே மாதிரி ஷ்யார்களுக்கு பாத்தியம். ஜயீந்தார், இரைந்தார் களுடைய இ. த்தின் வழியாக ஜஸ்மான் இ வாய்க்காலில் வழி வந்து பாய்ந்தால் ஷ்டிராகளுக்கு வரத்தியம் ஒன்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆண் இந்த இல்லாவில் பெரியார் ஜலம் பாய்கறுக்கு ஜல்வா சர்க்காருடையது ஜஸ்ம் வரும் இ மோ சில இடங்களில் இறைந்தாரைச் சேர்ந்தது சில இருந்தாக்குக்கு கிறயம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. சில வாய்க்கால் முதலியவைகளுக்கு கிறயம் கிடையாது, அப்படிப்பட்ட இடத்தின் வழியாக பஞ்சைகளுக்குத் தண்ணிட்டும் நஞ்சை சாகுபடி செய்கிறுக்கர். நஞ்சை தீர்வையாகவே வகுல் செய்கிறுக்கர். எனெண்முல் தண்ணீரானது அவர்களின் இடத்தின் வழியாக பேள்வதல் செய்கிறுக்கர். எனெண்முல் தண்ணீரானது அவர்களின் இடத்தின் வழியாக கோவர்களே மகுல நெல் கண்டியது தான் என்று சில இனித்தார்கள் அத்துபடி வருவிற்கள். எனெண்டியது தான் என்று சில இனித்தருக்குக்கும் நடிக்கும் படிக்கையும் விறுக்கர். இன்னையும் தன்னை குலைக்கிறது. சில இனிக்கின் வரியாக போவதர்கள் வகுரைக்கு கிறையாகவே வகுல செய்கிறுகள். எனெண்டுல் தண்ணீரானது அவர்களின் இத்தின் வழியாக கேர்வக்கிறது. இவர்களில் எந்த தானியம் வின்வது சக்ஜம். இப்போது நெல் விளேகிறது. என்னனருல் புஞ்சைக்கில் புஞ்சைத் தானியம் வின்வது சக்ஜம். இப்போது நெல் விளிகிறது. நிலங்களில் எந்த தானியம் வின்கிறதோ அந்த தானியத் திற்கு வரரம் உண்டியதுக்காள்ளவேண்டியதுக்களை தன்னனிர் இர்வையை நிலச் சொந்தக்காருக்கு ஒரு பகுதியை எறைல் செலுந்த வெண்டியதுக்கில் தாருக்கு விடுவிட்டாலும் தன்றையிருக்கிறார். அன் எரைல் குடிவரையாதிகளையுகள் சாக்கிறது. இருக்கியம் செல்வியிருக்கிறுர். அன் எருக்கிற்கள் விறுக்கியதுக்கிறது. இருக்கியில் மற்கிக்கிறது விறுக்கியின் காருக்கிறது. இருக்கிறது அருக்கிறக்கிறது இருக்கிறது கண்கள் கிறது இருக்கிறது இருக்கிறக்கிறது இருக்கிறது இருக்கிறது இருக்கிறது இருக்கிறது இருக்கிறது இருக்கிறக்கிறக்கிறக்கிறகு இருக்கிறகு இருக்கிறக்கிறது இருக்கிறக்கிறகு இருக்கிறக்கிறகு இருக்கிறகுரு

கேள்வியின் நெ. 4/1. இநற்கு விடை ரர்க்காருக்கும் நிலஸ்வான்தார்களுக்கும் ஒப்பந்தம் நில ஸ்வான்தார்கள் வேண்டு காளி ன்பெரில் இரும் கிராமங்களுக்கு ஐல சப்பே செய்யப்பட்டு வரு மிறது நிலஸ்வான்தார்களுக்கே உரியது என எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆஞல் பெரியார் ஐவம் சர்க்காரால் கெக்ஷிக்கணக்காய் ரூபாய் செலவு செய்துகொண்டுவரப்பட்டது லிடி ஐவம் வராத இடங்களில் வருணஞல் மழை பெர்துவரும் தண்ணீர் கண்மாய்க்கு வருகிறது. அந்த ஐவம் இரைதாருக்கு பாத்தியம் அந்த ஐவத்திற்கும் மழைக்கும் வருணனுக்கும் குடிகளுக்கும் என்ன பாத்தியம் என்பது தெரியவில்லே. ஆனதால் தண்ணீனாப்பற்றிய டாத்தியம் இருந்தாருக்கே உரியது.

கேள்வி நெ. 4 (2).—இநற்கு ஜலாதார லிஷயங்களில் நிலைவான்தார்களுக்கு பாத்தியதை உண்டு ஆணுல் ஒடியார்களுக்குள்ள எல்லேக்குள் வந்துவிட்டால் ஒடி ஜலமானது ஜமீந்தார், இருந்தார் களுக்கு உரிமை என எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இரைம் கிராமங்களில் ஜலாதாரமான ஏரிகள் குறைந்தபக்ஷம் 102 ஏகர் நஞ்சை நிலங்களுக்கு குறைந்த பூரிகளுக்கு போதுமானதாயிருக்கிறது. இரைம் திரும் இல்லே இருக்கிறது அதைப்பற்றி யாதொரு புகாரும் இல்லே இரிபோது சர்க்காரால் தேவையானமட்டில் இருக்கிறது அதைப்பற்றி யாதொரு புகாரும் இல்லே இரிபோது சர்க்காரால் இரைம் கொரமம் கண்டார்களே இரைந்தாருடைய தகவலன்னியில் மராமத்து செய்வதாக இந்த இல்லாவில் கலெக்டராயிருந்த ஹால் துரை அவர்களின் வேண்டுகொளிங்பேரில் சட்டம் இபற்றப் பட்டு வெவல்கள், அளவுகள் எடுப்பதற்கும் மராமத்து செய்வகற்கும் ஏரானமான சம்பன சிப்பந்திகள் எற்படுத்தி ஸ்பெஷல் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தி சாமானகள் எஸ்டிமெட்டுகள் தயார் ராகிறது என்று கெள்வி. இந்த சிலவு பணமுடையான காலத்திலும் கடன் மசோதா சட்டத்தின் பயனுக எஸ்லாரும் பயந்துகொண்டிருக்கும் தருணம் இந்த ஏற்பாடு தேவையில்லே. மாகணை கவர்க்கிமண்டாருடைய மதேவாவம் ஒரு பக்கமிருக்க தலியான ஒரு ஏற்பாடுகளும் நடக்கின்றன. ஆதலால் ஜலாதார விஷயங்கவின் சர்க்கார தலேயிடுவது நிபாயமல்ல்.

கேள்வியின் கெ. (5) 1.—-இதற்கு தற்கமாம் பாத்கியதைகளின் ரிகார்ட்கள் இல்லாத கிராமங் களுந்து ரிகார்டுகள் ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆஞல் பரிசீலின் செய்பவேண்டியத்தான் அவசியம். வெகு நாளாய்விட்டது. ரிகார்ட்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இருப்பதை புதுப்பித்தும் இல்லாதவைகளுக்கு ஏற்படுத்தியம் தற்கமாம் அஜரி லிருக்கும் இறைந்தார்களின் பரம்பரை பாத்தியதையை அனுசரித்து இரிகாது இருக்கிற நிலேமையை அனுசரித்தும் பரீசீலின்செய்து ரிகார்ட் ஏற்படுத்தவேண்டியதுதான் நியாயம்.

கேள்வியின் நெ. 5 (2).—இநற்கு சட்டப்படி என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆணு**ல்** ரிகார்ட் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வெண்டியது மாகாண சர்க்காரைச் சேர்ந்ததே தவிர இருந்தார்க**ோ**ச் சேர்ந்ததல்ல. சர்க்காருக்கு இதனுல் ஏற்படும் செலவு சொல்பமேயாகும் அது சர்க்காருக்கும் பெரிதல்ல. இதனுல் சர்க்கார் கடன் படப்போவ**நில்லே.** அப்படி ஒருக்கால் சிலவின் விஷய**ம்** அதிகமாகுமென்றும் அவசியாடில்லே என்று விட்டுவிட்டால் எங்களுக்கும் தேவையில்லே. எப்போ தும்போல இருக்கட்டும்.

கள்ளி நெ. 7 (1).—இதற்கு விடை சென்னே நிலஸ்வான் தார்களின் சட்டம் 20-வது செக்ஷன் பிரகாரம் கிராம வழக்கப்படி குடிகளுக்கு உரிமை உண்டு என எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆஞல் எஸ்டேட்களில் காடுகள் இருந்தால் அதில் மாடுகள் மேய்வதற்கென்று இளுந்தார் இடம் உத்திரவு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் அதற்காக ஒருவகையான உடன்பாடு இருக்கவேண்டும். எருகுப்பை உளே சொந்த பட்டா நிலங்களில் சேகரிக்க வேண்டும். அதனுல் உறம் நிலத்திலேயே நாலாபக்கமும் பாவச்செய்யும். கிராம நத்தத்திலும் கண்களாகத்திலும் இடம் கொடுத்தால் சானிடேஷேனுக்கு இடஞ்சலுண்டாகும். இந்தப்படி சட்டம் இயற்றவேண்டும்.

கேன்னி நெ. 7 (2).—இதற்கு விடை கொமங்களின் வழக்கத்தைப்பொருத்தது என எழுதப் பட்டிருக்கிறது. ஆணுல் குடியிருப்பு நத்தம் மற்ற புரம்போக்கு எனப்படுவதெல்லாம் சர்வமும் பழமை காலம் முதல் இணுந்தார்க்குக்கே பாத்தியமானதால் குடிகளுக்கு யாதொருவிதமான பாத்தியமும் கிடையா. இதற்கும் சட்டம் இயற்றவேண்டும்.

கேள்வி நெ. 7 (3).—பொது நடபாதைகள் மலேப்பிராந்தியங்கள் காட்டுப் புரம்போக்கு, நத்தம் புரம்போக்கு, இரைப் புரம்போக்கு சாகுபடியாகாத புரம்போக்கு, வகையரு நிலஸ்வான் தார்களுக்கே உரியது என விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆரைல் ஷெ புரம்போக்குகளில் உண்டான மரங்களும் இரைந்தார் முயற்சியால் உண்டாக்கப்பட்டவைகளும் இரைந்தாருக்குறியது. 2-வது அத்தி யாயம் 12-வது பிரினை திருத்தி முலைமுலுறுயில் சட்டம் இயற்றுக்வண்டும்.

கேள்வி டுந. 8 (1).—இதற்கு விடை நீர்ப்பட்சன வசதிகள் ரெலினியூ அதிகரிகளுக்கு இருக்கும்படி செய்யவேண்டியது என்று எழுதப்பட்டது. அது பிசகு. தண்ணீர் என்பதாய் நினே த்துஎழுதிய விடை. ஆணுல், நீர்ப்பாசன வசதி என்பது கண்மாய் மடை, கலுங்கு, ஓடை, மருகால ஜவவரத்து இவைகள் எப்போதம்போல் இளுந்தார்கள் வசமே இருக்கவேண்டும். இது மாமூலாக ஏற்பட்டது. சர்க்காருக்கு பாத்தியமில்லே. அந்தப்படி சட்டம் இயற்றவேண்டும்.

கேள்டி நெ. 8 (2).—சர்க்காருக்கு சம்பந்தப்பட்டவைகள் அவர்களே மராமத்து செய்து கொள்ளவேண்டும். நிலஸ்வான்தார்களுக்கு சம்மந்தப்பட்ட ஏரியின் கரை, வாய்க்கால், மதகுகள், மடைகள், கால்வாய்கள் இவைகளின் மராமத்து வகையருக்கள் நிலசுவான்தார்களின் சிலவில் செய்யவேண்டியது. அப்படிக்கு செய்யும்படி தூண்டுதல்கள் மாகாண கவர்ன்மென்டின் பொருப்பு இருக்கவேண்டியது அவசியம் என விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆளுல் ஷே இரைம் கிராமம் வரும்படியிலிருந்து ஜோ.டி. ரோட் செ**ஸ் என்**று**ம் கடன் இவை**கள் கோவில் தொழில் சம்பளம் நீங்கல∵க மீதியிருக்கும் துகையிலிருந்து மராமத்தும் கட்டு வேலேகளும் செய்யவேண்டியதென்று சட்டமியற்றவேண்டும்.

கேள்வி நெ. 8 (3).—இதற்கு விடை சம்மந்தப்பட்டவர்களின் கோரிக்கையின் பேரில் நடத்த வேண்டுமென எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆணல் சம்மந்தப்பட்டவர்கள் என்பது இருந்தாரே. 8 (2) பாராவில் சொல்லப்பட்டாடி செய்யவேண்டியது அவசியம்.

கள்வி நெ. 9 (1).—இதற்கு விடை ஜமாபந்தியிருக்கவேண்டியது அவசியம் என்று எழுதப் பட்டிருக்கிறது. ஆண் ஐமாபந்தி ஆபீஸர், இரைதார்கள் கணக்குகள் முடிக்கவேண்டியது. இராம நவுக்கர்கள் அவர்கள் இரைதார் வருதிப்படி நடப்பதில்லே. துணே அ. ஒப்புவதில்லே. மெரியார் தண்ணீர் தீர்வைக்கு நடத்தவேண்டிய ஐமாபந்தியை ஜஞராக நடத்தி வகுலும் 2 வாய்தாவில் வசூலாய்விடிறது. இரைத்தார் ஜமாபந்தி சரியாய் காலாகாலத்தில் தண்ணீர் தீர்வை ஜமாபந்திக்கு முன்னுடியே நடத்திடையாம். தண்ணீர் தீர்வையோடு தரந்திரையும் வகுல் செய்துவிடலாம். வில்லெலு செய் எற்படுத்தி அந்தப் பணத்தை எங்களிடம் வாங்கி சேமித்துவைத்துக் கொண்டு அதிலிருந்தும் எங்கள் பணத்தை சம்பளமாகக் கொடுத்தும் எங்களுக்கு வேலே செய்வ தில்லே. மாதாமாதம் சம்பளம் கொடுப்பது மெரிதாகிறது. அந்தச சம்பளத்தை இருந்தார்களுடைய ஒப்பினியன்பேரில் சம்பளம் கொடுப்பது மெரிதாகிறது. அந்தச சம்பளத்தை இருந்தார்களும். இதைப்பற்றிய சட்டம் நல்லமுறையில் இருந்தார் சட்டத்தில் அமைக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி முன்னிலும் சொல்லியிருக்கிறேம். வணித்து செய்யவேண்டும் கிராம நவுக்கர்கள் பரீகைஷயில் தேரவேண்டும். கிராமத்தில் குடியிருக்க வேண்டும், அப்படி இல்லாமலிருப்பதிஞ்ஸே பாத்தியா எத்தியும் அருபோகம் நன்ளுயத் தெரியும். எல்லா சௌகரியங்களும் உண்டு குடிகளுக்கும் சென்கரியம் உண்டு. தேடிவேண்டியத்தில் தருந்தம் மருந்தும் இருந்தம் மரத்தும் இருந்தம். இரைக்கும் விராத செய் தார். ஷெகிராம் கர்மைக்கிற நிரேந்தர் தாலுக்கும் ஷெடிக்கிற நைக்கும் வெட்டிலிட்டான். இரைந்தரர் தாலுக்கிற நைத்தம் அத்தும் இருந்த மரத்தை ஒரு குடியானவன் வெட்டிவிட்டான். இரைந்தரர் தாலுக்கிற நைக்கிற மரம் யாருக்கு பரத்தியம் என்பது தெரியாதென்று சாட்சியத்தில் நக்தம் ஷெ இடித்தில் இருந்த மரத்தை சேடியம் கெய்வுறில் செய்ய முடியும். கன்றுக்கிற மரம் யாருக்கு பர்த்தியம் என்பது தெரியாதென்று சொட்சியம் செய்வதுகிறரர். அப்படிப்பட்டான் கள்கியம் சொல்லுகிறர். அப்படிப்பட்ப இரைக்கிற மரம் யாருக்கு பர்க்கியைக்கி செய்ய முடியும்.

கௌன் நெ. 10.— ஜமீன்தார்சன் பட்டயதார் இருந்தார்களிடத்தில் குடிகள் பட்டா பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமையும் முச்சலிக்காக் கொடுக்கும் உரிமையும் இருந்தால் போதுமானது. வேறு உரிமை தேவை இல்லே என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விடையே போதும். ஆணுல் ஏந்த பசலியிலாவது பட்டா பெறவில்லேயாடுல் பூமியின் பாத்தியம் இல்லே என்றிருக்கவேண்டும். இது சட்டத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

கேள்வி நெ. 11 (i).—இதற்கு இடை பிரத்தியேக நியாய சபை ஏற்படுத்தவேண்டியது அடிகியம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆணை அந்த சபையும் நியாயமாய் உடலுக்குடன் கேண் கீன் வீசாரணே செய்யவேண்டும். சிரியினல், ரிவினியூ, சிவில் முதலிய கேஸ்களில் கோர்ட்டுக்களில் நடக்கிற அநியாயம் தெய்வத்துக்கே சம்மதம் காறு. கேவைமான ஒரு கேவைை முடிக்க ஓரி ஜனல் கோர்ட்டிலே 3 வருஷமாணுலும் முடிகதில்லே. மேல் கோர்ட்டுகளிலும் அப்படித்தானிருக் கிறது. இதற்கும் சட்டம் இருக்கவேண்டும்.

கேன்னி நெ. 11 (2).—இதற்கு ஸ்டெஷ்ஸ் கோட்டில் விசாரிப்பது சரி என்று வ்டை எழுதப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் பொதுமானது. ஆணுல் அந்த கோர்ட் பிர்க்காவாரி முகாம் போட்டு அந்தந்த பிர்க்காவில் உள்ள கேஸ்களே அதிக ஜாத்சிறதையாக முடிக்க வேண்டும். வக்கீல்கள் பண சிலவு, இணுந்தார் சிலவு, குடிகள் சிலவு இவ்வளவும், அணுவஸ்யமாக கட்பி இளப், வெத்திலே பாக்கு ஈடை, சோத்துக் கடை இவை முதலிய சிலவு ஜ ஸ்தியாசி குடிகள் கஷ்டத்தை அடைசிறேம். இவைகளுக்கு இடமில்லாமல் காருண்ய காங்கிரஸ் மந்திரிகளின் கம்மிடிகள் வாதத்தை நிஷ்கரிணை, செய்து சட்டமாக்கிவிட்டால் கேஸ் மிடையாது. கோர்ட் தேவை இவ்வே. இதற்கும் சட்டம் இயற்ற வேணும்.

கேள்வி நெ. 12 (1).—இதற்கு அக்கிரம்பாய் உத்திரவல்லாமல் நிலங்களே ஸ்வீகரித்துக்கொண் டால் அவர்களே விசாரித்து அதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டப்படி விலக்கவேண்டிய முறை இருக்க வேண்டும் என வடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆஞல் இது போதாது. அதற்கு ரெண்ட் ஏற்படுத்த வாவது, சிறயம் வாங்கவாலதுக்கூடாது. சண்டிப்பாய் நோடீலை கொடுத்து காலி செய்யலே ண்டும். சாகுபடிசெய்த பசலிக்கு இருந்தார் இஷ்டப்படி, தண்டம் விதிக்கவேண்டுவதை வாரத்தோடு சேர்த்து வசூல் செய்யவேண்டும். இது சம்மந்தமான பிரிவுகளே பூராவையும் சீர்திருத்தம்செய்து வளங் கும்படியான முறையில் சட்டம் அமைக்கவேண்டும்.

கேள்வி நெ. 12 (2).—இதற்கு பொருப்பு ஜோடி. முதலியவைகளே தற்காலம் எந்த முறையில் வசூல்செய்கிறுர்களே அந்த முறையே போதுமானது. ஆஞல் ஜமீன்தூர்கள் இஞந்துராகள் கிராமத்தில் வசூல் செய்யும் ஆறு வாய்தாக்களின் ஈவு பிரகாரமே ஷ பொருப்பு ஜேட்டிவகை யருக்கள் வசூல் செய்யதற்கு சட்டமிருக்கவேணுமே தவிர வேறுவிதமான சட்டம் தேவை இல்லே என்று விடை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தவிர இன்று ம் ஷ பொருப்பு ஜோடியைத் தவிர செள் இறை முதலிய யாதொரு தொகையும் வசூல் செய்யக்கூடாது. ஷ தொகைகள் வசூல் செய்ய ரிவினியூ அதிகாரிகளால் ஜப்தி வாரண்ட் முதலியவை பிறப்பிலிக்கக்கூடாது. எஸ்டேட் லாண்டாக்ட் 136-வது பிரிவில் ஜாஸ்தி தகை வசூல் செய்தால் கலைக்டர் அபராதமாக விதிக்கப்படலாம் என்ற தை விலக்கவேணும். அபராதம் என்ற வார்த்தையை விட்டுவிடவேணும். வாரம் ஜால்தியாய் வசூலிக்க இடமில்லே. ஆஞல் அப்படி நோந்தால் ஜாஸ்தி துகையை வரபஸ் செய்யவேண்டும். அல்லது அடுத்த பசலிக்கு வசூல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் தான் கலெக்டரும் இரைந்தார்களும் சம் அந்துஸ்து உடையவர்கள். கலெக்டர் ஒரு இளுந்தானா நிற்கவைத்து மதிப்பில்லாமல் நடத்து வதோடு அபராதம் விதிப்பதென்றுல் கேவலத்திலும் கேவலம். அந்தப்படி, செய்யாமல் சட்டம் இருக்கவேண்டும். இத்துடன் என்ற டைய சாட்சியம் முடிந்துவிட்டது.

இன்னெரு விசேஷம் இந்துமத சம்மந்தமான இ<mark>ைம்களேக் குறித்த 1927-ம்</mark>ஞில்த்திய **2-வது** ஆக்ட இளுங்களது முன்னிலும் நன்**ருய்** பரிபாலனம் செய்வதற்க**ுக்** ஏற்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டம் ஏற்பட்டு அழுலுக்குவந்து 11 வருஷ காலம**ிறது.** அந்த கமிஷனர்கள் எத்தணே இளும் க**ள** திருப்பி இருக்கிறுர்கள் என்ன, அறிய வேலே செய்திருக்கிறுர். எந்த வேலே ஞாபகார்தத மாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது பர நீனம் கெய்திருக்கிற ஊழிய மனிடம், திருடங்கள் இளைசளின் என்ன சிறிருத்தம் செய்றிருக்கிறும்கன். நூற்றுக்கு 3 கமிஷன் கிடைக்கிறது அந்த வரும்படி போத தென்று கடம் டிடிருத்தம் செய்றிருக்கிறும் இந்த சட்டம் உண்ட னபிறகுர் ன் கே மில்கள், மடங்க கொண்டி ம் சரிய சு நடிருற்று. அசற்குமுன் நடக்கணையே . தெய்வங் ளுக்கு பூணி மடக்க விலிலய . மடிதி நிகள் பட்டினி சிற்கு ரீக்கை. கவினர் அவர்கள் விசேஷ் திரைகள் செறுக்கு முறை செலித் துரும் திரி டிரஸ்டிகளுக்கு விசேஷ் திரைக்கு விசையில் அதை உடிய சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சின கே மில்களில் அதை உடிய சிக்கப்பட்டுருக்கிறது. சின கே மில்களில் அதை உடிய சிக்கப்பட்டுருகுகிறது. அத்த விசேஷ் தின் சந்தை ஊழிய முனிமங்களிலும், சிச் மங்களிலும் உடிய கிக்கலைம். கே வில் பூண் செய்டகர்களிலம் விடம் செலுத்தி பிரமெ ஐன்மென்ன. அவர்கள் வழைகள். டிரை சிலவு செய்யமுடியாது. சொன்காடி செய்வ ரிகள். நட்டம் ஒரு கே விலில் கையாளியம் பார்க்கப்பட்டினைதான். அந்த தேவ்வத அத் திற்கு உண்குரின் டிரண்டி நியரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரும் தன் வேடுவை ஓஷ்டம் இன்லே. விரிக யச்செ வை இஷ்டம் இன்கே விசை சட்டத்தை ரத்துசெய்ய இந்த கம்டி கொய்க செய்யுகோன்று நிலேக்கிறேன்.

சட்டத்தை ரத்துசெய்ய இந்த கம்டி சிபார்க் செய்யுக்கின்ற நிலேக்கீறேன்.
ஒரு சந்தே ஷமும் ஆத்திரமும் னது என்னே விட்டில்லே. என்னென்றுல் காங்கிரஸ் ஸ்தா பளம் இ 51 கருஷம் கிறது. இவ்களவு க லத்திற்கு பிறகு நமக்கு மாக ன சுயா இபத்தை அளித்திருக்கிறுக்கா. அந்த சுடி, ஆட்சியிலும் ந மே க விரஸ் பெலுர்டியர். சில ம காணங் கவில் மந்திர் புதலியை ஏற்று 7, 8 ம கக வத்தின் அறிய வேலே செய்திருக்கிறது. சமீபத்தில் 1938-ம் வில் பிபாவரிம் I ba. ககர்கள் அவர்சலின் விசேஷ் திகாரத்தினை ஐக்கிடமாக ண மந்திரி கும் பீறூர் மாகுமை மத்திரிக்கும் தங்களுடைய பதவிகளே 9 இரு மச் செய்தவிட்டதாக பத்திரைகள் மூலம் தெரிரிறது. அம் முச் செய்தவிக்கியட்ட நட அவர்களுக்குமென் கங்கரஸ் கரிய மிட்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தெரினித்து அப்பல் இன்டம் த மற்தத்து உயர்களேடு கண்டை பேட்டு கோரவிஷமங்கிய பின்னுடி பார்த்துக்கொள்ளலம். இந்த சமாம் சரியல்ல. என் ஒவ்கொரு மாகாணத்திலும் சட்டியிலே படு கூட்டுவதினே படு டுப் கருத்தில் பாரியாக கெல்திட்டாமன் சட்டரெட்டங்கள் அறை குறைய கவேயிருகங்றது. எங்களுக்கு கமிட்டி வே தெரில் பார்க்க பாக்கியம் கிடைத்தது. நம்மகங்களே நடிக்குடும் படுகும் காங்கிரஸ் அது கூலமான நம்முடைய மனதை நேர்மைசெய்று போறு தன்மைக்குப் படுகும் காங்கிரஸ் அது கூலமான நடவடிகளையிலேயே செல்லும் று கட்டினே பிகர்த்திக்கிறன். (மங்களம்).

Memorandum by the Ryots of Maruthippatti Village, Chathurvedamangalam Division, Division, Tiruppattur Taluk, dated 6th December 1937.

- 1. தேவைநொனத்திற்கும் தர்மாசனத்திற்கும் டோக்கார பாதியமான பருதி வயல், சேரு**தி** வயல் பயிர்களே சிவிக்கிலை சமஸ்தானத்திற்கு பாத்தியமான முலை யூர் தொல்ராலம் கோலில் பட்டி பி மன்று விக்கடையாயில் பாசர்ற ஐஷ்த்தையும் ஆற்று தடைவிலையுங்கொல் டு வந்த அவச் களுமைய நீர பிடிக்கு மெல் நிறுத்தி வெழுதலிக்கு சேந்திவயல் மருதேவால் பயிர்கள் சுமார் இருபது செய்வடைபிடித்திருக்கிறது.
- 2. அடு குறை எழைக்குடிகளாயெ எங்களுடைய பயிர்கள் அழுகிப்போயும் கெட்டு விட்டது. ஷெ கோலில் டட்டி கொய்தத்தர்களிடம் அவர்களுடைய கண்மாய் தண்ணீர் நீர்ப்பிடிக்குமேல்கட்டி, அடுகுறை எங்களுடைய பயிர்கள் கெட்டுர்பெய் விட்டது, நீங்கள் உங்கள் கண்முய் தண்ணீரை குறை திருக்கொள்ளவெண்டியது சொம்ப முக்கிர் மேனிறும், மறு சாலே திருது விடும்படிக்கும் சமார் மூன்று உருஷங்களுக்கு முன்ளுள் மெல் கண்டனிகம் நீராபிடிக்கும்மெல் தண்ணீர் பிடிக்க மெலான அடுகரிடன் வந்து உங்களுள்ள நீ பிடிக்குமேல் கண்மெயில் நிருத்தக்கூடரித்கைறு சொல்ல அக்கமையின் தண்ணீர் நிருது விட்டார்களே அது போல செய்யுங்களேன்று சொன்னதில் அவர்களுடைய சொந்த நண்மையை உத்தேகித்து தண்ணில் இரக்க முடியாதெருவறு கண்டிரப்பாக சொல்வி விட்டார்கள். அடுளுறே எங்களுக்கு வராளமான நஷ்டம் உண்டாவதுடன் தேவ்வதானத்திற்கும் சுர்மாசுனத்திற்கும் செரும் நஷ்டம் உண்டாவதுடன் தெவ்வதானத்திற்கும்
- 3. இதைவிஞ்சு ஷெ பி மன் ஊாணிக்கப்பாய்காரர்கள் ஆத்தில் குறுக்கணே போட்டு காபொங் கடைவழியாக இனைமும் ஷெ கன்மாயில் தன் ணீடைக் கொடைய வந்து நிடப்பிக்கொண்டிருக்கிறுர் கள். அப்படி செய்துகொண்டு வருவார்கள் ஞல் சேந்தியயல், மருதிவயல் பூரா நஞ்சை பயிர்களும் கெட்டுப்பொய்கிறம்.
- 4. சேர் இவமல், மருதிவால் க**ழிவு** தண்**ணீ**ர் போசிற மாமூல் வாய்க்காலோரம் அடைத்து கிட்டார் கள். அதினுலும் ஷெ பிரமன் ஊ**ரணி**க்கண்மாயிலும் அவர்கள் நீர்ப்பிடிக்கும்மேல் தல் ணீர் நிரை த்து வைத்திருக்கிற டியாலும் எங் அக்கு தாங்கொலுத் நஷ்டம் எர்பட்டு வருகிறது. நாங்கள் மாமூல் வழக்கப்படி ஆழிவு வாய்க்கான இந்த ல் கோவிக்ப்பட்டி சிராமத்தார்கள் கலைகம் பல் ணுவார்கள் போல் தெரிசுறது. எங்களுக்கு செம்ப பயங்க மாக இருக்கிறது.
- 5. சமாம் மூல்று வருஷன்களுக்கு முன் மெல்கன்ப விதம் ஷே கொவில்பட்டி கொமத்தார்கள் அவர்களுடைய பி மன் ஊரணிக்குள்மாயில் நீர்ப்பிடிக்கும்மேல் எம்.எமான தல் ணீடைகடைமாயில் நிப்பி அகிஞல் எங்களுத்து தாங்கொணுத் நஷ்டம் எம்ப்பட்டு நாங்கள் அது சமயம் தேவஸ்த்தா னத்தில் தெரிவித்து, அடுகரிகள் வந்து ஷெகல்.மாய் தண்ணீடை எஸ்டெட்டு அடுகரிகள் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் நீர்ப்பிடி வை தண்ணீடை கண்மாயில் கட்டிக்கொள்ளும்படி செய்து, மருகாலே நிற்து விட்டார்கள்.
- 6. ஆக்சே அவர்கள் எந்தக்காரைம் அவர்களுடைய கண்மாய் நீர்ப்பிடியைத்தாண்டி தண் ணீை கட்டாமனும் மெங்களுக்கு மாமூடைக ஏப்பட்ட கழிவு வாய்க்க & அடைக்காமலும் உத்திர வாக வெண்டிய நடவடிக்கை செடித்துக்கொள்ளவேண்டியது. ொம்பவும் முக்கியமாகவும் அவகிய மாகவும் நியாயமாகவும் இருக்கிறது.
- 7. இவ்வுருஷம் பெற்த பெருமுமையில் இன்னூரி கண்மாயில் மூன்று இடத்திலும் மருதிக் கண்மாயில் ஐந்து இடத்திலும், கின்ன முருதிக்கண்**மாயில் ஒரு இ**டத்திலும் உடைப்பு மெடுத்து **ஷை** கண்மாய்க**ோ** லேசாக தாங்கிலைத்து இருக்கி**றது**.

- 8. தின்ணுரி கணமாய் வெட்டு மராமத்து செய்து சுமார் (10) நாற்ப**து வ**ருஷமா**கிற**து. மருதிக் கணமாய் சின்ன மருதிக்கணமாய் வெட்டு மராமத்து செய்து சுமார் (15, 20 ு வருஷங்களாகின் றது. மருதிக்கணமாய் மடை ஒன்றும் சின்ன மருதிக்கணமாய் மடை ஒன்றும் ஷே உடைப்பிளுல் கெட் டுப்போய் இடிந்துவிட்டது. சேந்திக்கணமாய் வெட்டு மராமத்து செய்து மனத்திற்கு எட்டாதகால மாகி விட்டது.
- 9. ஷெ கண்மாய் உடைப்புகளே இதுசமாய் அடைத்தால்தான் பின்னுல் விளுகக்கூடியமழைகளினுல் தண்ணீர்கள் ஷெ கண்மாயில் தங்கி போனது போக பாக்கி பயிர்களே காப்பாற்றி பலனுக்கு கொண்டு வரலாம். சித்திரை காலாவதியால் ஷெ கண்மாய்களே வெட்டும் ரமத்து செய்து கொடுப்பதுடன் ஷெ கண்மாய்களுக்கு எர்ப்பட்ட கால்வாய் கடைகளேயும் வெட்டி மராமத்து செய்து கொடுக்க உத்திரவிக்க வேண்டியதாக கேட்டுக்கொள்கிறேம்.
- 10. ஆகையால் மகா சந்நிதானம் அவர்கள் குடிகள் பேரில் பரிபூரன கிருடை கூர்ந்து நேறே எங்கள் கொமத்துக்கு விஜயம் செய்து மேல் கண்ட எங்களுடைய கஷ்டங்களே நிவர்த்தி செய்து கொ டுக்க வேண்டியதாக ரொம்டவும் மன்**ரு**புக்கேட்டுக்கொள்கிறேம். இதற்கு சரியான நகல்கா**ை** குடிக்கு தேவஸ்தானம் கமிட்டி மெய்பர்களுக்கும் அனுப்பிவைத்திருக்கிறது.
- 1 வ⊕. மஞ்தநாயகம் பின்னே.
- 2 வடு. கருப்பையா பிள்டோ.
- 3 சிவலிங்கம் சேர்வை.
- 4 வெ. சுப்ப. முத்தை பா.
- 5 நா. சுப்பையா 6சர்வை.
- 6 சே. முத்தையா சேர்வை.
- 7 மரு. மருசப்புலி சேர்வை.
- 8 6.ச. அ. வயிரன் சுப்பையா.
- 9 ஒ. தவனமுத்து சேர்வை.
- 10 சே. சாயபு நாவுத்தர்.
- 11 மரு. வெங்காவன் சேர்வை.
- 12 வை. சிதேர்ப்:ம்.
- 13 பீ. அப்தால் ::இமான்.
- 14 சொ. சின்னன் பூசாரி.

15 ம. பெரிய கருப்பன்.

16 வயி. இபுராகிம்.

17 க. அப்துல்லா ராவுத்தர்.

18 கா. முகமது அப்துல் ராவுத்தர்.

19 மு. அருணுசல பண்டாசம்.

20 மீ. சையது ராவுத்தர்.

21 ந. லட்சுமணன்.

22 கெ. தொத்தன்.

23 தொ. சின்னக்கருப்பன்.

24 இவ. அழகப்பன்.

25 ம. சே. பீர்முகமது ருவுத்தர்.

26 பீ. பீர்முகமது பாவுத்தர்.

27 மு. பழுனி.

பிரான்மில் வகையரா ஐந்து கோவில் தெவல்தானங்களின் டி. ஸ்ட்டி ஸ்ரீமத் பொன்**னம்பல்** தேசிகர்<mark>,</mark>அவர்களுக்கு ஷே மனுவை ரிஜிஸ்ட்டர் செய்தனுப்பிய ஈசீது களுக்கு நகலும் தேவஸ்த்தானம் கமிட்டி மெம்பர் சி. மு. அரு. நாராயணஞ்செப்புயார் அவர்களுக்கு அனுப்பிய மனுக்களுக்கு ரிஜி ஸ்டர் ரசீதுகளுக்கு நகலும் இத்துடன் அனுப்பி வைத்திருக்கிரும்.

தெ. 37.

ர**ச்**து என்ன என்

குண்ணக்குடி தபா**லாபீ**சால் டட்டுவாடாவாக ிவண்**டி**யவை

பிரா**ன்சு ஆபீசு** தேதி முத்**தி**ரை.

சதார் வேதமங்கலம், ராமஞ்ட் டி. ஸ்ட்ரிக்ட் B. O. 6 டிசம்பர் 37

பொ**ன்**னம்பல தேசிகா் R. L.

0 - 5 - 6

சி. பெரி. உடையப்பன் அம்பலம், பிரான்சு போஸ்டு மாஸ்டர் கைபெழுத்து

அக்கிஞலெஜ்மெண்டு

R. P. 54.

L. O. 2

உள்**ப**ா**ம்**

பிரான்மில் வகைய**ரு ஐந்து** கோவில் தேவஸ்தா**னங்**களின் டிரஸ்டி. ஸ்ரீமத் **பொன்னம்**பல தேசிகர் அவர்களுக்கு

குண்ணக்குடி.

T. B. துறைச்சாமி, சூப்பர்வைசேர். 9—12—1937,

SUP. VOL .-- 119

ESTATES LAND ACT COMMITTEE

முன் புர**ம்**

ஒன் போஸ்டல் சர்வீஸ் முத்துவயிறு சேர்வை மகன் ராமலிங்கம் சேர்வை மரு திப்பட்டி

முறையூர் போஸ்டு



திருப்பத் **த**ூர் 11 டிசம்பர் 37 1 P.M.

குண்ணகுடி. 9 195. 37

11 டிச. 37 ராமனுட்

திருப்புத்தூர் ரா**ம**ணுட்

நெ. 38.

ரசீது

பிரான்சு ஆபீசு தேதி மூத்திரை

பட்டுளாடு:கவேண்டிய காரைக்குடி துரலாபோல் கி. மு. அரு. நாராயணஞ் செட்டியார் R.L. ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டேன்.

துர் வேதமங்கலம் B.O. 6 டிசம்பர் 37 **ஏர் மனு**ட்

0 - 5 - 6

இ. பெரி. உடையப்பன் அம்பலம், பிரான்சு போஸ்டுமாஸ்டர் கையெழுத்து.

அக்கிருவெலுமெண்டு

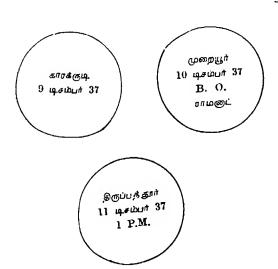
R, D, 54.

L. O. 3

கி. மு. அளு. நாராயணஞ் செட்டியார் அவர்களுக்கு பிரான்மூல தேவஸ்தாலம் குப்பிரவைசர் போர்ட்டு மெம்பர்

காரைக்குடி

இ. மு. அரு. நாராயணஞ் செட்**டிய**ார், 9-12-37.



முன்புரம் ஒன் டோஸ்டல் சர்வீஸ்

முத்துவயிறு சேர்வை மகன் ராமலங்கம் சேர்வை மளுதிப்பட்டி

முறையூர் போஸ்டு

திருப்பத்தூர் ராம்குட்

Memorandum by the Ryots of Maruthuppatti Village, Tiruppattur Taluk, Ramnad District, dated 10th March 1938.

- 1. எங்கள் சொமம் பிரான்மீல வகையார ஐந்து கோலில் தேவஸ்த்தானங்களின் டிரஸ்ட்டி ஸ்ரீமத். பொன்னம்பல தேசிக்கவர்களுக்கும் மருதிப்பட்டி கொமம் தாமம்களம் பிராமணு**ள்**களுக்கும் பாத்தியமாக உள்ளது. தேவஸ்த்தானம் எட்ஆபீஸ் இராமநாதபுரம் ஜிஸ்லா, திருப்பத்தூர் தாலாகா குண்ணக்குடியில் இருக்கி**றது.**
- 2. எங்கள் சொமத்தில் பாதி சொமம் தேவஸ்த்தானத்திற்க்கு மேல் வாச பாத்தியமும் குடி களாசிய எங்களுக்கு குடிவார பாத்தியமும் ஷி கீராமத்தில் தேவஸ்த்தானம் தர்மாசனத்திற்க்கும் பொதுவாக உள்ள நஞ்சை புஞ்சைகளில் மேல்வாரம் ஷி இரண்டு பேர்களுக்கும் குடிவாரம் குடி களாகிய எங்களுக்கும் பாத்தியமாக உள்ளது.
- 3. எங்கள் சிராமத்தில் மருதிக்கண்மாய், சின்ன மருதிக்கண்மாய், சேந்திக்கண்மாய் திண்ணு ரிக்கண்மாய் ஆக (4) நான்கு கண்மாய்கள் இருந்துவருகிறது. ஷெ கண்மாய்கள் நான்கும் அவைகளுக் குள்ள காலாங்களைவகையாக்களும் வெட்டு மராமத்துச் செய்து சுமார் (40) (50) நாற்ப்பது ஐப்பது வருஷங்களுக்கு மேல் ஆசிவிட்டது. ஷெ கண்மாய்களிலிருந்து வயல்களுக்கு தண்ணீர்பாய்கிற கண் மாய்கள் மடைகள் கெட்டுப்போயும் சிலது செப்பனிடாமலும் இருந்து வருகிறது.
- 4. ௸ கண்மாய்கள் வெட்டு மராமத்து செய்யாத படியாலும் வருஷந்தோறும் கண்மாய்கள் உடப்புகள் எடுத்துத்தண்ணீர் கண்மாயில் இ**ல்ல**ாமல் விளேவுக்கு வராமலும் சில வருஷங்களில் மழை குறைவினுலும் குடிகளாரிய எங்களுக்கு சொம்ப கஷ்ட நஷ்ட்**ட**மாக நேர்ந்து வருகி**ற**து.
- 5. ஷெ கண்மாய்களுக்கு கலுங்கு இல்லாத படியால் அடிக்கடி உடப்புகள் எடுத்து வருவதுடன் எங்களுடைய நஞ்சை வகையராக்களில் மண்மேடு பாய்ந்து, அதிளுல் எங்களுக்கு ெம்ப தாங்கொ ணுத நஷ்ட்டமாச நேர்ந்து வருசிறது.
- 6. ஷை கண்மாய்கள் நீர்ப்பிடிகளில் உண்டாகிற கருவை வேலாமைற்ற விருகூஷக ஜாதிகளோயும் (10) (15) வருஷங்களுக்கு ஒரு டயத்தில் ரூ. (1,000) ஆமிரத்துக்கு குறையாமல் வித்து வேதேவஸ்த் தானத்தார்களும் தர்மாசனத்தார்களும் ஷெ ரூபாய்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறுர்கள்.
- 7. அதபோல் இவ்வருஷமும் மருதிக்கண்மாயிலும் திண்ணூரிக்கண்மாயிலும் நின்ற கருவை விருக்ஷக ஜாதிகளே ரூபா (730) எழுனுத்தி முப்பதுக்கு வித்திருக்கிருர்கள் ஷெ கண்மாயில்களில் வரு இற வரும்படியான ஷெ ரூபாய்களேக்கொண்டே வெட்டு மாமத்துச் செய்யலாம். இன்னம் ஷெ மாங்கள் வெட்டுவில்லே.
- 8. கண்மாய்கால் வெட்டு மராமத்து செய்புறதும் தேவஸ்த்தானமும் தர்மாசனமும் சேர்ந்து செய்புறது வழக்கம். தர்மாசனக்கார்கள் பல விரிவினராக இருக்கிறுர்கள், ஆகச்சே அவர்களும் தேவஸ்த்தானத்தார்களும் ஒன்று சேர்ந்து வெட்டு மராமத்துச்செய்வார்கள்ளென்பது சொம்ப **சந்** தேகம் செய்யவே மாட்டார்கள்.
- 9. ஆகையால் மேல்க்கண்ட கண்மாய்களில் இப்போது வித்து தர்ச்சமயம் வெட்டாமலிருக்கிற மரங்களே ஷெ யார்கள் இருதரப்பார்களும் வெட்டாமல் தடுத்து கெவர்மெண்டு மூலம் ஷெ ம ங்களே வெட்டி, வித்து மேல்க்கண்ட கண்மாய்களே வெட்டு மாராமத்து செய்தாலத்தான் குடிகளாகிய எங் களுடைய கஷ்ட்டம் நீங்கும்.
- 10. சிவகெங்கை ஒல்ஸ்த்தானத்திற்க்குப்பாத்யப்பட்ட பி. பான் கண்மாயுடன். பிரமன் ஊரணியையும் சேர்த்து அவர்களுடைய கண்மாயை விஸ்த்தீர்ணப்படுத்தி ஷே கண்மாயில் கோவிலப்பட்டி சிராமத்தார்கள் அவர்கள் கண்மாய்க்கி ஏர்ப்பட்டநீர்ப்பிடிக்கி மேல் தண்ணீரை நிருத்தி ஷே தண்ணீர் கள் எங்கள் மருதி வயல் சேந்தே வயல் நஞ்சை வகையாட நெலப்பயிர்கள் தெரியாமல் தண்ணீர் பெருகி பயிர்கள் அழுகிப்போய் வருஷா வருஷம் குடிகளாகிய எங்களுக்கு தாங்கொணுத நஷ்ட்டம் உண்டாக்கிக்கொண்டே வருகிறது.
- 11. இதைவிலை எங்கள் பருதிக்கணமாய் வயல் சேந்திக்கணமாய் வயல் கழிவு தண்ணீர் போகிறமாமூல் வாய்க்காலேயும் ஷெ கோலில்ப்பட்டி கிராமத்தார்கள் வருஷாவருஷம் அடைத்துவிடுகிறுர் கள். அதோடு நில்லாமல் ஆற்றுத்தண்ணீரை ஷெ பிரமன் கண்மாயில் மென்மேலும் கொண்டு போய் நிரப்பியும் வருகிறுர்கள். அவர்கள் நீர்ப்பிடிக்கி மேல் அவர்கள் கண்மாயில் அவர்களுடைய நன்மையை அதாவது லாபத்தை கருதி தண்ணீரை சாஸ்த்தியாக நி ப்பிவருகிறபடியாலும் மாமூல் கழிவு வாய்க்காலே அடைத்து விடுகிறபடியாலும் எல்லாத் தண்ணீர்களுமாக ஒன்று சோந்து எங்களு டைய பயிர்கள் அழிக்கெட்டுப்போய் அதிஞல் வருஷா வருஷம் தாங்கொணுத நஷ்ட்டம் எர்ப்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது.
- 12. மேல் கண்ட கஷ்ட்டத்தை நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கும்படி தேவஸ்த்தானம் அதிகாரிகளுக்கும் கமிட்டி மெம்பர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தியும் அவர்கள் கெவஸிக்கிரார்கள் இல்லே. யாதொரு பரிகாரங்களும் கிடைக்கவில்லே.
- 13. காருண்ய கெவர்மெண்டராவர்கள் எழைக்குடிகளுடைய கஷ்ட்டங்களே கிசாரித்து நேறில் விஷயம் செய்து பார்த்தால் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் தெற்ென விளங்கும். எக்காலமும் அவர்களுடைய கண்டாய் நீர்ப்பிடிக்கி மேல் தண்ணீரை நிரப்பாமல் சரியானபடி தண்ணீரை அளவு காட்டக்கூடிய அளவை நிகுதி செய்து ஓர் அடையானம் ஏர்ப்படுத்திக்கொடுப்பதுடன் எங்களுடைய கண்மாய் காலாங்கரை வகையராக்கள் வெட்டு மராமத்துச்செய்து மடைவகைய ாக்களே புதுப்பித்து கண்மாய்களுக்கு கலுங்கு கட்டி இன்னம் எங்களுக்கு ஞாயமாக வேண்டிய வசதிகளே செய்து கொடுக்கும்படியாக மாக்கியை தங்கிய கொள்மெண்டாரவர்களே எழைக்குடிகளாகிய நாங்கள் பெரம்பவும் தாழ்மையுடன் பிரார்த்தித்து கேட்டுக்கொள்ளுகினும்.
- 14. மதுரையில் 25—2—1938 தேதி குடிகளுக்கும் ஜமீன்தாரிகளுக்கும் நடந்த விசாரணே அன்று எங்களுடைய குறைகளே எழுத்து மூலமாகவும் நெரிலும் சொல்லி இருக்கிறேம். எல்லா இரும் சொல்லி இருக்கிறேம் எற்படுகிற ஞாயங்களேயும் அனுகூலங்களேயும் எங்களுக்கும் உத்திர வாக வேண்டியதாக பிரார்த்திக்கிறேம்.

- 15. எங்கள் கிராமத்து பி**ளானும் இத்துடன் அனுப்பிலை**த்திருக்கிடிரும். மேல் வாரதாரர் களுக்கு இதற்கு முன்னுல் அனுப்பிய மனுக்களுக்கு நகல் இத்துடன் அனுப்பிவைத்திருக்கிறேம்.
- 16. மேல் வாரதாரர்களுக்கோ எங்கள் கியமத்தை விளூக இன்னம் அநேச சிராமங்களும் தேவ ஸ்த்தானங்களும் இருக்கின்றன. எங்கள் சிராமம் விபசாயமா சூல் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டா ஆம் மேல் வாரதாரர்களுக்கு கவலே இல்லே. மற்ற பல தேவஸ்தானம் கிராமங்களிலிருந்து கிடைக்க கூடியதை வைத்து பரிபாலனம் செய்து கொ**ள்ளுவா**ர்கள்.
- 17. குடிகளாகிய எங்களுக்கு பூரா நல்லா விளேந்தாலும் அவர்களுக்கு மேல்வாரம் போக குடிவாரந்தான் கிடைக்கிறது. அதிலும் விபசாயச்சிலவு வகையார போக மீதம் கைப்பொருப்புதான். விளேந்தாலும் அவர்களுக்கு மேல்வாரம் போக நஷ்ட்டம்தான் சிலவருஷங்களில் விளேயாவிட்டால் எங்கள் கஷ்ட்டம் பகலானுக்கு தான் தெரியும். எங்களுக்கு லிபசாயத் தொழிலேத்தவிற வேறு தொழில்கள் கிடையாது.
- 18. நிலமாவது எங்களுக்கு இருவாரபாத்யம் உள்ளதுகளுமில்லே. ஒரு சமுசாரிக்கி சராசரி நபர் ஒன்றுக்கு ஒரு எக்கர் நிலம் கூடக்கிடையாது. விபசாயச்சிலவு சாஸ்த் தியாகவருகிறது. எங்களு டைய கஷ்ட்டங்களே மாக்சிமை தங்கிய காருண்ய சர்க்கார் அவர்களிடம் தெரியப்படுத்திருற்தான் நன்மை கடைக்குமென்று இந்நீண்டமக்குர் மூலம் உங்கள் கவனத்துக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேம்.
- 19. மகாமேன்மை தங்கிய காருண்யதர்ம மாக்ஷிமை தங்கிய சர்க்கார் அவர்கள் எழைக்குடி களாதிய எங்கள் பேரில் பரிபூரண இருபை கூர்ந்து மேல்க்கண்ட எங்களுடைய குரைகளே நன்கு பரி சீல்னே செய்து மேல்வார தாரர்களேக்குகொண்டு காலதாமத மில்லாமல் சீக்கிரம் எங்கள் கஷ்ட்டங் களே நிவர்த்தி செய்து கொடுத்தும் பி மன் கண்மாய் தன்ணீர் பிடி. விஷயமாக அவர்களுடைய தண்ணீரை நிருத்திக்கொள்ளும்படிக்கும் (அதாவது கண்மாய் அடித்துவையை) மாமுல் கழிவு தண்ணீர் போசிற வாய்க்காலே அடைக்காமல் இருக்கும்படி. சிவகெங்கை ஐமுஸ்த்தான த்தவர்களும் இராமநாதபுரம் ஜில்லா இருப்ப**த்தா**ர் தாலூகா கோவில்ப்பட்டி சிராமத்தார்களுக்**கும்** சர்க்காரவர்கள் தனித்தனி உத்தாவு போட்டு எங்களுக்கும் அதன் காப்பியையும் அனுட்பி வைத்தா**ல்** த்தான் எங்களுடைய கஷ்ட்டங்கள் ஒருவார் நிவர்த்தியாகும்.



Memorandum by Mr. M. Subbayya Pillai, President, Ryots' Association, on behalf the Ryots of Mudukulattur Taluk, Ramnad Zamin.

முதுகுளத்தூர் ஜமீன் தாலாகாவிலுள்ள ஒவ்வொரு கொடி விவசாயிகளின் தனிப்பட்ட குறை கீனயும், பொதுக்குறைகளேயும், வாரம், வரி, கண்மாய், கால் வாய் வகையரு சம்பந்தமான குறை கீனயும், சமஸ்தானத்து அதிகாரிகள், சிப்பந்திகள் ஆகிய இவர்கள், விவசாயிகளே, எந்த முறையில் களையும், சமஸ்தாலாத்து அதனாய்கள், சுப்பந்தவை ஆகம் இவரையாகள், எந்த முறையில் நடத்துகிறுர்கள் என்ற குறைகளேயும், விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட இதா குறைகளேயும், விசாரித்து, ஐமீன் குடிகளின் குறைகளே நேரில் விசா கண் செய்வந்துகான மதுடையில் 21—2—38 தேதி முகாம் செய்யும் சென்னே கவர்பெண்டு பெணின்யூ மந்திரி கனம் டி. பி காசம் அவர்களிடத்தில் நேரில் தெரிவிக்க 29—1—38 தேதி சங்க கட்டிடத்தில் கூடிய முதுகுளத்தார் ஐமீன் தாதிகள் விவசாய சங்கக்காரியக்கப்படி. கூட்டத்தில் மூமான்கள் எம். சப்பையா பிள்ளே, ஆர். ந திங்கப் பெருமான் நாயுடு, ஜி. தங்கமாணிக்க நாடார், எ. கணபதி செட்டியார், உ. முனிச்சாமித் தேவர் இவர் களடங்கிய ஒரு விசார2ணக்கமிட்டி. ஒன்று நிறுவப்பட்டது.

அவ். விசாலீணக்கமிட்டியினர் நாலாகாவிலுள்ள 33 குருப்களின் சுமார் 100 இராமங்களி லுள்ள விவசாயிகளின் குறைகளே 1938-ம் இரு பிப் வரிமீ 2 உ. முதல் 17 உ. வரை நன்கு விசாரித்து நாங்கள் தயாரித்த ரிப்போர்ட்டை 1938-ம் இரு பிப் வரிமீ 20 உ கூடிய காரியக்கமிட்டியில் வைசாயத்து தார்கள். காரியக்கமிட்டியினர் ஷெ ரிப்போர்ட்டை நன்கு பரிசீஸ்ணே செய்து, கனம் ெ வின்யூ சமாப்பத்தார்கள். கார்ப்பட்ட குறில் பிராந்தியங்களின் விசாணிக்கமிட்டியாரிடத்தில் ஷ (குறைக்கையிய) ரிப்போர்ட்டை நேரில் சமர்ப்பித்தும் மற்றும் இதர சாட்சியங்கள் நேரில் கொடுப்பதற்கும் சங்கத்தில்வர், எம். சுப்பையா பின்ரே, சங்க காரியதரிசு, ஆர். நூசிங்க பெருமான நாயுடு ஆசிய இவர்களடங்கிய ஒரு தூது கோஷ்டி ஒன்று நிறுவப்பட்டது.

மேற்படி தூது கோஷ்டியினர் ஜமீன் பிராந்திய, விசார2ணக்கமிட்டியர்ரிடத்தில் சமர்ப்பிக்கும் விவசாயிகளின் குறைகளாவன :—

இயற்கைத் தோற்றம்.

முதுகுளத்தூர் பெவின்யூ தாலூகாவானது, முதுகுளத்தூர், சிக்கள், சாயல்குடி, கமுதி, அபிராமம் ஆகிய ஐந்து ஜமீன் தாலூகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதுகுளத்தூர் ஐமீன் தாலூகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதுகுளத்தூர் ஐமீன் தாலூகாவின் தெற்கே மன்ஞர்க் குடாக்கடலும், வடக்கே பாமக்குடி தாலூகாவும், மேற்கே கமுதி ஐமீன் தாலூகாவும், இருக்கின்றன. தென்வடலில் சுமார் 20 மைல் நீளமும், இழமேலுலில் சுமார் 12 மைல் அகலமும், (240 சது மைல்) கொண்ட விஸ் தோணம் உள்ளது. குண்டாறு என்ற ெகுநாதக்காவேரி (கால்) மேற்கிலிருந்து கமுதி, முதுகுளத் தூர், சிக்கள் வழியாகச் சென்று களரிக்கண்மாயில் சங்கமாகின்றது. இத்தாலூகாவில் கருசல், செல்வல், மணல், தரவை, உவட்டு நிலங்கள் உண்டு.

சீதோஷ்ண ஸ்திதி.

2. இத்தாலூரா பூராவும் கடுமையான உண்ணப் பிரதேசம். குமையான உஷ்ணத்தை மாற்ற போதிய அனவு சீதனம் இடையாது.

மழை.

3. பருவ காலங்களில் விவசாயத்திற்கு போதிய மழை பெய்வதில்லே. ஜப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி ஆகிய 3 மாதங்கள் தான் இங்கு சொற்ப பழை உண்டு. சில சமயங்களில் காலந்தப்பி மழை பெய்கிறது. அதஞல் பயிர்களுக்கு நிறைய நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது.

ஆட்சி முறைகள்.

4. இத்தாலுகாவில் முக்கியமாக ஐம்னதாரி, தேவேஸ்தானம், இஞம், கவுல், சத்திய**ம்,** குத்தகை முதலிய ஆட்சி*முறைக*ள் நடக்கின்றன.

ஜமீன்தாரி முறை.

5. 1812-ம் இல் ஏப் ஸ்மீ 12 உள்ளி மங்களேல்வர் நாச்சியார் அவர்களுக்கும் சென்ணே அரசாங்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைப்படி, பஞ்ச வருஷம் ஒன்று நீங்கி ஏழு வருடத்திய இராம ஜமாவைத் தனித்தனியாகக் கணக்கிட்டு, அவ் வேழு வருடத்திய ஜமாப்படி வருடம் சற்றேறக் குறைய சராசரி (average) ரூ. 4,50,000 ஏற்படுத்தி அதில் கவர்ன்மெண்டுக்கு சற்றேறக்குறைய ரூ. 3,00,000, பேஷ் கெஸ்டுக்குச் செலுத்தினிட்டு, தன் பிரயாசைக்கும் ஜமீன் சிலவிற்கும் மீதியை உபயோகித்துக்கொள்வதென்றதற்கொட்ப இந்த ஜமீன் குடிகள் நஞ்சை (wet lands) கல விடையடி 118% செண்டுக்கு தீர்வை 9 பணம்: (பணம் = 2 அணு) or ரூ. 1—2—0 என்று நிரணயிக்கப் பட்டது. வாரம் கிடையாது.

ொளின்யூ போர்டாரவர்களின் 1836-ம்ஞூ) பிப்ரவரிமீ 26டை உத்திரவுப்படி குடி ஒன்றுக்கு கலை விரையடி நஞ்சைத்தாம் புஞ்சை தீர்வைப்பததுக்காக விட்டுக் கொடுத்து அதற்குத்தீர்வை ரூ. 1—2—0 என்றும் கண்மாய்த் தன்ணீர் பாய்ந்தால் நஞ்சைகளுக்கு ரூ. 1—12—2 or 13½ பணம் தீர்வை எற்படுத்திறைகள்.

அப்பால் ஜமீன்தார் ஒவ்வொரு போடித்துக்கும் கண்மாய், கால் வெட்டி, தத்து, கலுங்குகள், மடைகள் கட்டிக்கொடுத்து, தண்ணீர் கொண்டுவந்து சேகரித்துக்கொடுப்பதென்றும் ஒவ்வொரு போமக் கண்மாய்க்கும் நீர்நிலே முனேமால் ஏற்படுத்தியும், மற்றும் இதா வசதிகள் செய்து கொடுப் பதென்றும், அதற்குப்பதிலாக ரயத்துக்கள் வினேவில் வாரம் கொடுப்பது என்றும் ஒரு ஒப்பந்தம் உண்டானது.

தற்பொழுது மேல்வாரத்துடன் கல விரையபுக்கு பணவகை 0—10—2 ஜில்லா போர்டு செஸ் 0—10—2 ஆக ரூ. 1—4—4 வசூலிக்கிறு கள்.

முதுகுளத்தூர் தாலுகாவிலுள்ள ஓமீன் இராமங்களின் பொதுக் குறைகள்.

6. இத்தாலுகாவிலுள்ள பெரும்பாலான சிராமங்கள ஜமீலேச் சேர்ந்தவை.

கண்மாய் (Kanmoi)

அநேகமாக எல்லா இராமங்களுக்கும் கணமாய்கள் உணரு. ஒரு சில கணமாய்ச**ீனத்தவிரை** இதர கண்மாய்களில் சில கடந்த 25 வருஷைத்திற்கு மேல் 50 வருஷைத்திற்குள்ளும், சில கண்மா**ய்** கள் 50 வருஷைத்திற்குமேல் 100 வருஷைத்திற்குள்ளும் மற்றவை 100 வருஷைத்திற்கு மே**லும்** மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. சில கண்மாய்கள் இருந்தமிடம்கூட தெரியாமல் அழிந்து போய்லிட்டன.

கால்வாய் கரை (Supply channel).

பெரும்பாலான கண்மாய்களுக்கு கால்வாயே இடையாது இருக்கும் இலவ**ற்றில்** மராமத்தில்**ள** மலும், அச்சழிவாயும், தணைர் வடனாயக்கற்றதாயும் இருக்கின்றன.

கலுங்கு (Calingu).

ஒரு சில கணமாய்களேத்தவிர மற்றெல்லாக் கன்ரமாய்களுக்கும் கலுங்குகள் கிடையாது. இருக் கும் கலுங்குகள் தண்ணீர் வர இயலாது உடைந்தும் மண்ணுல் மூடப்பட்டும் மராமத்தன்னியில் இருக்கின்றன.

கண்மாயில் வந்த தண்ணீர் த**ீ**கிழோகத் திரும்பிப் போவதை தடுப்பதற்கு கண்**மாய்க்** கலுங்குகளில் அடைப்புகள் (**shutters**) இடையாது.

தத்து (Out-let).

ஆப்பனூர் காக்கூர் கண்மா**ய்கள், தனி**ர இந்த தாலூகாவிலுள்ள மற்ற எல்லா கண்மா**ய்** களுக்கும் தத்துகள் கிடையாது. ஷெ ஆப்பனூர் கண்மாய்த் தத்தும் சீர்கேட்டைந்து இருக்கிறது. தத்துக்கள் இல்லாததால் கண்மாயில் அடிக்கடி உடைப்புகள் ஏற்பட்டு, வந்த தண்ணீரும் தங்குவது கிடையாது. அப்படி ஏற்படும் உடைப்புகளே காலா காலத்தில் அடைத்து தண்ணீர் தேக்கு வதும் கிடையாது.

மடைகள்.

முதுகுளத்தார், ஆப்பனூர், சித்திரங்குடிபோன்ற கொமங்களிலுள்ள சில கண்மாய்களுக்கு செங்கலால் கட்டிய மடைகள் இருக்கின்றன. ஆறைல் அவைகள் போதாது. மற்ற கண்மாய்களுக்கு மடைகள் கிடையாது, மடைகள் கிடையாத கண்மாய்களில், கலையை வெட்டி இத்து மடைகள் எற்படுத்தி நிலங்களுக்கு கஷ்டப்பட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டியிருக்கிறது. இதனைல், பல இடை யூறுகள் ஏற்படுகின்றன, கண்மாய்க்கு வரும் தண்ணீரை, பெருக்கிவைத்து வேண்டும்பொழுது மடைகள் மூலமாக போதிய அளவு வெளியேற்றி உபயோகிப்பதுபோல் உபயோகிக்கமுடியவிலில். இத்துமடைகளில் சதா தண்ணீர் கண்மாயினின்றும் வெளிப்போவதால் தண்ணீர் வீணுகச் சிலவழி இறது. அகால மழை பெய்து திடீரெனக் சென்மாய் பெருகிறுல் ஷே இத்து மடைகளில் பெரிய உடைப்பு ஏற்பட்டு தண்ணீர் பூராவும் காலியாய்விடுகிறது. கணமாயிலுள்ள தண்ணீர் சற்று வற்றிவிட்டால் இறவை மாங்கள் கட்டி தண்ணீரை இறைத்துப் பாய்ச்சவேண்டியிருக்கிறது. இதனுல் பொருட் சிலவு நிறைய ஏற்படுவதுடன் வீண் கால தாமத மும் ஏற்படுகொறது. அத்துடன் ஒருவர்தான் அந்த வாமடை மூலமாக நீர்பாய்ச்ச முடியுமே யொழிய அதே சமயத்தில் அதே வாமடையிலுள்ள மற்றுரு விவசாயி தண்ணீர் பாச்ச முடியா மல் பயிர்களுக்குச் சேதம் ஏற்படுகிறது.

வாய்க்கால்.

கணமாயினின்று மடைகள் வாயிலாக வயல்களுக்கு தண்ணீர் செல்லும் வாய்க்கால்கள் மரா மத்தன்னியில் இருக்கினறன. இதனை தண்ணீர் வீணுக சிலவழிந்து பொவதுடன் வயல்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச கஷ்டம் ஏற்பட்டு காலதாமதம் ஆகின்றது. இவைகளேச் செப்பனிட்டுக் கொடுக்கும் படி ஜமீன் உத்தியோகஸ்தரிடம் தெரியப்படுத்தினுல், ஏற்படும் மராமத்துச் சிலவை ரயத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவெண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறுர்கள். ரயத்துக்கள் இயலாது என்று சொன்னுல் மராமத்து செய்வநில்லே.

சர்வே.

திருவாங்கூர் சாஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த காக்கூர், தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த இல இராமங் கீனத் தவிடமற்ற எல்லா ஐரீன், இளும், கவுல், சத்திரம், குத்தகை இவைகீனச் சேர்ந்த திராமங் களில் உள்ள நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படவில்லே. இதனுல் ஒவ்வொரு சிராமத் திலும் கருராக எவ்வனவு நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கண்டுகொள்ள முடியாது. மேலும் ஒருவர் நிலத்தை மற்றெருவர் கூட்டிவோ, குறைக்கவோ இடம் கொடுக் கின்றது. இப்படி ஏற்படுவதால் ஒருவருக்கொருவர் தகராறு ஏற்பட்டும் சிலசமயம் இதனுல் கலகங் கள் ஏற்பட்டு சிவில், கிரிமினல் கோர்ட்டுகளில் ஏரானமான பணச்சிலவும் ஏற்படுகிறது. விவசாயி களும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உட்படுகிறுர்கள். சாகுபடியாகும் விஸ்தீரணத்தை கூட்டவும் குறைக்க வும் இடமேற்படுவதால், பொர் ரிக்கார்டுகளும் தயார் செய்ய இடமேற்படுகிறது.

தன்ணீர் வசதி,

இத்தானுகாவில் ஜீவந்தி கடையாது. குண்டாறு என்ற ரகுநாதக்கால் ஒன்று இருக்கிறது. காலாகாலங்களில் கால்வாயில் தல்ரணீர் வருவதலில், சில சமயங்களில் வரும் தண்ணீரை கண் மாய்களுக்குப் பாய்ச்சுவதற்கு போதுமான வசத்தள் கடையாது. கால்வாயின் வடபுறம், கரை கண் மையாது. தென்பேரத்தில் உள்ள கரையில் அநேக உடைப்புகள் சற்பட்டிருக்கின்றன. அவை கள் வழியாகத் தண்ணீர் வீளுகச் செல்வதுடன், செல்லும் மார்க்கத்திலுள்ள பயிர்களேயும் நாசப் படுத்தி நிலங்களேயும் சீர்கோகச் செய்துவிறது. இதற்கு உதாரணம் கமுறிக்குச் சமீபத்தில் சற்பட்டுள்ள பெரிய உடைப்பு இருக்கின்றது. அதற்கு இப்பொழுது மலட்டாறு என்று பெயர், இதன்வழிச் செல்லும் தண்ணீர் வீணுக் சமுத்திரத்தில் சங்கமமாயிறது. இந்த நிலமையில் எஞ்சிவரும் தண்ணீரைக்கொண்டு எல்லாக கண்மாய்களேயும் அடுத்த தாலுகளவிலுள்ள கண் மாய்களேயும் நிரப்பவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு போருக்திலுள்ள, நிலங்கள் சரியான விளே விற்கு வருவதற்குப் போதுமான தண்ணீர் கண்மாயிக்கு வருவதில்லே. ஆதலால் சொற்ப நிலங்களித்தான் சாகுபடி செய்யவேண்டியதிருக்கிறது. ஜீவ நதி கிடையாததால், கண்மாயில் வண்டல் மண்ட படிவது கிடையாது. அதனுல் பயிருகள் நல்ல பலன் தருவதில்லே. மேலும் கண்மாயி களுக்கு வரும் தண்ணீர் சற்று உவர் சத்துள்ளதாயிருப்பதால் அநேகம் பயிர்கள் நல்ல மகசூலேக் கொடுப்பதில்லே. ஆற்று நீரை எதிர்பாராமல் மழையை எதிர்பார்த்து விவசாயம் செய்யவும் வருக்கில்லே. ஆற்று நீரை எதிர்பாராமல் மழையை எதிர்பார்த்து விவசாயம் செய்யவும் வருக்கில்லே.

இந்த தாலூகாவில் கால மழை டெய்வதுமில்லே. இல சமயம் அகாலமழை பெய்வதால் நஷ்டம் ஏற். பிதிறது. தண்ணீர், மழை மு.தலியவை சரியாக இருந்தால் தான் விவசாயத்திற்கு கடன் வாங்கிச் கிலவு செய்ததை திரும்ப அடயைலாம் என்றுவது விவசாயி நினக்கமுடியும். இல்லாவிட்டால் பூராவும் நஷ்டப்படவேண்டியதுதான். பெரும்பாலும் இந்த தாலூகாவில் நஷ்டம் தான். இதன் காரணமாக நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய மறுபடியும் கடன் வாங்குகிறுர்கள். அப்படி கடன் வாங்கு பிறுவச் சங்கம் முதலிய ஸ்தாபனங்களில் வாங்கு விற்லே. காரணம் யாதெனில் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சீக்கிரத்தில் பணம் கிடைப்பதில்லே. ஆதலால், "மானம் அழிந்த பின் வாழாமை முன் இனிதே" என்ற ஆன்றேர் மொழிப்படி மானத்தைக்காக்கும் பொருட்டு லேவாதேவிக் காயர்களிடத்தில் அதிக வட்டியானுலும் கவலேயில்லே என்று கடன் வாங்குகிறுர்கள்.

ஸ்தல இயற்கை வசதிகள்.

கால்நடைகளே மெய்ப்பதற்கு இத்தாலாகாவில் மேய்ச்சல் புல் தரை இடையாது. மாரியூர், பெரியகுளம் முதலிய இடங்களிலுள்ள, இயற்கையான காடுகளில் ஆடு, மாடுகளே மெய்த்தால், 2 அணு முதல் 4 அணு வரை ஒரு உருப்படிக்கு புல் தீர்வை கேட்கிருர்கள். மேய்ச்சல் புல் தரை இடையாத இடங்களிலுள்ளவர்களும், தீர்வை பணம் செனுத்தமுடியாத விவசாயிகளும் தங்கள் கால் நடைகளே வடக்கே மதுரைக்கு வெகுதுராம் வைகொண்டு சென்று மேய்த்து வருகிருர்கள். இதனுல் இவர்கள் தங்கள் விட்டு அநேக மாதங்களுக்கு பிரிந்திருக்க வேண்டியதிருக்கிறது. அப்படியிருந்தால் தங்கள் விவசாயத்தை பார்க்கமுடியாமல் நஷ்டத்திற்குள்ளாகவேண்டியதிருக்கிறது. கால் நடைகள் வெளிச் செல்லுவதால் நிலங்களுக்கு வேண்டிய உரம் கிடைப்பதில்லே. வெளியே சென்று மேய்க்காமல் விவசாயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு தனது கிராமத்திலேயே இருந்தால், கால்நடைகளே சரிவர போஷிக்க இடமில்லாமல், அவைகளே எலும்பும் தோலுமாக்கியும் நாளடைவில் கொள்ளே நோய்களாலேயே அழிந்துபோகும்படி விட்டுவிடுகிருர்கள். இவ்வாறு ஆடு மாடுகள் சரவதால் அலங்களுக்குப்பதிலாக வாங்குவது விவசாயிகளுக்கு இயலாத காரியம். அவ சியமான உழவு மாடும் வாங்க முடியாது, மாடு வாங்க பணத்திற்கு என்ன வழி என்று எங்கியும், எருது இல்லாமல் எப்படி பயிர் செய்வது என்று வாடியும் கடன் கொடுப்பார் யார் எங்கியும், எருது இல்லாமல் எப்படி பயிர் செய்வது என்று வாடியும் கடன் கொடுப்பார் யார்

என்று தேடியும் அஃவை வெண்டியைதி**ருக்கிறது. மாடு இல்லாமல் எப்படி வி**வசாயம் செ**ய்வது எ**ன்றே அந்த ஒரே கவிஃபெ விவசாயின் **மனத்தை வ**தைப்பதால், கண்க**ோ மூ**டிக்கொண்**டு** கடன் வாங்சி பிறகு அதை திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாமல் அவதிப்படுவது இன்றைக்கும் இத் தாலு**ர** காவில் நடக்கும் சாதாரண விஷயங்களில் ஒன்**று**.

செழுவனூர் காடு ஒன்றைத் தவிர மற்ற காடுகளிலும் புறம்போக்குகள், கண்மாய்கள் இவை களிலுள்ள முள் மரங்களின் முன்னே விவசாயிகள் வயலுக்கு வேலிக்கோ, எரி தரும்புக்கோ, உபயோகிக்க உரிமை கிடையாது. அம் மாங்களிலிருந்து விவசாயக் கருவிகளுக்கு கீள்கள் வெட்டவும் உரிமை கிடையாது. அப்படி தெரியாமல் தவறுதலாய் உபயோகித்தால் உடனே அதிகாரிகள் அபராதமாக நிறையத்துகையை வாங்குறிருர்கள். அல்லது கிரிமீனல் கேஸ்களில் சேர்த்து வீண் சேலவுக்குள்ளாக்கி கஷ்டமும் நஷ்டமும் உண்டுபண்ணுகிறுர்கள். இந்த கஷ்டத்திற்கும் நஷ்டத் திற்கும் உள்ளாக்காமல் மேலமுந்தல், மாரியூர், பெரியகுளம் ஆகிய சோமங்களிலுள்ள ரையத்துக்கள் தங்கள் பட்டா நிலங்களில் மரக்கள், புல் இலைகளே வளர்த்து, தங்கள் உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டால் அவைகள் சமஸ்தானத்து காடுகளுக்கு சமீபத்தில் இருப்பதால், அவைகளும் சமஸ்தானத்தைச் சார்ந்தது என்று ஆக்கிரைபிப்புச் செய்கிறுர்கள்.

நெற் கதிர்களே ஒப்படி செய்வதற்கு பொதுவில் போதிய அளவு களங்கள் கிடையா**து.** இதனுல் ரயத்துக்களுக்கு ஒப்படி காலங்க**ளில் கஷ்டமும்** நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. ஏற்கனவே **ஏற்** படுத்தியிருந்த களங்களும் போதுமான பாதுகாப்**பில்லா**மல் அழிந்துபோய்லிட்டது. ஒப்படி கால**த்** தில் களத்திலிருக்கும் தானியத்தை வீடு கொண்டு சேர்க்க வண்டிப்பாதைகள் கிடையாது.

விவசாயச் சிலவும் வருமானமும்.

இத்தாலூகாவிலுள்ள நஞ்சை களவிரையடி or 118-1/8 செண்டு முதல்தரமான நில**த்தில்** சாகுபடிசெய்ய அடியிற்கண்ட விபரப்படி சராசரி (average) சிலவு எற்படும்.

								ণ্ডে -	DI, 6	തപ.
நாத்தங்கால் உழவு எர் 1-	க்கு							1	0	0
பதவலறிக்க		• •		• •				0	4	0
பாத்தி கட்டல்							• •	0	2	0
മിതുള							• •	3	0	0
உரம்		· Min		-		• •		2	0	0
தணணீர் இறவை (பருவ	காலத்த	தில்) ப	തും വ	ரப்ப்வ,	து திடை	யாது,	அத			
் குல் கிண்ற்று நீர் கொ	ரண்டு <i>த</i> ர	रक्त्र ध्रम	றுவர் த	6001L11	க்கவே:எ	வ்டும்	• •	3	0	0
நாற்று புறி கூலி	• •	- 451			• •	• •	• •	1	2	0
நஞ்சை உழுவு, வா 16-ககு		100		4			• •	16	0	0
வரப்பு வெட்டுதெல்	• •		All help			• •	• •	1	0	0
நாற்று சுமை கூலி	• •	1.00					• •	0	12	0
நுடுவைக் கூலி	• •	1				• •		3	12	0
உரும்		Ti-	1. 4	1.70				6	0	0
தண்ணீர் இறவைக்கூலி	கண்ம	ாயில	தண்	லிர் வ	பற் றி விட்	டால் 🕏	த்து			
் முடை வழியாய் தாணுக	ஓடமும	டியாது,	அத	gi) Q	നതാവ 1	പരി വ്വാ	n∴⊕	0	۵	_
இறைக்க வேண்டும் _	• •	* *	• •	• •	• •	• •	• •	8	0	0
அுபார் கார்ப் சுறை	• •	* *	• •	• •	• •	• •	••	4	0	0
மேல்வாரம், குடிவாரம்,	வைக்	<i>கொ</i> ல்	இ ை	பக ளே	െ്ഗ ,	களஞ்சி	طالبا	1	8	0
சேர்க்க வாடகை	• •	• • •	•	• •	• •	• •	•	1		
நிலவரி (பணவகை) செஸ்		• •	• •	• •	• •	• •	• •	1	4	0
விவசாயத் திற்கு சிலவு செ			வட்டி	• •	• •	• •	• •	3	0	0
விவசாயத்தை மேல்பார்த்			• •	• •	• •	• •	• •	6	4	0
விற்பணேக்கு சந்தை சிலவு		• •	• •	• •	• •	• •	• •	1	0	0
நிலம் மதிப்பு ரூ. 400-க்கு	வட்டி 3	8- சத ச	விசி,தம்		• •	••	• •	12	0	0
						ஆக		75	0	0

இவ்விதம் சிலவு செய்து பாடுபட்டால் நஞ்சையிலிருந்து மொத்த வருமானம் சராசரி (average) 5-கல நெல்லும் 3-வண்டி வைக்கோலும் வரும்.

		₩.	≥4 • ¢	• 🗆 🕠
கல நெல் (a verage) விஃப்படி ரை. 6 வீ தம் 5 கலம்		30	_	0
மேல்வொரம் சரிபாதி போக (average)	• •	15	0	0
ம் சூவ		15		0
வைக்கோஸ் 3 வண்டிக்கு விஜேல	• •	7	8	0
மொத்த வருமானம்	• •	22	8	0
மொத்தச் சிலவு		7 5	0	0
நிகர ்வரு மா னம்	• •	22	8	0
ந ஷ்டம்	• •	52	8	0

புஞ்னச குருக்கம் ஒன்றுக்கு (அல்லது 90 செண்டு) சோனம், வாலி, கம்பு, பருத்தி வ**கையஞ** சாகுபடி செய்ய அடியிற்கண்ட விவரப்ப**டி (average**) சிலவு ஆகும்.

								% -€	P/. 6	പൈ.
உழுவு 4-க்கு எர் 12-க்கு								12	0	0
ഖിടെ								1	0	0
களே எடுப்புச் சிலவு								0.	12	0
நி லவரி செ ஸ் வகைய ரு								1	0	0
மேல் பார்வை சிலவு				• •				0	8	0
அறுப்பு, அடிப்பு கூலி		٠.			• •			2	0	0
வைக்கோல், தானியம், வி	மே கெ	ாண்டுவ	ரந்து சே	ர்க்கும் .	ନିବାବ୍ୟ			1	0	0
						ஆக		18	4	0
புஞ்சை மதிப்பு 1-க்கு குரு	நக்கம்	ღუ. 250	, 3 o/o	ഖட്டி. ഒ	பீதம்	• •	• •	7	8	0
விவசாயச் சிலவு செய்த ரூ						• •		1	2	0
சந்தை வண்டிவாடகை சி	തവു	• •						0	8	0
						ஆக	• •	27	6	0
வருமானம் 4 கலத்திற்கு								16	0	0
வைக்கோல்	• • .		• •			• •		2	0	0
						ஆக		18	0	0
		1	1 4 ²⁰ c a 4 ²³ ,	Low						
		1	12			Gசலவு		27	6	0
		75.5				வரவு		18	0	0
		75				,				
		14				நஷ்டம்	٠.	9	6	0
			111	K.V						
		بألير	West His	All the						

இவ்வளவும் காலாகாலத்தில் மழை பெய்தும், தண்ணீர் வசதி இருந்தும், நோய் எற்படாமலும் இருந்து பலன் கிடைத்தால் நஞ்சையில் (average) ்ரு. 52-8-0, புஞ்சையில் ரூ. 9-6-0 ஆக நஞ்சை கள விரையடி 1-க்கு குருக்கம் புஞ்சை 1-க்கும் ஆக ரூ. 61-14-0 நஷ்டம் எற்படுகிறது. மேற்கண்ட மழை, தண்ணீர் இவைகள் குறைவுபட்டாலும், அதிக வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டாலும், நோய் விழுந்தாலும் கள விரையடி நஞ்சை, ஒரு குருக்கம் புஞ்சை இவைகளுக்கு ஏற்பட்ட சில்வு ரூ. 102-6-0 பூராவும் நஷ்டம் ஏற்படும். இத்தகைய நஷ்டங்களே ஈடு செய்ய தன் நிலங்கள்யும், வீடு, இநர சொத்துக்களேயும் பராதீனப்படுத்தி விற்று செல் பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் விவசாயத்திலும், ஊக்கமின்மை ஏற்பட்டு நாள்ளடைவில் விவசாயத் தொழில் கூடிண்றிசை அடைகின் றது. நஞ்சை நிலங்களில் தெல் சாகுபடி செய்தால், மேல்வாரதார் சரிவாரமும், நிலவரி செஸ் ஸும் வகுலிக்கிறுர்கள். தெல்லுக்குப் பதில் இதர தினுக்கள் சாகுபடி செய்தால், கண்டு முதல் சராசரி வசூலிக்கப்படுகிறது. தன்றனர் இல்லாத காரணத்தாலும், சரிவா விளேயாமல் மணிபிடியாய் இருந்தாலும், சாவியாய் போணும் மேல்கண்டலைகள்) சமலதானத்து சிப்பந்திகளின் நிர்வாக அசிரத்தையின் காரணமாக பயிர் அழிந்துபோணூம், நன்றும் விளந்த நிலங்களுக்கொப்ப அழிவு சராசரி வசூலிக்கிறுர்கள். வாழை, கொடிக்கால் வைத்து சாகுபடி செய்தால் இரட்டிப்புச் சராசரி வசூலிக்கிறுக்கள். வாழை, கொடிக்கால் வைத்து சாகுபடி செய்தால் இரட்டிப்புச் சராசரி வசூலிக்கிறுக்கை இரு போகம் செய்வதென்பது இத்தாலூகாவில் மிகவும் தர்ல பம். அப்படி தப்பித் தவறி எவராவது செய்தால் இரட்டிப்புச் சராசரி வசூலிக்கிறுக்கி.

புஞ்சை நிலங்களுக்கு அணு 8 முதல் ரூ. 2 வரை தரவாளி தீர்வை உண்டு.

மழையால் புரண்டொடும் நீரும், நஞ்சை கழிவு தண்ணீரும் தாம்டோகியாகி புஞ்சையில் பாய்ந்தால் சராச்ரி வசூலிக்கிறுர்கள். எதார்த்தமாக நிலத்தினுள் விழும் மழைத் தண்ணீரை வெளியே போகவிடாமல் தடுப்பதற்கு வரப்புகள் எற்படுத்தியிருந்தால் உடனே அத்தகைய நிலங் களுக்கு வரப்புக்கட்டி சராசரி என்று அநீத தீர்வை வசூலிக்கிறுர்கள்.

நஞ்சைத் தரம் புஞ்சைகளில் கண்மாய்த் தண்ணீரைப் பாய்ச்சு சாகுபடி செய்தால் முன்**பு** ளூ. 1–2–0 தீர்வை செலுத்தவேண்டுமென்றிருந்ததற்குப் பதிலாக தற்போழுது அநீதியாக ரிவா**ரம்** வசூலிக்கிருர்கள். நஞ்சை புஞ்சைகளில் குடிகளால் பயிரிட்டு வளர்க்கப்படும் விருக்ஷங்களுக்கு**ம்** வரி விதிக்கப்படுகிறது. மேல் வார தானியத்தை களஞ்சியம் கொண்டு சேர்க்கும்பொழுது வாமடைவைக்கோல் கட்டு ஒன்று அடிதண்டமாக வசூலித்துவிடுகிறுர்கள்.

1868-ம் இந்தில் கொடுத்த பட்டா ஷாத்துப்படி குடிகள் கண்மாய் முடீபோவில் வெள்ளி, பாகல், தவிர வேறு எவ்விதப் பயிரும் சாகுபடி செய்தால் சராசரி உண்டு. அதன்படி குடிகள் தீர்வை அன்னியில் காலால் மிதித்த வெள்ளரி, பாகல்போட்டு அனுபவித்துக்கொண்டுவந்ததைத் தற்பொழுது வெள்ளரிக்கு குருக்கம் 1-க்கு அணு 8-ம் பாகலுக்கு குருக்கம் 1-க்கு அணு 12-ம் தீர்வை கேட்கிறுர்கள். சில இடங்களில் இவைகளே அப்புரப்படுத்தி ரயத்துக்களுக்கு கஷ்ட நஷ்டுக் கீல் உண்டுபண்ணுகிறுர்கள். சில இடங்களில் சராசரித் தீர்வையும் கேட்கிறுர்கள்.

வசூல் முறையும் காலமும்.

வார**ம்** வரியை வ**சூல்** செய்ய**க்கையாளும் முறைகள**் மிகவும் நிர்பந்தமானவைகள் எட்டணு வரிக்கொடுக்கத்தவரியவனுடைய நிலமானது மேல்வாரதாரின் சிப்பந்திகள் வசூல் செய்யும் முறை யில் எலமாகி ஒப்படப்பு வந்துலிடும். ஆஞல் எந்த பசலிக்கு எந்த நிலத்திற்கு அத்தகைய பாக்கி எற்பட்டு எலத்தில் நிலம் விற்கப்பட்டது என்பதும் தெரியாமலே போய்விடும்.

ஒரு வருடத்திற்கு <u>பிட்டமாக ஒரு நிலத்திற்கு இ</u>வ்வளவுதான் பாக்கி இருக்கிறது என்று தெரியாது. காரணம் ஐமாபந்தி காலா காலத்தில் நடப்பதில்லே. இதனுல் சிலசம்யங்களில் கஷ்டப் படும் ரயத்துகளிடமிருந்து அதிக வரி வசூலித்தும் விடுகிறுர்கள். ஆணுல் அப்படி அதிகமாக வசூலித்ததை அடுத்த பசலிக்காவது வரவு ஒவத்துக்கொள்வதுங் கிடையாது. இதற்கு உதாரணம் வெங்கலக்குரிச்சி, பேணூர் போன்ற இராமங்கள் அநேகம் உண்டு.

வெட்கைக்குரிச்சி, பீரேஹார் இராமங்களில் 1345-ம் பசலிக்கு அதிக வரி வசூல் நடந்து வருடிறது. ஆகுல் பெரும்ப்ாலோர்களுக்கு நாளதுவரை விடி அதிக வரியை மறு 1346-1347-ம் பசலி வரை செல் பண்ணுமல் வைத்துக்கொள்ளுகிறுர்கள். பல தடவைகள் ரயத்துகள் கேட்டுக்கொண்டும் காலங் கடத்தி வருகிறுர்கள்.

வரி கொடுக்க சற்று விவசாயிகள் தங்கள் நிலேக்குத் தகுந்தவாறு சுணங்கினுல் மக**சூல்** ஜப்திகள், நில நோட்டிஸ்கள், மூலமாக சிலவு தொகைகளுடன் இரட்டிப்பாக வசூலிக்க எற்பாடு செய்த், நஞ்சை, புஞ்சை, நிலங்களே மேல்வாரதார்கள் தங்கள் பெருக்கு எலத்தில் எடுத்து பட்டா பிறப்பித்துக்கொள்கிறு கள். இத்தகைய பட்டாவில் இத்தாலு காவின் மொத்த நிலங்களில் 3/8 பங்குக்குமேல் நிலங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நிற்க வரி வசூலிக்கும் காலமும் மிகவும் அசௌகரியமானது. பயிர் வயலில் இருக்கும்போதே. நறக வா வசுலக்கும் காலமும் மகவும் அல்சுவக்காயமானது. பயா வயல்ல இருக்கும்போதே வாய்தா பணம் கொடுக்கவேண்டியதிருக்கிறது. முதலாவது கிஸ்நீப் பணத்தை பிரி வருஷம் டிசம்பர்மு 11வயில் செல் பண்ணவேண்டும், அக்காலத்தில் பயிர்கள் பொதிப்பருவத்திற்குக்கூட வளர்ந்திருக்காது. மேலும் அச்சமயம் விவசாயிகளிடத்தில் கையில் ஒரு தம்படிகூட இராது. ஆகையால் லேவாதேவிக்காரர்களிடத்தில் கடன வாங்கிய நிலவரி கட்டவேண்டியதிருக்கிறது. கடன் கொடுத்தவர் மக்குல் கைக்கு வந்ததும் வினே பொருள்கள் தன்னிடம் இன்ன விலேக்குத்தான் விறகவேண்டும் என்ற நிபந்தணேகின் ஏற்படுத்திச்கொல்டு பணத்தைக் கடணகக் கொடுக்கிறர்கள். விறகவேண்டும் என்ற நிபந்துகைகள் ஏற்பிரத்து கொலை டு பணத்தைக் கட்குக்க கொடுக்கிறுக்கிற. இத்து விள்பொருள்கின் மிகவும் குறைந்த விலக்கு விறகவேண்டிய நிருக்கிறது. இல்லேயேல் கே வட்டிக்கு வாங்கவேண்டும். எப்படி மிருந்தபோதிலும் விவசாயி நிலவரி கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் கடன் வாங்க நேரிடுகிறது. விளே பொருள்கள் வீட்டுக்கு வந்து சோந்த சில காலத்திற்குபிறகு வரிக்கொடுக்கும் ஏற்பாடு இருந்தால் இந்தக் கஷ்டம் உண்டாகாது. அப்படி இருந்தாலும் வின்பொருள்கின் செமிவைக்கும் கிட்டங்கிகளும், சரக்குகளின் பேரில் கடன் கொடுக்கும். விற்பூனச் சங்கங்களும் கிடையாது.

எனவே இத்தாலூகா விவசாயிகளின் நிலரை மிகவும் தாபாக்கியமானதாயிருக்கிறது.

(புள்ளி கங்காணம் ஒப்படி.)

ஒரு மகசூலுக்கு புள்ளி போடுவதற்கு பயத்து முதலில் கொம கணக்குப் பின்னேயை அழைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு டிவிஷன் இன்னபெக்டையும், அளவு காண்யும் சேர்த்து, ஆக மூன்று பேர்களேயும் வயலுக்குக் கூட்டிப்போகவேண்டும். 3 பேரும் எககாலத்தில் ஒன்றுக சேர்ந்து பயத்தின் விருப்பப்படி வருவது மிகவும் துர்பலம். இதற்காக பல முறை பயத்து அவற்றது பின்பு வயலுக்கு எல்லோரும் சேர்ந்து குழிச்சோதனே போட்டு அந்த குழிக் கதிடை அறுத்து அடித்து ஷி நெல்லே கணக்குப் பின்போயிடம் சேர்க்கவேண்டும். பின்புதான் புள்ளி நிர்ணமிக்கப் படும். புள்ளி பார்த்த பின்பு கங்கணச் சீட்டு வாங்க பதைகளை கணக்கப் பிள்போடம் அலய வேண்டியறிருக்கிறது. இவரிடம் வாங்கிய கங்களன அறுவடை. அனுமதிச் சீட்டை இ எம் முன் சீப்பிடமும், டிவிஷன் இன்மைபக்டரிடமும் கையெழுத்துக்கள் வாங்கியபின் ஒப்படி சூப்பி ணடிடம் அனுமதிபெறக் கொடுக்கவேண்டும். இவைகளுக்காக பயத்துகளுக்கு ஆதரவாகக் கொடுப்பது சிரையாது. சட்டப்படி அறுவடை. அனுமதிச் சீட்டை சய்தத்தால் ஸ்தலத்திற்கு வராமல் அவ்விவசாயிக்கு பலவிதத்திலும் இடையூறுகள்குயதும், சிரிமின்ல் கேஸ் வகையறுப் போட்டு நஷ்டத்திற்குன் ளாக்குகிறர்கள். சட்டத்திற்கும், நியாயத்திற்கும் விரோதமாக கர்ணம் ஹெட்மேன் டிவிஷ் இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் அத்தாக்கி பெற்ற அறுவடை. அனுமதிச் சீட்டை ஒப்படி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தலேயில் அனுமதிச் சீட்டை ஒப்படி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனேயில் அனுமதிச் சீட்டன் அறுத்து அடித்து ஒப்படி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனேயில் அனுமதிச் சீட்டன் விருக்கிற வருக்கி வேண்டுமென்ற நிபந்தனேயில் அனுமதிச் சீட்டன் வியில் வாய் மூலமான உத்திப்வு கொடுக்கிறேர்கள்.

ி ஒப்படியை நடத்துவதற்கு பொறுப்பில்லாத **டீழ்**தர சிப்பந்திகளே அப்போதைக்கப்போது நியமித்தனுப்புகிறுர்கள். ஷெ பொறுப்பற்ற சிப்பந்திகளால் ரயத்துகளுக்கு நிறைய கஷ்டங்களும் நஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன.

பட்டா,

பட்டாவிலுள்ள ஷாத்துக்கள் மேல்வார்தார் இஷ்டப்படி ரயத்துள்ள சம்மதமின்றி மாற்றப்பட்டு வருசேறது. பட்டாக்கள் சட்டப்படி ஜூன்**மீ 30**டைக்குள் நியத்துகளுக்குக் கொடுப்பது இடையாது. வருகுறது. பட்டாக்கள் சட்டப்படி ஜூன்மு 30டிக்குள் ரயத்துகளுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. ஆக்ஸ்டு, செப்டம்பர் மாதங்களில் தான் முன் ஜூன்மு 30டி போட்டு பட்டாக்கள் கொடுக்கிறுர்கள். பட்டா மாற்றுவதில் அதிகாரிகள் மிகவும் அசிரத்தையாக இருக்கின்றன. இது விஷுபமாய் அடிக்கடி மனுக்கள் கொடுத்தாலும் செனி சாய்ப்பதில்லே. இவ்விதக்கா மனத்தால் 100-க்கு 50 வீதம் தலேமுறை தலேமுறையாக பட்டாக்கள் மாற்றப்படாமல் இறந்தவர்கள் போல் இருக்கின்றன. லஞ்சம் கொடுத்தாலையில் பட்டாக்கள் மாற்றப்படுவதில்லே. கிரைய தஸ்தாவேஜு செய்து கொடுத்து பட்டா மாருதலுக்கு கட்டணமும் மனுஷம் சப்ரிஜிஸ்தரார் ஆபீஸ் மூலம், சமஸ்தானம் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியபோதினும் பட்டாக்கள் மாற்றப்படுவதில்லே.

லஞ்சம்.

பெரும்பாலான எயத்துகளுக்கு சட்டப்படியும் நியாயப்படியும் இடைக்கவேண்டிய உரிமைகள் காலா காலங்களில் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. காணம் யாதெனில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி களுக்கு லஞ்சத்திலுள்ள மோகம். உதா ணமாக பட்பா மாறுதல்செய்ய தாசில்தார், டிவிஷன் இல்ஸ்பெக்டர், குமஸ்தா, கர்ணம் வகையறு சிப்பந்திகளுக்கு அவ வர்கள் இஷ்டப்படி கொறும் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டியதிருக்கிறது. இதன் தனமையை தற்பொழுதுள்ள டட்டாக்களில் 50 சத விசிதம் வாரீஸ்தார்கள் இருந்தும் காலஞ் சென்றவர்கள் பேரிலேயே இருந்து வருவதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

வருடாவருடம் பட்டாக்கள் சாதரா செய்யங்காலங்களில் பட்டா வரி என்ற பெயர் கொண்ட வஞ்சம் அளை நான்கு முதல் கூ. ?–0~0 வலா சயத்துக்கள் கர்ணம், ஹெட்டேன்களுக்கு கொடுச்சு வேண்டியிருக்கிறது. லஞ்சம் கொடுக்காவிட்டால் பட்டாவைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுத்ததாக டெண் டர் செய்து விடுகிறுர்கள்.

புளளிக்கு, குழிச்சோதணே போட்டு முதிப்பிடப்பட்டு எடுக்கும் நெல்கள் கர்ணத்திடம் கண்டிப் பாகக் கொடுத்துவிடவேண்டும், மறுத்தால் அறுவடை அனுமுதி சீட்டுக் கொடுப்பதில் வீண் காலதாமதம் செய்து மகசூ**லு**க்கு நஷ்டியை உண்டு பெண்ணுகிறுர்கள்.

அறுவடை அனுமதி சீட்டு காணம் ஹெட்மேனிடம் கையெழுத்துப் பெறபோகும் காலத்தில் சீட்டு வெரி என்று ஒவ்வொரு கங்காணத்திற்கும் வற்புறுத்தி வாங்குகிறுர்கள்.

ஒப்படி நடக்கும் காலத்தில் கொத்துப்படி கர்ணம் ஹெட்மேன்களுக்கும், காவல் கும்மல் காவல்கா ருக்கும் வண்டு அளவு குடும்பளுக்கும், கங்காணம் அங்காமி பேஷ்காரர்களுக்கும் ல**ஞ்சம்** கொடுக்கவேண்டியதிருக்**2**றது.

வாரம் வரி பாக்கிகளே செலுத்தும் காலத்தில் ஒவ்வொரு பாக்கிகளுக்கும் தனித்தனி லஞ்சம் கேட்கிருர்கள்.

மேற்கண்ட லஞ்சங்களும் இன்னும் இவை போன்ற இதா வகைகளும் கொடுக்காத எயத்து களுக்கு காலாகாலங்களில் ஒப்படிவிடுவது கிடையாது. புஞ்சை நிலங்களில் கண்மாய்த் தண்ணீரை பாய்ச்சியதாக கணக்கு ஜோடித்து வீண் தெண்டந் தீர்வைகள் கொடுக்கும்படி. செய்வதுடன் ஒப்படி, காலங்களில் கண்டுமுத்லே அதிகப்படுத்தியும், உடை வாரம் போட்டும், மற்றும் இதா இடையூறுகளும் செய்யிறுர்கள். மேற்கண்ட இம்சைகளுக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் பயந்து பையத் துக்களில் அநேகர் அவர்கள் லஞ்சவலேயில் அகப்படலேண்டியதிருக்கிறது.

aG.

குடியிருக்க வீடுகள் இல்லாத ரையத்தாளுக்கு அவர்சினின் சொந்த நஞ்சை புஞ்சைகளில் குடியிருக்கும் வீடுகள் கட்ட அனுமதிப்பதில்லே. இல் இடங்களில் ஏற்கனவே கட்டியுள்ள வீடுகளுக்கு 25ளுத்திய சாசரி கேட்கிறுர்கள். இந்நிலேயின் நஞ்சையில் வீடுகட்ட நஞ்சை நிலத்தின் கிலையம் நூபாய் எவ்வளவோ அவ்வளவு துகைக்கதிகமாக மேல் வாரதாருக்கும் செலுத்தவேண்டியதிருக் கிறது. குமா க்குரிச்சிபோன்ற சில இடங்களில் 25 வருஷைத்திய சராசிரியும், எக்காலத்திலும் நில வரியும், செஸ்ஸும் செலுத்தவேணு மென்று கேட்கிருர்கள்.

முதுகுளத்தூரிலுள்ள ஹரி ஜனங்களுக்கு நஞ்சையில் வீடுகட்ட ஆயிரக்கணக்கில் கொளின் மெண்டில் டிடாசிட்டு துகை கட்டியும், பல தடவைகளில் (**acquisition**) தேடிக் கொடுக்கப்பட்ட **நிலங்கள்** தடை செய்யப்பட்டதன் காரணத்தால் ஷே ஹரிஜனங்கள் அல்லூருகிருர்கள்.

கவுல், இணும், குத்தகை முதலிய பொமதாரிகள் எதேச்சதிகாரமாய் ரையத்துகளே நடத்துவதுடன் இணும் பொமங்களில் இஷ்டப்பட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட நிலங்களே உழுகசசெய்வதும், அப்புறப்படுத்தி மற்றவர்களே உழுகச்செய்வதும், தங்கள் இஷ்டம்போல வான்பயிர்களுக்கும்கூட வாரம் வாங்குகிறுர் கள்.

உதாரணமாக கடுகு சந்தை, பருக்ககுடி போன்ற இராயங்களில் கத்தரி, மிளகாய், பருத்தி, இவைகளுக் ுகாப்பான மகசூல்களுக்கு சரிவாரம் வாங்கு இறர்கள்.

குளங்கோர்வை புஞ்சையில் **3-ல் ஒருவ**ாரம் வாங்குஇ**ருர்கள். உ**தாரணம் கோட்டையேந்**தனில் 3**-ல் ஒரு வாரம் வரங்குஇருர்கள்.

தேவஸ்தானம், சத்தி ம் இவைகளுக்கு சேர்ந்த மற்ற இராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் ஜமீன் குடிகளே குட்டிலும் சில விஷயங்களில் அதிக வரிச் செலுத்துகிருர்கள். கருங்குளத்தில் போதிய மழை தண்ணீர் இல்லாத கா ணத்தால் தருசு போட்டால் சராசரி தீர்வைக் கேட்கிறூர்கள்.

நிர்வாகம்.

சமஸ்தான நிர்வாக செலவு சென்ற 3 வருஷமாக அதிகமாய் போய்க் கொண்டு வருகிறது. பொறுப்பற்ற சிப்பந்திகளே வைத்து வேலே வாங்குவதிலுல் ரையத்துகளுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின் றன. இந்த சமஸ்தானத்தில் படித்த அறிவாளிகளும். சாமர்த்தியசாலிகளுமிருக்க அடுத்த ஜில்லா வாகிகளேயும், தமிழ்த் தெரியாதவர்களேயும், சமஸ்தானத்துப் பழக்கம் தெரியாதவர்களேயும் உத போகத்தில் நியமித்து வேலே வாங்குவதால் ரயத்துகளின் அண்றுடக் காரியங்கள் கூட லெகுவில் நடைபெற இயலாமல் போசின்றன. பையத்துகள் மனுக் கொடுத்தால் அவைகளே காலாகாலங் களில் பரிசீலில் செய்வது கிடையாது. விவசாயிகள் தங்கள் மகசூலே பெருக்கிக்கொள்ள பொருள உதவி, விதை உதவி மற்றும் சாஸ்திர உதவிகள் அளிப்பதிலில். சொற்ப வருமானமுள்ள விவ சர்மிகளுக்கு பாதுகாப்புக் கிடையாது. மானிய சுவந்திரம் மேல்வாரத்துடன் வாங்குபேறுக்குர். கோவில்களுக்கு வசூலாகும் பணத்திலிருந்து கோவில் பூஜை முதலிய தர்ம காரியங்கள் சரிவர நடவாமிலிருக்கினறன. ஜமா பந்தியின் முடிவு சையத்துகளுக்கு பகிரங்கப்படுத்துவது கிடை யாத். பொதுவாக கவனிக்குமிடத்து சமஸ்தான நிர்வாகம் திறம்பட நடத்தப்படவில்லே.

தனிப்பட்ட கிராமங்களின் விசேஷக் குறைகள்.

முதுகுளத்தூர்.

ொகுநாத காவேரியின் தென்கரையும், கண்மாயின் வடகரையும் ஒன்றுயிருப்பதால் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் வந்தால் நீர் புரண்டு கண்மாய்க்குள் விழுந்து கண்மாயில் உடைப்புகள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. உடைப்பை அடைக்க முடியாமல் கண்மாயிலுள்ள தண்ணீர் பூராவும் காலியாகிவிடுகிறது. அதிகமாஞல் ஆற்றுப்பு த்திலே உடைப்புகள் யேற்படுகின்றன. " ஆற்றுக்கு நோன குழம்-பாழ்" என்ற பழமொழி இவ்வூருக்குத்தான் பொருந்தும். இக்கண்மாய் பூரண மராமத்தாகி சுமார் 60 வருஷத்துக்கு மேலாகிறது. ஆற்றிலிருந்து கண்மாய்க்கரை சுமார் 5 அடி உயாத்தில்தான் இருக்கிறது.

சித்திரங்குடி.

கண்மாய்க்கு வடகரை கிடையாது. இதனுல் கண்மாயில் தண்ணீர் தங்குவதற்கு மார்க்கமில்லே. குடிகள்தான் கையீண கொண்டு தண்ணீர் தேக்கவேண்டும். இதனுல் தூரி கிராமத் தினருக்கும் இவ்வூர் வாசிகளுக்கும் அடிக்கடி தகராறு ஏற்படுகின்றது.

சோணேப்பிரியாங்கோட்டை.

25 வருஷமாக நெல் சாகுபடி இட்டதட்ட அறவேயில்லே. காரணம் கண்மாயின் நீலே மிகவும் இருக்கிறது. நஞ்சைகள் அரூபமாயிருக்கின்றன. பலதடவை களில் சமஸ்தானத்திற்கு மனுக்கள் அனுப்பியும் எவ்விதப்பலனும் கிடைக்கவில்லே. இன்னிலே மையில் ஸ்பெஷல் தீர்வையாக நஞ்சைக்கு ரூ. 7 வீதம் கேட்கிறுர்கள். இங்குள்ள நஞ்சைகளுக்கு புஞ்சை தீர்வையைக் காட்டிலும் அதிமகான தீர்வை வசூலிக்க இடமில்லே. இக்கிராம் குடிகள் மண்வெட்டி கூலி வேலே செய்துதான் காலக்கூடம் செய்கிறுர்கள்.

கொண்டுவாவி.

30 வருஷமாக நஞ்சையில் நெல் சாகுபடி அறவே கிடையாது. கலுங்கு வெள்ளத்தால் அழிந்து கண்மாயில் 15 உடைப்புகள் இருக்கின்றன. நஞ்சையில் புஞ்சை தினுசு சாகுபடி செய் தால் ஸ்பெஷல் சராசரி தீர்வை வசூலிக்கிறுர்கள்.

ஆண்டியேந்தல்.

இக்கொமத்தில் குடிப்பதற்கே தண்ணீர் கடையாது. லஞ்சப்பேய் தூலவிரித்தாடுகிறது. நஞ்சை யில் வீடுகட்டி**ன**தற்கு சராசரி தீர்வை வசூலிக்கிறுர்கள்.

பொதிகுளம்.

கண்மாய் மறுமத்து நடந்து 60் இழ்த்திற்கு மேலாகிற்து.

ஆப்பனூர்.

ரையத்துக்கள் வறுமையின் காாணமாக வரிகொடுக்க இயலாத காரணத்தால் நிலங்கள் எலத்தில் விற்கப்பட்டு பேல்வாரதாரின் பட்டாவில் சுமார் 150 கள விரையடி வரை சேர்க்கப்பட்டிருக் கின்றன.

மருதுகாவலவனேந்தல்,

கண்டாய் முறுமத்தாகி சுமார் 70 வருஷத்துக்கு மேலாகிறது.

கடலாடி.

கண்மாய் மருமத்தாகி 60 வருஷமாபிறது. இக்குரூப் போமங்களில் சராசரி தீர்வை கு. 40 முதல் 60 கு. வரை செலுத்தியிருக்கிருர்கள்.

கருங்குளம்.

பூதங்குடி கண்மாயிலிருந்து கருங்குளம் கண்மாய்க்கு தண்ணீர் வுவேண்டியதிருக்கிறது. வரும் த்ண்ணீர் சுமார் 30 நாட்களுக்குத்தான் தங்கும். தருசுக்கு சராசரி தீர்வை இாமேஸ்வரம் தேவஸ்தானத்திலிருந்து வசூலிக்கிறூர்கள். உவட்டு நிலங்களுக்கும் மற்ற நிலங்களேப்போல் சராசரி தீர்வை வசூலிக்கிறூர்கள். வறுமையின் காரணமாய் சுமார் **ரூ. 2** பாக்கி கொடுக்க இயலாத ரயத்துகளே கோர்ட்டிற்கு இழுத்து சுமார் **ரூ. 100 வ**ை சிலவு துகையுடன் வசூலிக்கிறூர்கள். இதனுல் குடிகளில் பெரும்பாலோர் நொடித்துப்போய் விட்டார்கள்.

மீனங்குடி.

இக்குருப்பிலுள்ள இராமங்களில் கண்மாய் மருமத்தாகி 50 வருஷங்களுக்கு மேலாஇறது. ஈண்டு ஒரே அள்வுள்ள நிலங்களில் ஒரே பயிர் சாகுபடி செய்ததற்கு 1345, 1346 பசலிகளில் ஒரு சமயம் 7 ரூபாய் ச**ர**ாசரி தீர்வையும் ஒரு சமயம் **ரூ. 10½** சராசரி தீர்வையும் மற்றெரு சமயம் கைபீதுப்படி சுமார் **ரூ.** 20 வரையும் வசூல் செய்து வருகிருர்கள். இந்த குரூப் கிராமங்களில் சமஸ்தானம் பட்டாவில் நஞ்சையில் சுமார் 130 களவிரையடியும் புஞ்சையில் 90 குருக்கமும் சேர்ந்திருக்கின்றன.

கடுகுசந்தை.

கணமாய் மருமத்தாக 100 வருஷமாகிறது. நஞ்சை பூருவும் அச்சழிவாக இருக்கிறது. இத்தகைய நிலங்களுக்கு ஸ்பெஷல் தீர்வை கேட்கிருர்கள். வறுமையின் கா ணமாய் வரிப்போட இயலாவிட்டால் காமாசன கொம முதலாளி புரோநோட் அதிக வட்டிக்கு எழுதி வாங்குகிறுர். புதிதாக தருசு சராசரி தீர்வே கேட்கிருர். வான் பயிர் செய்தால் சரிவாரம் கொடுக்கவேண்டும். இக்கிராமத்திலுள்ள சத்திரத்திற்கு இவ்வூரிலுள்ள பாதி நிலங்கள் சொந்தமாயிருக்கின்றன. இதின் வரும்படியை ஷெ சத்திர தர்ம கிலவிற்கு உபயோகிக்காமல் சத்திரம் மூடப்பட்டு இருக்கிறது.

பெரியகுளம்.

இக்குருப்பிலுள்ள கிராமங்களின் கண்டாய் 25ளு முதல் 50ளு வரை மராமத்தன்னியிலிரு க்கின்றன. பெரியகுளம் கண்மாய்க்கு 222 களவிரையடி நஞ்சை உண்டு. கண்மாயில் வரும் தண்ணீரைக்கொண்டு 50 களவிரையடி பூரு விவேவிற்கு கூட சாகுபடி செய்யமுடியாது. இதுவும் தண்ணீர் இறைத்தால் தான். உவட்டுப் பாங்காயிருக்கும் வயல்களுக்கும் மற்ற நிலங்களுக்கொங்ப சராசரி தீர்வை வகுலிக்கிறுர்கள்.

காடுகளில் ஆடுமாடுகள் மேய்ந்தால் ஏல்லாவற்றையும் பவுண்டில் அடைத்துக்கொண்டு நஷ்டம் வாங்குவதுடன் தீர்வையும் வசூலிக்கிருர்கள். இலே தீளகளே விவசாமிகள் உரத்திற்கு உடயே! கிக்க விடாமல் குத்தகைக்கு விட்டுவிடுகிறுர்கள் ரயத்துக்களுக்கு பட்டா பாத்தியமான கருவேல் உடை மரங்களே ரயத்துக்கள் வெட்டக்கூடாடு ஒன்றும் அப்படி வெட்டிளுல் கிரிமினல் கேஸ் போட்டு ரயத்துக்கின் கஷ்ட நஷ்டத்திற்குள்ளாக்குகிறுர்கள். முந்தல் கிராமத்தில் உள்ள ரயத்துக்களின் நிலங்களில் சுமார் 400 குருக்கம் வரை சமஸ்தான கூடோடு (Forest) சேர்த்து ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறுர்கள்.

மேலசெழுவனூர்.

தேவகோட்டை செட்டியாரின் குத்தகை காரமம் கீழச்செழுவனூர் கண்மாயிலிருந்துதான் மேல செழுவனூர் கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் வரவேண்டும். மேல்வாரம் பிரிக்க சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்தி களுக்கு ஒரு கள நெல்வரை லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டியதிருக்கிறது. வரி பாக்கிக்காக புரோ நோட்டு எழுதி வரங்குகிறுர்கள்.

கோட்டையேந்தல்,

இது சாஸ்வத கவுல் கிராமம். கண்மிரயில் உள்ள குளங் கோர்வை புஞ்சைகளுக்கு 3-ல் ஒரு வாரம் வாங்குகிறுர்கள். ரயத்துக்கவின் அறு போதத்திலுள்ள புனிய மரங்களுக்கும் புள்ளி போட்டு பாதி வாாம் வாங்குகிறுர்கள். கிணற்று நீர்ப்பாச்சி நெல் சாகுபடி செய்தாலும் சரிவாரம் வாங்குகிறுர்கள். வரிப்பாக்கிக்காக 2 வட்டிக்கு புரோ நோட்டுகள் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறுர்கள்.

ஓரிவயல்.

பினக்குளம் சாஸ்வத கவுல் கிராமம். நஞ்சையில் வீடு கட்டிளுல் களவிரையடிக்கு ரூ. 300-ம் சராசரி தீர்வையும் கேட்டிருர்கள். சராசரி தீர்வை நஞ்சைக்கு வருஷத்திற்கு ரூ. 22-க்கு மேல் கேட்சி ருர்கள். ரயத்துக்களின் நிலங்களுக்கு பட்டா கொடுப்பது கிடையாது.

மாரந்தை.

கண்மாய்க்கலுங்கில் ஏற்றடைப்பு ஏற்பட்டு 40 வருஷை காலமாக அதன் வழியாக கண்மாய்க்கு தேண்ணீர் வருவது கிடையா*து*.

கண்மாயில் மேல்புரம் 3 தாவாபட்ட உடைப்புகளும் கீழ்புறத்தில் 9 உடைப்புகளும் இருக்கின்றன. மேற்படி தாவாபட்ட 3 உடைப்புகளே அடைத்துக்கொடுக்கும்படி தேவஸ்தான அதிகாரிகளுக்கு மறுக்கள் கொடுத்ததின்மேல் தேவஸ்தான அதிகாரிகள் அடைக்க முயற்சிக்கும் காலத்தில் வீரம்பல் விராம வாகிகள் குறுக்கிட்டு அடைக்கக்கூடாடுகள்று தாவா செய்ததின் பயனுய் கலகமும், கொலேயும் மேற்பட்டு அடைபடாமல் நின்றுவிட்டன. மழையினுல் தக்கும் தண்ணீர் 15 நாட்களுக்கு தான் காணும். 525 கள்ளெரையடி நஞ்சையும், 4,500 குருக்கம் புஞ்சையும் கொண்ட கிராமத்திற்கு 15 நாள் தண்ணீரைக்கொண்டு என்ன சாகுபடி செய்யமுடியும்? இதனுல் புஞ்சை குருக்கம் 1-க்கு கு. 0-8-0 தீர்வையும் நஞ்சைசள் விரையடி கிக்கு கு. 0-10-0 தீர்வையும் மார்-ரா-ஸ்ரீ இரப்படிர்த்தி அகர்கள் கலெச்டராயிருக்கும் காலச்தில் நமடிர்தது. அனுல் என்டேட் கலெக்கம் மாரா-ரா-ஸ்ரீ கோபால்சாமி அய்யங்கார் அவர்கள் காலத்தில் நமடிர்கது. அனுல் என்டேட் கலெக்கம் மாரா-ரா-ஸ்ரீ கோபால்சாமி அய்யங்கார் அவர்கள் காலத்தில் நமடிர்கது. அனுல் என்டேட் கலெக்கம் மாரா-ரா-ஸ்ரீ கோபால்சாமி அய்யங்கார் அவர்கள் காலத்தில் நமடிர்கது. அனுல் என்டேட் கணெக்கம் மாருக்கவேண்டுமென்றும் உறுதி கூறியதன்பேரில் சமார் 250 கள் விரையடி நெல் சாகுபடி செய்தும் கண்மாய் மா-மத்தில்லா மல் போனதால் பெரும்பாலான வயல்கள் சாவிய ய போய்விட்டன. ஆணுல் உறுதிமை ழிப்படிகண்மாய் கால் பங்குகூட வெட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லே. 1346-ம் பசலிக்கு இந்த நிலேயில் கு. 7 ஸ்டெடில் அநியாயத் தீர்வை, அடுத்த திரசுமத்தின் சராசரி தீர்மைபோல் கேட்டிருர்கள். தருசு போட்டால் தேவஸ்தானத்துப் பட்டாவில் நிலங்களேச் சேர்த்து விடுகிருர்கள். இதனுல் சமார் நஞ்சை போட்டால் தேவஸ்தானத்துப்பட்டாவில் சேர்த்து இருக்கிருர்கள்.

குருவிகாத்தி.

கண்மாய் கால் மராமத்தன்னியிலிருப்பதால் 1347-ம் பசலிக்கு (இவ்வருஷம்) சுமார் 130 கள விரையடி நெஞ்சையில் 7 களவிரையடி தவிர பூராவும் சாவியாய் போய்விட்டன.

குமாரக்குரிச்சி.

இக்குருப்புக்கு 301 ஏகர் நஞ்சையும் 800 ஏகர் புஞ்சையும் உண்டு. வறுமையின் காரணமாய் வரிபோட இயல மல் சமார் 100 ஏக்கர்களுக்கு மேஸ் தேவஸ்தானம் பட்டாலில் சேர்க்கப்பட்டிருக் ன் நன. விவசாயத்திரைல் யேற்படும் நஷ்டத்தையும், கஷ்டத்தையும் தாங்கமுடியாமல் நாகபட்டி ஸைம் வகையரு இடங்களுக்கு சமார் 40, 50 குடிகள் ஊரைவிட்டு சென்றுவிட்டார்கள். கண்மாயில் பாகல், வெளளரி போட்டால் நாலுமடங்கு சராசரி தீர்வை வசூலிக்கிருர்கள்.

கருமள்.

கண்மாய்க் கலுங்கு 40 வருஷமாய் ரிப்பேராய் இருக்கிறது. தேவஸ்தானம் அதிகாரிகள் மராமத்துச் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறுர்கள். தேவஸ்தானம் பட்டாவில் சுமார் 150 வுக்கர் இருக்கிறது

. ர்.கக்ரக

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. மேல்வார நெல் பெற்றுக்கொண்டதற்கு ர**சிது** கொடுப்பது கிடையாது.

கொம்பன் கொமம் கண்மாய் மராமத்தாகி சுமார் 50 வருஷமாகிறது.

புளியங்குடி.

கண்மாய் 25 வருஷமாக மராமத்தன்னியிலிருக்கிறது. கண்மாயில் உள்ள உடைப்பை குடிகள் தங்கள் சொந்தச் சிலவில் அடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. தேவஸ்தானம் அதிகாரிகள் மராமத்து செய்வதில்லே ஒப்படி க அங்களில் சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு அவரவர்கள் இஷ்டப்படி லஞ்சம் கொடுக்க விட்டால் புள்ளிப்படி நெல் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனே போட்டு எழுதி வாங்கிக் கொண்டு ஒப்படி விடுகிறுர்கள்.

கீழத்தூவல்.

இராமத்தில் சுமார் 1000 குருக்கமும் 30 களவிரையடியும், குடிகள் வரி பாக்கி செலுத்த ச**க்தி** யற்று சமஸ்தானம் பெயரால் பட்டாவாயிருக்கிறது. நஞ்சையில் வீடு, மடம் கட்டுவதற்கு சராசரி தீர்வை கேட்கிருர்கள். புஞ்சையில் பருத்தி சாகுபடி செய்தால் ரெட்டிப்பு தீர்வை கேட்கிருர்கள்.

பன்னக்குளம்.

கண்டாய் மராமத்தாசி 70, 80 வருஷமாசிவிட்டது. வரி செலுத்தும் காலத்தில் ரசீது ஒன்றுக்கு. இரண்டு லஞ்சம் கேட்சிறுர்கள். ஆட்சேபித்தால் ரசீது பின்னுல் தருவதாக காலங்கடத்தி அடுத்த வருஷம் அதையும் சேர்த்து வசூலித்துவிடுகிறுர்கள். 1345-ம் பசலிக்கு அதிக வரி வசூல் செய்து பின்பாக்கிக்கு வரவு செய்துகொள்ள காலங்கடத்துகிறுர்கள்.

Ermit.

தருசு போட்டால் வரி உண்டு. இரண்டு பசலியில் மூன்று பலன் எடுத்தால் இரண்டு வார**மும்,** இரண்டு சராசரியும் வ ங்குகிறுர்கள். வரம்பு மீறி, ஏற்பட்ட பாக்கிக்கு மேல் அதிக வரி வ**சூல்** செய்து அதை பின்பாக்கிக்கு வரவு வைப்பதற்கும் காலங்கடத்துகிறுர்கள்.

வெங்கலக்குரிச்சி.

1345-ம் பசலியில் சட்டத்துக்கு மீறி சுமார் ரூ. 200 வரை அதிக வரி வசூலித்திருக்கிறுர்கள். இதை ஆட்சேபித்தால் பின் பாக்கியில் கழிப்பதாக நாலங் கடத்தி வருகிறுர்கள். வைகையாற்றிலி ருந்துவரும் இரண்டு காலங்கரை இருந்தும் வழியாய் தண்ணீர் வருவதில்ஃ. நஞ்சையில் வீடு கட்டியதற்கு ரூ. 30-க்கு மேல் சராசரி வசூல் செய்து வருகிறுர்கள்.

விளங்களத்தூர்.

கண்மாய் தரைமட்டமாசி விட்டது. குடிகள் அறுபவித்த மாங்களின் பலின விலக்க எத்தனிக்கி மூர்கள்

பருக்கக்குடி.

நஞ்சை தருசு போட்டால் சராசரி கெ. டுக்கவேண்டும். புஞ்சையில் நெல் சாகுபடி, செய்தால் ரெட்டிப்பு வரி செலுத்தகே.ண்டும்.

வென்னிவயக்கல்.

நஞ்சையில் நெல் விகாவு யேற்பட்டு கொஞ்சம் சேதமாய் இருந்தால், பஞ்சமத் என்ற அபராதம் வாங்குயிறுர்கள். நஞ்சைத்தாம் புஞ்சையில் தண்ணீர் பாய்ந்தால் முன் தீர்வை **ரூ.** 2–13–0 இருக்க இப்பொழுது சருசரி கேட்சிறுர்கள். குடிகள் வளர்த்து வரிச்செனுத்தி பட்டாவில் சேர்க்கப் பட்ட மரங்களே பரிமுதல் செய்கிறுர்கள்.

பருத்திகுளம்.

கண்டாயில் தண்ணீரில்லாமல் இணற்று நீரைக் கொண்டு சாகுபடி செய்தால் சரிவாரம் கேட்டி ரோக்ன. பட்டா பரிவர்த்த2ேண இடையாது.

மணலூர்.

இவ்வூர் கண்மாய்க்கு பரீன யாற்றிலிருந்து வரும் இரண்டு கால்வாய்களும் 40 வருஷமாய் மரா மத்தன்னியில் மேடு பாய்ந்திருக்கின்றது. ஆனதால் கண்மாய்க்கு தண்ணீர் வருவது கிடையாது சுமார் 230 கள விரையடியில் 60 கள விரையடிகள் சாகுபடியாக வருகிறது. கிணற்று தண்ணீரால் மார்ச்சு மாதத்தில் கத்தரி சாகுபடி செய்து ஜூல் மாதத்திற்கு பிறகு பலூன அடையவேண்டியதி ருந்தால் ரெட்டிப்பு சாகுபடி சேர்த்து சராசரி வசூலிக்கிறுர்கள். நஞ்சைத் திறைசு சாகுபடி செய்ய லாயக்கில்லாத ஈழக்கரிசல் நஞ்சை 60 கள வரையடிக்கு மேல் வெகு காலமாக தருசாயிருக்கிறது. வான மாரியாக அவைகளில் புஞ்சை சாகுபடி செய்தாதும், நஞ்சைக்கு உரிய சராசரி வசூலித்ததாள் பூராவும் தரிசாகயிருக்க்றது.

លារាប្បែក.

இன் ைம் இத்தா**லா**காவி**லுள்ள** இதர பிராமங்க**ளி**ல் சொல்லவொண்ணுக் குறைகள் **எ**ரா**ள** மாயிருக்கின்றன.

திராமத்திலுள்ள நஞ்சை, புஞ்சை, கண்மாய் பூராவும் 20 வருஷத்துக்கு முன் வந்த பெரும் வெள்ளத்து ல் மேடுபட்டு செகுபடிக்கு லாயக்கில்லாமல் உவடு தாங்கிவிட்டது. இதை வானம்பாரியில் சாகுபடி செய்தால் சராசரி தீர்வை கேட்கிறுர்கள்.

வேண்டும் பரிகாரங்கள்.

மேலே எடுத்துக்கூறிய எல்லாக் குறைக**ோயும் சீக்கி**ரத்தில் நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும். **ஜமீ**ன் தாரி முறையை அடியோடு சட்ட பூர்வமாக ஒழித்துவிடவேண்டும். தற்பொழுது சென்னே எஸ்டேட்டு கள் நிலச் சட்டத்தை பூராவும் திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

சென்னே விவசாயிகளின் கடன் நிவாரண மசோதாவிளுல் குறைக்கப்பட்ட விவசாயிகளின் கடன்களே, தீர்க்க அரசாங்கத்தார் 40 வருஷத்திற்கு நீண்ட காலத்தவைணக்கு குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும். மற்றும் ரூரல் கோவாப்பரேடிவ் சொலைட்டிகள், நில அடமான பாங்குகள் தடலாகாவில் நிறைய ஏற்படுத்தி அவைகள் மூலம் மேற்கண்டபடி கடன்கொடுத்து உதவவேண்டும். இப்படி கொடுக்கப்படும் கடன்கள் சீக்கிரத்தில் பட்டுவாடா செய்யப்படவேண்டும்.

விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதாவிஞல், முதல் விகள் கடன்காரர்களே மிகவும் கஷ்டப் படுத்தியும் கோர்ட்டுகள் மூலமாயும் தாங்கள் கொடுத்த கடன்களே வசூலிக்க நிர்பந்த முறைகளேக் கையாளுவதால் விவசாயிகள் கடன் தவணே மசோதா ஒன்று உடனே சென்னே சர்க்கார் இயற்ற வேண்டும்.

சர்க்கார் விவசாயத் தொழிலே விருத்தி செய்ய நல்ல விதை கடனுக்குக் கொடுத்தும், விவசாயச் சிலவிற்கு பொருள் உதவி செய்தும், சாஸ்திர முறைப்படி பயிரிடும் வழக்கத்தை விவசாயிகளுக்கு கற்பிப்பதற்கு விவசாயப் பண்ணேகள் எற்டடுத்தியும் கொடுக்கவேண்டும்.

எல்லா நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களுக்கும் ஒரே விதமான சாஸ்வத மிகவும் சொற்ப பிஸ்தி ஏற் படுத்தவேண்டும். கண்மாய்த் தண்ணீரை எந்த நிலத்திற்கும் உபயோதித்தால் எகர் ஒன்றுக்கு முதல் போகத்தில் தண்ணீர் தீர்வை ரூ. 1–0–0-ம் ஏற்படுத்தவேண்டும். மறு போகத்தில் அதில் பாதி ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்லு ம் இவைபோன்ற நியாயமான நலன்கள் விவசாயிகளுக்கு சப்ப பூர்வமாக சீக்பிரத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்சிறேம்.

Memorandum by Mr. M. Perumal Pillai, Retired Nazir and Pattadar of Kodikulam Village, Saptur Zamin, Komapatti, Watrap Post, dated 10th April 1938.

The pattadars of Kodikulam village beg to bring to your honour's notice that in the village of Kodikulam attached to Saptur zamin (Madura district) tank water is being used clandestinely or forcibly to dry lands by the owners of dry lands as they please without getting permission, to the detriment of the ayacut nanja owners. In this village no provision of law is enforced or observed in this respect. If the owner of the dry land is allowed to use tank water for the wet cultivation of his dry land without any condition—without any restriction, then the tank water which is sufficient for the ayacut nanja lands becomes insufficient for the ayacut nanja area and consequently the ayacut nanja holders suffer a good deal. In this year, fortunately we had a good rain in time in the month of Thaia (January) and it saved us from a serious loss likely to arise on account of failure of crops. All our hard labour and money were about to end in irreparable loss.

Further, the owners of dry lands become emboldened and say face to face to ayacut nanja holders "You pay tirvai to the zamindar and we also pay the same to him and you need not question about our taking water to dry lands." In very many cases, the dry land owners are troublesome people who attack and override the ayacut nanja holders. So, the case of the ayacut nanja holders becomes very miserable and they are not even allowed to irrigate their nanja lands freely by these people as they interfere and block the free passage of water to ayacut area. The man who has purchased wet land for valuable consideration at the rate of about Rs. 1,500 per acre and who pays to the zamindar tirvai at the rate of Rs. 24 or Rs. 20 per acre is obstructed by the owner of the dry land which is worth about Rs. 50 or Rs. 75 per acre. And there is no remedy provided in the Estates Land Act to cure this evil. Practically, there is no officer to check this illegal procedure and no penalty is provided in the Estates Land Act I of 1908.

Under the circumstances, we beg to submit that the owners of dry lands must first apply to the zamindar or preferably to the ayan Tahsildar of the taluk for permission to take tank water beforehand, and the officer must be directed to use proper discretion as to the extent of dry lands to which permission may be given in consideration of the extent of ayacut nanja and also of the extent of the water spread of the tank so that the right and privileges attached to the nanja area may be freely exercised by the wet land owners.

In brief the law prevailing in ayan villages must be enforced in zamin villages also with regard to using of tank water to dry lands. Unauthorized and irregular irrigation must be put an end to by penal assessment or the like.

There is no provision of law in the Estates Land Act I of 1908 enforced in zamin area with regard to using of tank water for dry lands by the owners of dry lands. In zamin villages, no permission is applied for by them for using tank water. Any man

and every man creates—digs a channel to his dry land at any time in any place as he chooses and wastes tank water. No principle or law is observed. There is nothing in the Estates Land Act to restrict as to how many acres of dry land, tank water may be used or permission may be given. "Might becomes right." Poor and innocent ryots become a prey to the robust. Poor ayacut nanja owners suffer a good deal on account of the highhandedness of the dry land owners. This is said from actual experience. It will be more irksome or painful to say and hear that some influential people having dry lands near the supply channel take the law into their own hands obstruct the flow of water running in the mamul supply channel by raising dam across it, and take water to the dry land and thus diminish the quantity of water in the tank. There is no provision of law to check this sort of illegal procedure. Penal assessment must be charged besides eviction as in ayan villages to remedy this evil-to get rid of this unauthorized irrigation, as it is detrimental to the ayacut nanja owners. The zamindar is indifferent and does not take any effective step to prevent this lawlessness because he is a gainerhe charges water-rates from people who use tank water without permission. He cares more for money-increase of rent, rather than for principle or justice. Section 137 of Estates Land Act of 1908 does not provide any penalty for such unauthorized irrigation. Under this existing state of affairs there is likelihood of breach of peace, quarrel among ryots when scarcity of water is felt (always disadvantageous to the weak).

So, it is earnestly prayed there must be a provision of law in the Estates Land Act to restrain the unauthorized irrigation of tank water to dry lands, as it is done in ayan villages.

Memorandum by the Secretary, The Tinnevelly District Association, Vannarpet, Tinnevelly Junction, dated 8th April 1938.

I have the honour to communicate to you the resolution passed by the Tinnevelly District Association, Tinnevelly, at its General Body Meeting held on the 31st March 1938 and beg to commend the same to the Government for their early and favourable consideration.

Resolution No. 13.—" Resolved that uniform rates of rent be introduced in all zamin areas analogous to those prevailing in neighbouring ayan areas, leaving a small margin only for the landholder's profit, and also that the present system of permitting landholders to distrain movables other than crops is highly injurious and therefore the Government of Madras be pleased to pass the necessary legislation."

And I may be permitted in this connexion to state that all points considered it is not just to allow any archaic system to outlive for any considerable time and the same should be reduced to a practical uniformity in the interests of both the zamindars and the ryots. And whatever this be, the power of distraint of movables and the consequent power to enter into dwelling houses by force, etc., now conferred on the landholders who comprise not exclusively of respectable and responsible persons but of petty men also—very often less respectable or responsible than many a ryot in his area—is not only an anamoly by itself but is also being largely misused and abused, leading to great discontent, and acts of highhandedness, etc.; and the Government is therefore requested to pass urgent legislation in this respect such that if at all the power of distraint may be confined to the crops on the lands only.

Memorandum by Mr. S. Gopalramier, President, Ramnad Zamin Ryots' Sangam, dated Paramakudi, the 1st December 1937.

As per regulation 17 (3) of the general body at the time of the conference held on 29th November 1937 at Paramakudi under the Presidentship of Sri P. S. Kumarasami Raja, M.L.A., the following persons have been chosen as select committee members to furnish answers to the list of questions announced by the enquiry committee adopting, the views of the conference expressed in the resolutions published herewith.

(1) Muthukumarasami Pillai and (2) Shunmugasundaram Pillai, Tiruchuly, (3) Gopalramier and (4) Rangasami Pillai of Paramakudi, (5) Kaveriappa Pillai and (6) Natarajan Chettiyar of Salaigramam, (7) Sathiah Servai and (8) Nallameera Ravuttar of Rajasingamangalam, (9) K. Sivanandi Servai and (10) Gurusami Pillai of Ramnad, (11) Murugiah Pillai and (12) Somasundaram Pillai, Sikkal, (13) P. Subbiah Pillai and

(14) Thiruvarasu Pillai, Kamuthi, (15) M. Subbiah Pillai and (16) Velusami Nadar, Mudukulatur, (17) Thirumalai Ayyangar and (18) Muthirulandi Servai, Ramnad, (19) Narasıngaperumal Nayudu, Mudukulatur and (20) M. K. Sundararajiengar, Madura.

The above select committee met at 9 p.m. that day under the presidentship of Gopalramier, Paramakudi, and it has been decided that the following answers be submitted to the enquiry committee on behalf of the Ramnad Zamin Tenants' Association.

- I. (a) The tenant is the proprietor of the soil. The tenant has got full rights of occupancy and power of alienation and division.
 - (b) The landlord has got only the right of collecting rent.
- II. (a) The rent payable to the landlord for wet lands is one-sixth of the net outturn after deducting the cultivation and harvesting charges; and that must be fixed payable in cash and for punja 25 per cent of the existing rates.
- (b) Due consideration has been paid to costs of cultivation, interest on the amount invested in lands by tenants, price of ploughing bulls and its interest, the undervaluation of the price of bulls after cultivation, supervision charges in the course of cultivation and the maintenance allowance necessary for the tenants' family.

The rate fixed for the landlord has been done only for the management.

- (c) Due provisions must be made for remission in cases of failure of crops.
- (d) The rate of rent must be fixed permanently. Intervention of court is not necessary for fixing the same.
- (e) No special powers need be reserved to the Government for altering or modifying the rate of rent.

III. (a) Yes.

The powers vested with the landlord to enable collection of rents must be modified.

- (b) Only suits for recovery of rent must be filed. Distraint proceedings and attachment of standing crops and movable property must be removed from the Act. Ten instalments must be fixed for the payment of rent.
- (c) The policy for collection of money decrees followed in civil courts must be followed in the case of rent decrees also without the necessity of production of encumbrance certificate as it will be an unnecessary burden on the poor tenant. The charges of gazette notification are deemed unnecessary and infructuous, and the same must be removed from the Act.
- IV. (1) The right of irrigation is a right appurtenant to the land and not one of contract.
 - (2) The landlord has no special rights over the facilities of irrigation.
 - V. (a) Survey and record of rights are necessary.
 - (b) The full cost of the survey must be borne by the landlord.
 - VI. No special tax must be collected in addition to the rent fixed.
- VII. (a) Grazing in pasture lands, collection of green manure and cutting of wood for ploughing implements must not be interfered with or taxed.
 - (b) Yes. They are natural rights vested in the tenants.
- (c) (1) Communal lands and porambokes.—Must be used as such, otherwise there must be right of reversion to landlord.
- (2) Forest lands.—Collecting fuel for family purposes and cutting wood for agricultural implements.
- (3) Hills.—Right of collecting stones for tenants' personal use such as building of houses and construction of wells.

The above rights must be provided for the tenants.

- VIII. (a) No answer necessary because of the answer to subdivision (b).
- (b) The Government must look after the maramat of irrigation facilities as in Government tracts.
 - (c) Unnecessary.
- IX. Jamabandis are essential but the jamabandi accounts must be submitted also to the village panchayatdars.
- X. Sub-tenant has no right in the land except to the extent of the contractual liability. There is no relation between the sub-tenant and the landlord.

- XI. (1) Appellate and the revisional authority must not be with the revenue board. No special courts or bodies are necessary.
 - (2) Civil court.
- XII. (1) The cultivating tenants of lands not owned by other ryots must pay in addition to the usual rent for the land an additional rent of 4 annas in the rupee for three successive years after which the land becomes his with the liability to pay only the usual rent.
 - (2) No answer necessary from tenants.

Memorandum by Mr. S. Sambasiva Ayyar, Kannivadi Zamin, Kudiyanavargal Sangam, on behalf of the Ryots of the Kannivadi Zamindari, dated 20th April 1938.

This statement (enclosed) was compiled from the accounts of the fasli 1212. Villages (Nos. 9, 10 and 11) consist of extensive assessed waste not capable of being cultivated and included in the hill villages during the recent survey. If the cultivable waste in fasli 1212 be assessed at the "hulus" rate during the period of the waste lands being brought under cultivation from fasli 1212 onwards, the total rent demand for this zamindari would not exceed the amount in column (5). But there is an increase of Rs. 15,180 or 68 per cent over the legitimate total rent demand. This increase is due to enhancement of rent levied on the fields, the productive powers of which are due to improvements made by the ryots.

The evils of the present permanent revenue settlement are as follows:-

- (1) "It alienated from the state all waste lands" worth Rs. 90,055.
- (2) "The source of future revenue to that extent is lost to the state."
- (3) The income of Rs. 1,20,044 enriches the pockets of a member of the landed oligarchy to lead a pompous life.
- "Modern history scarcely furnishes a parallel to the present revenue arrangement with the landed oligarchy under which a large, frugal, industrious and peaceful population (the zamin ryots) are rendered incapable of improving their condition or acquiring agricultural wealth by a system of assessment which is kept up to the highest paying capacity of the country (zamindari tracts) from year to year (quotations from the History of Indian Economics by Mr. R. C. Dutt, c.i.e.)."
 - 1. The true history of rents in this zamindari is as follows:—
- Mr. Hurdis surveyed the villages during faslis 1210-1212 and money assessment was fixed on the fields. The rate of assessment fixed by him in "Dindigul district" is called "hulus" (Glossary, Nelson's Madura District Manual). "Hulus does not mean "the settled rent." When he was the Collector of the "Dindigul district," he came to conclusion on consideration of certain relevant facts, that "hulus" rate of assessment was very excessive and he allowed a certain percentage of reduction in "hulus" rate. This reduction was called "hulus maafi."
- 2. As to the merits of the settlement by Mr. Hurdis and how much of it was discredited, the following extracts from the "Revenue History of the Dindigul district" (Faragraph IV, Chapters II and IV, pages 31 and 83) are submitted for favour of consideration. "Mr. Hurdis overestimated the capabilities of the district and overassessed the ryots." The estimate of the Collector were wrong. They are arbitrary. Mr. Hurdis has not always very clearly explained the standard and principles of his estimates. The classification by Mr. Hurdis of the lands was imperfect and greatly to be revised and methodised, but it was still more urgently required that the rates themselves should be lowered.
- 3. Mr. Peter who succeeded him as the Collector of the district reported that the assessment of the district was excessive and proposed a reduction which was approved and introduced under the name of "munasib." The "munsib" rates of assessment were applied in due course in the Kannivadi estate. (The Proceedings of the Board of Revenue No. 6132, dated 26th August 1868 and No. 5507, dated 28th July 1869.) "Munsib" rate of assessment is not a concession rent allowed by the zamindar who was only a farmer of revenue till the year 1905, but "is proper remission or reduction of the rate of assessment that was granted in Dindigul by Mr. Peter when the estate of Kannivadi was under the management of the Government (faslis 1227–1252)" (Glossary, Madura District Manual).
- 4. As to the question whether the zamindar was entitled to the "hulus" rent as per the settlement made by Mr. Hurdis and other relevant questions connected with the scope of the inquiry of the Parliamentary Sub-Committee as far as this zamindari is concerned, the following records may be called for and perused—
 - (1) Nelsons' Madura District Manual, Part IV, pages 95 and 96.
 - (2) Proceedings of Board of Revenue No. 2177, dated 31st August 1882, No. 6132, dated 26th August 1868 and No. 5507, dated 28th July 1869.

- (3) Report, dated 5th November 1849, by the Revenue Board to the Government.
- (4) Proceedings of the Madras Government, Revenue Department, No. 229, dated 22nd March 1873.
- 5. Payment of unaltered rate of rent "(munsib) rate" for more than 33 years by the ryots of this zamindari raises a presumption in favour of ryots that the rent lawfully payable is "the munsib rate."
- 6. The old Dindigul district consisted of four taluks (1) Thadikumbu, (2) Ayyampulli, (3) Nilacottai and (4) Thenkarai. These four taluks and this zamindari were surveyed and assessed by Mr. Hurdis and later on by Mr. Peter. Same classifications were adopted and same rates of money assessment were fixed on the fields in the zamin villages as well as in the Government villages. After the settlement of Mr. Peter, the settlement of the adjoining Government villages took place during the years 1858, 1888 and 1916–1917, when the munsib rates of Mr. Peter were reduced by 33-1/3 per cent. Whereas the munsib rates in the zamin villages remained permanent.
- 7. The Commercial Bank of India, Limited, purchased this zamindari in court sale in execution of a mortgaged decree obtained against a previous zamindar and obtained possession through the civil court. A sanad was granted to the company in 25th September 1905. The Midnapore Zamindari Co. Ltd., purchased the zamin from the said company during 1907 or so. The previous zamindar was only a farmer of revenue and had no right to the "hulus" rate of rent (pages 95 and 96, Part IV, Madura District Manual). The sale certificate granted by the civil court will give to the company so much of such rights as the previous zamindar possessed, but will not give to the company any larger or new rights, regarding the rates of rents.
- 8. Alteration, reduction, or enhancement of money rent must be made in accordance with law and upon a properly constituted suit (I.L.R., 17 Cal., 695) (2 C.W.N., 44).
- 9. In disputes in the zamin villages regarding what was "fair and equitable rent" it was held that a fair and equitable rent is the prevailing rates payable by the same class of ryots for lands of similar description and with similar advantages adjacent to the zamin villages. (B.L.R. F.B., 202.) There is no authority to say that a fair and equitable rent is the average rent for the whole zamindari.
- 10. There is no contract for rent, express or implied between the zamindar and the ryots in this zamindari. Money assessment fixed on the fields in this zamindari is the munsib rate of rent fixed in the fasli 1227 by Mr. Peter. The "munsib" rate is to be considered the proper rent. [Section 11 (ii), Rent Recovery Act VIII of 1865.]
- 11. In order to get over the legal obstacles in the way of enhancing the legally payable rate of rent, this zamindar adopted and introduced the Manoraji settlement, said to have been based upon the consent of the ryots and consultation of the revenue authorities. The true origin of this settlement and of the manoraji rate of rent is as stated in stipulation No. 3 in the pattas tendered for the fasli 1318. The reduction of manoraji rate of rent in Chatrapatty village in fasli 1346 by the zamindar on his own accord is indefensible evidence to prove that the abovenamed rate is excessive.
- 12. Regarding the right to use of trees in this zamindari, there is no contract in writing executed by the ryots either before or after passing of Act I of 1908. In the case of trees existed on 1st July 1908, the ryot can use, enjoy, cut them down and appropriate them for his own use subject to the custom of paying the trcc tax of As. 3–4 per tree for the fruit-bearing trees so long as they bear fruits. A ryot cutting down trees is not liable to be convicted of theft (1914 M.W.N., 483). Communal lands do not come within Act I of 1908. The trees thereon do not belong to the zamindar but to the ryots. The zamindar is collecting the tree tax for the fruit-bearing trees on the communal lands (I.L.W. notes, 127).
- 13. (a) The total value of the lands surveyed (Rs. 1,43,264-15-0) minus the total value of the surveyed lands lying waste (Rs. 90,055-6-0) in fasli 1212 was set down as the actual annual value of the whole of the surveyed lands in this zamindari (page 33, Part IV, Madura District Manual). Rs. 53,209-9-0 was set down as the actual value of the whole of the surveyed lands (Hindivi Account of Kannivadi zamindari for fasli 1212 available in Madura Collector's office). This amount plus swarnadayam of about Rs. 1,275-15-9 formed the annual value of this zamindari (Rs. 54,485-8-9); 70 per cent of this amount was fixed in 1802 not in perpetuity—as peshkash payable to the Government.
- (b) Swarnadayam (ready money collections) consists of tax on trees (1) poruppu on certain inam villages, (2) customary rent payable on account of the "ponakudu" cultivation, (3) Rs. 85–15–9 now being paid to the Government for the hill villages is 70 per cent of Rs. 120 swarnadayam income received in fasli 1212 on account of "porakadu" cultivation in the hills (Part V, Chapter VIII, pages 96 and 97, Madura District Manual). The only exigible rent for the hills is "ponakadu" rent which is not a tax on land.
- (c) The total area of the hills is about cawnies 18,575. This area was not surveyed and assessed in fasli 1212 and not treated as waste (hindivi account for fasli 1212). Until

the hills are surveyed and assessed and their value is included in the annual value of this zamindari and the peshkash is re-adjusted, the hills will not become the property of the zamindar.

- (d) The Government in issuing the permanent sanad on 29th September 1905, settled with the then landholder, on annual payment of Rs. 38,080-9-0 to the Government, in perpetuity only the land revenue of the lands actually surveyed and assessed in fasli 1212, and kept under its own control all other sources of revenue and the disposal of the lands, unsurveyed, unassessed and exempt from payment of revenue to the Government. Meaning of fixing in 1905 the peshkash of Rs. 85-15-11 in perpetuity for the hills is vesting in the zamindar from 29th September 1905 the right to collect from the ryots, the customary rent for the "ponakadu" cultivation. Lands in the hills having been exempted from payment of public revenue at the time of the permanent settlement (1905), the Government in the exercise of its prerogative, but not the zamindar, is competent to resume and to levy a new assessment on the hill lands, for which there is no period of limitation (I.L.R., 27 Mad., 16). The zamindar, by leasing yearly the right of the usufruct of the hills and imposing the assessment on the hill lands has usurped the rights of the Government and destroyed the customary rights of the ryots.
- 14. The zamindar assigned about 300 acres of forest lands in the hills to one Dwarkadoss Sait at Dindigul. He cut down the trees, burnt them and converted them into charcoal. A cutting from the Madras Mail is submitted for favour of consideration. A provision may be made in the Act I of 1908 to prevent deforestation of the forests in the zamindaris.

CUTTING FROM THE "MADRAS MAIL." A Valuable Asset.

Applied to his immediate audience, Lord Linlithgow's remarks when opening the Forest Conference: "We are all well aware of the contribution which the forest yield of this country makes to the maintenance of one of its most precious assets, its livestock, and we are sensible, too, of the value of forests to agriculture, and of their beneficent influence on climate, on water conservation, and on erosion," was no doubt true, but it is not so of the people as a whole. Many show a complete inability to appreciate the economic and protective importance of forests. Consequently, when villagers demand the deforestation of this or that area, unrealizing the importance of such forest reserves to the agriculture and climate of their districts, they find ready support from those in whom ignorance is unpardonable. It is true that such support is not infrequently due to causes other than ignorance. A desire to obtain influence, to secure votes, to outwit a rival, these have all, at some time or other, influenced men to support proposals for deforestation which, if accepted, would, in the course of time, have left the neighbourhood barren and desolate.

Because so many are prepared to support any demand, however suicidal, for the sake of immediate advantage, the need for vigilance and determination in the conservation of these valuable assets becomes all the greater with the transfer of responsibility to popular Ministries. So far these Ministries have shown themselves as zealous guardians of the forest wealth of India as were any of their predecessors, but they would be the first to confess that they are continually subjected to pressure by the unthinking. They ean be strengthened in their rejection of such demands if they will decide to pursue a common policy, subject only to such modifications as the nature of the forests in their respective areas necessitate. "You will agree," remarked the Viceroy, addressing an audience representative largely of Provincial Ministries, "that forest administration is a subject which, by its very nature, does not admit, if the best results are to be achieved, of isolation within the boundaries of any single Provinces." One might also add that it does not admit of isolation within the boundaries of any single country. So, while Sir Jagdish Prasad may desire the development of Dehra Dun Forest College into "one of the foremost forest institutions in the world," making it unnecessary for India's foresters to seek higher training in other countries, it may fairly be claimed that this compulsory emigration to seek knowledge abroad has been of incalculable benefit to India. It has prevented her forest authorities from getting into a rut, made them acquainted with the best practice in other progressive countries, and shown them something of the economic possibilities of the areas under their care. On the balance, India has gained.

But India has also much to teach other countries. The development of Dehra Dun according to Sir Jagdish Prasad's wishes would, doubtless, bring to this country forestry students from all parts of the world. Already India can serve as a model to certain other Eastern countries. We have before us as we write the report of the Financial Adviser of the Kingdom of Siam in connexion with the budget for the year 1937–38 in which an interesting comparison is made between irrigation costs in India and Siam. More important still, however, is the Financial Adviser's allusion to the importance of forests as the safeguard of an unfailing supply of water. "The continuous deforestation for purposes of cultivation, which is being practised to-day in the hill districts of the northern and north-eastern provinces," he writes "constitute a serious threat to these water supplies. To counter this menace, not only should further unchecked destruction be

prevented but a comprehensive plan designed to reconstitute the forest wealth of the country drawn up and put into execution."

Progressive Siam will surely heed this wise counsel. Already there is an abundance of evidence of the harmful effect of the unchecked exploitation of the virgin forests upon the rivers of the country, floods are more frequent, and mountain slopes are being denuded. Siam is faced with a fate similar to that which has overtaken the Central States of the United States, parts of South Africa, and wherever deforestation has been uncontrolled and the country's future sacrificed to immediate gain. India has done well to protect her forests, they are to-day, in many parts, her insurance against flood and against future famine. They provide millions of her people with food for their cattle, they give her a handsome return in profits on timber exported, and they are, for the most part, self-supporting. Such an asset cannot be treated lightly. It deserves to be cherished, cared for, protected in every way possible, and most of all from the assaults of the myopic importunate, or self-seekers whose only aim is personal gain. By formulating a common forest policy the Provinces strengthen themselves to resist such importunity, to turn a deaf ear to those who preach that what is politically expedient is just,

ENCLOSURE. Statistical statement of land revenue.

Serial number and name of village.	Beriz on pure cultivation in fasli 1212.	Assessed value of the cultivable waste in fasli 1212.	Probable limit of value columns (3) and (4).	Ayan demand in fasji 1846.	Peshkush 70 per cent.	Column (6) — column (5).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Kasavanampatti 2 Mangarai 3 Ammapatti 4 Kattupalli (a) Kamatchipuram (b) 5 Silvarpatti 6 Alagupatti (a) Puduoottai (b) 7 Sullerumbu (a) Gurunadhanaickanur (b) 8 Palakanuthu 9 Nilamalaicottai 10 Kodalvavi 11 Thethupatti 12 Palaya Kannivadi 13 Chatrapatty 14 Paraipatti 15 Narasingapuram 16 Aiyempalayam (a) Sitherevu (b) 17 Kalikkanpatti 18 Sirangadu 19 Sinthalagundu (a) Thamaraikulam (b) Kuttathupatti (c) 20 Anaipatti (lama) 21 Hills Adlur (a) Thonimalai (b) Panrimalai (c) Manaiur (d) Total (No, 20 excluded)	\$ 3,384 10 0 2,790 8 0 3,491 0 0 2,040 1 04 1,593 0 0 3,742 1 0 0 2,032 6 0 2,277 12 0 3,951 1 0 2,477 7 0 4,492 6 0 1,184 2 0 4,737 12 0 \$ 5,527 1 0 \$ 838 0 6	RS. 442 5 0 1,198 14 0 727 2 0 2,341 2 0 2,756 4 0 3,047 0 0 4,308 12 0 6,606 1 0 7,331 12 0 6,606 1 0 7,331 12 0 6,306 4 0 3,169 2 0 11,857 12 0 688 0 0 4,739 0 0 3,032 9 0 0 Not surved and a	RS, A. P. 3,401 10 0 2,730 4 0 1,959 15 0 5,047 6 0 { 6,140 14 0} 5,837 8 0} 7,799 12 0 { 7,324 11 0 9,824 12 0 8,804 10 0 3,722 4 0 6,381 10 0 10,257 5 0 5,646 9 0 16,350 2 0 1,822 2 0 9,476 12 0 8,559 10 0 { sseessed i 1802. } 143,264 15 0	RS. A. P. 8.8151 6 6 2.088 5 3 4.278 4 10 6.656 4 11 3.3639 10 9 4.278 4 10 5.3834 12 6 4.728 11 11 8.8354 7 7 6.598 4 2 5.456 12 5.374 8 11 1.184 5 11 6.654 12 6.654 12 6.654 12 6.654 12 6.654 12 6.654 12 6.654 12 6.654 12 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.654 11 6.656 11 6.656 11 6.656 11 6.656 11 6.656 11	RS, A. P. 2,134 6 7 1 1,072 9 1 1 862 14 4 1 1,894 6 5 1 2,369 2 3 1 1,968 6 5 - 2,443 10 6 1 1,428 2 0 1,350 2 15 0 1,350 2 15 0 1,350 2 10 1 1 1 1 1,734 3 7 1 1 1 1 1,734 3 7 1 1 1 1,734 3 7 1 1 1 1 1 1,734 3 7 1 1 1 1 1 1,734 3 7 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	321 2 6 128 6 7 2,870 9 7 515 6 11 302 3 1 763 12 5 798 12 10 927 0 11 1,013 10 6 5,953 1 6 463 13 11

^{*} In the original account number of star pagodas not given.

REMARKS.—Column (4) valued at the 'Hujus' rate. It is presumed that the whole of the cultivable waste was brought under cultivation after 1802. But this is not a fact.

In Nos. 9, 10, 11 and 18 there is the extensive fysal assessed waste still lying as waste, Honce there is no Increase in the demand for fasli 1346 as in the case of other villages. No. 13, rate of assessment reduced by the Zemindar of his own accord in fasli 1346. No. 21, Rs. 120-14-0 for Swarnadhayam.

							RS.
Total demand							1,84,934
Deduct hills	• •	• •	• •	• •	• •	• •	26,489
Less	٠٠.	••					1,58,445
Probabje jimit	as in	colum	1 (5)	• •	• •		1,43,265
							15,180

Rs. 15,180 indicates the net increase in land revenue on plain villages.

90.055 3,500 26,489

RS. 1,20,044 per year.

Percentage of increase over the probable limit of assessed value of 1468.

Memorandum by the Agriculturists of Thailpatti, Kollapatti Zamin, Sattur Taluk, dated 8th April 1938.

The lands cultivated by us have been divided into diverse holdings [as kottai, marakkal, padi (or measure) kayar, etc.], and they have been assessed at arbitrarily high rates and we, your humble petitioners have been constrained to pay them.

An impartial review of the yield of the lands which is becoming poorer and poorer and of the lower prices for the yield will reveal the astounding fact that the rents levied and raised are inordinately high and inequitable as compared with the rate of taxes for similar lands in the ayan Vettilaiurani village.

Herewith submitted details relating to the explanations of the measures used and the rates of taxes current in the various tarams of lands.

Measure (for garden lands).

6 measures—1 marakkal.

24 marakkals-1 kottai.

1 kottai—2 acres 52 cents.

Measure (for dry lands).

1 kairu (augi)-6 acres 26 cents.

Rates of taxes in the Kollapatti zamin garden lands.

Sample Patta No. 1.

First rate garden land—Extent 1 kottai 2 marakkals and 5\frac{3}{5} measures—Assessment Rs. 35-10-2 (that is 1 kottai=2 acres 52 cents) is assessed at Rs. 33-13-1 or Rs. 14-2-0 per acre.

Sample Patta No. 2.

Second rate garden land—Extent 1 kottai 2 marakkals $4\frac{1}{2}$ measures—Assessment Rs. 28–6–0, i.e., Rs. 9–15–0 per acre.

Third rate—Assessment Rs. 21-3-5 a kottai or Rs. 8-7-0 an acre.

Rates of taxes in the Kollapatti zamin dry lands.

Sample Patta No. 3.

Veppal first rate—1 kairu (=6 acres and 26 cents) assessment Rs. 14-13-7, i.e., Rs. 2-6-0 per acre.

Sample Patta No. 4.

- (a) Veppal second rate—I kairu (=6 acres 26 cents) assessment Rs. 12-11-8 (i.e., Rs. 2-0-6 per acre.)
- (b) Pottal first rate—1 kairu (=6 acres 26 cents) assessment Rs. 10-9-8 (i.e., Rs. 1-11-0 per acre.)

Nearest Vettilaiurani village ayan rate.

Sample Patta No. 5.

Vettilaiurani ayan rate--Assessment-Re. 1-2-0 per acre.

Under the circumstances we pray that the Government will give a very patient and sympathetic consideration to our very wretched plight and lower the assessments to bring them to a level on a par with the rates obtaining in the ayan Vettilaiurani village, for which act of kindness ourselves and our heirs shall ever be grateful.

Memorandum by Mr. R. Chockkalingam Pillai, President of the Ryots' Association of Attangarai Zamin, Koilpatti Taluk, dated 6th April 1938.

A memorandum was submitted by me on the 9th February (R. Chokkalingam Pillai, President of the Ryots' Association of Athankarai zamin, Koilpatti taluk, Tinnevelly district, held on the 6th February 1938), and sent by registered post on the 10th February and the same has been acknowledged by Hon'ble the Revenue Minister on the 19th February at the Congress office. I am the authorizer by the association to give evidence above the Committee at Madura.

I had been accordingly to Madura and was present on the 21st and 22nd February when the Tinnevelly District Zamin Ryots' enquiry was heard by the committee and when I was present on the 23rd morning, the Madura District Zamin Ryots' enquiry was begun. So, I had no opportunity to give my evidence before the committee. I now beg to submit my evidence in writing, for which I may be kindly excused.

Paragraph 1 of the memorandum.—Nanja lands belong absolutely to the ryots and as such they ought to be brought to the pattas every fasli with the mention of turvai not being levied because of non-cultivation, i.e., whenever nanja lands are cultivated then only those which are cultivated are entered on the reverse of the punja pattas; this is the practice obtaining in this estate. Nanja lands are situated in Athankarai kasba, Melkulavarpatti village. To prove that the nanja lands are not shown on the reverse of the pattas whenever no cultivation, partly shown, whenever partly cultivated and fully shown whenever fully cultivated. The following five pattas have been submitted for favour of kind perusal:—

Patta No. 81—T. K. Vallappan Chetty.—Two pattas for faslis 1343 and 1346. Nanja lands are not cultivated in fasli 1343 and hence they are not brought to patta on the reverse. All nanja lands have been cultivated in fasli 1346 and hence all of them are shown on the reverse.

Patta No. 28—R. Chokkalingam Pillai.—Three pattas for faslis 1345, 1346 and 1347. No cultivation in fasli 1345. Hence not brought to the patta on the

All cultivated in fasli 1346. Hence all brought to the patta on the reverse. Partly cultivated in fash 1347 and hence only those cultivated have been brought to patta on the reverse. So, this kind of practice obtaining in this estate should be discontinued and all nanja lands should be brought to pattas in every fasli in continuation of punjas (not on the reverse), whether cultivated or partly cultivated or not at all cultivated with the mention of tirvai not being levied because of non-cultivation.

Paragraph 2 of the memorandum.—The rate of tirvai now levied for nanja lands in this estate is unduly heavy, i.e., 66 panams per kota (16½ panams equal to Rs. 3-8-0 in vogue in this estate for all tirvai purposes). This will come to Rs. 8-5-4 per acre. Sixty-six panams of tirval per kota may kindly be verified in the above patta Nos. 81 and 28, referred to in paragraph 1.

In Ayan Bommaiyapuram village No. 42 of Koilpatti taluk which is bordering the zamin kasba Melkulavarpatti village, the rate for nanja lands well qualified and situated and whose tank is periodically repaired and improved is Rs. 4 only per acre. In No. 41 Ayan Vilathikulam village which is bordering the No. 41 Ayan Bommaiyapuram village and which is next adjacent ayan village to this kasba Melkulavarpatti village, the rate for nanja lands is Rs. 3-6-0 and Rs. 5 per acre. The Vilathikulam Periakulam tank with an ayacut of about 200 acres is periodically repaired and improved and its irrigation sources are well protected. The nanja lands are better qualified in soil.

There are two tanks (Sinnakulam and Periakulam) with an ayacut of about 270 acres in the zamin kasba Melkulavarpatti village. These two tanks, their irrigation sources, their irrigation sluices and their outlets would not have seen any repairs and improvements for the last about thirty years. The soil of the nanja lands is only inferior in quality to that of Ayan Bommaiyapuram and Vilathikulam villages, and hence the rate of tirvai per acre may be reduced to Rs. 3-6-0 or Rs. 4 per acre with the necessary instructions to the landholder to have the tanks fully repaired and improved at all times.

A kind reference to the settlement registers of the above No. 42 Ayan Bommaiyapuram and No. 41 Ayan Vilathikulam villages will convince the above rates. Patta No. 276 of No. 42 Ayan Bommaiyapuram village to convince the rate per acre of nanja is Rs. 4 is herewith submitted.

Paragraph 3 of the memorandum.—In this estate the landholder disputes the title of the ryots to all the trees (except the thorny ones) now standing on the patta lands. Such claim is quite unfounded. Suitable legislation may be kindly made that all the trees standing on patta lands absolutely belong to the pattadars.

Paragraph 4 of the memorandum.—There are several rates of assessments now being levied for dry lands in this estate. They are as follows:-

Panams	for sar	gili, I.e.	, 3 ·64 ac	res.		-	A 18 A V.	7 1			Rs	te arrived per acre.
												RS. A. P.
	11								• •			0 10 3
	12					• •	• •	• •	• •	• •	• •	0 11 2
	13		• •					• •		• •		0 12 0
	14								• •		• •	0 13 1
	15						• •	• •	• •	• •	• •	0 14 0
	16					• •	• •			• •	• •	0 14 11
	17					• •		• •		• •	• •	0 15 10
	18		• •	• •	• •	• •	• •		• •	• •	• •	1 0 9
	20					• •		• •	• • •	• •	• •	1 2 8
	22					• •	• •		• •	• •	• •	1 4 6
	40				• •	• •	• •	• •	• •	• •	• •	2 5 5
Panams	per ko	ttah, i.e	., 1.68 a	cres.								
	45			• •	••	••	• •	••	••	••	• •	5 10 5

Kasba Melkulavarpatti patta Nos. 180 and 521 are herewith submitted to prove the above several rates. The soil of the dry lands in this estate is half of inferior black loam and half of worst black loam, for which in the above Ayan Bommaiyapuram and Vilathikulam villages Re. 0-13-0 and Re. 0-9-0 per acre respectively is levied, whereas in this estate the above several rates are being assessed for the same qualified soil.

In No. 42 Ayan Bommaiyapuram village which is bordering the kasba Melkulavarpatti village S. Nos. 1, 18, 19, 115-A, B, 116, 120, 121, 122, 135, with a rate of Re. 0-9-0 per acre are side by side with kasba Melkulavarpatti village punja "adangal Nos. 508, 509, 510, 511 and 512 and their adjacent lands with a rate of 15 and 16 panams per sangili, i.e., Re. 0-14-0 and Re. 0-14-11 per acre. Hence there is an increase in tirvai of Re. 0-5-0 and Re. 0-5-7 per acre in this estate. (An extract from Avan Bommaiyapuram survey plan is herewith submitted and kasba Melkulavarpatti village patta No. 342 is also herewith submitted to prove 15 and 16 panams per sangili.) So, a rate of Re. 0-13-0 and Re. 0-9-0 per acre may be uniformly levied in this estate according to the soil of inferior black loam and worst black loam respectively. Ayan Bommaiyapuram patta Nos. 47, 273 and 415 are herewith submitted to prove the Re. 0-9-0 rate per acre.

Punja adangal No. 598 of the kasba Melkulavarpatti village was originally tharusu and then given on pattas plot by plot to the ryots who cleared all the thickly grown pricklypears. For the several plots of which rates of threat 16, 20, 40 panams per sangili and 45 panams per kota, i.e., Re. 0-14-11, Re. 1-2-8, Rs. 2-5-5 and Rs. 5-10-5 per acre have been levied. Kasba Melkulavarpatti patta Nos. 180 and 521 referred to in paragraph 4 will prove these rates. All of the above plots are partly washed away and partly have been made uncultivable by the river flood. A uniform rate of Re. 0-13-0 per acre may be levied for the above adangal No. 598, deducting the extent washed away by the river flood in each plot.

Paragraph 5 of the memorandum.—Nanja lands are ploughed and sown but even though the crops fail to thrive owing to want of rain, water in the tank or any other cause full tirvai is collected. There should be provision in the new Act for compulsory remission of tirvai in case of wet lands where the yield is below four annas meni (Giori) due to any cause whatever.

Paragraph 6 of the memorandum.—If a ryot happened to cultivate his nanja lands is not allowed to reap his harvest in these lands without first paying down all the rent due not only on those particular lands, but due on his entire holding (including punjas), harvest permits are to be obtained before the ryot begins to reap his harvest in nanja lands paying down all the rents due on his entire holding and sometimes also any fine or some such other things for compromising any fault which may justly or unjustly be found upon him by the landholder or his agent. This is a great hardship. It causes heavy loss to the ryots, because cultivation in nanja lands begins in October and harvest begins from the middle of January when the ryots would not have any produce gathered from punja lands for sale to pay their tirvaí. Five harvest permits, one for each year are filed to prove the above fact. All these permits are dated January and February.

A muchilika form for the kasba Melkulavarpatti village is herewith filed. The remarks in the last column will show that the above system is in vogue. So provision is to be made in the Act prohibiting such practice. There are no such remarks in the muchilika (herewith submitted) for Pappakudi village of Ramnad district attached to this estate, where there are no nanja lands.

Paragraph 7 of the memorandum.—In this estate the first instalment of tirvai begins from 1st December and there are six instalments. During the first and second instalments, i.e., 1st December and 1st January the ryot would not have gathered any kind of produce; he cannot get any money without produce. So, provision may be made in the Act that the instalment may begin from February and end in May as in ayan villages.

Paragraph 8 of the memorandum.—The ryots happen at major times to raise only dry crops in their nanja lands owing to want of storage of water in tank, for which also they have to pay the full nanja tirvai and get the harvest permit before they begin to reap their dry crop harvests in nanja lands. Two harvest permits are filed for this instance. So, provision may be made in the Act only dry crop rent for nanja lands should be levied for nanja lands when the ryots were compelled to raise only dry crops for failure on the part of the landholder to store and supply water for raising wet crops.

Paragraph 9 of the memorandum.—The nanja owners in this estate are not allowed to raise wet crops by the landholder who uses the first water coming to the tank for sowing and transplanting in his pannai lands. Then, the tanks get supply later on when the ryots begin to cultivate their lands and then they feel the scarcity of water at the end when the land requires full water feeding. The crops fail to yield sufficient produce and the ryots have to pay the full tirvai anyhow. This is great hardship to the ryots. Provision is to be made in the Act prohibiting such practice.

Paragraph 10 of the memorandum.—This estate should be surveyed at the cost of the landholder. There are no boundary measurements for each field. When there is a dispute the fields are measured with the measuring rod called "sangili kambu" and such measurements are not correct.

Paragraph 11 of the memorandum.—If there be any enmity between the ryot and the landholder, tirvai is being evaded from being received by the landholder or his agent and the land is brought to the sale without notice being sent to him. In such cases legislation should be made permitting the ryot to send his tirvai legally due, to the Revenue Divisional Officer by money order and intimate the same to the landholder.

Paragraphs 12 to 16 of the memorandum.—Provisions may be made in the new Act for the requisitions made in these paragraphs.

Petition by the Agriculturists of Kila Kayilpatti (Minor Inam) Vettilaiurani Mohanur Perumalkeil, Thaipatti and one of the Devasthanam of Viswanathaswamikeil, Sivakasi, Sattur Taluk, Ramnad District, dated 8th April 1938.

1. (a) That the holders of the garden punja lands in the Vettilaiurani Minor Inam Kila-Thailpatti Mohanur Perumalswamikoil Devasthanam, Thailpatti, have to pay the following taxes on each and every yield of the crop heavily taxed for the lands beside the cesses.

Crops.			Rent per chain.	Rate per acre.
			RS. A. P.	RS. A.P.
(1) Tobacco		 	22 4 4	$6 \ 2 \ 0$
(2) Ragi, cholam, kambu or cotton	••	 	11 1 8	3 1 0
(3) Onions, brinjals or chillies		 	8 7 9	2 5 6

Measure: 64 quarter annas make one chain=3 acres 64 cents.

- (b) That the varying rates levied and collected are excessive and work as a serious hardship and unbearable load on the hard-worked farmers, especially at a time like this when the yield is poor and the prices for the crops are very low; and that the cultivators are therefore unable to pay the rents regularly.
- (c) That the petitioners therefore pray that a uniform equitable rate similar to the one obtaining in the nearest Ayan Vettilaiuram be levied from the over-burdened farmers and justice rendered to them. A patta of the Mohanoor Perumalswamikoil Devasthanam is also herewith submitted. The nearest Ayan Vettilaiurani village patta is submitted for perusal and the same will reveal that the rate of assessment per acre is Rs. 1-2-0.
- 2. (a) That the holders of the garden punja lands in the Devasthanam of Viswanatha Koil, Sivakasi, are assessed to and have to pay the following rents on each and every yield of the crop for the lands which are unduly excessive and arbitrary.

		Cro	ps.		er chain es 64 cents.	Rate per	r acre.
				RS.	A. P.	RS. A.	P.
Tobacco	•••			40	0 0	10 15	()
Cholam				10	0 0	$2 \ 12$	0
Ragi	•••	• • •		6	5 10	1 12	3

Other crops varying in equitable rates.

(b) That the humble petitioners' most respectful prayer is that they be assessed to the rates of taxes that are prevalent in the adjacent Ayan Sivakasi village where the tax is Re. 1-2-0 per acre. Two pattas of the Viswanathaswami Koil Devasthanam, Sivakasi village, and one patta of the Ayan Sivakasi village are submitted in support of the connection.

Petition by Mr. P. Ramaswami, President of the Harijan Youths' Association, on behalf of the Bodinayakkanur Zamin Harijans (Arunthathiyas).

போடிநாயக்கனூர் ஒமீ க்குசை செற்தமான 18 இராமங்களில் சாமார் 2,500 குடும்பங்கள் இருக் இன்றன. இவர்களுக்கு லிலசுயம் செய்ய சொந்த நிலங்கள் இடையாது. பெரும்பாலோர் லிலசாயக் கூறி வேலே செய்து பிழைக்கிறுர்கள். 2 சத லிகிதம் தொன் தைக்கும் தொழிலே செய்து வருகிறுர்கள்.

எங்கள் 48 கிருமங்களுக்கு போகுளி மணியகாரர் என்று நியமித்து எங்களில் மனஸ்தாபலேற் பட்டு (வில கரத்து) செய்யுள் காலத்தில் ஜமீன்தாருக்கு 7—8—0 (எழலை) ரூபாய் வாங்கப்படுகிறது.

சண்டை சச்சாவு விவகாமேற்பட்டு எங்கள் ஜாதிப் பஞ்சாயத்தில் நீர்த்துக்கொண்டாலும், விதிக் கும் அமர*ு*தத்தில் 2/3 பங்கு வசூலிக்கப் டூசிறது.

வருஷம் 1-க்கு சிராயம் 1-க்கு 1 ஜோடி செருப்பு 1 சேவல் கொடுக்கவேன்டும். தவறினுல் 3 (மூன்று) ரூபு வசூலிக்கப்படுகிறது.

வருஷம் 1-க்கு குறிப்பிட்ட தினத்தில் **ஷை** இராமங்க**ிலுள்ள எ**ழைக் கூடிக்கு குடிக்கு தவராமல் கட்டாய இலவச வேலே வாங்கப்படுகிறது. தவ**றினுல் குடும்பம் 1**-க்கு 8 அணு (எட்டணு) வீதம் வசூலிக் கப்படுகிறது.

எங்கள் சுய தொழில*்*ன தோற் பத**னிட ஆவரம் பட்டைகளே** வெட்டிக்கொண்டு வந்தான் தோல் பதனிடும் தெட்டி **1**-க்கு **ரூ. 3** வசூலிக்கப்படு**பே**றது.

அடுப்பெரிக்க சிறு சுள்**ளி**கள் எடுத்துக்கொண்டாலும் ஆணுக்கு 6 பைசாவும், பெண்ணுக்கு 3 பைசாவும் வசூலிக்கப்படுகிறது.

உசிலம்பட்டி சந்தையில் புதன்பிழமை ஆடுமாடு கசாயிற்கு வாங்கி பொடியிலிருந்து சுமார் 10 பைல் தூரமுள்ள இருவுங்கூர் எல்லேக்கு டோகும் மாடு 1-க்கு 4 அணை (நான்கணுவும்) ஆடு 1-க்கு ஜாரீன் ப ஸ் 2 அணு (இரண்டணு) வீதமும் கொட்டக்குடி ஜமீனுக்கு பாத்தியப்பட்ட பாதையில் போகும் ஆடு 1-க்கு அணு 2, மாடு 1-க்கு 4 அணு வீதம் புல்வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் மேலேயிருந்து போடிக்கு வரும் மாட்டுத்தோ**ல் 1-க்கு 1 அணை, ஆட்டுத் தோல் 1-க்கு 1 வசூலிக்கப்படுகிறது.**

Letter from Sri Sri Sri Dr. VIKRAMA DEO VARMA, D.LITT., Maharaja of Jeypore Samasthanam, Jeypore, to the Parliamentary Secretary, Madras, dated 5th August 1938, Rc. No. 351/47 Mise.

[Madgole Estate—Irrigation Works—Madras Estates Land Act Committee—Information—Furnished. Reference.—Your letter, dated 25th April 1938.]

A copy of the report received from the Manager, Madgole Estate, with its enclosures, on the subject, is enclosed in reply to your letter, dated 25th April 1938.

ENCLOSURE.

Letter from the Manager, Madgole Estate, to the Diwan Sahib, Jeypore Samasthanam, Jeypore, dated 11th July 1938, D. Dis. No. 1 of 48.

- 1. The Madgole Estate lies partly in the Agency and partly in the plains. There are no accounts to give the particulars of irrigation works in the Agency portion. As regards the plains portion, two statements giving villagewar particulars are prepared and submitted herewith as far as information and accounts are available.
- 2. Irrigation works at the time of the permanent settlement.—Particulars of irrigation works at the time of the permanent settlement are shown in columns 5 and 6 of Statement No. 1. The total number of works in the several villages was 233 of which 216 were tanks and 17 were kattu kalavalu of rivers or hill streams.
- 3. Irrigation works subsequent to the permanent settlement.—The particulars of irrigation works at present are given in columns 10 to 13 of Statement No. 1.

The total number of works in the several villages is 393 as detailed below:-

	Tanks,	Kattu kalavalu.
(a) Existing from the time of the Permanent Settlement	 104	13
(b) Now works subsequent to the Permanent Settlement	 199	77
		_
	303	90
granded to the		

N.B.-Works irrigating more than one village are included in the above according to the number of villages irrigated.

On the whole there is an increase by 87 in the number of tanks and by 73 in kattu kalavalu.

Accounts are not available to give the cost incurred on the construction of the new works which were executed long ago after the permanent settlement.

- 4. Improvements to the permanent settlement works.—There is no doubt that some of the irrigation works at the time of the permanent settlement were subsequently improved or provided with additional facilities. But the old records are not available to give full particulars of the nature of improvements effected and the expenses incurred therefor in all those cases.
- 5. Maintenance charges.—Tanks and pucca kattus do not require repairs every year. Some temporary kattus and supply or distribution channels require repairs periodically according to the necessity.

Separate accounts are not maintained for the amounts spent on each irrigation work. It is not known for how many years the information is required. It had to be collected from the entries in old records, chittas and other registers—most of which are not available in this office in several cases. Every attempt has been made to gather the information as far as available and possible till now, and the expenditure incurred on each irrigation work in the several villages as could be ascertained from the available records is given in Statement No. II.

The ayacut as per atukubady accounts and the annual revenue payable thereon to the estate are also shown therein.

A statement showing the total amount spent on irrigation during the 22 years ending with fasli 1346 is also enclosed for information.

6. I understand from the papers that the Estates Land Act Committee have almost completed their report and it will be ready by the 20th of this month. It may therefore be considered whether it would be necessary to send the above information now.

ENCLOSURES,

Statement showing the expenditure on irrigation works from faslis 1325 to 1346.

					RS.	Α.	Ρ.						RS.	۸.	P.
1325					4,112			1336	• •				12,342	7	0
1326			• •		10	8	0	1337			• •		10,309	Ŕ	11
1327					7,914		0	1338					1,811	ŏ	10
1328	• •				7,732	9	8	1339					3,639	ŏ	ŏ
1329					4,407	6	. 6	1340					3,312	ĭ	7
1330					7,245	6	4	1341					3,014	ō	ó
1331	• •		• •		11,399	9	5	1342					4,965	ŏ	ŏ
1332					2,926	9	4	1343					2,728	ŏ	ŏ
1333		• •	• •		8,295	5	0	1344	• •	• •			7,479	14	ő
1334	• •			• •	18,920	4	10	1345	• •			• •	7.373		ŏ
1335				• •	10,089	0	0	1346	• •	• •			4,439	ŏ	ŏ
		GIID	WOT.	_125									,	J	•

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of

్రామం	•		⇒ ১ ১	ు శౌటిక్ష	ుంటు నాటికీయ ా	యన్న జలాధార	మాలు.		
					వి స్ట్రీ	<u></u>		ాపర్గారు. తెటిట్ జలాధారము	
స్తు స్త్రామం మార్చు స్త్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్ట్రామం స్టరామం స్ట	సెంబరు.	వరుస్తెంబకు.	చె రుశ్రలు ే ర్లు.	కట్టు కౌక్వల చేర్లు	κ ၓೖο.	ఆయకట్టు.	8 ≾ა •ბ ⊬	ెట్యాలు ెపేర్లు.	కటు కాల్వల జీర్లు.
(1) (2)	(3)	(4)	(5)	$\binom{6}{6}$	(7)	(8)	(9)	(10)	$(\tilde{1}1)$
1 Adivi	148		,,,				,		
Agraha-		•••							
2 Addu- konda Hill.	61	••			• • •	•		•••	
3 Anuku- ru.	107	1		4		 	యా గామమునకు పి. ఎస్. లెఖలు భ శ్యేకం లేనందున 4 — 8 కలంలు సొంకలేదు.		
4 Arjana- giri Ag raha- ram.		•••	•••			 			•••
5 Arjapu	- 80	1	3 08 చెర్వు.		1 15		1209 క భగ్రీ కి.	1 টিচাই স্ক	•••
ram Tamara cherla.	·•	2	పొలంపుటి చె నుం	• •	6 15	85 25	ఎస్.భూబందు లె ఖలో ఆర్జాపురం జె॥మవచెన్నగా	స్వ.	•••
ÇHOITA.		3	క్ష్యు. కమం సా లి చె	••	8 0	85 25	మముల తాలుకు 9 జలాధారములు		
		4	ర్వు సమాలబంద.	•••			మొత్తపు విస్టీర్లకు		
		5			•••		న్న ఆయకట్టు న్న	•••	•••
		6	dis.		•••	•••	థున్న≎మ≴ సధరు (భకారం నోటు చే	***	
		7		•••		•••	యడమైనది. 1209 వళసరీ భూ	•••	•••
		8	ర్వు. జ్కారి వె ర్యు.	•••	•••	**>	ఖందు లెఖలో జ లాఛారములు పేర్లు	2 ಹ್ಮಾರ ಕಾ	•••
		9		ရာ နဲ့ ရာအ	•••	•••	లే నండున ఆ లెఖ ద_ర్థిణా (earliest) లెఖ 1261 వ	ర్యు. 3 కట్టు న	•••
		10		పాలం.	•••	•••	ములు రైఖ (సూరా జూలుకు ఈ బాధార	ర్వు.	•••
		11	•••	•••	•••	•••	రం చేర్లు బ్రాయడ మైనది.	•••	•••
		12	2	•••	•••	•••	• · · · · ·	•••	•••
		14	·	•••.		***		•••	•••

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate.

్రహ్హమ్రత్ ఖ్రన్న జలాధారములు.

దరిమిలా జం	ూ ధారములు.	ಯ	లాథారము లక్క్ల గర్భము బాకు షర్తెం.			ಆಯಕ್ಕ	ము శరిమితి.		
		(*) °		g-	တယ္စစ္	Q.	NATO.	గవర్న మిం	ာဗော ငယ္သနာဝ.
వెరు ఖలు వేర్లు.	కట్టు కాల్పలు చేర్లు.	ಘಿಷ ಪಳ್ಳಿಲ ಕ್-ರಂ.	స్ట్రే కారం.	పాశ లెఖ్మల (పకారం:	సర్వే క్రహారం.	పాత లెఖ్ల భకారం.	స ^{ేక్వ} మ్రారం.	పాత లెఖ్కల బ్రహరం.	స [ే] ్వ భకారం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
•••	•••		•••		•••	•••	•••	•••	•••
•••	••		•••		•••		•••	•••	•••
1 పూ ర చె ర్వు.			5 82		3 22			•••	•••
•••	•••								
		•••	8 05	11 99	79 85	6 00	8 46	8 87	4 24
•••	•••		•••	हेनुद्रा र	व नपते.		•••	•••	
•••	•••		•••	•••		•••	•••	•••	•••
•••	• • •	• • •		•••	•••	•••	•••		
•••		• • •	•••	•••	•••	•••	• •		• • •
•••	•••		•••	•••		•••	•••		•••
•••			•••	•••	•••	•••	•••	•••	
****	•••	····	11 68	45 86	186 40	• • •	8 84	11 75	•••
••••	•••	• • -	1 92	0 88	11 60	1.4.4			
2 ∙ వడ్డిమాను			2 11	3 80	7 11	•••	•••	2 00	•••
బంద. 3 కాత్ చె	• • •	•••	6 78	•••	12 70			•••	•••
ర్వు. 4 రామరా జూ చౌ		•••	4 04	•••	0 49	•••			12 26
ర్వు.	1 రివ్వల 7 డ్ర.		5 56	110 95	70 67	12 50	14 60	35 41	88 88

Statement No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్చెంటు నెటిల్మెంటు నాటికియున్న జలాభారములు.

్రామ ం.			"ప <u>ెర</u> ్ధనంక						
					వి స్ట్రీక్యం.			పెద్దారు సెటిల్ మంతలు ఇలాధారములు	
. మీదు మీదు మీదు మీదు మీదు మీదు మీదు మీదు	సెంబరు.	కర్స్ శెంబరు.	చౌరుభులు పోర్లు.	కట్టు కాల్వల పేర్లు.	хъзо.	ఆయక ట్లు.	రిమార్కు	శౌరుఖాలు పేర్లు.	కటు కౌల్యం చేరు.
	(3)	$\binom{\tilde{n}}{4}$	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
(1) (2) 5 Arja-	(-)	14		• • • •			()	•••	()
puram Tamara- cherla— cont.		15		•••					
6 Avru- vada.	83	•••	లేవు.	లేవు.	. •	•••	1209 వ ఫ×ాలీ లెఖ •ా చౌరువుకు రేవు.		•••
		1	•••	• • •				•••	• • •
		2							••
		3				 1		•••	•••
		4		•••				•••	••
7 Badana- padu.	75	1	నల్ల చెద్దు.	• • •	$\left.\begin{array}{cccc} 2 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{array}\right $	18 5	యా (నామం లాంగ 1209 వ ఫాసర్	4 నల్ల 🖥 ర్వు.	•••
• •		2	య్ దు చెర్వు.	• • •] clade	~ -	భూబందు లెఖలో 2 చెర్వలున్నవి.	5 జ్యార్హె ర్వు.	•••
		3		చింత 7ెడ్డ.	0 15		వేర్లు లేనందున 1234-43 క ఫ సాల్ తప్పీలువారి లోఖ మకారం చే రుళులు పేర్లు బ్రా యాడ్డిపైనది.		1 সরু.
8 Benna- varam.	89	1	బొయిడు బం డు	• • •	20 0	120 0	1200 వ ధనల్ భూ బందుజాడ లెఖలా	6 బోయిడు బండ.	•••
		2	తా ్ డవాని చె ర్యు.	• • •		•••	8 ప ంట చెరువులు 10 పడియా• చె	•••	• • •
		3	శరటాను చె ర్వ.	• • •	•••	• •	ర్వుబుఖ్యవైవి. చే ద్లు లేవు. 1234-	• • •	
		4	- వేళకర చెర్వు. -		•••		43 వ సబు- ివి జ ను లెఖలా 11	7 వేపక్ర చెర్వు.	•••
		5	హ్మాగి నాయు : డు చెర్వు.	•••	•••	•••	జిరాయితీ చెర్వు లు 7 కసతి చెర్వు లు 4 మాన్యాల చె	8 బొ ్రసా యుడు చె ర్య ు	
i		6	భు రెమ్మ చెర్వు.	• • •	•••	•••	ర్వులుభ్రవ్త్వవి. ఆం		
		7	భేమ సాగరం.			***	దవల్ల జిరాయితి చౌర్యలు 11. 7	9 స ోమ నా గరం	• • •
		8	గుడిబందావాని చెర్వు.	•••	•••	•••	వస్తే చేర్వులు. వె రెస్ట్ 18 చేరువులు	•••	• • 6.

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. [ప్రస్టుత్రభ్య జలాధారములు.

దరిములా జల	జలాధారనుు యొక్క గర్భము తాలుకు ప ై శి.		ఆయకట్టు భరిమిశి.						
		8 8		အီဗာလာစီ. ^		Cw 200.		గవర్న మెంటు యినాం.	
చెరు ళ్ళలు ^{జే} ర్లు.	క ట్టు శాల్వ లు _{చే} ర్లు.	ರು ತ್ರೆ ವಿಖೃ_ಲು ಕ್*ರಂ.	సర్వే (ప ^{కా} రం.	పాత ె ఖ ్రలు (పరారం.	స [ే] ర్వ (పజారం.	పాత లెఖ్లలు (పాతారం.	సర్వ (పకారం.	పాత - లెఖ్కాలు - క్రాకారం.	స [ే] క్ష (పకారం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
	2 జమ్మదేవి 77డ్డ.	• • •		17 97	•••	17 66	•••	8 87	3 57
5 గదబ చె ద్వ .		•••	•••	•••	•••	• • •	•••	4 73	4 82
• • •		• • •	• • •	••,	• • •	• • •	•••		* * *
6 దాగ్గా చె డ ్ట	•••	•••	7 85	29 95	48 06	• • •	6 45	•••	
· · ·	3 4తమ్మ 7గ డ్డ్ కా లవ.	•••	•••	121 71	20 11	16 85	4 39	•••	•••
	4 పొంగల పాక కా లవ.	• • •	1 49		4 73		•••	•••	•••
• •	5 లింగా బ తుడు లోవెగెడ్డ.	• • •	2 2 2	7 37	10 34	•••	2 16	•••	•••
			3 18		45 10		. • •	•••	2 39
		• · •	4 16	কৈন্দ্ৰ	8 22	•••		•••	
•••	1 ঈ	• • •	5 73	•••	18 93	•••	•••	•••	•••
			9 07	61 11	39 61	0 50		1 41	5 92
				•••	• • •		•••	•••	
		• • •	• • •		• • •				
• •	• • •	• • •	2 00	,	3 81			•••	
		•••	7 82	$\left.\begin{array}{c} 3 & 73 \\ 29 & 52 \end{array}\right\}$	92 54	4 71	1 92	$\left.\begin{array}{c}1&43\\1&48\end{array}\right\}$	•••
	•		16 07		 89 66			1 36* 4 00	6 73
		• • •		•••	•••			•••	

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్గెంటు నెటివ్మెంటు నాటికియాన, జలాధారములు.

్ గామ ం.			के ठूँ हैं	හා වුඹුවු.	ಶಾಂಭಾ ಸುಣ್ಣ ಬ	యన్న జలాథా!	రములు.			
					a <u>ត</u> ិ	ల్లరం. జ)		ైనెంటు ేసిటిం జిలాధారము	
శ్రీ చేరు. జి ఓ		තිංහණ.	ౌదరుఖలు వేర్లు.	క్కోత్తికి	χυ _μ ο.	ఆయకట్టు.	ిమార్కు.	చెరు	^ ఖ లు వేర్లు,	కట్టు కాల్వట్ చేదు.
8 33 15	कि शिव्याक	88 27	15)	% 333	(2)	(9)	(0)		(10)	
(1) (2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)		(10)	(11)
8 Benna-	89	9	గొండమ్మ చె		• • • •		న్ను పి.ఎస్. నాటి	10		
varam —cont.		10	ర్వు. కొండవాళ్ల బం డి.		4		కి ఖశ్మట్లు బావిం చి 1234-43 వ భసత్ సాబు డివిజను		ౌజెర్వు. 	
		11	జ. శమ్మంధోరబం డు.				భగల్గమ్ ఆపెక్షను లెఖ్మ కారం చే ర్లు కాయుడమైన		···.	
		12	సాగినవాని క ట్రుబంద.				a.	11	సాగినవా ని చౌర్యు.	
		13	ళాజాడగౌర య్యధొర చెర్వు.							
		14	పిట్టి కాలువాని బంద.	•••	, injection	व अपने		12	పిట్టకాణు వాసి బం డా.	
		15	ന്ഡർമാര്.						ω,	
		16		••	•••	•••			•	• • •
		17	బొడ్డ బోరె. పెద చేదుం	• • • •	***			13	ಾಜ ಪ	•••
		••	పెద్ద చేర్పు.	* * *	• • •	•••			సెద్ద చె ర్యు.	
		18	మామిడిమా ను					14	మా మీడి	
			బంద.						మా ను బ ంద .	
9 Bhattu- lova.	51	1	లోవ చెర్వు.		7 0	70 0	1209 వళ్సరీ భూ బందు జూడ లెఖ		లోన చె ర్వు.	•••
		2	శల్ల చెర్వు		•••	•••	లో 5 కంట చె ర్యులున్నవి. చేర్లు		ಸಲ್ಲ ಪ ರ್ಯು.	
		8	ఘణుకుబంద.		•••	•••	లేఖ. ఆందుచేశ 1234-43 దధ	17	ນ. ໝາອີນນວ ຜ.	
		4	పూర చెర్వు.	•••	•••		సరీ భూబందు రెఖ		•••	

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont (బస్సుత్రాఖక్స్ల జలాధారములు.

దరిమిలా జం	లాభారము లు.	జలాధారము యొక్క గర్భకు తాలుకు ప_క్తితి.											
				జీరా	· လာစီ.	ÇW	నాం.	గవర్న పెం	ಕ್ಷು ಯಾಸ್ಕಾಂ. *				
ెవెరుఖ లు ⁻ వేర్లు .	కట్టు కొల్వ లు ^{- వే} ర్లు.	పాత ెల్లు. కారం.	సేక్వ ౖప కారం.	పాఠ చెఖ్లలు మకారం.	సేర్వే ్రవకారం.	హేత లెక్కాలు మహారం.	స్త్వే స్ట్రారం.	పాత లెఖ్కాలు రుకా రం.	స ే వ్య కుకారం.				
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)				
•••			2 89	13 32	14 90		• • •		583				
	• • •		• • •	•••	•••		•••		•••				
	• • •	•••	• • •	• • •	•••	•••	•••						
•••		•••	1 67	2 50	8 10		•••						
•••				1	 		•••						
	•••		3 94		16 48		2 08	4 06	2 08				
•••	• • •		•••			•••							
	• • •				13-11-13	***	• • •						
•••	•••	: • •	13 73	46 00	41 98	4 00	• • •	36 75	42 02				
	•••		3 66	নিস	मेंचे नियम् 1 54	•••	17 86	•••	•••				
	6 స్ట్రీ నెడ్డ.	•••			2 89			•••	5 27				
• • •	7 అంట్లమ్మ	• • •	0 51		21 18			9 05					
•••	7ెడ్డ. 8 దానుడు			11 18	12 85								
7 ఔంధ కె	元 益.	• • •	0 62	3 92	1 10								
ర్వు. 8 ఫూల చె	•••		0 68		34 13	. • •	1 65	,	•••				
ర్వు. 9 బంటాల	•••							4 00	14 76				
శెర్వు. 10 తెల్లుబం			•••	•••	•••			16 72	12 33				
ద. 	9 గోళ్లమా ను గెడ్డు.			3 60	4 60	• • •	•••	•••	•••				
•••			•••	122 25	128 36	11 31	5 36	• • •	4 64				
	•••	•••	17 00	81 61	51 72	38 27	3 92	7 00	19 46				
	• • •		2 24	8 05	14 66	14 08	•••	5 75	1 43				
		• • •	•••	•••		***	• • •	•••	•••				

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of జెర్గెంటు శౌజిల్పొంటు నాటికియున్న జలాధారుంటు.

	(గామ	۰.		ॐजि,्टङ	ා වි ස්වි∑ි	— ~ √ — ∞ಂಶಾ ಒಣ್ಣ¢ದ	 మన్న జలాధార	రములు.		
(,			໓ູ	స్టర్టం.	,	ెపిర ్ల సెంటు శెట జలాధారన	
					ည်း		<u> </u>			
వరుస్తెంబరు.	ేవేరు.	ි වනරා.	వర్స్ సౌంబర్స్.	చెరు వులు పేర్లు.	టు కౌల్వల పేద్దు.	గర్భం.	ಆಯಕ್ಷ ಟ್ರು.	8మారు _{గ్ర}	చె ర్వులు చేర్లు.	కటు కౌల్వల చేర్తు.
(1)	(2)	(3)	я (4)	(5)	$\begin{pmatrix} \lambda_n \\ 6 \end{pmatrix}$	(7')	(8)	(9)	(10)	$\begin{pmatrix} 1 & 1 \end{pmatrix}$
(1)	(-)	(-)	(-)	()		()	(*)	(-)	(10)	(11)
	Bhattu- lova—		5	వెంకువానిబం డ.	• • •	•••	•••	్రశకారంభున్న 5 చెర్వులు పి.ఎస్.		
	cont.		6	•••	•••	•••	•••	నాటికి భన్నట్లుగా బావి నూ్త చేర్లు (వాయడెమైనరి.	•••	
	Bhaga- vatula- Agraha- ram.	158	•••	•••	•••					•••
11	Bhupati palem.	22	1	ొత్త చెర్పు.		4 0	14 10	12 0 9 వ భస్తి భూ బందు లెఖలా చె	18 కొతంబద చెరువు.	
•			2	್ಮೆಕ್ಯ ಷ	• • •		7	రుళ్ళలు, బందలు	19 వేరాయ	
			3	ర్వు. మ్మారునాయు డు చెర్వు.	•••			సంఖ్య 5 ఖన్నది. చోయ్ల ళేళు. ఆందు చేత 1234-43	చౌర్యు. 20 కొబ్బరునా యూడు	
			4	•••		विकास सन्त्रमंत्र	107.) - 115.	వ ఫస్ట్ సబు డివి జూను లెఖలా 3 చె ర్వులుకు మా _{ట్} తం	- చెర్వు. • • • •	
			5	•••	•••			ేర్లు ఖిన్నవి. ఆవి 1209 నాటికి ఖ న్నట్లు బావించు		
				తూ వాటిపేర్లు (వ	ಗ ಯ ಡ್ತಮಿಸ	రది. మ గశిశవి	2 బందులై ఖ			
	Buddi- banda.	104		 9.9 w_w. =====		1 0	18 19	1209 వ భస్తి భూ బందులా 1 చెరు భయాన్నది చేరు లేదు. 1234- 43, 1261, 1263 వ భస్త్రిల భూబందులా 1	•••	
				కోనేరు, 1261.	-68 ៩ ដុ	స్టర్ల్ క్రాభాగా క	స్త్రవైది. ఆందుజ	ది. మిరాంశి చౌర్య భార్మ కల్ల చంట చౌర్యులు 2 వృ		
	Byla- oudi.	27	1			65 0	. హల్చు ట కు : 58 0	ప్లులోకుండాయున్నది. 1209 వళగర్ భూ బందుమూడ జెఖ్య		
			2	ೡ್ಮಯ್ಯ ಷ			•••	(కరారం 5 చెర్వు అంన్నవి. జేర్లులేవు.	^{ర్వు.} 22 రా మయ్య	
				- ర్యు.			-	1234-43 దధ	অ&্কృ.	
			3	రాజు చెర్వు	•••		•••	సతీలలెఖ్య మశా రం 5 చెర్వులు	23 రాజు చె ద్వు.	
			4	గదబలు చెర్వు	•••	•••	***	న్నందున సంద్ర 1234-43 వధ	24 గడబలు చె ర్వు .	

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. ట్రామ్లో కుండ్ జిలాధారములు.

దరిమ్లు జల	ాభారములు.	ಮುಕ್ಕ ಮುಕ್ಕ ತೌಲಾ		్బము					₩೧	రుకట్టు	పరిమితి ∿).				
		§.			2		9.			CW	ت ٠٠٠		xಪರ್	¥ 200€	ໝ ຸ້ວນ ະ	್೦.
చెరుఖ్రలు చేర్లు.	క ట్టు కా ల్వలు ే ర్లు.	హత లెళ్ళులు (మకారం.	స్త త	ర్వ్ °రం.	పాత లెఖ్ల (పాఠాగం	ر ا ا	ఫో్వ పకారం.		హ శాఖ (పా	}_ ల	సో భకా	ే్వ రం.	పా రెఖ (భకా	ு	بر بر هها	ర్వే °ర ం .
(12)	(13)	(14)	(1	5)	(16)		(17)		(18		(19	9)	(2)		(2	1)
•••			•	• •	• • •		,					•		•		
•••	10 కొండ కా °S.	•••		••	•••					•	. •	•		•	2	5 5
•••	•••		,	• •	• • •		•••		••	•		•	• 1	•	•	••
	•••	•••	9	76			9 8	5				• •	• •	•		
	••	. •••	1	87	• • •		4 9	8	18	0	0	39		•	•	••
•••	•••	•••	3	74		1	1 8	0	16	50	1	32	• •	•	•	••
11 మార్య నారాయ			2	34	8 0				4	0		•	• •	•	•	••
ణచెరు వు. 12 కృష్ణసాగ రం.			4	07	8 () 1	0 1	5	• •	•	1	07	• •		•	• •
13 గుడ్డిబంద		• • •		. •			•••			•	•	• •	•	••		••
చెర్వు.* 14 కొరచే ర్వు.	•••	•••	•		***					•	•		• •			••
ు 15 నాయుడు చెర్వు.	•••		•		•••		• • •		• •	•	•	• •	•		•	••
16 మాక్టర్ చెర్వు	•••	•••	•		•••		•••		• •	•		· •	•	• ;	•	••
	•••		18	70	105 8 5 8		6 0	1	25	26	0	90	88	82	,	•••
	•••		5	57	27 ()8 2	6 7	1	5	62		• •	5	04	•	•••
•••	•••		11	60	57 6	37 8	4	9	4	94	0	94	9	35	4	91
•••		•••	6	99	5 7	79 1	6 5	7	4	27	1	76	22	01	11	88

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పై స్వేంటు శాటికి మెంటు నాటికియున్న జలాధారములు.

	[గామం	•		ప ్రేశెంటు	ಾ ಟಿಕ್	ಮಂಟು ಸಂಟಿಕಿಂ	ண்து ஜசு சும்	రములు.		
(-)				<u>ి.</u>) <u>k</u> o•		పె <u>ర్</u> శంటు శెట్ట్రారవ	
వరుస్త సెంబరు.	∜ঠა.	సెంఖరు.	కరుస్తాంబరు.	ౌజరుభుల చేర్లు.	టు కొ్కల చేర్లు.	xర్బం.	్ ఆయకట్టు.	రిమార్కు .	చెర్వులు ెపేర్లు.	కట్టు కొల్లం చేరు.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	$\begin{pmatrix} 1 & 1 \end{pmatrix}$
73 E p	Byla- udi— ont.	27	5	మిస్సులహారి ఇేమళ్ళ మా శ్యాల తా లూకు. 				వసరీ లెఖ దాఖలా చెరువువేర్లు 1209 వ ఫసరీనాటికి వు నృట్టుగా ద్రాయండ ప్రైవం.		
	hina- ogada,	20	1 2 3			80	40 28	1209 వ భసేలీ పి. ఎస్. లెక్క్ ర్మ కారం 6 చంటచె రుళులున్నవి. పేర్లు లేఖు. 1261 వ		
			5	యుర్త చెర్వు (3) కారణ ం చేత సదరు	ా మ ు చెరువ	ండు చెర్వు, (4) స్ట్రాలు పి.ఎఫ్. డ	గూళ్ల బాసి ఖం కాబిగా ఒబాగ్	ఫసర్ లెక్కలా 4 చోరుళులున్నవి. వా టెపేర్లు (1) బురా వార్ చోర్వు, (2) ద 1234-43 లేదు ఆ		
	hina- achila.	52	1 2	చెయ్యాల బంద.	•••	2 0	7 10	1209 పి.ఎఫ్ . భూబందు లెక్కలా 1 కంట మెర్వు, 1 కడి యూచెరు ము న్నవి. పేర్లు లేళ్లు. 1261 చెర్వుల లెక్క 1261-63 భూబందు లెక్క లా న్ను (1) చె య్యాల బండయు	య్యాలబం	•••
14 C	hinta			న్నందున పి.ఎస్.	నాటికి	శున్న ట్లు బావి	దెయ్యాలబంద ంచడ్డమైనది.	ಕಂಟಹೆದ್ದು ಆಯಿ ಯಾ		
	hinta- oor.	41	•••		చె ^{ద్దు} లు. కౌల్వ లు. నెడ్డలు.	10 0 1 0 13 0	127 5	1209 భూ-బందు చే ర్లలో 5 చెర్వులు 5 గెడ్డకాల్వలు 6 గెడ్డలు యున్నవి. చేర్లు చేశు.	•••	•••
17 Ci	hina- rnam.	93	•••	•••		1 15	5 0	తా గామము పరెమన సౌట్ సెట్ల్ మెక్ట్ మాటికి మూడ్సల కు మదురిగానం చె ను. 2 చెరుళ్లలున్న ట్లున్న వి. చేర్లు లేళ్లు. మాడ్రుల పరెమన సెట్ సెటిల్ మెక్ట్ చూచేది.	•••	•••

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. ్ ప్రస్తుత్వం భ్రష్ట జలాధారములు.

దర్ఘిలా జం	ምጭ ^	ఘులు.	<u>Ogn</u> s.	ాధారమ ృ_ గర్మ మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్	ృము				ಆಯಕ	కట్టు పరిమితి.		
			8			(జిరాం	ు తీ.	0.0	ునాం. ^	గవర్న మెంటు	ಯಾನ್೦.
చౌరుళ్లలు చేర్లు.	కట్టు	శాల్వ లు వేర్లు.	ವಾರ ರಕ್ಕ್ರಮ (ಸತಾರಂ.	స ే (వకార	S So.	పాల చేక్క చకార	_0	సే్య (మాకాగం.	పాత లెక్క్లల చ కారం.	స్వే కారం.	హేత ^{లెక} ్రాల (పరారం.	స ే ς (చకారం.
(12)	(1	3)	(14)	(15))	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
•••			,					•••	•••	•••	•••	•••
17 సిత్త ాహమ య్యబం		•••	•••	••			or the second		•••	·	•••	
డ. 18 పెద్ద చె				14	24	36	82	32 77	13 5	0 4 08	8 69	19 50
ర్వు. 19 య్మారెజ్				8	62	9	90	45 73	. 22	0 8 49	0 20	·
ర్వు. 20 గూళ్లవా సబంద.				2	3 5			19 64	6	0	,	2 07
21 రాముడు చెరురు.	11	Two &		5	74	रीय	प्रमंद	19 12	23	o	3 0	10 18 19 58
•••		 ভ্ৰান্তমূৰ্ত্ত ক্ৰান্তম্ভৰ		2 2 5	62 99 6	13 8 5	06 21 0	13 18 	2 8 	3 0 89	17 46 	2 04 10 78

పి.ఎళ్. దర్హిలాను ముఖాసాగా మారివందున భోగటా బ్రాయంలేచు.

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of ెక్డై నెంటు శౌటిల్ మెంటు నాటికియున్న జలాధారములు.

	(గామం⊂	•		ెవ ర ్థనం	ාණා 🔏 සූවු	ಮಂಟು ನಾಟಿಕಿ	యున్న జలాథ	ారములు.		
<u> </u>				,	4	ຄ <u>ໍ</u> ຄໍ	აწი.		ఇద్దుల్లు త్రిక్షా	
										
కరుస్ సెంబరు.	ేవేరు.	సెంబరు.	కర్స్ సెంబరు.	చౌరుభుల వేర్లు.	కట్టుకాల్విల పేర్లు.	x لا _ي و.	ಆಯಕ್ಷಶಾ,	రిమార్కు	చెర్యులు పేర్లు.	కటుకాల్లల చేదు. ట
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
18 Chi		136			This is	s an agraha	ram village			-
Nai pall	ndi- li.									
19 Chi	di-	141				Do	•			
20 Chi gorrige	na-	105	•••	* 4 *	•••	•••	•••	పి.ఎస్. లెక్కలు మ త్యేకం లేదు.	•••	•••
21 Chi		109	• • •		• • •	•••	• • •	డిటో.		•••
	ada.	7	1					Zer.		
22 Chingan		•	2	•••	• • •		۸		••	• • •
var			3	•••	•••		, et .,,	•••		
23 Che		21	1	మ్మరి చౌర్యు		10 0	40 15	1209 వ భస్త్రీ భూ బందు మూడు రె	26 మర్ర చె ర్వు.	•••
			2	మంగమ్మ చెర్సు		गुज्यम् भ	जयने	క _{డ్డాలలో} 5 పంట చెరువులు. 2 పడి	27 మంగమ్హ - చెర్వు.	•••
			3	శల్ల చెర్పు		1,111	4141	యా చెరుఖలున్న		•••
			4	මීවදී හංක්.				వి. ెవ్ర్లు లేవు. 1234-43 సబు	28 తెలికి బం డ.	
			5	ద్శుఖండ.	•••		•••	డివిజను ెంక్లలో రీ చ ిట్ చెర్వు లు న్నందున పి.ఎశ్. నాటికి ఆవియే భు న్నవసి చేర్లు ₍ వా		
24 Chuk palli A		144	•••					యడొమ్మనది. 		•••
haram	١.		. 1					1000		
25 Dha mavar		87	1	తురకవాని చె రువు.	•••	4 0	0 18	1209 వళ్ళల్ లె ఖంతా 2 మంచింది	•••	•••
			2	మామిడితూము శేరువు.	***	•••	•••	4 భడియావిన్ని పేరసి 6 చెరుళ్ళలు		• • •
				ాభ్రల చెర్దాభ్రం	•••	•••	•••	న్న ి. మేర్లు లోళు. 1284–48 మ లె	29 రావుల చె ర్యు.	•••
				పెద్దతూ డు చె రువు.	•••	•••	•••	ఖలా 5 చెరువు లున్నవి. ఆవి	•••	* * •
			b	5 ‱ැර ිබිරාන්∙	• • •	•••	•••	1209 జ ఫనరీ నాటికి భున్నట్లు	30 జ్యార వె రువు.	***

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont.

			్రభస్తా. తర్భన్న 	, జలాధారము `					
దరిమిలా జల	ాధారీములు.	ê wio	లా ఛారికుు స్ట్రా గర్భము గాకు చర్చితిం			ಆಯಕ್ಷ ಟ್ಟ	ు పరిమితి.		
,		§.		కిరా		छ , ক'	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	గవర్న మెంట	owaro.
చెరుఖ్లు వేర్లు.	కట్టు కాల్వలు చేర్లు.	केर्ड वेर्ड, थ	సోవ (శారం.	పాత లెక్కల మకారం.	స ే క్ష (పతారం.	పాత లెక్కాల (పకారం.	స ^{ార్వ} జకారం.	పాత లెక్కల (మకారం.	సోక్వ [కుకారం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
	14 కొండ ా				7 59	2 32	•••	•••	•••
	డ్డ.								
•••	• • •	•••		• • • •	• • •	, , ,	• • •	•••	•••
22 నున్న గొ మృలా చెరు	• •••			8 63		32 36	. 1 33.		• • •
ళు. 23 గౌల్లలబం డ.			* * *	2 97		* * *	1 13	•••	•••
24 మిరాన్		• • •	• • •			•••	• • •	• • •	7 22
శ ర్వు.	•••	• • •	11 10	82 64	61 76	14 0	2 30	• • •	21 27
	•••	• • •	16 31	31 76	18 94	33 77	13 45	17 99	56 25
• • •		•••	4 11	•••	3 57	•••	•••	6 67	 7 59
25 కంసారి			1 33	• • •	•••	2 5 0.		4 0	•••
బంద. 26 గుబరవు గుంటు.	•••		3 10		0 56		•••	•••	•••
27 _{సర్వ} ్ష్ణ బండ.	•••	•••	2 08	••	0 54	•••	•••	•••	•••
28 గుట్టమీద చెర్యు.		• • •		•••	••• ·	•••	•••	•••	5 26
•••	•••	•••	•••			***		•••	• • •
,		• • •	• • •	•••	•••	•••		• • •	•••
•••	•••		10 0	9 99	25 14	18 72	36 82	9 67	20 63
		•••	• • •		•••	•••	•••	•••	•••
			6 62	3 73	5 84	7 74	11 64	•••	

	్ గామ ు.			Stateme 35, 70&	ENT No. ಬ ತಟಿರ್ವಾ	I.—Compa ంటు నాటెకిం	rative statem యున్న జలాథార	ient of irrigation sou	irces at the tim	e of
<u> </u>						విస్త్రీ	ర్ణం.		ెవర్ష ెనంటు శ్రీట్ జలాథారములు	
కర్స్ సెంబర్తు	ేపేరు.	ె ంబరు.	కరుస్తెంబరు.	చె రు ఖలు 'వేర్లు.	కట్టు కొల్పల సేద్ద.	xర్బం.	ఆయకట్టు.	రిమార్కు.	చెర్యులు కౌర్లు.	కటు కాల్విల ేద్దు.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(⁶)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
25 I	Oharma- varam —cont.	87	6 7	•••				ౡ బావించి వాటి ెేద్దు ౖబాయడెప్పై నది.	L. 3	
26	Diddi	76	•••	•••		4 0	29 0	1209 వ భస్తే భూహం బందు కొట్టలో శంట చెరుళ్లు 3 యాన్న బి. పేర్లు కోళ్ళు 1234-43 వ భస్తి కొట్టలో ది. 1261-63 వ భూ బందులో 1 కనుముల చెరుళు. కొత్త చెరుళు పేవ కర చెరుళు పేవ కర చెరుళు పే వీ. పాటి పి. స్ట్రీ. పాటి పి. స్ట్రీ. పాటి పి. స్ట్రీ.		•••
27	Dibba- palem.	25	1 2 8	హాశిభడాల ఇ రువు. ముల్లపాక్వాని చెడ్చు.		4 0 ····	59 0 	ర్ణం య 12.00 లు ఆయకట్టులేదు. 1209 జఫగులీ P.S. లెఖలా 4 చెందువల్ల లాన్నై పి చేడ్ల లేళు. ఆందువల్ల 1234-43 జఫగులో శ్రీ గ్రామ్ డిపిజ్ లెఖలా శ్రీ గ్రామ్ డిపిజ్ లెఖలా శ్రీ గ్రామ్ డిపిజ్ బెట్లులు P.S. నాంటికి ఖన్నట్లుగ చాయడమయినది	31 కాసివడా ల చెరువు. 32 ముల్లఫాక బాగి చెరువు. 33 రావిమాను చెరువు 34 మారాజు చెరువు.	
28	B Demu- dukonda Hill.	8 4		• • • • • • • • • • • • • • • • • • •	•••			••••	*.*	•••
29	Degala- palem.		. .	• •••	•••	•••	•••	No accounts available.	•••	

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate--cont. ట్రామ్మతు త్రవ్మ జలాధారములు.

దరిమిల	ా జలాధ ^	ారములు.	ಯುಕ	ాభార: గా X ాకు చ	ర్భము			-		ಆ	యకట్టు	శరి మి	Э.				
			a				ಜಿರ್	 ငယစ်.			CXX	^ কত.		/ నవ	ర్శామం	<u></u>	.ನ್∘.
ౌచేరుఫుల ే	్ర్లు.	మ్లు కాల్వలు షేర్లు.	ಮತೆ ಪತ್ರಿ _{ರ್} ಲ (ಸಕಾರಂ,	స క జ _ప ్ర	^{নি} ऽ •১০•	హ లెక్క సౌకా	ల	्ड इ	ే ్య 'రం.	ক ভঙ গ্ৰন্থ	்ட [®]	్ (ప కె	ే్వ		ాత ్లాల ారం.	ر هر آهر - رهر -	ోక్వ కా ర ం
(12))	(13)	(14)	(15)	(16)		(17	()	(1		(1	9)	_	(0)	(21)
29 రాలు సమౌద		•••		1	58	••	. •	3	87		••		••		• •	,	•••
8 0 జాంగ చౌరు ళు .	ක් වී	• • •		1	50	3	36	6	96	•	• •	•	•••		•••	,	•••
31 కన్నం బంద.		•••	•••	8	84	9	92	17	38		2 90	,					.
32 వెంక ఓ చెర్పు.	ుశ్బ	•••		3	0	• •	•			•	• •	•	•••		• • •		•••
		•••	•••						Ď.		••		•••		•••		•••
33 px	- অ	•••		4	37	ili i	西山草	111	85		••	12	31				
రుభ 		5 కొండ		6	41		••	95	29	•	••	11	65		•••		
•••		• • •		17	95	60	0	74	93	18	0	10	95	13	21	15	0
		• • •		4	58	20	12	12	31	4	U	4	24) b f		•••
• • •		• • •		4	77	. 5	0	12	22	3	0	1	01	19	89	19	07
• • •		• • •		9	72	19	05	26	22	2	0	4	5 8	37	59	3 6	91
34 కోమ		•••	•••	7	32		••	•	••	15	50	12	46				
చే: 35 మడ్డు బం	^స ్ట్. ల డ్.				•••		••	8	26	•	•••		•••		• • 5		•••
•••		.6 మంగెల 7.డ.	• •		•••		••	•	• •		••	1	01		•••	8	79
•		ెగెడ్డ్. .7 ఏరు యేశ్ ముల ద్వా రా			• • •	•	••	47	27		• • •	24	79		•••		•••
			• • •		•••								•••		•••		•••

Statement No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్కెంటు శెటిల్ మొంటు నాటికియుక్న జలాధారములు.

(******				ప ్ష ాంత	ು ತಟ್ಟಾ	-	యుక్న జిలాాధా	రములు.	arces at the th	me or
~			<u> </u>			2 %	్ట్రాం.		పె. ర ైనెంటు ళెటిం జలాధారమ	ల్ పెంటు .అ.
వరుస్తాంబరు.	ేపేరు.	ිදු විදු	వరుస్త సెంబరు.	చెరుళ్ళలు పేర్లు.	కటు కొల్వల చేద్దు.	గర్భం.	ఆయకట్టు.	3.ళూర్కు	చెర్వులు చేర్లు.	కోటు కౌల్వల చేర్దు.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	$\binom{n}{1}$
30 I	onda- poodi.	90	1	ತಿದ್ದ ಔರ್ಬ್ಸ	••	36 0	90 10	1209 దళసేలీ భూ బండ మూడులో	35 పెద్ద చె డళు.	***
			2	చెర్వు కాల్లు పిల్లి వాసి	•••	•••	***	చెరుళ్ళులు బందలు 12 సంటవి. 8 స		•••
			3 4	కొండవాసిబ ంద . రాము నాయు	•••	•••	• • •	డియాగాని చె ర్వు (బందలు సహా)	•••	* * *
			5	డు చెర్పు. ఎలుగుల చెర్పు.				భన్నవి. పేర్లు లేవు.	•••	• • •
			6	య్ర చౌర్యు.	• • •	eg _{ere} ta ti ti	r	ఆ కాం ర్థం చేశ 1234-43 భసత్తు భూ-ుబడు లెఖలా	 36 య _్ రౌవ మళ్ళు.	
			7 8	బుదరడు చేర్పు. తాడిమాను చె	• • •	A Ž		చెర్వులు బండలు కలసి 22 భున్నవి.		* 4 *·
			9	రు _{ళ్ల} . ఆంగడు శెర్వు.	•••	15 g		ఆంమహి 10 జి చాయితి చెరుథులు	• • •	•••
			10	గురవ్ధి చౌక్యు.	• • •		XX	మాత్రం ఆయకట్లు	• • •	
			11	• • •	• • •			ఖ⊀్నది. ఆ కాార్ణం చేత సందరు 10	•••	•••
			12	• • •	• • •	ग <u>्रा</u>		చెర్వులకు చేర్లు క్రాయడమైనది.	•••	• • •
			13	* * *			***	P.S. దాఖలా 12 వంట చెరువు	. • •	6 6 6 :
			14		1 +4		• • •	లలాను 1234_ 4 3 వ ఫస్లీలలెఖ	•••	• • •
			15	• • •	•••	•••	• • •	దాఖలా 10 చె ర్యుబపోను తక్కివ	•••	• • •
			16	• • •	• • •	•••	•••	2 చెరుళ్లు ేయే మయ: నదో శేలి	:••	•••
			17	•••		•••		యాడు,	••	* * *
			18	•••	• ; •	• • •	* * 7	• •	. •••	
			19	• • •	•••	***		•••	• • •	•••
			20	• • •	•••	•••	* * *	•••	•••	•••
			21	• • •	•••	•••	. •••	•••	•••	•••
			22	•••	•••		No. and Lot	•••	•••	
			28	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••
			24	•••	•••	•••	•••	***	●90	100

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. [మామ్త్రంఖన్మ జలాధారముఖ.

దొరిమిళా జల	ాధారములు.	Ogni g	ాచారము ్ర గర్భము ాకు ప _{్రి} తి.	ఆయకట్టు పరిమిత్.								
		ە		ಜಿಕ್	ഡം. ^	COO	ก• ^	గవర్నమం	టు యినాం.			
జె రుఖలు పేర్లు.	కట్టు కాల్వలు చేర్లు.	ತ್ತು ಪತ್ರ _ಗ -ಉ (ಇತ್ತಾರಂ.	సేర్వ _{(ప} కారం.	పాత ెక్కల మారం	సోర్వ మారం.	పాత ^{తక} ్రాల (చకారం.	సర్వే మ్రాకం.	పాత లెక్క ల భుకార ం.	సేక్వ (వశారం			
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)			
	• • •		16 50	50 75	108 49	3 35	•••	4 56	•••			
•••			•••	•••		•••	•••	•••	•••			
•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	, • •			
	•••	• • •					•••	•••	•••			
• • •	• • •	•••		4 0	05.00	0.50	* * *	• • •	• • •			
•••	***	• • •	4 71	4 0	25 89	0 50	• • •	• • •	• • •			
	• • •			A RES			• • •					
•••	•••	• • • •	•••		-0.02	•••		•••				
***				N. 4				• • •				
	• • •		• • •	1.11	1		• • •	• • •	***			
	• • •	• • •				• • •	•••	• • •	•••			
36 ಕೆಪ್ಲ್ ಷ		• • •	1 31		14 42	• • •		• • •	•••			
య్య			4 15	8 0	9 79							
37 ప్రస్తుక	• • •	•••	4 10	विद्याप		•••	• • •	• • •	• • •			
మాను-ెచర్వు∙ 38 జల×ంవా	1 4 4		2 05			6 0	4 39					
විධ සම්බන්ධ විධාක්.		•••	-				•	* • •	•••			
వాని చెర్పు. 39 బుబ్సుపిల్లి		•••	12 42	27 40	16 57	• • •	• • •	•••				
40 ฉพา ซี	• • •	•••	6 39	10 57	12 82	•••	. 5		•••			
ర్వు. 41 గూడెఫు బంద.	•••		,		20 84	•••		•••	•••			
42 న _{్లి} చె రుభ	. • •	•••	•••	2 0	3 3	• • •	•••	, • •				
43 మాస్యం చెరు వు .			1 68	* * *	3 2	•••	•••	•••	•••			
44 ఫూర చౌ	•••	•••	•••	5 08	12 58	•••	•••	•••	•••			
రువు. 45 గదబ చె	•••	•••	•••	9 0	57 54	•••	•	•••	•••			
ర్పు. 	18 ಹು ್ ರ ⊼డ.	• • •	•••		23 94	4 0	• • •	46 96	26 82			
•••	లంకట్టు. లంకట్టు.	•••	•••	7 50	18 11	. • •		•••	•••			
4 6 නාකාමා బ ෙ ය.		•••	• • •	• • •	• • •	•••		5 93	5 42			
47 కం సా లి చెర్వు	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	2 0	1 87			

sup. vol.—129

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్కెంటు శెటిక్ మెంటు నాటికియన్న జలాధారములు.

	رسمهه			ె వర్త సం	రశులు.					
_						နာ ဦး	go.		పెర్త్రవెంటు శెటికీ జలాధారము	
	ేపేరు.			చెరువుల పేర్లు.		ر		రిమార్కు.		
వరు? శరిబరు.	•••	సెంబరు.	వరుస్తులురు.		కట్టు కౌల్వల చేర్తు.	గర్బం.	ఆయకట్టు.	·	చెర్వులు వేర్లు.	కట్టు కౌల్వల చేర్తు.
(1)	(2)	(8)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
30 1	Donda- poodi		25	* * *		•••	•••		• • •	•••
	—cont.	•	26	•••	•••	•••	•••		•••	• • •
31]	Dikshi- tula ra-	29			A	graharam v	rillage.			
	haram). Sadirazi	57	1	వెంక వ్వ బంద.	• • •	4 0	28 0	1209 వళ్ళనీ భూ బందులా 5 చెర్వు	37 సంకు చె రుథ్ర.	•••
			2	సంకు చ ే రుఖ.	•••			లున్నవి. వేర్లు శున్నవి. వాటి	• • •	•••
			3	పిన్నా యి బంద.	•••	ी <u>र्</u> डि	्राप्ताती व अपनी	గర్బం వి స్టేర్ల ంగాని ఆయకట్టునాని యె	••	•••
			4	కుుసిడి ఖం డ.	•••	•••	•••	రుగలేదు. ెనె 3, 4 ర్లు 2 బందలు	•••	•••
			5	•••	<u>కాల్వ</u> .	1 0	•••	న్నూ 5 పడియా.	•••	•••
			6	•••		•••	•••		•••	•••
			7	•••	. • •	•••	•••		•••	•••
			8	•••	•••	•••	•••		•••	•••
	8		9	•••	• •	•••				
33	Ganti- korlam.	46	1	లాక చె డుఖ,	•••	6 15	55 0	1209 ఫస్టర్ P.8. భూబందులా 2	రు వు.	> • •
			2	గండిివోర చెరువు.	•••	•••		కంట చెరువులున్న వి వేర్లు లేవు.	89 గండి దోర కట్టు.	• •
			8	•••	• • •	••	• • •	1234_43 లె ఖ _{ర్ల} ్థకారం చె		••
			4	•••	•••	•••	•••	రువుల పేర్లు ₍ వా యడమైనది.	•••	•••
			5	•••	•••	•••	•••	_	•••	•••
			6	•••	•••	•••	•••		•••	• • •

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. టాస్తుతం శృవ్వ జలాధారములు.

దర్శాల ఇ	లాథారములు.	<u>Ci</u> in	జిలాధారము యొక్క గర్భము తాలూకు శర్తితి.		ఆయకట్టు శరిమితి.								
	కట్టు కా ల్వ	ट उक् _र - छ ्य क्टि	ు సేర్వ	ि % उप	യം.	ಯಿಕ	J*0.	గ పర్న మెంట	യ ഡഹ്റം.				
- ఇరుళ్లు - పేర్లు.	ేవేర్లు,	कर्ड वक्। व	్రవ కారం.	పాత ెఖ్కల (ప కా రం.	సేక్వ (ప ^{కారం}	పాత ెఖ్రాల ` ౖౖబారం,	సోక్స మకారం.	పాత ెఖ్కల (పకారం.	సే్వ (పౌరం.				
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)				
48 తుమ్తాల బంద.	•••	•••	•••	•••	* * *	•••	•••	•••	12 38				
49 మహారా జులుంగారి హోనేరు.	•••		•••	•••	•••				3 56				
			N	ot surveye	d by Est	a te .							
• • •	•••	•••	•••	Value of the second		•••	•••	•••	•••				
•••		• • •	9 24	18 90	39 9	9 5 0	3 85	12 04	11 08				
•••	•••		•••			•••	• • •	r × 1	•••				
•••	•••	• • •	•••	<u> </u>	의 취실적	•••		•••	• • •				
2 ఏటి కా లువ.	•••	•••	• •	28 86	121 2	0 11 0	9 58	13 0	•••				
***	20 రాచక కాలు		•••	•••	42 4	7	5 04	•••	•••				
	21 పిరగటి శాలు	•••	•••	9 78	4 5	3 17	• • •	•••	•••				
•••	22 దుమ్మ శేరి	ਰ •	•••		6 2	8	•••	•••	•••				
•••	లువ. 23 చిట్టిగిడ్డ		8 46	•••	1 1		•••	• • •	•••				
•••		• • •	3 34	44 88	6 5 5	0 0 26	2 45	0 67	1 39				
. • •		• • •	8 48	48 16	50 6	0 0 57	3 28	•••	2 32				
50 పోతినవా నిక్టు.	•••	. • •	3 64	19 93	23 4	0 68	1 49	8 86	7 40				
51 కొండల బంద.	•••	•••	3 04	4 70	14 1	5	•••	. • •	•••				
52 మల్లారభు కట్టు.	•••	•••	2 04	4 33	7 4	2	•••	0 50	2 40				
53 3 a ¥		•••	9 09	63 55	47	6 4 20	10 84	1 00	8 87				

నాగాలులు No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్కెరెంటు శెటిల్ మొంటు వాటిక్యున్న జలాధారములు.

ر×مهن.			ठे ्ह ्र	ಶಾ ತಟಿಶ್		యున్న జలాధ	ారములు.		
					\$ 8	უი. ლ		పె <u>ర్</u> నెంటు శౌట్ ఇలాధారవ	
చేరు.			చెరు వుల ^{ావే} ర్లు.	3. 3.		~	రిమా ర్కు .		dis
వర <i>ు</i> స్త్రామిం	సెంబరు.	వరు? సెంబరు.	υ	కోటు కొల్వల పే	గర్బ ం.	ఆయకట్టు.	Ü	చెర్యు లు చేర్లు.	కటు కొల్వ ల య.
	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	48	1	కోమటి 'వేర్వు.	ኧ ፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟፟	0 20	33 15	1209 వ భసతీ పి. ఎస్. భూబందు లో ఇలాధారముల పేర్ల లేవు. 1 మె డివు, గడ్డమాత్రము వృద్ధమి.	40 కోమటి మొతవు.	3 74 6.
							1234-43 ద ఫగర్ భూఖుడులా ి 1 కోమటి చొరుళ్ళక్రం దానం, 2 పెరాంయు	•••	•••
	•	₹ ************************************	, కొండకున్నూ _\ రణం చే త 1209	್ಷನ್ ಯಬಡಿ ನಾಟಿಕಿ 8	ినద్. పేరాయి ోమటి చెర్పు గె	చెక్కు గర్బం డ్లమ్మాత <i>్</i> భవృ	చెరు ఖ్రీందను శే ద్యం ఆశ్రమన్నట్లు శ్రోమంటి చెప్పు భగస్తున్న, చెర్వు విస్త్రీన్లం లేదు. ఆ ట్లుగా భాఖిందడమయినది.	41	•••
35 Garisingi.	8	2	నాయుడు చెర్వు. నున్న గు పృలవా ని చె		10 - 0 स्टिप्स	128 0 117	1209 జ ధగ్రత్ P.S. భూబందులో చె డ్వ 4, చ ియా చెర్వులు 3 ఆధి భావృవి చేర్లులోళు.	41 నాయుడు జిక్కా చెర్వు. 	
		3	చూసరవాసి చె ర్వు.	.••			12:4-43 గ్రమ డివి జను లెఖలా చూ పబడిన 4 చెరుళు లు		•••
		4	వజాల చె ర్వు.	` •••	•••	•••	1209 నాటికి తున్న ట్లుగా వాటి పేర్లు బాయాడమయునది.	42 కడాల చెర్వు.	•••
								• • •	* * *
								•••	•••
								• • •	•••
								•••	•••
36 Gogam- chidipalli	7 9				నాఖర్ ముఖాగ	יי נאייגיס.			
37 Goppula- palem.	98	•••	•••	•••	•••	***	జాలం సల్లి ౖగూ ఫులో మధురగాయున్నౖది. జాలంపల్లి దూడ వెరెను.	•••	•••

దగిమ్లా ఇల	ాభారములు.	<u>G</u> m & P	భారము _ గర్భము మ <u>పక్</u> తి.			ಆಯಕ ಟ್ರ	్గ పరిమితి.		
		3		क्षेण	ည္တာ စ .		TO.	XXX Thos	ໝ ເວລາຄວາວ.
చౌరుభులు పోర్లు.	కట్టు కాల్వలు ేవర్లు.	عادة المرابعة المراب	స ్వే (చ కార ం	పాశ లెక్కల చకారం.	^{సౌ} క్వ (భకారం.	పాత లెక్కల మాకారం.	సేర్వే మకారం.	పాత లెక్కల [మకారం.	సర్వే (భకారం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
•••	• • •	• • •	7 00 7 17	•••	68 51	• • •	2 03	•••	18 48
•••	•••	•••	7 17	•••	14 19	•••	1 77	•••	9 42
54 గుమ్షళ్ల పాడు పారమ్హ		•••	•••	•••	50 95	•••	5 92		••
చెరుకు. 55 మెడి జాడ చెరుకు.					1, 98			•••	1 14
•••	•••	•••	11 36	40 17	64 72	17 60	2 77	•••	•••
	•••	• •••	•••	रिक्त १५ विद्यापन	भेरू इ.स. नमने		•••	•••	
		•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••
		•••	5 10	10 30	24 38	8 20		4 25	4 16
56 కుణునుల చౌరువు•	• • •		8 10	15 10	18 36	4 70	•••	•••	•••
వరుళ్ళు. చెరుళ్ళు.	•••	•••	4 08	•••	15 46	5 00		•••	• • •
5 8 గవిరమ్హ ఇొరువు.	•••	• • •	5 81	10 76	16 67	9 80	•••	5 16	6 19
59 సన్యాస బండ.	•••	•••	1 76	6 70	7 54	2 55	-	•••	•••
•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	• • •	•••	•••
•••	24 రాచకటు	• • •	• • •		•••		•••	• • •	***

೯ ಉಪ್

ESTATES LAND ACT COMMITTEE

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of

	ామం.			-						
<u> </u>	^_					ຄ_	స్త్రీర్ణం.		% हैं हैं कि	
జ రు స్ నె ంజరు.	ేపేరు.	ಸೆಂಬರು.	వరుస్తాంబరు.	చెరుళుల పోర్లు.	కట్టు కొల్తల చేర్లు.	κర _భ ం.	ಅಯಕಟ್ಟು.	రిమార్కు.	చెత్వలు వేర్లు.	కటు కౌల్వల పేరు.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
38 Go Agrah	vada	154	•••			Agrahara	m.			• • •
39 Gu llap		50	1 2 3	ఆశ్వలాగాజా చౌ రుభు మిరాగి చౌర్వు. హారమృ చౌర్వు			58 19	1269 వ ఫసరీ P.S. లెఖకా కుంట 1, కడియా మెర్వు 1, మారాశీ జంద 1 మ్నా యున్నవి. జేర్లులో ఖ. 1261 ఫసరీ లెఖ బ్రాకా రం ఖాటి జేర్లు బాయడమయునది.	43 ఆక్సలాలా జుచౌరుళు. 44 మి రాశేచె ర్వు. 45 పారమృచౌ ర్వు.	
40 Jal pall		62	•••	•••	•••	iran	न्यनं…	P. S. accounts are not avail- able.	Nil.	Nil.
41 Ja var		28	•••	•••	•••	7	29	1209 దధనలి p. S. లెఖ ద్వారం చేంట చౌరుళ్లు 6 దక్షియా చెరుళ్లు 1 శ్రమ్మింది. చేర్లలోళి.		••
42 Ja:	mpina	36	1	బిడ్డ ొండ చాని చెరువు.		4		1209 వ భస్తీ భూ బందు లెఖ ఈజరు లేదు. దాని Ex-	46 బిడ్డు కొం డవాని చె ర్వు.	
			2	లబ్బువాడి చె ర్వు.	• • •	•••	•••	tract ^{శో} ననుసరించి పేర్లు ₍ వాయ డపు	47 లబ్బువాడి చెరువు.	. • •
			3	మహాప్కాతుని ఖండ.		•••	•••	యినది. 1 రామ సాగరం, 2 అచ్చ న్నబంద, 3 కొత్త కెరుఖ యా మా		•••
		•			· •	•••		డున్ను పడియా శెరువులని చూప బడినవి.		

ట్రామ్లతం ఖన్న జలాధారములు.

చ రిమిలా జ	చరిమిలా జలా ధా రములు.		<u> </u>	 ლდიბ { _} x ლგა გ	ర్భము				ఆయక	ట్లు శరిమితి.		
	.人					2	തയു.		CW	ন্ত∙	గవర్న సెం	టు యి నా ం:
. ఇరుఖమ . ఇర్లు	es දුණ	ేద్దు.	3 - Jan 14 (14)	: ? 8.	راع) (15)	హత లక్క బకార	ر cc	స్వే కారం.	పాత 70క మైలు మహారం.	~ ార్వ ్రహకారం.	పాత రౌక ్ల లు (మకారం	^ సే్వ (పారం.
(12)		(1.3)	11 4	·)	$\binom{15}{15}$	(16)		17)	(18)	(19)	(20)	(21)
••		•••		13	95		96	03	•••	5 99	• •	0 85
•••		• • •	• • •	16	66	10 0	0 9	16	4 66	•••	17 78	23 24
				9	58		4 0	08	• • •	14 84	•••	8 49
60 రావికమడ గ్రామం తా కు కెంద్రి రా జు చెరువు.	'లూ		•••			E A	TO STATE	39	• • • •	1 13	•••	17 45
	25	ారాచకట్టు కాలువ.		232	2 21	····	11	95	•••	•••	•••	•••
		•••	•••		••			•••	•••	•••		•••
•••		•••		16	21	17 6	6 16	52	•••	1 93	24 27	49 43
			•••	•		9 1	9 15	37		0 52	6 63	•••
61 జ (కథరమ రివారి చెరు ళూ			•••	•	••						•••	••

STATEMENT No. I .- Comparative statement of irrigation sources at the time of

(గామం	ı			ెవ <u>ర</u> ్ సంటు	ా టర్ మెంట	ప నాటికీయున్న	జలాధారములు.		
					ລ	స్టీర్ణం.		ಕರ್ನಾಕರಿಯ ಕಟ್ಟ	
చిరు. మంది మంది మంది మంది మంది మంది మంది మంది	స్ ంబరు.	.జరు స్వాబరు.	<u>သီ ကို</u> ဇ္ဇဝ-	ట్టు కౌల్యం చేర్లు.	×ర ్భం .	ఆయకట్టు.	^გ మారు _}	శేర్వలు చేర్లు.	(11)
$\begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}$	(3)	¹² (4)	(5)	× (6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
43 Jamma- devipeta.	66				20	125 12	1209 వ భసేల తాలూకు pలె ఖలో 1 కంట చె రుఖత్రన్నది చేరు లేదు. గాని ధరి, లాగుత్రన్న 1261 భూబందులో చెరు త్రేలేత్ర యేటికా ల్వయున్నది.		
44 Jaga- nadha.	146	Bhup	alapuram Ag	raharam			u -1		
45 Kava-	69		•••		4	18 22 10	1209 వ భసం		
gunta.							ెంఖూ ా చంట చె	•••	
					सन्त्रम् सन्त्रम्	नपन	ర్వులు 3 భడియా కొరుళ్లు 2 శ్రన్న వి. చేర్లులోళ్ళు. దర్శ లా లెఖ ఆవగా 1234-43 భసరీ లెఖరోదు		***
46 Kanada	74	•••	• • •	• • •	1 15	26 71/2	స్త్ర 1209 వ ఫసతీ భూఖందు లెఖలా 3 చెరుఖలస్ యూ		•••
47 Kama- kutam.	101	•••			•••	•••	న్నవి. చేర్లు లేవు. No P.S. ac- counts avail- able.	•••	***
48 Kalyana-	86	. • •	• • •	•••	• • •	• • •	Do.		•••
pulova.		• • •	•••	•••		* * *	•••	• • •	•••
		• • •	•••	•••	- • •	• • •	•••	• • •	•••
49 Kagita	110		••		•••	•••	••	•••	• • •
50 Kattu- vari Agraharam.	149			Kattuv	ari Agrah	aram			
51 Kintali.	65	1	ಹುಟಿ ಕಾಲುಕ.	•••	0 10	198 22 10	1209 వధ్సలీ P. S. భూ-బందులో చౌరువులు లేవు. యోటి కాలువయం నృది.	•••	•••

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont.

ျ ဆည့် အိဝ	లన్న	జలాధారములు.
-------------------	------	-------------

చరిమిళా జలా	ాధారములు.	ಯಾಕ್ಷ	ాధారము — గర్భము కు చ ైతి.			<u>ಅಯಕ್ಕ</u>	ట్లు పరిమితి. <		,
^^	`	<u>_</u>	^_ ·	జిరాం	യ ്.	C W)	ম ্ ০.	xవర ్డ క ుం	టు యిగ్గాం.
చెరుత్రలు చేర్లు.	కట్టు శాల్వలు పేర్లు.	ತ್ತು ಕ್ರಾಂತ್ರ್ಯ ಸ್ಥಾನ್ಯಂ	2	పాత లెక్కల ప్రశారం.	సోక్వ (పకారం.	హేత ¹³⁸ గాల మకారం.	సేక్వ బ్ కారం .	హేత తెక్కల పకారం.	్ష కా ర ం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
	ఏటి కాలువ.		•••	339 00	337 0b	64 50	54 58	92 67	116 42
6 2 బుదు చెర్వు				•••	•••	•••			age sur-
63 సూకాలమ్మ శ		•••	• • •		• • •	• • •		•••	seut vill
ర్వు. 64 కొత్తమర్వు.	•••			15 89	•••	* * *	•••	35 40	No ayacut in the village as per surver
65 య(ర చౌర్వ	· ···				 				•••
Nil.	•••	• = •	Nil.	15 THE		•••	•••	•••	***
27 ಹುಟ ಕಾಲು	ಶ			1000	17 90	•••	• • •		• •
28 మలక ంచెరు	த ்	• • •	•••	FREE	16 48	•••	•••	***	
29 బొచ్చాలన్నూ	ड ॰	•••	•••	. • •	47 50		• • •	• •	• • •
ల్వ. 66 జుంగు చెరుళు 67 శల్ల చెర్వు.			3 40	••• ···	18 04	•••	•••	•••	•••
4 యేటి కౌలు క .		• • •	419 26	311 39	90 66	46 91	48 44	50 16	

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of

(** \$0.			3 రైగెంటు						
ر <u>_</u>		· ~	-	•	పెక్త సైంటు శెటిల్ పుంటు జలా ధారములు.				
3 3 6 7 3 3 7 1 (1) (2)	(8) 300 300 80.	. প্ৰত্যু পূৰ্ব (4)	(9) శావరులు జీవు.	(9) sku T ege tk.	х _ы о.	ఆయకట్టు.	(8) 835 635 635 635 635 635 635 635 635 635 6	ౌజెర్వుల ెషేర్లు. (1 0)	အို့ နှ (11)
52 Kentali	64		ొచెరు త్ర.	, ,	0 20 00		0 1209-వ భా ల్ P.	48 చిన్నవాడి	
Vallapu ram.			యేటి కాలువ.	1		}	S. భూబంధు లె ట వెరుళు 1, యేటికాల్వ	చె దువు.	•••
53 Koduru	84		•••	• • •		. ~		• • •	
54 Kotapa- du Val- lapu- ram.		1 2	తూ ము చౌరు థు. దర్హ్హహోసే రు.	 ත්ා ය	10 0 0	3 20	0 1209-వధానర్ ఆఖ లా చౌరుథు 1, కా గోరు 1, తోంటి శాలువ 1, గొడ్డ కట్టిఖాన్నది. చోర్లు		
		4		ಕ್ಲಾ. ಇತಿ 7			లేళు. 1234- 43-వ ఫసర్మకా రం వాటివేర్లు _{(వా}		6 ක්ෂ ^{ಕಾಲ} S.
55 Kota- padu.	39	•••	•••	డ్డ. 		<u> </u>	యడ మైనవి. P.S. accounts are not available.	***	7 పురిగడ్డ.
56 Konam	1	••			हिंद्वित्र सन्दर्भव	ने (YE) जयने	Do.		
57 Kotma billi.	81				4 0 6	45 15 (0 1209 వ భసేల హా బంధు లెఖలా సం ట చెరుళులు 3 ళు న్నవి. చేర్లు లేళు. దర్శలా 1234-		
				_{లూ} * గాన	లాకురచెరు P. S. ఐ చెప్పలేదు.	శ్ర, ఆసరిబంద ∙టిక్ చెప్పట	1-63వ షస్ట్ భూబంధు ఆానే 2 మౌర్వలున్న కు 1 చెరువు తెగ్గినం లా చెరువులని మాయడ		
58 Koppu Kondam- ma Hill.	63		•••		•••	•••	•••		•••
59 Komira.	54	1	ఊర⊤చర్యు		3 0	ట చెర్వు,	దు రెళ్ళాలో 1 శం 1 శడియంచెర్య ఆని వేర్లులోను.		•••
	•••	2	రామరాజు శౌవరువు.		•••	•••	1234-43 లెఖలో బ్రాయబడిన సదరు 2 చెర్వుల చేర్లు బ్రాయడమయినది.	49 రామరా జుచెరు తు.	•••

్రహ్మతం ఖన్న జలాధారములు.

దరి మిలా జల	చరి మిలా జలా ధా రము లు.		జలాధారము యొక్క గర్భము తాలూకు ప ్షతి.			ఆయ కట్టు	శరిమి లి.		ŕ
		a		700%		සු <i>ත</i>	.0.	X వర్న మ ు	లటు ఇ నాం.
- వేరుభ్రల చేర్లు.	కట్టు శాల్వల వేన్లు.	क्रंब विश्वी व्यक्त	సేక్వ (క కారం.	్ పాత ెఖ్లల (చకారం.	సేస్వే క్రారం.	పాశ లెఖ్రాల (భకారం.	సర్వ గ్రామం.	పాత లెఖ్కల భాకం.	స ్ట్రీ పారం:
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
•••	•••	1 16	•••	•••	•••		•••	2 94	• • •
•••	5 యేటి కొల్వ.	•••	273 90	204 10	50 78	35 20	185 68	196 74	* * *
• • •		••	• • •	•••	•••	• • •	• • •	•••	,
• • •	•••	••	•••	• • •	• • •	•••	• • •	•	
•••	•••		92 41	86 54	22 83	33 92	47 0	33 0	
•••	• . •	•••	•••	0-22	4 00	1 48	6 80	7 80	•••
68 కాగిళ చెరువు.		8 84	48 19	20 37	24 00	8 83	18 76	12 21	•••
	30 చేంటి	4 97	180 72	133 28	1 50	5 68	62 08	49 87	•••
•••	ີ ສ ″ຍຽ∙ 	•••		िक् संत्राप	भारत र नघन				స ్వ్ మహ రం చెర్వు ల క్రిండ ఆయకట్టు
69 తా మర చేరు భు .			•••	39 00		7 06	•••		ච් ක. ි
	31 తివ్వల గౌడ్హ.	•••	•••	•••	•••			1 82	•••
•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••			
•••	»·•	•••	••	••	•••			•	
	. • •		•••	1 22	3 00	19 89	35 89	4 14	26 54
70 మారేడు మాసు బ ్	•••	•••	•••	• • •	1 15	3 00	13 85	9 24	8 07
71 కొరగాని చెరువు.	•••	•••	•••	•••	7 00	•••	18 15	13 57	2 44

ESTATES LAND ACT COMMITTEE

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of

్గామం.			ావిక్షనా						
					ာ <u>ဇိ</u>	ర్థం.		ెుర్త్రాంటు శెటి జలాధారము	్ మంగలు - మంగలు
						^	గిమారు _{గ్ర} ా.		
8 48 48 48 48 48 48 48 48 48 48 48 48 48	ಸ್ಥಿ ಅಭ್ಯ.	వరుస్తారింబరు.	जे ८ क ि कें ट्रे.	కట్టుకాల్వల చేర్లు.	' గర్బం.	ఆయకట్టు.	v	జెర్సుల చేర్హు.	కెట్టు కౌల్వల జేద్రు.
(1) (2)	(8))	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
60 Kotta- patnam.	88	1 2 3 4 5	మహ్వారవాని కొర్పు. కొరుగి చేరువు. KNరక్షు చెరు పు. నియ్యానాని చెరువు. భమిడివాని చెరు పు. పీరపురాజు చెరు పు.	•••	14 0	66 0	1209 భూఖందు క కారం 6 శెరువు అున్నందున కాటి చేర్లు జాయుడమ యినది.		
					5				•••
					VALA			•••	• • •
								•••	•••
					E. S.	2,120		•••	• • •
					वसम्ब	नपन		•••	• • •
									•••
samipu– ram		•••	•••			Agraharam	Village		•••
(Agrahara 62 Khanda-	um). 147				•••	Agraharam	village	•••	
varam. 63 Konta- lam.	85	2 3 4 5 6	రాముడు చే ్దు. చేసరివాళ్ల చె ర్యు.		12 0	62 0	1209-జ భగాలీ శాఖ లో 5 జిరాయితి బెరుభులు, 8 ము ఖాసా చెరుభులు, 5 జీడియా చెరు భుల భ్రస్త్రవి. చేర్లు లేళు. 1234-43-జ శాఖ భకారం చేర్లు బ్రా యడములుకటి.	51 క్ మందాన చెరుళ్ళ. 52 రింగమ్త్ర. చెర్యు.	
		8	శిరినిపిల్లివాళ్ల చె రువు.	• • •	• • •	• • •	• • •		
		9	యలు. శాత్త చే⊹ు లు.					55 కొ శ్రా చెర్యు	• •••

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate — cont. స్థామ్మతంఖన్న జలాధారములు.

,	ాధారములు.	<u>ಹ</u> ಾಲಾಕ್ಟ್ರಿ	x ಋ ಚ್ರ	ర్భము క్లైతి.					ಆಯ	్ట్లు శరిమి	0.				
			~ _	•		ਛੇ ਹਾ	 ဿမိ. ^		8	}ಸ್ಂ.		X	ర్నమం	 ාභා සැ	ন"
రుళుల ెపేర్లు.	క ట్టు కా ల్వల ేవ ర్లు.	హత ెబ్బిల [చకారం	15 N	المعتري	විද්	హేత ఎ్రాల ారం.	స (ప క	ే్వ •రం.	పాత లెఖ్కల మకారం.	స ే కూర	S So.	عه هو م	ᠳ	్ (పౌక	ే్వ గారం
(12)	(18)	(14)	(:	15)		6)	(1	7)	(18)	(19)		30)	(5	21)
•••	•••	•••	•	••	•	••	•	••	•••	••	•	• ·	••	•	••
			ĵ	2.2						۰	0 =	٥	0.~	•	
2 దార ఇ ద్వు.	•••	•••	5	20	8	48	41	77	•••	0	85	0	97	1 1,	34
ಕ ಕನ್ನಯ್ಯ	•••	•••	2	0 1	2	96	4	06	•••	• • •	•	1	05	1	0 8
చెర్వు. 4 ఊరచె	•••	•••	4	01			28	22	• • •	0	97		• •		••
ర్వు.	32 జాకరమ్మ ^{శూల} ్వా	•••	•	• •	4	29	भागता इ.स.च्या १ जपते	₹.	2 06	• • •	•	4	00	4	3(
5 మాన్యం చెర్పు.	•••	•••	•	••		••		••	•••		•	• •	••	•	••
ు 6 గవిరస్త్మ చెర్వు.	3 2 4	•••	•	• •	•	••		••	•••	• • •)	• •	••	,	••
	•••	•••	•	• •	•	••	•	• •	•••		ı	••	•	•	••
•••	•••		• (·•	•	••		••	•••	•••		••	•	•	••
	• • •		7	83	29	39	54	17	•••	•••		• •	•		••
•••	• • •	•••	2	25	18	78	26	55	•••	7	38	••	•	•	••
• • ¢	•••	•••	6	67	16	39	44	94	19 09	•••		5	46	•	••
• • •	•••	•••	3	40	16	94	20	09		•••		••	•		••
• • •	•••	•••	10 	48	2	00	7	10	26 82	48	24	••	•	•	••

Statement No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర నెంటు శోటివ్ మెంటు నాటికియున్న జలాధారములు.

	ౖనామం.	•		పర్శాం	ಶಾ ಕಟ್ಟ	ల్ మెం టు నాటి క్	కియున్న జలాధ	ారములు.		
	^_		·			ာ _{ရိ}	్లార్లం		ెక్డ్రానంటు శెం జలాభారవ	మల్మం టు సులు.
3 80 P 12 32 (1)	ولة ن	సెంబరు.	बळार हो है	చెరుత్రల చేర్తు.	కటుకాల్వల పేరు.	χర్భం.	ఆయకట్టు.	8మా <i>ర్కు</i>	చెర్వుల పేర్లు.	(11)
$\binom{n}{1}$	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(⁹)	(10)	(11)
63 K	onta-		10	్ తొటక లవాళ్ల 🕠		•••	• • •	•••	•••	•••
la 1	mcon	<i>t</i> .	11	బ ంద <i>.</i> -రావిమానుబం డ.	•••	•••	•••	•••	•••	•••
			12	కంసారిబంద.	•••	•••	•••		• • •	•••
						4.00 mg			•••	•••
									* * *	•••
									• • •	
						िर्ह्ड सन्त्रम्ब	नपन <u>े</u>		•••	• • •
										• • •
									•••	•••
									•••	• • •
									•••	
64 Ke	otta li near gada.	19		చౌర్వుల (కింద. గౌడ్డల (కింద.	9 }	43	•••	1209-వ భగ్రత్ P.S. లెఖ్కాళా చంట జెర్వులు 7 ఆస్ట్రెస్ని గొడ్డలు ఆఫీయా శృది. జేర్లు లేళు. దర్శిలా లెఖ్కాలు జోరక లేదు.	•••	•••
						5 7				

Permanent Settlement and at present. Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. [బాస్ట్రుత్వంఖన్మ జలాధారములు.

	దరిమీలా జుల	<u></u> ζ	రములు.	ಯುಕಿ	ూథారు ్⊬ గ ూ కు చ	ర్భము					e	್ಯಕಟ್ಟ	్లు భరిమి	.				
<u>~</u> -					> ~_	ر		ಜಿರ್	ഡ.			 ea	50.	·	గవ	 ర్నమెం	ං <i>දා</i> න සැබ	50 0.
ావ రు:	శృల పేర్లు.	ట క్ర <i>భా</i>	ేకీర్తు - కౌల్వలు	ವಾತ ಶ ಳ್ಳುಲು . ಸ್ತಕ್ಕಾನ್ನಿ	20 30 Sec. 30	्रक्षके	ಶ	ాత ఖ్క_ల కారం.	^ స [పౌక	ేక్వ గారం.	*ಶ೩	ూత ^p ్ల ారం.	~ " "نعا	ं है इन्हरू	₹8	ూత ^p ్ల కారం.	ر م تاکار	^స ే్వ కారం.
(12)	((18)	(14)	(1	l 5)	(1	6)	(1	7)		8)	(:	l 9)		10)	(2	21)
	•••		•••	•••	•	• •		••	٠		•	••	•	••			•	••
	•••		•••			• •		••			•		•	• •	•		•	••
	•••	33 34	 బొడ్డెడ్ కొండ			••	9 20	 18 34	9 28	 86 45	4	 00	24	 28 · ·	•	••	•	••
.77	ಸ್8⊱_		పూ ట. 		1	73	0	50	6	21	3	60		• •				
	ພວ ຜ. 	35	పా శీ రేవు కట్టు.		1	09	6	00	16	72	10	18	2	71	8	68	•	••
78	కసుముల చెర్వు.				4	84	5	0.0	20	37	•	• •	•	••	6	68	•	••
		36	ముసలయ్య కట్టు గెడ్డ		0	67			32	72	•	• •	•	• •	•	••	•	••
7 9	క్ న్నై పా మువాని				12	75	9	35	33	99	8	. 00	18	54	1	76	•	••
80	చెర్వు. తాతమ్మ చెర్వు.		•••		3	43	d el*		मयनं	. •		• •	31	07	•	••		••
81	తాటితూ ముబం				2	24		••		••	12	00	13	13	•	••	•	••
:82	ద. కొర్రవిత్త నాలబం				3	38		• •	21	26	14		10	38	•	• •		••
83	డ. చింతలబ ం డ.			•••	1	42		••	1	79	1	50			•	••		••
	⊼द्धरोग्४		•••		14	23	15	20	47	48	23	94	9	04	•	••	28	88
85	ం. కొండమ్మ		•••	•••	17	49	37	25	65	88	30	47		••		••	10	14
86	కెరువు. గంగాళమ్మ ుంద.	,			5	28	14	59	15	69	3	00		• •	•	• •	•	••
87	తమురు చే		•••	•••	5	68	13	40	19	00	8	27	2	82	•	••	25	0 4
	్వ. జాం _{ట్} రౌజర్వు				7	80	2	97	4	72	9	0	7	6 6	•		3	26
89	బు గ్లయ్య జెర్యు.			• • •	4	24		• •		• -	•	••	•	• •	8	3 0	29	9€
90	ಪ್ರಾಕ್ರಿ		37	•••	1	49	•	••			•	••	•	••	11	52	9	07
•	ుంద.		7 %.	• • •		• •	-	••	5	34			1	92		• •		••

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్ల నెంటు శెటివ్ మెంటు నాటికియన్న జలాధారములు.

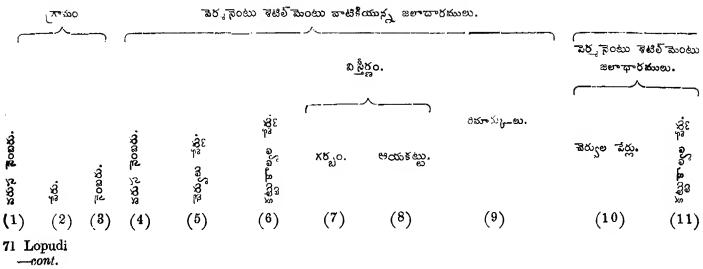
్గామం.			<u>ెవర</u> ్తి సె	හා ව ිසීවිට	మ ంటు నాట	- కికియున్న జలాధార	ములు.		
						వి స్టీర్ణం.		కే ర్జంటు కే జలాధార	
చ రుగ శె ంబ రు. చేరు.	తెంబరు.	వరు సౌంజరు.	తెరుత్రల చేద్ద. కా	కట్టు కా ల్వల పేరు.	xర్బం.	ఆయకట్టు.	రిమార్కు	' శెర్వుల పేర్లు.	కటుకాళ్ళి చేరు.
(1) (2)	(3)	(4)	(2)	(e)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
64 Kotta- palle near Gogada— cont.									
65 కృష్ణా భూ ్రాలపురం.	73	•••	,		Krisl	anabhupalapur	am Agraharam.		
66 Krishna- puram.	56	•••	•			Krishnap	uram		
67 Kurma- nadhapu-	33	•••			Ku	ırmanadhapura	m Agraharam.		
ram. 68 Laksh mipuram.	151	,			433	Lakshmipuram	Agraharam.		
69 Linga bhupala-	48	•••	• •		Li	ngabhupalapur	am Agraharam.		
puram 70 Linga bhupala-	30	1	గాదివా ని చె రువు.	•••	1	0 38 15	1209-వహసరీౠబం దు లెఖ్క భకా	56 ఆక్పల రాజు చెర్వు	•
patnam Bozipa-		2	ఆష్ట్రల రాజ చెరువు.			(0 A) (4.)	రం 4 పెంటెచర్వు లు గెడ్డ కాల్పవు	۵	
du.	•••	3	బండారు చె రువు.		작자)	시의 취임이	న్నది. ⁻ వేర్లు లేఖ్.		
***	7.4	4 5	పోతులవాని చౌ రువు. చిట్టి రాజు చౌ				1234-43 భూబందు లెఖ్కాలో 5 చెరు తులు, 1 గెడ్డి కాల్వ		
		6	్రు ళ్ళ •••	₹ ₽*eg.			యున్నది. 1209 ఫస్లీ నాటికి సద రు 1234-43 లెఖ్క దాఖలా 5 జలాధారములే ఖ నృట్టు నోటుచేయ		
							డ్మాస్ట్రామ్లో ది.		
71 Townsi	4.0						,	•••	# * *
71 Lopudi.	42	2	నాయుడు చె ర్వు. బూపతి చెర్వు.		10	88 22 1	1209 ఫస్ట్రీ బూబం దులెక్క్లలో చంట 0 చెర్వులు 5 చడి యా చెర్వు ఓక	57 భూపత య్య చౌర్వు	
		3	బుబ్సు ఆస్పన్న్ల చెర్వు.		•••		యా చౌర్య ఒక టిఖన్నది. ేర్లు లోదు.		
		4	•••	74 7°29.	15	ক য	1234-43 భూబంది భకాగం 8 చె ర్వులు 1 గెడ్డ కాల్వయున్నది. దునుపాటి పేర్లు మాజు చేయడమయినది.		8 గు _{ట్} క ప ⁷⁷ డ్.

్రవస్తుతం ఖన్న జలాధారములు.

దరిమిలా జల	ా ఛారకుులు.	ಯುಕ್ಕ	థారము _ గర్భము •కు <u>ప_</u> రైతి•			ಆಯಕಟ್ಟ	ు శరి మి తి.		
		a .		జీరా	യ െ .	CW	ন্ত∙ ১	గ వర్న మెంక	യ യാത്രം.
చెరుభుల పేర్లు.	కట్టు కాల్వల చేర్లు .	హత లేఖ్ల (శుకారం,	55 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5	పాత లెక్కల (చకారం.	స్ట్వే మ్ఞారం.	పాత లక్కల (చకారం.	సేక్వ (పకారం.	పాత ^{లెక} ్రాల (శకారం.	సోక్వ .0రాకాప్ప
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
Darimila	Inam village	•••		•••	•••	•••	• • •	• • •	•••
•••	•••	•••		•••	•••	•••	•••	•••	•••
Darimila	Inam village	***	•••	•••	•••	• 4 •	•••	•••	
•••		•••	• • •	•••	•••	•••	•••	•••	•••
Darimila	Inam village	•••				•••	•••	• • •	***
•••		•••	8 02	113 95	65 97	•••	40 77	56 38	

• • •	కర్ జాడ్డెట్	• * •	Đ	89	40	09	20	ου	00	00	24	10	90	U	•	• •
	<u> </u>		4	40	10	0	12	12		_	• •		••			
**	.••		•	40	10	v	-~	1.5	••	•	•	•	••	•	•	••
	•••	•••	36	93	22	00	138	0			23	35	12	0	40	61
	•	•••			26	50										
					14	00										
					12	25										
					12	00										
					11	ر 50										
	sup. vol.—1	33														

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్కెంటు శెటిల్ మెంటు వాటిశ్యమ. జలాచారములు.



72 Lovaga varava-	59		•••		P. S. శాఖ్యలు దొరక లేదు.	4 * P	,
ram. 73 Lovakri- shnapu- ram.	102	1 4 \$		Seegalampalli	•••	•••	•••
74 Lovako- tta- palli-	100	•••	•••	Do		•••	
75 L ulur.	44	1	లో వచెర్వు	4 0 74 12 10	1209 వ ఫస్ట్ భూ బందులా చంట మె రఖలు 2 ఖన్నవి. పోర్లు లేఖ.1234. 43 లెఖలా 1-వ మెరుఖ ఖన్నది. దా ని పేరు 1209 వాటికి ఖన్నట్లు తాయడమయినది.	58 లోవ శే కుళ్ళు.	

76 Mamidi- palli.	140	•••	Mamidipalli	Agraharam		***		
77 Mancha-	4	• • •	•••	• • •	••	••;		• • •
la. 78 Maddu-]apalem	95	•••	•••	•••	• • •		No Accounts	***

్రమస్తుతం ఖన్న జిలాదారములు.

దరిమిలా జల	ా ఛారములు.	જ્યાકૃ	ారము - గర్భము స శగ్తితి.	(ఆయక	్లు పరిమితి. ^		
	^		^ - -	! జ ీరా ం	ဿ စ်.	COX:	าลาง.	గవర్నమెంక	ಬು ಯಿನಾಂ.
ెబెరుభుల ెపేర్లు.	కట్టు శాల్వణ - పేర్లు.	कार्थ चंड्रा-ए धिकार्थः	^{بی} قرر (غر ه د که.	పాత లక్కల పకాగం.	గాల్వే (చకారం.	పాత ^{లెక} ్రల [పతార .	సౌక్వ మ్రకారం.	పాత లెక్కల (పౌకారం.	స ⁻ ర్వే (పారం.
(12)	(18)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
` '	89 చిం తలూరు		•••	5 0	17 27	•••	19 41	•••	17 42
	కాల్వ. 40 శారదాడ	•••	•••	28 04	12 58	•••	•••	•••	•••
	న ది. 41 వీరన్న	• • •		30 00	1 00	•••	3 78	•••	3 86
	క్షణు . ద								
91 కోనేరు.	•••	•••	3 16	•••	1 47	• • •	•••	•••	0.4.
92 অহ্ন ক্রম	• • •	• • •	• • •	• • •		•••	• • •	•••	26 18
చ ర్వు. 	42 మేటి కాల్వ.	•••			19 60	•••	•••	•••	
•••		N	No i rr igat	ion sources.		•••	•••	•••	• • •
•••	•••	•••	D	00.		• • •	•••	***	•••
• • •	•••		1 95	12 0		33 0	16 50	0 67	•••
	43 లూలూరు	•••	0 6	•••	54 81	• • •	29 20	• • •	87 73
	కట్టు శాల్వ. 44 గురపు గౌ డ్రకట్టు		5 64		2 47	•••	1 48	•••	

93	ొ ుడ్డ చేరు పు .	••	•••	•••	97 12	•••	11 00		18 81	•••
94	ກຍາສາ ກາວ໕.	•••	•••	•••	17 0	• • •	•••	•••	•••	•••
	. • •		•••	•••	•••	•••	•••		•••	•••
	••	• • •	••	•••	•••	. • •			•	•••
	• •		• • •	•••	•••		• •			• •

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of

ౖనామం.			ి ర్మానం	బు శౌణిఖ్	ಮಂಟು ಪಾಟಿ <u>ಕಿ</u>	యు న్న జలాథార	ములు.		
					a	స్టీర్ణం.		ెబర్శానెంటు శెటిత్ జలాభారము	
వరుస్ సెంబరు. ేరు,	సెంబరు.	వరుస్త సెంబరు.	జెరువుల చేర్లు.	కటుకాల్పల చేర్తు.	: గర్బం.	ఆయకట్టు.	రెమార్కు_లు.	శెర్వల శేర్లు.	కటుకాల్యల పేర్లు.
(1) (2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
79 Matchapuram.	58	•••	_{రాభుల} చెర్వు		5 0		1209 వ ఫసేతీ లెఖ ర్వకారం 2 చంట - చెర్వులు. 1 చడి యా చెర్వు ఆని తృన్మవి లేవు చేర్లు. దరిమిలా లెఖలు లేవు. 1263 వ	59 జెబ్ర ెవె రువు. 60 రావులెవె రువు.	
80 Matcha vani palem.	91	•••	•••		ी हैं जिस्से के संस्थान	₩	భసతీ చెర్వుల లెఖ లా 2 చెరుళ్ళలున్న యిక్పటికే పి.ఎస్. వాటి చెరుళులని వాయడమయినది. 1209-వ భసతిగాని దరిమిలానిగాని లె ఖలు దొరక లేళు.	•••	•••
81 Mangala- puram.	26	•••	••		2 0	18 15	1209-వ భాసేలీ భూ- బందు లెఖలా 2 వంట చెరువులున్న వి. 1 వడియా చె ద్వ వృన్నది. చేర్లు లేఖ. దరిమిలా లె ఖలు దారకలేదు.	•••	***
82 Mare- palli.	11	1 2	శీతినివాసి చెకు తు• కిర్ల నాయుడుచె రుభు,			 		 61 కీర్ల నా యుడు చెరుళు. లుమాృతం ళున్నంద నృట్టు⊼ా ఖాటి వే	

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. మార్చితం శృశ్ధ జలాధారములు.

దరిమిలా జం	ా భారములు.	ಯು	గాధారు క _{ర్ల} గర బాకు శ	స్బము	<u> </u>		***		<u>e</u>		9 ప 8మి 	: ē.				
	^			, <u>3</u>	•	ಜಿರ್	ဿೖ.			O	সেত.		X	ర్న పెం	က်လေး လေး	ন~্
చె రువుల చేర్లు.	కట్టు కాల్వల - బేర్లు.	ಕ್ಕಾರ್ಡ್ನ್ನು.		منگات ایگان		•త ౄాల •రం.	 సె (బా	ే క్య ారం.	चुइ	్లా ్లు ార <i>ం</i>	^ تق ^ر	్రే కారం.	• इंड	-త -అు -రం.	స కా _{ట్న}	ే్వ ారం.
(12)	(18)	(14	(15)	(1	6)	(1	7)	(1	8)	(1	9)	(20)	(21)
	•••	••	18	99	92	18	117	7 86	22	5 0	3	41	23	53	•	98
		•••	3	20	15	66	27	97	14	00	27	97	17	27	14	40
95 contes			7	96	7	96	7	36						•••		•
య్య చె రువు.					R											
96 తాడిమా గు చెరు వు.	•••	•••	2	02	0	50	0	54	•	••	•	••		•••	•	• •
97 రావిమా ను చెరు ళు•	•••	•••	7	55	41	59	<u>्र</u> म्म		0	75	•	••	9	50	•	• •
	45 చోంటి కా		2	52	30	91 53	59	97	16	83	5	18	6	43	10	24
	eg. 46 35		0	66	17	91	ď	56			5	18	3	00		
 98 పోతుల వా సి చౌరు ఫ ు	46 7g. 	•••		45		••	9	06						••	•	••
99 คชัฐ ซ			3	17	•		1	87	0	80	0	21	•	••	• •	
రువు. 100 కోడిపా			• •				4	81	9	50	13	04	8	32	8	41
ැණ ව బ○ద.																
	***	• • •	13	77	10	00	26	8	••	•	•	••	• •	•	• •	•
101 నరశిం హసాగ రం.		•••	9	40	• •	••	1	24	• •	•	•	. .	••	•	••	•
•••	47 ಡುಟಿಕ <u>್</u> ಲ್ವ.	•••	7	37	29	72	3 3	24	2	19	• (• •	15	41	21	70

STATEMENT No. I .- Comparative statement of irrigation sources at the time of

	(గామం	•		૽ૺ૱ <u>ૺૢૼ</u> ૻ૽ૢ૽ૺૼૼૼૼૼૼૼ૽૽ૼૺ						
						\$ <u></u>	ູ້ກ່ວ. ເຄ		పెర్త్ర సెంటు శెటిల్ మెంటు జలాభారములు.	
వరుస్త సౌంబరు.	ేపేరు.	సెంబరు.	వరుస్త నెంబరు.	చెరుభ ల ేవర్లు.	కటుకాల్య చేరు. బ	κర _{బ్} ం.	ఆయకట్టు.	ిమార్కు	చెర్వల చేర్లు.	కటు కాల్వల చేర్తు.
(1)	(2)	(8)	(4)	(5)	(6)	(7) ১.	(8) ఎ.	(9)	(10)	(11)
	ladu. gula.	31		తిర స్తులు. గంగ సాని చెరు		110 28	422 11	1207—1209 P. S. లెఖ (శరా రం యీ (గామ మునకు కల్లం	 6 2 xox సాధి చెరుత్రు.	• • •
			2 3 4	ళు. చింతల చెరుళు. శీలా వారిబంద. కమ్మరిబంద.		2 12 1 18 1 0		వస్త్రకులు 342_25-0-0 మాన్యాలు	പ്പവും.	•••
			5 6 7	కేశ వారిబండ. సంకు చెరువు. ముత్యాల పం డూ చెరువు.		$\begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 2 & 10 \\ 1 & 10 \end{pmatrix}$		4-17-10-0 కాలు మాన్యాలు— 28-1-10-0 కర్ణం—		•••
			8 9	తెలకలవారిబ౧ ద. కొండా చండా		2 0		12_0_0_0 జిరాయితి—_ 33-15-0-0	68 చడాల చె	•••
			10 11	చెరువు. ఖింగాలు చెరువు	. • •	2 0 3 10	्रेसिक व नमने	ತರ _{ನಿ} 422-11-0-0	రువు. 64 రింగాల చె రువు.	
			12	ఆయ్య చెరువు. బంగారుబండ. య్మరం చేవి చె	•••	2 22		పల్లం భున్నది. 17 చౌరుభులున్నవి. X 110-28-0-0	65 బంగారు బంద. 66 య్మరందే	•••
	• •		14	రువు. చిట్టివాని చెరు వు.	•			లు గర్భం విస్టీర్ణం 12 చెరువుల వేర్లు న్నందున బ్రాయక	వి చెరువు. 67 శుట్టివాసి చెరువు.	•••
			15	ాజు చౌరుళ్ళు.				మైనది. ఆ 12 తెర*స్తు చెరువులు	68 రాజు ్ నేరు.	•••
			16 17	జవ్బాది రాయు డి చెరువు. కొవ్ద చెరువు.				అయియాన్నవి. జిరాయిలి కెరుఖ లుకు కేర్లులేఖ. ఆ	69 పెడ్ద చెరు వు. 70 హాండవుల	•••
			18	పాండవులు చే				కారణము చేత 1,234-43 భూ బందు ₍ శశారం జి	చెరుభు.	•••
			19	రువు. కెలిసింది వా రి చె రువు.		1 20	38 0	రాయిలి చె రులు ఓకటి ఖన్నందున చానివేరు ₍ వాయ		. • •
			20	లాండమర గంగ నృ చెరు ళు .		1 0	}	డమైనది. 1234- 43 భూబందులో వసతిచార్ల క్రింద 14 చెరుళ్లు దా		
			21	కింజాడవారి చేరువు.		1 10		యాబడినవి వాటి లో చేర్లుగల P. S. నాటి తిర్ము		•••

			్ సహ్హుతం ఖన్న	జలాధారముల ^	ν.						
దరిమిలా జల	లాభారము లు.	- Sim	గా థారము కృ గర్భము ాను చరిమితి.	ఆయకట్టు శరిమితి.							
	^	ر تقر		జిరాం	യൂർ,	Çw.	~ ₹°0,	గవర్న కొంటు యినాం.			
చౌరుఖల వేర్లు.	క ట్లు కాల్వ ల పేర్లు.	ಮಕ ರಕ್ಕ್ರಿಲು ಕಾರಂ.	సేక్వ (చకారం.	పాత తెక్కల (చకారం.	స ^{ేర్వ} మారారం.	పాత లెక్కల (పకారం.	స్వే ప్రకారం.	పాత లెక్కల భకారం.	సార్వే (భకారం,		
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)		
•••	• • •		8 32	•••		•••	•••	•••	•••		
•••		•••	•••		•••	***	•••				
•••		•••		•••			•••				
•••		•••	•••				• • •	•••			
• • •	v • •			• • •	•••	•••		•••	•••		
•••	,.,	•••			• • •	•••	• • •	• • •	• • •		
• • •	• • •	• • •		***			•••		• • •		
•••	4	•••		ू• कर्ड नीम		•••	•••	* • •	• • •		
•••	•••	•••	•••	• • • •		•••	•••	•••	•••		
• • •	•••	•••	9 22	7 95	12 05	22 00	11 36	15 00	18 22		
•••		•••	7 74		2 29	21 50	29 70		•••		
***	• • •		• • •	1120	E FUS				•••		
•••		• • •	9 17	18 87	25 69	• • •			•••		
	•••		15 55	103 12	119 39	•••	24 07	•••	26 54		
•••	•••		10 13	•••	• • •	113 00	61 35	•••	•••		
•••	•••		4 77	•••	***	8 00	6 87	3 00	***		
•••	•••	•••				•••	•••		•••		
••	••	• • •	18 80	22 03	26 22	16 00	9 33	32 36	11 1 5		
•••		•••	11 06	39 36	93 12	32 00	21 51	•••	•••		
•••	48 తాచె టి కాలువ.	•••	10 45	215 49	158 89	30 00	62 43	•••	42 89		
•••	49 య ్రంగ విశాలువ		•••	64 59	94 85	33 00	5 43	64 35	20 10		
•••	50 పాలెగ్డ్డ్		20 44	120 75	158 43	157 70	130 96	159 27	78 99		
102 స్వంత చెరువు.	•••	•••		•••	46 32	•••	26 41		•••		
103 కొన్వా రుఖండు.		•••	•••	•••	1 2	•••	•••	• ~ •	***		

STATEMENT No. I .- Comparative statement of irrigation sources at the time of

	_[నామం	•		૽૱ઌૢૼૢ૿૱	ාභා අස්රිික	v ೧೯೧೧ <u>೪</u>	ాటికిం	యన్న జలాభా	రములు.		
							బర్జీ	క్షం.		ెక్కై కొంటు శెటిల్ మెంటు జలాధారములు.	
వరుస్తుంబడు.	ేవరు.	సెంబరు.	వరుస్త సెంబరు.	చెరు ఖల చోర్లు.	కట్టు కాల్విల ేస్స్.	xర్భం	ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	ఆయాకట్లు.	_{రిమార్కు_} .	చెర్వుల వేర్లు	కట్టు కౌల్విల చేరు.
(1)	(2)	(8)	(4)	(5)	(6)	(⁷) ఎ.		(8) ఎ.	(9)	(10)	(11)
83 Madugula—cont.			22 28	మళ్లంతారి చెకి రువు. కిల్లువారి చెరు		1	0	~•	(వసతులు) చెరు పాండఫుల చెరు లుపో గా క ్క్రిన ⁵		
			24	త్తు. 	x ಔಂॄದ್ ಉತ್	4	0		చెరువులున్నూ, P. S. నాటి జిరా యితి చెరువులు		• • •
					లువ. ** మేదీ శాలు వ.	4	0		14—18 పేర్లు గల చెరువులు పేర్లు బ్రాయడమైనది. యిదిగాక మెందు గుల మదుర గ్రామం పూటగొడ్డ పాఠశా లభల్లి బ్రామ్తుతం లే చందున మాడుగుల		•••
		7	المصموع	్ ఆ గామం తా! తి ఈటి కాల్వలు 2 కే. నాటికి భ్రస్న ట్లుగ	XII g on X	ర్భం విస్టి	కరుభు స్ట్రం	లున్ను కూ డా (వేసినారు . పేర్లు (లో కలిసిపోయి వాయడ్మైనది. మరిస్ప్రి బేఖ $1234\cdot 43$ భూబంద	1209 భూబందు సలా 2 కాల్వలుక	ెక్క ా స ే ర్లున్నం
84 M	eda- veedu.	99	•••		•••			•••	P.S. ెలెక్క_లు లే భు	•••	•••
85 M	edi-	77	1	बिद्ध चिद्र इ		13	5	107 7 10	1209 స్ట్రీ బూమం దులా 9 చెరువు	71 పెద్ద చేరు త్ర.	•••
			2	దాట్ల ఆప్పల రాజు చేరు ళు.	•••	•••		•••	లున్నవి పేర్లు లేశు ఆందువల్ల 1234- 43 లెక్క (పశా	•••	•••
			3	కర్ణంచాని చౌరు భ ు	•••	•••		•••	రం ేప్ల్లు ద్రాయడ మైనది.	•••	•••
			4	బొబ్బిలివాని చెరుళ్లు.	•••	•••		•••	•••	•••	•••
			5 6	చౌబోలు వాసి చెరుళు. మద్దూరు వాసి చె	•••			•••		•••	••
			7	రువు. శారుకొండ వా	•••	•••		•••			•••
			8	సి చె రుళు. యొండ _{్ల} నాయు డుం కోనేరు.	:	•••		•••		•••	•••
			9	మీము నాయుడు కోనేరు.	•••	•••			•••	•••	
			10		•••	•••		•••	• • •	•••	• • •

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate —cont. మన్నుత్వున్న జలాధారములు.

దరిమిలా జల	ాధారములు.	ट्रीकड्ड	ాధారము ఓ గర్భము •కు పరిమితి.								
·		رقا	స ^{ార్వ} (పరారం.	£ 000	ည္တာ စ.	ಯಸ್.		ಸವರ್ಶ್ವ ಮಿಂಟು ಯಿಸ್.			
ొవరువు ల ⁻ వేర్లు.	కట్టు కాల్వల వేర్లు.	कर वर् _र -क		హత ్లక్కల (చకారం.	స ే్య (భ కా రం.	పాత ెక్కైల (పకార ం	సర్వ (పఠారం.	హత లెక్కల బ్ కా రం.	సోక్వ పశారం.		
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)		
104 గో నాడ చౌరుళు.	***		14 03	29 49	31 33	22 00	5 22	6 70	6 23		
105 ພາເສັດ ພວສ.	• • •	• • •	4 86	• • •	19 28		19 41	28 00	13 86		
	51 గెడ్డలు.	•••	2 1 2 7	25 44	28 97	65 50	60 31	158 11	130 85		
106 ນຽນວ໕. 107 ຫ ລຮວ ນວ໕.		•••	0 84		14 57 20 33	•••	•••	•••			
108 చింతాడ బంద.	. • •	•••			18 55	•••		•••	•••		
109 వెంకల బంద.		••	•••	हिंदू संस्था	मार्थिक उन्हेरिक व नमने	•••	•••	•••	•••		
•••	52 రాచకట్టు శాలవ.	• • •	2 46		6 87	• • •	•••	•••			
•••	•••	•••	44 58	115 11	113 75	54 80	49 85	104 44	95 5 5		
•••	•••	•••		•••	•••				•••		
••		p 10 0		•••					•••		
• • •	•••	•••	•••		•••	•••	•••	•••			
•••	•••		• • •	• • •		•••		•••	• • •		
• • •	•••	••:	•••	•••	•••			•••	•••		
•••	•••		•••	•••	•••	•••		•••	•••		
• • •	• • •	•••	•••	• • •	•••	•••					
•••	•••	•••	•••	•••		•••		•••	• • •		
110 రావిమా ను చెరు వు.	· ···	•••	15 10	16 76	30 76	12 83	38 04	15 91	5 20		

11

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పై గ్రాంటు శౌటికి మంటు నాటికియున్న జలాధారములు.

(*************************************		۰۰.		ప ్రైవే						
_	<u> </u>					a _	ట్రీర్ణం.		పె <u>ర్</u> గెంటు. శె టి	
కుర్వు స్టాంబరు.	పేరు.	సెంబరు.	వరుస్తులు.	ెబెరుశుల ోవేర్లు.	కటు కాల్వ ల చేదు.	XX ₈ 0.	ఆయికట్టా.	రి హార్కు -	చెర్వల చేర్లు.	33 (11)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
V	ledi- ada— ont.		11		•••	•••	•••		•••	. • •
	Iarri- lass.	92	12	 పూర వెర్యు.		0 2	25 0	1209 ఫసరీ భూబం దులా కంట వెర్వు లు 4, కడియా వె రుఖ 1 ఖన్నవి. పేర్లు లేఖ. 1263 ఫసరీ వెరుఖల లె ఖ్యకారం పేర్లు బాయడమైనది.	 72 భూర చె ర్యు	•••
			2 3	బంకమాను చే ర్వు. యార చెర్వు.		iş.			73 వంక మా మిడిచెర్వు. 	•••
			4 5	నందళూరి మ ల్లయ్య చె ర్వు. బుదరడు ఖంద.			ा जयने 	•••	•••	•••
			8	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••
			8	•••		•••		•••	•••	•••
		·	9		. • •	•••			•••	•••
			10							

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate — cont. [మన్స్ట్రూర్యన్న జిలాధారములు.

దరిమ్లా జ	లాధారము లు. ^	ಯಾಕ	ాధారము - గర్భము గాకు ప ్రి లి.	ఆయకట్టు భరిమితి.								
		3 /8		ಜಿರ್	യ ു.	CW ₇	ਹਾ ਂ	గ వర్న మెంక	ໝ ເວນກາດ.			
చౌరుభుల పేర్లు.	కోట్టు కాల్వ ల పేర్లు.	32 ge (14)	సోవ (చకారం.	పాత లెక్కల బ్రాజారం.	సోక్వ క్రారం.	పాత లెక్కల [పెకారం.	సర్వే కారం.	పాత లెక్కల కూరం.	సౌక్వ చ ారం.			
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)			
111 ఆక్కు నాయం డు చె		•••	5 28	8 0	19 75	10 81	18 85	7 91	3 90			
ర్వు.	53 Rg	•••	3 65			7 67		1 20	8 70			
10 to 4	• • •	144	3 66	•••	20 43		•••	1 39	6 79			
•••	•••• >•	•••	3 61	ी है। संस्थान	20 87	•••		•••	•••			
•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••			
112 యీత మాను చెర్యు.	u • •	•••	2 34	•••	15 95	•••	1 60		•••			
118 ಕಂದಿ ಪ	•••	•••	5 73	•••	13 36	• • •	•••	•••				
ర్వు. 114 చెంచె	•••	•••	7 22	•••	19 50	•••	•• 2					
ار الح							•••	•••	• • •			
ర్వు. 115 గోరా జాని		•••	1 62	* * *	8 72	•••	•••	•••				
బంద. 116 రా మ		1	10 78	• • •	26 59	•••						
യ്യ്യൂ ഷ	,	v c	, , -	, .	**.	• • • ·	,	•••	•••			
ర్వు. 117 కొడ్డా పాడు చెర్వు.	•••	•••	•••	•••	10 74	•••	•••	•••	•••			
118 గ్మారి మాను కౌర్యం	•••	•••	6 10	•••	4 33	•••	•••	•••	144			

ESTATES LAND ACT COMMITTEE

Statement No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్షనెంటు శాటికియున్న జలాభారములు.

(*************************************			పెర్తనెంట	i sources at the t						
			-			a	స్త్రీస్థం.		పె <u>ర్</u> శెం కు శెటిం జలాధారమ	్ మెంటు ులు.
వరుస్తుంటరు.	ే .రు.	ଅତଃଧ.	కరస్తుల్లు.	చెడుఖల పేర్లు	కటు కౌల్వల ేద్దు.	xర్బం.	ఆయకట్టు.	రిమ•ర్కు_∙	ెచ ్చ ల చేర్లు.	కోట్టు కౌల్విల చేర్లు.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
V	Iarri- alasa—		12		•••					•••
			18	•••	. • •			•••	••	•••
			14	•••	•••	•••		•••	•••	•••
			15		•••				••	•••
			16	***	•••			•••	•••	• • •
			17	•••		संसम्	नगर्ने	•••	•••	•••
			18	•••	• • •	•••	•••	•••	•••	•••
			19		•••		•••		•••	•••
			20	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••
			21		•••	•••		••••	•··	•••
			22	• • •	***	•••	•••	• > •	•••	•••
			23	•••		• •	. •••	••••	• •••	•••
			24	•••	•••	•••			•••	•••
			25	•••	. •	•••	•••	***	•••	•••

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. మన్నుతం ఖన్న జలాధారములు.

ద్	ిమిలా జల	ాఛారములు.	రాముక	- დაბ ს- ^X - გა	రము ర్భము ప_ర్హిలి.				ಆಯಕಟ್ಟು	గరిమితి.		
			Kg.			ಜೆರ	-cwa.		O);	কেত.	గజర్న కుంత	യ ഡ താം .
చెరుళ్ళ	లు చేస్లు.	కట్టు కాల్పలు జేర్లు.	के के के ह _ि ∞ क्रिक	: رون	సే్వ కారం.	పాత - లెక్క ల (పశారం.		์ รี่ เรื่อง.	పాత లెక్కుల (పకారం.	సేక్వ క కారం.	పాత లెక్క్లల (మనారం.	సౌక్య (ప శారం
	(12)	(13)	(14)		(15)	(16)	(7)	(18)	(19)	(20)	(21)
119	దిగ్యు మర్రి మాను	•••	•••	4	30	•••	5	76	•••	•••	: 5 *	•••
120	చెర్యు. కొ <u>ల</u> ై	•••		9	26	•••	21	81	•••		•••	•••
121	చెర్వు. రామ న్న చె	•••	•••	10	78	••	13	67	•••	•••	•••	•••
122	ర్పు. యెలి 🔻 ట్రివారి		•••	7	95		27	22	•••	•••	•••	•••
123	హేశ చెర్వు. నాగన్న పాత్రు	•••	•••	2	36		5	50	•••	•••	•••	•••
124	డు చె ర్వు.	•••	,	0	78	हिस्सू संदर्भ		71	• • •	•••	•••	•••
125	బంద. సశ్యనా రాయ	•••		3	10	•••	3	52	•••	•••	•••	· •••
126	ణ చె ^{ర్వు} . పాత చె	•••	•••	1	30	•••	5	51	•••	•••	•••	•••
	'' ్య సింహా (దాన్ప	•••	•••	9	0	•••	25	35	•••	•••	•••	•••
128	డు చె ర్యు. చెంచె		•••	4	62		4	19		•••	•••	•••
129	న్న హ తుడు చెర్వు. కొత్తచె	•••	···	1	60	•••	14	14		•••	•••	•••
130	రువు. కొత్తెకె	•••	•••	3	94	•	. 10	10	•••	•••	•••	·••
131	రు ళ్ళ. మ ిరా	•••	•••	2	64	•••	4	91			•••	•••
132	4 చెర్వు పాతు రాజు	•••	•••	2	21	•••	8	81	• • •	•••		,

sup. vol.-136

Statement No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్షన్ సిలు శాటికియన్న జలాదారములు.

رستغد	.		<u> ভুট্</u> টে						
						250		పై రైనెంటు శెటి జలా ఫారమ	
				ác	ند <i></i>		రిమార్కుమి.		,
ేవరు. - నెబ - సెబ - సె - సెబ - సె - సెబ - సె - సెబ - సె - సె - సె - సె - సె - సె - సె - సె	సెంబరు.	వరుస్త సెంబరు.	చెరుళ్ళలు వేర్లు.	టు కౌల్యం చేరు. బ	, గర్భం.	ఆయక ట్టు.	v	ె వర్వులు ^{- వే} ర్లు.	ري علاقة علاقة علاقة علاقة
	•			λα	/w\	(0)	4.5		33
(1) (2)	(8)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Marri-									
valasa—co	mt.	26	•••						
		•	•••			,			•••
		27	•••		•••	• • •	• • •	• • •	•••
, , ^									
		0.0							
		28 29	• • •	•••	•••	•••	•••	• • •	• • •
		30	•••	• • •	, e-K-1			•••	•••
		31	•••		27-134	A L	•••	• • •	•••
87 Mukun-	156		Mukundapura	m Agra	July 2 Park 1	187.7	•••	• • •	•••
dapuram.		• • •	-	•		2013			•••
					- 15 m				
88 Nagalla-	72	• • •	Nagallakonda	Hill.	1711	* · · ·	•••	•••	•••
konda									
Hill. 89 Neelam–	14	••	Neelampeta.				,		• • •
peta.			-						• • •
90 Nim-	45	1	క్బిజ్ఞ సాగరం	• • •	이어나다	444	1209 ఫసరీ బూఖం	74 eres	• • •
malova.		2	లో వ చెర్వు.				డు లెఖ (కూరాం	చెర్వు.	
		3	సన్యాసిదోర [ొ] చే రువు.				1 శంట చేర్వు 2 శడియా చెరువులు	-	
		4		78.5			7క్డ ఖన్నవి. చేర్లు		9 80B
				కట్టు.			లేఖ. 1261 బూ		కటు.
				•			బందు ౖ కారం		€
							స్థర్లరు చెరుళ్ళలు		
							तिह्न १००० १८८		
							ాత్ర చున్నందున		
							1261 బూబందు		
							్రహారం పి. ఎస్.		
							నాటికి భున్నట్లుగా పేర్లు జ్రాయడ		
							ಕುಯಿನದಿ.		
91 Peda-	49	1	జు రౌవర్వం	•••	2 0	83 27 10	1209 ຊັກອື່ ໝາພວ	•••	
pachila.							దు ఔఖలా పంట		
-	చె రు: చచ	ჟ 1 శ ందు≾	డియం చెరుళు 1 భ చానికోరు ₍ వాయక	న _≯ ది. ె మెనది. ౦	ీర్లు లేవు. శంకి యితర ఫసలీల	ుచొర్వ 1261 రెఖలు లేథుం	ఫసరీ చెరువుల రెఖలా		
92 Pedasa-	108	•	•••	•••	•••	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	No accounts	•••	.
rada.							available.		- • •
93 Peda-	106		•••	• • •	•••	• • •	•••	•••	**:
gorri-								- -	•••
gedda.									

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate — cont. ్రహ్మతం పున్న జలాధారములు.

(12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (133 box 0 96 3 44	్డ 8మి	్థ దరిమిలా జలా ఛారములు.		జలాచారనుు యొక్క గర్బకుు తాలూకు <u>ప</u> గ్రి.		ఆయకట్టు భరిమితి.							
133 DON 0 96 3 44				(8)		6 0°(ဿ မိ .	Cm	≈°°.	గవర్నమం	ಟು ಯಸ್ಂ.		
133 DOX 0 96 3 44	చెరువులు '	ేవేర్లు.	క ట్లు కాల్వ లు ేద్లు.	नर्थ चेड्रा थ बन्धे	సౌక్వ ₍ కు కారం.	ల_శ్రా	స్ట్వే మూరం.	-0,కబ్	సేర్వ (క కారం.	7 8€	^ సో్వ (పశారం:		
133 BOX 0 96 3 44	(1	2)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)		
134 \$\frac{1}{2} \tag{3} \\ \tag{3} \\ \tag{5} \\	OX.	্য স্ত্র	•••		0 96		3 44			•••			
54 ష్ట్రాన్డ్ 16 12 11 55	134 జె శ్ర	তেনী নী	•••		6 44	•••	8 16	•••			•••		
66 లోటెగడ్డ 2 09 8 46						•••	0.00	•••	•••	•••	•••		
	· •• •		DD KG BB STLTK			7-6 ° 1	77	• • •	• • •	• •	•••		
	. • •		ing 6 S Va				0 40	•••	•••	• • •	•••		
	•••		• • •	•••		V-10	VIII.		• • •	***	• • •		
	•••				•••			***	•••	•••	•••		
	•••				• • •	(विक्री) संस्थान	2.550 305		•••		•••		
			•	•••	5 02			3 0	5 84	17 06	18 84		
135 లాగా	• • •		•••	••	•••	• • •	•••	•••	•••	•••			
135 లా స్ 11 00 12 76 1 17 1 చేర్వు 9 32 0 50 2 59			• • •		3 62	51 90	6 6 0 0	11 00		10 67	55 56		
ెట్య 57 రాలూకు 9 32 0 50 2 59	135 er	45	•••	• • •	•••	11 00	12 76	•••			1 97		
136 కెక్కి మ 800				•••	9 32	0 50	2 59	•••	•••	•••	•••		
ను చెరు ళు 138 కణుము 5 69 19 47 ల చెర్వు.		-		•••	•••	8 00	•••	•••	•••	***	•••		
ల చేర్వు.	ను	ন্বধ্য		•••	•••	39 98	26 11	2 20	·8· 64	17 51	12 74		
•••			•••		5 69	••	19 47	•••	•••	•••	•••		
	•••			•••		•••	•••	•••	•••	•••	•••		

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర్చనెంటు శెటిల్ మెంటునాటికియున్న జలాభారములు.

رح	ామం.		సిర్ఘనెంటు శెటిల్ జె					
		<u> </u>		ຄຼ	స్టీర్ణం.		ఇట <u>ాధ</u> ారశు ఇటాధారశు	
- ಕೆರು. - ಇಂಡ - ಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ರಿಸ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ್ಟ	. ಹಿಡಂಸ	వరుస్తానింబరు.	శ్రీ శా శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ	xర్బం.	ఆయకట్టు.	రిమార్కు_లు.	చె ర్వు లు చే ర్లు.	కటు కా ల్వల చేరు.
$\tilde{3}$ (1) (2)	(g) lis	й (4)	$(5) \qquad (6)$	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
94 Peda- nandi- pilli (Agra.)	137		Cedanandipilli Agrahar					
95 Peda- goga- da.	143	•••	Pedagogada Agraharan	ı.	•••			•••
96 Pitta- gedda.	97	•••				No accounts availa	ble	•••
97 Potana- pudi (Agra.)		•••	Potanapudi Agraharan	a. : ""	~ (V)	•	•••	•••
98 Potana· valasa (Agra.)	138	•••	Potanavalasa Agrahara	m.		····	•••	***
99 Ponna- volu.	103	••	Ponnavolu (galampilli g	roup)	57(2)	•••	Nil	• • •
		•••		न् <u>या</u>	्राप्तिः व नपने		•••	
,	• • •		····		•••		•••	•••
•		***	•••	* * *	•••	•••	•••	•••
.00 Ponga- lapaka.		1 2	కుడ్రాల చెరువు *గౌడ్డ *శాల్వ-	3 0	3 28 5	1209వ ఫసరీ భూబం మ లెఖలా కంట చెక్కు 1 కృష్ణి. కేరులోదు.1234- 43 లెఖలా యు నృ 1 కంట చె రుథ్ వేరు చాయు ఉమైనది.	75 పడాల చెరు వ్ర .	10 గా రిశాడ్డ కట్టు.
kandam ponna- volu,		•••	•••	3 0	17 15	1209వ ఫస్తీ భూ బం దు లెఖలా 2 కుంట కెర్యులు 1 కడించూ కెరుళు యున్నది పేర్లు లేళు దర్శలా లెఖలా గూడ శెర్యులు భో	•••	•••
l02 Rama- yogi (Agra.)		•••	Ramayogi Agraharam.	t f	•••	. • •	•••	***

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate —cont.

దరిమ్లా జు	దరిమీలా జలాధారములు.		ాథారము - గర్భము - పక్తితే.	ఆయకట్టు శరిమితి.							
, — ———	<u> </u>	3		ೆ	-cw8.	OX	วลาง.	Xవర్న మెం	em Cm20		
చౌరుభ్ర లు చేర్లు.	కట్టు కాల్వలు చేర్లు.	పాత లెభ్లు _ కూరం.	సర్వే _{(ప} కారం.	బాస ^{తెఖ} ్రం కారం.	సేర్వే మకారం.	పాత లెఖ్లల (శుకారం.	సౌక్వే పఠారం.	పాత లెఖ్లల (మకారం.	స ే్వ [భారం.		
(12)	(18)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)		
•••	•••	•••	•••	•••	. •••	•••	•••	•••	•••		
•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••		
•••	Nil	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••		
•••	•••	•••	•••	•••			•••	••	•••		
•••	•••	•		•••		 •••			•••		
	58 รือฮอ	• • •	•••	1/1	27 86	•••		• • •	•••		
• • •	కాలువ 59 బూరుగు మాను		•••		35 68	•••	•••	•••	•••		
	కాల్వ. 60 చెయ్యా ల ఆప్ప	•••	•••		13 11	., •••	•••	•••	•••		
•••	సం. 61 చింత కా	•••		•••	106 07		10 71		,		
•••	ల్ప.	•••	15 24	72 00	78 22	51 03	55 40	25 73	22 94		
139 మారభో యిన ఇ ర్వు, 140 గదబ చెర్వు,			·	25 63	50 17	2 0	1 42		•••		
•••	•••	•••	•••	• • •		•••	•••	•••			

Statement No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of కౌర, నెలటు శెటిల్ మొంటు నాటికియున్న జలాధారములు.

ౖానుం.			ెబర ైనెంట						
					a_ <u>\$</u>	ర్థం.		ెప <u>ర్</u> శానం టు శోటి జలాభారము	
్లారు. - ప్రజం - ప్ర - ప - ప - ప - ప - ప - ప - ప - ప - ప - ప	్ ంబరు.	కరస్తుంబరు.	చౌరుభుల పోర్లు.	కట్టు కౌ'ల్విల పేర్లు.	κ _υ ο.	ఆయకట్టు.	౭ చూరు _{గ్ర}	చెర్వులు ⁻ వేర్లు.	కటు కాల్యం చేరు.
(1) (2)	(8)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
103 Ravi- palem.	9 6	•••	•••		•••	***	No accounts available.		
104 Ravi- kamat- am.	47	• • •		•••	•••	•••	Old accounts not available.		• • •
105 Senka- ram,	60	•••	•••	•••			P. S. Accounts	•••	•••
106 Satya-	58	1	ఆక్పలారాజు చె			<i>yy</i>	1209 జధనల్ భూబం	76 -రాజయ్య	***
varam.		2	ర్పు. పత్తా చెర్వు.		1111	4.1	దు హాజరులా ి లే దు. హాసి నఖలు	-చెర్వు.	
		3	బల్త బద్వు. ఠమ్మయ్య చె ర్వు.	•••		172	ನನುಸರಿಂವಿ ಟ್ರಾಯ ಜಮಯುನದಿ.	77 శమ్మయ్య చెరుళ్ళ.	•••
107 Sangy- am.	111		494	•••	वसम्		P. S. Accounts not available.	•••	•••
108 Sama lamma hill.	82	•••	Samalamma h	ill.		•••	•••	•••	
109 Saga- ram group. మదురలు.	35	•••		•••	***	•••	1209 జధనలె నా టికి సాగరం గు ర్భు మాడుగుల ్రామానీకి మధుర గా ఉన్నది.	•••	
ಸ ಾಟಿಎಾಡ	•••	1	ా>>×రపుచెర్వు∙		4 0	35 0	మాడుగుల _{్ల} నామం తా	• • •	
:సాగ ర ం.		2	ಕ್ ಯವಾರಿ ಪ	•••	1 0		లుకు 1209 బూ		
		. 3	ర్వు. ాగే జెమ్మ లవారి	•••	1 0		బందులో 1 to 13 చెర్వులు చూ		
		_	చెర్పు∙	•••	•		చబడినవి _చ ేశ్రకం		
		4	గాంబాక్స్తి చ ర్వు.	•••	1 0		గా 1209 లేఖ లుగాని 12 84 - 43,1261-63.		
					7 0				
-ను రవర _ం .	• • •	5 6	5 పూర చెర్వు సోలం ఆర్జన్న చెర్పు.		2 0 0 15	20 0	లెఖలుగాని లేవు. ఇద్వు గర్భముల $3 \frac{h}{2} ర్గముస్స్నా చల్లపు విస్తీర్ణముస్స్నూ1209 బూ$	78 ఫూర చెర్వు.	

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate — con'.

[మామ్లతం ఖన్న జలాఛారములు.

దరిమ్లి. ఇట	ాఞారములు.	€ Composition	ాధారము - గర్భము ాకు కర్మితి.	ఆయకట్టు శరి మిలి.							
		3		జిరా	- ထားစီ.	cw	ก•o.	గవ ర్న ె సుంక	w cwaro.		
చెరువులు పేర్లు.	కట్టు కాల్వలు చేర్లు.	ಘಟ ಪರ್ಣ್ಣ (ಸ'ಕ್ ೮೦.	సోక్వ (ప రా రం.	పాత చెబ్కుల (పౌకారం.	సేక్వ మారం.	పాత ెఖ్రల చకారం.	సోక్వ ్రహకారం.	హత తెఖ్లల ప కారం.	సౌక్య కాకారం.		
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)		
••	62 రాచకట్టు	`	2 67	•••	11 33	•••	•••				
141 పెద్దిరా జు పె	 హెల్వి.	•••	82 66	• . •	190 58	19 61	11 41	57 07	74 35		
^{ర్వు.} 142 ఆద్దిపిళ్లి బంది.	•••		3 19	••	8 38	•••	• • •	•••	•••		
143 కల్ల చె			3 14	• • •	37 99	••	1 96	•••			
ర్వు. 144 యాత బండ.	. • •		1 36		15_79	•••		,, ·	•••		
•••	•••	• • •	No irriga	tion source		• • •			•••		
145 పెద్ద చె ర్వు 146 ్జ్ రా మా చె ర్వు 147 కోమటి	63 యేటి కా ్వ	•	2 37	70 92	228 56 11 11 1	73 66	45 70	85 63	86 85		
చెర్వు. 148 పూర చెర్వు.	•••	•••	No ayacı	ut as per su	rvey.	•••	•••	•••	***		
	•••	•••		• • •	•••		•••	•••	•••		
•••	•••	•••	•••	•••				•••	•••		
			•••	***		•0.0	•••	•••	•••		

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of

	(x nx	90 4		<u>ెసిర</u> ్మ స ంత	තා අසු වූ.	ಮಂಡು ಸಾಟಿ	కియున్న జలాధా	రములు. 		
	(1			పి. స్ట్రీక్లం.						ర్ సుంటు లు.
á	ో రు.		ૹ૾	చెరుఖుల వేర్లు.	સુંદ સુંદ		^ 	ిమార్కుాలు.	<u></u>	
వరుస్త సెంబరు.		ලිංහරා.	వర్స్ శెంబరు.		s en soe	х ర్భం.	ಆಯಕಟ್ಟು.		చెర్వుల పేర్లు.	కట్టు కాల్వల చేద్దు.
(1) 109 S	(2) Saga- m group	(3) —	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
con			7	కిక్త్తువంటి చే	•••	0 15		బందున కు ఆ ను స		
			8	ర్వు. కర్ణంవారి చె	•••	0 15		రించి ్రవాయడ మ యినది.		
			9	ర్వు. వంజువంజులవా రి చెర్వు.		0 15				
ক্ত	డపాడు.	•••	10	శిరగంబారి చె ర్వు.	•••	0 15	12 0	•••	•••	. • •
			11	చేవపురపుకారి చెర్వు.	•••	0 15				
			12	సాంగ్న్రహరి చెర్వు.	•••	1 0				
			18	ప రంగ పాలవారి చెర్వు.	•••	3 0	भने			

110 Sirijanu	3	•••	•••	•••	•••	•••	•••	• • •	•••
111 Singa- varam.	29	1	ಸವ ರನ್ನ ಇ ಪ್ಪು		1 0	21 15	1209 భూబంధులా 2 పంట చౌర్యులు	79 గవరమ్మైచె రుఁ.	***
A STATE.		2	పాత చెర్యం	• • •	•••	••	న్నవి. చేర్లు లేవు.	~ <u>S</u> .	

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. [మామ్రతం శృశ్ధ జలాధారములు.

దరిమ్లా జఞ	ాధారములు.	<i>దెమిక</i>	ాకు చ <u>ల</u> గ్రామం	్బము					ಆಯಕಿತ್ಯ	<u>ა</u>		
		3		J	(<u> </u>	ಜಿ ಹಾ	သာစီ.		8 47	100.	Xవర్న మం	en ಯಾಸ್ ಂ
శెరుభ్రల వేర్లు.	కట్లు కాల్బల పేర్లు.	పాత ^{లెక} ్కలు [మకారం.	స్ క కా	ີ່ \$ ຮ່ວ.	ಕ್ಕಾ ಕ್ರಾ ಕ್ರಾ	டுல	స్ (భ 8	ో కరం.	పాత లెఖ్లల (భ కారం.	సౌక్య ్ర్మ కా రం.	హేత శాఖ్ల భకాంం.	స ్వే (ప కా రం.
(12)	(18)	(14)	(15)	(1		(1	7)	(18)	(19)	(30)	(21)
•••	•••	•••	• • •		á	i i	'= ' जिल्हे	35	•••	•••		• • •
								5				
								>				
					4	पन्त्राधीः	न नपने					
49 জ রু ন্ত্র	•••		6	78	62	10	62	17		• • •	•••	
ర్వు. 50 కనుముల	• • •		18	74	106	14	144	87	• • •		•••	• • •
చెర్వు. 51 వాడపా తు చె			5	61	• ·		12	64		•••	•••	•••
ర్వు. 52 ఆప్పన్న		• • •	7	46	•			•	• • •	5 47	•••	•••
- మెద్దు. . 53 తీతికల	•••	• • •	1	80			2	76		• • •	e c	•••
బంద.	04 యేటకా ్వ .	•••	2	37	•		228	56	•••	45 70	•••	85 88
	•••	•••	2	93	u •	•	•		1 83	•••	•••	•••
154 %ర _న జార చె	•••	•••	4	92	25	63	11	00	15 84	2 85	7 96	16 1

STATEMENT No. I .- Comparative statement of irrigation sources at the time of

(** 5 00.				ණ <u>යුතුව</u> ය ආප්රැධ 140		-			రములు.	Ources at the	
f		•				పి స్ట్రీక్తి	క్లం.		•	పిర్మ సౌంటు ా ట్ జిల్లారవు	
. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ. ಎಂ.	බි ට න්ණ.	వరుగ్ స్టెంట్రు.	చెరుఖలు చేర్లు.	కట్టు కౌల్వల చేరు.	xช _{ูง} ง	/ n.	ಆಯಃ	క్టా కాలా	రి మార్కులు.	చెర్యు. చేర్లు.	కటుకాల్యం చేర్లు.
(1) (2) 111 Singa- varam—cont.	(3)	(4)	(5)	(6)	(3	7)	(8)	(9) 1234-48 రెండు చెరువు లున్నందు న వాటి చేర్లు పి. ఎస్. నాటి చెరు వులని బ్రాయడ మయునడి.	(10)	(11)
112 Sivaram- puram. కడియా కెబ్య	70	•••	•••	ፕሬ ዌ	3	00	22	00	1209 వ ఫస్ట్ భూ దం దులో 1 పడియా చెరుతున్నది గొడ్డ కాల్వయున్నది.	•••	11 m 1878 8°°S

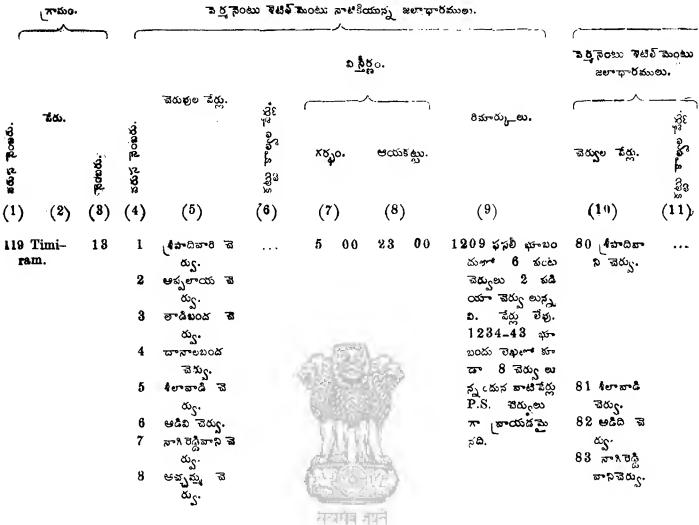
113 Sivarama chenula - palem	21	•••	Sivaramachenu	lapal	em Agraharan	n		• • •	•••
(Agraharam).	ı								
114 Sitarama puram	-157	•••	Sitaramapuram	Agra	theram.	•••	•••	•••	• • •
(Agraharam)									
115 Tangu- dubilli	17	• • •	Tangudubilli.	•••	•••	•••	•••	• • •	• • •
116 Tati parti.	82		Tatiparti.	• • •	• • •	•••	•••	•••	•••
117 Taruva Agraha- ram.	135		•••		Taruva Agral	baram.	•••	•••	•••
118 Tiru- vada.	112	•••	పొద్ద మౌడ్య	•••	0 25	49 20	1209 వళసల్ భూ బందు రౌఖలో ఒక చెరుభు భృవృది	•••	•••
							12: 443 భూ-20దు		

లో ఒక చెరుభుభున్న**ందు** న చానివేరు పి. ఎఖ్. ತರುತನಿ [ನಾಯಡ ಕ್ಷುನಡಿ.

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. మస్సుతం ఖన్న జలాధారములు.

					(2000)				···			
దిగిమ్లా జల	జలాధారము దగిమిలా జలాధారములు. దెయుక్క గర్భు తాలూకు పర్శి కట్టు కాల్వల స్ట్రీ సోర్వ								ಆಯಕ್ಕಟ ಉ	ు శురిమ్తి.		
—		<u></u>				ಜಿ ರಾ(ဿစီ.			0.	గవర్న సుం	യ ഡ റാ
చెగుథ్రల చేర్లు.	కట్టు కాల్వ ల వేర్లు.	<u>ಕಾಕ</u> ಕರ್ತ್ರಿಬ [ಬೆತ್ ರ ಂ.	స్ తె ⁸	ే్వ ారం.	ಕ್ ಕ್ರಾ ಕ್ರಾ ಕ್ರಾ	_ - உ	જે ક	ే _S ారం.	పాత లెఖ _{గ్రా} ల భకారం.	సేర్వే (భాకారం.	హ త లెఖ్కల మకారం.	సర్వే మారం.
(12)	(13)	(14)	(1	5)	(16		(1	7)	(18)	(19)	(30)	(21)
155 చి _{స్త్రి} య్యబంద.		•••	0	88	20	00	1	80	•••	•••	•••	द्व शर्थ है
•••	65 యేటి కా లువ.	•••	0	40	•••	•	75	60	•••	17 01	•••	•••
•••	•••	•••	13	83	•	•	10	26	•••	0 83	• • •	16 78
156 పొందగల పాకశ డాలచె	• • •			••	4.4,	32	59	0.9	10 6.0	5 04	14 54	• >>
ర్వు. 157 లక్క రాజు భగవం తులుచె	•••	•••	1	96	5	00	(5	20		•••		•••
ర్యు. 158 ఖండూ రు పో తన్న చె		•••	1	71	••	नुद्धार्थ	10	42	•••	•••	•••	•••
ట ్ట్స్. 159 మామిడి చెరువు.		•••	•	• •		•		••	•••	2 54		•••
	•••	•••	•	•••	••	•	•	••	• . •	* • •	•••	•••
•••					••	•		• • •		•••		•••
•••	• • •	•••		• • •	• •	•	•	•••			•••	•••
• • •	•••	•••		•••				•••	• • •	• • •	•••	•••
•••	•••	•••			•	••		•••	• • •	• • •	•	•••
1.60 కగార ఇద్వు.	•••	•••		3 36		••	2	3 02		•••	•••	•••
161 కొండ 180 చెర్వు.	•••	•••		3 22	1	64	2	0 08	•••	•••	•••	• • •

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పై గ్రామంలు నాటికియున్న జలాధారములు.



120 Tenu- gupudi.	9	1	ాజు చేర్వు.	• • •	15	00	119 15	1209 శృహిభూమందు 1కాకారం 5 శంట	84	రాజ [.] చె రు ్ట	• • •
		2	శల్ల ం చౌర్వు.					చేర్వులు 1 పడి		ما	
		8	క్రగురన్ని చె					యా చెర్వయ	85	_წ მ %ბ	
			ర్వు.					న్నది. ేర్లులేదు.		ಕೃ ಪ	
			, /					1234-43 ass		ర్కు.	
		4	కొత్త చర్వు					నుం దు లా ీ ్ వంటు	86	కా <u>ల</u> చ	
								చౌర్యు అంద్ర ం దు న		ర్వు.	
		5	కందికట్టు చె					శా ట్ పేన్లు P.S.	87	భంఓక ట్లు	
			ω _S .					<u>వ</u> ెర్వలస్థి కాయ్డ		చెర్వు.	
			~					ಮ್ ದಿ.			

Permanent Settlement and at present. Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont.

		 ee	ూ ధారము		^	· <u></u>			
దరిమిలా జల	ాధారములు.	<i>ೆ</i> ಯು ಕ	్ర గర్భము ాకు క <u>ు శ్ర</u> ిలి.			ಆಯಕ್ಕ	్లు పరిమి క ం.		
		i		జీరా		SIN	•o.	x వర్న మెం	യ യുട്ടാം.
చౌకరు ఖల వేర్లు.	కోట్టు కాల్వల వేర్లు.	कर्स स्थाप्ति. स्थित्यार	స ే్వ (భ కార ం.	పాశ లెఖ్కల చారం.	స [ే] క్వ మకారం.	పాత లెఖ్కల ్రహారం.	సోక్వ [ప కా రం.	పాత లెఖ్కల బ్రహారం.	శ్రీ సోక్వ భకారం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
•••	• • •		1 16	16 00	17 84	•••	1 79	•••	•••
•••		•••	•••	•••	•••	•••	•••	* * *	• • •
••	•••	•••	• • •	•••	•••	•••	•••	• • •	•••
•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	•••	• • •	•••
•••	•••	•••	1 04	7,500 1	5 06	8 0	•••	•••	•••
• • •	• • •		9 91			20 0	3 16	• • •	
•••	•••	•••	14 30	•	1 78	•••	1 19	24 00	19 02
•••	•••	•••	•••	110		•••	•••	•••	•••
162 కుణ్కు <u>.</u> బంద•	•••	• • •	4 24		6 41	•••	• •	• • •	•••
•••	66 యేటి కా ల్వ.	•	•••	वया	58 99	•••	9 77	• • •	54 90
168 కాడెం	ມ • • •		1 15	4 00		4 00		7 70	
చెద్దు. 164 దానల	•			•••		20 00	•••	•••	•••
బంద. 165 భమ్మ చె	••				•••	•••	•••	20 00	•••
ώς. 		• • •	42 40	37 35	75 44	93 28	11 92	•••	31 62
•••	• • •		4 25	•••	1 36	6 30	0 81		
• • •	••	•••	•••	15 30 6 30	25 7 3	4 90	5 40		•••
•••	•••	• • •	2 58	•••	• • •	14 00	20 60	•••	•••
166 xడ్డి ఇక ర్యు.	•••	•••	5 54	1 64	3 76	10 0	• • •	•••	••
	67 జమ్మరగ డ్ల.		•••	•••	10 44	•••	23 45	• • •	•
	డ్డ. 68 స్థ్యీని గ డ్డ	•••	•••	1 00	10 48	12 36	•••	•••	• • .
167 చాసరి బంద.		•••	0 46	• •	•••	•••	•••	•••	•••

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of

	ౖ గా మం. 			5 2 6	30ew 7 6	్లాలు నాట	ఆక్రియున్న జిలాధా	•రములు. —		
						ລຸ	స్తర్ణం.		ెప <u>ర</u> ్థ సెంటు శెటి జలాధారము	
å	ేపేరు.		. ர்	చెరువులు పేర్లు.	નુક જુંદ		^- <u>-</u>	8మార్కు_అు.		સુંદ
≾&		ైరఖరు.	వరుస్తుంబరు		stan Tege	Χర _భ ,ο.	ఆయకట్టు.		చెర్వులు చేర్లు.	startes 3
(1) 120	(2) Tenugu- pudi— cont.	(8)	(4) 	(5) 	(6) 	(7) 	.(8) 	(⁹)	(10) 	(11)

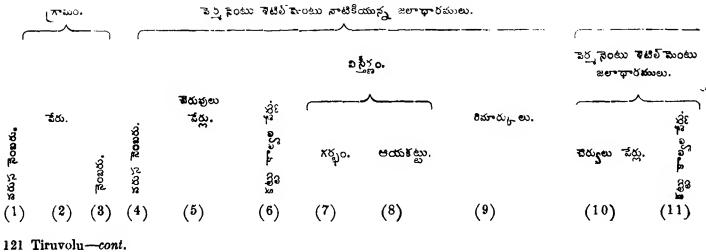
121 Turu- volu.	18	1 భాటుంద.	•••	10 0	82 0	స్న 1209 భూబందు లా 13 పంట	88	ఫూట బంద.	•••
		2 తామర చౌర్వు.	•••			చెరుఖలు 1 పడి యా చెరువుయు	89	తామర ఔద్వు.	• • •
		3 ఖండారువారి బంద.	• • •	सिद्धाः १५ ह	(1) [1년	న్నది. పేర్లు లేవు 1234-48 లెఖ లా 14 చెర్వులు		బండారు వాఫి బండ.	•••
		4 రావిఖంద ,	•••	•••	•••	న్నవి ఆందువల్ల ఆవి P.S. నాటికి		రావి ఖం డ.	• • •
		5 తాగ్ల చెర్వు.	• • •	•••	•••	ಶುನಟ್ಲುಸ್ ಶಾ ಟಿ ಪೆಜ್ಲ ₍ ಶಾಯಡ <u>ಸ್</u> ತು	92	తాళ్ల ఖం ద.	•••
		6 ಮುಗಿಳಿಖಂದ.	•••	•••	•••	x a.	93	మొగిలి ఖండ.	•••
		7 కొత్త గుండం చెర్వు.	•••	• • •	•••		94	కా తగుం డం చె	•••
		8 ఉక్కల బందం 9 ప్యాతుడుచెరుం.		•••			0.5	æs.	•••
		2	•••	•••	•••			పా శ ృడు ఇెర్యు.	***
	1	3	• • •	• • •	•••			జంగం చె ర్వు.	•••
	1	ა	•••	• • •	•••			పాత్ ఉ ర్వు.	•••
	1:	ర్యు.	•••	•••	* • •			కా త్రకర చెర్వు.	•••
	1	7	•••	•••	•••			భ ్నే రు.	***
	1	🕯 పాత కోనేరు. 🦠	• • •	•••	•••	;	100	పాత ్ నేరు.	

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont.

్బస్తుతం ఖన్న జలాధారములు.

దరిమిలా జల	ూ ధారములు.	<i>ರ್ಯ</i> ಕ	ాధారము ్ర గర్భము రామ క <u>్</u> రి.			ಆಯಕ್ಕ	್ಷು ಪ ್ತ್ರಿ∂.		
	_	ە 		ಜಿರ	 ဿစိ.	<u></u> සු න	•0,	 Xపర్న మెం	<u> </u>
్ వెరుఖలు చేర్లు.	కట్టు కౌల్వల పేర్లు.	क्र हिक्का है। इस्टाउट	సోక్వ [పారం.	పాత లెఖ్కల చకారం.	సర్వ (భకారం.	సాత ె ఖ్రల చకారం.	సర్వే భారం.	పాత లెఖ్కల బ్ర కా రం.	స ేక్స ్థక్ రం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
168 చరికా	•••	•••	2 69	•••		•••		•••	
నబంద. 169 మండె తాళ్ల		•••	•••		•••	•••			•••
బంద. 170 ఇంక				•••	• • •	•••	• • •	• • •	•••
్మటాజు పురం	•••	•••	•••				•••	•••	28 89
ఆల్లవా స్ట్రామెర్వు. 			4 73		1 15		14 80	•••	
			3 65	18 08	10 05	1 25	5 76	4 02	• • •
•••	•••	•••	3 53	39 33	22 89	2 20	7 08	1 00	
	•••	•••	5 58	10 57	13 80	3 50		2 50	1 24
•••	•••	•••	2 01		0 20	0 50	1 60	14 25	14 7
•••	• • •		2 67	21 57	24 60	8 00		•••	•••
	•••	•••	3 66	5 15	17 26	22 00		0 50	•••
							•••	• • •	•••
• • •	•••	•••	6 48	11 00	5 72	5 00	4 46	3 26	5 20
•••	•••		4 28	9 17	14 01	5 20		6 00	•••
	• • •	•••	1 80		0 64	4 50	6 96	•••	19 68
* * *	• • •	•••	6 24	•••	•••	25 85	15 03	13 40	7 89
•••	•••	•••	2 15	• • •			•••	•••	•••
• • •	-••	•••	1 80	•••	•••	•••			
71 వీరపు ాజావేట	•••	•••	•••	35 78	91 22	9 0	2 51	7 50	36 52
ఖూరెడ్డి హ పి చెర్వు.									

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of



122 Tuni ▼alasa.	28	•••			4 00 0	85 15 00	0 1209 వ భస్త భూ బుడు లెఖలా 1 పంట చెర్వు, 2 పడియా చౌర్వులు వృశ్య దేవేర్లు లేళు. 1234-43 లెఖ లేదు. ఆండు చేళ P.S. చేర్లు బా యారేదు.	•••	•••
123 Uggina- valasa Agraha-	139	•••	Ugginavalsa A	grahar	am.			•••	•••
ram. 124 Valabu Hill.	5	• • •	Valabu Hill.			•••	• • • •	•••	•••
125 Vara- hapuram Agraha-	45	•••	Varahapuram	Agrah	aram.			•••	•••
ram. 126 Valabu	6	•••	•••	•••	•••	***	P. S. Accounts not available.	•••	
127 Vaka. pilli.	12	•••	•••	•••	•••		స్మ 1209 క ఫస్లీ భూ బందులా 7 కుంట చౌర్యలు, 1 కడి యా చౌర్య యాన్మ ది. వేర్లు లేళు. దర్శలా ఫస్లీల లెఖలు ఆనగా, 1234-43 క ఫ స్లీ లెఖలు దొరిశ లేనందున వేర్లు బా యాలేదు. 1261	•••	•••

చెద్వల లెఖ్మకా రం్రహస్తుత్తు చె ర్వుల కోటు చేయ

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate-cont. ్రహస్తుత్రం ఖ్రన్న జలాధారములు . జలాధారము ఆయకట్టు బంజరు. దగిమిలా జలాధారములు. యొక్క గర్భము తాలూకు శ్రీతి. ಜಿರಾಯಿಠಿ. జనాం. సే\$ క్షణ్లు జూల్లోం పాఠ పాఠ చౌరుళ్లలు వేర్లు. సాక్వ సౌక్వ సౌక్య ಶ≱್ಕಿ ಲ తా^{గ్ర}ల ెఖ⊱్ల ౖప కారం. ్రజారం. [భకారం. (పకారం. | పకారం. ్థకారం. (13)(17)(18)(19)(20)(12)(16)(21)(14)(15)2 59 172 వీరభు రాజువేట బేహరా వాని చెర్వు. 15 00 173 ໝາສສ 0 49 బంద. 174 mm 98 0 25 50 Not existing. ವ•೩ 곫 చ్చు. 20 175 హారచె 29 22 72 67 23 34 56 87 65 45 ర్వు. 3 8 00 91 66 33 16 176 మజ్జీనా యుడు చ ర్వు. 70 8 6 28 84 177 కాఠ -ಪರ್.ζ• विद्यापिक जयन

• • •	No tanks.	•••	•	••	~	••		••		••		••	•	••	••	•
178 ೯ ಕ್ತ ಇ	• • •		15	28	2	10	52	01	40	84	16	98	1	63		
ర్వు. 179 మ్మరి చె	••		5	80	7	37	17	16	5	00	0	76	12	10	19	80
ర్వు. 180 జమ్హు చె			8	31	30	36	71	22	8	43	5	45	4	43		
^{రు} ్వ. 181 సీలయ్య			5	24	11	18	22	87		. •	•		•			
చెర్వు. 182 ఆశ్ర ర్ల			3	56	10	51	14	09	•		•					•
బంద. 183 గజ్జిన్న బంద.			6	92	4	40	8	18	2	04	3	94	•		••	•
184 పూట బంద.	•••	• • •	0	64	•	. •	12	41	•	. •	•	••		•	• •	•

. . .

Statement No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of 30.70లు శెటిల్ మెంటు వాటికియున్న జలాధారములు.

ౖ గామం.			्ह ्ट इ	ಖು ತೌಟಿರ್ನಾ	ಂಡು ಸಾಟಿಕೆಯ	పన్న జలాధారకు	∞ σ.•		
					వి.స్టీర్ట	o.		ాసిర్మనెంటు శెటిం జలాధారము	 స్మాంటు .లు.
ġ		ૹૢ૽	ò	စ သို့င	<u></u>		రిమా క్కులు.		%. %. √.
వ రుస్ సెంబర్. వేరు.	-wowo.	४४४ वि	జెరువులు [‡] రు. _{గా}	కటు కౌల్వల	xర్భం .	ఆయకటు.		శౌర్వలు జేర్లు.	కటు కాల్వల
(1) (2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
pilli— cont.	•••	• • •	••	•••	•••	•••	డమైనది. Sec 1 to 5 in co- lumn 12.		

128 Vam- mali.	67	1 2 3	బీమందొర చె రుఖ. రాజు చెర్వు. లమ్మ్ చెర్వు. 1234-43 లెఖలా నున్న		59 00 - การ - เมา	1209 భూబందు లె ఖలా 3 కంట చె ర్వులు, 1 కండియా చెర్పు, 1 కోనేరు ఖన్నది. చేర్లు లేఖ. 1234-43 భూబందులా 3 కంట చెక్కులు, 2 కోనేర్లు ఖన్నంచున కోనేర్లు ఖన్నంచున కోట్లులేనంచునున్ను, నాటికి ఖన్మలుగా వాటి	•••	
129 Vam- mali Ja- gannadha puram.	68		ేనర్లు బ్రాయడమైనది.	3 00	75 15	•	•••	12 వ జి కా eవ.
130 Vallan- ki.	15	• • •	Vallanky		•••	• • •	•••	•••
	133	•••	Venkatarajapuram.	•••	•••		•••	•••
132 Vintipalem.	24		Vintipalem	•••	••	***	•••	» • •

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont.

డ రిమిలా జల	ాథారములు.	<i>ত্য</i> ক্ষ হ	ాధా రము ్క్ల గర్భము •కు పర్మితి.			ಆಯಕ ಟ್	ు భరిమితి.		,
<u> </u>		8	-^ -	జిరా	 ഡമ <i>,</i> ^	<u> </u>	~	గవర్న సుం	န္တာ ယာန္နာဝ.
చౌకుత్తులు చేర్లు.	కట్టు కాల్వలు చేర్లు.	ಮ್ ಪ್ರತ್ಯು ಪ್ರಕೃತ್ತು (ಸತ್ತಾರಂ.	సేర్వే మకారం.	హాత లెఖ్కల మహారం.	సర్వే [భకారం.	హాత లెఖ్రల (చకారం.	సేక్వే (ప కా రం.	హాత లెఖ్కల 1 ప కా రం.	సే్వ మకారం.
(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)
185 తమ ాం స బంద.			0 84	.,	0 75	•••	•••	, , ,	•••
186 రామ స్వామి చె	•••		2 44	•••	•••	•••			***
ర్వు 187 బాకు నాయుడు	•••	•••	1 04	•••	•••	• • •	•••		
చెర్వు. 188 కంకర	•••	* 4 *		7 1 1	4 13	. : +	• • •	***	,,,
చెర్వు. 189 సాసి చె ర్వు.	•••	• • •	3 89			2 00	•••	•••	
190 కొద చె ర్యు.		• • •		\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \	17	• • •	•••	* * *	16 10
	69 యేటి కా లువ.	• • •.	5 35	ATT	56 93	24 00	241 98	•••	75 60
191 చవడ చౌర్వు.	•••	•••	•••	क्षित्र <u>ा</u>	्राप्ती अपने	179 50	•••	•••	•••

	•••		3 00	21 00	32 99	24 22	1 79	8 90	8 52
	70 800XD	•••				• • •			
	⊼ెడ్డ. 71 నఊిం కా	•••		61 29		21 00	4 52	29 09	7 33
	్ల్స్ 72 గొ87డ్ల్ 73 తాబేట్		10 96	38 00	6 70	•••	1 73	10 04	31 96
	73 తాబేట్ కాల్వ.		• • •	•••	30 05	•••	•••	• • •	•••
•••	. • •		,614· ¥	• • •	•••		•••	* • •	•••
•••		•••		•••		•••	6 € .	•••	
	•••		***		•••	•••			
***	•••		2.3		• - •		• • •	• • •	• •

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of పెర నెంటు శాటివ్ ముంటు నాటికియున. జలాధారములు.

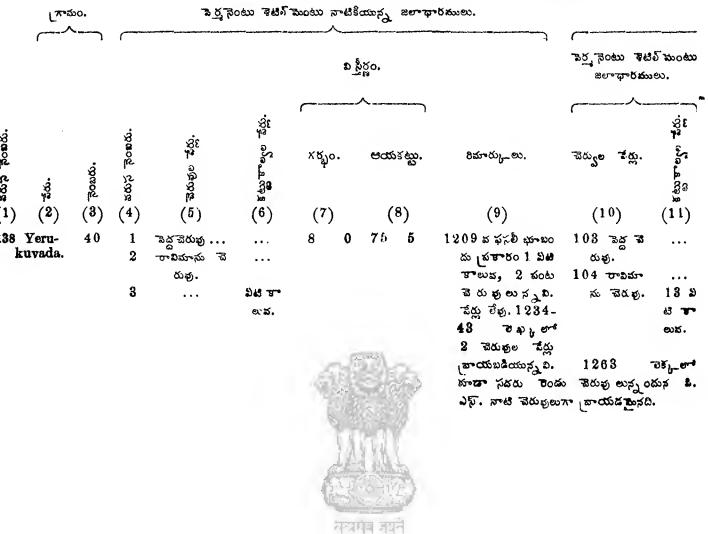
	ة ند ر م	మం.		್ಕ್ ಶ್ರಡ್	o tu 7 4857	ಮ ಿಟು ಗ	హ టి కీ	- యున్న 	జలాధ	_		unic or
	()	ſ				ສູ	స్టీర్ణం.			పె <u>ద్</u> నెంటు శెశ జలాధారశ	
3330 P. 12 SS	3 173 (2)	(8) HORKS.	ි. රාහය දැනක (4)	්දි මිනිස් (5)	. క్రమ్మకాల్యం చేర్లు	κ <i>δ</i> [†]	,,o 7)		.se.	రిమా ర్క్లు. (⁹)	చౌర్వులు చేర్లు. (10)	(11)
133 Venara, mu.	eera- yana	37		Veeranara	yanamu	• •	•	•	••	•••	•••	•••
134 V villi raha	Ag-	150	•••	Veeravilli	Agrahara	am		•	• •		•••	• • •
135 Ve lova		55	•••	Veeralova	Hill	• •			• •	•••		• • •
136 Verpuraj peta.	ju		•••			10	0 	23	8	1209 వ ఛస్లీ భూ బందు లెక్కలో 4 బంట చెక్కు లున్న వి. వేర్లు లేళు. 1234-43 వ భూబందు లేదు. 1261-63 సబు డివిజను లెక్క్ లే దు. 1263 వళస లీ లెక్క్ లో 4 చె రుళులున్న వి గా ని పి. ఎళ్. శాటివి ఆని నిధారణచేయు టకు 1234-43 లెక్క లేని దే పీలు లెదు. ఆకారణంచే నె 1—4 ర్లు చార	 ర్థా ద్ రిమ్లా జలాధా మడితువది.	ారములు
137 Vee bhac peta	dra-	2	1 2 3 4	కృష్ణభడాల చె రువు. పోశన్న భడాల చెరువు. బలరాముని చె రువు. పూర చెరువు.		7 : 3 · 1 · 2	0 0 0	65		ఈ గామంకు పి.ఎస్. నాటికి ముడి చెర్ల ఆ నే చేరుతో మాడు గులకు మధుర్మాలం మంగా ఖండేది. 1209 వ భసేలీ తాలూకు మాడుగుల భూబందు లెక్కాలా 4 చెరుఖలు ఖన్న బి. వాటి చేర్లు ఆయు కట్టు బ్రాయాడమైన ది. 1234-43 భూబందులో చెరు ఖలచేర్లు లేళ్ళ. ము డిచెర్లకు 2 మ్నా, పీరభద వేటకు 1 టిష్ట్ న్నది. 1263 చెర్యుల కొత్త చెరుళ్ళ, ఫూర చెరుళ్ళ ఖన్నవి.	101 ఖంగా ముడు చె రుళ్లు. 102 ఫూరచె రుళ్లు. భావవేట్లు (మాయ రెక్కలా మెద	ಹ ರುಶ್ರ

Permanent Settlement and at present, Jeypore Samaşthanam, Madgole Estate—cont.

్రామతంఖన్న జలాధారములు. జలాధార్థను యొక్క గర్భము దరిమీలా జలాధారములు. ಆಯಕ್ಷ್ಣು ಸರಿಮಿಶಿ. తాలూకు శరిశిస్త్రి. గవర్న పింటు యినాం. ಜರ್ಯಾಯಿ. ಯಸಾಂ. సైక్ష క్టి బ్రాల్లాలు చెరుళ్లలు చేర్లు. పాత పాత పాత ్భకార్యం. సౌక్య సర్వే సర్వే 9 Jags ెట్ట్ల ల 34) U (భ**కా**రం. (ช**ชาช**ั้ง. _[పకారం. ్డ కారం. కూరం. (13)(16)(17)(18)(19)(20) (12)(15)(21)(14). 192 Biro 30 15 35 75 . . . ಹಾಗಿ ವ ర్కు. 193 w 0g 39 00 6 00 82 13 42 30 ಹಾಧಿ ಪ مىح. 9 20 67 194 య Xx 1 44 ಬಂದ. 4 09 60 9 52 2 60 2 14 53 26 50 195 వెల్లంకి विकामित समन ₹8 B ర్ము. 9 20 60 196 axis బంద. 43 50 3 07 197 క్లుపు . శేర్వు. 00 35 04 00 00 13 51 60 46 26 65 5 72 2 12 19 8 34 53 23 74 307%. 110 28 58 30 54 47 75 ఆడ్రగా వ . . . 65 13 18 90 04 46 8 9 21 15 95 07 32 95 151 77 TK 00 30 33 00 5 లువ. 00 98 శమ్మవా 17 උ කෙවානු. చెరువు.

SUP. VOL .-- 141

STATEMENT No. I.—Comparative statement of irrigation sources at the time of ತ ರ ನಾಯಕ್ಕಾರ ನಾಟಕಿಯುವುದ ಜಲಾಹಾರಿಸುತ್ತು.



Permanent Settlement and at present, Jeypore Samasthanam, Madgole Estate—cont. మ్రామ్మత్యన్న జలాఛారములు.

దరిమిలా జల	ాధారములు.	యొక	ాధారు స్త్రా గ కర్మ పర	ర్భము						ಯಕ್ಷಣ	ు శరిమి	ə.				
	<u> </u>	8 (*)			,	දී පැ	ഡ8. 		<u>۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔</u>		ਨਾo. ^		 	్త్ర ాసు ం	භා <u>ට</u> ා	<u>ه.</u> ه.
చెరువుల చేర్లు.	ేద్దు.	ಕುಕ 704) ಕ್ 800.		ే్వ ారం.	ਹ 4	ాత }్రాల గారం.	స [.] కౌక్క	ే ్వ ారం.	ి లెఖ (శూ		స్ క క	ే క్వ ారం.	్ ప లెఖ ్బకా			ే్వ ారం.
(12)	(18)	(14)	(1	15)	(1	6)	(1	7)	(1	8)	(1	9)	(2	0)	(2	1)
	•••	• • •	29	67	21	33	48	78	26	10	0	20	29	02	88	80
•••	• • •		12	14	12	00	21	82	• 1	• •		••		• •		••
***	•••	•••	•	••	•		27	76	•	••	15	84			22	81



Remarks. (12)

Ø	TATEMEN	T No.	STATEMENT No. II.—Statement of	atement	of	maintenance	nce charges	ges for		rriga	each irrigation work, Madgole division.	
		Ayacut.	1		Revenue.					Į	Costs.	
al number and name of the			Govern-			Kattubadl		Į		Repai	Repairs made during last 30 years.	Approximate
irrigation.	Jirayati.	quent inams.	ment inam lands.	Jirayati cist	, ,	on inamé.	Total.	. Year.	Amount.	ınt.	Account in support,	cost of maintenance
(3)	(5)	<u>@</u>	3	(5)		(9)	3	8)	9	_	(10)	per year. (11)
							८ क ् श्रीठ	o (mago)	ó			
	ACB.	Ace.	ACB.	RS. A.	Ri	BS. A. P.						
න ාල් මන්නමු.	45.86	:	11.75	659 0	•	0 3	659 3	3 1921	349 4	ಣ	Itom 43, page 9, form 59, fasli 1330,	:
								1928	$\begin{array}{ccc} 400 & 0 \\ 170 & 0 \\ 209 & 11 \end{array}$	၁၁၈	and D. Dis. 821/21, item 6. Item 9, page 2, form 59, fasil 1337. Page 1, maramat register of fasil 1337. Page 1, item 7, form 59, fasil 1331, D. Dis. 191/21.	
ධ්ව ණී සිහළා.	11.99	9 ·00	8.87	1 821	∞	:	178 1	8 1921	204 10	₹	D. Dis. 322/21 anditem 7 of D. Dis. 821/ 21, item 44, page 9, form 59, fashi 1330.	:
Y XX	0.33			6	-	do g ^g	6	1935	94 0	0	Page 14 of sanctioned works register.	·:
: @	3	•	•		•	पटा मैंब :			No. of the last	000	D. Dis. 109/21 and 242/21 D. Dis. 821/21 and 217/21 Itom 6, page 1, form 59, fashi 1331, D. Dis. 214/21	:::
						1917		1928	162 4	n 0	Page 1, form 59, fasli 1337. Page 1, form 59, fasli 1337.	::
చడ్డినా నిబింద.	3.80	ľ	2.00	54 6	9	:	54 6	6 1921	95	0	D. Dis. 821/21, item 8	:
" हैं । चेठा है।									1			
ರ್-ಮರ್- ಪ್ರಪಿಶ್ರ.												
४४७ चळ्छ.	:	:	4 · 73	:		:	:	:	:		::	:
Ongo Ag.	110.95	12.50	35.41	546 15	₩	8 12 10	555 12	0 1921 1925	132 5 100 0	e 0	Item 26, page 7, form 59, fashi 1331 Item 76, page 8, form 59, fashis 1334	::
								1926	49 0	0	Item 38, 1936 5, form 59, fasli 1336	:
								1927	355	- C	D. Dis. 43/20 It im 30, page 3, form 59, fasli 1337 P. C. 191195 Fr.	::
								1932	20	0	10.0, 101/20, Eug	:
								1933	5 50 E	000	Page 29, annual repaira regiater	:
								1930	20	ြင	Page 30, annual ropairs register, volume II.	:
कर्फ विध नेद्र.	17-97	7 17-66	8.87	75 3	7.3	0 8 6	84 11	٠ ن	:		:	:

	ን የ የ የ የ የ የ	99.95	:		19	t -		€ ∯හත•ස	_			161020	
	න් දිරි ක්රීම් ක්රී ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රීම් ක්රී ක්රී ක්රී ක්රී ක්රී ක්රී ක්රී ක්ර	è	:	:		•	:	. 11 21	1921 1922 1923	100 + 92 11 178 0	0 D. Dis. 5 Item 28 0 Item 9,	15. D18, 978/21 1tem 28, page 8, form 59, fasli 1331 1tem 59, page 1, form 59, fasli 1333 and 10, p. 369/22	:::
SUP.	11 10 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18 18	121.71	16.85	:	493 10	ಬ	8 12 0	502 6	1927 1935 5 1925	67 0 348 0 448 0 310 0	0 Item 3 0 Item 8 0 Page 1 0 D. Dis	Item 3, page 1, form 59, fasli 1336 Item 8, page 3, form 59, fasli 1336 Page 15, sanctioned works register D. Dis. 627/25, item 28, page 5, form	::::
VOL.—14									1927 1930 1932 1933	33 3 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	0 Itom 3 0 Page 1 0 Page 1 0	29, tastis 1554 and 1535. Itom 38, page 3, form 59, fasti 1337 Page 11, RC, 32/39 R. Page 1, annual repairs register.	::::
2	12 stoko stases.	7.59	:	:	30 5		:	:	* :	:	-	••••	: :
	13 Downstan orange.	7.37	:	:	33 11	4	:	:	:	:		:	:
	14 ජා ර කිහළා.	i	:	:	:		वसम	ಆಸುಟ್ ರ್ : : : : : : :	رمتعس) د رستس)			•	:
	15 දල කිරුණු.	:	:	:	:		1					:::	:
	16 සං ව මහණු.	:	:	:	:		Ä					:	
	17 12 13	•	:	:	:		:	: •	:	3		:	:
	18 లోక చెరుతు.	122.25	11-31	:	1,362 12	9	:	Ģ€5°5, ≾ 1,362 12	(%%%) 6 1918 1919 1929	50 0 29 0 15 0	0 Page 2 0 Page 8 0 RG 32	Page 258, chitta for 1918	::
	19 සිලු මුරුණු,	81.61	38.27	7.00	735 8	0	:	735 8	1930 0 1930 1932			RC 32/39R, 17 RC 4/39R (11) Page 44, sanctioned works register	::::
									1933 1934 1935	ស្ត្រ សម្ព សម	$ \begin{array}{c} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{array} $	-Page 2 of annual repairs register Page 17, appnal repairs register Volume	:
	20 km8000c.	3.05	:	6.75	29 ()	0	:	39 0	:	:		II.	: :
	21 570% 57 50%,	:	:	:	:		:	:	:	:		• • • • •	

Bemarke. (12)

**
E
8
T
- [
₫
0
.E
ivisio
.≥
Ŧ
_
•
7
50
ਰੌ
ã
5
-
٠,
÷
o
×
1
0
Ħ
٠,
يد
8
<u>,9</u> 0
Ξ
.5
r each ir
ā
Q
ø
a
ы
0
4
ďΩ
-
9
80
ırge
arge
harge
charge
e charge
ce charge
nce charge
ance charge
nance charge
enance charge
tenance charge
intenance charge
aintenance charge
naintenance charge
maintenance charge
f maintenance charge
of maintenance charge
t of maintenance charge
nt of maintenance charge
ent of maintenance charge
nent of maintenance charge
ment of maintenance charge
coment of maintenance charge
stement of maintenance charge
tatement of maintenance charge
Statement of maintenance charge
-Statement of maintenance charge
-Statement of maintenance charge
 Statement of maintenance charge
 Statement of maintenance charge
II.—Statement of maintenance charge
o. II.—Statement of maintenance charge
to. II.—Statement of maintenance charge
No. II.—Statement of maintenance charge
No. II.—Statement of maintenance charge
T No. II.—Statement of maintenance charge
Nr No. II.—Statement of maintenance charge
BNT No. II.—Statement of maintenance charge
KENT No. II.—Statement of maintenance charge
EMENT No. II.—Statement of maintenance charge
TEMENT No. II.—Statement of maintenance charge
ITEMENT No. II.—Statement of maintenance charge
TATEMENT No. II.—Statement of maintenance charge
STATEMENT No. II.—Statement of maintenance charge

		Ayacut.			ğ	Revenue.				Costs.	
Sorial number and news of the		} ;							(A	Repairs made during last 30 years.	Approximate
irigation,	Jirayati.	Subse- quent inams.	Govern- ment inam	Jirayati cist.	f cist.	Kattudadı od inams.	Total.	Year.	. Amount.	Account in support.	cost of maintenance
(1)	3	ઈ	(4)	(5)	~	(9)	Θ	(8)	(6)	(10)	(11)
	A C8.	ACS.	ACE.	BB. A.	Ai J		BS. A. P.		BS. A. P.	.•	
							2000e	ر:'	•		
22 శాగమయ్య చేరుల్ల.	111.39	25-26	83.82	1059	ر ت ت	:	:	1933 1906 1915	171 14 C 20 0 C 50 0 0	Sluice provided, RC, 3309/43 Eng Chitta for fasli 1316, page 587 Page 187, chitta, fasli 1324	:::
ೆ ಕ್ಯಾಯ್ಸ್ರ್ ಷೆಡುಕ್ರ.	27.08	5.62	5.04	162	5	:	162 5	4 1915 1918 1933	120 0 42 14 119 0	0 Page 199, chitta for fasli 1324 1 Page 78, chitta for fasli 1928 0 R.C. 3309/43 Eng.	:::
24 రాజు చేరుతు.	57.67	4.94	9.35	176	č 0	:	176 5	0 1930	136 12 (0 D. Dis. 127/39 R	:
25 గదబల చెరుతు.	5-79	4.27	22.01	40 12	2 10	:	40.12	10		::	:
26 85 v or wows now.	:	•	:	:		(********** :				:	:
						1 414-	स्रेज्य ४०	జెన్న కరం (గామం.			
27 EM COX CON 200%.	61-11	0.00	1.41	313	4	:	313 5	4 1921	203 7 1	10 Item I, page 2, form 59, fasli 1331.	:
									230 0	0 D. Dis. 130/21. 0 D. Dis. 137/21, D. Dis. 821/21, item 5, and item 38 in page 8 of form 59, faeli 1330.	:
28 जैध्हार जिक्हा	:	:	:	;		:	:	1925	•		:
									0		:
29 బ్లోరి నాయుడు చెరువు.	33.25	4.71	2.91	133	6 10	:	133 6	IO 1925	204 0	 Item 18, page 3, form 59, faslis 1334 and 1335 and page 3 on D. Dis. 184/ 25. 	:
								1927	830 0	 Item 7, page 1, form 59, fasli 1336 and D. Dis. 31/27. 	:
30 pt 20 20 XX	44-00	:	4.00	267	0	:	267 2	0 1925	0 06	0 Item 6, page 1, form 59, faslis 1334 and 1335.	:
									212 0	0 Item 17, page 3, form 59, faslis 1334 and 1335 and D. Dis. 184/25, 77/25.	:
31 గొండమ్మ చెరుత్తు.	13.32	:	:	70	14 8	:	70 14	:	:	:	:
32 హిగినివాని చేరువు.	2.50	:	:	18	5 4	:	18 5	4 1930	9 14 10	0 R.C. 4/39R (39), page 54	:

33 పిట్రకాలు వా సి బంద. బ	:	:	4-06	:	:	:	1921	318 7 128 14	∞ r-	D. Dis. 169/21, items 14 and 15, page 2, form 59, fasii 1330. D. Dis. 319/21, 821/21, item 36 in	: :
	46.00	4.00	36.75	245 0 0	:	245 0 0	1928 1930 1921	300 0 18 13 964 5 275 1	91118	page 8 of form 59, fasl; 1330. Item 12, page 2, form 59, fasl; 1337 Frem 54, R.C. 4/39 R (38). Frems 1, 4 and 5, form 59, fasl; 1331 D. Dis. 302/21, item 34, page 8, form	::::
							1930	20 11 55 8	9	59, fasli 1330. R.C. 4/39 R (53) Page 54 R C 4/39 R (38)	:
	:	:	:	:	:	:	:	:			: :
	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
	:	:	:	:	:	:	:	:		::	:
	:	:	4-90	:	:	:	:	:		::	:
	:	:	16.72	:	:	:	:	:		:	:
	:	:	:	:	:	:	1928	30 0	0	Item 35, page 2, form 59, fasli 1337	:
	:	:	9.02	:	10.1					:	:
	11.18	:	:	56 2 0	प्रम् :				1000	:	:
	3.60	:	:	Ф 81 6	व नप्रन		 उठ (क्राध्य		22%	:	:
	:	:	:	:	:	:	;	3		:	:
	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
ಪೆಯಪ್ರ.	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
47 నుంర్యనా చాయణబంద.	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
						45-4830 Oc	ومهمرا د				
	:	:	:	:	:	:	1928	400 0	•	Item 54, page 4, form 59, fasli 1337	:
	:	:	:	:	:	:	1928	100 0	0	Item 52, page 4, form 59, fasli 1337	:
	:	:	:	:	:	:	1928	100 0	0	Item 53, page 4, form 59, fasli 1337	:
	:	:	:	:	:	:	1929	100 0	0	Item 51, page 4, form 59, fasli 1337	:
				•	:						,

(12)

, Madgole division—cont.
ation work
irrigation
each
for
charges
maintenance
of
II.—Statement
No
STATEMENT

	į	Ayacut.	}	Rev	Revenue.				Costs.	
Serial number and name of the	L	Subse-			Kattubadi		į	Rep	Repairs made during last 30 years.	Approximate
irrigation,	Jerayati.	quent inams.		inam lands. Jirayati cist.	on inams.	Total.	Year,	Amount.	Account is support.	average cost of maintenance
(1)	(3)	(3)	€	(<u>§</u>	(9)	9	(8)	(6)	(10)	per year. (11)
						2x Range (maso.	(x xoo.			
53 ఎ ద వెరుల్ల.	ACS.	AOS.	A C.S.	R8. ▲. P.	13. A. P.	RS. A. P.		400	Pago 91, chitta for fasli 1317 Page 90, chitta for fasli 1324	::
							1915 1916 1919	76 13 0 20 0 0 40 0 0	Page 304, chirta for fasli 1325 Page 315, chirta for fasli 1325 Pago 81, chirta for fasli 1328	:::
64 ස හැර	:	:	:	:	:	:	1935 1906	00	Page 20, sanctioned works register Chitta for fasli 1336, page 60	:::
65 Kr. y ar Proas.	:	:	:	:	:	:	:	:	::	:
66 v-south a the.	:	:	:	:	:		:		::	
57 200c (2) 7kg.	:	:	:	:	स्त्रमंत्र तपने :	\$40.45 14111/7	1906 1911 1918 1927 1928 1939	60 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	Page 60, chitta for fasli 1316 Page 43, chitta for fasli 1320 Page 188, chitta for fasli 1324 Page 79, chitta for fasli 1328 S.R.C. 180/37 Eng. R.C. 60/40 Eng.	::::::
						>	1933 1936	000	Page 3, annual repairs register, Vol. II.	:::
						చినపాచల	, m 500.			
58 జెయాక్ట్రల బంద	13.06	5. 83	17-46	186 6 2	0 14 8	187 4 10	1921	$\begin{array}{ccc} 78 & 0 & 0 \\ 108 & 5 & 7 \end{array}$	Pago 1, form 59, fasli 1332 D. Dis. 593/21 and item 35, pago 8,	::
69 gr 8 5 ex	2.00	:	:	20 12 0	:	:	1923 1928 	14 0 0 111 0 0	1881, 1531, 10rm 59. Item 14, page 6, form 59, fasli 1332 Item 15, page 2, form 50, fasli 1337	:::
% ইণ্ডিস্ক্ল.	8.21	0.50	:	14 5 9	÷	14 5 9	1909	325 0 0	Pago 87, chitta for fasli 1319	:
					•		1914		Lage 4*, Chick for fash 1320	:::::
							1919 1917 1918 1930	76 0 0 76 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	Fage 3.1., chitta for fash 1325 Rage 80, chitta for fasii 1328 Rage 80, chitta for fasii 1328 Rage 258, chitta for fasii 1327 Rago 50, R.C. 32/39 R (9 and 10)	: : : :

:: ::	::	:: ::::::::	::::: ::::::::::::::::::::::::::::::::	:	: : :
7 Page 50, R.C. 32/39 R, 13 7 Page 11, R.C. 4/39 R (39) 0 8 Page 17 of annual repairs register 6 Page 13 of annual repairs register Vol. II.	0 Page 91, chitta for fasli 1317 0 Page 49, chitta for fasli 1320, sec details.	Page 58, chitta for fasii 1321 Page 194, chitta for fasii 1322 Page 254, chitta for fasii 1328 Page 81, chitta for fasii 1328 Do. Page 9, chitta for fasii 1319 Page 87, chitta for fasii 1320 Page 49, chitta for fasii 1320 Page 59, chitta for fasii 1321 Page 59, chitta for fasii 1321 Page 59, chitta for fasii 1321 Page 254, chitta for fasii 1321 Page 254, chitta for fasii 1321	O Page 81, chitta for faeli 1328 0 Do. Do	: :	
76 0 98 10 76 0 76 0 76 0 71 9	Nil. 65 0 50 0		10 11 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 10 1	:	: :::
1932 1933 1934 1935	الاسمة المارية الماري	1914 1916 1917 1908 1908 1914 1911	1917 1917 1918 1932 1934 1936	•	: : :
	ವಿಸ ಿಕ್ ರಾಜ ಪಾಜುಪ್ರ		:	:	: : :
	;	विद्यापीय ज्ञापनी	:	:	: : :
	:	:	:	:	: : :
	:	:	:	:	: : ;:
	:	:	:	:	: : :
	:	:	:	:	: : :
78	. બે જે	62 お の不払 湿め 較.	63 gans 100 to 1	64 50-7-8 205.	66 x 65 x x x ox. 67 x x x x x x x x x x x x x x x x x x x

-cont.
division-
Madgole division—cont
work,
h irrigation work , M
each
\mathbf{for}
charges
maintenance
oę
II.—Statement
No.
STATEMENT 1

		Ayacut.		Bev	Revenue.			1	Costs.		í
	ĺ		į		10140107			Rel	Repairs made during last 30 years.	Approximate	r
Serial number and name of the irrigation.	Jirayati.	Subse- quent inama.	Govern- ment inam jands.	Jirayati cist	inams.	Total.	Year.	Amount.	Account in support.	cost of	Remarks.
(1)	(2)	(3)	€	(2)	(9)	<u>©</u>	(8)	(6)	(10)	per year. (11)	(12)
	ACS.	ACIB.	ACS.	RS. A. P.	RS. A. P.	BS. A. P.		RS. A. P.			
						32 8 7 x c	(* 200.				
68 ずっな 人ない これ	7.59	:	30.51	:	:	;	:	:	:	:	
						θά χοχαχο	, washo				
⁶⁹ నున్న గౌవ్యం చెరువు.	:	:	:	:	:	:	1923 1928	272 0 (296 0 0 88 0	0 Item 27, page 1, form 59, fasli 1332 form 27, page 6, form 59, fasli 1332 0 Item 58, page 4, form 59, fasli 1337	;;;	Sluice constructed
70 Kg & 20 &.	:	:	:	:	:	:	:	.6	:	:	
71 ಮಿರ್ ಇೆಟ್ಟ.	:	:	:	:	100	\$ 500 x 200	∵ ₩.₩o.		:	:	
72 कथ्य चिक्ष	66-6	18.72	9-67	57 2 8	27 2 3	84 4.11	1926	83 0 262 0	O Page 1, form 59, fashi 1336	:	
73 యో ర ఇచ్చు.	3.73	7.74	:	20 8 3	12 4 15	32 12 -8	1926	00	Page 1, from 59, fastil 1336. Page 1, from 59, fastil 1336. 1 temn 1, page 3, from 59, fastil 1336 and D. Dis. No. 32/27.	: :	
74 ರ್-ಯಾತ್ಯಾಡಿ ತರುಪ್ರ.	:	:	:	:	:	•	:	:		:	
75 బోందిల్ శెమత్ర,	3.36	:	:	18 8 0	:	:	:	:	:	:	
76 8 x x x x x x x x x x x x x x x x x x	9.92	2.00	:	42 2 3	:	:	:	:	:	:	
77 వెంకటుక్స్ చేరుత్ర.	:	:	:	:	:	:	:	:		:	
						R) &&	Sage K				
78 సీల్ల్ల చెరువు.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	
79 POK 74K.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	
						ದಿಶ್ ಕಿಶ್	(yage)				
80 కా 1 మకా ల చేరుత్తు.	:	:	:	:	:	:	1907 19 1 6	20 0 187 0 65 0	0. Page 91, chitta, fasli 1317 0. Page 307, chitta, fasli 1325 0. Page 254, chitta, fasli 1326	::.	
81 ములగపాకశాని చెరువు.	:	:	:	:	:	:	:	:	:		
82 రావిమాను మెరుత్ర.	:	:	:	:	:	:	:	:	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •		

83 Art Trans 3000.	:	:	:	:	:	:	1935	300	0 Page 19 of san	Page 19 of sanctioned works registered.	:
84 8 4 4 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
85 wante rok.	:	:	:	:	:	:	:	:		::	:
86 ಮಂಗಲ ಗಿಡ.	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
87 ఏరు (పత్ముడ్నారా)	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
						8ಿಂಡ ಭಾಡಿ					
88 කිනි මහණ. කි	50-75	3.35	4.56	532 6 10	0 15 10	533 6 8	1909 1918	80 0 14 8	 Page 86, chitt Item 17 of st 349/19. 	Page 86, chitta for fasli 1319, C. Don. Item 17 of statement in D. Dis. No. 349/19.	:
							1919 1921	14 8 34 0	1 D. Dis. No. 261/21,	Item 16, page 2, form 59, fasli 1328 D. Dis. No. 261/21, page 7, item 22,	::
							1923 1923 1926	000		59, fasli 1333 59, fasli 1336 50, forti 1331	: :
89 రాణకుల్లు	00∙₹	0.20	:	39 5 2	0 3 0	G	1921	153 8	10 R.C. No. 4/39	Item 10, page 2, form 53, fast 1551 R.C. No. 4/39, R. (1), page 20	: :
90 ಕೆಸಕ್ಷ ಮಾಡುವು.	:	:	:	:	विन्य :					:	:
91 क्रुवर्ड क्रास्टि जिक्स	8.60	:	:	:	116 15 6	3	1928	200 0	-31	Itom 13, page 2, form 59, fasli 1337	:
92 servososos.	:	9.00	:	:	1 10 -7				55	:	:
93 ಬುಲ್ಸುಪಪ್ರಿಕ್ ನಿರುಪ್ರ.	27-40	:	:	:	285 10 0		1921	416 0 146 10	l Itom 19, pag for sluice at 6 Itom 20, pag	Itom 19, page 2, form 59, fashi 1331, for sluice at C.S. 1—vide D. Dis. No. 624/21. Itom 20, page 2, form 59, fashi 1331,	4/21.
							1922	175 15	D. Dis. No. 5	D. Dis. No. 337/21 and item 54, page 10,	: .
							1926	18 45 55 0	_	10fm 36, page 4, form 59, fasli 1336	:
							1933		0 Page 4, annus	Page 4, annual repairs register.	:
							1936		`	Page 32, annual repairs register, volume II	II
94 බාග 8 වි විරාජ	10.57	:	:	48 4 7	:	48 4 7	:	:		:	:
95 Kr दिश 200K.	~ :	:	:	:	:	:	:	:		:	:
96 ಸಲ್ಲ ಪರುಶ್ರ.	7.00	:	:	30 0	:	:	:	:			:
97 carrago salas.	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
98 gr 8 Each	5.08	.:	:	47 7 0	:	:	:	:		•	:

division-cont.
div
sole
Madg
work,
irrigation worl
i
each
for
charges
김
maintenance
of
II.—Statement
H
ž
STATEMENT No.

	4	Devenue.				COSTG.	
ł		Kastuhadi		l	Rep	Repairs made during last 30 years.	Approximate
quent men inams, inam	Jirayati,	inams.	Total.	Year.	Amount,	Account in support.	average cost of maintenance
	(3)	(9)	Ð	8)	(6)	(10)	per year. (11)
ACS.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.		RS. A. P.		
		ಬಿಂಬ	5002 250 D	FE 1500	.3		
:	26 8 0	:	:	:	:	:	:
:	:	:	:	:	;	:	:
2.00	:	:	:	:	:	::	:
:	:	:	:	:	:	:	:
:	:	है। :			E S	:::	:
96-9†	:	0 6 0	0 9 0 1928		57 0 0	Item 22, page 2, form 59, fasli 1337	:
:	70 2 6	न्यनं :		1927 4 1919	446 0 0 8 12 2	Item 6, page 1, form 59, fasli 1336 and D. Dis. No. 32/27. Item 17, page 2, form 59, fasli 1328	: :
			x Borow	Trespo.	3		
:	:	:	:	1907	70 0 0 140 0 0	Page 61, fusli 1316, chitta Page 195, fasli 1324, chitta	::
:	:	:	:	:	:	::	:
3.17	129 12 10	0 12 0	130 8 10 1			Page 59, fagli 1316, chitta Page 45, fasli 1320, chitta (for three years). Page 95, fasli 1324, chitts for faslis 13	
					0000000	Page 317, chitta for facil 1325 Page 317, chitta for facil 1328 Page 5, chitta for fasil 1328 Page 5, R.C. No. 32/39 R. Page 5, annual repairs register	. : : : : : : : : : : :
		:	:		0	Page 91, chitta for fueli 1317	:
	335 3 8	3 13 3	:	:	:	See Pirgaticalva for rosts	:
		 129 12 1 335 3	129 12 10 0 12 335 3 8 3 13		129 12 10 0 12 0 130 8 10 1906 1911 1914 1911 1914 1918 1919 1919 1919	129 12 10 0 12 0 130 8 10 1906 100 0 1911 300 0 1914 80 0 1914 80 0 1918 1919 100 0 1918 1918 1918 191	129 12 10 0 12 0 130 8 10 1906 100 0 0 Page 59, fagli 1316, chitta (for three years). (for three years). 1914 60 0 Page 95, fagli 1324, chitta for faglis 1324, chitta for faglis 1324. 1916 100 0 0 Page 82, chitta for fagli 1328 1930 100 0 0 Page 82, chitta for fagli 1328 1931 100 0 0 Page 5, chitta for fagli 1328 1932 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 5, annual repairs register 1935 100 0 0 Page 91, chitta for fagli 1317 Soe Pragaticalva for rosts

						Xoಟಿ೯್ ಲಂ	وهيد)			
111 లోన బెరుభ్త.	44.88	0.26	0.67	418 8	; ;	:	$\frac{1920}{1925}$	870 0 0 206 0 0	D. Dis. Nos. 401, 403 and 405/20 Item 21, page 3, form 59, faslis 1334 and 1335.	
112 గం దిద ారకటు. ట	43.16	0.57	:	531 6	3 0 · 2 10	0 531 9 1	$\begin{array}{c} 1900 \\ 1918 \end{array}$	76 · 2 3 1,080 0 0	• •	
							1920	50 0 0	D. Dis. No. 821/21, item 20 and D. Dis. No 196/21.	
							1923	150 0		
							1925	97 0 0	Itom 22, page 4, form 59, faslis 1334 and 1335.	
							1928	0		
300	•	į					1909	20 0 0		
113 పోతిసివాసికట్టు.	19-93	0.63	98.8	328 0 10	10 0 2 6	328 3 4	1930	70 10 0	R.C. No. 4/39-R. (14)	
114 Foke now.	4.70	:	;	37 12	0	37 12 0	:	<	:	
					1		A STATE OF THE PARTY OF THE PAR			
11ర్ మల్లారభుకటు.	4.33	:	0.20	43 10	ন্না •				:	
116 a ksen.	63.55	4.20	1.00	472 2	19. -1	472 2 2	2 1919	300 0 0	Page 143 in D. Dis. No. 192/19 and page 6, Improvements D. Dis. No. 401/20.	ments to ry weir.
					과 취			700 0 0	D. Dis. No. 192/19, page 67, and D. Dis. No. 14/19, item 31, page 4, form 59, fasli 1328.	
								1,000 0 (0 See page 3 of D. Dis. No. 303/19 for completion report.	
								209 12 11	Item 37, page 5, form 59, fusli 1328	
								595 7 6		
							1920	110 10 1	Page 6, item I in form 59 of fasli 1330.	
							1921	1,010 0 0	D. Dis. No. 341/21 and item 22 in page 2, form 59, fasli 1331.	
							1923	170 0 0	Item 14, page 4, form 59, fasli 1333	
							1924	210 0 0	Item 13, page 3, form 59, faslis 1334 and 1335.	
							1925	296 12 0	Itom 26, page 4, form 59, faslis 1334	
								297 7 0	Item 20, page 3, form 59, fashis 1334 and 1335.	
							1930 1936	329 10 6 736 0 0	4/39, R. (16) Page 26, sanctioned works register	

SUP. VOL.—144

ST	STATEMENT No. II.—Statement	No. 1	II.—Sta	•	of maintenance Revenue.	ince charges	es for	each irr	each irrigation work Madgole division—cent.		
			f '					i di	Repairs made during last 30 years. Al	Approximate	
Serial number and name of the irrigation.	Jirayati.	Subse- quent inama.	Govt. insm Jands.	Jirayati cist.	Kattudadi on frams.	Total.	Year.	Amon	Account in support.	average cost of naintenance	Remarks.
(1)	(2) A CS.	© % %	(4) ACS.	(5) RS. A. P.	(6) BS. A. P.	(7) 88. 4. P.	(<u>&</u>	(9) B8. A. P.	(10)	per year. (11)	(12)
						XBBKO	1 x 200.				
117 ಕ್ರ್	:	:	:	:	:	:	1 9 27 1921	1,675 0 0 580 0 0	Maramat register, fasli 1337, page 1 D. Dia. No. 821/21, item 13, and D. Dis. No.		
							1926	1,266 0 0	325/21. 1tem B, page 2, form 59, fasli 1336	:	
							1922	1,800 0 0 54 4 1	 D. Dis. No. 301/26, page 11 D. Dis. No. 132/22 and item 30, page 8, 	::	
							1923	0	form 59, fashi 1331. Item D. page 1, form 59, fashi 1333	•	
									Item 9, page 3, form 59, fashi 1333 form 90, page 5, form 59, fashi 1333	::	
						·	1925		Hem 23, page 6, form 59, fasil 1333 Item 23, page 4, form 59, fasils 1334	:::	
					ě			5	and 1335.		
					नुद्धा		1921	555 0 0	D. Dis. Nos. 254 and 969/21 Item 44, page 6, form 59, fashs 1334	::	
								0 0 66		:	
					न्यनं		1930	164	and 1 335. R.C. No. 4/39, R. (7)	::	
G P							1921	<u>ා</u> ය	Fage 40, sanctioned works D. Dis. Nos. 342 and 969/21, register	::	
118 74 5.54	:	:	;	:	:	:	1919	26.0 0	D. Dis. No. 513/19	:	
119 ವಾರಮ್ಮ ಸಹುಪ್ಪ.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	
120 man alang.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	
						X880% (X	(X°500				
121 నాయుడు చెరువు.	40.17	17.60	:	580 7 1	:	:	1906	45 0 0	Chitta for fasli 1316, page 57	: .	
122 కడాల చేరువు.	10.30	8.20	:	138 8 4	:	:	:	:	:	;	
123 కణసుల చెరుథు.	:	:	:	:	:	:	1911	200 0 0	:	:	
							1918	90	rage 52, entited for fash 1327 Page 255, chitta for fash 1327 Page 69 - chitta for fash 1327	:::	
124 కోర్తాల చేరువు.	:	5.00	:	:	:	:	:			::	
125 ಸಖರಮ್ಮ ಪರುಶ್ರ.	10.76	08-6	:	175 3 3	0 3 4	175 6 7	:	:	:	:	
126 సన్యాస్త్రి బంద	6.70	2.55	:	42 3 0	:	42 3 0	:	:	: :	:	

							名を見る中の		.مىلىرا			• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •			
127 ఆశ్వలరాజు చెరుత్రం	112-21	5-49	11-79 1131	œ	11 3	4 .	1,134 12 11		1918 550 1926 87 1922 340 1923 91 104 1928 64 1930 120 1934 155	00000000000000000000000000000000000000	0 D.Dis. Nos. 1 Lém 51, pag 1 Itém 51, pag 1 Itém 15, pag 1 Itém 15, pag 1 Itém 15, pag 1 Itém 18, pag 1 Itém 18, pag 1 Itém 18, pag 1 Itém 43, pag 1 R.C. Nos 41, pag	D.Dis. Nos. 51/18, 739/18 and 370/18. D. Dis. No. 39/26, repaire Item 51, page 10, form 59, fasil 1331 Item 15, page 4, form 59, fasil 1332 Item 12, page 6, form 59, fasil 1332 Item 12, page 4, form 59, fasil 1333 Item 43, page 4, form 59, fasil 1333 Item 43, page 4, form 59, fasil 1337 R.C. No. 4/39 R. (L. 2 and 13)	:::::::	Body wall raising.	
128 మిరాశీ చెరుత్ర.	10.00	4.66	17.78	0 69	0	4 0	:		:	:)	:	:		
139 ਜਾਰ ਤ _{ਿੰ} ਬਲ ਹੁਰ.	36.94	11.66	දා ආර	355 14	~	[©] विद्याग्य ज्ञाने	327 11 11		1908 16 1918 3 1919 7 1921 1919 7 1922 318 1923 310 1926 370 1927 310 1930 20 1933 20			Pago 5, chitta for fasli 1317 cf Sri Chendramain Pattamabaidevigam. Page 35, chitta for fasli 1317 of Sri Chendramani Pattamabaidevigam. Idem 16 in D. Dis. Nos. 349/19, 370/18, 51/18 and 739/18. Do Item 16, page 2, form 59, fasli 1328 Item 28, page 3, from 59, fasli 1328 Item 30 in D. Dis. No. 821/21 and item 30 in D. Dis. No. 821/21 and item 8 in page 6 of form 59, fasli 1330. Item 30 in D. Dis. No. 821/21 and item 30 in D. Dis. No. 821/21 and item 31 in page 6 of form 59, fasli 1332. Item 24, page 4, form 59, fasli 1332. Item 33, page 4, form 59, fasli 1333. Item 33, page 4, form 59, fasli 1336. Item 34, page 6, form 69, fasli 1337. Item 35, page 4, form 59, fasli 1337. Item 42, page 5, form 59, fasli 1337. Item 42, page 4, form 59, fasli 1337. Item 36, page 4, form 59, fasli 1337. Item 37, page 8, form 59, fasli 1337. Item 38, page 9, form 59, fasli 1337.	: :::::::::::::::::::::::::::::::::::::		
								- # #		999		Do. Do. Do. Do	::		
								2244	1935 330 1919 800 1925 642 1926 750	0000		Page 25, sanctioned works register. D. Dis. Nos. 15/19, 192/19 and 303/19. D. Dis. No. 76/25	:: :		
130 రాలికమకు పెద్దాజు చెరువు 2.00	\& _{€0} .2.00	.1.00	7.48	.17 0	0 2	2 12 4	19 12	4	1921 181 1930 217	14 7		Item 21, page 2, form 59, fasli 1331 R.C. No. 4/39-R. (12 and 13)	::		

<i>5</i> 2	TATEME	NT No.	II.—S	STATEMENT No. IIStatement	of maint	of maintenance charges	rges for	each	irrigation work Madgole division-cont.	cont.	
	į	Ayacut.			Revenue.			{	Costs.		
firsts) number and name of the		G., bec			Vestubed	. *		Rep	Repairs made during last 30 years.	Approximate	
irigation.	Jirayati.	quent inams.	ment foam	Jirayatl eist.		Total.	Year.	Amon	Accoust in support.	cost of	Remarks.
(1)	(3)	3	(4)	<u>.</u>	9)	ε	(8)	6)	(10)	(11)	(12)
	ACS.	ACS.	ACS. RS.	A. P.	BS. A. P:	RS. A. P.		BS. A. P.			
						98. N Syc.	8 200 x 200.	, 200°.			
131 రాచకటు కాలువ.	;	:	:	:	;	' :	See	See Jalampallo.			
						62. 8Teo	జాలంపల్లి (గామం.	, 00,			
13 ² రాచకటు కాలువ. ట	232.21	11.95	1,447 11	0 11 2	20 0 0	1,467 11 0	1918	1,327 4 2 61 8 0	Item 2, page 1, form 59, fashi 1328 ftem 4, page 1, form 59, fashi 1328 tem 35 of statement in W Dis No.	:::	
							}	• •	349/19. Itom 39 of statement in D. Dis. No. 349/	:	
						1	1011	rich (19.		
							1912	24 0 6	D. D.B. NO. 33/10	::	
							1913	0		:	
					네티	d 1	-1914 - 1921	24 0 6 110 0 0		::	
					বা			0		:	
							1922	-0		:	Panasamanuke
						}	1923	144 0 0		:	Do.
								0		: : . :	
							1925	561 0 0 1946 0 0	Itom 26, page 6, form 59, fasli 1333 Itom 14, page 3, form 59, faslis 1334 and	: :	Panasamanuka
							1938	9958 0 0	1335 und D. Dis. No. 92/25. Sanctioned Works Register Volumo II	:	Do.
							80 3 X	· .•	100000000000000000000000000000000000000		
133 80 K 80 0 km 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	17.66	:	24.47	150 14 3	4	7 154 15 10	1906	50 0 0	Page 59, chitta, fasli 1316	:	
.3						:			Page 61, chitta, fasli 1316	::	
							2161	50 50 50 50 50	Fage 305, chitta, fagli 1322	:	
							1932	0	Fage 21, K.C. NO. 32/33 No	::	
							1933		Do	:	
							1934	O C		: :	
							1936	20 0 0		::	
134 五 8 年 5 年 5 年 5 年 5 日 5 日 5 日 5 日 5 日 5 日 5	:	:	:	:	:	:	:	:	Volume 11.	• :	
135 135	9.19	;	6.63	109 5 9	0714 4	ו זיסוו				;	
ംര്യം പ്രത്യാക്കാര്യം പ്രത്യാക്കാര്യം	*	:		>			:	:	••••	:	

							ಜಮ್ಮ್ ದೆಖನೆಟ	చేట గామం.	°,			
136 28 Teres.	339-00	64-50	92.67	2,956	61 O	52 10 5	5 3,008 12	5 1909 1911 1912 1913 1913	132 96 96 96	90000		:::::
								1918 1921	93	0 0		: :
***								1920 1922 1919	94	0.70		::
145								1913 1923 1926 1930	120 120 75 75		(1960) 1, page 1, form 59, fash 1332 D. Dis. No. 118/26 closing breach Page 13, R.C. No. 32/39 R	::::
								1930 1932 1933	126 75 75	010° 00°	_	:::
						ħ		1934 1935 1936	75	000	Do. Do. Page 18, Annual Repairs Register. Volume	eu
						ट्याचीच	5.0	59. samo	Samole (maso.		11.	
137 200公司公约.	:	:	:	٠		71	11			331	:	:
138 నూ కాలమ్మ చెరుత్ర.	:	:	:	•		7				-5-	:	;
139 కొత్త చెరుభ.	:	:	:	•		:	:	:			:	:
							86.	కల్యాణవులాకివ	متعدر کم	500		
140 368 8 S.S.	•	:	:	:		:	:	•	:		:	:
141 ములకల చెరువు.	:	:	:	٠		:	:	1927	406	0 0	Item 4, page 3, form 59, fasli 1336	:
142 Waright 5.0%.	:	;	;	•	_	:	:	1923	142 0	0 0	Page 3, item 1, form 59, fasli 1333	:
							111	110. The	(x=20)	ii .	•	
143 සහ ර කිරාණ.	:	•	:	:		:	:	:	:		:	:
144 × 300.	: •	:	:	:		:	:	1922 1924	94 1 20 1		, , , ,	::
								1928	100 842	, 0	ttem 55, page 4, roun 55, tash 1557 Page 17, Sanctioned Works Register	::

sup. vol.-145

Madgole division—cent.
n work
irrigatio
es for each
for
charges
maintenance
ξö
II.—Statement
No.
STATEMENT

	Remarks	ToGarant Wo.	(12)						Anthony di banton	Gollvikandi kalvo.					Turumamkattu.	Kommaseri kalva.		Ura kalva.	Pedda kalva. Kommuseri kalva.	Sarika kalya. Golivikaradi kalya	Do.	Ura kalva, Dodde belee	Feuda kalya. Kommuseri kalya. Golivikandi kalya	Seriki kalva.	
	Approximate average	maintenance	per year. (11)			:		: :	;	::	:::	:	::	::	: :	: :	::	::	::	:	:::	;	:::	:::	
Costs.	Repairs made during last 30 years. App	Account in support, mai				•		Page 177. chitta for fasli 1318 Page 20 chitta for 1915 of Chandramani-	petramanadevagudam, tem 12 of statement in D. Dis. No. 349/	tem 13 of statement in D.Dis. No. 349/19. Item 14 of statement in D.Dis. No. 349/19.		No.	Item 38 of statement in D.Dis. No. 349/19. D. Dis. No. 53/16	Do. : : : : : : : : : : : : : : : : : : :	D. Dis. No. 360/16 D. Dis. Nos. 238 and 404/20	D. Dis. Nos. 239 and 404/20	Item 34 to 37, D. Dis. No. 821/21	Page 9, form 59, fasti No. 1327 Page 107, D. Dis. No. 334/26	Do	Do.	S 8	1928. Page 23, D. Dis. No. 407/20	Page 31, D. Dis. No. 407/20 Page 35, D. Dis. No. 407/20	Fage 39, D. Dis. No. 407/20 Page 6, item 29, form 59, fasli 1330 Item 17, page 7, form 59, fasli 1331,	D. Dis. No. 742/21.
	Repair	Amount.	(6)		BS. A. P.	•		8 0 P 4 6 P	1 0 0 °	000	0 0	0.0	0 4 .	4.4	48 0	00	000	\$ 0 0	•	- -	0 13 11	0.4	999	200 200	
T.		Year, A	(8)	(Tratio.	P4		(Yawo.)8 87 14 196	15	3.0	111 26	82	1911 196		1914 196 1920 12	-		•	30 30	8 °	15 1919 23	1920 31	& r.	23 1921 96	
	Total.		69	S ST S	BB. A. P.	6 Y		3,364 14 3 1908 1914	1918						ää	31					31	=		1	
one.	Kattubadi on	inams.	(<u>©</u>		BB. A. P.			50 11 8			महा		1पनं												
Revenue	iravafi cist.		(g)		A. P.			7 4																	
1	Government inam lands Hiravati cist.		(4)		ACS. RS.			48.44 3,314																	
Ayacut.	Subse- 6		(3)		AGS.			90-66 48																	
	Jirayati.		(g)		ACS.			419-26																	
	Serial number and name of they irrigation.		(1)		145 cm 5 2000.	s J		146 IN Fox.																	

	Gorjaparukattu.	Kommuseri kalva.	Golivikandi kalva.	osrīki ksiva. Pedda ksiva	Uraka kalva.		Golivigadi kalva.	Sariki kalva.	Pedda kalva.	Ura kalva.	Kommuseri kalva.																															
:	:	:	:	: :	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:		:		:	:	:	:	: :	:		:	:	:		:	:	:		: :	:	:	:	:	:	:	:
Item 18, page 7, form 59, feeli 1331,	L. Dis. 142/21. Item 27, page 7, form 59, fasli 1331, D. Dis. 742/21.	Item 38, page 9, form 59, fasli 1331.	Item 39, page 9, form 59, fasli 1331	10m 42, page 9, 101m 59, rash 1551 Item 46, page 9, form 59, fashi 1331	Item 49, page 9, form 59, fasli 1331	Page 38, chittu for fasli 1335	Item 15, page 5, form 59, fasli 1322	item 16, page o, form 59, fash 1322	Item 18, page 5, form 59, fasli 1322	Item 19, page 5, form 59, fash 1322	Item 26, page 5, form 59, fasli 1322	atem 55, page 7, torm 59, tasha 1333 and 1334	Item 66, page 7, form 59, faslis 1333	and 1334.	nem 05, page 4, 10rm 09, ashs 1333 and 1334.	Hem 65, page 7, form 59, faglis 1333	and 1334.	Item 69, puge 7, form 59, faslis 1333	and 1334.	Item 24, page 2, form 59, fasli 1337	Trans 19 to 15 and 90 minus 2 from 50	nems 12 to 10 and 20, page 3, form 59, fash 1336	Item 26, page 4, form 59, fash 1336	Item 33, page 3, form 59, fash 1337	Items 34 and 35, page 3, form 59, fash	1837.	Item 40, page 3, form 59, fash 1537 Items 18 19 99 39 and 34 names 2	and 4. form 59, fash 1328.	Page 86, chitta for fashi 1319, C. Divi-	sion,	Ports 9 objets for Palminary 1019 Sui	60101	Page 9, R.C. 32/39 R.	B.C. 63/40-Eng.	R.C. 24/41-Eng	R.C. 126/29 R	Page 9, annual repairs register	Do		Do	Page 16, annual repairs register, Volume	11. Page 20, annual repairs register Volume II.
∞	0	G	0	2	•	-				> <		>	0		>	0		0	-		-37	١,	0	0	0	5	> -	•	\$	<	5 9	•	0	0	0	9	C	0	0	Φ.	•	•
20	7	[-		± 67	_		_	_	>	-		>	9		>	0	4	9	ď	9) C	11/2	0	9	0		-		6		> 1·		0		_	Q,	0	0	0	0	Ţ,	•
37	77	29	30 8	8 8	31	∞	o ;	* 7	7	35	31 3	88	3	ć	9	8	ij	30	ļ	(C) 6	3	1	7.7	84	40	,	345		392		200	7	254	19	2	91	224	224	224	224	2	3
	1922					1916	1923					1824					CAN CONTRACTOR			1928	1921	1920		1927		0001	1928		1909	6601	1933		1930	1928	1931	1929	1932	1933	1934	1935	1936	

सन्दर्भव जयने

305
Ĭ
Siot
NIV.
je Je
ggo
Madg
ĸ,
WC
irrigation work, N
gat
ch Ch
each
for each
Ses
harg
ত
nce
maintenar
3int
ä
of
ent
II.—Statemen
Stat
ĺ
Π
No.
Ī
ME
LAT
නු

name of the		Ayacut,			Keve	Kevenne.					COSES.	
on, name of the										0	Denoing made duming look 30 wears	Amproximate
	Jirayati.	Subse- G quent inams.	Government inam lands.	Government inam cist.	ment ist.	Kattubadi on inams.	adi Tot al. 1.	Year.	Amount.	nepan	Account in support.	average cost of majntenance
	(3) ¥ 08.	(3) ¥ (3)	(₹) ¥ 08.	3) 188	હ ફ	(6) RS. A.	(7)	(8)	38. 4.	, ₄	(10)	(11)
							కింత బివల్లా పురం	۰۰ ایستان	ċ			
	273.90	50.78	185.68 1,875		0 10 43	43 15 2	:	1919 1917	15 0 132 6	0 4	Item 11, page 2, form 59, fashi 1328. Items 10, 11, 12, 13 and 14 of form 59,	'6
								1920	109 8	Н	fash 1327. Items 25 to 27, page 7, form 59, fash	:
								1925	10 0	0 I	1330. Item 66, page 7, from 59, faslis 1334	:
								1928	35	0	and 1335. Item 39, page 3, form 59, fasli 1337 · · ·	:
								1932	_	•	Page 12, annual repairs register	:
							1	1933 1934	30	00	. : . Do.	::
						1		1935	30.00	00	Do. Page 22, annual repairs register Volume	emn
148 .2× 3×3××						al.					П.	11
, ვ	:	:	:	×	:	- T			3	- EQ.	Logo ar, anticular logicales rogicales	
									4年			
149 ఏటి కొలవ.	92.41	22.83	47.00	599 15	တ	18 3	1 618 2 9	1914	146 13 11		Page 37, chitta for 1914 of Chandrameni Pathamehadevigaru.	:
								1918	174 2	0 1	Items 26, 21 and 33, D. Dis. 349/19	
								1917	130 021	~ c	Pages o to 0, 101m 99, 168n 1921	
								1920) 10	Item 2, page 6, form 59, fasli 1330	
								1921		0	Items 2, 4 and 21, pages 6 and 7, form $\frac{1}{12}$: u
								1922	188 14	¢4	Items 8 and 10, page 4, form 59, fashi	sli
								1923	52 0	0	155z. Items 2 and 3, page 3, form 59, fash	ili
								1925	900	0	1333. Item 54, page 7, form 59, faslis 1334 and	·· pu
								1924	130 0	0	1335. Item 74, page 8, form 59, fasli 1334	:
								1926	128 0	0	and 1335. Items 30 and 33, page 4, form 59,	
								1001		<	tasli 1336.	;
								1928	103 10	0	Item 47, page 4, 10111 53 Iash, 159 Item 5, page I, form 59, fash 1328	: :
									25.	O 10	Item 25, page 3, form 59, fasli 1328 Item 1 page 4, form 59, fasli 1329	: :

							1909	110 0 0	P	•	
								23 0 (manidevi Gam. O Page 8, chitte, fasii 1318, September	:	
							1029	6		:	
							1933	0	0	:	
							1934	0		:	
. وزاران							1935	182 4		::	
158 30 7 XX.	:	4.00	08-9	:	1 10 1	:	1925	3	0 Item 11, page 1, 101111 es, 1481:8 1552 and 1335.	:	
1K1 - 1 1 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2	48.19	24.00	18.76	330 3 0	7 10 7	:	1921	15 0		:	
1.71 පිරිම ස්වාණ.) 	•)			1920	21:	5 Item 2, page 1, form 59, fashi 1330	:	
-146							1919 1925	20 02		: :	
							6	¢			
							$\begin{array}{c} 1926 \\ 1920 \end{array}$	∞	7 Page 4, form 59, fashi 1329	::	
									4 Do	:	
						5°65. 28	- N. W.				
					and the second		II.		,		
152 erad adup.	:	:	:	:			1923	432 0	0 Item 28, page 0, 10rm 59, 13811 1852 0 Item 6, page 3, form 59, fashi 1333	• •	
)					Ā			0	0 Item 25, page 6, form 59, fasli 1333	:	
					71		1925	0		:	
					Ä		1935	00	O Page 12 of Sanctioned works registor	:	
	٠				:	ŀ	1923			•	
153 8女6 7年.		;	:	:	:		:	:	•	:	
3											
						್ಷಾತ್ರಿಕ್ಕಾ	(Xetho)				
154 kmk Bakis	29.39	:	:	318 2 8	:	:	1921	0	0 D. Dis. 218/21, item 12.		Repairs to
								406 1 141 4	7 Page 1; item 8; form 59; fasli 1331 and P. D. D. 17191	::	
									D. Dis. 111/21:		
155 కుమందారు చెరువు.	18.78	:	:	184 9 0	:	:	:	:	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	:	
156 రింగమ్మ చెరుభు.	16.39	19.09	5.46	162 12 0	:	:	1928	969	0 Item 16, page 2, form 59, fasli 1337	:	
157 g' 8 atog.	16.94	:	•	65 5 0	:	:	:	:	:	:	
168 七大公 著公政。	2.00	:	:	18 1 8	:	;	:	:	:	:	
The same of the sa											

Madgole division—cont.
work,
irrigation
each
for
charges
nt of maintenance charges for each irrigation work, Ma
of
II.—Statement
No.
STATEMENT

		Ayacut.		Revenue.	ıbe,				Costs.	1 1 1 1	
Serial number and name of the			Govern		Kattubadi			Rep	Repairs made during last 30 years.	Approximate average	÷
irigation,	Jirayati.	quent inams.	ment in	ment inam Jirayiti cist lands.	on inams.	Total.	Year,	Amonut.	Account in support.	cost of maintenance	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(•)	(2)	(8)	6	(g)	6	(10)	per year. (11)	(12)
	ACS.	ACS.	ACS.	RS. A. P.	R. A. P.	BS. A. P.		BS. A. P.			
			•		&	್ ಂತ ಲಂ ₍ ಗ್ ಸಂ — 'ಸೆಪಮ್ಮ	Age 138	å			
159 కొత్త చెరువు.	18.32	3.36	2.95	173 6 9	:	:	:	:	:	:	
160 8 octobe.	20.34	:	:	0 11 19	:	:	:	:	:	:	
161 ve 2 ve s	00-9	10.18	3.68	104 14 0	1 1 4	:	:	:	:	:	
16^2 ഔ 8_{J-} മാമ.	0-20	3.60	:	3 11 0	:		:	S.	:	:	
163 Krime alle.	2.00	:	89-9	67 3 7	0 8 0	67.11 7			:	:	
164 కర్కి పామువాని చెరుభ.	9.35	1.76	:	8 01 18	3 15 6		1921	1,029 12 0	D. Dis. 192/19, page 157 and D. Dis.	:	Masonry weir.
					। जपने		9161	399, 15 - 9 498, 15 - 9	182/21. D. Dis. 192/19, page 151, D. Dis. 821/21, tom 2and D. Dis. 194/21. Page 5: tom 30 form 50 fast; 1338	:	Two sluices.
165 తా ఎమ్మ చెరుథ.	:	:	:	;	;) :	r	575 0 0		::	
166 ముసలయ్యకట్లు.	:	:	;	:	:	:	:	:	:	:	
167 er w 375 xxx 200 x.	:	12.60	:	:	4, c; c;	4 2 2	:	:	:	:	
168 8 XXX 5 8 8 80 8.	:	14.00	:	:	5 14 0	5 14 0	:	:	:	:	
169 එරමුනෙක්.	;	1.50	:	:	0 10 1	0 10 1	:	:	:	• :	
170 ชาสาส ธ.	9.18	4-00	:	41 3 0	1 0 6	42 3 6	:	:	:	:	
						97 Sac [7	(************************************				
171 ರಂಜರ್ಜ್ ಪ್ರಕೃ	1.22	27-42	19.89	4 14 0	11 11 1	17 9 1	:	:	:	:	
172 మారెడు బండ.	:	3-00	9.24	:	4 4 0	4 4 0	:	:	:	:	
173 కొరగాని చేరుత్ర.	:	1.00	13.57	:	6 13 9	6 13 9	:	•	:	:	

							ಕ್ ಹಿಪ್ರಾ ಡು	Newson.			
174 bu Tons.	180-72	1.50	62-08	1,269 9	1 4	2 0 1	0 1,273 11 1	1917 1918	6 0 28 0	0 Page 1 of form 59, fasli 1327 O Items 24 and 25 in statement to D.	::
								1920 1921	21 2 28 0 13 5		:::
								1922	10 7	 8 Page 6, item 3, form 59, fasti 1531 5 Item 6, page 4, form 59, fasti 1532 7 Item 7, page 4, form 59, fasti 1532 	:::
								1923 1925	18 183 0 36 0		: :
								1926 1919	15 0 20 10 12 11 13 10 1	and 1335. 0 Item 32, page 4, form 59, fasli 1336 0 Item 6, page 1, form, 59, fasli 1328 0 Item 23, page 3, form 59, fasli 1328 11 Item 24, page 3, form 59, fasli 1328	::::
							8 3 3 3 0 (Tr 200.	o (X°SA)	6		
175 ಜ್ ರ ಪರುಪ್ರ.	8-48	:	0.97	143 8 0		ন্ <u>ন্</u>		1925	415 0	0 Item 30 of page 5 and item 38, page 6 of form 59, fastis 1334 and 1335.	:
176 కన్నయ్య చెరువు.	2.96	:	1-05	30 6 10		na .	1 h	1925	404 0	0 Item 31, page 5 and irem 36 page 6 of form 59 and fushis 1334 and 1335.	:
177 ఊర వెరువు.	15.77	:	3.00	136 4 0	;	144 144		1925	390 0	0 Item 29, page 5 and item 37, page 6 of form 59, fastlis 1334 and 1335.	:
178 జాకరమ్మ కాల్వ.	4.99	2.06	4.00	26 12 0):	:		:	:
179 మాక్యం చెరువు.	:	:	:	•	•		:	:	:	:	à •
180 x 25 xy, 30 xy.	:	:	:	:	•		:	:	:	:	:
				,	٠	£ .	3 2 2 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3		Nil.	••	÷
•						न वर्ष इस्त्र हुन्	లోవక్పిష్టాత్రం (గ తైవల్లి (గోగాడధ8)	χ0-	(m====================================		:
181 A& D X X 00.	;	:	:	:	:		:	1938 1.290	0 065.1	O Page 7, sanctioned works register, Vol. II.	â
182 కొండమ్మ చెరువు.	:	:	:	:	:		:	1933 1911	119 0 45 0	0 R.C. 3309/43, Eng	: :
183 ಗಂಗ್ ಳಮ್ಯ ಬಂದ.	:	:	:	:	:		:	1906	50 0	0 Page 60, chitta for fasli 1316	: ,

		Ayacut.		<u> </u>	Revenue,			l	. cores.	
			{		Transport			Rep	Repairs made during last 30 years,	Approximate average
serial dumer and hange of the Irrigation,	Jiraysti.	Subse- quent jnams.	Governt- inam lands.	Jirayati.	Kattudagi On inams,	Total.	Year.	Amount.	Account in support.	cost of maintenance ner year,
(1)	(2)	ල	(4)	9	9)	: G	(8)	6)	(10)	(11)
					50 4 40 C	(الموسد	- oww	- 3 x xw.		
184 తమురు చెరువు.	:	:	:	:	:	:	:	:	•	:
185 యుర్త జెరుఖ.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
186 జగ్గయ్య చేరువు.	:	:	:	;	:	:	:	:	:::	:
187 w8/2 was.	:		:	:	:	:	:	:	: :	:
	:	:	:	:	:	:	:	:	::	:
					S S	BOX W TO SON O (7	od (Artho.	o		
189 ఆక ురాజు చెరువు.	:	:	:	:	•		A.E.	25 0 0 119 0 0	Page 334, chitte for fashi 1325 18.C. 309/43, Frag.	::
190 ar & weg.	:	:	:	:	12 July 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12 12		1904	25 0 0 75 0 0	Hom 2, Progress Report fash 1314 Chista for fash 1320, page 47 (for	::
2					F F	14487 S	a -		years). Page 60, chitta for fasli 1327.	:
					uń		1912 1	1 46	Page 305, chitta for fast; 1322.	: ;
							1914	25 0 0	Chitta for fash 1316, page 58.	: :
								186 12 0	Pages 191 and 192, chifts for fash 1324 Dec. 195 chitts for feel 1324	• •
							1915	9 0 69	Tage 200, chitta for fash 1324	: :
							23	242 14 4	Page 306 of chitta for fashi 1325 and	:
								9 13 0	Chitta for fash 1316, page 61	:
							1917 1918	120 1 40 5 8 8 8 8	بہ	:
							Ġ	255	Tages 10, 13, entration test 1920	
								225 8 7 203 4 10	Fage 200, chica for lash 1527. Pages 267, 268, chitta for fashi 1329	
								6	Page 156, chitta forfor fash 1330	
							1922	121 456 44 0	Pages 146 and 147, chitta for fash 1335.	: :
							r	0	Page 29, R.C. 32/39-R.	:
								= -	Page 13, annual repairs, register I .	:
								2 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6 6	V 1	7
							1936		Fage, z, annual ropans, register 1, vol.	

_	
_	,
-	
	۰
đ	
	ľ
-	
- 22	
~	ì
	:
e d	
c	
_	
- 5	
744	
w	
75.	

						:		ومر خياسة لا	1028	. 430	, c	<u>م</u> د	Page 3 senetioned works, register, Vol.	
191 ණ-කම මිහනු	:	:	:	:		:		:	1938	<u>9</u>			age 3, sanchoned words, register, vor. IX.	
192 क्षिश्चित्रद्ध	:	:	:	:		:		:	11911	638	14	6 P	Pages, 44, 45 and 47, chitta for fashi 1320.	:
ı									1914 1915 1929 1930	30 30 236 107 25	00000	00000	Page 198, chitta for fasli 1324 Page 201, chitta for fasli 1324 R.C. 141/40, Eng. R.C. 4/39, R. (18), Page 3 R.C. 4/39 (58)	*::::
183 చంత ాతు క	\$-00 \$-	:	:	5	© =	;		:	1911 1915 1916 1930 1930 1932 1933	000 000 000 000 000 000 000 000 000 00		000000000000000000000000000000000000000	Page 51, chitta for fasli 1321 Page 201, chitta for fasli 1321 Page 307, chitta for fasli 1325 Page 3, R.C. 32/39 (14-4) R.C. 32/39, 14-4 R.C. 4/39 R (18 and 19) Page 14, annual repairs register	:::::::
			•				क्षत्राध		1935 1935 1936		port and 1 th		Pago 14, annual repairs register, Vol. II.	:
194 ಕ್ರಾಶವಾಸದಿ	28.04	;	÷	.	ສ ສ	:	वि जयन		1901 1905 1906 1907 1911	94 94 50 150	၈၈၀၁၁		Item 5 in avarza for lash 1301 Page 58, chitta for fash 1316 Page 99, chitta for fash 1315 Page 91, chitta for fash 1317 Page 45, chitta for fash 1320 for Gavirannakaitu, Mondikattu, Bhimalingakuttu and Maddikattu.	:::::
									1914	50	0	0	(for fasti 1323 and 1324), page 196, chitta for fasti 1324.	:
									1915 1916	40 70 100 125	0000	0000	Do. Pago 201, chitta for fashi 1324 Pago 307, chitta for fashi 1325 Page 315, chitta for fashi 1325	::::
										185 25	0 0	رځ ا	$\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}$ Page 253, chitta for fasli 1326 \dots	:
									1919 1917 1918 1919 1918 1930				Page 8 8t and 81, chitta for fasti 1328. R.C. 32/39 R R.C. 32/39 R	
								:•	9061	152	13 1	1	Page 58, chitta for lush 1310	

BUP. VOL.-147

division—cont.
Madgole o
work
irrigation
or each
for
charges
maintenance
jo !
II.—Statement
Π.
No
STATEMENT

		Ayacuu.			The second of	۲.			Repairs made during last 30 years.	st 30 years.		Approximate
bena, number and name of the irrigation.	Jirayati	Subse- quent inams.	Governm Insm lands.	Subse- Government quent Inam Jirayati cist. Inams, lands.	Kattubadi on inams.	Total.	Year.	mon		Account in support.	ſ	average cost of maintenance
ĵ.	(8)	6	(4)	(2)	(e) (b)	(1)	(8) 红0— 夏红 红	6) 88		(10)		(11)
195 55% Sen.	Acs. 30-00	ê :	• . :	яв, А. Р. 301 0 0	:	Rs · A. P. 301 0 0	2222	88888 88888 9999	 P. C Page 51, chitta for fasli 1320. O Page 201, chitta for fasli 1324. O Page 307, chitta for fasli 1325. O Page 259, chitta for fasli 1327. 	for fasli 1320 a for fasli 1324 a for fasli 1325 a for fasli 1327	::::	::::
196 ख्रुक्र अंचित्र	:	:	:	:	:	:	:	:	5	:		:
197 కో నేరు.	:	:	:	:	:	:	:	:		:		:
3						erector (Armoo.	. X 500.			0001		
199 3X 3XX	: :	:	•	:	Ha .			CT 000	s rage 202, calita lor iasil 1820	a 10r 18811 1520	:	: :
200 Abra ar Dalok	:	: :	: :	: :						:		:
								3				
201 లూలూరుకోటు కాల వ. ట	:	:	:	:	:	:	1906 1911 1914 1916		0 Chitta for fasli 1316 0 Page 45, chitta for fasli 1320 0 Page 187, chitta for fasli 1324 0 Page 314, chitta for fasli 1325 0 Page 253, chitta for fasli 1325	1316 for fastii 1320 a for fastii 1324 a for fastii 1325 a for fastii 1325	:::::	:::::
							1919 1929 1930	2 2 2 2 0 0 0		for fasli 1328	:::	:::
							1932 1933 1934	25 0 25 0 25 0	0) 0 Page 15, annual repairs register 0)	l repaira register	:	;
							1936	25 0	`	Page 15, annual repairs register, II.	vol.	:
282 16 0 7 45 cm.	:	:	:	:	:	:	1910 1901	49 0 138 0	Page 40, chitta for fasli 1320Item 7 in avarza for fasli 1301	for fasli 1320 a for fasli 1301	::	::
						ల ో చగవరవరం	500 (m. 500.	, (00)				
203 348 Tox.	:	:	:	:	:	:	:	:		:		:

						100 mg	X X				
204 కిర్ణూస్ పోరుత్ర	:	:	:	;	:	:	1911	988	0 0	Page 48, chitta, fashi 1320 Page 62, chitta, fashi 1321	::
							1916		0 0	Page 316, chitta, fasli 1325	:
							1932 1933	88	000	Pace 18 annual repairs register	:
							1934 1935		00		
							1936	30	0 0	Page 9 Do. Vol. II.	:
205 x540% 21X50.	:	:	:	:	:	:	:	•		•	
296 yes 8 ex.	:	:	:	:	;	:	1911	190	0 0	Page 48, chitta for fasli 1320 Page 51, chitta for fasli 1320	: :
							1914		0 0	Page 196, fasli 1324, chitta	:
							1916			Pages 311 and 315 of fasli 1325, chitta.	:
							1912	35.	62 52	Page 64, fasli 1321, chitta	:
						Show the do	Jim Soo-Nil.	III.			
					1 .4	300' V 200	ر معنی				
207 పోతులవాని చేరుభ	:	:	:	:	:				30	:	:
208 mg add.	:	:	:		:		1936	94 0	0	Page 18, sanctioned works register	:
209 6 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2	:	:	:	:	:):	:			i	:
210 BUST 02.	48.44	16.83	6.43	:	:	:	1906	88	00	Page 61, fasli 1316, chitta	:
							1911			: :	: :
										:	;
								2 2 2 2		Do Page 52, chitta for fasli 1320	: ;
							1912	~	r c	:	: :
							1930			R.C. 32/39 R, Page 25	:
							1932 1933 1934	999	000	Page 19, annual repairs register	:
							1935				
							1936	90 90	•	Page 4, annual repairs register, vol. II.	:
211 ×4 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5 ×5	2.91						:	:		:	

Remarks. (12)

e division-cont.
Sole
ation work Mad
irrig
for each
for
e charges
maintenance
oę
II.—Statement
×0.
STATEMENT

Serial number and name of the irrigation.	•		•						•	Renai		
irrigation.		Subse	Course.		32	Kattubadi				rec her	Repairs made during last 30 years.	Approximate
į	Jirayati.	quent frams.	ment inam	Jirayati cist.		on iname.	Total,	Year.	Amount,	!! !	Account in support.	average cost of maintenance
(1)	(2)	69	lands. (4)	(g) ¥ 8d	ä	(6)	C	. €	. A (e) *	٠,	(i0)	per year. (11)
			1	i		_	35° SO Ne	دهيم		• •		
212 చ్యారం నే బ చెరు భ ,	103.12	:	:	4,067 11 3	•		:	1919	840 0	0	Pages 63 and 133 of D.Dis. 192/19,	:
,								į			D. Dis. 369/20 and D. Dis. 519/19. D. Dis. 192/19	. :
								1920	98 12 86 12		Page 65, D. Dis. 407/20 Item B. name 6 in form 50, for 1: 1920	:
								1919		- 00 :	Items 27 and 36 in form 59, fash 1328.	::
								1921	95 11 97 11		1tem 31 in D. Dis. 821/21 Item 56, page 10, form 59, fasli 1331.	::
							1	1925	96.0		Item 58, page 7, form 59, faslis 1334	::
								1926	15		Item 27, page 4, form 59, fasli 1336	:
						त्रम		1927 1928	73 0 249 0		Item 29, page 3, form 59, fasji 1337. Item 20, page 2, form 59, fasji 1337	::
								1930	75.0	06	R.C. 32/39 R	::
						III-		1933 1934 1035	3-5		Page 16, annual repairs registered, Vol. I.	•
							,	1936		`	Page 27, annual repairs registered, Vol. II.	:
చిట్టితాని చెరుత్ర.	:	113-00	:	:	30 14	14 5	:	:	:		::	:
214 oræ కో నేరు.	:	8.00	3.00	:	0	14 9	:	:	:		::	:
215 3 × 3 × 4.	22.03	16.00	32.36	91 1 2	12	9	:-	1928	215 0	0	Page I of Muramat Register for fash	:
3								1001			1337.	
								1921	• 009 • 009		Item 20 in D. Dis. 821/21 Page 11. D. Dis. 637/25	:
								1925		0	Page 209, D. Dis. 334/26	: :
								1920	67 12	3 0	Page 59, D. Dis. 407/20	:
								1922		2	Ttem 22, page 7, form 59, fash 1531 Item 55, page 10, form 59, fash 1331	: :
								1923		-	67	:
								1820	0 029	>	1tem 32, page 6, form 59, faslis 1334 and 1335.	:
								1925		0	Item 28, page 4, form 59, fasli 1336	:
								1927		0	Item 28, page 3, form 59, fasli 1337	:
								8061 1908	2 2 2 2 3 3 4	0	Jrem 26, page 3, form 59, fasli 1328 Page 35, fasli 1317, chitta Sri Rajendra-	::

u	faali 1336	:	:	:	:	: :	. Dis. 349/19.	:	:	fasli 1337	:	:	:	ŏ, form 59, faslis 1334	fasli 1337	:	:
0 Page 5, fasli 1317 (March) chitta, Sri Rajudramani Devi Garu.	0 Item 10, page 3, form 59, fasli 1336	:	:	:	:	0 Item 28 in D. Dis. 349/19	0 D. Dis. 53/16 0 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	:	:	0 Item 56, page 4, form 59, fasli 1337	:	:	:	 Item 27, page 5, form 59 and 1335. 	0 f* 'm 46, page 4, form 59, fasli 1337	:	:
17 8	0.0	:	: ;	;	:	•	35 0 35 0 35 0 17 8 80 8		- Car	o .	:	:	:	0	2 0		:
	400					64				249				1,002	67		
1907	1927	:	:	:	:	1918	1911 1912 1913 1914 1918			1928	:	:	:	1925	1928		•
	:	:	:	:	:	:				:	:	:	•	:			;
	9	5	9	9 10		12 6	ত ন্যা	14 45	Ä	0 0				0 1			=
	11 9	0	10	; •	• •		01		:	÷ :	:	: :		7			13 10
	9	0	•		•	3	9			0 1				œ			ဗ
	178 1	174 14	31 12	:	94 6	2,034 6	343 15	;	:	122	:	:	:	ñ18 4			929 0
	:	4.00	15.00	:	:	:	64∙3 5	:	:	6.70	:	:	:	159-27		:	11-891
	32-00	4.00	22-00	21.50	:	30.00	33.00	:	18.00	22.00	:	28-00	:	120- 76 157-70 15		:	25-44 65-50 158-11
	39.36	43-72	7.95	:	18.87	215.49	64-59	:	:	29.49	:	:	:	120.76		:	25.44
	216 పొండవల చెరువు.	217 XOX ने ने जिंद कु.	218 వడాలు చెరుళ	219 8ంగాల చెరువు.	220 word nod.	221 खन्दीस इन्धिंड.	222 యా.(రందేవి కాలవ.	223 Krod Jan.	224 కొచ్చురువాని బంద.	225 కోనాడ చెరుత్ర.	226 w8 wox.	227 w row 200.	228 vosto 2018.	229 మాల గేడ. డ		230 ನಂತಾಗಳ ಬಾರ.	231 7 7 7 2 9 3 .

SUP. VOL.—148

Remarks. (12)

Subsection Su		1	Ayacut.		Reve	Kevenue.			į	Costs.	1 1	1
「 Tinyadi. querit mental lings if the part of the p	Serial number and name of the		Wat hope	Course		Kattubadi			Rep	Repairs made during last 30 years.	*	Approximate
(9) (4) (5) (7) (8) (7) (7) (8) (7) (7) (8) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7) (7	irrigation	Jirayati.		ment inam lands		on insm _s .	Total.	Year,	Amonnt.	Account in support,	- [cost of
	(3)	€	9	(₹)	9	9	<u>(</u>)	(8)	⊕ ₹	(10)		per year. (11)
1917 400 0 0 1917 400 0 0 1930 833 10 6 19	ి య్రాహనుభు.	· :	:	:	:	;	మత్స్వప్తలీరిం .:		e 0	Page 60, chitta for fasli 1316 Page 49, chitta for fasli 1320	::	::
Sec Jalampalle. Sec Ja	ి రాశ్రల చెదుట్త.	:	:	:	:	;	:	1917 1912 1930 1916	0000	Page 256, fasii 1326 chitta Page 62, fasii 1321 chitta Page 42, R.C. 4/39-R (9 and 10) Page 311, chitta for fasii 1325	::::	::::
	ీ రాచకటు కాలవ.			See	Jalampalle.	ন্তু নূত্ৰ	100 miles	& (7° 35)	•			
	్ పూర ఇదుళ.	:	:	;	:	e, 23 Na 47	మ(గివల్స్) (og :		::		:
	ే వంకమామిడి చెప్పు.	:	:	:	:	Ħ:				÷		:
	1 count survivience.	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:
	8 ಕಂದಿ ಪರುಕ್ರ.	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:
	9 ವಾಂಪನ್ನ ವಹಕ್ಕ	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:
) గో.రావాని బంద.	:	•	:	:	:	:	:	:	:		:
	ి రామయ్య చెరుత్ర.	:	:	:	:	:	•	:	:	:		:
	ి దొడ్డా పాడు చేరుతు.	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:
# CDN X X X B B S X x x x x x x x x x x x x x x x x x x	కి ముర్రిమాను తెరుత్తు.	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:
চ জ ু পু নাম মন্ত্র	4 దిగువమ్మరిమాను చెరుత్రు.	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:
6 中 中 大 大	5 కొక్కెటరుత్ర.	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:
	246 ರಾಮನ್ನ ಪರುಪ್ರ.	:	:	:	:	:	:	:	:	•		

247 ඇමමුසින-ර	:	:	:	:		::	:		:	,:	·:	Ē:
248 a 56 50 00.	:	:	:	:		:	:	:	;	:		:
ಸ್ ಸಸ್ಸ್ನ ಪ್ ಕ್ಸ್ರತ್ಯ ಪರುಶ್ರ.												
249 mostrin 20ch.	:	:	:	:		:	:	;	:	:	:	:
2:0 సత్యనా రాయణ చెరువు.	:	:	:	:		:	:	•	:	:	:	:
251 పాక చెరుత్ర.	:	:	:	:		•	:	;	:	:	:	ć
252 శించాం[ది ఆక్షను చెరుతు.	:	:	:	:		:	•	;	:	:	:	:
253 ಪಂಪಸ್ತ ಘಟ್ಟಿತು ಪಹುಪ್ರ.	:	:	:	:		:	:	:	:	·	:	:
254 ೯ಌ ಕ್ಷ ಇರುಶ್ಯ	:	:	:	:		:	:	:	:/5	•	:	:
200 మిరా చెరుత్ర.	:	:	;	:		in a				-	:	:
256 పోతురాజు చెరువు.	:	:	:	:		: H					:	:
257 రింగయ్య చెరుభ.	:	:	:	:		: :) - i i i				:	:
258 ಪಂಷನ್ನ ಪೆರುಪ್ರ.	:	:	:	:		:					<u>:</u>	:
259 bl 8 78.	:	;	:	:		:	:	;	: ;	:	<u>:</u>	::
260 8° km 7%.	:	:	:	:		:	;	:	:	•	:	:
261 ons a strain.	7.96	;	:	ŏ7 13	879	:	संस् ट े∫यः ::	ಕುತ್ತ್ ಸತ್ಕಾಪ್ತಾ ತಂ (ಸಾಮ್. 	್ತ್ :	:	÷	:
262 3-64 % UVY.	0.50	:	:	2 12	3	:	;	. :	:	•	:	:
263 రావిమాన: చేరుత్ర.	41.59	0.75	9-50	285 6	•	0 3 0	:	:	:	•	:	:
ን ተመታ ነው። የተመታ ነው።	115-11	54.80 104	70	1,344 15	φ 1	27 5 9	,	మేడివాడ ₍ గాణం. 1911		0 Page 50, chitta for fasli 1320	fasli 1320	:
3 3 4		٠							56 8 100 0		fasli 1321 fasli 1321	::
								1935	180	0 Sanctioned works register	register	•
								1938	100			

nt
Š
-uc
isi
div
ole
dg:
Ma
, H
VOY
n v
tio
nga
Ξ
each
r each
harges for
es
arg
сp
ce
nan
te
ıair
п
of
int
šme
tate
Š
H
_
N
LX
ME
TATE
STA

		1			- A			Ļ	TO THE PARTY OF TH	
Serial number and name of the			Government		Kattuba.!				Repairs made during last 30 years.	Approximate
irngation.	Jirayati.	quent inams.	Insm Isnds.	Jirayati	cist. on insms.	Total.	Year.	Amount.	Account in support.	cost of maintenance
(1)	ହି ଓ	6	(t)			6	(8)	_	(10)	per year, (11)
	P. C.	ACB.	V.	ES. A, F.	. 46	్. మీడితాడ్ ₁ నామం.–	- 1 2 X XX	∢	**	
265 7x.	:	:	;	:	:	: ر		:	:	:
266 varion variety.	16.76	12.83	15.91	198 9 1	:	:	::	::	:	:
267 ఆక్కు నాయుడు చేరుతు.	8.00	10-81	7.91	95 11 7	•	•	. :	:	:	:
268 ලැසීන මුනුණු.	79·10	3.00	17-06	47 13 2	:	సమ్మలోక _{[7}	. مغدرا	4	:	:
269 లోని చెరుభు.	:	:	:	:					:	:
270 urertiğen.	:	:	:	:	45.0		i T		:	:
271 × 3 5 5 80 cs.	.;	:	:	:	13.				•	:
272 కంచకటు. ట	51-90	11.00	10.67	493 · 0 · 0	NA NA		1901 108 49 1911 100	800	Item 46, average for fasil 1301 Item 6 in average for fasil 1301 Page 8. chitta for far 1390	
								87	Page 88	::
						19	1916 491 1935 2,360			:::
			:			SENTER ((Arton-Nil.	≓ਂ		
					49.	9. పెనకాళల	1 × 2000			
<u> 273</u> రావిమాను చెరుభ	86-63	96.5	17.51	375 3 0	61	:	1921 159 314	$\begin{array}{c} 159 \ 14 \ 11 \\ 314 \ 15 \ 10 \end{array}$	D.Dis. 252/21 Item 5, page 6, form 59, fasli 1330 and D.D.: 999 2 461/91	pu
						T .	1928 245 114 1939 8	0 0 0 0		37.
					108.	8. 3xx 0 0x	6 (Tratio.			
27⊈ క్రచముల చెరుత్ర.	-			7	:	:	1925 · 350 1921 90 1923 41 1925 79	0 0 0	田田田田田	. ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ; ;
						1	1936 503	0	1334. Bo 927146 Eng	

	:	:	::	::	;	:	: :	::	:	::	:	: :	: :	:	; ;	: :	:	:	: :	:	:	:	:	:	: :	:	:	: :	:	: :	:::
	D.Dis. 11,437/17and 402/20and item 5, page 4, form 59, fasli 1328.	is. 334/26	`~	Item 9, page 6, form 53, fash 1951. Items 45 and 45, page 9, form 59, fash 1331.	Item 3, page 1, fa _s li 1332, form 59 and D. Dis. 642/22.	Item 9, page 1, form 59, fasti 1333	Item 20, page 4, form 59, tasti 1336. Page 21, canctioned works register	Page 28, sanctioned worksregister	D. Dis. 349/19	D. Dis. 448/18	D. Dis. 706/26	Page 5, form 59, tash 1327	Page 219, D. Dis. 334/26	Page 51, D. Dis. 407/26	Page 6, item 7, form 59, lash 1331 Page 6, item 8 form 59, fash 1331	Page 7, item 19, form 59, fasli 1331	Page 8, item 37, form 59, fasli 1331	Page 5, item 22, form 59, fasli 1332	Page 5, item 18, form 59, fash 1333 Item 10 nage 1, form 59, fashs 1334 and	1335.	Item 12, page 3, form 59, faslis 1334 and 1335.	Item 60, page 7, form 59, faslis 1334	Item 25, page 4, form 59, fasli 1336	Item 56, page 4, form 59, tasli 1337	Item 3, page 2, 10tm 59, tash 1526 Item 10, page 2, form 59, fasli 1328	Page 81, Re. 32/39 R.	Pe. 4/39 R	Fago 20, annual separement register Do.		Do.	Page 39, sanctioned works register Page 39, sanctioned works register
	₩	0	00		0	C	0 0	0	0			9 9	•		==				= =		0	0		o c			ф c			00	00
	799 15	0		zi 4 58 14	0 2		ФС 44		17 0	415 15		45	- Arm	39 12	19 7				28		49 0	31 0	31 0		17 13			2 C		85 88	170 cc
á	79	23	8 7	. ž8	577	111	14	277		4	3	14	- ≈	<u>.</u>			61	5	Z 2	3	বা	ಣ	er,	೯೦೯	7,-	100	e2 0	æ œ			3,8
المحتي	1920	925	1920 1921	1922	1923	924	1926	000	1918		1926	1917	1925	1920	1921		1922	1923	1 095		1924	1925	1926	1927	1919	1930	1001	1935	1933	1934	1936
20X045	:								3 16 11 2		(i	神		F	而从从安住公司 第一	門とはない。		ı													
	:	,							704 12																						
	:								25.73																						
	:								51.03																						
	:								72.00																						
	275 x 876 8 cm.		£	UP.	VOL.	<u> </u>	148	į	276 xc. 3000.																						

	į	Ayacut.		Reve	Revenue.				, canta	
		9.5			Kattubadi		l	Repai	Bepairs made during last 30 years.	Approximate average
Serial number and name of the irrigation.	Jirayati.	quent insme.	ouese covernment quent inam inams. lands.	Jirayati elst.	on tname.	Total.	Year.	Amount.	Account in support.	cost of maintenance per year,
(3)	3	6)	€ !	(9)	9)	3	(8)	(6)	(10)	(11)
	¥0¥	•	ġ	100 A. 1	ì	103. 375, Sten, mate.	કુ કુ	i		
277 క ుతతి కాలవ.	:	:	:	:	:		1919	10 8 11	Item 20, page 3, form 59, fasli 1328 \ldots	:
278 w & Kan w w ex.	:	:	:	:	:	:		100 0 0	Item 8, page 2, form 59, fagli 1328	:
279 EXENTE BENTO.	:	:	:	:	•	•	1914	24 0 6	Page 20, chitta 1915	:
280 200 200 200 200 200 200 200 200 200	:	:	:	:	:	:	1918 1921 1925	612	Item 34, statement in D. Dis. 349/19 Item 27, statement in D. Dis. 821/21 Page 219, D. Dis. 334/26	;::
					विद्याप		1920 1921	10 0 0 21 0 0 11 1 3	Do	:::
					। नयनं		1922	10 8 11 13 13 7	Do. Items 47 and 48, form 59, page 9, fashi 1331.	::
						>	1923	17 4 0 91 4 0 14 0 0	Do. Item 11, page 4, form 59, fasli 1332 Items 11, 25, 29, page 4, form 59, fasli	:::
							1925	15 0 0 41 0 0 96 0 0	Do. Do. Tem 25, page 4, form 59, faslis 1334	:::
								15 0 0	tem 50, page 7, form 59, faslis 1334 and 1335.	:
								10 0 0		:
							1927	00	Item 7, page 3, form 59, fasli 1336 Item 21, page 4, form 59, fasli 1336	::
							1928	000	Item 22, page 4, form 59, fasli 1336 Item 45, page 4, form 59, fasli 1336	::
							1919 1909 1930	25 0 16 1 0 16 0 0	1tem 35, page 4, form 59, fashi 1328 Page 86, chitta fashi 1319, C. Divn. Re. 32/39, R. 23/1	:::
							1936	10 0 0 25 0 0	Re. 32/39, R. 23/1 (1) Page 23, annual repairs register Vol. II.	•

					ଦି	బీలభిందం హాన్స ^{వోలు}	See (3	ومعسرا		
281 మారకాలునవాస్ చేరుత్రు, 26-63 గెడ్డకట్లు.	సుత్ర, 26-63	:	:	168 3 10	:	:	1921	362 15 270 6	3 D. Dis. 321/21, page 2 Items 17 and 18, form 59, fasii 1331. 4 D. Dis. 324/21, item 25, page 7, form 59,	Sluices at C.S. 306.
3							1923 1925	23 O 86 O	fasli 1331. 0 Ifom 15 page 4, form 59, fasli 1333 0 Itom 8, page 1, form 59, faslis 1334and	::
								382 0	1336. 0 Hem 35, page 6, form 59, faslis 1334	:
							1927	264 0 0 100 0 0		::
							1930	2 × 4 ×		:::
282 ххв чхв.	:	2.00	:	·· :	:	1 0 0			0 Re. $4/39$ R. (5)	:::
283 まずま 司公内.	:	:	:	:	:	•	1936	626 0	0	
*					1 4	BE K 1878 [mano-Nil	الله الله الله الله الله الله الله الله	o-Nii		
284 K. (8 74 T. 5 T.	:	:	:	:	:	And annually delicated	1926 1926 1921 1922 1923	310 15 15 0 15 0 15 0	B D. Dis. 448/18	:::::
285 వడాలు చెరువు.	44.32	10.00	14.64	446 1 0	0 9 7	450 7 0	1936	86 1 08 157 0 0	o ke. 4/33, K.) Re. 3320/45, Eng	:::
286 est oras adop.	2.00	:	:	29 0 0	:	:	:	:	:	• :
287 ಪಂಡರ್ ಜ ಘಳನ್ನ ತಹಶ್ರ.	: \$\frac{1}{2}\$:	:	:	:	:	:	:	•	:
288 xr·20.6 vides.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
						111. تاميح 111. تاميح 111. تاميح	مين مين	1	-	
288 grb ac.	: :	:	:	:	:	•	1922	77 0 (1 tem 34, page 8, form 59, fasti 1331 1 tems 2 and 3, page 1, form 59, fastis 1 129, 2, 3, 139, 6 	::
								269 0 0 348 0 0	Ite	::
							1936	678 0	1335. 0 Page 16, sanctioned works register	:

Remarks. (19)

cont.
division-
Madgole
work, !
for each irrigation w
each
for
charges
maintenance charges
it of
-Statement
Π
No.
STATEMENT

		Ayacut.		Revenue.	ue.					Costs.	
Serial number and name of the		1	Gover-		Kattubadi	;	l		Repair	Repairs made during last 30 years.	Approximate
irrigatjon,	Jirayati.	quent insms.	inam lands.	Jirayati cist.	on inams.	Total.	Year.	Amount.	nt.	Account in support.	cost of
(3)	(3)	ଚ	€	(5)	9)	3	8)	6)		(10)	per year.
	₩03.	AOB.	A08.	16. A. P. B	BS. 4. P.			B.B. A.	å		Ì
						30XXX0	- x 200.				
290 పటి కాలవ	:	:	:	:	:	:	1905		0	Chitta for fashi 1316, page 58	:
								_		Do.	:
							1811	75 0	_	Chitta for fasli 1320, page 47	:
							1914	00 c) (Chitta for fash 1324, page 194	:
							1919	9 6	י פר	hitta for fash 1325, page 309	:
							1930	25		Page 31 Re 39/39 R	• •
							1932	72	, <u>n</u>	Page 21, the salps in	:
							1933	25		ose - i, animini apalits register	: :
							1934	25. 0	· c	:	:
					4-		1936	25 0		Page 3, annual repairs register, Vol. V.	: :
ट्रा XXX क्रिक्ट क्रिक्ट	:	:	:	:							:
292 x 5 x 5 x 5 x 5 x 5 x 5 x 5 x 5 x 5 x					FJ.						
AND THE WEST	:	:	:	:		NA P				•	:
293 Dr. Oct, 20cg.	:	:	:	:						•	:
,					1	N XX		7 2			
						omy) ones	000				
,						ر) معديد	رم مرويد)				
234. క్తో చేరుత్ర.	62.10	:	:	254 10 0	:	:	:	:		•	:
295 F. S. K. S.	106.14		01.0	499 14 0			9				
68	F1-001	:		# -	:	•	1931	45 14	= = = =	Item 19, page 2, form 59, fasli 1327 Fe. 98/39 R	: :
										Page 5, sanctioned works register	;
296 and town along.	:	:	:	:	:	:	1928	238 0	0	Item 17, page 2, form 59, fasli 1337	:
297 ఆ మ్మన్న జెరుతు.	:	:	:	:	:	:	:	•		:	:
)											
2 30 Belso enok.	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:
299 Ne sos.	:	;	:	:	:	:	:	:		:	:
300 frak 388.4	27.13		1.84	· 8 8 6			1098			orn 18 name 9 from ED fact: 1997	
;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;;		:	K >	•	:	:	0701	9 8 8 8	4 A 2 O	Page 1, form 59, fasti 1337	: :

							58.	. సత్యవరం	500 Tr 200.	90.		
301 ఏటి కొలవ.	70.92	73.66	85-63	473 5	10	1 01	6	483 7	7 1936	40 0	0 Page 19, annual repairs register. Vol. II.	;
									1933			:
នប									1935 1930 1909	40 40 133 7	0 Page 7, Re. 32/39 R	::
P. VOL									1914 1918 1919		0 0 0	: ::
·1									1911		و و و	:
.50									1913 1914 1917	11 11 11 11 34 15	6 D. Dis. 360/16 8 Page 8, form 59, fasli 132	::
									1921			:
									1922 1923 1925	04 05 0 0	000	:::
						. 1	THE STATE OF		1926	2194	0	:
302 3 5 300 5.	:	:	:	:			nie Tria	5d	1928	9	. 0 . 116m 23, page 2, torm 39, 18811 1951	: :
303 4 0 1	:	:	:	:		414	HUL		1928	15.0	0 Item 57, form 59, page 4, fasli 1337	•
304 - vacts - 32 sp.	:	:	:	:		:		9	:		:	:
305 కోమటి చేరుత్ర.	;	:	:	:		:		:	:	:	:	:
306 650 CCS 3000.	:	:	:	:		:		:	:	:	:::	:
							ĥ	J 25 2 50	رهم ۳۰			
307 పెద్దాజు చేరువు.	:	;	:	;		:		;	;	:	:	:
308 පසුදීමූ හරහ.	:	:	:	:		:		;	:	:	:	:
309 న్ల్ల చేరుత్ర.	:	:	:	:		:		:	:	:	: :	:
310 octus 200%.	:	;	:	;		:		:	:	:	: : :	•
							þ	ರ್-ವಿಘ್ ಕಂ	. المتحدد			
311 T 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5								See Zal	See Zalampalle.			

Serial number and name of the jirigation, (1) (1) 312 丁亚思 高松亮。 37 313 紫陽光冷炎 高松寒。 18	Jiravati									
ion. स्ट्रें डि.	Jirovati		Governmen	, 1	Kattubadi		į	Ref	Repairs made during last 30 years.	Approximate
№ 33 34 35 36 36 36 36 36 36 36 36 36 36 36 36 36		quent inams.	iosm lande.	Jirayati cist.	on inams.	Total.	Year.	Amount.	Account in support.	cost of
्रे अक्ट इंट्र	(2)	(3)	(4)	<u> </u>	(g)	3	<u>(§</u>	(6)	(10)	per year. (11)
्रे १५७ १५					6	ProKur-B	3 1× 500.	°.		
्र इट्ट ब्रा	ACS. 37-35	A CS. 9 3-28	:	475 11 9	:	:	, 1906 1911 1916	BS. A. P. 65 0 0 300 0 0 0 0 0 0	Chitta for fasli 1316, page 57 Chitta for fasli 1320, page 45 Chitta for fasli 1325, page 312	:::
	:	:	:	:	:	:	1181		Chitta for fasli 1321, page 63	: :
١٩	15.30	17.39	:	64 5 3	:	:	:	:	::	:
	:	:	:	:	:	:	:	:	::	:
316 xc 30c.	1.64	10.00	:	22 6 8	:		COOK		:	:
317 w K 200%.	:	:	:	:	कि.) विद्य				::	:
318 ಮಂಡೆಸ್ಟ್ ಬಂದ.	:	:	:	:	E .				:	:
319 ಪತಿಕೌಸ ಬಲಸ.	:	:	:	:	<u>1</u>				:::	:
320 ఆల్లునాగి బండ.	:	:	:	:	÷ :				::	:
321 ਡ੍ਰਿਨੈਫ਼.	:	:	;	:	:	:	1918	100 0 0	Page 79, chitta for fasli 1328	:
	1.00	12.36	:	12 1 0	:	:	1906 1907 1914		Chitta for fasli 1316, page 57 Page 91, chitta for fasli 1317 Page 93, chitta for fasli 1324	:::
						9வுக்	ر الم			
323 (శీవాదినానీ చెరు	:	:	:	:	:	:	:	:	•	:
324 శీలావాది చేరుభ.	:	;	:	:	:	:	:	:	•	:
325 ఆడివి చెనుత్ర.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
326 నాగరెడ్డివాని చెరుభ.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
327 Landon	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
328 కోగెం చెరుత్త.	•	:	;	:	:	:	:	:	:::	;
329 ప్రతాలజ.	:	;	:	:	:	:	1900 1910	485 0 0 800 0 0	Itom 45, average for fasli 1301 Agreement—Page 57, chitta for fasli	sli

							చాగల బుడు.													
::::::::		:	:::	:	:	:	€ :	:	:	:	:		:	:	:	: :	::	::	:	:
:::::::			:::				:		:							::	::	1301	Vol.	:
Page 91, chitta for fasli 1917 Do. Page 52, chitta for fasli 1320 Page 196, chitta for fasli 1324 Page 267, chitta for fasli 1329 Page 195, chitta for fasli 1332 Page 59, chitta for fasli 1332 Page 59, chitta for fasli 1321 Page 51, annual repairs register		:	Page 305, chitta for fashi 1325 Page 317, chitta for fashi 1325 Sec item 2 in average for fashi 1301	::	:		Page 50, chitta for fasli 1320		See item I, average for fasti 1301	::	•		:	•	: :	Page 44, chitta for fash 1320	Page 50, chitta for fashi 1320 Page 258, chitta for fashi 1327	Page 62, chitta for fasli 1321 Page . item 3, average for fasli 1301	Ŋ.	11. Item 15, progress report, fasli 1314
00000000			000		200		c1 [-	The Party and Personal Property lies	**									_	0	0 0
770 6 15 0 150 0 150 0 150 0 185 0 75 7	• O q	:	86 15 13 1 50 0	:			12		38):	:		:	:	:	-		23.7		.024 (
1967 1911 1914 1919 1923 1932 1932	తురుజోలు (గామం.	:	1915 1916 1901	:	: 6		1911	1	1861	:	:		:	:	:	1907 1911	1918	1912		1904
	18. wwsf	:	:	:						:	:		:	:	:	:				
		:	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:	:	:				
*		;	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:	:	:				
		:	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:	:	:				
		:	:	:	:	:	:	:	:	:	:		:	:	:	:				
		:	:	:	:	:	:	 Э	:	:	చిత్తుత్తాని		:	:	:	٠٠٠ ميه ميه الم	್ವಾರುಶ್ರ.			
		330 AT: 20 X.	331 రాజున చేసుత్రం.	332 2000 X 8 8.	333 000000.	334 6 0% चिक्रम्	335 Book & 20 &.	336 5" A McGO BOE	337 హాత్రిస్త్రావరుక్	338 gray XO 35.2	339 పాత చెరుభ స్థిక బొడ్డుతాని	संध्यम्.	340 em 658 300 80.	341 భర్మకానాము.	342 30 50 50.	343 ప్రవృచాజునేటు తొలుాళా	್ಷಾಗ್ ಪ್ರಸ್ತಿಶಾಗ್ರಿ 'ಪ್ರದುಶ್ರ.			

Madgole division—cont.
work
irrigation
r each
for
charges
maintenance
ф
II.—Statement
0
Z
STATEMENT

		Ayacut.		4 Reve	Revenue.)) [Costs.		
Serial number and name of irrigation,	Jirayati.	Sabse- quent	Gevernment Inam	nt Jirayati cist.	Kattubadi on	Total.		Вера	Repairs made during last 30 years.	Approximate average cost of	Remarks
(1)	(3)		lands.	<u>(6</u>	inams. (6)	9	Year. (8)	Amount.	Account in support. (10)	maintenance per year. (11)	(11)
					18.	తురునోలు 1 గామం-	ەمكەت ر د	- Berson			
344 వ్రవృరాజుచేట బెహరాబాని	ACS.	:	:	:	118. A. P.	:	· :	نې	:	:	
चेठा हो.											
345 wax 20cz.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	
					23.	स्क्ष्य	¥.550.				
346 పూర చెరుభ్య	:	:	:	:	:	:	90e	20	Page 60, chitta for fasli 1316	:	
,								0	Page 61, chitta for fasli 1316	:	
					4	The state of the s	1907	300	Page 91, chitta for fasli 1317		
					都			0	Fage 43, chitta for fash 1320 Do	. :	
					51K			D. Car	9, chit		
					17	1		200	Fage 195, chitta for fash 1324 Page 310, chitta for fash 1325	: :	
					न	が場所		0	Page 57, chitta for fasli 1321		
					Ä		1930	12 12 5 50 0 0	Fage 59, chitta for fash 1321 Page 23, Re. 32/39, R.	::	
						}		0	Page 6, annual repairs register, Vol. II.		
							1833	0 0 811	Page 3, sanctioned works register	:	
ತಿ±ಿ ಮಣ್ಣ ಸ್ವಾಯಾಮ್ ನಲ್ಲಲ್ಲಿ.	:	:	:	•		:	:	:	:::	:	
348 gr 4 ao	:	:	:	:	:	:	:	:	:	;	
1											
					112.	. 3 00 m	• رکمه مرا ا	•			
349 వూర చెరువ.	:	:	:		:	:	1922	100 0 0	D.Dis. 978/21, item 29, page 8, form 59, fashi 1331	:	
							1923	158 0 0	Page 1, item F, form 59, fasli 1333 and D.Dis. 364/23.	· ·	
							1927 3 1936 1	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	Item 9, page, 3, form 59, fasli 1326 Page 36, sanctioned works register	: :	
350 కొంకుప్పి చెరుత్త.	1.64	:	:	•	4 14 8	:		12	Item 33, page 8, form 59, fasli 1331 Item 1, page 1, form 59, faslis 1334 and	: ::	
							1936	155 0 0	1335 and D.Dis. 368/23. Page 40 senationed monte register		Trim Mivaninalom to

: :

10 0 0 Item 62, page 7, form 59, faslis 1334 and 1335.
 232 0 0 Re. 3312/43, page 9, sanctioned works register.

Column C			Ayseut.			The second secon			•	Ronsite made during last 50 years	Andrewinete	
1,0, 1,0,	Serial number and name of the irrigation.				nt 3. Jiroyati cist.		Total.	ί,			Average cost of	Remarks.
(i) (ii) (ii) (ii) (iii) (iiii) (iiii) (iiii) (iiii) (iiii) (iiii) (iiii) (iiii) (iiii) (iiiii) (iiii) (iiiii) (iiiii) (iiiii) (iiiiii) (iiiiii) (iiiiiii) (iiiiiiii								Year.	Amoun		maintenance	
Acc. Acc. Acc. Acc. Acc. Acc. Acc. Acc.	(3)	(3)	69	€	(5)	(9)	3	(8)	6)	(91)	(11)	(12)
Acc. Acc. Acc. B. A. P. B. A. P. B. A. P. B.							Kayo KKN	र्थक्र	.منگهم			
1930 108 0 Page 19, Re. 23/39, R. 1928 1499 3 10 Page 1, form 59, fasil 328 . 1928 1499 3 10 Page 1, form 59, fasil 328 . 1928 21-00 29-09 436 1 0 10 10 8 446 11 8 137 34 2 7 Page 7, form 59, fasil 327 . 1920 270 0 D.Dis, 59/20 and 89/12 . 1920 270 0 D.Dis, 59/20 and 89/12 . 1920 270 0 D.Dis, 59/20 and 89/12 . 1921 20 0 Item 15, statement in D.Dis, 69/9/2 . 1922 270 0 D.Dis, 59/20 and 89/12 . 1922 20 0 Item 15, statement in D.Dis, 69/9/2 . 1923 24 0 D.Dis, 14/9/21 . 1924 24 0 Item 15, page 6, form 59, fasil 331 and D.Dis, 69/9/2 . 1925 27 0 Item 20, page 9, form 59, fasil 332 and D.Dis, 14/9/2 . 1925 27 0 Item 20, page 9, form 59, fasil 333 and D.Dis, 69/9/2 . 1925 27 0 Item 20, page 9, form 59, fasil 333 and D.Dis, 69/9/2 . 1925 27 0 Item 20, page 3, form 59, fasil 333 and D.Dis, 69/9/2 . 1925 27 0 Item 20, page 3, form 59, fasil 333 and D.Dis, 69/9/2 . 1925 28 0 Item 20, page 3, form 59, fasil 333 and D.Dis, 69/9/2 . 1925 29 0 Item 20, page 4, form 59, fasil 332 and D.Dis, 69/9/2 . 1926 29 0 Item 20, page 4, form 59, fasil 333 and D.Dis, 69/9/2 . 1926 20 0 D.Dis, 62/19 . 1927 1928 1920 1	366 <u>Nu vos.</u>	AC8. 21∙00	Acs. 24·22		4 60	A. P. 0 2	RS. A. P. 125 6 10	1920 1923 1925	20 0 20 0 21 0		:::	Palavcedhikattu.
25. 61.29 21-00 29-09 436 1 0 10 10 8 446 11 8 1917 34 2 7 Page 7, form 59, fasil 1327 1928 270 0 D.Dis 872/20 and 821/21 1928 270 0 D.Dis 149/21 1928 65 4 0 Item 13, page 6, form 50, fasil 1331 and D.Dis 149/21 1928 6 0 Item 20, page 9, form 59, fasil 1332 and D.Dis 149/21 1928 6 0 Item 40, page 9, form 59, fasil 1332 and 1922 64 0 Item 40, page 9, form 59, fasil 1332 and D.Dis 149/21 1928 6 0 Item 50, page 9, form 50, fasil 1332 and 1925 67 0 Item 50, page 7, form 50, fasil 1335 1928 6 0 Item 50, page 7, form 50, fasil 1335 1928 7 0 Item 50, page 7, form 50, fasil 1335 1928 1927 1928 9 0 Item 57, page 7, form 50, fasil 1337 1928 1929 1929 1929 1929 1929 1929 1929										009	::	
1918 42 0 1 Page 7, form 59, fasil 1327 1919 1919 270 0 D.Dis. 872/20 and 821/21 1921 620 0 D.Dis. 872/20 and 821/21 1921 600 0 D.Dis. 872/20 and 821/21 1922 68 0 D.Dis. 872/20 and 821/21 1921 and D.Dis. 869/21 1922 68 0 D.Dis. 486/21 1931 and D.Dis. 869/21 1922 68 0 D.Dis. 486/21 1932 and D.Dis. 869/21 1922 64 0 D.Dis. 486/21 1932 and D.Dis. 869/21 1922 64 0 D.Dis. 496/21 1932 and D.Dis. 869/21 1933 and D.Dis. 86	367 むくち マス 大点.	:	:	:	:	:	:		•	2	::	
1938 270 0 D.Dis, 572(9) and 82(12) 1920 620 0 D.Dis, 572(9) and 82(12) 1921 620 0 D.Dis, 572(9) and 82(12) 1922 63 0 D.Dis, 148(21) 1923 64 0 D.Dis, 148(21) 1923 1924 1925 1926 19		61.29			_		446 11			۲.	:	
900 0 Item 2, statement in D.Dis. 960/21. 1922 68 0 Item 4, page 6, form 50, fastil 1331 and D.Dis. 148/21. 22 1 3 Item 4, page 9, form 50, fastil 1332 and D.Dis. 148/21. 23 1 3 Item 4, page 9, form 50, fastil 1332 and D.Dis. 148/21. 1923 64 0 Item 32, page 6, form 50, fastil 1332 and D.Dis. 148/21. 1925 67 0 Item 32, page 6, form 50, fastil 1334 and J.St. 150 and J.St. and J						ŧ		1920	270 0 590 0		9/19	
D.Dis. 148/21. 1922 68 0 0 Fem 40, page 9, form 59, fasti 1331 and D.Dis. 148/21. 1923 64 0 0 Hem 23, page 9, form 59, fasti 1332 and D.Dis. 996/21. 1925 57 0 Hem 23, page 9, form 59, fasti 1332 and D.Dis. 996/21. 1925 57 0 Hem 23, page 7, form 59, fasti 1336. 1926 58 0 Hem 23, page 9, form 59, fasti 1336. 1927 1927 86 0 Hem 23, page 9, form 59, fasti 1336. 1928 1927 1929 10 Hem 37, page 3, form 59, fasti 1337. 1938 1938 1937 1938 1937. 1939 193 193 193 1937 1938 1937. 1949 3 10 D.Dis. 767/18 1938 1937. 1950 6 1 11 Hem 86, page 4, form 59, fasti 1333 1938. 1953 136 0 Rem 49, page 4, form 59, fasti 1333 1938. 1954 10 D.Dis. 767/18 1938 1938 1938 1938 1938 1938 1938 19						न्यम्			600 65 4		21	
22 1 3 Hend 4, page 9, form 59, fasil 1332 and D.Dis. 148(1) 1932 and D.Dis. 198(1) 1923 64 0 1 Hend 2, page 9, form 59, fasil 1332 and D.Dis. 996(2). 1923 64 0 1 Hend 23, page 6, form 59, fasil 1332 and D.Dis. 996(2). 1925 57 0 1 Hend 64, page 7, form 69, fasil 1336 and 1335. 1926 58 0 1 Hend 135, page 3, form 59, fasil 1336 and 140 1 Hend 135, page 3, form 59, fasil 1337 and 140 1 Hend 20, page 3, form 59, fasil 1337 and 140 1 Hend 20, page 3, form 59, fasil 1337 and 1928 and 114 1 page 2, form 59, fasil 1337 and 1928 and 114 1 page 2, form 59, fasil 1337 and 1920 and								1000			1000	
22 1 3 Item 4, page 4, form 59, fasil 1332 and 1923 64 0 Item 23, page 5, form 59, fasil 1332 and D.Dis. 996/21. 1925 57 0 Item 64, page 7, form 59, fasil 1334 and 1335. 1926 58 0 Item 33, page 7, form 59, fasil 1336 1927 58 0 Item 37, page 3, form 59, fasil 1337 1928 9 0 Item 26, page 3, form 59, fasil 1337 1928 9 0 Item 37, page 4, form 59, fasil 1337 1918 14 9 0 Item 26, page 3, form 59, fasil 1337 1928 9 0 Item 37, page 5, form 59, fasil 1337 1928 14 13 7 Item 14, page 2, form 59, fasil 1332 1929 15 0 D.Dis. 767/18 1920 16 D.Dis. 767/18 1920 17 9 0 D.Dis. 567/18 1923 18 0 Re. 3313—43 Accts 1924 10 Item 86, page 4, form 59, fasil 1333 1924 10 Item 86, page 1, form 59, fasil 1333 1924 10 Item 86, page 1, form 59, fasil 1334 1924 10 Item 87, page 1, form 59, fasil 1334						13-		7701	15		pro	
1925 64 0 Ifom 23, page 5, form 59, fasil 1332 and D.Dis. 996/21. 1925 57 0 Itom 64, page 7, form 59, fasil 1336 1926 58 0 Itom 18, page 7, form 59, fasil 1336 1927 58 0 Itom 28, page 4, form 59, fasil 1336 1928 9 0 Itom 26, page 9, form 59, fasil 1337 1928 9 0 Itom 26, page 9, form 59, fasil 1337 1928 9 0 Itom 26, page 9, form 59, fasil 1337 1928 9 10 D.Dis. 767/18 1929 10 D.Dis. 767/18 1920 10 D.Dis. 767/18 1920 11 Itom 85, page 4, form 59, fasil 1332 1923 136 0 Res 3313—43 Accts. 1923 136 0 Itom 75, page 1, form 59, fasil 1332 1923 10 D.Dis. 767/18 1924 10 D.Dis. 767/18 1924 10 D.Dis. 767/18 1925 10 D.Dis. 767/18 1926 10 D.Dis. 767/18 1927 10 D.Dis. 767/18 1928 10 D.Dis. 767/18 1929 10 D.Dis. 767/18 1929 10 D.Dis. 767/18 1929 10 D.Dis. 767/18 1920 10 D.Dis. 767/18 10 D.						1			22 1		32 and	
1925 57 0 1 Lem 64, page 7, form 59, faslis 1334 and 1335. 1926 58 0 1 Item 18, page 3, form 59, fasli 1336 1927 58 0 1 Item 25, page 4, form 59, fasli 1336 1927 58 0 1 Item 25, page 4, form 59, fasli 1337 1928 9 0 1 Item 26, page 3, form 59, fasli 1337 1928 9 0 1 Item 26, page 3, form 59, fasli 1337 1938 41 13 7 Item 14, page 2, form 59, fasli 1337 1930 516 0 0 15. 866/20 and 821/21 1930 516 0 0 15. 866/20 and 821/21 1931 6 11 Item 86, page 4, form 59, fasli 1332 1933 136 0 0 Re. 3312—43 Acets 1933 136 0 0 Item 7, page 1, form 59, fasli 1333 1934 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1934 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1934 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1934 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333 1935 10 0 Item 60, page 1, form 59, fasli 1333								1923			32and	
and 1335. 1926 58 0 0 Item 18, page 3, form 59, fasti 1336 14 0 0 Item 23, page 4, form 59, fasti 1336 1927 58 0 0 Item 26, page 3, form 59, fasti 1337 1928 1 0 0 Item 37, page 3, form 59, fasti 1337 1928 2 0 0 Item 37, page 3, form 59, fasti 1337 1928 4 1 13 7 Item 49, page 2, form 59, fasti 1337 1938 4 1 13 7 Item 49, page 2, form 59, fasti 1337 1939 1 1920 515 0 0 D.Dis. 767/18 1930 2 0 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1931 2 0 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1932 1 Item 2 in page 1, form 59, fasti 1332 1933 136 0 0 Re. 3313—43 Accts 1934 1093 10 0 Item A, page 1, form 59, fasti 1333 1935 1094 10 0 Item A, page 1, form 59, fasti 1333 1934 1095 10 0 Item A, page 1, form 59, fasti 1333								1925			1334	
1927 58 0 1 tem 25, page 4, form 59, fasti 1336 1928 9 0 1 tem 37, page 3, form 59, fasti 1337 1928 9 0 1 tem 37, page 4, form 59, fasti 1337 1928 9 0 1 tem 37, page 4, form 59, fasti 1337 1928 9 1 0 1 tem 37, page 4, form 59, fasti 1337 1928 9 1 0 1 tem 37, page 4, form 59, fasti 1337 1928 9 1 0 1 tem 37, page 2, form 59, fasti 1337 1920 516 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1920 517 0 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1931 193								1098	92	and 1335.	38	
1927 58 0 Item 26, page 3, form 59, fasil 1337 1928 9 0 Item 37, page 3, form 59, fasil 1337 1928 9 0 O Item 37, page 4, form 59, fasil 1337 1918 41 13 7 Item 4, page 2, form 59, fasil 1337 1920 516 0 D.Dis. 767/18 1920 517 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1920 518 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1920 10 D.Dis. 866/20 and 821/21 1920 11 Item 8, page 4, form 59, fasil 1332 1923 136 0 Re. 3313—43 Accts 1923 136 0 Item A, page 1, form 59, fasil 1333 1924 1095 10 O Item A, page 1, form 59, fasil 1333 1095 10 O Item A, page 1, form 59, fasil 1333								1040	140	0 Item 23, page 4, form 59, fash 1;	36	
21 0 0 1tem 37, page 3, form 59, fasti 1337 1928 4 0 0 1tem 49, page 4, form 59, fasti 1337 1918 4 1 13 7 1tem 14, page 2, form 59, fasti 1337 1920 510 0 D.Dis. 767/18 1920 510 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1920 510 0 D.Dis. 524/19 1931 120 0 0 D.Dis. 524/19 1932 136 0 0 Re. 3313—43 Accts 1923 136 0 0 Item A, page 1, form 59, fasti 1333 1924 }								1927	58 0			
1918 41 13 7 Item 14, page 2, form 59, fasil 1328 1920 515 0 0 D.Dis. 767/18 1920 515 0 0 D.Dis. 866/20 and 821/21 1919 20 0 0 D.Dis. 524/19 1919 20 0 0 D.Dis. 524/19 1923 136 0 Re. 3313—43 Acets 1923 100 0 Item A, page 1, form 59, fasil 1333 1924 100 1 tem A, page 1, form 59, fasil 1333								1998	7.0		237	
38-00 10-04 315 12 0 7 9 0 1918 1,499 3 10 D.Dis. 767/18 1920 515 0 0 D.Dis. 866/20 and 821/21								1918	_	. ,	: : 	:
1919 20 0 0 6 111 1933 136 0 0 1923 136 0 0 1923 136 0 0 1924 0 1924 10 0 1924 10 0 0 1924 10 0 0 1924 10 0 0 1924 10 0 0 1924 10 0 0 1924 10 0 0 0 1924 10 0 0 0 1924 10 0 0 0 0 1924 10 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	169 R 8 7g.	38.00	:	10.04		a	:	1918			:	tepsiring dam
20 0 0 6 1 11 136 0 0 1,224 0 0	3							W261			330.	
$\begin{bmatrix} 136 & 0 & 1 & 1 \\ 136 & 0 & 0 & 0 \\ 1,224 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$								1919	20 0			
$\left. \left. \right\}_{1,224} = 0$								1933				
, ,								~~			33	
								_	0 01	O Itom 69 novo 7 form 50 for je 19	34 and	

370 తా <u>బేట</u> కా లు వ.	:		:	:	:	:	1918 1920 2 1917 1925 1921	37 0 0 250 0 0 26 3 6 10 0 0 34 12 5	H U L L L	:::::
							1922 1923 1925 4	45 7 7 47 0 0 411 0 0	7 Item 43, page 9, form 59, fasli 1331 0 Item 24, page 5, form 59, fasli 1332 0 Item 63, page 7, form 59, faslis 1934 and 1335	::
							1926 1927 1919 1332	39 0 0 39 0 0 36 9 11 108 0 0	HTH	::::
								00	0 Do	: : :
					16.	ಶಿಶಪುರಾಜ್ ಕೆಟ	th maso.	2 00		
371 బెహారావాని చేరువు.	:	:	:	:	:	:	:	÷	:	:
372 జూరెస్టివాని చేరుత్ర.	:	:	:	:	मन्त्र :		1919	400 0 300 0	0 Page 84, chitta for fasli 1328 0 Do	::
373 300K 2008.	:	:	:	:	ija :				:	: ·
374 వెల్లంక్రేతి చెరువు.	:	:	:	:	<u>ਪੰਜਾਂ</u> ਪਿਜੇ				:	:
376 ದಿಗುಸಬಂದಸ್ಸಾಪು ಪೆರುಪು.	:	:	:	:	:	:	:	· .	:	:
					83	. कैठ क्ष्र इंक	ىمىسى) م <i>ا</i>	ė		
376 Gr v ade	46.26	:	0.00	:	336 2 5	:	1907 1932 1933 1934 1935	_ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~	0 Page 91, chitta for fash 1317 0 Page 24, annual repairs register 0 Do 0 Do	:::::
							1907	25 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	Chitta for fas D Chitta for fas	::::
377 బగ్గా రాముడు చేరువు.	:	:	:	;	:	:	:	:	:	:
378 \$20 m 3 20 46.	:	:	:	:	:	:	;	:	: .	:
379 a X 25 30 40.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:

Madgole division—cont.
work,
irrigation
each
for
charges
maintenance
jo ;
-Statement
П
No.
STATEMENT

Section Transition State Section Sec			.			The state of the s				'a nan a	
(1) (2) (3) (4) (4) (5) (7) (8) (9) (10) (10) (10) (10) (10) (10) (10) (10	erial number and name of the		Subse-	1	nent	Kattubadi		ļ	(a	pairs made during last 30 years.	Approximate
(1) (3) (4) (5) (6) (7) (9) (9) (1) (10) (10) (10) (10) (10) (10) (10)	irrigation.	Jiroyati.	quent inams.		nda. Jiroyati eist.	on ins.ne.	Total.	Year.	Amount.	Account in support	eost of
1911 20 0 Page 51 chitta for faail 1320 192 0 0 Page 51 chitta for faail 1320 194 50 0 Impaire of faail 1320 195 50 0 Impaire of faail 1320 191 20 0 O Page 52 chitta for faail 1320 191 20 0 O Impaire of faail 1320 191 20 0 Impaire of faail 1320 191 20 0 O Impaire of faail 1320 191 20 0 O Impaire of faail 1320 192 20 0 O Impaire of faail 1320 193 20 0 O Impaire of faail 1320 194 20 0 O Impaire of faail 1320 195 20 0 O Impaire of faail 1320 195 20 0 O Impaire of faail 1320 196 20 O Impaire of faail 1320 197 40 O Impaire of faail 1320 198 31 chitta for faail 1320 199 50 O Impaire of faail 1320 199 60 O Impaire of faail 1320 199 60 O Impaire of faail 1320 199 70 O Impaire of faail 1320 199 60 O Impaire of faail 1320 199 7 0 O Impaire of faail 1320 199 60 O Impaire of faail 1320 199 7 0 O Impaire of faail 1320 199 7 0 O Impaire of faail 1320 199 80 O Impaire of faail 1320 199 90 O Impaire of faail 1320 199 0 O Impaire of faail 1	(1)	8	(s)	€	(5)	(9)	3	8	6)	(10)	per year.
1911 20 0 0 Page 51, chitta for facil 1320 152 0 0 10 Page 53, chitta for facil 1320 153 0 0 0 Page 53, chitta for facil 1324 154 0 0 0 Page 54, chitta for facil 1314 155 0 0 0 Page 57, chitta for facil 1314 155 0 0 0 Page 57, chitta for facil 1320 157 0 0 0 Page 19, chitta for facil 1320 158 0 0 0 Page 19, chitta for facil 1320 159 0 0 0 Page 19, chitta for facil 1320 150 0 0 0 Page 19, chitta for facil 1320 150 0 0 0 Page 19, chita for facil 1320) 	YO.	* 0₹	¥0\$	Ą				RS. A.		
1911 20 0 Page 51, chita for fasil 1320 1965 20 0 Page 51, chita for fasil 1321 1966 20 0 Page 51, chita for fasil 1321 197 0 O Irrigation chita, fasil 1321 198 0 O Page 51, chita for fasil 1321 198 0 O Page 51, chita for fasil 1321 25-7-1911 20 O O Irrigation chita, fasil 1320 26 0 Page 61, chita for fasil 1320 27 0 O Page 61, chita for fasil 1320 28 0 O Page 91, chita for fasil 1320 28 0 O Page 91, chita for fasil 1320 28 0 O Page 91, chita for fasil 1320 28 0 O Page 91, chita for fasil 1320 28 0 O Page 91, chita for fasil 1320 28 0 O Page 91, chita for fasil 1320 28 0 O Page 91, chita for fasil 1320 29 0 Page 91, chita for fasil 1320 20 0 Page 91, chita for fasil 1320 21 0 0 Page 91, chita for fasil 1320 21 0 0 Page 91, chita for fasil 1320 22 0 0 Page 91, chita for fasil 1320 23 0 0 Page 91, chita for fasil 1320 24 0 Page 91, chita for fasil 1320 25 0 0 Page 91, chita for fasil 1320 26 0 Page 91, chita for fasil 1320 27 0 0 Page 91, chita for fasil 1320 28 0 Page 91, chita for fasil 1320 28 0 Page 91, chita for fasil 1320 29 0 Page 91, chita for	الان الان الان الان الان الان الان الان	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
1911 20 0 0 Page 51, chitta for fasil 1320 15 75	381 7kk 5°0×.	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
187 75. 10 0 Page 57, clitted for fail 1314. 187 75. 0 Tripusion chita, fasil 1314. 181 20 0 Irrigation chita, fasil 1320. 182 0 Irrigation chita, fasil 1320. 183 0 0 Page 94, chita for fasil 1322. 184 20 0 Page 94, chita for fasil 1324. 185 0 0 Page 94, chita for fasil 1324. 185 0 0 Page 94, chita for fasil 1324. 186 0 Page 98, chita for fasil 1324. 187 0 0 Page 98, chita for fasil 1328. 187 0 0 Page 98, chita for fasil 1328. 187 0 0 Page 99, chita for fasil 1328. 187 0 0 Page 98, chita for fasil 1328. 188 0 0 Page 98, chita for fasil 1328. 188 0 0 Page 98, chita for fasil 1328. 189 0 0 Page 98, chita for fasil 1328. 189 0 0 Page 98, chita for fasil 1328. 189 0 0 Page 98, chita for fasil 1329. 189	යි. ම කි.	5.54	110.28	53.00		:	:	1161	0		:
18.7 %. 18.7 %. 18.7 %. 18.1 % % % % % % % % % % % % % % % % % % %								1905	00		::
1914	€x 4 8 8 8 8 8	:	:	:		:		1-1910	•		:
250 0 Page 190, chitta for fasil 1329						1		1	0	Intradition on its, page 23, rash 1320 Page 49, chitta for fashi 1320	::
3 0 0 0 Page 199, chitta for fasil 1324						175		1914	00	Pago 50, chitta for fasli 1320 Page 190 chitta for feeli 1324	
1916 182 1920 1940						F		1915	0	Page 199, chitta for fasii 1324	::
12.00								1916	0	Page 310, chitta for fashi 1325	:
12.00 14.0 0 1914 4.5 0 19ago 190, chitta for fasil 1324 1919 4.5 0 19ago 183, fasil 1324 1919 4.5 0 19ago 183, fasil 1325 1919 4.5 0 19ago 183, fasil 1325 1919 16 0 19ago 182, chitta for fasil 1325 1919 16 0 19ago 182, chitta for fasil 1325 1919 16 0 19ago 69, chitta for fasil 1328 1910 24 9 19ago 64, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 40, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 40, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 40, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 44, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 49, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 41, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 41, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 41, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 41, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 41, chitta for fasil 1329 1910 24 9 19ago 41, chitta for fasil 1329 1910						uri	S. S.			0761 11881 101 01412 (17 20-1	:
1919 45 0 0 Page 190, chitta 10 Page 191, chitta for fasil 1324 1919 46 0 0 Page 312, chitta for fasil 1325 1916 16 0 0 Page 312, chitta for fasil 1325 1910 24 9 Page 40, chitta for fasil 1326 1910 24 9 Page 40, chitta for fasil 1320 1911 34 4 0 Page 910, chitta for fasil 1320 1914 34 4 0 Page 910, chitta for fasil 1320 1918 47 0 Page 910, chitta for fasil 1320 1919 45 0 Page 40, chitta for fasil 1320 1911 34 4 0 Page 910, chitta for fasil 1320 1912 50 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1913 61 0 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1914 16 0 Page 316, chitta for fasil 1320 1915 51 0 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1916 45 0 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1917 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1918 61 0 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1910 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1911 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1912 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1913 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1914 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1915 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1917 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1918 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1919 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1910 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1910 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1910 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1911 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1911 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1911 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1911 10 0 Page 91, chitta for fasil 1320 1912 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 1	38 38 38 38 38	12.00	:	:	0			_			
75. 36.9. 21.33 26.10 29.02 1916 16 0 0 Page 312, chitta for fasii 1325 1916 16 0 0 Page 80, chitta for fasii 1325 1910 24 9 Page 69, chitta for fasii 1326 1910 24 9 Page 64, chitta for fasii 1320 1910 24 9 Page 41, chitta for fasii 1320 1911 24 0 Page 41, chitta for fasii 1320 1914 34 4 0 Page 9195, chitta for fasii 1324 1915 4 0 Page 9195, chitta for fasii 1324 1916 45 0 Page 9195, chitta for fasii 1325 1916 45 0 Page 9195, chitta for fasii 1325 1916 45 0 Page 9195, chitta for fasii 1325 1916 45 0 Page 9195, chitta for fasii 1325 1916 45 0 Page 9195, chitta for fasii 1325 1916 45 0 Page 9195, chitta for fasii 1325 1917 10 0 Page 198 chitta for fasii 1325 1918 10 0 Page 91, chita for fasii 1325 1918 10 0 Page 91, chitta for fasii 1325 1918 10 0 Pag	i G		:	:	>	:	:	1919	> =	Fage 190, cnitta for fash 1324 Paco 83, fash 1328, chitta	: :
1919 16 0 Page 80, chitta for fasii 1328 1906 50 0 Page 69, chitta for fasii 1316 1910 24 9 Page 40, chitta for fasii 1320 1911 8 0 Page 41, chitta for fasii 1320 1914 34 4 D Page 195, chitta for fasii 1320 1915 77 0 D Page 195, chitta for fasii 1324 1916 45 0 Page 195, chitta for fasii 1324 1917 0 Page 195, chitta for fasii 1324 1918 15 0 Page 31, chitta for fasii 1324 1919 16 0 Page 37, chitta for fasii 1324 1920 61 0 Page 37, chitta for Faprember 1914 1930 61 0 Page 28, annual repairs register 1931 61 0 Page 11, annual repairs register, Vol. 1932 61 0 Page 11, annual repairs register, Vol. 1937 444 5 D Page 45, sanctioned worker assister.		21.33	26.10	$29 \ 02$:	:	:	1916	0	Page 312, chitta for fasli 1325	
1906 50 0 Page 59, chitta for fasil 1316 1910 24 9 Page 40, chitta for fasil 1320 1911 78 6 3 Page 45, chitta for fasil 1320 1914 34 4 0 Pago 195, chitta for fasil 1324 1915 37 0 0 Page 195, chitta for fasil 1324 1916 45 0 0 Page 195, chitta for fasil 1325 1914 16 0 Page 316, chitta for fasil 1325 1914 16 0 Page 316, chitta for fasil 1325 1915 10 0 Page 317, chitta for September 1914 1930 61 0 Page 317, chitta for September 1914 1931 10 0 Page 28, annual repairs register 1932 10 0 Page 28, annual repairs register 1933 10 0 Page 11, annual repairs register 1934 10 0 Page 41, annual repairs register 1937 444 5 0 Page 45, sanctioned works and starts and start								1919	0	Page 80, chitta for fasli 1328	
24 9 9 Page 40, chitta for fasli 1320 8 0 0 Page 41, chitta for fasli 1320 7 4 0 Page 61, chitta for fasli 1320 34 4 0 Page 195, chitta for fasli 1324 77 0 0 Page 198, chitta for fasli 1324 45 0 Page 316, chitta for fasli 1325 16 0 Page 316, chitta for September 1914 61 0 0 Page 41, Rc. 32/39-R 61 0 0 Page 28, annual repairs register 61 0 0 Page 28, annual repairs register 61 0 0 Page 11, annual repairs register 61 0 0 Page 11, annual repairs register 61 0 0 Page 11, annual repairs register 61 0 Page 11, annual repairs register 61 0 Page 11, annual repairs register	కొలవ,	:	:	:	:	:	:	1906	0	Page 59, chitta for fasli 1316	:
8 0 0 Page 41, chitta for fasii 1320								1910	6		:
14								1911	0 4		:
77 0 0 Page 198, chitta for fasil 1324 45 0 0 Page 316, chitta for fasil 1325 16 0 0 Page 316, chitta for September 1914 61 0 0 Page 41, Rc. 32/39-R 61 0 0 Page 28, annual repairs register 61 0 0 Do. 61 0 0 Do. 61 0 0 Do. 61 0 0 Do. 61 0 0 Page 11, annual repairs register, Vol. 61 0 0 Page 11, annual repairs register, Vol. 61 0 0 Page 11, annual repairs register, Vol. 61 0 0 Page 11, annual repairs register, Vol.								1914	0 4		:
45 0 0 Page 316, chitta for fasli 1325 16 0 0 Page 37, chitta for September 1914 61 0 0 Page 41, Re, 32/39-R 61 0 0 Page 28, annual repairs register 61 0 0 Do. 61 0 Do. 61 0 O Page 11, annual repairs register 61 0 O Page 11, annual repairs register 61 0 Page 11, annual repairs register, Vol. 61 0 D Page 61, annual repairs register, Vol.								1915	•	•	: :
16 0 0 Page 37, chitta for September 1914 of Sri Rajendramani Devi Garu. 61 0 0 Page 41, Rc. 32/39.R 61 0 0 Page 28, annual repairs register 61 0 0 Do. 61 0 0 61 0 0 61 0 0 70. 61 0 0 Page 11, annual repairs register, Vol. 11.								9161	45 0 0	Page 316, chitta for fasli 1325	::
61 0 0 0 61 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0								1914	16 0 0	Page 37, chitta for September 1914	:
61 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0										of Sri Rajendramani Devi Garu.	
61 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0								1930	0		:
44 61 61 61 61 61 61 61 61 61								1932	> •		:
61 0 0 61 0 0 644 5 0								1934	-		:
61 0 0								1935	0		: :
444 5 0								1936	0		: :
								1937	ĸ		

Memorandum by Mr. R. Mandeswara Sarma, Chief Secretary, The Andhra Provincial Zamindari Ryots' Association, Kovvur, dated 17th May 1938.

I herewith present the Enquiry Committee with a typed manuscript of mine prepared from my enquiries and experiences as the Secretary of this Association under the caption "The Case for the Zamin Ryot." It begins with a brief narrative on the legal relationships of the zamindars and ryots. Then the origin and the growth of the zamin ryot movement in Andhra Desa, the activities of the Andhra Provincial Zamin Ryots Association, the agitation of the ryots for the reform of the Estates Land Act under the previous governments, is traced. A summary of the Patnaick Amendment of 1936 also is being given. In the appendix is given a summary of the proceedings of various conferences and some committee meetings of this association.

The various branch associations of this organization from Ganjam to Chittoor, have presented their memoranda and sent their representatives before the committee who submitted their case during the enquiry. This committee has already presented the Parliamentary Committee with the copy of its main resolution for the abolition of the zamindari system, and a memorandum of minimum demands pending the same.

Now, I hope these papers will be useful to the Parliamentary Enquiry Committee to appreciate the views and view-point of this association at a time when they are examining questions of fundamental relationships and basic reforms.

THE CASE FOR THE ZAMIN-RYOT.

The zamindaris are situated in eight districts of the Andhra Province. Their total area is about 1 crore and 80 lakhs acres. While Government area in all the Andhra districts is about the same, the total income to zamindars in Madras Presidency is over $2\frac{1}{2}$ crores of rupees, while peshkash due to Government on them is about Rs. 49 lakhs only (according to the Revenue Member's speech, dated 10th September 1937 in the Council). Of this, the Andhra zamindaris pay about Rs. 24 lakhs, i.e., as peshkash.* Twenty, thousand, three hundred and sixty-one villages are comprised in these Andhra estates, while 13,000 villages comprise Government and whole-inam area of the Andhra districts.

The object of the Andhra Provincial Zamindari Ryots' Association which serves this area is to "economically and politically uplift the peasants living and working in the areas called zamindaris as otherwise there is no national progress." This is the creed of the Andhra Zamindari Ryots' Association.

At the outset let us find out how the zamındaris came into existence in this Presidency. Prior to 1802 there was no 'zamindari system' in its present form here. It is the creature of the East India Company. They created the zamindaris—just like a sort of buffer States set up under the Versailles Treaty—in order to serve as a bulwark against the prospective mass defiances of British rule and also to ensure the proper payment of company's revenues. The incidents of Permanent Settlement (R. 25 of 1802) are well-known. And so I need not repeat them here. But thank God that, had it not been for the severe economic depression following the Permanent Settlement of 1802 which brought many of the estates back into the hands of the company in auction sale for default of peshkash, perhaps almost all land in Andhra would have been under zamindaris and there would have been no ryotwari land at all. The proportions fixed in these parts under the Permanent Settlement are, of the established waram payable by the ryots according to local customs which based on equity and fair-play, two-thirds should go to Government through the zamindar. The remaining one-third is to be the remuneration to the zamindar for thus "farming public revenues." This is the rule followed in these parts generally. The zamindar under this system is therefore rightly called in legal parlance as the "farmer of public revenue" or "rent collector." And he is not proprietor. The sum fixed under these proportions as Government peshkash was made permanent while such protection was not given to the ryot. As regards the rents the zamindar was to receive from him at that, time, though section 7 of regulation 30 involves the recognition

^{*} The total zamindari area in India is 31 crores acres. Amount of rent received by zamindaris from ryots Rs. 80 crores. Amount paid by them to Government is Rs. 18 crores. (Taken from a speech of Mr. Indulal Yagink.)

[†] In essence there is no difference between a ryot holding lands in a zamindari village and one holding lands in a Government village." (Sir Thomas Munro.)

[&]quot;The origin of the zamindar's office was comparatively a modern one and whatever its origin, the zamindars derived their rights from the State which could not confer more than it has possessed and exercised." (The Board of Revenues considered opinion as recorded after full enquiry on the matter in its Proceedings No. 7843, dated 2nd December 1864.)"

[&]quot;In a zamindari, the rajabhagam which the State is entitled to collect from the ryots represents the traditional Government's share of the produce of the land, which if there is no zamindari, would be collected by the Government direct." (65 M.L.J., 425, at page 442.)

of an old and known tam which was not to be exceeded. Taking advantage of the then situation * under the Permanent Settlement regulations and also of the right conferred on the zamindar that all the waste land at the time of the Permanent Settlement may be enjoyed by him, as he pleased, he began to enhance rents arbitrarily fleecing the poor ignorant ryot and even inercilessly evicting him from his holding. The decision of the newly established High Court (in supersession of the Sadar Adawlut Court, which had revenue traditions based on the customary law of the land) in Chockalingam Pillai's case in 1871, brought a new disaster.*

THE ESTATES LAND ACT.

Rents.—This went on until 1908 (i.e., the year of the present Estates Land Act). The Estates Land Act no doubt confirmed the ryot's right of occupancy. But it artificially created two varieties of tenures called "seri" and "old waste" and allowed the zamindar to continue the old policy of rack-renting and evicting the ryot from these classes of land. Another great injustice the Act has done is that the uneconomic rents existing on the date of the Act are presumed by it to be equitable and fair. The revision of these rents is all the more necessary, because it is a well-known fact that the rents in all the estates were raised to Himalayan heights mainly between 1871 and 1908. From 1882 to 1908 various Bills on the question were coming and going. The zamindars growing nervous once again took to piling up the rents and thus by the time of the Estates Land Act in 1908, the zamin ryot was the victim to heaviest possible rents. This bargaining Estates Land Act kept him over it. The Act further empowers the zamindar to enhance even these rates at 2 annas per rupee—of course by sunt—on the ground of rise of prices, etc. And it nowhere expressly lays the burden on the zamindar to show that the ryot is benefited by the alleged rise. Consequently the zamindars buy with 4 annas, a copy of the price list from Government Taluk office and by merely filing it the courts hold that the zamindar has discharged his burden. These rents bear no relation either to the nature of the soils or to the conditions of the peasantry, nor are they based on any principle. When compared with neighbouring Government rates of similar soils which themselves are held to be uneconomic by high authorities like Mr. Sankara Nair, they are at least thrice higher and in some cases up to four to five times.

Cropwar rates and illegal cesses.—These rates are cropwari also in many estates, i.e., a rate is levied not according to the soil or source, classification, but according to the value of the crop you raise. And there are stipulations in a fairly large number of leases that the ryot is to pay a particular crop-rate which is that of betel or such valuable one, irrespective of his ability to raise the same on the land in that year. For this there is no effective remedy under the Act.

Over and above these heavy rents illegal exactions under the name of "mada," "mera," "mahasuldari," "mazumdari" and "mamul" are made from the poor ryots. Compulsory labour is exacted in some estates.

Irrigation works.—Similarly the Act failed to effectively provide for the upkeep of the irrigation work, which is a statutory obligation on the part of the zamindar even from time immemorial. Consequently everywhere irrigation works are in disrepair and zamindars are continuing to collect wet rates as usual. This is a widespread grievance throughout Andhra zamindaris. While in the neighbouring Government wet villages irrigation works are maintained on uptodate lines by the aid of efficient engineering stuff, here in

[&]quot;There is no doubt that the theory of Revenue administration held by the Government was what the zamindar in a permanently settled estate had a right to collect from the ryot was the rajabhagam of the Government's share of the produce of the land. The right of the Government which is recognized in the Act to interfere and settled the amount of rajabhagam when the lawful rate or rent fixed by contract decree or otherwise is not fair or equitable depends ultimately on the theory, that it is proper for the Government to see that the zamindar gets from the ryot the fair and equitable rajabhagam no more and no less." (Justice Reilly in 63 M.L.J., 450, at page 485.)

[&]quot;The zamindar is no more in law than an assignee of the public revenues. (Mr. Forbs.)"

[&]quot;The zamindar is no more in law than an assignee of the public revenues. (Mr. Forbs.)"

It is clear from this that the zamindari ryot stands on the same legal footing as the Government ryot, the agency for collection alone being different.

* "Unfortunately, however, Act VIII of 1865, came into operation shortly after the abolition of the old Court of Sadar Adawlut, which had other traditions to guide it and the Judges of the newly established High Court were misled into construing the inapplicable terminology of English Law, which the Act employed as if the terms connoted the corresponding legal conceptions of that law. The patta, a mere memorandum of the extent under cultivation in the year . . . of the particular crops harvested was treated as a lease for a year which . . . it is not and so on. Until matters culminated in 1871 in Chockalingam Pillai's case in which the High Court held that, by the acceptance of a yearly patta the presumption was that the pattadar was a yearly tenant and no more. No doubt slight evidence of this customary status might have thrown the presumption the other way. The legal effect of the case . . . set themselves to procure from their ryots pattas in which was entered a stereotyped clause that the zamindar was at liberty to lease the laud at his pleasure. These were distributed in thousands generally in printed forms in the Northern circars. Rents were forced up under a dire apprehension of eviction from ancestral homes. The zamindars rarely did (actually) eject; and the ryot so long as he was not evicted would sign anything. Such contracts were virtually valueless having regard to the unequal relation of the parties."

these zamindari villages. You will still see a primitive mode of irrigation and utter disregard of irrigation works. Even the Government had recognized this and brought forth a Bill in 1926 (Madras Irrigation Bill) to take charge of all important irrigation sources in zamindaris capable of improvement. But as Government wanted to hold the rate-levying power in its grip, the then legislature had to refuse it. In some estates ryots are made to pay for repairs of irrigation works.

Even the recent amendment of the Estates Land Act on this question, i.e. (under Bill No. 12 of 1931), does not much better the position.

No remissions.—The granting of remissions which is recognized by any other administration as an elementary duty, is not to be found in the zamindaris. The Act is silent on the point. So it has become a matter of grace on the part of the zamindar. And there are many instances where it is exercised only to corrupt and denioralize the ryots. There are even to-day millions of ryots who consider that a zamindar remitting assessment, is actually gifting away money from his treasury. That is the level of enslavement at which the mass mind stands in these parts during this year of "Yuva" and "Dhata." Years of growing hope that the time is fast coming for an "equalitarian society." In many estates, this granting of remissions is used as weapon for political exploitation of the ryots. For instance, in the Venkatagiri estate, they divide ryots into two classes, loyalists and disloyalists for the purpose of remissions. A loyalist is one who votes for the zamindar and his men in the various election and so is entitled to the crumbs. A disloyalist is one who wants to use his discretion.

Forest rights, communal lands and patta transfer.—Then again there is the question of the customary forest rights of ryots. The Act has not embodied the longstanding rights of the ryots prevailing in these parts for fuel, grazing and wood for agricultural implements. Consequently the zamindars are subjecting the ryots to heavy penalties and punishments with the result that every year thousands of forest cases involving several thousands of ryots are launched. The net result is cattle and agriculture seriously suffer.

Then again comes the question of communal lands. In almost every estate communal lands set apart even prior to the permanent settlement are encroached upon by the zamindars. There is serious public inconvenience caused thereby and this is one of the causes of serious friction between zamindar and ryots. "Patta transfer" also is an equally trouble-some matter. Taking advantage that rent is a first charge on land, the zamindar never recognizes the transfers and there are cases that after several years after the purchase of a land suddenly on one morning the purchaser finds his land being sold away by the estate for the arrears of the transfer, which is a great surprise in the villages. There are many other commissions and omissions by the Act which go to increase the hardship of the ryots. Only the most common grievances for which the Act failed to provide remedies in the name of justice are mentioned here.

Act encourages litigation.—In addition to the above failures the Act encourages litigation on a tremendous scale. The jurisdiction thereunder is almost placed in the hands of revenue officials who are bread up in the traditions of "swelling state purse at any cost" and lack judicial mentality. To-day in every estate we see either arbitrary attachments or arrear suits, rent suits, rent enhancement suits, forest cases, criminal complaints, land sales piling up in hundreds and thousands. I can confidently say that there is no estate without litigation to-day. The life of litigation is not less than ten years. What a horrible lot for the nations wealth producers? Hundreds of the ryots are made to walk out from their fields to some taluk headquarters or some other distant camp in the name of batch suits." In the present day courts where success is for the man of money and for one who can persevere the game up to the Privy Council, can we ever dream of justice for these poor voiceless millions under the circumstances? There is another practice in these zamindaris. In suits such as for enhancements of rents, the zamindar wins over some leading ryots and they become experts. When the other ryots plead inability the zamindar may—even the court—on the strength of these "ex partes" disbelieves the plea of the ryots. Even in matters of negotiations the estate isolates individuals and deliberately defies the ryots' associations. Litigation is the most powerful of all the weapons of the repression in the hands of the zamindar to-day against the ryot situated as they are in an unequal position. The legal procedure does not recognize this unequal relationship of the parties.

What for is all this.—What for is all this assessment, fleecing, litigation and terrorizing on the part of the zamindaris? For money and power. In every estate, rents were at least trebled from what they were at the time of the permanent settlement while the pesh-kash is the same. For instance, Bobbili, which was worth Rs. 1,41,000 annually 100 years ago is to-day worth 9 lakhs. This money is drawn not out of the prosperity of the peasant, but out of his life blood.

How much of it goes to the ryot.—Well, then, how much of it goes to the welfare of the peasant and his craft. The many historic irrigation works from Chittoor to Ganjam lying in disrepair or disuse and the primitive modes of irrigation still obtaining in many estates in these days of "Mettur Projects" and "Pykara Works" are self-evident facts. Granting of remissions during crop failure is nowhere a rule. Of course a raja here and there may say that he is getting a prepared a "Standard Andhra Lexicon" or that he has opened a scientific "sugarcane farm" and so on. But these are not palliatives for the hungry masses. Dharma wants us to judge them from their economic relationship with thousands of their ryots. The zamindari administration of over 100 years is a colossal failure here. Further it is also a breach under the permanent settlement on the part of the zamindars which lays that the zamindar is entitled to the privilege of the settlement only. So far he is concerned with the welfare of the ryots.

What do they do with this money.—Then what is it they do with this money? They have plenty of palaces and still continue to build them at huge cost. They are very chivolrous in court fights and any amount of money does not matter with them. For instance, we read in the "Zamin Ryoth Patrika," dated ——that 1 lukh and 56 thousands was spent in connexion with the survey and settlement of rent proceedings of Adavaram village (Bobbili) and to crush the heroic spirit of the ryots exhibited in defending their just claims.

Much of this income also goes towards city life, foreign travel, elections and other luxuries. On account of the election mania, easy-going and wasteful way of life spent especially by the present generation of zamindars, the estate administration is badly lacking in efficiency and the seat of repression is being transferred to the petty officials and other parasites of the estate.

These are the conditions in the estates to-day. Consequently the ryot is not only economically crushed down, but politically also he is a slave of a primitive type in the hands of the zamindar. His agony is all the greater because he is a slave with an awakening in him just created. And the number of these ryots according to our estimate will not be less than a crore. This will sufficiently reveal their importance to national economy. This note is not complete being a copy from the report of the year 1937. It is only prepared up to 1936, December.

THE ANDHRA ZAMIN RYOTS ASSOCIATION AND ITS WORK.

Action and reaction.—Seeing these condition in the zamindaris and association called "The Audhra Provincial Zamin Ryots' Association was brought into existence in 1928. Soon it took to the task of focussing the grievances of ryots in various zamindaris, awakening the ryots to sense of their rights and self-dependence and indicating the lines on which the Estates Land Act and other Acts should be amended. Meanwhile the movement was growing in volume and intensity. Various district and local associations were formed and a uniform programme and a line of action were formulated. At the Venkatagiri Provincial Conference of 1931, which was held despite section 144, Criminal Procedure Code, issued by the Gudur Divisional Magistrate, it was resolved that the "objective" of this association is the "abolition of zamindari system by State action."

At the Ellore Conference of 1933, a chart of minimum demands of zamin ryots was formulated (vide appendix). A committee also was appointed to enquire and report into the various grievances of the zamindari ryots. The minimum demands and the report of the Ranga Committee speak of the constructive side of this movement. The "Zamin Ryot" patrika which is a flower of this movement has been doing a very useful propaganda for the cause of the ryots. The old constitution of this association is replaced by a new constitution suitable to the times and needs by the Vizagapatam Special Conference of December 1934. And to-day this association has eight district associations. In North Vizagapatam, South Vizagapatam, East Godavari, West Godavari, Kistna, Nellore and associations in estates like Bobbili, Cheekati, Talatampar, Parlakimedi, Mandasa, Peddakemidi, Nandigama, Tarlam, Jalantra, Santa Bommali, Vizianagram, Barava, Peta Seetanagaram, Voyyur, Divi, Munagala, Venkatagiri, Kalahasti, Tiruttani, Karvetinagar, Kuppam, etc. It has also drawn a hand of sincere and sacrificing workers under its banner. And thus this movement which was looked upon with indifference if not contempt and ridicule in the early days is recognized even by those pessimists as a force and as a necessary force based on "dharma."

By marches, meetings, conferences, observance of peasants' days and leaflets and booklets and songs these associations endeavour to bring to the active notice of the peasants the objective of the movement, the minimum demands of the Andhra Zamin Ryots' Association and the necessity for developing the organized strength of the peasantry. Leaders make regular tour propaganda through these estates. The unreasonably harsh conduct in demanding and collecting rents by zamindars has led to the development of a no-rent atmosphere in some estates.

Though in a very few estates the zamindars have to recognize the peasant associations, the general tendency is not to recognize the peasants as a class. In fact, they refuse in many places if peasants go to interview the zamindar as representing the association. No doubt this movement, while helping the growth of class consciousness amongst the hitherto dumb and scattered peasants is also making the zamindars realize the necessity of consolidating themselves and capturing every position of vantage including the Congress in order to fight the growing strength of the peasantry. Divide and rule is a common policy followed by the zamindars to-day. Crumbs by means of petty remissions and other favours are temptations for the ryots to desert the ranks, and those who stand firm have to dearly pay.* People are actually frightened not to attend peasant conferences or meetings and meetings are disturbed and ryot leaders are hooted through the agency of hooligans and at times by the estate servants themselves as experienced by Professor Ranga and other workers at Bobbili and other places.† Of course every movement for justice has to face this. But there will be surprise only if the zamindars take to the "change of heart method of Gandhiji."

We know that the movement is growing every day by the sheer force of its own dharmataking its nourishment chiefly from the aforesaid conduct followed by the zamindaris at large. The world forces of to-day afford a suitable background to this growth. Labours of Andhra Zamin Ryots' Association movement succeeded at least to the extent of drawing the serious attention of the Congress Government to-day towards the conditions in zamindaris.

Is it a cooked movement.—Of course the zamindars may say that all this is the artificial agitation of some political agitators or some malcontents in the estates. Mere agitation without real hardships cannot sustain long. Even the ideology of movement have their roots in the hard realities. This movement started by a few of us in the Ellore Town Hall on 14th August 1929 had admittedly become country wide within these nine years. In fact it has been struggling to express itself from long before. The Madras Proprietary Ryots' Association started long before with all its earnestness to serve the cause of these unfortunate ryot could not extend its activities to mass organizations and carry its message to them and there was a widefelt want of the Andhra Zamin Ryots' Association. The signs of the coming price depression and a popular agitation by the Kistna-Godavari ryots in connexion with the resettlement of rates in the ryotwari area contemporaneous with the filing of thousands of rent enhancement suits under section 30 of the Estates Land Act by zamindars everywhere following the twenty years' rule (i.e., from 1908) also gave further impetus to this movement being ushered in at that time. The Andhra Zamin Ryots' Association emerged at a right time.

What is the cause of its rapid growth. Not the agitators nor the malcontents. Firstly it is that awakened consciousness in every man in the world to-day to a sense of self-development and freedom. The zamindars being more steeped in medieval ignorance (than even the ryot) are not able to respect this sense exhibited by their peasant. No doubt some of these zamindars are or were ministers, leaders of parties, even good philonthropists and sportsmen but only outside their estate. Just as an English civilian leaves his country's traditions behind him soon after he lands in India, these zamindars think they are only zamindars in their estates and the ryots are only ryots; and whatever they do and talk outside, has no application here. The lack of an organized peasant movement exposing the maladministration in the estates-about which I confess some zamindars themselves may not know-and the encomiums showered by the public for their various acts of general beneficence were hitherto sufficient to maintain their position even as a class. Further the respectable memory cherished by the people of some benevolent zamindars like the late "Narasimha Apparayanim" Garu and the party the present is being exploited for the justification of the existence of zamindaris even to-day. Now the zamindari system has fully outlived. The outlook has changed. How can a people fighting against foreign domination continue to live under zamindari domination? How can a nation under Gandhiji's leadership which stands for the harmony of private with public life, admire a zamindar for acts of even greatest magnanimity, while his peasants toil on the land as his "unpaid serfs '? When every nation is for planned economy which really means rational production and equitable distribution, how can we allow vast resources lying idle in these zamindaris? Society to-day judges the zamindaris by his conduct towards the peasants whom even the permanent settlement handed over to the care of the zamindar warning him that he will only maintain his previleges under the permanent

^{*} Even after elections we have reports that estates are giving much trouble to ryots for voting for the Congress candidates especially in Pittapur and Venkatagiri.

^{† 1} learn Pandit Jawaharlal to whom I gave a copy of this at Rajahmundry, read this again and again during his last Godavari tour in 1936 and just before the incident at Bobbili leading to the disturbance of his meeting by the estate people who also carried on a broom-stick, the garlands presented to the President, Indian National Congress, in a procession afterwards.

settlement "Sanads" so long he is concerned with the welfare of these peasants (vide the sanads) than by the public doings or personal merit. Information regarding estate autocracy is to-day readily supplied by the Zamin Ryot Patrika and the various ryots associations. Hence these "forward" zamindars cannot maintain themselves by whitewashes any more to-day.

Secondly, the grievances of zamin ryots mentioned in the earlier pages were pointed even at the time of the passing of the Estates Land Act of 1908. Ever since the Act and during its administration they were being more acutely felt by the ryots. The proposal of Government to bring an amending Bill--none knew for whom or for what-was however raising lopes in the ryots also. But being the war time then the Government feared to disturb the Estates Land Act. Afterwards a sub-committee was appointed in 1922 on this question. This committee slept over for six more years and it formulated some proposals in 1928, which were practically useless. These proposals were published in a Billform by Government in 1931. Amendments not falling within the scope of this Bill could not be made therein as it was not a consolidating and amending Bill. Owing to this technicality Mr Ramadas Pantulu, an authority on the question prepared a Bill which partially covers the needs of the peasants. It was to be independently moved. This Bill for a time could not find a mover in the Madras Legislative Council. Mr. Kuppuswamy Chowdary, who first undertook it deserted it in favour of better undertaking. Mr. S. V. Chetti, a friend of the peasants, moved it for introduction in the Madras Legislative Council just before the Ellore conference in the last week of August 1933. The Raja of Bobbili with the help of his party strength blocked even the introduction of it, and thus shut up the ventilation of the grievances of a crore of zamin ryots on the floor of the Madras Legislative Council. He might have known that by this the movement will grow in intensity and volume. But a conference of zamindars and ryots was announced by him then and there. It was even stated by him on behalf of the landholders "that the zamindars are prepared to go to the fullest extent to meet the views of the ryots subject to their right of private property. Let us therefore proceed" proceeded the Raja, "with the conference which we have called for with the consent of both parties and settle once for all this longstanding and vexatious problem. Differences there may be few. But points of agreement here are many." Really some people thought a new history is under creation. But invitation sent individually to some (who are of course ryot leaders) ignoring organization was the first cause to suspicion; finally the whole thing dwindled into a farce, ending in the public withdrawal of Mr. Ramadass the then officer consequent on the much ado about nothing Bill drafted by Mr. Govindarajachariar may be under instruction from zamindar-in which the real issues were nowhere (vide Swarajya of 26th and 28th of September 1933). For correspondence in this Government Bill was introduced in October last week 1933. As stated by the Revenuc Member it was only aimed at the removal of general difficulties. Mr. S. V. Chetti thought that it was calculated to "tighten the grip on the poor ryots" and asked the Government to drop it or consider it along with the provisions of his Bill and that it was the duty of the "suzerain power to step in and see that the zamindars were not harassing the ryots. The situation should not be allowed to grow." But Government pushed on with the help of the Justice Party this Bill which does not remedy the grievances of the ryots. It was passed in November 1933. It must be noted that it is during the Select Committee stage of this Bill that a proposal was brought for the inclusion of "agraharam or whole inam village" under the definition of 'estate' and thus applying the Estates Land Act to agraharamdars and their tenants.

Complete dissolutionment was brought to the peasants for the first time. This conduct of the zamindars made the thinking section amongst them disbelieve that there is the possibility of reconciling the interests of the zamindar with that of the peasant. Was it really not a bombastic expression uttered by the zamindar representative? How could they meet "to the fullest extent" the views of the ryots (of course even subject to their rights of private property) consistent with the maintenance of their present status and way of life. Hence after such a big promise when even the halfway measures of Mr. Ramadass were refused this truth became more visible.

The third factor is the economic depression. The existing rates in almost all the zamindaris which in the opinion of the Revenue Board also "were four or five times higher" than the ryotwari rates became more than double on account of the depression of prices. Zamindari tyranny this time appeared to the public at large in its nakedness. Truth automatically expressed itself: Here again the zamindars have missed another opportunity. No remission or reduction in rent was granted in any estate on a principle. Neither Government nor the Rajas did anything in the Legislative Council. Six years of hard struggle were passed by the peasants thus uncared for by zamindars and Government. Further many estates (including petty zamindars) including Bobbili even during these years were launching rent arrear and rent enhancement suits and proceedings in addition to arbitrary attachments and harassments. Lakhs of holdings disappeared from the hands of peasants.

It is thus clear that the movement has been all along substantially courished by the conduct of the estates themselves. If at all the agitator has a roll in this it is that of opening a safety valve for its legitimate expression.

MR. PATNAIR'S BILL COMING INTO THE HANDS OF THE JUSTICE PARTY.

Of course many zamindars have an ambition for political leadership which would strengthen their hold over the peasants. This is a recent tendency developed ever since the 1919 Act and Government also looks to them for support in the face of Congress opposition. The elections for the new Act were coming. The only merit of the Act is its trebled number of voters, i.e., 3 crores 5 lakhs of which in the Madras Presidency at least more than one-third will be zamin ryots. They knew that the zamindari ryot movement which has pro-Congress tendencies is becoming a live force. The best way is to divide and draw the allegiance of the peasantry towards the Justice Party which is a convenient mask for them to put up. Mr. Patnaik was just about to introduce a Bill regarding reduction of rents in zamindaris. This Bill though confined to one aspect of the question, i.e., fall in prices, draws its inspiration from the previous Bill published by that veteran champion of the zamin ryot before his walk out from the Madras Legislative Council, Mr. Viswanadha Doss Mahasayo. A party admittedly fallen into utter disrepute (vide Mr. Patro, the leader's statement) had to fight these elections with the powerful Congress Party. Further Government has been granting nearly 121 per cent remission even on its comparatively lower rates during these depression years. In the face of the zamin ryot agitation and to be consistent with what they are doing. Government could not but support similar legislation. The offer of remission will make the position of zamindar easy in collection work. So the zamindars were forced under these conditions to do some performance. That performance they wanted to do, again, for exploiting the ryot to the benefit of the Justice Party.

Mr. Patnaik's Bill which they treated with scorn till then was taken hold of. In fact Mr. Patnaik himself was taken into the precincts if not the shrine of the Justice Party. I am not attributing any motives to Mr. Patnaik himself, nor it is necessary for the purpose of this book to deal with the causes that led him to join hands with the Raja. It is only our purpose to show that it is not the Justice Party that "sponsored" this Bill (as gloried by the Justice Chief Minister in his speech at Bezwada on 20th September 1936). If it is really so what have the Raja and the Justice Party been doing for the last six years when the ten brunt of the depression has devoured millions of holdings.

Mr. Patnaik's draft was again toned down and made palatable to the zamindars. The suggestions of the Andhra Zamin Ryots' Association on this were ignored.

The surprise of the onlooker is further heightened at the Raja of Bobbili who has been collecting up to Rs. 35 per acre even during the depression in his own estate and who could increase the assessment on Advaram village from Rs. 1,500 to Rs. 8,000 within a century even without delivering the patta extent to the ryot, having the forwardness to open the Zamin Ryots' Conference at Tiruttani and counselling the ryots to pin their faith to the Justice Party which really means the zamindari class, and not to be spoiled by political agitators.

THE REMISSION AMENDMENT OF 1936 AND ITS MERITS.

Even on merits this rent remission amendment does not much help the ryot, because it does not propose to enter into the fundamental question whether the existing rates when settled either at the time of commutation, settlement or otherwise were really fair and equitable. The mischief is further heightened when this amendment accepts them as the basis and asks the ryot to come in for remission only if there is a fall (i.e., not less than $18\frac{3}{4}$ per cent) from the prices existing at the time of the original fixing. And even if such a case is made out in these days of lowest prices it will result in the reduction if at all if an insignificant pittance from these prevailing high rents which were settled and further raised on the only principle, i.e., of threat of eviction and coercion. Even this moiety cannot be obtained by the ryot unless and until he undergoes so many formalities, cost and worry. Further to base remissions only on the fall of prices is another absurdity. Suppose crops fail due to drought, cyclones and pests which are common here during the last six years and more common in the zamindaris where there is no proper maintenance of irrigation works and scientific help and guidance to the ryot. Under these conditions even if it is shown that the outturn of ryots' crop has fallen by 75 per cent the Collector can only say "here you can only have justice for a price fall of 3 annas in every rupee, but not for a crop fall though it may be at 12 annas per rupee and if you cannot show that price fall, whatever may be your circumstances we will conclude that you are able to pay the original rents." This is unmaintainable even under the Ryotwari Remission Rules,

Further it has been a most ancient practice in this land to obtain remission of rents on reasons of drought and submersion. Mr. Viswanadha Doss Mahasayo's Bill contemplated this.

Even this vote catching manipulation is an indication of the recognition on the part of the zamindars that they cannot face this peasant movement always by arrear, enhancement, and forest cases or by attachments.

But the zamindars are mistaken if they think that the ryot can be led away by these show-acts during the coming elections.

ANOTHER PHASE.

With all the boast of having a "solid record of public service" and a future programme of ten-year plan and other just recently borrowed feathers, the Justice Party was not able to win public confidence. And zamindars have cast off the "Justice" robe for the "Peoples" one. But during the recent general election the country tore up both robes and taught them a good lesson. And perhaps in the nearer future the peasantry will have to face an All-India party of landed aristocracy "and the aristocracy of wealth" as envisaged by the Maharaja of Dholpur, the chancellor of the Princes' Chamber, last year at Bombay, and the object of setting up the unwanted federation under the coming Act seems to be to create a second rank of support to imperialism by uniting all the States and estate forces into one organization. They are intended to serve as a bulkwork against the peasants both within the legislatures and outside and any measure which the peasants want to push through in the legislatures cannot be passed without the support of these two elements and you cannot seek their support unless it is on their own terms.

Anyhow the times are out of joint for the zamindaris and "new scales of value" have been set up and to-day economic relationships counts much as it is there the real source of human advancement lies. From this changed angle of vision, society looks at the zamindar, i.e., from his relationship with the tenants and not from his donations or leadership of parties, even assuming they sincerely mean what they say.

ENCLOSURE I.

Summary of the Proceedings of the conferences and some of the meetings of the Andhra Zamin Ryots' Association.

First inaugural conference, dated 14th August 1929, held at Ellore, in the Town Hall. President, Sri Viswanatha Doss Mahasayo. Amongst those present were the (late) Sri G. Ramachandra Rao Pantulu, M.A., Sri M. Narayana Rao (Zamindar of Gundepalli), Sri Banda Viyyanna Pantulu, Sri Venkatanarayana, Sri K. Subba Raju, Sri V. Ramakrishna Rao, B.A., L.T., and Sri M. Bapincedu, M.Sc., Sri R. Mandeswara Sarma, the Convenor narrating the various grievances of the zamindari ryots and baneful effect of the zamindari system in the country, explained the necessity of launching a Provincial Zamindari Ryots' Movement. Sri Viswanadha Doss Mahasayo, the champion of the zamin ryots, delivered a thoughtful and stirring speech from the presidential chair. Resolutions constituting Andhra Zamin Ryots' Association, for protecting the rights and safeguarding interests of the Andhra zamin ryots with Sri B. Venkatapati Raju, C.I.E., as President, Sri R. Mandeswara Sarma, as General Secretary, and Sri M. Narasanna as Joint Secretary, together with a standing committee containing influential ryots and public men of the various districts.

As the Estates Land Act has failed to safeguard the ryots and as the Revenue Member did not give a definite reply regarding the publication of the amending Bill, it was resolved that the members of the Madras Legislative Council, should throw out all grants demanded by the Government and a private Bill is to be drafted on the question. Soon after this conference, branch associations in various districts were constituted and conferences held. At the general body meeting of the Andhra Zamin Ryots' Association held at Vizagapatam on 30th November 1929, a sub-committee was appointed consisting of Messrs. N. Ramadas, Viswanadha Doss Mahasayo, B. Muniswami Nayudu, R. Mandeswara Sarma, P. Pichireddi and A. Kaleswara Rao, to prepare a draft Bill to mend the Estates Land Act. This Bill was prepared and published in English and Telugu newspapers.

First conference at Venkatagiri held on 8th September 1931.—President Prof. N. G. Ranga. The creed of the association is "to work for the economic betterment of the ryots living and working in the areas called zamindaris; as otherwise the national peace and prosperity will be effected. This is very wide indeed and it does not recognize the locus standi of the zamindari system. The objective of this association as laid in this conference is "the elimination of the intermediaries between the State and zamin ryots

by State action." Other important resolution passed at this historic conference are appreciating the work of the Estates Land Act (Amendment) Drafting Committee; rejecting the Bill on the question published by the Government on 28th July 1931, as unsatisfactory, disappointing and reactionary; exhorting the ryots to enlist themselves as members; recognizing Mahatma Gandhi as the sole representative of India at the Round Table Conference; appealing for support to the Zamin Ryot Patrica and to appointing a sub-committee to enquire into the grievances of the ryots." After the conference a report regarding the promulgation of section 144, Criminal Procedure Code, by Government, under the instigation of the Raja of Venkatagiri, and how the conference was successfully held with not less than 2,000 ryots and delegates despite the order. A report of mal-administration of Venkatagiri and other estates was forwarded to Panditji. In reply, Panditji sent his blessings to the movement calling upon the ryots to organize themselves and join the Congress.

Second conference held at Ellore on 27th August 1933, opener, Mr. S. V. Chetti, M.L.C., President, Prof. N. G. Ranga. The objective laid at Venkatagiri was reiterated. Minimum demands of Andhra zamin ryots were formulated (vide Appendix 3). A sub-committee consisting of Messrs. N. G. Ranga, R. M. Sarma, and N. V. Ramanayudu (Editor, Zamin Ryot) was appointed to enquire into the conditions of the zamin ryots. The Ranga Enquiry Committee after an extensive tour published a report on 12th December 1933, with a preface prepared by Mr. Ranga. The other resolutions of this conference are, appointing a committee to conduct negotiations in regard to Estates Land Act Amendment Legislation then pending; calling upon Government to reduce water-rate; requesting the zamindars to reduce rent burden at 8 annas per rupee; asking for a ryots' advisory committee for Tirupati Devastanam; and also for appointing similar committees in all zamindaris; calling upon Government to redress the serious gricvances of Munagala ryots: emphasizing upon the necessity of the Andhra Province, and resenting the conduct of the Raja of Bobbili in the matter; protesting against the including of Andhra tracts in the Orissa Province to be created; calling on the ryots to take the khadder and swadeshi now; condemning the action of the Diwan of Venkatagiri in refusing to recognize the District Zamin Ryots' Association; protesting against the tax levying provision in the Madras Library's Bill; regretting their indifference to the ryot movement of the Andhra, Kistna, Hindu, Swaraj and other papers; for assignment of all the waste lands in the zamindaris to the labouring classes for cultivation and as house-sites; for the joint participation by the Nizam and British Covernments in the execution of the Tungabhadra Project and that the anicut should be constructed at a point above the Nizam Dominions; for the levying of import duty upon Japanese rice; requesting Valluru, Challapalli, Pithapuram, Prakkilanka estates amongst others to remit the kists due to lanka lands as there has been failure of crops on the same for the last four years; congratulating on the singlehanded fight and courageous stand put up by Adavaram ryots (Bobbili); sympathizing with the sufferings of the Venkatagiri ryots; and for taking over the estate by Court of Wards; for the removal of untouchability and for the uplift of the agricultural labourers.

Vizagapatam Special Conference. held on 29th December 1934, opener, Sri R. Mandeswara Sarma, President, Sri D. Rajana Reddi. The following is the summary of the resolutions passed after the addresses were delivered: Rejecting the Joint Parliamentary Committee report on Government of India reform for perpetuating class domination, removing direct election to the Federal Legislature, and not providing suitable representation to peasants and workers, in addition to other defects; protesting against the inclusion of Andhra portions of Canjam and Vizagapatam districts in the Orissa Province; appreciating the services of the Zamin Ryot; appealing for Andhra Zamin Ryots' Associations throughout; supporting the principle of Sri M. G. Patnaik's Rent Remission Bill, provided its scope is widened (so as to enable the reconsideration of the fairness of the pre-Act rents); expressing its disappointments at the tenancy legislation in the Madras Legislative Council last year; and showing the necessity of legislation on the lines of minimum demands of the Andhra Zamin Ryots' Association; asking for a rebate of 8 annas in the rupee on the rents in zamindaris or for remitting the difference between the settlement rates and those rates worked on the basis of fallen prices; protesting against Parlakimidi settlement; requesting for the survey and settlement of Vavam, Khandam, and Pulli villages of Bobbili.

The constitution of the Andhra Zamin Ryots' Association was overhauled and new constitution was approved in this conference. The main features of this new constitution are in the by-annual conference of the Andhra Provincial Zamin Ryot Delegates who should be above sixteen years of age and subscribe to the creed of the Andhra Zamin Ryots Association, a central executive consisting of up to 100 members will be elected to function for two years. This is ordinarily responsible for laying the strategy and technique of the entire Andhra Zamin Ryots' Association movement; and controlling it. To function during its intervals a working committee or a sort of presedium which may number up to 25 is to be elected. This small committee will discharge all the functions

of the executive in its intervals and subject to its control. From the central executive president, three honorary presidents, one working secretary and two joint secretaries will be elected.

Third conference held at Chikakole in the last week of March 1936. President, Mr. G. Venkatasubbayya. Summary of the resolutions passed—Protesting against the actions of the Government in not declaring certain parts of the South Ganjam as famine areas in spite of clear evidence of the same effect; protesting against the failure of the zamindars of South Ganjam in not taking to any relief measures and reducing rents; calling for reports on the question of losses owing to the recent untimely rains; requesting the zamindars to remit at 8 annas per rupee in the rents; emphasizing the principle that he who cultivates the land must have the right of occupancy and on this principle supporting the Inams Bill in the Legislature, subject to the deletion of the provision for nazaranas; expressing disappointment at the rent remission amendment to the Estates Land Act (Patnaik Bill) and protesting against the failure of the Government to note the suggestions of the Andhra Zamin Ryots' Association on the question; exhorting the ryots to support Congress candidates in the coming elections to the Legislatures with the confidence that the Congress Party alone can fight for the minimum demands of the Andhra Zamin Ryots' Association, condemning the administration of the Parlakimidi zamindari in mercilessly resorting to arbitrary attachments of ryot's properties in these times of fanne and that too in spite of part payments of the dues by the ryots; being of the opinion that permanent settlement regulations did not contemplate enhancement of rents; the conference by another resolution called upon Government to take action and reduce zamindari rents to the level of ryotwari rents at least for the time being.

Central executive committee meeting held at Nidabrolu (Professor Ranga's residence) on 1st June 1936. The summary of the proceedings are: A watching committee for seeing that the zamindars are not set up by Congress to the legislatures appointed; functional representation to the present organizations in the Congress urged.

Central Executive met under the presidentship of M.R.Ry. R. Mandeswara Sarma Garu, on 4th January 1938, at Vizianagram, passed the following resolutions:—

In the considered opinion of this meeting, the zamindari system, as it is, besides emasculating the peasants economically and suppressing them politically has been perpetuating class domination. It is also standing in the way of economic, political, and cultural progress of the nation. Therefore this committee reiterates its firm resolve as expressed in the various resolutions of previous conferences held under the auspice of the Andhra Provincial Zamindri Ryots' Associations from time to time, that the zamindari system must be abolished as soon as possible by State action. And subject to its said faith this committee accepts the proposals of Andhra Provincial Congress Committee as enunciated in its memorandum to be presented to the Parliamentary Committee on zamindari conditions; and calls upon the Government of Madras to formulate Legislative proposals for amendment of the Madras Estates Land Act and other concerned Acts on the lines stated therein as a measure of partial relief to the ryots in view of their miserable plight."

/ Memorandum by the Andhra Provincial Congress Committee.

The importance of the problem.—In the whole of British India, the Zamindari arable land is 31 crores of acres and the zamindars receive Rs. 80 crores as rent, while the peshkash paid by them is Rs. 18 crores to Government. In the Madras Presidency the total number of zamindaris is about 1,500. The agraharams and mokhasa come up to 5,000. The total rent received by the zamindars alone is Rs. 2.54 crores, the peshkash paid on them being about Rs. 49 lakhs (vide Administration report on Madras Land Revenue, 1934-35). The calculated rental value (i.e., in the proportion of two-thirds to the State and one-third for the zamindar on the bariz annual amount) at the time of the permanent settlement on the basis of peshkash will come to be 73½ lakhs of rupees. This shows that the present income of the zamindars is increased by nearly four and a half times over that of the permanent settlement amount. This permanent settlement took place with many estates in 1802. The total acreage cultivated and uncultivated is about 2 crores according to the Government report.* The importance of the zamindari ryots' question to the Andhra country can be well guaged by looking into Appendix No. 1. Not less than half the total area of the seven Andhra districts of Vizagapatam, East Godavari, West Godavari, Kistna, Guntur, Nellore and Chittoor is under zamindaris. Many important rivers, hundreds of rivulets, jungle streams, historic tanks and ponds which can command millions of acres and with a great future for improvement are situated in zamindaris. The forest and mineral wealth lying imbeded in the zamindari areas is abundant. Even politically considered, the

^{*}There appears difference as to the figures given in the administration report and statistical atlas, as regards the extent of zamindari area. Here Government report is followed.

zamindari ryot is an important factor. Of the 3.5 crores of voters in the whole country under the new constitution, more than a crore will be in these areas. Yet it is this class of people that suffers most from class-oppression, economic backwardness, poverty, ignorance and helplessness.

The zamindari system as we see it now is purely the creation of the East India Company for perpetuating their political domination over the country, and for a successful collection of the company's revenue. The permanent settlement is only an arrangement as between East India Company and the rent collectors, auction bidders, a few representatives of the ancient Rajas and some other tenure holders. The ryots are not parties to it, nor have they parted with their rights. But, even this arrangement was entered into by the zamindars and the company subjects to the usages of the country, the customary rights of the ryots in the land as also other inherent appurtenant and necessary rights of the villagers and ryots, and the paramount rights of the State. Even in the view that it is an arrangement between zamindar and Government it ought to be so binding so long as all the engagements therein mentioned are strictly adhered to in letter and spirit by the zamindars. The State (and legislature) in the public interest has the paramount right to interpret it as also regulate and adjust the relationships thereunder in harmony with the conditions and needs of the society at large through suitable legislation.

Above all there is nothing in the way of a sovereign people to alter any settlement whatsoever when it outlives the times, when it is oppressive to the crores of the nation's food producers and when it proves to be a huge block in the way of the economic, political and cultural progress of the nation.

The Government of India Act, 1935, not a bar against the cancellation of permanent settlement.—Both in connexion with the Agriculturists' Debt Relief Bill and the enquiry into the conditions of the zamindari ryots, with a view to reform the Madras Estates Land Act, the zamindars in this province have raised certain constitutional questions, the most important of which is that it is not competent for the Provincial Legislatures as constituted by the Government of India Act, 1935, to interfere with the rights of the zamindars either in regard to bringing down the level of rents or scaling down arrears of rent. A careful reading of the Government of India Act will disclose that no such constitutional privileges were given to zamindars under that Act either in regard to fixation of fair and equitable rents payable by ryots or even in regard to the abolition of the permanent settlement itself. The Joint Select Committee on the Government of India Bill have gone into these questions carefully. In paragraph 258 of their report, the Committee expressed the voiw that the agricultural income derived by the zamindars by way of rents from their ryots can be subjected to taxation, that means to say, that in addition to peshkash paid by the zamindars, they can also be required to pay an income-tax on their agricultural income. This is now embodied in the Government of India Act itself—vide item 41 of the Provincial Legislative List in the VII Schedule of the Act. In paragraph 372 of the report, the Committee discussed even a more fundamental question, namely, the competence of the Provincial Legislatures to repeal or modify regulations on the basis of which permanent settlement engagements were entered into with the zamindars. Article 39 of the Provincial Legislative list is comprehensive in regard to the reform of the land revenue system of the Province, including land revenue system in the zamindaris. The combined effect of articles 39 and 41 is that Provincial Legislatures are competent to repeal or modify the regulations and Acts dealing with land revenue settlement on the terms of the settlement, if effected outside the scope of the regulations. In dealing with the claims put forward by the holders of the permanently settled estates, the Joint Parliamentary Committee said:

We do not dispute the fact that the declarations as to the permanence of the settlement, contained in the regulations under which it was enacted, could not have been departed from by the British Government so long as that Government was in effective control of land revenue. But we could not regard this fact as involving the conclusion that it must be placed beyond the legal competence of an Indian Ministry responsible to a Legislature, which is to be charged, inter alia with the duty of regulating the land revenue system of the province, to alter the enactments embodying the permanent settlement, which enactments, despite the promises of permanence which they contain, arc legally subject (like any other Indian enactment) to repeal or alteration. Nevertheless, we feel the permanent settlement is not a matter for which, as the result of the introduction of Provincial autonomy, His Majesty's Government can properly disclaim all responsibility. We recommend therefore that the Governor should be instructed to reserve for the signification of His Majesty's pleasure any Bill passed by the Legislature which would alter the character of the permanent settlement."

In pursuance of this recommendation of the Joint Parliamentary Committee, provision has been made in the Government of India Act, 1935, for reservation by the Governor for

the consideration of the Governor-General any Bill which would alter the character of the permanent settlement—vide paragraph 18 (c) of the Instrument of Instructions to the Governors. When a Bill is reserved by a Governor for the consideration of the Governor-General, the Governor-General may himself assent in His Majesty's name to the Bill or reserve the Bill for the significance of His Majesty's pleasure thereon—vide sections 75 and 76 of the Government of India Act. The Instrument of Instructions to the Governors further lays down that the Governor shall not withhold the sanction for the introduction of any Bill which would alter the character of the permanent settlement. This is all the protection that is given to the zamindars in respect of measures which will alter the character of the permanent settlement. It may be assumed that no Governor-General will withhold assent to such measures when passed by the Provincial Legislatures, which are competent to do so under the constitution. The assurances given by the British Government to the Congress Premiers also support this. As the Madras Board of Revenue repeatedly stated, "the State asserted and often in later times exercised the power of resuming the exercise of its rights from the zamindars, without thereby altering the terms and conditions of the ryots' tenure." Mr. Hodgson, who was intimately connected with the permanent settlement in Madras, in his memoir of 1806 stated the position very clearly thus: "Whether the agent was a permanent officer, a temporary officer, a subedhar, a poligar, tahsildar or whether a jagliirdar or inamdar or any other description of person is of little consequence, as it in no way affects the rights enjoyed by the ryots. They are unalterable by an intermediary agency of any description which may be employed to realize the dues to the Government." The Madras High Court, in some recent decisions, stated the position in much the same words—vide the judgments of the Madras High Court in 63 M.L.J., 450, at page 485 and 65 M.L.J., 423, at page 442. There is therefore, no substance in the constitutional pleas raided by the landholders in regard to the competency of the Provincial Legislature not only to so amend the Madras Estates Land Act as to fix fair and equitable rents on the holdings of the ryots by bringing them down to the level of ryotwari assessment or even below that, if necessary, but also to abolish the permanent settlement itself.

INTERPRET RELATIONS FROM THE VIEW POINT OF NATIONAL ECONOMY—ECONOMIC BASIS OF MODERN POLITICS—REALISTIC VIEW POINT.

If the present Government cannot or will not abolish the permanent settlement to-day it is its foremost duty at least to correctly interpret the legal position from the view point of the customary rights of ryots and usages of this land to which the permanent settlement also must be held to be subject; and above all from the view point of national economy; and adjust the present relationships and matters between the zamindars and ryots. We cannot interpret, adjust or regulate relationships under whatever law or usage except in terms of the conditions and needs of the given society. It is therefore necessary to interpret, regulate and adjust these relationships and matters not purely from an academic point of view but from a "realistic" point of view, i.e., from the view point of the economic well-being of the nation. This economic basis of modern politics is a principle which is now recognized in all the world-countries to-day whether soviet, fascist, democratic or despotic, and they are all revolutionising, reforming or re-adjusting laws and national policies from the view point of national economy and divising ways and means for the economic, political and cultural advancement of the toiling masses. Even this view point is accepted by all partics in India including the zamindars (vide—The Nawab of Chatari's speech before the All-India Landholders Conference recently) to-day. Welfare of the peasants ought to be the chief concern of the zamindar even under the "sanads" and "kabuliats" also. So even our approach of legal matters must be from this realistic view point.

Proprietorship of the soil of waste and forest lands and mining rights.—The proprietorship of the soil vests in the ryots. The zamindar is only an agent for collecting State dues. He has neither proprietary rights in the sub-soil nor in waste lands or in irrigation works. Authors of the permanent settlement as also eminent jurists, support these views (vide—Sundaraja Ayyangar's Land Tenure).

The question of proprietorship of soil was the subject of hot debate for not less than twenty years in the Victorian era. As a result of the authoritative expositions of civilians like the late R. C. Dutt, the Government of India appears to have agreed to forget about this and the recent evolution of the land revenue policy in the Madras Presidency is decidedly in favour of the ryots' contentions. Further this question is not now of practical importance, except in regard to subsoil rights and disposal of waste lands. Even the Madras Estates Land Act of 1908 has defined those rights with considerable precision. Under the provisions of that Act, as interpreted by the Judicial Committee of the Privy Council, the kudivaram right which means the right of permanent occupancy in the holding is vested in the ryots. The zamindar's rights is confined to the collection of mclvaram, that is, rent lawfully payable on the holding, so far as ryoti land in occupation of ryots is concerned. It is also clear from the provisions of Regulations of 1802 and the sanads issued to zamindars

that what the zamindars collect from the ryots is the land revenue payable to the State, and they do it as assignees from the Government; they pay to the Government out of such collections sums fixed by the settlement, which are known by the name of "peshkash", and retain the balance to themselves. Such an arrangement really amounts to this: The right to rajabagham vests in the State and the right to kudivaram in the ryot. The zamindar, who collects the rajabhagam for the State and retains something out of it for the duties he discharges, is really an intermediary employed by the State for the purpose of collection of rajabhagam. If this theory is correct, then the ownership must vest either in the State or in the ryot or in both and never in the zamindar.

Unfortunately, the East India Company, who entered into settlements with the zamindars, used in the regulations and in the sanads language which is wholly incorrect and inappropriate in describing the settlements as vesting permanent rights in the soil in the zamindar. The East India Company could never have done it either in legal theory or practice. The Regulations of 1802 were explained later on by other regulations and declarations by statesmen and administrators that the settlement was not intended to vest the right in the soil in the zamindars and that the right of the State or the cultivators were not affected in any way by the settlement. In fact, the Statute of the Parliament, which gave directions to Lord Cornwallis, Governor-General of India, in regard to the settlement (24, George III, Chapter 25) expressly stated that the settlement and establishment of "the permanent rules by which the tribute, rents and services of the rajas, zamindars, poligars, talukdars and other native landholders "should proceed "upon principles of modern justice according to the law and constitution of India." So, the authors of the permanent settlement had no right to do anything in derogation of the law and constitution of India. Any one, who knows the ancient Hindu and Muhammadan systems of jurisprudence in regard to landholding in India, must have been familiar with the rights of the cultivators in the soil and relations between the State and the cultivator. The permanent settlement cannot be interpreted, therefore, as having done away with the law and constitution of India, which was at that time very well known. Indeed, Lord Cornwallis himself stated the effect of the permanent settlement in these words: "I understand permanency to extend to jummah only and not to details of the settlement; for many regulations will certainly be hereafter necessary for the further security of the ryots in particular. It is evident that the only mode of remedying these evils is to establish such rights . . . I agree with Mr. Shore (Sir John Shore) that some interference on the part of the Government is undoubtedly necessary for adjusting a demand of the zamindar on the ryots."

Mr. Forbes, who was responsible for the enactment of the Madras Estates Land Act, stated the position as follows:—

- "Now what was the nature of the right vested in the zamindar by the permanent settlement? We all know the confusion and misconceptions which were introduced into the controversy by the use of the term 'proprietary rights', and the arguments that were set up upon false analogies drawn from the English Law of Property to confer upon the zamindar higher legal rights than they were entitled to.
- "The legal status of the zamindar under the permanent settlement cannot be put higher than that of an assignee of public revenue. We say the legal status, because it is the only matter which concerns us in the present discussion. Attempts have been made to draw a distinction between zamindars who in 1802 were of comparatively recent origin and zamindars who were representatives of ancient families, who, it is claimed, had at one time larger interests in the country than mere farmers of land revenue. Especially are these claims urged in respect of some of the great zamindars in Northern Circars. But whatever these ancient rights might have been they had been absolutely destroyed as matters of legal right by the Moghal and Muhammadan Governments. I have made a careful examination of the history of the eighteenth century and I dare say that there is not a single instance in which the ancestors of the present zamindars were not treated and regarded by the Muhammadan Government and its Viceroys at Hyderabad as farmers of the revenues. No doubt, the Muhammadan rulers found it expedient and advantageous to employ members of the ancient Hindu families who had established themselves in the country to undertake the duties of collection and act as their receivers-general but they never accorded to them any legal rights beyond, and the whole history of the time is a history of perpetual change among the zamindars, old zamindars removed and new zamindars appointed, and again old zamindars restored; and in the distractions of the times the strongest and most acceptable survived. Such changes were strictly in accordance with the constitutional rights of the sovereign power. In the same way the engagements between these zamindars and the State were subject to revision at every renewal

of the lease . . . But the sole question what at present engages our attention is the question of the legal rights which the permanent settlement conferred upon them. The "proprietary rights" which the permanent settlement vested in the zamindar who accepted it appear then to be these.

"First, the right to collect the Government land revenue from the ryots in consideration of his paying to the State a certain proportion of that revenue as then ascertained, which proportion was fixed as a permanent annual peshkash and declared to be unchangeable for all time. This conferred upon him also the right without making any additional payment to the State, to extend cultivation over the waste and profit thereby, as well as to benefit by improvements consequent on agricultural developments. The value of this right consisted in this: That formerly the peshkash had been variable and subject to periodical settlement; now it was to be fixed. The zamindar was continued by the settlement as an assignee or farmer of the public revenue, as he had always been, only on a different basis.

Secondly, the zamindar was granted a permanent tenure, instead of being an assignee or farmer for a term.

In the third place, the tenure included the power to transfer or alienate at his pleasure his rights as a zamindar. Formerly, as an assignee, farmer or collector, he had no legal authority so to transfer his right. This power of alienation in itself at once gave the zamindar of 1802 a most valuable property. If the new tenure had been constituted as a jaghir on a fixed peshkash or quit-rent, it would have been resumable at the pleasure of the ruling power and consequently inalienable. The right conferred on the zamindar was a saleable right.

Finally, the estate was assured to the zamindar as a hereditary and heritable estate and could so descend without the assent, express or implied, of the sovereign power; how that descent was regulated does not concern us here."

The statement of the position by Mr. Forbes can be supported by quotations from numerous other authorities, but it is unnecessary to lengthen this memorandum with such quotations.

The zamindars, apart from the wording of the regulations and the sanads, seem to claim ownership in the soil on three other grounds, namely, (1) sub-soil rights, (2) right to dispose of waste lands, and (3) right to evict a tenant when he renders the holding unfit for cultivation under the Madras Estates Land Act. Let us examine these claims—

- (1) Sub-soil rights.—The zamindar has no rights in the sub-soil except what was granted expressly by the original settlement. The question was finally decided by the Privy Council in the well-known case of the Secretary of State v. Srinivasachariar, 44 Mad., 421, and in a case from Bombay, the Secretary of State v. Santaram, 49 Bom., 99, it was decided that the grant should be construed in favour of the Government. It follows that the sub-soil rights are in the State, and the zamindars cannot claim it unless they show an express grant in their favour. Under section 7 of the Madras Estates Land Act, a landholder is empowered to make a reservation of mining rights on admitting any person to possession of a ryoti land. In the case of a person not admitted to occupation by the zamindar but has been in immemorial occupation, it is clear that the zamindars cannot claim such sub-soil rights in the holdings which are in such occupation. To argue that the right in the soil vests in the zamindar, because he has the sub-soil rights is to reverse the process of argument and there is no foundation for the argument that the sub-soil rights are in the zamindar, in the absence of an express grant by the State. The onus is on the zamindar to establish such grant.
- (2) Right to dispose of waste land.—In regard to disposal of waste lands, it is merely a power to regulate their assignment as public cultivable land. The zamindar cannot demand any more than the lawful melvaram payable on lands of similar quality with similar advantages in the neighbourhood, nor can be prevent the acquisition of permanent rights of occupancy by persons, who are let into waste land. There are only two categories of cultivable land under the Madras Estates Land Act, as amended in 1934, namely, private lands and ryoti lands. The category of old waste has been abolished. So, a waste land is a ryoti land and has all the characteristics of a ryoti land, and the zamindar cannot be said to have any rights in the soil. The provision in the Estates Land Act permitting the landholder to receive premium when he lets in a ryot does not indicate ownership and the provision itself must be repeated.
- (3) Right to evict a tenant.—In regard to the zamindar's right to evict a ryot under section 151 of the Madras Estates Land Act for materially impairing the value of an agricultural holding for agricultural purposes and rendering it substantially unfit for such purposes, it is also more an incident of management of the estate for the benefit of the estate. Section 151 deals merely with a breach of the obligations enjoined in regard to

the use of a ryoti land by section 11 of the Act. Ryoti land is thus preserved and protected not for the zamindar's personal benefit but for the benefit of the cultivating community of the village. The claim of the zamindars, who are virtually intermediaries between the State and the ryots; to right in the soil is wholly baselss.

Questions analysed.—We have now to stop here and come down to the realistic side. We would now present the tested material available with us on various grievances and inconveniences of the zamindari ryots together with our conclusions and proposals for legislation under the following heads: Rents and renting (including renting in Agency tracts)—Absence of Government survey and presence of private survey—Remission and suspension of rents—Irrigation works—Kist bund-cursed joint patta—Arbitrary methods and coersive process in collection—Unjust crediting and irregular accounts—Suits, contesting inequality of the parties—Seri lands—Communal lands—Illegal cesses and mamools—Compulsory labour—Hill-tribes—Ryots in forests—Pattas and muchilikas—Trees—Some studies under agricultural conditions in zamindaris—Lanka ryots—Village service and zamindars—Ryots' Associations—Zamindari administration and mass contact.

Some other unhappy expressions.—The words "rent" and "tenant" are some other unhappy expressions creeping into the legal parlence of the East India Company's administration. The correct expression that should be used are "tax" and "ryots," which connote special meaning. Ignorance of and indifference to understand the true relationships of the parties under the law and usages of this land, the political insignificance of the peasant and the importance of the zamindar to the Government of the day, together with the prepossessed notions of the early English Judges of the High Court, coming soon after the abolition of the "Sadar Adalat" are responsible for this. But eminent judges like Subrahmanya Tyyer J., soon stemed the tide by stating the correct position of law in this country (vide his very able and classical judgment in 20 Mad., 299) as regards the relationships between the ruler and the ryot. The Government began to probe into the truth and this has considerably helped in the passing of the Estates Land Act. So all these expressions must not be taken at their face values, nor can the zamindars build up theories with these unsafe props. These expressions must be understood only in terms of the fundamental positions, and correct relationship of the zamindars and ryots.

Rents and renting.—What is the old system of ascertaining rents and levying them in the various zamindaris under our enquiry? How that system gradually changed from 1802 to 1871 (we consider the fatal Chokalinga Pillai's decision as the second land-mark) and from 1871 to 1908, the year of the Madras Estates Land Act, and what is the present position in renting methods in the zamindaris? How do these rents compare with the neighbouring Government rates on similar soils? In order to enable the committee to formulate its answers to these questions we present the following material:—

Permanent settlement and established waram.—Even in the present settlement sanads it is nowher expressly said that the so-called rajabhagam is half the gross produce.

The expression used is "established waram" or "customary rent." In all the later regulations down to the Estates Land Act, they are maintained. We hope, that the zamindars mean by their "rajabhagam" is this established waram, but even the zamindars seem to be divided as to whether it is half the net or half the gross produce. (Vide the memorandum presented by the Raja of Jeypore to the Parliamentary Committee in which it is "believed that half the net produce is their share.) The Court's decisions in fixing established waram varied in each case. It must not be forgotten that there was no enquiry worth the name at that time to ascertain what this rajabhagam was, according to the customs of this country or according to the usages in the various villages, or the ability of the ryot, nor was any opportunity given to the ryots to express their opinion on the matter. In fact the circuit committee then appointed was more concerned with finding the best agency for the revenue collections of the East India Company. In fact, this half the produce thereby has been read into the permanent settlement without a correct examination of the position. Even the sanads and kabuliats under the permanent settlement, do not expressly settle the question as to how much the zamindar is to receive from his ryots, i.e., whether it should be half, less than half or anything of the produce. It is because the permanent settlement did not speak of the rates of rents which the zamindar ought to receive from his rvots, the former could exploit the situation and arbitrarily levy, rents and increase them to any heights until the passing of the Madras Estates Land Act in 1908. If at the time of the permanent settlement the question of ryot's burden was ignored by the then authorities the legislators of the 1908 Act simply gave a blessing to the same, by a presumption that the rent burdens at the time of the permanent settlement with all their latter additions and exactions as equitable and fair without caring to examine the question in its entirety. Therefore this question of how much the rvots has to pay to the zamindar is never examined in this light and decided during these 137 years, and as such it is even to-day an open question.

It must further be noted that even the ryotwari ryots were always fighting against the so-called half the net produce theory (i.e., as rajabhaga) and the equally hollow theory that land revenue is a rent as propounded by the Government of the day, from the Victorian era and the days of Curzon's reign down to the period when Mr. Marjoribanks as Revenue Minister of Madras, also began to repeat the same "manthra" for obtaining the consent of the Kistna-Godavari ryots to an enhancement of $18\frac{3}{4}$ per cent at least, during the recent resettlement of those districts. Veterans and experienced administrators like the late R. C. Dutt and Sir William Wederburn and legislators like Mr. N. Subba Rao Pantulu and G. Venkataratnam Pantulu and many humble pracharakas working in the filed during the settlement and resettlement campaigns of these parts have successfully proved the hollowness of these two propositions and have shown that land revenue was a tax and was far less than half the net in India and that should be so even under any system. (Vide open letters to Lord Curzon by R. C. Dutt; memorandum by the retired Civil Service men to the Government of India on land revenue policy in 1902; Council specches of the late Mr. G. Venkataratnam Pantulu; mcmorandum on behalf of the Godavari ryots led by Mr. N. Subba Rao Pantulu during the 1900 settlement; property in land and nature of land revenue in India under Hindu, Muhammadan and British system by Hon'ble V. Ramadoss, open letters to Sir Norman Marjoribanks by Mr. R. M. Sarma, published in Swarajya, dated 13th April 1929, 17th May 1929, and Januabhumi issues of June 1929 amongst so many others.) In addition to this the Taxation Enquiry Committee's proposals fixing land revenue at 25 per cent of the net produce, the Kistna Godavari Economic Enquiry Committee's proposals have considerably helped the Government to correct themselves or at least to abandon these pet theories at this length of time. The latest proposals of the Committee under the presidency of Mr. Marjoribanks himself result in the very negation of these theories. So the zamindar who is only an agent of the State cannot claim more than the principal dues. How can the zamindars claim a right to-day which even the paramount State is deemed to have abandoned?

Then how to ascertain the rents is the next question. Even in those days, the policy of the East India Company has been to use the very words of the directors—is "to form arrangements with landholders and by formulating and maintaining the rights of all descriptions of persons under the usages of the country" (vide K. Achari's Estates Land Act, Introduction).

That is why in the subsequent enactments rent is described as "customary rent" and "established waram." To interpret this "customary rent" and "established waram" as half the gross produce in the zamindari areas or as half the net produce in ryotwari areas is not in accord with the ancient law and usages of this country nor is it correct from the usages obtaining in various localities in those days (vide previous Council decisions on this). These two expressions have a real meaning. They have to be understood in the light of the established revenue systems of ancient India, and the ability of the ryot, or they must now be defined.

So, for the purpose of ascertaining what the zamindar is to receive from the ryot as lawful rent, the permanent settlement sanads will not help, nor will the so-called contracts between the ryots and the zamindar which are admittedly by coercion if not by fraud, in all cases. There are hundreds of court judgments holding that these leases are obtained by "pressure and coercion at least in a majority of the estates) will be of any help nor the decisions based on these unjust contracts. So the presumption in the Estates Land Act that the existing rent is fair and equitable should be set aside. The whole question must be considered with a clean mind. As it is laid down in some decisions and in many despatches of the Government also, a lawful rent is that which is not opposed to the principles and established practices in this country, but it varied according to each locality. During the Hindu rule the rules and the rates of the Dharma Sastras prevailed. Even during the time of the Moghul regime, the traditions of the Hindu rule were respected by some rulers. But ever since the Moghul throne at Delhi became weak, South India lost the benefits of peace and order. The rule of the Mahrattas or that of Hyder Ali and other rulers so far as Madras Presidency is concerned, were admittedly of the nature of the military occupations. We cannot expect established usages and a sytematic land revenue policy to continue in such times of stress and turmoil. So, the land revenue exactions made by those immediately preceding Governments to East India Company (i.e., as those of Hyder Ali) should never be taken as established waram or lawful rents. We must interpret established rent in the light of the customary law and usage which must be presumed to be based on the Dharma Sastras and practices under Hindu rulers. i.e., from one-twelfth to one-eighth or one-sixth of the net produce. This position under Hindu rule is also admitted by the Government of Madras (vide standing information of the Madras Presidency).

We will look at the question from another point of view. Even supposing that half the produce is the lawful rent prevailing in the country there is no reason why it ought not to be changed if it is not fair and equitable. When rents were levied in kind and cultivation expenses were far less, when standards of living were lower and there may at least be some pretext for assuming helf the net produce as the lawful rent. But under changed conditions to-day, when rents are levied in cash and cash rents vary with prices and prices depend on world conditions including currency manipulation, half the produce principle works the greatest hardship. When in the neighbouring ryotwari areas even the Government of Madras are proposing to abandon their periodical percentage enhancements (i.e., once in thirty years) to adopt a graduated tax system based on taxable minimums, the half the produce theory must look to be at least out of fashion and antidated even from the view of its sponsors. Even principles of modern taxation is propounded by the authorities from Alston to Josiah stamp are opposed to this half the net-not to speak of goess produce—principle. Even the Curzen Government laid it as only maximum demand which according to them they levied for less. From all this it follows that the State can now attempt the whole thing with a clean slate. And the Government of India Act of 1935 gives the present Government ample scope to fix a fair and equitable rent. It therefore behoves the Government to introduce the ability principle into the zamindari rent assessment to be consistent with their land revenue policy and to uplift the depressed and oppressed ryots, to whose welfare the State is committed and which duty they have certainly not abandoned even under the permanent settlement. In fact, even the zamindar has the positive duty of seeing that the rent he levies is not oppressive to the ryots under article 12 of the sanad. Further, the authors of the Permanent Settlement, and the Board of Revenue themselves have expressed in unequivocal terms from time to time that there should be no difference in policy between the ryotwari and zamindari areas in the matter. The authoritative legal decision upheld it as is shown in the previous pages.*

Under these circumstances it must be held that the present zemindari rents are neither lawful, nor fair and equitable rents.

History of rack-renting in estates. The rule of the East India Company disorganized the village autonomy of India. They did not recognize the village community or their autonomy to fix and collect the annual State revenue from the village land. But the previous rent-collectors and auction bidders and others were made responsible for State revenue. It was a death blow to the village panchayat system. These zamindars in their turn used to lease these estates to rentiers or izzardars at the highest rates who in their turn used to 'pillage the villagers' by squeezing the ryot's last drop of blood. The ability or consent of the cultivating community of the village was not a question for their consideration. The source of the varied exactions of the pettandars, izardars, zamindars and above all the State—all sitting one over the other—was the poor tiller of the soil. In: the western estates like Venkatagiri, and the eastern estates it is under this izara or mustadari systems that rents were first raised to a high pitch soon after the permanent settlement. This is the first effective method in raising rents in those days. In estates where the zamindar dealt with the ryots directly, every renewal of the lease resulted in increased rents. In the villages of our enquiry, every such renewal meant an enhancement of at least 4 annas in the rupee. Appendices Nos. III and II will show how the village rent rolls standing at a very low level were raised to two, three or even four times within intervals of fifteen to twenty-five years. A considerable portion of this rise constitutes the income on the seri lands, unjust levy on the dry garden crops under "Mulum," "Zarib" and "Thota." A factor in the rise of rentals is commutation, a major portion of the rise in many estates being from these. Some estates commuted their grain rentals into cash, even long before the Estates Land Act. And many did so just before or soon after the

^{* &}quot;In essence there is no difference between a ryot holding lands in a zamindari village and one holding lands in a Government village." (Sir Thomas Munro.)

[&]quot;The origin of the zamindar's office was comparatively a modern one and whatever its origin, the zamindars derived their rights from the State which could not confer more than it has possessed and exercised." (The Board of Revenue's considered opinion as recorded after full enquiry on the matter in its Proceedings No. 7843, dated 2nd December 1864.).

[&]quot;In a zamindari the rajabhagam which the State is entitled to collect from the ryots represents the traditional Government's share of the produce of the land, which if there is no zamindari, would be collected by the Government direct." (65 M.L.J.. 425 at page 442.)

[&]quot;There is no doubt that the theory of revenue administration held by the Government was what the zamindar in a permanently settled estate had a right to collect from the ryot was the rajabhagam of the Government's share of the produce of the land. The right of the Government which is recognized in the Act to interfere and settle the amount of rajabhagam when the lawful rate of rent fixed by contract decree or otherwise is not fair or equitable depends ultimately on the theory, that it is proper for the Government to see that the zamindar gets from the ryot the fair and equitable rajabhagam no more and no less." (Justice Reilly in 63 M.L.J., 450 at page 485.)

"The zamindar is no more in law than an assignee of the public revenues." (Mr. Forbes.)

Act. The price lists given by the zamindars could not be questioned by the poor ryots. As is the case in Bobbili and other estates the ryots' side was not at all represented in the commutation affair, and the officers generally accepted the rates furnished by the zamindars which were very high. Not only this. Before this commutation is being done, no impartial enquiry was conducted as to what was the lawful rate or the established waram of the place. Only the paper rents including several admittedly illegal exactions (like 'garsi manul,' 'sadalwar,' 'madiri rasavu' and others) being converted into money simply. In fact we got evidence that in some estates the nominal rents in the leases were higher while real rents were far lower. But during commutation the produce value as laid in these paper leases only was commuted and there was nobody on the ryot's side to represent the matter in a larger number of estates. The plea of survey excess under what is called private survey constituted a considerable portion of these enhancements.

There are hundreds of villages the rent roll of which was even enhanced to more than 100 per cent in the name of survey excess while the boundaries of the fields are the same.

In a few estates where the waste lands were brought into cultivation by the ryots and at their labour and expense, rates higher than the patta rates were levied. Similarly what are called 'markas' and 'grograsams' in the pattas of eastern zamindaris are lands held in the patta land for grazing cattle in pursuance of the appurtenant rights of the ryots. The 'ganimas' in Sullurpet division of Venkatagiri are also similar areas. The recent policy to levy cultivation rates even on those lands is another cause for rise of rents in the eastern and some western zamindaris. Again there are estates which recently classified the irrigation works as major and minor and raised the rents under the so-called major works, while in fact the supply under both classes is equally precarious (vide Bobbili and Saloor leases). Again contrary to the usage second-crop rates were also introduced in all the major zamindaris. Above all come in the cropwari rates and the so-called 'tarams.'

Added to these are the new sources of income by the occupation of tank-beds, communal lands and levy of rates on common pastures and forests, as also on quarries (for sand from river beds and earth from tanks is also charged in some estates). The opening of the seri land is another source of income. It is now a fat source in some estates. Thus the total rise of the village rent roll represents these two categories.

As such a major portion of the huge rise on the income of the estates both on the village rent rolls and on the individual patta constitutes unjust and unwarranted enhancements of usual rents; levies and exaction mentioned above.

Meanwhile the Estates Land Act of 1908 has come, though it has removed enhancements by contract in future, it has yet confirmed the existing high rents and allowed further enhancements by suit and other operations if not by contract. Thus the old reign of enhancements still continues though under cover of law. In the view of the peasant, who was neither a willing party under the old contract system nor has the ability to vindicate the injustice of the zamindar's claim before the Suits Deputy Collector or the Settlement Officer, under the Estates Land Act these provisions of commutation, enhancement and settlement are only velvet covers with a legal glitter, to the same old paw of enhancements. In the name of commutation under the act the paper rents, standing in the name of the peasant with all their additional exactions in the name of mamuls were commuted into money value without going into the question whether the ryots were willing parties to the so-called rents or whether these rents are based on the ability of the ryots to pay.

Then again in the name of rise of prices under section 30 the zamindar could obtain a decree for enhancement up to 2 annas in the rupce from the court of the Suits Deputy Collector by merely filing a price list from taluk office. Hereto the law does not expressly lay on the zamindar to show that the defendant ryots are substantially benefited by the said rise of prices. When the majority of tenants of these parts are small holders, not being able even to meet their bare needs of life after meeting the cost of cultivation and the high rents from the produce of the land, what does it matter to them if prices of produce rise? Is there greater injustice done to the ryot than this theoretical cultivation on paper? On the other hand if prices fall the tenants are adversely affected as they have to sell more produce for meeting rents or borrow more. While the spirit of the Act is that these enhancements must be made only on the value of the real customary rent, in result they are enhancing the already enhanced rates made previously in so many ways. In this

[&]quot;The zamindar is no more in law than an assignee of the public revenues." (Mr. Forbes.)

It is clear from this that the zamindari ryot stands on the same legal footing as the Government ryot. The agency for collection along is different.

way, i.e., on the strength of the so-called price lists, estates like Vizianagram, Pithapuram Kapileswarapuram and Kerlampudi not to speak of hundreds of petty zamindars filed enhancement suits from 1928 up to last year and many estates have collected or are collecting the decreed enhancements with retrospective effect and costs. In some estates these costs come up to several thousands of rupees per village.

Again under the settlement provisions (i.e., Chapter XI) of the Estates Land Act also, the door for enhancements is open. To-day it is open even for indiscriminate enhancement. Overriding their senior Member's decision the full Revenue Board recently held in regard to Parlakimedi settlement that in the process of settlement to rents under the settlement provisions of the Estates Land Act enhancement can be granted by the officer without limit. It is very startling. This settlement was made on the basis of the prices of the ten pre-depression years and the ryot is asked to pay such high rents in depression years.

So even under the Estates Land Act in the name of commutation, enhancement and settlement the old order is blessed and continued, though under some limitations. The ability of the ryot and the productive capacity of the land are not the chief considerations in fixing rent or ordering enhancement even under the present Act. The judges and officers being revenue officials bread up till yesterday in the traditions of "revenue at any cost," this is all the more possible.

The wonder is these enhancements are granted to the zamindar against the ryot by the same Deputy Collector over and above a rate which is already twice or thrice higher than the neighbouring ryotwari rate, while this very Deputy Collector with the same hand and at the same time is granting a remission of 2 annas in the rupee to the ryotwari ryot, whose rates though lower than those in zamindari areas are felt by Government themselves to be more burdensome in these years of depression.

At this stage the economic depression together with cyclones and crop failures came in. We have information to show that the zamindari ryot has suffered more even by these, especially for want of relief measures. The present rents still proved heavier, and by the fall of prices the rents have consumed double the produce value than before. We hope the picture is completely presented now. In Appendix a list of rates of rent together with the neighbouring Government rents are given. In Appendix a comparative statement of village dowls standing in the earlier years of permanent settlement and those in recent years are given. They show that the wet rates in those zamindari areas are at least three times higher, and the rent rolls have increased from 100 to 400 per cent within a period of fifty or sixty years. There are cases where they are still higher.

If these higher rents are considered in connexion with the existing precarious conditions of irrigation works in zamindaris they will prove all the more unbearable.

The dry rates in zamindaris also arc more than 100 per cent higher than the ryotwari rates in many estates.

Under the circumstances whatever may be the divergence in conditions and methods employed in each estate it is clear that almost all the estates have taken to a process of enhancement from 1802 to 1908 by arbitrary and coercive methods; and the process can now be continued even under the present Act though on a different footing and under limitation.

Now the main plea of the zamindars in this enquiry is that the present money rates represent the increased value of their old waram rates and nothing more. In the light of the above facts this plea falls to the ground. Could anybody say that a rate which is three or four times higher than the settlement rate on similar soil—or even superior—in the Government area represents the increased money value of the old waram rate of the zamindari? As shown above many additions and exactions have swelled these waram rates and they were commuted into money value at the prices quoted by the estate. We are convinced on evidence that at any rate this is what happened in a large number of estates.

If at all there is any just cause for this rise of the existing rent roll as also for the rise in the patta rents it must be by a reclamation of the waste lands in the village by the zamindar or by improvements effected by him to land or irrigation works. Throughout our enquiry we tried to find such sources of rise for the village rent roll. We must confess we sadly failed to find any such cases worth mentioning. On the other hand we have evidence to show that in a considerable number of estates, ryoti land especially bought-in land is being converted into seri land, as also communal land including tank beds. It is thus clear that either the method of renting or rents or enhancement of rents are not based on any

system or principle. Greed to exact as much as they could, from the zamindar down to the village penthandars, is the only rule from 1802 to 1908. The Estate Land Act while confirming these high rents further allows this process of enhancement under the existing provision for commutation, rent enhancement suits and settlement.*

Renting-How old standards and methods are being exploited for enhancements and exactions.—The original basis of rent in the estates of Ganjam and Vizagapatam is generally the 'garsi' which is equal to sixteen bags (i.e., of 160 lb. of each). Irrespective of any measurement of land a plot of land yielding one garsi was taken as the basis for rent. In the central zamindaris from East Godavari up to Kistna the 'putties, pandums', etc., were the basis. Here that land capable of being sown with a putti of grain is the basis. In some other Kistna zamindaris what is called 'kathies' and 'firas' is the basis. In the Nellore district zamindaris like Venkatagiri, 'gorru' is the basis. Here the ploughing capacity of the ryot is the standard, one gorru being roughly equal to 3-12 acres. In the Chittoor district what are called 'guntas' is the basis for renting the rough conversion rate being 15 guntas to 1 acre. These are the standards generally followed in those days for renting in the respective areas mentioned. By this we can infer that land or its actual extent is not the basis for the levy in those days. Rent was based either on the yield, the sowing capacity or the ploughing capacity of the ryot. It is also natural under those conditions of agriculture when water-supply was precarious, boundaries were indefinite to base assessment either on the outturn, ploughing ability or sowing capacity of the producer. Gradually this basis was converted into rough acreage by the estates on the plea of convenience as rough conversion rates as shown above. Later on clauses were introduced into the muchilikas that the ryots would be liable to pay for the survey excess. We have examined a number of earlier muchilikas wherein this clause providing for survey excess (i.e., due to chain survey) is not to be found and these are only later additions contrary to old arrangements which are therefore not valid.

Similarly in the place of the old village community the mustadar or ijaradar has come in. The estates soon after permanent settlement introduced the system of leasing the rental value of the whole village to an individual who used to add something more to the village demand as his profit. Whenever the estate used to change hands, generally once in five years, of this mustadar (as he is called in the Vizagapatam zamindaris) it was not without a further increase in the village rent role. The newcomer has again to increase this increased demand at least by 4 annas more in the rupee for his profit. In the Saloor estate it was pointed out before us that within fifteen years by which time four mustadars changed hands the village rent roll was raised by 100 per cent. Almost similar are the conditions in estates like Venkatagiri under the ijara system.

* While providing clear procedure for the enforcement of the zamindar's rights the regulations subsequent to permanent settlement failed to provide so for the ryots' rights. Even these provisions providing against arbitrary enhancements or evictions in the later regulations or the provision for assertaining "what is an established waram" (as laid in section 9 of regulation 25) became a dead letter as far as the ryot is concerned. But taking advantage of private contract given by the regulations in regard to rents, the zamindars were coercing the ryots to agree to enhancements. The so-called muchilikas are the proof of it. The ignorance, poverty and dependence of the ryot on the zamindar, the superior position, social status, the political importance of the zamindar to the Government of the day were responsible for this. These were also periods of severe famine and draught. The anicut system was not yet begin.

Government of the day were responsible for this. These were also periods of severe famine and draught. The anicut system was not yet begin.

To add to these difficulties of the zamindari tenants the judges of the highest tribunals established by the early British Indian Constitution approached the questions arising between the zamindars and their ryots from the standpoint of the relations between landlord and tenant in England with which they were familiar and in the traditions of which they were steeped. While the ludian revenue and judicial officers who were familiar with the system of land tenures in zamindaris knew that a patta or muchilika was no more than a memorandum of the extent of land held under cultivation, the rent payable thereon and other terms relating to the year for which the patta or muchilika was exchanged, the English judges of the Madras High Court considered that the acceptance of an yearly patta by a ryot in a zamindari indicated that the pattadar was an yearly tenant and no more. In the famous Checkalingam Pillai's case (VI Madras High Court Reports, page 164), Scotland C.J. and Holloway J., two eminent British Judges, gave a judgment which had serious reactions on the tenancy in zamindaris. It may be that the subordinate courts which had to interpret that judgment, had read more into it than was really intended to be laid down by the learned judges, but the zamindars undoubtedly did their best to press that judgment into their service to establish rights to evict the tenants upon the strength of the conditions which they got inserted in the pattas and muchilikas, that the ryot would quit the holding at the end of the period. Such condition was said to have the force of a hinding contract between the parties, giving absolute right to the zamindar to put an cud to the tenancy at the end of the fasli to which a patta related, unless the ryot was able to establish general custom or positive law which had the hecitot for overriding the condition of the patta or muchilika. The zamindars in t

Further it is under these systems for the first time that a part of the patta land was separated as the personal land of the mustadar, without corresponding reduction of rent and the tenant to whom this appropriated land is given would naturally have to pay the rent for it. This also resulted in the enhancement of the village dowle. When the mustadar was ousted it naturally went into the hands of the zamindar. In the eastern zamindaris at any rate this seems to be the origin of the seri land.

This study in its historical perspective would show how the original rent system based on the ability and capacity of the ryot of the day was gradually changed to suit ways of rent enhancement.

Secondly, it shows how the collective spirit of the village had to yield to individualistic profit motive in the name of the mustadari who for his personal ends has to naturally destroy the village morale. Apart from arbitrary enhancement of rentals the moral effects of this system on the village are baneful. The ryot, cattle, cultivation and even the village are matters to be treated as chattel for the personal profit of a third party, the zamindar entrusting his sacred responsibility towards the welfare of the poor, ignorant and dumb peasant of the day into the hands of this profit maker.

Wet rent in kind.—Kind rents are prevalent even now on considerable areas under wet cultivation even now in many estates. The sharing in all zamidaris is not half to half. It is raised to even two-thirds in some estates. In the Mudugala agency it is stated that two-thirds of what the hillmen produce including some valuable spices is taken by the zamindar. Over and above the rent some mamuls must be paid. Garsi mamul used to be collected in estates like Urlam and Bobbili and they are all consolidated in the present rents. Watching fees are collected in every estate. Mazumdari, vetti, charity and horse mamul in estates like Gangole in East Godavari and talaiyari and vetti mamul and mahasooldari are to be paid from the share of the ryot. The commuted money value of these comes to Rs. 50 per acre in some places.

In the Chittoor zamindaris like Karvetnagar and Tiruttani rents are levied both in cash and kind. Over and above these manuls like 'sadalvar' 'madari kasuvu' and 'nagari' are collected. During the times of collections the grain rent of the estate due from the ryot is valued at the market rates in the towns without deducting for cartage or merchant's profits, and money payment is demanded accordingly by the estate. The ryots compian that they are higher figures than the actual prices and they have no option to challenge the prices quoted by the estate's officials, who according to them quote only the higher prices obtaining at a particular period and place. This is called the "niruku" way of calculations there. A study of these valuations gives that the consolidated value of the rent and its other additions is nowhere less than Rs. 18 per acre while it ranges up to Rs. 59 also in some places. A fairly large area belongs to a rate of Rs. 39 per acre. Even for black paddy it comes to Rs. 36 (as can be seen from the Dittam of Tharimchedu village of Thiruttani division) while the neighbouring Government rate of some of these villages on similar soils is from Rs. 3–8–0 to Rs. 7 only. In parts like Urmadu Jamin of Tirunelvelly district it is stated that this commuted rent comes up to the startling figure of Rs. 108-10–0 per acre of wet land.

There is still the system of rent collection by crop appraisement in some estates in the Vizagapatam district. The difficulties of the ryots under the same is stated in pages under rent collection.

Tarams.—In the Chittoor and Nellore zamindaris and Arni Jaghir and other estates, these rents are said to be collected according to tarams. After a close examination of these so-called tarams, we understand that these tarams are only nicknames borrowed from Government revenue policy. They are not based on any classification of soils or sources. In some places under one and the same patta also, we noted the difference in rates on lands of similar conditions. An examination of the "tirvai dittams" of some Chittoor estates show high rates for lower tarams and low rates for higher tarams. Then there are cases where all the so-called tarams rates were raised to the highest taram at the caprice of the zamindar, and when enhancement was made, a flat rate was applied to all this land equally. These remarks apply both to kind and cash rents. So these tarams if at all they are tarams they may be called "manavari" tarams, i.e., being fixed according to the "stiffness" or "softness" of the ryot paying them. The rates of "pettanadars", "naidus" and relations of zamindars were lower than other pattadars in the village. There are cases as in Kanna Mangalam of Arni where the rate under a manavari tank and a spring channel is the same, i.e., Rs. 11–4–0 per acre.

Wet rents in cash.—Wet rents are collected for lands without guaranteeing water-supply. Wet rates are collected for lands which have not the least chance of getting water-supply even to-day as they are situated now. These two charges are made against the zamindari administration universally, and we have materials to substantiate the charges. There are cases where wet rates are collected on lands under such tanks as were defunct thirty years back. Another variant under this head is that lands which were cultivated by

collecting rain water in the field of the ryot are charged with wet rates. Again, there are cases where wet rates were charged on lands cultivated with the help of drainage surplus water coming from higher tenements to the ryots' low-lying lands, rendering the latter unfit for dry cultivation. The law is clear on this point, i.e., that such water cannot be charged.

Averages taken from low and high rates (prevailing in considerable areas) of 93 and 67 typical villages, respectively, belonging to almost all the important zamindaris and some petty zamindaris of these seven districts will show that the average low rate is Rs. 14-4-2 and the average high rate is Rs. 24-8-0 per acre. While the lowest rate is not less than Rs. 12 in these estates, the maximum is up to Rs. 59 on mere paddy growing land. Mere manavari 'lands bear rates from Rs. 8 to Rs. 14 in many places.

The Kistna-Godavari delta area is supposed to contain valuable soils with superior irrigation sources maintained by the Government. A comparison of the above rates with the average low and high rates of the delta wet is not out of place here. Our calculations will show that low wet rate is Rs. 5 and the high wet rate is not more than Rs. 8 per acre. Compared with these rates obtaining on lands with superior irrigation sources, remisssion facilities and without the troubles of private survey and joint patta the above zamindari average rate of the villages under our enquiry with precarious water sources (many of them being under manavari tanks), absence of remission facilities, ambiguous system of survey and insecure joint patta system, it is beyond any doubt clear that the whole zamindari renting is a crushing burden to the peasants. It must further be noted that even these rates of the deltaic areas were held to be burdensome to the ryots and for the cancellation of which serious agitation rose up, consequently Government have now to practically cancel the resettlement enhancements therefrom. Even though we cannot admit the correctness of the figures given regarding the area and rates of rent by the estates, yet even the average wet rates given by some of these estates like Bobbili and Venkatagiri, during their evidence, which are Rs. 12 per acre for Bobbili and about Rs. 11 for Venkatagiri, having at least inferior supply to that of the Godavari delta are admittedly higher than the said delta average. (For the data of this delta average, reference to Holdsworth Report on Kistna-Godavari Re-Scttlement, dated).

Garden crops on dry lands.—Another common and perhaps the most unjust levy is the charging of water-rates for lands cultivated with dry garden crops under wells dug and maintained by the ryots themselves at their own cost. These are called 'mulum' in the Nellore and Chittoor districts and 'jarib' in Kistna and West Godavari districts, and garden lands in the eastern districts. This complaint is universal. Of course, here and there like the ryots of Alluru in Venkatagiri, and ryots of Bachavarappadu in Mirzapur, fought this levy in courts of law amongst others and it was held that these are "capricious levies " and " unauthorized enhancements." But in some estates their levies are being collected in spite of these judgments, and in others those who went to courts alone were relieved of these burdens, while from other ryots who could not go, these unjust levies are being collected. The ryots have to suffer because of their contesting inability. These rates range from Rs. 10 up to a maximum of Rs. 40. The magnitude of this injustice can be well appreciated by the fact that the cost of a well in the hilly tracts of (Munagapuram of Venkatagiri) amounts to even Rs. 2,500 to the ryot and nowhere it is less than Rs. 800. Under these circumstances it is a sin to dig or maintain a well in a zamindari land and improve cultivation. This sort of levy is a flagrant violation of the right of ryots to the proprietorship of the soil. It seems as though it is in the hands of the zamindar to dictate as to what crops the ryot ought to rise and as to what he should pay. On what law and equity the zamindar is justified to collect jarib and mulum rates which according to our estimates amount to not less than one-third of the total rent roll of the zamindaris of these parts? Wet rates are collected on such lands even sprinkled with water got in pots, from Rs. 3 to Rs. 5 in places like Pelluru and others.

Second crop.—In some estates they say that land is registered under single crop. Such lands if cultivated with second crop will be subjected to full first crop rates. In fact, the water capacity in the tank or channel is hardly sufficient even for the first crop. Even with regard to the so-called double crop lands, the second-crop rate is not everywhere half the first crop rate. It is three-fourths also in some places. In some villages of Venkatagiri (i.e., Pelluru division) irrespective of yield, second-crop rate is charged on sprouts coming out from the stubbles of first crop which are of course preserved by the ryot. Manurial and fodder crops also are charged at wet rates as obtaining in estates like Urlam and Venkatagiri.

Cropwari rates.—In the Venkatagiri estate, if the ryot does not raise vermillion once in every three years, he had to pay the stipulated rate for vermillion irrespective of the fact whether he grows it or not, it is a recent innovation in the muchilika. This is called the 'kasuri' system in Venkatagiri. The wonder is, the estate defends this stating that it is there to induce ryots to raise valuable crops.

Cropwari rates are very recent introductions and are very common in Chittoor and Nellore zamindaris, and are also in practice in Kistna and Godavari zamindaris like Pithapuram. There are cropwari rates not only in wet lands but also in dry lands.

By this, all incentive is denied to the peasant to improve the land and increase crop value. It is the jarib or mulum levy together with cropwari rates that is considerably responsible for the crushing rent burden of the zamin ryot, and in depriving him of all initiative and incentive for self-betterment. In the Karvetnagar estate to-day in the name of betel, Rs. 70 is charged. There are lands bearing even Rs. 80 (i.e., Inuganti village of Venkatagiri).

In Karvetnagar estate even for ragi and cholam the rates are up to Rs. 25 per acre. In Punganur we learn that three fash rate is collected for sugarcane. Similarly for turmeric, 'davanam', groundnut, korra, or 'sajja' there are cropwari rates which are very high in some places. The prices of all these crops including sugarcane have fallen by 100 per cent during the depression and these rates to-day prove all the more burdensome.

Dry rates.—The dry rates are from two to three times higher than ryotwari rates in many estates. In the Darsi division of Nellore, where the soil is hilly and calcarious, being the hardest for the plough and will only yield a crop under exceptionally rainy years, there is rent from Rs. 2 to Rs. 4 per acre. The neighbouring Government rate on similar soil is from 5 annas to 8 annas an acre. In the Bobbili estate it is up to Rs. 9. In some petty zamindaris it is up to Rs. 12, the neighbouring Government rate being about Rs. 4-8-0. In some estates, even if a wet crop is attempted on dry fields only with the help of rain water collected (varakattu) Rs. 5 to Rs. 6 or Rs. 8 per acre should be paid. A study into the original leasing of dry lands at least in villages of wet cultivation reveals that originally in wet villages (i.e., having tanks or channels) all the dry lands were allowed to be used as a grazing grounds or for favourable rates by the ryots having wet cultivation. In Venkatagiri, Mr. Rahimtulla, the ijaradar, allowed ryots holding wet lands at rates which were complained to be burdensome to hold certain dry acreage within the same patta at 8 annas or so. But the rent tendency from Bobbili to Chittoor is to levy separate enhanced rates to these dry lands.

Some unique methods of renting.—In the Venkatagiri villages of the Darsi division conditional cultivation of inferior land at rents imposed by the zamindar as a consideration for holding better holdings, conditional cultivation of high rated land for possessing low rated land, are some of the peculiar methods for enhancing rents.

Another variant under the heading is called 'mulum rahiti' jirayati. This is a dry land classified by the estate as being capable of prospective garden cultivation (mulum). Though the present land bears a very low dry rate, in view of the prospective rise in income, the cess is calculated and collected on the basis of the garden rate from to-day. In the eastern zamindaris the usage has been that every patta includes in addition to the dry and wet cultivated land some area called 'meraca' or 'gogrsam'. The whole patta rate includes these lands also. Recently these lands also are charged with cultivation rates treating them as patta excess. Veesabadi rate being levied on the pullary land the ryot has no alternative except to convert it into cultivation. Thus not only the patta rent is enhanced but also the cattle-grazing suffers. The same usage is to be seen in West and East Godavaris in the name of pullari and veesabadi heads. Here also subsequent to Estate Land Act the zamindars levied the veesabadi rates (rates for cultivated land) on pullary land (land set apart for grazing, for giving rest to the soil to regain fertility).

The following special grievances brought to our notice with regard to certain modes of rent levy and collection which are unjust from their very face, in the estates, mentioned thereunder, will further prove the necessity for a scientific re-modelling of the zamindari rent system:—

Water tax over and above wet rates.—In the Pithapuram estate, additional water tax is charged for lands which were already assessed with wet rates.

Localization powers abused.—In the Yellamanchili estate of West Godavari, the zamindar taking advantage of the power of localization given to him by Government subsequent to the Godavari anicut system, himself levies water rate on lands which were pre-anicut mamul wet lands. This land forms a considerable area.

Two landlords collecting two sets of rent.—In the Kistna district we note that the two zamindars of Mirjapur and Lakshminarasapuram collect two sets of rents for the same land (both being wet rates).

Government and zamindar collecting rent on the same inams.—Government collect quit-rent and zamindars collect rent on pre-settlement inams, in Gampalagudem estate. This is an area to the extent of about 3,000 acres. The Government

enfranchised these inams in 1908. The zamindar filed suits against this (which according to the ryots are time-barred, being filed one year after the said enfranchisement). The zamindar obtained judgment that he has a right to resume the same (i.e., to levy rent) in the two lower courts. The Government alone went to the High Court. The inamdars thinking that they can pay their dues to the party winning in the appeal, and being unable to meet the cost and worry did not prefer the second appeal. The High Court held that these are pre-settlement service inams and there is no objection for the Government levying quit-rent. It seems they refused to decide anything as regards to the inamdars as they have not appealed. Taking advantage of this peculiar position the zamindars collect rent on the strength of the lower court's judgment while the Government collect quit-rent on the strength of the High Court's judgment. We learn that this sort of collection is made in some other zamindaris of Kistna district.

Enhancements of rates on inams.—In some estates the rates on inams were raised. The inamders who could contest this levy in courts have won and saved themselves from the liability. But we learn that those who could not do so are still paying them. Some Venkatagiri villages are a concrete instance in the matter.

Renting in agency tracts.—In the agency tracts under our enquiry, i.e., East Godavari, Chintalapudi, Madugala and Parlakimidi, and others, two methods of cultivation prevail, the 'podu' and 'eru' cultivation. Podu cultivation is the cultivation of forest land without resort to the plough, the clod being generally removed by the sickle after jungle clearance. Eru 'cultivation is the cultivation of jungle cleared land with the plough. The previous practice in regard to the renting of forest lands has been that every hillman or ryot is allowed to clear as much jungle area as he can. A block rate for each such jungle cleared land was levied which ranged from Re. 1 to Rs. 2. The same is being done in Chintalapudi. In some places the rate for all the land which one plough can cultivate was Rs. 4. Now contrary to this, acrewari rate is being demanded and that too at higher rates, partiality being shown between villages even in this. In estates like Salur, the hill tribes are induced to clear jungles on the promise of granting pattas, but when the process has been completed, the poor hill tribes are ejected and lands are leased out at high rents to some others. The Madugal Hill tribes state that they are even prohibited from jungle clearance and podu cultivation which was their birth right. This is admitted by the estate. They defend this on the plea of damage to the Sarada river catchment. But is the river or its catchment are things of to-day? Were not the thousands of hill tribe families cultivating their podu from thousands of years without complaint? They have shown that if they so attempt compounds were levied from Rs. 15 to Rs. 40 even per acre. In the Mukku Mutha of Salur it has been brought to our notice that hundreds of acres of land, which was jungle cleared and brought under cultivation by the honest sweat of the jungle tribes, were leased out to Anglo-Indian, coming from Calcutta. Six hundred acres (being actually given to ryots for a rent of Rs. 60), 150 acres of the jungle-cleared land by ryots was similarly dealt with by the North Mylavaram and Telaprole estates.

The rating in may of these forest areas is based neither on a share nor system as reported by the Madugal hill tribes. They even take two-thirds of the gross produce yielding from the cultivation of the jungle men in addition to so many exactions including eggs, hens, goats and others (vide Appendix).

Absence of Government survey and presence of private survey.—This is also a very common grievance in all the estates. Only a few estates predominently those which were or are under the Court of Wards, were surveyed. Even in some of those which are thus surveyed under the Act, record of rights and settlement of rent is not effected. In all the other estates, what the zamindar calls survey is his private survey done without the knowledge of the ryots in order to show a paper increase in the area and thus demand higher rent on this plea also. All the leases containing a stipulation that rents shall be enhanced with the increase in area, as a result of survey are recent innovation and against the will of the ryots. None can conceive of such a stipulation in olden times as shown in the previous pages, because the then existing system of renting was either on a plough or fieldwari basis produce or seed basis. A close examination of leases like that of Bobbili shows that this stipulation is not thought of in old leases (vide the Board of Revenue order in Adavaram settlement, No. 1066, Mis., dated 2nd April 1937). It is further interesting to note that in leases like those of Chennampalli (Chittoor district) it is laid that 'land shall be measured according to the customs of the village.'

Private survey is made in a fairly good number of estates and enhancements were forced upon the ryots on the plea of survey excess which even under the present law are illegal exactions. In some villages of Salur under the name of the so-called survey excess, rents were raised even by fifty per cent. Survey excess was separately charged by marking the area by a subdivision letter. In Mudugala estate and in the village of Jarjange also it is

the same. As in Kasimkottah, in the name of the survey excess, rates over service inams were raised stating that in such inam zerayati land was included. In the Kumarika estate of Vizagapatam and Guraja of Kistna among others the same thing has happened. But even in such private survey, if the area falls short of the patta extent, no reduction in rates is allowed. For example this is the case in Adavaram village of Bobbili. In that village, patta extent of 452 acres fell down to 330 acres on survey. But the village rent roll of Rs. 1,573 existing at the time of the permanent settlement has been continuously raised when it came up to Rs. 8,540 by 1908. It is, therefore, clear that the Government should compulsorily make a survey of the estates in order to clearly demarcate the holdings and record the inherent appurtenant and necessary rights of the fields while at the same time protecting the ryots against the false and recently imposed stipulations regarding so-called survey excess, which is only an arithmetical difference from the change in the unit of measures.

In 1934 section 42 (3) was amended so as to require that the old and new measurements must be in the same unit. The law still leaves the door open to litigation to the prejudice of the ryots. Therefore it should be made more clear on the strength of the facts mentioned above.

In this survey all the communal lands of the village must be demarcated as far as possible.

The costs of this survey and records of rights must not fall on ryots.

Remission and suspension of kist.—Remissions on account of draught, inundation or other calamity of the season is common not only under the Hindu Governments but under all pre-British Governments including Muhammaden Governments (vide Revenue Regulations of Aurangazeb published in Jadunath Sarkar's Moghal Empire). Even the sanads under the permanent settlement reflect this old custom. The famine commissions and decentralization commission made definite recommendations in this behalf (vide paragraphs 91 and 92 of the Report of the Indian Famine Commission, 1901). In the Estates Land Bill, drafted in 1905, which was finally passed as the Act of 1908, there was a clause dealing with remissions which was also approved by the select committee, but it dropped out as it were by a miracle later. Section 38 of the present Madras Estates Land Act is clearly inadequate to protect the ryots. In the year 1928 Mr. Viswanath Dass Mahasayo, the present Premier of Orissa, obtained leave to introduce a Bill to amend the Madras Estates Land Act containing a similar clause. That was also not proceeded with by the then Madras Legislature. 'The recent amendment of 1936 (i.e., Patnaik's Bill) for remission of rent based on a prescribed percentage of price fall is quite inadequate and is on altogether a different footing. This amendment has totally failed to give even the desired relief owing to its wrong procedure, and its refusal to take actual state of things into consideration. For instance, under this amendment let us suppose that a remission was granted in one year and in the next year even when the crop totally fails, the collector shall have to restore the full rent demand if the zamindar shows rise in prices. Generally in places of crop failure prices

As the law stands at present a zamindari ryot in the absence of any specific contract with the zamindar or the local custom is disentitled to any remission or suspension of rent even in the face of worst calamity and total failure of crops. But here to the inequality of the parties counts much. It is generally not possible for the ryot to undertake the burden and undergo the whole process even in places where such custom is found even to-day. But, wherever the ryots could show such custom before the courts like the ryots of Alluri paragana (Venkatagiri estate) decrees are granted for remission.

The present practice in every estate under our enquiry is not only to refuse remission; but even the earnest prayers of the ryots in times of grave calamity, as it happened in the Parlakimedi estate in 1935–36, to suspend the collection of rent for a short time are mercilessly refused. Here also, it must be said that the Madras Estates Land Act has completely failed to protect the just and age-long rights of the ryots. Taking advantage of the failure of the Estates Land Act in safeguarding the remission rights of the ryots, and their inability to claim it on the strength of local contracts, zamindars are not only paying deaf ears to the requests of the ryots for remission and suspension but also are adopting a Shylockian attitude and method in the matter. The highest culmination of this we now see in certain zamindaris, where they collect rates on lands which could not be cultivated at all with wet crops, owing to the complete failure of the irrigation works, of which photographs were produced in the Rajahmundry and other centres before the Enquiry Committee. No doubt here and there some ryots went to the courts for a finding on the strength of local custom and for interpretation of terms in leases. Though it is very difficult to obtain a judgment in the fact of the stringency of the law on the point yet in the few instances (like the ryots in the Alluruparagana of Venkatagiri) the ryots obtained relief. In a fairly good number of leases executed

before the Act we can find the local custom by stipulating for remission in clear terms. Gradually in latter leases, this clear language was converted into ambiguous expression. The latest policy is to eliminate such stipulations altogether and force the ryots to execute a patta without the said stipulation on threat of forests cases or punctual enforcement of rent collection as in some estates. In some estate of Kistna disputes are now pending in the question.

Even in estates where remissions were granted as of mercy, they are granted or no principle or policy. On the other hand, they are using the grant of remission as a weapon for demoralizing the ryots. It has been brought to our notice by the Venkatagiri ryots that for the purpose of remissions the ryots are classified as "obedients" and disobedients" and the latter who commit the sin of using their own discretion at the polls lose the so-called right even to that moiety of remission. Of the leases we came across during our enquiry, the South Vallur, Gollapalli, and other leases stipulate for remission. In the lease granted by the Bayyangudem estate, there is a clause that the zamindar shall grant remission in case wet cultivation is not possible. But it is authoritatively stated that twisting the meaning of this clause in favour of the zamindar, they are relentlessly collecting dry rates from the ryots even on the waste lying land. In the Alathoor village in the Chittoor district, when the ryots agitate for remission long ago, a remission of one-fourth of the assessment was given and from that time it seems such a rule was established; but gradually by dividing the peasantry the estate withdrew this privilege, only confining it to the heads of the village. Similar custom to grant remissions can be found in old documents of Vizianagram, Venkatagiri amongst other records. We have thus given some typical instances whereby the clear marks of the widely prevailing custom in some estates can be seen. Especially after the passing of the Madras Estates Land Act, it must be said that grant of remission as a rule is refused in the zamindaris and wherever it is granted, it is more based on personal favour than on justice.

Proposals.—Under these circumstances we propose that all the high rents either in kind or in cash of these estates including those on the hill tribe areas should be reduced to the level of pre-war ryotwari rates prevailing on similar soils (without prejudice to those rates which are lower than these Government rates if any); pending a thorough remodelling of the whole land revenue system of both zamindari and ryotwari areas on a fair and equitable basis in the nearest future. All premiums must be abolished. There should be no future enhancements either on the ground of prices or in name of commutation or settlement. Sections 30 and 40 under Chapter XI of Estates Land Act must be reformed on these lines.

There should be compulsory survey and record of rights only in order to define boundaries and settle the ryot's extent in the terms of the modern unit, which is also necessary for facilitating agricultural credit of zamindari ryot. Under no circumstance there should be increase in the rent as a result of this increase in acres so long as the boundaries of the fields are intact. Section 43, clause 2 of the Estates Land Act requires further amendment so as to limit the right of landholder to alteration of rent only when it is shown that the ryot has encroached or added other land to his holding, the onus being laid on the zamindar. Rights of ryots for reduction of rent based on decrease of area must be respected.

There should be statutory provision for remission and suspension of rents. The stringent rules of the present Revenue Board in the matter should not be copied without further relaxation. The minimum loss of crop for obtaining remission should be raised to 4 annas in the rupee.

Irrigation works.—The irrigation works and sources capable of further improvement are of several kinds. There are the biggest tanks constructed during the Hindu and Muhammadan rule, but neglected now by the zamindars. There are again some big rivers also utilized for irrigation in the zamindaris. There are hundreds of jungle streams and nalas. There are again many irrigation channels which are off-takes from the rivers dammed by the British Government such as the anicuts of the Kistna and Godavari and the projects of Rishikulya and Vamsadhara. Another category of irrigation works is wells and ponds.

Tanks.—Some of the tanks in zamindaris, like the Kandoor tank in Chittoor district command even 5,000 acres, and many hundreds of tanks have, not less than 1,000 acres each. Almost all these are constructed under ancient Hindu rule. An inspection of these tanks will reveal that not even 25 per cent of them are in good order and 50 per cent can hardly be called as irrigation works. To our surprise, not even one estate escaped from the complaint that irrigation works are neglected by the zamindaris. The nature of repairs which these tanks requires are—many of these tanks have

either no feeder channels or the existing feeder channels have become very narrow or closed up. Almost all the tanks especially in the western zamindaris have to depend upon rain. Even with regards to tanks having feeder channels like those in Vizagapatam estates the main rivers from which these feeder channels off-take are wanting in masonry dams. For instance, at the Parvatipuram centre, it is represented to us that for every mud dam raised at each time to the main stream, the ryots have to spend not less than Rs. 40 and that they have to so spend for each westing because the mud dam once raised will be washed off by the least rise of water in the river. Then again many of these tanks have no provision for escape of surplus water, as a result of which the bund are in a breached condition. This trouble is further aggravated by the fact that these tanks are silted up. Ryots are not allowed to dig even earth in the tanks without the permission of the zamindar or in some places even without paying some fees. By way of adding evil to the injury, portions of these tankbeds are given for cultivation by the zamindars. The tank-bed cultivator in his own interest always tries to let out the precious supply of the tank by so many ways. As regards the supply of water from the tank into the fields, it is a matter of surprise that in this age of Mettur Dams and Sakkur Barrages, the ryots in some zamindari areas have to cut breaches and take water to the fields as there are no sluices regulating watersupply. After every such cutting, the ryots will have to reclose them at their expense or labour. Even in places where there are sluices and field channels, they also are in a very disorderly condition. This is the condition with regard to tanks supposed to be continuing as ayacut tanks. Hundreds of cases have been brought to our notice where the numerous tanks have altogether disappeared and were merged either in the patta land or seri land by the occupation of the zamindar.

The few cases in which repairs were attempted by zamindars is with regards to rail-way affecting tanks on the compulsion of the Government. In Venkatagiri and Bobbili Estates we learn that these contracts for repairs are given to the estate's favourites and ryots have proved by records how badly the works were being done.

In order to enable the committee to appreciate the present state of irrigation conditions in the estates many ryots have requested the Parliamentary Enquiry Committee to make a personal inspection of at least some typical works at each centre. Now after the evidence of the estate officials of Vizianagram, Bobbili and Venkatagiri, representations are sent to us stating that many of the figures given in the so-called irrigation works budgets of these estates are mere exaggerations and they are prepared to prove them to the hilt, if opportunity is given. Our inspection of some important works in these estates confirms us to the statement of the ryots.

In some estates they have openly stipulated in the leases that the ryots themselves will have to execute repairs to the tanks. In the Munagala Estate the ryot, even if he wants to relinquish the land, should only do so after doing his quota of work towards tank repair.

Dasabandham tanks.—These are tanks which are said to be maintained by the dasabandham inamdars enjoying the said inams. This is the position under the present Estates Land Act. But recent evidence shows (vide patta, dated Sadharana-Pushya Bahula Dasami, produced by one Mr. K. Gopalakrishnayya, regarding some Venkatagiri tanks) that dasabandham inams were granted as reward for digging tanks in that locality, and in such places he has no liability to tank repair. Evidence is forthcoming with regards to hundreds of tanks in Nellore and Chittoor districts were dug by the predecessors of the present inamdars and the inam was only a grant for digging. The dasabandham system of tank repair and maintenance should therefore be altered in the proposed legislation in the light of these facts. These inams where they are expressly granted for tank maintenance constituted the irrigation protection capital of the day. But to-day that system also has degenerated. And the ryots are hard-hit between two masters, both turning a deaf ear to the ryots' request for tank repair. This question also will have to be effectively tackled in the proposed legislation.

Channels and rivulets.—Another kind of irrigation works is the jungle stream and channels coming from them. The universal complaint with regard to these works is that the main river is not dammed at the head of the off-take. In low water season, the whole supply will waste into the sea for want of a dam across the river. In flood season, through the open mouth of the off-takes, the fields are flooded, as a result of which in many of the Vizagapatam estates lands are charged with sand and thus rendered unfit for cultivation. Even then, the high rents on these lands are not reduced. Only here and there a few rent reduction suits under section 37 of Estates Land Act were filed and reductions obtained. But in a majority of cases, the ryots are helpless in the face of the zamindars' negligence to repair the bunds and construct flood regulators. Consequently, they have to not only forego the opportunity of raising valuable crop but also have to pay higher rents levied on the basis of the existing fertility of the land. In villages by the

side of hills, the hill slopes, are given for cultivation by the zamindars, as a result of which the whole "vagu" is obstructed and vast loads of sand from these loosened soils are carried into the irrigation tanks lying lower down.

Wells and ponds.—As has been already pointed out, we have no evidence to show that the wells or ponds now lying in ryoti land are either excavated or maintained by the zamindar. Even in cases where there is positive evidence that the ryots have dug them at their own cost and are maintaining them, rates are levied. Even if the well is constructed by the zamindar, the rate levied on such land is unfairly high. The zamindars are levying some high rates on all these lands in the name of "Mulum" or "Zarib," i.e., dry garden crop rates, which range from Rs. 10 to Rs. 30 or even Rs. 40 per acre. In some cases they are more. Many of these works are in a state of disrepair, and ryots are struggling hard to maintain them. There is no more violent flagration of the law than this.

The other grievances which the ryots have brought to our notice regarding irrigation works may also be noted here. (1) Some irrigation works are jointly owned by Government and zamindaris, zamindaris and zamindaris including mokhasadars and agraharamdars. Works of the latter category are awfully neglected, because all men's business is no man's business as is the case with the Bobbili-Seripuram works. Even as regards the first category when the ryots represent to the Government their representations are directed to the zamindar who says that he cannot move unless the Government moves. In many estates petitions were sent to the Collector under the Madras Estates Land Act. There are cases where even after the direction of the Collector, the zamindar still keeps mum and the matter stands where it is. Even after four years after an amendment to section 139 of the Madras Estates Land Act authorizing the Collectors to collect money from the estate and execute the works, we could not find a single instance where it could possibly be tried. In some estates as the result of contests rights to water were obtained but due to the neglect of the zamindar to enforce them the ryots are suffering. In some estates (like Dharavaram, Kovvur taluk, West Godavari district) the mamul wet nights of the ryots are sold away by the zamindar to Government. Yet in other estates the water rights cannot be enjoyed for want of channels as it is with regards to Rolligedda.

Regulation of water-supply.—Even where there is some supply in the tank, the ryots are much handicapped by the existence of seri lands. Unless water is first given to seri land of the estate, it will not be let out to the ryoti land. In the process of this cultivation, of seri lands, many mamul wet and bapath wet lands will not only have to suffer submersion. To give a typical example, in the Jaggampeta estate, for the luxury of carrying water from a distant tank to the seri land of the zamindar, an area measuring, an extent of 500 acres of inam and jirayati lands standing along the supply channel will have to suffer submersion. In some estates due to the want of administrative efficiency, the stronger ryot holds sway over the weaker in the matter of water-supply.

In villages of some estates, the rents were enhanced on the express promise that the irrigation works would be repaired or improved (including the digging of new channels) and field bodhis would be maintained in order. Unjust as this is to-day the result is the enhanced rents are being collected but the channels and irrigation works stand where they were. In some villages, while the bed of the tank is under irrigation the ayacut is further extended. In some estates tank water is actually bought by the ryots from another zamindari, to which also the estate charges the usual rates.

In the Munagala estate the tanks have got two kinds of sluices. One is with ground level (Musali Bhavi) and another above ground level (Manika Bhavi). The ground level sluice can supply water to ryoti lands while the seri lands require high level sluice. In the name of repairs to the sluices, it is stated, that all ground level sluices were raised by the estate; consequently water-supply to the seri lands is much improved which means shortage to ryoti land.

Drainage facilities.—Similar are the grievances of the ryots with regard to drainage conditions including drainage in lanka lands. The zamindari villages are more exposed to submersion owing to want of drainage facilities than the ryotwari villages. Thousands of villages in these estates about hill and jungle streams which rise very violently during floods, as a result of which crop submersion and silt charge follows. As there is no statutory obligation on the part of the zamindar for remissions, the sufferings of the zamindari ryots are more miserable here, and we never came across any case where the zamindar ever attempted to relieve the ryot from this trouble.

New projects.—There are some estates wherein, as a result of the contest between the estate and the Government, judgments were given for division of water-supply according to certain proportions. As the zamindar does not move to put them in practice and the Government, having no interest in zamindari areas, never cares to move either.

Again, there are some other estate, wherein rights were actually declared, in judgments, or Government admitted the irrigation rights of the ryots for receiving water-supply from Government main stream. But as the zamindars did not construct necessary works, the ryots could not enjoy the benefits of those judgments. There are some more estates where the traces of old feeder channels from rivers to the tanks can still be seen. If these are again excavated, tanks need not depend on mere rains. We learn that Venkatagin contain many such tanks.

New works.—The peasants of the Vizagapatam district are admittedly the poorest in point of economic ability. But a study of the economic resources of this district will clearly show that the Vizagapatam district itself has the capability of becoming the richest. But for the predominant occupation of this area by the present zamindari system it would have been a progressive district long ago. No where, we have so many rivers, rivulets, canals, etc., as we find in this district. If all these rivers are punctually dammed and reservoirs constructed, lakhs of acres of land can be brought under cultivation. In our humble opinion, the cost also will not be exorbitant and all the works, we hold, will be productive. Even now sugarcane of the quality can be cultivated under the Vizaga-patam streams. The Vizaga-patam soils were held by experts to be best fitted for sugarcane. Want of guaranteed supply and marketing facilities are the severe handicaps for the sugarcane grower here. Similarly, our attention was drawn to several plans and projects in the seven districts for improvements to irrigation works. Unless the question of keeping existing irrigation works in good order and improve them as also the construction and improvement of drainage works is effectively tackled and arrangement for regulation of supply by an impartial popular agency is made by the State, we are convinced there is not the least hope of the zamin ryot to continue his existence as a ryot and his discontinuance as such in our opinion is a great national calamity.

Proposals.—The existing provisions of the Act in regard to enforcing the obligation of the landholders to maintain the irrigation works in good repair proved utterly futile. The procedure is so cumbersome that in practice the ryots get no relief whatever. So, the Government must lay down a programme of repair to irrigation works on a five or seven-year plan and get all irrigation works which are now in disrepair, repaired through its own agency and recover the costs from the zamindars. In the meantime, whenever the ryots complain that certain irrigation works which are the source of supply of water to their lands are in a state of disrepair, the Collectors should have power to get the repairs executed by advancing money from public funds and recovering the same from the landholder. Irrigation works must be classified on sound lines. There must be irrigation protection fund for future maintenance of works. Provisions should also be made for suspending the rents wholly or partly according to circumstances, on lands irrigated through such sources, till the repairs are executed, unless they can be cultivated with dry crop, in which case only dry rate should be allowed. There must be irrigation panchayats subject to the supervision of the Government, pending the village panchayat system of administration under contemplation. They must have a hand in all matters like regulation of supply, localization and fixing of ayacut also.

- 2. Dasabandham system of tank maintenance as it is must be altered in the light of the present evidence.
- 3. The State must have power to exploit water resources in zamindaris for the economic progress of the country.

Kist bund, cursed joint patta—Arbitrary methods and coercive process for collection—Irregular accounts and unjust creditings—Change in the agency of collection—A legal necessity—Kist bund.—In many estates kist bund begins hardly before the ryot cuts the crop, i.e., December and in some estates it begins even before he sows or transplants, i.e., in August and September. Even in lanka portions of the estate and kist bunds begins before December. And it is a well-known fact that lanka cultivation begins after the flood season and harvests begin from March.

The cursed joint patta.—This is one invariably common grievance in all estates under our enquiry and the source of greatest possible mischief and injustice to the ryots. We can confidently state that no estate is without this trouble.

On account of this joint patta system there is no certainty to the ryot as to the actual amount he is liable to pay. There is no security for his property even after the payment of his dues however punctually he may do it. There are several varieties of grievances felt under this head. In each joint patta the number of holders will generally be from 5 to 20. Some cases where even 100 ryots were included in one patta are brought to our notice. Rent paid by one person is credited to the arrears of a deceased holder. Rent paid by a transferee is credited to the dues of the transferor even after lapse of seven or eight years. Rent paid by a "soft" ryot is credited to the arrears of a "stubborn"

ryot. There are cases showing that even after separate registry of a transferred land the same land was sold for the arrears of the joint patta from which the transfer was made. These are the conclusions from hard facts.

Registry of holdings.—Provision relating to recognition of transfers and subdivision of holdings by landholders should be tightened as to make their evasion by zamindars impossible. The amendments of 1934 are not adequate or effective to achieve the object. Revenue officials of the Government, like Tahsildars and Deputy Tahsildars should be required by the Act to bring the registers of holdings in zamindari villages up to date by carrying out all transfers and successions in the registers and to ensure that pattas and muchilikas conform to the entries in the registers so revised. The joint patta system which is one of the most crying evils in zamindaris should be put an end to. The zamindars must be denied by statute all relief for recovery of rent if they violate the provisions of law in regard to registry of the holding in the name of the persons who are legally entitled to hold it. Sections 145, 147 and 148 of the present Estates Land Act must undergo effective changes on these lines.

Arbitrary methods and coercive process in collection of rents.—As said above in many estates the ryots are bound over by means of a stipulation in the muchilika that they do consent for keeping all the produce under the custody of the zamindar's men until the estate dues are paid. As a result of such a stipulation the ryot is stopped from harvesting the crop or from carrying the harvested produce. They will sometimes be liable to sudden rains and other damages including damages from wild animals and monkeys. The estate watchers should be paid by the ryot at 4 annas or 6 annas per day. In the Bobbili leases it is said that the ryot must suffer even if the produce is damaged in the process of such "anksha."

In places where the crops are divided by appraisement if the ryot does not consent to the estimates made by the zamindar's men, he is stopped from harvesting it and by the time revenue officers come to the field much damage will be caused. There are some cases where even the cutting of crops was stopped by zamindar's men for long periods in order to coerce him to consent to their estimates, brought to our notice.

Another method adopted is that of locking up the cattle of the ryots in the tana if the dues are not paid on demand immediately and sometimes it is stated the cattle are worked by the zamindar's men also. The practice is very common in zamindaris remotely situated and in those of agency and hill borders. The Munagala ryots constantly complain of barbarous methods adopted in rent collection, such as making a defaulter bend forward and placing weights on his back.

Instances are not wanting where prohibited articles are attached. Even after attachment of the movables the same are sold without informing the Collector. The destraint provisions under the Act are not regularly followed. Demand notices before attachments are generally not served upon the ryots, being thrown over the fields and articles attached are sold for very low prices without proper publications. These attachment provisions are used as a powerful weapon by the zamindar for coercing the ryots into submission. Lands worth thousands were sold away even for Rs. 15. Sale of land is resorted to even for nominal arrears, i.e., even for Re. 1–1–0 as it happened in some cases.

So much so even the most influential ryots are afraid of going against the will of the zamindar and meekly submit to what they do. The present rent collection power together with the destraint provisions of the present Act is the most powerful engine of repression in the hands of the zamindar against the ryots.

Irregular crediting and irregular accounts and unjust creditings.—Several cases of double collections and refusal to issue receipts for collections made were brought to our notice. Again there were complaints that rents paid for current fash are credited to the past fashs and towards time-barred arrears. There are also numerous complaints from the ryots that proper information will not be generally given to ryots as regards to their liabilities by the administration. In O.S. No. 386 of 1935, on the file of the Alluru District Munsif's Court, the judgment shows that the ryots' holding was sold away even after issue of receipt for the kist. In many estates these arrears of rent amount to lakhs and thousands of decrees were obtained for rent arrears; and the threat of execution of these decrees is another ban on the individual liberty of the peasants. In some estates seeing that the Debt Relief Act was coming these arrears were collected with stringency for which thousands of holdings were sold out, at nominal prices.

The present tendency in some zamindaris, we learn, is to evade the receipt of rents offered by ryots for faslis 1346 and 1347 and drag on the matter till after September 1938 in order to obtain undue advantage of collecting the arrears due from faslis 1344–1345 (vide Madras Agriculturists' Relief Act).

The Agency.—But the real question is about the actual agency to collect rents in zamindaris. It must be brought into line with the Government system. There are village officers in zamindari villages as there are in Government villages. There is the village headman and the village karnam. These may collect rents under the existing law, but they are not statutorily bound to do so while statutory obligations are imposed for to preparing the accounts, showing the demand and other particulars and furnishing the zamindar with such other accounts as he may require in connexion with the collection of rents. There is no insuperable difficulty in vesting these village officers also with the statutory duty of collecting rents in zamindaris. They may be done subject to the control of the Government revenue officials. In places where there are village panchayats or where village panchayats are formed in future, the same may be vested in the village panchayats also subject to the control of the Government. When a scientific system of land revenue is introduced in the zamindaris on the model of the ryotwari tracts, collection through this agency should prove very beneficial not only to the ryots but also to the zamindars. The expense of collection will come down considerably and all litigation for recovery of rents will be avoided. The zamindars may be asked to pay a certain commission for this service and the village officers and others engaged in the discharge of these collection duties may be remunerated from that source.

It may be asked whether the Government have a right to interfere in the manner indicated above. Undoubtedly they have. The Government at no time gave up these rights to introduce any measures they may think necessary for the protection and welfare of the ryots. Lord Cornwallis himself stated in an extract already quoted that the permanent settlement did not take away the right of the Government to intervene where necessary. The Madras Board of Revenue in their proceedings, dated 5th January 1818, and later on in 1864 made the position perfectly clear. The following extracts will speak for themselves:—

- "The universally distinguishing character as well as the chief privilege of this class (i.e., the ryots) is their exclusive right to the hereditary possession and usufruct of the soil so long as they render a portion of the produce of the soil in kind or money as public revenue; for whether rendered in service, in money or in kind and whether paid to Rajas, jaghirdars, zamindars, poligars, muttadars, shrotriyamdars, maniamdars or to Government officers as tahsildars, amuldars, amins, or tanadars, the payment which have always been made are universally termed as dues of the Government.
- "That in the earliest times of which we have record, the right of the State to a sare in the produce of the land was limited and that limit was such as to leave a sufficient margin for the growth of a valuable property in the land appertaining to the occupant whose right to retain possession on payment of the limited share was involable and hereditary.
- "That the origin of the zamindar's office was comparatively a modern one and that, whatever its origin, zamindars derived their rights from the State which could not confer more than it has possessed and exercised.
- "That the State asserted and often in later times exercised the power of resuming the exercise of its rights from the zamindars, without thereby altering the terms and conditions of the ryot's tenure.
- "That the framers of the permanent settlement proposed to relinquish to the zamindars, an ample allowance for their personal benefit, out of the average State demand in past years on the zamindari and to fix the zamindar's payment unalterably for ever leaving to him all the benefits derivable from extension, of cultivation and improvements in the culture of the lands but to restrict his demands on the ryot to the rate or share established for Government by prescription which rate was to be registered in the village by the officers appointed for the purpose."

Suits and contests—Contesting inequalities of the parties.—The present Estates Land Act is based on the wrong assumption that the zamindar and ryot are on an equal footing and status either to contract or to assert the rights or to contest claims in a court of law. The material we gathered regarding this point reveals that this assumption is entirely false. The provisions under which the zamindar can enjoy and enforce his rights he is able to punctually pursue up to the High Court; and in some estates instances are not wanting where the estate itself takes the law into their own hands. Take forest cases, rent enhancement and commutation suits attachment of movables and immovables. In all these, of the hundreds and thousands of defendant ryots major portion will be exparte even in the courts of first instance. Even when they contest there are very few cases where the ryots are able to go or see the finality of the litigation. But in the majority of cases where the ryots went up to the High Courts the ryots contention was upheld.

Even here the favourable judgment only applies to those few who contest, the majority not being benefited.

Then take the ability of the ryots to initiate contest positively even against the abuse of such provisions of law intended for their protection and securing their rights. Some typical instances are sufficient to show how unequal are the parties. In the name of private survey and on the plea of excess area therefrom the rates are enhanced in every estate. Similarly in the name of "mulum" "zarib" and garden, cultivation, rents ranging from Rs. 8 to Rs. 40 or more are collected in the zamindaris which amount to not thousands but lakhs on dry garden lands irrigated with well water dug and maintained by the ryots who are all flagrant breaches under the Act. Similar is the case when exchange of patta muchilikas are refused as is the case in many estates (there are cases where there is no exchange of patta muchilikas even from thirty years) or when clauses coming from a long time or suddenly dropped out—as for remissions or for right to trees—or new clauses added—as for reservation of mining rights.

Similar is the inability of the ryots to contest against the unjust claims set up on communal lands and house-sites, refusal to issue receipts for payments made, etc. The chapter on irrigation works asking the ryot to do this and that, to go here and there for relief is very elaborate indeed. But if a survey of all the omissions and commissions by the estate is made and seen as to how many ryots and in how many cases where able to resist the estate's unjust claims or assert their rights under the Act, it will be clear that 90 per cent of the ryots are unable to do so. The inherent contesting inability and the atmosphere and the conditions under which zamindari ryot is placed to-day in these estates are such. This statement is the conclusion based on facts collected in a fairly large number of estates under our enquiry. But for want of space, we would have quoted hundreds of instances, some of them being very harrowing indeed.

The greatest defect of the present Estates Land Act is its bargaining nature. It defines a right in favour of the ryots and immediately searches for a counter-favour to the zamindar. This is natural under an irresponsible government of foreigners. As such, even the few rights defined in favour of ryot, he is not able to exercise. While the zamindar is able to not only exercise his rights both defined and given and derive the fullest personal benefit from it being more resourceful and influential, but also takes undue advantage of the cumbersome procedure by which the ryot is disabled to pursue his rights. Therefore the coming legislation must not be based on this false view of "balancing the rights" of parties and on the false satisfaction of having provided for an elaborate procedure for the parties to pursue their rights which itself is an advantage to the zamindar and virtually deprives the ryot from seeking his remedy. The relationships of the zamindar and the ryot if at all they cannot be ended now must be re-interpreted from the view point of national economy and usages of this land. The policy of balancing the rights should be given up. The State must further recognize that it is to act not only as a definer of the rights of the respective parties as aforesaid but also as the guardian for securing the enjoyment of those rights, as far as ryots are concerned, because of this inequality of the parties as shown above. On these two principles the whole Act and its procedure must be remodelled.

Proposals.—In all the operations under the Act the representatives of the Ryots' Associations must be associated with. The decisions giving relief to ryots who could go to the courts must equally apply to those who could not do so for their disability as is followed under the Trades Dispute Act. The whole procedure should be so simple as to give the ryots a "ready made" justice and to use the words of that eminent jurist, Mr. H. S. Gour, it should be the "justice of the market place."

Seri lands.—This category of land is practically a recent creation. Seri land, strictly speaking, must be either land cultivated by the zamindar and his men or with the hired labour or such land as is really set apart with the intention of future self-cultivation of the zamindar. This is really the intention of the legislature in recognizing these two categories under the present Act. But what a tragic abuse of law it is. An inquiry into it will reveal that in many estates within the last twenty years thousands of acres were brought under this head with the intention of continuing the old practice of rack-renting and evicting the ryots. How is that seri land created? By occupation and encroachment of communal lands including public paths and cattle-stands, and of irrigation tanks, in some places. For instance in the Challapalli estate the very names of these so-called seri holdings connote the old names. Some are by occupation of relinquished and evicted lands and some are bought-in lands from ryots. It is stated that in the Challapalii estate alone the acreage of seri land will not be less than 20,000 acres and in the Gangole estate of the East Godavari Agency income from seri land is larger than that from the ryoti land. In the eastern zamindaris the seri is first originated when the mustadar used to snatch away parcels of land from the patta land.

After all the object of creating seri land is to enhance rents freely, and not to cultivate. In every estate where the seri head exists the zamindar feels a divided interest. He takes more care for the upkeep of tanks commanding seri land because they pay more. Water will not be given to ryoti lands unless the seri lands are first cultivated. This seri head is a great impediment to the healthy maintenance of the ayakut tanks. In the name of seri, regular cultivation is opened by the zamindar in the tank-beds. To quote an example the Chemudu ryots at Vizagapatam Centre gave instances of many tanks occupied by the zamindar for seri.

Estates' relations, friends and official as ryots.—This class of tenants is increasing of late. Waste lands, lands bought in sale for arrears, seri lands or communal lands occupied or given on patta either to the relatives of the zamindar, including the zamindarni, or in the name of friends. Even here preferential water-supply is given to these lands. And the interests of other ryoti lands are ignored. In some estates the officials like Diwan and manager own vast tracts of land under the zamindar. These must be checked by suitable legislation.

Proposals.—The grant of waste or bought-in lands should be subjected to some rules made by Local Government, so as to see that the really needy ryots obtain them, preference being given to those who have lost them in sales.

Communal lands.—"Geographically considered a village was a group of land holdings aggregated in one place with one or more than one group of dwellings situated somewhere in the area with a tract of scrub jungle and grazing ground attached." (Vide Manual of Standing Information of the Madras Presidency, page 63, paragraph 9.)

The land in a South Indian village according to the ancient village system continuing up to date is divided into the following heads:—

- (1) Grazing grounds.
- (2) Burial-ground.
- (3) Thrashing-floor.
- (4) Irrigation tanks and channels (including drainage channels).
- (5) Cattle-stands.
- (6) Public gardens.
- (7) House-sites.
- (8) Footpaths.
- (9) Tanks and ponds.
- (10) Artizan and service inams.
- (11) Inams granted for the religious purposes and for other merits or skill.
- (12) Land under the cultivation of the ryots or the village community (vide 'Bhubands').

A perusal of what are called 'bhubands' (which will be available in the Collector's office) will reveal that every village in Southern India is divided on the above lines. These bhubands are pre-permanent settlement documents evidencing the immemorial divisions of the village lands. In some zamindaris they might have been created or increased from the waste lands of the village. When calculating peshkash these communal lands were excluded from the assets of the village as well as the inam lands as 'Lakhiraj' lands. As such the villagers are enjoying these communal lands from time immemorial. Both as villagers and agriculturists they have inherent rights and rights of necessity in them. In fact there is no meaning in the expression 'Indian villages' without the abovementioned communal lands. In the early days of the permanent settlement when the population of the villages is far less than what it is now, encroachments over communal lands were very rare. The village panchayats used to safeguard them. The occupation of the communal lands like 'go bhumis' was considered to be the greatest sin by the Dharma Sastras.

A perusal of these bhubands will show that at least more than third of the village land was set apart as lakhiraj, i.e., land exempt from land revenue which consists of communal lands and inams. From what we now gather communal lands will not be even one-thirtieth of the village total in many places. Perhaps the area of the communal lands have some bearing on the then existing population and future communal needs of the village. In the central districts where density of population is greater the inconvenience due to eneroachment and want of sufficient communal lands is very severely felt.

But what is the condition of these communal lands in zamindari areas now? In this light we have examined the question during our tour and we beg to place the results there from here. The eneroachment on the communal lands by zamindars are for different purposes in different estates. They convert them into 'seri lands.' In some others they are given to ryots on patta and in some others they collect grazing and other fees for the same.

Of the 600 and odd villages under our enquiry in many villages communal lands worth the name are not to be found. Thousands of cases were brought to our notice regarding encroachment and occupation of the communal lands by zamindars, agraharamdars and mokhasadars.

The communal lands occupied are of several varieties. The grazing lands are called 'dibbas,' 'ryot bandjars,' 'grama samisties,' 'samudayaka banjars,' 'go bhumis' and 'dharamaghotakams.' These are various expressions usd in the different parts used for grazing lands.

In some eastern zamindaris even hill slopes carrying water were leased out. In some estates the grass in the 'gobanjers' is sold. There are some estates where lands set apart for Harijans were also occupied. There are to-day a good many villages having no communal lands especially in deltas. Under the old Hindu life planting of Dharma Aramas was a very pious act, supposed to give the same spiritual benefit to the planter as is derived by the possession of children by a Hindu householder. Planting of a public garden is classed as one of the seven off-springs (sapta santanams) in the Sastras. The village common gardens are either converted to ryoti head or the seri head of the zamindaris in many estates.

Yet in some villages of these estates, even drainage channels and footpaths were occupied and they merge in the cultivated land. In some places the grass in the punthas is sold.

Kanchalu in Venkatagiri and others.—In the Venkatagiri villages of Chittoor, Nellore and Guntur the formerly existing free rights of grazing in kanchis were infringed subsequent to the Estates Land Act. The old izara leases of Mr. Rahimtulla clearly show that ryots have free grazing rights in kanchalu. Even the nominal rates levied in the early days are being gradually increased (i.e., from Rs. 10 to Rs. 50 or even Rs. 100). This is leading to untold miseries on the part of the ryots, who not being able to pay these high rates had to take their cattle to far off Government kanchas for grazing. What water is to a Godavari ryot, kancha is to the Venkatagiri ryot in that hilly tract.

To give a typical instance a Venkatagiri ryot of Nidigallu gave up leasing of the kancha being unable to pay the high rate and as a protest against the invasion of the immemorial usages. But after some time he could not continue it unless he allowed his cattle to starve. So he was forced to go to the zamindar again for lease to the kanchi. With what result? According to the receipt, dated 2nd February 1928, which he produced before us, Rs. 110 was collected as kancha rate, Rs. 9-7-3 as cesses while Rs. 310 were collected as the alleged watching fees, which is another name of penalizing the protest action of the ryot in not continuously submitting to the high kancha rates. We saw many such receipts. The Venkatagiri ryots have suffered and are still suffering in the name of kanchi levy and kancha rights severe hardships including many kanchi "trespass cases." Even with regard to leasing of these grazing grounds, discrimination is shown by some estates. The ryots who are relatives and co-castemen of the zamindar get better land at a low rate while land of gravelly type is leased to other ryots at higher rates.

The grazing of cattle in lanka porambokes is similarly prohibited. They are leased cut. These lessees in their turn are charging at Rs. 7 or Rs. 8 per tail of cattle. The Challapalli estate makes tens of thousands from lanka grazing. Pithapuram, Challapalli and Prakkilanka estates having lankas make thousands of rupces of late by renting lanka porambokes.

The bunds of tanks were closed against the village cattle by the zamindars being sold for grass. Even where the beds are held to belong to the zamindar to be his, legal decisions under the Estates Land Act lay that the mode of enjoyment by the villagers cannot be altered. In thousands of villages in these estates tank-beds are occupied either for cultivation or for collecting grass fees. When this levy was contested by the ryots, it was held by the courts that the ryots have free rights.

If the "bhuband" of each village is examined, the magnitude of absorption and occupation of the communal lands will be clear. Truth still rings in our ears when in some estates the zamindars still call their so-called seri and other occupied lands with the same old names (as when they were under communal heads) as 'donka,' 'kunta' and 'tota,' etc. Like the village gardens, thrashing floors and cattle-stands have disappeared or diminished in many villages.

There are again cases where even if a twig for fencing or a stick is used from the communal porambokes heavy penalties are collected by the estate.

What is more miserable is, in not less than hundreds of villages from Chittoor to Ganjam the burial-grounds are also occupied either for leasing or for cultivation or for selling grass. We were actually shown in some villages tank-bunds being used for the purposes for want of separate grounds.

Fishing rights.—The age long fishing rights of the village community also are similarly interfered with by the estates.

Quarries.—This is another grievance complained of ever since the passing of the Estates Land Act. From time immemorial the estates were selling stone from the quarry only to outsiders after freely meeting the demands of their villages. Now rates ranging from 1 anna to As. 2-6 for cart-load are charged.

House-sites.—Even if farm houses are constructed in the agricultural lands the zamindar files suits for ejectment under section 151 of the Estates Land Act. In some estates even for raising a cattle-shed in the farm, the permission of the estate is required. That is one trouble. Further in these parts of our country ryots are accustomed to live more in the villages than in fields. Hence the ryots are at the mercy of the zamindar for grant of house-sites which are to be carved from the vacant sites in the village. Generally these vacant sites are claimed by the zamindar. On the other hand if any ryoti land is to be converted into house-sites, the zamindar demands very high rates.

These demands even with regards ordinary lands came up to 600 per acre plus annual rent in some places. In some estates like Kotipalli (Vizianagram) house-sites are granted on Najarana and they are transferred by lease. At every renewal of the lease the estate gives trouble to the house-holders.

In the village of Chintalapadu Onti of Muktyala estate for mere village-site Rs. 400 per acre has to be paid.

Based on the census of 1891 the population of the presidency increased by 15.58 over the previous decimium. It was calculated that the average number of occupants of a village house to be 5.58 per cent then. Now when the population of our village increased by from 20 to 30 per cent more it can be appreciated how much is the need for increased house-sites for villages. To quote a typical instance in the Pendyala village of Mutyala estate we were shown that in houses of about 100 square yards even fifteen members had to be huddled up like the crowded railway compartments. The witness representing the village filed housewari statistics before the Committee. This is a very important question. House for the houseless must be our primary slogan.

Hill-porambokes and paths.—There is evidence that hill paths and forest punthas in which the villagers have rights of necessity are obstructed by the estates authorities.

There should be an inquiry into the encroachments of communal lands and communal rights of the village and into the communal needs. All communal land must be redemarcated in such irrespective time as limited or place adequate arrangements for extension and creation of communal lands where many must be made at a low cost only where they are to be carved out from ryoti land. Where there are Government or zamindari waste lands, these must be carved from the same free of cost.

The correct theory of law here should be that when once a land comes to communal head it should always be communal in character; and be vested in the village panchayat irrespective of its origin.

We believe that this measure is the first step in the rural reconstruction.

Illegal cesses, mamuls and compulsory labour.—Levies other than lawful rent come under three categories, viz.:—

- (1) Illegal cesses.
- (2) Collections made in the name of custom.
- (3) Exactions of compulsory labour without any remuneration.

Illegal cesses are either in cash or kind. Kind collections are patta mamuls, mamul for issuing a receipt, mamul for separating a joint patta, watching charges collected when estate peons were posted over ryots' crops. Maras, madas, tativalayam, rusumu, nayakavali, massooldari, sadalwar and such exactions are also common even now in a considerable number of estates.

A typical example of exactions are brought to our notice in the Gangole estate where in the name of taliyari, masuldar, watcher, and horse mamul not less than 20 kunchams of paddy (on the assumption that the watchers' fee is collected for one day) will be collected from the ryot's share at each holding (or at each thrashing floor), or on every paddy heap supposed to yield eight bags. Geddam tootya mamul is another sort of exaction in Gampalagudem, and karanam mamul at As. 1–6 a rupee to each cultivator is collected in Chittoor. Sadalwar, and madiri kasuvu are collected in many Chittoor zamindaris. In spite of the Estates Land Act being in force for the last 29 years, these are openly collected in the zamindaris. In some estates collections made in the name of "God mamuls" are for religious and charitable purposes are also appropriated to the estate treasury. In some Venkatagiri villages in the name of "araka mamuls" 8 annas is collected for every plough. In villages like "Nagasamudram" of Kalahasti Estate "miras" are still collected from the ryots out of which the karnams are paid their salary.

Compulsory labour.—In this age of democracy and fight for rights of man and when Soviet Russia is most successfully helping the world's most backward race, the Siberians, to raise to high standard of economic life and civilization, our human conscience revolts to see that compulsory labour still exists in some of the estates. It is of several kinds. The "zatapudhoras" of Salur hills are to carry the forest ranger in the dolli for distances ranging to up to twenty miles without any remuneration. They have even represented to us that the estate got a road formed by them from Nanda village for fourteen miles without any payment and the free labour of fourteen villages was exploited for the same.

They have to construct pandals and such things on the market days. Similar is the lot of the mil-men of Madugal and Pariakimedi. In Chintalapudi division of the West Godavari the ryots have to treely pen their cattle in the seri fields of the zamindar or mokhasadar if they want to continue as their ryots. They have also to plough the seri fields for a number of days transplant tobacco in the seri "zarib" lands. In many estates the ryots will have to cart the produce of the estate freely. There is evidence that some zamindaris exact free service from artizans like potters and smiths. This exaction of compulsory labour even without any remuneration is more prevalent in zamindaris adjoining forests and far removed from the road and trains. In many estates, the ryots have to make even major repairs for irrigation works by their own labour. The Nadigudem road in Munagala estate is stated to have been formed by compulsory labour. In our enquiry it was found that compulsory labour exists in Parlakimedi, Salur, Chintalapudi and Munagala, amongst others.

Proposals.

All the customary mamuls over and above a fair and equitable rent (i.e., to be fixed under the present proposals) must be abolished. The collection of these as also that of illegal cesses and exaction of compulsory labour must be severely penalized by law providing for imprisonment for the offender. The provision of the present Estates Land Act must be reformed on the above lines. Rules must provide for the monthly regular visit of the District Collector to the hill tribe areas along with representative non-officials to enquire into their conditions and complaints.

Hill tribes and ryots in forests.—Estates like Bobbili, Salur, Parlakimedi, Jeypore, on the eastern side, the agency zamindaris and Tuni estate of East Godavari, Munagala in Kistna, Venkatagiri and Kalahasti in the western portion, Chintalapudi division in West Godavari are the zamindaris which came under our notice as having very large forest area. The heads under which the forest grievances can be conveniently divided or prohibition and levying of high rents for forest produce. Depriving hill tribes and other forest dwellers from their customary use of this produce. Monopolizing and controlling of prices for forest produce by the estate, levying and increasing of villagevari forest rates. Deprivation of ryots from the immemorial customary rights for free use of wood for implements for gathering leaf manure and for grazing agricultural cattle.

The grievances under yeru and 'podu' cultivation were already mentioned.

Monopoly system in Madugala—In Madugala forests all the produce brought by the hill-men goes to the monopolist appointed by the estate. By this monopoly what the hill-men get from the forest must be sold only to this individual who also fixes the rate for the same. These prices will be far lower than the market price.

It is a wonder that in this age of democracy and rationalistic free thought the officials of a Maharaja who is the head of that great institution for the cultural advancement of the Andhras defend this barbarous system arguing that it is more for the benefit of the bill-men themselves. They seem to say "if you give the hill-men the liberty to sell as they please, it results only in the liberty to starve themselves, in case they do not find a buyer." By this system the estate states that soon after the hill-men unloads the bundle of produce from his head selling facility is provided without his taking the trouble of going to the shandy. But it is at a far lower price than the shandy. The truth of this statement is self-evident. (Vide—the evidence of Jeypore Manager at the Madras Centre.)

Forest rights of the ryots.—Up to the date of the Estate Land Act, the ryots including the hill tribes were enjoying rights of free grazing, free manure, free gathering and entting of fuel, bamboos for housing or fencing, housing timber and wood for agricultural implements. This is the universal custom as seen from records in all the zamindaris. Taking advantage of the failure of the Estates Land Act to incorporate these rights, every zamindari possessing forests has invariably laid an embargo on forest produce. Some zamindaris do not allow the ryots at all in the forests, leasing them to individuals who in their turn demand exhorbitant rates. Some zamindaris open forests only to the cultivating tenants at high rates. In some other zamindaris discriminatory rates are levied against non-cultivating villagers. Especially the shepherd class suffers for want of grazing facilities for the goats, lambs and rams. Consequently the goat rearing as an industry is very much handicapped in some zamindaris in Kistna district and others.

Wild animals.—Fields of villagers near jungles suffer great loss by wild animals. The jungles are set apart for "shikari" of the zamindaris and their men. If damages are caused by wild animals to crops no rent reduction is allowed, and the ryots cannot shoot the wild animals, nor the estate provides for safeguarding the ryots against them. . . There are many instances where the ryots were actually prosecuted for killing wild animals causing damage to the crops of the ryots in the fields, for instance as in Salur, Mudugula, Parlakimedi and Venkatagiri. We learn that the estate induces Government officers in some places to cancel the gun licences of the ryots.

Forest cases are very common in these zamindaris and the courts deliver judgments. almost without hearing the alleged culprits. Very rarely the ryots are unable to defend. In fact, we notice that in all the forest cases filed either against the hill tribes or the ryots; not even in 5 per cent of the accused have the sources to defend. Further any defence means postponement of hearing and for every such adjournment they have to heavily pay, in places like Salur. They have to walk a distance of even thirty or forty miles to attend the magistrate's court for forest cases; so punishment is preferred to defence. We are convinced on the strength of our enquiry that the process of law is nowhere so clearly abused as is being done in the name of forest cases. Refusal to pay the rates levied by the zamindar arbitrarily and even refusal to receive pattas as imposed by them, refusal to vote for their nominees in the elections, and in fine any independence of opinion expressed by their ryots against the zamindar are sure to be met by launching forest cases under one pretext or the other. This is common in all the estates having large forests though with slight variations here and there. In the Salur estate it is represented that 500 forest cases are launched in one month; and in a village of the same receipts were produced to show that Rs. 63 were collected as poundage for the alleged cattle trespass from a peasant whose property is not worth even Rs. 200 on one day. The Madugal hill tribes actually trembled before the Sccretary of this Committee at Vizagapatam camp where they came to represent their grievances before the Parliamentary Committee and stated that unless they are protected by the "Congress Sircar" the muttadar would simply devour them for having come here.

Forest rights of hillmen.—Hitherto the hill tribes and the residents in the forest areas used to enjoy the forest produce such as tamarind, soapnut, mango, as also bamboo and other housing material as is necessary for their use free of charge. Later, a nominal forest rate at about Rs. 10 or Rs. 12 per village was levied on the payment of which the hill villagers were allowed to use the forest produce free for their necessaries. Now in estate like Salur these rates were further raised to even Rs. 50 per village. The Madugal forest village rates also were raised. It is on account of these rates and road work mentioned above that it is represented to us that two entire villages of hill tribes cleared the villages in the Salur hills.

Proposals.—The law should be modified penalizing the inroads and encroachments of the estates against the customary rights and individual liberty of the hill men and ryots. All rates on forest villages should be abolished. Sufficient area should be set apart from zamindari forests for the use of agriculturists. They must be vested in panchayats.

Pattas and muchilikas.—In some estates there are no pattas and muchilikas at all. It must be remembered that even the sanads enjoin it as a sacred duty on the part of the zamindar, to exchange patta and muchilikas with the ryot (vide clause 11 of the sanad). Non-grant of the same was also penalized in the subsequent regulations. The submission under which the ryots are living in these areas will be evident from the fact that even during these 135 years when many estates do not care to exchange patta-muchilika, the ryot is unable to assert or to represent before the Collector not to speak of assertion. In some estates muchilikas are received from the ryot and pattas are not tendered. In some estates resort is made to the attachment provisions even without the exchange of patta and muchilikas, which is quite contrary to the provisions of the Estates Land Act.

Now we shall consider as to how far the various terms in the patta-muchilikas in places where they exist are voluntarily executed by the ryots. With this view we examined some of the leases presented to us. We state some typical instances. In the Bobbili lease belonging to Rajam tana, dated 21st January 1935, an interest of 1 per cent per mensem for rent overdue is laid. In the same lease differential water-rate under what are called small tanks and big tanks, Rs. 10 being under the former and Rs. 15 under the latter is to be found. By clause 3 in the same lease the ryot is asked to exccute repairs to the irrigation works worth Rs. 10. Under the cover of the same, the estate can ask the thousands of ryots of a village to execute Rs. 10,000 worth of repairs. We learn that big works were got done by the estate. Under clause the right of trees was depied to ryots on the plea of an alleged contract which is shown to be an imposition by the ryots. Similarly under clause 9 all the possible ways for interpretation were guarded against granting of remissions and the ryot is asked to relinquish the fields after the expiry of the term. Similarly in Jojjranagi lease (Vizagapatam district), dated fasli 1344 all the pre-act and post-act trees were secured to the estate. Under clause 6 of the same lease compulsory labour is to be performed to the irrigation works and in default 8 annas per day is to be paid. In the Jeelakarragudem lease, dated 6 levied Rs. 12 per acre on dry lands if cultivated with wet or garden crop, i.e., even without the zamindar guaranteeing water-supply and which amounts to the virtual taxation of the rain water or ryots' efforts. The same is found in many other leases. It is thus clear that the above stipulations are clear breaches under the Estates Land Act. Can anybody call them voluntary contracts entered into by ryots? Simply the zamindar dictates. The ryot has no option but to sign or thumb-impression it.

It was also represented that in some estates the ryots will also be asked to sign or thumb-impression on mere blank paper. In some estates of Kistna there are now quarrels going on on the question of acceptance of muchilikas. The cause is that in recent muchilikas the remission clause detached. There are many varients in these grievances. Many such leases are before the committee. Regarding some other peculiar stipulations quite contrary to equity or to facts and probabilities such as for survey excess, etc., mention is made under other heads. All these show how disabled is the ryot do contract matters with the zamindars on equal footing. The very face of these terms, some of which are contrary to the Estates Land Act itself, speaks out that none would willingly accept them.

Trees.—Even after twenty-nine years after the Estates Land Act, it is a wonder that some estates continue appropriating all the past act and pre-act trees to themselves. What are called tadi valyams in Pithapuram are collected from ryots. In some estates income for toddy-drawing is collected by zamindars like those of Munagala. There are instances where even after collecting tree values the ryot is still prohibited to enjoy them. There are some instances where the land pattadar is different from the free-pattadar. The penalties even when a twig is cut from the trees are very heavy. The ryot cannot use even a dead tree in his own field for purposes of agriculture in some estates. The stipulation in the leases of many estates laying that the ryot has no right to the pre-act trees is a forced one. In the estate even trees in house-sites are charged with rents including margosa trees, in Chittoor estate. This is stated in the leases.

Some studies under agricultural conditions and crops in zamindaris—Leases and sales are on insignificantly small scale in zamindaris—Even they are not correct indications.—The zamindari ryot is resourceless. His credit is lower than even the ryotwari ryot. In matters of communications the zamindari areas are backward. On account of the high rates including cropwari rates, of rents; joint patta and precarious supply of water absence of survey and absence of remission, the credit for zamindari land is far lower. Added to this is the fact that for the purpose of valuation under the Court Fees Act market value is the basis for zamindari land while for the ryotwari land, tax is the basis. In fact the burden of the rate of rent in a zamindari area should be calculated from the above-mentioned limitations and then be compared with the Government rate. The difference in figures alone does not constitute the real difference between the two rates.

From what we enquire it appears that sajja and ragi in the western zamindaris; cholam in the central zamindaris, and chodi in the eastern zamindaris is the staple food crop in dry lands. In wet, paddy is cultivated. In dry, groundnut is cultivated in the east to some extent. Of the valuable crops sugarcane is cultivated in the eastern zamindaris and betel on a very small scale in some western zamindaris. Tobacco is cultivated in dry well irrigated land for which the rate is even Rs. 20 or more in some estates.

A study of economics of sugarcane cultivation in the eastern zamindaris will show that the cost of cultivating an acre of sugarcane of dry variety will come up to Rs. 75 there being not much reduction in the cost of cultivation even to-day. This acre which is estimated to yield 15 kantlams of jaggery is valued at Rs. 75 at the most now, while its money value was up to Rs. 150 in the pre-depression days. The zamindari rate on this comes to Rs. 30 or Rs. 35 per acre. Again a study of the cost of cultivating sugarcane in the Kavitam mutta of Bobbili with a wet variety shows that it comes to Rs. 140 or Rs. 160 at the most. Though the yield here is something more the margin is little even here. Market facilities to the ryots produce are not favourable especially in the sugarcane growing arcas of Bobbili, Salur and other estates. The sugarcane crop is the worst effected by depression being fallen by more than 100 per cent. Further the Vizagaputam sugarcane grower in spite of these soils being fitted for the crop is much effected by the precarious nature of water-supply due to negligence on the part of the estate. Rs. 30 also is charged for ragi in Chittoor. There is a rate up to Rs. 70 for one acre on betel. Lands growing "chollu" are also charged at Rs. 12 in some central zamindaris. In Bobbili dry lands are charged up to Rs. 8 to Rs. 9.

Another handicap the zamindari ryot labours under is that the kisband comes in along with the cultivation season unlike that in ryotwari areas. He is not only to borrow money for his cultivation operations but also for meeting the rents. Thus he is to borrow on the credit of the crops to be realised. These crops being a charge for the money borrowed, he has no free hand in selling his produce. In the face of these facts we now conclude that in the zamindaris to-day there are no conditions at all for progressive cultivation. This calls for immediate action.

The acreage of lands escaping into the hands of non-agriculturists from that of agriculturists would be greater in the zamindaris. The sub-leases produced by the estates are mainly from these non-agriculturists.

After the Estates Land Act and during the war the zamindari ryots had some credit due to war prices though the rents were high. But the money value of the debt borrowed under these favourable condition suddenly rose up due to depression which the rents were the same. Further in some estates even these high rents were further enhanced under the enhancement and settlement provisions of the Act. By this the zamindari ryot is doubly hit.

Sub-lease values and sale values not correct indications.—Mere leases are sale values of land are not evidence regarding profits of agriculture, especially under the present conditions in our villages. Some of the representatives of the estates during their evidence produced some leases and sale-deeds from the ryots and argued from the figures therein that the present rents levied by the estates are quite economic.

This is another misrepresentation of facts and wrong appreciation of the position of the ryots. Sub-leasing in the estates is insignificant because of the high rents sub-leasing does not pay to the ryot at all; if at all they lease it is under exceptional circumstances like personal and family inconveniences of the ryot.

The rate levied by the estate is merely for letting the ryot to cultivate. The estate does not reclaim the land nor does it in any way help the ryot to improve the cultivation. A few enterprising ryots here and there regularly apply valuable manures, do levelling and fencing and other works and dig wells. Such land they occasionally sub-lease. Even then the pattadar supplies credit, seed and special manures like groundnuts and castor with regard to sugarcane. All this investment as is proved by some of the Chemudu ryots at Vizagapatam centre comes to even thousand of rupees on the part of the pattadar. It is unjust to compare the rents of the pattadar payable to the zamindar on such lands with the zamindari rate and try to seek justification. After all these cases are very few. Even in the generality of cases where the ryot sub-leases his land, the rent taken is half to half. Above all lease values in our present villages are not correct indication of profits of agriculture as also sale values. The pressure on land and the "land-hunger" of the villagers or factors which make up rents and sale values. We do not intend to elaborate this point any further here, but it must be noted that both in the Kistna-Godavari re-settlement enquiry and the Bardoli re-settlement enquiry (by a District Judge and a District Collector) it is proved that in the present economic condition of our villages where agriculture is the only means of employment whether it pays or not; and land is the only means of investment, leases and sales are not correct indications in estimating profits of agriculture and that this must be arrived at only by a direct study of the producing capacity and ability of the land and its cultivator respectively and these two pleas which were set up by the two settlement officers of the respective areas were dismissed on merits. Following the recommendations of the Bromefield-Maxwell Committee the Government of Bombay have lowered down the 50 per cent enhancement recommended by the then Settlement Officer, Mr. Jayakar, to a nominal figure of 9 pies or 1 anna a rupee (vide the Bardoli Enquiry Committee Report by Bromefield and Mr. Maxwell, dated 12th April 1929). If this finding is correct with regard to ryotwari areas it is all the more correct with regards to zamindari areas where the rates are at least three times higher than that of the Government areas. Further it is the credit of the sub-lessee and the evidence that the ryot is successfully collecting the stipulated rents that are more imporant matters here, than the mere paper leases. On these matters no evidence is produced by the zamindars' side. As for direct evidence the ryotwari rates themselves are held to be trenching on the live wage of the ryots which is proved to be a tiny figure after meeting costs of cultivation. In connexion with the settlements and the resettlements of the Government area of these seven districts, tables of cultivation accounts were prepared both by Government and ryots. Generally these zamindari areas are adjoining to the settlement and resettlement areas of Government in these districts. Even cutting a mean from these two figures which comes to Rs. 40 in wet (i.e., growing paddy) and Rs. 20 in dry land yielding a normal crop, we can still clearly see that the present zamindari rates which are admittedly 20 per cent higher, generally devour the entire live wage of the ryot or perhaps something more.

Lanka ryots.—Series in lankas are opened by occupation of ryoti land when it comes out from submersion. It is represented by the Challapalli ryots that of the acres 6,000 of patta land existing in 1850 half the area has become seri in this way and that the latter area is addition to it. Many lankas in East Godavari and Kistna are charged with sand being materially reduced in fertility. No reduction in the former high rates are allowed. The Challapalli and Pithapuram lankas may be taken as examples. Lanka grazing lands are leased contrary to the usage, while Pithapuram estate makes an income of Rs. 1,500 on

mulakalanka land in this way. Challapalli estate gets in tens of thousands by leasing grazing lands in lankas. Even for mere 'kellu' high rates are charged. The practice of keeping lanka produce under the custody of the estate, is common. By this, the ryot have no free hand either in the sale or protecting of their produce. The lanka jirayati rates are at least three times higher than the rates in Government areas, i.e., ranging up to Rs. 50 per acre. While in the neighbouring Government jirayati lankas the rate is Rs. 3-8-0 to Rs. 8 only (as is the case with lankas in Godavari by the side of prekkilanka). Under these circumstances in these days of depression there are lanka areas wherein 75 per cent of the area passed away from the hands of cultivating ryots for arrears as the case in mulaka lanka and others. An enquiry into the rent arrears of lanka lands would show the real suffering of the ryots. In fact the estate itself has to lease out at reduced rates after they come to them in sales. Other difficulties of the lanka ryots brought to our notice are whenever part of the ryots patta is cut of by delluvian tax is not reduced. In some cases the ryot voluntarily continues paying for the erosioned part of the land with the hope that the land will be given back to him when it comes out. But in many cases he is refused.

No adequate arrangements are made for draining away water from lanka lands. There should be special kisti bund for lanka lands. River courses are changed by the Estate which at times prove detrimental to ryoti lanka lands. Prekkilanka, Pithapur, Challapalli and Uyyur are the estates having important lankas.

MISCELLANEOUS.

Village service and zamindars.—We have information to show that the artisan class is exploited by the zamindaris in some places for their exclusive benefit, and also to keep the ryots under the control of the estate. There is evidence that occupation and encroachment of service inams as also collection of extra tax over them under one plea or other, resorted to in some places.

It is also stated that the estate interfere with the independence of karnams for maintaining correct accounts of village affairs. The fact that Munagala could get 11 out of its 19 karnams suspended at one time calls for deep consideration at least. It is therefore necessary to see that the village service in zamindari villages is remodelled in a way really useful to the village at large, and save it from the influences of zamindari administration. There are representations on this from the organisation of village servants.

Ryots' organizations.—Collective spirit or activity amongst the ryots is systematically discouraged in all the estates. Ryots are only allowed to represent or negotiate with the estate individually Kangundi is perhaps the proudest exception which could assert the collective will of the ryots over the zamindari maladministration. Divisions created amongst the ryots by false inducement to some could only be removed by the statutory recognition of peasant associations. We are at a loss to know that the estates do not try to understand the view point of the ryots as represented by the Andhra Provincial Zamin Ryots' Association, the Provincial Ryots' Association, and their branches.

Agraharam and mokhasa ryots.—These ryots specially complain that they could not yet settle themselves peacefully in their lands and so some village ryots are still ejected from their lands; they also state that their rates are high. Their rights must be well protected, given by the recent law.

Zamindari administration—Mass contact.—During our enquiry into nearly 200 zamindars in the Andhra Desa the outstanding fact we noted is that the present zamindars never cared to visit the villages and study mass conditions for themselves, and many of them have their places either in towns or in cities. As such they have practically lost touch with mass conditions and the view point of the ryot. It must be said in the name of truth that in a good number of estates it is not the zamindar nor even the manager that influences the administrative policy but it is the parasites and bosses of the zamindar that count. There are even instances where an independent Diwan here and there was dismissed by the Estate at the instance of the parasites. The lower officials lack administrative knowledge or training, they are appointed, not on qualifications, but, on favour in a large number of cases. There is no proper check and control from the centre over these petty officials. Especially the mischief played by the forest guards and rangers who were practically out of the horizon of the estate's control is incalculable in some estates. The administration if at all it thinks it has a policy it is that of rack renting twisting and teasing the ryots. It does not think of the morrow and the ryots future even in its own interests; as such very little is done by the zamindars in the villages either for the economic, social or cultural advancement of the ryots. How many tanks supplying water to the villages or in disrepair? Even the local boards do not take proper carc of the zamindari tanks for fear of being dragged by the zamindar into law courts. Similarly many temples we saw in a dilapidated condition; in some villages the collections of 'Damudu mamuls' amounting to thousands of rupees are enjoyed by the Estate and the temples are in the same ruined and uncared condition. Similarly the condition of the depressed classes for want of house-sites is deplorable.

Some estates like Nagavaram Estate of the East Godavari district the majority of the villages are still under the ijara system under which the plight of the ryots is far worse. In the muthas of the Agency tracts of Vizagapatam and East Godavari the Estates Land Act itself has no jurisdiction and there lot is beyond description.

We, therefore, take this opportunity of presenting the material we gathered on this question after testing it to the Parliamentary Enquiry Committee on zamindari areas and request them to consider the various conclusions found by us on their merits and so formulate the law that the crores of zamin ryots who are the back-bone of the nation's well being be relieved of exploitation, oppression, poverty and helplessness; and also to mend the present institution of the zamindari to the best of their abilities so that it shall not stand in the way of the economic, political and cultural progress of the Indian Nation.

Summary of conclusions.—From the material presented herein above under the various heads and from our study, it is clear that the zamin ryot community and the zamindari area are economically and politically important factors in the nation's economy; the zamindari area, though rich in material resources, is yet not able to meet even the bare needs of life of the agriculturists in these parts due to the want of a forward spirit on the part of the estates; the renting system in the estates is devoid of any principle or rule and the rates levied and collected are proving a crushing burden to the peasants devouring even more than their live wages even the present Estates Land Act is quite unsatisfactory in this respect inasmuch as it presumes these rent burdens to be fair and equitable, it still gives scopes for enhancements under the commutation, enhancement and settlement provisions amongst others and under the colour of these enhancements are going on in some places even in these days of depression; the recent full Revenue Board decision regarding Parlakimedi is contrary to the spirit of the Estates Land Act itself; special grievances, such as collection of water-rates over and above wet-rates, abuse of localization powers, two zamindars collecting rents on one and the same land, zamindars and Government collecting rents on inams and enhancement of rates on inams are represented in some estates; troubles due to absence of Government survey and the enhancement due to so-called private survey are almost common occurrences; ryots suffer much for want of remission and suspension of rent universally; irrigation works are in a state of disrepair generally. The recent amendment in 1934 has not the least helped the ryots due to its restricting and cumbersome procedure. The present law on the dasabandhum system of tank maintenance is not correct; the present classification of irrigation resources is arbitrary including the fixation of ayacut in many places; the complaints of ryots for repairs are not seriously entered into by the zamindars. Where works are jointly owned it is practically proved to be no man's responsibility. There are best works constructed by ancient rulers and natural sources of irrigation in zamindaris which if properly repaired and improved (including the execution of new works) the existing deplorable condition of the zamindari ryots will be bettered and help also to solve unemployment, particularly in districts like Vizagapatam; sufferings of the ryots under kist bund, joint patta, arbitrary methods of collection are of a primitive type. The abuses of the process of law under the above names are very common and they are further used to suppress the peasants' individuality and liberty of conscience in matters of exercise of his political rights in many estates; the contesting inequality of the parties is quite marked and the law has failed to recognize the inability of ryots to contest against the zamindar or to contract matters with him on terms of equality; the process of appropriating land chiefly from ryoti and communal heads as seri land, is not checked; it is growing in some estates; communal lands are practically disappearing in many zamindari villages and every village has its grievance in this matter-similar is the fate of communal rights, such as fishing, quarrying and carting earth, etc., of the villagers; illegal cesses and other exactions are very freely collected even to-day in some estates and compulsory labour is openly exacted in some important estates even to-day; the condition of the hill tribes is miserable beyond description in the matter; the age-long rights of podu cultivation of the hill men in the estates are trampled upon; the forest rights (i.e., free grazing, etc.) of ryots are encroached upon everywhere; ryots have no right even to protect themselves from wild animals; patta muchilikas are not exchanged for many years in several estates; even where this exist they are irregular, incorrect and some of the terms therein are impositions and are not by voluntary contracts; the rights of ryots in the trees of their lands are seriously invaded by the estate; there are instances of even backyard trees being taxed in some villages; study into the conditions of some crops will reveal that the zamindari ryot has no incentive for improving his cultivation and to raise valuable crops; his margin of net income, if at all there is such a margin anywhere, is far less than that of the ryotwari right; sub-leasing in zamindari areas is rare and it does not pay the ryot without himself investing large sums and contributing much labour to the field; lease values and sale values are not correct indications of agricultural profits in these villages, at any rate; the Kistna-Godavari Economic Enquiry in connexion with the resettlement of these areas and the Bardoli Enquiry prove this; the lanka ryots in zamindaris have special grievances and they require effective remedies; village service in zamindaris is dominated

by the estate in many places; ryots' associations are regularly discouraged; zamindari administration helps division amongst the ryots, collective spirit and enterprise is not able to grow in this atmosphere; the zamindari administration is antiquated, autocratic and disorganized; it is without a principle, policy or programme and absolutely lacks in mass contact; agraharam ryots complain want of security in their present tenure: some cases of ejectment even after the Act are complained of.

Proposals.—The following is the summary of our proposals for the interpretation of relationships, revision of law and the reform of the Estates Land Act. This summary is based on the memorandum of this committee a copy of which is previously submitted to the Parliamentary Enquiry Committee at Vizagapatam centre, and the proposals given under each heading in the previous pages of this memorandum. We request that proposals under the appropriate heads and the previous memorandum be perused for details.

It must be laid that the permanent settlement and other regulations should be interpreted subject to the rights of the ryots and community of ryots and the common usages of the country side and in consonance with national economy. All the legal decisions which are repugnant to and derogate from the above should be deemed void to that extent.

All the contracts reserving mining rights in favour of the zamindar should be null and void.

The disposal of the waste lands should be regulated by rules giving preference to the needy landless agriculturists of the village.

All the premiums on lands should be abolished.

All the existing high rents in the zamindaris should be brought down to the level of the rates on similar soils with similar conditions in neighbouring ryotwari areas prevailing in the pre-war period. The lower rates, if any, in the zamindari areas should not be touched. But this levelling down of the rates should only be done as a temporary measure of relief and in the nearest future there should be a thorough overhauling of the present unscientific revenue system of both zamindari and ryotwari areas to remodel the same on an equitable and fair basis in accordance with the up-to-date principles of taxation based on the ability of the community of producers.

There should be compulsory survey and record of rights for the reasons stated in the appropriate section, and following the proposals made therein.

There should be a statutory provision for remission and suspension of rent on the lines suggested.

Irrigation works must be repaired by the Government themselves by State investments to recover the same from the zamindar and to avoid any delaz. There should be remission or suspension of the rent during the period of repair. There should be a five or seven-year plan for the repair and improvement of the works under the zamindari areas. There should be irrigation protection fund accumulated from the zamindari income. Irrigation panchayats must be constituted. Water regulation and other matters must be in their hands (vide memorandum and proposals).

Kistbund must be changed and Government's periods must be followed. Joint pattas must be divided in accordance with the actual possession and registers being kept on the line proposed. Refusal to describe so must be penalized. The agency of rent collection must be transferred to village officers subject to Government's control and pending the introduction of the village panchayat administration. There should be annual jamabandi (vide proposals under the head for details).

The contesting inequality of the parties must be recognized. Procedure under the Act must be remodelled on the lines suggested.

Seri land, other than what is cultivated by the estate should be abolished.

All communal lands should be redemarcated and set apart and new communal lands in view of the growing needs of the villages should be created on the lines suggested. Communal land once so constituted must always be communal and be vested in the village community inspection and its origin.

Illegal cesses, exactions and those of compulsory labour should be severely penalized on the lines of the proposals made.

Forest rights of hill men and ryots must be protected, including the abolition of forest village rates and the protection of the "podu" cultivation rights of hill men. Sufficient areas should be set apart for the free grazing and other rights of the ryots. The ryots of forest border villages should have the licence to hold guns and protect themselves and their families from wild animals (vide memorandum and proposals).

Patta muchilkas must be regularly exchanged and all the imposing clauses therein contrary to the free will of the ryots and fair-dealing must be null and void.

The right to all trees in the ryot's lands should be vested in the ryots, notwithstanding any contract to the contrary.

Lanka rate of rents must be reduced on the same principles as those of Government lankas. Adequate provisions must be made to secure the rights of the ryots in lanka lands irrespective of alluvian or delluvian. Other proposals are stated under the appropriate heads.

Village service should be set free from zamindari domination.

Collective spirit amongst the ryots must be encouraged and ryot's associations should be recognized.

There should be special land courts on the lines suggested.

Zamindari administration should be remodelled and brought on up-to-date lines and subject to State control. Ryots must have access to the records, etc., and they must be associated with the administration.

Rent ought not to be the first charge. In all the proceedings under the Estates Land Act valuation must be on a flat rate and it must be within the capacity of the poor ryot.

The Madras Estates Land Act should apply to the Agency tracts and all the muttas, including the Venkatapuram and Nagur taluks. Rules under the Act must be previously circulated to the ryots' associations for opinion.

By way of improving the agricultural position in the zamindari areas, we further beg to suggest that co-operative farming, model agricultural farms, better credit and marketing facilities, agricultural and technical training for ryots and farm servants and better housing accommodation for ryots and farm servants.

Facilities for communications and also for better drinking water are some other important proposals, which the State should have to take to in the interests of the agricultural masses in general and the zamindari ryots in particular. It is the duty of the zamindars to help towards the same. There must be statutory provision for laying the zamindar's responsibility towards the village welfare. In many of these matters our enquiry shows that zamindari villages are more backward than ryotwari villages.

मस्त्रपंच नघन

THE END.